

X V

Biblioteca Centrala Universitatii
"Carol I" Bucuresti

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ.

DIODORI

BIBLIOTHECA HISTORICA.

EX RECENSIONE ET CUM ANNOTATIONIBUS

LUDOVICI DINDORFII.

VOL. V.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXVIII.

1868

Inc. 289

~~128234~~
Biblioteca Centrală Universitară
"Carol I" București

Cota 10433

100

B. C. U. "Carol I" - Bucuresti

C201801193

1083. v. 10

LIPSAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

2790970

PRAEFATIO.

Quae in praefationibus ad priora quattuor volumina dixi de variis vitiorum generibus quibus Diodori codices sunt depravati, si augere instituerem iis quae nondum attigi, quum multo plura mihi forent dicenda quam huic loco convenient, his in aliud tempus dilatis nonnulla tantum iis quae dixi partim augendis partim confirmandis idonea adiiciam. Ac primum fragmentis praeter illud quod ad librum 10, 20, referendum illic apponere licuerat, ex Tzetzae Homericorum Ms. Paris. fol. 14 in *Revue de philologie* vol. 2, p. 36: *Περὶ τῆς Λουκρητίας Δίων Κοκκειανὸς καὶ Διοδώρος ὁ Σικελὸς καὶ Πλούταρχος καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσιν ὡς εὐγενῆς μὲν Ῥωμαία ἐτύγχανε, γυνὴ δὲ ἦν Κολλατίνου σωφρονεστάτη· ὁ δὲ Κολλατῖνος οὗτος υἱὸς ἦν Ἰγεερίου (sic). ἐν δὲ τῇ τῶν Ἀρδεατῶν πολιορκίᾳ συνδειπνοῦντες οἱ τοῦ ὑπερηφάνου Ταρκυνίου παῖδες, ὁ κατὰ Πλούταρχον Ἄρρων, Ἄρρῶντας δὲ κατὰ Δίωνα, καὶ Σέξτος αὐτοῦ ἀδελφὸς καὶ Βροῦτος, καὶ οὗτος Κολλατῖνος etc.*, quae ut aliunde cognita omisit editor huius fragmenti, et quod vol. 2, p. LXX supplevi, ab Ioanne Malala petitum, hoc est addendum quod habet Eustathius II. p. 1302, 11: *Οὕτω κατὰ τὴν Διοδώρου ἱστορίαν καὶ Σικελίαν ὁ στρατηγὸς τοῖς πρώτοις τῶν Σικελιωτῶν προσέθηκεν ἢ στρατεύειν μετ' αὐτοῦ εἰς Αἰβύην ἢ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς οἰκέτας παραδοῦναι τοῖς μετ' αὐτοῦ.*

Quibuscum comparandus Livius 29, 1: „Scipio postquam in Siciliam venit, voluntarios milites ordinavit centuriavitque; ex iis trecentos iuvenes florentes aetate et virium robore inermes circa se habebat, ignorantes quem ad usum

neque centuriati neque armati servarentur. Tum ex totius Siciliae iuniorum numero principes genere et fortuna trecentos equites, qui secum in Africam traicerent legit, diemque iis qua equis armisque instructi atque ornati adessent edixit. Gravis ea militia, procul domo, terra marique multos labores, magna pericula, allatura videbatur: neque ipsos modo, sed parentes cognatosque eorum ea cura angebat. Ubi dies quae dicta erat advenit, arma equosque ostenderunt. Tum Scipio renunciari sibi dixit quosdam equites Siculorum tanquam gravem et duram horrere eam militiam. Si qui ita animati essent, malle eos se iam tum fateri quam postmodo querentes segnes atque inutiles milites reipublicae esse. Expromerent, quid sentirent, cum bona venia se auditorum. Ubi ex his unus ausus est dicere se prorsus, si sibi utrum velit liberum esset, nolle militare, tum Scipio ei, Quoniam igitur, adolescens quid sentires non dissimulasti, vicarium tibi expediam, cui tu arma equumque et cetera instrumenta militiae tradas et tecum hinc extemplo domum ducas, exerceas, docendum cures equo armisque. Laeto conditionem accipienti unum ex trecentis, quos inermes habebat, tradit. Ubi hoc modo exauctoratum equitem cum gratia imperatoris ceteri viderunt, se quisque excusare et vicarium accipere. Ita trecentis Siculis Romani equites substituti sine publica impensa. Docendorum atque exercendorum curam Siculi habuerunt, quia edictum imperatoris erat ipsum militaturum qui ita non fecisset. Egregiam hanc alam equitum evasisse ferunt, multisque proeliis rempublicam adiuvisse.“

Livium sequi videtur Valerius Maximus 7, 3, 3, sed non magis quam ille memorat quos Diodorus Eustathii τὸν οἰκέτας, ut pene suspiceris male positos pro τὰ ὄπλα aut τὸν ὀπλισμούς, quum Valerius quoque his speciosa arma et electos equos et arma et equos ponat, ut Livius. Ceterum Diodorus sua haud dubie debet Polybio. Pertinet autem fragmentum ad XXVII, 4.

Vol. 4, p. 302, 19 addendum:

- 2 Ὅτι ὑπὸ Γαλατῶν Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐσφάγη καὶ πᾶσα ἡ Μακεδονικὴ δύναμις κατεκόπη καὶ διεφθάρη.
[Exc. Hoeschel. p. 156 II. 495 W.]

Contra sunt quae adimenda videantur Diodoro, satis saepe culpabili, ut nihil opus sit aliena in eum peccata conferri. Qui enim 12, 40, 6, legitur locus mire confusos exhibens Aristophanis et Eupolidis versus, nisi inde a verbis ταῦτα δὲ ῥαδίως συνετέλεσε διὰ τὴν δεινότητα τοῦ λόγου, δι' ἣν αἰτίαν ὠνομάσθη Ὀλύμπιος, certe inde a proximis μὲνηται δὲ τούτων καὶ Ἀριστοφάνης usque ad τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε τοῖς ἀκροαμένοις, cuiusvis potius videtur quam Diodori, sed ei ita fere illatus ut Diogeni L. 2, 18, amplam ostendi illatam Vitae cuiusdam Euripideae particulam et alia aliis scriptoribus praef. ad Xenophontis Opuscula p. XIV ed. Oxon. Cum illo autem loco componendus locus Aristodemi qui dicitur nuper editi in Wescheri Πολιορκητικοῖς p. 364: Ἀλόντος τοῦ Φειδίου ἐπὶ νοσφισμῶ ἐύλαβηθεῖς ὁ Περικλῆς μὴ καὶ αὐτὸς εὐδύνας ἀπαιτηθῆ, βουλόμενος ἐκκλῖναι τὰς κρίσεις ἐπολιτεύσατο τὸν πόλεμον τοῦτον γράψας τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα. διαπιστιοῦται δὲ ταῦτα καὶ ὁ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιητῆς λέγων οὕτως·

ὦ λιπερῆτες γεωργοί, τὰμὰ δὴ συνλετε
 ῥημάτια βούλοισθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο,
 πρῶτον μὲν γὰρ ἤρξατ' αὐτῆς Φειδίας πράξας κακῶς·
 εἶτα Περικλέης φοβηθεῖς μὴ μετάσχοι τῆς τύχης,
 τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικῶς καὶ τὸν ἀνθάδη τρόπον,
 ἐμβάλων σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος
 ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον, ὥστ' ἐν τοῦ καπνοῦ
 πάντας Ἑλληνας δακρῦσαι, τοὺς τ' ἐκεῖ τοὺς τ' ἐνθάδε.

καὶ πάλιν ὑποβάς,

πόρνην εἰς μέθην λούσαν Μεγαρίδα
 νεανίαι κλέπτουσιν μεθυσοκότιαβοι·
 κ' ἄπειθ' οἱ Μεγαρεῖς ὀδύναίς πεφουσιγγωμένοι
 ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνas δύο·
 ἐνθένδ' ὁ πόλεμος ἐμφανῶς κατερράγη
 Ἑλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν δεκαστριῶν.
 ἐνθένδε μέντοι Περικλέης Ὀλύμπιος
 ἤστραπτι', ἐβρόντα, συνεκύνε τὴν Ἑλλάδα,
 ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
 ὡς χρῆ Μεγαρέας μὴτ' ἐν ἀγορᾷ μὴτ' ἐν ἡπείρῳ μένειν.

Ubi praeter vitia multa, nisi quis quod primo versu etiam apud hunc, ut in libris Diodori, est Archilocheum *λιπερνήτες* verius putet eo quod est in libris Aristophanis *σοφώτατοι*, non minus mira apparet confusio duorum ex duobus petitorum Aristophanis fabulis locorum; tanquam ex eadem ductorum, quum illi qui post *ὑποβάς* sunt versus Acharnensium sint, non, ut priores, Paris. Quae quanquam quasi fatalis fuit iis qui hos Eupolidis et Aristophanis de Pericle locos memoriter usurparent, velut Ciceroni Ep. ad Atticum 12, 6, 2, Sophoclis Vitae scriptori sub finem, et qui Diodorum sequi videtur Arsenio Viol. p. 418, (a quo idem sumpsit locum Tragici Neoptolemi 16, 92, 3 citatum p. 371, et *Θνητῶν* exhibens versu ultimo Reiskii confirmat coniecturam *Θνατῶν* pro *Θανάτῳ*), Diodoro ipsi tamen etiam propterea non videtur posse imputari quod ille non magis quam Diogenes, ut de illo dixi, ubi fraudem commissam aperui, eorundem veterum certe Comicorum, ut recentiorum 12, 14, alibi utitur testimoniis, quos nunquam inspexisse videtur: etsi talia fieri potuit ut ab iis quos compilaret repeteret. Mirus autem Aristodemi consensus cum libris Diodori non solum in *λιπερνήτες*, de quo supra, sed etiam in omittendo versu in libris Aristophanis ante antepenultimum inserto

πρὶν παθεῖν τι δεινόν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
quo omissio recte habet in sequenti *ἐξέφρυσεν*, alioqui *κάξεφύσησεν* scribendum cum Bentleio, quomodo sit explicandus, quum utriusque scriptoris fides perinde sit incerta, in medio relinquo. Ceterum conferenda cum his quae de illo Aristodemo et loco Diodori in eandem sententiam disputavit G. Dindorfius in Annal. Lips. a. 1868, p. 395—398.

Redigit autem in memoriam hoc tam amplum, si ex margine illatum, additamentum brevius, quod confidentius fortasse quam feci praef. ad vol. 4, p. XV, reicere debebam, libro 12, 29, 1: *Ἠλεῖοι δ' ἤγαγον ὀλυμπιάδα πέμπτην πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, ἐν ᾗ ἐνέκα Κρίσων Ἰμεραῖος τὸ δεύτερον*, ubi totum illud *ἐν* — *δεύτερον*, tam propter *δεύτερον* pro *τρίτον* positum quam propter *ἐν ᾗ*, quod si quisquam, veterum certe nemo dixisse videtur, lectoris conieci esse supplementum, quum olympionicae nomen excidisset, ut 17, 82, 1, ubi inserui.

Codicis Patmii librorum undecimi usque ad sextum decimum, de quo dixi praefatione ad volumen tertium et multo plura mox alio sum loco dicturus, primus mentionem fecerat Villoisonus *Notices et Extraits* vol. 8, p. 30, ubi de bibliotheca Patmia eiusque catalogo dicit: „L'abbé Fourmont ne parle pas de la bibliothèque du monastère de l'île de Patmos, ni de celle du couvent d'Amorgos, que j'ai visitées. Dans toute la Grèce, je n'en ai vu aucune qui fût en si bon ordre que celle de Patmos. Les livres y sont rangés sur des tablettes, avec le titre mis sur le dos de la plupart. Le catalogue manuscrit de cette bibliothèque m'a paru assez exact, et indique les volumes τῆς πρώτης, τῆς δευτέρας θέσεως, de la première, de la seconde rangée, etc. Au-dessus des armoires, il y a des fragmens de manuscrits Grecs presque entièrement rongés par les vers. Les moines me dirent, en 1785, qu'avant la construction de cette nouvelle bibliothèque, qui est fort jolie, les livres avoient été placés dans un endroit très-humide, où ils pourrissoient (comme la Bibliothèque de Pétrarque à Venise). Plusieurs d'entre eux se rappeloient qu'il y avoit environ vingt-cinq ans qu'on avoit été obligé de jeter dans le four deux ou trois mille de ces volumes gâtés, et qu'on les avoit ainsi brûlés par respect, disoient-ils, pour l'Écriture sainte, de peur qu'elle ne fût profanée, ou ne trainât dans les rues. C'est un usage constant du Levant; et cette superstition engage les Turcs à enduire de chaux les marbres chargés d'anciennes inscriptions Grecques, dans la crainte que le nom de Dieu, qui pourroit s'y trouver, ne soit souillé. Un ancien supérieur du couvent, le père Grégoire Zéno, qui me combla d'honnêtetés, ainsi que son frère que j'avois beaucoup connu à Venise, me montra un de ces manuscrits qu'il avoit sauvé des flammes: c'étoit le Glossaire de Cyrille. Les plus anciens de ceux qui restent, ou du moins de ceux que le supérieur d'alors, Iosaphat Calogera (les abbés de Patmos changent tous les deux ans), eut la complaisance de me laisser examiner, sont des Xe, XIe et XIIe siècles, etc. La moitié en est rongée par les vers, et plusieurs tombent en morceaux. Ce ne sont, pour la plupart, que quelques évangiles, dont quelques-uns mériteroient l'attention de mon savant ami M. Griesbach;

des Chaines, *Σειραί*, ou Commentaires des Pères, des *Ἑξηγήσεις*, sur la Bible; des *Τροπάρια*, *Συναξάρια*, *Ψαλτικά*, livres d'offices de choeur ou de plain-chant, avec les notes de la musique d'église des Grecs, et propres à compléter l'ouvrage de Martin Gerbert *De cantu et musica sacra*; des Vies des saintes; des Conciles, des Recueils de canons, des Livres de lois ou de dévotion; des ouvrages des Pères Grecs; des Traités de théologie polémique contre l'église Latine, sur la procession du Saint-Esprit, sur le pain azyme, sur la lumière increée du mont Thabor; les auteurs Grecs de l'histoire ecclésiastique; des Lettres de patriarches de Constantinople; les Questions inédits de Photius *ad Amphiloichium*: peu d'auteurs profanes; des dialogues de Platon, une partie de Diodore de Sicile, écrite d'une main assez récente. "Vidit igitur primus hunc codicem Villoisonus manumque satis recenti scriptum iudicavit. — Ad ea autem quae dixi p. XVI de *τάχα γε* et *τάχα τε*, conferenda quae de altero habet Coraes *Ἀτακτων* vol. 1, p. 224, 1: „*Τάχα τε. Μὲ πλεονασμὸν τοῦ Τε συνδέσμου, ὡς τὸν ἐπλεόναξον καὶ οἱ παλαιοὶ εἰς τὸ Ὅσον τε, Οἶοί τε, Ὄστε, Ἐφ' ᾧ τε, Ἐπεὶ τε, εἰς ἡμᾶς σήμερον τὸ Τάχατε ἰσοδυναμεῖ μὲ τῶν παλαιῶν τὸ Ἀἴθεν* (commesi).“ Hodie Graeci dicunt etiam *Τάχατες*, quocum *οἴκαδες* confert Coraes. Qui in illis quae comparat relativis cum *τε* coniunctis non satis recte dixit abundare particulam, sua vi praeditam, ut in *καὶ τε* et aliis apud Epicos.

Etsi autem nunc neque locus est neque animus quae possint accedere emendationibus iam propositis addendi, quaedam tamen graviora vitia non alienum videtur notasse.

Nam ut 11, 65, 4, quod legitur: *Οἱ δὲ Μνηστῆρες χρόνον μὲν τίνα τοὺς πολιορκοῦντας εὐτόμως ἡμύνοντο, μετὰ δὲ ταῦτα λειπόμενοι τῷ πολέμῳ*, correxi alienum ab obsidentibus *πολέμῳ*, tanquam illatum pro *πόνῳ* ex sequenti *καὶ τῶν Λακεδαιμονίων μὴ δυναμένων βοηθῆσαι διὰ τοὺς ἰδίους πολέμους*, ita 11, 72, 2, *μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν εἰς πολέμους καὶ στάσεις ἐνέπεσον*, non aptum de turbis civilibus urbium Siciliae *πολέμους* ex praecedenti ibidem *τοὺς εἰωθότας πολέμους* illatum videtur pro *ταραχάς*, quod sequitur de iisdem 11, 76, 6, iam compositis: *Ἄ μὲν οὖν κατὰ*

τὴν Σικελίαν ἐν ταῖς πόλεσι στάσεις καὶ ταραχαὶ τοῦτον τὸν τρόπον κατελύθησαν· et de iisdem renascentibus 86, 3: Ἐνόσουν αἱ πόλεις καὶ πάλιν εἰς πολιτικὰς στάσεις καὶ ταραχὰς ἐπέπιπτον.

Deinde ib. 68, 2: Τὰς ναῦς καταστήσαντες οἱ Συρακοῖσιοι καὶ τὴν περὶ τὴν δύναμιν ἐκτάξαντες ἐτοίμους ἑαυτοὺς ἀπέδειξαν .. διαγωνίζεσθαι, scribendum videtur καταρτίσαντες, quod primum in καταρτίσαντες, ut in uno 2, 18, 3, tum in καταστήσαντες depravatum.

Porro quod 74, 5, est: Τοὺς Λακεδαιμονίους ἡξίου πόλεμον ἐξενεγκεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, νομίζων οὕτω τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ νικῶντας ἀποπλεύσειν εἰς τὰς Ἀθήνας βοηθῶντας τῇ πατρίδι, Diodorum contendere ausim scripsisse ἀποσπάσειν, ut et Polybius saepius dixit et ipse 20, 82, 1: Σπένδων αὐτοὺς ἀποσπάσαι τῆς πρὸς ἐκεῖνον ἐπιπλοκῆς. Nam quae 16, 66, 4, ubi συμπλεύσεσθαι, 19, 58, 6, ubi ἀποπλευσεῖσθαι (scripsi ἀποπλεύσεσθαι), exempla sunt formae mediae, nemo negabit, etsi πλεύσειν habet Polybius 2, 12, 3, cum aliis nonnullis vel antiquioribus utroque, tamen, ut dixi iam praef. ad vol. 1, p. XIV, et hoc suspectum reddere activae exemplum et alterum quod est in loco etiam gravius depravato, 13, 54, 5: Τὰς μὲν οὖν ναῦς ἐν τῷ περὶ Μοτύην κόλπῳ πάσας ἐνεώληκσε, βουλόμενος ἔννοϊαν διδοῦναι τοῖς Συρακοσίοις ὡς οὐ παρέστιν ἐκείνοις πολεμήσαν οὐδὲ ναυτικῇ δυνάμει παραπλεύσων ἐπὶ Συρακούσας. Ubi primum non παρα-, sed περι-, quod etiam 14, 15, 2, in uno sic depravatum, videtur scripsisse qui scripsit 13, 61, 2: Διεδόθη δὲ καὶ φήμη τις κατὰ τὴν πόλιν ὅτι Συρακοῖσιοι μὲν πανδημεὶ μετὰ τῶν συμμάχων πορεύονται (legendum videtur παρασκευάζονται) τοῖς Ἱμεραίοις βοηθεῖν, Ἀννίβας δὲ μέλλοι (vel potius μέλλει, quod saepe sic depravatum notavi ad Xenophontem) τὰς ἐν Μοτύῃ τριήρεις πληροῦν τῶν κρατίστων ἀνδρῶν, καὶ περιπλεύσας ἐπὶ Συρακούσας ἔρημον τὴν πόλιν τῶν ἀμυνομένων (praestat ἀμυνομένων, ut Xenophontis II. Gr. 7, 5, 10: Ἐλαβεν ἂν τὴν πόλιν ὥσπερ νεοτιανὰ πάντ᾽ ἀσιν ἔρημον τῶν ἀμυνομένων, vel optimi ἀμυνομένων, et 18, 22, 4, δύναμιν οὐκ ἔχοντες τὴν ἀμυνομένην scribendum necessario fuit pro ἀμυνομένην) κατα-

λαβέσθαι. Deinde minime vana videtur suspicio correctoris hic commentum latere, qui quum scriptum inveniret *πολεμῆ-
σων, ναυτικῇ δυνάμει περιπλεύσας ἐπὶ Συρακούσας*, et lu-
turum substitueret et οὐδὲ interponeret.

Qui quod est in Comici anonymi 12, 14, 1 citatis ver-
sibus:

ὁ παισὶν αὐτοῦ μητροιὰν ἐπεισάγων
μήτ' εὐδοκιμείσθω μήτε μετεχέτω λόγου
παρὰ τοῖς πολίταις,

medium εὐδοκιμείσθω pro usitato veteribus activo ab Diodoro
illatum censuit Herwerdenus in *Analectis criticis* p. 35, recte
haud dubie iudicavit quum illud indignum putavit vel recen-
tissimo quicumque fuit Comico, sed Diodorus tantum absuisse
videtur ab illo ei inferendo ut ipsi potius et hic ab librariis
illatum fuerit pro εὐδοκιμείτω, (quod habet 2, 22, 3: *Τὸν
Τιθωνὸν εὐδοκιμείν παρὰ τῷ βασιλεῖ* 4, 65, 3, εὐδοκιμοῦν-
των 13, 94, 4, εὐδοκίμησε,) et 4, 24, 3: *Διόπερ τοῖς εὐδο-
κιμομένοις τὰς χάριτας ἀποδιδούς*, quod prorsus nihili est,
quum gratias reddi laudibus, non laudantibus dici perversum
sit, et haud dubie corrigendum εὐδοκονομένοις, quo verbo et
alibi Diodorus utitur, ut Polybius, et hic paullo ante dixerat
de Hercule: *Κατὰ τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους οὐδεμίαν θυσίαν
προσδεχόμενος τότε πρῶτως συνευδόκησε*, et quod est 31, 24:
Μάρκος Πόρκιος Κάτων, τῶν εὐδοκιμομένων ἀνδρῶν, eclo-
garii potius videatur, ut alia quaedam novitii usus media, quae
notavi praef. vol. 4, p. VIII.

Inter ea autem, quae in singulorum formis vocabulorum
tanquam vitiosa iam notavi vel sustuli aut tollenda supersunt,
quaedam semel tantum iterumve a Diodoro usurpata etsi non
frequentibus, ut alia saepius ab eo dicta, convincere licet
rectarum formarum exemplis, tamen etiam sine eorum ope
alia refellunt indicia. Quo de genere est praeter semel illa-
tum *πολιορκηθήσθαι*, de quo ex codice corrigendo dixi
vol. 4, p. XVI, quod semel legitur 3, 29, 6: *Ὀδαξᾶσθαι φι-
λοτιμείται*, ubi Vindobonensis, qui *ὀδάξασθαι*, monstrat *ὀδά-
ξασθαι*. Tum quod item semel legitur 5, 17, 3: *Μάλιστα
δὲ τῶν ἀπάντων ὄντες φιλογύναιο προτιμῶσιν αὐτάς*, sed
Diodorum scripsisse *φιλογύναι*, ut Polybium 10, 19, 3,

συνειδότες φιλογύννην ὄντα τὸν Πόπλιον, coniectio ex eo quod et apud Polybium libri nonnulli φιλόγυνον et Suidas v. Πόπλιος supposuit φιλογύναιον, et Regum 3, 11, 1, φιλογύννης plures mutant codices in φιλογύναιος, quod ne Philoni quidem tribuendum videtur vol. 2, p. 301, 9: Καὶ οἱ φιλογυνναίοις συνουσίαις ἐπιμεμηνότες, ubi φιλογύναιοι Schleusnerus Lex. V. T., sed praestat fortasse φιλογύναι οἱ συνουσίαις ἐπιμεμηνότες, idemque videtur restituendum Platoni Conv. p. 191, D: Φιλογύναικές τ' εἰσι, sequente continuo γυναῖκες, nisi certiori haec forma quam uno unius loci tam ancipitis confirmata fuerit testimonio.

Bis me scripsisse ἐναντιώσεσθαι pro ἐναντιωθήσεσθαι dixi praef. vol. 1, p. XIV seq., nec quisquam hoc recte factum dubitabit, nisi qui etiam Dionysium A. R. 1, 59, vol. 1, p. 151, 11, ubi Vaticanus ἐναντιωθησομένου mutat in ἐναντιωσομένου, et 6, 62, vol. 2, p. 1181, 3, ubi ἐναντιωθήσεσθε in ἐναντιώσεσθε 3, 23, vol. 1, p. 481, 4, ubi omnes ἐναντιώσεται, ut 3, 72, p. 595, 2; 4, 10, vol. 2, p. 661, 13; 6, 38, p. 1127, 10; 48, p. 1148, 12; 65, p. 1189, 3; 69, p. 1197, 1; 75, p. 1211, 13; 85, p. 1236, 16 (ubi Vat. ἐναντιωθησόμεθα); 7, 50, vol. 3, p. 1424, 16; 8, 31, p. 1574, 9, sic, sed nihilominus 4, 51, vol. 2, p. 766, 13, semel scripsisse putet ἐναντιωθήσεται, quod hic est in ipso Vaticano, ut apud Galenum vol. 1, p. 220, 6 Lips. Quae sufficiunt, opinor, ad librorum Diodori consensum in hac forma non minus elevandum quam in aliis, ubi modo variant modo consentiunt, ut de πολιορκηθήσεσθαι dixi praef. vol. 4, p. XVI, etsi idem illud ἐναντιωθήσεσθαι est in epistola Antiochi regis ex lapide edita *Archives des missions scientifiques et littéraires, deux. ser. t. 3, livr. 3, 1867, pl. 3, v. 14*: Τὸν δὲ ἐναντιωθησόμενόν τισι τῶν προγεγραμμένων ἔνοχον εἶναι ἀσεβεία, quod utrum recte habeat an fallat ut quod continuo sequitur: Ἀναγραφῆναι τε καὶ τὰ ἀντίγραφα ἐν στήλῃ λιθίνῃ pro δὲ καὶ in medio relinquo. Sunt enim huiusmodi quos dixeris Macedonismi multo antiquioris saepe originis quam ut ab librariis codicum superstitem possint dici profecti, quantumvis scriptoribus meliorem sequentibus dialectum non sint tribuendi, ut quod ego neque Polybio neque Diodoro, cui semel in Exc. Vat. p. 39 (10,

32, 1) est illatum, ut Aristoteli et Straboni, quorum ipsae codicum varietates fraudem redarguunt, verbum *σιταρχέω* et substantivum *σιταρχία* pro iisdem per α scriptis, ut *πανδοχείον* et *πανδοχεύς* apud Polybium partim per α partim per χ scripta ipse exhibet Vaticanus, eadem forma *σιταρχία* his est in papyro Ptolemaeo et Cleopatrae regibus Aegypti oblata in Maii Class. Auct. vol. 5, p. 356, 14; 358, 28, sed in eadem 356, 11 et 12, activum *καταχαρίσαι* et *ἐπιχαρίσαντος*, quod ex Byzantinis tantum scriptoribus cognitum, et in alia p. 603 ult. *ἐλαμβάνοσαν*, et 604, 1, *ἀντιλήψαι* (et vol. 4, p. 445, 12, *ἀγαγήσαι*), ut quod ib. p. 354, 35, et 358, 32, est *διδώσαν* et *δοίησαν* neque Polybio neque Diodoro hanc optativi formam possit vindicare, quam ego non solum illis eximi praef. ad Polyb. vol. 1, p. LIII et p. XII, ad Diodor. vol. 1, p. XVI (ubi add. 4, 14, 39, 3, *καταπολεμηθεῖεν*), aut Atticis, ut Xenophonti, de quo dixi ad Comment. 1, 4, 19, p. 44 ed. Oxon., aliisque de quibus ad Stephanum v. *Ἀφίημι* p. 2662, B, sed ne Homero quidem vindicatam putabo, donec certiori confirmatam videro exemplo quam quod unum nunc est apud illum II. P, 733: *Ἄλλ' ὅτε δὴ δ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς*. Nam facilis est correctio *σταίην, τῶν δ' αὐτε τράπετο χρώς*, nec magis codicum consensus multis antiquitus vitii inquinatorum tueri poterit quod non sit Homericæ aetatis quam prorsus barbarum *ξυμβλήσαι* pro *ξυμβλήσαι* in omnes illatum, quod correxi ad Stephanum v. *Βάλλω* p. 90, D. Cum illo autem Antiochino, sed nihilominus non Diodoreo *ἐναντιωθήσομαι*, conferre licet quam ut Macedonicam, non Diodoream notavi praef. ad vol. 4, p. XVI, terminationem imperativi *ωσαν* pro *ων*, saepissime etiam Atticis illatam, ut dixi praef. ad Xenophontis Hist. Gr. ed. Lips. tertiam p. XVIII, sed ut quae certissima eius videri possint exempla, eadem vel maxime fallant, ut Euripidis Ion. 1131: *Θύσας δὲ γενέταις θεοῖσιν, ἦν μακρὸν χρόνον μένω, παροῦσι δαῖτες ἔστωσαν φίλοις*, ubi nuper restitui quod etiam sententia poscit, *δαίτας ἔστια φίλοις*.

Duo his adiciam vocabula, in quibus Diodori codices non minus fortasse fallunt quam aliorum quorundam. Nam etsi libri illius constanter *Τρωγλοδύτης* et reliqua scribunt cum λ , ta-

men quam fallax sit eorum fides ostendunt libri Strabonis, qui etsi ceteris locis iisque multis conspirant in eadem scriptura, uno tamen loco optimus et saepe solam veram servans scripturam codex Vaticanus, 16, p. 768, bis exhibet formam *Τρωγοδυτική*. Atque Epitome libri 16, p. 574, 13 ed. Kramerii, *Τρωγοδυτών*, et 16: "Ὅτι Τρωγοδύται ἄνευ τοῦ λ λέγει ὁ Στράβων. Cuius disertis testimonii, quo constanter hanc illi formam esse restituendam evincitur, ignarus adhuc Letronnius, qui iam *Recherches sur le livre De mensura orbis terrae par Dicuil* p. 77 scripserat: „Trogloditis Arabia. J'écris Trogodytis et non Troglodytis, parce que c'est l'orthographe constante des manuscrits de Pline [cui constanter restituit Dettlesenus], Solin, Mela (Ciacconius ad Mel. 1, 8, 43), Isidore (passim; au lieu de Tragodytae (9, c. 21, p. 121 B), lisez Trogodytae), et qu'il ne me paraît pas prouvé que les géographes latins ne s'en soient jamais servis. On sait en effet que les Grecs disaient τρωξ, τρωγος (racine de Trogodytis), aussi bien que τρώγλη, racine de Troglodytis. (Salmas. Ex. Plin. p. 894, F. Vossius ad Melam 1, 4, 31.),“ idem *Recueil des Inscriptions gr. et lat.* vol. 2, p. 247 ad inscriptionem CXC, in qua ΣΩΘΕΙΣ ΕΚ ΤΡΩΓΙΣΤΥΤΩΝ, scribit: „S'il y a *Τρωγοδυτών* au lieu de *Τρωγλοδυτών*, comme la copie l'indique clairement, ce sera la première fois que cette orthographe se rencontre en grec; mais elle est autorisée par les manuscrits de Pline“ etc. Fortasse igitur haec scriptura Graecis non minus reddenda quam Latinis, etsi nullum eius vestigium in libris Diodori pariterque Herodoti et Aristotelis.

Κροκόδειλος etsi apud Diodorum constanter scribitur, ut apud Strabonem, nisi quod apud hunc semel unus 17, p. 811, *Κροκοδελλων* δὲ πόλις ἐκαλεῖτο πρότερον, mutat in *Κορκοδελλων*, tamen quum Dionis Cassii 55, 10, 8, codex Venetus idem praebeat pro altero, quod hic et alibi ponit Xiphilinus cum ceteris, et Levit. 11, 29, Alexandrinus *κορκόδειλος*, et Chronici Paschalis Vaticanus p. 156, D, *κορκοδελλους*, fieri potest ut etiam Diodori fallant codices, etsi sine ullo eorum indicio neutrius vocabuli sollicitanda est scriptura.

Sed multo plura sunt quae augendis confirmandisque iis, quae de superstitiosa quaevis librorum commenta ferendi

securitate dixi, possint addi, praesertim si etiam ea vellem persequi quae quantumvis non videantur falsa, tamen tanquam aliena a Diodori consuetudine sint corrigenda. Veluti quod est 20, 31, 1: Ἐπὶ δὲ τούτων Δημήτριος μὲν Ῥόδον πολιορκῶν ἐπὶ ταῖς κατὰ θάλατταν προσβολαῖς ἀποτυγχάνων, ἀπὸ τῆς γῆς διέγνω τὰς ἐπιθέσεις ποιεῖσθαι, tam constans apud Diodorum est constructio verbi ἀποτυγχάνειν solo cum dativo ut illum pro duplici participio hic quoque ἐπεὶ — ἀπετύγγανεν scripsisse, alterum infelicis esse correctoris inventum, quum ἐπεὶ esset in ἐπὶ mutatum, ne dubitandum quidem putem. Nam in omni hoc rerum genere non quaeritur an Diodoro non licuerit etiam aliter interdum loqui quam aliis sit locis loquutus, sed an reapse hoc fecisse credi possit testibus toties fallentibus, ut quo accuratius singula excutiuntur, eo magis eorum mala fides deprehendatur.

CORRIGENDA.

Etsi mihi non omnia quae aut a typhothetis sint peccata aut alioqui videantur corrigenda hoc loco licet conquisita ponere, praesertim quum de plerisque eorum explicatius sim dicturus in annotationibus, haec tamen quae sequuntur notanda putavi de plurimis quae suis locis emendanda supersunt.

Vol. I.

- p. 7, 32. κέρατα] πέρατα.
p. 35, 23. δωκαιδεκαμήνων] δωδεκαμήνων.
p. 47, 12. σταδίων] σταδίων χιλίων.
p. 71, 21. 4] 48.
p. 117, 13. τε] τε καί.
p. 205, 17. μή] μή μόνον.
p. 211, 29. γάρ] γάρ καί σχοῖνον.
p. 214, 23. μὲν] μὲν τήν.
p. 246, 3. ἡλαρότητας] μεθ' ἡλαρότητας.
p. 286, 18. 5] 8.
p. 298, 6. τῆ] ἐν τῆ. — 14. τῆς] ἐντὸς τῆς.
p. 316, 10. τον] τὸν Δία.
p. 319, 25. ἐν] αὐτὸν ἐν.
p. 320, 4. παρὰ] οἱ παρὰ.
p. 345, 10. οἷ] οἷς. — 32. ἰδίους] ἰδίους πόνοις.
p. 377, 30. [ὑπὸ τῆς νόσου].
p. 381, 4. τῶν] τῶν μὲν.
p. 435, 10. Κόρυνοι] Κόρυφα.
p. 439, 28. ὑπάρχειν] ὑπάρχει.

Vol. II.

- p. 31, 20. γίζοντος] γίζοντες.
 p. 35, 31. παρὰ,] , παρὰ.
 p. 86, 16. νηπίων] νηπίων παιδίων.
 p. 104, 14. τῷ] delendum.
 p. 105, 8. Delendum hic fragmentum, quod positum vol. 4, p. 284, 18.
 p. 115, 20. Add. 6.
 p. 120, 3. παθόντων.] Add. [Exc. Escor. p. 11, 12 Fed. 8 Müll.]
 p. 141, 10. δύναμιν] δόξαν.
 p. 193, 16. σύμπασα] σύμπασαι. — 21. τουτῶ] τούτων.
 p. 251, 25. μετὰ] μετὰ γὰρ.
 p. 279, 15. 76] 77.
 p. 305, 25. ἐπὶ τούτων] ἐπὶ δὲ τούτων.
 p. 352, 15. μεγάλοις] Add. καὶ διὰ στρατηγίαν δεδοκιμασμένοις ἐχρήσαντο.
 p. 356, 28. μὲν τῆς] τῆς μὲν.
 p. 358, 12. ἐν] ἐν τῇ.
 p. 363, 25. στρατηγούντες] στρατηγοῦντος.
 p. 374, 1. προσβολὰς] συνεχεῖς προσβολάς.
 p. 398, 15. τριακοσίων μὲν] μὲν τριακοσίων.
 p. 446, 13. μιᾷ] μιᾶ.
 p. 471, 26. ἐπέβαλεν] ἐπέλαβεν.
 p. 483, 16. ἐπεχείρησαν] ἐπεχείρησεν.
 p. 503, 9. προσέτι εἰπόντος] προσεπειπόντος.
 p. 504, 32. υσναρχόντων] συναρχόντων.

Vol. III.

- p. XXV, 14. 925] 92 s.

Vol. IV.

- p. XIII, 6. 12, et] 22, et. — 13. 6] b. — 17. παρασκεύασε] παρεσκεύασε. — 29. "Ἀσκελον] τὴν "Ἀσκελον.
 p. 314, 4. 9] 8.

p. 315, 20. Add. 4.

p. 323, 10. 6] 4.

p. 358, 31. 16] 2.

Vol. V.

p. 47, 7. Φευδ.] Ψευδ.

p. 100, 19. ἀποστασίας] προστασίας.

p. 103, 32. ἐπενηνέχθαι] εἰσενηνέχθαι.

p. 143, 1. Add. 4.

p. 163, 17. προσαπέλαβε] προσαπέβαλε.

p. 169, 17. συγγένειαν] συντέλειαν.

p. 171, 23. περιτροπῇ] ἀνατροπῇ.

ARGUMENTA LIBRORUM.

LIBRI XXXI.

(A fine belli Macedonici usque ad initia belli Punici tertii. Olymp. 153, 2—157, 2, sive a Chr. 167—151.)

- A. C. || 01. Cap. I. Antiochus Aegypti regnum affectat.
Cap. II. Popilii ad eum legatio (168). Conf. Polyb. XXIX, 11. Liv. XLV, 12.
167. || 153, 2. Cap. III. VI. Rhodiorum legatio supplex, et de rebus eorum in senatu deliberatio. Conf. Polyb. XXX, 4. Liv. XLV, 22 seqq. Cap. III fortasse pertinet ad orationem Catonis, de qua v. Gell. N. A. VIII, 3. Caput V fluxit ex Polyb. l. l.
- Cap. VII. Populorum legati victoriam Romanis gratulantes (Polyb. XXX, 10); inter hos Eumenis frater Attalus. Ex Polyb. XXXI, 9, 2. Conf. Liv. XLV, 19 seq.
- Cap. VIII. Res Macedoniae et Illyrici ab Aemilio ordinantur. Conf. Liv. XLV, 29. — Post seria etiam ludos et convivia instruere novit Aemilius. Conf. Liv. XLV, 32.
- Cap. IX. Aemilius triumphum agit. Conf. Liv. XLV, 39. Perseus in carcerem conicitur. Eius ignavia et mors.
- Cap. X. Demetrii Phalerei de Macedonum imperio vox fatidica. Ex Polyb. XXIX, 6 c.
- Cap. XI. P. Aemilii in plebis concione oratio. Conf. Liv. XLV, 41.
- Cap. XII. Eumenes post captum Perseum Gallorum bello premitur. Ex Polyb. XXIX, 6 d.
- Cap. XIII. Gallorum in captivos crudelitas.
- Cap. XIV. Eumenis in milites liberalitas.
- Cap. XV. Prusias gratulandi causa Romam venit. Humile eius et abiectum ingenium. Ex Polyb. XXX, 16. Conf. Liv. XLV, 44.

- A.I.C. || Ol. Cap. XV a. Dionysius Petosarapis Ptolemaei amicus plebem excitat.
166. || 153, 3. Cap. XVI. Antiochus magnificos ad Daphnen in Syria ludos instituit. Eius mores. Ex Polyb. XXXI, 3 seq.
Cap. XVII. Gracchum legatum Antiochus, dissimulata in Romanos ira, comiter excipit. Ex Polyb. XXXI, 5.
Cap. XVII a. Artaxias Armeniae rex ab Antiocho victus et subactus.
Cap. XVII b. Ptolemaeus seditionem in Thebaide Aegypti opprimit.
Cap. XVII c. Post caedem Timothei tumultus Alexandriae.
165. || 153, 4. Cap. XVIII. Ptolemaeus Philometor a minore fratre (Pt. Physcone) regno pulsus Romam venit.
164. || 154, 1. Cap. XIX. De Cappadociae regibus excursus, illo sine dubio loco institutus, quo de Ariarathe egit post regnum recens adeptum amicitiam cum Romanis renovante (164). Conf. Polyb. XXXI, 14. Liv. epit. lib. XLVI.
Cap. XIX a. Commagenes praefectus Ptolemaeus ab Ariarathe ex Melitene pulsus.
Cap. XX. Antipater fraude Timothei, Orophernis amici, perit.
Cap. XXI. Ariarathes Philopator regnum suscipit. Eius indoles.
Cap. XXII. Ariarathes Mithrobuzanem in paternum regnum restituit. Conf. Polyb. XXXI, 15 a.
162. || 154, 3. Cap. XXIII. Legationes a Ptolemaeis Romam missae. Conf. Polyb. XXXII, 1.
161. || 154, 4. Cap. XXIV. Catonis de luxuria Romanorum querelae (161, anno legis Fanniae sumptuariae).
Cap. XXV. XXVI. Aemilii mors et laus. Conf. Polyb. XXXII, 8 seq.
Cap. XXVII. Aemilii filius Scipio. Conf. Polyb. l. l.
Cap. XXVII a. Timarchus Milesius.
160. || 155, 1. Cap. XXVIII. Ariarathes donum mittit Romam; ipse scipione et sella eburnea a senatu donatur. Ex Polyb. XXXII, 2, 3 et 5, 1 seq.
Cap. XXIX. XXX. Legati Demetrii senatui tradunt Octavii caedis auctores. Ex Polyb. XXXII, 8 seq.
Cap. XXXI. Charops Epirota in cives saeviendo Romanorum amicitiam colit. Conf. Polyb. XXXII, 21 seq.

158. || 155, 3. Cap. XXXII. Orophernes Ariarathen regno pellit. Eius indoles. Conf. Polyb. XXXII, 20, 9.
Cap. XXXII a. Attalus eiusque insidiae Demetrio structae.
- A. C. || Ol. Cap. XXXII b. Orophernis legati ab Ariarathe occisi.
Cap. XXXIII. Ptolemaeus maior cum fratre pacem facit Cyrenen ei concedens. Conf. Liv. Epit. lib. XLVII.
Cap. XXXIV. Orophernes pecuniae indigens templum Iovis expilat.
157. || 155, 4. Cap. XXXV. Prusias Nicephorium ad Pergamum diripit. Conf. Polyb. XXXII, 25.
Cap. XXXVI. Rhodiorum prudentia in conciliando sibi principum favore. (Ex narratione de bello inter Rhodios et Cretenses gesto.)
156. || 155, 1. Cap. XXXVII. Aristocrates, praetor Rhodiorum, egregius imperator esse putabatur, quum re ipsa longe alium se exhiberet. Ex Polyb. XXXIII, 9.
Cap. XXXVIII. Rhodiorum naves Cretensium navigiis in summas angustias adiguntur.
153. || 156, 4. Cap. XXXIX. Segedenses in Celtiberia, foederi Semp. Gracchi adscripti, non parent mandatis senatus Romani. Unde novum in Hispania bellum nascitur. V. Appian. Hisp. 64.
Cap. XL. Igneum bellum adversus Celtiberos. Conf. Polyb. XXXV, 1.
Cap. XL a. Andriscus. Demetrius.
152. || 157, 1. Cap. XLI. Celtiberi post reportatam de Fulvio Nobiliore victoriam legatos mittunt ad M. Claudium Marcellum consullem. Conf. Appian. Hisp. 48 seq. Polyb. XXXV, 2.
Cap. XLII. Mummius sive Memmius propraetor in Lusitania clade afficitur. Conf. Appian. Hisp. 56.
Cap. XLIII. Prava Rhodiorum in bello contra Cretenses consilia. Ex Polyb. XXXIII, 15 a.
Cap. XLIV. Magnae Rhodiis sunt naves, desunt milites strenui.
Cap. XLV. Cretensium in bello contra Rhodios gesto adversus Siphnios perfidia.

FRAGMENTA LIBRI XXXII.

Ab Olymp. 157, 3 sive a. Chr. 150 usque ad finem belli Punici tertii, ut videtur (Ol. 158, 3, a. Chr. 146). Quamquam ex cap. XIII, 2, suspicari possis Carthaginis et Corinthi everisionem sequente demum libro esse narratam.

150. || 157,3. Cap. I—III. Carthaginenses bello Masinissae illato violatum cum Romanis foedus restituere student. Conf. Appian. Pun. 75. Cap. I et III ad eandem legationem spectant. Fortasse igitur iam in fine libri XXXI memorata atque hoc libro post prooemium, ex quo cap. II et V sumta videntur, repetita est.
- Cap. IV. V. De Romanorum in augendo et confirmando imperio arte et prudentia. Conf. Polyb. XXXIV, 1.
149. || 157,4. Cap. VI. Belli Punici tertii initium: Carthaginensium Romanis se dedentium legatio. Senatus mandata durissima. Conf. Polyb. XXXVI, 3.
- Cap. VII. Scipionis in fide servanda religio. Conf. Appian. Pun. 101.
- Cap. VIII. Eiusdem apud ipsos Poenos auctoritas. Conf. Appian. Pun. 104.
- Cap. IX. Mulierum Carthaginensium virtus quo tempore urbs obsidione premebatur probata. Conf. Appian. Pun. 93.
- Cap. IX a. Pseudophilippi post reportatam de Romanis victoriam saevitia. Catonis de Scipione iudicium et populi Romani erga eundem favor. Conf. Liv. Epit. lib. XLIX. Polyb. XXXVI, 6, 6.
- Cap. IX b. Pseudophilippus Telestis ducis perfidiam punit.
- Cap. IX c. Ptolemaeus Philometor Coelesyriam occupat.
- Cap. IX d. Alexander Abas fugit et caeditur.
- Cap. X—XII. Alexandri Balae fuga et caedes. Narratio de androgynis duobus occasione oraculi Alexandro dati.
- Cap. XIII. XIV. Carthaginis urbis descriptio.
- Cap. XV. Andriscus fictus Persei f.
- Cap. XVI. Masinissae in summa senectute vigor. Conf. Appian. Pun. 106.
- Cap. XVII. Scipio cum Phamea colloquitur. — Belli Punici anceps fortuna. (Vide quae de Phamea Poeno ad Romanos deque Bithya Numida ad Poenos transeuntibus inarrat Appian. Pun. 107 seqq.)
- Cap. XVIII. Calpurnii Pisonis mala fides ipsi perniciosa.
- Cap. XIX. XX. Prusias, civibus suis invisus, bellum gerit contra Nicomedem filium. Romanorum ad eum legatio. Ex Polyb. XXXVII, 1. Conf. Liv. Epit. lib. I.

- A. C. || 01. Cap. XXI. Nicomedes Prusia interfecto Bithyniae regnum capessit.
 146. || 158, 3. Cap. XXII. XXIII. Hasdrubalis humilis animus.
 Cap. XXIV. Carthagine flagrante Scipionis de Roma vaticinium.
 Cap. XXV. Scipio, capta Carthagine, Siculis inter alia taurum Phalaridis reddit.
 Cap. XXVI. Achaeorum infortunia ducum imprudentiae imputanda.
 Cap. XXVII. Corinthus eversa; a Caesare restituta.

FRAGMENTA LIBRI XXXIII.

- Ab Olymp. 158, 4, a. Chr. 145 usque ad Olymp. 161, 3, a. Chr. 134, quo anno „quum bellum Numantinum vitio ducum non sine pudore duraret, delatus est ultro Scipioni Africano a senatu populoque Romano consulatus. Bellum servile in Sicilia ortum, quum opprimi a praetoribus non potuisset, C. Fulvio consuli mandatum est.“ Liv. Epit. lib. LVI.
145. || 158, 4. Cap. I. Viriathi mores. Eius contra Romanos bellum (145—140) et vitae finis.
 Cap. II. C. Plautius praetor (148) in Hispania male rem gessit. (Diodorus altius rem repetit, ut Livius in Epit. lib. LII.)
 Cap. III. Alexander Bala Antiochiae praefecturam Diodoto et Hieraci tradiderat. (Ad continuandam Diodoti sive Tryphonis historiam dicta esse videntur.)
 Cap. IV. Demetrii in Antiochenses saevitia.
 Cap. IV a. Diodotus Tryphon.
 Cap. V. Aradiorum cum Marathenis rixae.
 Cap. V a. Moagetes.
 Cap. VI. Ptolemaeus Physco civibus saevitia in-
 visus.
144. || 159, 1. Cap. VII. VIII. Viriathi nuptiae, temperantia, facundia.
 Cap. IX. Demetrii Laodiceae morantis ignavia, luxuria et flagitia.
 Cap. X. Cnosiorum de principatu contentio.
 Cap. XI. Pergami in Creta clades.
 Cap. XII. Ptolemaeus Physco civibus odiosus.
143. || 159, 2. Cap. XIII. Ptolemaei in Cyrenenses perfidia.
 Cap. XIV. XV. Diegylidis Thracum reguli immanis crudelitas.
 Cap. XVI. Numantini et Termessii arma tradere pacti, subita poenitentia capti bellum continuant.
141. || 159, 4. Cap. XVII. Pompeius urbem Hispaniae Lagni (?)

- A. C. || Ol. diripiens socios Lusitanorum Numantinos ex urbe dimisit.
- Cap. XVIII. Arsaces Parthorum rex domi forisque optimus.
- Cap. XIX. Popilius consul cum Viriatho paciscitur. (Popilius consul fuit 139. Num scribae an Diodori error sit dubium).
- Cap. XX. Galaestes Athaman Ptolemaei Philometoris ex Cleopatra filium in regnum paternum reducere studet.
- Cap. XXI. Audax et Ditalces et Nicorontes Viriathum obtruncant.
140. || 160, 1. Cap. XXI a. Viriathi funus splendidissimum. Eius elogium.
- Cap. XXII. XXIII. Ptolemaeus corpore animoque terribissimus.
138. || 160, 3. Cap. XXIV. Contubris (?) urbis minae a consule Romano contentae. (Si de Centobriga urbe, a Metello consule 143 obsessa, cogitandum putas, temporum ordo in fragm. non servatus est. Igitur rem referre malim ad Iun. Brutum, de quo sequens fragm. agit. Is consul in Hispaniam missus est a. 138. Num forte urbs illa eadem quae Talabriga Appiani in *Hisp.* 73?)
- Cap. XXV. Iunii Bruti ad milites oratio.
137. || 160, 4. Cap. XXVI. Aemilii consulis ob saginam ignavia.
- Cap. XXVII. Diodotus Tryphon rex Syriae senatus benevolentiam frustra captat Scipionis in Aegyptum ad Ptolemaeum legatio (143? v. Cic. *Acad.* IV, 2. — Ad haec sua Müllerus *Fragm. Hist.* vol. 2, p. XX: „Quod tempora attinet, patet Diodorum statuuisse Antiochum a Diodoto sive Tryphone occisum esse quum Demetrius Nicator iam captus ab Arsace esset. Hausisse vero sua Diodorus putandus est ex Posidonio, ex Apamea urbe, sicuti Diodotus, oriundo. Hunc enim in Postpolybianis ducem sequitur, adeo ut cum vel in Sicula historia ad verbum fere exscripserit. Quanta vero in Syriis maxime rebus Posidonii auctoritas esse debeat liquet. Porro cum Diodoro reliqui scriptores faciunt omnes, exceptis libris Maccabaeorum, quibus insistens Clintonus *F. H.* III, p. 326 sqq. tempora Demetrii et Diodoti hunc in modum disposuit:
- A. Sel. A. C.
- 167 146 Nov. Demetrius regnum occupat.
Iuxta eum Antiochus et Trypho.

A. C. || Ol. A. Sel. A. C.

170	142 Feb.	Antiochus a Tryphone interfectus. (Macc. 1, 13, 31—41).
170	142	Demetrius Iudaeis libertatem concedit (id. ibid.).
172	140	Demetrii expeditio Parthica. (Macc. 1, 14, 1.)
174	139 Nov.	Trypho interfectus (Macc. 1, 15.)
175	138 Nov.	Demetrii captivitas.

Annus quo captus sit Demetrius non tradit quidem auctor Maccab.; sed patet e reliquis numeris eum captum esse post interfectum Antiochum. Contra Iosephus A. I. 13, 5, 11; 6, 1; (*Δημήτριος*) ἐπολέμησε πρὸς τὸν Ἀρσάκην καὶ τὴν στρατιάν ἅπασαν ἀποβαλὼν αὐτὸς ζῶν ἐλήφθη . . . Τρύφων δ' ἐπειδὴ τὰ περὶ τὸν Δημήτριον ἔγνω τοιοῦτο λαβόντα τὸ τέλος, οὐκέτ' ἦν Ἀντιόχῳ βέβαιος, ἀλλ' ἐπεβούλευεν ὥστ' αὐτὸν ἀποκτείνειν τὴν βασιλείαν αὐτὸς κατασχεῖν. Idem 13, 7, 1: Μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Δημητρίου τὸν Ἀλεξάνδρον υἱὸν Ἀντιόχου ἀπέκτεινεν. Justinus 36, 1: *Ad postremum tamen capitur (Demetrius), traductusque per ora civitatum, populis, qui desciverant, in ludibrium favoris ostenditur. Missus deinde in Hyrcantiam, benigne . . . habetur. Dum haec aguntur, interim in Syria Trypho qui se tutorem Antiocho, Demetrii privigno, substitui a populo laboraverat, occiso pupillo regnum Syriae invadit. Eodem modo Appianus Syr. 67, 68, de Tryphone agit post narratam expeditionem Demetrii Parthicam. Livius in Epit. 52 postquam res Syriae et deinde res Aegypti ad an. 146 pertinentes commemoraverat, denuo ad Syriam rediens, ideoque haud dubie res anni 145 afferens, dicit: Demetrius ab crudelitate, quam per tormenta in suos exercebat, a Diodoto quodam, uno ex subiectis, qui Alexandro filio BIMULO admodum regnum asserebat, bello superatus Seleuciam confugit. L. Mummius de Achaeis triumphavit (145 a. C.). Idem Epit. 55 in rebus anni 137 (Hostilio Mancino cons.): Alexandri filius, rex Syriae, DECEM ANNOS ADMODUM habens, a Diodoto qui Tryphon cognominabatur, tutore suo, per fraudem occisus est, corruptis medicis, qui eum calculi dolore consumi ad populum mentiti, dum secant, occiderunt. In his Dukerus et Delrius verba bimulum admodum in puerum admodum mutari volunt, Clintonus vero al-*

A. C. || Ol. terum potius: *decem annos admodum*, corruptum esse putat, quoniam sec. libros Maccab. Antiochus iam an. 142 interfectus sit. Quasi Liviana exigenda essent ad narrationem Maccabaeorum. Deinde non attendentes quo loco haec Livius ponat, non viderunt optime omnia concinere. Nam qui *bimulus* erat anno 145, is *decem annos* natus erat anno 137 a. C. Eundem computum Diodori fuisse dubium non est, quum aliis locis comprobetur eodem usus esse fonte. Clintonis calculos vel series fragmentorum Diodori non admittit. Consentit etiam Eusebius p. 188, qui Demetrii expeditionem Parthicam assignat Ol. 160, 2. 139; deinde Ol. 160, 4. 137 in Canone annotat: *Tryphon quum se Syriae dominum fecisset, Antiochum Alexandri filium de medio sustulit. Tum et ipse ociter periiit.* Periisse vero debet eodem anno 137 vel initio anni 136, cui primum annum Antiochi Sideatae Eusebius assignat. Regno potitus Tryphon, ut senatus benevolentiam captaret, Victoriam auream populo Romano misit, teste Diodoro in Exc. Legat. p. 629. Hunc locum, cui praefigenda haec quae sunt cap. XXVII, in editione Parisina posui lib. 33, 17, extra ordinem chronologicum. Etenim sequitur in iisdem Excerptis fragmentum de celeberrima illa Scipionis ad Alexandrinos etc. legatione. Hanc vero Scipionem non obiisse post annum 143 a. C. Clintonus ceterique chronologi statuunt. Nam Cicero Acad. 2, 2, 5, *P. Africani historiae*, ait, *loquuntur in legatione illa nobili quam ANTE CENSURAM* (an. 142 a. C. Fasti Capitol.) *obiit, Panaetium unum omnino comitem fuisse.* Quod an recte se habeat quamquam in Epitome Diodori dubitavi, tamen sola fragmentorum Diodororum serie refelli non poterat, praesertim quum saepius Diodorus ordinem chronologicum relinquat, ideoque de Diodoti primis conatibus ad an. 145 loquens historiam eius universam persecutus esse potuerit. Nunc vero quovis pignore contendam Ciceroniana illa corrupta esse et pro *ante censuram* scribendum esse *ante consulatum* (134 a. C.) vel (quod Dübnerus proponit) *a censura*, adeo ut legatio incidat in annum 136 vel 135. Nam primum ipse Cicero de Republ. 6, 11 (2) ita habet: *Quum autem Carthaginem deleveris, triumphum egeris, censorque fueris et obieris legatus Aegyptum, Syriam, Asiam, Graeciam, deligere iterum consul absens, bellumque maximum conficies, Numan-*

A. C. || Ol. *tiam excindes.* In his legatio inter censuram et consulatum ponitur media. Alterum argumentum peto ex Historiis Posidonii, qui Laelii discipulus uberrime legationem persecutus est libro *septimo* (v. Athenaeus 12, p. 549, D; Posid. fr. 11). Ita autem Posidonius in Historiis agit, ut singulis libris unius fere anni res pertractet, Iam vero quae e libro *quinto* afferuntur pertinent ad res anni 138, quo captus est Demetrius; et quae e libro *octavo* de Siculo servorum bello leguntur, referenda sunt ad annum 134. Igitur ex his colligitur legationem pertinere ad annum 136 vel, quod malim, ad an. 135. Eodem ducit series fragmentorum Diodori. Itaque Excerpta Legat. de Tryphone et de Scipione (33, c. 17 et 18) transponenda sunt ad finem libri 33 (cuius postremum fragmentum pertinet ad an. 137) vel ad initium libri 34, cuius primum fr. est anni 134.

FRAGMENTA LIBRORUM XXXIV et XXXV.

Ab Olymp. 161, 3, a. Chr. 134, usque ad finem belli Iugurthini (Olymp. 168, 3, a. Chr. 106), vel usque ad initium secundi belli servilis in Sicilia (Olymp. 169, 3, a. Chr. 102).

134. || 161, 3. Cap. 1. Antiochus Sidetes Hierosolyma obsidet et in fidem accipit. De Iudaeorum moribus et institutis.

Cap. II. Bellum servile (134—132) in Sicilia. Res altius repetitur inde ab a. 141. (60 a. post finem belli Punici secundi.)

Cap. III. Attali in cives saevientis crudelitas.

133. || 161, 4. Cap. IV. Captivorum (Numantinorum?) dum ex patria abducuntur, miseranda sors.

Cap. V. Tib. Gracchi genus.

Cap. VI. Plebs ab eo in magnam spem erecta, undique ad comitia confluit.

Cap. VII. Octavius quid in re Gracchana fecerit. Gracchus a Scipione interfectus.

Cap. VIII. Syrorum fugitivorum (i. e. servorum Sicularum) in captivos crudelitas.

Cap. IX. Fontis Arethusae pisces sacri. Conf. Diod. V, 3.

Cap. X. Legati Romanorum ad restituendam Iovis Aetnaei religionem Siciliam obeuntes. Conf. Cic. in Verrem IV, 49.

Cap. XI. Gorgus Morgantinus una cum filio a latronibus caesus.

- A. C. || Ol. Cap. XII. Zibelmii, Diegylidis filii, Thracum regis, saevitia.
 Cap. XIII. Attalo primo datum de tempore per quod regnum staturum sit oraculum (ad an. 133).
130. || 162, 3. Cap. XIV. Ptolemaeus Physco filii communis caede Cleopatram ultus.
 Cap. XV—XVII. Arsacis II cum Antiocho Pio bellum Antiochique caedes. Athenaeus, dux Antiochi, ignaviae dignum nactus vitae finem.
 Cap. XVIII. Arsacis devicto Antiocho infortunia.
 Cap. XIX. Arsacis responsum ad legatos Seleucensium.
127. || 163, 2. Cap. XX. Ptolemaei Physconis erga Marsyam clementia.
 Cap. XXI. Eumeri (Himeri) Hyrcanii, regis Parthorum satrapae, in Babylonios saevitia.
 Cap. XXII. Alexandri II Zabinae, Syriae regis, erga Laodicenses clementia.
124. || 164, 1. Cap. XXIII. C. Sextii Calvini erga Gallum Cratonem Romanorum amicum munificentia.
 Cap. XXIV. C. Gracchum e Sardinia reducem summus populi favor excipit.
 Cap. XXV. XXVI. C. Gracchi conciones et potentia, qua pro Octavio et contra Popilium Laenatem usus est.
 Cap. XXVII. Tib. Gracchi lex de Octavio. (Haec data occasione memorata.)
123. || 164, 2. Cap. XXVIII. Alexandri Zabinae sacrilegia et fuga, in qua capitur.
 Cap. XXVIII a. C. Gracchi furor et conspiratio cum coniuratis.
121. || 164, 4. Cap. XXIX. C. Gracchi caput plumbo repletum ad consulem refert Vitellius.
 Cap. XXX. (Fulvius) Flaccus interfectus iussu Opimii consulis. Conf. Appian. Civ. I, 26. — Scordisci, Thraciae populus, contra quem male pugnavit Cato Porcius consul. Conf. Liv. epit. lib. LXIII, Entrop. IV, 24.
112. || 167, 1. Cap. XXXI. Adherbal ab Iugurtha obsessus Romanorum opem implorat. Ab Iugurtha captus caeditur.
 Cap. XXXII. Iugurtha Romanorum fortitudinem admiratur.
111. || 167, 2. Cap. XXXIII. Scipionis Nasicae, qui consul mortuus est, elogium.
 Cap. XXXIV. Antiochus Cyzicenus, rex Syriae, homo stultus.

- A. C. || 01. Cap. XXXV. Micipsae filii. Inter hos Micipsa litterarum amantissimus.
 Cap. XXXV a. Alius Iugurtha Romam veniens caesus.
 Cap. XXXVI. Contoniatius, Galliae regulus, Romanorum amicitia potens.
109. || 167, 4. Cap. XXXVII. Carbonis et Silani a Cimbris accepta ingens clades.
108. || 168, 1. Cap. XXXVIII. Marius, legatus Metelli, virtute excellit.
106. || 168, 3. Cap. XXXIX. Bocchus Iugurtham Romanis tradit.
 Cap. XXXIX a. Ptolemaeus Seleucia amicorum unius insidias effugit.

FRAGMENTA LIBRI XXXVI.

- A bello servili secundo usque ad bellum Marsicum. Olymp. 169, 3—172, 1; a. Chr. 102—92.
102. || 169, 3. Cap. I. XI. Bellum servile in Sicilia alterum (102—99).
 Cap. XII. Saturnini ignavia et postea virtus.
 Cap. XIII. Battacis Magnae Matris sacerdotis, qui Romam Pessinunte venerat, praestigiae, et A. Pompeii subita mors.
 Cap. XIV. Mos quidam Romanorum.
 Cap. XV. Saturninus a Mithridatis legatis reus
101. || 169, 4. delatus favore populi absolutus.
99. || 170, 2. Cap. XVI. Metellus exul in patriam revocatur.

FRAGMENTA LIBRI XXXVII.

Bellum Marsicum. Olymp. 172, 2—173, 1; a. Chr. 91—88.

91. || 172, 2. Cap. I. Belli Marsici magnitudo. Ex prooemio.
 Cap. II. De caussis belli. Summa eius capita recensentur.
 Cap. III. De pernicioza Romanorum luxuria.
 Cap. IV—VIII. Proponuntur iustitiae et probitatis in administrandis provinciis exempla. Primum laudatur Q. Mucius Scaevola (cap. V et VI), qui praetor (a. 99) Asiam provinciam nactus virtute sua alios a pravissimis institutis revocare studuerat; deinde L. Asyllius (Asellius?) loco humili natus, qui quaestor in Siciliam missus vastatam provinciam praeclaris suis studiis in pristinum statum revocaverat.
 Cap. IV. Contra C. Gracchus, tyranni in modum quem se gereret, iure interfectus est (Haec cum antecedentibus cohaerebant).

- A. C. ¶ Ol. Cap. X. Drusorum nobilitas et virtutes. M. Livius Drusus iuvenis genere et indole clarus. Eius in senatu vox (91).
- Cap. XI. Italicorum Druso iurantium iusiurandum.
- Cap. XII. Picentinorum in theatro adversus Romanos histriones furor.
- Cap. XIII. Pompaedius cum armatorum turba Romam tendit. Domitii verbis motus a consilio desistit.
- Cap. XIV. Praeda (bello Marsico) militibus divisa.
- Cap. XV. Marius et Pompaedius exercitus suos ad concordiam revocant.
- Cap. XVI. Agamemnonis Cilicis opera Italicis navata contra Romanos.
- Cap. XVII. Quem h. l. Diodorus designet nescio. Ad Marium referri verba vix possunt.
- Cap. XVIII. Cretensis hominis cum Iulio consule colloquium.
- Cap. XIX. Aesernini servos urbe eiiciunt fame pressi.
- Cap. XIX, 3, 4. XX. Pinnenses pro Romanis extrema patiuntur.
- Cap. XXI. XXII. Italicorum et Romanorum summa utrinque contentio.
- Cap. XXII a. Sertorius bona publicata avertit et in omnes saevit. Unde invisus in convivio obtruncatur.
- Cap. XXII b. Mithridates prope captus a Cyzicenis.
- Cap. XXIII. Lamponii et Crassi singulare certamen.
- Cap. XXIV. Romanorum Italicorumque de frugibus pugnantium proelia.
- Cap. XXV. Sullae virtus.
- Cap. XXVI. XXVII. Mithridates victis Romanorum in Asia ducibus urbium studia ad se convertit.
- Cap. XXVIII. Rhodiorum cum Mithridate pugna navalis.
88. ¶ 173, 1. Cap. XXIX. XXX. Marius, ut dux contra Mithridatem crearetur cupiens, in campo Martio se exercet. Divitiarum cupiditatis ipsi, patriae et filio perniciose. (Haec dicta sunt, ubi sermo fuit de Mario, qui divitiarum siti et avaritia motus imperatoris contra Mithridatem munus expetivit. Qua occasione Diodorus Marii fata et Romae historiam

- A. C. || Ol. sequenti libro accuratius exponendam obiter percurrit. Ceterum num hic locus epiphonema libri 37, an prooemium libri 38 fuerit, non decerno. *)

FRAGMENTA LIBRORUM XXXVIII et XXXIX.

- Ab Olymp. 173, 2, a. Chr. 87, usque ad finem, puto, belli servilis, Olymp. 177, 2, a. Chr. 71.
87. || 173, 2. Cap. I. Legati Romanorum ad Cinnam missi.
Cap. II. Metellus exercitus imperium tradit Cinnae; Octavii pervicacia.
86. || 173, 3. Cap. IV. Cinnae et Marii scelera: in his Q. Lutatii Catuli caedes.
Cap. V. Portentum initio civilis inter Marium et Sullam belli.
Cap. VI. Sulla Mario superior.
Cap. VII. Sullae sacrilegia.
85. || 173, 4. Cap. VIII. Fimbriae flagitia.
83. || 174, 2. Cap. IX. X. Cn. Pompeii virtus a Sulla collaudata.
Cap. XI. Hadrianus ab Uticensibus vivus combustus.
Cap. XII. Mario exercitum conscribenti multi etiam eorum, qui stipendia emeruerant, nomina dant.
Cap. XIII. Sullanae et Marianae factionis alternatione iactatae civitates.
81. || 174, 3. Cap. XIV. Perpenna Marium Praeneste eripere tentat.
Cap. XV. Marius servi manu se interficit. (Photius h. l. res a Diodoro narratas inde ab anno 88 usque ad Sullam dictatorem recenset, deinde sequentis historiae capita usque ad Augustum imperatorem e suo penu adiicit. Haec nobis omit-tenda erant.)
Cap. XVI. Scipioni veniam dat Sulla.
Cap. XVII. VVIII. Scaevola pontifex maximus caesus.
Cap. XIX. Proscriptio Sullana.
Cap. XX. Pompeius in Sicilia summa cum laude iudicia exercet.
73. || 176, 4. Cap. XXI. XXII. Spartacus. Bellum servile.

*) Digna memoratu de fragmentis libri trigesimi septimi est commentatio F. R. C. Krebsii Weilburgi a. 1862 edita, qui quum iam in Lectionibus Diodoreis ib. a. 1832, et commentatione de libri octavi fragmentis ib. 1856 editis multa ad fragmenta Diodori lectu digna contulisset, illa libri 37 fragmenta annotationibus suis instructa edidit.

FRAGMENTA LIBRI XL.

Ab Olymp. 177, 3, a. Chr. 70 usque ad initium belli Gallici,
Olymp. 180, 3, a. Chr. 58.

69. || 177, 4. Cap. I. M. Antonii pax cum Cretensibus; sed
mox novum bellum oritur.

Cap. I a. Antiochenses Antiocho ex urbe eiecto
Philippum Antiochi Grypi filium adiuvente Azizo
Arabe in regnum restituunt. Azizi insidias elabi-
tur Philippus.

63. || 179, 2. Cap. II. III. Pompeii bellum Iudaicum. De Iu-
daeorum origine et legibus.

Cap. IV. Pompeii rerum in Asia gestarum tabula.

Cap. V. Va. Catilina a Cicerone urbe emissus.

Cap. VI. [Cleopatra.]

58. || 180, 3. Cap. VII. Initium belli Celtici finem historiae
facit Diodorus. At subiecisse cum laudationem
Caesaris atque res ab eo in Gallia et Britannia
gestas breviter recensuisse ex locis apposis col-
ligitur.

Cap. VIII. Epilogus.

FRAGMENTA LIBRI XXXI.

Ὅτι ὁ Ἀντίοχος τὴν ἀρχὴν ἐσεμνύνετο, λέγων οὐ 1
 τῆς κατ' Αἴγυπτον βασιλείας ἑαυτὸν ἐπιθυμοῦντα
 παρεσκευάσθαι μεγάλας δυνάμεις εἰς τὸν πόλεμον,
 ἀλλὰ τῷ πρεσβυτέρῳ Πτολεμαίῳ βούλεσθαι συγκα-
 5 τασκευάσαι τὴν πατρῴαν ἀρχήν. οὐ μὴν τό γε ἀλη-
 θές οὕτως εἶχεν, ἀλλὰ διαγωνοθετῶν τὰ μειράκια
 διελάμβανε μεγάλης χάριτος ἀφορμὴν παρέχων ἀκο-
 νιτὶ κυριεύσειν τῆς Αἰγύπτου. τῆς γὰρ τύχης αὐ-
 τοῦ τὴν προαίρεσιν ἐξελεγχούσης καὶ τὴν πρόφασιν
 10 ἀφαιρούσης, φανερός ἐγένετο τῶν πολλῶν ὧν βασι-
 λέων οὐ τοῦ λυσιτελοῦς οὐδὲν τῶν καλῶν προουρ-
 γιαιότερον τίθενται.

Ὅτι ἀπαντήσασι τὸν Ἀντίοχον τοῖς Ῥωμαίοις, 2
 κακείνου μακρόθεν ἅμα τῇ φωνῇ ἀσπαζομένου καὶ
 15 τὴν δεξιὰν ἐκτείνοντος, ὁ μὲν Ποπίλιος πρόχειρον
 ἔχων τὸ βιβλίον ἐν ᾧ τὸ τῆς συγκλήτου δόγμα κατε-
 κεχώριστο προέτεινε καὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀναγνῶναι
 τὸν Ἀντίοχον· τοῦτο δὲ ἔδοξε ποιεῖν ὅπως μὴ πρό-
 τερον ὡς φίλον δεξιῶσθαι πρὶν ἢ διὰ τῆς προαιρέσεως
 20 γνωσθῆ πότερον πολέμιός ἐστιν ἢ φίλος. ἐπεὶ δὲ
 ἀναγνούς ὁ βασιλεὺς ἔλεξε παρὰ τῶν φίλων γνώμην
 (βούλεσθαι) λαβεῖν περὶ τούτων, ἀκούσας ὁ Ποπίλιος
 ἐποίησε πρᾶγμα βαρὺ δοκοῦν εἶναι καὶ παντελῶς

ὑπερήφανον· ἔχων γὰρ πρόχειρον ἀμπέλινον βακτήριον, περιέγραψε τῷ κλήματι τὸν Ἀντίλοχον καὶ διεκέλευσατο τὴν ἀπόκρισιν ἐν τούτῳ (τῷ γύρω) ποιεῖσθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ μὲν ξενιζόμενος ἐπὶ τῷ γεγονότι, τὰ δὲ καταπεπληγμένος τὴν ὑπεροχὴν τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας, πρὸς ἀμηχανίαν ἐλθὼν καὶ τὰ σύμπαντα λογιζόμενος ἔφη ποιήσκειν πᾶν τὸ παρακελευόμενον ὑπὸ Ῥωμαίων. οἱ δὲ περὶ τὸν Ποπίλιον ἅμα πάντες τὴν δεξιὰν αὐτοῦ λαβόντες ἠσπάζοντο φιλοφρόνως. ἦν δὲ τὰ γεγραμμένα λύειν παραχορῆμα τὸν πρὸς Πτολεμαῖον πόλεμον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκολούθως τοῖς γεγραμμένοις τὰς δυνάμεις ἐξήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου, ἐκπεπληγμένος τὴν Ῥωμαίων ὑπεροχὴν, ἄτε καὶ προσφάτως ἀκηκῶς τὸ τῶν Μακεδόνων πταίσμα· τοῦτο γὰρ μήπω γεγενῆσθαι δοκῶν οὐποτ' ἂν ἐκουσίως προσεῖχε τῷ δόγματι.

3 "Οτι ἀληθὴς ἦν ἄρα, ὡς εἶοικε, τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τινῶν τῶν πάλαι σοφῶν, ὅτι συγγνώμη τιμωρίας αἰρετωτέρα· πάντες γὰρ ἀποδεχόμεθα τοὺς ἐπιεικῶς χρωμένους ταῖς ἐξουσίαις, προσκόπτομεν δὲ τοῖς προπετῶς τὰς κολάσεις λαμβάνουσι παρὰ τῶν ὑποπεσόντων. διόπερ ὀρωμεν τοὺς μὲν πρὸς τὰ παράδοξα τῆς τύχης καλῶς τεθησαυρικότας τὰς χάριτας παρὰ τοῖς εὖ παθοῦσι, τοὺς δὲ οὐ μόνον ἐν ταῖς ἐναντίαις περιστάσεσιν ὁμοίαν ἀπολαμβάνοντας τιμωρίαν παρὰ τῶν ἀγνωμονηθέντων, ἀλλὰ καὶ τὸν κοινὸν πρὸς τοὺς ἐπταικίότας ἔλεον ἐαντῶν παρηρημένους· οὐ γὰρ δίκαιον τὸν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπειπάμενον πᾶσαν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἐν μέρει περιπταίσαντα τυγχάνειν τῆς παρὰ τῶν κρατούντων ἐπιεικειᾶς. καίτοι γε πολλοὶ τῷ μεγέθει τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας σεμνύνεσθαι τολμῶσιν, οὐ

προσηκόντως τοῦτο ποιούντες· τί γὰρ λαμπρὸν ἢ
 μέγα τὸ τοὺς πεσόοντας ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν περιβα-
 λεῖν ἀνηκέστοις συμφοραῖς; τί δὲ ὄφελος τῆς γεγε-
 νημένης νίκης, ἂν ὑπερηφάνως χρῆσάμενοι τοῖς
 5 κατορθώμασιν ἐξαλείφωμεν τὴν προὔπαρχουσαν εὐ-
 φημίαν, ἀνάξιοι φανέντες τῶν εὐτυχηθέντων; μέ-
 γιστον γὰρ καρπὸν δικαίως ἂν τις ἠγήσαστο τοῖς
 πραγμάτων ὀρεγομένοις τὴν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἔργοις
 εὐδοξίαν. διὸ καὶ θαυμάσαι τις ἂν πῶς ἅπαντες 3
 10 σχεδὸν ὁμολογοῦντες εἶναι τὴν ἐν ἀρχῇ περιβοηθεῖ-
 σαν ἀπόφασιν ἀληθῆ καὶ συμφέρουσαν ἐπὶ τῆς
 πείρας οὐ βεβαιοῦσι τὴν ἰδίαν γνώμην. δεῖ δέ, οἶ-
 μαι, τοὺς νοῦν ἔχοντας, ὅταν τὰ μέγιστα ἐπιτυγχά-
 νωσι, τότε μάλιστα τῆς ἐναντίας περιστάσεως ἐν-
 15 νοίαν λαμβάνειν, καὶ νικᾶν μὲν ἀνδρεία τοὺς ἀν-
 τιτεταγμένους, ἠτιᾶσθαι δὲ εὐγνωμοσύνη τοῦ τῶν
 ἐπταικότων ἐλέου· ταῦτα γὰρ συμβάλλεται μεγάλα
 πρὸς ἀΐξῃσιν πᾶσι μὲν ἀνθρώποις, μάλιστα δὲ τοῖς
 ἠγεμονίας προεσθηκόσιν. ἕκαστος γὰρ τῶν ἠσθενη-
 20 κότων ἐκουσίως ὑποταττόμενος προθύμως ὑπηρετεῖ
 καὶ πάντα συμπράττει μετ' εὐνοίας. ταύτης δ' εὐ- 4
 κασί Ῥωμαῖοι μάλιστα πεποιῆσθαι πρόνοιαν, βου-
 λευόμενοι πραγματικῶς καὶ ταῖς εἰς τοὺς κρατηθέν-
 τας εὐεργεσίαις θηρῶμενοι παρὰ μὲν τῶν εὐ πα-
 25 θόντων χάριτας ἀειμνήστους, παρὰ δὲ τῶν ἄλλων
 πάντων τὸν δίκαιον ἔπαινον.

Ὅτι τῆς τύχης εὐροσύνης τοῖς Ῥωμαίοις ἐβουλευ- 4
 οντο μετὰ πολλῆς ἐπισκέψεως πῶς καθήκει χρῆσασθαι
 τοῖς εὐτυχήμασι * κατὰ τρόπον εὐχερέστερον εἶναι
 30 τοῦ καταγωνίσασθαι τοῖς ὅπλοις τοὺς ἀντιταχθέν-
 τας. οὐ μὴν καὶ τάληθές οὕτως ἔχει· πλελους γὰρ
 εὐρεῖν ἔστι τοὺς εὐγενῶς κινδυνεύοντας τῶν ταῖς

εὐημερίας ἀνθρωπίνως χρωμένων. [Exc. Vat. p. 79, 80.]

5 Ἄμα δὲ τούτοις πραττομένοις εἰς Ῥώμην παρεγένοντο πρεσβευταὶ Ῥοδίων τὰς γεγενημένας διαβολὰς κατ' αὐτῶν ἀπολύσασθαι· ἐδόκουν γὰρ ἐν τῷ πρὸς Περσέα πολέμῳ ταῖς εὐνοίαις ἀποκεκλικέναι πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προδεδωκέναι τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν. μηδὲν δὲ ἀνύοντες ὧν ἐπρέσβευον εἰς ἀθυμίαν ἐνέπιπτον, καὶ μετὰ δακρύων ἐποιούντο τὰς ἐντεύξεις. εἰσαγαγόντος δὲ αὐτοὺς 10 εἰς τὴν σύγκλητον ἐνὸς τῶν δημάρχων Ἀντωνίου, πρῶτος μὲν ἐποιεῖτο τὸν ὑπὲρ τῆς πρεσβείας λόγον Φιλόφρων, μετὰ δὲ τοῦτον Ἀστυμήδης. πολλὰ δὲ πρὸς δέησιν καὶ παραίτησιν εἰπόντες, καὶ τὸ τελευταῖον κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ κύκνειον ἄσαντες, 15 μόλις ἔλαβον ἀποκρίσεις, δι' ὧν τοῦ μὲν ὀλοσχεροῦς φόβου παρελύθησαν, περὶ δὲ τῶν ἐγκλημάτων πικρῶς ἀνειδίσθησαν. [Exc. Photii cod. 244, p. 515 W.]

2 Οὗτοι δὲ πολλὰ πρὸς δέησιν καὶ παραίτησιν εἰπόντες, καὶ τὸ τελευταῖον κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ 20 κύκνειον ἄσαντες [μέλος], μόλις ἔλαβον ἀποκρίσεις, δι' ὧν τοῦ φόβου παρείθησαν. ὅτι τῶν ἐπηρημένων φόβων ἐδόκουν ἀπολελύσθαι, τὰ δ' ἄλλα καίπερ ὄντα δυσχερῆ ῥαδίως ἔφερον. ὡς ἐπίπαν γὰρ οἱ πολλοὶ διὰ τὸ μέγεθος τῶν προσδοκωμένων 25 κακῶν καταφρονοῦσι τῶν ἐλαττόνων συμπτωμάτων. [Exc. Vat. p. 80^b.]

3 Ὅτι εἰς Ῥώμην παρεγένοντο πρεσβευταὶ Ῥοδίων πρὸς τὰς γεγενημένας κατ' αὐτῶν διαβολὰς ἀπολογησόμενοι· ἐδόκουν γὰρ ἐν τῷ πρὸς Περσέα πο- 30 λέμῳ ταῖς εὐνοίαις ἀποκεκλικέναι πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προδεδωκέναι τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν.

ὄρωντες δὲ τὴν ἀλλοτριότητα τὴν πρὸς αὐτοὺς εἰς
 ἀθυμίαν ἐνέπιπτον. ὥς δὲ καὶ τῶν στρατηγῶν τις
 συναγαγῶν ἐκκλησίαν παρεκάλει τὰ πλήθη πρὸς τὸν
 5 κατὰ Ῥοδίων πόλεμον, τόθ' ὀλοσχερῶς δείσαντες
 περὶ τῆς πατρίδος εἰς τοιαύτην ἦλθον κατάπληξιν
 ὥστε πένθιμον ἀναλαβεῖν ἐσθῆτα, κατὰ δὲ τὰς ἐν-
 τεύξεις τῶν φίλων μηκέτι παρακαλεῖν μηδὲ ἀξιοῦν,
 ἀλλὰ δεῖσθαι μετὰ δακρύων μηδὲν ἀνήκεστον περὶ
 αὐτῶν βουλευέσθαι. εἰσαγαγόντος δὲ αὐτοὺς εἰς
 10 τὴν σύγκλητον ἐνὸς τῶν δημάρχων, καὶ τὸν παρα-
 καλοῦντα πρὸς τὸν πόλεμον στρατηγὸν κατασπάσαν-
 τος ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, ἐποιεῖτο τοὺς λόγους.... καὶ
 πολλὰ πρὸς δέησιν εἰπόντες ἔλαβον ἀποκρίσεις δι'
 ὧν τοῦ μὲν ὀλοσχεροῦς φόβου παρείθησαν, περὶ
 15 δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐγκλημάτων πικρῶς ὠνειδίσθη-
 σαν. [Exc. de legat. p. 321, 322 U. 624 W.]

Διόπερ ἰδεῖν ἐστὶ παρὰ Ῥωμαίοις τοὺς ἐπιφανε- 6
 στάτους ἄνδρας ὑπὲρ δόξης ἀμιλλωμένους, δι' ὧν
 ἅπαντα σχεδὸν τὰ μέγιστα τῶ δήμῳ κατορθοῦνται.
 20 ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις πολιτεύμασι ζηλοτυποῦσιν
 ἀλλήλους, Ῥωμαῖοι δὲ ἐπαινοῦσιν. ἐξ οὗ συμβαίνει
 μάλιστα τοὺς μὲν πράσσειν τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων,
 ἀμιλλωμένους αὔξειν τὸ κοινῇ συμφέρον, τοὺς δ'
 ἄλλους ἀδικοδοξοῦντας καὶ τὰς ἀλλήλων ἐπιβολὰς
 25 λυμαιομένους βλάπτειν τὴν πατρίδα. [Exc. Photii
 cod. 244, p. 515 W.]

Ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἦκον εἰς Ῥώμην 7
 πάντοθεν οἱ πρεσβευταὶ συγχαρησόμενοι τοῖς γεγο-
 νόσι κατορθώμασιν. ἡ δὲ σύγκλητος φιλανθρωπίως
 30 ἅπαντας ἀποδεχομένη καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἐπιεικεῖς
 διδοῦσα συντόμως ἐκάστους ἀπέλυσεν εἰς τὰς πα-
 τρίδας.

2 Ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους πολλῶν παραγε-
 γονότων πρεσβευτῶν πρώτοις τοῖς περὶ Ἄτταλον
 ἐχορημάτισεν ἢ σύγκλητος· ὑπόπτως γὰρ εἶχον οἱ
 Ῥωμαῖοι τὰ πρὸς τὸν Εὐμένη ἕνεκεν τῶν γραμμά-
 των τῶν εὐρημένων, ἐν οἷς συμμαχίαν ἦν συντε- 5
 θεϊμένος πρὸς Περσέα κατὰ Ῥωμαίων. κατηγορη-
 σάντων δὲ πλειόνων ἀπὸ τῆς Ἀσίας πρεσβευτῶν,
 καὶ μάλιστα τῶν ἀπεσταλμένων παρὰ Προυσίου
 βασιλέως καὶ Γαλατῶν, οἱ περὶ τὸν Ἄτταλον ἐνδε-
 χομένως ἀπολογησάμενοι πρὸς ἕκαστον τῶν ἐγκα- 10
 λουμένων οὐ μόνον ἀπετρίψαντο τὰς διαβολάς, ἀλλὰ
 καὶ τιμηθέντες ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν. ἡ δὲ
 σύγκλητος οὐ κατὰ πᾶν ἔληγε τῆς κατ' Εὐμένους
 ὑποψίας, προχειρισαμένη δὲ Γάϊον ἐξαπέστειλε κα-
 τοπτεύσονται τὰ κατὰ τὸν Εὐμένη. [Exc. de legat. 15
 p. 322 U. 625 W.]

8 Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις τῶν
 μεγίστων βασιλέων Ἀντιόχου καὶ Φιλίππου πολέμῳ
 περιγεγόμενοι τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ τιμωρίαν λαμβ-
 βάνειν παρ' αὐτῶν ὥστε μὴ μόνον συγχωρῆσαι 20
 τὰς βασιλείας εἶχειν, ἀλλὰ καὶ φίλους αὐτοὺς ποιή-
 σασθαι. ἐν δὲ τούτοις τοῖς χρόνοις, προδιηγω-
 νισμένοι πολλάκις πρὸς Περσέα καὶ κινδύνους με-
 γάλους ὑπομεμενηκότες, ἐπειδὴ τῆς Μακεδόνων
 βασιλείας ἐκράτησαν, ἐλευθέρως ἀφῆκαν τὰς ἀλού- 25
 σας πόλεις παρὰ τὴν ἀπάντων προσδοκίαν. οὐ γὰρ
 οἷον τῶν ἄλλων ὑπέλαβεν ἄν τις, ἀλλ' οὐδ' αὐτοὶ
 Μακεδόνες ἠλπίζον ἀξιοθῆσθαι τηλικαύτης φι-
 λανθρωπίας, συνειδότες αὐτοῖς πολλὰ καὶ μεγάλα
 παρανενομηκόσιν εἰς Ῥωμαίους· τετευχότες γὰρ ἐπὶ 30
 τοῖς πρότερον ἀγνοήμασι συγγνώμης, εἰκότως ἐν
 τοῖς ὕστερον ἀμαρτήμασιν ὑπελάμβανον ἑαυτοῖς.

μηδένα λόγον δίκαιον εἰς ἔλεον καὶ παραίτησιν ἀπο-
 λελεῖσθαι. οὐ μὴν ἢ σύγκλητος ἢ τῶν Ῥωμαίων 2
 ἐμνησικάκησεν, ἀλλὰ μεγαλοψύχως καὶ προσηκόν-
 τως ἐκάστοις προσηνέχθη. Περσέα μὲν γὰρ ἐκ προ-
 5 γόνων ὀφείλοντα χάριτας, ἐπειδὴ παρὰ τὰς συνθή-
 κας ἄδικον ἐξήνεγκε πόλεμον, λαβόντες αἰχμάλωτον
 εἰς ἔλευθέραν ἀπέθευτο φυλακὴν, ἐλάττονα τῶν
 παρανομημάτων λαμβάνοντες τιμωρίαν· τὸ δὲ τῶν
 Μακεδόνων ἔθνος εἰς δουλείαν δικαίως ἂν ἀγαγόν-
 10 τες ἠλευθέρωσαν, οὕτως εὐγενῶς καὶ ταχέως προέμε-
 νοι τὴν εὐεργεσίαν ὥστε μὴδὲ τὴν παρὰ τῶν ἐπται-
 κότων δέησιν ἀναμεῖναι. ὁμοίως καὶ τῶν Ἰλλυριῶν
 πολέμῳ κρατήσαντες αὐτονόμους ἀφήκαν, οὐχ οὐ-
 τως ἀξίους ἠγούμενοι χάριτος τοὺς βαρβάρους ὡς
 15 ἑαυτοῖς προσήκειν νομίζοντες κατάρχειν εὐεργεσίας
 καὶ μὴ μεγάλα φρονεῖν ἐν ταῖς ἐξουσίαις.

Ἵτι ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ τοὺς τε Μακεδόνας καὶ 3
 τοὺς Ἰλλυριοὺς ἔλευθέρους ἀφεῖναι, τὰ ἡμίση διδόν-
 τας ὧν πρότερον ἐτέλουν τοῖς ἰδίοις βασιλεῦσιν.
 20 [Exc. de virt. et vit. p. 314—317 V. 581 W.]

Αἰμίλιος Μάρκος Ῥωμαίων ὕπατος καὶ ἄριστος 4
 στρατηγός, Περσέα λαβὼν αἰχμάλωτον, τοῦτον μὲν
 ἄδικον πρὸς Ῥωμαίους ἐξαγαγόντα παρὰ τὰς συν-
 25 θήκας πόλεμον εἰς ἔλευθέραν ἀπέθευτο φυλακὴν,
 τὰς δὲ πόλεις Μακεδόνων καὶ Ἰλλυριῶν ἀλούσας
 παρ' ἐλπίδα πάσας ἔλευθέρως ἀφήκε, καίτοι με-
 γάλους κινδύνους ὑπομεινάντων Ῥωμαίων πολλά-
 κισ ἐν τοῖς πρὸς Περσέα πολέμοις, καὶ πρό γε τού-
 του κρατησάντων πολέμῳ Φιλίππου τοῦ πατρὸς
 30 αὐτοῦ καὶ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου, καὶ τοσοῦτον
 ἐπ' αὐτοῖς φιλανθρωπευθέντων ὡς μὴ μόνον τὰς
 βασιλείας αὐτῶν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ φίλους αὐτοὺς

εἶναι συγχωρηῆσαι· ἐφ' οἷς ἑαυτοὺς Μακεδόνες ἀγνω-
 μονήσαντες ἀναξίους ἐδόκουν ἔσεσθαι παντὸς ἐλέους
 χειρωθέντες Ῥωμαίοις σὺν τῷ Περσεῖ. ἀλλ' ἡ σύγ-
 κλητος ἀμνησικακῶς καὶ μεγαλοψύχως αὐτοῖς προσ-
 ηνέχθη, τὴν ἐλευθερίαν ἀντὶ δουλείας χαρισαμένη, 5
 5 ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς Ἰλλυριοῖς· καὶ τούτων γὰρ τὸν
 βασιλέα Γεντίωνα αἰχμάλωτον ἔλαβον σὺν τῷ Περ-
 σεῖ. εὐγενῶς οὖν αὐτοῖς Ῥωμαῖοι τὴν ἐλευθερίαν
 χαρισάμενοι τὰ ἡμίση δίδειν τῶν τελῶν προσέτα-
 ξαν ὧν πρότερον ἐτέλουν τοῖς ἰδίῳις βασιλεῦσιν. 10
 6 ἔξέπεμψάν τε δέκα μὲν πρεσβευτὰς ἐκ τοῦ συνε-
 δρίου εἰς Μακεδονίαν, πέντε δὲ εἰς Ἰλλυριοῦς. οἱ
 καὶ πρὸς Αἰμίλιον Μάρκον ἐλθόντες συνείδον τὰ
 τεῖχη Δημητριάδος πόλεως Μακεδόνων πρώτης κα-
 θελεῖν, Ἀμφιλόχους δὲ τῶν Αἰτωλῶν ἀποξεῦξαι, 15
 καὶ τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας τῶν Μακεδόνων εἰς ἕν
 συναγαγεῖν· ἔνθα ἐλευθέρους καὶ ἀφρουρήτους αὐ-
 7 τοὺς ἀφῆκαν. κατέλυσαν δὲ καὶ τὰς ἐκ τῶν μεταأل-
 λων ἀργύρου καὶ χρυσοῦ προσόδους διὰ τε τὸ τῶν
 ἐνοικούντων ἀνεπηρέαστον καὶ ὅπως μὴ τινες μετὰ 20
 ταῦτα νεωτερίζοιεν διὰ τῶν χρημάτων ἀνακτώμενοι
 8 τὴν Μακεδόνων ἀρχήν. τὴν δὲ χώραν ὅλην διεῖ-
 λον εἰς τέσσαρα μέρη, ὧν πρῶτον τὸ μεταξὺ Νέ-
 στου ποταμοῦ καὶ Στρυμόνος καὶ τὰ πρὸς ἀνατολήν
 τοῦ Νέστου ἑρύματα καὶ τὰ πρὸς Ἄβδηρα καὶ Μα- 25
 ρώνειαν καὶ Αἴνου πόλεις, πρὸς δυσμὰς δὲ τοῦ
 Στρυμόνος Βισαλτία πᾶσα μετὰ τῆς ἐν τῇ Σιντικῇ
 Ἡρακλείας· δευτέρον μέρος, ὅπερ ἀπὸ μὲν ἀνατο-
 λῆς ὀρίζει ὁ Στρυμῶν ποταμὸς, ἀπὸ δὲ δυσμῶν ὁ
 καλούμενος Ἀξιὸς ποταμὸς καὶ οἱ παρακείμενοι αὐτῷ 30
 τόποι· τρίτον, ὃ περιέχει κατὰ δυσμὰς μὲν ὁ Πη-
 νειὸς ποταμὸς, κατὰ δὲ ἄρκτον τὸ λεγόμενον Βέρνον

ὄρος, προστεθέντων καὶ τινων τόπων τῆς Παιονίας, ἐν οἷς καὶ πόλεις ἀξιόλογοι Ἐδεσσα καὶ Βέροια· τέταρτον καὶ τελευταῖον, ὅπερ ὑπὲρ τὸ Βέρνον ὄρος συνάπτει τῇ Ἠπείρῳ καὶ τοῖς κατὰ τὴν
 5 Ἰλλυρίδα τόποις. ἤγουντο δὲ καὶ πόλεις τέσσαρες τῶν αὐτῶν τεσσάρων μερῶν, τοῦ μὲν πρώτου Ἀμφίπολις, τοῦ δευτέρου Θεσσαλονίκη, τοῦ τρίτου Πέλλα, καὶ τοῦ τετάρτου Πελαγονία. ἐν ταύταις
 9 ἀρχηγοὶ τέσσαρες κατεστάθησαν καὶ οἱ φόροι ἤθροίζοντο. ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μακεδονίας τόποις διὰ τὰς τῶν παρακειμένων ἐθνῶν ἐπιβουλὰς κατέστησαν στρατιώτας. ἐπὶ τούτοις ὁ Αἰμίλιος ἀγῶνας καὶ πότους μεγαλοπρεπεῖς τῷ πλήθει συντάξας, τὰ
 15 εὐρεθέντα χρήματα εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέστειλε· κατалаβὼν δὲ καὶ αὐτὸς θρίαμβον καταγαγεῖν ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ στρατηγοῖς κελεύεται παρὰ τῆς συγκλήτου· καὶ πρώτος μὲν Ἀνίκιος καὶ Ὀκταούσιος ὁ
 10 τῆς ναυτικῆς δυνάμεως ἠγησάμενος ἀνὰ μίαν ἡμέραν ἐκάτερος ἐθριαμβεύσεν, ὁ δὲ σοφώτατος Αἰμίλιος ἐπὶ τρεῖς. καὶ τῇ μὲν πρώτῃ ἅμαξαι χίλια διακόσiai προῆλθον φέρουσαι λευκάς καὶ τραχίλας ἀσπίδας, καὶ ἄλλαι χίλια διακόσiai ἅμαξαι πλήρεις ἀσπίδων χαλκῶν, καὶ ἕτεραι τριακόσiai λόγχας καὶ σαρίσας καὶ τόξα καὶ ἀκόντια γέμουσαι· προηγούντο δὲ αὐτῶν ὡς
 20 ἐν πολέμῳ σαλπικταί. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ ποικίλα εἶδη φέρουσαι ὄπλων, κάμακες ὀκτακόσiai καθωπλισμέναι. [V. fragm. inc. 8.] τῇ δὲ δευτέρῃ
 11 προεκομίσθη νομισμάτων τάλαντα χίλια, ἀργύρου τάλαντα διςχίλια διακόσiai, ἐκπωμάτων πλήθος,
 30 ἀγαμάτων καὶ ἀνδριάντων ποικίλων ἅμαξαι πεντακόσiai, ἀσπίδες τε χρυσαῖ καὶ πίνακες ἀναθεματικοὶ πάμπολλοι. τῇ τρίτῃ προηγούντο λευκαὶ βόες 12

εὐπρεπεῖς ἑκατὸν εἴκοσι, χρυσοῦ τάλαντα ἐν φορή-
 μασι διακοσίοις εἴκοσι, φιάλη δέκα τάλαντων χρυ-
 σοῦ διάλιθος, χρυσωμάτων παντοῖαι κατασκευαὶ
 τάλαντων δέκα, ἐλεφάντων ὀδόντες δισχίλιοι τρι-
 πῆχεις, ἄρμα ἐλεφάντινον ἐκ χρυσοῦ καὶ λίθων, ἵπ- 5
 πος φαλάροις διαλίθοις καὶ τῇ λοιπῇ κατασκευῇ
 διαχρῦσῳ πολεμικῶς κεκοσμημένος, κλίνη χρυσῇ
 στρωματῆς πολυανθῆσι κατεστρωμένη, φορεῖον χρυ-
 σοῦν περιπεπετασμένον πορφύραν, ἐφ' οἷς Περσεὺς
 ὁ δυστυχῆς βασιλεὺς Μακεδόνων ἅμα δυσὶν υἱοῖς 10
 καὶ θυγατρὶ μιᾷ καὶ τοῖς ἡγεμόσι διακοσίοις πεν-
 τήκοντα. στέφανοι τετρακόσιοι δοθέντες ἐκ τῶν
 πόλεων καὶ τῶν βασιλέων, καὶ ἐπὶ πᾶσιν Αἰμίλιος
 ἐφ' ἄρματος ἐλεφαντίνου καταπληκτικοῦ. [Georg.
 Syncell. Chronogr. p. 267 seq.]

15

13 Ὅτι πρὸς τοὺς θαναμάζοντας τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ
 ἐπιμέλειαν ὁ στρατηγὸς Αἰμίλιος ἀπεφήνατο τῆς αὐ-
 τῆς εἶναι ψυχῆς ἀγῶνάς τε τάξαι κατὰ τρόπον καὶ
 τὰ κατὰ πότον οἰκείως χειρῶσαι καὶ παρατάξασθαι
 τοῖς ἀντιτεταγμένοις στρατηγικῶς. [Exc. Vat. p. 80^b.] 20

9 Ὅτι Περσέα τὸν τελευταῖον Μακεδονίας βασιλέα,
 πολλάκις Ῥωμαίοις διὰ φιλίας ἰόντα, πολλάκις δὲ
 καὶ στρατιᾷ οὐκ ἀναξιολόγῳ πολεμήσαντα, τέλος
 Αἰμίλιος καταπολεμήσας εἴλε, καὶ λαμπρὸν θρόνου-
 βον ἐπὶ τῇ νίκῃ κατήγαγε. Περσεὺς δὲ τηλικαύ- 25
 ταις περιπεσῶν συμφοραῖς ὥστε δοκεῖν ὅμοια μύ-
 θοις ἀγενήτοις εἶναι τὰ πάθη τὰ περὶ αὐτόν, οὐδ'
 ἀπολυθῆναι τοῦ ζῆν ἤθελε. πρὶν γὰρ ἢ τὴν σύγ-
 κλητον ὑπὲρ αὐτοῦ διαλαβεῖν ὁ χρόνιος παθεῖν, τῶν
 κατὰ πόλιν στρατηγῶν εἰς ἐνέβαλεν αὐτόν εἰς τὸν ἐν 30
 2 Ἀλβαις κάρκαρον μετὰ τῶν τέκνων. ἔστι δὲ ὁ κάρ-
 καρος ὄρουμα κατάγειον βαθύ, τὸ μὲν μέγεθος ἔχον

οἶκον μάλιστα πως ἐννεακλίνου, σκότου δὲ πλήρες
 καὶ δυσοσμίας διὰ τὸ πλῆθος τῶν παραδεδομένων
 εἰς τοῦτον τὸν τόπον ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ θανατικοῖς
 ἐγκλήμασι καταδικαζομένων, ὧν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρό-
 5 νοῖς οἱ πλείους ἐνταῦθα καθιέρωννυτο· ἐν οὕτω γὰρ
 στενῷ τόπῳ συγκεκλειμένων πολλῶν ἀνδρῶν ἀπεθη-
 ριοῦτο τὰ τῶν ἀτυχῶν σώματα, τῶν τε πρὸς τρο-
 φὴν καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν χρεῖαν ἀνηκόντων πάν-
 των ἐν ταύτῳ πεφυρμένων τοσαύτην προσπίπτειν
 10 δυσωδίαν συνέβαινεν ὥστε μηδένα τῶν προσιόντων
 ῥαδίως δύνασθαι καρτερῆσαι. ἐφ' ἡμέρας μὲν οὖν 3
 ἑπτὰ διετέλεσεν ἐνταῦθα κακουχούμενος, ὥστε καὶ
 παρὰ τῶν ἐσχάτων καὶ τακτὰ σιτουμένων ἐπικου-
 ρίας δεηθῆναι· συμπαθεῖς γὰρ οὗτοι γινόμενοι διὰ
 15 τὸ μέγεθος τῶν ἀκληρημάτων, ὧν μετελάμβανον,
 φιλανθρώπως τούτων ἐκείνῳ μετεδίδοσαν δακρύου-
 τες. ἔρριπτο δ' αὐτῷ καὶ ξίφος πρὸς ἀναίρεσιν καὶ
 κάλως πρὸς ἀγχόνην, ἐξουσίας διδομένης ὡς βού-
 λοιτο χρήσασθαι. ἀλλ' οὐδὲν οὕτω γλυκὺ φαίνε- 4
 20 ται τοῖς ἡτυχηκόσιν ὡς τὸ ζῆν, καίπερ αὐτῶν ἄξια
 θανάτου πασχόντων. καὶ πέρας ἐν ταύταις ἂν ταῖς
 ἀνάγκαις κατέστρεψε τὸν βίον, εἰ μὴ Μάρκος Αλ-
 μίλιος προκαθήμενος τοῦ βουλευτηρίου, τηρῶν τό-
 τε περὶ αὐτὸν ἀξίωμα καὶ τὸ τῆς πατρίδος ἐπιεικές,
 25 παρήνεσε τῇ συγκλήτῳ σχετλιάζων, εἰ μὴ τὸν ἀν-
 θρώπινον φθόνον εὐλαβοῦνται, τὴν γε τοὺς ὑπερη-
 φάνως ταῖς ἐξουσίαις χρωμένους μετεροχομένην νέ-
 μεσιν αἰδεῖσθαι. διόπερ εἰς ἐπιεικεστέραν δοθεῖς 5
 φυλακὴν, καὶ κεναῖς ἐλπίσι προσανέχων, ὁμοίαν
 30 τοῖς προητυχημένοις ἔσχε τοῦ βίου τὴν καταστρο-
 φὴν. διετῆ γὰρ χρόνον φιλοψυχῆσας, καὶ προσκό-
 ψας τοῖς φυλάττουσι βαρβάροις, κωλυόμενος ὑπ'

ἐκείνων ὕπνου τυχεῖν ἐτελεύτησεν. [Exc. Photii cod. 244, p. 515, 516 W.]

6 Ὅτι οὐδὲν οὕτω γλυκὴ φαίνεται τῶν ἠτυχηκότων ἐνίοις ὡς τὸ ζῆν, καίπερ αὐτῶν ἄξια θανάτου πασχόντων· ὅπερ συνέβη εἰς Περσέα τὸν Μακεδόνων βασιλέα γενέσθαι. [Exc. Vat. p. 81.]

7 Ὅτι ὁ Περσεὺς εἰς τὸ κατὰγειον ἐμβληθεὶς οἴκημα ἐκεῖσε ἂν κατέστρεψε τὸν βίον, εἰ μὴ ὁ Αἰμίλιος προκαθήμενος τοῦ βουλευτηρίου καὶ τηρῶν τὸ περὶ αὐτὸν ἄξιωμα κτλ. ex s. 4, 5, nisi quod post φυλακὴν 10 codex διὰ τῆς συγκλήτου χρηστότητα κεναῖς ἐλπίσι προσανεῖχεν. [Exc. de virt. et vit. p. 317 V. 582 W.]

10 Ὅτι ἀκμαζούσης τῆς τῶν Μακεδόνων βασιλείας Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ περὶ τύχης ὑπομνήματι, καθάπερ χρησμοφῶν ὑπὲρ τῶν αὐτῆ συμβη- 15 σομένων, εὐστόχως τούτους τοὺς λόγους ἀποπεφοίβακεν. „εἰ γὰρ λάβοις πρὸ τῆς ἐννοίας μὴ χρόνον ἄπειρον μηδὲ γενεὰς πολλὰς, ἀλλὰ πεντήκοντα μόνον ἔτη ταυτὶ τὰ πρὸ ἡμῶν, γνοιῆς ἂν ὡς τὸ τῆς τύχης χαλεπὸν ἐνταῦθα· πεντηκοστῷ γὰρ ἔτει πρό- 20 τερον οἴεσθ' ἂν ἢ Πέρσας ἢ βασιλέα τῶν Περσῶν ἢ Μακεδόνας ἢ βασιλέα τῶν Μακεδόνων, εἰ τις θεῶν αὐτοῖς προύλεγε τὸ μέλλον, πιστεῦσαι ποτ' ἂν ὡς εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν Περσῶν μὲν οὐδ' ὄνομα λειφθῆσεται τὸ παράπαν, οἱ πάσης σχεδὸν 25 τῆς οἰκουμένης ἐδέσποζον, Μακεδόνες δὲ καὶ πάσης κρατήσουσιν, ὧν οὐδ' ὄνομα πρότερον ἦν γνωριμον; ἀλλ' ὅμως ἢ πρὸς τὸν βίον ἡμῶν ἀλογία τῆς τύχης καὶ πάντα παρὰ τὸν λογισμὸν τὸν ἡμέτερον καινοποιοῦσα καὶ τὴν αὐτῆς δύναμιν ἐν τοῖς 30 παραδόξοις ἐνδεικνυμένη, καὶ νῦν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἐνδείκνυται Μακεδόνας εἰς τὴν Περσῶν ἡγεμονίαν

ἐνοικίσασα διότι καὶ τούτοις ἢ τύχη τὰγαθὰ κέ-
 χρηκεν, ἕως ἂν ἄλλο τι βουλευσῆται περὶ αὐτῶν.“
 ὁ συνέβη κατὰ τοὺς νῦν χρόνους συντελεσθῆναι.
 διόπερ καὶ ἡμεῖς ἐκρίναμεν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὸν
 5 ἀρμόζοντα λόγον ἐπιφθέρξασθαι καὶ τῆς ἀποφάσεως
 τῆς Δημητρίου μνησθῆναι, μείζονος οὔσης ἢ κατ'
 ἄνθρωπον· προεῖπε γὰρ ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ἔτη
 περὶ τῶν ὕστερον συμβησομένων.

Ὅτι τῶν τοῦ Αἰμιλίου παίδων τῶν δύο παρα- 11
 10 δόξως τελευτησάντων, καὶ τοῦ δήμου παντὸς δια-
 φροντῶς συναλοῦντος, ὁ πατὴρ τούτων συνήγα-
 γεν ἐκκλησίαν, ἐν ἣ περὶ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον
 πραχθέντων ἀπολογισάμενος ἐπὶ τέλος διεξῆλθε
 τοιούτους τινὰς λόγους. ἔφη γὰρ ἑαυτὸν ἐξ Ἴτα-
 15 λίας εἰς τὴν Ἑλλάδα μέλλοντα περαιοῦν τὰς δυνά-
 μεις ἀποθεωρῆσαι τὴν ἀνατολήν καὶ τότε τὸν πλοῦν
 ποιησάμενον ἐνάτης ὥρας καταπλεῦσαι μηδενὸς
 ἀπολειφθέντος εἰς Κέρκυραν, ἐκεῖθεν δὲ τεταρ-
 ταῖον ἐν Δελφοῖς καλλιερῆσαντα τῷ θεῷ μετὰ πέντε
 20 ἡμέρας εἰς Μακεδονίαν παραγενέσθαι καὶ παραλα-
 βεῖν τὰς δυνάμεις, ἐν ἡμέραις δὲ ταῖς ἀπάσαις πεν-
 τεκαίδεκα βιάσασθαι τὰ στενὰ τὰ κατὰ τὴν Πέτραν
 καὶ παρατάξασθαι καὶ νικῆσαι Περσέα· καθόλου δὲ
 ἀντοφθαλμοῦντος τοῦ βασιλέως τοῖς Ῥωμαίοις ἑαν-
 25 τὸν ἐν ταῖς προειρημέναις ἡμέραις ἀπεφῆνατο κεκυ-
 ριευκέναι πάσης Μακεδονίας. καὶ τότε μὲν θαν- 2
 μάξειν ἔφη τὸ παράλογον τῶν κατορθωμάτων· ὡς
 δὲ μετ' ὀλίγον κύριος ἐγένετο τοῦ βασιλέως καὶ τῶν
 τέκνων καὶ τῆς βασιλείας γάξης, πολὺ μᾶλλον θαν-
 30 μάξειν τὴν εὐροίαν τῆς τύχης· διακομισθέντων δὲ
 τῶν χρημάτων καὶ τῶν στρατιωτῶν εἰς τὴν Ἰταλίαν
 ἀβλαβῶς καὶ ταχέως, τόδ' ὀλοσχερῶς διαπορεῖν ἐπὶ

- τῷ πάντα κάλλιον ἢ προσεδόκα συντελεῖσθαι, πάντων δὲ συγχαίροντων καὶ μακαριζόντων τὴν εὐπο-
 τμίαν αὐτοῦ τότε μάλιστα προσδέχεσθαι παρὰ τῆς
 τύχης σύμπτωμα· διόπερ προσεύχεσθαι τῷ θεῷ τῶν
 μὲν δημοσίων εἰς μηδὲν ἔμπεισιν τὴν μεταβολήν, 5
 ἀλλ' εἰ πάντως αὐτὸ τι πράξαι δέδοκται δυσχερές,
 3 τοῦτ' εἰς αὐτὸν ἐναπερεῖσασθαι. διόπερ ἅμα τῷ
 γενέσθαι τὴν περὶ τοὺς παῖδας ἀτυχίαν ἐπὶ μὲν
 ταύτῃ διαφερόντως λυπηθῆναι, περὶ δὲ τῶν τῆς
 πατρίδος πραγμάτων εὐδαρσῆς εἶναι καθ' ὅσον ἢ 10
 τύχῃ τὴν παλλήροισαν καὶ τὸν φθόνον οὐκ εἰς τὸ
 κοινὸν τῶν πολιτῶν, ἀλλ' εἰς τὸν ἴδιον ἐκείνου
 βίον ἀπέσκηψεν. τούτων δηθέντων πᾶς ὁ δῆμος
 τὴν μεγαλοψυχίαν αὐτοῦ ἐθαύμασεν, ἐπὶ δὲ τοῖς
 παισὶ πολλαπλάσιον ἔσχε συμπάθειαν. 15
- 12 Ὅτι μετὰ τὴν Περσείως ἦταν Εὐμένης ὁ βασι-
 λεὺς μεγάλας καὶ παραδόξους ἐχρήσατο μεταβολαῖς.
 ὑπολαβὼν γὰρ ἐν ἀσφαλείᾳ κατακεῖσθαι τὴν ἰδίαν
 ἀρχήν, ὡς ἂν τῆς πολεμιωτάτης αὐτῷ βασιλείας
 καταλελυμένης, τότε μεγίστοις περιέπεσε κινδύνοις. 20
 ἀγαθὴ γὰρ ἡ τύχῃ τὰ βεβηκέναι δοκοῦντα ἀσφα-
 λῶς ἀνατρέψαι, κἂν συναγωνίσηται τι, πάλιν ἐκ
 μεταβολῆς ἀντισηκοῦν καὶ λυμαίνεσθαι τὰ κατορ-
 θωθέντα. [Exc. Vat. p. 81—83.]
- 13 Ὅτι ὁ τῶν βαρβάρων Γαλατῶν στρατηγὸς ἀπὸ 25
 τοῦ διωγμοῦ γενόμενος καὶ συναθροίσας τοὺς αἰχμα-
 λώτους πράξιν ἐπετελέσατο βαρβαρικὴν καὶ παν-
 τελῶς ὑπερήφανον. τοὺς τε γὰρ τοῖς εἰδεσι καλ-
 λίστους καὶ ταῖς ἡλικίαις ἀκμαιοτάτους καταστέψας
 ἔθυσεν τοῖς θεοῖς, εἰ γέ τις τῶν θεῶν δέχεται τὰς 30
 τοιαύτας τιμὰς· τοὺς δὲ ἄλλους πάντας κατηκόν-
 τισε, πολλῶν μὲν ἐν αὐτοῖς γνωριζομένων διὰ τὰς

προγεγενημένας ἐπιξενώσεις, οὐδενὸς δὲ διὰ τὴν
 φιλίαν ἐλεομένου. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν εἰ βάρ-
 βαροι παρ' ἐλπίδας κατορθώσαντες ὑπὲρ ἄνθρωπον
 ἐχρήσαντο τοῖς εὐτυχήμασιν. [Exc. de virt. et vit.
 5 p. 317 V. 582 W.]

Ὅτι ὁ Εὐμένης ξενολογήσας τὰ τε ὀψώνια ἅπα- 14
 σιν ἀπέδωκε καὶ δωρεαῖς ἐτίμησε καὶ ἐπαγγελίαις
 ἐψυχαγῶγει πάντας, ἐκκαλούμενος τὴν εὐνοίαν, οὐχ
 ὁμοίως τῷ Περσεῖ. ἐκεῖνος γὰρ δισμυρῶν Γαλα-
 10 τῶν παραγενομένων εἰς τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλε-
 μον ἀπετρίψατο τὴν τηλικαύτην συμμαχίαν, ἵνα
 φείδηται τῶν χρημάτων· ὁ δ' Εὐμένης οὐ λίαν εὐ-
 πορούμενος ξενολογῶν δωρεαῖς ἐτίμα τοὺς δυναμέ-
 νους μάλιστα χρείας παρέχεσθαι. τοιγαροῦν ἐκεῖνος
 15 μὲν οὐ βασιλικὴν μεγαλοφροσύνην, ἀλλ' ἰδιωτικὴν
 τοῦ τυχόντος ἀναλαβῶν μικροψυχίαν, ἅμα τῇ βα-
 σιλείᾳ πάσῃ καὶ τὸν τηρηθέντα πλοῦτον ἐπέιδεν
 αἰχμάλωτον, οὗτος δὲ τῆς νίκης πάντα δεύτερα τι-
 θέμενος οὐ μόνον ἐκ μεγάλων κινδύνων ἐρρύσατο τὴν
 20 βασιλείαν, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ τῶν Γαλατῶν ἔθνος ὑπο-
 χεῖριον ἐποίησατο. [Exc. de virt. et vit. p. 318 V. 582 W.]

Ὅτι καὶ Προυσίας ὁ τῆς Βιθυνίας βασιλεὺς ἦκε 15
 συγχαρησόμενος τῇ συγκλήτῳ καὶ τοῖς τοὺς πολέ-
 μους κατορθώσασι στρατηγοῖς· οὐ τὸ τῆς ψυχῆς
 25 ἀγεννὲς οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν ἀνεπισήμαντον. τῆς
 μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπαινουμένης ἀρετῆς
 πολλοὶ τῶν ἐπιγινομένων προάγονται πρὸς τὸν
 ὅμοιον ζῆλον, τῆς δὲ τῶν φαύλων ἀνανδρίας ὄνει-
 διζομένης οὐκ ὀλίγοι τῶν πρὸς τὴν κακίαν ὁρμῶν-
 30 τῶν ἀποτρέπονται. διὸ καὶ χρηστέον οὐ παρέργως
 τῇ τῆς ἱστορίας παρρησίᾳ πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ
 κοινοῦ βίου. [Exc. Vat. p. 83, 84.]

2 Ὅτι Προυσίας ἀνάξιος γεγωνῶς τοῦ τῆς βασι-
 λείας προσχήματος καὶ διατελέσας πάντα τὸν τοῦ
 ζῆν χρόνον αἰσχρῶς κολακεύων τοὺς ὑπερέχοντας,
 καὶ ποτε Ῥωμαίων πρὸς αὐτὸν παραγενομένων πρε-
 σβευτῶν, τὰ μὲν τῆς βασιλείας σύμβολα, τό τε διά- 5
 δημα καὶ τὴν πορφύραν, ἀπέθετο, μιμησάμενος δὲ
 τὴν τῶν προσφάτως ἀπληθυνθερωμένων παρὰ Ῥω-
 μαίοις τάξιν ἀπήντησεν ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν
 καὶ πῖλον ἔχων λευκόν, ἔτι δὲ φορῶν τήβενναν
 καὶ κάλτιον· ἀσπασάμενος δὲ τοὺς πρεσβευτάς, 10
 ἀπέφαινεν ἑαυτὸν ἀπελεύθερον εἶναι Ῥωμαίων· ἧς
 3 ἀγεννεστέραν φωνὴν οὐ ῥᾶδιον εὔρειν. πολλὰ δὲ
 καὶ ἄλλα τούτοις οἰκεία πρότερον διεπράξατο, καὶ
 τότε δὲ κατὰ τὴν εἰσοδὸν γενόμενος τὴν εἰς τὴν
 σύγκλητον, κατὰ τὸ θύρετρον ἀντίου σιὰς τοῦ 15
 συνεδρίου καὶ καθὲς τὰς χεῖρας ἀμφοτέρας προσε-
 κύνησε τὸν οὐδὸν καὶ τοὺς καθημένους, ἐπιφθεγ-
 ξάμενος, Χαίρετε, θεοὶ σωτῆρες, ὑπερβολὴν οὐδεμίαν
 ἀπολιπὼν κολακείας ἀνάνδρου καὶ γυναικισμοῦ.
 ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ τὸν λόγον ἐν τῇ συγ- 20
 κλήτῳ ποιησάμενος τοιαῦτα διήλθεν ὥστε καὶ γρά-
 φειν ἡμῖν ἀπρεπὲς εἶναι. ἡ δὲ σύγκλητος τοῖς πλεί-
 στοῖς τῶν λεγομένων προσκόπτουσα καὶ τοῦ Πρου-
 σίου καταγιγνώσκουσα πρεπούσας τῇ κολακείᾳ τὰς
 ἀποκρίσεις ἐποίησατο· Ῥωμαῖοι γὰρ καὶ πολεμίους 25
 ἐπ' ἀνδρείᾳ μεγάλα φρονούντας νικᾶν σπεύδουσιν.
 [Exc. de legat. p. 322, 323 U. 625 W.]

15^a Ὅτι τῶν φίλων Πτολεμαίου Διονύσιος ὁ καλού-
 μενος Πετοσάραπισ ἐπεχείρησεν ἐξιδιοποιεῖσθαι τὰ
 πράγματα· παρὸ καὶ τῆ βασιλείᾳ μεγάλους κινδύ- 30
 νους περιέστησεν. ἰσχύων γὰρ μάλιστα τῶν περὶ
 τὴν αὐλὴν καὶ πάντων Αἰγυπτίων προσχῶν ἐν τοῖς

κατὰ πόλεμον κινδύνους, κατεφρόνησε τῶν βασιλέων
 ἀμφοτέρων διὰ τε τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἀπειρίαν·
 προσποιηθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου παρακεκλη-
 σθαι πρὸς φόνον ξυφύλιον, διέδωκε λόγον εἰς τὰ
 5 πλήθη φάσκων ἐπιβουλεύεσθαι τὸν νεώτερον Πτο-
 λεμαῖον ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ. συνδραμόντος δὲ τοῦ 2
 πλήθους εἰς τὸ στάδιον, καὶ πάντων παροξυνθέν-
 των ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἐπιχειρεῖν ἀνελεῖν μὲν τὸν
 πρεσβύτερον, ἐγχειρῆσαι δὲ τῷ νεωτέρῳ τὴν βασι-
 10 λείαν, ἀπαγγελλόμενος τῆς ταραχῆς εἰς τὴν αὐλήν
 ὁ βασιλεὺς μεταπεμπόμενος τὸν ἀδελφὸν ἀπελογεῖτο
 μετὰ δακρύων, μὴ πιστεύειν τῷ τὴν βασιλείαν ἐπι-
 χειροῦντι σφετερισάσθαι καὶ τῆς ἀμφοτέρων ἡλι-
 κίας καταπεφρονηκότι· εἰ δ' ἐτιμωσθῆναι τῆ δια-
 15 νοίᾳ φοβεῖται, παραλαμβάνει αὐτὸν ἑλευθερῶς καὶ
 τὸ διάδημα καὶ τὴν ἀρχήν. ταχὺ δὲ τοῦ ἡλεθρακίου 3
 τὸν ἀδελφὸν ἀπολύοντος τῆς ὑποταγῆς ἀμφοτέροι
 βασιλικὰς ἀναλαβόντες στολὰς ἐξῆλθον εἰς τὸ πλῆ-
 θος, φανεροὺς ποιοῦντες πᾶσιν ὡς ὁμονοοῦσιν. ὁ
 20 δὲ Διονύσιος ἀποτυχὼν τῆς ἐπιβολῆς ἐκποδῶν ἑαν-
 τὸν ἐποίησε, καὶ τὸ μὲν πρῶτον διαπεμπόμενος
 ἔπειθε τῶν στρατιωτῶν τοὺς οἰκείους ἀποστάσεως
 κοινωνεῖν τῶν ἐλπίδων· εἶτα εἰς Ἐλευσίνα ἀναχω-
 ρήσας προσεδέχετο τοὺς νεωτερίζειν προαιρουμένους
 25 καὶ τῶν ταραχωδῶν στρατιωτῶν ἀθροισθέντων εἰς
 τετρακισχιλίους. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπ' αὐτοὺς στρα- 4
 τεύσας καὶ νικήσας, καὶ τοὺς μὲν ἀνελών, τοὺς
 δὲ διώξας, συνηνάγκασε τὸν Διονύσιον γυμνὸν
 διανήξασθαι τὸ ρεῖθρον τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν ἀνα-
 30 χώρησιν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους ποιησάμενον ἀναστρεῖν
 τὰ πλήθη πρὸς ἀπόστασιν· δραστηκὸς δὲ τὸν καὶ
 μεγάλης ἀποδοχῆς τετευχῶς παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις

DIODORUS V.

BIBLIOTECA
CENTRALĂ
UNIVERSITĂȚII CAROLBIBLIOTECA
CENTRALĂ
UNIVERSITĂȚII CAROL

2

BIBLIOTECA
CENTRALĂ
UNIVERSITĂȚII CAROL

ταχὺ πολλοὺς ἔσχε τοὺς κοινοπραγεῖν βουλομένους.
[Exc. Esc. p. 13, 14 Fed. 9, 10 Müll.]

16 Ὅτι ἔνιαι τῶν ἐπιβολῶν τοῦ Ἀντιόχου καὶ τῶν
πράξεων βασιλικαὶ καὶ θανατάσιαι τελῶς ἦσαν, τι-
νὲς δὲ πάλιν οὕτως εὐτελεῖς καὶ ληρώδεις ὥσθ' 5
ὄλοσχερῶς ὑπὸ πάντων καταφρονεῖσθαι. συντελῶν
γὰρ τοὺς ἀγῶνας πρῶτον μὲν ἐναντίαν τοῖς ἄλλοις
βασιλεῦσιν ἔσχε προαίρεσιν. ἐκεῖνοι γὰρ αὖξοντες
τὴν ἰδίαν βασιλείαν καὶ δυνάμεσι καὶ χρημάτων
πλήθεσι, καθὸ οἰοί τ' ἦσαν ἐπεκρούποντο τὴν αἰ- 10
ρεσιν διὰ τὴν Ῥωμαίων ὑπεροχὴν· οὗτος δὲ τὴν
ἐναντίαν λαβὼν διάθεσιν συνήγαγε σχεδὸν ἀπὸ πά-
σης τῆς οἰκουμένης τοὺς ἐπιφανεστάτους ἄνδρας εἰς
τὴν πανήγυριν, * πάντα τὰ τοῦ βασιλείου μέρη δια-
φερόντως ἐκόσμησεν, εἰς ἓνα δὲ τόπον ἀθροίσας 15
καὶ καθάπερ ἐπὶ σκηνὴν ἀναβιβάσας τὴν βασιλείαν
ἅπασαν ἐποίησε μηδὲν ἄγνοεῖν τῶν περὶ αὐτόν.

2 Ὅτι τοὺς πολυτελεῖς ἀγῶνας καὶ τὴν θαναστικὴν
πανήγυριν ἐπιτελέσας ὁ Ἀντιόχος πάντας τοὺς πρὶν
ὑπερέβαλεν· ὁ δὲ δι' αὐτοῦ χειρισμὸς πολλῆς εὐ- 20
τελείας καὶ καταφρονήσεως ἦν οἰκείος. παρέτρεχε
γὰρ παρὰ τὴν πομπὴν ἱππάρχιον ἔχων εὐτελής, καὶ
τοὺς μὲν προάγειν κελεύων, τοὺς δὲ ἐπέχειν, ἄλ-
λους δὲ ὡς ἔτυχε διατάττων· ὥστε εἴ τις ἀφείλεν
αὐτοῦ τὸ διάδημα, μηδένα τῶν ἀγνοούντων πιστεῦ- 25
σαι τοῦτον εἶναι τὸν βασιλέα τὸν τῶν ὄλων κύ-
ριον, ὀρῶντα μὴδ' ὑπηρέτου μετρίου φαντασίαν
ἔχοντα. ἐν δὲ τοῖς πότοις αὐτὸς ἐφιστάμενος ταῖς
εἰσόδοις οὓς μὲν εἰσῆγεν, οὓς δὲ ἀνέκλινε, καὶ τοὺς
διακόνους τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας διέταπτεν. 30
ἀκολούθως δὲ τούτοις προσιῶν τοῖς εὐωχομένοις,
εἰ τύχοι, ποτὲ μὲν ἐκάθιζε, ποτὲ δὲ προσανέπιπτε.

καὶ ποτὲ μὲν ἀποτιθέμενος τὸ ποτήριον, ποτὲ δὲ
 ῥίπτων τὸν ψωμὸν, ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο, καὶ
 περιήει πάντα τὸν πότον, προπόσεις λαμβάνων ὀρ-
 θὸς καὶ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. καὶ δὴ ποτε
 5 προκοπούσης ἐπὶ πολὺ τῆς ἐδτιάσεως καὶ τῶν
 πλειόνων ἤδη κευρωσιμένων, ἤκεν ὑπὸ τῶν μίμων
 εἰσφερόμενος περικεκαλυμμένος· τεθεῖς δὲ ἐπὶ τὴν
 γῆν ὑπὸ τῶν συμπαίζόντων, μετὰ ταῦτα τῆς συμ-
 φωνίας προκαλουμένης ἀνεπήδα γυμνός, καὶ τοῖς
 10 μίμοις προσπαίζων ὠρχεῖτο τῶν ὀρχήσεων τὰς γέ-
 λωτα καὶ γλευασμὸν εἰωθυίας ἐπισπᾶσθαι, ὡς πάν-
 τας αἰσχυνθέντας ἐπὶ τοῖς πρᾶττομένοις φεύγειν ἐκ
 τοῦ πότου, καὶ ἕκαστον τῶν ἀπηνητηκότων ἐπὶ τὴν
 πανήγυριν, ὅτε μὲν εἰς τὴν ὑπερβολὴν τῆς χορη-
 15 γίας ἐμβλέψαι καὶ τὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ πομπείαις
 οἰκονομίαν καὶ διάταξιν τῶν ὄλων, καταπλήττεσθαι
 καὶ θαυμάζειν καὶ τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασιλείαν,
 ὅτε δὲ εἰς αὐτὸν ἀτενίσαι καὶ τὸ τῶν ἐπιτηδευμά-
 των κατεγνωσμένον, ἀπιστεῖν εἰ περὶ μίαν καὶ τὴν
 20 αὐτὴν φύσιν τοσαύτην ἀρετὴν καὶ κακίαν ὑπάρχει
 δυνατόν ἐστιν.

Ὅτι τούτων συντελεσθέντων ἤκου· οἱ τοῦ Γράκ- 17
 χου πρεσβευταὶ κατασκεψόμενοι τὴν βασιλείαν. οἷς
 ὁ βασιλεὺς ὠμίλησε φιλοφρόνως, ὥστε μηδὲν ὑπο-
 25 πτεῦσαι περὶ αὐτοῦ πραγματικὸν ἢ διαφορᾶς ἔμφα-
 σιν ἔχον τῆς δοκούσης ὑποικουρεῖν ἐκ τῆς κατὰ
 τὴν Αἴγυπτον γενομένης προσκοπῆς. οὐκ ἦν δὲ
 τῇ προαιρέσει τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ τούναντίον ἀλ-
 λοτριώτατα διέκειτο πρὸς Ῥωμαίους. [Exc. de virt.
 30 et vit. p. 318—322 V. 582, 583 W.]

Ὅτι Ἀρταξίας ὁ τῆς Ἀρμενίας βασιλεὺς ἀποστάς 17^a
 τοῦ Ἀντιόχου πόλιν ἔκτισεν ἐπάνυμον ἑαυτοῦ, καὶ

δυνάμεις ἀδρᾶς συνήγαγεν. ὁ δὲ Ἀντίοχος, ἰσχύων κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ὡς οὐδείς τῶν ἄλλων βασιλέων, ἐστράτευσεν ἐπ' αὐτὸν καὶ νικήσας ἠνάγκασε ποιεῖν τὸ προσταττόμενον. [Exc. Esc. p. 15 Fed. 10 Müll.]

5

17^b Ὅτι πάλιν ἄλλη κίνησις συνέστη κατὰ τὴν Θηβαΐδα, ἐμπεσούσης ὀρμῆς τοῖς πλήθεσι πρὸς ἀπόστασιν. ὁ δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἀναξεύξας ἐπ' αὐτοὺς μετὰ πολλῆς δυνάμεως τὰ μὲν ἄλλα μέρη τῆς Θηβαΐδος ῥαδίως προσηγάγετο, τῆς δὲ καλουμένης Πανῶν πόλεως βεβηκνίας ἐπὶ τινος ἀρχαίου χώματος καὶ δοκούσης ὄχυρᾶς εἶναι ἐκ δυσπροσίτου, συνέδραμον εἰς ταύτην οἱ πρακτικώτατοι τῶν ἀφροστηκότων. Πτολεμαῖος δὲ τὴν τε ἀπόνοιαν ἐννοήσας τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ τόπου τὴν ὄχυρότητα συνίστατο πολιορκίαν καὶ πᾶσαν κακοπάθειαν ὑπομείνας ἐκράτησε τῆς πόλεως, καὶ κολάσας τοὺς αἰτίους ἐπανῆλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν. [Exc. Esc. p. 15 Fed. 10, 11 Müll.]

17^c Ὅτι μετὰ τὴν τοῦ Τιμοθέου ἀναίρεσιν τὰ πλήθη* καὶ τῶ βασιλεῖ δυσχεραίνοντες κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τοῖς τετολημημένοις κατὰ τὰδελφοῦ, τὴν τε θεραπείαν τὴν βασιλικὴν περιέσπασαν καὶ τὸν πρεσβύτερον Πτολεμαῖον ἐκ τῆς Κύπρου μετεπέμψοντο. [Exc. Esc. p. 15, 16 Fed. 11 Müll.]

25

18 Ὅτι τοῦ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως ἐκπεσόντος καὶ περὶ ἀπερχομένου εἰς Ῥώμην, ἐγνώρισεν αὐτὸν ὁ Δημήτριος ὁ τοῦ Σελεύκου, καὶ θαυμάσας τὸ παράδοξον ἐποίησέ τι βασιλικὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς δαῖγμα τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως. παραχρῆμα γὰρ προχειρισάμενος βασιλικὴν ἐσθῆτα καὶ διάδημα, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἵππον πολυτελεῆ χρυσοφάλα-

30

ρον, μετὰ τῶν ἰδίων παιδῶν ἀπήντησε τῷ Πτολε-
μαίῳ. συμμίζας δὲ αὐτῷ τῆς πόλεως ἀπὸ διακο-
σίων σταδίων καὶ φιλοφρόνως ἀσπασάμενος, παρε-
κάλει κοσμηθέντα τοῖς τῆς βασιλείας παρασήμοις
5 ἄξιαν ἑαυτοῦ ποιήσασθαι τὴν εἰς τὴν Ῥώμην εἰσο-
δον, ἵνα μὴ τελῶς εὐκαταφρόνητος εἶναι δόξη. ὁ
δὲ Πτολεμαῖος τὴν μὲν προθυμίαν ἀπεδέξατο, το-
σοῦτον δὲ ἀπέσχε τοῦ δέξασθαι τι τῶν διδομένων
ὥστε καὶ τὸν Δημήτριον ἠξίωσεν ἐν τινι τῶν κατὰ
10 τὴν ὁδὸν πόλεων καταμεῖναι καὶ τοὺς περὶ τὸν Ἀρ-
χίαν μετ' αὐτοῦ. [Exc. de virt. p. 322 V. 584 W.]

Ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἐκπε- 2
σῶν τῆς βασιλείας παρὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ, ἐν ἰδιώ-
του σχήματι οἰκτρῷ κατήντησεν εἰς τὴν Ῥώμην μετὰ
15 σπάδωνος ἑνὸς καὶ τριῶν παιδῶν. πεπυσμένος δὲ
κατὰ τὴν πορείαν τὸ κατάλυμα τὸ τοῦ Δημητρίου
τοῦ τόπογράφου, πρὸς τοῦτον ζητήσας κατέλυσε
πεφιλοξενημένον ὑπ' αὐτοῦ πλεονάκις ἐν τῇ κατὰ
τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπιδημίᾳ· ὅκει δὲ ἐν ὑπερώῳ
20 στενωῷ καὶ παντελῶς εὐτελεῖ διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐν
τῇ Ῥώμῃ μισθῶν. ὥστε τίς ἂν πιστεύσειε τοῖς ὑπὸ 3
τῶν πολλῶν νομιζομένοις ἀγαθοῖς ἢ τοὺς ὑπὲρ τὸ
μέτριον εὐτυχοῦντας μακαριστοὺς ἠγῆσαιτο; ὀξυτέ-
ραν γὰρ καὶ μείζονα μεταβολὴν τύχης καὶ περιπέ-
25 τειαν οὕτως ἀνέλπιστον οὐκ ἂν τις ἐτέραν ῥαδίως
εὔροι. οὐδεμιᾶς γὰρ αἰτίας ἀξιολόγου γενομένης,
τὸ τηλικούτο τῆς βασιλείας ἀξίωμα πρὸς ἰδιωτικὴν
ταπεινότητα τύχης ἐπεπτώκει, καὶ ὁ τοσαύταις μυ-
ριασίην ἐλευθέρων ἐπιτάττων ἄφνω τρεῖς οἰκέτας
30 ἔσχε μόνον περιλελειμμένους ἀπὸ τῶν τῆς ἰδίας
τύχης ναυαγίων. [Exc. Vat. p. 84, 85.]

Ὅτι λέγουσιν ἑαυτοὺς οἱ τῆς Καππαδοκίας βα- 19

σιλείς εἰς Κῦρον ἀναφέρειν τὸ γένος τὸν ἐν Πέρ-
 σαις, διαβεβαιοῦνται δὲ καὶ τῶν ἑπτὰ Περσῶν τῶν
 τὸν μάγον ἐπανελομένων ἐνὸς ὑπάρχειν ἀπόγονοι.
 καὶ τὴν μὲν ἀπὸ Κῦρου συγγένειαν οὕτω κατα-
 ριθμοῦνται. Καμβύσου τοῦ Κῦρου πατρὸς ἀδελ- 5
 φὴν ὑπάρχει γνησίαν Ἀτοσσαν· ταύτης δὲ καὶ Φαρ-
 νάκου τοῦ Καππαδοκίας βασιλέως γενέσθαι παῖδα
 Γάλλου, καὶ τούτου γενέσθαι Σμέρδιον, οὗ Ἀρτά-
 μνην, τοῦ δὲ Ἀναφᾶν, ὃν καὶ διενεγκεῖν μὲν ἀν-
 δρεία καὶ τόλμη, γενέσθαι δ' ἓνα τῶν ἑπτὰ Περ- 10
 2 σῶν. τὴν μὲν οὖν εἰς Κῦρον συγγένειαν οὕτω
 γενεαλογοῦσι καὶ τὴν εἰς Ἀναφᾶν, ὃν φασὶ δι' ἀν-
 δρείαν συγχωρηθῆναι τὴν Καππαδοκίας δυναστείαν,
 ὥστε μὴ τελεῖν φόρους Πέρσαις. οὗ τελευτήσαν-
 τος ὁμώνυμος υἱὸς ἄρχει. μετὰ δὲ τὴν τούτου τε- 15
 λευτὴν ἀπολειφθέντων δυεῖν υἱῶν, Δατάμου καὶ
 Ἀριμναίου, διαδέξασθαι τὴν ἀρχὴν Δατάμην, ἀν-
 δρα καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατ' ἄλλα μέρη τῆς βα-
 σιλείας ἐπαινούμενον, ὃς Πέρσαις διὰ μάχης ἐλθὼν
 καὶ λαμπρῶς κατὰ τὴν μάχην ἀγωνισάμενος ἐν 20
 αὐτῇ τελευτᾷ. διεδέξατο δὲ τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς
 Ἀριαμνης, οὗ γίνονται παῖδες Ἀριαράθης καὶ Ὀλο-
 φέρνης· οὗτος δὲ ἔτη πενήκοντα δυναστεύσας καὶ
 3 μηδὲν ἔργον ἄξιον μνήμης πράξας τελευτᾷ. τὴν δὲ
 ἀρχὴν διεδέξατο ὁ πρεσβύτερος τῶν υἱῶν Ἀριαρά- 25
 θης, ὃς φιλοστοργῆσαι διαφερόντως λέγεται τὸν
 ἀδελφόν, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὰς ἐπιφανεστά-
 τας τάξεις· ὃν καὶ Πέρσαις κατ' Αἰγυπτίων ἀπο-
 σταλέντα συμμαχῆσαι μετὰ μεγάλων τιμῶν ἐπανελ-
 θεῖν, ἃς Ὀχος ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὑπὲρ ἀνδρείας 30
 ἐδίδου, καὶ τὸν βίον ἐν τῇ πατρίδι λιπεῖν, υἱοὺς
 4 ἐγκαταλιπόντα Ἀριαράθην καὶ Ἀρύσην. ὁ δὲ ἀδελ-

φός καὶ τῆς Καππαδοκίας ἔχων τὴν ἀρχήν, οὐ γὰρ
 ἦν αὐτῷ γονὴ γνησία, τὸν πρεσβύτερον τῶν παί-
 δων τὰδελφοῦ Ἀριαράθην υἱοποιεῖται. κατὰ δὲ
 τούτους τοὺς χρόνους Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν κα-
 5 ταπολεμεῖ μὲν Πέρσας, εἶτα καὶ τελευτᾷ, καὶ Περ-
 δίκκας ὁ τῶν ὄλων τότε ἡγούμενος Εὐμένην πέμπει
 Καππαδοκίας στρατηγόν. καὶ καταπολεμηθέντος
 Ἀριαράθου πεσόντος τε ἐν τῇ μάχῃ, αὐτῇ τε ἡ
 Καππαδοκία καὶ τὰ πλησιόχωρα αὐτῆς ἔπεσεν ὑπὸ
 10 Μακεδόνας. Ἀριαράθης δὲ ὁ τοῦ προβεβασιλευκό-
 τος υἱὸς ἀπελπίσας κατὰ τὸ παρὸν ἀποχωρεῖ μετ'
 ὀλίγων πρὸς τὴν Ἀρμενίαν. μετ' οὐ πολὺν δὲ
 χρόνον τῶν περὶ τὸν Εὐμένην καὶ Περδίκκην τελευ-
 τησάντων, Ἀντιγόνου δὲ καὶ Σελεύκου περισπω-
 15 μένων, λαβὼν δύναμιν παρὰ τοῦ βασιλέως τῶν
 Ἀρμενίων Ἀρδοάτου τὸν μὲν τῶν Μακεδόνων στρα-
 τηγόν Ἀμύνταν ἀπέκτεινεν, ἐξέβαλε δὲ καὶ Μακε-
 δόνας ταχέως τῆς χώρας, καὶ τὴν οἰκίαν ἀρχὴν
 ἀνεκτήσατο. τούτῳ δὲ τριῶν παίδων γενομένων 6
 20 παρέλαβε τὴν βασιλείαν ὁ πρεσβύτατος Ἀριάμνης,
 ὃς ἐπιγαμίαν πρὸς Ἀντίοχον ποιησάμενος τὸν ἐπο-
 νομασθέντα Θεὸν τὴν τοῦτου θυγατέρα Στρατονί-
 κην συνώκησε τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν υἱῶν Ἀριαράθῃ.
 ὑπάρχων δὲ φιλότεκνος διαφερόντως περιέθετο τῷ
 25 παιδί διὰδῆμα, καὶ συνάρχειν πάντων τῶν τῆς βα-
 σιλείας προτερημάτων ἐπ' ἴσης μεταδίδωσι. τοῦ δὲ
 πατρὸς τελευτήσαντος Ἀριαράθης βασιλεύει καθ'
 ἑαυτὸν, καὶ μεταλλάσσων τὸν βίον κατέλιπε τὴν
 βασιλείαν Ἀριαράθῃ τῷ υἱῷ, νηπίῳ παντελῶς ὄντι
 30 τὴν ἡλικίαν. οὗτος δὲ ἔγημε θυγατέρα τοῦ Μεγά-
 λου κληθέντος Ἀντιόχου, ὀνομαζομένην Ἀντιοχίδα,
 πανοῦργον μάλιστα. ταύτην δὲ μὴ γινομένων

τέκνων ὑποβαλέσθαι δύο παῖδας ἀγνοοῦντος τοῦ ἀνδρός, Ἀριαράθην καὶ Ὀλοφέρνην. μετὰ δὲ τινα χρόνον τῆς φύσεως ἐπιδεξαμένης ἀνελπίστως τεκεῖν αὐτὴν δύο μὲν θυγατέρας, υἱὸν δὲ ἓνα τὸν ὀνομασθέντα Μιθριδάτην. ἔξ οὗ τοὺς ὑποβολιμαίους ἀναδιδαξαμένην τάνδρῳ τὸν μὲν προεσβύτερον μετὰ συμμέτρου χρείας εἰς Ῥώμην ἀποσταλῆναι παρασκευάσαι, τὸν δὲ νεώτερον εἰς τὴν Ἰωνίαν χάριν τοῦ μὴ διαμφισβητεῖν ὑπὲρ τῆς βασιλείας τῷ γνησίῳ. τοῦτον δὲ ἀνδρωθέντα καὶ Ἀριαράθην φασὶ 10 μετονομασθῆναι, παιδείας τε Ἑλληνικῆς μετασχεῖν, 8 καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ἐπαινείσθαι ἀρετῆν. καὶ ὁ μὲν πατὴρ φιλοπάτορι ὄντι τῷ υἱῷ ἔσπευδεν ἀποδοῦναι τὴν τοῦ φιλοτέκνου σπουδὴν, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον αὐτοῖς προέβη τὰ τῆς πρὸς ἀλλήλους εὐνοίας ὥστε 15 ὁ μὲν πατὴρ ἐξίστασθαι τῆς ὅλης ἀρχῆς ἠγωνίζετο τῷ παιδί, ὁ δὲ ἀδύνατον εἰδείκνυ δέξασθαι αὐτὸν παρὰ γονέων ἐτι ζώντων τὴν τοιαύτην χάριτα. οὗτος τὸν πατέρα τοῦ πεπρωμένου καταλαβόντος διεδέξατο τὴν βασιλείαν, τὴν τε ἄλλην ἀγωγὴν τοῦ 20 βίου ἀξιολογωτάτην ἐνδεικνύμενος καὶ φιλοσοφία προσανέχων, ἔξ οὗ καὶ ἡ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἀγνοουμένη πάλαι Καππαδοκία τότε τοῖς πεπαιδευμένοις ἐμβιωτήριον ὑπῆρχεν. ἀνενεώσατο δ' οὗτος καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν τε καὶ συμμαχίαν. 25 ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τῆς εἰς Κῦρον ἀναφορᾶς τῶν μέχρι τοῦδε τῆς Καππαδοκίας βασιλευσάντων ἐν τούτοις. [Exc. Photii cod. 244, p. 517, 518 W.]

9 Καππαδοκῶν βασιλεῖς ἑπτὰ, χρόνους ἑκατὸν ἐξήκοντα διαρκέσαντες, κατὰ τούτους ἤρξαντο τοὺς 30 χρόνους, ὡς Διόδωρος γράφει. [Georg. Syncell. Chronogr. p. 275, C.]

Ὅτι ὁ τῆς Κομμαγηνῆς ἐπιστάτης Πτολεμαῖος 19
 ἔτι μὲν καὶ πρότερον καταφρονήσας τῶν Συριακῶν
 βασιλέων ἀποστάτης ἐγένετο, καὶ διὰ τοὺς ἰδίους
 ἐκείνων περισπασμοὺς ἀδεῶς τῆς χώρας ἐδυνάστευσε,
 5 μάλιστα πιστεύων ταῖς τῶν τόπων ὀχυρότησι· καὶ
 οὐκ ἀρκοῦμενος τῇ πλεονεξίᾳ ταύτῃ συναγαγὼν δύ-
 ναμιν ἐνέβαλεν εἰς τὴν καλουμένην Μελιτηνὴν, οὗ-
 σαν τῆς Καππαδοκίας καὶ τεταγμένην ὑπὸ Ἀριαρά-
 θου, καὶ τοὺς εὐθέτους προκατέλαβε τόπους. στρα-
 10 τεύσαντος δὲ ἐπ' αὐτὸν μετὰ πολλῆς δυνάμεως
 Ἀριαράθου ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἰδίαν ἐπαρχίαν.
 [Exc. Esc. p. 16 Fed. 11 Müll.]

Ὅτι τοῦ Ἀντιπάτρου ταῖς ἀνάγκαις ἐναποθανόν- 20
 τος, Ἀσκληπιάδην τὸν ἐπὶ τῆς πόλεως τεταγμένον
 15 ἤγαγον βοῶντα διότι Τιμόθεος τοῦτο τὸ δρᾶμα συν-
 τέθεικε καὶ τὸ μεριάκιον προκεκλημένος εἶη πρὸς
 ἄδικον καὶ ἀσεβῆ τιμωρίαν τὰδελφοῦ. τοῦ δὲ πλῆ-
 θους τῶν ἡγεμόνων ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ἔννοιαν
 λαμβάνοντος τῆς ὅλης ῥαδιουργίας καὶ τοὺς ἀνή-
 20 κιστα πάσχοντας ἐλεοῦντος, φοβηθέντες οἱ περὶ
 Τιμόθεον τοὺς λοιποὺς τῶν κατατιαθέντων ἀπο-
 λύσαντες τῶν βαδάνων κατ' ἰδίαν ἐπανείλοντο.

Ὅτι ὁ Φιλοπάτωρ κληθεὶς Ἀριαράθης διαδεξά- 21
 μενος τὴν πατρῴαν βασιλείαν πρῶτον μὲν τὸν πα-
 25 τέρα μεγαλοπρεπῶς ἔθαψεν, ἔπειτα τῶν τε φίλων
 καὶ τῶν ἐφ' ἡγεμονίας τεταγμένων καὶ τῶν ἄλλων
 τῶν ὑποτεταγμένων τὴν καθήκουσαν ἐπιμέλειαν
 ποιησάμενος μεγάλην εὐνοιαν παρὰ τοῖς πλήθεσιν
 ἀπηνέγκατο.

Ὅτι τὸν Μιθροβουζάνην ἐπὶ τὴν πατρῴαν ἀρ- 22
 χὴν καταγαγόντος Ἀριαράθου, Ἀρταξίας ὁ τῆς Ἀρ-
 μενίας βασιλεὺς οὐκ ἀφιστάμενος τῆς ἐξ ἀρχῆς

πλεονεξίας πρέσβεις ἀπέστειλε πρὸς Ἀριαράθην, παρακαλῶν συμφρονῆσαι καὶ τῶν νεανίσκων ἑκά-
 τερον τὸν παρ' ἑαυτῶ διαχειρισάμενον διελέσθαι
 τὴν Σωφηνήν. ὁ δὲ Ἀριαράθης πολὺ κεχωρισμέ-
 νος τῆς τοιαύτης ῥαδιουργίας τοῖς πρεσβευταῖς ἐπέ- 5
 πληξε, καὶ πρὸς Ἀρταξίαν ἔγραψε παρακαλῶν αὐ-
 τὸν ἀπέχεσθαι τῶν τοιούτων ἔργων. Ἀριαράθης
 μὲν οὖν ἀκολούθως οὕτω γενηθείσης τῆς πράξεως
 οὐ μετρίως ἠϋξῆσε τὴν περὶ αὐτὸν δόξαν, ὁ δὲ Μι-
 θροβουζάνης διὰ τὴν θανατοζομένην τοῦ καταγαγόν- 10
 τος αὐτὸν πίστιν καὶ καλοκάγαθίαν ἐκράτησε τῆς πα-
 τρώας ἀρχῆς. [Exc. de virt. et vit. p. 325 V. 584 W.]

23 Ὅτι ἦκον πρεσβευταὶ εἰς Ῥώμην παρὰ τε τοῦ
 νεωτέρου Πτολεμαίου καὶ παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου.
 δοθέντος δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ συνεδρίῳ λόγου, διακού- 15
 σασα ἢ σύγκλητος τὰ κατὰ μέρος ἐδογματίσει τοὺς
 μὲν παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου Πτολεμαίου πρεσβευ-
 τὰς ἐν ἡμέραις πέντε ταῖς πᾶσαις ἐκ τῆς Ἰταλίας
 ἀπαλλάττεσθαι, καὶ τὴν συμμαχίαν ἀνελεῖν τὴν
 πρὸς αὐτόν, πρὸς δὲ τὸν νεώτερον Πτολεμαῖον 20
 πέμψαι πρεσβευτὰς τοὺς ἐμφανιοῦντας αὐτῷ τὴν
 εὐνοίαν τῆς συγκλήτου καὶ τὰ διασεσαφημένα τὰ-
 δελφῶ. [Exc. de legat. p. 323 U. 626 W.]

24 Ὅτι νεανίσκων τινῶν πριαμένων ἐρώμενον μὲν
 ταλάντου, κεράμιον δὲ Ποντικῷ ταρίχου τριακο- 25
 σίων δραχμῶν, ἀγανακτῶν Μάρκος Πόρκιος Κάτων,
 τῶν εὐδοκιμουμένων ἀνδρῶν, εἶπεν ἐν τῷ δήμῳ
 διότι μάλιστα δύνανται κατιδεῖν ἐκ τούτου τὴν ἐπὶ
 τὸ χεῖρον τῆς ἀγωγῆς καὶ πολιτείας διαστροφήν, ὅταν
 πωλούμενοι πλεόν ἐυρίσκωσιν οἱ μὲν ἐρώμενοι τῶν 30
 ἀγρῶν, τὰ δὲ κεράμια τοῦ ταρίχου τῶν ζευγηλατῶν.
 [Exc. Val. p. 85.]

Ὅτι ὁ Αἰμίλιος ὁ Περσέα καταπολεμήσας τιμητῆς 25
 ὦν καὶ σχεδὸν ἐν πᾶσι τοῖς μέρεσι τῆς ἀρετῆς πρω-
 τεύων τῶν πολιτῶν ἐτελεύτησεν. ὡς δὲ ἡ περὶ αὐτοῦ
 φήμη τῆς τελευτῆς διεδόθη καὶ συνήγγιξεν ὁ τῆς
 5 ἐκφορᾶς καιρὸς, τοιαύτην συνέβη γενέσθαι πάσης
 τῆς πόλεως συμπάθειαν ὥστε μὴ μόνον τοὺς ἐρ-
 γαστηριακοὺς καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον συντρέχειν, ἀλλὰ
 καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὴν σύγκλητον ὑπερθέσθαι
 τοὺς χρηματισμοὺς. ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ τῶν
 10 περιοικουσῶν τὴν Ῥώμην πόλεων ὅσαις ὁ χρόνος
 τὴν ἀναστροφὴν ἐδίδου, ἔλθειν πρὸς τὸν τῆς ἐκ-
 φορᾶς καιρὸν, κατήντων εἰς τὴν Ῥώμην σχεδὸν τι
 πανδημεὶ μετὰ προθυμίας, ἅμα θεαζόμενοι καὶ τιμή-
 σοντες τὸν μετηλλαχότα. [Exc. de virt. et vit. p. 325 V.
 15 584, 585 W.]

Ὅτι περὶ Λευκίου Αἰμιλίου τοῦ Περσέα κατα- 2
 πολεμήσαντος τῆς ταφῆς διερχόμενος, καὶ λαμπρὰν
 αὐτὴν εἰς τὰ μάλιστα γενέσθαι λέγων, ἐπάγει, Τῶν
 γὰρ Ῥωμαίων οἱ ταῖς εὐγενείαις καὶ προγόνων δόξῃ
 20 διαφέροντες μετὰ τὴν τελευτὴν εἰδωλοποιοῦνται
 κατὰ τε τὴν τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότητα καὶ κατὰ
 τὴν ὅλην τοῦ σώματος περιγραφὴν, μιμητὰς ἔχον-
 τες ἐκ παντὸς τοῦ βίου παρατετηρηκότας τὴν τε
 πορείαν καὶ τὰς κατὰ μέρος ιδιότητας τῆς ἐμφά-
 25 σεως. παραπλησίως δὲ καὶ τῶν προγόνων ἕκαστος
 προηγείται τοιαύτην ἔχων διασκευὴν καὶ κόσμον
 ὥστε τοὺς θεωμένους διὰ τῆς ἐκ τούτων ἐμφάσεως
 γινώσκειν ἐφ' ὅσον ἕκαστοι τιμῆς προήχθησαν καὶ
 μετέσχον τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ καλῶν. [Exc. Photii
 30 cod. 244, p. 518, 519 W.]

Ὅτι ὁ αὐτὸς Αἰμίλιος οἷος ἐν τῷ ζῆν ὑπάρχειν 26
 τὴν ψυχὴν ἐδοξάζετο, τοιοῦτον ἀπέλιπε τὸν βίον

μεταλλάττων. πλείστον γὰρ τῶν καθ' αὐτὸν ἐξ
 Ἰβηρίας χρυσὸν κομίσας εἰς τὴν Ῥώμην, μεγίστων
 δὲ θησαυρῶν τῶν κατὰ Μακεδονίαν ἐγκρατῆς γε-
 νόμενος, πλείστης δὲ περὶ τὰ προειρημένα τετευχῶς
 ἐξουσίας, τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ σφετερισθῆναι τι τῶν 5
 χρημάτων ὥστε μετὰ τὴν τελευταίαν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
 τοὺς δοθέντας εἰς υἰοθεσίαν, διαδεξαμένους τὴν κλη-
 ρονομίαν, ἐκ πάντων τῶν ἐπίπλων μὴ δύνασθαι
 διαλύσαι τῇ γυναικὶ τὴν φερνήν, εἰ μὴ καὶ τῶν ἐγ-
 2 γείων κτημάτων ἕνια προσαπέδοντο. διὸ καὶ πολ- 10
 λοῖς ἔδοξεν ὑπερβεβηκέναι κατὰ τὴν ἀφιλαργυρίαν
 τοὺς παρὰ τοῖς Ἑλλησι περὶ τοῦτο τὸ μέρος θαν-
 μασθέντας Ἀριστείδην τε καὶ Ἐπαμεινώνδαν· ἐκεί-
 νους μὲν γὰρ διδομένων χρημάτων ἐπὶ τῷ λυσιτε-
 λεί τῶν διδόντων ἀπέχεσθαι τῆς δωρεᾶς, τοῦτον δὲ 15
 αὐτὸν ἐξουσίαν ἔχοντα λαβεῖν ὅποσα βούλοιο μη-
 δενὸς τῶν τοιούτων ἐπιθυμῆσαι. εἰ δὲ ἄπιστόν τισι
 φαίνεται τὸ λεγόμενον, ἐκείνο λογίζεσθαι, ὅτι οὐ
 χρὴ τὴν τῶν ἀρχαίων ἀφιλαργυρίαν ἐκ τῆς νῦν Ῥω-
 20 μαίων πλεονεξίας τεκμαίρεσθαι· ἐπὶ γὰρ τοῦ καθ'
 ἡμᾶς βίου μεγίστην ὄρμην τοῦτο τὸ ἔθνος ἐσχηκέ-
 3 ναι δοκεῖ πρὸς τὴν τοῦ πλείονος ἐπιθυμίαν. ἐπεὶ
 δὲ περὶ ἀνδρὸς νῦν ἐμνήσθην ἀγαθοῦ, βούλομαι
 βραχεία διελθεῖν περὶ τῆς Σκιπίωνος διαγωγῆς τοῦ
 Νομαντίαν ὕστερον κατασκάψαντος, ὅπως μὴ παρά- 25
 δοξὸς τιςιν ἢ προκοπὴ τούτου δόξῃ γεγονέναι κατὰ
 τοὺς ὕστερον χρόνους, ἀγνοουμένης τῆς κατὰ τὴν
 νεότητα περὶ τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων σπου-
 4 δῆς. Πόπλιος τοίνυν Σκιπίων Αἰμιλίου μὲν τοῦ
 Περσέα θριαμβεύσαντος ἦν κατὰ φύσιν υἱός, κα- 30
 θάπερ ἤδη προεῖρηται, δοθεὶς δὲ εἰς υἰοθεσίαν Σκι-
 πίωνι τῷ παιδί τοῦ τὸν Ἀννίβαν καὶ Καρχηδονίους

καταπολεμήσαντος ἔσχε κατὰ θέσιν πάππον Σκι-
 πίωνα τὸν Ἀφρικανὸν προσαγορευθέντα, μέγιστον
 τῶν πρὸ αὐτοῦ Ῥωμαίων. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς ὀί-
 ξης γεγυῶς καὶ τηλικούτο βάρους οἰκίας καὶ γένους
 5 διαδεδεγμένους, ἄξιός ἐφάνη τῆς τῶν προγόνων δό-
 ξης. ἐκ παίδων γὰρ Ἑλληνικῆς παιδείας ἐπὶ πολὺ 5
 μεταλαβὼν, καὶ γεγυῶς κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν
 ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν, ἔδωκεν ἑαυτὸν πρὸς τοὺς ἐν φι-
 λοσοφίᾳ λόγους, λαβὼν ἐπιστάτην Πολύβιον τὸν
 10 Μεγαλοπολίτην τὸν τὰς ἱστορίας συντεταγμένον.
 τούτῳ δὲ συμβιώσας καὶ πάσης ἀρετῆς ζηλωτῆς γε-
 νόμενος, οὐχ οἷον τῶν ἡλικιωτῶν ἀλλὰ καὶ τῶν
 πρεσβυτέρων πάντων πολὺ προέσχε σωφροσύνη καὶ
 καλοκάγαθία καὶ μεγαλοψυχία καὶ καθόλου πᾶσι
 15 τοῖς τῆς ἀρετῆς γένεσι. καίτοι γ' ἐν ἀρχαῖς, πρὸ 6
 τοῦ φιλοσοφίας ἄψασθαι, διάληψιν ἔσχε παρὰ τοῖς
 πολλοῖς ὡς νωθρὸς ὢν τὴν ψυχὴν καὶ τοῦ βάρους
 τῆς οἰκίας οὐκ ἀξιόχρεως διάδοχος καὶ προστάτης.
 οὐ μὴν ἀλλὰ τῆς ἡλικίας οἰκείως πρῶτον ἤρ-
 20 ζατο περιποιεῖσθαι τὴν ἐπὶ σωφροσύνη δόξαν. πολλῆ
 γὰρ τις ὀρμὴ πρὸς τὰς ἀνέδην ἡδονὰς καὶ τὴν ὑπερ-
 βολὴν τῆς ἀκολασίας τοῖς τότε νέοις ἐνεπεπτώκει.
 οἱ μὲν γὰρ εἰς ἐρωμένους, οἱ δὲ εἰς ἑταίρας, οἱ δὲ 7
 εἰς ἀκροάματα παντοδαπά καὶ πότους καὶ καθόλου
 25 τὴν ἐπὶ τούτοις πολυτέλειαν ἐξεκέχυντο. ἐν γὰρ τῷ
 Περσικῷ πολέμῳ χρόνον πλείονα διατρίψαντες τα-
 χέως ἐξήλωσαν τῶν Ἑλλήνων τὴν περὶ τοῦτο τὸ μέ-
 ρος εὐχέρειαν, ἄλλως τε καὶ χρημάτων εὐπορηκότες
 καὶ χορηγὸν ἀξιόχρεων τὸν πλοῦτον ἔχοντες ταῖς
 30 πρὸς τὰς ἡδονὰς δαπάναις.

Ὅτι ὁ Σκιπίων ὀρμήσας ἐπὶ τὴν ἐναντίαν ἀγω- 27
 γὴν τοῦ βίου, καὶ πάσαις ταῖς τῆς φύσεως ἐπιθυ-

μίαις ὥσπερ τισὶ θηρίοις ἀντιταξάμενος, ἐν οὐδ'
 ὅλοις πέντε ἔτεσι περιεποιήσατο πάνδημον καὶ συγ-
 χωρουμένην τὴν ἐπ' εὐταξία καὶ σωφροσύνη δόξαν.
 ταύτης δ' αὐτῷ συμφώνως μαρτυρουμένης καὶ παρὰ
 πᾶσι μεγάλης ἐπισημασίας τυγχανούσης, ὥρμησεν
 ἐπὶ τὸ μεγαλοψυχία καὶ τῇ περὶ τὰ χρήματα ἐλευ-
 2 θεριότητι διενεγκεῖν τῶν ἄλλων. πρὸς δὲ τοῦτο τὸ
 μέρος τῆς ἀρετῆς εἶχε μὲν καὶ τὸ ἦθος τοῦ κατὰ
 φύσιν πατρὸς Αἰμιλίου πρὸς μίμησιν κάλλιστον ἀρ-
 χέτυπον, καὶ καθόλου τὴν μετ' ἐκείνου συμβίωσιν 10
 πεπονημένον προεῖχεν ἤδη τι τῶν προὔρου καὶ
 προυτετύπωτο. οὐκ ὀλίγα δὲ αὐτῷ συνήργησε καὶ
 ταυτόματον, παρασχόμενον ἀφορμὰς τοῦ ταχὺ περι-
 3 βόητον αὐτοῦ γενέσθαι τὴν ἀφιλαργυρίαν. Αἰμιλία
 γὰρ ἡ τοῦ μεγάλου μὲν γυνὴ Σκιπίωνος, ἀδελφὴ δὲ τοῦ 15
 Περσέα καταπολεμήσαντος Αἰμιλίου, μετήλλαξε τὸν
 βίον ἀπολιπούσα μεγάλην οὐσίαν, ἧς οὗτος ὑπῆρξε
 κληρονόμος. ἐν τούτοις οὖν πρῶτην ἔδωκε πείραν τῆς
 ἰδίας προαιρέσεως ἐκ περιστάσεως τοιαύτης. ἡ γὰρ
 μήτηρ αὐτοῦ Παπειρία πολὺ πρὸ τῆς τοῦ πατρὸς 20
 τελευτῆς ἐτύγχανε κεχωρισμένη μὲν ἀπὸ τάνδρός,
 κατ' ἰδίαν δὲ διάγουσα τὴν τοῦ βίου χορηγίαν ἐλ-
 4 λιπεστεράν. εἶχε τῆς περὶ αὐτὴν εὐγενείας. ἡ δὲ
 τοῦ κατὰ θέσιν πατρὸς μήτηρ τὴν κληρονομίαν
 ἀπολιπούσα, χωρὶς τῆς ἄλλης εὐπορίας, μεγάλην ἐσχί- 25
 κει περικοπὴν κόσμου περὶ αὐτὴν καὶ θεραπαινί-
 δων καὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν συνημακτυία τῷ τε βίῳ
 καὶ τῇ τύχῃ τοῦ μεγάλου Σκιπίωνος. ταύτην ἄπα-
 σαν τὴν κατασκευὴν, πολλῶν οὖσαν ταλάντων, φέ-
 ρων ἔδωκός τῃ μητρὶ. ἧς κατὰ τὰς ἐπισήμους 30
 ἐξόδους χρωμένης τῇ δοθείσῃ χορηγίᾳ καὶ λαμπρό-
 τητι, τὸ μὲν πρῶτον ἐν ταῖς γυναιξίν, εἶτα ἐν τοῖς

ἀνδράσι καθ' ὅλην τὴν πόλιν περιβόητος ἦν ἡ χρη-
 στότης καὶ μεγαλοψυχία τοῦ νεανίσκου καὶ τὸ σύν-
 ολον πρὸς τὴν τεκοῦσαν ὀσιότης. τοῦτο δὲ κατὰ 5
 πᾶσαν πόλιν κρίνοιτ' ἂν καλὸν καὶ θαυμαστόν, μά-
 5 λιστα δὲ παρὰ Ῥωμαίοις, παρ' οἷς οὐδεὶς οὐδενὶ δι-
 δωσι τῶν ὑπαρχόντων εὐχερῶς ἐκὼν οὐδέν. μετὰ
 δὲ ταῦτα ταῖς Σκιπίωνος τοῦ μεγάλου θυγατράσι
 προσοφειλουμένων εἰς τὴν φερνὴν πολλῶν χρημάτων,
 καὶ τῶν Ῥωμαίων πάντων εἰθισμένων ἐν τρισὶν ἔτεσι
 10 κατὰ μέρος ἀποδιδόναι τὰς φερνάς, οὗτος εὐθέως
 ἀπάσας ἀπέλυσεν. ἐξῆς δὲ μεταλλάξαντος Αἰμιλίου
 τοῦ κατὰ φύσιν πατρός, καὶ τούτῳ τε καὶ τῷ Φα-
 βίῳ τοῖς δοθείσιν εἰς υἰοθεσίαν ἀπολιπόντος τὴν
 οὐσίαν, ἐποίησεν ὁ Σκιπίων καλὸν τι καὶ μνήμης
 15 ἄξιον· ὁρῶν γὰρ τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ κατεδέεστε- 6
 ρον ὄντα τοῖς χρήμασιν, ἐπεχορήγησεν αὐτῷ τὴν ἰδίαν
 μερίδα τῆς κληρονομίας, οὔσης ὑπὲρ ἑξήκοντα τά-
 λαντα τῆς τιμῆσεως, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἐποίη-
 σεν ἴσην ἑαυτῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν γενέσθαι τὴν ὅλην
 20 ὑπαρξιν. ἀποδοχῆς δὲ τυγχάνων καὶ φήμης ἀγαθῆς
 παρὰ πᾶσι θαυμασιώτερόν τι διεπράξατο· τοῦ γὰρ
 ἀδελφοῦ Φαβίου μονομαχίας βουλομένου ποιεῖν ἐπὶ
 τῷ πατρὶ, μὴ δυναμένου δὲ ὑποδέξασθαι τὴν δα-
 πάνην διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀναλισκομένων εἰς ταῦτα
 25 χρημάτων, τὴν ἡμίσειαν τῶν ἀναλωμάτων ἔδωκεν
 ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας. ἀποθανούσης δὲ τῆς μητρός, 7
 τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ κομίσασθαι τι τῶν πρότερον
 δωρηθέντων ὥστε καὶ ταῦτα καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν
 συνεχώρησεν ἔχειν ταῖς ἀδελφαῖς, οὐ προσηκούσης
 30 αὐταῖς κατὰ νόμον τῆς κληρονομίας. αἰεὶ δὲ καὶ
 μᾶλλον περιβλεπτός ἐγένετο κατὰ τὴν πόλιν, ἀναν-
 τίρρητον ἀπολαμβάνων ἔπαινον χρηστότητος καὶ με-

γαλοψυχίας, οὐχ οὕτω τῷ πλήθει τῶν χρημάτων τὸ
 προκείμενον κατεργασάμενος ὡς τῷ καιρῷ τῆς δω-
 ρεᾶς καὶ τῷ χειρισμῷ τῆς προθέσεως. τὴν δὲ σω-
 φροσύνην περιεποιήσατο δαπανήσας μὲν οὐδέν, τῶν
 δὲ ἐπιθυμιῶν ἀποσχόμενος προσωφελήθη τὴν τε 5
 σωματικὴν ὑγίειαν καὶ τὴν εὐεξίαν, ἣτις αὐτῷ πάντα
 τὸν βίον συμπαραμείνασα καλὰς ἀμοιβὰς καὶ χάρι-
 8 τας ἀπέδωκε. τοῦ δὲ κατὰ τὴν ἀνδρείαν μέρους,
 ὅπερ ἐστὶν ἀναγκαιοτάτου παρὰ πᾶσι μὲν, μάλιστα
 δὲ Ῥωμαίοις, ἐξεπόνθησε καὶ τοῦτο περιττῶς, ἀφορ- 10
 μὴν δούσης αὐτῷ μεγάλην τῆς τύχης· τῶν γὰρ κατὰ
 τὴν Μακεδονίαν βασιλέων πλείστην πεποιημένων
 σπουδὴν περὶ τὰς κυνηγίας, πάντας ὑπερέβαλε.
 [Exc. de virt. et vit. p. 329—333 V. 585—587 W.]

27^a Ὅτι γνωσθείσης τῆς πρὸς Δημήτριον ἀλλοτριό- 15
 τητος τῶν Ῥωμαίων, συνέβη μὴ μόνον τοὺς ἄλλους
 βασιλεῖς καταφρονῆσαι τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀλλὰ
 καὶ τινὰς τῶν ὑπ' αὐτὸν τεταγμένων σατραπῶν,
 ὧν ἦν ἐπιφανέστατος Τίμαρχος. ἦν δὲ οὗτος τὸ
 μὲν γένος Μιλήσιος, Ἀντιόχου δὲ τοῦ προβεβασι- 20
 λευκότος φίλος· ὃς πολλάκις εἰς τὴν Ῥώμην ἐξα-
 πεσταλμένος πρεσβευτῆς πολλὰ κακὰ διειργάσατο
 τὴν σύγκλητον. χρημάτων γὰρ πλήθος κομίζων
 ἐδωροδόκει τοὺς συγκλητικούς, καὶ μάλιστα τοὺς
 τοῖς βίοις ἀσθενεῖς ὑπερβαλλόμενος ταῖς δόσεσιν 25
 ἐδελέαζε. διὰ δὲ τοῦ τοιούτου τρόπου πολλοὺς ἐξι-
 διαζόμενος, καὶ διδοὺς ὑποθέσεις ἀλλοτρίας τῆς
 Ῥωμαίων αἰρέσεως, ἐλυμήνατο τὸ συνέδριον, συμ-
 πρᾶττοντος Ἡρακλείδου τᾶδελφοῦ, πάντων ὄντος
 εὐφρευστάτου πρὸς ταύτην τὴν χρεῖαν. τῷ δὲ αὐτῷ 30
 τρόπῳ κατὰ τὸν ἐνεστώτα καιρὸν σατραπῆς ὢν Μη-
 δίας κατήντησεν εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ πολλὰ τοῦ Δημη-

τρίου κατηγορήσας ἔπεισε τὴν σύγκλητον δόγμα
 περὶ αὐτοῦ θέσθαι τοιοῦτον· Τιμάρχῳ ἔνεκεν * αὐ-
 τῶν βασιλέα εἶναι. ὁ δὲ ἐπαρθεὶς τῷ δόγματι συν-
 εστήσατο κατὰ τὴν Μηδίαν στρατόπεδον ἀξιόλο-
 5 γον· ἐποίησατο δὲ καὶ συμμαχίαν κατὰ Δημητρίου
 πρὸς Ἀρταξίαν τὸν βασιλέα Ἀρμενίας. ἔτι δὲ τὰ
 πρόσχωρα τῶν ἔθνῶν καταπληξάμενος διὰ τὸ βάρος
 τῆς δυνάμεως, καὶ πολλοὺς ὑπηκόους ποιήσας, ὤρ-
 μησεν ἐπὶ τὸ Ζεῦγμα καὶ τέλος τῆς βασιλείας ἐγ-
 10 κρατῆς ἐγένετο. [Exc. Escor. p. 16, 17 Fed. 11, 12
 Müll.]

Ὅτι κατὰ τὴν ἑκατοστὴν πεντηκοστὴν πέμπτην 28
 Ὀλυμπιάδα πρέσβεις παρεγένοντο παρὰ Ἀριαράθου
 στέφανον κομίζοντες ἀπὸ χρουσῶν μυρίων καὶ δια-
 15 σαφοῦντες τὴν εὐνοίαν τοῦ βασιλέως ἣν ἔχει πρὸς
 Ῥωμαίους, ἔτι δὲ τὴν δι' ἐκείνους γενομένην ἀπόρ-
 ρησιν τοῦ γάμου καὶ φιλίας πρὸς Δημήτριον. συν-
 επιμαρτυροῦντων δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν Γράκχον
 πρεσβευτῶν, ἡ σύγκλητος ἐπαινέσασα τὸν Ἀριαράθη
 20 τὸν τε στέφανον ἐδέξατο καὶ τὰ μέγιστα τῶν παρ'
 αὐτοῖς νομιζομένων δώρων ἀπέστειλεν.

Ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον συνεισῆχθησαν καὶ 29
 οἱ παρὰ Δημητρίου πρέσβεις οἱ τὸν στέφανον κο-
 μίζοντες ἀπὸ μυρίων χρουσῶν καὶ τοὺς αἰτίους τοῦ
 25 κατὰ τὸν Ὀκταοῦιον φόνου δεσμίους ἄγοντες. ἡ
 δὲ σύγκλητος ἐπὶ πολὺν μὲν χρόνον διηπόρησε πῶς
 χρηστέον εἶη τοῖς πράγμασι... καὶ ἡ σύγκλητος τὸν
 μὲν στέφανον προσεδέξατο, τοὺς δὲ μετὰ τοῦ στε-
 φάνου παραδιδομένους Ἰσοκράτη καὶ Λεπτίνην οὐκ
 30 ἔβουλήθη παραλαβεῖν. [Exc. de legat. p. 324 U.
 626 W.]

Ὅτι τοῦ Δημητρίου πρέσβεις ἀποστείλαντος εἰς 30

Ῥωμαίους, ἀπόκρισιν ἔδωκεν αὐτῷ σκαιὰν καὶ δυσ-
 ἄρεστον ὅτι τεύξεται τῶν φιλανθρωπῶν Δημή-
 τριος, ἐὰν τὸ ἱκανὸν ποιῇ τῇ συγκλήτῳ κατὰ τὴν
 τῆς ἀρχῆς ἐξουσίαν. [Exc. Vat. p. 85.]

31 Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι καταπολεμήσαντες τὸν Περσέα 5
 τῶν μετασχόντων τοῦ πολέμου τοῖς Μακεδόσι τοὺς
 μὲν ἐκόλασαν, τοὺς δὲ ἀπήγαγον εἰς τὴν Ῥώμην.
 τῶν δὲ κατὰ τὴν Ἡπειρον λαβῶν ἐξουσίαν Χάροψ
 διὰ τὸ δοκεῖν εἶναι φιλορῶμαιος, τὸ μὲν πρῶτον
 ὀλίγα καὶ πεφεισμένως εἰς αὐτοὺς ἐξημάρτανεν· αἶψα 10
 δὲ προβαίνων τῇ παρανομίᾳ, εἰς τέλος ἐλυμῆματο
 τὰ κατὰ τὴν Ἡπειρον· οὐ γὰρ διέλειπεν αἰτίας
 ψευδεῖς ἐπιφέρων τοῖς εὐπορωτάτοις, καὶ τοὺς μὲν
 φονεύων, τοὺς δὲ φυγαδεύων καὶ τὰς οὐσίας δη-
 μεύων· οὐ μόνον δὲ τοὺς ἄνδρας ἠοργυρολόγησεν, 15
 ἀλλὰ καὶ τὰς γυναῖκας διὰ τῆς μητρὸς Φιλώτας·
 πάνυ γὰρ εὐφυῆς ἐγένετο καὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον
 εἰς ὠμότητά καὶ παρανομίαν πλείονα ἢ κατὰ γυ-
 ναῖκα· καὶ πολλοὺς εἰσήγαγεν εἰς τὸν δῆμον κατα-
 τιασάμενος φρονεῖν ἀλλότρια Ῥωμαίων· καὶ πάντων 20
 κατέγνωσαν θάνατον.

32 Ὅτι Ὀροφέρνης τὸν ἀδελφὸν Ἀριαράθην ἐκβα-
 λῶν τῆς ἀρχῆς τοῦ μὲν νουνεχῶς ἕκαστα διοικεῖν
 καὶ ταῖς εὐεργεσίαις καὶ φιλανθρωπίαις ἐκκαλεῖσθαι
 τὰ πλήθη πρὸς εὐνοίαν πλείστον ὅσον ἀπέσχευ, ἀρ- 25
 γυρολογῶν δὲ καὶ πολλοὺς ἐπαναιρούμενος πεντή-
 κοντα μὲν ταλάντοις ἐστεφάνωσε Τιμόθεον, ἐβδο-
 μήκοντα δὲ ταλάντοις Δημήτριον τὸν βασιλέα, καὶ
 χωρὶς τούτων ἑξακόσια τάλαντα, προσεπαγγελάμε-
 νος καὶ τὰ λοιπὰ τετρακόσια δώσειν ἐν ἐτέρῳ καιρῷ. 30
 ὁρῶν δὲ τοὺς Καππάδοκας ἀλλοτρίως διακειμένους,
 ἐνήρξατο πάντας ἀργυρολογεῖν καὶ τὰς οὐσίας τῶν

ἐπιφανεστάτων εἰς τὸ βασιλικὸν ἀναλαμβάνειν.
 ἀθροίσας δὲ χορημάτων πλῆθος τετρακόσια τάλαντα
 παρέθετο Πριηνεῦσι πρὸς τὰ τῆς τύχης παράλογα·
 ἄπερ ὕστερον ἀπέδωκαν. [Exc. de virt. et vit. p. 334

5 V. 587, 588 W.]

Ὅτι Εὐμένης (Ἄτταλος) ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ κατὰ 32^a
 τὸν Ἀριαράθην ἐκπτώσει βαρυνόμενος, καὶ διὰ τῆς
 ἰδίας ἀφορηῆς σπεύδων ἀμύνασθαι τὸν Δημήτριον,
 μετεπέμψατο μειρακίσκον τινὰ τὴν ὠραιότητα τῆς
 10 ὄψεως καὶ τὴν ἡλικίαν ὁμοίαν ἔχοντα καθ' ὑπερ-
 βολὴν Ἀντιόχῳ τῷ πρότερον βεβασιλευκότι τῆς
 Συρίας· διέτριβε δ' οὗτος ἐν Σμύρνῃ διαβεβαιού-
 μενος ἑαυτὸν Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως υἱὸν εἶναι,
 καὶ παρὰ πολλοῖς πιστευόμενος διὰ τὴν ὁμοιότητα.
 15 ὡς δὲ παρεγένετο εἰς Πέργαμον, ἐκόσμησεν αὐτὸν
 διαδήματι καὶ τῇ λοιπῇ προσηκούσῃ βασιλέως περι-
 κοπῇ, καὶ πρὸς τινὰ τῶν Κιλικίων ἔπεμψεν ὄνομα
 Ζηνοφάνην. οὗτος δὲ ἐκ τινος αἰτίας προσκόψας
 μὲν τῷ Δημητρίῳ, συνεπιληφθεὶς δὲ ἐν τισὶ στε-
 20 νοχωρουμένοις καιροῖς ὑπ' Εὐμένους τοῦ τότε βα-
 σιλέως, κατὰ λόγον πρὸς ὃν μὲν ἀλλοτρίως διέ-
 κειτο, πρὸς ὃν δὲ φιλανθρώπως. εἰς δὲ χωρίον
 τῆς Κιλικίας δεξάμενος τὸν μειρακίσκον, διεδίδου
 λόγους εἰς τὴν Συρίαν ὡς μέλλοντος ἐπὶ τὴν πα-
 25 τρώαν ἀρχὴν κατιέναι τοῦ μειρακίσκου σὺν ἰδίῳ
 καιρῷ. οἱ δὲ κατὰ τὴν Συρίαν ὄχλοι ἐπὶ ταῖς τῶν
 προτέρων βασιλέων φιλανθρώποις ἐντεύξεσι βα-
 ρέως ἔφερον τοῦ Δημητρίου τὴν ἀνστηρίαν καὶ τὸ
 τῶν ἐπιβολῶν δραστικόν. διόπερ οἰκτεῖοι τῆς μετα-
 30 βολῆς ὄντες μετέωροι ταῖς προσδοκωμέναις ἐλπίσιν
 ἦσαν, ὡς ἀντίκα μάλα μεταπεσουμένης τῆς ἐξουσίας
 εἰς ἕτερον ἐπιεικέστερον βασιλέα.

- 32^b Ὅτι οἱ Ὀροφέρνηου πρεσβευταὶ ἀπὸ Ῥώμης ἀνερχόμενοι, καὶ κατὰ τὸν πλοῦν ἐπιβουλεύσαντες Ἀριαράθῃ περὶ Κόρκυραν, αὐτοὶ προαηγήθησαν ὑπὸ Ἀριαράθου. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ Κόρινθον ἐπιβουλήν κατ' αὐτοῦ συστησαμένων τῶν τοῦ Ὀροφέρνηου, ⁵ καὶ ταύτην παραδόξως διεκφυγῶν διεσώθη πρὸς τὸν Ἄτταλον εἰς τὸ Πέργαμον. [Exc. Esc. p. 18, 19 Fed. 12 Müll.]
- 33 Ὅτι ὁ πρεσβύτερος Πτολεμαῖος ταχὺ διὰ τὸ μέγεθος τῆς στρατιᾶς συγκλείσας τὸν ἀδελφὸν εἰς πολιορκίαν καὶ πείραν πάσης ἀπορίας λαβεῖν ἀναγκάσας, ἐπανελέσθαι μὲν αὐτὸν οὐκ ἐτόλμησεν, ἅμα μὲν διὰ τὴν χρησιότητα καὶ διὰ τὸ τῆς φύσεως συγγενές, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον, ¹⁵ συνεχώρησε δὲ αὐτῷ τὴν ἀσφάλειαν, καὶ συνθήκας ἐποίησατο καθ' ἃς ἔδει Κυρήνην ἔχοντα τὸν νεώτερον εὐδοκεῖν καὶ σίτου πλῆθος τακτὸν λαμβάνειν κατ' ἐνιαυτόν. καὶ τὰ κατὰ τοὺς βασιλεῖς εἰς πολλὴν ἀλλοτριότητα καὶ κινδύνους ἀπηλπιδμένους προαχθέντα παραδόξου καὶ φιλανθρώπου συλλύ- ²⁰ σεως ἔτυχε.
- 34 Ὅτι οἱ περὶ τὸν Ὀροφέρνην, ἐπὶ τὸ χεῖρον αὐτοῖς τῶν πραγμάτων προβαινόντων, ἔσπευδον ἀποδοῦναι τοὺς μισθοὺς, φοβούμενοι μὴ στασιάξαι ἐπιχειρήσωσιν. ἀπορούμενος δὲ τὸ παρὸν χρημάτων, ἤναγκάσθη ἱεροσυλῆσαι τὸ τοῦ Διὸς ἱερόν, ὃ ²⁵ καθίδρυται μὲν ὑπὸ τὸ καλούμενον ὄρος Ἀριαάδης, ἄσυλον δ' ἦν ἐκ παλαιῶν χρόνων. τοῦτο μὲν ἐσύλησε, καὶ τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων ἀπέδωκεν. 30
- 35 Ὅτι Προυσίας ὁ Βιθυνῶν βασιλεὺς ἀποτυχῶν τῆς ἐπιβολῆς τῆς περὶ τὸν Ἄτταλον, τὸ πρὸ τῆς

πόλεως τέμενος τὸ καλούμενον Νικηφόριον διέ-
 φθειρε καὶ τὸν νεῶν ἔλυμήνατο. ἐσύλησε δὲ καὶ
 τοὺς ἀνδριάντας καὶ τὰ τῶν θεῶν ξόανα καὶ τὸ
 περιβόητον ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ, δοκοῦν ἔργον
 5 εἶναι Φυρομάχου, περιτιῶς κατεσκευασμένον, καὶ
 τὰ ἱερὰ πάντα ἐσύλα. ἀνθ' ὧν αὐτῷ ταχὺ τὸ δαι-
 μόνιον ἐπεσήμαινε· τῆς γὰρ δυνάμεως δυσεντερίᾳ
 περιπεσούσης οἱ πλείστοι τῶν στρατιωτῶν διεφθάρ-
 ρησαν. παραπλήσιον δὲ τι συνέβη καὶ περὶ τὴν
 10 ναυτικὴν δύναμιν· τοῦ γὰρ στόλου χειμῶνι παρα-
 λόγῳ περιπεσόντος ἐν τῇ Προποντίδι συνέβη τῶν
 νεῶν πολλὰς μὲν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν ὑπὸ τῆς
 θαλάττης καταποθῆναι, τινὰς δὲ πρὸς τὴν γῆν ἐκ-
 πεσόντας ναυαγῆσαι. καὶ τὰς πρώτας ἀμοιβὰς τῆς
 15 εἰς τὸ θεῖον ἀσεβείας ταύτας ἐκομίσατο. [Exc. de
 virt. et vit. p. 337 V. 588, 589 W.]

Ὅτι οἱ Ῥόδιοι ἔχοντες ἀγχίνοϊαν καὶ προστασίαν, 36
 καὶ ταύτῃ χρώμενοι, διετέλουν καθάπερ εἶ τις
 ἐκουσίους φόρους λαμβάνοντες παρὰ τῶν βασιλέων.
 20 ἐπιδεξίους γὰρ ἀτοπήμασι καὶ ψηφίσμασι τιμῶντες
 τοὺς ἐν ἐξουσίαις ὄντας, καὶ τοῦτο πράττοντες βε-
 βαίως καὶ μετὰ πολλῆς προνοίας, πολλαπλασίους χά-
 ριτας κομίζονται καὶ δωρεὰς λαμβάνουσι παρὰ τῶν
 βασιλέων. παρὰ γὰρ Δημητρίου ἔλαβον πυρῶν δω-
 25 ρεῖαν εἴκοσι μυριάδας μεδίμνων, κριθῆς δὲ δέκα,
 καὶ Εὐμένους προσοφείλων τρεῖς μυριάδας ἐτετελευ-
 τήκει· ἐπηγγείλατο δὲ καὶ τὸ θέατρον ὁ βασιλεὺς
 κατασκευάσειν ἐκ λίθου λευκοῦ. Ῥόδιοι μὲν οὖν
 30 ἔσχον ἀμιλλωμένους τῶν δυναστῶν εἰς τὰς τῆς πό-
 λεως εὐεργεσίας.

Καθόλου δὲ εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔλθων ὥσπερ τὰ 37

κίβδηλα τῶν νομισμάτων ἄλλοιὸς ἐφάνη καὶ τὸν πόλεμον τοῖς ἰδίους ἐλαττώμασιν ἠΰξησεν.

38 Ὅτι οἱ Ῥόδιοι ἐδόκουν παραπλήσιόν τι πεπον-
θέναι ταῖς τῶν ἄρκτων κυνηγίαις. καὶ γὰρ ἐκεῖνα
τὰ θηρία κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀλκὴν δοκοῦντα 5
εἶναι φοβερά, ἐπειδὴν αὐτοῖς προσβάλωσιν οἱ κυνη-
γοῦντες κυνίδια μικρά, ἐνεργὰ δὲ ταῖς ἀλκαῖς, ὑπὸ
τούτων εὐχερέστατα τρέπονται. ἐχόντων γὰρ αὐ-
τῶν τοὺς πόδας ἀπαλοὺς καὶ σαρκώδεις, ἐκ τῶν
ὑποκάτω μερῶν δάκνουτα τὰς πτέρνας ἀναγκάζει 10
καθίξειν, ἕως ἄν τις τῶν κυνηγῶν βαλὼν ἐπιτύχη·
διὰ γὰρ τὴν βραδυτῆτα καὶ δυσκινήσιαν ἀδυνατεῖ
ψαῖραι τῆς τῶν κυνιδίων ἐλαφρότητος. καὶ οἱ Ῥό-
διοι διαβεβοημένην ἔχοντες τὴν ἐν τοῖς ναυτικοῖς
ἀγῶσιν ὑπεροχὴν, ὑπὸ μυθίων καὶ ἀκατίων παντε- 15
λῶς μικρῶν παραδόξως συγκυκλούμενοι πανταχόθεν
εἰς δυσχρησίαν ἐνέπιπτον τὴν μεγίστην.

39 Ὅτι ἐν τῇ Κελτιβηρίᾳ πόλις ἦν μικρὰ Βεγέδα
καλουμένη, καὶ ταύτης μεγάλην ἐπίδοσιν λαβούσης
ἐψηφίσαντο αὐτὴν μείζονα κατασκευάζειν. ἡ δὲ 20
σύγκλητος ὑποπτεύσασα τὴν ἐπὶ πλέον αὐτῶν ἰσχὺν
ἐξἀπέστειλε τοὺς κωλύοντας κατὰ τὰς συνθήκας,
ἐν αἷς ἦν σὺν ἄλλοις πλείοσι γεγραμμένον μηδὲ
κτίζειν πόλιν ἐξουσίαν ἔχειν Κελτίβηρας ἄνευ Ῥω-
μαίων. ἀπεκρίθη δέ τις τῶν πρεσβυτέρων ὄνομα 25
Κάκυρος ὅτι κτίζειν μὲν αὐτοὺς αἱ συνθήκαι κω-
λύουσιν, αὔξειν δὲ τὰς πατρίδας οὐκ ἀπαγορεύου-
σιν· αὐτοὺς δὲ μὴ κτίζειν μὴ γεγενημένην πόλιν,
ἀλλὰ τὴν οὖσαν ἐπισκευάζειν· οὐδὲν δὲ παρὰ τὰς
συνθήκας πράττειν οὐδὲ τὸ κοινὸν ἔθος πάντων 30
ἀνθρώπων. καὶ τὰ μὲν ἄλλα πειθαρχεῖν Ῥωμαίοις
καὶ συμμάχοις εἶναι προθύμως, ὅποταν αὐτοῖς χρεῖα

γένηται, τῆς δὲ κατὰ τὴν πόλιν οἰκοδομίας κατ' οὐ-
 δένα τρόπον ἀποστήσεσθαι. τοῦ δὲ πληθους ὁμο-
 θυμαδὸν ἐπισημαινομένου τὴν γνώμην, οἱ προεσβευ-
 ται τῇ συγκλήτῳ ταῦτα ἀπήγγειλαν· ἡ δὲ ἔλυσε
 5 τὰς συνθήκας καὶ πόλεμον ἐπήνεγκεν.

Ὅτι τοὺς Ἑλληνικοὺς πολέμους εἰς καιρὸς κρι- 40
 νει, τοὺς δὲ Κελτιβηρικοὺς ἡ νῦξ κατὰ τὸ πλεῖστον
 διέλυσε, τῆς ἀκμῆς τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς ὀρμῆς ἐτι-
 μενούσης, τὸν δὲ πόλεμον οὐδὲ χειμῶν διέλυσε.
 10 διὸ καὶ τὸν ὑπό τινων λεγόμενον πύρινον πόλεμον
 οὐκ ἂν ἕτερόν τις ἢ τοῦτον νοήσειεν. [Exc. Vat.
 p. 86—89.]

Ὅτι τῷ Δημητρίῳ πάλιν ἐκ τῶν ὄχλων ἐπέστη 40^α
 περὶ τῆς βασιλείας κίνδυνος διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν
 15 ἀλλοτριότητα. τῶν γὰρ μισθοφόρων τις Ἀνδρίσκος
 ὄνομα, τὴν δὲ ὄψιν καὶ τὴν ἡλικίαν ὁμοίαν ἔχων
 Φιλίππῳ τῷ Περσέως υἱῷ, τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ τῶν
 γνωρίμων ἐσκόπτετο καὶ Περσέως υἱὸς ἀπεκαλεῖτο·
 ταχὺ δὲ παρὰ τοῖς πολλοῖς ὁ λόγος ἐπιστεύθη. τοῦ
 20 δὲ Ἀνδρίσκου κατὰ τὴν τῶν πολλῶν φήμην ἀπο-
 τολησάντος, καὶ μὴ μόνον ἑαυτὸν Περσέως φά-
 σκοντος υἱόν, ἀλλὰ καὶ πλαστὴν γένεσιν καὶ τρο-
 φὴν ἀποφαινομένου, καὶ μετὰ ὄχλου προσελθόντος
 τῷ Δημητρίῳ καὶ παρακαλοῦντος αὐτὸν καταγαγεῖν
 25 εἰς Μακεδονίαν ἐπὶ τὴν πατρῴαν βασιλείαν, τὸ μὲν
 πρῶτον ὁ Δημήτριος ἔσχευ ὡς περὶ μόνου· τοῦ δὲ
 πληθους ἀθροισθέντος, καὶ πολλῶν λεγόντων δεῖν
 ἢ κατάγειν τὸν Ἀνδρίσκον ἢ παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς
 τὸν Δημήτριον, εἰ μήτε δύναται μήτε βούλεται βα-
 30 σιλεύειν, φοβηθεῖς τὴν τῶν ὄχλων ὀξύτητα νυκτὸς
 συνέλαβε τὸν Ἀνδρίσκον καὶ παραχοῆμα εἰς τὴν
 Ῥώμην ἀπέστειλε, διασαφῶν τὰ λεγόμενα περὶ αὐ-

τοῦ τῆ συγκλήτῳ. [Exc. Esc. p. 19, 20 Fed. 12 Müll. Quae hic sequuntur v. infra 32, 15.]

- 41 Ὅτι οἱ Κελτίβηρες μετὰ τὴν νίκην οὐκ ἀφρόνως προνοούμενοι τοῦ μέλλοντος πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλαν πρὸς τὸν ὕπατον περὶ διαλίσεως. ὁ δὲ ἀναγκάειον ἠγοίμενος τηρεῖν τὸ τῆς πατρίδος μεγαλόψυχον, ἀπεκρίθη τούτοις ἢ διδόναι περὶ πάντων ἐπιτροπὴν Ῥωμαίοις ἢ πράττειν ἐνεργῶς τὰ τοῦ πολέμου. [Exc. de legat. p. 324 U. 627 W.]
- 42 Ὅτι τοὺς Ἰβήρας καὶ Λυσιτανοὺς ὀνομάζει. φησὶ γὰρ ὡς Μέμμιος ἐξαπέλεκτος στρατηγὸς εἰς τὴν Ἰβηρίαν ἐξαπέστιατο μετὰ δυνάμειος, οἱ δὲ Λυσιτανοὶ συστραφέντες πρὸς αὐτόν, καὶ λαβόντες ἀπασκευον ἐκ κατάπλου, μάχῃ τε ἐνίκησαν καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ στρατοῦ διέφθειραν. περιβοήτου δὲ γενομένης τῆς τῶν Ἰβήρων εὐημερίας, οἱ μὲν Ἀρουακοί, νομίσαντες πολὺ κρείττους εἶναι τῶν Ἰβήρων, κατεφρόνησαν τῶν πολεμίων, καὶ τὸ πλῆθος τὸ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν διὰ ταύτην μάλιστα τὴν αἰτίαν εἴλετο τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον. [Exc. Phot. cod. 244, p. 519 W.]
- 43 Ὅτι ὁ τῶν Ῥοδίων δῆμος ἐπηρμένος μὲν τῷ θυμῷ πρὸς τὴν εἰς τὸν πόλεμον ὀρμὴν καὶ παρασκευὴν, ἀποπίπτων δὲ ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, εἰς παραλόγους ἐννοίας ἐνέπιπτε καὶ παραπλησίους τοῖς ἐν ταῖς μακρῶν νόσοις δυσποτομοῦσιν. ἐκεῖνοί τε γὰρ ὅταν ταῖς παρὰ τῶν ἰατρῶν θεραπείαις ὑπακούσαντες μηδὲν βέλτιον ἀπαλλάττωσι, καταφεύγουσιν ἐπὶ τοὺς θύτας καὶ μάντις, ἐνιοὶ δὲ προσδέχονται τὰς ἐπιδὰς καὶ παντοδαπὰ γένη περιάπτων, καὶ Ῥόδιοι παραλόγως ἐν πάσαις ταῖς ἐπιβολαῖς ἀποπίπτοντες, εἰς τὰς ἀπὸ τῶν καταφρονομένων βοηθείας κατέ-

φευγον καὶ τοιαῦτ' ἔπραττον ἐξ ὧν καταγέλαστοι
παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐμελλον ὑποληφθῆσεσθαι.

Ἵτι οὐχ ἡ κατασκευὴ καὶ τὸ μέγεθος τῶν νεῶν, 44
ἀλλ' ἡ τόλμα καὶ τῶν ἀνδραγαθούντων ἐπιβατῶν αἱ
5 χεῖρες καταγωνίζονται. [Exc. Vat. p. 90.]

Ἵτι οἱ Κρηῖτες καταπλεύσαντες εἰς Σίφνον προσ- 45
έβαλον τῇ πόλει, καὶ τὰ μὲν καταπληξάμενοι, τὰ
δὲ ἔξαπατήσαντες παρεδέχθησαν ἐντὸς τῶν τειχῶν·
δόντες δὲ πίστιν ὥστε μηδὲν ἀδικήσειν, χρώμενοι
10 δὲ τῇ συνήθει τοῖς Κρησὶν ἀθεσία, τὴν τε πόλιν
ἐξηνδραποδίσαντο καὶ τοὺς τῶν θεῶν ναοὺς συλή-
σαντες εἰς Κρήτην*, κατάγομοι ταῖς ὠφελείαις ὄν-
τες. ταχὺ δὲ τῆς παρανομίας αὐτοῖς τὸ θεῖον ἐπέ-
θηκε τὴν δίκην, παραδόξως τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν
15 ἐπισημηναμένου τοῦ δαιμονίου. συναναγκασθέντες
γὰρ ὑπὸ τῶν πολεμίων νυκτὸς ποιήσασθαι τὸν ἐκ-
πλουν διὰ τὸ δεδιέναι τὰ μεγέθη τῶν σκαφῶν, με-
γάλου πνεύματος ἐπιρράξαντος οἱ πλείστοι μὲν
ὑποβρούχοι κατεπόθησαν ὑπὸ τῆς θαλάττης, τινὲς
20 δὲ ταῖς πρὸς τῇ γῆ πέτραις προσραχθέντες ἀπώ-
λοντο, παντελῶς δὲ ὀλίγοι διεσώθησαν οἱ τῆς κατὰ
τοὺς Σιφνίου ἀθεσίας μὴ μετασχόντες. [Exc. de
virt. et vit. p. 338 V. 589 W.]

FRAGMENTA LIBRI XXXII.

- 1 "Οτι Καρχηδόνιοι πολεμήσαντες πρὸς Μασσανάσσην ἔδοξαν καταλελυκῆναι τὰς πρὸς Ῥωμαίους συνθήκας. πρεσβευσάντων δὲ αὐτῶν, ἀπόκρισιν ἔδωκαν εἰδέναι ὃ δεῖ γενέσθαι. ἀσαφῆ δὲ τὴν ἀπόκρισιν οἱ Καρχηδόνιοι λαβόντες ἐν μεγάλῃ ταραχῇ⁵ ὑπῆρχον.
- 2 "Οτι οἱ τὰς ἡγεμονίας περιποιήσασθαι βουλόμενοι κτῶνται μὲν αὐτὰς ἀνδρεία καὶ συνέσει, πρὸς αὔξησιν δὲ μεγάλην ἄγουσιν ἐπιεικεία καὶ φιλανθρωπία, ἀσφαλίζονται δὲ φόβῳ καὶ καταπλήξει·¹⁰ τούτων δὲ τὰς ἀποδείξεις λάβοις ἂν ταῖς πάλαι ποτὲ συσταθείσαις δυναστείαις ἐπιστήσας τὸν νοῦν καὶ τῇ μετὰ ταῦτα γενομένῃ Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ.
- 3 "Οτι τῶν πρεσβευτῶν τῶν Καρχηδονίων τοὺς αἰτίους τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Μασσανάσσην κεκο-¹⁵λακῆναι ἀποφαινομένων, τῶν ἐκ τοῦ συνεδρίου τινὸς ἀναφωνήσαντος, Καὶ πῶς οὐ παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν κατεδικάσθησαν οἱ τῆς διαφορᾶς αἴτιοι γεγονότες, ἀλλὰ μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ πολέμου; οἱ τῶν Καρχηδονίων πρέσβεις ἀπεσιώπησαν, οὐκ²⁰ ἔχοντες δίκαιον οὐδὲ εὐλογον ἀπόφασιν. ἡ δὲ σύγκλητος ἀπόφασιν ἔδωκε δυστράπελον καὶ δυσκατανόητον· ἔδογματίσε γὰρ γινώσκειν τοὺς Ῥωμαίους ὃ δεῖ πράττειν αὐτούς. [Exc. Vat. p. 90.]

Ὅτι Φίλιππος ὁ Ἀμύντου δουλεύουσαν Ἰλλυριοῖς 4
 τὴν ἡγεμονίαν παραλαβών, τοῖς ὅπλοις ἅμα καὶ τῇ
 κατὰ τὴν στρατηγίαν ἀρχινοῖα τὴν βασιλείαν ἀνε-
 κτήσατο, ταύτην δὲ μεγίστην τῶν κατὰ τὴν Εὐρώ-
 5 πην δυναστειῶν κατεσκεύασεν, ἐπιεικῶς προσφερό-
 μενος τοῖς κρατηθεῖσιν. Ἀθηναίους γὰρ ἀμφισβη-
 τοῦντας τῆς ἡγεμονίας νικήσας ἐπιφανεῖ μάχῃ, τοὺς
 μὲν τετελευτηκότας τῶν ἠττημένων, ἀτάφους ἀπο-
 λελειμμένους, μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἐκήδευσεν,
 10 τοὺς δὲ ἀλόντας ὑπὲρ δισχιλίους ὄντας τὸν ἀριθμὸν
 ἄνευ λύτρων ἀπέλυσεν εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα. τοι- 2
 γαροῦν οἱ περὶ τῆς ἡγεμονίας διὰ τῶν ὅπλων ἀγω-
 νισάμενοι διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐπιείκειαν ἐκουσίως
 ἐξεχώρησαν τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς, ὁ δὲ διὰ πολ-
 15 λῶν ἀγῶνων καὶ κινδύνων μὴ δυνάμενος τυχεῖν
 τῆς ἀρχῆς διὰ μιᾶς φιλανθρωπίας ἔλαβε παρὰ τῶν
 πολεμίων ἐθελοντὴν τὴν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονίαν,
 καὶ τὴν τελευταίαν τῆς βασιλείας παραμονὴν τῷ
 φόβῳ κατέσχε, κατασκάψας πόλιν μυριάδρου τὴν
 20 Ὀλυνθον. ὁμοίως δὲ τούτῳ καὶ ὁ υἱὸς Ἀλέξανδρος 3
 Θήβας μὲν ἀναρπάσας, τῇ ταύτης τῆς πόλεως ἀπω-
 λεία τοὺς πρὸς νεωτερισμὸν ὀρμωμένους Ἀθηναίους
 τε καὶ Λακεδαιμονίους τῆς ἀποστάσεως ἀπέτρεψεν,
 ἐν δὲ τοῖς πρὸς τοὺς Πέρσας πολέμοις ἐπιεικέστατα
 25 χρώμενος τοῖς αἰχμαλώτοις οὐ μόνον ἀνδρεία, ἀλλὰ
 καὶ ἡμερότητι περιβοήτῳ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν οἰ-
 κοῦντας ἐπιθυμητὰς ἔσχε τῆς ἰδίας ἀρχῆς. ἐν δὲ 4
 τοῖς νεωτέροις χρόνοις Ῥωμαῖοι τῆς τῶν ὅλων ἡγε-
 μονίας ὀρεχθέντες συνεστήσαντο μὲν αὐτὴν τῇ διὰ
 30 τῶν ὅπλων ἀνδρεία, πρὸς αὔξησιν δὲ μεγίστην
 ἡγαγον ἐπιεικέστατα χρώμενοι τοῖς καταπολεμηθεῖσι.
 τοσοῦτον γὰρ ἀπέσχον τῆς κατὰ τῶν ὑποπεπτωκότων

ὠμότητος καὶ τιμωρίας ὥστε δοκεῖν μὴ ὡς πολε-
 μίοις, ἀλλ' ὡς εὐεργέταις καὶ φίλοις προσφέρεσθαι.
 οἱ μὲν γὰρ κρατηθέντες προσεδόκων τῆς ἐσχάτης τεύ-
 ξεσθαι τιμωρίας, ὡς πολέμιοι γεγονότες, οἱ δὲ κρα-
 τοῦντες ὑπερβολὴν ἐπιεικείας ἐτέροις οὐ κατέλει- 5
 πον· οἷς μὲν γὰρ πολιτείας μετέδωσαν, οἷς δὲ ἐπι-
 γαμίας συνεχώρησαν, τισὶ δὲ τὴν αὐτονομίαν ἀπέ-
 δωσαν, οὐδενὶ μνησικακήσαντες πικρότερον τοῦ
 5 δέοντος. τοιγαροῦν διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἡμερό-
 τητος οἱ τε βασιλεῖς καὶ αἱ πόλεις καὶ συλλήβδην 10
 τὰ ἔθνη πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν ἠντομόλη-
 σαν. οὗτοι δὲ σχεδὸν τὴν ἀρχὴν πάσης τῆς οἰκου-
 μένης ἔχοντες, ταύτην ἠσφαλίσαντο φόβῳ καὶ τῇ
 τῶν ἐπιφανεστάτων πόλεων ἀπωλείᾳ· Κόρινθον
 γὰρ κατέσκαψαν, καὶ τοὺς κατὰ τὴν Μακεδουίαν 15
 ἐρριζοτόμησαν, οἷον τὸν Περσέα, καὶ Καρχηδόνα
 κατέσκαψαν καὶ ἐν Κελτιβηρία τὴν Νομαντίαν, καὶ
 πολλοὺς κατεπλήξαντο.

5 "Οτι σφόδρα οἱ Ῥωμαῖοι φιλοτιμοῦνται δικαίους
 ἐνίστασθαι τοὺς πολέμους καὶ μηδὲν εἰκῆ καὶ προ- 20
 πετιῶς περὶ τῶν τοιούτων ψηφίζεσθαι. [Exc. de virt.
 et vit. p. 338—341 V. 589, 590 W.]

6 "Οτι τῶν Ῥωμαίων στρατευσάντων πρὸς Καρχη-
 δουίους, οἱ Καρχηδόνιοι πυθόμενοι τὸν εἰς τὸ Λι-
 λύβαιον κατάπλουν, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον οὐδα- 25
 μῶς καταβαίνοντες, πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν εἰς Ῥώ-
 μην, οἱ ἐνεχείρισαν τοῖς Ῥωμαίοις ἑαυτούς τε καὶ
 τῆς πατρίδος τὰ πράγματα. ἡ δὲ σύγκλητος δε-
 ξαμένη τὴν παράδοσιν τῆς χώρας ἔδωκεν ἀπόκρι-
 σιν, ἐπεὶ καλῶς βουλευόνται Καρχηδόνιοι, δίδωσιν 30
 αὐτοῖς ἡ σύγκλητος νόμους, χώραν, ἱερά, τάφους,
 ἔλευθερίαν, ὑπαρξιν, οὐδαμοῦ προστιθεῖσα πόλιν

τὴν Καρχηδόνα, παρακρούπτουσα δὲ τὴν ταύτης ἀναί-
 ρεσιν. τεύξεσθαι δὲ τούτων τῶν φιλανθρωπῶν,
 ἔαν ὁμήρους δῶσι τριακοσίους υἱοὺς τῶν συγκλη-
 τικῶν καὶ πείθωνται τοῖς ὑπὸ τῶν ὑπάτων παραγ-
 5 γελλομένοις. οἱ δὲ νομίσαντες ἀπολελεύσθαι τοῦ 2
 πολέμου, τοὺς ὁμήρους ἐξέπεμψαν μετὰ πολλῆς οἰ-
 μωγῆς. εἶτα ἦλθον εἰς τὴν Ἰτύκην. οἱ δὲ πάλιν
 πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν τοὺς πευσομένους εἴ τι ἕτε-
 ρον αὐτοῖς οἱ Ῥωμαῖοι ποιεῖν κελεύουσι. τῶν δὲ
 10 ὑπάτων εἰπόντων παραδοῦναι τὰ ὄπλα ἀδόλως καὶ
 τοὺς καταπέλτας, οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον διὰ τὸν πρὸς
 Ἄσδρούβαν πόλεμον βαρέως ἔφερον· παρέλαβον δ'
 ὄπλων παντοδαπῶν εἴκοσι μυριάδας καὶ καταπέλ-
 τας δισχιλίους. εἶτα πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι διεπέμψαντο
 15 πρὸς Καρχηδονίους, ἀποστεῖλαι τινας ἐκ τῆς γερου-
 σίας κελεύοντες, οἷς τὸ καταλειπόμενον πρόσταγμα
 διασαφήσουσιν. οἱ δὲ τριάκοντα τῶν ἐπιφανεστά- 3
 των ἀπέστειλαν. ὁ δὲ πρεσβύτερος τῶν ὑπάτων
 Μανίλιος εἶπεν ὅτι τῇ συγκλήτῳ δέδοκται ἢν μὲν
 20 νῦν οἰκοῦσι πόλιν ἐκλιπεῖν, ἕτεραν δὲ κτίσαι τῆς
 θαλάττης ἀπέχουσαν σταδίους ὀγδοήκοντα. τῶν δὲ
 πρεσβευτῶν εἰς οἶκτον καὶ ἔλεον τραπέντων, καὶ
 πάντων ριψάντων ἑαυτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ πολὺν
 κλαυθμὸν μετὰ δακρύων προεμμένων, διατροπὴ με-
 25 γάλη τὸ συνέδριον ἐπέσχε. μόγις δὲ τῶν Καρχη-
 δονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως ἀναλεξαμένων, μόνος
 ο Βλάννων καλούμενος οἰκείαν τῆς περιστάσεως
 φωνὴν προέμενος διελέχθη παραστατικῶς ἅμα καὶ
 παρησιαζόμενος, εἰς δὲ οἶκτον προαγόμενος τοὺς
 30 ἀκούοντας...

Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἀμετάθετοι ταῖς γνώμαις ὄντες 4
 πρὸς τὴν κατάλυσιν τῆς Καρχηδόνας, προσέταξαν

ἀπιέναι ταχέως εἰς τὴν Καρχηδόνα καὶ τὰ δεδογ-
 μένα τοῖς πολίταις ἀπαγγέλλειν. τῶν δὲ πρέσβεων
 τινες μὲν ἀπογνόντες τὴν εἰς τὴν πατρίδα πορείαν
 ἔφυγον ὁπότ' οὖν ἕκαστος ἐδύνατο, οἱ δὲ λοι-
 ποὶ τὴν ἐπάνοδον ἐλόμενοι ἐπανῆλθον τὴν ὀλέ- 5
 θριον πρεσβείαν τετελεκότες. τῶν δὲ ὄχλων ὑπα-
 παντωντων, τούτοις μὲν οὐδὲν ἐλάλουν, τὰς δὲ
 ἑαυτῶν κεφαλὰς τύπτουτες καὶ τὰς χεῖρας ἐπανα-
 τείνοντες καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιβοῶμενοι προῆγον εἰς
 τὴν ἀγοράν, καὶ τῇ γερουσίᾳ ἀπήγγειλαν τὰ προσ- 10
 τεταγμένα. [Exc. de legat. p. 326 U. 627, 628 W.]

7 Ὅτι Σκιπίων ὁ Ἀφρικανὸς κληθεὶς ὕστερον, τότε
 δὲ χιλιάρχος ὢν, τῶν ἄλλων τοὺς εἰς ὁμολογίαν καὶ
 ὄρκους καταστήσαντας παρασπονδούντων καὶ τὴν
 δοθεῖσαν πίστιν ἀδεοῦντων, οὗτος τούναντίον μᾶ- 15
 λιστα τὰς δοθείσας πίστεις τοῖς πολιορκουμένοις
 ἐτήρει καὶ τοῖς ἑαυτοὺς ἐγχειρίζουσιν ἐπιεικῶς προσ-
 εφέρετο. διὸ καὶ τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης δικαίας
 διαδιδομένης κατὰ τὴν Λιβύην, οὐδεὶς τῶν πολιορκ-
 κουμένων ἐνεπίστευεν αὐτόν, εἰ μὴ Σκιπίωνι συν- 20
 τίθοιτο τὰς ὁμολογίας.

8 Ὅτι κατὰ τὴν μάχην τριῶν Ῥωμαίων πεσόντων,
 καὶ τούτων ἀτάφων γεγονότων, πάντες χαλεπῶς
 ἔφερον ἐπὶ τῇ τῶν ἀνδρῶν ἀπωλείᾳ τε καὶ στερή-
 σει τῆς ταφῆς. ὁ δὲ Σκιπίων συγχωρήσαντος τοῦ 25
 ὑπάτου διὰ γραμμάτων παρεκάλεσε τὸν Ἀσδρού-
 βαν θάψαι τοὺς ἄνδρας. οὗ ποιήσαντος τὸ παρα-
 κληθέν, καὶ μετὰ μεγάλης τιμῆς κηδεύσαντος τοὺς
 ἄνδρας, καὶ τὰ ὅστιά πέμψαντος πρὸς τὸν ὑπάτον,
 ὁ Σκιπίων προέκοπτε τῇ δόξῃ, ὡς ἂν καὶ παρὰ 30
 τοῖς πολεμίοις μεγάλης τυγχάνων ἀποδοχῆς. [Exc.
 de virt. et vit. p. 342 V. 590, 591 W.]

Ἔτι αἱ γυναῖκες τῶν Καρχηδονίων προσέφερον ὅ
 χρυσοῦς κόσμους· ἐσχάτης γὰρ οὔσης τῆς τοῦ βίου
 παραγραφῆς, ἅπαντες οὐκ ἀπολλύναι τὰ χρήματα
 διελάμβανον, ἀλλὰ διὰ τῆς τούτων δόσεως ἐκρινον
 5 ἐπανορθοῦσθαι τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν. [Exc. Vat.
 p. 91.]

Ἔτι ὁ Φευδοφίλιππος περιβοήτῳ μάχῃ νικήσας ὅ
 Ῥωμαίους, ἐξετρόπη πρὸς ὠμότητα καὶ παρανομίαν
 τυραννικὴν. πολλοὺς μὲν γὰρ τῶν εὐπόρων ἀνεῖ-
 10 λεν, ἐπιρρίψας αἰτίας διαβολῆς ψευδοῦς, οὐκ ὀλί-
 γους δὲ τῶν φίλων ἐμιαφόνησεν. ἦν γὰρ φύσει
 θηριώδης καὶ φονικὸς καὶ κατὰ τὰς ἐντεύξεις ὑπε-
 ρήφανος, ἐτι δὲ πλεονεξίας καὶ πάσης κακίας ἀνά-
 πλεως. [Exc. de virt. et vit. p. 342 V. 590, 591 W.]

Ἔτι Κάτων Μάρκος Πόρσιος, ἀποδοχῆς [δὲ]
 15 τυγγάνων μεγάλης ἐπὶ συνέσει, ἐρωτηθεὶς ὑπό τι-
 νος τί πράττει ὁ Σκιπίων κατὰ τὴν Λιβύην εἶπεν,
 οἷος πέπνυται, τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.

ὁ δὲ δῆμος τηλικαύτην εὐνοίαν ἔσχε πρὸς τὸν ἄνδρα
 20 τοῦτον ὥστε ὕπατον αὐτὸν γενέσθαι. [Exc. Vat. p. 91.]

Ἔτι ὁ δῆμος τηλικαύτην εὐνοίαν ἔσχε πρὸς τὸν
 Σκιπίωνα ὥστε μήτε τῆς ἡλικίας συγχωρούσης μήτε
 τῶν νόμων ἐπιτροπέοντων, μεγάλην εἰσφέρεισθαι
 σπουδὴν εἰς τὸ τὴν ὕπατον ἀρχὴν αὐτῷ περιθεῖναι.
 25 [Exc. de virt. et vit. p. 342 V. 591 W.]

Ἔτι ὁ Φευδοφίλιππος Τελέστην προεχειρίσατο ὅ
 στρατηγόν. ὁ δὲ ταῖς ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐλπίσι
 ψυχαγωγούμενος ἀπέστη μετὰ τῶν Ἰσπέων καὶ πρὸς
 Καικίλιον ἀπεχώρησεν· ὁ δὲ Φευδοφίλιππος ἐπὶ
 30 τοῖςπραχθεῖσιν ἀγανακτήσας τὴν τε γυναῖκα καὶ
 τὰ τέκνα τοῦ Τελέστου συλλαβῶν ἐτιμωρήσατο.

Ἔτι Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ ἦκεν εἰς Συρίαν ὅ

συμμαχήσων Ἀλεξάνδρῳ διὰ οἰκειότητα. καταγνοὺς
 δὲ αὐτοῦ τῆς ψυχῆς παντελῆ ἀδυναμίαν καὶ προσ-
 ποιηθεὶς ἐπιβουλεύεσθαι, τὴν μὲν θυγατέρα Κλεο-
 πάτραν ἀπήγαγε πρὸς Δημήτριον, καὶ συνθέμενος
 φιλίαν ἐνεγύησεν αὐτῷ ταύτην. οἱ δὲ περὶ τὸν 5
 Ἰέρακα καὶ Διόδοτον τοῦ Ἀλεξάνδρου κατεγνώκο-
 τες, τὸν δὲ Δημήτριον φοβούμενοι διὰ τὰς εἰς τὸν
 πατέρα γεγενημένας ἁμαρτίας, ἀνέσεισαν τοὺς Ἀν-
 τιοχεῖς πρὸς ἀπόστασιν, καὶ τὸν Πτολεμαῖον εἰς τὴν
 πόλιν δεξάμενοι διάδημα περιέθηκαν καὶ τὴν βα- 10
 σιλείαν ἐνεχείρισαν. ὁ δὲ τῆς μὲν βασιλείας οὐκ
 ὀρεγόμενος, τὴν δὲ Κοίλην Συρίαν ἐπιθυμῶν προσ-
 κτήσασθαι, συνέθετο πρὸς Δημήτριον κοινοπραγίαν
 ἰδίᾳ, κυριεύειν Πτολεμαῖον τῆς Συρίας, τὸν δὲ Δη-
 μήτριον τῆς πατρῴας βασιλείας. 15

9^a Ὅτι Ἀλέξανδρος ἠττηθεὶς μετὰ πεντακοσίων τὴν
 φυγὴν ἐποίησατο τῆς Ἀραβίας εἰς τὰς καλουμένας
 Ἄβας πρὸς Διοκλέα τὸν δυνάστην, πρὸς ὃν ἦν καὶ
 τὸν υἱὸν Ἀντίοχον προεκτεθειμένος ὄντα νήπιον.
 εἶδ' οἱ περὶ τὸν Ἡλιάδην καὶ Κάσιον ἡγεμόνες, 20
 οἱ συνῆσαν Ἀλεξάνδρῳ, λάθρα διεπρεσβεύσαντο
 περὶ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας, ἐπαγγελλόμενοι δολοφο-
 νήσειν τὸν Ἀλέξανδρον· συγχωρήσαντος δὲ τοῦ Δη-
 μητρίου περὶ ὧν ἤξιουν, οὐ μόνον προδότης τοῦ
 βασιλέως, ἀλλὰ καὶ φονεὺς ἐγενήθησαν. Ἀλέξανδρος 25
 μὲν οὖν ὑπὸ τῶν φίλων τοῦτον τὸν τρόπον ἀνη-
 ρέθη. [Exc. Esc. p. 22, 23 Fed. 15—17 Müll.]

10^a Ὅτι πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἰστόρησαν ἀπὸ σχή-
 ματος γυναικείου καὶ ὑπολήψεως εἰς ἄνδρὸς καὶ
 σχῆμα καὶ φύσιν ἀναφανῆναι, ἀτὰρ καὶ Διόδωρος 30
 ἐν τῇ λβ' τῶν ἱστοριῶν τοιαῦτα περὶ ταύτης τῆς
 περιπετειᾶς ἱστορεῖ, τὰ περὶ Ἀλέξανδρον τὸν Κοί-

λης Συρίας καὶ Ἀντιοχείας βασιλεύσαντα διεξιὼν.
 φησὶ δέ, Ὅ δὲ Ἀλέξανδρος ἀπὸ μὲν τῆς μάχης μετὰ
 πεντακοσίων τὴν φυγὴν ἐποιήσατο τῆς Ἀραβίας εἰς
 τὰς καλουμένας Ἄβας πρὸς Διοκλέα τὸν δυνάστην,
 5 πρὸς ὃν ἦν καὶ τὸν υἱὸν Ἀντίοχον προεκτεθειμέ-
 νος ὄντα νῆπιον. εἶτα οἱ μὲν περὶ τὸν Ἡλιάδην
 ἡγεμόνες, οἱ συνῆσαν Ἀλεξάνδρῳ, λάθρα διεπρέ-
 σβεύσαντο περὶ τῆς ἰδίας ἡγεμονίας, ἐπαγγελλόμενοι
 δολοφονήσειν τὸν Ἀλέξανδρον· συγχωρήσαντος δὲ
 10 τοῦ Δημητρίου περὶ ὧν ἠξίουν, οὐ μόνον προδό-
 ται τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ φονεῖς ἐγενήθησαν.

Οὐκ ἄξιον δὲ παρελθεῖν τὴν γενομένην περι- 2
 πέτειαν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς, διὰ δὲ τὸ
 παράδοξον ἴσως ἀπιστηθησομένην. Ἀλεξάνδρου γὰρ
 15 τοῦ βασιλέως βραχὺ πρὸ τῶν ἐνεστώτων χρόνων
 χρηστηριαζομένου κατὰ τὴν Κιλικίαν, ἔνθα φασὶν
 Ἀπόλλωνος Σαρπηδοῦιου ἱερόν εἶναι, ἀνελεῖν αὐτῷ
 λέγεται τὸν θεὸν φυλάξασθαι τὸν τόπον τὸν ἐνεγ-
 κόντα τὸν δίμορφον. καὶ τότε μὲν αἰνιγματώδη τὸν
 20 χρησμόν εἶναι δόξα, ὕστερον μέντοι μετὰ τὴν τε-
 λευτὴν τοῦ βασιλέως ἐπιγνωσθῆναι τὸ λόγιον διὰ
 τοιαύτας τινὰς αἰτίας. τῆς Ἀραβίας ἐν ταῖς καλου-
 μέναις Ἄβαις ᾧκει τις Διόφαντος ὄνομα, τὸ δὲ γέ-
 νος Μακεδῶν. οὗτος ἐγχώριον Ἀραβίαν γυναῖκα
 25 γήμας ἐγέννησεν υἱὸν μὲν ὀμώνυμον ἑαυτῷ, θυγα-
 τέρα δὲ τὴν προσαγορευθεῖσαν Ἡραΐδα. τὸν μὲν
 οὖν υἱὸν πρὸ τῆς ἀκμῆς ἐπέιδε τελευτήσαντα, τὴν
 δὲ θυγατέρα γάμου ἔχουσαν ᾧραν προικίσας συγ-
 κατώκισέ τινι ὄνομα Σαμιάδῃ. οὗτος μὲν οὖν συμ- 3
 30 βιώσας τῇ γαμηθείσῃ χρόνον ἐνιαύσιον ἀπεδήμησε
 μακρὰν ἀποδημίαν. τὴν δ' Ἡραΐδα φασὶν ἄρρω-
 στίᾳ περιπεσεῖν παραδόξῳ καὶ παντελῶς ἀπιστου-

μένη. φλεγμονὴν γὰρ ἰσχυρὰν γενέσθαι· περὶ τὸ
 ἤτρον αὐτῆς. ἐπὶ πλεον δὲ οἰδήσαντος τοῦ τόπου,
 ἔπειτα τῶν πυρετῶν μεγάλων συνεπιγινομένων, κα-
 ταδοξάσαι τοὺς ἰατροὺς ἔλκωσιν γεγενῆσθαι περὶ τὸν
 τράχηλον τῆς μήτρας. χρωμένων δὲ αὐτῶν θερα- 5
 πείαις αἷς ὑπελάμβανον καταστελεῖν τὰς φλεγμονάς,
 ἔβδομαίας δ' οὔσης, ῥῆξιν ἐπιγενέσθαι τῆς ἐπιφα-
 νείας, καὶ προπεσεῖν ἐκ τῶν τῆς Ἡραΐδος γυναικείων
 αἰδοῖτον ἀνδρείον ἔχον διδύμους προσκειμένους. τὴν
 δὲ ῥῆξιν τούτων καὶ τὸ πάθος γενέσθαι μήτε ἰατροῦ 10
 μήτ' ἄλλων τῶν ἔξωθεν παρόντων πλήν μητρὸς
 4 καὶ δύο θεραπαινίδων. τότε μὲν οὖν ἀχανεῖς γε-
 νομένας διὰ τὸ παράδοξον τὴν ἐνδεχομένην ἐπι-
 μέλειαν ποιήσασθαι τῆς Ἡραΐδος, καὶ κατασιωπῆ-
 σαι τὸ γεγονός. τὴν δὲ ἀπολυθεῖσαν τῆς νόσου 15
 τὴν ἐσθῆτα φορεῖν γυναικείαν, καὶ τὴν ἄλλην ἀγω-
 γὴν οἰκουρὸν καὶ ὕπανδρον διαφυλάττειν. κατα-
 δοξάζεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν συνειδόντων τὴν περιπέτειαν
 ἔρωματροδίτου εἶναι, καὶ κατὰ τὴν γεγεννημένην μετ'
 ἀνδρὸς συμβίωσιν, τῆς κατὰ φύσιν ἐπιπλοκῆς ἀν- 20
 τιπραττούσης, δοκεῖν αὐτὴν ταῖς ἀρρενικαῖς συμ-
 5 περιφοραῖς καθωμιλῆσθαι. λανθανούσης δὲ τοὺς
 ἐκτὸς τῆς διαθέσεως ταύτης ἐπανελθεῖν τὸν Σα-
 μιάδην, καὶ καθάπερ ἦν ἐπιβάλλον τὴν γαμηθεῖσαν
 ἐπιζητεῖν· οὐ τολμώσης δ' ἐκείνης εἰς ὄψιν ἐλθεῖν 25
 διὰ τὴν αἰσχύνην, τὸν Σαμιάδην φασὶ βαρέως
 ἐνεγκεῖν. ἐπικειμένου δὲ συνεχέστερον καὶ ἀπαι-
 τοῦντος τὴν σύμβιον, καὶ τοῦ πατρὸς μὴ συγχω-
 ροῦντος μὲν, αἰσχυνομένου δὲ τὴν αἰτίαν εἰπεῖν,
 εἰς μέγα ἠὔξετο ἡ διαφορὰ. ἐπενεγκεῖν τε διὰ τοῦτο 30
 δίκην τῷ πατρὶ περὶ τῆς ἰδίας γυναικός, τῆς τύχης
 ὥσπερ ἐν δράμασι τὸ παράδοξον τῆς περιπετείας

ἀγούσης εἰς ἔγκλημα. συνεδρευσάντων δὲ τῶν κρι-
 τῶν καὶ λόγων ῥηθέντων συμπαρεῖναι μὲν τῇ κρι-
 σει τὸ ἀμφισβητούμενον σῶμα, διαπορεῖν δὲ τοὺς
 δικαστὰς πότερον προσήκει τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς
 5 ἢ τὸν πατέρα τῆς θυγατρὸς κυριεύειν. πέρας τῶν 6
 κριτῶν οἰομένων δεῖν ἀκολουθεῖν τὰνδρὶ τὴν γα-
 μηθεῖσαν, τὴν ἀλήθειαν διασαφῆσαι, καὶ θυμῷ τε-
 τολημηκότητι τὴν καθυποκρινομένην ἐσθῆτα λύσασαν
 δεῖξαι πᾶσι τὸ τῆς φύσεως ἄρρεν, ῥῆξαι τε φω-
 10 νὴν δεινοπαθοῦσαν, εἴ τινες ἀναγκάζουσι συνοι-
 κεῖν ἄνδρὶ τὸν ἄνδρα. πάντων δὲ καταπλεγέντων
 καὶ φωνῇ θαυμαζούσῃ τὸ παράδοξον ἐπισημαιο- 7
 μένων, τὴν μὲν Ἡραΐδα φασὶν ἀποκαλυφθείσης
 τῆς αἰσχύνῃς μεταμφιάσασθαι τὸν γυναικεῖον κό-
 15 σμον εἰς νεανίσκου διάθεσιν, τοὺς δὲ ἰατρούς, ἐπι-
 δειχθέντων αὐτοῖς τῶν φανέντων, γνῶναι ὅτι κα-
 τεκέκρυπτο φύσιν ἄρρενος ἐν ὄρειδῃ τόπῳ φύσεως
 θηλείας, καὶ δέρματος περιειληφότος παρὰ τὸ σύν-
 ηθες τὴν φύσιν σύντροσις ἐγεγένητο, δι' ὧν ἔξω-
 20 δεύοντο τὰ περιττώματα· διόπερ τὸν προσεβουριγ-
 γωμένον τόπον ἐλκώσαντας δεῖν κατουλῶσαι, τὴν
 δὲ ἀνδρὸς φύσιν εὐκοσμον ποιήσαντας σὺν ἐνδεχο-
 μένῃ δόξαι κεκρηῆσθαι θεραπείᾳ. τὴν δ' Ἡραΐδα 8
 μετονομασθεῖσαν Διόφαντον εἰς τοὺς ἵππεῖς κατα-
 25 λεχθῆναι, καὶ σὺν τῷ βασιλεῖ παραταξάμενον εἰς
 τὰς Ἄβας συναναχωρῆσαι. διὸ καὶ τὸν πρότερον
 ἀγνοούμενον χρησμὸν τότε γνωσθῆναι, σφαγέντος
 τοῦ βασιλέως ἐν ταῖς Ἄβαις καθ' ὃν τόπον ὁ δι-
 μορφος ἐγεγένητο. τὸν δὲ Σαμιάδην λέγουσιν, ἔρωτι 9
 30 καὶ τῇ προγεγενημένῃ συνηθείᾳ δεδουλωμένον, αἰσ-
 χύνῃ τε τοῦ παρὰ φύσιν γάμου συνεχόμενον, τῆς
 μὲν οὐσίας τὸν Διόφαντον ἀναδειξαι διαθήκη κλη-

ρονόμον, ἑαυτὸν δὲ τοῦ ζῆν μεταστῆσαι, ὥστε τὴν μὲν γυναῖκα γεγενημένην ἀνδρὸς ἀναλαβεῖν δόξαν καὶ τόλμαν, τὸν δ' ἄνδρα γυναικείας ψυχῆς ἀσθενέστερον γενέσθαι.

- 11 Παραπλησία δὲ ταύτῃ τῇ διαθέσει συνετελέσθη 5 περιπέτεια τριάκοντα ἔτεσιν ὕστερον ἐν τῇ πόλει τῶν Ἐπιδαυρίων. ἦν γάρ τις Ἐπιδαυρία, κόρη μὲν εἶναι δοκοῦσα, γονέων δὲ ὄρφανή, Καλλῶ δ' ὄνομα. αὕτη τὸν ἐπὶ τῆς φύσεως ἀποδεδειγμένον ταῖς γυναιξὶ πόρον ἄτρητον εἶχε, παρὰ δὲ τὸν καλούμενον 10 κτένα συριγγωθέντος ἐκ γενετῆς τὰς περιττώσεις τῶν ὑγρῶν ἐξέκρινεν. εἰς δὲ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας παραγενομένη συνωκίσθη τινὶ τῶν πολιτῶν. διαιτῇ μὲν οὖν χρόνον συνεβίωσε τάνδρῳ, τὴν μὲν γυναικείαν ἐπιπλοκὴν οὐκ ἐπίδεχομένη, τὴν δὲ παρα 15 2 φύσιν ὀμιλίαν ὑπομένειν ἀναγκαζομένη. μετὰ δὲ ταῦτα φλεγμονῆς αὐτῇ συμβάσης περὶ τὸν κτένα καὶ δεινῶν ἀλγηδόνων ἐπιγενομένων συνεκλήθη πλῆθος ἰατρῶν. καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐδεὶς ὑπισχυεῖτο θεραπεύσειν, φαρμακοπώλης δὲ τις ἐπαγγελ- 20 λόμενος ὑγιάσειν ἔτεμε τὸν ἐφηρομένον τόπον, ἐξ οὐπερ ἐξέπεσεν ἀνδρὸς αἰδοῖα, δίδυμοι καὶ καυλὸς ἄτρητος. πάντων δὲ τὸ παράδοξον καταπλαγόντων ὁ φαρμακοπώλης ἐβόηθει τοῖς λειπομένοις μέρεσι 3 τῆς πηρώσεως. τὸ μὲν οὖν πρῶτον τὸ αἰδοῖον ἄκρον 25 ἐπιτεμῶν συνέτρησεν εἰς τὸν οὐρητῆρα, καὶ καθεὶς ἀργυροῦν καυλίσκον ταύτῃ τὰ περιττώματα τῶν ὑγρῶν ἐξεκόμεζε, τὸν δὲ σεσυριγγωμένον τόπον ἐλκώσας συνέφυσε. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ὑγιοποιήσας διπλοῦν ἀπῆτει τὸν μισθόν· ἔφη γὰρ αὐτὸν 30 παρρηληφέναι γυναῖκα νοσοῦσαν, καθεστακέναι δὲ 4 νεανίσκον ὑγιαίνοντα. ἡ δὲ Καλλῶ τὰς μὲν ἐκ

τῶν ἰστίων κερκίδας καὶ τὴν ἄλλην τῶν γυναικῶν
 ταλασιουργίαν ἀπέθετο, μεταλαβοῦσα δὲ ἀνδρὸς
 ἔσθῃτα καὶ τὴν ἄλλην διάθεσιν μετωνομάσθη Κάλ-
 λων, ἐνὸς στοιχείου ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ν προστεθέν-
 5 τος. λέγεται δ' ὑπὸ τινῶν ὅτι πρὸ τοῦ μεταλαβεῖν
 τὴν εἰς ἄνδρα μορφήν ἰέρεια τῆς Δήμητρος ἐγεγέ-
 νητο, καὶ τὰ τοῖς ἄρρεσιν ἄορατα ἰδοῦσα κρίσιν
 ἔσχεν ἀσεβείας.

Ὅμοίως δ' ἐν τῇ Νεαπόλει καὶ κατ' ἄλλους τό- 12
 10 πους πλείονας ἱστοροῦνται γεγονέναι τοιαῦται πε-
 ριπέτειαι, οὐκ ἄρρενος καὶ θηλείας φύσεως εἰς δί-
 μορφον τύπον δημιουργηθείσης, ἀδύνατον γὰρ τοῦτο,
 ἀλλὰ τῆς φύσεως διὰ τῶν τοῦ σώματος μερῶν ψευ-
 δογραφούσης εἰς ἐκπληξιν καὶ ἀπάτην τῶν ἀνθρώ-
 15 πων. διόπερ καὶ ἡμεῖς τὰς περιπετείας ταύτας ἀνα-
 γραφῆς ἠξιώσαμεν, οὐ ψυχαγωγίας, ἀλλ' ὠφελείας
 ἔνεκα τῶν ἀναγινωσκόντων. πολλοὶ γὰρ τέρατα τὰ
 τοιαῦτα νομίζοντες εἶναι δεισιδαιμονοῦσιν, οὐκ ἰδιῶ-
 ται μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔθνη καὶ πόλεις. κατ' ἀρχὰς 2
 20 γοῦν τοῦ Μαρσικοῦ πολέμου πλησίον τῆς Ῥώμης
 οἰκοῦντά φασι Ἰταλικόν, γεγαμηκότα παραπλήσιον
 τοῖς εἰρημένοις ἀνδρόγυνον, προσαγγεῖλαι τῇ σὺν-
 κλήτῳ, τὴν δὲ δεισιδαιμονήσασαν καὶ τοῖς ἀπὸ Τυρ-
 ρηνίας ἱεροσκόποις πεισθεῖσαν ζῶντα προστάξαι
 25 καῦσαι. τοῦτον μὲν οὖν ὁμοίως κεκοινωνηκότα φύ-
 σεως, ἀλλ' οὐ πρὸς ἀλήθειαν τέρας γεγενημένον,
 φασὶν ἀγνοίᾳ τῆς νόσου παρὰ τὸ προσῆκον ἀπολω-
 λέναι· μετ' ὀλίγον δὲ καὶ παρ' Ἀθηναίοις τοῦ τοι-
 ούτου γενομένου διὰ τὴν ἀγνοίαν τοῦ πάθους
 30 ζῶντά φασι κατακαῆναι. καὶ γὰρ τὰς λεγομένας
 ναίνας τινὲς μυθολογοῦσιν ἄρρενας ἅμα καὶ θη-
 λείας ὑπάρχειν, καὶ παρ' ἐνιαυτὸν ἀλλήλας ὀχεύειν,

3 τῆς ἀληθείας οὐχ οὕτως ἐχούσης. ἑκατέρου γὰρ
 τοῦ γένους ἀπλήν ἔχοντος καὶ ἀνεπίμικτον τὴν φύ-
 σιν, προσῴρισταί τὸ ψευδογραφοῦν καὶ παρακρουό-
 μενον τοὺς εἰκῆ θεωροῦντας· τῇ μὲν γὰρ δηλείᾳ
 πρόσκειται τι κατὰ τὴν φύσιν παρεμφερὲς ἄρρενι 5
 μορίῳ, τῷ δὲ ἄρρενι κατὰ τὸ ἐναντίον ἔμφρασις δη-
 λείας φύσεως. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ πάντων
 τῶν ζῴων, γινομένων μὲν πρὸς ἀλήθειαν πολλῶν
 καὶ παντοδαπῶν τεράτων, μὴ τρεφομένων δὲ καὶ
 εἰς τελείαν αὐξήσιν ἐλθεῖν οὐ δυναμένων. ταῦτα 10
 μὲν εἰρήσθω πρὸς διόρθωσιν δεισιδαιμονίας.

Ὁ μὲν οὖν Διόδωρος πρὸς τῷ τέλει τοῦ λβ'
 λόγου τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ πραγματείας τοσαῦτα
 διέξεισι. [Exc. Photii cod. 244, p. 519—522 W.*)]

13 Τῷ κατὰ τὴν Καρχηδόνα λιμένι, προσαγορευο- 15
 μένω δὲ Κώθωνι· περὶ οὗ τὰς κατὰ μέρος εὐχρη-
 στίας ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις πειρασόμεθα διελθεῖν.
 [Diodorus 3, 44.]

14 Ὅτι τὸ τεῖχος τῶν Καρχηδονίων τῆς πόλεως φη-
 σιν ὕψος μὲν εἶναι πηχῶν τεσσαράκοντα, πλάτος 20
 δὲ εἰκοσιδύο· ὅμως καίτοι τοιούτων ὄντων αἱ Ῥω-
 μαίων μηχαναὶ καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἀνδραγαθή-
 ματα κρείττους ὥφθησαν τῆς ἐκείνων ἀσφαλείας,
 καὶ ἕαλω ἡ πόλις καὶ κατηριπώθη. [Exc. Photii
 cod. 244, p. 522 W.]

15 [Περὶ αὐτοῦ πάλιν ἄλλως ἢ διήγησις.*] Δημη- 25

*) Etsi Photius ante et post hoc fragmentum id ex libro 32
 sumptum testatur, Müllerus tamen ad fragm. Escor. p. XVI s.
 omnia inde ab fragm. 1 usque ad hoc libro 31 attribuenda
 censet.

**) Eclogarii annotatio continuantis haec cum 31, 40 a.
 De quo Müllerus p. XIV: Alteram hanc de Demetrio narra-

τριῶν τοῦ βασιλέως ἀναπέψαντος εἰς τὴν Ῥώμην
 νεανίσκον τινὰ ὡς Περσέως υἱὸν ὄνομα Ἀνδρίσκον,
 τοῦτον ἢ σύγκλητος οἰκεῖν προσέταξεν ἐν τινὶ πό-
 λει τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν. ὁ δὲ μετὰ τινα χρόνον
 5 διαδράς ἀπῆρεν εἰς Μίλητον. ἐν ταύτῃ δὲ δια- 2
 τρίβων ἐλογοποίει περὶ ἑαυτοῦ Περσέως ἑαυτὸν
 ἀποφαινόμενος ὑπάρχειν υἱόν· ἔφη δ' ἑαυτὸν νῆ-
 πιον ὄντα δεδόσθαι * τῷ τῷ Κορητῷ πρὸς ἀνατροφὴν,
 ὑπὸ δὲ τοῦ Κορητὸς αὐτῷ πινακίδιον κατεσφραγι-
 10 σμένον ἀναδεόσθαι, δι' οὗ τὸν Περσέα διασαφεῖν
 αὐτῷ θησαυροὺς εἶναι κειμένους δύο, τὸν μὲν ἕνα
 ἐν Ἀμφιπόλει κείμενον ὑπὸ τὴν ὁδόν, ὀργυιῶν τὸ
 βάθος ὄντα δέκα, ἔχοντα δὲ ὀργυρίου τάλαντα ἑκα-
 15 τὰ καὶ πεντήκοντα, τὸν δὲ ἕτερον ἐν Θεσσαλονίῃ,
 τάλαντων ἑβδομήκοντα, κατὰ μέσσην τὴν ἐξέδραν τὴν
 ἐν τῷ περιστύλῳ κατὰ τὴν αὐλήν. πολλῶν δὲ αὐ- 3
 τῷ προσσχόντων ἦλθεν ὁ λόγος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας
 τῶν Μιλησίων, οἱ συλλαβόντες αὐτὸν εἰς φυλακὴν
 ἀπέθεντο, καὶ τινων πρέσβεων παρεπιδημούντων
 20 προσανήνεγκαν αὐτοῖς συμβουλευόμενοι τί χρὴ πρά-
 ξαι. οἱ δὲ ἐγγελάσαντες ἐκέλευον ἀφεῖναι τὸν ἄν-
 θρωπον πλανᾶσθαι. ὁ δὲ λαβὼν τὴν ἄφεσιν ἐφι- 4
 λοτιμήθη τὴν τοῦ δράματος συντέλειαν πρὸς τέλος

tionem non ab ipso Diodoro, sed ab excerptore priori sub-
 iunctam esse inde patet quod in hac Andrisci historiam
 auctor persequitur usque ad annum 149, quo Romani arma
 contra Andriscum Macedoniae urbibus potitum moverunt.
 Hoc alienum prorsus erat ab historia Demetrii Soteris.
 Contra vix dubium est quin Diodorus, postquam priorem in
 rebus anni 153 memoraverat, alteram attulerit ad res anni
 149, sicuti Livius quoque de misso Romam Andrisko ad an-
 num 153 egit (libro 47), alteram Diodori narrationem ex
 eodem fonte narravit in rebus anni 149 (libro 49).

ἄγειν. αἰεὶ δὲ λαμπρότερον εἰς τὴν βασιλικὴν εὐ-
 γένειαν διατιθέμενος ἐξηπάτησε πολλούς, καὶ αὐ-
 5 τοὺς Μακεδόνας. ἔχων δὲ συνεργὸν Νικόλαόν τινα
 ψάλτην, Μακεδόνα τὸ γένος, ἐπύθετο παρ' αὐτοῦ
 παλλακίδα γεγενημένην Περσέως τοῦ βασιλέως ὄνο- 5
 μα Καλλίππαν συνοικεῖν Ἀθηναίῳ τῷ Περγαμηνῷ.
 πρὸς ταύτην οὖν διελθὼν, καὶ τραγοῦδήσας τὴν ἑαυ-
 τοῦ πρὸς Περσέα συγγένειαν, εὐπόρησε παρ' αὐ-
 τῆς ἐφόδια καὶ στολὴν βασιλικὴν καὶ διάδημα καὶ
 δύο παῖδας πρὸς τὰς χρεῖας εὐθέτους· ἤκουσε δ' 10
 αὐτῆς ὅτι καὶ Τήρης ὁ βασιλεὺς τῶν Θρακῶν ἔχει
 γυναικα Φιλίππου τοῦ βεβασιλευκότος θυγατέρα.
 6 ἀπὸ δὲ τούτων τῶν ἀφορμῶν μετεωρισθεὶς προῆγεν
 εἰς Θράκην. ἐν παρόδῳ δὲ καταντήσας εἰς Βυζάν-
 τιον ἐτιμήθη· καὶ ταύτης τῆς ἀφροσύνης ἔδωκαν 15
 δίκας τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Βυζάντιοι. πλείονων δὲ πρὸς
 αὐτὸν συρρεόντων ἤκεν εἰς Θράκην πρὸς Τήρην. ὁ
 δὲ τοῦτον τιμήσας ἔδωκεν αὐτῷ στρατιώτας ἑκατὸν
 7 καὶ διάδημα περιέθηκε. διὰ δὲ τούτου καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις δυνάσταις συσταθεὶς ἔλαβε παρ' αὐτῶν ἄλλους 20
 ἑκατὸν, καὶ πορευθεὶς πρὸς Βαρσαβᾶν τὸν Θρακῶν
 βασιλέα ἔπεισεν αὐτὸν συγκοινωνῆσαι τῆς στρατείας
 καὶ καταγαγεῖν αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν, ἀμφισβη-
 τοῦντα τῆς τῶν Μακεδόνων βασιλείας ὡς οὔσης
 πατρῴας. ὑπὸ δὲ Μακεδόνοσ καταπολεμηθεὶς ὁ 25
 Ψευδοφίλιππος ἔφυγεν εἰς Θράκην * τέλος ἐγκρα-
 τῆς ἐγένετο τῶν κατὰ Μακεδονίαν πόλεων. [Exc.
 Esc. p. 20, 21 Fed. 14, 15 Müll.]
 16 "Ὅτι Μασσανάσσης ὁ Λιβύων βεβασιλευκῶς καὶ
 τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν τετηρηκῶς ἐνενήκοντα 30-
 μὲν ἐβίω ἔτη ἐν δυνάμει, παῖδας δέκα ἐν τῷ ἀπαλ-
 λάττεσθαι καταλιπὼν, οὓς καὶ Ῥωμαίοις ἐπιτρο-

πεύεσθαι παρεκατέθετο, ἣν δὲ καὶ κατὰ τὴν τοῦ σώματος εὐτονίαν διαφέρων καὶ καρτερίᾳ καὶ πόνοις συνήθης ἐκ παιδός· ὅς γε στὰς ἐν τοῖς ἰχνησιν ὄλην τὴν ἡμέραν ἀκίνητος ἔμενε, καθεζόμενος δὲ οὐκ ἠγείρετο, μέχρι νυκτὸς ἐνημερεύων ταῖς τῶν πόνων μελέταις, ἐπὶ δὲ τὸν ἵππον ἐπιβαίνων συνεχῶς ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ ταῖς ἵππασίαις χρώμενος οὐκ ἐξελύετο. σημεῖον δὲ τῆς περὶ αὐτὸν εὐεξίας τε καὶ δυνάμεως μέγιστον· ἐνενήκοντα γὰρ σχεδὸν ἔχων ἔτη υἷὸν εἶχε τετραετῆ διαφέροντα τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ. ἐν δὲ ταῖς τῶν ἀγρῶν ἐπιμελείαις τοσοῦτον διήνεγκεν ὡς ἐκάστῳ τῶν υἱῶν ἀπολιπεῖν ἄγρον μυριοπλεθρον, κεκοσμημένον πάσαις ταῖς κατασκευαῖς. ἐβασίλευσε δ' ἐπιφανῶς ἔτη ἐξήκοντα.

15 [Exc. Photii cod. 244, p. 523 W.]

Ἵτι ὁ Σκιπίων εἰς λόγους συνελθὼν τῷ Φαμέᾳ, 17 καὶ μεγάλας αὐτῷ προτείνων ἐλπίδας, ἐπίσειεν ἀποστῆναι τῶν Καρχηδονίων μεθ' ἱππέων χιλίων καὶ διακοσίων. [Exc. Esc. p. 22 Fed. 15 Müll.]

20 Ἵτι ἡ τύχη πᾶν καθάπερ ἐπίτηδες ἀγωνοθετοῦσα 2 τὰς συμμαχίας ἐναλλάξ τοῖς διαπολεμοῦσι παρείχετο. [Exc. Vat. p. 91.]

Ἵτι ὁ τῶν Ῥωμαίων ὑπατος Καλπούρνιος δι' 18 ὁμολογίας τινὰς τῶν πόλεων ελληφῶς κατέσκαψεν, οὐδὲν τῆς πίστεως φροντίσας. διόπερ ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς ἀπιστούμενος ἀπετύγχανεν, ὥσπερ δαιμονίου τινὸς ἀντιπράττοντος· εἰς πολλὰς γὰρ ἐπιβολὰς * δυσεπιτεύκτους ἔσχε τὰς πράξεις.

Ἵτι ὁ Προουσίας ὁ βασιλεὺς τὴν τε ὄψιν ὦν εἰ- 19 20 δεχθῆς καὶ τὸ σῶμα διὰ τὴν τροφήν ἔχων γυναικεῖον ὑπὸ τῶν Βιδυνῶν ἐμισεῖτο. [Exc. de virt. et vit. p. 345 V. 591 W.]

- 20 Ὅτι ἡ σύγκλητος πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν Ἀσίαν τοὺς καταλύσοντας τὸν πόλεμον Νικομήδους καὶ Προυσίου τοῦ ἰδίου πατρὸς, καὶ εἴλετο ἄνδρας εἰς τὴν πρεσβείαν Λικίνιον ποδαγορικὸν καὶ Μαγκῖνον, ὃς κατατετρημένος ἦν τὴν κεφαλὴν κε-⁵ραυῖδος ἐπιπεσούσης καὶ τὸ πλεον μέρος τῶν ὀστέων ἐξηρημένος, καὶ Λεύκιον παντελῶς ἀναίσθητον. ὁ δὲ Κάτων ἀφηγούμενος τοῦ συνεδρίου καὶ συνέσει διαφέρων εἶπεν ἐν τῇ συγκλήτῳ διότι πρεσβείαν ἀποσιέλλομεν οὔτε πόδας οὔτε κεφαλὴν οὔτε καρ-¹⁰δίαν ἔχουσιν. οὗτος μὲν οὖν τὴν εὐστοχίαν περιβόητον ἔσχε κατὰ τὴν πόλιν. [Exc. Vat. p. 92.]
- 21 Ὅτι Νικομήδης Προυσίαν τὸν ἑαυτοῦ πατέρα καταπολεμήσας, καὶ καταφυγόντα εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἱερόν ἀνελών, παρέλαβε τὴν βασιλείαν τῆς Βιθυ-¹⁵νίας, ἀσεβεστάτῳ φόνῳ κτησάμενος τὴν ἀρχήν. [Exc. Photii cod. 244, p. 523 W.]
- 22 Ὅτι κατὰ τὴν πολιορκίαν Καρχηδουίων Ἀσδρούβας διαπρεσβευσάμενος πρὸς Γολόσσην προεκαλεῖτο ἔλθειν εἰς σύλλογον, καὶ κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ ²⁰στρατηγοῦ προέτεινε τῷ Ἀσδρούβᾳ αὐτῷ τε καὶ δέκα οἰκίαις αἷς ἂν βούληται ἀσφάλειαν καὶ δωρεὰν τάλαντων δέκα καὶ δούλα σώματα ἑκατόν. ὁ δὲ Ἀσδρούβας ἀπεκρίθη μηδέποτε ἐπόψεσθαι τὸν ἥλιον πυρπολουμένης τῆς πατρίδος ἑαυτὸν διασωζόμενον, ²⁵καὶ τοῖς μὲν λόγοις ἐθρασύνετο, διὰ δὲ τῶν ἔργων ἐφωράθη διαδιδράσκων, ὃς γε καὶ τῆς πατρίδος οὔσης ἐν ἀπεγνωσμέναις ἐλπίσιν ἐτρύφα, πότους ἀκαίρους συνάγων καὶ πολυτελῆ δειπνα ποιῶν καὶ δευτέρας τραπέζας ὑπερηφάνως παρατιθέμενος. ³⁰καὶ οἱ μὲν πολῖται λιμῷ ἀπέθνησκον, ὁ δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἐφόρει πορφυρᾶν καὶ πολυτελῆ

χλαμύδα, καθάπερ ἐμβακχεύων τοῖς τῆς πατρίδος
δυσκληροήμασιν. [Exc. Vat. p. 92.]

Ἵτι κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Καρχηδόνας ὁ στρα-23
τηγὸς τῆς μεγαλοψυχίας ἢ μᾶλλον μεγαλαυχίας ἐπι-
5 λαθόμενος, καὶ τοὺς αὐτομόλους καταλιπὼν, ἦκε πρὸς
Σκιπίωνα μεθ' ἱκετηρίας. προσπεσὼν δὲ τοῖς γό-
νασι μετὰ δακρύων πᾶσαν δεητικὴν φωνὴν προέ-
μενος εἰς συμπάθειαν ἤγαγε τὸν Σκιπίωνα. ὁ δὲ
παρακαλέσας αὐτὸν θαρρεῖν, καὶ πρὸς τοὺς συνε-
10 δρεύοντας φίλους εἰπὼν, Οὗτός ἐστιν ὁ πρότερον
μὴ βουλόμενος ἐπὶ πολλοῖς φιλανθρωποῖς σωθῆ-
ναι· τοιαύτην μεταβολὴν ἢ τύχη καὶ δύναμιν ἔχει,
πᾶσαν ἀνθρωπίνην ὑπεροχὴν ἀνεπίστως σφάλλ-
λουσα.

Ἵτι τῆς Καρχηδόνας ἐμπρησθείσης καὶ τῆς φλο-24
γὸς ἅπασαν τὴν πόλιν καταπληκτικῶς λυμαινομέ-
νης, ὁ Σκιπίων ἀπροσποieh̄τως ἐδάκρυεν. ἐρωτη-
θεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Πολυβίου τοῦ ἐπιστάτου τίνος
ἔνεκα τοῦτο πάσχει, εἶπε, Διότι τῆς κατὰ τὴν τύ-
20 χην μεταβολῆς ἐννοίαν λαμβάνω. ἔσεσθαι γὰρ ἴσως
ποτέ τινα καιρὸν ἐν ᾧ τὸ παραπλήσιον πάθος ὑπάρ-
ξει κατὰ Ῥώμην. καὶ τούτους τοὺς στίχους παρὰ
τοῦ ποιητοῦ προηνέγκατο,
ἔσσεται ἡμεῶ ὅταν ποτ' ὀλώλη Ἴλιος ἱρή
25 καὶ Πρίαμος καὶ λαός.

[Exc. Vat. p. 93.]

Ἵτι ὁ Σκιπίων μετὰ τὴν ἄλωσιν Καρχηδόνας 25
τοῖς ἀπὸ τῆς Σικελίας κατηντηκόσι πρεσβευταῖς ἐπι-
δείξας ἅπαντα τὰ λάφυρα, προσέταξεν ἐκάστους τὰ
30 ἐκ τῶν ἰδίων πατρίδων εἰς Καρχηδόνα πάλαι ποτὲ
μετενηνεγμένα ἐπιλεγομένους ἀποκομίζειν εἰς Σικε-
λίαν. καὶ πολλὰ μὲν εὐρέθησαν ἐπισήμων ἀνδρῶν

γραφαί, πολλοὶ δὲ ἀνδριάντες ἐπιφανεῖς ταῖς κατασκευαῖς, οὐκ ὀλίγα δὲ ἀναθήματα διαπρεπῆ θεῶν ἀργυρᾶ τε καὶ χρυσᾶ. ἐν δὲ τούτοις ὑπῆρχε καὶ ὁ περιβόητος ταῦρος ἐξ Ἀκράγαντος, ὃν κατασκευάσας Περίλαος Φαλάριδι τῷ τυράννῳ, καὶ πρῶτος 5 τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἰδίας τέχνης ἐν τῇ καθ' αὐτὸν τιμωρίᾳ δικαίως ὑπομείνας, ἀνηρέθη. Exc. de virt. et vit. p. 345 V. 591 W.]

- 26 Ὅτι οὐδέποτε συμφοραὶ τηλικαῦται τὴν Ἑλλάδα κατέσχον ἀφ' ὅτου μνήμης ἱστορικῆς αἱ πράξεις τε- 10 τεύχασι. διὰ γὰρ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀκλήρημάτων οὔτε γράφων τις οὔτε ἀναγινώσκων ἄδακρυς ἂν γένοιτο. ἐγὼ δὲ οὐκ ἀγνοῶ μὲν ὅτι πρόσαντές ἐστι μεμνησθαι τῶν Ἑλληνικῶν δυστυχημάτων καὶ τοῖς ἐπιγινομένοις διὰ τῆς γραφῆς παραδιδόναί τὰ πρα- 15 χθέντα πρὸς αἰώνιον μνήμην· ἀλλ' ὁρῶ μέρος οὐκ ἐλάχιστον πρὸς διόρθωσιν τῶν ἀμαρτανομένων συμβαλλόμενον τοῖς ἀνθρώποις τὰ διὰ τῆς τῶν ἀποτελεσμάτων πείρας νουθετήματα. ὥστ' οὐ χρὴ τοῖς ἱστοροῦσι τὰς μέμψεις ἀναφέρειν, ἀλλὰ μᾶλλον τοῖς 20 κειρικόσι τὰς πράξεις ἀφρόνως· οὐ γὰρ δι' ἀνανδρίαν στρατιωτικὴν, ἀλλὰ δι' ἀπειρίαν στρατηγῶν τὸ ἔθνος τῶν Ἀχαιῶν περιέπεσε τοῖς ἀκλήρημασι. περὶ 2 γὰρ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς δεινοῦ πάθους περὶ τοὺς Καρχηδονίους συντελεσθέντος, οὐχ ἦττον ἀτύχημα, 25 μείζον δέ, εἰ χρὴ τάληθές εἰπεῖν, ἀκλήρημα συνέβαινε τοῖς Ἑλλησιν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ὀλοσχερῶς ἀφανισθέντες καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς ἀκλήρημασι λύπην συναπέβαλον, οἱ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδόντες συγγενῶν καὶ φίλων σφαγὰς καὶ πελεκισμοὺς καὶ πατρι- 30 δων ἀλώσεις καὶ ἀρπαγὰς καὶ πανδήμους μεθ' ὕβρεως ἀνδραποδισμοὺς, καὶ τὸ σύνολον τὴν ἔλευ-

θερίαν καὶ τὴν παρρησίαν ἀποβαλόντες, μεγίστων
 ἀγαθῶν ἠλλάξαντο τὰς ἐσχάτας συμφορὰς. ἀφρο-
 νέστατα γὰρ εἰς τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον ἐμ-
 πεσόντες τῶν μεγίστων ἀκληρημάτων ἐπειράθησαν.
 5 ἐκ θεῶν γάρ, ὡς εἶοικε, λύττα τις κατέιχε τὸ ἔθνος 3
 τῶν Ἀχαιῶν καὶ παράδοξος ὄρη πρὸς ἀπώλειαν.
 αἴτιοι δ' ἦσαν τῶν πάντων κακῶν οἱ στρατηγοί.
 οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ὄντες κατάχρεοι κινήσεως καὶ πο-
 λέμῳ ὑπῆρχον οἰκεῖοι, καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς εἰση-
 10 γούντο, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπόρων χρεωφειλετῶν ἔχον-
 τες συνεργοὺς ἀνέσειον τὰ πλήθη, τινὲς δὲ καὶ δι'
 ἀφροσύνην ἐνέπεσον εἰς ἀπεγνωσμένους διαλογι-
 σμούς. μάλιστα δὲ ὁ Κοιτόλαος ἐξέκαυσε τὰς ὄρ- 4
 μὰς τοῦ πλήθους πρὸς καινοτομίαν, χρώμενος δὲ
 15 τῷ τῆς ἀρχῆς ἀξιώματι φανερῶς κατηγόρει Ῥωμαίων
 εἰς ὑπερηφανίαν καὶ πλεονεξίαν. ἔφη δὲ φίλος μὲν
 βούλεσθαι Ῥωμαίων ὑπάρχειν, δεσπότας δὲ ἐκου-
 σίως ἀναδεικνύναι μὴ προαιρεῖσθαι. διεβεβαιούτο
 δὲ καθόλου τοῖς πλήθεσιν, ὡς ἂν μὲν ἄνδρες ᾧσιν,
 20 οὐκ ἀπορήσουσι συμμάχων, ἂν δὲ ἀνδράποδα, κυ-
 ρίων, ἐμφάσεις τε διὰ λόγων ἀπέλειπεν ὡς ἤδη καὶ
 βασιλεῦσι καὶ πόλεσι διελέκται περὶ συμμαχίας. —
 ὅτι διὰ τῶν λόγων ἐκκαύσας τῶν ὄχλων τὴν ὄρην 5
 εἰσήνεγκε ψήφισμα πολεμεῖν τῷ μὲν λόγῳ πρὸς
 25 Λακεδαιμονίους, τῷ δὲ ἔργῳ πρὸς Ῥωμαίους. —
 οὕτω δὲ πολλάκις ἢ κακία τῆς ἀρετῆς προτερεῖ καὶ
 ἢ πρὸς τὸν ὄλεθρον νεύουσα γνώμη τῆς πρὸς σω-
 τηρίαν ἀπέχεσθαι * παρακλήσεως.

Ὅτι περὶ τῆς Κορίνθου καὶ οἱ ποιηταὶ προειρη- 27
 30 κότες ἦσαν

Κόρινθος ἄστρου οὐκ ἄσημον Ἑλλάδος.
 αὕτη πρὸς κατάπληξιν τῶν μεταγενεστέρων ὑπὸ τῶν

κρατούντων ἠφανίσθη. οὐ μόνον δὲ κατὰ τὸν τῆς καταστροφῆς καιρὸν ἢ πόλις ἔτυχε παρὰ τοῖς ὀρωσὶ μεγάλης συμπαθείας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς ὕστερον χρόνους εἰς ἔδαφος κατερριμμένη πολὺν ἐνεποίει τοῖς ἀεὶ θεωροῦσιν αὐτὴν ἔλεον· οὐδεὶς γὰρ τῶν 5 παροδευόντων αὐτὴν παρῆλθεν ἄδακρυς, καίπερ ὀρωῶν λείψανα βραχέα τῆς περὶ αὐτὴν γεγενημένης εὐδαιμονίας τε καὶ δόξης. διὸ καὶ κατὰ τοὺς τῆς παλαιᾶς ἡλικίας καιροῦς, διεληλυθότων χρόνων σχεδὸν ἑκατόν, θεασάμενος αὐτὴν Γάιος Ἰούλιος Καῖ- 10 σαρ ὁ διὰ τὰς πράξεις ὀνομασθεὶς θεὸς ταύτην ἀνέστησεν.

- 2 Ἐναντία γὰρ πάθη συνείχε τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων ἐλπίδι σωτηρίας καὶ προσδοκίαις τῆς ἀπωλείας. [Exc. Vat. p. 94—97.] 15
- 3 Ὅτι κατὰ τοὺς τῆς παλαιᾶς ἡλικίας καιροῦς, διεληλυθότων σχεδὸν ἑτῶν ἑκατόν, θεασάμενος τὴν Κόρινθον Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ διὰ τὰς πράξεις ὀνομασθεὶς θεὸς εἰς τοιαύτην ἦλθε συμπάθειαν καὶ φιλοδοξίαν ὥστε μετὰ πολλῆς σπουδῆς πάλιν αὐ- 20 τὴν ἀναστῆσαι. διόπερ τὸν ἄνδρα τοῦτον καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς περὶ αὐτὸν ἐπιεικείας δίκαιόν ἐστι μεγάλης ἀποδοχῆς ἀξιοῦσθαι, καὶ διὰ τῆς ἱστορίας ἀπονέμειν αὐτῷ τὸν αἰώνιον τῆς χρηστότητος ἔπαινον. τῶν γὰρ προγόνων αὐτοῦ σκληρότερον κεχρημένων 25 τῇ πόλει, οὗτος διὰ τῆς ἰδίας ἡμερότητας διωρθώσατο τὰς ἐκείνων ἀποτομίας, προκρίνας τῆς τιμωρίας τὴν συγγνώμην. ὑπερεβάλετο δὲ οὗτος τοὺς πρὸ αὐτοῦ τῷ μεγέθει τῶν κατεργασθέντων, καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὸν ἀρετῆς δικαίως 30 ἐκτίθετο. καθόλου δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος εὐγενεία τε καὶ λόγου δεινότητι καὶ στρατηγήμασι πολεμικοῖς

καὶ ἀφιλαργυρία ἀποδοχῆς δίκαιός ἐστιν ἀξιούσθαι
καὶ διὰ τῆς ἱστορίας ἄξιον ἀπονέμειν αὐτῶ τὸν τῆς
χρηστότητος ἔπαινον· μεγέθει γὰρ πράξεων ἅπαν-
τας τοὺς πρὸ αὐτοῦ Ῥωμαίους ὑπερέθετο. [Exc. de
5 virt. et vit. p. 345, 346 V. 591 W.]

FRAGMENTA LIBRI XXXIII.

1. Ὅτι Λυσιτανοί, φησί, τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἔχον-
 τες ἀξιοχρεῶν ἡγεμόνα εὐάλωτοι καθίσταντο Ῥω-
 μαίοις πολεμοῦντες, ὕστερον δὲ Ἰριάθου κυρή-
 σαντες μεγάλα Ῥωμαίους ἐβλαψαν. ἦν μὲν οὖν
 οὗτος τῶν παρὰ τὸν Ὠκεανὸν οἰκούντων Λυσιτα- 5
 νῶν, ποιμαίνων δ' ἐκ παιδὸς ὀρεῖω βίῳ κατέστη
 συνήθης, συνεργὸν ἔχων καὶ τὴν τοῦ σώματος φύ-
 σιν· καὶ γὰρ ῥώμη καὶ τάχει καὶ τῇ τῶν λοιπῶν
 2 μερῶν εὐκίνησις πολὺ διήνεγκε τῶν Ἰβήρων. συν-
 εθίσας δὲ αὐτὸν τροφῇ μὲν ὀλίγῃ, γυμνασίοις δὲ 10
 πολλοῖς χρῆσθαι, καὶ ὕπνω μέχρι μόνου τοῦ ἀναγ-
 καίου, καθόλου δὲ σιδηροφορῶν συνεχῶς καὶ θη-
 ρίοις καὶ λησταῖς εἰς ἀγῶνας καθιστάμενος, περι-
 βόητος ἐγένετο παρὰ τοῖς πλήθεσι, καὶ ἡγεμῶν
 αὐτοῖς ἠρέθη, καὶ ταχὺ σύστημα περὶ ἑαυτὸν λη- 15
 στῶν ἤθροισε. καὶ προκόπτων ἐν τοῖς πολέμοις οὐ
 μόνον ἐθαυμαστώθη δι' ἀλκὴν, ἀλλὰ καὶ στρατη-
 3 γεῖν ἔδοξε διαφερόντως. ἦν δὲ καὶ δίκαιος ἐν ταῖς
 διανομαῖς τῶν λαφύρων καὶ κατ' ἀξίαν τοὺς ἀν-
 δραγαθήσαντας ἐξῆρε τοῖς δώροις. προϊὼν δὲ οὐκ- 20
 ἐτι ληστήν, ἀλλὰ δυνάστην αὐτὸν ἀναδείξας ἐπο-
 λέμησε Ῥωμαίοις, καὶ πολλαῖς ἐκράτησε μάχαις, ὡς
 καὶ στρατηγὸν Ῥωμαίων Οὐιτέλλιον αὐτῷ καταπο-
 λεμῆσαι στρατῷ καὶ αἰχμάλωτον λαβεῖν καὶ ξίφει

ἀνελεῖν, καὶ πολλὰ ἕτερα εὐημερῆσαι κατὰ πόλεμον,
 ἕως Φάβιος στρατηγὸς τοῦ πρὸς αὐτὸν πολέμου
 κεχειροτόνητο. ἐκεῖθεν δ' ἐλαττοῦσθαι ἤρξατο ἐπ' 4
 οὐκ ὀλίγον. εἶτα ἀναλαβὼν καὶ κατευδοκμήσας
 5 Φαβίου, εἰς συνθήκας αὐτὸν ἐλθεῖν ἀναξίους Ῥω-
 μαίων ἠνάγκασεν. ἀλλ' ὃ γε Καιπίων στρατηγεῖν
 καθ' Ἐριατθου ἀφραθεὶς τὰς τε συνθήκας ἠκύρωσε,
 καὶ πολλάκις Ἐριατθον ἐλαττώσας, εἶτα εἰς ἔσχατον
 ἤττης συνελάσας, ὥστε καὶ πρὸς σπονδὰς ὄραν, διὰ
 10 τῶν οἰκείων ἐδολοφόνησε. καὶ τὸν διαδεξάμενον αὐ-
 τοῦ τὴν στρατηγίαν Ταύταμον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ
 καταπληξάμενος, καὶ σπονδὰς οἷας ἐβούλετο θέσθαι
 παρασκευασάμενος, ἔδωκε χώραν καὶ πόλιν εἰς κα-
 τοίκησιν. [Exc. Photii cod. 244, p. 523, 524 W.]

15 Ὅτι Ἐριατθος ὁ λήστιαρχος ὁ Λυσιτανὸς καὶ δι- 5
 καιος ἦν ἐν ταῖς διανομαῖς τῶν λαφύρων καὶ κατ'
 ἀξίαν τιμῶν τοὺς ἀνδραγαθήσαντας ἐξαιρέτοις δώ-
 ροις, ἔτι δὲ οὐδὲν ἀπλῶς ἐκ τῶν κοινῶν νοσφισό-
 μενος. διὸ καὶ συνέβαινε τοὺς Λυσιτανοὺς προ-
 20 θυμότερα συγκινδυνεύειν αὐτῷ, τιμῶντας οἰοεῖ
 τινα κοινὸν εὐεργέτην καὶ σωτήρα.

Ὅτι ὁ Πλαύτιος ὁ ἐξαπέλεκτος στρατηγὸς τῶν 2
 Ῥωμαίων κακὸς προστάτης ἐγένετο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ·
 ἀνθ' ὧν κατάκριτος ἐν τῇ πατρίδι γενόμενος ἐπὶ
 25 τῷ τεταπεινωμένῳ τὴν ἀρχὴν, ἔφυγεν ἐκ τῆς Ῥώμης.

Ὅτι κατὰ τὴν Συρίαν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς 3
 διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς ψυχῆς ἄχρηστος ὢν εἰς προ-
 στασίαν βασιλείας, τὰ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἐπέτρε-
 ψεν Ἰέρακι καὶ Διοδότῳ.

30 Ὅτι Δημήτριος, τεταπεινωμένης τῆς κατ' Αἴγυ- 4
 πτον βασιλείας, καὶ μόνος ἀπολειφθεὶς, ἀπολελύ-
 σθαι διέλαβεν ἑαυτὸν παντὸς κινδύνου. διόπερ τῆς

συνηθους τοῖς ὄχλοις ἀρεσκείας καταφρονήσας, καὶ
 βαρύτερος αἰεὶ μᾶλλον τοῖς προστάγμασι γινόμενος,
 ἀπέσκηψεν εἰς ὠμότητα τυραννικὴν καὶ ποικίλων
 ἀνομημάτων ὑπερβολάς. αἰτία δ' ἦν αὐτῷ τῆς δια-
 θέσεως ταύτης οὐ μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ καὶ ὁ τῆς 5
 βασιλείας προεστηκώς· οὗτος γὰρ ἀσεβῆς ὢν καὶ
 ῥαδιουργὸς πάντων τῶν κακῶν εἰσηγητῆς ἐγένετο,
 κολακεύων τὸ μειράκιον καὶ προτρεπόμενος πρὸς
 2 τὰς αἰσχίστας πράξεις. τὸ μὲν οὖν πρῶτον τοὺς ἐν
 τῷ πολέμῳ γεγονότας ἀλλοτριούς οὐ μετρίαις ἐπι- 10
 τιμήσεσιν ἐκόλαξεν, ἀλλὰ τιμωρίαις ἐξηλλαγμέναις
 περιέβαλλεν. ἔπειτα τῶν Ἀντιοχέων χρωμένων πρὸς
 αὐτὸν τῇ συνηθείᾳ, ξενικὴν δύναμιν ἀξιόλογον ἐπ'
 αὐτοὺς συνεστήσατο, καὶ τὰ μὲν ὄπλα παρείλετο,
 τῶν δὲ μὴ προαιρουμένων παραδοῦναι τοὺς μὲν ἐν 15
 χειρῶν νόμῳ διέφθειρε, τοὺς δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις μετὰ
 τέκνων καὶ γυναικῶν κατεκέντησε. μεγάλης δὲ τα-
 ραχῆς γενομένης περὶ τὸν παροπλισμὸν, τὰ πλεῖστα
 3 τῆς πόλεως ἐνέπρησε. πολλοὺς δὲ τῶν κατὰ τὰ
 θέντων τιμωρησάμενος, εἰς τὸ βασιλικὸν ταμιεῖον 20
 τὰς οὐσίας ἀνέλαβε. διὰ δὲ τὸν φόβον καὶ τὸ μῖ-
 σος πολλοὶ τῶν Ἀντιοχέων φυγόντες ἐκ τῆς πατρί-
 δος ἤλθον καθ' ὅλην τὴν Συρίαν, τηροῦντες τοὺς
 κατὰ τοῦ βασιλέως καιρούς. ὁ δὲ Δημήτριος ὑπάρ-
 χων αὐτοῖς πολέμιος, οὐ διέλιπε ποιῶν σφαγὰς καὶ 25
 φυγὰς καὶ χρημάτων ἀφαιρέσεις, πολὺ καὶ τὴν τοῦ
 πατρὸς χαλεπότητα καὶ μαιφονίαν ὑπερβαλόμενος.
 4 καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὐ βασιλικὴν ἐπιείκειαν, ἀλλὰ τυ-
 ραννικὴν παρανομίαν ἐξηλωκῶς ἀνηκέστοις κακοῖς
 τοὺς ὑποταττομένους περιεβεβλήκει· ὥστε συνέβαινε 30
 τοὺς μὲν ἀπὸ ταύτης τῆς οἰκίας βασιλεῖς διὰ τὴν
 παρανομίαν μισεῖσθαι, τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς ἐτέρας διὰ

τὴν ἐπιείκειαν ἀγαπᾶσθαι. διὸ καὶ παρ' ἑκάστον ἀγῶ-
 νες καὶ πόλεμοι συνεχεῖς ἐγίνοντο κατὰ Συρίαν, ἐφε-
 δρευόντων ἀλλήλοις αἰεὶ τῶν δυναστῶν τῶν ἀφ' ἐκά-
 στης οἰκίας. καὶ γὰρ τὰ πλήθη διὰ τὴν τῶν κατιόντων
 5 αἰεὶ βασιλέων ἀρέσκειαν εὐθέτως εἶχε πρὸς τὰς μετα-
 βολάς. [Exc. de virt. et vit. p. 346—349 V. 592, 593 W.]

Ὅτι Διόδοτος τις ἐπικαλούμενος Τρύφων, ὑπάρ- 4^a
 χων δὲ ἐν πολλῷ ἀξιώματι τῶν παρὰ τῷ βασιλεῖ
 φίλων, ὄρων τὰς ὁρμὰς τῶν ὄχλων καὶ τὸ πρὸς τὸν
 10 δυνάστην μῖσος, ἀποστὰς τοῦ Δημητρίου καὶ ταχὺ
 πολλοὺς εὐρῶν κοινωνοῦντας τῆς προαιρέσεως* τοὺς
 περὶ τὴν Λαρίσαν, διωνομασμένους ἐπ' ἀνδρεία καὶ
 τὴν ἐνθάδε κατοικίαν εἰληφότες δι' ἀνδραγαθίαν,
 ἀποίκους δὲ ὄντας τῆς Θετταλικῆς Λαρίσης, καὶ τοῖς
 15 ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος βασιλεῦσι γεγυότας
 συμμαχοῦς κατὰ τὸ πρῶτον ἄγγελμα τῆς Ἰππικῆς δυ-
 νάμεως... ἐποιήσατο δὲ σύμμαχον καὶ τὸν τῆς Ἀρα-
 βίας δυνάστην Ἰάμβλιχον, ὃς ἐτύγχανεν ἔχων πα-
 ρακαταθήκην Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ χρηματίζοντα,
 20 παῖδα μὲν τὴν ἡλικίαν, υἱὸν δὲ ὄντα Ἀλεξάνδρου·
 τούτῳ μὲν οὖν διάδημα περιθεῖς καὶ τὴν ἀρμόζουσαν
 βασιλεῖ θεραπείαν κατήγαγεν ἐπὶ τὴν πατρῴαν ἀρ-
 χήν· ὑπελάμβανε γάρ, ὅπερ ἦν εἰκός, τὰ πλήθη
 μεταβολῆς ὀρεγόμενα προθύμως τὸν παῖδα κατὰ-
 25 ξειν διὰ τὴν ἐπιείκειαν τῶν ... βασιλέων καὶ διὰ τὴν
 τοῦ τότε ἄρχοντος παρανομίαν. καὶ πρῶτον μὲν
 ἀθροίσας μέτριον σύστημα κατεστρατοπέδευσε παρὰ
 πόλιν Χαλκίδα, κειμένην ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς
 Ἀραβίας, δυναμένην δὲ δυνάμεις ἐνδιατριβούσας
 30 διαθρέψαι καὶ παρέχεσθαι τὴν ἀσφάλειαν. ἐντεῦ-
 θεν δὲ ὀρμώμενος προσηγάγετο τοὺς πλησιοχώρους,
 καὶ τῶν πρὸς πόλεμον χρησίμων τὰς παρασκευὰς

ἐποιεῖτο. ὁ δὲ Δημήτριος πρῶτον μὲν ὡς ληστοῦ
 τινος κατεφρόνει, καὶ τοῖς στρατιώταις συλλαβεῖν
 αὐτὸν προσέταξε· μετὰ δὲ ταῦτα παράδοξον δύνα-
 μιν περιποιησαμένου, καὶ πρόσχημα τῆς ἰδίας τόλ-
 μης λαβόντος τὴν τοῦ παιδὸς ἀπόδοτον ἐπὶ τὴν βα- 5
 σιλείαν, ἔγνω στρατηγὸν ἐπ' αὐτὸν ἐκπέμπειν. [Exc.
 Esc. p. 23—25 Fed. 17 Müll.]

5 "Οτι οἱ τὴν Ἄραδον οἰκοῦντες ὑπέλαβον καιρὸν
 εἰληφέναι πρὸς τὴν τῶν Μαραθῆνῶν ἀπώλειαν.
 ἀποστείλαντες οὖν ἐν ἀπορρήτοις πρὸς Ἀμυώνιον 10
 τὸν προεσθηκότα τῆς βασιλείας ἔπεισαν τριακοσίοις
 ταλάντοις παραδοῦναι τὴν Μάραθον αὐτοῖς. ὁ δὲ
 Ἰσίδωρον αὐτοῖς ἀπέστειλε λόγῳ μὲν ὡς ἐφ' ἑτέρας
 χρείας, ἔργῳ δὲ τὴν πόλιν ἐξαιρήσοντα καὶ παρα-
 2 δάσοντα τοῖς Ἀραδίοις. οἱ δὲ Μαραθηνοὶ τὸν κε- 15
 κρυωμένον καθ' αὐτῶν ὄλεθρον ἀγνοοῦντες, τοὺς
 δὲ Ἀραδίους ὁρῶντες ἐν προτιμῆσει παρὰ τῷ βα-
 σιλεῖ φερομένους, ἔγνωσαν τοὺς μὲν παρὰ τοῦ βα-
 σιλέως στρατιώτας εἰς τὴν πόλιν μὴ προσδέχεσθαι,
 τῶν δὲ Ἀραδίων αὐτοὺς ἰκέτας γενέσθαι. εὐθύς 20
 οὖν τῶν πρεσβυτάτων τοὺς ἐπιφανεστάτους παρὰ
 τούτοις δέκα πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν εἰς τὴν Ἄραδον
 ἰκετηρίαν κομίζοντας μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ παλαιό-
 τата τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀφιδρυμάτων· ὑπελάμ-
 βανον γὰρ ἐλέῳ συγγενείας καὶ θεῶν εὐσεβεία με- 25
 3 ταθήσειν τὴν πᾶσαν ὀργὴν τῶν Ἀραδίων. οἱ δὲ
 κατὰ τὰς δεδομένας ἐντολάς ἐκβάντες τῆς νηὸς εἰς
 ἰκεσίαν καὶ δέησιν ἐτρέποντο τῶν ὄχλων. οἱ δὲ
 Ἀράδιοι ταῖς ψυχαῖς ἀνηρημένοι κατεφρόνησαν μὲν
 τῶν κοινῶν τῆς ἰκεσίας νόμων, παρ' οὐδὲν δὲ ἡγή- 30
 σαντο τὴν τῶν συγγενικῶν ἀφιδρυμάτων καὶ θεῶν
 εὐσεβείαν· διόπερ τὰ μὲν τῶν θεῶν ἀγάλατα συ-

τρίψαντες ὑβριστικῶς κατεπάτησαν, τοὺς δὲ προ-
 σβευτὰς ἐπεβάλλοντο τοῖς λίθοις καταλεύειν. προ-
 σβυτέρων δὲ τινῶν ἐπιλαβομένων τῆς ὀρμῆς τῶν
 ὄχλων, μόγις διὰ τὴν τούτων ἐντροπὴν τοῦ βάλλειν
 5 ἀποσχόμενοι προσέταξαν εἰς τὴν φυλακὴν αὐτοὺς
 ἀπαγαγεῖν. [Exc. de legat. p. 326, 327 U. 628 W.]

Ὅτι οἱ Ἀραδιοὶ ταῖς ψυχαῖς ἀνηρημένοι τοὺς 4
 πρεσβευτὰς ἠτίμασαν. ἐπιβοωμένων δὲ τῶν ἀτυ-
 χούτων τὴν ἱερὰν τῶν ἱκετῶν τιμὴν καὶ τὴν ἄδειαν
 10 τῆς τῶν πρεσβευτῶν ἀσυλίας, παροξυνθέντες οἱ
 τολμηρότατοι τῶν νέων ἐξεκέντησαν τοὺς ἱκέτας. οἱ
 δὲ ἀνόσιον φόνον ἐπιτελεσάμενοι συνέδραμον ἐπὶ
 τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῖς ἑαυτῶν παρανομήμασι συν-
 επιχειρονομοῦντες ἄλλην κατὰ τῶν Μαραθηνῶν
 15 ἐπιβουλήν ἀσεβῆ συνεστήσαντο· περιελόμενοι γὰρ 5
 τῶν σφαγέντων τοὺς δακτυλλοὺς ἐπεμψαν ὡς παρὰ
 τῶν πρεσβευτῶν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν δῆμον τῶν
 Μαραθηνῶν, ἐν ἧ ἑδήλουν ἐπαγγελιομένους τοὺς
 Ἀραδίους πέμψειν στρατιώτας τοὺς βοηθήσοντας,
 20 ὅπως πιστευσάντων τῶν Μαραθηνῶν ὡς πρὸς ἀλή-
 θειαν ἔχειν συμμάχους ἀποστελλομένους προσδε-
 χθῶσιν οἱ παρ' αὐτῶν στρατιῶται. οὐ μὴν ἠδυνή- 6
 θησάν γε τὴν ἄνομον ἐπιβολὴν εἰς πέρας ἀγαγεῖν,
 ἀνδρὸς εὐσεβοῦς καὶ δικαίου κατελείψαντος τὴν
 25 τύχην τῶν μελλόντων πάσχειν ἀνήκεστα· τῶν γὰρ
 Ἀραδίων πάντα τὰ πλοῖα παρελομένων, ὅπως μη-
 δεὶς δυνηθῆ ἠλῶσαι τοῖς ἐπιβουλευομένοις τὴν
 κατ' αὐτῶν σκευωρίαν, θαλαττοργός τις πρὸς τοὺς
 Μαραθηνοὺς οἰκείως διακείμενος, καὶ τὸν αὐλῶνα
 30 τὸν περὶ ἐκείνους τοὺς τόπους ἐργαζόμενος, παρη-
 ρημένης αὐτοῦ τῆς ἀλιάδος διενήξατο νυκτὸς τὸν
 πόρον, καὶ παραβόλως διήνυσε τοὺς ὀκτὼ σταδίους,

καὶ ἐδήλωσε τοῖς Μαραθηνοῖς τὴν κατ' αὐτῶν ἐπιβουλήν. οἱ δὲ Ἀράδιοι γνόντες διὰ τῶν κατασκόπων μεμνημένην τὴν ἰδίαν ἐπιβολήν, ἀπέστησαν τῆς διὰ τῶν ἐπιστολῶν κακουργίας. [Exc. de virt. et vit. p. 349, 350 V. 593 W.]

5^a Ὅτι κατὰ τὴν Πισιδίαν Μοαγέτης τις ἦν, τὸ μὲν γένος Βουβωνεύς, ἀξίωμα δὲ μέγιστον ἔχων τῶν περὶ τοὺς τόπους τούτους κατοικούντων, διὰ τε τὴν ἐπιφάνειαν στρατηγὸς αἰρούμενος. ἐπὶ πολὺ δὲ ἰσχύων σωματοφύλακας ἔσχε, καὶ φανερῶς ἑαυτὸν ἀνέ- 10
δειξε τύραννον. μετὰ δέ τινος χρόνου ἀδελφὸς αὐτοῦ Σεμίας, σπύδων εἰς ἑαυτὸν περιστῆσαι τὴν δυναστείαν, καὶ πιστευόμενος ὡς ἂν ἀδελφός, ἀνεῖλε τὸν Μοαγέτην καὶ τὴν τυραννίδα διεδέξατο. οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ σφαγέντος, ἀντίπαιδες ἔτι τὴν ἡλικίαν ὄν- 15
τες, ὑπὸ τινος συγγενοῦς ἀπήχθησαν εἰς τὴν Τερμησσὸν λαθραίως· ἐν ταύτῃ δὲ τραφέντες καὶ γενηθέντες ἐνήλικοι τὸν τε πατρῶον φόνον μετήλθον, καὶ τὸν τύραννον ἀνελόντες δυναστεύειν οὐ προέβουλοντο, τῇ δὲ πατρίδι τὴν δημοκρατίαν ἀποκατέ- 20
στησαν. [Exc. Esc. p. 25 Fed. 17, 18 Müll.]

6 Ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος ἀδελφὸς βασιλεύσας ἐξ ἀνομημάτων ἤρξατο μεγάλων διοικεῖν τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν· πολλοὺς μὲν γὰρ ψευδέσιν αἰτίαις περιβάλλων ὡς ἐπιβου- 25
λεύοντας αὐτῷ ὠμῶς καὶ παρανόμως ἀνήρει, ἄλλους δὲ ποικίλαις προφάσεσι συκοφαντῶν ὡς ἀδικούντας ἐφυγάδευε, καὶ τὰς τούτων οὐσίας ἀφηρεῖτο. ἐφ' οἷς δυσχεραίνοντων καὶ ἀγανακτούντων, τὴν παρὰ πάντων ὀργὴν ἐπαναιρούμενος ταχὺ τοῖς ὑποτεταγμέ- 30
νοῖς ἦλθεν εἰς μῖσος. ὅμως ἐβασίλευσεν ἔτη πεντεκαίδεκα. [Exc. de virt. et vit. p. 350 V. 593, 594 W.]

Διόδωρος δέ φησιν ὅτι πεντεκαίδεκα (ἔτη) ὁ νεώ- 6^a
 τερος Πτολεμαῖος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν πρεσβύτερον
 ἀδελφόν, πολλὰς τε παρανομίας διεπράξατο τὴν τε
 ἰδίαν ἀδελφὴν Κλεοπάτραν γήμας καὶ πολλοὺς δια-
 5 βαλὼν ψευδῶς ὡς ἐπιβουλεύοντάς αὐτῷ, καὶ τοὺς
 μὲν ἀναιρῶν, τοὺς δὲ συκοφανταῖς φυγαδεύων καὶ
 τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀφαιρούμενος. [Georg. Syncell.
 Chronogr. p. 284, A.]

Ὅτι Ἰστιάθης, πολλῶν παρατεθέντων κατὰ τὸν 7
 10 γάμον ἀργυρῶν τε καὶ χρυσῶν ἐκπωμάτων καὶ ποι-
 κίλων καὶ παντοδαπῶν ὑφασμάτων, τῇ λόγῃ προσ-
 αιωρησάμενος ἀπεθεώρει τὸ τοιοῦτον πλῆθος, οὐ
 θαυμάζων οὐδὲ ἐκπληττόμενος, ἀλλὰ μᾶλλον κατα-
 φρονήσεως ἔννοϊαν ἐπιφαίνων. καὶ πολλὰ εἰπὼν
 15 πραγματικῶς, ἀποκρίσει μὲν πολλὰς ἐμφάσεις ἀπέ-
 λιπεν ἀχαριστίας εἰς τοὺς εὐεργέτας καὶ ἀφροσύνης
 * ἐπὶ τὸ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἀστάτοις τῆς τύχης
 δωρήμασι, τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ περι-
 βόητος τοῦ συγκηδεστοῦ πλοῦτος δοῦλος ἦν τοῦ
 20 τῇ λόγῃ ἔχοντος, πρὸς δὲ τούτοις ὅτι χάριν αὐτῷ
 μᾶλλον ὀφείλει, δίδωσι δὲ οὐδὲν ἴδιον τῷ κυρίῳ
 πάντων. ὁ δ' οὖν Ἰστιάθης οὔτε ἐλούσατο λιπα- 2
 ρούντων οὔτε κατεκλίθη· τραπέζης δὲ παρατεθεί-
 σης παντοδαπῶν βρωμάτων, ἀφελῶν ἄρτους καὶ
 25 κρέα τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ πορευθεῖσιν ἔδωκε, καὶ αὐ-
 τὸς ἀπὸ χειρῶν βραχέα προσενεγκάμενος ἄγειν ἐκέ-
 λευσε τὴν νύμφην. θύσας δὲ τοῖς θεοῖς καὶ τὰ
 νομιζόμενα παρ' Ἰβηρσι ποιήσας ἐπέθετο τὴν παρ-
 θένου ἐπὶ τὴν ἵππον, καὶ παραχοῆμα ἀπήλανθεν εἰς
 30 τὰς ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀποσκηνάς· ὑπελάμβανε γὰρ τὴν 3
 μὲν ἀντάρχειαν μέγιστον ὑπάρχειν πλοῦτον, τὴν δὲ
 ἐλευθερίαν πατρίδα, τὴν δὲ ἐκ τῆς ἀνδρείας ὑπερ-

οχήν βεβαιοτάτην κτήσιν. ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ
κατὰ τὰς ὁμιλίαις εὖστοχος, ὡς ἂν ἐξ αὐτοδιδάκτου
καὶ ἀδιαστρόφου φύσεως ἀνωμήτους φέρων τοὺς
λόγους. [Exc. de virt. et vit. p. 350—353 V. 593, 594 W.]

4 Ὅτι ὁ Ὑρίαθρος, ἐπὶ τὸν γάμον πολλῶν προ- 5
τεθέντων πραγμάτων καὶ πολυτελῶν, ὡς ἄδην εἶχε
τῆς θεάς, ἐπηρώτησε τὸν Ἀστόλπαν, Εἶτα ταῦθ'
ὁρῶντες οἱ Ῥωμαῖοι παρὰ σοὶ κατὰ τὰς ἐστιάσεις
πῶς τῆς τούτων πολυτελείας ἀπέλχοντο, δυνάμενοι
ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι διὰ τὴν ἐξουσίαν; τοῦ δὲ εἰπόν- 10
τος ὅτι πολλῶν ἰδόντων οὐδεὶς ἐπεβάλετο λαβεῖν ἢ
αἰτῆσαι, Τί οὖν, εἶπεν, ἄνθρωπε, διδόντων σοὶ τὴν
ἄδειαν καὶ τὴν ἀσφαλῆ τούτων ἀπόλαυσιν τῶν κρα-
τούντων, καταλιπὼν τούτους ἐπεθύμησας τῆς ἐμῆς
5 ἀγραυλίας καὶ ἀγροειῆς οἰκειῶς γενέσθαι; ἦν δὲ οὗ- 15
τος κατὰ τὰς ὁμιλίαις εὖστοχος, ὡς ἂν ἐξ αὐτοδι-
δάκτου καὶ ἀδιαστρόφου φύσεως * φέρων τοὺς λό-
γους. καὶ γὰρ τῶν τὴν Τύκκην οἰκούντων οὐδέποτε
μενόντων ἐπὶ τῆς αὐτῆς αἰρέσεως, ἀλλ' ὅτε μὲν πρὸς
Ῥωμαίους, ὅτε δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφισταμένων, καὶ πολ- 20
λάκις τοῦτο πραττόντων, αἰνὸν τινα διελθὼν οὐκ
ἀσόφως ἔσκαψεν ἅμα καὶ ἐπέπληξε τὸ τῆς κρίσεως
6 αὐτῶν ἀβέβαιον. ἔφη γὰρ τινα μέσον ἤδη τὴν ἡλι- 25
κίαν ὄντα γῆμαι δύο γυναῖκας, καὶ τὴν μὲν νεω-
τέραν ἑξομοιοῦν ἑαυτῇ φιλοτιμουμένην τὸν ἄνδρα 25
ἐκ τῆς κεφαλῆς τὰς πολιὰς ἐκτίλλειν αὐτοῦ, τὴν δὲ
γραιῦν τὰς μελαίνας, καὶ πέρας ὑπ' ἀμφοτέρων αὐ-
τὸν ἐκτιλλόμενον ταχὺ γενέσθαι φαλακρόν. τὸ πα-
ραπλήσιον δὲ καὶ τοῖς τὴν Τύκκην οἰκοῦσιν ἔσε-
σθαι· τῶν μὲν γὰρ Ῥωμαίων ἀποκτεινόντων τοὺς 30
ἀλλοτρίως πρὸς αὐτοὺς ἔχοντας, τῶν δὲ Λυσιτανῶν
ἀναιρουόντων τοὺς αὐτῶν ἐχθρούς, ταχὺ τὴν πόλιν

ἐρημωθήσεσθαι. πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα φασιν αὐτὸν 7
 ἐν βραχέσιν ἀποφθέγγασθαι, τῆς μὲν ἐγκυκλίου
 παιδείας ἄπειρον ὄντα, πρακτικῇ δὲ συνέσει πεπαι-
 δευμένον· ἀνδρὸς γὰρ ἀκολούθως τῇ φύσει ζῶντος
 5 σύντομος λόγος ἐστὶν ἀρετῇ συνησκημένος, τὸ δὲ
 ἀφελεία λόγον βραχέως καὶ ἀπερίττως ῥηθῆναι τοῦ
 μὲν εἰπόντος ἀπόφθεγμα γίνεται, τοῦ δὲ ἀκούσαν-
 τος ἀπομνημόνευμα.

Ἵτι φιλεῖ ἢ μὲν ἀσθένεια καὶ ταπεινότης αἰετὴν 8
 10 λιτὴν αὐτάρκειαν καὶ τὸ δίκαιον, ἢ δὲ ὑπεροχὴ τὴν
 πλεονεξίαν καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀδικίας παρανομίαν.
 [Exc. Vat. p. 97, 98.]

Ἵτι ὁ Δημήτριος ἐν Λαοδικείᾳ διατριβῶν ῥα- 9
 θυμῶς διῆγε, πότους τε συνάγων καὶ ταῖς πολυ-
 15 τελεστάταις ἀπολαύσεσιν ἐκκεχυμένως χρώμενος·
 ὁμοίως δὲ κατὰ τὴν ἀγωγὴν ὁ αὐτὸς διέμεινεν εἰς
 πολλοὺς εἰκῆ παρανομαῶν καὶ μὴ δυνάμενος ὑπὸ
 τῶν ἐλαττωμάτων διορθωθῆναι.

Ἵτι οἱ Κνωῖοι τῶν πρωτείων ἀντείχοντο. προ- 10
 20 ἦγε δὲ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν τῆς ἡγεμονίας φιλοτιμίαν τὸ
 παλαιὸν ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἢ
 διαβεβοημένη δόξα κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους·
 τὸν τε γὰρ Δία παρ' αὐτοῖς τετράφθαι μυθολο-
 γοῦσιν τινες καὶ Μίνω τὸν θαλαττοκρατήσαντα Κνω-
 25 σιον ὄντα παιδευθῆναι ὑπὸ Διὸς καὶ πολὺ τῶν
 ἄλλων ἀρετῇ διενεργεῖν. [Exc. de virt. et vit. p. 353 V.
 594 W.]

Ἵτι κατὰ τὸν μῦθον τὸν λεγόμενον περὶ Ἁγα- 11
 μέμνονος, ὡς ἔθετο ἄρᾶν κατὰ τῶν ἀπολειφθέντων
 30 εἰς Κρήτην στρατιωτῶν, παλαιὰ διαμένει παρὰ τοῖς
 Κρησὶ παροιμία δι' ἑνὸς στίχου μηνύουσα τὴν νῦν
 γενηθεῖσαν περιπέτειαν,

αἰαί, Περγάμιοι παρά τοι κακὸν ἠγήσαντο.

[Exc. Vat. p. 98.]

- 12 Ὅτι κατὰ τὴν Αἴγυπτον τὸν Πτολεμαῖον διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἀρχομένους ὠμότητα καὶ παρανομίαν οὐ μετρίως ἐμίσει τὸ πλῆθος· παράλληλος γὰρ ὁ τούτου τρόπος πρὸς τὸν τοῦ Φιλομήτορος θεωρούμενος οὐδὲ σύγκρισιν ἐπεδέχετο διὰ τὰς παρ' ἀμφοτέροις ὑπερβολάς, τοῦ μὲν ἐπιεικείας, τοῦ δὲ ὠμότητος καὶ μαιφονίας. διὸ καὶ τὰ πλήθη πρὸς μεταβολὴν οἰκείως ἔχοντα τὸν τῆς ἀποστάσεως ἕκαστος ραδόκει καιρὸν.
- 13 Ὅτι Πτολεμαίου κατὰ τὴν Μέμφιν ἐνθρονιζομένου τοῖς βασιλείοις κατὰ τοὺς Αἰγυπτίων νόμους, παῖς ἐγένετο ἐκ τῆς Κλεοπάτρας τῷ βασιλεῖ. ἡσθεῖς δὲ διαφερόντως προσηγόρευσε τὸν παῖδα Μεμφίτην ἀπὸ τῆς πόλεως καθ' ἣν τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντος ἐγεννήθη. ἄγων δὲ παιδογόνια, καὶ τῇ συνήθει μαιφονία χρώμενος, προσέταξεν ἀποκτεῖναι τῶν Κυρηναίων τοὺς συγκαταγαγόντας μὲν αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐγκαλουμένους δὲ ἐπὶ τισὶ δικαίαις παρρησίαις διὰ τὴν παλλακὴν Εἰρήνην. (Ζῆτει ἐν τῷ περὶ γάμων.)
- 14 Ὅτι Διήγγυλις ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, καὶ παραδόξως αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν ἐπιρρεόντων, οὐκέτι τῶν ὑποτεταγμένων ὡς φίλων καὶ συμμάχων ἤρχεν, ἀλλ' ὡς ἀργυρωνήτων ἀνδραπόδων ἢ πολεμίων αἰχμαλώτων ὡμῶς ἐδέσποζε. πολλοὺς μὲν γὰρ καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἄνδρας Θρακῶν ἀνείλε μετ' αἰκίας, οὐκ ὀλίγους δὲ ὕβριξε καὶ ταῖς ἐσχάταις παροιναῖς περιέβαλλεν. οὐ γὰρ ἦν οὐ γυναικός, οὐ παιδὸς αὐτῷ κάλλος ἄδικτον, οὐ κατὰ σκευὴ κτημάτων πολυτελὴς ἀναφαίρετος, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτὸν δυναστείαν ἐπλήρου παρα-

νομίας. ἐπόρθει δὲ καὶ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων τὰς 2
 πλησιοχώρους, καὶ τῶν ἀλισκομένων οὓς μὲν ὕβρι-
 ζεν, οὓς δὲ δειναῖς καὶ παρηλλαγμαῖς αἰκίαις ἐτι-
 μωρεῖτο. κυριεύσας δὲ ὁ αὐτὸς πόλεως Λυσιμα-
 5 χείας, τεταγμένης ὑπὸ τὸν Ἄτταλον, τὴν μὲν πόλιν
 ἐνέπρησε, τῶν δ' αἰχμαλώτων ἐπιλέξας τοὺς ἀξιο-
 λογωτάτους ἰδίαις καὶ παρηλλαγμαῖς κατ' αὐτῶν
 ἐχρήσατο τιμωρίαις. παίδων μὲν γὰρ ἀποκόπτων 3
 χεῖρας καὶ πόδας καὶ κεφαλὰς ἐξῆπτε ταῦτα φέρειν
 10 τοῖς τῶν γονέων τραγήλοις, ἀνδρῶν δὲ καὶ γυναι-
 κῶν ἑκατέρων διήλλαττεν ἀμφοτέρων τὰ μέλη, καὶ
 τινὰς μὲν χειροκοπήσας διεμέλιξε τὰ σώματα κατὰ
 ῥάχιν, ἔστι δ' ὅτε καὶ τὰς διακοπὰς ἐπ' ἄκραις ταῖς
 λόγχαις φέρειν *, ὡς Φάλαριν καὶ τὸν Κασσανδρέων
 15 τύραννον Ἀπολλόδωρον ὑπερβάλλειν ὡμότητι. πα-
 ραλιπῶν δ' ἂν τις τὰ λοιπὰ τῆς περὶ αὐτὸν μαι-
 φονίας ἐξ ἐνὸς τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι τεκμηρῶται
 τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὡμότητος. γάμων ἀγομένων 4
 τούτῳ κατὰ τι Θρακικὸν παλαιὸν ἔθος δύο νεανί-
 20 σκους Ἑλληνας ἐκ τῆς Ἀτταλικῆς βασιλείας καθ'
 ὁδοιπορίαν συνήρπασεν, ἀδελφοὺς μὲν ὑπάρχοντας,
 τῇ δὲ εὐπρεπείᾳ διαφόρους, τὸν μὲν Ἴουλον κατὰ-
 γοντα, τὸν δὲ ὑπογραφὴν ἄρτι λαμβάνοντα ταύτης
 τῆς ἀκμῆς. τούτους ἀμφοτέρους καταστέψας ἱερείου 5
 25 τρόπον εἰδήγαγε, καὶ τὸν μὲν νεώτερον κατατείνας
 μακρὸν διὰ τῶν ὑπηρετῶν ὡς μέσον διακόψων, ἀνε-
 φώνησεν ὡς οὐχ ὁμοίοις ἱερείοις δεῖ χρῆσθαι τοὺς
 ἰδιώτας καὶ τοὺς βασιλεῖς. κλάοντος δὲ τοῦ πρε-
 σβυτέρου καὶ φιλάδελφον πάθος προφαίνοντος, καὶ
 30 τιθέντος ἑαυτὸν ὑπὸ τὸν σίδηρον, προσέταξε τοῖς
 ὑπηρεταῖς καὶ τοῦτον ὁμοίως τεῖναι μακρὸν. διπλα-
 σιάζων δὲ τὴν ὡμότητα, καὶ μιᾷ πληγῇ καθ' ἑκατέ-

ρου χρησάμενος, ἐν ἀμφοτέροις εὐστόχησε, παιᾶνι τῶν
θεωμένων ἐπισημηνάντων τὴν κατόρθωσιν. πολλὰ δὲ
καὶ ἄλλα παράνομα ἐποίησεν.

15 "Ὅτι ὁ Ἄτταλος ἀκούων τὸν Διήγγυλιν παρὰ τοῖς
ὑποτεταγμένοις διαβεβλήσθαι διὰ τε τὴν πλεονεξίαν 3
καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὀμότητος, ἐξήλωσε τὴν
ἐναντίαν προαίρεσιν. διὸ καὶ τοὺς ἀλισκομένους
τῶν Θρακῶν ἀπολύων μετὰ φιλανθρωπίας, πολλοὺς
ἔσχε κήρυκας τῆς ἰδίας ἐπεικειίας. ἂ δὴ πυνθανό-
μενος ὁ Διήγγυλις τῶν μὲν ἀποχωρούντων τοὺς 10
ὀμήρους δειναῖς ὕβρεσι καὶ παρανόμοις αἰκίαις πε-
ριέβαλλεν, ὧν ἦσαν τινες τῶν ἀσθενεστάτων παί-
δων ἡλικία καὶ φύσει. καὶ γὰρ τούτων οἱ μὲν δια-
μεμελισμένοι τὰ σώματα ποικίλως, οἱ δὲ κεφαλὰς
καὶ χεῖρας καὶ πόδας ἀφρηρημένοι· καὶ τούτων οἱ 15
μὲν ἐπὶ σκόλοψιν, οἱ δὲ ἐπὶ δένδροισιν ἀνήρτηντο.

2 οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ τῶν γυναικῶν ἀνεπτυγμένας τὰ
σώματα πρὸς ὕβριν τε ἢ ἰδεῖν καὶ πρὸς ταῖς τοῦ θα-
νάτου συμφοραῖς προκειμέναις παντοίας διαθέσεις
αἰσχύνης ἐξ ὑπερηφανίας βαρβάρων συντετελεσμέ- 20
νας, αἱ τοῖς μὲν πράξασιν ὀμότητος ἀναισχύντου
δειγμα προέκειντο, τῶν δὲ θεωρούντων καὶ τὸν
ἡμερον ἐχόντων λογισμὸν πολλοὺς ἐξεκαλοῦντο πρὸς
τὸν τῶν ἡτυχηκότων ἔλεον. [Exc. de virt. et vit.
p. 353—358 V. 594—596 W.] 25

16 "Ὅτι Νομαντιῖνοι καὶ Τερμήσσιοι περὶ διαλύσεως
διαπρεσβευσάμενοι πρὸς Ῥωμαίους, συνεχώρησαν
αὐτοῖς τὴν εἰρήνην ἐπὶ τούτοις· δοῦναι τῶν πόλεων
ἐκατέραν Ῥωμαίοις ὀμήρους τριακοσίους, σάγους
ἑνακισχιλίους, βύρσας τρισχιλίας, ἵππους πολεμι- 30
στάς ὀκτακοσίους, ὄπλα πάντα, καὶ ταῦτα πράξαν-
τας φίλους εἶναι καὶ συμμάχους. ταχθείσης δὲ ἡμέ-

ρας ἐν ἣ ταῦτα συντελεῖν ἔδει τὰς πόλεις, κατὰ τὰς
 ὁμολογίας πάντα ἐτέλεσαν. ὡς δὲ ἐπὶ τελευτῆς ἔδει 2
 τὴν τῶν ὀπλων παράδοσιν ποιήσασθαι, ὄδυρμός τις
 εὐγενῆς ἦν καὶ παραστάσις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν
 5 ἐνέπεσε τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἔδεινο-
 πάθουν εἰ γυναικῶν τρόπον γυμνώσουσιν ἑαυτοῦς
 ὀπλων, μεταμελόμενοι δὲ τοῖς ψηφισθεῖσιν ἀλλή-
 λους κατεμέμφοντο, καὶ πατέρες μὲν υἱοῖς ἐνεκά-
 λουν, παῖδες δὲ γονεῦσι, γυναῖκες δὲ ἀνδράσι. καὶ
 10 ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς διάθεσιν ἀναδραμόντες καὶ τῶν
 ὀπλων οὐ παραχωρήσαντες, ἀνεκάλυψαν τὸν πρὸς
 Ῥωμαίους πόλεμον. [Exc. de legat. p. 327, 328 U.
 629, 630 W.]

Ὅτι τοῦ Πομπηίου ἐλθόντος ἐπὶ πόλιν τὴν κα- 17
 15 λουμένην Λαγνί, καὶ ταύτην πολιορκούντος, οἱ
 Νουμαντῖνοι βουλόμενοι βοηθῆσαι τοῖς ὁμοεθνεῖσιν
 ἐπεμφαν στρατιώτας τετρακοσίους νυκτός. οἱ δὲ
 τούτους ἀσμένως δεξάμενοι σωτήρας ἀπεκάλουν καὶ
 δωρεαῖς ἐτίμων. μετὰ δὲ ἡμέρας ὀλίγας καταπλα-
 20 γέντες καὶ τὴν πόλιν προδιδόντες τοῖς σώμασιν
 ἤτουν ἀσφάλειαν. τοῦ δὲ Πομπηίου δόντος ἀπό- 2
 κρισιν ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ποιήσαιο πρὸς αὐτοὺς ὁμο-
 λογίας, εἰ μὴ πρῶτον ἐκδώσουσι τοὺς συμμαχούς,
 τὸ μὲν πρῶτον ἐντρεπόμενοι τὸ πρὸς τοὺς εὐεργέ-
 25 τας ἀνόμημα διεκαρτέρουν· τοῦ δὲ δεινοῦ πλησίον
 ὄντος διεπρεσβεύοντο, καὶ τῆ τῶν φίλων ἀπωλείᾳ
 τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς ἐπεχείρουν περιποιήσασθαι. οὐ
 μὴν ἔλαθόν γε τοὺς ἐπιβουλευομένους, ἀλλὰ τοῦτο
 μαθόντες πρὸς ἀλήθην ἐτράποντο, καὶ νυκτός τοῖς
 30 κατὰ τὴν πόλιν ἐπιθέμενοι πολὺν ἐποίουν φόνον.
 ὁ δὲ Πομπήιος τοῦ θορύβου αἰσθόμενος, καὶ κλί- 3
 μακας προσεφείσας τοῖς τέλχεσιν, ἐκυρίευσε τῆς πό-

- λεως. καὶ τοὺς μὲν εὐγενεῖς ἅπαντας ἀπέσφαξε, τοὺς δὲ συμμάχους ὄντας διακοσίους τὸν ἀριθμὸν ἀπέλυσε τῶν κινδύνων, ἅμα μὲν ἐλεήσας κινδυνεύουσαν ἀρετὴν καὶ τὸ περὶ τοὺς ἀκληροῦντας γενόμενον πάθος δι' ἀχαριστίαν, ἅμα δὲ τὴν Νουμαντίνων εὐνοίαν πρὸς Ῥωμαίους πόρρωθεν ἐκκαλούμενος ταῖς εὐεργεσίαις. τὴν δὲ πόλιν κατέσκαψεν.
- 18 Ὅτι ὁ Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς ἐπιείκειαν καὶ φιλανθρωπίαν ζηλώσας αὐτομάτην ἔσχε τὴν ἐπίρροίαν τῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν βασιλείαν ἐπὶ πλεόν ἠΰξησε. 10 μέχρι γὰρ τῆς Ἰνδικῆς διατείνας τῆς ὑπὸ τὸν Πῶρον γενομένης χώρας ἐκυρίευσεν ἀκινδύνως. εἰς τηλικούτο δὲ μέγεθος προαχθεὶς βασιλείας οὐκ ἐξήλωσε τρυφὴν οὐδὲ ὑπερηφανίαν, ἅπερ ταῖς πλείσταις δυναστείαις ἀκολουθεῖν εἶωθεν, ἀλλ' ἐπιεί- 15 κειαν μὲν πρὸς τοὺς ὑποτεταγμένους, ἀνδρείαν δὲ πρὸς τοὺς ἀντιτακτομένους. καθόλου δὲ πολλῶν ἔθνῶν ἐγκρατὴς γενόμενος τὰ παρ' ἐκάστοις ἄριστα τῶν νομίμων κατέδειξε τοῖς Πάρθοις. [Exc. de virt. et vit. p. 358—361 V. 596, 597 W.] 20
- 19 Ὅτι ὁ ὕπατος Ποπίλλιος Τριάτθου περὶ διαλέξεως ἀξιούντος ἔκρινε προστάττειν καθ' ἕκαστα τῶν ἀρεσκόντων, ὅπως μὴ λεχθέντων ἀθρόον ἀπογνοὺς ἀποθηριωθῆ πρὸς πόλεμον ἀκατάλλακτον. [Exc. Vat. p. 98.] 25
- 20 Ὅτι Γαλαίστης τις Ἀθαμὰν τὸ γένος, υἱὸς δὲ Ἀμυνάνδρου τοῦ βεβασιλευκότος Ἀθαμάνων, γένει καὶ πλούτῳ καὶ δόξῃ πολὺ προέχων τῶν ὁμοεθνῶν, ἐγένετο φίλος Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος. ἐν δὲ τῇ πρὸς Δημήτριον μάχῃ τῶν δυνάμεων τῶν ἀπὸ 30 Ἀλεξανδρείας ἡγεμῶν ἐγεγόνει. οὗτος μετὰ τὴν ἦτταν καὶ τελευτὴν Πτολεμαίου ἐλθὼν εἰς διαβολὰς

ψευδείς ὡς ἔκουσίως τοῖς πολεμίοις καταπροέμενος
 τὰ πράγματα, καὶ τοῦ διαδεξαμένου τὴν βασιλείαν
 Πτολεμαίου τὰς δωρεὰς ἀφελομένου καὶ χαλεπῶς
 διακειμένου πρὸς αὐτόν, φοβηθεὶς ἀπεχώρησεν εἰς
 5 τὴν Ἑλλάδα. ἐκπεσόντων δὲ καὶ ἄλλων πολλῶν ἐκ
 τῆς Αἰγύπτου διὰ τὴν πρὸς τοὺς ὀψωνιαζομένους
 στρατιώτας στάσιν, ἀνέλαβε τοὺς φυγάδας· φήσας
 δὲ ἐν παρακαταθήκῃ τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον τὸν
 Φιλομήτορα δεδωκέναι παιδίον αὐτῷ τρέφειν ἐκ
 10 τῆς Κλεοπάτρας ἐπὶ βασιλείᾳ, καὶ τούτῳ διάδημα
 περιθεῖς, καὶ συναγωνιστὰς ἔχων πολλοὺς φυγά-
 δας, παρεσκευάζετο κατάγειν ἐπὶ τὴν πατρῴαν βα-
 σιλείαν τὸν παῖδα.

Ὅτι Αὐδᾶς καὶ Διτάλκης καὶ Νικορόντης ἐκ πό- 21
 15 λεως Ὀρσωνος, οἰκείοι δὲ ἀλλήλων καὶ φίλοι, θεω-
 ροῦντες τὴν περὶ τὸν Ἰριάθου ὑπεροχὴν καταπο-
 νουμένην ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ περὶ αὐτῶν δειδαντες,
 καταθέσθαι τινὰ χάριν τοῖς Ῥωμαίοις ἔκριναν, δι'
 ἧς ἑαυτοῖς περιποιήσασθαι τὴν ἀσφάλειαν*. ὁρῶν-
 20 τες γὰρ τὸν Ἰριάθου ἐπιθυμοῦντα καταλύσασθαι
 τὸν πόλεμον, ἐπηγγείλαντο πείσειν Καιπίωνα συν-
 θέσθαι τὴν εἰρήνην, ἐὰν αὐτοὺς ἀπολύσῃ πρεσβευ-
 τὰς περὶ διαλύσεων. προθύμως δὲ τοῦ δυνάστου συγ-
 χωρήσαντος, οὗτοι μὲν συντόμως παραγενόμενοι πρὸς
 25 τὸν Καιπίωνα ῥαδίως ἐπεισαν δοῦναι σφισιν αὐτοῖς
 τὴν ἀσφάλειαν, ἐπαγγελλομένοις δολοφονήσειν τὸν
 Ἰριάθου. δόντες οὖν καὶ λαβόντες περὶ τούτων
 πίστει, ταχέως ἐπανῆλθον εἰς τὴν παρεμβολήν·
 εἰπόντες δὲ πεπεικέναι τοὺς Ῥωμαίους περὶ τῆς εἰ-
 30 ρήνης, εἰς ἑλλίδας ἀγαθὰς ἤγαγον τὸν Ἰριάθου,
 σπεύδοντες τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας ἀπαγαγεῖν αὐτοῦ
 τὴν διάνοιαν ὡς προσωτάτω. πιστευόμενοι δ' ὑπ'

αὐτοῦ διὰ τὴν φιλίαν νυκτὸς ἔλαθον εἰς τὴν σκη-
νὴν παρεισελθόντες, καὶ τοῖς ξίφεσι διαχρησάμενοι
τὸν Ἰριάτθον πληγαῖς εὐκαίροις, ἐκ τῆς παρεμβο-
λῆς ἐκπηδήσαντες παραχρῆμα διὰ τῆς ὄρεινῆς ἀνο-
δίας χρησάμενοι διεσώθησαν πρὸς Καιλίωνα. [Esc. 5
Esc. p. 25—27 Fed. 18, 19 Müll.]

21^a "Ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Ἰριάτθου ταφῆς παραδόξου καὶ
μεγαλοπρεποῦς ἤξιωσαν, καὶ διακοσίοις ξεύγεσι μο-
νομάχων ἀγῶνα πρὸς τῷ τάφῳ συνετέλεσαν, τι-
μῶντες αὐτοῦ τὴν διαβεβοημένην ἀνδρείαν. ὁμο- 10
λογουμένως γὰρ ἦν πολεμικώτατος μὲν ἐν τοῖς κιν-
δύνοις, στρατηγικώτατος δὲ ἐν τῷ προιδέσθαι τὸ
συμφέρον, τὸ δὲ μέγιστον, διετέλεσε πάντα τὸν τῆς
στρατηγίας χρόνον ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν στρατιω-
τῶν ὡς οὐδεὶς ἕτερος. κατὰ μὲν γὰρ τὰς ἐκ τῆς 15
ληστείας διανομᾶς οὐδὲν πλέον ἀπεφέρετο τῆς τοῖς
ιδιώταις ἐπιβαλλούσης μοίρας, ἀπὸ δὲ τῶν αὐτῷ
πορισθέντων ἐτίμα τοὺς ἀξιόους χάριτος καὶ τοὺς
ἀπόρους τῶν στρατιωτῶν υπελάμβανεν. ὑπῆρχε δὲ
καὶ νῆπτης καὶ ἀργυρπηθικός καὶ παντὸς πόνου καὶ 20
κινδύνου κατεξανεστηκώς, ἔτι δὲ πάσης ἡδονῆς
κρείττων, αἱ δὲ ἀποδείξεις τῆς περὶ αὐτὸν ἀρετῆς
ἐμφανεῖς εἰσιν· ἔνδεκα γὰρ ἔτη δυναστεύοντος αὐ-
τοῦ Λυσιτανῶν οὐ μόνον αἱ δυνάμεις ἀστασίαστοι
διέμειναν, ἀλλὰ καὶ σχεδὸν ἀνίκητοι. μετὰ δὲ τὴν 25
τούτου τελευτὴν τὸ σύστημα τῶν Λυσιτανῶν διε-
λύθη στερηθὲν τῆς τούτου προστασίας.

22 "Ὅτι Πτολεμαῖος * διὰ τὴν ὀμότητα καὶ μισοφο-
νίαν καὶ διὰ τὰς ἀνέδην τῶν αἰσχίστων ἡδονῶν
ἀπολαύσεις καὶ τὸ τοῦ σώματος ἀγεννὲς πάχος, διὸ 30
Φύσκων ἐκαλεῖτο. ὁ δὲ στρατηγὸς Ἰέραξ ἐν τοῖς
πολεμικοῖς ἔργοις θαυμαστὸς ὦν καὶ κατὰ τὰς ἐν-

τεύξεις τοῖς ὄχλοις εὐθέτος, ἔτι δὲ μεγαλόψυχος, συνέσχε τὴν τοῦ Πτολεμαίου βασιλείαν· τούτου γὰρ ἀπορουμένου χρημάτων, καὶ τῶν στρατιωτῶν βουλομένων ἀφίστασθαι πρὸς Γαλαίστην διὰ τὸ μὴ
5 κομίζεσθαι τοὺς μισθοὺς, ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ὀψωνιάσας τὴν δύναμιν διωρθώσατο τὴν ὅλην μεταβολήν.

Ὅτι τοῦ Πτολεμαίου παντελῶς οἱ Αἰγύπτιοι κα- 23
τεφρόνησαν, ὁρῶντες ἐν τε ταῖς ὀμιλίαις ὄντα παι-
δαριώδη καὶ πρὸς τὰς αἰσχίστας ἡδονὰς ἐκκεχυμέ-
10 νον καὶ διὰ τὴν ἀκολασίαν τὸ σῶμα γυναικῶδες
περιπεποιημένον. [Exc. de virt. et vit. p. 362 V. 597,
598 W.]

Ὅτι ἡ πόλις ἡ καλουμένη Κόντοβρις ἀπέστειλε 24
προσβεντὰς πρὸς Ῥωμαίους, οἱ κατὰ τὰς δεδομένας
15 ἐντολὰς προύλεγον ἀπαλλάττεσθαι τὴν ταχίστην ἐκ
τῆς χώρας πρὶν ἢ τι παθεῖν· καὶ γὰρ τῶν ἄλλων
τοὺς τολμήσαντας ἐμβαλεῖν εἰς τοῦσδε τοὺς τόπους
πολεμῖα δυνάμει πάντας ἀπολωλέναι. ὁ δὲ ὕπατος
τούτοις ἀπεκρίθη διότι Λυσιτανοὶ μὲν καὶ Κελτί-
20 βηρες μάλιστα ἐπιτηδεύουσιν ἀπειλεῖν μεγάλα καὶ
πλεονεκτεῖν, Ῥωμαῖοι δὲ κολάζειν τοὺς ἀδικοῦντας
καὶ καταφρονεῖν τῶν ἀπειλῶν· προσήκει οὖν μὴ
ταῖς ἀπειλαῖς, ἀλλὰ ταῖς χερσὶν ἐπιδείκνυσθαι τὴν
ἀνδρείαν, ἧς δὴ πείραν λήψεσθαι τὴν ἀκριβεστάτην.

Ἐκρινε κρεῖττον εἶναι μαχομένους ἀποθανεῖν 25
ἐπιφανῶς ἢ γυμνὰ τὰ σώματα τῶν ὀπλων εἰς τὴν
αἰσχίστην παραδοῦναι δουλείαν.

Ὁ δὲ Ἰούνιος παρακαλέσας τοὺς στρατιώτας, εἰ 26
καί ποτε, νῦν ἀνδραγαθῆσαι καὶ τῶν προγεγονό-
30 των κατορθωμάτων ἀξίους φανῆναι. — ὅμως οὐκ
ἔκαμνον ταῖς ψυχαῖς, κατισχύοντος τοῦ λογισμοῦ
τὴν τῶν σωμάτων ἀσθένειαν.

- 2 Ὅτι διεδόθη ἡ τῶν Ῥωμαίων πρὸς μὲν τοὺς ἀντιταττομένους ἀπαραίτητος τιμωρία, πρὸς δὲ τοὺς πειθαρχοῦντας ἡ τῆς ἐπιεικείας ὑπερβολή. [Exc. Vat. p. 99.]
- 27 Ὅτι ὁ Αἰμίλιος ὁ ὕπατος διὰ τὴν βαρύτητα καὶ 5 δυσκινησίαν τοῦ σώματος τῇ διὰ τὸν ὄγκον ὑπεροχῇ καὶ τῷ πλήθει τῶν περικεχυμένων σαρκῶν ἄχρηστος ἦν ἐν ταῖς κατὰ πόλεμον ἐνεργείαις. [Exc. de virt. p. 362 V. 598 W.]
- 28 Ὅτι κατὰ τὴν Συρίαν Διόδωτος ὁ Τρύφων ἐπι- 10 καλούμενος ἀνηρηκῶς Ἀντίοχον τὸν Ἀλεξάνδρου τὸν ἐπὶ βασιλείᾳ τρεφόμενον, παῖδα τὴν ἡλικίαν ὄντα, περιέθετο διάδημα τῆς βασιλείας, καὶ κρατήσας ἔρημον αὐτὸν ἀνηγόρευσε βασιλέα, καὶ κατὰ τῶν σατραπῶν καὶ τῶν στρατηγῶν τοῦ ἀπὸ τοῦ 15 βασιλικοῦ γένους πολεμεῖν ἐπειράτο. περὶ μὲν γὰρ τὴν Μεσοποταμίαν ἦν Διονύσιος ὁ Μῆδος, περὶ δὲ τὴν Κοίλην Συρίαν οἱ περὶ τὸν Σαρπηδόνα καὶ Παλαμῆδην, ἐν δὲ τῇ παρὰ θάλατταν Σελευκείᾳ Αἰσχυρίων, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὴν βασίλισσαν Κλεοπά- 20 τραν, Δημητρίου δὲ γυναῖκα τοῦ ζωρηθέντος ὑπ' Ἀρσάκου. [Exc. Esc. p. 27, 28 Fed. 19, 20 Müll.]
- 28^a Ὅτι Τρύφων ἐξ ἰδιώτου βασιλεὺς γεγωνὶς ἔσπευδε τὴν δυναστείαν αὐτῷ διὰ δόγματος συγκλητικοῦ βεβαιῶσαι. διόπερ κατασκευάσας Νίκην χρυσοῦν 25 ἄγουσαν ὀκλήν χρυσίνων μυρίων, ἐξαπέστειλε πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥώμην τοὺς ταύτην κομιοῦντας τῷ δήμῳ· ὑπελάμβανε γὰρ τοὺς Ῥωμαίους, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελεῖς, ἅμα δὲ διὰ τὸ εὐνοιώνιστον εἶναι, προσδέξασθαι τὴν Νίκην καὶ προσαγορευθῆναι βα- 30 σιλέα. εὗρε δὲ τὴν σύγκλητον [πάννυ] πανουργοτέραν ἑαυτοῦ καὶ τοὺς ἀπάτη παρακρουομένους συνέ-

σει καταστρατηγοῦσαν· τὸ μὲν γὰρ δῶρον ἐδέξατο
καὶ τὴν εὐφημίαν μετὰ τοῦ λυσιτελοῦς ἐτήρησεν,
ἀντὶ δὲ Τρύφωνος μεταχρηματίσασα τὴν δόσιν εἰς
τὸν ὑπ' αὐτοῦ δολοφονηθέντα βασιλέα τὴν ἐπιγρα-
5 φὴν ἐποίησατο. διὰ δὲ ταύτης τῆς πράξεως ἀνέ-
δειξεν ἑαυτὴν μισοπονηροῦσαν ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς
ἀναιρέσει καὶ δωρεὰς ἀσεβῶν ἀνδρῶν οὐ προσδε-
χομένην.

Ἵτι ἦκον εἰς Ἀλεξάνδρειαν οἱ περὶ τὸν Σικίωνα
10 τὸν Ἀφρικανὸν πρεσβευταὶ κατασκευόμενοι τὴν ὅλην
βασιλείαν. ὁ δὲ Πτολεμαῖος μετὰ μεγάλης ἀπαν-
τήσεως καὶ παρασκευῆς προσδεξάμενος τοὺς ἄν-
δρας, τὰς τε ἐστιάσεις πολυτελεῖς ἐποιεῖτο καὶ τὰ
βασιλεία περιάγων ἐπεδείκνυτο καὶ τὴν ἄλλην τὴν
15 βασιλικὴν γάζαν. οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις 2
ἀρετῇ διαφέροντες τοῖς μὲν βρωτοῖς ὀλίγοις καὶ πρὸς
ὑγίειαν διατείνουσι χρώμενοι κατεφρόνουσαν τῆς πο-
λυτελείας, ὡς διαφθειρούσης καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα,
τῶν δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως θαυμαζομένων ἐν παρέργῳ
20 τὴν θέαν ὡς οὐδενὸς ἀξίων ποιησάμενοι τὰ θεῶς
ἄξια πρὸς ἀλήθειαν ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς,
τῆς πόλεως τὴν θέσιν καὶ τὸ βάρος καὶ τὰς περὶ
τὸν Φάρον ιδιότητας, πρὸς δὲ τούτοις ἀναπλεύσαν-
τες εἰς Μέμφιν τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας καὶ τὰς
25 κατὰ τὸν Νεῖλον εὐκαιρίας, τὸ τε πλῆθος τῶν κατ'
Αἴγυπτον πόλεων καὶ τὰς ἀναριθμήτους τῶν οἰκη-
τόρων μυριάδας καὶ τὴν ὀχυρότητα τῆς Αἰγύπτου
καὶ τὴν ὅλην τῆς χώρας ὑπεροχὴν, ὡς εὖ διακείται
πρὸς ἡγεμονίας ἀσφάλειάν τε καὶ μέγεθος. καὶ 3
30 θαυμάσαντες τὰ πλῆθη τῶν κατοικούντων τὴν Αἴ-
γυπτον καὶ τὰ τῶν τόπων ἐπιτεύγματα, διέλαβον
μεγίστην ἡγεμονίαν δύνασθαι συσταθῆναι, τυχού-

σης τῆς βασιλείας ταύτης ἀξίων τῶν ἡγεμόνων. οἱ
 μὲν οὖν πρεσβευταὶ κατασκευάμενοι τὰ κατὰ τὴν
 Αἴγυπτον, ἐπὶ Κύπρου κἀκεῖθεν ἐπὶ Συρίας τὴν
 ἀναγωγὴν ἐποιήσαντο. καθόλου δὲ καὶ τὰ πλεῖστα
 μέρη τῆς οἰκουμένης ἐπῆλθον, καὶ παρὰ πᾶσι σώ- 5
 φρονα καὶ θαναμαστὴν ποιησάμενοι τὴν ἐπιδημίαν
 μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχον, καὶ [τὰ πλεῖστα μέρη
 τῆς οἰκουμένης ἐπεληλυθότες] μετ' εὐφημίας ὑπὸ
 3 πάντων συμφωνουμένης ἐπανῆλθον. τῶν γὰρ ἐχόν-
 των τὰς ἀμφισβητήσεις οὓς μὲν διηλλάχεσαν ἀλλή- 10
 λοις, οὓς δ' ἐπεπέικεσαν τὰ δίκαια ποιῆσαι τοῖς
 ἐγκαλοῦσι, τοὺς δὲ ἀναισχυντοῦντας διὰ τῆς ἀνάγ-
 κης κατεστάλλεσαν, τοὺς δὲ δυσδιακρίτους ἀνεπε-
 πόμφεσαν ἐπὶ τὴν σύγκλητον. ὠμιληκότες δὲ βα-
 σιλεῦσι καὶ δήμοις, καὶ τὴν προὔπαρχουσαν αὐτοῖς 15
 φιλίαν πρὸς ἅπαντας ἀνανεωσάμενοι, πρὸς εὐνοίαν
 τὴν ἡγεμονίαν ἐπηύξησαν, καὶ πάντες ταῖς αἰρέσε-
 σιν οἰκείως διατεθέντες ἐξαπέστειλαν πρεσβευτὰς εἰς
 τὴν Ῥώμην, καὶ [τοὺς περὶ Σκιπίωνα πρέσβεις] ἐπή-
 νεσαν, ὅτι τοιοῦτους ἄνδρας ἐξέπεμψαν. [Exc. de 20
 legat. p. 328—330 U. 629, 630 W.]

FRAGMENTA LIBRORUM XXXIV ET
XXXV.

Ὡς Ἀντίοχος ὁ βασιλεύς, φησίν, ἐπολιόρκει τὰ 1
Ἱεροσόλυμα, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι μέχρι μὲν τινος ἀντέσ-
χον, ἔξαναλωθέντων δὲ τῶν ἐπιτηδείων ἀπάντων
ἠναγκάσθησαν περὶ διαλύσεως διαπρεσβεύσασθαι.
5 οἱ δὲ πλείους αὐτῶ τῶν φίλων συνεβούλευον κατὰ
κράτος αἰρήσειν τὴν πόλιν καὶ τὸ γένος ἄρδην ἀνε-
λεῖν τῶν Ἰουδαίων· μόνους γὰρ ἀπάντων ἔθνῶν
ἀκοινωνήτους εἶναι τῆς πρὸς ἄλλο ἔθνος ἐπιμιξίας
καὶ πολεμίους ὑπολαμβάνειν πάντας· ἀπεδείκνυον
10 δὲ καὶ τοὺς προγόνους αὐτῶν ὡς ἀσεβεῖς καὶ μισου-
μένους ὑπὸ τῶν θεῶν ἐξ ἀπάσης τῆς Αἰγύπτου πε-
φυγαδευμένους· τοὺς γὰρ ἀλφουὸς ἢ λέπρας ἔχον- 2
τας ἐν τοῖς σώμασι καθαροῦ χάριν ὡς ἐναγεῖς
συναθροισθέντας ὑπερορίου ἐκβεβλήσθαι· τοὺς δὲ
15 ἔξορισθέντας καταλαβέσθαι μὲν τοὺς περὶ τὰ Ἱερο-
σόλυμα τόπους, συστησαμένους δὲ τὸ τῶν Ἰουδαίων
ἔθνος παραδόσιμον ποιῆσαι τὸ μῖσος τὸ πρὸς τοὺς
ἀνθρώπους· διὰ τοῦτο δὲ καὶ νόμιμα παντελῶς
ἐξηλλαγμένα καταδείξαι, τὸ μηδενὶ ἄλλῳ ἔθνει τρα-
20 πέξης κοινωνεῖν μηδ' εὐνοεῖν τὸ παράπαν· ὑπέ- 3
μνησαν δὲ αὐτὸν καὶ περὶ τοῦ προγενομένου μίσους
τοῖς προγόνοις πρὸς τοῦτο τὸ ἔθνος· Ἀντίοχος γὰρ
ὁ προσαγορευθεὶς Ἐπιφανῆς καταπολεμήσας τοὺς

Ἰουδαίους εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἄδυτον τοῦ θεοῦ ση-
 κόν, οἱ νόμιμον εἰσιέναι μόνον τὸν ἱερέα· εὐρών
 δὲ ἐν αὐτῷ λίθινον ἄγαλμα ἀνδρὸς βαθυπώγωνος
 καθήμενον ἐπ' ὄνου, μετὰ χειρας ἔχον βιβλίον, τοῦτο
 μὲν ὑπέλαβε Μωυσέως εἶναι τοῦ κτίσαντος τὰ Ἱε- 5
 ροσόλυμα καὶ συστησαμένου τὸ ἔθνος, πρὸς δὲ τού-
 τοις νομοθετήσαντος τὰ μισάνθρωπα καὶ παράνομα
 ἔθνη τοῖς Ἰουδαίοις, αὐτὸς δὲ στυγῆσας τὴν μισαν-
 θρωπίαν πάντων ἐθνῶν ἐφιλοτιμήθη καταλῦσαι τὰ
 4 νόμιμα. διὸ τῷ ἀγάλματι τοῦ κτίστου καὶ τῷ ὑπαί- 10
 θρω βωμῷ τοῦ θεοῦ μεγάλην ὑν θύσας, τό τε σῆμα
 προσέχεεν αὐτοῖς, καὶ τὰ κρέα σκευάσας προσέταξε
 τῷ μὲν ἀπὸ τούτων ζωμῷ τὰς ἱερὰς αὐτῶν βίβλους
 καὶ περιεχούσας τὰ μισόξενα νόμιμα καταρροῦναι,
 τὸν δὲ ἀθάνατον λεγόμενον παρ' αὐτοῖς λύχρον 15
 καὶ καόμενον ἀδιαλείπτως ἐν τῷ ναῷ κατασβέσαι,
 τῶν τε κρεῶν ἀναγκάσαι προσενέγκασθαι τὸν ἀρ-
 χιερέα καὶ τοὺς ἄλλους Ἰουδαίους. ταῦτα δὴ διεξ-
 ιόντες οἱ φίλοι τὸν Ἀντίοχον παρεκάλουν μάλιστα
 μὲν ἄρδην ἀνελεῖν τὸ ἔθνος, εἰ δὲ μὴ, καταλῦσαι 20
 τὰ νόμιμα καὶ συναναγκάσαι τὰς ἀγωγὰς μεταθέ-
 5 σθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς μεγαλόψυχος ὢν καὶ τὸ ἦθος
 ἡμερος, λαβὼν ὁμήρους ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων
 τοὺς Ἰουδαίους, φόρους τε τοὺς ὀφειλομένους πρα-
 ξάμενος καὶ τὰ τεῖχη περιελῶν τῶν Ἱεροσολύμων. 25
 2 Ὅτι μετὰ τὴν Καρχηδονίαν κατάλυσιν ἐπὶ ἐξή-
 κοντα ἔτεσι τῶν Σικελῶν εὐροοῦντων ἐν πᾶσιν, ὁ
 δουλικὸς αὐτοῖς ἐπανέστη πόλεμος ἐξ αἰτίας τοιαύ-
 της. ἐπὶ πολὺ τοῖς βίοις ἀναδραμόντες καὶ μεγά-
 λους περιποιησάμενοι πλοῦτους συνηγόραζον οἴκε- 30
 τῶν πλῆθος, οἷς ἐκ τῶν σωματοτροφείων ἀγεληδὸν
 ἀπαχθεῖσιν εὐθύς χαρακτηῖρα ἐπέβαλλον καὶ στιγμαῖς

τοῖς σώμασιν. ἐχρῶντο δὲ αὐτῶν τοῖς μὲν νέοις
 νομεῦσι, τοῖς δ' ἄλλοις ὡς πη ἐκάστῳ ἢ χρεῖα ἐπέ-
 βαλλε. βαρέως δ' αὐτοῖς κατὰ τε τὰς ὑπηρεσίας
 ἐχρῶντο, καὶ ἐπιμελείας παντελῶς ὀλίγης ἤξιουν,
 5 ὅσα τε ἐντρέφεσθαι καὶ ὅσα ἐνδύσασθαι. ἐξ ὧν
 οἱ πλείους ἀπὸ ληστείας τὸ ζῆν ἐπορίζοντο, καὶ
 μεστὰ φόνων ἦν ἅπαντα, καθάπερ στρατευμάτων
 διεσπαρμένων τῶν ληστῶν. οἱ δὲ στρατηγοὶ κω- 3
 λύνειν μὲν ἐπεχείρουν, κολάζειν δὲ οὐ τολμῶντες
 10 διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ βάρος τῶν κυρίων οἱ ἐδέσπο-
 ζον τῶν ληστῶν, ἠναγκάζοντο περιορᾶν ληστευο-
 μένην τὴν ἐπαρχίαν· οἱ πλείστοι γὰρ τῶν κτητόρων
 ἱππεῖς ὄντες τῶν Ῥωμαίων, καὶ κριταὶ τοῖς ἀπὸ τῶν
 ἐπαρχιῶν κατηγορουμένοις στρατηγοῖς γινόμενοι,
 15 φοβεροὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑπῆρχον. πιεζόμενοι δὲ οἱ 4
 δοῦλοι ταῖς ταλαιπωρίαις, καὶ πληγαῖς τὰ πολλὰ
 παραλόγως ὑβριζόμενοι, οὐχ ὑπέμενον. συνιόντες
 οὖν ἀλλήλοις κατὰ τὰς εὐκαιρίας συνελάλουν περὶ
 ἀποστάσεως, ἕως εἰς ἔργον τὴν βουλήν ἤγαγον. ἦν 5
 20 δέ τις οἰκέτης Σύρος Ἀντιγένους Ἐνναίου, τὸ γένος
 ἐκ τῆς Ἀπαμείας, ἄνθρωπος μάγος καὶ τερατοουργὸς
 τὸν τρόπον. οὗτος προσεποιεῖτο θεῶν ἐπιτάγμασι
 καθ' ὕπνον προλέγειν τὰ μέλλοντα, καὶ πολλοὺς
 διὰ τὴν εἰς τοῦτο τὸ μέρος εὐφυΐαν ἐξηπάτα. ἐν-
 25 τεῦθεν προδῶν οὐ μόνον ἐξ ὀνείρων ἐμαντεύετο,
 ἀλλὰ καὶ ἐρηγορότως θεοὺς ὄραν ὑπεκρίνετο καὶ
 ἐξ αὐτῶν ἀκούειν τὰ μέλλοντα. πολλῶν δ' ὑπ' 6
 αὐτοῦ σχεδιαζομένων ἀπὸ τύχης ἔνια πρὸς ἀλή-
 θειαν ἐξέβαινε· καὶ τῶν μὲν μὴ γινομένων ὑπ' οὐ-
 30 δενὸς ἐλεγχομένων, τῶν δὲ συντελουμένων ἐπιση-
 μασίας τυγχανόντων, προκοπὴν ἐλάμβανεν ἢ περὶ
 αὐτὸν δόξα. τελευταῖον διὰ τινος μηχανῆς πῦρ

μετά τινος ἐνθουσιασμοῦ καὶ φλόγα διὰ τοῦ στό-
 ματος ἤφριε, καὶ οὕτω τὰ μέλλοντα ἀπεφοίβαζεν.
 7 εἰς γὰρ κάρνον ἢ τι τοιοῦτο τετροημένον ἐξ ἑκατέρου
 μέρους ἐνετίθει πῦρ καὶ τὴν συνέχειν αὐτὸ δυναμέ-
 νην ὕλην· εἶτα ἐντιθεὶς τῷ στόματι καὶ προσπνέων 5
 ποτὲ μὲν σπινθῆρας, ποτὲ δὲ φλόγα, ἐξέκαεν. οὗτος
 πρὸ τῆς ἀποστάσεως ἔλεγε τὴν Συρίαν θεὸν ἐπιφαι-
 νομένην αὐτῷ λέγειν ὅτι βασιλεύσει· καὶ τοῦτο οὐ
 πρὸς ἄλλους μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν κύ-
 8 ριον αὐτοῦ διετέλει λέγων. εἰς δὲ γέλωτα τρεπο- 10
 μένου τοῦ πράγματος, ὁ μὲν Ἀντιγένης ψυχαγω-
 γούμενος ἐπὶ τῇ τερατείᾳ παρήγε τὸν Εὐνουν εἰς
 τὰ σύνδειπνα, τοῦτο γὰρ ὄνομα τῷ τερατίᾳ, καὶ διη-
 ράτα περὶ τῆς βασιλείας καὶ πῶς ἐκάστῳ χρήσεται
 τῶν παρόντων· τοῦ δὲ ἀτρέπτως πάντα διηγούμενου, 15
 καὶ ὡς μετρίως χρήσεται τοῖς κυρίοις, καὶ τὸ σύν-
 ολον ποικίλως τερατευομένου, γέλωτες ἐγίνοντο τοῖς
 παρακεκλημένοις, καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ τῆς τρα-
 πέξης ἀξιολόγους μερίδας αἴρουντες ἐδωροῦντο, ἐπι-
 λέγοντες ὅπως, ὅταν γένηται βασιλεύς, τῆς χάρι- 20
 9 τος μνημονεύοι. οὐ μὴν ἀλλ' ἡ τερατεία προῆλθεν
 εἰς ἀληθινὸν ἀποτελέσμα βασιλείας, καὶ τὴν ἀντα-
 πόδοσιν τοῖς παρὰ τὰ δείπνα δεξιωσαμένοις ἐν γέ-
 λωτι οὐ χωρὶς σπουδῆς ἐποίησατο τῆς χάριτος. ἀρχὴ
 10 δὲ τῆς ὅλης ἀποστάσεως ἐγένετο τοιαύτη. Δαμό- 25
 φίλος τις ἦν Ἐνναῖος, τὴν δ' οὐσίαν μεγαλόπλου-
 τος, ὑπερήφανος δὲ τὸν τρόπον. οὗτος κακῶς εἰς
 ὑπερβολὴν ἐκέχρητο τοῖς δούλοις, καὶ ἡ γυνὴ δὲ
 Μεγαλλίς ἀντεφιλουεῖκει τὰνδρὶ πρὸς τὴν τιμωρίαν
 καὶ τὴν ἄλλην ἀπανθρωπίαν τὴν περὶ τοὺς δούλους. 30
 ἐξ ὧν ἀποθηριαθέντες οἱ προπηλακιζόμενοι συνέ-
 θεντο πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ ἀποστάσεως καὶ φόνου

τῶν κυρίων. καὶ πρὸς τὸν Εὐνουν ἐλθόντες ἡρώ-
 των εἰ συγχωρεῖται παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς τὸ βε-
 βουλευμένον. ὁ δὲ μετὰ τερατείας, ὡς εἰώθει, συν-
 θέμενος ὅτι συγχωροῦσι, παραχορῆμα πείθει ἔχεσθαι
 5 τῆς ἐγχειρήσεως. εὐθύς οὖν τετρακοσίους τῶν ὁμο- 11
 δούλων συνήθροισαν, καὶ ὡς ἂν ὁ καιρὸς ἐδίδου,
 καθοπλισθέντες εἰς τὴν Ἐνναν τὴν πόλιν εἰσπί-
 πτουςιν, ἀφηγουμένου αὐτῶν καὶ τοῦ πυρὸς τὰς
 φλόγας τερατευομένου τούτοις τοῦ Εὐνου. ταῖς δ'
 10 οἰκίαις ἐπεισελθόντες πλεῖστον φόνον εἰργάζοντο,
 μὴδ' αὐτῶν τῶν ὑπομαζίων φειδόμενοι. ἀλλὰ ταῦτα 12
 μὲν τῆς θηλῆς ἀποσπῶντες προσήρασσον τῇ γῇ· εἰς
 δὲ τὰς γυναῖκας οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν, καὶ τότε βλε-
 πόντων τῶν ἀνδρῶν, ὅσα ἐνύβριζόν τε καὶ ἐνησέλ-
 15 γαινον, πολλοῦ αὐτοῖς πλήθους τῶν ἀπὸ τῆς πό-
 λεως δούλων προστεθέντος, οἳ καὶ κατὰ τῶν κυ-
 ρίων πρότερον τὰ ἔσχατα ἐνδεικνύμενοι οὕτω πρὸς
 τὸν τῶν ἄλλων φόνον ἐτρέποντο. οἳ δὲ περὶ τὸν 13
 Εὐνουν πνθόμενοι τὸν Δαμόφιλον ὅτι κατὰ τὸν
 20 πλησίον τῆς πόλεως περίκηπον διατρίβει μετὰ τῆς
 γυναικός, εἴλικον ἐκεῖθεν διὰ τινῶν ἐξ αὐτῶν στα-
 λέντων αὐτόν τε καὶ τὴν γυναῖκα δεδεμένους ἐξαγ-
 κωνίσαντες, πολλὰς κατὰ τὴν ὁδὸν ὕβρεις ὑποσχόν-
 τας. μόνης δὲ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν οἱ δούλοι ᾤφθη-
 25 σαν εἰς πάντα φεισάμενοι διὰ τὸ φιλόανθρωπον
 αὐτῆς ἦθος καὶ περὶ τοὺς δούλους συμπαθῆς καὶ
 βοηθητικὸν κατὰ δύναμιν· ἐξ ὧν ἐδείκνυτο τῶν
 δούλων οὐχὶ ἀμότης εἶναι φύσεως τὰ γινόμενα εἰς
 τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ τῶν προὔπηργμένων εἰς αὐτοὺς
 30 ἀδικημάτων ἀνταπόδοσις. τὸν δὲ Δαμόφιλον καὶ 14
 τὴν Μεγαλλίδα εἰς τὴν πόλιν οἱ ἀπεσταλμένοι ἐλ-
 κύσαντες, ὥσπερ ἔφημεν, εἰς τὸ θέατρον εἰσήγαγον,

συνεληλυθότος ἐνταῦθα τοῦ πλήθους τῶν ἀποστα-
 τῶν. καὶ τοῦ Δαμοφίλου τεχνάσασθαι τι πρὸς τὴν
 σωτηρίαν ἐγχειρήσαντος, καὶ πολλοὺς τοῦ πλήθους
 τοῖς λόγοις ἐπαγομένου, Ἐρμείας καὶ Ζεῦξις πικρῶς
 πρὸς αὐτὸν διακείμενοι πλάνου τε ἀπεκάλουν καὶ 5
 οὐκ ἀναμείναντες τὴν ἀκριβῆ τοῦ δήμου κρίσιν ὁ
 μὲν διὰ τῶν πλευρῶν τὸ ξίφος ὤθει, ὁ δὲ πελέκει
 τὸν τράχηλον ἐκοψεν. ἐκεῖθεν αἰρεῖται βασιλεὺς ὁ
 Εὐνους οὔτε δι' ἀνδρείαν οὔτε διὰ στρατηγίαν, διὰ
 δὲ μόνην τερατείαν καὶ τὸ τῆς ἀποστάσεως ἄρξαι, 10
 ἅμα δὲ καὶ τῆς προσηγορίας οἰονεῖ τινα καλὸν οἰ-
 ωνὸν ἐχούσης πρὸς τὴν τῶν ὑποταττομένων εὐνοίαν.
 15 τῶν ὄλων δὲ τοῖς ἀποστάταις καταστάς κύριος, καὶ
 συναγαγὼν ἐκκλησίαν, ἀνείλε μὲν τοὺς ἐξωγορημέ-
 νους τῶν Ἐνναίων, ὅσοις οὐκ ἦν ἡ τέχνη ὅπλα ἐρ- 15
 γάζεσθαι, ἐκείνους δὲ δεδεμένους τοῖς ἔργοις ὑπέ-
 βαλεν, ἔδωκε δὲ καὶ ταῖς θεραπαίαις τὴν Μεγαλ-
 λίδα χρῆσασθαι ὡς ἂν βούλοιντο· καὶ αὐταὶ κατε-
 κρήμνισαν αἰκισάμεναι. καὶ αὐτὸς δὲ τοὺς ἰδίους
 20 ἀνείλε κυρίους Ἀντιγένη καὶ Πύθωνα. περιθήμενος 20
 δὲ διάδημα καὶ πάντα τὰ ἄλλα τὰ περὶ αὐτὸν βα-
 σιλικῶς διακοσμήσας, τὴν τε συμβιοῦσαν αὐτῷ,
 Σύραν καὶ συμπολίτιν οὔσαν, βασιλίσσαν ἀποδεί-
 ξας, συνέδρους τε τοὺς συνέσει δοκοῦντας διαφέ-
 ρειν ποιησάμενος, ὧν ἦν Ἀχαιοὺς καὶ τοῦνομα καὶ 25
 τὸ γένος, ἀνὴρ καὶ βουλῆ καὶ χειρὶ διαφέρων, καὶ
 ἐν τρισὶν ἡμέραις πλείους τῶν ἑξακισχιλίων τὸν δυ-
 νατὸν καθοπλίσας τρόπον, καὶ ἑτέρους συνεπαγό-
 μενος ἀξίναις καὶ πελέκεσι χρωμένους ἢ σφενδό-
 ναις ἢ δρεπάνοις ἢ ξύλοις πεπυρακτωμένοις ἢ καὶ 30
 μαγείρων ὀβελοῖς, ἐπήει πᾶσαν λεηλατῶν τὴν χώ-
 ραν, καὶ πλήθος ἄπειρον οἰκετῶν προσλαμβάνων

ἔθάρρησε καὶ στρατηγοῖς Ῥωμαίων πολεμῆσαι, καὶ
 συμπλακεῖς τῷ πλήθει πολλάκις ἐκράτησεν, ἔχων
 ἤδη στρατιώτας ὑπὲρ τοὺς μυρίους. ἐν τούτῳ δὲ 17
 Κλέων τις Κίλιξ ἄλλων δούλων ἀποστάσεως ἤρξε.
 5 καὶ πάντων ταῖς ἐλπίσι μετεωρισθέντων ὡς ἀντι-
 πολεμήσει τὰ στασιάσαντα πρὸς ἀλλήλους καὶ αὐτοὶ
 ἑαυτοὺς οἱ ἀποστάται διαφθείροντες ἐλευθερώσουσι
 τὴν Σικελίαν τῆς στάσεως, παρὰ δόξαν ἀλλήλοις
 συνέβησαν, τοῦ Κλέωνος ὑποταγέντος ψιλῶ τοῦ
 10 Εὐνού προστάγματι καὶ τὴν τοῦ στρατηγοῦ οἶα δὴ
 βασιλεῖ χρεῖαν ἀποπληροῦντος, ἔχοντος οἰκεῖον πλη-
 θος στρατιωτῶν πεντακισχιλίων· ἡμέραι δ' ἐγγὺς
 ἦσαν ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως τριάκοντα. καὶ μετὰ 18
 βραχὺ ἐκ Ῥώμης ἤκοντι στρατηγῶ Λευκίῳ Ἰψαίῳ,
 15 ἔχοντι στρατιώτας ἐκ Σικελίας ὀκτακισχιλίους, εἰς
 πόλεμον καταστάντες οἱ ἀποστάται ἐνίκησαν, πλη-
 θος ὄντες διςμύριοι. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀθροίζεται
 τὸ σύστημα αὐτῶν εἰς μυριάδας εἴκοσι, καὶ πολ-
 λοις τοῖς πρὸς Ῥωμαίους πολέμοις ἐνευδοκίμησαν-
 20 τες ἔλαττον αὐτοὶ ἑπταιον. οὐ διαβοηθέντος κατὰ 19
 τε Ῥώμην δούλων ἀπόστασις ἑκατὸν πενήκοντα
 συνομοσάντων ἀνήπτετο, καὶ κατὰ τὴν Ἀττικὴν
 ὑπὲρ χιλίων, ἐν τε Διήλῳ καὶ κατ' ἄλλους πολλοὺς
 τόπους· οὓς τάχει τε τῆς βοηθείας καὶ τῆ σφοδρᾶ
 25 κολάσει τῆς τιμωρίας οἱ καθ' ἕναστος ἐπιμεληταὶ
 τῶν κοινῶν θάπτον ἠφάνισαν, σωφρονίδαντες καὶ
 τὸ ἄλλο ὅσον ἦν ἐπὶ ἀποστάσει μετέωρον. κατὰ δὲ 20
 Σικελίαν ἠὔξετο τὸ κακόν, καὶ πόλεις ἠλίσκοντο
 αὐτανδροὶ καὶ πολλὰ στρατόπεδα ὑπὸ τῶν ἀποστα-
 30 τῶν κατεκόπησαν, ἕως Ρουπίλιος ὁ Ῥωμαίων στρα-
 τηγὸς τὸ Ταυρομένιον ἀνεσώσατο Ῥωμαίοις, καρτε-
 ρῶς μὲν αὐτὸ πολιορκήσας, καὶ εἰς ἄφατον ἀνάγ-

κην καὶ λιμὸν τοὺς ἀποστάτας συγκλείσας, ὥστε
 ἀρξαμένους ἐκ παίδων βορᾶς καὶ διελθόντας διὰ
 γυναικῶν μηδὲ τῆς αὐτῶν ἀλληλοφαγίας μηδ' ὅλως
 φείσασθαι· ὅτε καὶ Κομανὸν τὸν ἀδελφὸν Κλέωνος
 21 φεύγοντα τῆς πολιορκουμένης πόλεως εἶλε. καὶ τὸ 5
 τελευταῖον Σαραπίωνος Σύρου τὴν ἄκραν προδόν-
 τος συμπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δραπειτῶν ὁ στρα-
 τηγὸς ἐκυρλευσεν· οὓς καὶ αἰκισάμενος κατεκρήμι-
 σεν. ἐκείθεν ἐπὶ τὴν Ἔνναν ἔλθων παραπλησίως
 ἐπολιόρκει, εἰς ἐσχάτην ἀνάγκην συγκλείων τὰς τῶν 10
 ἀποστατῶν ἐλπίδας. καὶ Κλέωνα τὸν στρατηγὸν
 ἐξελθόντα τῆς πόλεως καὶ ἥρωικῶς ἀγωνισάμενον
 μετ' ὀλίγων ὑπὸ τῶν τραυμάτων δείξας νεκρὸν,
 εἶλε καὶ ταύτην προδοσίᾳ τὴν πόλιν, ἐπεὶ οὐδ' ἦν
 22 ἀλώσιμος διὰ τὴν ὀχυρότητα βία χειρός. ὁ δὲ Εὐ- 15
 νους ἀναλαβὼν τοὺς σωματοφύλακας ὄντας χιλίους
 ἔφυγεν ἀνάνδρως εἰς τινὰς παρακρήμινους τόπους.
 ἀλλ' οἱ μὲν σὺν αὐτῷ ἄφυκτον τὸ περὶ αὐτοὺς δει-
 νὸν ἐπιστάμενοι, ἤδη γὰρ καὶ ὁ στρατηγὸς Ῥουπί-
 λιος ἐπ' αὐτοὺς ἤλανθεν, ἀλλήλους τοῖς ξίφεσιν 20
 ἔσφαζον ἀπαυχενίσαντες· ὁ δὲ τερατίας Εὐνους καὶ
 βασιλεὺς καταφυγὼν διὰ δειλίαν ἐν τισὶ κοιλάσιν
 ἐξείλκυσθη ἅμα τεττάρων, μαγείρου καὶ ἀρτοποιοῦ
 καὶ τοῦ τρίβοντος αὐτὸν ἐν τῷ λουτρῷ καὶ τετάρ-
 του τοῦ παρὰ τοὺς πότους εἰωθότος ψυχαγωγεῖν 25
 23 αὐτόν. καὶ παραδοθεὶς εἰς φυλακὴν, καὶ τοῦ σώ-
 ματος αὐτοῦ διαλυθέντος εἰς φθειρῶν πληθός, οἰ-
 κείως τῆς περὶ αὐτὸν ῥαδιουργίας κατέστρεψε τὸν
 βίον ἐν τῇ Μοργαντίνῃ. ἐντεῦθεν Ῥουπίλιος ἐπι-
 τρέχων ὅλην τὴν Σικελίαν ἅμα λογάσιν ὀλίγοις 30
 θᾶπτον ἤπερ τις ἤλπισε παντὸς αὐτὴν ἠλευθέρωσε
 ληστηρίου.

Ὅτι ὁ τῶν ἀποστατῶν βασιλεὺς Εὐνους ἑαυτὸν 24
 μὲν Ἀντίλοχον, Σύρου δὲ τῶν ἀποστατῶν τὸ πλῆ-
 θος ἐπώνομασεν. [Exc. Photii cod. 244, p. 524—
 529 W.]

5 Ὅτι συνετίθεντο πρὸς ἀλλήλους οἱ δοῦλοι περὶ 24^b
 ἀποστάσεως καὶ φόνου τῶν κυρίων. παρελθόντες
 δὲ πρὸς τὸν Εὐνουν οὐκ ἄπωθεν διατρέβοντα, ἠρώ-
 των εἰ συγχωρεῖται παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς τὸ βε-
 βουλευμένον. ὁ δὲ τερατευόμενος μετ' ἐνθουσιασ-
 10 μοῦ, καὶ [πυθόμενος] περὶ τίνων ἤκουσι, διεσά-
 φησεν ὅτι διδόασιν αὐτοῖς οἱ θεοὶ τὴν ἀπόστασιν,
 εἰ μὴ μὴδεμίαν ὑπερβολὴν ποιησάμενοι παραχοῆμα
 [μὲν] ἐγχειρήσωσι ταῖς ἐπιβολαῖς· ὑπὸ γὰρ τῆς πε-
 15 πρωμένης αὐτοῖς κεκυρωῶσθαι τὴν πατρίδα τὴν Ἐν-
 ναν, οὕσαν ἀκρόπολιν ὅλης τῆς νήσου. τοιούτων
 λόγων ἀκούσαντες καὶ διαλαβόντες ὅτι τὸ δαιμό-
 νιον αὐτοῖς συνεπιλαμβάνεται τῆς προαιρέσεως,
 οὕτω παρέστησαν ταῖς ψυχαῖς πρὸς τὴν ἀπόστασιν
 ὥστε μὴδεμίαν ἀναβολὴν τῶν δεδογμένων ποιεῖσθαι.
 20 εὐθύς οὖν τοὺς μὲν δεδεμένους ἔλνον, τῶν δὲ ἄλ-
 λων τοὺς πλησίον διατρέβοντας συλλαβόμενοι περὶ
 τετρακοσίους συνήθροισαν ἐπὶ τινος ἀγροῦ πλησίον
 ὄντος τῆς Ἐννης. συνθέμενοι δὲ πρὸς ἀλλήλους,
 καὶ πίστεις ἐπὶ σφαγίων ἐνόρκους νυκτὸς ποιησά-
 25 μενοι, καθωπλίσθησαν ὥς ποτ' οὖν ὁ καιρὸς συν-
 εχώρει· πάντες δὲ τὸ κράτιστον τῶν ὄπλων τὸν
 θυμὸν ἀνελάμβανον κατὰ τῆς ἀπωλείας τῶν ὑπερη-
 φάνων κυρίων. καὶ τούτων ἀφηγεῖτο Εὐνους, καὶ
 παρακαλοῦντες ἀλλήλους περὶ μέσας νύκτας εἰσέ-
 30 πεσον εἰς τὴν πόλιν καὶ τούτους ἀνήρουν. [Exc.
 Esc. p. 28, 29 Fed. 20, 21 Müll.]

Ὅτι οὐδέποτε στάσις ἐγένετο τηλικαύτη δούλων 25

ἡλίκη συνέστη ἐν τῇ Σικελίᾳ, δι' ἣν πολλὰ μὲν
 πόλεις δειναῖς περιέπεσον συμφοραῖς, ἀναρίθμητοι
 δὲ ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετὰ τέκνων ἐπειράθησαν
 τῶν μεγίστων ἀτυχημάτων, πᾶσα δὲ ἡ νῆσος ἐκιν-
 δύνευσεν πεσεῖν εἰς ἔξουσίαν δραπετῶν, ὅρον τῆς
 ἐξουσίας τιθεμένων τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑπερβολὴν
 τῶν ἀκληρημάτων. καὶ ταῦτα ἀπήντησε τοῖς μὲν
 πολλοῖς ἀνελπίστως καὶ παραδόξως, τοῖς δὲ πραγ-
 ματικῶς ἕκαστα δυναμένοις κρίνειν οὐκ ἀλόγως
 26 ἔδοξε συμβαίνειν. διὰ γὰρ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐ-
 πορίας τῶν τὴν κρατίστην νῆσον ἐκκαρπουμένων
 ἅπαντες σχεδὸν οἱ τοῖς πλούτοις προκεκοφότες ἐξή-
 λωσαν τὸ μὲν πρῶτον τρυφήν, εἰδ' ὑπερηφανίαν
 καὶ ὕβριν. ἐξ ὧν ἀπάντων ἀξαναομένης ἐπ' ἴσης
 τῆς τε κατὰ τῶν οἰκετῶν κακουχίας καὶ τῆς κατὰ 15
 τῶν δεσποτῶν ἀλλοτριότητος, ἐρράγη ποτὲ σὺν και-
 ρῷ τὸ μῖσος. ἐξ οὗ χωρὶς παραγγέλματος πολλὰ
 μυριάδες συνέδραμον οἰκετῶν ἐπὶ τὴν τῶν δεσπο-
 τῶν ἀπώλειαν. τὸ παραπλήσιον δὲ γέγονε καὶ κατὰ
 τὴν Ἀσίαν κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, Ἀριστονίκου 20
 μὲν ἀντιποιησαμένου τῆς μὴ προσηκούσης βασι-
 λείας, τῶν δὲ δούλων διὰ τὰς ἐκ τῶν δεσποτῶν
 κακουχίας συναπονοησαμένων ἐκείνῳ καὶ μεγάλοις
 ἀτυχήμασι πολλὰς πόλεις περιβαλόντων.

27 Ὅτι παραπλησίως καὶ πρὸς τὰς γεωργίας ἕκα- 25
 στος τῶν πολλὴν χώραν κεκτημένων ὅλα σωματο-
 τροφεῖα συνηγόραζον. * τοὺς μὲν πέδαις δεσμεύειν,
 τοὺς δὲ ταῖς βαρύτησι τῶν ἔργων καταπονεῖν, πάν-
 τας δὲ τοῖς ὑπερηφάνοις χαρακτῆρσι κατέστιζον.
 διὸ καὶ τοσοῦτο τῶν οἰκετῶν ἐπέκλυσε πλῆθος ἅπα- 30
 σαν Σικελίαν ὥστε τοὺς ἀκούοντας τὴν ὑπερβολὴν
 μὴ πιστεῦσαι. καὶ γὰρ τῶν Σικελιωτῶν οἱ πολλοὺς

πλούτους κεκτημένοι διημιλλῶντο πρὸς τὰς τῶν
 Ἰταλιωτῶν ὑπερηφανίας τε καὶ πλεονεξίας καὶ κα-
 κουργίας. εἰς τοιαύτην γὰρ συνήθειαν ῥαδιουργίας
 τοὺς νομεῖς ἤγαγον οἱ πολλοὺς οἰκέτας κεκτημένοι
 5 τῶν Ἰταλικῶν ὥστε τροφὰς μὲν μὴ παρέχειν, ἐπι-
 τρέπειν δὲ ληστεύειν. τοιαύτης δοθείσης ἐξουσίας 28
 ἀνθρώποις διὰ μὲν τὴν ἰσχὺν τῶν σωμάτων δυνα-
 μένοις πᾶν τὸ κριθὲν ἐπιτελεῖν, διὰ δὲ τὴν ἄνεσιν
 καὶ σχολὴν εὐκαιροῦσι, διὰ δὲ τὴν τῆς τροφῆς ἐν-
 10 δειαν ἀναγκαζομένοις ταῖς παραβόλοις ἐγχειρεῖν πρά-
 ξεσι, συνέβη ταχὺ τὴν παρανομίαν αὐξηθῆναι. τὸ
 γὰρ πρῶτον ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις τόποις τοὺς
 καθ' ἓνα καὶ δύο τὰς ὁδοιπορίας ποιουμένους ἐφό-
 νευον· εἶτα ἐπὶ τὰς τῶν ἀσθενεστέρων ἐπαύλεις
 15 νυκτὸς ἀθροοὶ συντρέχοντες ἐξήρουν βία ταύτας
 καὶ τὰς κτήσεις διήρπαζον καὶ τοὺς ἀνδισταμένους
 ἀνήρουν. αἰεὶ δὲ μᾶλλον τῆς τόλμης προβαινούσης, 20
 οὔτε τοῖς ὁδοιπόροις νυκτὸς ἢ Σικελία βάσιμος ἦν
 οὔτε τοῖς ἐπὶ τῆς χώρας ζῆν εἰωθόσιν ἀσφαλῆς ἐπὶ
 20 ταύτης ἢ διατριβή, πάντα δὲ βίας καὶ ληστείας καὶ
 παντοδαπῶν φόνων ἦν μεστά. τοῖς δὲ νομεῦσιν
 ἀγραυλίας γεγεννημένης καὶ σκευῆς στρατιωτικῆς, ἐν-
 λόγως ἅπαντες ἐνεπιμπλῶντο φρονήματος καὶ θρά-
 25 λαύροπας ἀξιολόγους καὶ δέρματα λύκων ἢ σκύ-
 ρων ἐσκεπασμένοι τὰ σώματα, καταπληκτικὴν εἶχον
 τὴν πρόσοψιν καὶ πολεμικῶν ἔργων οὐ πόρρω κει-
 μένην. κυνῶν τε ἀλκίμων ἄθροισμα συνεπόμενον 30
 ἐκάστῳ καὶ τροφῆς καὶ γάλακτος καὶ κρεῶν παρα-
 30 κειμένων πλήθος ἐξηγροῖον τὰς τε ψυχὰς καὶ τὰ σώ-
 ματα. ἦν οὖν πᾶσα χώρα μεστὴ καθάπερ στρατευ-
 μάτων διεσπαρμένων, ὡς ἂν ὑπὸ τῆς τῶν κυρῶν

ἐπιτροπῆς τοῦ θράβους τῶν δούλων καθωπλισμέ-
 31 νου. οἱ δὲ στρατηγοὶ κωλύειν μὲν ἐπεχείρουν τὴν
 ἀπόνοιαν τῶν οἰκετῶν, κολάζειν δὲ οὐ τολμῶντες
 διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ βάρος τῶν δεσποτῶν ἠναγ-
 κάζοντο περιορᾶν τὴν ἐπαρχίαν ληστευομένην. οἱ 5
 πλείστοι γὰρ τῶν κτητόρων ἰππεῖς ὄντες ἐντελεῖς
 τῶν Ῥωμαίων, καὶ κριταὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν
 κατηγορουμένοις στρατηγοῖς γινόμενοι, φοβεροὶ ταῖς
 ἀρχαῖς ὑπῆρχον.

32 Ὅτι οἱ περὶ τὰς γεωργίας ἀσχολούμενοι τῶν Ἰτα- 10
 λικῶν παμπληθεῖς οἰκέτας ἀνούμενοι, καὶ πάντας
 χαράττοντες τοῖς στίγμασι, τροφὰς μὲν οὐχ ἱκανὰς
 παρείχοντο, τῇ δὲ βαρύτητι τῶν ἔργων κατέξαινον
 * τὴν παρ' αὐτῶν ταλαιπωρίαν. [Exc. de virt. et vit.
 p. 362—366 V. 598, 599 W.] 15

33 Ὅτι οὐ μόνον κατὰ τὰς πολιτικὰς δυναστείας
 τοὺς ἐν ὑπεροχῇ ὄντας ἐπιεικῶς χρῆ προσφέρεσθαι
 τοῖς ταπεινοτέροις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς ἰδιωτικὸς
 βίους πρῶως προσευεκτέον τοῖς οἰκέταις τοὺς εὖ
 φρονούντας. ἢ γὰρ ὑπερηφανία καὶ βαρύτης ἐν 20
 μὲν ταῖς πόλεσιν ἀπεργάζεται στάσεις ἐμφυλίου
 τῶν ἐλευθέρων, ἐν δὲ τοῖς κατὰ μέρος τῶν ἰδιω-
 τῶν οἴκοις δούλων ἐπιβουλὰς τοῖς δεσπότηαις καὶ
 ἀποστάσεις φοβερὰς κοινῇ ταῖς πόλεσι κατασκευά-
 ζει. ὅσῳ δ' ἂν τὰ τῆς ἐξουσίας εἰς ὠμότητα καὶ 25
 παρανομίαν ἐκτρέπηται, τοσοῦτῳ μᾶλλον καὶ τὰ
 τῶν ὑποτεταγμένων ἤδη πρὸς ἀπόνοιαν ἀποθηρι-
 οῦται· πᾶς γὰρ ὁ τῇ τύχῃ ταπεινὸς τοῦ μὲν καλοῦ
 καὶ τῆς δόξης ἐκουσίως ἐκχωρεῖ τοῖς ὑπερέχουσι,
 τῆς δὲ καθηκούσης φιλανθρωπίας στερισκόμενος 30
 πολέμιος γίνεται τῶν ἀνημέρως δεσποζόντων. [Exc.
 Vat. p. 100.]

Ὅτι Δαμόφιλος τις ἦν τὸ γένος Ἐνναῖος, τὴν 34
 οὐσίαν μεγαλόπλουτος, τὸν τρόπον ὑπερήφανος,
 ὃς πολλὴν χώρας περίοδον γεωργῶν, παμπληθεῖς
 δὲ βοσκημάτων ἀγέλας κεκτημένος, οὐ μόνον τὴν
 5 τροφὴν τῶν κατὰ Σικελίαν Ἰταλικῶν ἐξήλωσεν, ἀλλὰ
 καὶ τὸ κατὰ τοὺς οἰκέτας πλῆθος καὶ τὴν εἰς τοῦ-
 τούς ἀπανθρωπίαν καὶ βαρύτητα. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς
 χώρας ἵππους τε πολυτελεῖς καὶ τετρακύκλους ἀπή-
 νας μετ' οἰκετῶν στρατιωτικῶν περιήγετο· πρὸς δὲ
 10 τούτοις εὐπρεπῶν παίδων πλῆθος, ἔτι δὲ κολάκων
 ἀνάγωγον παραδρομὴν ἔχειν ἐφιλοτιμείτο. κατὰ δὲ 35
 τὴν πόλιν καὶ τὰς ἐπαύλεις ἀργυρωμάτων ἐκθέσεις
 τορευτῶν καὶ στρωμάτων θαλαττίων πολυτελείας
 ἐκπονούμενος παρετίθετο τραπέζας ὑπερηφάνους καὶ
 15 βασιλικὰς ταῖς δαψιλείαις, ὑπεραίρων τὴν Περσι-
 κὴν τροφὴν ταῖς δαπάναις καὶ πολυτελείαις, ὑπερ-
 ἔβαλε δὲ κατὰ τὴν ὑπερηφανίαν. ἀνάγωγος γὰρ
 καὶ ἀπαίδεντος τρόπος ἐξουσίας ἀνυπευθύνου καὶ
 τύχης μεγαλοπλούτου κυριεύσας τὸ μὲν πρῶτον
 20 κόρον ἐγέννησεν, εἶδ' ὕβριν, τὸ δὲ τελευταῖον ὄλε-
 θρόν τε αὐτῷ καὶ συμφορὰς μεγάλας τῇ πατρίδι. ἀγο- 30
 ράζων γὰρ οἰκετῶν πλῆθος ὑβριστικῶς αὐτοῖς προσ-
 εφέρετο, σίγμασι σιδήρου χαράττων τὰ σώματα τῶν
 ἐλευθέρων μὲν ἐν ταῖς πατρίσι γεγεννημένων, αἰχμα-
 25 λωσίας δὲ καὶ δουλικῆς τύχης πεπειραμένων. καὶ
 τούτων τοὺς μὲν πέδαις δεσμεύων εἰς τὰς συνεργα-
 σίας ἐνέβαλλε, τοὺς δὲ νομεῖς ἀποδεικνύων οὔτ'
 ἐσθῆτας οὔτε τροφὰς ἐχορήγει τὰς ἀροττούσας.

Ὅτι ὁ αὐτὸς Δαμόφιλος διὰ τὴν αὐθάδειαν καὶ 37
 30 τὴν ὀμότητα τῶν τρόπων οὐκ ἦν ἡμέρα καθ' ἣν
 οὐκ ἤκίζετό τινος τῶν οἰκετῶν ἐπ' αἰτίαις οὐ δι-
 καίαις. οὐχ ἦτιον δὲ ἢ γυνὴ τούτου Μεγαλλίς χαί-

ρουσα ταῖς ὑπερηφάνοις τιμωρίαις ὡμῶς προσεφέ-
 ρετο ταῖς θεραπευνίσι καὶ τῶν οἰκετῶν τοῖς ὑπο-
 πεσοῦσι. καὶ διὰ τὴν ἐξ ἀμφοτέρων ὕβριν καὶ τι-
 μωρίαν ἀπεθρηιάθησαν οἱ δούλοι πρὸς τοὺς κυρί-
 ους, καὶ διαλαβόντες μηδὲν ἔτι χειρὸν τῶν παρόντων 5
 αὐτοῖς κακῶν ἀπαντήσεσθαι.... [Exc. de virt. et vit.
 p. 366—369 V. 600 W.]

38 Ὅτι Δαμόφιλος ὁ Ἐνναῖός ποτε προσελθόντων
 αὐτῷ τινῶν οἰκετῶν γυμνῶν καὶ διαλεγομένων ὑπὲρ
 ἐσθῆτος οὐκ ἠνέσχετο τὴν ἔντευξιν, ἀλλ' εἰπὼν, Τί 10
 γάρ; οἱ διὰ τῆς χώρας ὁδοιποροῦντες γυμνοὶ βαδί-
 ζουσι, καὶ οὐχ ἑτοίμην παρέχονται τὴν χορηγίαν
 τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἱματίων; ἐπέταξε προσδῆσαι
 τοῖς κίοσι καὶ πληγὰς ἐμφορήσας ἐξαπέστειλεν ὑπερ-
 ηφάνως. [Exc. Vat. p. 100, 101.] 15

39 Ὅτι κατὰ τὴν Σικελίαν ἦν τοῦ Δαμοφίλου θυ-
 γάτηρ, παρθένος μὲν τὴν ἡλικίαν, ἀπλότῃ δὲ τρό-
 πῳ καὶ φιλανθρωπίᾳ διαφέρουσα. αὕτη τοὺς μα-
 στιζομένους ὑπὸ τῶν γονέων ἀεὶ φιλοτίμως εἰώ-
 θει παρηγορεῖσθαι, καὶ τοῖς δεδεμένοις τῶν οἰκετῶν 20
 ἐπαροκοῦσα διὰ τὴν ἐπιείκειαν θαυμαστῶς ὑπὸ πάν-
 των ἠγαπᾶτο. καὶ τότε οὖν τῆς προγεγενημένης χά-
 ριτος ξενολογησάσης αὐτῇ τὸν παρὰ τῶν εὖ πεπον-
 θότων ἔλεον, οὐ μόνον οὐδεὶς ἐτόλμησε μεθ' ὕβρεως
 ἐπιβαλεῖν τῇ κόρῃ τὰς χεῖρας, ἀλλὰ πάντες ἄδικτον 25
 πάσης ὕβρεως τὴν ἀκμὴν αὐτῆς ἐτήρησαν. προχει-
 ρισάμενοι δ' ἐξ αὐτῶν τοὺς εὐθέτους, ὧν ἕκτενέ-
 στατος ἦν Ἐρμείας, ἀπήγαγον εἰς Κατάνην πρὸς
 τινὰς οἰκέλους. [Exc. de virt. et vit. p. 369 V.
 600 W.] 30

40 Ὅτι ἀπηργισμένων τῶν ἀποστατῶν δούλων πρὸς
 ὀλην τὴν οἰκίαν τῶν δεσποτῶν, καὶ τρεπομένων πρὸς

ἀπαραίτητον ὕβριν καὶ τιμωρίαν, ὑπέφαινον ὡς οὐ
 δι' ἁμώτητα φύσεως, ἀλλὰ διὰ τὰς προγεγενημένας
 εἰς αὐτοὺς ὑπερηφανίας ἐλύττων πρὸς τὴν προαδι-
 κησάντων κόλασιν τραπέντες. — Ὅτι καὶ παρὰ τοῖς
 5 οἰκέταις αὐτοδίδακτός ἐστὶν ἡ φύσις εἰς δικαίαν
 ἀπόδοσιν χάριτός τε καὶ τιμωρίας. [Exc. Vat.
 p. 101.]

Ὅτι Εὐνους μετὰ τὸ ἀναγορευθῆναι βασιλεὺς 41
 πάντας ἀνελών, ἐκκλέψας μόνους ἀφῆκε τοὺς ἐν
 10 τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις κατὰ τὰς τοῦ κυρίου συμ-
 περιφορὰς ἐν τοῖς συνδείπνοις ἀποδεδεγμένους αὐ-
 τὸν ἐν τε τῇ μαντικῇ καὶ κατὰ τὰς ἐκ τῆς τραπέξης
 δόσεις φιλανθρωπίας· ὥστε θανατῶσαι τὴν τε τῆς
 τύχης περιπέτειαν καὶ τὸ τὴν κατὰ τῶν εὐτελεστά-
 15 των εὐεργεσίαν ἀμειψθῆναι σὺν καιρῷ τηλικαύτη
 χάριτι. [Exc. de virt. et vit. p. 369, 370 V. 601 W.]

Ὅτι Ἀχαιοὺς ὁ τοῦ βασιλέως Ἀντιόχου σύμβουλος, 42
 τοῖς πραττομένοις ὑπὸ τῶν δραπειτῶν οὐκ εὐαρε-
 στούμενος, ἐπέτιμα τε τοῖς τολμωμένοις ὑπ' αὐτῶν
 20 καὶ μάλα θρασέως προέλεγεν ὅτι συντόμου τεύξον-
 ται τιμωρίας. ὃν ὁ Εὐνους παρρησιαζόμενον το-
 σοῦτον ἀπέσχε τοῦ θανάτῳ περιβαλεῖν ὥστε οὐ
 μόνον ἐδωρήσατο τὴν τῶν δεσποτῶν οἰκίαν, ἀλλὰ
 καὶ σύμβουλον ἐποίησατο. [Exc. Vat. p. 101.]

Ὅτι καὶ ἄλλη τις ἐγένετο ἀπόστασις δραπειτῶν 43
 καὶ σύστημα ἀξιόλογον. Κλέων γάρ τις Κίλιξ ἐκ
 τῶν περὶ τὸν Ταῦρον τόπων, συνήθης ὢν ἐκ παι-
 δων τῷ ληστρικῷ βίῳ, καὶ κατὰ τὴν Σικελίαν νο-
 μεὺς γεγωναὶς ἱπποφορβίων, οὐ διέλιπεν ὁδοιδοκῶν
 30 καὶ παντοδαποὺς φόνους ἐπιτελούμενος. ὃς πυθό-
 μενος τὴν κατὰ τὸν Εὐνουν προκοπὴν καὶ τὰς τῶν
 μετ' αὐτοῦ δραπειτῶν εὐημερίας ἀποστάτης ἐγένετο,

καὶ τινὰς τῶν πλησίον οἰκετῶν πείσας συναπονοή-
σασθαι κατέτρεχε τὴν πόλιν τῶν Ἀκραγαντίνων
καὶ τὴν πλησιόχωρον πᾶσαν. [Exc. de virt. et vit.
p. 370 V. 601 W.]

- 44 Ὅτι ἡ κατεπείγουσα χρεῖα καὶ σπάνις ἠνάγκαζε 5
πάντα δοκιμάζειν τοὺς ἀποστάτας δούλους, οὐ δι-
δοῦσα τὴν τῶν κρειττόνων ἐκλογὴν.
- 45 Ὅτι ὑπῆρχεν οὐ διοσημίας δεόμενον τὸ συλλο-
γίσασθαι τῆς πόλεως τὸ εὐάλωτον· φανερόν γάρ
ἦν καὶ τοῖς εὐηθεστάτοις ὅτι τῶν τειχῶν διὰ τὴν 10
πολυχρόνιον εἰρήνην κατερρηκότεων, καὶ πολλῶν
ἐξ αὐτῆς στρατιωτῶν ἀπολωλότων, ἔσται τῆς πό-
λεως εὐκατόρθωτος ἢ πολιορκία.
- 46 Ὅτι ὁ Εὐνους ἐκτὸς βέλους ἐπιστήσας τὴν δύ-
ναμιν ἐβλασφήμει τοὺς Ῥωμαίους, ἀποφαινόμενος 15
οὐχ ἑαυτούς, ἀλλ' ἐκείνους εἶναι δραπέτας τῶν κιν-
δύνων. μίμους δὲ ἐξ ἀποστάσεως τοῖς ἔνδον ἐπε-
δείκνυτο, δι' ἃ οἱ δοῦλοι τὰς τῶν ἰδίων κυρίων
ἀποστασίας ἐξεθεάτριζον, ὀνειδίζοντες αὐτῶν τὴν
ὑπερηφανίαν καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς τὸν ὅλε- 20
θρον προαγούσης ὑβρεως.
- 47 Ὅτι τὰ ἐξηλλαγμένα δυστυχήματα, εἰ καὶ τινες
πεπεισμένοι τυγχάνουσι μηδενὸς τῶν τοιούτων ἐπι-
στροφὴν ποιῆσθαι τὸ θεῖον, ἀλλ' οὖν γε σύμφο-
ρόν ἐστι τῷ κοινῷ βίῳ τὴν ἐκ θεῶν δεισιδαιμονίαν 25
ἐντετηκέναι ταῖς τῶν πολλῶν ψυχαῖς. ὀλίγοι γὰρ οἱ
δι' ἀρετὴν ἰδίαν δικαιοπραγοῦντες, τὸ δὲ πολὺ φῦλον
τῶν ἀνθρώπων νομικαῖς κολάσεσι καὶ ταῖς ἐκ θεοῦ
τιμωρῆσιν ἀπέχεται τῶν κακουργημάτων.
- 48 Ὅτι πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν ἐπισυμβάντων 30
τοῖς Σικελιώταις, τούτοις ἅπασιν ὁ δημοτικὸς ὄχλος
οὐχ οἶον συνέπασχεν, ἀλλὰ τούναντίον ἐπέχαιρε

προσεπιφθουῶν ἀνίσου τύχης καὶ ἀνωμάλου ζωῆς. ὁ γὰρ φθόνος ἐκ τῆς προγεγενημένης λύπης μετέβαλεν εἰς χαρὰν, ὁρῶν τὸ λαμπρὸν τῆς τύχης μεταπεπιτωκὸς εἰς τὸ πρότερον ὑπ' αὐτῆς ὑπερορώμενον σχῆμα, καὶ τὸ πάντων δεινότατον, οἱ μὲν ἀποστίαται, προνοηθέντες ἐμφρόνως περὶ τοῦ μέλλοντος, οὔτε τὰς ἐπαύλεις ἐνεπύριζον οὔτε τὰς ἐν αὐταῖς κτήσεις καὶ καρπῶν ἀποθέσεις ἐλυμαίνοντο, τῶν τε πρὸς τὴν γεωργίαν ὠρμηκώτων ἀπείχοντο, οἱ δὲ δημοτικοὶ διὰ τὸν φθόνον, ἐπὶ τῇ προφάσει τῶν δραπετῶν, ἐξιόντες ἐπὶ τὴν χώραν οὐ μόνον τὰς κτήσεις διήραπαζον, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπαύλεις ἐνεπύριζον. [Exc. Vat. p. 101, 102.]

Ὅτι κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἀτταλος ὁ βασιλεὺς προσ- 3
 15 φάτως διαδεδεγμένος τὴν ἀρχὴν ἀλλοτριὰν ἔσχε διάθεσιν τῶν προβεβασιλευκότων. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι χρηστότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ χρώμενοι ταῖς βασιλείαις ἐνευδαιμόνησαν· οὗτος δὲ γενόμενος ὤμους καὶ μαιφόνος πολλοὺς τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν τε-
 20 ταγμένων ἀνηκέστοις συμφοραῖς καὶ σφαγαῖς περιέβαλε. τῶν δὲ πατρῴων φίλων τοὺς δυνατωτάτους ὑποπτεύσας ὡς κατ' αὐτοῦ τι βουλευσαμένους, ἔκρινε δεῖν ἅπαντας ἐκποδῶν ποιήσασθαι. ἐπιλεξάμενος οὖν τῶν βαρβάρων μισθοφόρων τοὺς ἀγριωτάτους
 25 εἰς φόνον, ἀπλήστους δὲ εἰς χρημάτων περιουσίαν, τούτους ἐν τισιν οἰκῆμασι κατέκρυψεν ἐν τοῖς βασιλείοις, τῶν δὲ φίλων τοὺς ὑποπτευομένους μετέπεμπο. παραγενομένων δὲ τῶν φίλων, πάντας ἀπέκτεινεν, ἔχων ὑπηρέτας οἰκείους τῆς ἰδίας μαι-
 30 φονίας. εὐθύς δὲ τέκνα καὶ γυναῖκας τούτων προσέταξε τῆς αὐτῆς τιμωρίας ἀξιῶσαι. τῶν δὲ ἄλλων φίλων τῶν ἐπ' ἐξουσίᾳ στρατιωτῶν ἢ πόλεων τε-

ταγμένων οὓς μὲν ἐδολοφόνησεν, οὓς δὲ συλλαβῶν πανοικίους ἀνείλε. διὰ δὲ τὴν ὠμότητα μισηθεὶς οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀρχομένων, ἀλλὰ καὶ τῶν πλησιοχώρων, πάντας τοὺς ὑποτεταγμένους ἐποίησε μετεώρους πρὸς καινοτομίαν. [Exc. de virt. de vit. 5 p. 370 V. 601 W.]

- 4 Ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀλόντων βαρβάρων κατὰ τὰς ὁδοιπορίας ἀγόμενοι οἱ μὲν ἑαυτοὺς, οἱ δὲ ἀλλήλους ἀνήρουν, οὐχ ὑπομένοντες τὴν ἐκ τῆς δουλείας ὕβριν. παῖς δὲ τις ἄνηβος παραστάς τρισὶν 10 ἀδελφαῖς κοιμωμέναις διὰ τὸν κόπον, ταύτας ἀπέσφαξεν· ἑαυτὸν δὲ οὐ φθάσας ἀνελεῖν ὑπὸ τῶν συλλαβόντων ἀνεκρίνετο δι' ἣν αἰτίαν τὰς ἀδελφὰς ἀπέκτεινε. τούτοις μὲν οὖν ἀπεκρίθη διότι τοῦ ζῆν οὐδὲν ἄξιον αὐταῖς κατελέλειπτο, αὐτὸς δὲ τροφῆς 15 ἀποσχόμενος ἐνδεία κατέστρεψε τὸν βίον.
- 2 Ὅτι οἱ αὐτοὶ αἰχμάλωτοι ὡς ἐπὶ τοὺς ὄρους τῆς χώρας κατήντησαν, ῥίψαντες ἑαυτοὺς εἰς ἔδαφος τὴν τε γῆν κατεφίλουν μετ' οἰμωγῆς καὶ τῆς κόνεως εἰς τοὺς κόλπους ἀνελάμβανον, ὥστε εἰς ἔλεον 20 καὶ συμπάθειαν ἅπαν τραπῆναι τὸ στρατόπεδον. ἕκαστος γὰρ τοῖς κοινοῖς τῆς φύσεως πάθεσιν ἐχειροῦτο θείῳ φόβῳ, θεωρῶν ὅτι καὶ βαρβάρων ψυχὰι θηριώδεις, ὅταν ἡ τύχη διαξεύγνυσι τὸ σύννηδες ἀπὸ τῆς πατρίδος, ὅμως οὐκ ἐπιλανθάνονται τῆς 25 πρὸς τὴν θρέψασαν γῆν φιλοστοργίας. [Exc. Vat. p. 103.]
- 5 Ὅτι Τιβέριος ὁ Γράκχος ἦν υἱὸς Τιβερίου τοῦ δις ὑπατευκότος καὶ πολέμους ἐπιφανεῖς καὶ μεγάλους κεχειρικώτος, ἔτι δὲ καλῶς πεπολιτευμένου, θυγα- 30 τριδοῦς δὲ Ποπλίου Σκιπίωνος τοῦ καταπεπολεμηκότος Ἀννίβαν καὶ Καρχηδονίους. ἐξ ἀμφοτέρων

δὲ τῶν γονέων ἐπισημοτάτου γένους πεφυκώς, ἰδίᾳ
 πολὺ προεῖχε τῶν ἡλικιωτῶν συνέσει τε καὶ λόγου
 δεινότητι καὶ τὸ σύνολον πάσῃ παιδείᾳ, καὶ δυνά-
 μενος παρρησίαν ἄγειν πρὸς τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἀν-
 5 τιπραττόντων. [Exc. de virt. p. 373 V. 601 W.]

Καὶ συνέρρεον εἰς τὴν Ῥώμην οἱ ὄχλοι ἀπὸ τῆς 6
 χώρας ὡσπερ εἰ ποταμοὶ τινες εἰς τὴν πάντα δυνα-
 μένην δέχεσθαι θάλατταν. οἱ δὲ ὄχλοι μετεωρι-
 σθέντες πρὸς τὸ βοηθεῖν ἑαυτοῖς, νόμον μὲν ἔχου-
 10 τες ἡγεμόνα καὶ σύμμαχον, προστάτην δὲ ἄρχοντα
 τὸν μήτε χάριτος μήτε φόβου δοῦλον, ὑπὲρ δὲ τοῦ
 τὴν χώραν ἀνακτῆσασθαι τῷ δήμῳ πάντα πόνον καὶ
 κίνδυνον ὑπομένειν κεκοικότα μέχρι τῆς ἐσχάτης
 ἀναπνοῆς.

15 Ἐχων πλῆθος οὐ νεοσύλλογον καὶ φυλᾶδες, 2
 ἀλλὰ τὸ πρακτικώτατον τοῦ δήμου καὶ τοῖς βίοις
 κάρπιμον. διὸ καὶ τῆς βίας ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μέ-
 ρεσι ταλαντευομένης καὶ τῆς ῥοπῆς δεῦρο κἀκεῖσε
 πάλιν ἐκκλινούσης, πολλῶν μυριάδων ἡθροισμένων
 20 τὰ μέρη βιαίως συνίσταντο καὶ καθάπερ ἐν τῇ θα-
 λάττῃ κυμάτων φαντασίαι καὶ διαθέσεις ἐγίνοντο
 κατὰ τὰς τοῦ πλῆθους ἐκκλησίας.

Ἵτι ὁ Ὀκτάβιος μετὰ τὴν καθαιρέσιν οὔθ' ὁμο- 7
 λογῶν ἑαυτὸν ἰδιώτην ὑπάρχειν οὔθ' ὡς ἄρχων
 25 τολμῶν προᾶξαι τι δημαρχικόν, ἔμενε κατὰ τὴν ἰδίαν
 οἰκίαν ἡσυχάζων. καίτοι γε ἐξῆν αὐτὸν οὕτως εἶχειν
 ὅτε ὁ Γράκχος εἰσέφερε ψήφισμα περὶ τῆς κατ' ἀρ-
 χὴν ἀφαιρέσεως αὐτοῦ, κἀκεῖνον ἅμα ψήφισμα κυ-
 ροῦν περιέχον τὴν ἀφαίρεσιν τῆς Γράκχου δημαρ-
 30 χίας· ἢ γὰρ ἂν ἐκάτεροι κατέστησαν ἰδιῶται τῶν
 ψηφισμάτων ἐννόμων ὄντων, ἢ πάλιν διακατεῖχον
 τὴν ἀρχὴν δοξάντων παρὰ νόμῳ ἐπενηνέχθαι.

- 2 Οὗτος μὲν οὖν ἀμετάπτωτον ἔχων τὴν ἐπὶ τὸν ὄλεθρον ὁρμὴν ταχὺ τῆς προσηκούσης κολάσεως ἔτυχεν. καὶ ὁ Σκιπίων ξύλον ἀρπάσας ἐκ τῶν παρὰ κειμένων... ὁ γὰρ θυμὸς παντὸς τοῦ δοκοῦντος εἶναι δυσκόλου περιεγένετο. 5
- 3 Ὅτι προσέπεσε τοῖς περὶ τὸ στρατόπεδον ἢ τοῦ Γράκχου τελευτῆ, καὶ τὸν Ἀφρικανὸν φασιν ἐπιβοῆσαι τοιαῦτα,
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι.
[Exc. Vat. p. 103, 104.] 10
- 8 Ὅτι οἱ Σύροι οἱ δραπέται τῶν αἰχμαλώτων τὰς χεῖρας ἀπέκοπτον, οὐκ ἀρκούμενοι ταῖς παρὰ τοὺς καρποὺς τομαῖς, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς τοῖς βραχίονσιν ἀκρωτηριάζοντες. [Exc. de virt. et vit. p. 373 V. 602 W.] 15
- 9 Ὅτι τοῖς καταφαγοῦσι τοὺς λερωμένους ἰχθῦς οὐκ ἦν παῦλα τῶν κακῶν· τὸ γὰρ δαιμόνιον ὥσπερ ἐπίτηδες εἰς παραδειγματισμὸν τοῖς ἄλλοις ἅπαντας τοὺς ἀπονενοημένους περιείδεν ἀβροθητήτους. οὗτοι μὲν οὖν ἀκολούθως τῇ παρὰ θεῶν κολάσει καὶ τῆς 20
διὰ τῆς ἱστορίας βλασφημίας τετευχότες ἀπέλαυσαν τῆς δικαίας ἐπιτιμήσεως. [Exc. Vat. p. 105.]
- 10 Ὅτι ἡ σύγκλητος δεισιδαιμονοῦσα ἐξάπέστειλεν εἰς Σικελίαν [περὶ τοὺς Σιβύλλης χρησμοῖς] κατὰ Σιβυλλιακὸν λόγιον. οἱ δὲ ἐπελθόντες καθ' ὅλην 25
τὴν Σικελίαν τοὺς τῷ Αἰτναίῳ Διὶ καθιδρυμένους βωμοὺς, θυσιάσαντες καὶ περιφράγματα ποιήσαντες ἀβάτους ἀπεδείκνυον τοὺς τόπους πλην τοῖς ἔχουσι καθ' ἕκαστον πολίτευμα πατρῴους θύειν θυσίας.
- 11 Ὅτι ἦν τις Γόργος Μοργαντῖνος ἐπικαλούμενος 30
Κάμβalos, πλούτω καὶ δόξῃ διαφέρων, ὃς ἐπὶ κυ-

νηγίαν ὀρηήσας, καὶ περιπεσῶν ληστηρίῳ δραπετῶν,
 ἔφευγε πεζὸς πρὸς τὴν πόλιν. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ
 Γόργου τοῦ τούτου πατρὸς ἐφ' ἵππου, καὶ καταλομέ-
 νου καὶ παραδιδόντος τὸν ἵππον, ὅπως ἐφαλόμενος
 5 ἀφιππεύσῃ πρὸς τὴν πόλιν, οὐδ' ὁ παῖς τὴν ἰδίαν
 σωτηρίαν τῆς τοῦ πατρὸς προέκρινεν οὐδ' ὁ πατήρ
 προσεδέχετο τῷ τοῦ τέκνου θανάτῳ διαφυγεῖν τὸν
 κίνδυνον. δεομένων δὲ ἀλλήλων μετὰ δακρύων καὶ
 διαφιλοτιμουμένων ὑπὲρ εὐσεβείας τε καὶ φιλοστορ-
 10 γίας, σύγκρισίν τε λαμβάνοντος ἠθους φιλοτέκνου
 πρὸς τρόπον φιλοπάτορα, συνέβη τοὺς ληστὰς ἐπι-
 φανέντας ἀμφοτέρους ἀνελεῖν.

Ὅτι ὁ τοῦ Διηγύλιος υἱὸς Ζιβέλμιος, ἐξηλωκῶς τὰς 12
 τοῦ πατρὸς μαιφονίας, μνησικακῶν δὲ ὑπὲρ τῶν εἰς
 15 Διήγυλιν τοῖς Θραξὶ πρραχθέντων, ἐπὶ τοσοῦτον προ-
 ἤλθεν ὠμότητος καὶ παρανομίας, ὥστε τοὺς προσκό-
 ψαντας πανοικίους τιμωρεῖσθαι. ἐπὶ γὰρ ταῖς τυ-
 χούσαις αἰτίαις τοὺς μὲν διεμέλιζε, τοὺς δὲ ἀνε-
 σταύρου, τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἐνεπύριζε. γονέων δὲ
 20 ἐν ὄμμασι καὶ κόλποις ἐγκατέσφαζε τέκνα, καὶ κρεα-
 νομῶν τὰ σώματα παρετίθει τοῖς συγγενεστάτοις,
 ἀνανεούμενος τὰς παλαιὰς ἐκείνας Τηρέως ἢ Θυέ-
 στου θοινάς. οἱ δὲ Θραῖκες συλλαβόντες τὸν Ζι-
 βέλμιον, τὸ μὲν καθ' ἐν αὐτὸν ἀντιδιατιθέναι σχε-
 25 δὸν ἀδύνατον ὑπῆρχε· πῶς γὰρ ἐνδεχόμενον ἦν ἐν
 σῶμα τὴν εἰς ὅλου ἔθνος παρανομίαν γενομένην
 ἀναδέξασθαι; ὅμως δ' ἐκ τῶν ἐνδεχομένων ἐφιλο-
 τιμήθησαν πᾶσαν ὕβριν καὶ τιμωρίαν προσαγαγεῖν
 τῷ σώματι. [Exc. de virt. et vit. p. 373, 374 V. 602 W.]

30 Ὅτι τοῦ Ἀτιάλου τοῦ πρώτου βασιλέως χρηστη- 13
 ριαζομένου περὶ τινος ἀπαντοματίσαι τὴν Πυθίαν
 φασί,

θάρσει, ταυρόκερως, ἕξεις βασιλιίδα τιμὴν
καὶ παῖδες παίδων, τούτων γε μὲν οὐκέτι παῖδες.

[Exc. Vat. p. 105.]

14 Ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ Φύσκων προσαγορευόμενος,
πυθόμενος τὴν τῆς Κλεοπάτρας πρὸς αὐτὸν ἄλλο- 5
τρίωσιν, καὶ οὐ δυνάμενος ἄλλως αὐτὴν λυπῆσαι,
πρᾶξιν ἀνοσιωτάτην ἐτόλμησεν ἐπιτελέσασθαι· μι-
μησάμενος γὰρ τὴν τῆς Μηδείας ὠμότητα καὶ μαι-
φονίαν, τὸν κοινὸν αὐτοῦ τε κἀκείνης υἱὸν ἔσφα-
ξεν ἐν τῇ Κύπρῳ, παῖδα μὲν ὄντα τὴν ἡλικίαν, 10
ὀνομαζόμενον δὲ Μεμφίτην. οὐκ ἀρκεσθεῖς δὲ τῷ
ἀσεβήματι τούτῳ, πολλῶ μείζον μῦθος ἕτερον ἐπε-
τελέσατο· ἀκρωτηριάσας γὰρ τὸ σῶμα τοῦ παιδὸς
καὶ ἐνθεῖς εἰς τινα κίστην προσέταξέ τινα τῶν ὑπη-
ρετῶν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν διακομίσαι. κατὰ τύ- 15
χην δὲ σύνεγγυς ὄντων τῇ Κλεοπάτρῃ τῶν γενε-
θλίων, τῇ πρὸ τούτων νυκτὶ θεῖναι τὴν κίστην πρὸ
τῶν βασιλείων παρεσκευάσατο. οὐ συντελεσθέν-
τος, καὶ τῆς περιστάσεως ἐπιγνωσθείσης, ἡ Κλεο-
πάτρα πένθος ἤρατο, καὶ τὸ πλῆθος παντελῶς ἀπε- 20
θηριώθη πρὸς τὸν Πτολεμαῖον. [Exc. de virt. p. 374
V. 602, 603 W.]

15 Ὅτι τῆς ἐαρινῆς ὥρας τῇ χλιᾷ τηκούσης τὴν
χιόνα, καὶ τῶν καρπῶν ἐκ τοῦ συνεχοῦς πάγου
πρὸς τὴν φυὴν καὶ βλάστησιν προϊόντων, τῶν δὲ 25
ἀνθρώπων ἐπὶ τὰς πράξεις ὠρμημένων, ὁ Ἀρσάκης
ἀποπειραθῆναι βουλούμενος τῶν πολεμίων πρεσβευ-
τὰς ἀπέστειλε περὶ εἰρήνης, οἷς Ἀντίοχος μὲν ἔδω-
κεν ἀποκρισεις διότι συγχωρήσει τὴν εἰρήνην, ἐὰν
τὸν ἀδελφὸν Δημήτριον ἀπολύσας τῆς αἰχμαλωσίας 30
παραδῶ, τῶν δὲ δυναστειῶν τῶν ἀφηρημένων ἐκ-
χωρήσῃ, τὴν δὲ πάτριον δυναστείαν ἔχων τελῆ φό-

ρον· ὁ δὲ Ἀρσάκης προσκόψας τῇ βαρύτητι τῶν ἀποκρίσεων ἐπ' αὐτὸν ὤρμησεν.

Ἵτι τῶν τοῦ Ἀντιόχου φίλων παρακαλούντων 16
μὴ συνάπτειν μάχην πρὸς πολλαπλασίους Πάρθους,
5 δύνασθαι γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν ὑπερκειμένην ὄρεινὴν
καταφυγόντας ἀποτρίψασθαι τῇ δυσχωρίᾳ τὸν ἀπὸ
τῶν ἰπέων κίνδυνον, ὁ Ἀντιόχος οὐδενὶ τρόπῳ
προσεδέχετο τοὺς λόγους, ἀποφαινόμενος αἰσχρὸν
εἶναι τοὺς νενικηζότας δεδιέναι τὰς τῶν προητη-
10 μένων τόλμας. παρακαλέσας οὖν τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ
πρὸς τὸν κίνδυνον, ἀνεδέχετο τὴν τῶν βαρβάρων
ἔφοδον εὐρώστως.

Ἵτι κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἀναμαθόντες τὸν θά- 17
νατον Ἀντιόχου οὐ μόνον κοινὸν ἢ πόλις ἐπή-
15 ρατο πένθος, ἀλλὰ καὶ πᾶς ἰδιωτικὸς οἶκος κατη-
φείας καὶ θρήνων ἐπληροῦτο, καὶ μάλιστα τοῦ περι-
τὰς γυναῖκας ὄδυμοῦ τὸ πάθος ἐκκάνοντος. τριά-
κοντα γὰρ μυριάδων ἀπολομένων σὺν τοῖς ἐκτὸς
τῆς τάξεως ἀναβεβηκόσιν οὐκ ἦν εὐρεῖν οἰκίαν
20 ἄμοιρον ἀτυχήματος. αἱ μὲν γὰρ ἀδελφοὺς, αἱ δὲ
ἄνδρας, αἱ δὲ υἱοὺς ἀπολωλότας ἐπένηθον, πολλαὶ
δὲ παρθένοι καὶ παῖδες ὄρφανοὶ γεγονότες τὴν ἐρη-
μίαν ἑαυτῶν κατωδύροντο, μέχρι ὅτου τῆς λύπης
ὁ κάλλιστος ἰατρὸς χρόνος ἐξέλυσε τὴν ἀκμὴν τοῦ
25 πένθους. [Exc. Vat. p. 105, 106.]

Ἵτι ὁ στρατηγὸς Ἀντιόχου Ἀθήναιος πλείστα ἐν 2
ταῖς ἐπισταθμίαις εἰργασμένος κακὰ, τῆς φυγῆς κα-
τάρξας καὶ τὸν Ἀντιόχον ἐγκαταλιπὼν τῆς προση-
κούσης καταστροφῆς ἐτυχε. διεκπεσόντος γὰρ αὐ-
30 τοῦ πρὸς τινὰς κώμας ἠδικημένους ἐν ταῖς ἐπισταθ-
μίαις, οὐδεὶς αὐτὸν ἐδέξατο εἰς οἰκίαν οὐδὲ τροφῆς
μετέδωκεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν χώραν ἀλώμενος λιμῶ

κατέστρεψε τὸν βίον. [Exc. de virt. et vit. p. 374—376 V. 603 W.]

18 "Οτι Ἀρσάκης ὁ Πάρθων βασιλεὺς καταπεπολεμηκῶς Ἀντίοχον διανοεῖτο καταβαίνειν ἐπὶ τὴν Συρίαν, ἐλπίζων ῥαδίως αὐτῆς κυριεύσειν. οὐ μὴν 5 ἐξουσίαν ἔλαβε τῆς στρατείας, ἀλλὰ τῷ μεγέθει τῶν ἐπιτετευγμένων ἢ τύχῃ πολλαπλασίους αὐτῷ κινδύνους καὶ συμφορὰς ἐπέστησεν. οἶμαι γὰρ ἐκ θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲν εἰλικρινὲς δίδοται τῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' ὡς ἐπίτηδες τοῖς μὲν καλοῖς τὰ φαῦλα, 10 τοῖς δὲ κακοῖς ἐπεισάγει τὰ ἀγαθὰ τὸ δαιμόνιον. οὐ μὴν ἢ τύχῃ γε ἐπελάθεται τῆς ἰδίας φύσεως, ἀλλὰ καθάπερ κοπιῶσα τῷ τοὺς αὐτοὺς συνεχῶς εὖ ποιεῖν, τηλικαύτην τὴν παλίρροϊαν εἰργάσατο τοῦ πολλέμου παντὸς ὥστε τοὺς εὐημεροῦντας εἰς τέλος 15 ταπεινῶσαι.

19 "Οτι Ἀρσάκης ὁ τῶν Πάρθων βασιλεὺς ἀλλοτρίως πρὸς Σελευκεῖς διακείμενος, καὶ μνησικακῶν ἐπὶ ταῖς ὕβρεσι καὶ ταῖς τιμωρίαις αἷς ἐχρήσαντο κατ' Ἐνίου τοῦ στρατηγοῦ, καὶ τῶν Σελευκέων ἀποστειλάντων 20 πρέσβεις καὶ παρακαλούντων συγγνώμης τυχεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι καὶ βουλομένων αὐτῶν ἀπόκρισιν λαβεῖν, ἤγαγε τοὺς πρέσβεις ἐπὶ τὸν τόπον οὐπὲρ Πιθίδης ἐκάθητο ἐπὶ τῆς γῆς ἐκτετυφλωμένος, καὶ προσέταξεν ἀπαγγέλλειν τοῖς Σελευκεῦ- 25 σιν ὅτι πάντας αὐτοὺς δεῖ τὰ αὐτὰ παθεῖν. οἱ δὲ φοβηθέντες τῶν μὲν προγεγενημένων συμφορῶν ἐπελάθοντο διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν προσδοκωμένων δεινῶν· αἰεὶ γὰρ ἢ καινότης τῶν κακῶν ἀμαυροῦν εἶπτε τὰς προγεγενημένας ἀτυχίας τοῖς ἀν- 30 θρώποις. [Exc. Val. p. 106, 107.]

20 "Οτι ἀποσταλεῖς παρὰ Πτολεμαίου τοῦ πρεσβυ-

τέρου Ἠγέλοχος στρατηγὸς ἐπὶ Μαρσύαν τὸν τῶν
 Ἀλεξανδρέων στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως, αὐτὸν τε
 ἐξώρρησε καὶ τὴν μετ' αὐτοῦ δύναμιν ἄρδην ἀνεῖ-
 λεν. ἐπαναχθέντος δὲ τοῦ Μαρσύου πρὸς τὸν βα-
 5 σιλέα, καὶ πάντων προσδοκῶντων τιμωρίας αὐτὸν
 τεύξεσθαι τῆς μεγίστης, ἀπέλυσεν αὐτὸν τῶν ἐγ-
 κλημάτων· μετενόει γὰρ ἤδη καὶ ταῖς φιλανθρω-
 πίαις ἔσπευδε διορθώσασθαι τὴν τῶν ὄχλων πρὸς
 αὐτὸν ἀποθηρίωσιν.

10 Ὅτι Εὐήμερος (Ἰμερος) ὁ τῶν Πάρθων βασιλεὺς 21
 (τοῦ τῶν Πάρθων βασιλέως σατραπῆς), Ἰρκανίος ὢν
 τὸ γένος, ὠμότητι δὲ ὑπερβάλλων πάντας τοὺς μνη-
 μουενομένους τυράννους, οὐκ ἔστιν ὁποῖον τιμωρίας
 γένος ἀπέλιπε. πολλοὺς δὲ τῶν Βαβυλωνίων καὶ ἐπὶ
 15 ταῖς τυχοῦσαις αἰτίαις πανοικίους ἐξανδραποδισάμενος
 εἰς τὴν Μηδίαν ἐξέπεμψε, προστάξας λαφυροπωλῆσαι.
 καὶ τῆς Βαβυλωνίως τὴν ἀγορὰν καὶ τινα τῶν ἱερῶν
 ἐνέπηρσε καὶ τὸ κράτιστον τῆς πόλεως διέφθειρε.

Ἅτις Ἀλέξανδρος ὁ Ζαβινᾶς ἐπικληθεὶς, ἀξιολό- 22
 20 γων ἠγεμόνων ἀποστάντων Ἀντιπάτρου καὶ Κλο-
 νίου καὶ Ἀερόπου, τούτους καταλαβομένους Λαο-
 δίκειαν ἐξεπολιόρησεν. καὶ χρησάμενος μεγαλοψύ-
 χως αὐτοῖς ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων· ἦν γὰρ
 πρᾶος καὶ συγγνωμονικός, ἔτι δὲ ἐν ταῖς ὀμιλίαις
 25 καὶ ἐν ταῖς ἐντεύξεσι προσηνής. ὢν χάριν διαφε-
 ρόντως ὑπὸ τῶν πολλῶν ἠγαπᾶτο.

Ἅτις Σεξιτίου τὴν τῶν Γαλατῶν πόλιν ἐλόντος 23
 καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ λαφυροπωλοῦντος, Κράτων τις
 ὄνομα, γεγωνὸς φιλορώμαιος καὶ διὰ τοῦτο πολ-
 30 λὰς ὕβρεις καὶ βασάνους ὑπὸ τῶν ἀποστάντων πο-
 λιτῶν ὑπομεμενηκώς, ἤγετο δέσμιος μετὰ τῶν ἄλ-
 λων αἰχμαλώτων. ἰδὼν δὲ χρηματίζοντα τὸν ὕπατον,

καὶ δηλώσας ὅστις ἦν καὶ ὅτι πολλοὺς καὶ πολλὰ-
 κίς ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑποστὰς κινδύνους, ὥσπερ
 ὑπὲρ Ῥωμαίων πολιτευόμενος, οὐ μόνον αὐτὸς μεθ'
 ὅλης τῆς συγγενείας ἀπολυθεὶς ἀπέλαβε τὴν κτῆσιν,
 ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εἰς τοὺς Ῥωμαίους εὐνοίαν ἐξου- 5
 σίαν ἔλαβεν ἑνακοσίους τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς δου-
 λείας ἐξελέσθαι· ὁ γὰρ ὑπάτος μεγαλοψυχότερον
 τῆς ἰδίας ἐλπίδος αὐτῷ προσηνέχθη, πρὸ ὀφθαλ-
 μῶν τιθεὶς τοῖς Γαλάταις τὴν εἰς ἑκάτερον μέρος
 τῶν Ῥωμαίων ὑπερβολὴν φιλανθρωπίας καὶ τιμω- 10
 ρίας. [Exc. de virt. et vit. p. 377, 378 V. 603, 604 W.]

24 Τὸ δὲ πλῆθος οὐ μόνον λαβόντι τὴν ἀρχήν, ἀλλὰ
 καὶ μεταπορευομένῳ καὶ πρὸ τοῦ μετιέναι παρηκο-
 λούθει, καὶ καταπλέοντι ἐκ τῆς Σαρδόνοσ ἀπήντα
 καὶ ἐκβάντα μετ' εὐφημίας καὶ κρότων ἐδέχετο. 15
 τοσαύτη πρὸς αὐτὸν ἦν εὐνοίας ὀχλικῆς ὑπερβολή.

25 Ὅτι ὁ Γράκχος δημηγορήσας περὶ τοῦ καταλύσαι
 ἀριστοκρατίαν, δημοκρατίαν δὲ συστήσαι, καὶ ἐφι-
 κόμενος τῆς ἀπάντων εὐχρηστίας τῶν μερῶν, οὐ-
 κέτι συναγωνιστὰς, ἀλλὰ καθάπερ αὐθέντας εἶχε τού- 20
 τούς ὑπὲρ τῆς ἰδίας τόλμης. δεδεκασμένος γὰρ ἑκα-
 στος ταῖς ἰδίαις ἐλπίσιν ὡς ὑπὲρ ἰδίων ἀγαθῶν τῶν
 εἰσφερομένων νόμων ἔτοιμος ἦν πάντα κίνδυνον
 ὑπομένειν. τῶν μὲν γὰρ συγκλητικῶν τὸ δικάζειν
 ἀφελόμενος καὶ ἀποδείξας τοὺς ἰππεῖς κριτὰς τὸ 25
 χεῖρον τῆς πολιτείας τοῦ κρείττονος κύριον ἐποίησε,
 καὶ τὴν προϋπάρχουσαν τῷ συνεδρίῳ πρὸς τοὺς
 ἰππεῖς σύμπνοιαν διαστήσας βαρὺν τὸν ὄχλον κατ'
 ἀμφοτέρων κατεσκεύασε, διὰ δὲ τῆς πάντων διχο-
 στασίας ἑαυτῷ δυναστείαν κατασκευάζων καὶ τὸ 30
 κοινὸν ταμιεῖον εἰς αἰσχροὺς καὶ ἀκαίρους δαπάνας
 καὶ χάριτας ἀναλίσκων εἰς ἑαυτὸν πάντας ἀποβλέ-

πειν ἐποίησε, καὶ τῇ μὲν τῶν δημοσιωνῶν τόλμη
καὶ πλεονεξία τὰς ἐπαρχίας ἀπορρίψας ἐπεσπάσατο
παρὰ τῶν ὑποτεταγμένων δίκαιον μῖσος κατὰ τῆς
ἡγεμονίας, τοῖς δὲ στρατιώταις διὰ τῶν νόμων τὰ
5 τῆς ἀρχαίας ἀγωγῆς ἀνστηρὰ καταχαριδάμενος ἀπει-
θειαν καὶ ἀναρχίαν εἰσήγαγεν εἰς τὴν πολιτείαν·
τῶν γὰρ ἀρχόντων καταφρονήσας κατεξανίσταται καὶ
τῶν νόμων. ἐκ δὲ τούτων τῶν ἐθνῶν ὀλέθριος ἀνο-
μία καὶ πόλεως ἀνατροπὴ γίνεται.

10 "Ὅτι ὁ Γράκχος ἐπὶ τοσοῦτο προέβη δυναστείας 2
καὶ ὕβρεως ὥστε τῶν ὄχλων κρινάντων ἐκβαλεῖν
τὸν Ὀκτάβιον ἐκ τῆς πόλεως ἀφῆκεν αὐτὸν εἰπὼν
τῷ δήμῳ διότι ταύτην χάριν δίδωσι τῇ μητρὶ προεν-
τετευγμένος ὑπ' αὐτῆς.

15 "Ὅτι ὁ Ποπίλιος μετὰ δακρύων ὑπὸ τῶν ὄχλων 26
προεπέμφθη ἐκβαλλόμενος ἐκ τῆς πόλεως. οὐ γὰρ
ἠγνόει τὸ πλῆθος τὸ τῆς ἐκβολῆς ἄδικον, ἀλλὰ τῇ
κατ' αὐτοῦ δωροδοκίᾳ δεκαζόμενον ἀπεστέρητο τῆς
μισοπονηροῦσῆς παρρησίας.

20 "Ὅτι ἐπτακαίδεκα φυλαὶ τὸν νόμον ἔπεδοκίμαζον, 27
ἄλλαι δὲ ταύταις ἴσαι παρεδέχοντο· τῆς δὲ ὀκτω-
καιδεκ' τῆς διαριθμουμένης μία ψῆφος ὑπερῆρε τῶν
κυρούντων τὸν νόμον. τῆς δὲ τοῦ δήμου κρίσεως
εἰς οὕτω μικρὰν ῥοπήν συγκλειομένης ὁ Γράκχος
25 ἠγωνία ὡς ὑπὲρ τοῦ ζῆν κινδυνεύων, τῇ δὲ προσ-
θήκῃ μιᾶς γνώμης μαθὼν ἑαυτὸν νικῶντα μετὰ
χαρᾶς ἀνεφθέρξατο, τὸ μὲν ξίφος ἐπίκειται τοῖς ἐχ-
θροῖς, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὡς ἂν ἡ τύχη βραβεύσῃ
στέρξομεν. [Exc. Vat. p. 107—109.]

30 "Ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος οὐ πιστεύων τοῖς ὄχλοις διὰ 28
τε τὴν ἀπειρίαν τῶν ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνων καὶ
τὴν πρὸς τὰς μεταβολὰς ὀξύτητα, παρατάξασθαι μὲν

οὐκ ἐτόλμησε, διανοεῖτο δὲ συσκευάσασθαι τὰ βασιλικὰ χρήματα καὶ τὰ τῶν θεῶν ἀναθήματα συλῆσαι, καὶ μετὰ τούτων νυκτὸς ἀπαῖραι εἰς τὴν Ἑλλάδα. συλᾶν δὲ ἐπιβαλόμενος διὰ τινων βαρβάρων τὸ τοῦ Διὸς ἱερόν, καὶ φωραθεῖς, ἐκινδύνευσε μὲν μετὰ 5 τῆς δυνάμεως ἐκ χειρὸς τυχεῖν τῆς ἀρμοττούσης τιμωρίας, φθάσας δὲ καὶ διαδράς μετ' ὀλίγων ἐπεβάλετο φεύγειν εἰς Σελεύκειαν. τῆς δὲ φήμης αὐτὸν καταταχούσης, οἱ Σελευκεῖς ἀκούσαντες τὰ περὶ τὴν ἱεροσυλίαν ἀπέκλεισαν αὐτὸν τῆς πόλεως. ὁ 10 δὲ ἀποπεσὼν καὶ ταύτης τῆς ἐπιβολῆς, ὥρμησε φεύγειν ἐπὶ τὸ Ποσίδειον, ἀντεχόμενος τῶν παραθαλαττίων τόπων. [Exc. de virt. et vit. p. 378 V. 604 W.]

2 Ὅτι Ἀλέξανδρος μετὰ τὸ ἱεροσυλῆσαι ἔφρευγεν ἐπὶ τὸ Ποσίδειον. εἶπετο δὲ αὐτῷ, ὡς ἔοικε, τὸ 15 δαιμόνιον ἀόρατον ἐκ ποδῶν διῶκον, καὶ τῇ κατ' αὐτοῦ τιμωρίᾳ συνεργὸν γινόμενον συνέκλεισεν εἰς τὸ τυχεῖν τῆς ἀρμοττούσης δίκης· συλληφθεῖς γὰρ ἀνήχθη πρὸς τὸν Ἀντίοχον εἰς τὴν παρεμβολὴν δυσὶν ἡμέραις ὕστερον τῆς ἱεροσυλίας. οὕτως ἀνέκ- 20 φευκτος ἢ τιμωρὸς δίκη μετέροχεται τὴν τῶν ἀσεβῶν τόλμαν· ἐρηγορυῖαι γὰρ διώκουσι τοὺς ἀνοσίους ποιναί, σύντομον τὴν τιμωρίαν φέρουσαι. ἄρτι γὰρ βασιλεὺς ἦν καὶ τεττάρων μυριάδων στρατοπεδευουσῶν ἀφηγεῖτο, καὶ δεδεμένος ἐπανήγετο 25 πρὸς ὕβριν καὶ τιμωρίαν πολεμίων.

3 Ὅτι ἀγομένου δεδεμένου διὰ τῆς παρεμβολῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας, τοῦτο ἄπιστον ἐδόκει οὐ μόνον τοῖς ἀκούουσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄρῳσιν· τὴν γὰρ ἐνέργειαν τῆς αἰσθήσεως τὸ μηδέποτε 30 ἂν γενέσθαι προσδοκῆθῆν εἰς τὸναντίον ῥέπειν ἐβιάζετο. ἐπεὶ δὲ διὰ τῆς ὀράσεως ἐβεβαιούτο τάληθές,

ἅπαντες θαναμάζοντες ἀνέλκουν ἀπὸ τῆς θεάς, οἱ μὲν ἀθρόοις καὶ συμπαθέσι φωναῖς ἐπισημαινόμενοι τὴν τοῦ δαιμονίου δύναμιν, οἱ δὲ ποικίλως ἐπιφθεγγόμενοι τὸ τῆς τύχης ἄστατον, τὸ παλίντροπον τῶν ἀνθρωπίνων, τὴν ὀξύτητα τῆς παλιρροίας, ὡς εὐμετάβολος ὁ βίος, τίς [οὐκ] ἂν προσεδόκησεν; [Exc. Vat. p. 109, 110.]

ἽΟι πολλοὺς ἔχων τοὺς συναγωνιστὰς ἀντιεῖτά-28^a
 τετο ὁ Γράγκος, καὶ αἰεὶ καὶ μᾶλλον ταπεινούμενος
 10 καὶ παρὰ προσδοκίαν ἀποπίπτων εἰς λύτταν τινὰ
 καὶ μανιώδη διάθεσιν ἐνέπιπτε. συναγαγὼν γὰρ
 τοὺς συνωμότας εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν, καὶ μετὰ τοῦ
 Φλάκκου συνεδρεύσας, ἔκρινε τοῖς ὄπλοις δεῖν κρα-
 15 τεῖν τῶν ἀντιπραττόντων καὶ τὰς χεῖρας τοῖς τε
 ἄρχουσι καὶ τῇ συγκλήτῳ προσφέρειν. διὸ παρεκε-
 λεύσατο πᾶσιν ὑπὸ ταῖς τηβένναις φέρειν ξίφη καὶ
 συνακολουθοῦντας αὐτῷ τὸν νοῦν προσέχειν τοῖς
 παραγγελλομένοις. Ὀπιμίου δὲ βουλευομένου εἰς
 τὸ Καπιτώλιον περὶ τοῦ συμφέροντος, ὥρμησεν
 20 ἐκεῖσε μετὰ τῶν καχεκτῶν· εὐρῶν δὲ τὸν νεῶν προ-
 κατειλημμένον καὶ πλῆθος τῶν ἀρίστων ἠθροισμέ-
 νον, ἀπεχώρησεν εἰς τὴν ὀπίσω τοῦ νεῶ στοᾶν
 ἀδημονῶν καὶ ποινηλατούμενος. οὕτω δ' αὐτοῦ
 παροιστροηκότος, Κόιντός τις συνήθειαν ἔχων πρὸς
 25 αὐτὸν προσέπεσε τοῖς γόνασιν αὐτοῦ δεόμενος μη-
 δὲν βλαιοῦ ἢ ἀνήκεστον πράξαι κατὰ τῆς πατρίδος·
 ὁ δὲ τυραννικῶς ἤδη διεξάγων αὐτὸν μὲν προέωσε
 πρηνῆ ἐπὶ τὴν γῆν, τοῖς δὲ ἀκολουθοῦσι προσέ-
 ταξε διαχειρίσασθαι, καὶ ταύτην ἀρχὴν ποιήσασθαι
 30 τῆς κατὰ τῶν ἐναντιουμένων τιμωρίας. ὁ δὲ ὕπα-
 τος καταπλαγείς τὸν τε φόνον ἐδήλωσε τῇ συγ-
 κλήτῳ καὶ τὴν κατ' αὐτῶν ἐπίθεσιν. (Ζήτηι ἐν τῷ

περὶ συμβολῆς πολέμων.) [Exc. Esc. p. 29, 30 Fed. 21 Müll.]

- 29 Ὅτι μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Γράκχον ὑπὸ τοῦ ἰδίου δούλου, τῶν γεγονότων αὐτοῦ φίλων Λεύκιος Οὐτιέλλιος πρῶτος ἐπιστὰς τῷ πτώματι αὐτοῦ οὐχ ὅπως ἠχθέσθη τῇ συμφορᾷ τοῦ τετελευτηκότος, ἀλλὰ τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν καὶ κομίσας πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἶκον ἰδίαν τινὰ πλεονεξίας ἐπίνοιαν καὶ ἀμόνητος ὑπερβολὴν ἐπεδείξατο. ὁ γὰρ ὕπατος ἦν ἐπικεκηρυχῶς τῷ τὴν κεφαλὴν ἀπενέγκαντι δώσειν 10 ἰσόσταθμον χρυσίου· ὁ δὲ τὸν τράχηλον διατρήσας καὶ τὸν ἐγκέφαλον ἐκκενώσας ἐνέτηξεν ἀντὶ τούτου μόλυβδον, ἀναδοὺς δὲ τὴν κεφαλὴν ἐκομίσατο μὲν τὸ χρυσίου, κατεγνώσθη δὲ εἰς ἅπαντα τὸν βίον ἐπὶ προδοσίᾳ φιλίας. ὁμοίως δὲ οἱ Φλάκκοι 15 διεχειρίσθησαν. [Exc. de virt. et vit. p. 378 V. 604 W.]
- 30 Ὅτι ὁ Φλάκκος ... ἐφυγεν ... ἀνδράποδα ... [in margine περὶ Κορδίσκων] ... σθαι τῆς ...
- Ὅτι ... τὴν Ῥώμην ἐπικρατεῖν ...
- Ὅτι ἡ φρόνησις ... τῆς τύχης ... λῶς ... πολλάκις ἡ 20 ταύτης ... τὰς ἀπάντων ἐλπίδας *) [Exc. Vat. p. 110.]
- 31 Ὅτι κατὰ τὴν Λιβύην παραταξαμένων ἀλλήλοις τῶν βασιλέων Ἰογόρθας κρατήσας τῇ μάχῃ πολλοὺς ἀνείλε τῶν Νομάδων, ὁ δὲ Ἀτάρβας ὁ ἀδελφος αὐτοῦ καταφυγὼν εἰς Κίρταν, καὶ συγκλεισθεὶς 25 εἰς πολιορκίαν, ἕξαπέστειλε πρεσβευτὰς εἰς Ῥώμην

*) Mentionem fecit excerptor Fulvii Flacci, qui C. Gracchi socius, in officinam fuga elapsus, iussu L. Opimii consulis interfectus est. V. Appian. B. Civ. I. 26, Liv. Epit. 61. — Deinde Scordiscos memoravit, Thraciae populum, contra quos male pugnavit Porcius Cato (a. Chr. 114; a. U. C. 640). V. Liv. Epit. 63. Flor. III, 4, 3. (Müllerus.) Desunt 2 paginae.

μη περιιδεῖν βασιλέα φίλον καὶ σύμμαχον κινδυνεύοντα. ἢ δὲ σύγκλητος ἔπεμψε πρέσβεις λύειν τὴν πολιορκίαν. οὐ προσέχοντος δὲ Ἰογόρθα, πάλιν ἑτέροισι ἐπέμψαν ἀξίωμα μείζον ἔχοντας. ὁμοίως δὲ καὶ τούτων ἀπράκτων ἐπανελθόντων, ὁ Ἰογόρθας περιταφρεύσας τὴν πόλιν ἐνδεῖα κατεπόνησε τοὺς ἐν τῇ πόλει, τὸν δὲ ἀδελφὸν ἐξελεθόντα μεθ' ἱκετηρίας, καὶ τῆς μὲν βασιλείας ἐξιστάμενον, τὸ δὲ ζῆν αἰτούμενον, ἀπέσφαξεν, οὐκ ἐντραπείς οὔτε
 10 συγγένειαν οὔτε τὸν τῆς ἱκεσίας νόμον. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν Ἰταλῶν τοὺς συμμαχήσαντας τὰδελφῶ πάντας αἰκισάμενος ἀπέκτεινεν. [Exc. de virt. et vit. p. 381 V. 604, 605 W.]

Ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν Νομάδων Ἰογόρθας θαν- 32
 15 μάσας τὴν ἀνδραγαθίαν τῶν Ῥωμαίων ... αὐτῶν ἐπαινέσας ἐν τῷ ...

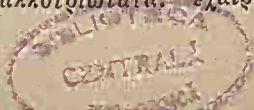
φιλοῖς ἀπεφήνατο διότι τούτοις λόγοις ... ἐπὶ δια-
 ταύτης τῆς Λιβύης ... [Exc. Vat. p. 110.]

Ὅτι Νασικῆς ὁ ὑπάτος ὑπῆρχεν ἀνῆρ καὶ κατ' 33
 20 ἀρετὴν ἀξιόλογος καὶ κατὰ τὴν εὐγένειαν θαυμαζόμενος· ἐξ ἐκείνου γὰρ ἦν τοῦ γένους ἐξ οὗ τοὺς Ἀφρικανοὺς καὶ τοὺς Ἀσιαγενεῖς καὶ τοὺς Ἰσπανοὺς ὀνομάζεσθαι συμβέβηκεν, ὧν ὁ μὲν τὴν Λιβύην, ὁ δὲ τὴν Ἀσίαν, ὁ δὲ τὴν Ἰσπανίαν καταστρεψάμενος,
 25 ἔτυχε τῆς ἀπὸ τῶν πράξεων φερωνύμου προσηγορίας. καὶ πρὸς δὲ τῇ κοινῇ τοῦ γένους δόξῃ πατέρα καὶ πάππον ἔσχεν ἐπιφανεστάτους Ῥωμαίων· ἄμφω μὲν γὰρ προεκάθισαν τοῦ συνεδρίου καὶ πρῶτην ἐπέειχον γνώμην μέχρι τῆς τελευτῆς, ὁ δὲ
 30 πάππος αὐτοῦ καὶ κατὰ δόγμα τῆς συγκλήτου τῶν πολιτῶν ἄριστος ἐκρίθη. ἐν μὲν γὰρ τοῖς τῆς Σι- 2
 βύλλης χρησιμοῖς εὐρέθη γεγραμμένον ὅτι δεῖ τοὺς

- Ῥωμαίους ἰδρῦσασθαι νεῶν τῆς μεγάλης μητρὸς τῶν θεῶν, καὶ τῶν μὲν ἱερῶν τὴν καταγωγὴν ἐκ Πεσσινοῦντος τῆς Ἀσίας ποιήσασθαι, τὴν δὲ ἐκδογὴν αὐτῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ γενέσθαι πανδημει τῆς ἀπαντήσεως γινομένης, καὶ τῶν τε ἀνδρῶν τὸν 5 ἄριστον καὶ γυναικῶν ὁμοίως τὴν ἀγαθὴν*, καὶ τούτους ἀφηγεῖσθαι τῆς ἀπαντήσεως καὶ δέξασθαι τὰ ἱερά τῆς θεᾶς. τῆς δὲ συγκλήτου πάντα συντελούσης κατὰ τὸν χρησμόν, ἐκρίθη τῶν μὲν ἀνδρῶν ἄριστος Πόπλιος Νασικᾶς, τῶν δὲ γυναικῶν 10
- 3 Οὐαλερία. οὐ μόνον γὰρ τῇ πρὸς θεοὺς εὐσεβείᾳ διαφέρειν ἔδοξεν, ἀλλὰ καὶ πολιτικὸς ὑπῆρξε καὶ συνετὸς ἐν τῷ τὴν γνώμην ἀποφαίνεσθαι. μετὰ γὰρ τὸν Ἀννιβαϊκὸν πόλεμον Μάρκος μὲν Κάτων ὁ ἐπικληθεὶς Δημοσθένης εἰώθει λέγειν παρ' ἑκα- 15 στον ἐν τῇ συγκλήτῳ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἰδίας γνώμης Καρχηδόνα μὴ εἶναι, καὶ τοῦτο ἐποίει πολλὰκις οὐχ ὑποκειμένης περὶ τούτου βουλής, ἀλλ' ἐτέρων τινῶν ζητουμένων. ὁ δὲ Νασικᾶς αἰεὶ τούναντίον ἀπεφαίνετο Καρχηδόνα διὰ παντὸς εἶναι. 20
- 4 ἑκατέρω μὲν οὖν ἀπόφασιν ἔδοκει τῷ συνεδρίῳ μεγάλην ἔχειν ἀναθεώρησιν· τοῖς δὲ διαφέρουσι τῇ φρονήσει πολὺ προτερεῖν ἢ τοῦ Νασικᾶ διελαμβάνετο. οὐ γὰρ ἐκ τῆς ἄλλων ἀσθενείας ἐκριναν δεῖν θεωρεῖσθαι τὴν τῆς Ῥώμης ἰσχύν, ἀλλ' ἐκ τοῦ 25
- 5 φαίνεσθαι τῶν μεγάλων μείζονα. πρὸς δὲ τούτοις σωζομένης μὲν τῆς Καρχηδόνας ὁ ἀπὸ ταύτης φόβος ἠνάγκαζεν ὁμονοεῖν τοὺς Ῥωμαίους καὶ τῶν ὑποτεταγμένων ἐπιεικῶς καὶ ἐνδόξως ἄρχειν, ὧν οὐδὲν κάλλιον ἐστὶ πρὸς ἡγεμονίας διαμονὴν τε καὶ 30 αὐξήσιν· ἀπολομένης δὲ τῆς ἀντιπάλου πόλεως πρόδηλος ἦν ἐν μὲν τοῖς πόλεταις ἐμφύλιος πόλε-

μος ἐσόμενος, ἐκ δὲ τῶν συμμάχων ἀπάντων μῖσος
 εἰς τὴν ἡγεμονίαν διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν ἀρ-
 χόντων πλεονεξίαν τε καὶ παρανομίαν. ἅπερ ἅπαντα 6
 συνέβη τῇ Ῥώμῃ μετὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος κατα-
 5 σκαφήν· καὶ γὰρ ἐπικίνδυνοι δημαγωγίαι καὶ χώ-
 ρας ἀναδασμοὶ καὶ συμμάχων ἀποστάσεις μεγάλαι
 καὶ ἐμφύλιοι πόλεμοι πολυετεῖς καὶ φοβεροὶ καὶ
 τᾶλλα τὰ προαγορευθέντα ὑπὸ τοῦ Σκιπίωνος ἠκο-
 λούθησεν. ὁ τούτου δὲ υἱὸς πρεσβύτης ἦν τὴν ἡλι-
 10 κίαν, καὶ Τιβέριον Γράκχον τυραννεῖν ἐπιχειρή-
 σαντα ταῖς ἰδίαις χερσὶν ἀπέκτεινε, προηγούμενος
 τῆς συγκλήτου. τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτοῦντος καὶ 7
 τεθηρωμένου πρὸς τοὺς τὸν φόνον δράσαντας, ἔτι
 δὲ τῶν δημάρχων καθ' ἓνα τῶν συγκλητικῶν προ-
 15 αγαγόντων ἐπὶ τὰ ἔμβολα καὶ ἐπερωτώντων τίς ἔστιν
 ὁ ἀνελὼν, οἱ μὲν ἄλλοι ἅπαντες κατεπατηγότες τὴν τῶν
 ὄχλων ὀρμὴν καὶ βίαν ἠρουοῦντο καὶ τὰς ἀποκρίσεις
 ἐξηλλάττοντο, ὁ δὲ Σκιπίων μόνος ὡμολόγησεν ὑφ'
 ἑαυτοῦ γεγυῖναι τὴν ἀναίρεσιν, ἐπειπὼν ὡς τοὺς
 20 μὲν ἄλλους ὁ Γράκχος ἐλάνθανεν ἐπιτιθέμενος τυ-
 ραννίδι, ἑαυτὸν δὲ καὶ τὴν σύγκλητον οὐκ ἔλαθεν.
 ὁ δὲ ὄχλος, καίπερ ἀγανακτῶν, ἠσύχασεν ἐντραπείς
 τὸ βᾶρος καὶ τὴν παρησίαν τάνδρός· ἀλλὰ μὴν 8
 καὶ ὁ τούτου υἱός, κατὰ τὸν ὑποκείμενον ἐνιαυτὸν
 25 τελευτήσας, ἀδωροδόκητος μὲν ἅπαντα τὸν βίον
 διετέλεσε, μετασχὼν δὲ τῆς πολιτείας, καὶ τῷ βίῳ
 πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλ' οὐ τοῖς λόγοις μόνοις φιλοσο-
 φήσας, ἀκόλουθον ἔσχε τῇ τοῦ γένους διαδοχῇ καὶ
 τὴν τῆς ἀρετῆς κληρονομίαν.

30 Ὅτι ὁ Ἀντίοχος ὁ Κυζικηνὸς ἀρτίως παρεληφὼς 34
 τὴν βασιλείαν ἐξέπεσεν εἰς μέθας καὶ τρυφὴν ἀγευνῆ
 καὶ ζηλώματα βασιλείας ἀλλοτριωτάτα· ἔχαιρε γὰρ

μίμοις καὶ προδείκταις καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς θαυ-
ματοποιοῖς, καὶ τὰ τούτων ἐπιτηδεύματα μανθά-
νειν ἐφιλοτιμεῖτο. ἐπετηδευσε δὲ καὶ νευροσπα-
στεῖν καὶ δι' αὐτοῦ κινεῖν ζῶα πενταπῆχη κατάρ-
γυρα καὶ κατάχρυσα καὶ ἕτερα πλείονα τοιαῦτα 5
μηχανήματα. οὐκ εἶχε δὲ ἐλεπόλεων οὐδὲ ὀργάνων
πολιορκητικῶν κατασκευάς, ἃ καὶ δόξαν μεγάλην
καὶ χρείας ἀξιολόγους ἂν παρέσχετο. ἐνεθουσία δὲ
καὶ πρὸς κυνηγίας ἀκαίρους, καὶ πολλάκις νύκτωρ
λάθρα τῶν φίλων μετὰ θυεῖν ἢ τριῶν οἰκιστῶν ἐξῴων 10
ἐπὶ τὴν χώραν ἐκκνήγει λέοντας καὶ παρδάλεις καὶ
ὑς ἀγρίους. παραβόλως δὲ συμπλεκόμενος ἀλόγοις
θηρίοις πολλάκις ἦλθεν εἰς τοὺς ἐσχάτους κιν-
δύνους.

35 Ὅτι Μικίφας ὁ Μασσανάσσου υἱὸς τοῦ Νομά- 15
δων βασιλέως εἶχε καὶ ἄλλους υἱοὺς πλείους, μά-
λιστα δὲ προτετιμημένους Ἀτάρβαν τὸν πρεσβύτα-
τον τῶν παίδων καὶ Ἰάμψαμον καὶ Μικίφαν, ὃς
ἐπιεικέστατος τῶν κατὰ Λιβύην βασιλέων γενόμε-
νος, καὶ πολλοὺς τῶν πεπαιδευμένων Ἑλλήνων με- 20
ταπεμπόμενος, συνεβίου τούτοις. πολλὴν δὲ ἐπι-
μέλειαν ποιούμενος παιδείας, μάλιστα δὲ φιλοσο-
φίας, ἐνεγῆρασε τῇ δυναστείᾳ καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ.
[Exc. de virt. et vil. p. 381—386 V. 605—607 W.]

35^a Ὅτι ἦκεν εἰς τὴν Ρώμην ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ γέ- 25
νους ὑπάρχων Ἰογόρθας ἕτερος, ἀντιποιοῦμενος τῆς
Νομαδικῆς βασιλείας. εὐδοκιμοῦντος δὲ αὐτοῦ καθ'
ὑπερβολὴν, ὁ Ἰογόρθας μισθωσάμενός τινας σφα-
γεῖς τοῦτον μὲν ἐδολοφόνησεν, αὐτὸς δὲ οὐδενὸς
κωλύοντος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν βασιλείαν. [Exc. Esc. 30
p. 30 Fed. 22 Müll.]

36 Ὅτι Κοντωνιατὸς τις ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλατικῆς

πόλεως τῆς οὕτω καλουμένης Ἰοντώρας συνέσει
καὶ στρατηγία διάφορος ἦν, φίλος δὲ καὶ σύμμαχος
Ῥωμαίων, ὡς ἂν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις διατε-
τριφῶς ἐν Ῥώμῃ καὶ κεκοινωνηκῶς ἀρετῆς καὶ
5 ἀγωγῆς νομίμου, διὰ Ῥωμαίων δὲ παρειληφῶς τὴν
ἐν Γαλατία βασιλείαν. [Exc. de virt. et vit. p. 386 V.
607 W.]

... Κάθρωνος καὶ Σιλανοῦ· τοσοῦτου δὲ πλή- 37
θους ἀνηρημένου οἱ μὲν υἱοὺς, οἱ δὲ ἀδελφοὺς ἐπέν-
10 θουν, τινὲς δὲ πατέρων ὄρφανοὶ παῖδες ἀπολελειμ-
μένοι τὴν τῶν γονέων ἀπώλειαν καὶ τὴν Ἰταλίας
ἐρημίαν καταδύροντο, πλείσται δὲ γυναῖκες ἀνδρῶν
ἐστερημένοι χηρείας ἀτυχοῦς ἐλάμβανον πείραν. ἡ
δὲ σύγκλητος μεγαλοψύχως φέρουσα τὴν συμφορὰν
15 τὰ τε πολλὰ πένθη καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῶν κλαυθ-
μῶν [τὸ πολὺ] κατέστειλε καὶ τὴν ἐπὶ τῇ συμ-
φορᾷ λύπην ἐπικρουτομένη βαρέως ἔφερεν. [Exc.
Vat. p. 111.]

Ὅτι ὁ Μάριος εἰς ὧν τῶν συμβούλων καὶ τῶν 38
20 πρεσβευτῶν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ παρεθεωρεῖτο, τα-
πεινότατος ὧν τῶν πρεσβευτῶν τῇ δόξῃ· οἱ μὲν
γὰρ ἄλλοι τοῖς ἀξιώμασι καὶ ταῖς εὐγενεαῖς ὑπερέ-
χοντες μεγάλης ἀποδοχῆς ἐτύγγανον ὑπὸ τοῦ στρα-
τηγοῦ, οὗτος δὲ δοκῶν γεγονέναι δημοσιώνης καὶ
25 τὰς ὑποδεεστέρας ἀρχὰς μόγις εἰληφῶς ἐν ταῖς εἰς
δόξαν προαγωγαῖς παρεθεωρεῖτο. καὶ τῶν μὲν ἄλ-
λων ἕκαστος περιφεύγων πᾶσαν ἐν τοῖς πολεμικοῖς
ἔργοις κακοπάθειαν ἤρειτο τὴν ῥαθυμίαν καὶ ῥα-
στώνην, οὗτος δὲ πρὸς τοὺς ἐν ταῖς μάχαις κινδύ-
30 νους πολλάκις ἠγεμὼν ἐκπεμπόμενος τὴν μὲν ἐκ
τούτων ἀτιμίαν προσεποιεῖτο, ὁμοίως δὲ αὐτὸν εἰς
τὰς τοιαύτας λειτουργίας ἐπιδιδούς πολλὴν ἐμπει-

2 ρίαν περιεποιήσατο τῶν πολεμικῶν ἔργων. ὦν δὲ εὐφυῆς πρὸς ἀγῶνας καὶ κινδύνους, καὶ τούτους ὑπομένων προθύμως, ταχὺ μεγάλην ἐκτήσατο δύναμιν καὶ δόξαν ἐπ' ἀνδρείᾳ. ἐπιεικῶς δὲ τοῖς στρατιώταις προσφερόμενος, καὶ ταῖς δωρεαῖς καὶ 5 ταῖς ὀμιλίαις καὶ συμπεριφοραῖς κεχαρισμέναις τοῖς ὑποτεταγμένοις χρώμενος, μεγάλην εὐνοίαν ἐν τοῖς στρατιώταις περιεποιήσατο. πάντες γὰρ τῆς εὐεργεσίας χάριν ἀποδιδόντες ἐν ταῖς μετὰ τούτου μάχαις φιλοτιμότερον ἠγωνίζοντο, συναύξοντες αὐτοῦ 10 τὴν ἡγεμονίαν· εἰ δὲ τύχοι τις τῶν ἄλλων πρεσβευτῶν ἠγούμενος, ἐθελοκακοῦντες ἀπεδειλίων κατὰ τοὺς ἀναγκαιοτάτους καιροὺς. καὶ συνέβαινε κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν μὲν ταῖς τῶν ἄλλων ἡγεμονίαις Ῥωμαίους ἠτιᾶσθαι, κατὰ δὲ τὰς τοῦ Μαρίου παρου- 15 σίας ἀεὶ νικᾶν. [Exc. de virt. et vit. p. 386—389 V. 607, 608 W.]

39 Ὅτι Βόκχος ὁ κατὰ τὴν Λιβύην βασιλεύων πολλὰ καταμεμψάμενος τοῖς πείσασιν αὐτὸν πολεμεῖν τοῖς Ῥωμαίοις, πρέσβεις ἔπεμψε πρὸς τὸν Μάριον, περὶ 20 μὲν τῶν ἡμαρτημένων αἰτούμενος συγγνώμην, ἀξίων δὲ φιλίαν συνθέσθαι καὶ πολλὰ κατεπαγγελόμενος χρήσιμος ἔσεσθαι Ῥωμαίοις. τοῦ δὲ Μαρίου κελεύσαντος περὶ τούτων πρεσβεύειν πρὸς τὴν σύγκλητον, ὁ μὲν βασιλεὺς ἔξαπέστειλεν εἰς τὴν Ῥώμην 25 πρεσβευτὰς περὶ τούτων, ἡ δὲ σύγκλητος αὐτοῖς ἀπόκρισιν ἔδωκεν ἀπάντων τεύξεσθαι τῶν φιλανθρώπων τὸν Βόκχον, εἰὰν Μάριον πείσῃ. τοῦ δὲ Μαρίου σπεύδοντος αἰχμάλωτον λαβεῖν Ἰογόρθαν τὸν βασιλέα, ὑπακούσας ὁ Βόκχος καὶ μεταπεμψά- 30 μενος τοῦτον, ὡς περὶ τινῶν κοινῇ συμφερόντων διαλεξόμενος, συνέλαβε τὸν Ἰογόρθαν, καὶ δήσας

παρέδωκε Λευκίῳ Σύλλα τῷ ταμίᾳ τῷ πρὸς τὴν
 παράληψιν ἐκπεμφθέντι. τῇ δὲ τούτου συμφορᾷ
 τὴν ἰδίαν σωτηρίαν πορισάμενος διελύθη τῆς παρὰ
 τῶν Ῥωμαίων τιμωρίας. [Exc. de legat. p. 330, 331 U.
 5 630, 631 W.]

Ἵτι ὁ πρεσβύτερος Πτολεμαῖος ἐν Σελευκείᾳ τῇ 39^α
 πόλει ὦν συγκεκλειμένος, ὑπὸ τινος τῶν φίλων
 ἐπιβουλευθεὶς, τὸν μὲν ἐπιβουλεύσαντα συλλαβῶν
 ἐτιμωρήσατο, εἰς δὲ τὸ λοιπὸν οὐ τοῖς τυχοῦσι φί-
 10 λοις ἑαυτὸν ἐπίστευσεν. [Exc. Esc. p. 30 Fed. 22 Müll.]

FRAGMENTA LIBRI XXXVI.

1 Ὅτι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐν Ῥώμῃ, καθ' οὓς Μάριος μὲν τοὺς κατὰ Λιβύην βασιλεῖς Βόκχον καὶ Ἰουγούρθαν κατεπολέμησε μεγάλη παρατάξει, καὶ πολλὰς μὲν τῶν Λιβύων μυριάδας ἀνείλεν, ὕστερον δὲ αὐτὸν Ἰουγούρθαν συλληφθέντα ὑπὸ 5 Βόκχου, ὥστε τυχεῖν συγγνώμης παρὰ Ῥωμαίων ὑπὲρ ὧν αὐτοῖς κατέστη πρὸς πόλεμον, λαβὼν ἐκεῖθεν αἰχμάλωτον εἶχε, μεγίστοις δὲ πταίσμασι τοῖς κατὰ Γαλατίαν τῶν Κίμβρων πολεμούντων Ῥωμαῖοι περιπεσόντες ἠθύμουν, κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους 10 ἠκόν τινες ἀπὸ Σικελίας ἀπόστασιν ἀγγέλλοντες οἰκετῶν εἰς πολλὰς ἀριθμουμένων μυριάδας. οὗ προσ-αγγελθέντος ἐν πολλῇ περιστάσει τὸ Ῥωμαϊκὸν ἅπαν συνεχόμενον διετέλει, ὡς ἂν στρατιωτῶν ἐπιλέκτων σχεδὸν ἑξακισμυρίων ἐν τῷ πρὸς Κίμβρους κατὰ 15 Γαλατίαν πολέμῳ διολωλότων, καὶ ἀπόρων ὄντων εἰς ἀποστολὴν στρατιωτῶν λογάδων.

2 Πρὸ δὲ τῆς κατὰ τὴν Σικελίαν τῶν δούλων ἐπαναστάσεως ἐγένοντο κατὰ τὴν Ἰταλίαν πλείους ἀποστάσεις ὀλιγοχρόνιοι καὶ μικραί, καθάπερ τοῦ 20 δαιμονίου προσημαίνοντος τὸ μέγεθος τῆς ἐσομένης κατὰ τὴν Σικελίαν ἐπαναστάσεως, πρώτη μὲν ἡ περὶ Νουκερίαν, τριάκοντα οἰκετῶν συνωμοσίαν ποιησαμένων καὶ ταχὺ κολασθέντων, δευτέρα ἡ περὶ τὴν Καπύην, διακοσίων οἰκετῶν ἐπαναστάντων καὶ ταχὺ 25

καταλυθέντων. τρίτη δὲ παράδοξος γέγονέ τις. ἦν 2
Τίτος Μενουίτιος, ἰππεὺς μὲν Ῥωμαίων, μεγαλο-
πλούτου δὲ πατρὸς παῖς. οὗτος ἠράσθη θεραπευνί-
δος ἀλλοτρίας κάλλει διαφερούσης. συμπλακείς δ'
5 αὐτῇ καὶ εἰς ἔρωτα παράδοξον αὐτῆς ἐμπεσὼν ἐξη-
γόρασεν αὐτήν, οὕτω τοῦ τε μανιώδους ἔρωτος βια-
ζομένου καὶ τοῦ κυρίου τῆς κόρης τὴν προᾶσιν μό-
λις κατανεύσαντος, ταλάντων Ἀττικῶν ἑπτὰ, καὶ
χρόνον ὥρισε καθ' ὃν ἀποτίσει τὸ χρέος· ἐπιστεύετο
10 δὲ διὰ τὴν πατρῶαν περιουσίαν. ἐνστάντος δὲ τοῦ
ὀρισθέντος, καὶ μὴ ἔχων ἀποδοῦναι, πάλιν ἔταξε
τριάκοντα ἡμερῶν προθεσίαν. ὡς δὲ καὶ ταύτης 3
ἐπιστάσης οἱ μὲν ἀπήτουν, ὁ δὲ οὐδὲν πλέον εἶχεν
ἀνύειν, ὁ δ' ἔρως ἤκμαζεν, ἐπεχείρησε πράξει πα-
15 ραλογωτάτη· ἐπιβουλεύει μὲν γὰρ τοὺς ἀπαιτοῦν-
τας, ἑαυτῷ δὲ μοναρχικὴν ἐξουσίαν περιέθηκε. συν-
αγοράσας γὰρ πεντακοσίας πανοπλίας, καὶ χρόνον
τῆς τιμῆς συντάξας, καὶ πιστευθεῖς, λάθρα πρὸς
ἀγρόν τινα παρακομίσας τοὺς ἰδίους ἀνέσεισε πρὸς
20 ἀπόστασιν οἰκέτας, τετρακοσίους ὄντας. εἶτα ἀνα- 4
λαβὼν διάδημα καὶ περιβόλαιον πορφυροῦν καὶ
ῥαβδούχους καὶ τὰ ἄλλα σύσσημα τῆς ἀρχῆς, καὶ
βασιλέα ἑαυτὸν συνεργία τῶν δοίλων ἀναδείξας,
τοὺς μὲν ἀπαιτοῦντας τὴν τιμὴν τῆς κόρης ῥαβδί-
25 σας ἐπελέκισεν, ἐξοπλίσας δὲ τοὺς οἰκέτας ἐπήει τὰς
σύνεγγυς ἐπαύλεις, καὶ τοὺς μὲν προθύμως συνα-
φισταμένους καθώπλιζε, τοὺς δ' ἀντιπράττοντας
ἀνήρει. ταχὺ δὲ συναγαγὼν στρατιώτας πλείους
τῶν ἑπτακοσίων, καὶ τοίτους εἰς ἑκατονταρχίας κα-
30 ταλέξας, ἐνεβάλετο χάρακα καὶ τοὺς ἀφισταμένους
ὑπεδέχετο. τῆς δ' ἀποστάσεως εἰς Ῥώμην ἀπαγγελ- 5
θεύσης, ἡ σύγκλητος ἐμφρόνως περὶ αὐτῆς ἐβουλεύ-

σατο καὶ κατώρθωσε. τῶν γὰρ κατὰ πόλιν στρα-
 τηγῶν ἀπέδειξεν ἓνα πρὸς τὴν τῶν δραπειτῶν σύλ-
 ληψιν, Λεύκιον Λούκουλλον. οὗτος δὲ αὐθιμερόν
 ἐκ τῆς Ῥώμης ἐπιλέξας στρατιώτας ἑξακοσίους, εἰς
 τὴν Καπύην ἦλθε συναθροίσας πεξοὺς μὲν τετρα- 5
 κισχιλίους, ἱππεῖς δὲ τετρακοσίους. ὁ δὲ Οὐέτιος
 6 τὴν ὄρμην τοῦ Λουκούλλου πυθόμενος κατελάβετο
 λόφον καρτερόν, ἔχων τοὺς πάντας πλεον τῶν τρις-
 χιλίων καὶ πεντακοσίων. καὶ τὸ μὲν πρῶτον συμ-
 βολῆς γενομένης ἐπλεονέκτησαν οἱ δραπέται ἐκ τό- 10
 πων ὑπερδεξίων μαχόμενοι· μετὰ δὲ ταῦτα τὸν μὲν
 στρατηγὸν τοῦ Οὐέτιου Ἀπολλώνιον διαφθείρας
 ὁ Λούκουλλος, καὶ τῇ δημοσίᾳ πίστει τὴν ἄφρασιν
 τῆς τιμωρίας βεβαιώσας, ἔπεισεν αὐτὸν προδότην
 γενέσθαι τῶν συναποστατῶν. διὸ καὶ τούτου συν- 15
 εργοῦντος τοῖς Ῥωμαίοις καὶ τὰς χεῖρας προσφέρου-
 τος τῷ Οὐέτιῳ, φοβηθεὶς τὴν ἐκ τῆς ἀλώσεως τι-
 μωρίαν ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν, αὐτίκα συναπολωλότων
 καὶ τῶν τῆς ἀποστάσεως κεκοινωνηκότων πλὴν τοῦ
 προδότος Ἀπολλωνίου. καὶ ταῦτα μὲν πρὸ τῆς 20
 κατὰ Σικελίαν, ὥσπερ προοιμιαζόμενα ταύτῃ, με-
 γίστης ἀποστάσεως· ἧτις ἀρχὴν ἔλαβε τοιαύτην.
 [Exc. Photii cod. 244, p. 529—531 W.]

2^a Ὅτι πολλαὶ ἐπαναστάσεις ἐγένοντο οἰκετῶν, πρῶ-
 τη μὲν ἢ περὶ τὴν Νουκερίαν, τριάκοντα οἰκετῶν 25
 συνωμοσίαν ποιησαμένων καὶ ταχὺ κολασθέντων,
 δευτέρα δὲ ἢ περὶ Καπύην, διακοσίων οἰκετῶν ἐπα-
 ναστάντων καὶ ταχὺ κολασθέντων· τρίτη δὲ ἀπό-
 στασις ἐγένετο παράδοξος καὶ πολὺ τὰς εἰδισμένας
 διαλλάττουσα. ἦν γὰρ τις Τίτος μὲν Οὐέτιος, ἱππεὺς 30
 δὲ Ῥωμαίων, ὃς ἔχων πατέρα μεγαλόπλουτον καὶ
 καὶ νέος ὢν παντελῶς εἰς ἐπιθυμίαν ἦλθεν ἄλλο-

- τρίας θεραπευίδος κάλλει διαφερούσης. ἐπιπλα-
 κεις δὲ αὐτῇ καὶ συμβιώσας ἱκανόν τινα χρόνον
 εἰς ἔρωτα παράδοξον ἐνέπεσε καὶ διάθεσιν μανίᾳ
 παρεμφερῆ. διὰ γὰρ τὴν φιλοστοργίαν ἐπιβαλόμε-
 5 νος ἔξαγοράσαι τὴν παιδίσκην, τὸ μὲν πρῶτον ἔσχε
 τὸν δεσπότην αὐτῆς ἀντιπράττοντα, μετὰ δὲ ταῦτα
 τῷ μεγέθει τῆς τιμῆς προτρεψάμενος ἐξηγόρασεν αὐ-
 τὴν ταλάντων Ἀττικῶν ἑπτὰ, καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς
 τιμῆς εἰς τακτὸν χρόνον συνέθετο. πιστευθεὶς δὲ
 10 τοῦ χρήματος διὰ τὴν τοῦ πατρὸς εὐπορίαν ἀπή-
 γαγε τὴν θεραπευίδα, καὶ καταδὺς εἰς τινα τῶν
 πατρικῶν ἀγρῶν ἐξεπλήρου τὴν ἰδίαν ἐπιθυμίαν.
 ὡς δὲ ὁ συγκείμενος τοῦ χρέους χρόνος διήλθεν,
 ἦκον οἱ πεμφθέντες εἰς τὴν ἀπαίτησιν· ὁ δὲ εἰς
 15 τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀναβαλόμενος τὴν ἀπόλυ-
 σιν, καὶ τὸ μὲν χρήμα οὐ δύναμενος πορίσαι, τῷ
 δὲ ἔρωτι δουλεύων, ἐπεχείρησε πράξει παραλογω-
 τάτη. διὰ γὰρ τοῦ πάθους τὴν ὑπερβολὴν καὶ τὴν
 ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπακολουθοῦσαν αἰσχύνην ἐξε-
 20 τράπη πρὸς διαλογισμοὺς παιδαριώδεις καὶ πολλῆς
 ἀφροσύνης μεστούς. πρὸ ὀφθαλμῶν γὰρ λαμβάνων
 τὸν ἐσόμενον τῆς ἐρωμένης διαχωρισμόν, τοῖς μὲν
 ἀπαιτοῦσι τὴν τιμὴν ἀνέλπιστον ἐπιβουλήν συνε-
 στήσατο*. [Exc. Esc. p. 31 Fed. 22, 23 Müll.]
- 25 Κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Κίμβρους τοῦ Μαρίου στρα- 3
 τεῖαν ἔδωκεν ἢ σύγκλητος ἔξουσίαν τῷ Μαρίῳ ἐκ
 τῶν πέραν θαλάττης ἔθνῶν μεταπέμπεσθαι συμμα-
 χίαν. ὁ μὲν οὖν Μάριος ἐξέπεμψε πρὸς Νικουμήδην
 τὸν τῆς Βιθυνίας βασιλέα περὶ βοηθείας· ὁ δὲ ἀπό-
 30 κρισιν ἔδωκε τοὺς πλείους τῶν Βιθυνῶν ὑπὸ τῶν
 δημοσιωνῶν διαρπαγέντας δουλεύειν ἐν ταῖς ἐπαρ-
 χίαις. τῆς δὲ συγκλήτου ψηφισαμένης ὅπως μηδεὶς 2

σύμμαχος ἐλεύθερος ἐν ἐπαρχίᾳ δουλεύη καὶ τῆς
 τούτων ἐλευθερώσεως οἱ στρατηγοὶ πρόνοιαν ποι-
 ῶνται, τότε κατὰ τὴν Σικελίαν ὧν στρατηγὸς Λι-
 κίνιος Νερούας ἀκολούθως τῷ δόγματι συχνούς
 τῶν δούλων ἠλευθέρωσε, κρίσεις προθεῖς, ὡς ἐν 5
 ὀλίγαις ἡμέραις πλείους τῶν ὀκτακοσίων τυχεῖν τῆς
 ἐλευθερίας. καὶ ἦσαν πάντες οἱ κατὰ τὴν νῆσον
 3 δουλεύοντες μετέωροι πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. οἱ δ'
 ἐν ἀξιώμασι συνδραμόντες παρεκάλουν τὸν στρα-
 τηγὸν ἀποστῆναι ταύτης τῆς ἐπιβολῆς. ὁ δ' εἶτε 10
 χρήμασι πεισθεὶς εἶτε χάριτι δουλεύσας, τῆς μὲν
 τῶν κριτηρίων τούτων σπουδῆς ἀπέστη, καὶ τοὺς
 προσιόντας ἐπὶ τῷ τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας ἐπιπλήτ-
 των εἰς τοὺς ἰδίους κυρίους προσέταττεν ἐπανα-
 στρέφειν. οἱ δὲ δοῦλοι συστραφέντες, καὶ τῶν Συ- 15
 ρακουσῶν ἀπαλλαγέντες, καὶ καταφυγόντες εἰς τὸ
 τῶν Παλικῶν τέμενος, διελάλουν πρὸς ἀλλήλους
 4 ὑπὲρ ἀποστάσεως. ἐκεῖθεν ἐν πολλοῖς τόποις τῆς
 τῶν οἰκετῶν τόλμης ἐκδήλου γινομένης, πρῶτοι τῆς
 ἐλευθερίας ἀντεποιήσαντο κατὰ τὴν Ἀλικυαίων χώ- 20
 ραν ἀδελφῶν δυεῖν μεγαλοπλούτων οἰκέται τριά-
 κοντα, ὧν ἠγεῖτο Ὀάριος ὄνομα· οἱ πρῶτον μὲν
 νυκτὸς κοιμωμένους τοὺς ἰδίους δεσπότας ἀπέσφα-
 ξαν, εἶτα ἐπὶ τὰς γειτνιώσας ἐπαύλεις παρελθόντες
 παρεκάλουν ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν τοὺς δούλους· καὶ 25
 ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ συνέδραμον πλείους τῶν ἑκατὸν
 5 εἴκοσι. καὶ καταλαβόμενοι χωρίον φύσει ὄχυρόν
 τοῦτο μᾶλλον ἀπωχύρωσαν, προσδεξάμενοι καὶ ἑτέ-
 ρους δούλους ὀπλισμένους ὀγδοήκοντα. ὁ δὲ στρα-
 τηγὸς τῆς ἐπαρχίας Λικίνιος Νερούας κατὰ τάχος 30
 αὐτοῖς ἐπελθὼν καὶ πολιορκῶν ἄπρακτον ἔσχε τὴν
 σπουδὴν. ἐπεὶ δὲ βία ἀνάλωτον τὸ φρούριον ἔώρα,

ἐπὶ τὴν προδοσίαν ὄρα, καὶ σωτηρίας ὑποσχέσει
 Γάιον Τιτίμιον επικαλούμενον Γαδαῖον ἀναπέρας,
 ἦν δ' οὗτος πρὸ δυεῖν ἐτῶν καταδικασθεὶς μὲν θά-
 νάτῳ, τὴν τιμωρίαν δ' ἐκφυγῶν καὶ πολλοὺς τῶν
 5 κατὰ τὴν χώραν ἐλευθέρων κατὰ ληστεῖαν ἀναιρῶν,
 οὐδένα δὲ τῶν οἰκετῶν παραλυπῶν, εἶχεν ὑπηρέτην
 τοῦ σκοποῦ. οὗτος ἔχων αὐτῷ πιστοὺς οἰκέτας ἰκα- 6
 νοὺς πρόσσεισι τῷ φρουρίῳ τῶν ἀποστατῶν, ὡς δὴ
 συμμαθεῖξων τοῦ κατὰ Ῥωμαίων πολέμου· εὐμενῶς
 10 δὲ καὶ φιλοφρόνως προσδεχθεὶς ἤρέθη διὰ τὴν ἀν-
 δρείαν καὶ στρατηγός, καὶ προὔδωκε τὸ φρούριον.
 τῶν δ' ἀποστατῶν οἱ μὲν μαχόμενοι κατεκόπησαν,
 οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως δεδιότες τιμωρίαν ἑαυ-
 τοὺς κατεκρήμνισαν. ἡ μὲν οὖν πρώτη τῶν δρα-
 15 πετῶν στάσις κατελύθη τὸν εἰρημένον τρόπον.

Τῶν δὲ στρατιωτῶν πρὸς τὰ οἰκεία ἦθη ἀπολυ- 4
 θέντων, ἠκόν τινες ἀπαγγέλλοντες ὅτι Πόπλιον
 Κλόνιον, γενόμενον Ἰππέα Ῥωμαίων, ἐπαναστάντες
 οἱ δοῦλοι κατέσφαξαν ὀγδοήκοντα ὄντες, καὶ ὅτι
 20 πλῆθος ἀγείρουσι. καὶ ὁ μὲν στρατηγός ἐτέρων
 βουλαῖς παρακρουσθεὶς, ἦδη καὶ τῶν πλείστων
 στρατιωτῶν ἀπολελυμένων, καιρὸν παρεῖχε διὰ τῆς
 ἀναβολῆς τοῖς ἀποστάταις βέλτιον αὐτοὺς ἀσφαλί-
 σασθαι. προῆγε δὲ μετὰ τῶν ἐνόντων στρατιωτῶν, 2
 25 καὶ διαβὰς τὸν Ἄλβαν ποταμὸν παρῆλθε τοὺς ἀπο-
 στάτας διατρίβοντας ἐν ὄρει καλουμένῳ Καπριανῷ,
 καὶ κατήντησεν εἰς πόλιν Ἡράκλειαν. ἐκ γοῦν τοῦ
 μὴ προσβαλεῖν αὐτοῖς τὸν στρατηγὸν ἀτολμίαν αὐ-
 τοῦ διαφημίσαντες συχνοὺς ἀνέσειον τῶν οἰκετῶν.
 30 καὶ πολλῶν συρρεόντων καὶ τὸν δυνατὸν τρόπον
 εἰς μάχην παρασκευαζομένων, ἐν ἑπτὰ ταῖς πρώταις
 ἡμέραις καθωπλίσθησαν πλείους τῶν ὀκτακοσίων,

ἐφεξῆς δ' ἐγένοντο τῶν δισχιλίων οὐκ ἐλάττους.
 3 πυθόμενος δ' ἐν Ἡρακλείᾳ τὴν αὐξῆσιν αὐτῶν ὁ
 στρατηγὸς ἡγεμόνα προεχειρίσατο Μάρκον Τιτίνιον,
 δούς αὐτῷ στρατιώτας τοὺς ἐκ τῆς Ἐννης φρουροὺς
 ἑξακοσίους. οὗτος δὲ μάχῃ προσβαλὼν τοῖς ἀπο- 5
 στάταις, ἐπεὶ καὶ τῷ πλήθει καὶ ταῖς δυσχωρίαις
 ἐπλεονέκτου ἐκεῖνοι, ἐτράπη σὺν τοῖς περὶ αὐτόν,
 πολλῶν μὲν ἀναιρεθέντων, τῶν δὲ λοιπῶν ὀψά-
 των τὰ ὄπλα καὶ φυγῇ μόλις διασωθέντων. καὶ οἱ
 ἀποστάται ὄπλων τε εὐπορήσαντες τοσοῦτων ἀθρόον 10
 καὶ νίκης θρασύτερον εἶχοντο τῶν ἔργων, καὶ πάν-
 4 τες τῶν δούλων ἐμετεωρίζοντο πρὸς ἀπόστασιν. καὶ
 πολλῶν καθ' ἡμέραν ἀφισταμένων σύντομον καὶ
 παράδοξον ἐλάμβανον αὐξῆσιν, ὡς ἐν ὀλίγαις ἡμέ-
 ραις πλείους γενέσθαι τῶν ἑξακισχιλίων. ὅτε δὴ 15
 καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντες καὶ βουλῆς προτε-
 θείσης πρῶτον μὲν εἶλοντο βασιλέα τὸν ὀνομαζό-
 μενον Σαλούιον, δοκοῦντα τῆς ἱεροσκοπίας ἐμπει-
 ρον εἶναι καὶ ταῖς γυναικείαις θείαις ἀνλομανοῦντα.
 οὗτος βασιλεύσας τὰς μὲν πόλεις ἀργίας καὶ τρυ- 20
 φῆς νομίζων ἐξέκλινεν, εἰς τρία δὲ μερίδας τοὺς
 ἀποστάτας καὶ ἴσους ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας ταῖς
 μερίσι, προσέταξεν ἐπιέναι τὴν χώραν καὶ πρὸς ἓνα
 5 τόπον καὶ καιρὸν ἅπαντας ἀπαντᾶν. διὸ πολλῶν ἐκ
 τῆς ἐπελασίας ἄλλων τε ζώων καὶ ἵππων εὐπορήσαν- 25
 τες, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκευάσθησαν ἵππεις μὲν
 πλείους τῶν δισχιλίων, πεξοὶ δὲ οὐκ ἐλάττους τῶν
 δισμυρίων, ἥδη καὶ γυμνασίαις πολεμικαῖς ἐνδια-
 πρέποντες. προσπεσόντες οὖν ἄφνω πόλει ὀχυρᾷ
 Μοργαντίνῃ προσβολὰς ἐνεργεῖς καὶ συνεχεῖς ἐποι- 30
 6 οῦντο. ὁ δὲ στρατηγὸς ὡς βοηθήσων τῇ πόλει ἐπελ-
 θὼν, νυκτοπορία χρησάμενος, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ

Ἰταλιώτας τε καὶ ἐκ Σικελίας σχεδὸν στρατιώτας
 μυρίους, κατέλαβε τοὺς ἀποστάτας ἀσχολουμένους
 περὶ τὴν πολιορκίαν, καὶ ἐπιθέμενος αὐτῶν τῇ πα-
 ρεμβολῇ, καὶ εὐρῶν ὀλίγους μὲν τοὺς φυλάττοντας,
 5 πλῆθος δὲ γυναικῶν ἀλχημαλῶτων καὶ λείας ἄλλης
 παντοδαποῦς, ῥαδίως ἐξεῖλε τὴν στρατοπεδείαν. καὶ
 ταύτην μὲν διήρπασεν, ἐπὶ δὲ τὴν Μοργαντίνην
 ἦγεν. οἱ δ' ἀποστάται ἐξαίφνης ἀντεπιθέμενοι, καὶ τ
 ὑπερδέξιον τὴν στάσιν ἔχοντες, βιαίως τε ἐπιρρά-
 10 ξαντες, εὐθύς ἐπὶ προτερήματος ἦσαν· οἱ δὲ τοῦ
 στρατηγοῦ ἐτράπησαν πρὸς φυγὴν. τοῦ δὲ βασι-
 λέως τῶν ἀποστατῶν κήρυγμα ποιησαμένου μηδένα
 κτείνειν τῶν τὰ ὄπλα ῥιπτούντων, οἱ πλείστοι ῥι-
 πτούντες ἔφευγον. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ καταστρα-
 15 τηγῆσας τοὺς πολεμίους ὁ Σαλούσιος τὴν τε παρεμ-
 βολὴν ἀνεκτήσατο καὶ περιβόητον νίκην ἀπενεργά-
 μενος πολλῶν ὀπλων ἐκυρίευσεν. ἀπέθανον δὲ ἐν 8
 τῇ μάχῃ τῶν Ἰταλιωτῶν τε καὶ Σικελῶν οὐ πλείους
 ἑξακοσίων διὰ τὴν τοῦ κηρύγματος φιλανθρωπίαν,
 20 ἑάλωσαν δὲ περὶ τετρακισχιλίους. ὁ δὲ Σαλούσιος,
 πολλῶν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κατορθώματος συρρε-
 όντων, διπλασιάσας τὴν ἰδίαν δύναμιν, ἐκράτει τῶν
 ὑπαίθρων, καὶ πολιορκεῖν πάλιν ἐπεχείρει τὴν Μορ-
 γαντίνην, κηρύγματι δοὺς τοῖς ἐν αὐτῇ δούλοις τὴν
 25 ἔλευθερίαν. τῶν δὲ κυρίων ἀντιπροτεινόντων αὐ-
 τοῖς ταύτην, εἰ σφίσι συναγωνίσαιτο, εἴλοντο μᾶλ-
 λον τὴν ἀπὸ τῶν κυρίων, καὶ προθύμως ἀγωνισά-
 μενοι ἀπετρίψαντο τὴν πολιορκίαν. ὁ δὲ στρατηγὸς
 μετὰ ταῦτα τὴν ἔλευθερίαν ἀνατρέψας αὐτομολῆ-
 30 σαι τοὺς πλείστους παρεσκεύασε τοῖς ἀποστάταις.

Περὶ δὲ τὴν Αἰγεσταιῶν καὶ Αἰλυβαῖτων χώραν, ὅ
 ἔτι δὲ τῶν ἄλλων τῶν πλησιοχώρων, ἐνόσει πρὸς

ἀπόστασιν τὰ πλήθη τῶν οἰκετῶν. γίνεται δὲ τού-
 των ἀρχηγὸς Ἀθηνίων ὄνομα, ἀνὴρ ἀνδρείαά δια-
 φέρων, Κίλιξ τὸ γένος. οὗτος οἰκονόμος ὢν δυ-
 οῦν ἀδελφῶν μεγαλοπλούτων, καὶ τῆς ἀστρομαντι-
 κῆς πολλὴν ἔχων ἐμπειρίαν, ἔπεισε τῶν οἰκετῶν 5
 πρῶτον μὲν τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν τεταγμένους περὶ δια-
 κοσίους ὄντας, ἔπειτα τοὺς γειννιῶντας, ὥστε ἐν
 2 πέντε ἡμέραις συναχθῆναι πλείους τῶν χιλίων. ὑπὸ
 δὲ τούτων αἰρεθεὶς βασιλεὺς καὶ διάδημα περιθέ-
 μενος ἐναντίαν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀποστῆται τὴν 10
 διάθεσιν ἐποιεῖτο. οὐ γὰρ προσεδέχετο πάντας τοὺς
 ἀφισταμένους, ἀλλὰ τοὺς ἀρίστους ποιούμενος στρα-
 τιώτας τοὺς ἄλλους ἠνάγκαζε μένοντας ἐπὶ τῶν προ-
 γεγενημένων ἐργασιῶν ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἰδίας ἔκα-
 στον οἰκονομίας καὶ τάξεως, ἐξ ὧν καὶ τροφὰς ἀφθό- 15
 3 νους τῶν στρατιωτῶν ἐχορηγεῖτο. προσεποιεῖτο δὲ
 τοὺς θεοὺς αὐτῷ διὰ τῶν ἀστρῶν προσημαίνειν ὡς
 ἔσοιτο τῆς Σικελίας συμπάσης βασιλεὺς· διὸ δεῖν
 αὐτῆς τε τῆς χώρας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζώων τε καὶ
 καρπῶν ὡς ἰδίων φεῖδεσθαι. τέλος ἀθροίσας ὑπὲρ 20
 τοὺς μυρίους ἐτόλμησε πόλιν ἀπόρθητον τὸ Λιλύ-
 βαιον πολιορκεῖν. μηδὲν δὲ ἀνύων μετανίστατο αὐ-
 τῆς, εἰπὼν αὐτῷ τοὺς θεοὺς τοῦτο ἐπιτάττειν· ἐπι-
 μένοντας γὰρ τῇ πολιορκίᾳ δυστυχήματος πειραθῆναι.
 4 παρασκευαζομένου δὲ αὐτοῦ τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως 25
 ἀναχώρησιν κατέπλευσάν τινες ἐν ταῖς ναυσὶ κο-
 μίζοντες ἐπιλέκτους Μαυρουσίους, οἳ ἐπὶ βοήθειαν
 ἦσαν ἀπεσταλμένοι τοῖς Λιλυβαῖταις, ἔχοντες ἠγού-
 μενον ὃς ὠνομάζετο Γόμων. οὗτος σὺν τοῖς ἄμ'
 αὐτῷ κατὰ νύκτα καὶ ἀνελπίστως ἐπιθέμενος τοὺς 30
 περὶ Ἀθηνίωνα ὁδοιποροῦντας, πολλοὺς καταβα-
 λόντες, οὐκ ὀλίγους δὲ τραυματίσαντες, εἰς τὴν πό-

λιν ἐπανήλθον. διόπερ οἱ ἀποστῆναι τὴν ἐκ τῆς
ἀστρομαντείας πρόρρησιν ἐθαύμαζον.

Εἶχε δὲ τὴν Σικελίαν πᾶσαν σύγχυσις καὶ κα- 6
κῶν Ἰλιάς. οὐ γὰρ οἱ δοῦλοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν
5 ἐλευθέρων οἱ ἄποροι πᾶσαν ἀρπαγὴν καὶ παρανο-
μίαν ἐργαζόμενοι, καὶ τοὺς περιτυγχάνοντας δού-
λους τε καὶ ἐλευθέρους, ὅπως μηδεὶς ἀπαγγέλλοι
τὴν περὶ αὐτοὺς ἀπόνοιαν, ἐφόνεον ἀναιδῶς. διό
καὶ πάντες οἱ κατὰ τὰς πόλεις ὑπελάμβανον τὰ μὲν
10 ἐντὸς τειχῶν μόλις εἶναι ἴδια, τὰ δ' ἐκτὸς ἀλλότρια
καὶ δοῦλα τῆς παρανόμου χειροκρασίας. καὶ ἄλλα δὲ
πολλὰ πολλοῖς ἄτοπα κατὰ τὴν Σικελίαν ἐτολμάτο.

Ὁ δὲ τὴν Μοργαντίνην πολιορκήσας Σαλούσιος, 7
ἐπιδραμῶν τὴν χώραν μέχρι τοῦ Λεοντίνου πεδίου,
15 ἤθροισεν αὐτοῦ τὸ σύμπαν στρατεύμα, ἐπιλέκτους
ἄνδρας οὐκ ἐλάττους τῶν τρισμυρῶν, καὶ θύσας
τοῖς Παλικοῖς ἦρωσι τούτοις μὲν ἀνέθηκε μίαν τῶν
ἀλουργῶν περιπορφύρων στολὴν χαριστήρια τῆς νί-
κης, αὐτὸς δ' ἀναγορεύσας ἑαυτὸν βασιλέα Τρύ-
20 φων μὲν ὑπὸ τῶν ἀποστατῶν προσηγορεύετο, δια-
νοούμενος δὲ τὰ Τριόκαλα καταλαβέσθαι καὶ κατα-
σκευάσαι βασιλεία πέμπει καὶ πρὸς Ἀθηναίωνα, με-
ταπεμπόμενος αὐτὸν ὡς στρατηγὸν βασιλεύς. πάν-
τες μὲν οὖν ὑπελάμβανον τὸν Ἀθηναίωνα τῶν πρω-
25 τείων ἀντιποιήσεσθαι, καὶ διὰ τὴν στάσιν τῶν ἀπο-
στατῶν ῥαδίως καταλυθήσεσθαι τὸν πόλεμον· ἡ δὲ
τύχη καθάπερ ἐπίτηδες ἀνέξουσα τὰς τῶν δραπειτῶν
δυνάμεις, ὁμοιοῆσαι τοὺς τούτων ἡγεμόνας ἐποίη-
σεν. ἦκε μὲν γὰρ συντόμως μετὰ τῆς δυνάμειος
30 ἐπὶ τὰ Τριόκαλα ὁ Τρύφων, ἦκε δὲ καὶ Ἀθηναίων
μετὰ τρισχιλίων, ὑπακούων ὡς στρατηγὸς βασιλεῖ
τῷ Τρύφωνι, τὴν ἄλλην αὐτοῦ δύναμιν κατατρέ-

χειν τὴν χώραν καὶ ἀνασειείν πρὸς ἀπόστασιν τοὺς
 οἰκέτας ἀπεσταλκῶς. μετὰ δὲ ταῦτα ὑπονοήσας ὁ
 Τρύφων τὸν Ἀθηνίωνα ἐπιθήσεσθαι ἐν καιρῷ πα-
 ρέδωκεν εἰς φυλακὴν. τὸ δὲ φρούριον ὀχυρώτατον
 ὃν κατεσκεύαζε πολυτελέσι κατασκευαῖς καὶ ἐπὶ μᾶλ- 5
 3 λον ὠχύρου. Τριόκαλα δὲ αὐτὸ φασιν ὠνομάσθαι
 διὰ τὸ τρία καλὰ ἔχειν, πρῶτον μὲν ναματιῶν
 ὑδάτων πλῆθος διαφόρων τῇ γλυκύτητι, δεύτερον
 παρακειμένην χώραν ἀμπελόφυτόν τε καὶ ἐλαιόφυ-
 τον καὶ γεωργεῖσθαι δυναμένην θαυμαστῶς, τρίτον 10
 ὑπερβάλλουσαν ὀχυρότητα, ὡς ἂν οὔσης μεγάλης
 πέτρας ἀναλώτου· ἦν καὶ περιβόλῳ πόλεως στα-
 δίων ὀκτὼ προσπεριβαλῶν καὶ ταφρεύσας βαθεῖα
 τάφρω βασιλείοις ἐχρῆτο, πάσῃ ἀφθονίᾳ τῶν κατὰ
 τὸν βίον ἀπάντων πεπληρωμένην. κατεσκεύασε δὲ καὶ 15
 βασιλικὴν οἰκίαν καὶ ἀγορὰν δυναμένην δέξασθαι πλῆ-
 4 θος ἀνθρώπων. ἔξελέξατο δὲ καὶ τῶν φρονήσει δια-
 φερόντων ἀνδρῶν τοὺς ἱκανοὺς, οὓς ἀποδείξας συμ-
 βούλους ἐχρῆτο συνέδροις αὐτοῖς· τήβεννάν τε περι-
 πόρφυρον περιεβάλλετο καὶ πλατύσημον ἔδν χιτῶνα 20
 κατὰ τοὺς χρηματισμούς, καὶ ῥαβδούχους εἶχε μετὰ
 πελέκεων τοὺς προηγουμένους, καὶ τᾶλλα πάντα ὅσα
 ποιοῦσι τε καὶ ἐπικοσμοῦσι βασιλείαν ἐπετήδευε.

8 Προχειρίζεται δὲ κατὰ τῶν ἀποστατῶν ἡ σύγ-
 κλητος τῶν Ῥωμαίων Λεύκιον Δικίνιον Λούκουλλον, 25
 ἔχοντα στρατιῶτας μυρίους μὲν καὶ τετρακισχιλίους
 Ῥωμαίους καὶ Ἰταλοὺς, Βιδυνοὺς δὲ καὶ Θετταλοὺς
 καὶ Ἀκαρνανᾶς ὀκτακοσίους, ἐκ δὲ τῆς Λευκανίας
 ἑξακοσίους, ὧν ἠγείτο Κλέπτιος, ἀνὴρ στρατηγικὸς
 καὶ ἐπ' ἀνδρεία περιβόητος, ἔτι δὲ καὶ ἑτέρους ἑξα- 30
 κοσίους, ὡς γενέσθαι σύμπαντας ἑπτακισχιλίους καὶ
 2 μυρίους, οὓς ἔχων κατέλαβε τὴν Σικελίαν. ὁ δὲ

Τρύφων ἀπολύσας Ἀθηνίωνα τῆς αἰτίας ἐβουλεύετο
 περὶ τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου. καὶ τῷ μὲν ἤρε-
 σκεν ἐν τοῖς Τριοκάλοις ἀγωνίζεσθαι, Ἀθηνίων δὲ
 5 συνεβούλευε μὴ συγκλεῖν ἐαυτοὺς εἰς πολιορκίαν,
 ἀλλ' ἐν ὑπαίθρῳ διαγωνίζεσθαι. κρατησάσης δὲ
 ταύτης τῆς βουλῆς κατεστρατοπέδευσαν πλησίον
 Σκιρθαίας, ὄντες οὐκ ἐλάττους τῶν τετρακισμυρίων.
 ἀπέιχε δ' αὐτῶν ἡ Ῥωμαίων παρεμβολὴ στάδια δυο- 3
 10 βολισμοί· εἶτα παραταξαμένων ἑκατέρων, καὶ τῆς
 μάχης ὧδε κάκεισε ῥεπούσης καὶ πολλῶν ἑκατέρω-
 θεν πιπτόντων, ὁ μὲν Ἀθηνίων ἔχων συναγωνιζο-
 μένους διακοσίους ἵππεῖς ἐπιλέκτων πάντα τὸν περὶ
 αὐτὸν τόπον νεκρῶν ἐπλήρωσε, τρωθεῖς δ' εἰς ἀμ-
 15 φότερα τὰ γόνατα καὶ τρίτην λαβῶν ἄχρηστος ἐγέ-
 νετο πρὸς τὴν μάχην· ἐξ οὗ οἱ δραπέται ταῖς
 ψυχαῖς πεσόντες πρὸς φυγὴν ἐτράπησαν. ὁ δὲ Ἀθη- 4
 νίων ὡς νεκρὸς ὢν ἔλαθε, καὶ προσποιηθεὶς τετε-
 λευτηκέναι τῆς νυκτὸς ἐπιλαβούσης διεσώθη. ἐπε-
 20 κράτησαν δὲ λαμπρῶς οἱ Ῥωμαῖοι, φυγόντων καὶ
 τῶν μετὰ Τρύφωνος καὶ αὐτοῦ ἐκείνου· καὶ πολ-
 λῶν κατὰ τὴν φυγὴν κοπέντων τέλος οὐκ ἐλάτ-
 τους τῶν δισμυρίων ἀνῆρέθησαν. οἱ δὲ λοιποὶ τῆς
 νυκτὸς συνεργούσης διέφυγον εἰς τὰ Τριοκάλα·
 25 καίτοι ῥᾶον ἦν ἐπιδιώξαντι τῷ στρατηγῷ καὶ τού-
 τους ἀνελεῖν. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τεταπείνωτο τὸ οἰ- 5
 κεικὸν ὥστε καὶ ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τοὺς κυρίους
 ἐπαναδραμεῖν καὶ σφᾶς αὐτοῖς ἐγχειρίσαι· πλὴν ἐπε-
 30 ἀγωνίσασθαι καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ἐαυτοὺς καταπρο-
 δοῦναι. μετὰ δ' ἐνάτην ἡμέραν ὁ στρατηγὸς ἦκε
 πολιορκήσων τὰ Τριοκάλα. καὶ τὰ μὲν ἀναιρῶν,

τὰ δὲ ἀναιρούμενος, ἔλαττον ἔχων ἀπηλλάγη, καὶ οἱ ἀποστάται αὐθις ἐφρονηματίζοντο. ἦννε δὲ τῶν δεόντων ὁ στρατηγὸς εἴτε διὰ ῥαστώνην εἴτε διὰ δωροδοκίαν οὐδέν· ἀνθ' ὧν καὶ δίκην ὕστερον κριθεὶς Ῥωμαίοις ἔδωκε.

5

9 Γάιος δὲ Σερουίλιος καταπεμφθεὶς στρατηγὸς διάδοχος Λουκούλλου οὐδ' αὐτὸς τι ἄξιον μνήμης ἐπραξε· διὸ καὶ ὁμοίως Λουκούλλῳ ὕστερον φυγῇ κατεδικάσθη. τελευτήσαντος δὲ Τρύφωνος διάδοχος τῆς ἀρχῆς ὁ Ἀθηνίων καθίσταται, καὶ τοῦτο μὲν πό- 10 λεις ἐπολιόρκει, τοῦτο δὲ πᾶσαν τὴν χώραν ἀδεῶς κατέτρεχε καὶ πολλῶν ἐκυρίευσε, τοῦ Σερουιλίου μηδὲν ἀντιπράττοντος. [Exc. Photii cod. 244, p. 529—536 W.]

2 Ὁ Λούκουλλος ὁ στρατηγὸς πυθόμενος διαβεβηκέναι τὸν πορθμὸν Σερουίλιον Γάιον στρατηγὸν 15 ἐπὶ τὴν διαδοχὴν τοῦ πολέμου, τοὺς τε στρατιώτας ἀπέλυσε καὶ τὰς χάρακας καὶ τὰς κατασκευὰς ἐνέπρησε, βουλούμενος τὸν διαδεχόμενον τὴν ἀρχὴν μηδεμίαν ἔχειν ἀξιόλογον ἀφορμὴν εἰς τὸν πόλεμον. βλασφημούμενος γὰρ ἐπὶ τῷ δοκεῖν τὸν πόλεμον αὐξίειν, 20 ὑπελάμβανε τῇ ταπεινώσει καὶ ἀδοξίᾳ καὶ τὴν τούτου κατηγορίαν καταλύσειν. [Exc. Vat. p. 111.]

10 Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διελθόντος ὕπατος ἐν Ῥώμῃ Γάιος Μάριος ἠρέθη τὸ πέμπτον καὶ Γάιος Ἀκύλλιος· ὧν ὁ Ἀκύλλιος στρατηγὸς κατὰ τῶν ἀπο- 25 στατῶν σταλεις διὰ τῆς ἰδίας ἀνδρείας ἐπιφανεὶ μάχῃ τοὺς ἀποστάτας ἐνίκησε. καὶ πρὸς αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα τῶν ἀποστατῶν Ἀθηνίωνα συμβαλὼν ἥρωικὸν ἀγῶνα συνεστήσατο. καὶ τοῦτον μὲν ἀνεῖλεν, αὐτὸς δ' εἰς τὴν κεφαλὴν τρωθεὶς ἐθεραπεύθη. 30 καὶ στρατεύει ἐπὶ τοὺς ὑπολειπομένους τῶν ἀποστατῶν, ὄντας μυρίους. οὐχ ὑπομεινάντων δὲ τὴν

ἔφοδον, ἀλλ' εἰς τὰ ὄχυράματα καταφυγόντων, ὅμως
 Ἀκύλλιος οὐκ ἐνεδίδου πάντα πράττων, ἕως αὐτοὺς
 ἐκπολιορκήσας ἐχειρώσατο. ἐτι δ' ὑπολειπομένων 2
 χιλίων, καὶ στρατηγὸν ἔχόντων τὸν Σάτυρον, τὸ
 5 μὲν πρῶτον ἐπεβάλετο διὰ τῶν ὄπλων αὐτοὺς χει-
 ρώσασθαι, μετὰ δὲ ταῦτα διαπρεσβευόντων καὶ πα-
 ραδόντων ἑαυτοὺς τῆς μὲν παραντίκα τιμωρίας
 ἀπέλυσεν, ἀπαγαγὼν δὲ εἰς τὴν Ῥώμην θηριομάχας
 αὐτοὺς ἐποίησε. τοὺς δὲ φασὶ τινες ἐπιφανεστάτην 3
 10 ποιήσασθαι τοῦ βίου καταστροφὴν· τῆς μὲν γὰρ
 πρὸς τὰ θηρία μάχης ἀποστῆναι, ἀλλήλους δὲ ἐπὶ
 τῶν δημοσίων βωμῶν κατασφάζει, καὶ τὸν τελευ-
 ταῖον αὐτὸν τὸν Σάτυρον ἀνελόντα, τοῦτον δ' ἐπὶ
 πᾶσιν αὐτοχειρίᾳ ἥρωικῶς καταστρέφει. ὁ μὲν οὖν
 15 κατὰ Σικελίαν τῶν οἰκετῶν πόλεμος, διαμείνας ἔτη
 σχεδὸν πού τέτταρα, τραγικὴν ἔσχε τὴν κατα-
 στροφὴν. [Exc. Photii cod. 244, p. 537 W.]

Ὅτι οὐ μόνον τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν τὸ πρὸς 11
 τὴν ἀπόστασιν ὠρμημένον κατέτρεχεν, ἀλλὰ καὶ
 20 τῶν ἐλευθέρων οἱ τὰς ἐπὶ χώρας κτήσεις οὐκ ἔχον-
 τες ἐτρέποντο πρὸς ἀρπαγὴν καὶ παρανομίαν. οἱ
 γὰρ ἔλλιπεῖς ταῖς οὐσίαις διὰ τὴν ἀπορίαν ἅμα καὶ
 παρανομίαν ἐξεχέοντο κατὰ συστροφὰς ἐπὶ τὴν χώ-
 ραν, καὶ τὰς μὲν ἀγέλας τῶν θρεμμάτων ἀπήλυ-
 25 νον, τοὺς δ' ἐν τοῖς σταθμοῖς τεθησαυρισμένους
 καρπούς διήρπαζον, καὶ τοὺς περιτυγχάνοντας ἀνέ-
 δην ἐλευθέρους τε καὶ δούλους ἐφόνευον, ὅπως
 μηδεὶς ἀπαγγείλῃ τὴν περὶ αὐτοὺς ἀπόνοιάν τε καὶ
 παρανομίαν. ἀναρχίας δ' οὔσης διὰ τὸ μηδεμίαν 2
 30 Ῥωμαϊκὴν ἀρχὴν δικαιοδοτεῖν, πάντες ἀνυπεύθυνον
 ἔξουσίαν ἔχοντες πολλὰς καὶ μεγάλας συμφορὰς
 ἀπειρογάζοντο· διὸ καὶ πᾶς τόπος ἔγεμεν ἀρπαγῆς

- βιαίου ταῖς τῶν εὐπόρων οὐσίαις ἐνεξουσιαζούσης. οἱ δὲ πρότερον ἐν ταῖς πόλεσι πρωτεύοντες ταῖς τε δόξαις καὶ τοῖς πλούτοις τότε διὰ τὴν ἀνέλπιστον τῆς τύχης μεταβολὴν οὐ μόνον ὑπὸ τῶν δραπετῶν ὑβριστικῶς ἀπέβαλλον τὰς εὐπορίας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἐλευθέρων ἐπηρεαζόμενοι καρτερεῖν ἠναγκάζοντο. διὸ καὶ πάντες ὑπελάμβανον τὰ μὲν ἐντὸς τῶν πυλῶν μόγις ὑπάρχειν ἴδια, τὰ δὲ ἐκτὸς τῶν τειχῶν ἀλλότρια καὶ δοῦλα τῆς παρανόμου χειροκρατίας εἶναι. καθόλου δ' ἦν κατὰ πόλεις φυρμός 10 καὶ σύγχυσις τῶν κατὰ νόμους δικαίων. οἱ γὰρ ἀποστάται τῶν ὑπαίθρων κρατοῦντες ἀνεπίβατον ἐποίουντο τὴν χώραν, μνησικακοῦντες τοῖς δεσπότηαις, οὐκ ἐμπιμπλάμενοι δὲ τῶν ἀνελπίστων εὐτυχημάτων· οἱ δὲ ἐντὸς τῶν τειχῶν δοῦλοι νοσοῦντες 15 ταῖς ψυχαῖς καὶ μετεωριζόμενοι πρὸς ἀπόστασιν φοβερῶτατοι τοῖς κυρίοις ὑπῆρχον.
- 12 Ὅτι Σατορνίνος ὁ δήμαρχος ζηλώσας βίον ἀκόλαστον, καὶ ταμίας ὑπάρχων, εἰς τὴν ἐξ Ὠστίας εἰς Ῥώμην τοῦ σίτου παρακομιδὴν ἐτάχθη, διὰ 20 δὲ τὴν ῥαθυμίαν καὶ φανυλότητα τῆς ἀγωγῆς δόξας κακῶς προεσθάναι τῆς προειρημένης ἐπιμελείας, ἐπιτιμήσεως ἔτυχε προσηκούσης· ἡ δὲ σύγκλητος παρελομένη τὴν ἐξουσίαν παρέδωκεν ἄλλοις τὴν ἐπιστασίαν ταύτην. διορθωσάμενος δὲ τὴν προὑπάρχουσαν ἀκολασίαν, καὶ τοῦ σώφρονος ἀντεχόμενος βίου, δημαρχίας ὑπὸ τοῦ δήμου κατηξιώθη. [Exc. de virt. et vit. p. 390 V. 608, 609 W.] 25
- 13 Ὅτι Βαττάκης τις ὄνομα ἦκε, φησὶν, ἐκ Πεσσινοῦντος τῆς Φρυγίας, ἱερεὺς ὑπάρχων τῆς μεγάλης 30 τῶν θεῶν μητροῦς. οὗτος κατὰ πρόσταγμα τῆς θεοῦ παρεῖναι φήσας τοῖς ἄρχουσιν ἐνέτυχε καὶ τῆ συγ-

κλήτῳ, λέγων τὸ ἱερόν τῆς θεοῦ μειῖναι καὶ
 δεῖν αὐτῇ δημοσίᾳ καθαροὺς ἐπὶ τῆς Ῥώμης συν-
 τελεσθῆναι. ἐφόρει δὲ ἐσθῆτα καὶ τὴν περὶ τὸ
 σῶμα ἄλλην κατασκευὴν ἐξηλλαγμένην καὶ ὑπὸ τῶν
 5 Ῥωμαίων ἐθῶν οὐκ ἐπιχωρουμένην· χρυσοῦν τε γὰρ
 στέφανον εἶχεν ὑπερμεγέθη καὶ στολὴν ἀνδρῆν
 διάχρυσον, βασιλικὴν ἀξίαν ἐπιφαίνουσαν. ποιη- 2
 σάμενος δὲ λόγους ἐπὶ τῶν ἐμβόλων ἐν τῷ δήμῳ,
 καὶ τὸ πλῆθος εἰς δεισιδαιμονίαν ἐμβαλὼν, κατα-
 10 λύματος μὲν δημοσίου καὶ ξενίων ἠξιώθη, τὸν δὲ
 στέφανον ἐκωλύθη φορεῖν ὑφ' ἐνὸς τῶν δημάρχων
 Αὔλου Πομπηίου. διὰ τινος δ' ἐτέρου δημάρχου
 προαχθεὶς ἐπὶ τὰ ἔμβολα, καὶ περὶ τῆς εἰς τὸ ἱε-
 ρὸν ἀγνείας ἐπερωτώμενος, ἀποκρίσεις ἐποιεῖτο δει-
 15 σιδαιμονίαν περιεχοῦσας. καταστασιασθεὶς δὲ ὑπὸ
 τοῦ Πομπηίου, καὶ μεθ' ὕβρεως ἀπαλλαγείς ἐπὶ τὴν
 κατάλυσιν, οὐκέτι προεπορεύετο, λέγων μὴ μόνον
 ἑαυτὸν ἀσεβῶς προπεπηλακίσθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν θεόν.
 ὁ δὲ Πομπήιος παραχρῆμα μὲν λάβρῳ πυρετῷ συνε- 3
 20 σχέθη, μετὰ δὲ ταῦτα ἄφρονος γενόμενος καὶ κατα-
 ληφθεὶς κυναγκικῶ πάθει τριταῖος κατέστρεψε τὸν
 βίον, παρὰ τοῖς πολλοῖς ὑποληφθεὶς θείᾳ τιμῇ προ-
 νοίᾳ ἀνθ' ὧν εἰς τὸν ἱερέα καὶ τὴν θεὸν ἐπλημμέ-
 λησε τοῦ ζῆν ἐστερηῆσθαι· σφόδρα γὰρ Ῥωμαῖοι δει-
 25 σιδαιμονοῦσι. διόπερ ὁ Βαττάκης λαβὼν τὴν συγ-
 χώρησιν τῆς κατὰ τὴν ἱερὰν στολὴν κατασκευῆς, καὶ
 τιμηθεὶς ἀξιολόγοις ξενίοις, ὑπὸ πολλῶν ἀνδρῶν τε
 καὶ γυναικῶν προεπέμφθη τὴν ἐκ τῆς Ῥώμης ἐπά-
 νοδον ποιούμενος.

30 Ὅτι ἔθος ἦν τοῖς Ῥωμαίων στρατιώταις, ἡνίκα ὁ 14
 στρατηγὸς αὐτῶν σὺν αὐτοῖς μάχῃ πρὸς τινὰ τῶν
 πολεμίων συμπλακείν ὑπὲρ τοὺς ἑξακισχιλίους τῶν

ἐχθρῶν ἐφαίνετο ἀνελών, ἰμπεράτωρα αὐτὸν ἀναγορεύειν καὶ ἀποκαλεῖν, ὃ ἐστὶ βασιλέα. [Exc. Photii cod. 244, p. 537, 538 W.]

- 15 Ὅτι εἰς τὴν Ῥώμην ἤκον πρεσβευταὶ Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως, κομίζοντες μεθ' αὐτῶν χρημάτων 5 πλῆθος πρὸς τὴν τῆς συγκλήτου δωροδοκίαν. ὁ δὲ Σατορνῖνος δόξας ἀφορμὴν ἔχειν κατὰ τῆς συγκλήτου, μεγάλην ὕβριν τῇ πρεσβείᾳ ἐνεδείξατο. καὶ τῶν συγκλητικῶν παροξυνάντων τοὺς πρεσβευτὰς καὶ συνεργήσειν ἐπαγγελιομένων, οἱ καθυβρισθέν- 10 τες ἐπήνεγκαν κρίσιν τῷ Σατορνῖνω περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς ὕβρεως. τοῦ δὲ ἀγῶνος ὄντος δημοσίου καὶ μεγάλου διὰ τὴν τῶν πρεσβευτῶν ἀσυλίαν καὶ τὴν συνήθη παρὰ Ῥωμαίοις ὑπὲρ τῶν πρεσβειῶν μισοπουηρίαν· ὁ δὲ Σατορνῖνος θανάτου κατηγο- 15 ρούμενος ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν, ὡς ἂν ἐκείνων δικαζόντων τὰς τοιαύτας κρίσεις, εἰς τοὺς μεγίστους ἐνέπεσε φόβους τε καὶ κινδύνους, καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὑποκειμένων ἀγῶνων πτήξας κατέφυγεν ἐπὶ τὸν κοινὸν τῶν ἀκληρούντων ἔλεον, καὶ 20 τὴν ἐσθῆτα τὴν πολυτελεῆ κατέθετο, πιναρὰν δὲ μεταμφιασάμενος καὶ κόμην καὶ πῶγωνα τρέφων περιήει εἰς τοὺς κατὰ τὴν πόλιν ὄχλους, καὶ τοῖς μὲν πρὸς τὰ γόνατα πίπτων, τοῖς δὲ ταῖς χερσὶν ἐπιφυόμενος ἐδεῖτο καὶ μετὰ δακρῶν καθικέτευε 25 3 βοηθῆσαι τοῖς ἀκληρήμασι· καταστασιάζεσθαι γὰρ ἑαυτὸν ἀπεφαίνετο παρὰ πᾶν τὸ δίκαιον ὑπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ τοῦτο πάσχειν ἑαυτὸν ἀπεδείκνυε διὰ τὴν εἰς τὸν δῆμον εὐνοίαν, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἔχειν ἐχθροὺς τε καὶ κατηγόρους καὶ κριτὰς. τοῦ 30 δὲ δήμου συνεξαίρομένου ταῖς δεήσεσι, πολλὰι μυριαδες συνέδραμον ἐπὶ τὸ κριτήριον, καὶ παραδό-

ξως ἀπελύθη. καὶ συνεργὸν ἔχων τὸν δῆμον πάλιν ἀνερορήθη δήμαρχος. [Exc. de legat. p. 331 U. 631 W.]

“Ὅτι περὶ τῆς τοῦ Μετέλλου φυγῆς ἐπ’ ἔτη δύο 16
 5 γινομένων λόγων ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὁ υἱὸς αὐτοῦ
 κόμην ὑποτρέφων καὶ πώγωνα καὶ πιναρὰν ἔχων
 ἐσθῆτα περιήει κατὰ τὴν ἀγορὰν, δεόμενος τῶν πο-
 λιτῶν, καὶ μετὰ δακρύων προσπίπτων τοῖς ἐκάστου
 γόνασιν ἠτείτο τὴν τοῦ πατρὸς κἀθόδου. ὁ μὲν
 10 οὖν δῆμος, καίπερ οὐ βουλόμενος ἀφορμὴν διδόν-
 ναι τοῖς φυγάσι τῆς κἀθόδου παρὰ τοὺς νόμους,
 ὅμως διὰ τὸν ἔλεον τοῦ νεανίσκου καὶ τὴν ὑπὲρ
 τοῦ γονέως σπουδὴν κατήγαγε τὸν Μέτελλον, καὶ
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ διὰ τὴν περὶ τὸν γεννήσαντα γε-
 15 γεννημένην φιλοτιμίαν εὐσεβῆ προσηγόρευσε. [Exc.
 de virt. et vit. p. 390 V. 609 W.]

FRAGMENTA LIBRI XXXVII.

1 Ἀφ' ὧν χρόνων αἱ τῶν ἀνθρώπων πράξεις διὰ
 τῆς ἱστορικῆς ἀναγραφῆς εἰς αἰώνιον μνήμην πα-
 ρεδόθησαν, μέγιστον ἴσμεν πόλεμον τὸν Μαρσικὸν
 ὀνομασθέντα ἀπὸ Μαρσῶν. οὗτος γὰρ πάντας τοὺς
 προγεγονότας ὑπερεβάλετο ταῖς τῶν στρατηγῶν ἀν- 5
 δραγαθίαις καὶ τῷ μεγέθει τῶν πράξεων. τὸν γὰρ
 Τρωικὸν πόλεμον καὶ τὰς τῶν ἡρώων ἀρετὰς ὁ ἐπι-
 φανεστάτος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος εἰς ὑπερβολὴν
 δόξης ἐτραγώδησεν· ἐν ᾧ τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν
 Ἀσίαν διαπολεμούσης καὶ τῶν μεγίστων ἠπείρων 10
 ὑπὲρ τῆς νίκης διαφιλοτιμουμένων, τοιαῦται πρά-
 ξεις ὑπὸ τῶν ἀγωνιζομένων συνετελέσθησαν ὥστε
 τοῖς ἐπιγενομένοις ἀνθρώποις ἐμπλησθῆναι τὰ θεία-
 2 τρα μυθικῶν καὶ τραγικῶν ἀγωνισμάτων. ἀλλ' ὅμως
 ἐκεῖνοι μὲν ἔτεσι δέκα τὰς ἐν τῇ Τρωάδι πόλεις 15
 κατεπολέμησαν, Ῥωμαῖοι δὲ τοῖς ὕστερον χρόνοις
 μιᾷ παρατάξει νικήσαντες Ἀντίοχον τὸν μέγαν τῆς
 Ἀσίας κύριοι κατέστησαν. μετὰ δὲ τὰ Τρωικὰ τοῦ
 Περσῶν βασιλέως στρατεύσαντος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα,
 καὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ πλήθους τῶν ἀκολου- 20
 θούντων αὐτῷ στρατιωτῶν ἀναξηραινομένων τῶν
 ἀενάων ποταμῶν, ἡ Θεμιστοκλέους στρατηγικὴ σύνε-
 σις μετὰ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρετῆς τοὺς Πέρσας
 3 κατεπολέμησεν. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Καρ-

χηδονίων τριάκοντα μυριάσιν ἐπὶ τὴν Σικελίαν
 στρατευσάντων, Γέλων ὁ Συρακοσίαν ἀφηγούμενος
 ἐνὶ στρατηγῆματι καὶ ἀκαρεῖ χρόνῳ διακοσίας ναῦς
 ἐνέπρησε καὶ δεκαπέντε μυριάδας πολεμίων ἐν πα-
 5 ρατάξει κατακόψας τὰς ἴσας ἐξώγησεν. ἀλλ' ὅμως
 οἱ τὸν Μαρσικὸν πόλεμον διαπολεμήσαντες Ῥωμαῖοι
 τοὺς ἀπογόνους τῶν τὰς τηλικαύτας πράξεις ἐπι-
 τελεσαμένων κατεπολέμησαν. ἐξῆς δὲ Ἀλεξάνδρου 4
 τοῦ Μακεδόνοσ ὑπερβαλλούσῃ συνέσει καὶ ἀνδρεία
 10 τῶν Περσῶν τὴν ἡγεμονίαν καταπολεμήσαντος, Ῥω-
 μαῖοι κατὰ τοὺς νεωτέρους καιροὺς δορίκτητον ἐποι-
 ῆσαντο τὴν Μακεδονίαν. Καρχηδῶν δὲ περὶ τῆς
 Σικελίας ἔτη τέτταρα καὶ εἴκοσι πολεμήσασα τῇ
 Ῥώμῃ καὶ πλείστας καὶ μεγίστας ἀγωνισαμένη πα-
 15 ρατάξεις καὶ ναυμαχίας, τότε μὲν τῷ βάρει τῆς
 τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίας κατεπολεμήθη, μετ' ὀλίγον
 δὲ τὸν Ἀννιβαϊκὸν κληθέντα πόλεμον συστησαμένη
 παρατάξεισιν καὶ ναυμαχίαισιν καὶ πολλαῖσιν περιβοήτοις
 πράξεσιν νικήσασα, στρατηγὸν ἔχουσα πρωτεύοντα
 20 κατ' ἀρετὴν Ἀννίβαν, τελευταῖον ὑπὸ τε τῶν Ῥω-
 μαίων καὶ τῆς τῶν Ἰταλῶν ἀνδραγαθίας καὶ τῆς
 Σκιπίωνος ἀρετῆς κατεπολεμήθη. Κίμβρους δὲ ταῖς 5
 μὲν ὄψεσιν γίγασιν παρεμφερεῖς, ταῖς δὲ ἀλκαῖς ἀνυ-
 περοβλήτους*. οὗτοι γὰρ πολλὰς καὶ μεγάλας Ῥω-
 25 μαίων δυνάμεις κατακόψαντες, καὶ μυριάσιν τεττα-
 ράκοντα τὴν ἐπὶ Ἰταλίαν στρατείαν στείλαμενοι, ταῖς
 τῶν Ῥωμαίων ἀνδραγαθίαισιν ἄρδην κατεκόπησαν.
 διὸ τοῦ πρωτείου κατὰ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις ἀνδρα- 6
 γαθίας ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων κριθέντος ὑπάρχειν
 30 παρὰ Ῥωμαίοις καὶ τοῖς τὴν Ἰταλίαν οἰκοῦσιν ἔθνε-
 σιν, ἣ τύχη καθάπερ ἐπίτηδες τούτους εἰς διάστα-
 σιν ἀγαγοῦσα τὸν ὑπερβάλλοντα τῷ μεγέθει πόλε-

μον ἐξέκαυσεν. ἐπαναστάντων γὰρ τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἔθνῶν τῇ τῆς Ῥώμης ἡγεμονίᾳ καὶ τῶν ἐξ αἰῶνος ἀρίστων κεκριμένων ἐλθόντων εἰς αἴρεσιν καὶ φιλοτιμίαν, ὁ γενόμενος πόλεμος εἰς ὑπερβολὴν μεγέθους κατήνησεν, ὃς ὠνομάσθη Μαρσικὸς ἀπὸ τῶν ἀρχηγῶν γενομένων τῆς ἀποστάσεως Μαρσῶν. [Exc. Vat. p. 112—114.]

- 2 Ὅτι τὸν Μαρσικὸν ὀνομασθέντα πόλεμον ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Διόδωρος μείζονα πάντων τῶν προγεγονότων ἀποφαίνεται. ὠνομάσθαι δὲ φησι 10 Μαρσικὸν ἐκ τῶν ἀρχάντων τῆς ἀποστάσεως, ἐπεὶ σύμπαντες γε Ἰταλοὶ κατὰ Ῥωμαίων τοῦτον ἐξήνεγκαν τὸν πόλεμον. αἰτίαν δὲ πρώτην γενέσθαι τοῦ πολέμου τὸ μεταπεσεῖν τοὺς Ῥωμαίους ἀπὸ τῆς εὐτάκτου καὶ λιτῆς ἀγωγῆς καὶ ἐγκρατοῦς, δι' ἧς 15 ἐπὶ τοσοῦτον ἠνῆθήσαν, εἰς ὀλέθριον ζῆλον τρυφῆς καὶ ἀκολασίας. ἐκ γὰρ τῆς διαφθορᾶς ταύτης στασιάζαντος τοῦ δημοτικοῦ πρὸς τὴν σύγκλητον, εἶτα ἐκείνης ἐπικαλεσαμένης τοὺς ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐπικουρῆσαι, καὶ ὑποσχομένης τῆς πολυεράστου Ῥω- 20 μακῆς πολιτείας μεταδοῦναι καὶ νόμῳ κυρῶσαι, ἐπεὶ οὐδὲν τῶν ὑπεσχημένων τοῖς Ἰταλιώταις ἐγένετο, ὃ ἐξ αὐτῶν πόλεμος πρὸς Ῥωμαίους ἐξεκαύθη, ὑπατευόντων ἐν τῇ Ῥώμῃ Λευκίου Μαρκίου Φιλίππου καὶ Σεξτου Ἰουλίου ὀλυμπιάς δ' ἤχθη δευ- 25
- 3 τέρα πρὸς ταῖς ἑκατὸν ἐβδομήκοντα. ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ποικίλα καὶ πολύτροπα πάθη καὶ πόλεων ἀλώσεις ἑκατέρῳ μέρει τῶν διαπολεμησάντων συνέβη, ταλαντευομένης ὥσπερ ἐπίτηδες παρὰ μέρος τῆς νίκης καὶ μηδετέροις ἐν βεβαίῳ διαμε- 30 νούσης· ὅμως ἀπέριου πλήθους ἑκατέρωθεν πεσόντος ὃς καὶ μόλις Ῥωμαίοις ἐξενίκησε βεβαιωθῆναι

τὸ κράτος. ἐπολέμουν δὲ Ῥωμαίοις Σαννίται, Ἀσκο-
 λανοί, Λευκανοί, Πικεντίνοι, Νωλανοί, καὶ ἕτε-
 ραι πόλεις καὶ ἔθνη, ἐν οἷς ἐπισημοτάτη καὶ με-
 γίστη καὶ κοινὴ πόλις ἄρτι συντετελεσμένη τοῖς
 5 Ἰταλιώταις τὸ Κορφίνιον ἦν, ἐν ἧ τὰ τε ἄλλα ὅσα
 μεγάλην πόλιν καὶ ἀρχὴν κρατύνουσι συνεστήσαντο
 καὶ ἀγορὰν εὐμεγέθη καὶ βουλευτήριον, καὶ τὰ ἄλλα τὰ
 πρὸς πόλεμον ἀφθότως ἅπαντα, καὶ χρημάτων πλη-
 θος, καὶ τροφῆς δαψιλῆ χορηγίαν. συνεστήσαντο 5
 10 δὲ καὶ σύγκλητον κοινὴν πεντακοσίων ἀνδρῶν, ἐξ
 ὧν οἱ τε τῆς πατρίδος ἄρχειν ἄξιοι προαχθήσεσθαι
 ἔμελλον καὶ οἱ προβουλευέσθαι δυνάμενοι περὶ τῆς
 κοινῆς σωτηρίας. καὶ τούτοις ἐπέτρεψαν τὰ κατὰ
 τὸν πόλεμον διοικεῖν, αὐτοκράτορας ποιήσαντες τοὺς
 15 συνέδρους. οὗτοι δ' ἐνομοθέτησαν δύο μὲν ὑπά-
 τους κατ' ἐνιαυτὸν αἰρεῖσθαι, δώδεκα δὲ στρατη-
 γούς. καὶ κατεστάθησαν ὑπατοὶ μὲν Κόιντος Πομ- 6
 παίδιος Σίλων, Μάρσος μὲν τὸ γένος, πρωτεύων
 δὲ τῶν ὁμοεθνῶν, καὶ δεύτερος ἐκ τοῦ Σαννιτῶν
 20 γένους Γάιος Ἀπώνιος Μότυλος, καὶ αὐτὸς δόξη
 καὶ πράξει τοῦ ἔθνους προέχων. τὴν δ' ὅλην Ἰτα-
 λίαν εἰς δύο μέρη διελόντες, ὑπατικὰς ἐπαρχίας
 ταύτας καὶ μερίδας ἀπέδειξαν. καὶ τῶ μὲν Πομ- 7
 παιδίῳ προσώρισαν χώραν ἀπὸ τῶν Κερκώλων κα-
 25 λουμένων μέχρι τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, τὰ πρὸς
 δυσμὰς καὶ τὴν ἄρκτον νεύοντα μέρη, καὶ στρατη-
 γοὺς ἔταξαν αὐτῶ ἕξ· τὸ δὲ λοιπὸν τῆς Ἰταλίας,
 τὴν πρὸς ἑὼ καὶ μεσημβρίαν νεύουσαν, προσώρι-
 σαν Γαίῳ Μοτύλῳ, στρατηγοὺς ὁμοίως συζεύξαν-
 30 τες ἕξ. οὕτω πάντα δεξιῶς καὶ κατὰ μίμησιν, τὸ
 σύνολον φάναι, τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ ἐκ παλαιοῦ τά-
 ξεως τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν διαθέμενοι, κατὰ τὸ σφο-

δρότερον λοιπὸν εἶχοντο καὶ τοῦ ἐφεξῆς πολέμου,
 8 τὴν κοινὴν πόλιν Ἰταλίαν ἐπονομάσαντες. καὶ διε-
 πολέμησαν Ῥωμαίοις τὰ πλείστα κατὰ τὸ ἐπικρα-
 τέστερον, ἕως Γναῖος Πομπήιος ὑπάτος αἰρεθεὶς καὶ
 στρατηγὸς τοῦ πολέμου, καὶ Σύλλας στρατηγὸς ὑπὸ 5
 τῷ ἑτέρῳ ὑπάτῳ Κάτωνι, ἐπιφανεστάταις μάχαις
 τοὺς Ἰταλιώτας οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις νικῆ-
 σαντες, τὰ πράγματα αὐτῶν εἰς τὸ συντριβεσθαι
 περιέστησαν. ἐπολέμησαν δ' οὖν καὶ ἔτι· ἀλλὰ
 Γαῖου Κορκονίου σταλέντος εἰς Ἰαπυγίαν στρατη- 10
 9 γοῦ πολλάκις ἠττήθησαν. εἶτα ἐλαττωθέντες καὶ
 ἐκ πολλῶν ὀλίγοι καταλειφθέντες κοινῇ γνώμῃ τὴν
 κοινὴν ἐκλείπουσι πόλιν, τὸ Κορφίνιον, διὰ τὸ τοὺς
 Μάρσους καὶ πάντα τὰ γειννιῶντα τῶν ἔθνων προσ-
 κεχωρηκέναι τοῖς Ῥωμαίοις· εἰς δὲ τὴν ἐν Σαννί- 15
 ταις Αἰδερινίαν καθιδρῦθησαν, πέντε στρατηγούς
 αὐτοῖς ἐπιστήσαντες, ὧν ἐνὶ μάλιστα Κοῖντῳ Πομ-
 παιδίῳ Σίλωνι τὴν πάντων ἡγεμονίαν ἐπίστευσαν
 διὰ τὴν περὶ αὐτὸν ἐν τῷ στρατηγεῖν ἀρετὴν τε καὶ
 δόξαν. οὗτος δὲ μετὰ τῆς κοινῆς τῶν στρατηγῶν 20
 γνώμης κατεσκεύασε μεγάλην δύναμιν, ὡς τοὺς σύμ-
 παντας μετὰ τῶν προὔπαρχόντων περὶ τρισμυρίους
 10 γενέσθαι. χωρὶς δὲ τούτων τοὺς δούλους ἐλευθε-
 ρώσας καὶ ὡς ὁ καιρὸς ἐδίδου καθοπλίσας, συνῆ-
 γεν οὐ πολὺν λείποντας τῶν δισμυρίων, ἱππεῖς δὲ 25
 χιλίους. συμβαλὼν δὲ Ῥωμαίοις, Μαιέρκου στρα-
 τηγοῦντος αὐτῶν, Ῥωμαίους μὲν ἀναιρεῖ ὀλίγους,
 τῶν δ' οἰκείων ὑπὲρ ἑξακισχιλίουσ ἀποβάλλει. καὶ
 Μέτελλος κατὰ τὴν Ἀπουλίαν τὴν Οὔενουσίαν, πό-
 λιν ἀξιόλογον οὔσαν καὶ στρατιώτας πολλοὺς ἔχου- 30
 σαν, ἐξεπολιόρκησε κατὰ καιρὸν τὸν αὐτόν, καὶ
 11 πλείους τῶν τρισχιλίων αἰχμαλώτους εἶλεν. ἐπικρα-

τούτων δ' ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῶν Ῥωμαίων,
 πέμπουσιν οἱ Ἴταλοι πρὸς Μιθριδάτην τὸν βασιλέα
 Πόντου, ἀκμάζοντα τότε πολεμικῇ χειρὶ καὶ παρα-
 σκευῇ, ἀξιούντες ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν κατὰ Ῥωμαίων
 5 ἄγειν τὰς δυνάμεις· οὕτω γὰρ ῥαδίως συναφθέντων
 τὸ Ῥωμαϊκὸν καταβληθήσεσθαι κράτος. ὁ δὲ Μι-
 θριδάτης ἀπόκρισιν δίδωσιν ἄξειν τὰς δυνάμεις εἰς
 τὴν Ἰταλίαν, ἐπειδὴν αὐτῷ καταστήσῃ τὴν Ἀσίαν·
 τοῦτο γὰρ καὶ ἔπραττε. διὸ παντελῶς οἱ ἀποστά-
 10 ται τεταπεινωμένοι ἀπεγίνωσκον· λοιποὶ γὰρ ὑπῆρ-
 χον Σαννιτῶν ὀλίγοι καὶ Σάβελλοι διατρέβοντες ἐν
 τῇ Νώλα, καὶ πρὸς γε τούτοις οἱ περὶ Λαμπώνιον
 καὶ Κλεπίτιον, ἔχοντες λείψανα τῶν Λευκανῶν. διὸ 12
 καὶ τοῦ Μαρσικοῦ πολέμου σχεδὸν ἤδη διαλυομέ-
 15 νου πάλιν αἱ προγεγενημέναί στάσεις ἐμφύλιοι
 κατὰ τὴν Ῥώμην κινήσεις ἐλάμβανον, ἀντιποιοι-
 μένων πολλῶν ἐνδόξων τὸ τυχεῖν τῆς κατὰ Μιθρι-
 δάτου στρατηγίας διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐπάθλων·
 Γάιος τε γὰρ Ἰούλιος καὶ Γάιος Μάριος ὁ ἐξάκις
 20 ὑπατεύσας ἀντεφιλονεῖκουν, καὶ τὸ πλῆθος ἦν ἑκα-
 τέροις συμεριζόμενον ταῖς γνώμασι. συνέβησαν
 δὲ καὶ ἕτεραι ταραχαί. ὁ μέντοι Σύλλας ἵπατος 13
 ὢν, χωρισθεὶς τῆς Ῥώμης πρὸς τὰς περὶ Νῶλαν
 ἠθροισμένας παρεγένετο δυνάμεις, καὶ πολλοὺς τῶν
 25 πλησιοχώρων καταπληξάμενος ἠνάγκασε παραδοῦ-
 ναι σφᾶς αὐτοῦς καὶ τὰς πόλεις. τοῦ δὲ Σύλλα
 στρατεύσαντος μὲν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν κατὰ Μιθριδά-
 του, τῆς δὲ Ῥώμης μεγάλας ταραχαῖς καὶ φόνοις
 ἐμφυλίοις περισπωμένης, Μάρκος Λαμπώνιος καὶ Τι-
 30 βέριος Κλεπίτιος, ἔτι δὲ Πομπήιος, οἱ τῶν ὑπο-
 λοίπων Ἰταλιωτῶν στρατηγοί, διατρέβοντες ἐν τῇ
 Βρεττία, Ἰσίας μὲν πόλιν ὄχυράν ἐπὶ πολὺν χρόνον

πολιορκήσαντες οὐκ ἴσχυσαν ἐλεῖν, μέρος δ' ἐπὶ
 τῆς πολιορκίας τοῦ στρατεύματος καταλιπόντες τῇ
 λοιπῇ τὸ Ῥήγιον ἰσχυρῶς ἐπολιόρκουν, ἐλπίζοντες,
 εἰ ταύτης κρατήσαιεν, ῥαδίως εἰς τὴν Σικελίαν δια-
 βιάσειν τὰς δυνάμεις καὶ κρατήσειν τῆς εὐδαιμο- 5
 14 νεστάτης τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον νήσων. ἀλλ' ὁ ταύ-
 τῆς στρατηγὸς Γάιος Ὀρβανός, πολλῇ δυνάμει καὶ
 παρασκευῇ καὶ προθυμίᾳ χρησάμενος, καὶ κατα-
 πληξάμενος τοὺς Ἰταλιώτας τῷ μεγέθει τῆς παρα-
 σκευῆς, ἐξήρπασε τοὺς Ῥηγίνοις. εἶτα τῆς περὶ 10
 Σύλλαν καὶ Μάριον ἐμφυλίου στάσεως ἀναρριπι-
 σθείσης Ῥωμαίοις, οἱ μὲν Σύλλα, οἱ δὲ Μάριον συνε-
 μάχησαν. καὶ τὸ μὲν πλεον αὐτῶν ἔπεσε τοῖς πο-
 λέμοις, τὸ δ' ὑπόλοιπον ἐπικρατήσαντι Σύλλα προσ-
 εχώρησε. καὶ οὕτω τέλεον τῇ ἐμφυλίῳ συναπέσβη 15
 στάσει μέγιστος γεγωνὸς καὶ ὁ Μαρσικὸς ἐπικλη-
 θεὶς πόλεμος. [Exc. Photii cod. 244, p. 538—541 W.]
 3 "Ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ Ῥωμαῖοι νόμοις τε καὶ ἀγω-
 γαῖς ἀρίστοις χρώμενοι κατ' ὀλίγον ηὔξηθησαν ἐπὶ
 τοσοῦτον ὥστε ἡγεμονίαν ἐπιφανεστάτην καὶ μεγί- 20
 στην τῶν μνημονευομένων κατακτήσασθαι. ἐν δὲ
 τοῖς νεωτέροις καιροῖς, καταπεπολεμημένων μὲν τῶν
 πλείστων ἔθνων, πολυχροίου δὲ εἰρήνης γενομέ-
 νης, μετέπεσεν ἐν τῇ Ῥώμῃ τὸ τῆς ἀρχαίας ἀγωγῆς
 2 εἰς ὀλέθριον ζῆλον. ἐτρόπησαν γὰρ οἱ νέοι μετὰ 25
 τὴν ἐκ τῶν πολέμων ἄνεσιν εἰς τρυφὴν καὶ ἀκο-
 λασίαν, χορηγὸν ἔχοντες τὸν πλοῦτον ταῖς ἐπιθυ-
 μίαις. προεκρίνετο γὰρ κατὰ τὴν πόλιν τῆς μὲν
 λιτότητος ἢ πολυτέλεια, τῆς δὲ τῶν πολεμικῶν ἐρ-
 γων μελέτης ἢ ῥαστώνῃ μακάριος δ' ὑπέιληπτο 30
 τοῖς πολλοῖς οὐχ ὁ ταῖς ἀρεταῖς κεκοσμημένος, ἀλλ'
 ὁ ταῖς προσηγεστάταις ἡδοναῖς πάντα τὸν τοῦ ζῆν

χρόνον ἐπαπολαύων. διὸ καὶ δείπνων πολυδαπά- 3
 νων παραθέσεις ἐπεπόλασαν καὶ μύρων θαυμαζο-
 μένων εὐωδίαὶ καὶ στρωμνῆς ἀνθινῆς καὶ μεγαλο-
 πλούτου παρασκευαὶ τρικλίνων καὶ ἔλέφαντος καὶ
 5 ἀργύρου καὶ τῶν ἄλλων τῶν πολυτελεστάτων ὑλῶν
 περιττῶς δεδημιουργημένων κατασκευαί. τῶν δὲ
 οἴνων ὁ μὲν μετρίως τέρπων τὴν γεῦσιν ἀπεδοκι-
 μάζετο, Φαλέργος δὲ καὶ Χίος καὶ πᾶς ὁ τούτοις
 ἐφάμιλλον ἔχων ἠδονὴν, ἰχθύων τε καὶ τῶν ἄλλων
 10 χρηστῶν τὰ πρωτεύοντα πρὸς ἀπόλαυσιν ἀνέδην
 ἀνηλίσκοντο. ἀκολουθῶς δὲ τούτοις οἱ νέοι κατὰ 4
 τὴν ἀγορὰν ἐφόρουν ἐσθῆτας διαφόρους μὲν ταῖς
 μαλακότησι, διαφανεῖς δὲ καὶ κατὰ τὴν λεπτότητα
 ταῖς γυναικείαις παρεμφερεῖς. καὶ πάντα τὰ πρὸς
 15 ἠδονὴν καὶ ἀλαξονεῖαν ὀλέθριον ἀνήκοντα παρα-
 σκευαζόμενα ταχὺ τὰς τούτων τιμὰς εἰς ἄπιστον
 ὑπερβολὴν ἤγαγεν· τοῦ μὲν γὰρ οἴνου τὸ κερά- 5
 μιον ἐπωλεῖτο δραχμῶν ἑκατόν, τῶν δὲ Ποντικῶν
 ταρίχων τὸ κεράμιον δραχμῶν τετρακοσίων, τῶν
 20 δὲ μαγείρων οἱ διαφέροντες ὄψαρτυτικαῖς φιλοτε-
 χνίαις ταλάντων τεττάρων, οἱ δὲ ταῖς εὐμορφίαις
 ἐκπρεπεῖς παράκοιτοι πολλῶν ταλάντων. ἀδιορ-
 θώτου δ' οὔσης τῆς ἐπὶ τὸ κακὸν ὁρμῆς, ἐπεβά-
 λοντό τινες τῶν τὰς ἀρχὰς λαμβανόντων ἐν ταῖς
 25 ἐπαρχίαις μετατίθεσθαι τὸν τῆς προειρημένης ἀγω-
 γῆς ζῆλον, καὶ τὸν ἑαυτῶν βίον περίοπτον ὄντα διὰ
 τὴν ἐξουσίαν ἀρχέτυπον εἰς μίμησιν τιθέναι τῶν κα-
 λῶν ἐπιτηδευμάτων. [Exc. de virt. et vit. p. 390—393
 V. 609, 610 W.]

30 Ὅτι Μάρκος Κάτων, ἀνὴρ σώφρων καὶ ἀγωγῆ 6
 καλῆ διαφέρων, ἐν τῇ συγκλήτῳ κατηγορῶν τῆς ἐπι-
 πολαζούσης ἐν τῇ Ρώμῃ τρυφῆς ἔφησεν ἐν μόνῃ τῇ

πόλει ταύτη τὰ μὲν κεράμια τῶν Ποντικῶν ταρίχων ὑπάρχειν τιμιώτερα τῶν ζευγηλατῶν, τοὺς δὲ ἐρωμένους τῶν ἀγρῶν.

- 4 Ὅτι φησὶν ὁ ἱστορικὸς Διόδωρος, Μνησθήσομαι τινῶν παραδείγματος ἔνεκα καὶ ἐπαίνου δικαίου καὶ 5 τῷ κοινῷ βίῳ συμφέροντος, ἵν' οἱ μὲν πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς κατὰ τὴν ἱστορίαν βλασφημίας ἀποτρέπωνται τῆς ἐπὶ τὴν κακίαν ὁρμῆς, οἱ δὲ ἀγαθοὶ διὰ τοὺς ἐκ τῆς αἰωνίου δόξης ἐπαίνους ἀντέχεσθαι τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων ὀρέγονται. [Exc. 10 Vat. p. 114.]
- 5 Ὅτι Κόιντος Σκαιουόλας μεγίστην εἰσηνέγκато σπουδὴν διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς διορθώσασθαι τὴν φαυλότητα τοῦ ζήλου. ἐκπεμφθεὶς γὰρ εἰς τὴν Ἀσίαν στρατηγός, ἐπιλεξάμενος τὸν ἄριστον τῶν 15 φίλων σύμβουλον Κόιντον Ῥοτίλιον μετ' αὐτοῦ συνήδρευε βουλευόμενος καὶ πάντα διατάττων καὶ κρίνων τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν. καὶ πᾶσαν τὴν δαπάνην ἔκρινεν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ποιεῖσθαι τοῖς τε συνεκδήμοις καὶ αὐτῷ. εἶτα λιτότητι καὶ ἀφε- 20 λείᾳ χρώμενος καὶ ἀκεραίῳ τῇ δικαιοσύνῃ τὴν ἐπαρχίαν ἀνέλαβεν ἐκ τῶν προγεγονότων ἀκκληρημάτων. οἱ γὰρ προγεγονότες κατὰ τὴν Ἀσίαν δημοσιῶναι, κοινωνοὺς ἐσχηκότες τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ τὰς δημοσίας κρίσεις διαδικάζοντας, ἀνομημάτων ἐπεπληρώ- 25 κεσαν τὴν ἐπαρχίαν.
- 2 Ὅτι Κόιντος ὁ Σκαιουόλας ταῖς μὲν δικαιοδοσίαις ἀδιαφθόροις καὶ ἀκριβέσι χρησάμενος οὐ μόνον πάσης συκοφαντίας ἀπήλλαξε τοὺς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν δημοσιωνῶν ἀνομήματα 30 διωρθώσατο. πᾶσι γὰρ τοῖς ἡδίκημένοις ἀκριβῆ κριτήρια προστατεύων καταδίκους ἐν ἅπασιν ἐποίει

τοὺς δημοσιώνας, καὶ τὰς μὲν ἀργυρικὰς βλάβας
 τοῖς ἡδίκημένοις ἐκτίνειν ἠνάγκαζε, τὰ δὲ θανατικὰ
 τῶν ἐγκλημάτων ἡξίου κρίσεως θανατικῆς. ὅτε δὴ 3
 τὸν κορυφαῖον τῶν οἰκονόμων, διδόντα μὲν ὑπὲρ
 5 τῆς ἐλευθερίας πολλὰ χρήματα καὶ συμπεφωνηκότα
 πρὸς τοὺς κυρίους, φθάσας τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ
 θανάτου καταδικάσας ἀνεσταύρωσεν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς τοὺς δημοσιώνας κατεδίκαζε καὶ 4
 τοῖς ἡδίκημένοις ἐνεχείριζε. καὶ συνέβαινε τοὺς
 10 ὀλίγῳ πρότερον διὰ τὴν καταφρόνησιν καὶ πλεονε-
 ξίαν πολλὰ παρανομοῦντας παρ' ἐλπίδας ὑπὸ τῶν
 ἡδίκημένων ἀπάγεσθαι πρὸς τοὺς καταδίκους. καὶ
 τὰς συνήθεις τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς συνεκδήμοις
 δαπάνας ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ποιούμενος, ταχὺ τὰς
 15 εὐνοίας τῶν συμμαχούντων εἰς τὴν Ῥώμην ἀνεκτῆ-
 σατο. [Exc. de virt. et vit. p. 393, 394 V. 610 W.]

*) ἐφρόνει· ὡς δὲ ἐνιοι, ὅτι κατὰ διαθήκην τῷ 5^a
 ἑτέρῳ υἱῷ τὰ πλείω κατέλιπε τῆς οὐσίας, τοῖς ὅλοις
 ἐκινδύνευσεν. ὁ γὰρ νεανίσκος τόλμῃ καὶ προπε-
 20 τεῖα διαφέρων, περιθήμενος διάδημα καὶ βασιλεῖα
 Μακεδόνων ἑαυτὸν ἀναδείξας, παρεκάλει τοὺς πολ-
 λούς ἀφίστασθαι Ῥωμαίων καὶ τὴν προγεγενημένην
 Μακεδόσι πάτριον βασιλείαν ἀνακτᾶσθαι. πολλῶν
 δὲ συντρεχόντων ὡς ἀρπαγῆς ἐσομένης, ὁ [δὲ] Ἐξή-
 25 κςτος ἀγωνιάσας ἐξέπεμψε τινὰ τὸν διασαφῆδοντα
 Σεντίῳ τῷ στρατηγῷ τὴν περὶ τὸν υἱὸν ἀπόνοιαν·

*) Ante hoc excerptum initio defectum, etsi in codice
 cum praecedenti, quod positum 36, 2 a, sine ullo coniu-
 gatur intervallo, folium periisse suspicatur Müllerus. In
 hac regione ponendum fuisse fragmentum ostendit Livii Epit.
 l. 70, ubi C. Sentius contra Thraces infeliciter pugnans item
 inter res publicanorum, de quibus hic 5, 1—3, memoratur.

διεπέμψατο δὲ πρὸς Κότυν τὸν βασιλεῦ Θρακῶν, ἀξιῶν μεταπέμψασθαι τὸν νεανίσκον καὶ πείσαι τῆς ἐπιβολῆς ἀποστῆναι. ὁ δὲ ἔχων φιλίαν πρὸς Εὐφάνην μετεπέμψατο αὐτόν, καὶ παρακατασχῶν ἡμέρας τινὰς παρέδωκε τῷ πατρί, καὶ ἀπελύθη τῶν 5 διαβολῶν. [Exc. Esc. p. 32 Fed. 23 Müll.]

6 Ὅτι τὸ προὔπαρχον εἰς τὴν ἡγεμονίαν μῖσος ἢ τοῦ στρατηγοῦ σύνεσις καὶ ἀρετὴ τοῖς ἐνδεχομένοις βοηθήμασι διωρθώσαντο, καὶ παρὰ μὲν τοῖς εὐεργετηθεῖσι τιμῶν ἰσοθέων ἔτυχε, παρὰ δὲ τῶν πο- 10 λιτῶν πολλὰς ἀμοιβὰς τῶν κατορθωμάτων ἀπέλαβε.

7 Ῥητέον δὲ ἡμῖν καὶ περὶ τῶν ἐκ ταπεινότερας μὲν δόξης ὀρηθέντων, ὀρεχθέντων δὲ τῆς ἐτέρας ἐπιβολῆς τῶν προειρημένων· ἐπ' ἴσης γὰρ τοῖς ἐν ἀξιωμασι μεγάλοις καὶ τοῖς ὑποδεεστέροις τῆς ἀρε- 15 τῆς ζῆλος ἔγκειται. [Exc. Val. p. 114, 115.]

8 Ὅτι Λεύκιος Ἀσύλλιος, πατὴρ μὲν ὑπάρχων τεταμιευκότος, ἐκπεμφθεὶς δὲ στρατηγὸς εἰς Σικελίαν, κατέλαβε τὴν ἐπαρχίαν διεφθαρμένην, ἀνεκτίσαστο δὲ τὴν νῆσον χρησάμενος τοῖς καλλίστοις 20 ἐπιτηδεύμασι. παραπλησίως γὰρ τῷ Σκαιουόλα προεχειρίσαστο τὸν ἄριστον τῶν φίλων πρεσβευτὴν τε καὶ σύμβουλον, ὃς ἦν Γάιος, ἐπικαλούμενος δὲ Λόγγος, ζηλωτὴς τῆς ἀρχαίας καὶ σώφρονος ἀγωγῆς, καὶ Πόπλιον σὺν τούτῳ, πρωτεύοντα τῇ δόξῃ 25 τῶν ἐν Συρακούσαις κατοικούντων ἱππέων· χωρὶς γὰρ τῶν ἐκ τῆς τύχης ἀγαθῶν καὶ ταῖς κατὰ ψυχὴν ἀρεταῖς διέφερε. σημεῖον δὲ τῆς εὐσεβείας αἱ θυσίαι καὶ αἱ ἐν τοῖς ἱεροῖς κατασκευαὶ καὶ τὰ ἀναθήματα, τῆς δὲ σωφροσύνης τὸ τὰς αἰσθηθεῖς μέχρι 30 τῆς ἐσχάτης τοῦ βίου γραμμῆς ἀσινεῖς ἔχειν, τῆς δὲ παιδείας τε καὶ φιλανθρωπίας τὸ προτιμᾶσθαι

παρ' αὐτῷ περιτιτότερον τοὺς πεπαιδευμένους· καθόλου δὲ τοὺς ἀπὸ τινος ἐπαινουμένης μουσῆς ὀρωμένους εὐηργέτει, συλλαμβάνων ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἀφειδῶς. οἷς δυσὶν ὁ Σύλλιος προσαναπανού- 3
 5 μενος ὁμοτοίχους μὲν οἰκίας εἰς κατάλυσιν παρεσκευάσατο, συνήδρευε δὲ μετὰ τούτων τὰ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν ἐπακριβοῦμενος καὶ πάντα φιλοτεχνῶν πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἐπαρχίας.

Ὅτι ὁ αὐτὸς * τὴν δικαιοδοσίαν πρὸς τὰ συμ- 4
 10 φέροντα φιλοτιμηθεὶς τὴν συκοφαντίαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐφυγάδευσε, τῆς δὲ τῶν ἀσθενεστέρων βοήθειας μεγίστην ἐποίησατο φροντίδα. τῶν γὰρ ἄλλων στρατηγῶν εἰωθότων διδόναι προστάτας τοῖς ὀρφανοῖς καὶ γυναιξὶν ἐρήμοις συγγενῶν, οὗτος
 15 ἑαυτὸν τούτων ἀνέδειξε φροντιστὴν· διὰ τε τῆς ἰδίας σκέψεως καὶ φροντίδος διακρίνων τὰς ἐν τούτοις ἀμφισβητήσεις πᾶσιν ἀπένειμε τὴν πρέπουσαν τοῖς καταδυναστευομένοις ἐπικουρίαν. καθόλου δὲ πάντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον διατελέσας εἰς ἐπανόρ-
 20 θωσιν τῶν βιωτικῶν καὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων, ἀποκατέστησε τὴν νῆσον εἰς τὴν πάλαι ποτὲ μακαριζομένην εὐδαιμονίαν. [Exc. de virt. et vit. p. 394—397 V. 610, 611 W.]

Ὅτι ἀπειλούσης τῆς συγκλήτου πόλεμον τῷ 9
 25 Γράκῳ διὰ τὴν μετάθεσιν τῶν κριτηρίων, τεταρροηκότως οὗτος εἶπεν ὅτι Κὰν ἀποθάνω, οὐ διαλείψω τὸ ξίφος ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν συγκλητικῶν διηρημένον. ὁ δὲ ῥηθεὶς λόγος ὥσπερ τις θεοῦ χρησμὸς ἀκόλουθον ἔσχε τοῖς ῥηθεῖσι τὸ ἀποτέλεσμα·
 30 ὁ γὰρ Γράκχος τύραννον ἑαυτὸν ἀναδειχῶς ἀκρίτως ἀνηρέθη. [Exc. Vat. p. 115.]

Ὅτι Μάρκος Λίβιος Δροῦσος ἀνὴρ νέος μὲν ἦν 10

τὴν ἡλικίαν, κεκοσμημένους δὲ πᾶσι τοῖς πρωτείοις. πατρός τε γὰρ ἦν ἐπιφανεστάτου καὶ παρὰ τοῖς πολίταις δι' εὐγένειαν καὶ ἀρετὴν θαυμαστῶς ἀγαπώμενον, αὐτὸς δὲ ὑπῆρχε λόγῳ μὲν δεινότατος τῶν ἡλικιωτῶν, πλούτῳ δὲ πάντας τοὺς πολίτας ὑπερ-⁵βάλλων, μεγάλην δὲ ἀξιοπιστίαν ἔχων καὶ κατὰ τὰς ὑποσχέσεις ὧν βεβαιότατος, ἔτι δὲ πλήρης εὐγενοῦς φρονήματος. διὸ καὶ μόνος ἔδοξεν ἔσεσθαι προστάτης τῆς συγκλήτου. [Exc. de virt. et vit. p. 397 V. 611 W.]

10

2 Ὅτι πλεῖστον ἴσχυεν ἢ τῶν Δρούσων οἰκία διὰ τὴν εὐγένειαν τῶν ἀνδρῶν καὶ διὰ τὴν πρὸς τοὺς πολίτας ἐπιείκειαν καὶ φιλανθρωπίαν. διὸ καὶ νόμου τινὸς προκειμένου καὶ προσφάτως κεκυρωμένου, τῶν πολιτῶν τις ἐν παιδιᾷ τῷ νόμῳ προσέ-¹⁵γραψεν ὅτι ὄδε ὁ νόμος κύριός ἐστι τῶν πολιτῶν πλὴν δυοῖν Δρούσων.

3 Ὅτι ὁ Δρούσος τῆς συγκλήτου τοὺς νόμους αὐτοῦ ἀκυροῦσης ἔφη ἑαυτὸν ἐξουσίαν ἔχοντα πᾶσαν τῶν νόμων δυνάμενόν τε ἑαυτὸν κωλύσαι δόγματα ²⁰γράφειν, τοῦτο μὲν ἐκουσίως μὴ ποιήσῃν, καλῶς εἰδότα τοὺς ἔξαμαρτήσαντας ταχὺ τευξομένους τῆς προσηκούσης δίκης. ἀκυρουμένων δὲ τῶν ὑφ' αὐτοῦ γραφέντων νόμων ἄκυρον ἔσεσθαι καὶ τὸν περὶ τῶν κριτηρίων νόμον, οὗ συντελεσθέντος τὸν μὲν ²⁵ἀδωροδοκίῃ βεβιωκότα μηδεμιᾶς τεύξεσθαι κατηγορίας, τοὺς δὲ τὰς ἐπαρχίας σεσυληκότας ἀχθήσεσθαι πρὸς τὰς τῆς δωροδοκίας εὐθύνας· ὥστε τοὺς διὰ φθόνου καθαιροῦντας τὴν ἑαυτοῦ δόξαν τοῖς ἰδίοις δόγμασι καθάπερ αὐτόχειρας κινδυνεύειν. ³⁰

11 [Ὅρκος Φιλίππου.] Ὅμνυμι τὸν Δία τὸν Καπετώλιον καὶ τὴν Ἑστίαν τῆς Ρώμης καὶ τὸν πατρῶον

αὐτῆς Ἄρην καὶ τὸν γενάρχην Ἥλιον καὶ τὴν εὐ-
 εργέτιν ζῶων τε καὶ φυτῶν Γῆν, ἔτι δὲ τοὺς κτί-
 στας γεγεννημένους τῆς Ῥώμης ἡμιθέους καὶ τοὺς
 συναυξήσαντας τὴν ἡγεμονίαν αὐτῆς ἤρωας, τὸν
 5 αὐτὸν φίλον καὶ πολέμιον ἡγήσεσθαι Δρούσῳ, καὶ
 μήτε βίου μήτε τέκνων καὶ γονέων μηδεμιᾶς φεί-
 σεσθαι ψυχῆς, ἔαν [μὴ] συμφέρη Δρούσῳ τε καὶ
 τοῖς τὸν αὐτὸν ὄρκον ὁμόσασιν. ἔαν δὲ γένωμαι
 πολίτης τῷ Δρούσου νόμῳ, πατρίδα ἡγήσομαι τὴν
 10 Ῥώμην καὶ μέγιστον εὐεργέτην Δρούσου. καὶ τὸν
 ὄρκον τόνδε παραδώσω ὡς ἂν μάλιστα πλείστοις
 δύνωμαι τῶν πολιτῶν. καὶ εὐορκοῦντι μὲν μοι ἐπί-
 κτησις εἶη τῶν ἀγαθῶν, ἐπιορκοῦντι δὲ τάναντία.

Ὅτι συντελουμένων κατὰ τύχην ἀγῶνων καὶ τοῦ 12
 15 θεάτρον πεπληρωμένου τῶν ἐπὶ τὴν θέαν κατηντη-
 κότων Ῥωμαίων, κωμῳδὸν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀγωνι-
 ζόμενον κατέσφαξαν ἐν τῷ θεάτρῳ, φήσαντες οὐκ
 ἀκολούθως αὐτὸν ὑποκρίνασθαι τῇ περιστάσει. τῆς
 δὲ πανηγυρικῆς θέας εἰς πολεμικὴν σκνθρωπότητα
 20 καὶ φόβῳ ὑπερβολὴν ἐκτραπέυσης, ἡ τύχη σατυρι-
 κὸν τῷ καιρῷ τούτῳ πρόσωπον ἐπεισήγαγεν. ἦν 2
 γὰρ τις Λατίνος ὄνομα μὲν Σανυίων, γελωτοποιὸς
 δὲ καὶ χάριτας ὑπερβαλλούσας ἔχων εἰς ἰλαρότητα·
 οὐ γὰρ μόνον ἐν τοῖς λόγοις ἐκίνει γέλωτας, ἀλλὰ
 25 καὶ κατὰ τὴν σιωπὴν καὶ πάσαν σώματος ἐπιστρο-
 φὴν ἅπαντας ἐπολεῖ τοὺς θεωμένους μειδιάν, φυ-
 σικῆς τινος ἐπιτρεχούσης πιθανότητος. διὸ καὶ παρὰ
 Ῥωμαίοις μεγάλης ἀποδοχῆς ἐν τοῖς θεάτροις ἤξι-
 οὔτο· οἱ δὲ Πικεντίνοι τὴν ἀπόλαυσιν καὶ τέρψιν
 30 ταύτην τῶν Ῥωμαίων ἀφελέσθαι βουλόμενοι τοῦτον
 διέγνωσαν ἀποκτεῖναι. ὁ δὲ προαισθόμενος τὸ μέλ- 3
 λον τελείσθαι προῆλθεν ἐπὶ τὴν σκηνὴν καὶ τῆς

τοῦ κωμικοῦ σφαγῆς ἄρτι γεγεννημένης, "Ἄνδρες, εἶπε, θεαταί, καλλιερουῦμεν· ἐπ' ἀγαθῷ δ' εἴη συντετελεσμένον τὸ κακόν· οὐ γὰρ εἰμι Ῥωμαῖος, ἀλλ' ὅμοιος ὑμῶν ὑπὸ ῥάβδοις τεταγμένος περινοστώ τὴν Ἰταλίαν καὶ χάριτας ἐμπορευόμενος ἡδονὰς καὶ γέ-⁵λωτας θηροῶμαι. διὸ φείσασθε τῆς κοινῆς ἀπάντων χελιδόνος, ἣ τὸ θεῖον ἔδωκεν ἐν ταῖς ἀπάντων οἰκίαις ἐννεοττεύειν ἀκινδύνως· οὐ γὰρ δίκαιον ὑμᾶς πολλὰ κλάειν. οὐκ ὀλίγα δὲ καὶ ἄλλα πρὸς διάχυσιν καὶ γέλωτα διελθῶν, καὶ τῇ πιθανότητι καὶ χά-¹⁰ριτι τῆς ὁμιλίας τὸ πικρὸν τῆς τιμωρίας παραιτησάμενος, ἀπελύθη τῶν κινδύνων. [Exc. Vat. p. 115—118.]

- 13 Ὅτι ὁ τῶν Μαρσῶν ἡγούμενος Πομπαίδιος ἐπεβάλετο μεγάλη καὶ παραβόλῳ πράξει. μυρίους γὰρ¹⁵ ἀναλαβὼν ἐκ τῶν τὰς εὐθύνas φοβουμένων, ἔχοντας ὑπὸ τοῖς ἱματίοις ξίφη, προῆγεν ἐπὶ τῆς Ῥώμης. διανοεῖτο δὲ περιστῆσαι τῇ συγκλήτῳ τὰ ὄπλα καὶ τὴν πολιτείαν αἰτεῖσθαι, ἢ μὴ πείσας πυρὶ καὶ σιδήρῳ τὴν ἡγεμονίαν διαλυμήνασθαι. ἀπαντήσαντος²⁰ δὲ αὐτῷ Γαῖου Δομίτιου, καὶ ἐρομένου, Ποῖ προάγεις, Πομπαίδιε, μετὰ τοσοῦτου πλήθους; εἶπεν, Εἰς Ῥώμην ἐπὶ τὴν πολιτείαν, κεκλημένος ὑπὸ τῶν δημάρχων. ὁ δὲ Δομίτιος ὑπολαβὼν ἔφησεν ἀκινδυνότερον αὐτὸν καὶ κάλλιον τεύξεσθαι τῆς πολι-²⁵τείας, ἂν μὴ πολεμικῶς ἐπὶ τὴν σύγκλητον παραγένηται· ταύτην γὰρ βούλεσθαι τὴν χάριν δοῦναι τοῖς συμμάχοις μὴ βιασθεῖσαν, ἀλλ' ὑπομνησθεῖσαν.
- 2 ὁ δὲ ἱερὰν τινα τὴν συμβουλήν τάνδρὸς θέμενος, καὶ πεισθεὶς τοῖς λόγοις, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν.³⁰ Δομίτιος μὲν οὖν φρονίμοις λόγοις ἐκ μεγάλων κινδύνων ἐξήρπασε τὴν πατρίδα, πολλῷ κρείττονα τὴν

ὁμιλίαν ποιησάμενος τῆς γενομένης Σερουιλίῳ τῷ
στρατηγῷ πρὸς Πικεντίνους. ἐκείνος γὰρ οὐχ ὡς
ἐλευθέρους καὶ συμμάχους ὁμιλῶν, ἀλλ' ὡς δούλοις
ἐνυβρίζων καὶ φόβων μεγάλων ἀπειλαῖς παρῴξυνε
5 τοὺς συμμάχους ἐπὶ τὴν καθ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλ-
λων τιμωρίαν· οὗτος δὲ πεφρονηματισμένων ἀπο-
στατῶν ἀλόγους ὁρμὰς ἐπιεικέσι λόγοις εἰς εὐνοίαν
προετρέψατο. [Exc. de virt. et vit. p. 398 V. 612 W.]

Τῆς δὲ λείας τοῖς στρατιώταις μετέδωκαν, ὅπως 14
10 τῆς ἐκ τῶν πολέμων ὠφελείας οἱ διακινδυνεύσαν-
τες γευσάμενοι τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνας
ἐθελουτὴν ἀναδέχονται.

Ἵτι ὁ Μάριος ἤγαγε τὴν δύναμιν ἐπὶ τὸ Σαν- 15
νιτῶν πεδίον καὶ τοῖς πολεμίοις ἀντεστρατοπέδευσε.
15 Πομπαιδίος δὲ τὴν τῶν ὄλων ἡγεμονίαν παρειλη-
φῶς παρὰ τοῖς Μαρσοῖς καὶ αὐτὸς προῆγε τὴν δύ-
ναμιν. καὶ πλησίον ἀλλήλων γενομένων τὸ σκυ-
θρῶπὸν τοῦ πολέμου εἰς εἰρηνικὴν μετέπεσε διά-
θεσιν· εἰς ἐπίγνωσιν γὰρ ὄψεως ἐλθόντες οἱ παρ' 2
20 ἀμφοτέροις στρατιώται πολλοὺς μὲν ἰδιοξένους ἐπε-
γίνωσκον, οὐκ ὀλίγους δὲ συστρατιώτας ἀνενεοῦντο,
συχνοὺς δὲ οἰκείους καὶ συγγενεῖς κατενόουν, οὓς
ὁ τῆς ἐπιγαμίας νόμος ἐπεποιήκει κοινωνῆσαι τῆς
τοιαύτης φιλίας. διὸ καὶ τῆς συμπαθείας ἀναγκα-
25 ζούσης προῖεσθαι φωνὴν φιλάνθρωπον, ἀλλήλους
ἐξ ὀνόματος προσηγόρευον καὶ παρεκάλουν ἀπέχε-
σθαι τῆς τῶν ἀναγκαίων μαιφουρίας, τὰς δὲ ἐν προ-
βολῇ πολεμικῶς διακειμένας πανοπλίας ἀποτιθέμε-
νοι τὰς δεξιὰς ἐξέτεινον ἀσπαζόμενοι καὶ φιλοφρο-
30 νοῦντες ἀλλήλους. ἃ δὴ κατανοήσας ὁ Μάριος καὶ 3
αὐτὸς προῆλθεν ἐκ τῆς παρατάξεως· ποιήσαντος δὲ
καὶ τοῦ Πομπαιδίου το παραπλήσιον διελέχθησαν

ἀλλήλοις συγγενικῶς. πολλῶν δὲ λόγων γενομένων τοῖς ἡγεμόσι περὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐπιθυμουμένης πολιτείας, καὶ τῶν στρατευμάτων ἀμφοτέρων χαρᾶς καὶ καλῶν ἐλπίδων πληρουμένων, ἡ πᾶσα σύνοδος ἐκ πολεμικῆς τάξεως εἰς πανηγυρικὴν διάθε- 5
σιν μετέπεσεν, καὶ τῶν στρατηγῶν τοῖς οἰκείοις λόγοις ἐπὶ τὴν εἰρηνην προκαλεσαμένων ἅπαντες ἀσμένως τῆς ἀλληλοφονίας ἀπελύθησαν. [Exc. Vat. p. 118, 119.]

16 Ὅτι ἦν τις ἐν Ἀσκλῶ παραδεδομένος ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς φυλακὴν, ὄνομα μὲν Ἀγαμέμνων, Κίλιξ 10
δὲ τὸ γένος, διὰ δέ τινα περιπέτειαν καὶ συμμάχων φόνους ἐξωργημένος· ὃς ὑπὸ τῶν Πικεντίνων ἀπολυθεὶς ἐκ τῆς φυλακῆς διὰ τὴν εὐεργεσίαν προθύμως ἐστρατεύετο. ληστείας δὲ πολλὴν ἐμπειρίαν ἔχων, τὴν πολεμίαν χάραν κατέτρεχε μετὰ στρατιω- 15
τῶν ὁμοίων ταῖς παρανομίαις. [Exc. de virt. et vit. p. 398 V. 612 W.]

17 Οὗτος γὰρ οὐ προγονικὴν δόξαν οὐδ' ἀφορμὴν ἰδίαν ἔχων εἰς προκοπῆς μέγεθος, παραδόξως ἦλθεν εἰς ὑπερβολὴν ἀξιώματός τε καὶ δόξης ... ἐπιστρέ- 20
φειν δὲ εἶωθεν ἡ τύχη πρὸς τὸ δέον καὶ τοὺς καθ' ἑτέρων ἄδικόν τι μηχανησαμένους τοῖς αὐτοῖς περιβάλλειν συμπτώμασι ... κατὰ τὸ παρὸν ἴσως τυραννοῦσιν, ἀλλ' ὕστερον ὑφέξουσι τὰς τῶν τυραννικῶν ἀνομημάτων εὐθύνας. 25

18 Ὅτι Κρηὶς ὁ ἐλλθὼν πρὸς Ἰούλιον τὸν ὕπατον ἐπὶ προδοσίαν εἶπεν, Ἄν δι' ἐμοῦ κρατήσης τῶν πολεμίων, τίνα δώσεις μισθὸν τῆς εὐεργεσίας; ὁ στρατηγὸς εἶπε, Ποιήσω σε πολίτην Ῥωμαίου καὶ ἔσει παρ' ἐμοὶ τίμιος. ὁ δὲ Κρηὶς διαχυθεὶς ἐπὶ τῷ ῥή- 30
θέντι, Πολιτεία, φησί, παρὰ Κρησίων εὐφημούμενος ἐστὶ λῆρος· τοξεύομεν γὰρ ἡμεῖς ἐπὶ τὸ κέρδος,

καὶ πᾶν βέλος ἡμῶν χάριν ἀργυρίου, νεμόμενοι
 πᾶσαν χώραν καὶ θάλατταν. διὸ καὶ νῦν ἀργυ-
 ρίου χάριν ἤκω· τὰ δὲ τῆς πολιτείας τίμια τοῖς περὶ
 ταύτης νῦν διαφερομένοις παραχώρει, οἵτινες αἵ-
 5 ματος ἀγοράζουσι λῆρον περιμάχητον. πρὸς ὃν γε-
 λάσας ὁ ἄνθρωπος εἶπε, Γενομένης ἡμῖν τῆς ἐπι-
 βολῆς χαριούμαι σοι χίλιας δραχμάς.

Ἵτι τοὺς δούλους διὰ τινος ἐπινοίας οἱ Αἰσερ- 19
 νῦται λιμῶ πιεζόμενοι ἐκ τῆς πόλεως ἐξήγαγον·
 10 πάντα γὰρ ἢ τῆς περιστάσεως ιδιότης ἠνάγκαζε
 πράττειν καὶ τῇ τῶν ἄλλων ἀπώλειᾳ τὴν ἰδίαν πε-
 ριποιεῖσθαι σωτηρίαν. οἱ δὲ οἰκέται δεινῇ καὶ πα-
 ρηλλαγμένη συμφορᾷ περιπεσόντες, ἀποχωρήσαντες
 τὴν τῶν δεσποτῶν ὠμότητα τῇ τῶν πολεμίων ἐπι-
 15 εικεῖα διωρθώσαντο.

Ἵτι τοὺς κύνας καὶ τᾶλλα ζῶα οἱ Αἰσερνῦται 2
 ἐδίτουῦντο· πάντα γὰρ ἢ τῆς φύσεως ἀνάγκη παρὰ
 τὸ καθῆκον ποιεῖν ἠνάγκαζε, βιαζομένη τὴν ἀπε-
 γνωσμένην καὶ ἀσυνήθη τροφήν προσφέρεισθαι. [Exc.
 20 Vat. p. 119, 120.]

Ἵτι αἱ ἀνθρώπινα ψυχὰ μετέχουσι θείας τινὸς 3
 φύσεως ἐνίοτε προκαταμαντευόμεναι τὰ μέλλοντα,
 καὶ κατὰ τινὰς φυσικὰς εἰδωλοποιίας προορῶνται τὸ
 συμβησόμενον. ὅπερ ταῖς τῶν Πιννητῶν γυναῖξι
 25 συνέβη γενέσθαι· προκατωδύροντο γὰρ τὴν ἐσομέ-
 νην συμφορὰν.

Ἵτι τῶν Ἰταλιωτῶν τὰ τέκνα τῶν Πιννητῶν πάντα 4
 πρὸ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἀγαγόντων καὶ ἀπειλούν-
 των ταῦτα κατασφάζειν, ἐὰν μὴ ἀποστῶσιν ἀπὸ Ῥώ-
 30 μης, οἱ Πιννηταὶ ἐγκαρτεροῦντες τοῖς δεινοῖς ἔδωκαν
 ἀπόκρισιν ὅτι τέκνων στερηθέντες ἕτερα ῥαδίως ποιή-
 σουσιν, ἐὰν τηρήσωσι τὴν πρὸς Ῥωμαίους συμμαχίαν.

Ἔτι οἱ αὐτοὶ Ἰταλιῶται ἀπογνόντες τὴν ἐκ τῆς πειθοῦς σύλλυσιν ἐπετελέσαντο πράξιν ὠμότητι διαφέρουσαν· προσαγαγόντες γὰρ ἐγγὺς τοῦ τείχους τοὺς παῖδας προσέτατον τοῖς μέλλουσιν ἀναιρεῖσθαι δεῖσθαι τῶν πατέρων ἐλεῆσαι τοὺς ἐξ αὐτῶν 5 γεγονότας, καὶ τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνατείνοντας ἐπικαλεῖσθαι τὸν πάντων ἐφορῶντα τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων ἥλιον σῶσαι ψυχὰς νηπίων παιδῶν.

20 Ἔτι οἱ Πιννήται δειναῖς συνείχοντο συμφοραῖς. 10 ἀμετάπειστον δ' ἔχοντες τὴν πρὸς Ῥωμαίους συμμαχίαν, ἠναγκάζοντο κατεξανίστασθαι τῶν περὶ ψυχῆν παθῶν καὶ περιορᾶν τὰ τέκνα στερισκόμενα τοῦ ξῆν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν γεγεννηκότων. [Exc. de virt. et vit. p. 398—401 V. 612 W.] 15

21 Τοιαῦτα γὰρ ἦν αὐτοῖς τὰ τῆς ψυχῆς παραστήματα κατὰ τοὺς ἀγῶνας ὥστε μηδεμίαν ὑπερβολὴν ἄλλοις ἀπολείπεσθαι κατὰ τὰς τῶν δεινῶν ὑπομονάς. πολλαπλασίῳ δὲ ὄντων τῶν πολιορκούντων τὸ τοῦ πλήθους ἔλλιπες τῇ τῆς ἀρετῆς ὑπερβολῇ 20 προσανεπλήρουν.

22 Ἔτι οἱ μὲν Ἰταλιῶται πολλάκις ὑπὲρ τῆς τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίας ἡγωνισμένοι λαμπρῶς, τότε περὶ τῆς ἰδίας κινδυνεύοντες ὑπερέβαλλον ταῖς ἀνδραγαθίαις τὰς προγεγενημένας νίκας, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς 25 τοὺς πρότερον ὑποτεταγμένους αὐτοῖς ἀγωνιζόμενοι δεινὸν ἡγοῦντο φανῆναι τῶν ἡττόνων ἡττους. [Exc. Vat. p. 120, 121.]

22^a Ἔτι ὁ Σεργάριος θεωρῶν ἀκατάσχετον οὖσαν τὴν ὄρμην τῶν ἐγκωρίων, πικρῶς προσεφέρετο τοῖς 30 συμμαχοῖς, καὶ τοὺς μὲν κατατιώμενος ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ εἰς φυλακὴν παρεδίδου· τῶν δὲ εὐπορωτά-

των ἐδήμεινε τὰς οὐσίας. πολὺν δὲ ἄφρονον καὶ
 χροσὸν ἀθροίσας οὐκ εἰς τὸ κοινὸν τοῦ πολέμου
 ταμιεῖον κατετίθετο, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐθησαύριζε, [καὶ]
 οὔτε τοῖς στρατιώταις ἐχορήγει τὰς μισθοφοράς, οὔτε
 5 τοῖς ἡγεμόσι μετεδίδου τούτων, οὔτε τὰς κεφαλικάς
 κρίσεις μετὰ συνεδρίου καὶ συμβούλων ἐποιεῖτο,
 διακούων δὲ ἰδίᾳ καὶ μονοκρίτην ἑαυτὸν ἀποδείξας
 ἐποιεῖτο τὰς ἀποφάσεις· εἰς τε τὰ σὺνδειπνα τοὺς
 ἡγεμόνας οὐκ ἤξιον παραλαμβάνειν, οὐδὲ φιλαν-
 10 θρωπίας οὐδεμιᾶς μετεδίδου τοῖς φίλοις. καθόλου
 δὲ διὰ τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐπίδοσιν τῆς περὶ αὐτὸν ἐξ-
 ουσίας ἀποθηριωθεὶς τυραννικῶς ἅπασι προσεφέ-
 ρετο, καὶ ἐμισήθη μὲν ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἐπεβου-
 λεύθη δὲ ὑπὸ τῶν φίλων. ἡ δὲ ἀναίρεσις αὐτοῦ
 15 συνετελέσθη τοιῶδέ τινα τρόπῳ· τῶν ἡγεμόνων οἱ
 μέγιστον ἔχοντες ἀξίωμα Περπέννας καὶ Ταρκύ-
 τιος συμφρονήσαντες ἀλλήλοις ἔγνωσαν ὡς τύραν-
 νον ὄντα τὸν Σερτώριον ἀνελεῖν. προστάτης δὲ
 τῆς ἐπιβουλῆς αἰρεθεὶς ὁ Περπέννας ἐκάλεσεν ἐπὶ
 20 δεῖπνον τὸν Σερτώριον, καὶ τοὺς συνίστορας συμ-
 παρέλαβεν ἐπὶ τὴν ἐστίασιν. κατανήσαντος δὲ τοῦ
 Σερτώριου καὶ τῶν κοινοπραγούντων συνεπιθεμέ-
 νων, ὁ Σερτώριος ἀνακλιθεὶς ἀνὰ μέσον Ταρκυ-
 τίου καὶ Ἀντωνίου ὑπὸ τούτων ἐσφάγη.

25 Ὅτι ὁ Μιθριδάτης ἐξ ἐπιβουλῆς παρ' ὀλίγου 22^b
 ἐκινδύνευσεν ὑποχείριος γενέσθαι τοῖς Κυζικηνοῖς.
 συναγωνιζόμενος γὰρ τις ἐν ταῖς μεταλλείαις Ῥω-
 μαῖος ἑκατόνταρχος ἐπεβάλετο τοῦτο τελέσαι. διὰ
 γὰρ τὰς παρ' ἀμφοτέροις μεταλλείαις συνεχῶς γι-
 30 νομένων συμπλοκῶν καὶ συλλόγων, εἰς γνῶσιν
 ἦλθε τοῖς τοῦ βασιλέως διὰ τὰς συνεχεῖς πρὸς αὐ-
 τοὺς ὁμιλίαις. μονωθεὶς δὲ ποτε κατὰ τὴν ἐν τοῖς

ὄρυγμασι φυλακὴν, καὶ ὑπὸ τινος τῶν ἐπιστατούν-
 των ἐν τοῖς ἔργοις καταπειραθεὶς περὶ προδοσίας,
 προσεδέξατο τοὺς λόγους προσποιήτως. ἀνενεχθέν-
 τος δὲ τοῦ πράγματος πρὸς τὸν βασιλέα, ἐκεῖνος
 μὲν ἐπιθυμῶν κυριεῦσαι τῆς πόλεως δωρεὺς ἐπηγ- 5
 γείλατο, καὶ συνέθετο καιρὸν ἐν ᾧ τὸν σύλλογον
 ἔδει γενέσθαι· τοῦ δὲ Ῥωμαίου πίστεις τῶν ἐπαγ-
 γελιῶν ζητοῦντος, ἀπέλυσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς ὑπὲρ
 αὐτοῦ συνθησομένους. ὁ δὲ οὐκ ἔφησεν ἄλλως πι-
 στεύσειν, εἰ μὴ παρὰ τοῦ βασιλέως λάβῃ τοὺς ὄρ- 10
 κους. ὁ δὲ οὐκ ἠγείτο βασιλικῆς ἀξίας οἰκείον εἶ-
 ναι συγκαταβαίνειν εἰς τὰ ὄρυγματα. ἐπεὶ δὲ ὁ
 προδότης οὐκ ἔφησεν ἄλλως ὑπακούσεσθαι, ἡ δὲ
 ἐπίθεσις τοῦ κυριεῦσαι τῆς πόλεως συνεῖχεν, ἠναγ-
 κάσθη συγκαταθέσθαι τοῖς ἀξιουμένοις ὁ Μιθριδά- 15
 τῆς. κἂν συνέβῃ τὸν βασιλέα γενέσθαι ὑποχείριον,
 εἰ μὴ τῶν φίλων τις εὐστόχως καταμαντευσάμενος
 τὴν ἐπιβουλήν κατεσκεύασε σύμμετρον μηχανὴν δυ-
 ναμένην ὀξέως ἀνοίγεσθαι τε καὶ κλείεσθαι· καὶ
 ταύτης εἰς τὸ ὄρυγμα τεθείσης, καὶ τοῦ Μιθριδά- 20
 του μετὰ τῶν φίλων συνεμβάντων, ὁ ἑκατόνταρχος,
 τοὺς μέλλοντας μεθ' ἑαυτοῦ τῷ βασιλεῖ τὰς χεῖρας
 προσφέρειν εἰς τὰς χεῖρας, τὸ ξίφος σπασάμενος ὤρ-
 μησεν ἐπὶ τὸν βασιλέα. ὁ δὲ φθάσας συνέκλεισε τὴν
 θύραν, καὶ τὸν κίνδυνον ἐξέφυγεν. [Exc. Esc. p. 33, 25
 34 Fed. 23, 24 Müll.]

23 Ὅτι ὁ [δὲ] Λαμπάνιος ὤρμησεν ἐπὶ τὸν Κράσ-
 στον, ὑπολαμβάνων προσήκειν μὴ τοὺς πολλοὺς ὑπὲρ
 τῶν ἡγεμόνων, ἀλλὰ τοὺς ἡγεμόνας ὑπὲρ τοῦ πλή-
 θους διαγωνίζεσθαι. 30

24 Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι καὶ οἱ Ἰταλιῶται περὶ τῆς τῶν
 καρπῶν συγκομιδῆς ἡγωνίζοντο. ἐπιθέσεων δὲ γε-

νομένων καὶ συμπλοκῶν ἀλληλοζτονοῦντες οὐ διέ-
 λιπον. μετὰ χειρας ἔχοντες τὸν θειζόμενον στάχυν
 διεκρίνοντο πρὸς ἀλλήλους αἵματι περὶ τῆς ἀναγ-
 καίας τροφῆς. οὐδεὶς δὲ ἀνέμενε παράκλησιν ἡγε-
 5 μόνος, ἀλλ' ἡ φύσις αὐτῆ προετρέπετο πρὸς τὴν
 ἀλκὴν, προβάλλουσα τὴν τῆς ἐνδείας ἀνάγκην. ὑπέ-
 μενεν ἕκαστος εὐψύχως τὴν διὰ σιδήρου γινομένην
 τοῦ βίου καταστροφὴν, δεδιὼς τὸν ἐκ τῆς ἐνδείας
 θάνατον. [Exc. Vat. p. 120—122.]

10 Ὅτι ὁ Σύλλας τὰς πράξεις καλῶς ἐχείριζε καὶ 25
 ἐνεργῶς, καὶ δόξης καὶ καλῆς φήμης ἐν Ῥώμῃ κα-
 τηξιοῦτο, καὶ τὸ πλῆθος ἐδοκίμασεν αὐτὸν ἄξιον
 ὑπάρχειν ὑπατοῦ ἀφαιρεῖσθαι, καὶ περιβόητος ἦν ἐπ'
 ἀνδρεία τε καὶ στρατηγικῇ συνέσει, καὶ καθόλου
 15 φανερὸς ὑπῆρχεν εἰς μείζον πρόσχημα δόξης προ-
 αχθησόμενος.

Ὅτι ὁ Μιθριδάτης τοὺς τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνας 26
 κατὰ τὴν Ἀσίαν νικήσας, καὶ πολλοὺς ζωορήσας,
 ἅπαντας τιμῆσας καὶ ἐσθῆσι καὶ ἐφοδίοις ἀπέλυ-
 20 σεν εἰς τὰς πατρίδας. διαβοηθείσης δὲ τῆς τοῦ Μι-
 θριδάτου φιλάνθρωπίας, ἐνέπεσεν εἰς τὰς πόλεις
 ὀρμὴ προστίθεσθαι τῷ βασιλεῖ. παρῆν δὲ ὄραν ἀπό-
 πασῶν τῶν πόλεων πρεσβευτὰς μετὰ ψηφισμάτων
 καλοῦντων αὐτὸν εἰς τὰς ἰδίας πατρίδας καὶ θεῶν
 25 καὶ σωτῆρα προσαγορευόντων. ἀκολούθως δὲ τού-
 τοις καὶ κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ βασιλέως ἀπῆν-
 των αἱ πόλεις ἐκχεόμεναι πανδημει μετ' ἐσθῆτος
 λαμπρᾶς καὶ πολλῆς χαρᾶς.

Ὅτι κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐπικρατοῦντος Μιθριδάτου 27
 30 καὶ τῶν πόλεων ἀφισταμένων ἀκατασχέτως ἀπὸ Ῥω-
 μαίων, οἱ ἐν τῇ Λέσβῳ διέγνωσαν οὐ μόνον αὐ-
 τοὺς ἐγχειρίσαι τῷ βασιλεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀκίλλιον

εἰς Μυτιλήνην συμπεφευγότα καὶ νοσοκομούμενον
 παραδοῦναι τῷ Μιθριδάτῃ. ἐπιλέξαντες οὖν τῶν
 νέων τοὺς ἀλλῆ διαφέροντας ἔπεμψαν ἐπὶ τὸ κα-
 τάλυμα. οἱ δὲ ἀθρόοι προσπεσόντες τούτῳ καὶ τὸν
 Ἀκίλλιον ἀρπάσαντες ἔδησαν, ὡς καλλίστην τῷ βα- 5
 2 σιλεῖ καὶ κεχαρισμένην δωρεὰν ἐπέπεμψοντες. ὁ δὲ,
 καίπερ νέος ἂν παντελῶς τὴν ἡλικίαν, ἐτόλμη-
 σεν ἐπιτελέσασθαι πράξιν ἡρωικὴν· φθάσας γὰρ
 τοὺς μέλλοντας συναρπάζειν αὐτόν, ἀντὶ τῆς ὕβρε-
 ως καὶ τῆς αἰσχροῦς τιμωρίας ἠλλάξατο θάνατον. 10
 σφάζων γὰρ ἑαυτόν, καὶ τῇ δεινότητι τῆς πρά-
 ξεως καταπληξάμενος τοὺς ἐπ' αὐτόν ὀρμῶντας
 ἐποίησε μὴ τολμῆσαι πλησίον αὐτοῦ προσελθεῖν.
 μετὰ πάσης δὲ ἀδείας ἑαυτόν ἀπαλλάξας τοῦ ζῆν
 καὶ τῶν ἐπιφερομένων κακῶν περιβόητον ἔσχε τὴν 15
 ἐπ' εὐψυχίᾳ δόξαν.

28 Ὅτι καθόλου κατὰ τὴν ναυμαχίαν παρὰ τοῖς
 Ῥοδίοις πλὴν τοῦ πλήθους τὰ λοιπὰ πάντα μεγά-
 λας εἶχεν ὑπεροχάς, τέχνη κυβερνητῶν, τάξεις τῶν
 νεῶν, ἔρετῶν ἐμπειρία, δυνάμεις ἡγεμόνων, ἐπιβα- 20
 τῶν ἀρεταί· παρὰ δὲ τοῖς Καππάδοξιν ὑπῆρχον
 ἀπειρία καὶ ἀγυμνασία καὶ ἡ πάντων τῶν κακῶν
 παραιτία ἀταξία. προθυμία μὲν γὰρ οὐκ ἐλείποντο
 τῶν Ῥοδίων, ὡς ἂν ἔχοντες ἐπίσκοπον καὶ θεατὴν
 τῶν κινδύνων τὸν βασιλέα, καὶ τούτῳ σπεύδοντες 25
 ἐνδείκνυσθαι τὴν πρὸς αὐτὸν εὐνοίαν· μόνῳ δὲ
 ὑπερέχοντες τῷ πλήθει τῶν σκαφῶν, περιεχέοντο
 τὰς πολεμίας ναῦς καὶ κυκλοῦντες εἰς μέσον αὐτὰς
 ἀπελάμβανον. [Exc. de virt. et vit. p. 402V. 612, 613 W.]

29 Ὅτι ὁ Μάριος εἰς τὸν κάμπον καθ' ἡμέραν βα- 30
 δίζων ἐγυμνάζετο πρὸς τὰς ἐν τῷ πολέμῳ χρείας·
 ἔσπευδε γὰρ τὴν τοῦ γήρως ἀσθένειαν καὶ βραδυ-

τῆτα τῆ καθ' ἡμέραν ἀθλήσει καὶ φιλοπονίᾳ πρὸς
τοῦναντίον διορθώσασθαι. [Exc. Vat. p. 122.]

Ὅτι Γάιος Μάριος τῶν ἀνθρώπων ἐπιφανέστα- 2
τος γεγονώς, ἐπὶ μὲν τῆς νεότητος ἐξήλωσεν ἀφι-
5 λαογυρίαν, τῶν καλῶν ἔργων ὄρεχθεὶς, καὶ μεγά-
λας πράξεις ἐπὶ τε τῆς Λιβύης καὶ τῆς Εὐρώπης
κατεργασάμενος περιεποιήσατο τὴν περιβόητον ἐπι-
φάνειάν τε καὶ δόξαν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐσχάτου γήρως
ἐπιθυμήσας τὸν Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως πλοῦτον
10 καὶ τὴν ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀσίαν πόλεσιν εὐπορίαν
εἰς τὸν ἴδιον μετενεγκεῖν βίον τοῖς ὅλοις ἔπταισε·
τὴν τε γὰρ αὐτῷ προϋπάρχουσαν εὐδαιμονίαν κα-
τήσχυνε καὶ τοῦ Σύλλα Κορνηλίου τὴν δεδομένην
ἐπαρχίαν παραιρούμενος παρανόμως, τῇ προσηκούσῃ
15 περιέπεσε συμφορᾷ. οὐ μόνον δὲ τὸν ἐπιθυμηθέντα 3
πλοῦτον οὐκ ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδίαν οὐσίαν
προσαπέλαβε, δημευθείσης αὐτοῦ τῆς ὑπάρξεως διὰ
τὴν τῆς πλεονεξίας ὑπερβολήν. καταγυνωσθεὶς δὲ
ὑπὸ τῆς πατρίδος θανάτῳ, καὶ διαδράς τὴν παραυ-
20 τίκτα τιμωρίαν, ἤλατο κατὰ τὴν χώραν μόνος φεύ-
γων. καὶ τέλος ἐξέπεσε τῆς Λιβύης εἰς τὴν Νομα-
δίαν ἄδουλος, ἄπορος, ἔρημος φίλων. ὕστερον δὲ
τῆς Ῥώμης ἐμπεσούσης εἰς πολέμους ἐμφυλίους, συν-
εργήσας τοῖς τῆς πατρίδος πολεμοῖς, οὐκ ἠρόεσθη
25 τῇ καθόδῳ, πόλεμον δὲ ἐκκαύσας, καὶ τυχῶν ὑπα-
τείας τὸ ἔβδομον, οὐκ ἐτόλμησεν ἔτι τῆς τύχης λα-
βεῖν πείραν, δεδιδαγμένος περὶ τῆς κατ' αὐτὴν ἀβε-
βαιότητος μεγάλους συμπτώμασι· προσορώμενος γὰρ 4
τὸν ἀπὸ τοῦ Σύλλα πόλεμον ἐπιζητούμενον τῇ Ῥώ-
30 μη, μετέστησεν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν ἐκουσίως. ἀπο-
λιπὼν δὲ ἀρχὰς μεγάλας πολέμων, αἴτιος ἐγένετο
τῷ τε νικῶ καὶ τῇ πατρίδι τῶν ἐσχάτων ἀκληροημά-

των· ὁ μὲν γὰρ ἀναγκασθεὶς πολεμεῖν τοῖς κρείτ-
 τοσι κατέστρεψεν ἀτυχῶς τὸν βίον συμπεφευγῶς
 ἐν τῇ διώρυγι, οἱ δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ κατὰ τὰς ἐν
 Ἰταλίᾳ πόλεις ἐμπεσόντες εἰς τὸν πάλαι προκείμε-
 νον πόλεμον ταῖς προκατεσκευασμέναις περιέπεσον 5
 5 συμφοραῖς. οἱ μὲν γὰρ ἐπιφανέστατοι τῶν Ῥωμαίων,
 Σκαιουόλαν καὶ Κράσσον φημί, ἐν συγκλήτῳ μισ-
 φουηθέντες ἀκρίτως προεσήμηναν ταῖς ἰδίαις ἀτυ-
 χίαις τὸ μέγεθος τῶν ἐσομένων κατὰ τὴν Ἰταλίαν
 ἀτυχημάτων· οἱ πλείστοι γὰρ τῶν συγκλητικῶν καὶ 10
 τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Σύλλαν
 ἀνηρέθησαν, στρατιῶται δὲ ἐν ταῖς στάσεσι καὶ
 μάχαις κατεκόπησαν οὐκ ἐλάττους τῶν δέκα μυριά-
 δων. καὶ ταῦτα πάντα συνέβη τοῖς ἀνθρώποις διὰ
 τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπιθυμηθέντα πλοῦτον ὑπὸ Μαρίου. 15
 [Exc. de virt. et vit. p. 402—405 V. 613, 614 W.]

30 Ὅτι ὁ περιμάχητος ἀνθρώποις πλοῦτος μεγάλαις
 περιβάλλει συμφοραῖς ἐνίοτε τοὺς ἐπιθυμήσαντας
 αὐτοῦ μεταλαβεῖν· προτρεπόμενος γὰρ εἰς ἀδίκους
 καὶ παρανόμους πράξεις, καὶ χορηγὸς γινόμενος πά- 20
 σης ἀκρατοῦς ἡδονῆς, τοὺς ἄφρονας χωρεῖ πρὸς τὰ
 φαῦλα τῶν ἔργων. τοιγαροῦν ὄραῦν ἔστι τοὺς τοι-
 ούτους αὐτοὺς μὲν τοῖς μεγίστοις ἀκληρήμασι πε-
 ριπίπτοντας, ταῖς δὲ πόλεσι τῶν ἀτυχημάτων γινο-
 2 μένους αἰτίους. τοσαύτην ὁ χρυσὸς ἔχει δύναμιν 25
 ἐπὶ κακῷ προτιμώμενος ἀφρόνως παρὰ ἀνθρώποις,
 οἵτινες διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς πρὸς τοῦτον ἐπιθυ-
 μίας παρ' ἕκαστα προφέρονται τούτους τοὺς στί-
 χους τῶν ποιητῶν,

ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,

ὥς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς

30

καὶ πάλιν,

- ἔα με κερδαίνοντα κεκληῆσθαι κακόν,
 καὶ τὰ διὰ τῶν μελῶν πεποιημένα,
 ὧ χρυσέ, βλάβστημα χθονός,
 οἶον ἔρωτα βροτοῖσι φλέγεις,
 5 πάντων κράτιστε, πάντων τύραννε.
 πολεμεῖς δ' Ἄρεως
 κρείσσον' ἔχων δύναμιν.
 πάντα θέλγεις· ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς
 εἶπετο δένδρεα καὶ
 10 θηρῶν ἀνόητα γένη,
 σοὶ δὲ καὶ χθῶν πᾶσα καὶ πόντος καὶ ὁ πᾶμμή-
 στωρ Ἄρης.
 καίτοι γε πόσῳ κρείττον' ἔστι προφέρεσθαι τῶν ποι- 3
 ημάτων τὰ τὴν ἐναντίαν ἔχοντα τούτοις παράκλησιν,
 15 πότνια σοφία, σύ μοι ἄνδανε·
 ὄλβου δ' ἔμοι μὴ χρυσέου φαεινὰν
 ἄκτινα δαίμων διδοίη
 πάρος σοφίας ἢ τυραννίδα Διός.
 * ἀπωτάτω * κεῖται καλὸς θησαυρὸς ὅτῳ προσέ-
 20 βαλε.

[Exc. Vat. p. 122—124.]

FRAGMENTA LIBRORUM XXXVIII
ET XXXIX.

- 1 "Οτι ἀπεστάλησαν πρεσβευταὶ πρὸς τὸν Κίνναν
Ῥωμαίων περὶ συλλύσεως· οἷς ἀπόκρισιν ἔδωκεν ὅτι
ὑπατος ἐξεληλυθὼς οὐ προσεδέξατο τὴν ἐπάνοδον
ἐν ἰδιώτου σχήματι ποιήσασθαι.
- 2 "Οτι ὕστερον τοῦ Μετέλλου μεθ' ἧς εἶχε δυνά- 5
μεως πλησιάσαντος τῇ τοῦ Κίννα παρεμβολῇ καὶ
συνελθόντος εἰς λόγους συνεφώνησεν ὥστε στρα-
τηγὸν εἶναι τὸν Κίνναν, καὶ πρῶτος ὁ Μέτελλος
ἠνόμασε στρατηγόν. ἀμφοτέρω δὲ ἐπὶ τοῖς πρα-
χθεῖσι κατηγορίας ἤξιώθησαν. ὁ μὲν γὰρ Μάριος 10
κατὰ πρόσωπον γενόμενος ἔφησε δεῖν σχεδὸν ἤδη
νευικηκότα μὴ καταλύειν τὴν δεδομένην αὐτοῖς ὑπὸ
θεοῦ ἐξουσίαν· ὁ δὲ Μέτελλος ὡς ἀνέκαμψεν, εἰς
μεγάλην ἤλθε διάστασιν πρὸς Ὀκταούϊου, προδότης
2 ὢν τῶν τε ὑπάτων καὶ τῆς πατρίδος. ὁ δὲ Ὀκτα- 15
ούϊος οὐδενὶ τρόπῳ συγχωρήσειν ἑαυτὸν ἔφη καὶ
τὴν Ῥώμην ὑπὸ τὴν Κίννου δεσποτείαν. καὶ γὰρ
ἂν πάντες αὐτὸν καταλίπωσιν, ὅμως ἑαυτὸν διατη-
ρήσειν ἄξιον τῆς ἡγεμονίας καὶ μετὰ τῶν τὰ αὐτὰ
φρονούντων *· εἰ δὲ ἀπογνῶ πάσας τὰς ἐλπίδας, 20
ὑφάψει μὲν τὴν ἰδίαν οἰκίαν, συγκατακαύσει δὲ
αὐτὸν μετὰ τῆς οἰκείας οὐσίας καὶ τὸν μετ' ἐλευθε-
ρίας θάνατον εὐγενῶς ἀναδέξασθαι. [Exc. Vat. p. 124.]

Ὅτι Μερόλας ὁ ἀρεθεὶς ὑπατος εἰς τὸν τοῦ 3
 Κίννα τόπον μετὰ τὸ σύνθεσιν ποιήσασθαι τὸ δή-
 περ αὐτὸν ὑπατεῦσαι ἔδοξε πρᾶξιν ἀγαθοῦ σφό-
 δρα πολίτου πρᾶξι. ἐν τε γὰρ τῷ συνεδρίῳ καὶ
 5 τῷ δήμῳ διαλεγόμενος περὶ τῶν κοινῇ συμφερόν-
 των ἀρχηγὸς ἐπηγγείλατο γενήσεσθαι τῆς ὁμονοίας·
 ἄκων γὰρ ἤρημένος ὑπατος ἐκουσίως ἔφη παραχω-
 ρήσειν τῷ Κίννᾳ τῆς ἀρχῆς, καὶ παραχωρήμα ἰδιώ-
 της ἐγένετο. ἡ δὲ σύγκλητος ἐξέπεμψε πρεσβευτὰς
 10 τοὺς ποιησομένους τὰς συνθήκας καὶ τὸν Κίνναν
 εἰσάξοντας εἰς τὴν πόλιν. [Exc. de virt. et vit. p. 405
 V. 614 W.]

Ὅτι οἱ περὶ τὸν Κίνναν καὶ Μάριον συνεδρεύ- 4
 σαντες μετὰ τῶν ἐπιφανεστάτων ἡγεμόνων ἐβου-
 15 λεύοντο ὅπως βεβαίως καταστήσουσι τὴν εἰρήνην.
 τέλος ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐχθρῶν
 καὶ δυναμένους ἀμφισβητῆσαι πραγμάτων πάντας
 ἀποκτεῖναι, ὅπως καθαρᾶς γενομένης τῆς ἰδίας αἰ-
 ρέσεως καὶ μερίδος ἀδεῶς τὸ λοιπὸν καὶ ὡς ἂν
 20 βούλωνται μετὰ τῶν φίλων διοικῶσι τὰ κατὰ τὴν
 ἡγεμονίαν. εὐθύς οὖν τῶν μὲν γεγενημένων συν- 2
 θέσεων καὶ πίστεων ἠμέλησαν, σφαγαὶ δὲ τῶν κα-
 ταψηφισθέντων αὐτοῖς ἄκριτοι καὶ πανταχοῦ ἐγί-
 νοντο. Κόιντος δὲ Λουτάτιος ὁ Κάτλος, τεθριαμ-
 25 βευκῶς μὲν ἐπισήμως ἀπὸ Κίμβρων, ἀγαπώμενος δὲ
 ὑπὸ τῶν πολιτῶν περιττότερον, ὑπὸ τινος δημάρ-
 χου κατηγορίας ἐτύγχανεν ἐν τῷ δήμῳ θανάτου.
 φοβούμενος δὲ τὸν ἐκ τῆς συκοφαντίας κίνδυνον 3
 ἦκεν εἰς τὸν Μάριον, δεόμενος τυχεῖν βοηθείας. ὁ
 30 δὲ τὸ μὲν ἔμπροσθεν ἐγεγόνει φίλος, τότε δ' ἐκ τι-
 νος ὑποψίας ἀλλοτριῶς ἔχων πρὸς αὐτὸν τοῦτο μόνον
 ἀπεκρίθη, Θανεῖν δεῖ. καὶ ὁ Κάτλος ἀπογνοὺς

μὲν τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, σπεύδων δὲ χωρὶς ὕβρεως καταστρέφει τὸν βίον, ἑαυτὸν τοῦ ζῆν μετέστησεν ἰδίῳ τιμῇ καὶ παρηλλαγμένῳ τρόπῳ. συγκλείσας ἑαυτὸν εἰς οἶκον νεόχριστον καὶ τὴν ἐκ τῆς κούριας ἀναφορὰν πυρὶ καὶ καπνῷ συναυξήσας, τῆ 5 τῆς ἀναπνοῆς φθορᾷ περιπινηγῆς γενόμενος ἀπήλλαξεν. [Exc. Photii cod. 244, p. 542 W.]

- 5 Ὅτι μέλλοντος ἐν Ῥώμῃ τοῦ ἐμφυλίου ἐγείρεσθαι πολέμου ἄλλα τε πολλὰ Λίβιος καὶ Διόδωρος ἰστόρησαν καὶ (ὅτι ἐπὶ τοῦ Σύλλα τοῦ ὑπάτου ὁ ἐμφύ- 10 λιος Ῥωμαίων ἀνήφθη πόλεμος. ἐπισημῆναι δὲ τὴν τῶν μελλόντων κακῶν φορὰν Λίβιος φησι καὶ Διόδωρος Suid.) ἐξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίας πολλῆς ἤχον ἀκουσθῆναι σάλπιγγος, ὅξυν ἀποτεινούσης καὶ θρηνώδη τὸν (om. S. Pl.) φθόγγον. καὶ 15 τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας ἔκφρονας ὑπὸ τοῦ (om. S.) δέους γενέσθαι, τοὺς δὲ Τυρρηναίων μάντις μεταβολὴν τοῦ (ἐτέρου Pl.) γένους καὶ μετακόσμησιν ἀποφήνασθαι σημαίνειν τὸ τέρας. εἶναι μὲν γὰρ ἀνθρώπων ὀκτὼ γένη διαφερόντων (διαφέροντα τοῖς 20 βίοις καὶ S. Pl.) τοῖς ἡθεσιν ἀλλήλων· ἐκάστῳ δὲ ἀφωρίσθαι χρόνον (χρόνων ἀριθμὸν Pl.) ὑπὸ τοῦ θεοῦ συμπεραινόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλου περιόδῳ. τῆς δ' οὖν (γοῦν S.) προτέρας περιόδου τελευτώσης καὶ ἐτέρας ἀνισταμένης (ἐνισταμένης S. Pl.) κί- 25 νείσθαι τι σημεῖον ἐκ γῆς ἢ οὐρανοῦ θαυμάσιον· ἢ (ὁ S., ὡς Pl. Leg. ἢ vel ῶ) δῆλον εὐθύς τοῖς τὰ αὐτὰ (τὰ τοιαῦτα Pl. S.) σοφοῖς γίνεσθαι ὅτι καὶ τρόποις ἄλλοις καὶ βίοις ἄνθρωποι γεγόνασιν χρώμενοι (χρ. γεγόνασιν Pl. S.) καὶ θεοῖς ἤτιον (ἢ μᾶλ- 30 λον addit Pl.) τῶν προτέρων μέλλοντες (μέλοντες Pl., μέλονται. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως πως

ἔχει σκοπεῖν παρῆμι S.) (M. Planudii ex Dione Cas-
sio excerpta in Maii N. C. vol. II, p. 548, et Suidas
v. Σύλλας. Ex eodem quo Diodorus fonte sua repe-
tiit Plutarchus Sull. c. 7, unde varietatem quatenus
5 referebat apposui.)

Ὅτι ἐπὶ ταῖς τῶν πολιτῶν σφαγαῖς καὶ ταῖς ὑπὲρ 6
ἄνθρωπον παρανομίαις ταχέως ἐκ θεῶν τις Κίννα
καὶ Μάριον ἠκολούθησε νέμεσις. Σύλλας γάρ, εἰς
ἐκ τῶν ἐχθρῶν ὑπολειφθεὶς, περὶ τὴν Βοιωτίαν τὰς
10 Μιθριδάτου δυνάμεις κατακόψας καὶ τὰς Ἀθήνας
ἐκπολιορκήσας, εἶτα Μιθριδάτην σύμμαχον ποιη-
σάμενος καὶ παραλαβὼν αὐτοῦ τὸν στόλον ἐπανήλ-
θεν εἰς τὴν Ἰταλίαν. ἐν ἀκαρεῖ δὲ χρόνῳ κατακό-
ψας τὰς περὶ Κίνναν καὶ Μάριον δυνάμεις κύριος
15 ἐγένετο πάσης Ῥώμης καὶ Ἰταλίας, καὶ πάντας τοὺς
μετὰ Κίννα μαιφονήσαντας ἀπέσφαξε, καὶ τὴν Μα-
ριανὴν συγγένειαν ἐκ βάθρων ἤρε. διὸ καὶ πολλοὶ
τῶν μετρίων ἀνδρῶν τὴν τῶν προκαταρξάντων τῆς
μαιφονίας τιμωρίαν εἰς τὴν τῶν θεῶν πρόνοιαν
20 ἀνέπεμπον· κάλλιστον γάρ * τοῖς ἀσεβῆ βίον αλ-
ρουμένοις πρὸς διόρθωσιν κακίας ἀπελέλειπτο. [Exc.
Vat. p. 125.]

Ὅτι ὁ Σύλλας χρημάτων ἀπορούμενος ἐπέβαλε 7
τὰς χεῖρας τρισὶν ἱεροῖς, ἐν οἷς ἀναθημάτων ἀργυ-
25 ρῶν τε καὶ χρυσῶν πλῆθος ἦν, ἐν μὲν Δελφοῖς τῷ
Ἀπόλλωνι καθιερωμένων, ἐν Ἐπιδαύρῳ δὲ τῷ Ἀσκλη-
πιῷ, ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ τῷ Διί. πλεῖστα δὲ ἔλαβεν ἐξ
Ὀλυμπίας διὰ τὸ μεμενηκέναι τὸ ἱερὸν τοῦτο ἄσυ-
λον ἐξ αἰῶνος· τῶν γὰρ ἐν Δελφοῖς χρημάτων Φω-
30 κεῖς τὰ πλεῖστα διεφόρησαν ἐν τῷ ἱερῷ κληθέντι
πολέμῳ. ὁ δὲ Σύλλας πολὺν ἄργυρον καὶ χρυσόν,
ἔτι δὲ τὴν ἄλλην πολυτελεῆ κατασκευὴν, ἀναλαβὼν

ἤθροισε χρημάτων πλῆθος πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ προσδοκωμένους πολέμους. ἀδεισιδαιμόνως δὲ τῇ λήψει τῶν ἱερῶν χρημάτων προσενεχθεῖς, χώραν ἀντὶ τούτων καθιέρωσε τοῖς θεοῖς εἰς τὰς κατ' ἔτος προσόδους. εὐτραπελευόμενος δὲ ἀπεφαίνετο κρα- 5 τεῖν τῷ πολέμῳ πάντως διὰ τὸ τοὺς θεοὺς αὐτῷ συνεργεῖν, εἰσενηνοχότας χρημάτων πολὺ τι πλῆθος αὐτῷ.

8 Ὅτι Φιμβρίας κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν πολὺ προέχων τοῖς διαστήμασι τοῦ Φλάκκου, καιρὸν ἔσχε 10 μεγάλοις ἐπιχειρῆσαι τολμήμασι, καὶ σπεύδων τοὺς στρατιώτας ἰδίους κατασκευάσασθαι ταῖς εὐνοίαις, συνεχώρησεν αὐτοῖς τὴν χώραν τῶν συμμάχων ὡς πολεμίαν διαρπάξιν καὶ τοὺς περιτυχόντας ἔξανδραποδίξασθαι. ἀσμένως δὲ προσδεξαμένων τῶν 15 στρατιωτῶν τὴν συγχώρησιν, ἐν ὀλίγαις ἡμέραις περιεποίησαντο χρημάτων πλῆθος. οἱ δὲ διαρπαγέντες ἀπήντησαν τῷ ὑπάτῳ, καὶ περὶ τῶν καθ' αὐτοὺς ἀπώδύροντο. ὁ δὲ περιαλγῆς γενόμενος προσέταξεν ἀκολουθεῖν, ὅπως τὰ ἴδια κομίσωνται, αὐτὸς 20 δὲ τῷ Φιμβρίᾳ διαπειλησάμενος προσέταξε τὰ διαφορηθέντα τοῖς ἀπολωλεκόσιν ἀποκαταστῆσαι. ὁ δὲ τὴν πᾶσαν αἰτίαν ἐπὶ τοὺς στρατιώτας ἀνέπεμπεν, ὡς ἄνευ τῆς αὐτοῦ γνώμης πάντα πεπραχότας, τοῖς δὲ στρατιώταις κατ' ἰδίαν παρήγγειλε μὴ προσέχειν 25 τοῖς προστάγμασιν, ἀλλὰ τὰ διὰ τῶν ὀπλων κτηθέντα τῷ τοῦ πολέμου νόμῳ μὴ προέσθαι. τοῦ δὲ Φλάκκου μετὰ ἀνατάσεως προστάττοντος ἀποδιδόναι τὰ διηρασμένα, τῶν δὲ στρατιωτῶν οὐ προσεχόντων, ταραχὴ καὶ στάσις κατεῖχε τὸ στράτευμα. 30

2 Ὅτι ὁ Φιμβρίας διαβεβηκῶς τὸν Ἑλλήσποντον, τοὺς στρατιώτας πρὸς παρανομίαν καὶ ἀρπαγὴν πα-

ρορμήσας, χρήματα τὰς πόλεις εἰσεπράττετο καὶ τοῖς
στρατιώταις ταῦτα διένεμεν. οἱ δὲ εἰς ἀνυπεύθυ-
νον ἔξουσίαν προαχθέντες καὶ διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς
ὠφελείας μετεωρισθέντες, ὡς κοινὸν εὐεργέτην ἠγά-
5 πων. τὰς δὲ μὴ ὑπακουσάσας πόλεις ἐκπολιορκῶν
εἰς διασπαγὴν ἐχαρίζετο τοῖς στρατιώταις. καὶ Νι-
κομήδειαν παρέδωκε τοῖς στρατιώταις εἰς διασ-
παγὴν.

Ἵτι ὁ αὐτὸς καὶ εἰς Κύζικον παρελθὼν ὡς φίλος 3
10 τοῖς μὲν εὐπορωτάτοις τῶν πολιτῶν ἐμίμφετο θά-
νάτου κατατιασάμενος, δύο δὲ εἰς κατάπληξιν καὶ
φόβον τῶν ἄλλων καταδίκους ποιήσας καὶ ῥαβδί-
σας ἐπελέκισε. τὰς δὲ οὐσίας αὐτῶν ἀναλαβῶν, καὶ
τοῖς ἄλλοις διὰ τῶν προαπολωλότων μέγαν φόβον
15 ἐπιστήσας, ἠνάγκασε λύτρα τῆς σωτηρίας ὅλας τὰς
ὑπάρξεις αὐτῷ προέσθαι. [Exc. de virt. et vit. p. 406
—409 V. 614, 615 W.]

Ἵτι ὁ Φιμβρίας τὴν ἐπαρχίαν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ 4
τοσοῦτοις περιέβαλεν ἀτυχήμασιν ὅσοις εἰκὸς ἦν
20 περιβαλεῖν ἔξουσίαν τοῦ πράττειν ὃ βούλεται τηλι-
καύτη δυσσεβείᾳ περιπεποιημένον. τὴν γὰρ Φρυ-
γίαν κατασύρων πρησιτῆρος τρόπον ἐπὶ τῇ τῶν πε-
ριπεσόντων περιτροπῇ ἀπάσης πόλεως κατέσκηπτεν.
ὁ δὲ στερήσας ἑαυτὸν τοῦ ζῆν μιᾶ τελευτῇ πολ-
25 λῶν θανάτων ἐχρεοκόπησεν ὀφειλήματα. [Exc. Vat.
p. 125.]

Ἵτι Γναῖος Πομπήιος στρατιωτικὸν βίον ἐλόμε- 9
νος ἐνεκαρτέρει ταῖς καθ' ἡμέραν κακοπαθείαις, καὶ
ταχὺ τὸ πρωτεῖον ἀπηνέγκατο τῆς ἐν τοῖς πολεμι-
30 κοῖς ἔργοις ἀσκήσεως. πᾶσαν δὲ ῥασταίνην καὶ σχολ-
λὴν ἀποτριψάμενος, διετέλει καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ
νύκτωρ ἀεὶ τι πράττων τῶν εἰς τὸν πόλεμον χρη-

σίμων. διαίτη μὲν γὰρ ἐχρήτο λιτῆ, λουτρῶν δὲ καὶ
 συμπεριφορᾶς τρυφήν ἐχούσης ἀπέχετο. καὶ τὴν
 μὲν τροφήν καθήμενος προσεφέρετο, πρὸς δὲ τὸν
 ὕπνον ἀπεμέριξε χρόνον ἐλάττονα τῆς ἐκ τῆς φύ-
 σεως ἀνάγκης· τὸν δὲ ἐν νυκτὶ πόνον παρεδίδου 5
 τῇ μεθ' ἡμέραν ἐπιμελεία, ἐπαγρουπνῶν τοῖς τῆς
 στρατηγίας ἐντεύγμασι. διὰ δὲ τῆς συνήθους τῶν
 ἀπίστων μελέτης ἀθλητῆς ἐγένετο τῶν κατὰ πόλε-
 μον ἀγῶνων. τοιγαροῦν ὅσῳ χρόνῳ τις ἐτοιμον οὐκ
 ἂν παρέλαβε στρατεύμα, πολὺ τάχιον οὗτος συνε- 10
 λέξατο καὶ διατάξας καθώπλισε. προσαγγελθεισῶν
 δὲ τῶν περὶ αὐτὸν πράξεων εἰς τὴν Ῥώμην, ἅπαν-
 τες οὐ τὴν ἀρετὴν, ἀλλὰ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ λογι-
 ζόμενοι κατ' ἀρχὰς κατεφρόνησαν, ὡς τῶν προσαγ-
 γελλόντων κενῶς τὰ περὶ αὐτὸν τραγωδούντων· ὡς 15
 δ' ἡ προσηγγελμένη φήμη διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων
 ἀληθῆς ἐφάνη, ἡ σύγκλητος ἐξέπεμψεν Ἰούνιον, ὃν
 τρεψάμενος ἐνίκησε. [Exc. de virt. et vit. p. 409 V.
 615, 616 W.]

- 10 Ὅτι Γναῖος Πομπήιος καλὰς ἀμοιβὰς τῆς ἀρε- 20
 τῆς ἀπενεγκάμενος καὶ τοῦ πρωτείου τυχῶν διὰ
 τὴν ἀνδρείαν, ἀκολούθως τοῖς ὑπηρογμένοις τὰ μετὰ
 ταῦτα ἐπραξε καὶ τὴν περὶ αὐτὸν αὔξησιν διὰ γραμ-
 μάτων ἐδήλωσε τῷ Σύλλᾳ. ὁ δὲ πρὸ πολλῶν ἄλλων
 θαυμάσας τὸν νεανίσκον, τοῖς μετ' αὐτοῦ συγκλη- 25
 τικοῖς ἐπέπληττε παρουνιδίξων ἅμα καὶ προκαλού-
 μενος πρὸς τὸν ὅμοιον ζῆλον· θαυμάζειν γὰρ ἐφη-
 σεν εἰ νέος μὲν παντελῶς τηλικούτον στρατεύμα
 τῶν πολεμίων ἀφήρπακεν, οἱ δὲ τῇ τε ἡλικίᾳ καὶ
 τοῖς ἀξιώμασι πολὺ προέχοντες οὐδὲ τοὺς ἰδίους 30
 οἰκέτας εἰς συμμαχίαν γνησίαν δεδύνηται παρέ-
 χεσθαι.

Ἔστι τὸν Ἀδριανὸν τὸν στρατηγὸν τῆς Ἰτύκης 11
ζῶντα ἔκαυσαν οἱ Ἰτυκηνοί. τὸ δὲ πραχθέν, καί-
περ ὄν δεινόν, οὐκ ἔτυχε κατηγορίας διὰ τὴν τοῦ
παθόντος κακίαν.

Ἔστι τῷ Μαρῷ τῷ υἱῷ Μαρίου ὑπατεύσαντι οὐκ 12
ὀλίγοι καὶ τῶν κατὰ νόμον τετελεκότων τὴν στρα-
τείαν ἐθελοντῆν ἔσπευσαν τῶν νεανικῶν κοινω-
νῆσαι τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἀγόνων, καὶ πρεσβύ-
τεροι ταῖς ἡλικίαις ὄντες ἐνδείξασθαι τοῖς νεωτέροις
10 ὅ,τι δύναται πολεμικῶν ἔργων μελέτη καὶ συνή-
θειά παρατάξεων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν πολέμῳ
δεινῶν.

Ἐλεγχοὶ πικροὶ καὶ κατὰ πόλιν καὶ κατὰ ἔθνος 13
καὶ ποικίλαι πείραι προσήγοντο τοῦ γνωσθῆναι πῶς
15 ἔχουσι πρὸς αὐτούς. ἠναγκάζοντο γὰρ διὰ τῆς ὑπο-
κρίσεως πρὸς ἀμφοτέρους τοῖς προσποιήμασι μετο-
κλάζειν καὶ πρὸς τοὺς αἰεὶ παρόντας ἀπονεύειν.
κατὰ γὰρ ἀντιπολεμούντων οἱ πρὸς τὴν στρατολο-
γίαν ἀποδεδειγμένοι καὶ κατὰ πρόσωπον παρόντες
20 καὶ πρὸς ἀλλήλους διαφιλοτιμούμενοι τοῖς ἀκρι-
βεστάτοις ἐλέγχοις φανερὰν ἐποίουν τὴν τῶν πόλεων
κρίσιν.

Ἔστι Μάριος διὰ τὴν σπάνιν τῶν ἀναγκαίων ὑπὸ 14
τῶν στρατιωτῶν κατελέλειπτο, μόνος δὲ Μάρκος
25 Περπένας ὁ τῆς Σικελίας στρατηγός, διαπεμπόμε-
νου πρὸς αὐτὸν Σύλλα καὶ παρακαλοῦντος μετ' αὐ-
τοῦ τάττεσθαι, τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ πειθαρχεῖν
ὥστε μὴ μόνον διατηρῆσαι τὴν πρὸς Μάριον εὐ-
νοίαν, ἀλλὰ καὶ μετ' ἀνατάσεως ἀποφῆναι ὅτι παντὶ
30 σθένει διαβὰς ἐκ τῆς Σικελίας ἐξαρκάσει τὸν Μά-
ριον ἐκ τῆς Πραινέστου. [Exc. Vat. p. 125—127.]

Ἔστι μεγάλη στάσις ἐμφύλιος ἤδη διαλυομένου 15

τοῦ Μαρκικοῦ γέγονε πολέμου, ἧς ἠγοῦντο Σύλλας καὶ Γάιος Μάριος, νέος ὢν, ὁ Μαρίου τοῦ πολλῆ-
 κισ ὑπατευκότος, ἐπτάκις γὰρ ὑπάτευσε, παῖς. ἐν
 δὲ τῇ στάσει πολλὰ μυριάδες ἀνθρώπων ἀνηρέθη-
 σαν, ἐκράτησε δ' ὁ Σύλλας, καὶ δικτάτωρ γεγο- 5
 νῶς, ἐπαφρόδιτόν τε ὀνομάσας ἑαυτὸν, οὐκ ἐψεύ-
 σθη τῆς ἀλαζονείας· κρατῶν γὰρ τοῖς πολέμοις ἰδίῳ
 ἀπεβίω θανάτῳ. ὁ δὲ Μάριος μάχη τῇ πρὸς Σύλ-
 λαν γενναίως ἀγωνισάμενος, ὅμως ἠττηθεὶς κατέ-
 φυγεν εἰς Πραίνεστον ἅμα μυρίοις πεντακισχιλίοις. 10
 συγκλεισθεὶς δ' ἐν αὐτῇ καὶ χρόνον οὐκ ὀλίγον
 πολιορκηθεὶς ἠναγκάσθη, πάντων αὐτὸν ἐγκαταλι-
 πόντων, καὶ μηδεμίαν σωτηρίας ὁδὸν καθορῶν, τὴν
 ἐνὸς οἰκέτου τῶν πιστῶν χεῖρα εἰς λύσειν τῶν δει-
 νῶν παρακαλέσαι. καὶ ὁ γε πεισθεὶς, καὶ μιᾷ πληγῇ 15
 τοῦ βίου τὸν δεσπότην ἀπαλλάξας, ἑαυτὸν ἐπικα-
 τέσφαξε. καὶ παύεται μὲν αὕτη ἡ στάσις, λείψανα
 μέντοι τοῦ πολέμου ὑπολειφθέντα τῆς Μαρίου μοί-
 ρας ἐπὶ χρόνον Σύλλα διεμαχέσαντο, ἕως καὶ αὐτὰ
 συνδιέφθορε τοῖς ἄλλοις. [Exc. Photii cod. 244, 20
 p. 541 W.]

16 Ὅτι καταλειφθέντος τοῦ Σκιπίωνος μόνου μετὰ
 τὸ διαφθαρεῖναι χρήμασι καὶ ἀποστῆναι πάντας, καὶ
 ἀπεγνωκότος τὴν σωτηρίαν, ὁ Σύλλας ἰππεὶς ἀπέ-
 στειλε πρὸς αὐτὸν τοὺς παραπέμφοντας μετ' ἀσφα- 25
 λείας ὅποι βούλοιο. ὁ δὲ Σκιπίων ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ
 τὸ τῆς ἀρχῆς ἀξίωμα μεταθεῖναι συναναγκασθεὶς εἰς
 ἰδιωτικὸν βίον καὶ ταπεινὸν σχῆμα, διὰ τὴν ἐπιεί-
 κειαν ὑπὸ τοῦ Σύλλα παρεπέμφθη ταχέως εἰς ἣν
 ἐβούλετο πόλιν. εἶτα τὰ τῆς ἀρχῆς ἀνακτησάμενος 30
 κόσμια πάλιν δυνάμειος ἰκανῆς ἀφηγεῖτο.

17 Ὅτι οἱ τῶν Ῥωμαίων περιφανεῖς ἄνδρες ἐμιαί-

φρονήθησαν ἐκ διαβολῆς, καὶ ὁ τὴν μεγίστην ἰερω-
 σύνην ἔχων Σκαιουόλας, μέγιστον ἔχων ἀξίωμα τῶν
 πολιτῶν, ἀναξίας τῆς ἰδίας ἀρετῆς ἔτυχε τῆς τοῦ
 βίου καταστροφῆς. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατ' αὐτό γε
 5 τοῦτο μεγάλως εὐτύχησαν ὅτι τοῖς ἀγιοτάτοις ση-
 κοῖς ὁ πάντιμος ἱερεὺς οὐκ ἔφθασε προσπεσεῖν,
 ἐπειτοὶ γε χάριν τῆς τῶν διωκόντων ὀμότητος καὶ
 πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἀδύτοις ἐπιβώμιος μαιφουηθεὶς
 ἀπέσβεσεν ἂν τῷ αἵματι τὸ ἀκοίμητον δεισιδαιμονία
 10 τηρούμενον πῦρ ἐξ αἰῶνος. [Exc. de virt. et vit.
 p. 410 V. 616 W. ὁ δὲ — αἰῶνος etiam Exc. Vat.
 p. 127.]

Ὅτι ὁ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔπαινος καὶ αἱ τῶν 18
 πονηρῶν βλασφημίαι μάλιστα δύνανται πρὸς τὰ
 15 καλὰ τῶν ἔργων τοὺς ἀνθρώπους χειραγωγεῖν.

Ἄνδρας δυναμένους βουλευσασθαι καλῶς καὶ τὰ 2
 κριθέντα ἀγαγεῖν εἰς συντέλειαν. [Exc. Vat. p. 127.]

Ὅτι προτεθείσης προγραφῆς εἰς τὴν ἀγορὰν συνέ- 19
 δραμε πλῆθος ἀνθρώπων πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν, οἱ
 20 πλείστοι δὲ συνέπασχον τοῖς ὀφείλουσιν ἀναδέχε-
 σθαι τὸν θάνατον. εἰς δὲ τῶν συνεληλυθότων κα-
 κία καὶ ὑπερηφανία διαφέρων, ἐγγελῶν τοῖς κινδυ-
 νεύουσι, πολλὰ κατ' αὐτῶν ὑβριστικῶς ἐβλασφήμη-
 σεν. ἔνθα δὴ δαιμονίου τινὸς νέμεσις τῷ διασύροντι
 25 τὴν τῶν ἀκληροῦντων τύχην ἐπέδηκε τὴν πρόπου-
 σαν τῇ κακίᾳ τιμωρίαν. ἐν γὰρ τοῖς ἐπὶ πᾶσιν ὀνό-
 μασι εὐρῶν ἑαυτὸν προσγεγραμμένον, εὐθέως ἐγ-
 καλυψάμενος τὴν κεφαλὴν προῆγε διὰ τοῦ πλήθους,
 ἐλπίζων λήσεσθαι τοὺς περιεστῶτας καὶ διὰ τοῦ
 30 δραμοῦ ποριεῖσθαι τὴν σωτηρίαν. γνωσθεὶς δὲ
 ὑπό τινος τῶν πλησίον ἐστώτων, καὶ φανερᾶς τῆς
 περὶ αὐτὸν περιστάσεως γενομένης, συνελήφθη καὶ

ἔτυχε τῆς τιμωρίας, πάντων ἐπιχαιρόντων τῷ θανάτῳ αὐτοῦ.

20 Ὅτι πολλῷ χρόνῳ τῆς Σικελίας ἀδικαιοδοτήτου γενομένης, ὁ Πομπήιος δούς ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν δικαιοδοσίαν, καὶ χρηματίζων περὶ τῶν δημοσίων ἀμ-⁵φισβητημάτων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συμβολαίων, οὕτως εὐστόχως καὶ ἀδωροδοκῆτως ἐποιεῖτο τὰς ἀποφάσεις ὥστε ὑπερβολὴν ἐτέρῳ μὴ ἀπολείπειν. εἴκοσι δὲ καὶ δυεῖν ἔτων τὴν ἡλικίαν ὑπάρχων, καὶ τῆς νεότητος προκαλουμένης ἐπὶ τὰς ἀλογίστους ἡδο-¹⁰νάς, οὕτως ἀυστηρῶς καὶ σωφρόνως ἐποιήσατο τὴν ἐπιδημίαν κατὰ τὴν νῆσον ὥστε πάντας τοὺς κατὰ τὴν Σικελίαν καταπλήττεσθαι καὶ θαναμάζειν τὴν ἀρετὴν τοῦ νεανίσκου. [Exc. de virt. et vit. p. 413 V. 616, 617 W.]

15

21 Ὅτι ὁ Σπάρτακος ὁ βάρβαρος εὐεργετηθεὶς παρὰ τινος εὐχάριστος ἐφάνη πρὸς αὐτόν· αὐτοδίδακτος γὰρ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἢ φύσις πρὸς ἀμοιβὴν χάριτος τοῖς εὐεργέταις.

22 Ὅτι ἢ διὰ τῶν ὄπλων νίκη κοινὴν ἔχει τοῖς ἡγε-²⁰μόσι καὶ τοῖς στρατιώταις τὴν εὐημερίαν, τὰ δὲ διὰ τῆς στρατηγικῆς συνέσεως γινόμενα κατορθώματα μόνῳ προσάπτεται τῷ ἡγεμόνι.

2 Ἀκατάσχετος γὰρ τις ὁρμὴ τοῖς βαρβάροις ἐπέπεσε τῆς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀποστάσεως.

25

3 Ὅτι ὡς ἐπίπαν αἱ τῶν ἄλλων συμφοραὶ νουθετουῖσι τοὺς ἐν τοῖς ὁμοίοις κινδύνοις ὑπάρχοντας. [Exc. Vat. p. 127, 128.]

FRAGMENTA LIBRI XL.

Ὅτι Μάρκος Ἀντώνιος συνθέμενος πρὸς Κοήτας 1
 εἰρήνην, μέχρι μὲν τινος ταύτην ἐτήρουν. μετὰ δὲ
 ταῦτα προτιθεμένης βουλῆς ὅπως ἂν μάλιστα τῆς
 5 ὠφελείας προνοήσαιντο, οἱ πρεσβύτατοι καὶ φρο-
 νῆσει διαφέροντες συνεβούλευον πρέσβεις ἐκπέμ-
 πειν εἰς τὴν Ῥώμην καὶ περὶ τῶν ἐπιφερομένων
 ἐγκλημάτων ἀπολογεῖσθαι καὶ πειραῶσθαι τὴν σύγ-
 κλητον εὐγνώμοσι λόγοις καὶ δεήσεσιν ἐξιλάσκε-
 10 σθαι. διόπερ ἀπέστειλαν εἰς τὴν Ῥώμην τριάκοντα
 πρεσβευτὰς τοὺς ἐπιφανεστάτους ἄνδρας. οὗτοι δὲ
 κατ' ἰδίαν περιπορευόμενοι τὰς οἰκίας τῶν συγκλη-
 τικῶν, καὶ πᾶσαν δεητικὴν προίεμενοι φωνήν, ἐξε-
 θεράπευον τοὺς τὸ συνέδριον συνέχοντας. εἰς- 2
 15 αχθέντες δὲ εἰς τὴν σύγκλητον, καὶ περὶ τε τῶν
 ἐγκλημάτων ἐμφρόνως ἀπολογησάμενοι τὰς τε ἰδίας
 εὐεργεσίας καὶ συμμαχίας πρὸς τὴν ἡγεμονίαν ἀκρι-
 βῶς διεκθόντες, ἤξιουν αὐτοὺς εἰς τὴν προγεγενη-
 μένην εὐνοίαν τε καὶ συμμαχίαν ἀποκαταστήναι. ἡ
 20 δὲ σύγκλητος ἀσμένως τοὺς λόγους προσδεξαμένη,
 δόγμα ἐπεβάλετο κυροῦν δι' οὗ τῶν ἐγκλημάτων
 τοὺς Κοήτας ἀπολύουσα φίλους καὶ συμμαχοὺς τῆς
 ἡγεμονίας ἀνηγόρευεν· ἄκυρον δὲ τὸ δόγμα ἐποίησε
 Λέντλος ὁ ἐπικαλούμενος Σπινθήρ. οἱ δὲ Κοήτες 3

ἀπηλλάγησαν. ἡ δὲ σύγκλητος, περὶ τῶν Κρητῶν
 πολλάκις λόγου γενομένου ὅτι κοινωνοῦσι τῆς λη-
 στείας τοῖς πειραταῖς, δόγμα ἔγραψεν ὅπως οἱ Κρη-
 τες πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλμου ἀναπέμψω-
 σιν εἰς Ῥώμην καὶ τριακοσίους ὁμήρους δῶσι τοὺς 5
 ἐπιφανεστάτους, ἐκπέμψωσι δὲ καὶ Λασθένην καὶ
 Πανάρην, κοινῇ δὲ πάντες ἐκτίσωσιν ἀργυρίου τά-
 4 λαντα τετρακισχίλια. οἱ δὲ Κρηῖτες πνθόμενοι τὰ
 δεδομένα τῇ συγκλήτῳ, περὶ τῶν προσηγγελημένων
 ἐβουλεύοντο· καὶ οἱ μὲν φρονήσει διαφέροντες ἔφα- 10
 σαν δεῖν πάντα ποιεῖν τὰ προσταττόμενα, οἱ δὲ
 περὶ τὸν Λασθένην, τοῖς ἐγκλήμασιν ὄντες ἐνοχοὶ
 καὶ φοβούμενοι μὴ ἀναπεμφθέντες εἰς τὴν Ῥώμην
 τιμωρίας τύχωσιν, ἀνέσειον τὰ πλήθη παρακαλοῦν-
 τες τὴν ἐξ αἰῶνος παραδεδομένην ἐλευθερίαν δια- 15
 φυλάττειν. [Exc. de legal. p. 332 U. 631, 632 W.]

- 1^a Ὅτι τῶν Ἀντιοχέων τινὲς καταφρονήσαντες Ἀν-
 τιόχου τοῦ βασιλέως διὰ τὴν ἦτταν ἀνέσειον τὸ
 πλῆθος, καὶ συνεβούλευον ἐκ τῆς πόλεως μεταστή-
 σασθαι. γενομένης δὲ στάσεως μεγάλης καὶ τοῦ 20
 βασιλέως ἐπικρατήσαντος, οἱ αἴτιοι τῆς στάσεως
 φοβηθέντες ἔφυγον ἐκ τῆς Συρίας, καὶ καταντή-
 σαντες εἰς Κιλικίαν ἐπεβάλοντο κατάγειν Φίλιππον,
 ὃς ἦν υἱὸς Φιλίππου τοῦ γεγονότος ἐξ Ἀντιόχου
 τοῦ Γρυποῦ. ὑπακούσαντος δὲ τοῦ Φιλίππου καὶ 25
 καταντήσαντος πρὸς Ἀζίζον τὸν Ἀραβα, ἀσμένως
 τοῦτον προσδεξάμενος Ἀζίζος καὶ περιθελὶς διάδημα
 1^b ἐπὶ τὴν βασιλείαν κατήγαγε. — Ὅτι τὰς ὄλας ἐλπί-
 δας ἔχων ἐν τῇ τοῦ Σαμφικεράμου συμμαχίᾳ μετε-
 πέμπετο τοῦτον μετὰ τῆς δυνάμεως. ὁ δὲ ἐν ἀπορ- 30
 ρήτοις συνθέμενος πρὸς Ἀζίζον ἐπ' ἀναιρέσει τῶν
 βασιλέων ἤκε μετὰ τῆς δυνάμεως καὶ μετεπέμ-

πετο τὸν Ἀντίοχον. τοῦ δὲ διὰ τὴν ἄγνοιαν ὑπακούσαντος, ὑποκριθεὶς ὡς φίλος συνέλαβε τὸν βασιλέα, καὶ τότε μὲν δῆσας παρεφύλαττεν, ὕστερον δὲ ἀνεΐλεν. ὁμοίως δὲ καὶ Ἄξιζος κατὰ τὰς γενο-
 5 μένας ἐπὶ μερισμῷ τῆς Συριακῆς βασιλείας συνθέσεις ἐπεβάλετο δολοφονῆσαι τὸν Φίλιππον· ὁ δὲ προαισθόμενος τὴν ἐπιβουλὴν ἔφυγεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. [Exc. Esc. p. 34, 35 Fed. 24—26 Müll.]

Ὅτι περὶ Λαμασκὸν τῆς Συρίας διατρίβοντας 2
 10 Πομπηίου ἦκε πρὸς αὐτὸν Ἀριστόβουλος ὁ τῶν Ἰουδαίων βασιλεὺς καὶ Ἰρκανὸς ὁ ἀδελφὸς ἀμφισβητοῦντες περὶ τῆς βασιλείας. οἱ δὲ ἐπιφανέστατοι, πλείους ὄντες τῶν διακοσίων, κατήντησαν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, καὶ ἀπεφώνησαν τοὺς προγόνους αὐ-
 15 τῶν προεσθηκότας τοῦ ἱεροῦ πεπρεσβευκέναι πρὸς τὴν σύγκλητον, καὶ παρειληφέναι τὴν προστασίαν τῶν Ἰουδαίων ἐλευθέρων καὶ αὐτονόμων, οὐ βασιλέως χρηματίζοντος, ἀλλ' ἀρχιερέως προεσθηκότος τοῦ ἔθνους. τούτους δὲ νῦν δυναστεύειν καταλε-
 20 λυκότας τοὺς πατέρας νόμους καὶ καταδεδουλωσθαι τοὺς πολίτας ἀδίκως· μισθοφόρων γὰρ πλήθει καὶ αἰκλαῖς καὶ πολλοῖς φόνοις ἀσεβέσι περιπεποιῆσθαι τὴν βασιλείαν. ὁ δὲ περὶ μὲν τῶν ἀμφισβητήσεων εἰς ὕστερον ὑπερεβάλετο καιρὸν,
 25 περὶ δὲ τῆς παρανομίας τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν εἰς Ῥωμαίους ἀδικημάτων πικρῶς ἐπιτιμήσας τοῖς περὶ τὸν Ἰρκανὸν ἀξιόους μὲν αὐτοὺς ἐφησεν εἶναι καὶ μείζονος καὶ πικροτέρας ἐπιστροφῆς, ὅμως δὲ διὰ τὴν πάτριον ἐπιείκειαν τῶν Ῥωμαίων, εἰ ἀπὸ τοῦ
 30 νῦν πείσονται, συγγνώμης αὐτοὺς ἤξιωσεν. [Exc. Vat. p. 128.]

Ἡμεῖς δὲ μέλλοντες ἀναγράφειν τὸν πρὸς Ἰου- 3

δαίους πόλεμον, οἰκείον εἶναι διαλαμβάνομεν προ-
 διελθεῖν ἐν κεφαλαίοις τὴν τε τοῦ ἔθνους τούτου
 ἐξ ἀρχῆς κρίσιν καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς νόμιμα. κατὰ
 τὴν Αἴγυπτον τὸ παλαιὸν λοιμικῆς περιστάσεως γε-
 νομένης ἀνέπεμπον οἱ πολλοὶ τὴν αἰτίαν τῶν κα- 5
 κῶν ἐπὶ τὸ δαιμόνιον· πολλῶν γὰρ καὶ παντοδα-
 πῶν κατοικούντων ξένων καὶ διηλλαγμένοις ἔθεσι
 χρωμένων περὶ τὸ ἱερόν καὶ τὰς θυσίας, καταλε-
 λύσθαι συνέβαινε παρ' αὐτοῖς τὰς πατρίους τῶν
 2 θεῶν τιμὰς. ὅπερ οἱ τῆς χώρας ἐγγενεῖς ὑπέλαβον, 10
 εἰάν μὴ τοὺς ἄλλοφύλους μεταστήσονται, κρίσιν
 οὐκ ἔσεσθαι τῶν κακῶν. εὐθύς οὖν ξενηλατουμέ-
 νων τῶν ἄλλοεθνῶν, οἱ μὲν ἐπιφανέστατοι καὶ δρα-
 στικώτατοι συστραφέντες ἐξεροίφησαν, ὡς τινὲς φα-
 σιν, εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τινὰς ἐτέρους τόπους, 15
 ἔχοντες ἀξιολόγους ἡγεμόνας, ὧν ἡγοῦντο Δαναὸς
 καὶ Κάδμος τῶν ἄλλων ἐπιφανέστατοι· ὁ δὲ πολὺς
 λεῶς ἐξέπεσεν εἰς τὴν νῦν καλουμένην Ἰουδαίαν,
 οὐ πόρρω μὲν κειμένην τῆς Αἰγύπτου, παντελῶς
 3 δὲ ἔρημον οὔσαν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. ἡγεῖτο 20
 δὲ τῆς ἀποικίας ὁ προσαγορευόμενος Μωσῆς, φρο-
 νήσει τε καὶ ἀνδρεία πολὺ διαφέρων. οὗτος δὲ
 καταλαβόμενος τὴν χώραν ἄλλας τε πόλεις ἔκτισε
 καὶ τὴν νῦν οὔσαν ἐπιφανεστάτην, ὀνομαζομένην
 Ἱεροσόλυμα. ἰδρύσατο δὲ καὶ τὸ μάλιστα παρ' αὐ- 25
 τοῖς τιμώμενον ἱερόν, καὶ τὰς τιμὰς καὶ ἀγιστείας
 τοῦ θεοῦ κατέδειξε, καὶ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν
 ἐνομοθέτησέ τε καὶ διέταξε. διείλε δὲ τὸ πλῆθος
 εἰς δώδεκα φυλὰς διὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τε-
 λειότατον νομίζεσθαι καὶ σύμφωνον εἶναι τῶ πλή- 30
 θει τῶν μηνῶν τῶν τὸν ἐνιαυτὸν συμπληροῦντων.
 4 ἄγαλμα δὲ θεῶν τὸ σύνολον οὐ κατεσκεύασε διὰ

τὸ μὴ νομίζειν ἀνθρωπόμορφον εἶναι τὸν θεόν,
 ἀλλὰ τὸν περιέχοντα τὴν γῆν οὐρανὸν μόνον εἶναι
 θεὸν καὶ τῶν ὄλων κύριον. τὰς δὲ θυσίας ἐξηλ-
 λαγμένας συνεστήσατο τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι
 5 καὶ τὰς κατὰ τὸν βίον ἀγωγάς· διὰ γὰρ τὴν ἰδίαν
 ξενηλασίαν ἀπάνθρωπόν τινα καὶμισόξενον βίον
 εἰσηγήσατο. ἐπιλέξας δὲ τῶν ἀνδρῶν τοὺς χαρι-
 στάτους καὶ μάλιστα δυνησομένους τοῦ σύμπαντος
 ἔθνους προῖστασθαι, τούτους ἱερεῖς ἀπέδειξε· τὴν
 10 δὲ διατριβὴν ἔταξεν αὐτῶν γίνεσθαι περὶ τὸ ἱερόν
 καὶ τὰς τοῦ θεοῦ τιμάς τε καὶ θυσίας. τοὺς αὐ- 5
 τοὺς δὲ καὶ δικαστὰς ἀπέδειξε τῶν μεγίστων κρι-
 σεων, καὶ τὴν τῶν νόμων καὶ τῶν ἔθνῶν φυλακὴν
 τούτοις ἐπέτρεψε· διὸ καὶ βασιλέα μὲν μηδέποτε
 15 τῶν Ἰουδαίων, τὴν δὲ τοῦ πλήθους προστασίαν δι-
 δοσθαι διὰ παντὸς τῷ δοκοῦντι τῶν ἱερέων φρονή-
 σει καὶ ἀρετῇ προέχειν. τοῦτον δὲ προσαγορεύου-
 σιν ἀρχιερέα, καὶ νομίζουσιν αὐτοῖς ἄγγελον γίνε-
 σθαι τῶν τοῦ θεοῦ προσταγμάτων. τοῦτον δὲ κατὰ 6
 20 τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς ἄλλας συνόδους φησὶν ἐκφέ-
 ρειν τὰ παραγγελλόμενα, καὶ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος
 οὕτως εὐπιθεῖς γίνεσθαι τοὺς Ἰουδαίους ὥστε πα-
 ραχρῆμα πίπτουτας ἐπὶ τὴν γῆν προσκυνεῖν τὸν
 τούτοις ἐρμηνεύοντα ἀρχιερέα. προεγγράπται δὲ
 25 καὶ τοῖς νόμοις ἐπὶ τελευτῆς ὅτι Μωσῆς ἀκούσας
 τοῦ θεοῦ τάδε λέγει τοῖς Ἰουδαίοις. ἐποίησατο δ'
 ὁ νομοθέτης τῶν τε πολεμικῶν ἔργων πολλὴν πρό-
 νοιαν καὶ τοὺς νέους ἠνάγκαζεν ἀσκεῖν ἀνδρείαν
 τε καὶ καρτερίαν καὶ τὸ σύνολον ὑπομονὴν πάσης
 30 κακοπαθείας. ἐποιεῖτο δὲ καὶ στρατείας εἰς τὰ πλη- 7
 σιόχωρα τῶν ἔθνῶν, καὶ πολλὴν κατακτησάμενος
 χώραν κατεκληρούχησε, τοῖς μὲν ἰδιώταις ἴσους

ποιήσας κλήρους, τοῖς δ' ἱερεῦσι μείζονας, ἵνα λαμβάνοντες ἀξιολογωτέρας προσόδους ἀπερίσπαστοι συνεχῶς προσεδρεύωσι ταῖς τοῦ θεοῦ τιμαῖς. οὐκ ἔξην δὲ τοῖς ἰδιώταις τοὺς ἰδίους κλήρους πωλεῖν, ὅπως μὴ τινες διὰ πλεονεξίαν ἀγοράζοντες τοὺς κλή-
 5 ρους ἐκθλίβωσι τοὺς ἀπορωτέρους καὶ κατασκευά-
 8 ζωσιν ὀλιγανδρίαν. τεκνοτροφεῖν τε ἠνάγκαζε τοὺς ἐπὶ τῆς χώρας· καὶ δι' ὀλίγης δαπάνης ἐκτρεφομέ-
 νων τῶν βρεφῶν ἀεὶ τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ὑπῆρχε πολυάνθρωπον. καὶ τὰ περὶ τοὺς γάμους δὲ καὶ 10
 τὰς τῶν τελευτώντων ταφὰς πολὺ τὸ παρηλλαγμέ-
 νον ἔχειν ἐποίησε νόμιμα πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀν-
 δρώπων. κατὰ δὲ τὰς ὕστερον γενομένας ἐπικρα-
 τείας ἐκ τῆς τῶν ἀλλοφύλων ἐπιμιξίας ἐπὶ τε τῆς
 τῶν Περσῶν ἡγεμονίας καὶ τῶν ταύτην καταλυσάν- 15
 των Μακεδόνων πολλὰ τῶν πατρίων τοῖς Ἰουδαίσι νομίμων ἐκινήθη.... περὶ μὲν τῶν Ἰουδαίων Ἐκα-
 ταῖος ὁ Μιλήσιος ταῦτα ἰστόρηκεν. [Exc. Photii cod.
 244, p. 542, 543 W.]

4. Ὅτι ὁ Πομπήιος τὰς ἰδίας πράξεις ἄς συνετέλε- 20
 σεν ἐπὶ τῆς Ἀσίας ἀναγράφας ἀνέθηκεν, ὧν ἐστὶν ἀντίγραφον τόδε. Πομπήιος Γναίου υἱὸς μέγας αὐ-
 τοκράτωρ τὴν παράλιον τῆς οἰκουμένης καὶ πάσας
 τὰς ἐντὸς Ὠκεανοῦ νήσους ἠλευθέρωσε τοῦ πειρα-
 τικοῦ πολέμου, ὁ ὁυσάμενός ποτε πολιορκουμέ- 25
 νην τὴν Ἀριοβαρζάνου βασιλείαν, Γαλατίαν τε καὶ
 τὰς ὑπερκειμένας χώρας καὶ ἐπαρχίας, Ἀσίαν, Βι-
 θυνίαν, ὑπερασπίσας δὲ Παφλαγονίαν τε καὶ τὸν
 Πόντον, Ἀρμενίαν τε καὶ Ἀχαΐαν, ἔτι δὲ Ἰβηρίαν,
 Κολχίδα, Μεσοποταμίαν, Σωφηνήν, Γορδουηνήν, 30
 ὑποτάξας δὲ βασιλέα Μήδων Δαρεῖον, βασιλέα Ἀρ-
 τώκην Ἰβήρων, βασιλέα Ἀριστόβουλον Ἰουδαίων,

βασιλέα Ἀρέταν Ναβαταίων Ἀράβων, καὶ τὴν κατὰ
 Κιλικίαν Συρίαν, Ἰουδαίαν, Ἀραβίαν, Κυρηναϊκὴν
 ἐπαρχίαν, Ἀχαιοὺς, Ἰοξυγούς, Σοανούς, Ἠνιόχους
 καὶ τὰ λοιπὰ φύλα τὰ μεταξὺ Κολχίδος καὶ Μαιώ-
 5 τιδος λίμνης τὴν παράλιον διακατέχοντα καὶ τοὺς
 τούτων βασιλεῖς ἐννέα τὸν ἀριθμὸν καὶ πάντα τὰ
 ἔθνη τὰ ἐντὸς τῆς Ποντικῆς καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θα-
 λάττης κατοικοῦντα, καὶ τὰ ὄρια τῆς ἡγεμονίας τοῖς
 ὄροις τῆς γῆς προσβιβάσας, καὶ τὰς προσόδους
 10 Ῥωμαίων φυλάξας, ἃς δὲ προσανξήσας, τοὺς τε
 ἀνδριάντας καὶ τὰ [λοιπὰ] ἀφιδρύματα τῶν θεῶν καὶ
 τὸν λοιπὸν κόσμον τῶν πολεμίων ἀφελόμενος ἀνέθηκε
 τῇ θεῷ χρυσοῦς μυρίους καὶ δισχιλίους ἐξήκοντα,
 ἀργυρίου τάλαντα τριακόσια ἑπτὰ. [Exc. Vat. p. 128.]

15 Ὅτι κατὰ τὴν Ῥώμην Κατιλίνας τις κατάχρεως 5
 καὶ Λέντλος ὁ ἐπικαλούμενος Σούρας ἀθροίσαν-
 τες ὄχλον ἀπόστασιν ἐμελέτησαν κατὰ τῆς συγ-
 κλήτου τοιῶδέ τινι τρόπῳ. μελλούσης τινὸς ἐορ-
 τῆς εἶναι, καθ' ἣν ἔθος ἦν τοὺς πατρωνευομένους
 20 ὑπὸ τῶν ἐν ὑπεροχαῖς ὄντων ξένια πέμπειν, καὶ
 διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δι' ὄλης τῆς νυκτὸς ἀνεῶ-
 χθαι τὰς οἰκίας συνέβαινε· συνέθεντο οὖν κατὰ
 τοῦτον τὸν καιρὸν εἰσπέμπειν εἰς τὰς τῶν ἐπιβου-
 λευομένων οἰκίας τοὺς προσοίοντας αὐτοῖς τὰς
 25 χεῖρας· οὗς ἔδει τὴν μὲν φαντασίαν χάριν τῆς τῶν
 ξενίων εἰσφορᾶς ἀννπόπτως εἰσελθόντας, καὶ ἀδή-
 λως παρεξωσμένους ξίφη καὶ κατ' ὀλίγους ἐφ'
 ἐκάστη οἰκίᾳ μεμερισμένους, ὑφ' ἓνα καὶ τὸν αὐ-
 τὸν καιρὸν ἅπασαν σχεδὸν τὴν σύγκλητον ἀνελεῖν.

30 τοῦτον δὲ τὸν τρόπον διεσκευασμένης τῆς ἐπιβου-
 λῆς παραδόξως διεσώθησαν. ὄντων γὰρ πλειόνων
 ἢ τετρακοσίων τῶν ἐπὶ τὴν σφαγὴν τεταγμένων,

ἓνα τούτων διακείμενον ἐρωτικῶς πρὸς τινα παι-
 δίσκην, καὶ ὑπὸ ταύτης παραθεωρούμενον, πλεο-
 νάκεις λέγειν ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔσται τοῦ πνεύ-
 ματος αὐτῆς κύριος. τῆς δὲ θαυμαζούσης τὸ ῥη-
 θέν καὶ μὴ δυναμένης νοῆσαι τὴν αἰτίαν τῆς ἀπει- 5
 λῆς, τὸν μὲν νεανίσκον μένειν ἐπὶ τῆς ἀνατάσεως,
 τὴν δὲ κατὰ τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν μετ' αὐ-
 τοῦ μέθην ὑποκριναμένην κεχαρισμένας ὀμιλίας,
 ἀξιούν δηλῶσαι τίνα ποτὲ νοῦν ἔχει τὸ ῥηθέν· τὸν
 δὲ διὰ τὸν ἐρωτα βουλόμενον ταύτῃ χαρίσασθαι 10
 πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν μνηῦσαι· τὴν δὲ προσποιη-
 θεῖσαν μετ' εὐνοίας καὶ χαρᾶς δεδέχθαι τὸν λόγον,
 σιωπῆσαι, τῇ δὲ ὑστεραία πρὸς τὴν τοῦ ὑπάτου
 Κικέρωνος γυναῖκα καταντήσασαν, καὶ κατ' ἰδίαν
 διαλεχθεῖσαν περὶ τούτων, ἀπαγγεῖλαι τοὺς ῥηθέν- 15
 τας λόγους ὑπὸ τοῦ νεανίσκου, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ
 φανεράν γενέσθαι τὴν τούτων συνωμοσίαν· τὸν δὲ
 τὰ μὲν ἀνατάσει καὶ φόβῳ, τὰ δὲ παρακλήσει φι-
 λανθρώπῳ χρησάμενον, μαθεῖν ἀκριβῶς παρ' αὐ-
 τῶν τὴν ὅλην ἐπιβουλήν. [Exc. Esc. p. 36, 37 Fed. 20
 26 Müll.]

5^a Ὅτι Λεύκιος Σέργιος ὁ ἐπικαλούμενος Κατιλίνας
 κατάχρεως γεγονὼς ἀπόστασιν ἐμελέτησεν. ὁ δὲ
 Μάρκος Κικέρων ὁ ὑπάτος λόγον διετίθετο περὶ
 τῆς προσδοκωμένης ταραχῆς. καὶ κληθέντος Κατι- 25
 λίνας καὶ τῆς κατηγορίας κατὰ πρόσωπον γινομένης
 ὁ Κατιλίνας κατ' οὐδένα τῶν τρόπων ἔφησεν ἑαν-
 τοῦ καταγνώσεσθαι φυγὴν ἐκούσιον καὶ ἄκριτον.
 ὁ δὲ Κικέρων ἐπήρώτησε τοὺς συγκλητικοὺς εἰ δο-
 κεῖ μεταστῆναι τὸν Κατιλίναν ἐκ τῆς πόλεως. σιω- 30
 πῶντων δὲ τῶν πολλῶν διὰ τὴν κατὰ πρόσωπον
 ἐντροπήν, δι' ἑτέρου τρόπου, καθάπερ ἐλέγξει τὴν

σύγκλητον ἀκριβῶς βουλόμενος, τὸ δεύτερον ἐπηρεώ-
 τησε τοὺς συνέδρους εἰ κελεύουσι Λεύκιον Κόιντον
 Κάτλον ἐκ τῆς Ῥώμης μεταστήσασθαι. μιᾶ δὲ φωνῇ
 πάντων ἀναβοησάντων μὴ δοκεῖν καὶ δυσχεραινόν-
 5 νων ἐπὶ τῷ πάλιν ῥηθέντι ἐπὶ τὸν Κατιλίαν, ἐφη-
 σεν, ὅταν τινὰ μὴ νομίσωσιν εἶναι ἐπιτήδειον φυ-
 γῆς, μεθ' ὅσης κραυγῆς ἀντιλέγουσιν· ὥστε εἶναι
 φανερόν ὅτι διὰ τῆς σιωπῆς ὁμολογοῦσι φυγῆν. ὁ
 δὲ Κατιλίνας εἰπὼν ὅτι βουλευέσεται καθ' ἑαυτὸν
 10 ἀπεχώρησε.

Ὅτι κατὰ τὴν παροιμίαν τῷ πλείονι πολέμιον 2
 καθίσταται τοῦλαττον. [Exc. Vat. p. 128—130.]

Μέμνηται μὲν Βιοργίλιος ταύτης τῆς Κλεοπάτρας, 6
 Λουκιανὸς καὶ Γαληνὸς καὶ Πλούταρχος σὺν
 15 τούτοις,

Διόδωρος, Γεώργιος ὁ χρονικὸς σὺν ἄλλοις.

[Tzetzes Hist. 2, 31.]

Τὴν ἀρχὴν τοῦ Κελτικοῦ πολέμου, ἣν τελευτήν 7
 πεποιήμεθα τῆς ἱστορίας. [Diodorus 1, 5.]

20 Τοῦτο τὸ μέρος τῆς οἰκουμένης καὶ τὸ περὶ τὰς 2
 Βρεττανικὰς νῆσους καὶ τὴν ἄρκτον ἠκιστα πέπτω-
 κεν ὑπὸ τὴν κοινὴν ἀνθρώπων ἐπίγνωσιν. ἀλλὰ
 περὶ μὲν τῶν πρὸς ἄρκτον κεκλιμένων μερῶν τῆς
 οἰκουμένης τῶν συναπτόντων τῇ διὰ ψῆχος ἀοικητῶ
 25 διέξιμεν ὅταν τὰς Γαίου Καίσαρος ἀναγράφωμεν
 πράξεις. οὗτος γὰρ τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν εἰς
 ἐκεῖνα τὰ μέρη πορρωτάτω προβιβάσας πάντα τὸν
 πρότερον ἀγνοούμενον τόπον ἐποίησε πεσεῖν εἰς
 σύνταξιν ἱστορίας. [Idem 3, 38.]

30 Καθ' ἡμᾶς δὲ Γάιος Καῖσαρ ὁ διὰ τὰς πράξεις 3
 ἐπονομασθεὶς θεὸς πρῶτος τῶν μνημονοιουμένων
 ἐχειρώσατο τὴν νῆσον, καὶ τοὺς Βρεττανοὺς κατα-

πολεμήσας ἠνάγκασε τελεῖν ὠρισμένους φόρους. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων τὰς κατὰ μέρος πράξεις ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράφομεν. [Idem 5, 21.]

4 Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν κατ' αὐτὴν (Britanniam) νομίμων καὶ τῶν ἄλλων ἰδιωμάτων τὰ κατὰ μέρος 5 ἀναγράφομεν ὅταν ἐπὶ τὴν Καίσαρος γενομένην στρατείαν εἰς Βρεττανίαν παραγενηθῶμεν.*) [Idem 5, 22.]

8 Ὅτι τῶν βίβλων τινὲς πρὸ τοῦ διορθωθῆναι καὶ τὴν ἀκριβῆ συντέλειαν λαβεῖν κλαπεῖσαι προεξεδό- 10 θησαν, οὐκ ἔστιν ἀνευραστομένων ἡμῶν τῇ γραφῇ ἄς ἡμεῖς ἀποποιούμεθα. ἵνα δὲ αὐταὶ φανεραὶ γινόμεναι μὴ λυμαίνωνται τὴν ὅλην ἐπιβολὴν τῆς ἱστορίας, ἐκρίναμεν δεῖν τὸν ἐλέγξοντα λόγον τὴν ἄγνοιαν ἐκδέσθαι. ἐν τετταράκοντα γὰρ βίβλοις 15 περιειληφότες τὴν πραγματείαν ἐν μὲν ἕξ ταῖς πρώταις ἀνεγράψαμεν τὰς πρὸ τῶν Τρωικῶν πράξεις τε καὶ μυθολογίας, καὶ τοὺς χρόνους τούτους ἐπ' ἀκριβείας οὐ διωρισάμεθα διὰ τὸ μηδὲν παρά- 20 πηγμα περὶ τούτων παρεληφέναι** [Exc. Vat. p. 131.]

*) Caesaris in Britanniam expeditio quum fines quos operi suo ponit Diodorus I, 4, excedat, aut hic aut illic sui eum oportet oblitum esse. Sic ibidem historiam libris sex prioribus non infra Troiana tempora deductam pollicitus Aegyptiorum aliarumque gentium barbararum res multo longius produxit.

FRAGMENTA SEDIS INCERTAE.

Περὶ δὲ τῶν συμπτωμάτων (σεισμῶν καὶ κατα- 1
 κλυσμῶν) μεγάλης οὔσης ζητήσεως, οἱ μὲν φυσι-
 κοὶ πειρῶνται τὰς αἰτίας τῶν τοιούτων παθῶν οὐκ
 εἰς τὸ θεῖον ἀναφέρειν, ἀλλ' εἰς φυσικὰς τινὰς καὶ
 5 καταναγκασμένας περιστάσεις, οἱ δ' εὐσεβῶς δια-
 κείμενοι πρὸς τὸ θεῖον πιθανὰς τινὰς αἰτίας ἀπο-
 διδόασι τοῦ συμβάντος, ὡς διὰ θεῶν μῆνιν γεγε-
 νημένης τῆς συμφορᾶς τοῖς εἰς τὸ θεῖον ἀσεβήσασι·
 περὶ ὧν καὶ ἡμεῖς ἀκριβῶς ἀναγράψαι πειρασόμεθα
 10 ἐν τῇ κατὰ μέρος Ἱστορίᾳ. [Diodorus 15, 48.]

Καὶ ὁ μὲν Σικελιώτης Διόδωρος τὸν Ζώϊλον 2
 τοῦτον οὐδὲν ἕτερον ἐτι γεγραφέναι φησὶν ἢ τὴν
 καθ' Ὀμήρου ἦν εἶπομεν σύνταξιν. [Tzetzae schol.
 ad Exeges. II. p. 126, 4.]

15 Πλούταρχος, Διονύσιος, Διόδωρος καὶ Δίων 3
 τὰ τῶν Κατῶνων γράφουσι καὶ τὰ τῶν Σκιπιώνων.
 [Tzetzes Hist. 3, 154.]

Τὸ πρότερον τὸ γένος μὲν Ῥωμαίων τῶν Λατίνων 4
 οὐχὶ συνῆπτε πόλεμον ἀκηρυκτεὶ πρὸς ἔθνος,
 20 ἀλλὰ τῇ χώρᾳ πρότερον ἔθνοισ τοῦ πολεμίου
 δόρου σημεῖον ἔροριπτεν ἐχθρας ἀρχὴν σημαίνον,
 ἔπειτα δὲ κατήρχετο πόλεμος πρὸς τὸ ἔθνος.
 τοῦτό φησι Διόδωρος πᾶς τε Λατῖνα γράφων.

[Tzetzes Hist. 3, 15.]

25 Ἀντικατέστησαν, ἠναντιώθησαν. Διόδωρος, Οἱ 5
 δὲ ὑπολειφθέντες ἀλλήλοις ἀντικατέστησαν.

- 6 Ἐντείνας ἑαυτόν. Διόδωρος, Ἐς τὸν στρατιωτικὸν καὶ εὐτελῆ βίον ἐντείνας (add. ἑαυτόν). ἀντὶ τοῦ ἐπιδούς.
- 7 Ἐξακριβωθέντες, ἐρευνηθέντες. Διόδωρος, Ἄνδρες ἕξακριβωθέντες ὑπὸ (τοῦ) βασιλέως εἰς μέγεθος τε καὶ ὕψος σωμάτων καὶ τόλμης ὀξύτητα καὶ ἀγρωχίαν.
- 8 Κλίμακες, ξύλα ὀρθά. Διόδωρος, Ἐξῆς δ' ἐκομίζοντο κλίμακες ὧ, παντευχίας πολυτελεῖς ἔχουσαι.*)
- 9 Στεγανόν, πυκνόν, σφιγκτόν. καὶ Διόδωρος, Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες παρεχέμαζον.
- 10 Συνεῖχεν, ἐξήσκει, ἐγύμναζε. Διόδωρος, Ὁ δὲ συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας (fort. ἐν στρατείαις), παράδειγμα ὑποθεῖς ἑαυτόν. [Suidas.]
- 11 Διόδωρος, Ἐπαγγελόμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπόστασιν ταύτην συμβαλεῖσθαι. [Suidas v. ὑποστάς.]
- 12 Διόδωρος, Τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶντος καὶ παραλυομένου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιτρέπει αὐτῷ ὃ βούλεται. [Suidas v. χαλάσω.]
- 13 Διόδωρος, Ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος, ὄμμα ἔχων ἄτρεπτον καὶ χρωῶμα, καθάπερ θηρίου ἔκαρτέρει. [Suidas v. χρωῶμα.]

*) Ad 31, 8, 9, ubi κάμακες ὀκτακόσσιαι καθωπλισμέναι, recte hand dubie refert Wesselingius.

**) Eiusdem gl.: Μεσολαβηθεῖς. Τὸν δὲ νῖόν ἐπεισεν, εἰ τύχοι μεσολαβηθεῖς αὐτὸς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης, ἐξενεγκεῖν τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον, propter usitatam Diodoro formulam μεσολαβηθῆναι ὑπὸ τῆς πεπρωμένης ad eundem probabilius quam ad Polybium Hemsterhusius, retulit Wesselingius ad 11, 2, etsi fieri potest ut utrique haec communia fuerint.

FRAGMENTA DUBIA.

Κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ. [Antonius Melissa p. 12, 1 qui non addit quem dicat Diodorum, Georgidius Ms. Vat. et Floril. Vat. p. 10, in Maii Scriptt. vet. nova Coll. vol. 2, p. 568.]

3 *Ἐκλήθη Μουνύχιον, ὡς φησιν ὁ Διόδωρος *)* 2
*παραφέρων τὰ Ἑλλανίκου, λέγων ὡς ὅτι Θρακί-
 ποτε στρατεύσαντες κατὰ τῶν οἰκούντων Ὀρχομε-
 νὸν τὸν Μινύειον τῆς Βοιωτίας ἐξέβαλλον (ἰ. ἐξέ-
 βαλον) αὐτοὺς ἐκείθεν· οἱ δὲ ἐξαναστάντες ἦλθον*
 10 *εἰς Ἀθήνας ἐπὶ Μουνύχου βασιλείῳ. ὁ δὲ ἐπέτρε-
 ψεν αὐτοῖς οἰκῆσαι τὸν τόπον τὸν περὶ Μουνυχίαν,
 ὅστις ἐπωνομάσθη παρ' αὐτῶν εἰς τιμὴν τοῦ βασι-
 λέως.* [Ulpianus ad Demosth. Pro cor. p. 73, C.]

Φασὶ δὲ καὶ τοὺς κατὰ διατριβὴν λόγους καὶ τὰ 3
 15 *ῥητορικά ἰδιώματα εὐρεῖν καὶ μισθοῦ συνηγορῆσαι
 πρῶτον δικανικὸν λόγον εἰς ἔκδοσιν γραψάμενον
 Ἀντιφῶντα Φύλου (Σωφίλου) Ῥαμνούσιον, ὡς φησι
 Διόδωρος.**)* [Clemens Strom. I, p. 365.]

*) Ad Siculum Diodorum retulerat Wesselingius vol. 2, p. 636, 50, ad Periegetam recte Prellerus ad Hellenicum p. 25.

**) Siculum intellexerat Wesselingius vol. 2, p. 641. Sed ipsa aetas Antiphontis, quae in superstites Diodori libros incidit, monet intelligi Valerium Pollionis filium, qui Hadriani aequalis fuit et ἐξήγησιν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς δέκα ῥητορσίῳ, ab Suida, lexicon in eosdem decem rhetores, a Photio cod. 150 memoratum, condiderat.

DIODORI
BIBLIOTHECAE HISTORICAE.

OECONOMIA. 1)

Quum Heynii commentationes voluminibus primo et secundo praemissae in explorandis Diodori fontibus versarentur eiusque fidem confirmarent, vel libri genus et dignitatem contra iniquas reprehensiones defenderent, visum est totius operis descriptionem auctorisque vitam subiungere ab Fabricio scriptam, vol. 4, p. 361 seq. ed. Harl. Libri autem totius oeconomia, in breviori epitome proposita, duplicem praestabit utilitatem. Primo ad artem historicam et disciplinae historicae origines illustrandas pertinet, nec iniucundum est, si operis, quod historiae catholicae primum specimen exhibuit, structuram et compositionis rationem penitus perspicias. Deinde libri ipsius, cuius praesertim argumentum tam varium tamque diffusum est, lectionem maximopere adiuvat adiunctus rerum expositarum elenchus, qui harum seriem, tenorem atque ordinem distincte demonstrat, et indicis instar lectorem regat.

«Diodorus ex Agyrio²⁾, Siciliae oppido, genus se duxisse ipse testatur; licet Plinio in indice libri V vocetur Diodorus Syracusanus. Vixit sub Iulio Caesare (ut Eusebius in Chron. ad ann. MDCCCCLXVII) et sub Augusto, ut Suidas auctor est.

1) [Editioni Bipontinae praemisit Ierem. Nic. Eyring, eaque permixtam inter se variarum apud Diodorum gentium historiam discrevit et asteriscis distinxit quae ab eo saepe diversissimis sunt rebus interposita.]

2) Diodorus 1, 4: *Ἡμεῖς ἐξ Ἀγυρίου τῆς Σικελίας ὄντες.*

Post Caesaris mortem scripsisse se dicit Diodorus lib. 5, 21: Καθ' ἡμᾶς δὲ Γάιος Καῖσαρ ὁ διὰ τὰς πράξεις ἐπονομαθεὶς Θεός, et ib. 25: Ὁν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις Καῖσαρ ὁ κληθεὶς Θεὸς ἐξενεξε· et in prooemio, ubi ait se historiam suam deduxisse usque ad bellum a Romanis gestum contra Gallos, καθ' ὃν ἡγούμενος Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ, ὁ διὰ τὰς πράξεις προσαγορευθεὶς Θεός etc. Similiter loquitur 4, 19. ¹⁾

In eodem prooemio libri primi testatur se, quo magis accurate de singulis scribere posset nec locorum ignoratione peccaret, magnam Asiae et Europae partem, Aegyptum quoque 1, 44, non absque periculis atque aerumnis perlustrasse, Latinae etiam linguae gnarum ex priscis Romanorum commentariis, ἐκ τῶν παρ' ἐκείνοις ὑπομνημάτων ἐκ πολλῶν χρόνων τετηρημένων, res et gesta illorum describenda petiisse; quemadmodum res Aegyptiorum, Assyriorum, Medorum, Persarum, Graecorum, Carthaginensium, Siculorum, Rhodiorum, petiit ex Herodoto, Ctesia, Beroso, Thucydide, Xenophonte, Philisto, Callisthene, Theopompo Chio, Apollodori Chronicis, Hieronymo Cardiano, et Marsya, rerum Macedonicarum scriptore, tum Ephoro, Timaeo, Zenone Rhodio, Antiocho Syracusano, aliisque, res Cretensium ex Epimenide, Dosiada, Socrate et Laosthenide. Nimis frequentem usum orationum et rhetoricalionum reprehendit in limine libri XX, ridens eos, qui προσθήκην ἐποίησαντο τὴν ὅλην ἱστορίαν τῆς δημογραφίας, totam historiam velut appendicem concionum fecere: contra praeclarum ducit historiae encomia digna virorum praestantium et malorum vituperationes intexere (11, 46) quibus iusta de rebus fama constet, et εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα, in omne aevum (ib. 38) posteris tradatur. Quae vero sola lectorem offendere potest in eiusmodi opere, universalem plurimum gentium historiam per annorum ordinem tradente, interruptio narrationum, eam excusat lib. XX. c. 1. Providentiae divinae assiduus est praedicator, bonis praemia, sceleratis iustas, licet quandoque seras, tribuentis poenas: sed quas praeterea memorat hinc inde divinationes, prodigia, et innu-

[¹⁾ Caesaris quaedam instituta memorat 13, 35; 16, 7, 70.]

meras variis populis traditas creditasque fabellas, non se illis habuisse ostendit fidem, sed eas fideliter referendo boni historici officium implevit.

Scriptis Diodorus Historiam catholicam, sive res ab ultimis inde aetatibus usque ad Olymp. CLXXX, 1, per cognita loca orbis (ἐν τοῖς γνωριζομένοις μέρεσι τῆς οἰκουμένης XIX, c. 1) gestas libris XL. Tempus annorum triginta in hoc opere componendo insumsisse se testatur in prooemio, titulumque illi fecit Bibliothecam historicam, quod hanc ex quorumcunque superiorum historicorum scriptis contexuisset. Plinius *Praefat. Hist. natural.* inquit: *Apud Graecos desunt nugari Diodorus, et βιβλιοθήκην historiam suam inscripsit.* Iustinus Martyr *Cohortat. ad Graecos* p. 10: *Καὶ ὁ ἐνδοξότατος δὲ παρ' ὑμῖν τῶν ιστοριογράφων Διόδωρος ὁ τὰς Βιβλιοθήκας ἐπιτεμὼν ἐν τριάκοντα ὅλοις ἔτεσιν Ἀσίαν τε καὶ Εὐρώπην, ὡς αὐτὸς γέγραφε, διὰ πολλὴν ἀκρίβειαν περιελθὼν καὶ αὐτόπτης τῶν πλείστων γεγονῶς, τεσσαράκοντα ὅλα τῆς ἐαυτοῦ ιστορίας βιβλία γέγραπεν.* Eusebius lib. I. praeparat. c. 6: *Ὁ Σικελιώτης Διόδωρος γνωριμώτατος ἀνὴρ τοῖς Ἑλλήνων λογιωτάτοις ὡς ἂν ὑπὸ μίαν συναγροχῶς πραγματείαν ἄπασαν τὴν ιστορικὴν βιβλιοθήκην.* Praecipue diligentem rationem habet notationis temporum, complexus universis quadraginta libris historiam annorum a Troia¹⁾ capta 1138, ut ipse in prooemio libri I et XIII annotavit. Et quamquam dolendum est, in Romanis praecipue rebus, non semper accuratissime temporum calculum ponere, et nomina, ut queritur Dempsterus, corrumpere, pauci tamen scriptores veteres exstant, e quibus tanta lux definiendis temporibus et seriei rerum a Graecis et aliis gentibus gestarum affulgeat, quam e Diodoro, licet ne dimidia quidem pars illius operis ad nos pervenit. Exstant enim libri dumtaxat quindecim; *primores quinque* nimirum, et *undecimus*, quique hunc excipiunt *usque ad vicesimum.*»

1) Troiam captam ponit 408 annis ante Olympiades, secutus Apollodorus in Chron. [v. Wesseling. ad 1, 5], licet aliorum alia fuerit sententia.

OECONOMIA HISTORIAE DIODORI.

Argumentum operis secundum singulas eius partes explicatum.

Multi titulo inducti sunt ut crederent Diodori opere non nisi variam variorum populorum historiam contineri, nulla certa ratione nec ad commune aliquod consilium digestam. Sed eam opinionem iam supra confutatam vidimus. Propositum ei erat *omnium aetatum populorumque res perlustrare*, quod tum scriptoris professione, tum libri ipsius argumento constat. In eiusmodi opere recte aestimando cum spectandum sit, et *quid commodi, temporis rationes auctori praestiterint, et quid vitii, argumenti expositio ab iisdem et a Graecorum ingenio moribusque traxerit*, de utroque lectores paucis praemonuisse sufficiat. Consilii et concipiendi et exsequendi opportunitatem haud dubie obtulerat aevum, in quo vivere Diodoro obtigerat. Tum enim plurimos orbis terrarum populos unius imperio subiectos, multosque vel bello subiugatos vel societate ac foedere iunctos cum observasset, facile animus in eam cogitationem deduci potuit ut totius generis humani, tanquam unius reipublicae, gesta atque fata respiceret, eiusque communem vel universam historiam contexere destinaret. Deinde vero, quod notitias in eam rem comparandas spectabat, nullo alio tempore vel literarum commercio, vel librorum apparatu, vel permissio commentariorum publicorum usu, plura et maiora commoda quam tunc oblata erant. Quamobrem tanti operis cum fausto successu suscipiendi aliquam partem seculo tribuere haud dubitamus. Similiter autem ab altera parte, in tot populorum temporumque diversitate describenda, aliquid vitii et tempori et patriae et hominis praesertim Graeci ingenio et moribus concedamus. Nam commune hoc habet cum reliquis Graecis scriptoribus, quod ubique exterorum mores et instituta non tam cum Graecorum consuetudinibus comparantur quam his potius conformantur et accommodantur. Sed de his satis! Iam itaque videamus quam rationem Diodorus secutus sit, ut tam diver-

sarum aetatum populorumque historias uno opere iunctas exhiberet.

Methodus operis duplex est, altera *universi operis*, altera *singularum partium*; posterior, seu particularis, in diversis partibus diversa deprehenditur. Totius operis partitio facta est *per epochas* seu memorabiliores eventus, qui in univ-ersum fuerint notabiles. Cum scilicet destinatum haberet Diodorus omnium temporum res describere, quorum *qualiscunque notitia* ad posteros translata fuerit, neque eam aetatem praetermittere voluit, cuius res mythis, id est rudioris aetatis sermone, erant propositae. Itaque omnem seculorum seriem in tres periodos descripsit:

- I. *Periodus mythica, usque ad Troiam a Graecis captam.*
- II. *Periodus historica prima, usque ad Alexandrum M.*
- III. *Periodus historica altera, usque ad divum Caium Iulium Caesarem.*

Quam historiae universae partitionem non solum toto libro proditam, sed prooemio etiam his verbis declaratam deprehendimus: «Proposito ad finem perducto de operis universi forma praecipere libet. I. *Primi sex libri* res et fabulas bello Troiano superiores complectantur, ita quidem, ut tribus prioribus barbarorum, posterioribus tribus Graecorum antiquissima historia proponatur. Hac altera parte si praeter Graecos, quorum mythologia sola tradenda erat, plures et alius generis populos descriptos deprehendas, scilicet tenendum est eandem destinatum fuisse ut supplementi instar eorum populorum antiquissimam historiam complecteretur, qui priori parte fuerint omissi. II. *Undecim libris*, qui hos sequuntur (VII—XVII), res per univ-ersum terrarum orbem gestas usque ad obitum Alexandri M. descripsimus. III. *Libris viginti tribus* (XVIII—XL), qui ultimo loco sequuntur, reliquas res cunctas ordine persecuti sumus usque ad initium belli Romanorum adversus Gallos gesti. — Quod autem ad tempora attinet, hoc opere comprehensa, ea quidem, quae bellum Troianum antecedunt, certis spatiis discernere non ausi sumus, nulla exstante norma, cui fidem habere potuissemus. A bello autem Troiano, secundum Apollodorum Atheniensem, LXXX annos usque ad reditum Heraclidarum statuimus; ab hoc usque ad Olympiadem

primam, CCCXXVIII annos, a regibus Lacedaemoniorum tempora computantes; a prima autem Olympiade usque ad initium Gallici belli, quo finita est historia nostra, DCCXXX annos. Quam ob rem opus universum, XL libris constans, annos MCXXXVIII comprehendit, exceptis tamen iis, qui usque ad bellum Troianum sunt elapsi.»

Prooemium operis universi.

Libri primi capita quinque priora *praefationis vicem* explent, qua Diodorus ea complexus est, quae lectores ad intelligendum scriptoris consilium librique usum scire oportebat. Singulatim explicantur haec: 1) historiae, et quidem catholicae, multiplex utilitas. Cap. 1. 2. 2) Causae inquiruntur, ob quas ante a nemine scribendae historiae catholicae periculum factum sit; adiuncta eius ipsius notione. Cap. 3. 3) Operis adiumenta recensentur: animus historiae cognoscendae cupidus, subsidia omnis generis literaria Romae oblata, itinera. Cap. 4 init. 4) Operis chronologia et partitio. Cap. 4 med. et cap. 5. — Hinc rem ipsam aggreditur, hac usus formula: *Expositis iis, de quibus ante disserere constitueram, promissi operis fidem explere conabor.*

I. Periodus mythica.

Libris I—VI comprehensa.

Haec prima operis pars antiquissimi aevi monumenta collecta continet, elocutione sive poetica orationis forma iis simillima, quae Mosis diligentia atque cura in corpore historico Hebraeorum servata accepimus. Fuere quidem, qui ista omnia ficta atque vana, nec bibliothecae historicae nomine digna, iudicarent; sed horum ipsorum potius iudicium quam res super qua iudicabant vanitatis erat accusanda. Nam cum orationis genus, quo prima populorum aetas usa est, constet fuisse mythicum, facile intelligendum est id ipsum ad aetatis indolem pertinere, ac proinde primae hominum aetatis aut nulla omnino aut mythis concepta exstare monumenta. Quorum interpretatio tametsi tam difficilis et impedita sit ut ad historicam veritatem ac perspicuitatem penetrare haud liceat;

tamen historici erat mythos ipsos, tanquam summae antiquitatis monumenta, in commentarios suos referre et conservare.

Huius periodi terminum Diodorus *Troiam captam* constituit; sed quemadmodum reliqua omnia sunt incerta, ita hanc temporis amplioris notam crassiorem, non anni metam certam ac definitam accipiamus. Pluribus exemplis patet in hac ipsa periodo aliquanto ulterius historicum progressum esse. Ceterum ordinem ethnographicum secutus est, ita ut populi eminentiores velut historiae seriem efficiant. Reliqui his vel inseruntur vel adiunguntur. Eminent autem *Aegyptii*, *Assyrii*, *Aethiopes*, *Graeci*. Praemisso prooemio, primo *exteriorum*, tribus libris prioribus, deinde *Graecorum historiam mythicam* reliquis tribus libris descripsit.

Prooemium.

Lib. I. cap. 6—9.

Sunt quaestiones nonnullae, ad universum genus humanum pertinentes, quae simul philosophum, simul historicae catholicae studiosum tenere possunt. Has itaque Diodorus sub initium primae periodi paucis commemorandas et illustrandas duxit; scilicet: 1) De rerum omnium ortu binae philosophorum opiniones diversae. Cap. 6. 7. 2) Prima hominum vita, rudis et inculta, describitur. Necessitas et usus omnium rerum magister erat, qui linguas, artes vitae commoda doceret. Cap. 8. 3) Quae gens prima fuerit incertum. Cap. 9.

Prior pars.

Historia mythica Barbarorum.

Lib. I a cap. 10. II. III.

I. Aegyptiorum historia.

Ob magnitudinem Diodorus libri primi duas sectiones fecit, quod cap. 41 extr. expressis verbis indicatum legimus.

Sectio I.

Deorum historia; cum chorographia.

Primos homines in Aegypto ortos esse Aegyptii persuasum habent, cum ob regionis temperiem, tum ob Nili indolem prorsus singularem. Cap. 10.

A) *Antiquissimi dii* coelestes Sol et Luna, s. Osiris et Isis. Ili universum mundum regunt atque tuentur, cuius sunt partes quinque: *πνεῦμα, πῦρ, τὸ ξηρόν, τὸ ὑγρόν, τὸ ἀερόδες*; unamquamque vero pro deo habuerunt, et his nominibus appellarunt: Iuppiter, Vulcanus, Terra mater, Oceanus, Minerva. Cap. 11. 12.

Terrestres dii, genere mortales, ob merita in genus humanum immortalitatem sunt consecuti. Alii communia cum coelestibus nomina obtinuerunt; alii propria: Sol, Saturnus, Rhea, Iuppiter, Iuno, Vulcanus, Vesta, Mercurius. Sunt qui Solem, sunt qui Vulcanum primum Aegypti regem dicant. Deinde Saturnus imperavit, ducta sorore Rhea, qui Iovem et Iunonem genuit. Ex his nati Osiris, Isis, Typhon, Apollo, Venus. Cap. 13.

Osiridis et Isidis merita de communi hominum vita; multarum rerum ipsi inventores et auctores celebrantur, aliarum inventores studio et favore sunt amplexi. Hermes praesertim carus ob inventas linguas et literas, palaestram, lyram, oleam. Cap. 14. — 16. Osiridis peregrinationes ad excolendam hominum vitam institutae, cum sociis Anubide, Macedone, Triptolemo aliisque, per Aethiopiam — Arabiam — Indiam — Thraciam — Macedoniam — Atticam. Reversus in Aegyptum honorem diis coelestibus parem consequitur. Cap. 17—20. Interfectus a Typhone; sed caedem ulta Isis, quae sola regnat. Collecta corporis frusta; pudenda phalli nomine consecrata. Graeci in Bacchi orgiis imitati. Cap. 21. 22. — Inde excursio historici in Graecorum Theogoniam de confusis Graecorum et Aegyptiorum diis, deorum nominibus, sacris. Cap. 23. 24. — Iam Isidis facta et inventa commemorantur. Horus, Osiridis filius, ultimus deorum. Cap. 25,

Huic deorum historiae adduntur observata singularia: a) super eius periodi chronologia. Anni quatuor mensium fuisse videntur; Hori. b) in Isidis aevum Gigantum aetatem incidere. Cap. 26. c) in Isidis honorem recepti mores, et erectae columnae. Cap. 27. d) Coloniae ex Aegypto in diversas orbis partes deductae commemorantur. Cap. 28. 29.

B) Historiae deorum adiunxit *terrae ipsius descriptionem*, hac adhibita formula: «De rebus quidem ad deos pertinenti-

bus tantum habui referre. De regione autem et Nilo, aliisque memoratu dignis. singula per capita persequi conabor.» Capita vero sunt haec:

1) *Aegypti situs* cum a parte continenti, tum a mari: magnitudo, urbium, vicorum, incolarum numerus. Cap. 30. 31.

2) *Nili natura*, catarractae, insulae, praesertim Meroë, ostia et fossae.

3) *Delta*. Cap. 34.

4) *Animalia*, quae Nilus alit. Cap. 35.

5) *Nili exundatio*, et super ea diversae philosophorum sententiae, cum disputatione de Nili fontibus. Cap. 36 — 41.

Sectio II.

Aegypti historia sub regibus.

Historiae lux paulo clarior ab hac nova sectione exoriri videtur, mythorum nube minus obscurata. Eam ob causam, dividendi rationem percommodam esse putamus. Brevi enumeratione eorum, quae priore sectione persecutus erat, facta, Diodorus transitum parat ad reliqua. «E duabus partibus, inquit, in quas hunc librum magnitudinis causa descripsi, prior quidem praefationem ad totum opus complectitur, deinde ea, quae ab Aegyptiis de origine mundi — de diis, qui per Aegyptum civitates condiderunt, ipsorum nomine insignes, de primis hominibus et antiquissima vita, de immortalium cultu et templorum exstructione traduntur: tum ea, quae Aegypti situm spectant, incredibilem Nili naturam, incrementi causas et diversas historicorum ac philosophorum opiniones. In hac posteriore autem libri parte rerum proxime succedentium seriem percurramus. Initium faciamus a primis Aegyptiorum regibus, et singulorum gesta usque ad Amasin exponamus, summatim tamen praemissa antiquissima Aegyptiorum vivendi ratione.»

A) Primo victus et reliquis Aegyptiorum vitae cultus antiquissimi temporis describitur. Cap. 43.

B) Regum series. Cap. 44 — 68. A primo usque ad Diodori aetatem, i. e. CLXXX Olymp. XV millia annorum numerantur. Post indigenas CCCCLXX et V feminas, Persae regnum

obtinerunt a Cambyse occupatum CXXXV annos, postremo Macedones CCLXXVI annos. Cap. 44.

Menas primus rex. Tnephachthus et LII successores. Cap. 45. Busiris et VIII ex posteris eius. Thebae tum exstructae describuntur: urbis divitiae, sepulcra; praesertim Osymandyaec monumentum. Cap. 45—49. Thebani astronomia nobiles. Cap. 50 init. Uchoreus, octavus a Busiride, Memphin condidit. Cap. 50 med. et 51 init. Moeris, post XII generationes secutus, lacum exstruxit. Cap. 51 med. et 52. Sesosis (Sesostris) post VII aetates successor, unaque educati sodales. Expeditiones susceptae, regno ante in XXXVI nomos diviso; Aethiopas domat, primus naves longas exstruit, totam Asiam subigit, inde in Europam transit. Positis in Thracia columnis in patriam redit. Cap. 53—55. Opera in Aegypto exstructa peregrinorum labore: aggeres ad Nilum, murus contra Syros et Arabes, navis aurea, obelisci, statuae. Cap. 56. 57. Eius in subiectos reges superbia. Mors voluntaria. Darius eum aemulatus. Cap. 58. Sesosis (Sesostris) filius. Cap. 59. Multis post seculis Amasis. Tum Aegyptus Actisani, Aethiopum regi, subiecta, qui narium amputatarum supplicium invenit, et Rhinocolura condidit. Cap. 60. Mendes s. Marus, Labyrinthi aedificator. Cap. 61. Post quinque generationum anarchiam Cetes regnat, s. Proteus, *belli Troiani tempore*. Remphis (Rhampsinitus). Cap. 62. Reges ignavi per VII generationes, in quibus solus Nileus clarus. Inde octavus, Chemmis, trium pyramidum maximam construxit, quae describitur. Cap. 63. Cephren pyramidum alteram posuit; Mycerinus, eius successor, tertiam. Cap. 64. Bocchoris. — Sabaco, genere Aethiops, pro poenis capitalibus vincula et labores reis imponit. Cap. 66. Anarchia per biennium; tum Dodecarchia. Regium Mausoleum XII principum. Ex his Psammetichus solus regnum occupat, assumpto ex Arabia, Caria, Ionia milite. Ob militis externi honorem CCM Aegyptii deficiunt, et novas quaerunt sedes. Peregrinis favet, praesertim Graecis, ut filios adeo Graecis disciplinis erudiret, Aegyptumque antea inaccessam, peregrinis aperiret. Cap. 67. Post quatuor generationes Apries, Cyprios, Phoenicesque bello adortus, tumultu civium periit. Hunc secutus Amasis. Qui cum LV annos

regnasset, eo ipso tempore vita sanctus, quo Cambyses, rex Persarum, Aegyptum bello subegit, Ol. LX an. 3. Cap. 68.

C) Instituta et mores Aegyptiorum. «Postquam regum Aegyptiorum res gestas inde ab antiquissimis temporibus usque ad Amasis mortem satis exposui, reliqua suis temporibus servabo; nunc autem de institutis Aegyptiorum ea, quae singularia sunt, lectuque utilia, brevissime persequar.» Memoratu digna haec esse arguunt sapientissimorum Graecorum in eam regionem facta itinera. Cap. 69—98.

1) Regum vita et officia. Cap. 70—72. E sacerdotibus lecti. Legibus erant adstricti, ex arbitrio nihil agebant. Singulorum officiorum horae constitutae; victus etiam legibus definitus. Cap. 70. Neque ira neque amore quidquam agere vel iudicare licebat. Cap. 71. Hinc summus regum amor *ibid.* luctus ob mortuum regem communis describitur; iudiciumque publicum de regum vita. Cap. 72.

2) Nomi et Nomarchae. Incolarum classes. Cap. 73. 74.

3) Iudiciorum ratio. Summum XXX virorum iudicium, VIII codices legum, praesidis insigne. Scriptis omnia agenda erant, oratores nulli admissi. Cap. 75. 76.

4) Leges Aegyptiorum recensentur insigniores. Cap. 77—80.

5) Literarum studia, vel sacra vel communia erant. Geometria, Arithmetica, Astrologia. Chaldaei Aegyptiorum alumni palaestram et Musicam abominantur. Cap. 81. Ars medica. Cap. 82.

6) Divinus bestiarum honor describitur. Iis alendis assignati agri et constituti curatores; vim iisdem illatam gravissime puniunt; mortuas luctu prosequuntur. Praecipue feles, accipitres, Apim, Mnevim, crocodilum, leonem cet. venerantur. Cap. 83. 84. De Apide singularis disputatio. Cap. 85. Religiosi bestiarum cultus causae redduntur. Cap. 86. 87. Hirci sacri, tanquam generationis symbolum, tauri, ob agriculturam; sed rufos immolare licet, quia Typhonis colorem referunt. Ob alias causas alia animalia sacra, lupi, crocodili. Cap. 88—90.

7) Funerum ritus. Sumtuum tres classes. Cadavera condiendi ratio. Cap. 91. Iudicium publicum de mortuis. Cap. 92.

Adiuncta observatione de eius instituti vi ad morum sanctitatem. Cap. 93.

8) Recensus legislatorum, quibus Aegyptii instituta tam salubria accepta referunt. Cap. 94. 95.

9) Docti peregrinatores Graecorum, qui Aegyptiorum leges, instituta et disciplinas in Aegypto perceptas in patriam transtulerunt. Similiter leges, artifices. Cap. 96 — 98.

II. Populorum Asiae historia.

E methodi formula historiae Aegypti singulae partes brevi repetitione enumerantur. Quo facto historicus ita pergit: «Hoc autem libro *res in Asia antiquissimis temporibus gestas* describemus, initium ab Assyriorum imperio facturi.»

1. Assyrit.

Ninus primus rex Assyriorum inter eos, quorum memoria servata. Is comparata iuvenum manu et inita cum Ariaeo rege Arabiae societate plurium populorum imperium appetit. Ac primo Babyloniae agrum, Armeniam ac Mediam subigit. Cap. 1. Tum vero Asiam totam intra Tanain et Nilum expugnare parat. Catalogus terrarum subactarum e Ctesia. Cap. 2. Iam ingentem urbem suo nomine appellatam ad Euphratem condit, cuius magnitudo describitur. Cap. 3. Qua re perfecta Bactrianis bellum infert. In hoc itinere Semiramidis notitiam et coniugium nactus. Hinc narratio de mirabili Semiramidis ortu, eius educatione apud Simmam, regium pastorem, et primis nuptiis cum Menone, consilii regii principe. Copiarum incredibilis numerus commemoratur ita ut facta populorum et regionum comparatione propior ad fidem accedat. Cap. 4. 5. Bactra cum diu obsiderentur, Onnes interea Semiramidem iubet in castra venire; eiusque audacia et consilio arx capta est. Rex ipse mulieris pulchritudinem et virtutem admiratus, coniugio sibi eam iungit. Cap. 6.

Semiramis marito mortuo regnum suscepit, et primo monumentum ei posuit. Deinde maximis operibus perficiendis animum applicuit. Babylon exstructa, eiusque urbis magnitudo, muri, pons Euphrati impositus, regiae duae, castella duo, turre describuntur. Cap. 7. 8. Fossa amplissima prope

urbem; portae aeneae. Beli templum, simul spectandis sideribus inserviens. Cap. 9. Horti pensiles. Cap. 10. Urbes aliae et emporia ad Euphratem et Tigrin ab ea condita. Cap. 11. Singularia naturae: Bituminis copia et exspiratio perniciosa. Cap. 12. Iter in Mediam, horti ad Bagistanum montem facti, et ad urbem Chauonem, via per montem Zarcaeum structa, opera Ecbatanis facta. Cap. 13. Iter continuatum per Persiam et reliquam Asiam, Aegyptum, Aethiopiam. Obiter de funerum ritu apud Aethiopes. Cap. 14. 15. Belli Indis illati historia. Cap. 16—19. Domum reversa filio regnum tradidit, oraculo Iovis Ammonis (conf. cap. 14) admonita. Ipsa evanuit, mox sub columbae imagine dea facta. Scriptores de ea comparantur. Cap. 20.

Ninyas et successores reliqui ad *Sardanapallum* usque vitam otiosam et libidinosam agunt. Ex his *Teutamus* tempore belli Troiani vixit. Cap. 21. 22. *Sardanapalli* ignavia et luxuria. Cives in eum bellum movent, quo victus rex se et regiam incendio absunit. Cap. 23—27. *Arbaces*, *Medus*, rex factus. Cap. 28. Narratio de *Chaldaeis*, *Babyloniorum* philosphis, eorumque disciplinis adiicitur. Cap. 29—31. «De Assyriorum imperio, quemadmodum ad *Medos* transierit, cum iam ante dictum sit, nunc eo quo digressi sumus redeamus.»

2. *Medi.*

Herodoti et *Ctesiae* dissensus observatur. Cap. 32. Simul regum successio usque ad *Artaeum*, qui bellum cum *Cadusiis* gessit. Cap. 33. *Artynes*. — *Astibaras*, sub quo bellum cum *Sacis* ortum est. *Sacorum* gens obiter descripta, mulierum fortitudine clara. *Zarina* tunc regina. — *Aspadas*, quem Graeci *Astyagen* nominant. Hunc *Cyrus* vicit; unde imperium ad *Persas* translatum.

3. *India.*

1) Regionis situs, magnitudo, proventus. Cap. 35—37. 2) Populi. Omnes sunt indigenae. Ad humanitatem et artes exculti per *Bacchum* et *Herculem*. Lex praecipua aequalitatis est. In septem ordines sunt divisi. Cap. 38—41. 3) Nonnulla de elephantis et advenarum tutela. Cap. 42.

4. *Scythae.*

1) Antiquissimae historiae particula. Prima et exigua sedes ad Araxen. Scythia, Palus, Napus gentem praecipue auferunt et ad fortitudinem instituerunt. Cap. 41. 2) Anarchia, et ex ea Gynaecocratia. Amazonum gens, earum mores, disciplina, bella. Hercules eas domuit. Ultima Amazonum Penthesilea, tempore belli Troiani. Cap. 42—46.

5. *Hyperborei.*

Eorum situs ex Heccataeo. Celtis obiecti erant. Latona ibi nata, eamque ob causam Apollinem praecipue venerantur. Graecis, praesertim Atheniensibus ac Deliis, favent. Imperium penes Boreadas, Boreae progeniem. Cap. 47.

6. *Arabes.*

Pauca de situ praemittuntur. 1) Nabataei sterilem terram incolunt et latrocinii vivunt. Petra insignis describitur, item lacus bitumen proferens, balsamum. Cap. 48. 2) Arabiae felicitatis memorabilia: stirpes frugiferae et odoriferae. Cap. 49. Aurum apyrum. Animalium genera nobiliora. Cap. 50. 51. Lapidis pretiosi cum disputatione de eorum generatione et proprietate aliarum rerum orienti subiectarum. Cap. 52. 53. 3) Arabes Scenitae. 4) Agricolae et mercatores, et quibus animalibus eorum regio praestat. Cap. 54.

7. *Insula incognita in mari meridionali.*

Supererant alii Asiae populi, ut Persae cet. quorum historiam alteri operis parti Diodorus servandam duxit. Sed ad mythicam partem pertinere videbatur Iambuli fabula de insulis beatis in Oceano meridionali sitis, ultimo loco adicienda. Is cum mercaturae et navigationi operam dedisset, primo ab Arabibus, deinde ab Aethiopibus captus, secundum ritus eorum inter devotos verso in meridiem cursu navi in fortunatam insulam delatus est. Peractis ibi septem annis dimissus difficili itinere rediit in Graeciam, et de hac insula rebusque Indicis multa ante incognita literis mandavit. Cap. 55—60.

III. Aethiopum, Afrorum, Amazonum, Atlanteorum, historia, libro III. comprehensa.

Superiorum librorum argumenta nova repetitione, quam-

vis turbato ordine, proponuntur. Tunc ad Aethiopes et reliquos Libyae populos progreditur historicus. Cap. 1.

Aethiopum historia.

1) Aethiopes Aegypto proximi, urbemque et insulam Meroën incolentes. Summae eorum antiquitatis argumenta: a) primi homines esse videntur, cum sint aborigines solique proximi. b) Primi deos coluerunt, eamque ob causam a quovis hoste externo tuti. Cap. 2. 3 init. c) Aegyptii fuerunt eorum colonia ab Osiride deducta. Eaedem leges, iidem ritus, idem scripturae genus. Cap. 3. 4. Legum singularium exempla. Cap. 5—7. 2) Gentes Aethiopum, ad utramque Nili partem accolentes, agrestiores sunt. Earum mores, arma, vestes, cibi, religio. Regio est amoenitate et fertilitate praestantior, de qua cum Afris pugnant. Cap. 8—10. Adicitur partim iudicium de scriptoribus rerum Aegyptiacarum et Aethiopicarum, cap. 11; partim notitia de auri fodinis, quae sunt in confiniis Aegypti et Aethiopiae, et descripta ratio discernendi et praeparandi auri. Cap. 12—14. 3) Gentes in Troglodytica et australes: a) Ichthyophagi. Cap. 15—20. b) Chelono-phagi et Cetophagi. Cap. 21. 22. c) Rhizophagi. Cap. 23. d) Hyllophagi et Spermatophagi. Cap. 24. e) Aethiopes venatores. Cap. 25—27. f) Aethiopes Simi et Struthophagi. Cap. 28. g) Acridophagi. Cap. 29. 30. h) Cynamologi. Cap. 31. i) Troglodytae Nomades et Megabari. Cap. 32. 33. Disputatio adiuncta de diversitate morum e diversitate aeris. Cap. 34. Historia animalium regionibus illis peculiarium. Cap. 35—37. 4) Sinus Arabici accolae cum descriptione regionis. Cap. 38—48.

Afri.

Quatuor Afrorum genera, quae Cyrenen, Syrtes et interiores terrae partes incolunt, recensentur haec: Nasamones, Aushisae, Marmaridae, Macae. Alii sunt agricolae, alii nomades, alii latrones, moribus diversi. Cap. 49. Agri proventus non ubivis iidem. Australes regiones desertae serpentibus abundant, maxime iis qui Cerastae vocantur; species eorum per aerem volantium mirabiles. Cap. 50. 51.

Amazones Aerae.

Multi opinati sunt nullas Amazones praeter eas, quae in Ponto ad Thermodontem fl. fuerunt, exstitisse; sed Aerae multo et clariores et antiquiores erant. Plura mulierum fortitudine et bellis illustrium genera, in quibus Gorgones memorabiles. Cap. 52. Amazonum regni vitaeque ratio, virorum servilis conditio. Cap. 53. Bella earum. Cap. 54. 55.

Atlantei.

Oceani-accolae; de diis eorumque ortu tradunt, quae cum Graecorum mythologumenis admodum conveniunt. Itaque haec ipsa exponuntur. Uranus primus rex fuit. Cap. 56. — Eius liberi XLV e pluribus uxoribus; e Titaea quidem XVIII, Titanes appellati. Filiarum nobilissimae Basilea et Rhea s. Pandora. Ex Basilea et fratre Hyperione nati Helius et Selene. Phrygum de eadem dea mythologumena, cui a monte Cybello Cybeles nomen impositum. Cymbala, tympana cet. invenit, et Marsya comite ad Apollinem venit. Utriusque certamina. Cap. 57—59. Urani filii, *Atlas et Saturnus*, regnum inter se dividunt. Atlanti regiones Oceano proximae obvenere, qui populos suos a nomine suo *Atlanteos* appellavit. Filius Hesperus, filiae Atlantides. Cap. 60. Saturni et ab eo oriundi Iovis brevis historia. Cap. 61. Haec itaque sunt, quae apud Atlanteos de diis traduntur.

Appendicis loco, quia hic locus aptus videbatur, Bacchi historia mythica, supra iam L. I, c. 23, commemorata, secundum Graecorum et Aeorum diversa commenta, et nunc ad horum potissimum fidem, adicitur. Cap. 62—74.

Posterior pars.

Historia mythica Graecorum.

Lib. IV et V. [VI].

A) Lib. IV de Heroibus et Semideis.

Exordio proponuntur 1) difficultates, quibus antiqua historia implicita sit a) ob antiquitatem per se obscuram, b) ob chronologiae et c) ob genealogiae confusionem, d) ob scripto-

rum discordiam. Eam ideo praeterierunt Ephorus, Callisthenes, Theopompus. Sed digna nihilominus, ob argumenti gravitatem, quae peculiari studio cognoscatur. 2) Libri IVti summa: aliarum gentium antiquitate explicata, Graecorum antiquissima historia adiungenda est. Haec autem a Bacchi fabula incipit, quia is ipse pervetustus est, et genus humanum maximis beneficiis affecit. Cap. 1.

Bacchi historia ex Graecorum fide.

Cadmus in Boeotia sedem fixerat et Thebas condiderat, sumta in matrimonium Harmonia. Inde cum aliis prognata Semele. Cum Semele concubuit Iuppiter divina specie se ei offerens; quo facto per abortum Bacchum peperit; ipsa igni absumta est. Bacchus a Mercurio Nymphis in antro Nysae traditur, inde Dionysus dictus. Vini et zythi inventor itinera usque in Indiam suscepit, ad excolendum genus humanum. Cap. 2. Redeunti sacra instituuntur, quorum ritus describuntur. Cap. 3. Bacchus antiquior commemoratur, Sabazius, Proserpinae filius. — Sed mox ad Semeles natum redit historicus. Forma, ingenium; comites Musae, Silenus paedagogus et socius; habitus, mores. Cap. 4. Cognomina, eorumque ratio; simul causae redditae, biformis cur sit, cur Satyri et Musae in eius comitatu. Cap. 5.

Priapus.

Bacchi et Veneris filius; mythica adumbratio generationis. — Origines cultus divini vel a propagatione generis humani, vel ab Osiridis historia (vit. lib. I, cap. 22) derivandae. Ithyphallus et Tychon sunt cognomina. — Hermaphroditi ortus ex Herme s. Mercurio et Venere. Cap. 6.

Musae.

Earum parentes et numerus; nomina nominumque ratio. Cap. 7.

Hercules.

Fabula de eo multa continet impedita, et quae fidem excedant. [Sed res mythicae non subtiliter explicandae. Cap. 8. Per ipsam portentosam procreationem immensae vires ei in-

fusae, simul per Iunonem, quae inscia puero mammas praebuerat. Cap. 9. Ab Hercule recens nato in ipsis cunis suscepta pericula, et perpetrata facinora, quibus Herculis nomen meruit, ante Alcaeus appellatus. Thebis educatus et in gymnasiis exercitatus, ab Ergini tributo et tyrannide urbem liberat, et Orchomeniorum Minyarumque oppidum evertit. Eurystheus autem per invidiam Herculi XII certamina imponit, Iovis et oraculi Delphici iussu suscipienda. Cap. 10. Primo ob id in animi aegritudinem et furorem incidit, tandem morbo liberatus adit labores, qui recensentur singuli: I) Leo in Nemea occisus. II) Hydra Lernaea. Cap. 11. III) Aper Erymanthius. Circa idem tempus Centauri devicti; caesorum nomina. Cap. 12. — IV) Capta cerva aureis cornibus, velocitate praestans. V) Aves e Stympthalide palude abactae. VI) Augiae stabulum expurgatum, Peneo fluvio eo deducto. VII) Taurus e Creta in Peloponnesum traductus. Cap. 13. — In cuius certaminis memoriam Hercules ludos Olympicos instituit. Ipsum in omni certaminum genere victorem dii deaeque muneribus honorant. Obiter observat historicus Nioben primam, Alcmenam vero postremam mortalem fuisse, ab Iove compressam. Cap. 14. Post haec Hercules, bello a gigantibus in deos moto, praestito diis auxilio, cum aliis belli sociis coelestium deorum honores consecutus est. — Prometheus, igne allato bene de humano genere meritum, poena liberat. Cap. 15 pr. VIII) Hinc Diomedis equas carnivoras abduxit; quo facto cum Iasone in Colchos navigavit. Cap. 15 med. IX) Expeditio in Amazonas ad rapiendam Hippolytae zonam. Amazonum, quae devictae sunt, nomina. Cap. 16. X) Iter parat in Iberiam ad abducendos Geryonis boves. Milites congregat in insula Creta, quam tunc bestiis purgavit. Prima inde navigatio in Libyam, ubi Antaeum in certamine occidit, terrasque et civitates a feris et tyrannis liberavit. Divertit in Aegyptum et Busiridem cecidit; in Libya Hecatompylon condidit, postea a Carthaginiensibus subactam, et ad fretum Gaditanum columnas statuit. Chrysaoris filii in certamine caesis, boves partim abegit, partim in Iberia dono reliquit. Adiecta columnarum Herculis fretique ipsius per eum mutati descriptio. Cap. 17. 18. Ex Iberia transit in Celticam, (Galliam) ubi urbem Alesiam condit;

inde per Alpes in Italiam. Cap. 19. Ligurum ager ingratus, duri labores describuntur. Cap. 20. Hercules ad Tiberim pervenit, in Palatio benigne receptus a Cacio (Potitio) et Pinario. Decimae Herculi votae, templumque exstructum. Ora maritima peragrata campum Cumaeum s. Phlegraeum ingressus proelio facto Gigantes internecone delet. Cap. 21. Opera ad lacum Avernum. Via Heraclea. Venatori in Dianam impio mors illata. Cicadae ob Herculis pietatem expulsae. Iter Herculis per fretum in Siciliam, apprehenso tauri cornu. Cap. 22. Thermae Himeraeae et Egestanae itinere fessum recreant. Eryx Herculem ad certamen provocat, proposito praemio. Hercules victor Siciliam praemium reportat, quam post unus e posteris, Dorieus, occupat, et Heracleam ibi exstruit, deinde a Carthaginensibus dirutam. Sicanos sibi infestos Hercules domat; ducum nomina memorantur. Cap. 23. — Leontini, praesertim Agrinaei, Herculi, ut deo coelesti, honores tribuunt, pro quibus ipse monumenta reliquit: lacum sui nominis, lucum Geryoni consecratum, sanum Iolao socio sacrum, gymniciis et equestribus ludis celebre. Tunc Hercules boves retro in Italiam agit, ubi Lacinium ob furtum caedit, Crotoni autem, per imprudentiam caeso, monumenta vovet. Tandem per Epirum redit in Peloponnesum. Cap. 24. XI) Cerberus ex inferis protractus. Ante vero Hercules mysteriis Eleusiniis initiandus erat. Eorum causa digressio de Orpheo. Cap. 25 et 26 princ. XII) Rapta Hesperidum aurea mala. Alii poma, alii oves interpretantur. Cap. 26 med. Per hanc occasionem Atlantis regio, Atlas, Hesperus, Atlantides, Hesperides describuntur. Has furto in Aegyptum abductas Hercules tum, cum Busiridem occidisset, interemtis raptoribus, Atlanti restituit. Maneris loco astrologiam ab Atlante accepit, ab ipso Graecis traditam. Cap. 27. — (Dum his occupatus erat Hercules, Amazones, ob illata per Herculem damna, praesertim ob raptam Antiopen vel Hippolyten, Graecis bellum intulerant, proelio victae per Theseum. Cap. 28.) — Oraculi iussu nunc natis ex Thespiadibus Sardinia in ditionem tradenda erat. Iolaus, fratris filius, expeditionis et coloniae dux erat. Per hanc occasionem Thespiadum historia et prognatorum ortus per Herculem narratur. Sardinia ab Iolao expugnata, ordinata, or-

nata. Colonia per eum in Sardinia condita, bello deinde ab aliis nunquam victa. Cap. 29. 30.

Iam de sobole sollicitus, uxorem Megaram Iolao concedit, et Iolen petit, Euryti filiam. Ob acceptam repulsam Euryti patris equas furto abigit. Iphitus, Euryti fil. raptorem persequitur, de turri ab eo praecipitatur. Expiationis causa Hercules in servitutem traditur Omphalae, Maeonum reginae, cuius regnum a Cercopibus aliisque latronibus liberat. Ita ipse libertatem et reginae coniugium consequitur. Cap. 31. Post in Peloponnesum redit, iniurias olim a Laomedonte, rege Ilii, illatas ulturus. Navibus Troiam petit, in proelio Laomedontem occidit, et regno potitur, quod Priamo tradit. Cap. 32. Rever- sus in Peloponnesum bellum contra Augeam movet ob recusatam mercedem. Re infecta Olenum ad Dexamenum abit, et in Hippolytae nuptiis Eurytionem, Centaurum, obruncat; hinc Tiryntem ad Eurystheum se recipit, sed insidiarum metu una cum matre in exsilium pulsus Pheneum in Arcadia fugit. Hic usus opportunitate impetum facit in Eurytum, Augeae filium, hunc et Augeam ipsum occidit, Elidem urbem et regnum Phyleo tradit. Tyndareum, Sparta expulsum, commissa pugna, in regnum restituit. In Arcadia eius furto compressa Auge, regis filia, ipse Stymphalum confugit; Auge abducitur mari submergenda, in via parit filium, in Parthenio monte relictum; servata ipsa Caribus dono permittitur. Infans a pastoribus educatus Telephi nomine, cum adolevisset, matrem apud Teuthrantem, Mysiae regem, reperit. Cap. 33.

Relicta Peloponneso, Hercules Calydonem, Aetoliae urbem, sedem facit, et Deianiram, Oenei filiam, matrimonio sibi iungit. Meleager, eius frater, tum exstinctus erat. Itaque per digressionem apri Calydonii ab eo confixi historiam et Meleagri interitum narrat. Ceterum Hercules de Calydoniorum agro bene meret, facto novo Acheloi alveo; unde orta fabula de Amaltheae cornu. Cap. 34. 35. In bello cum Thesprotis Hercules Calydoniorum socius; Ephyra capta, et rege Phyleo occiso, e regis filia captiva Tlepolemm suscipit. Mox ob Eury- nomum non consulto interemtum cum Deianira aufugit. Nessus Centaurus hanc per flumen Evenum portans, dum vitiare cupit, sagitta transfigitur. Philtrum ab eo Deianirae relictum.

Apud Ceycem, Trachiniae regem, commorantur. Cap. 36. Post oraculi Delphici vindex, Phylantem, Dryopum regem, occidit. Dryopes sedibus expellit. Obiter Herculis liberi recensentur. Dryopum novae sedes et res gestae. Suborto dein bello inter Dorienses et Lapithas, Hercules illis auxilio est, et hos sedibus eiicit. Cygnum certamine victum occidit. Ormenii regem, ob recusatam Astydamiā fil. bello subigit, et ex hac Ctesippum suscipit; Iolen etiam rapit, occisis fratribus. Cap. 37. De hoc amore certior facta Deianira, Herculis vestes philtro Centauri tingit. Secutus Hercules exitialis morbus. Eius rogo in Oeta. Cap. 38. Hercules consecratio. Cap. 39.

Argonautae.

Eorum socius erat Hercules; itaque proximus locus de his dicendi. (Conf. cap. 15 et 32.) — Iasonis consilium, exstructa navis, itineris socii. Cap. 40. 41. Memorabilia in itinere: ad oram Troadis Hesionen devotam Hercules liberat, et balaena interfecta eandem et regios equos praemii loco accipit; interea apud regem relictos. Cap. 42. Ob tempestatem Orpheus diis in Samothrace sacra et vota facit. Samothraces dii, Dioscuri. Inde progressi ulterius in Thraciam, duo regis Phinei filios, propter novercae criminationes crudeliter a patre habitos, ulciscuntur. Occiso Phineo, filiis regnum traditur. Alii rem aliter narrant; sed tenendum in veterum mythis non omnia congruere. Cap. 43. 44. Ex Thracia in Pontum transvecti appellunt ad Chersonesum Tauricam, ignari barbaris morem esse hospites immolandi Dianae Tauricae. Cap. 44 extr. Eius moris causa et origo explicatur. Simul res Colchicae describuntur. *Aetes* et *Perses* fratres erant, ille Colchidis, hic Tauricae rex. *Hecate*, Persae filia, fero et immani ingenio praedita, venena invenit, et inhumanum Dianae sacrum instituit. Nupta *Aetae* *Circen*, *Medeam* et *Aegialum* peperit. *Circe* matris artem colit; Sarmatarum regi in matrimonium data, marito sublato, regnum occupat. Ob crudelitatis facinora regno eiecta Italiam petit. Cap. 45. *Medea*, mitioris ingenii, peregrinorum servatrix. Hanc profugam in litore offendunt Argonautae in Colchidem appulsi. Iason, data coniugii fide, *Medeam* consiliorum et expeditionis sociam habet. Tum

vellus aureum noctu invadunt. Cap. 46. Inscritur fabula de Phrixo, aureo vellere apud Colchos in templo Martis consecrato, eiusque custodibus, dracone cet. Cap. 47. Duce Medea Argonautae, caesis custodibus, vellere aureo rapto, ad naves confugiunt. Aectes, collecta manu eos persecutus, in pugna perit. Tunc navibus conscensis reditum parant. Glaucus itineris comes et adiutor. Cap. 48. Superato Hellesponto attingunt Troadem. Ob Hesionen et equos recusatos commissa pugna. Laomedon pugna cadit; regnum Priamo traditur. In Samothrace diis Samothracibus vota reddita. (Conf. supra cap. 43. 48.) Cap. 49. — Interea Pelias, peremta Iasonis stirpe, regnum occupaverat. Itaque Iason reversus in Thessaliam funera suorum ulcisci parat. Cum omnia sint impedita, Medea regem dolo interimere et regiam prodere promittit. Cap. 50. Scilicet assumpta sagae persona Medea urbem et regiam ingreditur, magica ministeria senectae transformandae in juvenilem vigorem offert et approbat. Caede Peliae per fraudem peracta, datoque signo, Iason cum sociis regiam recuperant. Cap. 51. 52. — In superstitem regis familiam benignus; Acasto filio regnum tradit, filias matrimonio iungit viris principibus. His peractis, Hercule auctore, Argonautae foedus et societatem in futuros casus iungunt, ludosque celebrant Iovi sacros Olympio. Cap. 53. (Sed conf. cap. 14 de antiquiore ludorum Olympicorum origine.)

Sequitur Iasonis reliqua vita. Is, repudiata Medea, postea cum Glauce coniugium iniit. Medea, furore incensa, igne et caede grassatur, Herculem contra Iasonem advocat vindicem. Iason mortem sibi conscivit. Thessalus, superstes Iasonis filius, in regno Peliae succedit, et ditionis suae populum Thessalos vocat. De Medae ultimis factis, fatiis atque erroribus. Eius filius primus Medorum rex. Cap. 54 — 56 princ. — Argonautarum reditus per aliam viam, a Timaeo commemoratus, adverso Tanai et per aliud flumen in Oceanum, inde vero iuxta Gades in mare mediterraneum, eiusque rei opinata vestigia, ultimo loco describantur. Cap. 56.

Herachidae.

Herculis liberi Trachine apud Ceycem regem educati. Eu-

rystheus, de regno metuens, eos bello persequitur, victus tandem Atheniensium ope. Cap. 57. Iam Heraclidae, duce Hyllo, in Peloponnesum et Mycenarum regnum agmen movent; sed caeso Hyllo in certamine, quos res est diremta, Heraclidae ad L annos regno et Peloponneso sunt exclusi. Cap. 58.

Theseus.

Herculis imitator erat. Eius genus et prima certamina describuntur. His praeclare peractis Athenas venit, et ab Aegeo certis signis agnoscitur. Cap. 59. Fabula de Minotauro, quem Theseus interemit. Regum Cretensium recensens; utque ex his Minos, ob Androgeum filium in Attica interfectum, Athenienses bello et fame presserit. Iussu oraculi Athenienses Minoi obtemperant, poenam VII puerorum puellarumque exigenti. Theseus, Ariadnae ope adiutus, Minotauro confecto, patriam iniquo tributo liberat. In reditu Ariadnae Bacchus in insula Naxo rapit. Quo dolore perturbatus Theseus velis nigris candida substituere obliviscitur; quibus conspectis Aegeus, Thesei pater, ex alto se praecipitat. Theseus in regno successit, sub quo res Attica melius ordinata incrementa cepit. Cap. 60. 61. Eius uxor Phaedra Hippolytum privignum amat. Utriusque interitus. Theseus per seditionem exsul. Cap. 62.

Adiecta narratio de Helenae et Proserpinae raptu per Theseum et Pirithoum. Cap. 63.

Septem ad Thebas.

«De his cum satis dictum sit, res gestas Septem ad Thebas persequamur, exorsi a prima belli causa.» Laius, Thebarum rex, et Iocasta de sobole oraculum adeunt, quod funesta nuntiat. Oedipus inde prognatus idcirco exponitur; postea inscius patrem occidit. — Sphinx. — Iocasta coniugium et regnum promittit, si quis eius aenigma solverit. Oedipus solvit, et matrem inscius accipit uxorem, ex eaque procreat Eteoclem et Polynicem, Antigonom et Ismenem. Cap. 64. Re deinde comperta, Eteocles et Polynices patrem clausum tenent, et regnum occupant. Mox Polynices, a fratre pulsus, Argos ad Adrastum fugit, et auxilium petit. Adrastus et Polynices

cum Tydeo et quatuor aliis sociis Thebis bellum inferunt. Eteocles et Polynices mutuis vulneribus pereunt; similiter reliqui occubuere praeter unum Adrastum. Cap. 65.

Epigoni, i. e. occisorum ducum filii, duce Alcmaeone bellum in Thebanos renovant. Thebani, victi urbeque expulsi, suasu Tiresiae Thebani, Tilphossaeum in Boeotia migrant; Epigoni Thebas, et in hac Tiresiae filiam Daphnen, Sibyllam cognominatam, capiunt. Thebani Dorienses invadunt, et varias populorum migrationes movent. Cap. 66. 67.

Doriensium, Aeolum, Boeotiorum origines et migrationes explicantur. Cap. 67.

Aeoli progenies Salmoneus et Tyro; quorum genealogia usque ad Nestora et bellum Troianum producta adicitur. Cap. 68.

Lapithae et Centauri.

Lapitharum genus. Alter filiorum Lapithae erat Periphas, qui octo liberos habuit. Ex his primus Antion procreavit Ixionem, Iunonis amore captum. Pro Iunone Iuppiter nubem ei subiecit, unde nati Centauri. Cap. 69. Centaurorum bellum adversus Lapithas, horumque reliquiae. Cap. 70.

Aesculapius.

Eius parentes Apollo et Coronis; merita de vita hominum, et Plutonis de eius arte querelae. Filii Machaon et Podalirius vulneratos ex Graecis ad Troiam curabant. Cap. 71.

Penci et Asopi genus.

Filii filiaeque recensentur, quibus multae atque celebres civitates atque populi origines debent; horumque posteri usque ad aevum Troianum. Cap. 72.

Pelops, Tantalus, Oenomaus.

Oenomaus, oraculo admonitus, ad avertendas Hippodamiae filiae nuptias, procis certamina proposuit cum vitae periculo. Pelops, Myrtili auxilio adiutus, victoriam eiusque praemium Hippodamiam reportavit. Ab eo Peloponnesus nomen habet. Cap. 73. Pelopis pater Tantalus, Paphlagoniae

rex, ob opes in ipsos deos superbus, regno pulsus, et apud inferos cruciatibus affectus. Niobe, eius filia, liberorum numero superbiens, orbitate punita. Cap. 74. Tantalum regno expulerat Ilus, Trois filius. Quocirca eius stirps a Teucro inde repetita et usque ad Priamum, Anchisem, et Aeneam deducta inseritur. Cap. 75.

Daedalus.

Atheniensis erat. Ingenium eius et sollertia, quo omnes vicit artifices. Talam, ex sorore nepotem, artis et ministrum et aemulum habuit, novis inventis clarum. Hunc Daedalus, invidia commotus, dolo interemit, Capitis damnatus in fugam se dat. Cap. 76. Cretam deinde insulam petit, et Minois regis amicitiam sibi conciliat. Hic construxit bovis machinam ad explendam Pasiphaae libidinem; unde ortus Minotaurus: deinde Labyrinthum. Post ob Minois iram in se motam cum Icaro in Siciliam aufugit. Ab hoc et mare Icarium et insula Icaria nomen habet. Mox conficta fabula de alis e cera factis. Cap. 77. Daedali reliqua opera in Sicilia facta. Cap. 78. Minos, ob receptum Daedalum iratus, Siculis bellum infert. Daedali mors et monumentum sepulcrum. Cretenses in Sicilia relictii, post Minois mortem sedem ibi constituunt, urbemque Minoam et Engyum condunt; mox templum deabus Matribus exstruunt, magnitudine et sanctitate clarum. Lapides maximis sumtibus advecti. Cap. 79. 80.

Aristaeus.

Ex Apolline et Cyrene in Libya natus Nymphis traditur, a quibus apium, olivarum, lactis cet. culturam didicit; quibus inventis aequae ac Bacchus optime de genere humano meruit. Eius ex Autoñoë, Cadmi filia, filius Actaeon a canibus lacertatus. Cap. 81. Migrat deinde Aristaeus in Ceam insulam; Graeciam universam pestilentia liberat. Hic relicta sobole, ipse Sardiniam et Siciliam petit; ob quas insulas suis inventis excultas divinos honores consequitur. Cap. 82.

Daphnis et Eryx.

Eryx, Veneris et Butae filius, Siciliae regulus, urbem sui nominis, et in eius arce templum Veneris Erycinae exstruxit,

sanctitate clarissimum, ab Aenea, Siculis, Carthaginiensibus, Romanis, maximis auctibus ampliatur. Cap. 83.

Daphnis, Mercurio et Nympha genitus, rei pastoritiae, ad quam regionis amoenitas invitabat, studiosus, fistulae pastoritiae et carminis pastoritii inventor existit. Montium Heraeorum et circumiacentium camporum, in quibus natus est et vixit, descriptio inseritur. Cap. 84.

Orion.

Corporis magnitudine et robore eminebat, et venationem sectatus est. Cum alia opera perfecit, quae magni roboris essent, tum praesertim regis Sicularum, Zancle, a quo Zancle sive Messana nomen habet, iussu portum Acte appellatum. Messanae mentione facta historicus digreditur in disputationem, an Sicilia olim chersonesus fuerit? Hesiodus negat, qui promontorium Pelorium, et in eo templum Neptuni, Orionis operibus adnumerat. Orion inter astra relatus. Cap. 85.

B) Lib. V. qui insularis appellatur sive de insulis.

Huius libri prooemium in argumento communi, non proprio versatur; ordinis et oeconomiae, ut in aliis rebus, ita praesertim in tradenda historia, rationem habendam esse. Qua laude cum imprimis Ephorus praestitisset, Diodorus ait eius se exemplum secutum, res historicas *secundum species* proponere instituisse. Hunc librum itaque antiquissimam historiam *insularum* continere, singulatim recensendarum. Incipiendum autem esse merito a Sicilia, quae magnitudine et antiquitate prima esse videretur. Cap. 1. Ceterum hoc libro, praeter Graeca, multa alia contineri non mirandum est. Nam ex cap. 24 princ. patet, eodem simul suppleri, quae prioribus libris sint praetermissa. Unde Graecorum antiquissimae historiae, quam solam Diodorus promiserat, gentium aliarum Europae descriptio adiungenda erat.

Sicilia.

De insulae nominibus, magnitudine, pauca praefatur. A figura Trinacriam, a Sicanis, primis cultoribus Sicaniam, a colonis Siculis, Siciliam esse appellatam. Cereri et Proserpi-

nae merito insulam earam et sacram fuisse, in qua primae fruges provenissent. Cap. 2. Hac oblata occasione in mythum de Cerere et Proserpina excurrit, obiter descriptis regionibus amoenissimis, Enna, Himera, quae deabus iucundissimam praebuissent sedem. Cap. 3. 4. 5. Tum de incolarum ortu pauca disputat, et historicorum diversas sententias comparat. Ipse Sicanos indigenas esse pronuntiat; post multa secula ex Italia Siculos immigrasse; denique Graecos misisse novas colonias, quae vitam cultiorem et linguam Graecam vulgarunt. Cap. 6.

Aeolides.

Earum nomina et situs. Sunt septem: Strongyle, Euonymos, Didyme, Phoenicusa, Ericusa, Vulcania (Hiera, *Ἱερά* *Ἡφαίστου*), Lipara. Omnes flammis expirant. Primo a Liparo, deinde ab Aeolo cultae; unde ab utroque nomen habent, Aeoli humanitas celebratur, Ulyssis testimonio confirmata, porro rei nauticae studium. Cap. 7. — Aeoli sex filiorum nomina et regna in Italia et Sicilia. Cap. 8. Novi insularum coloni insequentium temporum, Cnidii, Rhodii. Cap. 9. — Liparaeorum civitas reliquis florentior ob portus opportuniore, thermarum salubritatem, aluminis copiam cet. Cap. 10.

Ostcodes.

Inculata insula, *ossium insula* appellata a singulari eventu, cuius narrationem cap. 11 continet.

Insulae australes.

Tres insulae a meridionali Siciliae sitae, Melite, Gaulus, Cercina s. Coreyra, quam brevissime commemorantur. Cap. 12.

In mari-Tyrrheno sitae insulae.

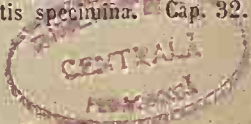
Primo mentio fit Aethaliae. Ferri illa ferax et mercatura celebris. Sequitur Cynos, Romanis Corsica appellata, cuius urbes, proventus, incolarum ingenia et numerus declarantur. Cap. 13. 14. Proxima est Sardinia. In eam colonia ab Iolao deducta; inde incolae Iolaei appellati. Populum eiusque libertatem ab externo hoste natura ipsa defendit. Cap. 15. — Pitusa a pinuum ibi nascentium copia appellata. Cap. 16.

Iberiae obiacentes insulae sunt Gymnesiae s. Baleares; situs, soli natura, incolarum mores. Cap. 17. 18.

Insulae in Oceano s. extra columnas Herculis.

Insignis magnitudinis *insula*, e regione Africae in Oceano sita, plurium dierum spatio a Libya dissita, in hac descriptione primum occupat locum. Eius insulae summa fertilitas et amoenitas celebratur, nomen desideratur; unde colligendum eam fama potius et sermonibus quam scriptis idoneisque monumentis, cognitam esse. (Americae vel Indiae occidentalis obscurior notitia, e Carthaginiensium navigationibus dilapsa, in huius insulae anonymae et incognitae descriptione latere videtur.) Inde *Carthaginiensium* in Africae ora et occidentalis Europae partibus constitutae *coloniae*, urbs in Europae peninsula *Gades* condita, et hinc in Oceanum susceptae navigationes expressis verbis commemorantur. Cap. 19. 20.

Iam in alteram Oceani partem, quae Europam cingit, progressus insules et adiacentium terrarum oras persequitur. Una est *Britannia*, cuius insulae formam, promontoria, populorum mores, stanni mercaturam paucis describit. Cap. 21. 22. — Scythiam versus sita est insula *Basilica*, in quam mare succinum prolicet, mythis etiam celebratum. Cap. 23. Inde in proximas Europae oras exspatiatur, gentes vicinas lustraturus. Primo *Celticam* adit. Cap. 24—32. Mythica narratio de Galate, Herculis filia, a qua Galatia i. e. Gallia et Galli nomen habere dicantur. Cap. 24. Populi plures, omnes numerosi; praecipui fluvii. Cap. 25. Venti vehementiores, frigus ingens. Zytho itaque pro vino utuntur, vinoque, quod tamen aliunde advehitur. Cap. 26. Argenti nihil, auri magnam copiam terra profert. Inde compositus ornatus. Cap. 27. Incolarum corporis cultus, mores. Cap. 28. E curribus pugnandi mos, bellandi ratio, spoliolum praecipuae species. Cap. 29. Vestitus, arma. Cap. 30. Adspectus voxque horrida, ingenia. Bardi et Druidae. Vates. Divinatio ex occisis. Poëtarum in pugnibus etiam usus. Cap. 31. Celtae et Galatae diversi, a Romanis confusi. Mulieres feroces, pueri cani. *Cimmerii*, postea dicti *Cimbri*, Romanis multisque Europae et Asiae populis infesti; *Gallogracci*. Eorum feritatis specimina. Cap. 32.

— Sequuntur *Celtiberi*. Sunt Iberes et Celtae mutuis connubiis iuncti. Eorum arma et tela, pugnandique ratio. Corpus ac dentes urina abstergunt. Cap. 33. Sunt mites in peregrinos. Victus. *Vaccaeorum* natio et *Lusitani* singulatim, utpote praestantiores, describuntur. Proelia ineunt paeanas canentes et ad rhythmum. Latrocinia ad exercitationum genus referunt. Cap. 34. De harum regionum metallis argenti. Fabula de silvarum incendio, quo argentum liquefactum sit; unde montes Pyrenaeos nomen habere somniant. Argento Phoenices allecti. Cap. 35. Rei metallica ratio apud Iberos usitata describitur. Cap. 36. Eiusdem comparatio cum Attica. Machina ad hauriendas aquas comparata et ab Archimede inventa commemoratur. (*Koχλται*. Vid. Lib. I, cap. 34.) Cap. 37. — Summa miseria servorum ad metalla damnatorum. Poenorum inde opes reportatae. In Iberia etiam stannum effoditur, quo praesertim insulae *Cassiterides* abundant. Alias Britannia eius copiam in Galliam transmisit. Cap. 38. Ligures. Terrae eorum indoles aspera, gentis mores. Cap. 39. — Ultimo loco de *Tyrrhenis* narratio adiungitur, a quibus mare Italiae subiectum nomen habet. Militiae pedestris, tubae, togae praetextae, lictorum, sellae curulis, multarum denique artium et vitae elegantioris erant magistri. Cap. 40.

Insulae meridionales in Oceano Arabiae. (Cap. 41—46.)

Ora maritima Arabiae et ulterior usque ad Gedrosiam describitur; praesertim Arabiae felicis. Adiacent plures insulae, sed tres prae aliis memoratu dignae. Una est *Sacra*, alia autem proxima, *sepeliendis mortuis* destinata. Thuris et myrrhae brevis historia. Cap. 41. Eius insulae magnitudo; incolae sunt *Panchaei*. — Tertia insula *Panchaia*, Iovis Triphylii templo clara. Cap. 42. Agri amoenitas, arborum varietas depingitur. Cap. 43. Templum et alia loca sacra, cap. 44; animalia, urbes, incolae. Horum tres classes, sacerdotum agricolorum, militum. Cap. 45. Militum usus; sacerdotum habitus, eorundem ortus e Creta. Alia insulae memorabilia, metalla, anathemata. Cap. 46.

Insulae in mari Aegeo. Cap. 47—84.

Samothrace. Olim Samos appellata, e Thracia accepit novos colonos. Ingens diluvium. Cap. 47. Saon, reipublicae conditor. Simul heroes alii, Dardanus, Iasion, Harmonia. Cap. 48. Harmonia Cadmo, Iasioni Cybele matrimonio iunctae. De his mythicae narrationes. Cap. 49.

Naxus. Olim Strongyle appellata. Primi coloni Thraces erant, quos Butes, Boreae fil. patria pulsus, eo abduxerat. Mulieres aliunde raptae. Cap. 50. Mox Otus et Ephialtes, ob raptam matrem et sororem, insulam occupant et Diam vocant. Post Cares immigrarunt, quorum rex Naxus a se nomen imposuit. Secutus est filius Leucippus, deinde Smerdius, quo regnante Theseus cum Ariadne advenit. Cap. 51. De Baccho in hac insula nutrito et educato, unde tanta vini Naxii praestantia. Cap. 52.

Syme. Primi incolae duce Chthonio advenere. Deinde Cares eam occuparunt. Tandem Nausus et Xuthus novas eo colonias deduxerunt. Cap. 53.

Calydna et Nisyros. Eas primo Cares incoluerunt, deinde Coi, post Rhodii cet. Cap. 54.

Rhodus et obiecta Chersonesus. Cap. 55—63. Rhodum olim Telchines incoluerant, artium multarum, praesertim statuarum inventores, et magicis artibus celebres. Neptunus apud eos educatus ex Halia genuit filiam Rhodum, unde insulae nomen impositum. Cap. 55. Telchines, inundationem praesagientes, relicta insula, in diversas partes abierunt. Sol. Rhodi amore captus, insulam servavit. Hinc nati Heliadae; Rhodii igitur Solem generis sui auctorem venerantur. Cap. 56. Heliadae astronomiae, artis nauticae, chronologiae inventores. De literarum et artium per eosdem divulgatione mythologica Graecorum. Cap. 57. Danai Aegyptii et Cadmi Phoenicis peregrinationes in hanc insulam. Serpentes, Rhodum devastantes, a Phorbante deleti. Cap. 58. Althaemenes, Catrei, regis Cretensium filius, patria profugus, in hac insula sedem fixit. Inscius occidit patrem. Paulo ante bellum Troianum Tlepolemus advenit, et insulae rex creatus est. Cap. 59.

Commodum visum simul *Chersonesum Cariae*, e regione

sitam, describere. Primi incolae Cares. Post V Curetes e Creta advenere, qui insulam in quinque partes diviserunt. Mox Cyrnus, Inachi iussu, filiam Io persecutus, in hac insula regnum obtinuit, et urbem Cynnum extruxit. Cap. 60. Triopas huc profugit. Cap. 61. Hemitheae, sive Molpadiac, in Castabofanum inclitum. Cap. 62. Omnium populorum communis pietas, ob remedia aegris in somno revelata. Cap. 63.

Creta. Cap. 64—80. Eteo-Cretes s. Aborigines, eorumque rex Cres. Dii plerique apud eos nati. Primi incolae Idaei Dactyli, a quibus Orpheus mysteria didicit. Cap. 64. Secuti sunt Curetes. Eorum inventa. Cap. 65. Iam de singulis diis antiquos mythos refert. Titanes erant, Urani et Terrae filii. Saturnus. Cap. 66. Hyperion. Latona. Prometheus. Mnemosyne. Themis. Cap. 67. Vesta, Ceres, cum Proserpina et Triptolemo. Cap. 68. Quae diversae gentes de Cerere eiusque frugum inventionem diversa tradant. Neptunus. Pluto. Cap. 69. Iuppiter; eius natales et pueritiae anni. Cap. 70. Eius virtutes resque in imperio egregie gestae, quibus divinos consecutus est honores. Cap. 71. Iovis cognomina et liberi. Cap. 72. — Filiae Iovis recensentur, et quibus singulae instructae fuerint, dotes. Cap. 73. — Musae. — Filii: Vulcanus, Mars, Apollo, eiusque filius Aesculapius. Cap. 74. Mercurius. Bacchus. Cap. 75. Hercules. Cap. 76. Plutus. Haec de diis apud se ortis. Sacra et initia in Creta primum instituta esse unde constet. Cap. 77. — Iam post deos heroes celebrantur: Minos. Cap. 78. Rhadamanthus et Sarpedon. Cap. 79. — De coloniis in Cretam immigrantibus; Pelasgis, Doribus, barbaris promiscuis, Argivis et Spartanis. Cap. 80.

Lesbus. Primi incolae Pelasgi, qui duce Xantho Triopae fil. insulam desertam occuparunt. Ante Issa appellata, nunc Pelasgiae nomen accepit. Post Macareus et Lesbus, Lapithae F. Aeoli N. novas colonias eo deduxerunt, insulamque Lesbum cognominarunt. Iisdem Chius, Samus, Cos subiectae. Cap. 81. — Hae insulae deinde *beatae* nominatae. Cap. 82.

Tenedus. Tennes, Cygni fil. insulae conditor. Cap. 83. Insulae minores *Cyclades* magis obiter commemorantur, quam aut singulatim recensentur aut describuntur. Cap. 84.

C) *Liber VI, qui historiae mythicae ultimus erat, interiit.*

OPERIS PARS ALTERA HISTORICA.

Argumentum.

Pars I sex prioribus libris continebat opus *mythicum*, quo Diodorus tempus mythis adumbratum persecutus est. Iam operis Pars II succedit, quae est *historica*, complectens tempora, resque in iis gestas, *stilo historico* descriptas. Interea enim scriptura alphabetica inventa, mox etiam idoneo scribendi instrumento et materia scripturae habili aucta, communique usui accommodata ac sensim divulgata erat: eius vero operatio et oratio cultior, rerum tum contemplatio tum enarratio et certior et planior facta est. Rudiore aetate oratio erat mythica, scriptura iconographica et hieroglyphica: utraque imaginibus res adumbrans, utraque incerta et fallax. Quemadmodum vero, cum primum parata et in promptu posita esset materiae copia, cui inscriberetur, et talis quidem, quae facilius complicari ac circumferri posset, novum illud scribendi genus ad res quascunque rectius percipiendas, clarius enuntiandas, latiusque vulgandas, multum valebat; ita tum demum, cum, abrogata et mythica dictione et iconographica seu hieroglyphica scriptura, literarum signa usu communi frequentarentur, rerum gestarum veritas, pristino scripturae genere obscurata, animo rectius percipi, et verbis aptius declarari, ac proinde scribendae historiae, proprie dictae, consilium capi potuit. Quam ob rem, etiamsi tempus, quo scribendi ars in usum vulgarem transierit, et mythica dictio obsoleverit, certis argumentis et indiciis definiri nequeat, cum tamen manifestum sit certe ante belli Troiani tempora eius rei in Graecia nulla obvia esse vestigia, contra vero tum scripturae alphabeticae usum vulgarem, tum orationis prosaicae et historiae scribendae prima pericula vel specimina in aevum bello Troiano se-

rius cadere, quod ambiguis intervallis vel propius vel remotius a bello Troiano abfuerit; apparet utique Diodorum idoneas habuisse causas, recteque et temporum rationibus convenienter egisse, qui bellum Troianum tanquam metam inter mythicam dictionem et historicum stilum posuerit, idque ipsum temporis momentum historicae descriptionis epocham constituerit. Itaque Partis alterius, tempus historicum seu stilo historico descriptum continentis, initium sumtum a proximis post bellum Troianum seculis. Indè historia usque ad Diodori Siculi aetatem perducta, et in bello Caesaris adversus Gallos finita. Illud universum temporis spatium annos ¹⁾ MCXXXVIII complectitur. Contentum autem erat libris reliquis XXXIV, a septimo usque ad quadragesimum, e quibus

Superstites sunt XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX.

Interiorunt VI, VII, VIII, IX, X. — deinde XXI — ad XL omnino omnes.

Operis ratio universa describitur et expenditur.

Posterioris partis methodus a prioris ratione diversa est. In illa scriptor singulos populos singulaque regna separatim recensuerat. Regnabat itaque ordo ethnographicus. Filo temporis destitutus, in colligendis mythis de singulis populis acquieverat, ut in ipsa regnorum et principum serie, temporis qualemcunque quidem successionem observaret, annos autem non numeraret. Huius autem partis operis, quam historicam appellavimus, fundamentum sunt ampliora temporis spatia, epochis sive memorabilibus eventis distincta, ipsa dein in minora spatia divisa, quae tandem, ad Olympiadum ordinem, in singulos annos resolvuntur.

Ad cognoscendum autem operis consilium, rerum delectum, atque eas disponendi modum, nonnulla alia observare convenit, priusquam de universa partis posterioris oeconomia iudicium nostrum adferre sustineamus. Duplicem Diodorus in rerum gestarum expositione personam suscepit ¹⁾: alteram historici, qui uberiore descriptione res gestas explicaret, ea-

¹⁾ E computatione Diodori lib. I, c. 5.

rundem plenam et continuam historiam, quamvis ex instituto annis intercisam, exhiberet, rerumque causas investigaret, atque eas inprimis temporum rationes observaret et proderet, unde coeptorum eventus intelligi possent. Id quidem factum in regnis et rebus publicis, quarum in alia regna, in alias civitates, insigne erat momentum, rebus itaque gestis gravioribus, latius patentibus et inter plura regna communibus; verbo, quae historiae catholicae convenirent, eiusque essent partes. In hoc numero erant Persae, Graeci, Macedones, Carthaginienses, Alexandri M. successorum contentiones, res Siculae, Romani. In ipso ordine, quo regna se excipiunt, regnumque regno succedit, Diodorus historiae catholicae notionem atque regulam secutus est. Namque regnorum ac populorum res tum demum in corpus historiae catholicae recepit, cum momentum ad regna resque publicas alias habere coepissent. Ita Macedonum ante Philippum, Alexandri M. patrem, vel nulla vel levis mentio facta erat. Iam autem, cum Philippi coeptis et fortiter factis, imperium Macedonicum emereret, et in proximos populos vim exsereret, Macedonia¹⁾ locum in corpore historiae catholicae obtinuit. Quando vero rerum communiter inter plures civitates gestarum eodem tempore stirpes plures esse possunt; ipsae, nonnullae certe, nullo nexu vel foedere aliis iunctae: Diodorus separata separat, greges quasi plures facit, rerumque gestarum systemata plura seiungit, unumquodque autem singulis annis narrando persequitur. Eiusmodi rerum gestarum systemata disiuncta ac diversa, *ἑτερογενεῖς*²⁾

1) Οὗτος γὰρ --- ἐλαχίσταις ἀφορμαῖς χρησάμενος, μεγίστην τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην δυναστειῶν κατεσκευάσε τὴν ἰδίαν βασιλείαν. Lib. XVI, c. 1.

2) Sufficit uno exemplo rem illustrare. Lib. XVI se excipiunt res Macedonicae, Siculae, Graecae, Persicae. A rebus Macedonicis transitum parans ad res Siculas, cap. 5 princ. hac usus est formula: *Ἡμεῖς δ' ἐπεὶ τὰ κατὰ τὴν Μακεδονικὴν καὶ τὴν Ἰλλυρίδα διήλθομεν, μεταβησόμεθα πρὸς τὰς ἑτερογενεῖς πράξεις. κατὰ γὰρ τὴν Σικελίαν Διονύσιος κ. τ.λ.* Simile exemplum est lib. XI, cap. 20: *Ἡμεῖς δὲ ἀρχόντως διελθὼντες περὶ τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην πραχθέντων, μεταβίβασμεν τὴν διήγησιν ἐπὶ τὰς ἑτερογενεῖς πράξεις.* --- Add. lib. XVI, cap. 64.

πράξεις appellat. Singula autem, quovis anno, quamdiu constiterint, per orbem obit, quemadmodum etiam in quolibet rerum gestarum genere, si res diversis locis fuerint actae, plane ad exemplum¹⁾ Livii, singula loca ordine adit, et quae gesta ubique sint, singulatim perlustrat. 2) Altera persona est chronographi et indicis potius, quam historici. Ubi res gestae communes et late patentes principem operis historici locum occuparunt, his obiter adiiciuntur ac per annorum intervalla inseruntur res singulares, virorum ingenio scriptisque celebrium memoriae, casus memorabiles civitatum minorum, quae a systemate reliquorum populorum separatae manserant. Illae quidem erant *historiae primariae*, hae vero *notitiae historicae secundariae* ac *historiae catholicae* veluti²⁾ parerga.

¹⁾ Ut lib. XXIII. -- (Alias novi magistratus, omina etc. incipiunt) — Gesta Hannibalis in Italia. — Per idem fere tempus, literae ex Sicilia Sardiniaque Romam allatae, c. 21. — Dum haec in Italia geruntur apparanturque, nihilo segnius in Hispania bellum gestum erat, c. 26. — Dum haec in Hispania geruntur, Petelia in Brutiis, aliquot post mensibus, quam coepta oppugnari erat, ab Himilcone, praefecto Hannibalis, expugnata est, c. 30. — Et in Sardinia res per T. Manlium praetorem administrari coeptae, quae omissae erant etc. c. 40. — Per idem tempus T. Otacilius quinquaginta navium ab Lilybaeo classe in Africam transvectus depopulatusque agrum Carthaginiensem etc. c. 41.

²⁾ Argumentum operis praecipuum et principale i. e. historiam communem grandiorum regnorum et rerump. Diodorus proprio verbo *τὴν ἐπαγγελίαν τῶν γεγονότων* quemadmodum alteram partem eamque secundariam i. e. annotata chronologica et fragmentaria, *τὰς συνεχεῖς πράξεις*. Vid. lib. XX, c. 21 extr. Constat enim verbum *ἐπαγγελίαν* praeter alia etiam *propositum primarium*, idque in suas partes divisum, *opus promissum et annuntiatum*, significare; quam vocis vim illustravit Steph. in Thes. Tom. I, p. 20 sq. et sub voce *προκατασκευῆ* Tom. III, p. 821, quam synonymam esse asserit. Alibi eodem sensu alia formula utitur: *κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ βιβλίου πρόθεσιν*, lib. XVII, c. 118 extr. *ὑπόθεσιν ἱστορικῆν* quoque appellat lib. I, c. 3. Quod autem partem operis secundariam attinet, notum est τὸ *συνεχὲς* non semper de rerum ipsarum nexu et cognitione, sed saepe de tempore adhiberi, ut proinde αἱ *συνεχεῖς πράξεις* sint *res coevae*, quas argumento primaria operis subiicere constituerat. Ut haec, quae dixi, plane confirmantur,

In his posterioribus Diodorus ita versatus est, ut vel verbo res notaret potius quam copiose describeret, sicut lib. XV, cap. 81 extr. XVIII, cap. 13 extr. vel, omissa reliqua historia, non nisi fragmenta adferret, haec tamen ipsa uberius explicaret, ut lib. XX, c. 22—26, quo loco historiae Bospori Cimmerii particula exhibetur. Huiusmodi notitiis brevioribus plerumque extremus cuiusvis anni locus assignatus est, ubi, appendicis loco, regum aliarum terrarum, quae parvi momenti instar ad systema politicum haberent, obitus et successiones, aliaque memorabilia paucis nuntiantur, ut lib. XV, c. 52 extr. 88 extr. nonnunquam adeo totius anni argumentum annotatis chronologicis, e diversorum regnorum et rerumpublicarum historia decerptis, constat. Exempla habes lib. XVI, c. 36, 69, 91 tot. Hoc factum etiam est in rebus gestis singularum ipsius Graeciae civitatum, si ad universum populum, nullum habere momentum viderentur, ut lib. XV, cap. 78—81.

Ergo in altera operis parte Diodorus annalium scriptor est, hoc est historiae per annos dispositae. Iam si quaeris quae in tali operis compositione seu oeconomia placeant vel displiceant, quae fini huius operis historici, quae rebus recte ac plene percipiendis convenient vel adversentur, ultro fateor annalium rationem enarrandis rebus gestis, plures per annos continuatis, proinde uno complexu comprehensis, inde a primo principio, in conflictu plurium impedimentorum, intercedentibus multis annis, ad certum exitum perductis, parum videri accommodatam, ideoque in operis historici virtutibus minime ponendam. Quis enim est, qui neget res ad unum finem vergentes, quamvis in longam annorum seriem productas, et saepe impeditas, unum consummare actum, proinde integras debere proponi; eum autem modum, quem annalium scriptores sequantur, coeptorum progressionem contrarium esse, re-

comparanda sunt, quae Diodorus in proemio operis lib. I, c. 1—5, de universo operis suscepti consilio praemonuerat. Nam cum observasset plerosque scriptores unius tantum populi aut unius civitatis bella, paucos τὰς κοινὰς πράξεις descripsisse, professus est se τὰς κοινὰς τῆς οἰκουμένης πράξεις (lib. I, c. 1.) σύμπαντος κόσμου πράξεις ὥσπερ τινος μιᾶς πόλεως (lib. I, c. 3.) esse perscripturum.

rumque gestarum filum singulis annis et iteratis vicibus interruptum? Quo¹⁾ quid aliud futurum est quam ut lectoris animus, si rerum gestarum partes connexae toties interruptae cum aliis generis rebus confundantur, admodum turbetur? Quae quamvis ita sint, et potior rebusque enarrandis magis congrua Suetonii et Flori ratio esse videatur, qui res in species²⁾ distributas, singulas atque integras persecuti sunt; tamen, quod in Diodori opere vitium deprehendimus, habet cur certe excusari possit. Primo in nullo historiarum genere magis quam in historia catholica necessarium videri poterat ut synchronismo inserviretur, qui inter tot tamque varias res dux certissimus esset; hunc autem adiuvari, si deinceps ac per annos procedamus, singulisque annis in omnes partes dispiciamus, ac quae diversis locis et in diversis populis acta sint, quaeramus, quis dubitabit? Itaque multa ex quo fuerint commoda, eius incommoda aequum est ferre. Deinde eadem methodus historica, Thucydidis, Livii aliorumque scriptorum

¹⁾ Neque Diodorus ipse methodi incommoda vel ignoravit vel dissimulavit. Luculentus locus est, ubi minime requisieris, lib. XX, c. 43. Qui quamvis aliud spectet, quod in historia molestum est, tamen facile in hanc quoque partem accipi potest: *ταύτη ἂν τις καὶ τὴν ἱστορίαν καταμειψαίτο, θεωρῶν ἐπὶ μὲν τοῦ βίου πολλὰς καὶ διαφόρους πράξεις συντελουμένας κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, τοῖς δ' ἀναγράφουσιν ἀναγκαῖον ὑπάρχον τὸ μεσολαβεῖν τὴν διήγησιν, καὶ τοῖς ἅμα συντελουμένοις μερίζειν τοὺς χρόνους παρὰ φύσιν.* Se accusare, sui operis rationem increpare videtur, dum in prooemio libri XVI, c. 1, rerum gestarum scriptoribus id officii impositum esse censeat, ut *πράξεις ἀντοτελεῖς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ τέλους* narratione complectantur continua, additque probabilem causam: *αἱ μὲν γὰρ ἡμιτελεῖς πράξεις, οὐκ ἔχουσαι συνεχῆ ταῖς ἀρχαῖς τὸ πέρασ, μεσολαβοῦσι τὴν ἐπιθυμίαν τῶν φιλαναγνώστοντων.*

²⁾ Diodoro quidem ea ratio haud incognita fuisse videtur. Athanas enim Syracusanus, cuius scripta historica lib. XV, c. 94, recensuit, hanc methodum in uno certe opere secutus erat: *διελθὼν τὰς πράξεις ἐν κεφαλαίοις, συνεχῆ τὴν ἱστορίαν ἐποίησεν.* Namque apparet Diodorum his verbis nihil aliud indicare voluisse quam hoc, Athanam res gestas sigillatim, neque per tempora, sed per species, persecutum esse. Atqui ea erat Suetonii methodus. Vid. Octav. c. 9.

praeclarorum auctoritate et exemplis admodum erat celebrata et approbata. Quamobrem tantorum virorum exemplum secuto commune antiquitatis vitium Diodoro soli ne imputemus. Tandem omnem Diodorus ipse operam dedit ut incommoda, quae lectoribus sua methodus inferre videbatur, aliis modis imminueret et leviora faceret. Usus autem est his modis: 1) Ubique certis adhibitis formulis¹⁾ finalibus lectores admonuit ad quem cuiuslibet rei gestae et cuiuslibet regni finem narrationem produxerit. Quo quidem modo cavit ne animus, in tanta rerum per partes traditarum turba, confunderetur, memoriae autem magnum attulit adiumentum. 2) Nonnunquam, ac tum praesertim, cum res ipsa non repugnaret, plurium annorum historiam uno anno totam complexus est. Hoc ita instituit ut rerum hominumque, praesertim a systemate historiae communis separatorum, primam mentionem tum demum faceret, cum certum ac memorabilem eventum res consecutae essent; ubi, quae ante acta fuerant, simul repeliit, et ad eum finem, quem res attigerint, perduxit. Uno exemplo id illustrasse contenti simus. Agathoclis, Syracusarum tyranni historiam universam, quamvis e methodi regula per plures annos distribuenda fuisset, una²⁾ narratione complexus est. Simile exemplum erat, quod iam supra commemoravimus, regni Bosporani in Ponto, cuius cum per XXXVIII³⁾ annos nulla mentio facta esset, nunc⁴⁾ simul sex fere annorum historia inseritur. Idem etiam alibi, in ipsis rebus ad histo-

¹⁾ E multis pauca exempla illustrandae rei causa afferamus: lib. XVI, c. 15 sq. τὸ μὲν οὖν τῶν Βασιλέων πλῆθος οὕτω συνέστη κατὰ τὴν Ἰταλίαν. κατὰ δὲ τὴν Σικελίαν κ. τ. λ. cap. 64 extr. ἡμεῖς δὲ ἀρχοῦντος διεληλυθότες τὸν ἱερόν πόλεμον, ἐπάνειμεν ἐπὶ τὰς ἑτερογενεῖς πράξεις. — cap. 37 extr. ἡμεῖς δὲ τὰ περὶ Βοιωτοῦς καὶ Φωκείας διεληλυθότες ἐπάνειμεν ἐπὶ τὸν Φίλιππον. lib. XVIII, c. 7 sq. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐν τοῦτοις ἦν. κατὰ δὲ τὴν Εὐρώπην etc. lib. XV, c. 93 seq. Eo usque quidem res in Asia gestae processerant, in Peloponneso vero etc. lib. XIX, c. 10: Nos Siciliae atque Italiae res persecuti, ad reliquas partes Europae orationem convertamus.

²⁾ Lib. XIX, cap. 2—9.

³⁾ Lib. XVI, cap. 52.

⁴⁾ Lib. XX, cap. 22—26.

riam communem pertinentibus, factum est, nonnunquam per plures annos omissis, deinde vero post elapsos eos summatim comprehensis et in unum annum ¹⁾ congestis; vel ante occupatis ²⁾, quae proximis demum annis evenerunt. 3) Adiuvento etiam erat, quod rerum multarum, eodem tempore apud alias gentes, quam quarum historia continua huius operis fundamentum erat, gestarum, si memoratu dignae viderentur, non nisi brevissima notitia, finito annuo cursu, adiecta est. De hoc autem iam supra dictum.

Ceterum cum e proposito in sola historiographia sit versandum, ea, quae in rebus ipsis perperam tradita videantur, iam non curo. Ea in subiunctis operi virorum doctorum annotatis diligenter sunt observata et sub examen vocata. Sed nescio an duo alia, quae offendant, et ad universam operis rationem pertineant, plane intacta relinquam. Unum est, quod Diodorus pacis foedera nonnunquam commemorat, praetermissis pacis conditionibus, ut lib. XII, c. 7, XV, c. 76, 89, XVI, c. 22; gesta quoque, quorum initium primosque progressus retulerat, nondum ad finem perducta subinde omittit, cuius generis exemplum in hoc operis conspectu ad lib. XV, c. 93, notavimus; alterum, quod prooemiorum necessitatem sibi imposuit, quasi illa ad historiae tenorem requirerentur. Excusatione adeo in libri XIII principio utitur, quod, ob rerum describendarum magnam copiam, prooemiis locus non amplius concedi possit. Id vero nimiae artis et molestae sedulitatis speciem habet.

Iam vero, cognita operis universi compositione et oeconomia, ad partes singulatim considerandas accedamus. Opus historicum, quae altera Bibliothecae pars est, duabus ³⁾ epochis distinctum, et in duas periodos magnas descriptum est:

Periodus I. A bello Troiano usque ad Alexandri M. obitum; lib. XI—XVII.

¹⁾ Vid. Lib. XIV, cap. 35, 36, 37, coll. cap. 79, 80, et Conspectum nostrum ad h. l.

²⁾ Exemplum eius rei ad lib. XIV, cap. 31, in hoc ipso operis conspectu observatum est.

³⁾ Conf. lib. I, cap. 4 extr.

Periodus II. Ab Alexandro M. usque ad Iul. Caesarem, eiusque bellum Gallicum; lib. XVIII—XL.

Itaque similiter atque in priore operis parte facere instituimus, utriusque periodi, ut quaeque in minores periodos, quas sectiones appellare placuit, tum in Olympiades, tum in annos divisa est, conspectum¹⁾, qui lectoribus hodegetae instar esse possit, proponamus.

PERIODUS I.

A bello Troiano usque ad Alexandrum M.

Lib. VII—XVII.

Prioris periodi, cuius maiorem partem habemus servatam, summa in quatuor sectiones, seu minora temporis spatia, distributa est:

- I. *A bello Troiano usque ad Xerxis in Graeciam bella, lib. VII—X.*
 - II. *A Xerxis expeditione in Graeciam usque ad Philippum R. Macedoniae, lib. XI—XV.*
 - III. *Aevum Philippi R. Maced. lib. XVI.*
 - IV. *Actas Alexandri M. lib. XVII.*
- Singularum sectionum argumenta ordine recenseamus.

Periodi I.

Sectio I.

A bello Troiano usque ad Xerxis bellum in Graecos susceptum.

Lib. VII—X.

Hi quidem libri omnino omnes perierunt. Eorum argumenta nonnulla, ut sunt vel commemorata vel in fragmentis obvia, indicavit Heynius supra vol. 2, p. XXI, s.

¹⁾ In hoc quidem summa tantum perstrinximus, quod ad perspiciendam rerum traditarum seriem sufficere videbatur; in iis autem argumentis, quae initio singulorum voluminum

Reditus Argivorum, errores et sedes novae ab iis captae.
Heraclidarum ingressus in Peloponnesum, octogesimo a
Troia capta anno.

Corinthi a Doriensibus occupatae origines. De Munychio.
Coloniae e Graecia in diversas terras ductae.

Roma condita et origines gentis ab Aenea ductae.

Res Spartanorum. De Lycurgo. De belli Messeniaci primi
causis.

Res Atheniensium. De septem sapientibus. De Pythagora
et Pythagoreis.

De Cyro, Astyage, Croeso.

Siciliae res.

Tandem libro X agebatur de primordiis regni Xerxis, eius-
que apparatu belli adversus Graecos suscipiendi, et Graeco-
rum conventu ad Corinthum habito.

Periodi I

Sectio II.

A Xerxis bello in Graeciam suscepto usque ad Philippum
R. Maced.

OI. LXXV—CIV. Lib. XI—XV.

1. *Initium belli a Xerxe in Graecos gesti usque ad bel-
lum Atheniensium Cyprium.*

Lib. XI.

Olymp. LXXV, 1. — LXXXII, 2.

Prooemium spatii temporis hoc libro contenti terminos
indicat. Suasor belli Mardonius, socii Persarum Carthaginien-
ses. Horum apparatus bellicus. Cap. 1.

Olymp. LXXV.

Ann. 1. Adventus Xerxis in Graeciam. Ad eum multae
Graeciae civitates defecerant, quae notantur infamia. Graeco-

sunt apposita, omnia accuratius exegimus; ad quae proinde
respicere iuvabit; quoties, quae hic generatim et universe in-
dicavimus, per partes ac singulatim perlustrare velis.

rum copiae, duce Leonida. *Pugna terrestris* ad Thermopylas: Persae ter pulsi; tandem perfidia Trachinii victores; Leonidas cum suis occubuit. Cap. 2—10. *Pugnae navales* ducibus Eurybiade et Themistocle, primo ad Artemisium, ubi victoria dubia erat. Interea Xerxes Atticam devastat. Cap. 11—14. Tum ad Salaminem, qua pugna Graeci praeclaram victoriam reportant. Rex metu percussus fuga in regnum se recipit, Mardonio in Graecia relicto. Cap. 15—19. Per id tempus Carthaginienses, foedere iuncti cum Persis, bellum, ut inter ipsos convenerat, duce Hamilcare, Graecis in Sicilia inferunt. Eorum copiae et terrestres et navales. Gelo Syracusarum princeps, vir prudentissimus rei que militaris peritissimus, Graecorum vindex et servator erat. Is strategemate usus et classem hostium incendit et Hamilcarem obruncat et terrestri proelio hostes fundit. Inde Carthaginienses pacem petunt, et a victore miti aequas eius condiciones impetrant. Cap. 20—26.

* Parergon: Pindari actas.

Ann. 2. Classis Persarum circa Cumam et Samum Ioniae insidiatur. Mox similtates inter Athenienses et Lacedaemonios; ob quas Mardonius Athenienses in suas partes trahere nequidquam annititur. Quo facto caede et incendiis Atticam vastat. Sed Graecorum de liberanda patria summa unanimatas. Itaque duplici proelio, eodem die commisso, debellatum; altero terrestri apud Plataeas, Aristide et Pausania ducibus, altero navali ad Mycalen, Leotychida et Xanthippo ducibus. Bellum Persicum fuit biennale. Cap. 27—37.

* Parerga: Herodotus in pugna ad Mycalen opus suum finit.

** Romae Sp. Cassius, ambitionis reus, capitis damnatur.

Ann. 3. In Sicilia Gelo pacis artibus bene de civibus meret, cuius in regno successor erat Hiero frater. Cap. 38. In Graecia Lacedaemonii Atheniensibus infesti ob instaurata urbis moenia. Cap. 38—40.

** Parergon: Romani Tusculanos et Aequos bello subigunt.

Ann. 4. Themistoclis singulari prudentia portus Piraeus constructus. Interea Pausanias cum classe missus, ut civitates Graecas, quae adhuc in Persarum potestate essent, liberaret,

luxuria Persarum magnisque promissis victus, patriam prodidit. Fides Aristidis et perfidia Pausaniae comparantur. Cap. 41—47.

Olymp. LXXVI.

Ann. 1. Non nisi annotata chronologica continet: moriuntur Leotychidas Spartanorum rex, cui Archidamus succedit, et Anaxilaus Rhegii et Zancles tyrannus. — In Sicilia gravissimae similtates inter Hieronem et Polyzelum, eius fratrem, Theronis opera reconciliatae. Recepti in urbes novi coloni, pristinis incolis in alias sedes migrare iussis. Catanam Hiero incolis et agro auget, novoque nomine Aetnam appellat. Cap. 48. 49.

Ann. 2. Lacedaemonii cum Atheniensibus de maris imperio concertare decernunt, et bellum parant. Hetoemaridas eos a consilio abducit. Cap. 50.

Ann. 3. In Italia Tyrrhenorum in Cumanos bellum: in auxilium venit Hiero, qui Tyrrhenos proelio domat. Cap. 51.

Ann. 4. Bellum inter Tarentinos et Iapyges de agrorum finibus. Cap. 52.

Olymp. LXXVII.

Ann. 1. In Sicilia Thero Agrigentinarum princeps moritur: Thrasydaeus, filius et successor, ob superbiam mox regno pulsus. Cap. 53.

Ann. 2. Themistocles, a Lacedaemoniis proditoris accusatus, ostracismo patria expellitur. Eius fuga ad Molossorum regem, deinde ad Xerxem. Elogium. Cap. 54—59.

** Parergon: In Italia Buxentum conditum.

Ann. 3. Athenienses, misso Cimone cum exercitu in Asiam, sociorum urbes recuperant, adhuc Persarum praesidiis occupatas, remque publicam opibus augent. Cap. 60. 61. 62.

Ann. 4. Spartani ingentem calamitatem passi sunt terrae motibus. Mox secutum est bellum decennale contra Helotas et Messenios rebelles. Cap. 63. 64.

Olymp. LXXVIII.

Ann. 1. Mycenaei, bellum moventes in Argivos, sub quorum imperio esse nolebant, in servitutem redacti. Cap. 65.

Ann. 2. Anaxilai, Zancles quondam principis, filii suscipiunt principatum, a Micytho tutore administratum, in fidem summae probitatis viri male suspiciosi. — Hieroni in imperio succedit frater Thrasybulus. Cap. 66.

Ann. 3. Thrasybulus ob avaritiam et superbiam civibus exosus, regno expulsus, apud Locros vitam privatam agit. Syracusani libertatem recuperant, deinceps usque ad Dionysii principatum servatum. Eorum exemplum secutae reliquae civitates, abrogato regio imperio, suis quoque rebus publicis libertatem asseruerunt. Cap. 67. 68.

** Romae tum primum quatuor tribuni plebis creati.

Ann. 4. Xerxes, Persarum rex, per insidias Artabani et Mithridatis occisus. Superstes filius Artaxerxes caedem parentis ulciscitur et regno potitur. Cap. 69.

Olymp. LXXIX.

Ann. 1. Thasii et Aeginetae, ab Atheniensibus deficientes, armis in potestatem rediguntur. Plures socii aspero et superbo imperio Atheniensium ad defectionem adaeti. — Colonia Amphipolin missa, mox cum ulterius in Thraciam progrediretur, ab Edonorum populo oppressa est. Cap. 70.

Ann. 2. Aegyptii, audita et morte Xerxis et perturbatione rerum, seditionem in Persas movent, iisque expulsis, Inarum novum regem e suis creant, et Athenienses socios sibi iungunt. Itaque Artaxerxes bellum in ipsos parat. C. 71.

In Sicilia, cum in dies res, recuperata libertate, laetiores fierent, Syracusis peregrini, in civitatem recepti, a muneribus gerendis exclusi, novas turbas suscitant. Cap. 72. 73.

Ann. 3. Artaxerxes Aegyptiis bellum infert, duce Achae-mene. Athenienses, Aegyptiorum socii, Persas proelio vincunt, et fugientes insequuntur usque ad Album murum (Memphin, quod patet e cap. 77), eosque obsidione clausos tenent. Renovat bellum rex, quamvis Lacedaemonii, in auxilium vocati, in Atticam incursionem facere recusent. Cap. 74.

Ann. 4. Continuatum Persarum bellum in Aegyptios. Artabazus et Megabyzus, qui novas copias ducunt, in ipso itinere annum consumunt. Cap. 75.

In Sicilia peregrini tandem victi. Cap. 76.

Olymp. LXXX.

Ann. 1. Aegyptii, adventu novi exercitus Persarum ter-
riti, ultro tandem pristino imperio se subiiciunt, destitutis
sociis. Athenienses iam ante obsidionem Albi muri omittere
coacti erant. Insuper ipsorum naves, cursu fluminis foësis in-
tercepto, in sicco haerebant. Itaque, venia impetrata, ultro
in patriam redeunt. Cap. 77.

Athenis motus populi in Areopagitas per Ephialtem con-
citatus.

Ann. 2. Bellum Atheniensium in Corinthios, Epidaurios,
mox Aeginetas. Ubique Athenienses victores. Cap. 78.

Eo tempore Ducetius in Sicilia Menaenum urbem condidit
et Morgantiuam vi cepit.

Ann. 3. Contentiones Corinthiorum et Megarensium de
finibus in bellum erumpunt. Athenienses, Megarensium socii,
superiores. Mox novum oritur bellum Phocensium in Dores,
quibus Lacedaemonii auxilio veniunt: vincunt Dores. Hinc
conflatur bellum inter Athenienses et Lacedaemonios. Cap.
79. 80.

Ann. 4. Bellum Atheniensium in Lacedaemonios. Cap.
81. 82. 83.

Olymp. LXXXI.

Ann. 1 et 2. Bellum Atheniensium et Lacedaemoniorum
continuatum. Cap. 84. 85.

Ann. 3. Auctore Cimone quinquennales induciae inter
Athenienses et Lacedaemonios factae.

In Sicilia multi motus: primo inter Segestanos et Lilybaeos
de agro; deinde omnino inter sectatores vel libertatis vel ty-
rannidis. Tyndarides ob affectatum regnum supplicio affectus.
Syracusani nunc primum pro libertate tuenda ostracismi spe-
cie, petalismo utuntur. Cap. 86. 87.

Ann. 4. [Repetita narratio de Periclis incursione in Pe-
loponnesum e cap. 85, in alienum locum transposita videtur.]
Mox Syracusani classem infestam in Tyrrenorum insulas
agrosque mittunt ad compescenda eorum atrocinita maritima.
Post haec Ducetius de Sicilia bene meruit: 1) iungendis omni-
bus Siculorum civitatibus in unam magnam rempublicam;

2) exstructa nova urbe Palice iuxta templum Palicorum. —
Obiter de diis et lacubus Palicis. Cap. 88. 89.

In Italia Sybaris urbs instaurata. Cap. 90.

Olymp. LXXXII.

Ann. 1.

Ann. 2. Alia gesta Ducetii; 3) Aetnam urbem et Motyum castellum occupat, proelio fuis Agrigentinis. Mox tamen a Syracusanis proelio victus, et a suis desertus, Syracusanis supplex factus, Corinthum in exilium abire iussus est. Cap. 91. 92.

2. *A bello Cyprio usque ad bellum Syracusanum.*

Lib. XII.

Olymp. LXXXII, 2. — XCI, 1.

Prooemium. Res pessimae eventu saepe optimae. Bello Persico, quod Graeciae interitum minabatur, Athenae opibus auctae, mox ingenio literarumque studiis florentissimae. Cap. 1. 2.

Ann. 3. Finito bello Aegyptio contra Persas (conf. Ol. LXXX an. 1), Athenienses novum bellum ob Graecos in Asia in libertatem vindicandos in Persas suscipiunt. Primo petunt Persas in Cypro insula; unde bello nomen Cyprii impositum. Cap. 3.

Ann. 4. Pax cum Persis restituta, eiusque conditiones. Cap. 4.

Olymp. LXXXIII.

Ann. 1. Megarenses ob defectionem ad Lacedaemonios ab Atheniensibus bello subacti. Cap. 5.

Ann. 2. Bellum inter Lacedaemonios et Athenienses. Superiores discedunt Lacedaemonii. Cap. 6.

Ann. 3. Induciae XXX annorum. Cap. 7.

In Sicilia bellum inter Syracusanos et Agrigentinos ob illorum in Ducetium indulgentiam (vid. supra lib. XI, cap. 92), huiusque in patriam reditum. Victores Syracusani. Pax tandem componitur. Cap. 8.

In Italia Sybaritarum in Crotonem bellum, ob exsules re-

ceptos. Victi Sybaritae, urbs excisa. Exsules ab Atheniensibus adiuti novam urbem Thurium condunt. Novae urbis descriptio, et cum antiquae urbis incolis controversiae. Legislator Charondas. Legum exempla per capita; legislatoris mors. Cap. 9—19. Adiecta notitia vicinae urbis legislatoris, Zaleuci Locrensis. Cap. 20. 21.

Ann. 4. Sybaritae ad Traentem fluvium se recipiunt; postea a Brutiis expulsi, Athenienses civium coloniam in Euboeam mittunt. Cap. 22.

Olymp. LXXXIV.

Ann. 1. ** Romae Decemviri legibus scribendis creati. Bellum Thuriorum et Tarentinorum. Cap. 23.

Ann. 2. ** Appii Claudii libido. Inde orta seditio. Conditio proposita ut X tribuni plebis et alter consul de plebe crearentur. Cap. 24. 25.

Ann. 3. ** Leges XII tabularum. Tum communis pax populorum orbis terrarum erat. Cap. 26.

Ann. 4. Samiorum de Priene bellum contra Milesios, et defectio ab Atheniensibus, qui duce Pericle eos in potestatem redegerunt. Hic primus adhibuit machinas bellicas. Cap. 27. 28.

Olymp. LXXXV.

Ann. 1. Ducetius, vindex Siculorum barbarorum, moritur. Tum Syracusani, occupatis multis urbibus, etiam Trinacria, per Siciliam dominantur. Cap. 29.

Ann. 2. Corinthiacum bellum pro Epidamniis contra Coreyraeos gestum. Cap. 30.

** Romanis cum Volscis bellum fuit.

Ann. 3. Campanorum gens orta. — In regno Bospori Cimmerii Archeanactidis succedit Spartacus. — Continuatum bellum Corinthiacum. Corinthii a Coreyraeis proelio navali victi. Cap. 31.

Ann. 4. Corinthii et Coreyraei novo apparatu bellum urgent. Cap. 32. Tum Athenienses coloniam Amphipolin deducunt.

Olymp. LXXXVI.

Ann. 1. Coreyraei, Atheniensium societatem nacti, secundo proelio fundunt classem Corinthiorum. Cap. 33.

Ann. 2. Athenienses Potidaeatas, ab ipsis abalienatos, proelio victos obsidione premunt. Cap. 34. — In Propontide iidem novam urbem Letanum condunt.

** Romani coloniam mittunt Ardeam.

Ann. 3. Discordiae Thuriorum, cuius civitatis essent coloniae. Cap. 35. — Moritur Archidamus Lacedaemoniorum rex; succedit Agis.

Ann. 4. Spartaci regis Bosporani mors. Metonis Atheniensis computationis astronomicae nova tabula. In Italia Heraclea condita. Cap. 36.

Olymp. LXXXVII.

Ann. 1. Athenienses proelio apud Potidaeam victores. Obsidio urbis longior et gravior. Cap. 37. Ab hoc anno Thucydides exorsus historiam.

Ann. 2. Belli Peloponnesiaci initium. Causae belli; hortator Pericles. Cap. 38 — 40. Lacedaemonii primi inferunt bellum, vi occupata Plataea, urbe Atheniensibus foedere iuncta. Copiae et socii Lacedaemoniorum. Lacedaemoniorum prima incursio in Atticam. Pericles classe adoritur Peloponnesum, ut Lacedaemonios Attica pelleret. Cap. 41. 42.

Ann. 3. Athenienses incursant in Peloponnesum et sociorum terras. Lacedaemonii secundam incursionem in Atticam faciunt. Criminationes in Periclem. Cap. 43 — 45.

Ann. 4. Periclis mors; post quem Hagnonem imperatorem creant. Hic Potidaeam tandem capit. Cap. 46. Phormio ad Naupactum Lacedaemonios intercludit. Archidamus Plataeas oppugnat. Xenophon et Phanomachus Athenienses in Thracia; Cnemus Lacedaemonius in Acarnania, bellum gerunt. Phormio pugna navali ad Rhium victor. Cap. 47. 48.

Olymp. LXXXVIII.

Ann. 1. Cnemus irrito conatu in Salaminem traicit, et Piraeum adoriri parat. Cap. 49.

Sitalces rex Thraciae hoc tempore memorabilis, tum virtute et prudentia, qua eminebat, tum bello in Perdiccam regem Macedoniae gesto. Cap. 50. 51.

Lacedaemonii tertium invadunt Atticam. Cap. 52.

Ann. 2. Syracusani bellum in Leontinos movent, qui misso Gorgia Atheniensium auxilium implorant. Cap. 53. 54. — Lesbii ob perfidiam ab Atheniensibus in potestatem reducti. Cap. 55. Plataeae a Lacedaemoniis captae et excisae. Cap. 56. Seditio in insula Coreyra mox per Athenienses composita. Cap. 57.

Ann. 3. Pestilentia, iam ante saeviens, Athenis nova vi grassatur. Morbi causae, remedia. Cap. 58. Terrae motus. Ob eos Lacedaemonii a nova incursatione in Atticam avertuntur. Trachin a Lacedaemoniis instaurata et Heraclea appellata. Cap. 59.

Ann. 4. Classis Atticae, duce Demosthene, expeditiones in Leucadem, Arcananes, Pylum. Cap. 60—63.

* Adiciuntur notitiae chronologicae: mors Artaxerxis Persarum regis.

** In Italia Aequi subacti a Romanis; Postumii triumphus et in filium asperitas. Cap. 64.

Olymp. LXXXIX.

Ann. 1. Classis Atheniensium, auspiciis Niciae, late vagatur et infestat Peloponnesum sociosque Lacedaemoniorum in insulis. Cap. 65. Megarenses, ad Athenienses deficientes, vindicati a Brasida. Helotas fraude occidendi Lacedaemoniorum consilia. Cap. 66. 67. Brasidas Amphipolin etc. occupat. Cap. 68. Athenienses cum Boeotis decertant, ac proelio apud Delium vincuntur. Cap. 69. 70. Adiectae breves notitiae de morte Xerxis in Persia, eiusque proximis successoribus; et de Antiocho Syracusano, rerum Sicularum scriptore. Cap. 71.

Ann. 2. Brasidae in Thracia ultiores progressus. Urbes et insulae ultro deficient ab Atheniensibus. Consilia horum de induciis faciendis mox irrita facta. Cap. 72.

Ann. 3. Cleonem Athenienses contra Brasidam in Thraciam mittunt. Proelium ad Amphipolin: victoria Lacedaemoniorum erat, amissis ab utraque parte imperatoribus. Tum induciae L annorum¹⁾ initae. Cap. 73. 74.

Ann. 4. Sociae civitates, Argos, Thebae, Corinthus, Elis,

¹⁾ Octavo post anno a Lacedaemoniis dissolutae. Vid. Ol. XCI, 3. lib. XIII, 8.

quod Athenienses et Lacedaemonii privatis consiliis pactionem inierant, contra eos ipsi in societatem coeunt. Cap. 75. 76.

* In Italia Campani Cumas bello subigunt.

Olymp. XC.

Ann. 1. Athenienses, oraculo admoniti, Deliis reddunt insulam. Ob Pylum non redditam nova dissidia inter Lacedaemonios et Athenienses. Utrique in suas partes trahunt singulas civitates. Impetus in Heracleam et Meczybernam. Cap. 77.

Ann. 2. Argivi Atheniensibus iuncti bello adoriuntur Lacedaemonios (Epidauros, Lacedaemoniorum socios), sacrorum Apollinis causa. Lacedaemonii victores. Cap. 78. 79.

Ann. 3. Internae contentiones Argivorum. Orta dissidia inter Phocenses et Locros. Cap. 80. — In Italia bellum Romanorum in Fidenates.

Ann. 4. Internae discordiae Argivorum, et in eorum terram incursiones Lacedaemoniorum. Cap. 81. Belli Peloponnesiaci an. XV.

Olymp. XCI.

Ann. 1. Byzantii, Chalcedonii, Thraces in Bithyniam incursionem faciunt.

In Sicilia Segestani et Selinuntii de finibus disceptant: adiungere se Segestanis Leontini, et ab his ad auxilium ferendum contra Syracusanos vocati Athenienses. Ita oritur bellum Syracusanum. Cap. 82—84.

3. *A bello Syracusano usque ad belli Carthaginiensium in Sicilia contra Dionysium initium.*

Lib. XIII.

Olymp. XCI, 2. — XCIII, 4.

Prooemium continet causam, ob quam in posterum prooemiis abstinendum sit, quae alioquin lectoribus animi remissionem et oblectationem praebeant. Tantam superesse rerum copiam ut nihil spatii aliis digressionibus relinquatur. Additur annorum ratio. Cap. 1.

Ann. 2. Classis Atheniensium eiusque duces Alcibiades, Nicias, Lamachus. Athenis Hermae truncati omnes, ob quod facinus Alcibiades in suspicionem venit. Iter usque ad Rhe-

gium. Cap. 2. 3. Syracusanorum duces, Hermocrates, Sicanus, Heraclides, paucarum civitatum societatem et auxilia adipiscuntur. Athenienses Naxum et Catinam occupant. Cap. 4. Ob Hermas eversas crimen movetur in Alcibiadem; qui Lacedaemonem aufugit. Cap. 5. Interea Athenienses propius Syracusas movent, Olympium aliaque loca vicina occupant, ipsosque Syracusanos proelio fundunt. Cap. 6.

** Obiter annotatum Diagoram atheum clam Athenis abiisse; in Italia Romanos cum Aequis bellum habuisse.

Ann. 3. Dum Syracusas obsident Athenienses, Lacedaemonii et Corinthii, concitati ab Alcibiade, Syracusanis auxilia mittunt. Committitur proelium, quo Syracusani vincunt. Alcibiadis impulsu induciae, Ol. 89 an. 3 factae, abrumpuntur. Cap. 7. 8.

Ann. 4. Iam Lacedaemonii cum exercitu invadunt Atticam, Decelia occupata et munita; unde Decelicum bellum appellatum: contra Atheniensium classis adoritur Laconiam. In Sicilia autem belli sedes communis et vis maxima. Cap. 9. Iterato proeliantur. Ubique autem vincuntur Athenienses. Cap. 10—15. Atrocissima et novissima pugna describitur. Cap. 16. 17. Pars maxima Atheniensium caesa; reliqui cum Nicia et Demosthene capti. De captivorum sorte deliberatio. Cap. 18. 19. Nicolai oratio ad clementiam adhortantis. Cap. 20—27. Gylippi oratio omni clementiae et humanitati adversaria. Cap. 28—32. Secundum hanc imperatores Atheniensium trucidati, reliqui ad latomias damnati, poena liberati ii qui artibus erant exulti. Cap. 33.

Ceterum observatu dignum hic primum Diodoro placuisse iustas narrationi inserere orationes. De iis raro, nec nisi loco et re postulante, adhibendis ubi haud vana ornamenta sint, ipse in prooemio ad lib. XX, cap. 1 disseruit.

Olymp. XCII.

Ann. 1. Post tot tristes eventus respublica Atheniensium a sociis deserta est. Ipsi democratiam in aristocratiam transformant, creatis CCCC viris, qui praeesent reipublicae. Novam cladem iidem accipiunt proelio navali apud Oropum cum Lacedaemoniis commisso. Insuper Syracusani Lacedaemoniis

nova auxilia praedaeque partem mittunt. Cap. 34. Syracusanorum nova constitutio reipubl. per Dioclem. Cap. 35. Cum omnia essent iniqua, Darius etiam rex Persarum classem CCC navium contra Athenienses mittere parat; sed Alcibiades hanc novam belli molem a patria avertit, quo ipso cum patria in gratiam rediit. Cap. 36. 37.

Ann. 2. In republica Attica e consilio Theramenis democratica ratio restituitur, alia etiam in patriae commodum instituuntur: tum, novo apparatu aucta classe, Lacedaemonios insectantur. Pugna navalis inter Sestum et Abydum, qua superiores sunt Athenienses. Praeter pugnam tempestate etiam afflicta Lacedaemoniorum classis. Hoc tempore, hortante Theramene, Alcibiades patriae redditus. Cap. 38—42.

* Adiungitur notitia literaria de Thucydide finiente historiam, de Xenophonte et Theopompo cum excipientibus.

** Continuatum bellum inter Romanos et Aequos obiter commemoratur.

Ann. 3. Interea in Sicilia Segestani, agro vi raptò, a Selinuntiis ad bellum provocati. Carthaginenses Segestanis, Syracusani Selinuntiis auxilio veniunt. Ita novum bellum Carthaginense in Sicilia oritur. Cap. 43. 44.

Lacedaemoniorum classis, obvia facta Atheniensibus, proelio navali ad Dardanium funditur. Cap. 45. 46. Quo facto Theramenes Atheniensium imperator ex hostium agris, quos devastat, magnam vim pecuniae in belli usum cogit. Euboea, Euripo aggere expleto, contra eos se tutatur. Cap. 47. In insula Coreyra seditio et caedes atrocissima tandem sedata. Cap. 48. Pydna in Archelai regis Macedonum potestatem redacta, auxiliante Theramene. Tum vero classes ab utraque parte contractae ad proelium se parant. Lacedaemonii circa Cyzicum duplici proelio ad internecionem caesi pacis conditiones offerunt; sed Athenienses pacem accipere recusant. Cap. 49—53.

Ann. 4. Redit Diodorus ad bellum Carthaginense in Sicilia gestum. Miserant Carthaginenses Hannibalem cum classe et copiis. Ille Selinuntem urbem summa vi oppugnat, captamque excidit. Multiplicis immanitatis in incolas descriptio. Cap. 54—58. Deinde pari crudelitate saevit in Himeram, furore

accensus¹⁾ ob avum Hamilcarem, ibi priori bello trucidatum, et patrem Gesconem, eius urbis causa in exsilium missum. Tum praeda onustus Carthaginem redit, relicto tamen in Sicilia praesidio. Cap. 59—62. — Hermocratis Syracusani relictus incidit in hoc tempus. Cap. 63.

Inde scriptor ad belli Peloponnesiaci historiam se convertit. Ab Epheso, quam oppugnare conati sunt, Athenienses, duce Thrasybulo, repulsi Lesbum petunt. Theramenes Chalcedonem et Byzantium obsidet, Alcibiades Pharnabazi provinciam exspoliat. Lacedaemonii vero Pylum recuperant, mox Nisacam et Chium capiunt; ad Chalcedonem autem proelio vincuntur, amisso Hippocrate imperatore. Alcibiades in Hellespontum et Chersonesum expeditionem suscipit, deinde iunctis copiis cum Theramene Byzantium oppugnat, eamque urbem in fidem recipit. Cap. 64—67.

Olymp. XCIII.

Ann. 1. Post tot res praeclare gestas Atheniensium imperatores cum classe spoliis onusta Athenas proficiscuntur, relicto Byzantii praesidio Alcibiadi soli summum imperium traditum. Eius in Andrum, Con, Rhodum expeditio. Cap. 68. 69. Lacedaemonii in locum Mindari substituunt Lysandrum, qui undique novas copias colligit classemque auget. Persae auxilia et pecunias praebent. Cap. 70. Inscio et invito Alcibiade Antiochus pugnam navalem apud Notium init. Lacedaemonii victores. Eodem tempore Agis rex Lacedaemoniorum Atticam invadit. Cap. 71. 72. Alcibiadi ob Cumam, sociam urbem, infestatam, aliaque crimina, imperium abrogatum: quo facto sponte in Thraciam in exsilium abit. Imperium inter X duces divisum. Cap. 73. 74.

* Adiciuntur rerum aliarum notitiae: Synoris nunc primum certaminibus Olympiacis adiecta. Plistonax rex Lacedaemoniorum moritur: succedit Pausanias. In insula Rhodo tres civitates in unam iunctae. Hermocrates occisorum Syracusanorum ossa colligenda curat, ut favorem sibi et redeundi veniam conciliet. Nihilominus occiditur. Cap. 75.

¹⁾ Conf. lib. XI, c. 22. XIII, c. 43.

Ann. 2. Conon Atheniensium imperator classem ad pugnam instruit. Apud Lacedaemonios Callieratidas excipit Ly-sandrum, et statim Athenienses in Chio et Lesbo opprimit. Sequitur proelium navale apud Mytilenen, quo Athenienses ad fugam coacti sunt: tum urbem ipsam oppugnat Conon. Cap. 76 — 79.

In Siciliam respicit Diodorus. Syracusani pacem a Carthaginensibus nondum impetrant. Nova urbs Thermarum, in quam confluunt Himerenses exsules, Poeni, Afri. Cap. 79 extr.

Ann. 3. Manet historicus in rebus Siculis. Carthaginenses prospere gestis freti, tota insula potiri annuntur. Pars classis praemissa a Syracusanis funditur. Sequitur statim Hannibal, cui Imilconem socium dant. Syracusani et Agrigentini sua et aliena vi se defendere student. Omnis vero belli impetus Agrigentum spectabat. Cap. 80. 81. Descriptio urbis a fertilitate agrorum, a mercatura, ab opulentia civium et a magnificentia aedium. Cap. 82 — 84. Urbs oppugnata. Fortuna invicem pugnantium varia erat. Castra Carthaginensium peste corripuntur, qua Hannibal ipse opprimitur. Cap. 85. 86. Tandem Agrigentini fame coacti, relictis in urbe senibus et infirmis, Gelam migrant. Cap. 87 — 89. Urbs capta a Poenis, mox devastata: relictis omnes caesi, praeda vel divisa vel Carthaginem transvecta, praesertim ablata artis opera, et in his taurus Phalaridis. Obiter reprehenditur Timaeus, qui eum taurum unquam fuisse negaverat. Cap. 90. Ob acceptam cladem summa per Siciliam indignatio in duces Syracusanorum oritur. Eam alendo Dionysius plebem in magistratus concitavit: quo facto solus summum imperium et sensim tyrannidem consecutus est. Cap. 91 — 96.

Haec persecutus Diodorus belli Peloponnesiaci historiam continuat. Athenienses, instaurata classe, quamvis dissuadentibus vatibus, Lacedaemonios apud insulas Arginusas ad proelium provocant. Proelii ipsius, longe atrocissimi, descriptio. Lacedaemonii in fugam acti, amisso imperatore Callieratida. Cap. 97 — 100. Supplicium sumtum de ducibus nobilissimis meritissimisque, qui insepultos reliquissent caesos in pugna. Cap. 101. 102. 103.

* Notitia de Philisto rerum Sicularum scriptore. — So-

phocles atque Euripides circa hoc tempus vita funeti. Cap. 103 extr.

Ann. 4. Bellum Peloponnesiacum prima cura. Dum Athenienses Cononem et Philoclem cum classe in Hellespontum mittunt, Lacedaemonii, a Persis pecunia sublevati, classem instaurant et augent, Lampsacum capiunt et in Atticam excursiones faciunt. Cap. 104. Pugna navalis ad Aegos flumen, qua Athenienses succumbunt: tota classis vel eversa vel capta. Insuper Attica obsessa, urbi commeatus interclusus. Itaque Athenienses necessitate coacti legatis Spartam missis pacem pacem petunt et impetrant. Pacis conditiones durae. Belli Peloponnesiaci finis. Cap. 105—107.

* Obiter memoratum Darium regem Persarum mortuum esse, eique successisse Artaxerxem: eodem tempore Antimachum poetam clarum fuisse. Cap. 108 pr.

Iam res Siculas repetit. Diruta Agrigentinarum urbe Hamilcar pari calamitate opprimit Gelam. Immanis Carthaginensium feritas describitur. Ideo in ipsum Dionysium, qui defendendis civibus impar erat, tumultum cives faciunt, et eius regiam exspoliant: quo facto Dyonysius caedibus implet Syracusas. Tandem cum spes nulla superesset, Hamilcar victis pacem sponit offert. Pacis conditiones. Finis belli Carthaginensis in Sicilia. Cap. 108—114.

4. *A XXX Tyrannis Atheniensium usque ad Romam a Gallis captam.*

Lib. XIV.

Olymp. XCIV, 1. — XCVIII, 2.

Secus ac propositum erat (lib. XIII, cap. 1) hic prooemio Diodorus utitur, quod quidem admonitionem continet, ex ipso libri argumento ductam et exemplis in eo obviis, praesertim XXX tyrannorum, qui Athenis regnabant, et Dionysii, illustrandam: quo quis celsiore et illustriore loco sit collocatus, tanto magis necesse esse ut is bonam famam et dignitatem virtute comparet et tueatur. Cap. 1. 2. Adiungitur summa rerum enarrantarum.

Olymp. XCIV.

Ann. 1. Primo Graeciam scriptor obit. Athenienses e pacis conditionibus Lacedaemoniorum imperio subiecti reipublicae administrandae rationem mutare coguntur. Iussu Lysandri summa reipublicae XXX viris cum supremo imperio permittitur. Praesidio Lacedaemoniorum freti hi crudelissime regnant. Cap. 3—6.

Deinde res in Sicilia gestas persequitur. Finito bello Carthaginensi oritur acerrimum libertatis et tyrannidis certamen inter Dionysium et Syracusanos. Dionysium, cum urbe inclusus et obsessus in summo periculo de ipsa vita trepidaret, tandem liberant Campani. Cap. 7—9. Postea Lacedaemonii, quorum terra marique imperium erat, quemadmodum per Graeciam constitutis ordinatoribus (*ἀρμοστᾶις*) singularum civitatum statum et magistratus ex arbitrio suo ordinaverant, ita in Sicilia quoque misso Aristo¹⁾ Syracusanis libertatem ademerunt, et Dionysium in principatu confirmarunt. Cap. 10.

* Alcibiades a Pharnabazo per insidias occiditur. — Democritus philosophus vita defungitur.

** In Italia Volsci praesidium Romanum Verrugine capiunt. Cap. 11.

Ann. 2. Lacedaemonii Byzantium etiam mittunt Clearchum, qui rempublicam, internis seditionibus et bello externo cum Thracibus turbatam, ordinaret. Ille vero regnum affectat. Quamobrem Lacedaemonii bello eum coercent; quo facto in Asiam ad Cyrum confugit. Cap. 12. Similiter in ipsa republica Lacedaemoniorum Lysander, per quem omnia terra marique gesta erant, imperio abuti ausus est. Nam de abrogando Heraclidis imperio regio vulgandaque regia dignitate consilia iniit. Vana autem eius erant consilia. Cap. 13.

In Sicilia Dionysius, firmato principatu, reliquas civitates sub potestatem suam redigit. Cap. 14—16.

** Commemoratur bellum Romanorum in Veios et Volscos. Stipendium Romani tum primum militibus decreverunt.

Ann. 3. In Graecia seditio inter Oropios in Boeotia a

¹⁾ Infra cap. 70 hic *Aretas* appellatur.

Thebanis sedata: simul bellum Lacedaemoniorum in Elidem ob factas iniurias. Cap. 17.

In Sicilia Dionysius, satis firmato imperio, bellum molitur in Carthaginienses, et ideo Syracusas mira celeritate novis moenibus cingit. Cap. 18.

Ann. 4. Suscipit Cyrus, satrapa in maritimis regionibus, bellum in fratrem Artaxerxem, iam diu ante animo destinatum. Lacedaemonii belli societatem ineunt et copias auxiliares mittunt. Belli historia. — Cyrus proelio cadit. Cap. 19—24. Eius mors ingentem trepidationem facit. Reditus Graecorum inter continua pericula, inter molestias ingentes. Cap. 25—31. Graeci quidem proximo demum anno Ol. 95, 1, in patriam evaserunt; sed id proprium Diodoro, ut aliquid de subtilitate chronologica remittat, si rei integrae historiam pertexere liceat.

Inde res Atticas repetit Diodorus. Triginta tyranni caede et exilio persequuntur cives. Eorum vindices exurgunt Thebani, uni exsulum, Thrasybulo, traditis copiis. Cum primum hic pugna commissa Piraeo potitus esset, et urbem oppugnare pararet, XXX tyranni urbe expelluntur. Tum abrogata tyrannide pristinam libertatem recuperant. Cap. 32—33. — Elei cum Lacedaemoniis reconciliantur. Pacatis reliquis Graeciae populis in Messenios Lacedaemonii arma movent, eosque Graecia excedere cogunt. Cap. 34.

** Colonia Romana Velitras missa.

Olymp. XCV.

Ann. 1. A rebus Persicis incipit anni historia. Finito bello Artaxerxes provincias mari adiacentes, quae in fide non mansissent, vindicare et castigare constituit. Mittitur Pharnabazus et Tissaphernes cum exercitu. Tamus Ioniae praefectus in Aegyptum aufugit. Graecae civitates, quamvis deprecantibus Lacedaemoniis, hostili modo opprimuntur. Inde Lacedaemonii pro Graecis civitatibus Persis bellum inferunt, duce Thibrone. Cap. 35—37.

* Dionysius Adranum urbem condit. Archelaus rex Macedoniae moritur: succedit Orestes, mox Aeropus. Athenis Socrates mortis poenam subit. Cap. 37.

Ann. 2. Bellum Lacedaemoniorum pro Graecis civitatibus in Asia contra Persas gestum, misso novo imperatore Dercylida. Tandem, propositis pacis conditionibus, induciae factae. Cap. 38. 39.

In Sicilia novum bellum in Dionysium movetur. Auctores erant Rhegini iunctis exsulibus Syracusanis et Messeniis, veriti crescentem eius potentiam. Sed cum Messenii se ex foedere subducerent, mox pax reconciliata. Cap. 40. Sed Dionysius, ratus nunc maxime opportunum esse ad bellum provocare Carthaginienses, tum pestilentia afflictos, in apparando bello acerrimus erat. Apparatus armorum et navium, qui mirus fuit, describitur. Artificum industria praemiis excitata; tela et machinae bellicae vel primum inventae vel nova arte excultae. Cap. 41—43.

* Vixit hoc tempore Astydamas poeta tragicus.

** Romani a Veientibus fusi.

Ann. 3. Reliquis interea omissis, in rebus Siculis moratur Diodorus. Iam conscribendi militis et sociorum concilian-dorum cura Dionysium occupat. Interponit coniugii duplicis foedus (Rhegini connubium cum opprobrio denegaverant. Conf. infra cap. 107), festos dies, epulas, orationes ad persuadendum compositas, ut fidem Syracusanorum et omnium Siculorum firmet. Illis praeparatis bellum Carthaginiensibus indicit et simul infert. Cap. 44—46.

* Ad hunc annum usque Ctesias historiam Persarum produxit. Philoxenus, Timotheus, Telestes, poetae dithyrambici, Polyidus simul pictor et musicus. Cap. 46 extr.

Ann. 4. Bellum Carthaginiense in Sicilia ut processerit describitur usque ad urbem Motyam a Dionysio oppugnatam, captam et exspoliatam. Cap. 47—53.

* Sophocles iunior, poeta tragicus, Athenis floret. (Senior mortuus Ol. 93, 3.)

Olymp. XCVI.

Ann. 1. Continuata narratio de bello Carthaginiensi. Favet fortuna Carthaginiensibus eorumque imperatori Imilconi. Dionysius in summum discrimen adductus, cum Imileo magna classe ipsum Syracusarum portum occupat, agros vastat, tem-

pla expilat. Cap. 54—62. Quamquam Lacedaemonii classem auxilio mittunt. Cap. 63. Insuper Syracusani, elati victoria, quam absente Dionysio reportarant, defectionem parant, et de abroganda Dionysii tyrannide cogitant. Theodori Syracusani gravissima oratio in Dionysium pro libertate recuperanda. Cap. 64—69. Sed subitam rerum mutationem facit pestilentia, qua Carthaginiensium exercitus correptus et attritus est. Ea opportunitate usus Dionysius hostem terra marique summa vi impugnavit: quo factum ut Carthaginienses ad summam desperationem pervenirent. Imilco veniam clam redeundi in patriam magno pretio redemit; reliqui vel dilapsi sunt fuga vel capti et occisi. Ita finitum bellum Carthaginiense. Cap. 70—76. Carthaginienses autem in ipsa Africa sociorum odio premuntur, et bello etiam infestantur. Cap. 77. — In Sicilia Dionysius firmat principatum, pristinis mercenariis assignato Leontinorum agro in stipendium. Messenii novam urbem exstruunt mox opulentissimam. Cap. 78.

Nunc demum repetuntur gesta Lacedaemoniorum contra Persas in Asia. Namque belli Persici historiam inde ab Ol. 95, 2 (conf. cap. 36—39) omiserat. Quam ob causam res plurium annorum collectas exhibet. Proelio apud Sardes commisso Lacedaemonii, duce Agesilao, victores. Tum pro Tissapherne Persarum rex mittit Tithrausten, qui semestres cum Lacedaemoniis inducias facit. Cap. 79. 80. Eodem tempore bellum Boeoticum inter Phocenses et Boeotos oritur. Cap. 81. — Conon Persicae classis contra Lacedaemonios dux constituitur. Cap. 81 extr.

Ann. 2. Iungit scriptor res duplici bello, tum Boeotico in Graecia, tum Persico in Asia gestas. Lacedaemonii triplici proelio, uno prope Narycem, altero navali ad Cnidum, tertio ad Coroneam hostibus succubuerunt. Ab hoc tempore maris imperio Lacedaemonii privati. Cap. 82—84.

* In Macedonia Aeropus rex moritur: succedit filius Pausanias. — Theopompus Chius historiam Graecam hoc anno, et pugna quidem ad Cnidum finit. Cap. 84 extr.

Ann. 3. Conon, Persicae classis praetor, ob resectos Piraei muros in crimen venit. Cap. 85. — In Graecia bellum Corinthiacum oritur, deinceps per VIII annos gestum. Cap. 86.

— In Sicilia Rhegini ob Messanam in ipsos munitam (conf. supra cap. 78) bellum contra Dionysium movent. Dionysius in angustiis. Cap. 87. 88.

* Pausanias rex Lacedaemoniorum in exilium mittitur. — Pausaniam regem Macedoniae per insidias occidit Amyntas, et ipse regno potitur. Cap. 89.

Ann. 4. Primo in rebus Siculis manet Diodorus. Plura premunt Dionysium. Mago renovat bellum Carthaginiense. Hunc autem ille proelio vincit. Tum vero ex improvise in Rheginos navigat. Cap. 90. Eo impetu territi vicini Italiae populi icto foedere se ad commune bellum simul in Dionysium, simul in Lucanos, ipsis infestos, obstringunt. Cap. 91 pr.

Bellum Corinthiacum in Graecia continuatum. Cap. 91. 92 pr. (Vid. cap. 86.)

* In Macedonia Amyntas ab Illyriis regno expulsus; mox a Thessalis restitutus. — Satyrus rex Bosphori moritur: succedit Leuco eius filius.

** In Italia Romani de Veientibus triumphant et Apollini Delphos mittunt cratera, a praedonibus Liparensibus interceptum, sed a Timasitheo redditum. Cap. 92 extr. et 93.

Olymp. XC VII.

Ann. 1. Atheniensium classis XXIII triremium, duce Thrasibulo, in Ioniam, Chersonesum, Lesbum, Rhodum, missa. Cap. 94.

Renovant Carthaginienses bellum in Sicilia, Magone imperatore; quod quidem brevissimum erat. Omni enim comiteu exclusi ultro pacem petunt. Siculi Dionysio subiecti cum Tauromenio. Cap. 95. 96.

Ann. 2. Res Graecorum modo in Asia modo in Graecia gestae succedunt. In insula Rhodo factio Lacedaemoniorum superior: unde imperium maris recuperare annituntur. Simul in Graecia Argivorum agros incursant et vastant, dum hi Corintho imminet. Cap. 97. Insulam Cyprum Artaxerxes rex Persarum contra Euagoram, qui Abdemonem, regis Persici amicum, imperio expulerat, vindicare et vi subigere statuit, partim quia Euagorae potentiam sibi fraudi futuram putabat.

partim ratus Cyprum ad defendendam Asiam maxime opportunam esse. Itaque bellum parat. Cap. 98.

** Romani, pace cum Faliscis facta, bellum cum Aequis gerunt. Cap. 98 extr.

Ann. 3. Res Graecorum in Asia ulterius persequitur Diodorus. Strutha imperator copiarum Persicarum exercitum Lacedaemoniorum fundit, Thibrone eius imperatore occiso. — Thrasybulus Atheniensium dux apud Aspendum in Paphlagonia per insidias cadit; classis aufugit. Cap. 99.

Séquuntur res in Sicilia gestae. Dionysius, id agens ut universam Siciliam et proximam Italiae partem suo imperio subiiceret, consultum duxit primo Rheginos bello subigere. Sed advectus classe repellitur. Interea societatem cum Lucanis iungit. Lucanorum bellum in Thurios et omnino Graecas per Italiam civitates (conf. cap. 91), invito Dionysio, ab eius fratre Leptine compositum. Cap. 100—102.

** Romani dividunt agrum Veientanum. Bellum cum Aequis, Veliternis. Circeios deducta colonia. Cap. 102 extr.

Ann. 4. Iteratum Dionysii bellum in Italos. Victi cum reliquis Graecis Rhegini. Cap. 103—106. (De Rheginis vid. supra cap. 44.)

** Romani ob Aequos victos edunt ludos. Cap. 106 extr.

Olymp. XCVIII.

Ann. 1. Amplius Dionysius urget Italos. Locris indulget ob concessum connubium (conf. cap. 44); sed Rheginis ob datam repulsam (vid. l. c.) tanto infestior. Attamen duce Phytone hi fortissime restiterunt. Cap. 107, 108. In ipso bello vanus Dionysius carmina sua et rhapsodos cum apparatu maximo ad ludos Olympiacos mittit. Sed ludibrio erat. Cap. 109.

** Romanorum in Volsinienses bellum commemoratur. Cap. 109 extr.

Ann. 2. Iam ad diuturnum Lacedaemoniorum bellum in Asia contra Persas gestum revertitur Diodorus, ab Ol. 97, 3, non commemoratum. Bello fracti Lacedaemonii misso Antalcida pacem cum Artaxerxe faciunt sub conditionibus iniquissimis. Cap. 110.

Inde in Siciliam se recipit historicus, res Dionysii ulte-

rius persecuturus. Rhegini diuturna obsidione coacti tyranni se subiiciunt potestati. Phytonis eorum imperatoris dirum supplicium. Cap. 111. 112.

** Illic quidem locus atque hoc tempus admonuit Diodorum ut rei, quamvis a principum populorum historia alienae, quae tamen maioris momenti videbatur, mentionem amplio-rem iniiceret. Scilicet tum Senones, Gallorum populus, ulterius in Italiam progressi, Romam ceperunt. Ac rerum Romanarum haec prima narratio plenior et exactior, cum res ad Romanos pertinentes ante non nisi obiter et paucis verbis annotasset. In re maxime trepida a Volscis etiam bello premuntur. Sed Marcus Furius dictator eos debellat, mox etiam Aequos et Ietruscos. E proposito Diodori pax Graecorum cum Artaxerxe, et Roma a Gallis capta, huic libro finem imponunt. Cap. 113 — 117.

* Callisthenes rerum Graecarum historiam ab hoc anno exorsus est. Cap. 117 extr.

5. *A bello Artaxerxis R. Pers. in Cyprum eiusque regem Euagoram usque ad Philippum R. Maced.*

Lib. XV.

Olymp. XCVIII, 3. — CIV, 4.

Prooemium neque hic omis- sum. Eo autem iudicandi libertatem Diodorus tum omnino ad historiam requirit et maxime commendat, quippe quae laudem promeritam imper- tiendo bonos ad res porro praeclare agendas excitare, vituperando vero malos a suscipiendis facinoribus deter- rere possit; tum hoc libro ea ad Lacedaemonios castigan- dos se usurum esse pronuntiat, qui quidem imperium maiorum virtute partum suis vitiis perdidissent. — Periodi initium et finem indicat. Cap. 1.

Ann. 3. Belli regis Persarum in Cyprum, iam diu ante destinati,¹⁾ apparatus et initium. Pedestribus copiis Euagoras, navalibus Tiribazus²⁾ praest. Euagoras, navali proelio

1) Vid. supra Ol. XCVII, an. 2. lib. XIV, c. 98.

2) Quamquam rei navali s. Glos c. 3. praefuisse dicitur.

superatus, cum Persae Salaminem oppugnarent, in Aegyptum confugit, nova auxilia petens. Cap. 2—4.

A Persis itur ad Graecos Lacedaemonii, quos pacis iniquae poenituit, contra foedus, civitates Graecas, in libertatem vindicatas, imperio suo subiicere conantur, quo novum bellum suscitant. Cap. 5.

Annum cursum finit Sicilia. Dionysius diuturno otio languens carminibus certat cum poetis. Philoxenus poeta et Plato philosophus in invidiam veniunt. Ob carmina in ludis Olympiacis recitata, et sicut olim (lib. XIV, cap. 109) sibilo excepta, in furorem et insaniam incidit. Cap. 6. 7.

Ann. 4. Primo narratio de bello Cyprio continuatur. Euagoras redux ex Aegypto, cum acceptae pecuniae non sufficienterent, pacem petit, et favente altero duce Persarum, Oronte, aequis conditionibus imperat. Ita finitum bellum. Tiribazus et Orontes rei. Glos Tiribazi gener iniuriam ulturus Aegyptios et Lacedaemonios ad bellum in regem Persarum excitat. Cap. 8—11.

In Graecia Lacedaemonii, bello occupati in ceteras civitates, Mantineam obsidione ad deditioem cogunt. Cap. 12.

In Sicilia Dionysius urbes maritimas condere parat, imperium maris Ionii occupaturus, et expeditionem in Epirum atque ad templum Delphicum expilandum mox suscepturus. Illyrii socii, eius copiis adiuti, in Epirum movent ad reducendum in regnum Alcetam, tum Syracusis exsulem, Molossosque proelio fundunt; his autem Lacedaemonii auxilio veniunt. Tum etiam Pharus, adjuvante Dionysio, a Paris condita. Navalibus, novis moenibus, templis, Syracusae augentur et exornantur. Cap. 13.

Olymp. XCIX.

Ann. 1. Illyriorum repentinus impetus in Pharam insulam, mox propulsatus. Dionysius, exspoliato templo in Hetruria, de pecunia e spoliis coacta novum in Carthaginenses bellum molitur. Cap. 14.

Ann. 2. Bellum Dionysii cum Carthaginensibus. Causam prae buerat Dionysius eo quod civitates a Carthaginensibus deficientes in fidem recepit. Pax tandem pecunia redempta. Cap. 15—17.

In Asia res tranquillae mansere. Nullum ab Aegyptiis et Lacedaemoniis bellum ortum, Glo¹⁾ clam occiso. Controversiae Clazomeniorum et Cumaeorum de nova urbe Leuca sine bello compositae. Cap. 18.

In Graecia Lacedaemonii omnia consilia ad civitates contra inita pacta subigendas convertunt, eo ipso tempore quo Amyntae regi Macedoniae auxilia mittunt, cum is Olynthiis bellum inferret. Sed regum Lacedaemoniorum de bello Graecis inferendo contrariae erant sententiae. Cap. 19.

Ann. 3. Bellum in Olynthios, sociis Lacedaemoniis, continuatum. Eo occupati Lacedaemonii per insidias Cadmeam, Thebarum arcem, capiunt. Cap. 20. 21.

Ann. 4. Urgent Lacedaemonii bellum in Olynthios, duce Agesipoli, rege. Cap. 22.

Olymp. C.

Ann. 1. Tandem, mortuo Agesipoli, imperium suscipit Polybiadas, qui Olynthios debellat. Tum inter omnes Graeciae civitates Lacedaemonii potentia eminebant. Cap. 23.

Ann. 2. Carthaginenses conciliandis sociis rebus futuris prospiciunt. Quamvis pestilentia malisque aliis, internis etiam bellis oppressi, tamen pacem in Africa restituunt, et Sardiniam subigunt. Cap. 24.

Ann. 3. In Graecia bellum Boeoticum oritur, a Thebanis exsilibus ob captam a Lacedaemoniis Cadmeam concitatum. Cap. 25—27.

** Romani Sardoniam (?) mittunt coloniam. Cap. 27 extr.

Ann. 4. Bellum Boeoticum continuatum. — (Inter haec Acoris rex Aegypti bellum infert Persis, duce Chabria Atheniensi, quem Athenienses, ut Persis gratificentur, revocant. Cap. 29.) Athenienses in suas partes trahunt plurimas civitates; pugna etiam navali inter Naxum et Parum commissa sunt superiores. Cap. 28—35.

** Romae M. Manlius capitis damnatus. Cap. 35 extr.

Olymp. CI.

Ann. 1. Incidit interea aliud bellum in Thracia, inter

¹⁾ Conf. supra cap. 9.

Triballos et Abderitas, a sociis desertos et paene confectos. His Athenienses auxilio mittunt Chabriam, et hoc occiso Timotheum, qui novos conciliat socios, in his Alcetam regem Molossorum, et Lacedaemonios apud Leucadem pugna navali fundit. Cap. 36. Thebani quoque proelio eos vincunt. Cap. 37.

Ann. 2. Suasore Artaxerxe rege Persarum, qui bellum in regem Aegyptiorum agitabat, et ad hoc a Graecis copias requirebat, reliquae Graecae civitates pacem faciunt; soli Thebani in bello perseverant. Mox novae turbae in singulis civitatibus. Cap. 38—40.

Ann. 3. Persarum bellum in Aegyptum, Pharnabazo et Iphicrate Atheniensi ducibus. Natura regionis, exstructa in Nili ostiis munimenta, et ducum dissidia rem irritam reddunt. Iphicratis vero ingenium et in re militari inventa celebrantur. Cap. 41—44.

In Graecia in singulis civitatibus turbae et seditiones. Interea Thebani bello infestant omnia. Cap. 45—47.

* In Cypro, per insidias occiso Euagora, Nicocles regno potitur. In Italia Romani Praenestinos proelio subigunt. Cap. 47 extr.

Ann. 4. Durante bello summa consternatio in Graecia ob terrae motus, inundationes, calamitates alias. Haec violatis sacris et ingentibus cavernis subterraneis in Peloponneso tribuuntur. Cap. 48. 49.

Olymp. CII.

Ann. 1. Fax in coelo prodigii instar terrorem iniicit. Iam Artaxerxes iterum pacem inter Graecos restituere conatur, eamque componit. Pacis foedere iunguntur omnes praeter Thebanos, quos Lacedaemonii ideo, ut communes hostes, bello prosequendos censent. Cap. 50.

Ann. 2. Inde bellum Thebanum. — Pugna apud Leuctra victores Thebani, duce Epaminonda. Cap. 51—56.

Ann. 3. Thebani, amicorum numero aucto, potentiam firmant. In Graecis civitatibus tumultus frequentes. Thessali, hortatore et duce Iasone Pheraeo, de imperio Graecorum concertant. Cap. 57—60.

* Eodem anno tres moriuntur principes: Iason Pheraeus,

Amyntas, rex Macedoniae, cui succedit Alexander fil., Agesipolis rex Lacedaemoniorum. — Duris Samius ab hoc anno historiam Graeciae scribere incipit. Cap. 60 extr.

Ann. 4. Res Graecorum solae paene omnia occupant. In Thessalia ob Polydori Pheraei superbiam res turbulenta. Cap. 61. In Peloponneso Arcades Thebanis iuncti urgent Lacedaemonios, qui nunc Athenienses in auxilium vocant. Messene, Epaminonda suasore, ab Arcadibus instaurata et munita. (Cuius ipsius urbis fata, per modum episodii, a primo initio repetuntur. Cap. 66.) Ingravescente bello Dionysius Lacedaemoniis auxilia mittit: Artaxerxes vero rex Persarum nova legatione Graecos placare et pacem communem reconciliare studet; sed obstant pertinaciter Thebani. Cap. 62—70.

Sicyonem tum Euphron tyrannide occupavit. Cap. 70 extr.

Olymp. CIII.

Ann. 1. In Macedonia Alexander dolo interemptus: successor Ptolemaeus Alorites. (conf. c. 60.) Epaminondae abrogatum imperium Boeotorum, quod interea Pelopidas, Ismenia assumpto socio, suscepit; mox redditum. Pelopidas per fraudem captus ab Alexandro Pheraco. Nec multo post Lacedaemonii proelio vincunt Arcades: quo facto hi, ut hostem arceant, Megalopolin condunt. Cap. 71. 72.

In Sicilia Dionysius, tum maxime opportunum ratus, in Carthaginienses, peste afflictos et ad bellum haud praeparatos, bellum redintegrat, eorumque agros invadit. Mox morte abripitur. Succedit Dionysius iunior. Cap. 73. 74.

Ann. 2. Ultra quae in Graecia infestis armis gesta sint promiscue annotantur. Alexandri Pheraei feritas et immanitas in Scotussaeos in Thessalia. Epaminondas quae gesserit in Peloponneso. Pelopidas liberatur. (Conf. c. 71.) Chares Atheniensis Phliasios contra Argivos defendit, duobus proeliis hos vincens. Cap. 75.

Ann. 3. Athenienses recuperant Oropum, a Themisone Eretriae tyranno occupatam. Coi urbem condunt, civium frequentia et aedium splendore mox celebrem. Nova legatione Artaxerxes, et nunc quidem meliori successu, Graecos ad pacem communem adhortatur, quae tandem accepta est ab omni-

Ius. Ita post V annos¹⁾ finitum bellum Laconicum et Boeoticum, ortum in Thebanos, ut communes hostes, inde ab Ol. 102, an. 1; quo anno reliquae civitates Graecae de pace convenerant. (Vid. supra c. 51—56.) Ceterum Diodorus iure reprehendendus, quod pacis condiciones nullas omnino commemoravit. Initium belli signavit pugna ad Leuctra. Cap. 76.

* Additur index virorum ingenio et doctrina tum clarorum. Isocrates cum discipulis, Aristoteles, Anaximenes Lampsaenus, Plato, Pythagoreorum novissimi, Xenophon, Aristippus, Antisthenes, Aeschines Socraticus. Cap. 76 extr.

Ann. 4. Pacata universa Graecia, disceptatio inter Arcades et Eleos de Triphylia diu agitata novum bellum parit. Arcadam socii Athenienses. Cap. 77.

* In Macedonia rex Ptolemaeus Alorites per insidias occisus. Succedit Perdicas. Cap. 77 extr.

Olymp. CIV.

Ann. 1. Ius habendi ludos Olympicos in disceptationem venit inter Pisaeos et Eleos. Pisaei, in auxilium adhibitis Arcadibus, Eleorum hostibus, bellum inferunt Eleis Olympia iam exorsis, ipsique victoria potiti suis auspiciis celebrant ludos. — Aliud bellum moliuntur Thebani, ab Epaminonda inflammati ad occupandum imperium maris. Classem instruunt, socios invitant. Sed Epaminondae immatura mors conatus intercepit. (Vid. infra c. 87.) Cap. 78. Interea iidem Orchomenios, quibus ob tributum olim solutum infesti erant, (vid. supra lib. IV, c. 10.) bello opprimunt, urbem capiunt, et incolas caede prosternunt. Cap. 79. — Iidem a Thessalis in auxilium vocati, contra Alexandrum Pheracum, quocum hi bellum gerebant, Pelopidam cum copiis mittunt, qui proelio quidem hostem vicit, sed ipse e vulnere accepto mortuus est. Inseritur Pelopidae encomium. Cap. 80. 81. — Clearchus tum Heraclaeam, urbem Ponti, eamque patriam, in servitutem redegit. — Timotheus Atheniensium imperator Toronem et Potidaeam cepit, et Cyzicenis auxilio venit. Cap. 81.²⁾

¹⁾ Si scilicet a Leuctrica pugna numerentur. Conf. cap. 50, 51 sqq.

²⁾ Quae hic relata legis, si abrupta nulloque nexu reli-

Ann. 2. Bellum parvum duarum civitatum, Pisaeorum et Eleorum, proximo anno ortum, (vid. c. 78.) mox vulgatur et totius Graeciae commune fit. Duae Arcadum factiones erant, Tegeatae et Mantinenses. Cum illis faciebant Boeoti duce Epaminonda; cum his Athenienses et Lacedaemonii. Ad proelium ventum apud Mantineam. Victores Boeoti, imperatore tamen Epaminonda caeso, cuius adiungitur encomium. Cap. 82—88. Inde pax facta et foedus¹⁾ commune inter omnes Graecos ictum est, exceptis Lacedaemoniis, qui Messenios odio habebant. Cap. 89.

* Adiicitur notitia historicorum huius aevi: Xenophontis, Anaximenis, Philisti. Cap. 89 extr.

Ann. 3. Pace facta in Graecia novum idque maximum bellum exardescit in Artaxerxem regem Persarum. Erat bellum hostium multorum in unum, simul intestinum atque civile, simul externum. Defecerant provinciae maritimae cum satrapis nonnullis ducibusque copiarum Persicarum: belli socii erant Tachos rex Aegyptiorum, Lacedaemonii, ob Messenios, regis iussu communi Graecorum foederi adscriptos, regi infensi; accedebant Syri, Phoenices, alii. Cap. 90—92. Interea Artaxerxes moritur, cui succedit Ochus. Tachos, proditione eius, cui regnum administrandum mandaverat, regno privatus, Agesilai, Spartani, qui praeerat exercitui eius, prudentia ac virtute, Aegyptum²⁾ recipit. Cap. 93.

quae historiae iuncta deprehendis, ipsaque tam imperfecte tradita indigneris, ut quae bellorum causa fuerit intelligi nequeat, memineris Diodorum in rebus minutis, quae ad civitates singulares, neque ad populos universos pertinere videantur, chronographi potius quam historici personam agere, atque eiusmodi res verbo magis notare quam copiosa oratione describere solere.

¹⁾ In vitiis historici iam alibi observatum est, quod in nuda pacis commemoratione saepe acquiescit, nullas vero pacis foederumque condiciones affert. Hic locus eodem defectu laborat. Unam quidem foederis conditionem postea cap. 94, aliud agens et obiter commemorat. Sed omnes ac singulas debet referre.

²⁾ Narrationem de huius belli exitu imperfectam reliquit Diodorus. Nam quomodo res compositae fuerint, mortuo Artaxerxe, utrum armis decertantes sponte ea abiecerint, an

Inde res Graecorum repetit Diodorus. Proximo post pacem compositam anno novae turbæ inter Arcades oriuntur. Megalopolitani pristinas sedes (conf. c. 72.) recuperare nituntur. Advocati Athenienses tumultum comprimunt. Cap. 94.

* Addita mentio Athanae, historici rerum Sicularum. Cap. 94 extr.

Ann. 4. Alexander Pheræus etiam infestam reddit Graeciam deprædando Cyclades. Adversum eunt Athenienses, sed vincuntur. Cap. 95.

* Dionysodorus et Anaxis, scriptores Boeoti, historiam rerum Graecarum usque ad hoc tempus perduxerunt.

Periodi II

Sectio III.

Aevum Philippi R. Macedoniae.

Lib. XVI.

Olymp. CV, 1. — CXI, 1.

Prooemio Diodorus contra semet ipsum, eamque operis rationem, quam in reliquis libris secutus est, disputat. Contrariam enim historiae methodum approbat atque laudat, qua civitatum regumque res gestae non divulsae sed integrae, non per partes seu fragmenta, sed ab initio usque ad finem continuæ perscribantur: quo quidem modo putat res mente rectius perspicere et memoria facilius teneri posse. Deinde gaudet sibi eius rei experiundae in vita rebusque gestis Philippi regis Macedoniae nunc occasionem¹⁾ oblatam esse. Pronun-

certis conditionibus pactoque in gratiam redierint, omisit tradere. Sed obvia sunt plura rerum gestarum exempla, quas velut in medio cursu destituit, de quarum progressu et eventu deinde silet.

¹⁾ Ne tamen ex his verbis colligas hinc scriptorem operis aliud consilium rerumque tradendarum alium ordinem esse initurum. Quamquam enim Diodorus in huius libri exordio utique de methodo rebus historicis tradendis aptiore ita disserit, ut repudiata, qua in praecedentibus libris usus est, ratione, novam secuturus videatur, tamen in pristino instituto perseverat. Vicibus alternant res Macedoniae et res aliorum re-

tiat itaque se uno libro eius regis gesta complexurum esse. Vitae huius regis momenta praecipua notantur. Cap. 1.

Olymp. CV.

Ann. 1. Philippi pueritia Thebis culta. Patre Amynta fratribusque natu maioribus vita defunctis, Thebis, ubi obses tenebatur, in patriam aufugit, et regni paterni curam suscepit. Prima certamina in hostes regnique aemulos, et quibus modis Macedones conciliaverit et a desperatione ad spem revocaverit, disciplina vero, exercitatione, institutis, in re tactica novis inventis imperium auxerit et confirmaverit. Proelio apud Methonem in Mantiam et Argaeum primo victor. Cap. 2. 3.

* Theopompus Chius ab hoc anno rerum Philippicarum historiam exorsus. Cap. 3 extr.

Ann. 2. Continuantur res Macedonicae. Philippus prudenter de iure in Amphipolin cedebat, ut ne Athenienses porro hostes haberet. Eo bello liberatus Paeones vi sub potestatem suam redegit, Illyrios bello vicit et ad reddendas urbes Macedonicas coegit. Cap. 4.

Interponuntur¹⁾ res Siculae. Dionysius iunior Syracusarum tyrannus ignavia languescit; eius regnum vilescit. Cap. 5.

Ann. 3. Dion Syracusanus, Dionysii maioris alterius uxorum,

sicut antea; singulae res gestae annis sunt intercisae, sicut antea; in ipso annuo cursu est orbis quidam regnorum et rerumpublicarum, sicut antea; ne multis, nihil quidquam mutatum, nihil novum aut singulare deprehendimus, nisi quod hic liber totam Philippi vitam complectitur, a Philippo incipit et in Philippo desinit.

¹⁾ Iam supra observatum est eam esse historiae catholicae Diodori rationem, ut principum populorum res tanquam operis fundamentum sint et columnarum instar temporum intervalla designent. A Philippo inde res Macedonum, prius leviter et raro commemoratae, eam dignitatem sunt consecutae, ut principem locum in hoc opere historico possent occupare, iisque res memorabiles minorum regnorum annexerentur. Id patet ipsa transeundi formula, qua Diodorus usus est: *Postquam res Macedonicas et Illyricas persecuti sumus, ad alius generis res (πρὸς τὰς ἑτερογενεῖς πράξεις) transeamus.*

ris, quae Hipparini filia erat, frater, ob ingenium et animum iuniori Dionysio suspectus, clam in Peloponnesum aufugit, et bellum in eum parat. Cap. 6.

Res coevae Graecae referuntur: Tauromenium, urbs in insula Naxo, condita. In insula Euboea bellum inter duas factiones mox compositum. Quo finito bellum sociale oritur, ab Atheniensibus in Chios, Rhodios, Coos, Byzantios gestum, ut socios, qui defecerant. Erat hoc bellum triennale. (conf. c. 21.) Cap. 7.

In Macedonia rex Philippus Amphipolitanos in potestatem redigit, mox Pydnam etiam et Potidacam. Crenides amplificatae et Philippi dictae: ex aurifodinis huius regionis magnae opes. Cap. 8.

Ann. 4. Inde in Siciliam Diodorus lectores ducit, eosque singulari exordio in admirationem rapit, quod Dion, Dionysium bello impugnans, primo exiguis copiis instructus, maximum Europae imperium in extremum adduxit discrimen. Bellum ipsum. Dionysius proelio victus pacem petit, sed principatu abire recusat. Cap. 9—13.

Res coevae Graecae: Alexander Pheraeus a coniuge et fratribus occisus, qui ipsi tyrannidem occupant. Aleuadae, et inprimis Philippus, rex Macedoniae, ab his advocatus, Thessalos in libertatem vindicant, qui deinde perpetui Philippi socii sunt. Cap. 14.

* Scriptores rerum Graecarum huius aevi commemorantur: Demophilus, Callisthenes, Diyllus. Cap. 14 extr.

Olymp. CVI.

Ann. 1. In Italia novus populus Bruttiorum oritur, c. 15, dum bellum Dionis in Dionysium in Sicilia acerrime urgetur. Dionysius proelio victus, tandem, abrogato principatu, Sicilia abire cogitur. Postea novos tumultus Syracusis excitant mercenarii, quibus etiam Dionysius classem duce Nypsio auxilio mittit. Dion, offensus a Syracusanis, cum exercitu suo Leontium discesserat. Iam revocatus Syracusas ultro ab interitu vindicat, civiumque omnium gratiam et summum imperium consequitur. Cap. 16—20.

In Graecia Athenienses in bello sociali occupati. (Conf. c. 7.)

Chares, cui imperium mandatum erat, Artabazo, qui tum a rege Persarum defecerat, inconsulte auxilio venerat. Quamobrem regis iram veriti, pace¹⁾ facta, bello sociali finem imponunt. Cap. 21. 22.

In Philippum regem Macedoniae hoc tempore tres finitimi reges, Thracum, Paconum, Illyriorum, simul bellum consociaverant; sed Philippus, bello ante occupato, omnes subegit. Cap. 22.

Ann. 2. Inde vero res Graecae principem locum occupant, et Macedonicas velut praecurrunt. Conflatur in Graecia bellum sacrum, quod decem²⁾ annos duravit. Belli causae et annus primus. Phocensium imperator Philomelus vi cogit Pythiam ut de bello suscipiendo oraculum edat. Inde excursus de oraculi Delphici origine. (Cap. 26.) Athenienses, Lacedaemonii, Thebani, ad societatem iungendam invitantur. Boeoti et Locrenses contra pugnant. Cap. 23—27.

Ann. 3. Belli sacri annus 2. Ad Phaedriadas petras Philomelus proelio victor. Utriusque partis socii recensentur. Phocenses deinde in angustias adacti gravem accipiunt cladem; Philomelus vero, quo confugeret non habens, de saxo se praecipitem dedit. In eius locum successit Onomarchus. Cap. 28—31.

Philippus eodem tempore Methonem et Pagas expugnat. Cap. 31.

* Annotata synchronistica: Leucon Bospori rex moritur: succedit Spartacus filius.

** Romani in Faliscos bellum gerunt.

* In Sicilia, Dione a mercenariis occiso, Callippus imperium suscipit. Cap. 31.

Ann. 4. Belli sacri annus 3. Onomarchus renovat bellum, hostium agros populatur, multasque urbes capit. Cap. 32. 33.

In Asia Artabazus perseverat in bello contra regem Per-

¹⁾ De pacis conditionibus, ut alibi, silet Diodorus.

²⁾ Conf. cap. 59, 60, et ad eum locum Wesselingii annotationem.

sarum, acceptisque Thebanorum auxiliis duobus proeliis regios vincit. Cap. 34.

In Graecia Argivorum in Lacedaemonios bellum, causa non indicata. Cap. 34.

Athenienses Charete duce ad Hellespontum urbem Sestum capiunt: iisdem Cersobleptes urbes Chersonesi concedit; qua re permotus Philippus Methonem vi expugnat, in cuius urbis expugnatione teli iactu altero oculo privatur. Cap. 34. Post haec Philippus, vocatus a Thessalis, bellum commune in Lycophronem Pheraeorum tyrannum et Phocenses horumque ducem Onomarchum gerit. Onomarchus aliquot proeliis victor, tandem ultimo proelio capitur et cruci affigitur. Phocensium imperium Phayllo eius fratri mandatur, qui omni vi bellum instaurat. Cap. 35. 36.

* Annotata rerum coevarum: Moritur Mausolus rex Cariae, cui Artemisia succedit; item Clearchus Heracleae tyrannus, in cuius locum substituitur Timotheus filius.

** Romani in Tuscos bellum gerunt,

In Sicilia Callippus, (vid. c. 31.) tumultu orto, principatu excidit, eumque occupat Hipparinus. Cap. 36.

Olymp. CVII.

Ann. 1. Belli sacri in Graecia annus 4. Phayllus, auctus copiis et sociorum auxiliis, Boeotiam invadit, sed iteratis proeliis inferior discedit. Cap. 37. Interea Philippus impeditus ab Atheniensibus, cum in Phocenses tenderet, in regnum rediit. Sed Phayllus ultra progressus Locros Epicnemidios invadit, multasque urbes capit: Boeoti contra Phocensium terras populantur, quos subito impetu Phayllus opprimit. Mox mortuo Phayllo succedit Phalaecus Onomarchi fil. Impuberi adiunctus socius et tutor Mnaseas paullo post proelio occisus. Cap. 38. Lacedaemoniorum in Megalopolitanos bellum, Phalaecus Boeotiam, Boeoti Phocidem vastant. Cap. 39.

Ann. 2. Belli sacri annus 5, levioribus proeliis transactus. Cap. 40.

Iam vero in Asia Artaxerxes rex Persarum bellum in Aegyptios, per aliquot annos intermissum, de novo et maximo quidem apparatu suscipit, iuncto alio bello in Phoenices et in

Cyprum, quae provinciae a rege defecerant. Belli historia. Cap. 40 sqq. Primo bellum in Phoenicem et Cyprum geritur, quam utramque rex subigit. Cap. 40—45.

* Haud multo ante Artemisia vita defuncta; cui Idrieus, eius frater, succedit. In Italia Romani cum Praenestinis et Samnitibus inducias et pacem pacti: in Tarquinienses saevitum. Leptines et Callippus Rhegium a Dionysii iun. tyrannide liberant. Cap. 45 extr.

Ann 3. Perdomita Cypro insula, (vid. c. 42.) bellum transfertur in Aegyptum. Belli historia. Cap. 46—51. Perdomita Aegypto relictoque Pherendate, eius provinciae praeside, rex Babylonem rediit. Cap. 51 extr.

Ann. 4. Inter duces Artaxerxis Mentor virtute rebusque gestis eminebat, insignibus praemis a rege ornatus: qui reliquos etiam, qui defecerant, ad fidem revocat. Cap. 52.

Ex Asia deinde in Europam revertitur Diodorus. Sed paucis tantum verbis, quae gesta sunt, notat. Philippus, rex Macedoniae, interea expeditionem in Thraciam et Thessaliam fecerat. Expugnatae Chalcidicae civitates et Pherae Thessaliae. (Cf. c. 37. 68.) Cap. 52 extr.

* Moritur Spartacus rex Ponti; regnum suscipit Parysades eius frater. Cap. 52 extr.

Olymp. CVIII.

Ann. 1. Redit narratio ad res gestas Philippi. Is ad ulteriora expeditionem intendit, ipsasque urbes ad Hellespontum sitas sub potestatem redigere parat, vi, comitate, pecuniae profusa largitione, proditione usus. Olynthus per proditorem capta excitat Atheniensium invidiam, qui bellum minantur. Sed Philippus sollemnibus ludis, festis, conviviis, liberalitate, omnium animos sibi conciliat. Cap. 53—55.

Ann. 2. Belli sacri annus 9. Boeoti Phocensium agros depopulantur, vicissim hi in Boeotia omnia rapiunt et devastant. Phalaecus, sacrilegii reus, imperium amittit. Severa quaestio de sacrilegis. Ipsi Athenienses et Lacedaemonii impietatis participes. Boeotis Philippus in Phocenses auxilia mittit. Phocensium ingens clades apud Abas. Qui in templum confugerant, cum templo conflaurant. Cap. 56—58.

Ann. 3. Belli sacri annus 10. Phocenses, attenuatis viribus, a Lacedaemoniis nova auxilia impetrant; Bocoti a Philippo, qui magna vi Locridem invadit. Phalaeus, iterum creatus imperator, cum vires impares videt, de pace impetranda paciscitur. Itidem Phocenses sponte subiiciunt. Pacis communis consilia et conditiones. Ita finitum bellum sacrum. Cap. 59. 60. Iam Diodorus, pietatis inculcandae causa, adiungit recensum eorum, qui sacrilegii auctores vel participes fuerunt et tristi fato perierunt. Cap. 61—64.

Inde ad *πράξεις ἐτερογενεῖς* transit. In Sicilia Syracusani, multis factionibus agitati, a Corinthiis, quorum coloni essent, imperatorem expetunt, qui a tyrannis ipsos defendat. Mittitur Timoleon, mox vindex et instaurator rerum Sicularum. Cap. 65.

Ann. 4. Timoleontis adventus in Siciliam; naves, copiae. Quo in statu tum res Siculae fuerint narratur. Instabant scilicet Carthaginenses: horum amicus factus erat Hicetas Syracusarum princeps: Dionysius redierat et pristinum imperium recuperaverat. Cap. 66—68.

Olymp. CIX.

Ann. 1. Contra morem praemittitur rerum coaevarum brevis mentio:

** Romani primum foedus cum Carthaginensibus fecerunt.

* Idrius princeps Cariae moritur: sequitur in principatu Ada coniux et soror. Cap. 69 pr.

In Sicilia Syracusas, per partes occupatas a Dionysio, Hiceta, Timoleonte et Poenis, tandem Timoleon, auctus copiis, totas cepit. Cap. 69.

In Macedonia Philippus in Illyrios, sibi diu infestos, movet, multasque urbes eorum capit; postea Thessalorum urbes a tyrannis liberat, quo omnium favorem sibi conciliavit. Cap. 69.

Ann. 2. Dionysius tandem cogitur abdicare principatum, et Corinthi vitam agere privatam. Quo facto Timoleon Syracusanis democraticam formam novasque leges dedit. Iovis Olympii sacerdotes annuis magistratibus fungebantur. Cap. 70.

Philippus Thraciam, devicto rege Cersoblepte, subigit. Cap. 71.

* De Theopompo Chio obiter commemorat eius opere historico etiam res Siculas traditas esse. Cap. 71 extr. Conf. supra c. 3.

Ann. 3. Mortuo Arymba rege Molossorum, annitente Philippo Macedone, succedit Alexander Olympiadis frater. Cap. 72 pr.

In Sicilia Timoleon Hicetam armis persequitur, Leptinem Engyriorum tyrannum capit et in exsilium mittit, terras Carthaginiensium depraedatur, multasque civitates in fidem recipit. Quibus rebus consternati Carthaginienses alios duces novasque copias in Siciliam mittunt. Cap. 72. 73.

Ann. 4. * Clitarchus Eretriae tyrannus a Philippo constitutus, nunc a Phocione Atheniensi principatu deiectus. — In Caria Ada regno expellitur a Pixodaro fratre. Cap. 74 pr.

Philippus in diuturna Perinthis obsidione et oppugnatione occupatus. Byzantii et Persae obsessis auxilio veniunt. Ideo Philippus partem copiarum ad oppugnandum Byzantium mittit. Cap. 74—76.

Adiecta notitia de Ephoro et Diyllo, rerum tum gestarum scriptoribus. Cap. 76 extr.

Olymp. CX.

Ann. 1. Athenienses Graecorumque alii ob Byzantium obsessum bellum parant in Philippum, quod ut declinet, obsidionem solvit. Cap. 77 pr.

Sed in Sicilia bellum magna contentione geritur. Timoleonti pugnandum erat tum contra milites seditiosos, a Thrasio quodam in eum concitatos, tum contra infestum Carthaginiensium exercitum, novis copiis auctum. Iteratis procliis Timoleon victor. Carthaginienses, aliis insuper malis afflicti, de ipsa Africa pavent et pacem expetunt. Cap. 77—81.

Ann. 2. Thrasium et rebelles milites Timoleon Sicilia exire iubet, Postumium Tyrrhenum piratam domat, Hicetam bello captum obtruncat; tum pacem cum Carthaginiensibus componit. Pacis condiciones. Iam vero universam Siciliam in libertatem vindicat, novis colonis auget, legibus institutisque florentissimam reddit. Cap. 82. 83.

Ann. 3. Tandem revertitur Diodorus ad propositum huius

libri primarium. Philippus, conciliata plurimorum Graeciae populorum amicitia, ut Graeciae imperium consequeretur, consultum duxit Atheniensibus, tum maxime ad bellum imparatis, inopinato bellum inferre. Belli in Athenienses gesti historia et eventus — Pugna ad Chaeroneam in Boeotia victi Athenienses. Cap. 84—88.

* Eadem die et hora proelium commissum in Italia inter Tarentinos et Lucanos, quo Archidamus rex Lacedaemoniorum, qui Tarentinis auxilio venerat, perijt. — Moritur Timotheus Heracleae Ponticae tyrannus, cui succedit Dionysius frater. Cap. 88 extr.

Ann. 4. Victor Philippus ultra intendit animum ad consequendum summum Graeciae imperium. Proponit itaque bellum suo ductu in commoda Graecorum contra Persas ob violata Graecorum templa (conf. lib. XI, c. 28 extr.) suscipiendum. Cap. 89.

In Sicilia vita decessit Timoleon, quem ut parentem lugent et anniversariis festis venerantur. Cap. 90.

* Defunctus hoc anno Ariobarzanes in regno Phrygiae et Cappadociae, succedente Mithridate.

** Apud Romanos Manlius de Latinis et Campanis triumphum egit. Cap. 90 extr.

Olymp. CXI.

Ann. 1. Philippus, a Graecis imperator creatus, bellum in Persas instruit, laetusque honore a Graecis sibi habito, festos dies, convivia, certamina, ludos, celebrat: inter quae gaudia rex a Pausania quodam per insidias occiditur. Cap. 91—95.

Periodi I

Sectio IV.

Aetas Alexandri M.

Lib. XVII.

Olymp. CXI, 2. — CXIV, 1.

Prooemio Diodorus aevum resque gestas Alexandri M. velut fundum novae periodi constituit, laetaturque eminere

nunc prae ceteris regnum aliquod et principem aliquem, ad quem, tanquam ad caput, regnorum et civitatum aliarum res memorabiles referantur, et a quo singulare temporis spatium certis finibus circumscribi ac signari, huiusque initium et finis metarum seu epocharum instar esse possit; ratus id memoriae eximio esse adiumento. Imperio et victoriis Alexander implevit XII annorum spatium. Cap. 1.

Id vero singulare deprehendimus in hoc libro, quod scriptor, contra ea, quae in prooemio erant promissa, quaeque totius operis ratio requirebat, in sola Alexandri M. historia substitit, eiusdem autem aetatis aliorum regnorum, principum et rerumpublicarum, etiam ad memoriam insignium, si neque bellorum socii, neque hostes Alexandri fuerint, omnem mentionem exclusit. Absunt itaque *αἱ συνεχεῖς πράξεις*, absunt τὰ ἅμα τούτοις συντελεσθέντα, quamvis prooemio commemorata et annuntiata. [V. praef. ad vol. 2. p. III s.]

Ceterum hic liber in codicibus in duas partes solet describi, quam partitionem deinde Diodori editores in suis exemplis secuti sunt. In ipso opere cum nullum eius vestigium exstet, verosimile est eam a grammaticis et librariis esse factam. Divortium facit proelium ad Arbela, quo Darius victus est, cap. 64.

Pars prior.

Ann. 2. Prima cura Alexandri ulciscendi caedem parentis et ei iusta faciendi; proxima ordinandi et firmandi regnum, conciliato omnium amore, confirmata sociorum fide, praesertim Graecorum, milite crebra exercitatione occupato. In Attalum, regni aemulum, secreta mandata dedit Hecataeo, amico fido. Cap. 2. Cum nihilominus multi populi ipsique Graeci ab eo abalienarentur, omnes vel humanitate reconciliavit, vel vi subegit, ac singulari prudentia effecit ut Graeci eum summum imperatorem crearent, eique bellum in Persas gerendum committerent. Cap. 3. 4.

Descripto statu Graeciae sequuntur res in Asia gestae. Attalum, qui militem ad seditionem moverat, Hecataeus clam de medio tollit. Inde Diodorus narrationem statim transfert ad bellum Persicum. Inseritur narratio episodica de greum

Persicorum historia ab Ocho repetita. Cap. 5. 6. Darius, consiliis et coeptis Alexandri, quem ob aetatem despexerat, perculsus, intentiore animo bellum Philippi morte interceptum parat, classem instruit, copias cogit, duces deligit. Memnon Rhodius cum exercitu Cyzicum petit. Referuntur nonnulla de Ida monte, per quem transeundum erat. Parmenio Grynium capit et Pitaneum oppugnat. Callas in Troade impar cum Persis congressus, Rhoeteum se recipit. Cap. 7.

Rex ipse expeditionem suscipit in gentes plures tumultuantes in Thracia, Paeonia, et Illyrico, maxime autem in Thebanos in ipsum contumaces. Urbis obsidio, expugnatio, excidium horrendum dictu. Cap. 8—14. Post haec ut in concitatores seditionum animadverteret, ab Atheniensibus postulavit ut Demosthenem et Lycurgum traderent. Intercessit Demades. Cap. 15. Redux ab expeditione consilia de bello in Persas accelerando confert cum ducibus, reiecta matrimonii cura, ad quod ante ineundum amici adhortati erant. Sacra et convivia ob instantem profectionem celebrantur. Cap. 16.

Ann. 3. Alexander traicit exercitum in Asiam. Recensus copiarum. Laeta omnia in Troade. Persae obviam facti in Phrygia, non audito Memnone, qui bellum in Macedoniam transferre suadebat, pugnam decernunt. Proelium ad Granicum et regis certamen singulare cum Spithrobate. Persae victi et in fugam acti. Cap. 17—21. Deinde Alexander ulterius hostes persecutus Miletum, quo cum Memnone confugerant, oppugnavit et cepit, sublata prius classe, cap. 22, 23; inde progressus Halicarnasso ac tota paene Asiae ora potitus est. Memnon cum reliquis copiis in insulam Cos se recipit. Cap. 24—27. Alexander insuper Marmarenses in Lycia ad extrema adegit, qui eius exercitum transeuntem caede et rapina laceraverant. Cap. 28.

Ann. 4. Memnonem, cui summa belli commissa erat, dum singulari prudentia, virtute ac fortuna res Persarum restituit, Chio et Lesbo potitur, ipsamque Graeciam territat, inopinato abripit mors. Cap. 29. Occiso etiam Charidemo Atheniensi, principe viro, qui meliora, sed regi ingrata, consuluerat, Darius ipse, conscripto novo exercitu, belli gerendi curam suscipit. Cap. 30. Recensus novi exercitus; cum quo Darius

Babylone in Ciliciam proficiscitur. Comites sunt regis uxor, liberi, mater. Alexander interea morbo gravissimo laborabat, a quo Philippus Acarnan eum liberat. Cap. 31. In vincula coniecto Alexandro Lynceste, qui in suspicionem perfidiae inciderat, Alexander rex obviam it Dario, et Issum Ciliciae urbem occupat. Pugna ad Issum, qua Persae funduntur: gaza regia cum castris, Darii mater, uxor, liberi capiuntur. Summa Alexandri in hos clementia. Darius Babylonem refugit, unde Alexandro aequas pacis condiciones offert, sed non acceptas. Itaque novo apparatu bellum instruit. Cap. 32—39.

Olymp. CXII.

Ann. 1. Inde bellum in Aegyptum transfertur. Cum exercitum Alexander per Phoenicem ducit, Tyrii acriter resistunt. Tyri oppugnatio diuturna. Urbs post VII menses vi capta; Alexander novum regem Abdalonymum constituit. C. 40—47.

Respicit Diodorus simul ad ea quae in Europa aguntur. Agis Lacedaemoniorum rex, partes Persarum sectatus, Cretam insulam in Darii potestatem redegit. — Amyntas transfuga incursionem in Aegyptum faciens, pugna apud Memphin commissa cecidit. Graeci legatos ad Alexandrum mittunt, cum Gazam oppugnaret, qui ob victoriam apud Issum et gratulantur et auream coronam dono offerrent. Cap. 48.

Ann. 2. Gaza Alexander Amyntam in Macedoniam mittit ad conscribendos novos milites: ipse in Aegyptum pergat, ob odium Aegyptiorum in Persarum impietatem benigne receptus. Cyrenenses dona et amicitiam offerunt, qua fretus Alexander ultra ad templum Iovis Ammonii tendit. Itineris, regionis, templi descriptio. Acceptum oraculum. Cap. 49—51. Reversus in Aegyptum novam urbem Alexandriam condere instituit, relictis, qui susceptum opus perficerent. Cap. 52.

His peractis Alexander in Syriam movet. Darius certior factus ipsum peti, omnia praeparat ad pugnam, novo telorum genere milites armat, currus falcatos numero auget; tum Babylone profectus prope Arbela castra ponit, unde missa legatione novas splendidasque pacis condiciones proponit, ab Alexandro repudiatas. Alexander copias propius ducit. In itinere moritur Darii coniux. Cap. 53. 54. Acies ad proelium

instruuntur. Proelii ad Arbela descriptio. Darius victus aegre elabitur. Caesorum numerus. Cap. 55—61.

Ann. 3. Diodorus interea res in Europa gestas circumspicit. Regis iterata victoria invidiam, absentia audaciam fecerunt. Memnon, in Thraciam missus ad compescendam seditionem, ipse defecerat. Dum Antipater adversus hunc copias ducit, Lacedaemonii et Peloponnesiorum plures bellum movent. Sed Antipater, rebus quam celerrime compositis, e Thracia advolat, et commisso proelio hostes dissipat. Cecidit hoc proelio Agis rex Lacedaemoniorum. Cap. 62. 63.

Pars posterior.

In Asiam revertitur historicus. Post cladem ad Arbela acceptam Darius in provincias superiores fugit; Ecbatanis in Media quiete se suosque reficit et novas copias cogit. Alexander, collecta ingenti praeda, primo Babylonem petit, ubi militem commodo hospitio recreat et praemiis excitat. Cap. 64. Inde iter ingressus, novis ex Europa acceptis copiis, movet in Sittacenen regionem, hinc Susas, ubi gazam regiam, diu reconditam, reperit. Relicta ibi Darii matre cum liberis, traiecto Pasitigri, per invia et inter tela hostium, in regionem Uxiorum pervenit: superatis deinde rupibus, quae Susiades vocantur, victoque Ariobarzane, Persepolin vi capit, expoliat et devastat, gaza regia et arce sibi soli servata. Arcis descriptio. Cap. 65—71. Tum ob victoriam conviviis et commissionibus indulget, inter quas suasu et hortatu Thaidis regia incendio deletur. Tandem subactis Persidis urbibus Bactra tendit, quo Darius perfugerat, quem tamen interea Bessus dolo ceperat et occiderat. Hunc regis interfectorem Alexander nequidquam persequitur. Cap. 72. 73.

Rebus in Asia ad hunc finem perductis Diodorus gesta in Europa paucis repetit. Lacedaemonii, ab Antipatro victi, missis legatis veniam defectionis ab Alexandro petunt. Cap. 73 extr.

Ann. 4. Obiter commemoratur Bessus, qui postea Bactrianae regnum assecutus est. — Alexander militibus, qui ob Darii mortem spem reditus in patriam conceperant, persuadet ne ipsum ad ulteriora tendentem relinquant. Cap. 74. Ulte-

riores expeditiones: 1) in Hyrcaniam. Maris Caspii et Hyrcaniae res memoratu dignae exponuntur. Multi et Persae et Graeci, qui in Darii exercitu militaverant, castra Alexandri sequuntur. Cap. 75. 76 pr. 2) in Mardorum regionem. Regius equus ibi furto ablati, sed restitutus. Cap. 76. Neque alia omittit historicus, quae memoratu digna visa fuerint, ut Thalestris reginae Amazonum ad regem aditum. Tum primum rex Asiaticorum more luxuria et voluptate diffluere coepit. Cap. 77. 3) in Bactrianam, ad subigendos Satibarzanem et Bessum, qui bellum in Macedones moverant, et Drangenen: quo quidem tempore regis vita in summo discrimine versabatur, structis insidiis ab ipsis eius familiaribus, Dimno, Parmenione, aliis. Cap. 78—80. 4) in Arimaspos, postea Euergetas dictos, et Arachosiam. Cap. 81.

Olymp. CXIII.

Ann. 1. 5) In Paropamisadas. Regionis, aeris indoles describitur. Mons quoque Caucasus s. Paropamisus. Urbes ibi exstructae. Inde partem copiarum oportebat in Bactrianam et Ariam mittere, ubi Bessus et Satibarzanes hostilia agebant. Satibarzanes certamine singulari periit; Bessum quidam e familiaribus per proditionem tradidit. Cap. 83—83.*** 6) In Indiam. — Regina quaedam Alexandro, eius admiratione capta, munera mittit. (Sed hic nonnulla, quae praecesserant, multoque plura, quae secuta erant, in codicibus manuscriptis cunctis qui exstant desiderantur. Nec dubitandum vero Cleophidis reginae in India amores hoc loco fuisse descriptos, rerumque multarum aliarum mentionem esse factam, quarum argumenta indicant tituli huic libro praefixi, iique sedecim. Sed apparet in his ipsis nonnulla turbata esse. Postrema fuisse videtur narratio de Nysia urbe benigne habita, Cleophide adamata, et Massacorum urbe expugnata, ubi ea ipsa acciderunt quae deinceps sequuntur.) **** Mercenarius miles e foedere urbe (Massaca) abierat. Hunc Alexander contra datam fidem persecutus ingenti caede prostravit. Cap. 84. Expugnatae plures Indiae urbes. Inde rex ad rupem inaccessam Aornon progressus, duce sene quodam, in montis summum fastigium evasit, locumque occupavit. Cap. 85. Conti-

nuato itinere obvium habuit Aphricem (Erycem) cum exercitu, mox a suis interentum. Accessit deinde ad Indum fluvium, quo traiecto ad regem Mophim (Omphim), Taxilis filium, pervenit, qui fidem et societatem cum Alexandro iungit. Cap. 86.

Ann. 2. Proximus rex erat Porus, qui consociatis copiis Embisari infestis signis Alexandro obviam venit. Proelio conserto victor Alexander. Tum factis Soli sacris naves in futuros usus construi iussit, quibus struendis ea regio largam praebebat materiem, duasque urbes condidit. (Conf. cap. 95 extr.) Porus in regnum restitutus. Cap. 87—89. Regionis memorabilia recensentur. Cap. 90. Continuatae expeditiones: in alius Pori, prioris ex fratre nepotis, terras, ab Hephæstione expugnatas, et amico Poro datas; in Adrestas; in Cathaeos; in Sopithae regis ditionem. Cap. 91. 92. in Phegei regnum¹⁾ usque ad Hypanin fluvium, ubi ulteriorum regionum et populorum, praesertim Praesiorum et Gandaridarum notitiam accipit. Cap. 93.

Tandem periculis et impedimentis multis, quae imminabant, deterritus, maxime autem taedio, quod milites ceperat, permotus, itineribus ad ulteriora finem ponit. Terminos erectis monumentis amplissimis insignes facit. His perfectis retro movit 1) ad Acesinem fluvium, ubi naves²⁾ fabricatas et novas copias e Graecia missas invenit. Urbes ad flumen exstructas (vid. cap. 89) Nicaeam et Bucephalam appellari iussit. Cap. 94. 95. Inde venit 2) ad confluentem Acesinae et Hydaspis, et ad Siborum agrum; 3) ad Agalassenses, proelio devictos. Cap. 96. 4) ad confluentem Indi et ante dictorum fluviorum,

¹⁾ Ubique Diodorus singulorum populorum mores et leges, si quid praecipui habere videantur, terrarumque res memorabiles paucis indicat.

²⁾ Ad Acesinem fluvium naves constructas esse utique Diodorus refert. Sed textum corruptum, idque, quod relatum legimus, falsum esse, plane intelliges ex Wesselingii annotatione ad cap. 95, qui insertis paucis verbis [*καὶ τοῦτον διαβάς ἐπὶ τὸν Ἰθάσπην*] narrationem ita explet, ut intelligamus Alexandrum primo quidem retro ad Acesinem fluvium movisse, post autem, eo transmissio, ad Hydaspem pervenisse, ubi naves praesto erant, et secundum quem fluvium in mare transvectus est exercitus.

ubi navis, qua Alexander vectus est, in summum discrimen venit. Cap. 97. 5) ad Oxydracas et Mallos. Ibi infestos habuit incolas Alexander: vi oppugnaturus quandam eorum urbem de vita periclitatus est. Peucestes denique et satellitum plures subvenere. Tum coloni Graeci, ab Alexandro in Bactrianam et Sogdianam deducti, deficiebant. Cap. 98. 99. Historiola de Corragi Macedonis et Dioxippi Atheniensis certamine singulari inter soteria regi facta inseritur. Cap. 100. 101. Rex curatis vulneribus iter continuat 6) ad Sambestas; 7) ad Sodras et Massanos, ubi Alexandriam urbem condidit; 8) ad regis Musicani ditionem; 9) ad regis Porticani regnum; 10) ad Sambi regnum. Cap. 102. 11) ad gentem Brachmanum. Inter horum urbes Harmatelia postrema erat, notabilis ob tincta veneno serpentum tela. Regi per somnum indicata herba salubris. Cap. 103. Progressus usque ad Oceanum diis maris sacra facit. Tum retro vectus 12) Hyala urbem, Laconicae reipublicae aemulam, adit. Quo facto Nearchus imperat ut cursu maritimo Euphratis ostia petat et oram maritimam diligenter observet: ipse terra ducit exercitum. Transit et subigit multos populos: 13) Abritas; 14) Gedrosios; 15) regiones aquarum inopes; 16) Oritas; ubi tribus agminibus factis omnem terram occupavit et devastavit. In hac quoque regione urbem Alexandriam condidit. Cap. 104. De Oritarum et Gedrosiorum funerum ritibus et vita agresti narratio adicitur. Cap. 105. Peragratis regionibus incultis assequitur 17) regionem incolis cultam et rerum copia referatam. Ibi suos recreat, sed vicissim in duces imperio abusos animadvertit, et mercenarios ob perfidiam dimittit. Dum Salmunte, urbe maritima, rex morabatur, forte occurrunt, qui cum classe missi erant ad pervestigandum Oceanum, quid viderent referentes, quos rex ad mare remittit. Cap. 106. Ipse pervenit 18) ad Susianos, ubi Calanum philosophum Indum vidit in rogo morientem. Susis Statiram, Darii filiam natu maiorem, in matrimonium ducit, minorem dat Hephæstioni. Ibidem recipit et lustrat iuvenum Persicorum selectorum et ad artem bellicam exercitorum XXX millia. Eo tem-

1) Vid. lib. XVIII, c. 8.

pore Harpalus, satrapa provinciae Babylonicae, cum thesauris aufugit. Cap. 107. 108. Exsulibus¹⁾ veniam redeundi in patriam dat, idque in Olympiis proclamari iubet; bene meritos beneficiis aliis afficit; tanto severior in contumaces et seditiosos. Cap. 109.

Ann. 3. Dimissorum militum numero e Persis prius suppleto, Susis profectus traiecit Tigrim (Pasitigrim), et iter persequitur per has regiones: 19) Ad Caras dictos pagos venit. Inde 20) Sittam peragravit; hinc 21) Celonas genere Boeotos, colonos a Xerxe eo deductos; 22) Bagistanen, regionem agrorum fertilitate et amoenitate insignem; 23) aliamque regionem, equorum copia celebrem, transiit; tandem attigit 24) Mediam, ubi Susis substitit. Hic Hephaestio morbo decessit, cuius cadaver Babylonem transfertur. Cap. 110.

Per hoc tempus tumultus in Graecia moti, quorum mentio iniicitur. Auctores erant mercenarii¹⁾ ab Alexandro dimissi, ad Taenarum Laconiae duce Leosthene congregati. Initium belli Lamiaci. Cap. 111.

Susis Alexander movit in Cossaeos, gentem Mediae, alieni imperii impatientem, vi subigendam. Cap. 111.

Ann. 4. Perdomitis Cossaeis Alexander 25) Babylonem se recipit, intratque urbem, contemptis Chaldaeorum vaticiniis. Cap. 112.

Olymp. CXIV.

Ann. 1. Babylone convenerant legati ex omnibus fere orbis terrarum partibus ad Alexandrum missi. Recensus eorum. In classes divisos rex ordine audivit. Cap. 113. Tum apparavit Hephaestionis funus longe splendidissimum. Cap. 114. 115. Deinde desidia, vano splendore, superstitioni indulget. Ob crebra prodigia mortem proxime imminere et Chaldaeos (vid. cap. 12) vera praedixisse opinatur. Cap. 116. Cum ad Medium commissatum isset, extemplo in morbum incidit, quo mortuus est. Extremi eius sermones. Cap. 117.

¹⁾ Sed causam belli praebuit etiam venia exsulibus Graecorum ab Alexandro data redeundi in patriam. Conf. supra cap. 109; imprimis autem lib. XVIII, c. 8.

Multi suspicati Antipatrum per filium regi veneno dato vitam eripuisse. Paulo post Sisygambis, Darii mater, ob luctum inedia vitam finit. Cap. 118.

PERIODUS II.

Ab Alexandro M. usque ad Iulium Caesarem eiusque bellum Gallicum.

Lib. XVIII—XL.

Periodi II

Sectio I.

A successoribus Alexandri M. usque ad Agathoclis in Sicilia tyrannidem.

Lib. XVIII.

Olymp. CXIV, 2. — CXV, 3.

Prooemium ex ipsa Alexandri M. mortis historia sumtum. Quod veteres philosophi plures docuerunt, hominum animos immortales esse et sub vitae terrestri finem futura praevidere, id suo exemplo Alexander M. comprobavit, praedicens (conf. lib. XVII, cap. 117) amicorum principes funus suum *magno certamine* celebraturos esse. Namque haec vox eorum, quae mox secuta sunt, velut summa erat. — Additur annorum ratio. Liber annos VII complectitur. Cap. 1.

Hoc quoque libro rerum coaevarum notitia, quam alioquin Diodorus per singulos annos inserere solebat, omissa est. Acquiescit in enarrandis solis rebus inter Alexandri M. successores gestis. [V. praef. ad vol. 2, p. IV.]

Ann. 2. Dissidia in exercitu et inter principes de regno administrando ita dirimuntur ut Arrhidaeum, Philippi filium, regem constituant, eique Perdiccam ut regni procuratorem adiungant, ducibus autem ceteris singulas provincias assignent. Provinciarum inter duces distributarum recenset exhibitur. Cap. 2. 3. Executiuntur regis commentarii, et quae rex in po-

sterum suscipienda et exsequenda designasset, in deliberationem veniunt: placuit acta rescindere. Perdiccae in milites contumaces, in Meleagrum proditorem, et in Graecos, qui in superiore Asia defecerant, consilia ac decreta. Cap. 4. Iam sequitur regni Macedonici descriptio accuratior, et quidem 1) Asiae et singularum in ea provinciarum, Graecarum etiam coloniarum, ob defectionem, a Pythone bello oppressarum, et iussu Perdiccae contra datam fidem sublatarum. Cap. 5—7. «Atque hic tum rerum Asiaticarum status erat.» 2) Provinciarum Europae et rerum ibi gestarum. Erumpit bellum Lamiacum, cuius occasio iam supra (XVII, cap. 111) commemorata est. Belli causa¹⁾ assertur: infesti populi et exercitus, socii utriusque partis, duces, recensentur. Proelio victus Antipater, dux Macedonum, Lamiam perfugit, ubi obsidione inclusus tenetur. Sed facta eruptione Macedones vincunt: Leosthenes, Graecorum dux, saxo ictus perit. (Tum Demosthenes ab Harpalo corruptus exsilii poenam subiit.) Cap. 8—13. «Talis rerum in Europa status erat.»

Circumspicit Diodorus simul alias partes. Ptolemaeus, nactus provinciam Aegyptum, ut a Perdiccae insidiis, quas metuit, tutior sit, Antipatrum foedere sibi iungit. Lysimachus in Thracia Seutham regem bello impugnat. Proelio commisso victoria incerta manet. Leonnatus ex Asia vocatus Antipatrum auxiliis adiuvat. Cap. 14.

Redit deinde historicus ad bellum Lamiacum. Graeci Leonnati copias fundunt priusquam Antipatro iungeretur, ipsumque occidunt. Antipater victos colligens cedendo discrimini se subducit. Dum terra vincunt Graeci, classis Atheniensium, quamvis navibus aucta, a classe Macedonum, cui Clitus praefectus erat, duplici proelio cladem accipit. Cap. 15.

Interea Perdiccas bellum movet in Ariarathen, Cappadociae regem, eoque victo, Cappadociam in provinciam redigit, eique Eumenem Cardianum praeficit. Cap. 16 pr.

Tandem Diodorus Lamiaci belli historiam, aliis atque aliis rebus interruptam, ad finem perducit. Craterus e Cilicia cum

¹⁾ Omittit Diodorus eam, quam supra XVII, 111, commemoraverat.

novis copiis Antipatro apud Lamiam auxilio venit. Graecum proelio victi, pacem petunt atque impetrant. Cap. 16 med. 17. 18.

Inde transit ad bellum Cyrenaicum, quod eodem tempore inter Thibronem, Harpali interfectorem (conf. XVII, c. 108), Mnasiclem et Ptolemaeum gestum est, quo Cyrenaica in Ptolemaei potestatem concessit. Cap. 19—21.

His missis vestigat res a Perdicca post subiugatam Cappadociam (conf. c. 16) porro in Pisidia gestas. Cap. 22. Tum alia eius consilia persequitur, duplici matrimonio simul Antipatri amicitiam consequendi, simul regnum occupandi; et ab altera parte Antigoni, qui dolos animadvertit, adversa consilia cum Antipatro, Cratero et Ptolemaeo contra eum inita. Antipater et Craterus occupati erant in bello contra Aetolos, e Lamiaco bello residuis nec dum domitis. Sed rebus utcumque compositis bellum commune parant in Perdiccam, et in Asiam traiciunt. Cap. 23—25.

Ann. 3. Iam vero tempus incidit, quo funus Alexandri M. Babylone Alexandriam in Aegypto deducendum erat. Itaque in funeris apparatu describendo, cuius curam Arrhidaeus susceperat, historicus commoratur, et tantisper reliquam historiam interrumpit. Cap. 26—28.

Hinc redit ad bellum inter duces ortum. Eumenes cum Alceta et Neoptolemo ad Hellespontum Antipatro et Cratero oppositi; sed Neoptolemus, succensus Eumeni, ad partes Antipatri transit: proelio in Cappadocia conserto Eumenes victor, occisis Cratero et Neoptolemo. Cap. 29—32. Perdicca ipse in Aegyptum movet. Itineris bellicae fortuna. Perdiccae milites in summas angustias adducti, victoriae autem ab Eumene reportatae ignari, Perdiccam per factionem oppressum occidunt, et ad Ptolemaeum desciscunt. Summum imperium regumque tutelam Pythoni et Arrhidaeo ultro deserunt. Attalus, qui Perdiccae classi praeerat, Tyrum petit. Cap. 33—37.

Dum Antipater in Asia erat, Perdiccae instinctu Aetoli incursionem in Thessaliam fecerunt, ut eum retraherent. Interea Acarnanes invadunt Aetoliam, et Aetolos cogunt redire ad patriam defendendam; per quam occasionem Polysperchon Thessaliam recuperat. Cap. 38.

In Asia Arrhidaeus et Pytho cum regibus et exercitu ex Aegypto in Syriam transierunt. Ob Eurydicen imperiose praecipientem tutelae curam deponunt; quam recipit Antipater. Illic novam¹⁾ provinciarum facit distributionem. Exhibetur index provinciarum et eorum, quibus assignatae sint. Quo facto Antipater reges in Macedoniam reducit. Cap. 39.

Antigonus, cui regii exercitus imperium obtigit, Eumenum in Cappadocia debellat. Cap. 40—42.

Ptolemaeus exstincto Perdicca in imperio Aegypti confirmatus, Syriam et Phoenicem in ditionem suam redigit. Cap. 43.

Ann. 4. 2)

Olymp. CXV.

Ann. 1. 2)

Ann. 2. Ab Asia incipit Diodorus. Antigoni, victo Eumene, expeditio et victoria in Alcetam et Attalum. Ob Alcetam apud Termessum hostibus proditum iuventus Termessensium ira incensa tumultus excitat. Antigonus e Pisidia in Phrygiam abit. Cap. 44—47.

Ex Asia historicus in Macedoniam transit, et novissimos Antipatri, qui morti proximus erat, actus refert: Atheniensium legatos, iniqua petentes, clam occidere iubet; Polysper-

¹⁾ *Ἡ δευτέρα διαίρεσις ἐν Τριπαραδείσῳ.* Lib. XIX, c. 12.

²⁾ De lacuna, quae manifesta est, inspicienda sunt quae Rhodomanus et Wesselingius ad h. l. et ad finem capitis 57 admonuerunt. In ambiguo esse videtur in quam maxime libri ac temporis partem lacuna incidat. Cum proxime antecedentia cum sequentibus apte cohaereant, hic quidem Wesselingius nihil deesse, sed lacunae locum ante cap. 39 assignandum putat. Inter alia rerum Sicularum narrationem ea parte libri, quae excidit, fuisse comprehensam, coniicit ex lib. XIX, c. 3 med., ubi historicus expressis verbis commemorat res Siculas proximo libro singulatim fuisse traditas. Nobis quidem parum probabilis videtur haec opinio, quoniam inde ab Alexandro M. ac deinceps, libro itaque XVII et XVIII, terrarum regnorumque eorum, quae Alexander M. eiusque successores bello intacta reliquerant, omnis historia adeoque memoria consulto omissa est. Neque diffitemur formulas istas, quibus lectores ad librum XVIII remittantur, nobis suspectas esse. [V. praefat. vol. 2, p. III seq.]

chontem summum imperatorem et regiae stirpis tutorem, et Cassandrum filium chiliarchum seu in imperio secundum constituit. Cap. 48. Cassander altero loco haud contentus, belli societatem cum Ptolemaeo et alijs ducibus in Polysperchontem iungit. Polysperchon Olympiadem ex Epiro, quo ob inimicitias cum Antipatro confugerat, in Macedoniam revocat. (Conf. c. 57.). Cap. 49.

Redit deinde in Asiam, ubi mors Antipatri novos motus attulit. Inprimis Antigonus post eius mortem magna spe elatus Eumenem sibi amicum facere et eo adiuvante Asiae regnum occupare studet. Cap. 50. Arrhidaeus, Phrygiae satrapa, ut sibi contra Antigonum prospiceret, Cyzicenorum urbem praesidio occupare frustra conatus est. De his conatibus certior factus Antigonus copias mittit in Arrhidaeum, ipse movet in Clitum, Lydiae satrapam, aliosque, pecuniamque regiam e Cilicia in Macedoniam transvehendam intercipit. Cap. 51. 52. Eumenis, nunc ad armorum societatem ab Antigono vocati et obsidione liberati, fortunam variam, ingenium, industriam, et in utraque fortuna constantiam miratur historicus. Cap. 53.

Relictis rebus Asiaticis res in Europa gestas persequitur Diodorus, ac praesertim bellum a Cassandro in Polysperchontem motum. Cassander in Asiam ad Antigonum traiecerat, qui auxilia promisit; spes etiam erat Ptolemaeum belli socium futurum. Polysperchon ipse quoque circumspicit auxilia contra imminens bellum. Literas scribit ad civitates Graecas et ad Eumenem, ut regum potius quam Antigoni partibus adhaereant. Cap. 54—57.

Ann. 3. Eumenes tum assignatis pecuniis et copiis, tum acceptis ab Olympiade literis, permotus est ut fidem suam obstringeret regibus. Ex Asia in Macedoniam transvectus, prudentia, moderatione, modestia, insuper singulari in Alexandrum reverentia, animos omnium in se convertit. Per amicos ubique novos milites cogendos curat. Cap. 58—61. Ptolemaei et Antigoni consilia et insidiae in Eumenem, sed omnes irritae, describuntur. Ipse Eumenes in Phoenicem proficiscitur ad classem pluribus navibus augendam. Cap. 62. 63.

Hoc tempore Athenienses e literis regis (vid. cap. 56)

postulant ut ipsorum libertatem Polysperchon contra Nicanorem, quem Cassander Munychiae praefecerat, defendat portumque restituat. Sed placuit Polysperchonti, donec in Cassandrum bellum sit gerendum, insuper Piraeum per filium Alexandrum occupare. Suasor erat Phocion Atheniensis, ob id prodicionis accusatus, et supplicio affectus. Cap. 64—67. Hinc bellum a Cassandro et Antigono in Polysperchontem et regios movetur. Cap. 68—75. Cassander classe advectus Piraeum occupat, dum Nicanor Munychiam retinet. Qua re motus Polysperchon exercitum in Graeciam ducit: in Atiica relinquit Alexandrum filium, ipse in Peloponnesum profectus Megalopolin oppugnat. Damidis strategemate et elephantum impetus inhibitus et ipsa oppugnatio irrita facta est. Cap. 68—71.

Mox Clitum nauarchum cum classe in Hellespontum mittit, qui prohibeat ne copiae ex Asia in Europam transvehantur. Hic proelio apud Byzantium commisso hostium classem fundit, post haec ipse amissis paene omnibus navibus in fugam actus perit. Antigonus hac victoria fretus et maris et Asiae summum imperium invadere aggreditur. Itaque Eumenem insequendo urget, qui multo labore in Persiam se recipit. Haec in Asia gesta. Cap. 72. 73.

In Europa Polysperchon tum ob cladem apud Megalopolin acceptam tum ob socordiam vilescit; contra in Cassandrum et civitatum Graecarum et Macedonum favor se inclinat. Cap. 74. 75.

Periodi II

Sectio II.

Ab Agathoclis in Sicilia principatu usque ad eius bellum adversus Poenos, et pugnam quidem apud Himeram.

Lib. XIX.

Olymp. CXV, 4. — CXVII, 2.

Prooemium continet observata quaedam de rerum publicarum conversionibus, earumque causis et praecipuis auctoribus. Nunquam facile ab infimae sortis hominibus, sed plerumque ab optimatibus eorumque factionibus, oppressam libertatem

et invectam esse tyrannidem. Honoratissimum et potentissimum quemque libertati maxime suspectum et fraudi esse. Siciliam eius rei exemplis abundare, et Agathoclem recentissimum illud praebere. Ita transitum parat ad Siciliae historiam, quae novae periodo velut fundamentum substernitur. Ab ea certe temporis termini sumti, qui sectionem et librum circumscribant. Cap. 1. Continet liber VII annorum historiam.

Ann. 4. Ad hunc annum, quo Syracusarum tyrannidem occupavit Agathocles, eius hominis ortum totamque¹⁾ vitam eo usque actam Diodorus retulit, ne divisa per plures annos narratio minus dilucida vel minus grata esset. Cap. 2—9. «Hunc tum statum Sicilia habuit.»

** Ex Sicilia in Italiam transit historicus. Romani iam in nonum annum cum Samnitibus bellum gesserant. In Apulia Daunia vastata; Canusini in deditionem venerunt; Romae additae duae tribus Falerina et Ufentina. Cap. 10 pr. Crotoniatarum et Bruttiorum bello composito intestinis discordiis agitantur, facta conspiratione cum Heraclide et Sosistrato. Cap. 10. «Persecuti gesta in Sicilia et Italia, orationem convertamus ad reliquas Europae partes.»

Sequitur Macedonia. Polysperchon, adiuvante Aeacida rege Epiri, Olympiadem ex Epiro, ubi ob odium Cassandri vixerat, revocat et in regnum reducit, a qua deinde in Eurydicen et Philippum, Nicanorem, Cassandri fratrem, huiusque asseclas, crudelissime saevitum est. Omnes trucidat; eoque commune in se odium excitat. Cap. 11.

Iam res Asiaticas perlustrat. Eumenes, qui Macedones Argyraspides eorumque ducem Antigenem secum habebat, e Babylonia, ubi castra habuit, Susa versus movet, perpetuo insectantibus Seleuco et Pythone, qui etiam Macedones abalienare student. Peucestes vero Persidis satrapa et complures alii satrapae, quibus Python erat suspectus, in Susianam congressi suas copias Eumenianis iungunt. Fit contentio de summo imperio. Eumenes autem suadet ne unum imperatorem creent, sed communi consilio de republica deliberent,

¹⁾ Singula vitae momenta singulatim indicata requiras in argumentis librorum.

habito consessu ad solium Alexandri, quem velut praesentem venerentur, ad eundem modum, qui supra lib. XVIII, c. 60, 61, descriptus est. Ita pacem et concordiam firmat. Itaque cum Antigonus Mesopotamia profectus Eumenem hoc tempore invasurus esset, iunctum satraparum agmen hostem deterruit, et a bello Eumeni ac Macedonibus inferendo avertit. Cap. 12—15. Cognito autem Antigonum in superiores Asiae provincias movisse, Attalus, Polemo, Docimus, Antipater et Philotas, per hanc occasionem e castello, quo capti tenebantur (conf. lib. XVIII, c. 45) evadunt. Sed dum cunctantur, iidem rursus capiuntur. Cap. 16.

Olymp. CXVI.

Ann. 1. Primo Diodorus res in Asia inter Antigonum et Eumenem gestas persequitur. Cap. 17—34. Deinde refert quae in Europa a Cassandro, Polysperchonte huiusque filio Alexandro acta sint. Cassander in obsidenda Tegea in Peloponneso occupatus, cum Olympiadis reditum in Macedoniam et Eurydices aliorumque necem (conf. XIX, c. 11) accepisset, in Macedoniam contendit, et Pydnam, quo Olympias se receperat, obsessam tenet. Cap. 35. 36. Tum in Asiam revertitur, ubi Antigonus et Eumenes acerrimo proelio configunt. Victus Eumenes. Quo facto Macedones ultro ad Antigonum deficiunt, ipse Eumenes hosti a suis traditus morte occubuit. Cap. 37—44. — Obiter triplex diluvium commemoratur, quo Rhodus per id tempus vastata est. Cap. 45. — Hinc revertitur historicus ad Antigonum, qui Pythone etiam occiso nunc in Asia regnat. Cap. 46—48. Tandem rursus in Europam transvolat, ubi narrationem de Cassandri rebus gestis continuat. Capta et occisa Olympiade una cum Aristonoo duce copiarum regno potitur. Potestate omni modo firmata, condita etiam nova urbe, quam a suo nomine Cassandream appellavit, et in transitu Boeotiae Thebis (conf. XVII, c. 13. 14) instauratis, in Peloponnesum movet. Cap. 49—54.

Ita narrationis tenore generatim descripto, simul perspicuitati, simul brevitati inservire studui. Singulas historiarum partes in argumentis accuratius explicuimus.

Ann. 2. A rebus Asiaticis initium capitur. Antigonus,

in Susiana relicto Aspisa praefecto in Babyloniam se confert. Benigno ibi hospitio exceptus a Seleuco, eius provinciae satrapa, cum redituum rationem exigeret, Seleucus id indignatus, et Antigoni insidias metuens, ad Ptolemaeum in Aegyptum confugit. Chaldaei interitum Antigono praedicunt, quod Seleucum manibus elabi passus sit. Itaque Antigonus, ostenta expiaturus, et Ptolemaeum et Cassandrum et Lysimachum sibi propitios reddere studuit; sed hi nihilominus, cum propositam conditionem de dividendis provinciis et thesauris non acciperet, arma in eum consociaverunt. Cap. 55 — 57. Antigoni socii advocati, apparatus bellicus, profectio in Phoenicem, Cap. 58. [Obiter Diodorus refert circa hoc tempus Crateri ossa (conf. XVIII, c. 30) per Aristonem Philae ad sepulturam tradita esse; cuius mulieris ingenium animumque praedicat. Cap. 53.] Duces Antigoni in Peloponnesum, Cappadociam, Bithyniam cet. missi: Polysperchon et Alexander eius filius socii facti. Cap. 60. Antigonus Cassandrum perduellionis reum facit; Graecos libertatis spe allicit; quos eisdem Ptolemaeus ad eandem spem erectos in suas partes trahere conatur. Tum infesti exercitus in diversas partes profecti recensentur. Cap. 61. 62. «In hoc statu res Antigoni erant.»

Expositis rebus in Asia gestis, sequuntur res in Europa et primo quidem in Graecia et Macedonia gestae. Apollonides, Cassandri legatus, expeditionem facit in Arcadiam, inde in Argolidem, ubi in adversariorum factionem summam exercet immanitatem. Cassander vero per Thessaliam in Boeotiam movet, ubi Thebarum instaurationem adiuvat; deinde Peloponnesum ingressus Cenchreas expugnat, Corinthiorum agrum populatur, Orchomeniorum urbem per proditionem capit. Tum reditum parat in Macedoniam. Postea Alexander fil. Polysperchontis ab Antigono ad Cassandrum desciscit. — Polyclitus Ptolemaei nauarchus Theodorum Antigoni nauarchum capit, eiusque copias et pedestres et navales fundit. Cap. 63. 46.

Deinde Diodorus perstringit res memoratu dignas in parte Europae occidentali obvias. In Sicilia Agathocles contra pactorum fidem Messeniorum castellum aliquod occupat, ipsamque urbem urget; tandem Carthaginienses ipsum ablata restituere cogunt.

** In Italia Romani bello in Samnites occupati Ferentum capiunt. Nucerini ad Samnites deficiunt. Cap. 65.

Ann. 3. Aristodemus Antigoni legatus Aetolos ad auxiliandum Antigono adigit; inde profectus in Peloponnesum properat, et Alexandrum ab obsidione Cyllenes depellit. Relicto ibi praesidio in Achaiam movet. Tum in Aetoliam redit. Interea Alexander Dymaeos subigit; sed cives superstites, acceptis ab Aristodemo auxiliis, deleto praesidio, libertatem recuperant. Cap. 66. Mox Alexander, Sicyone decedens, ab Alexione, amicitiam simulante, occisus est; cuius tamen coniux Cratesipolis, mariti vices subiens, res prudentia et fortitudine singulari gessit. Cap. 67 pr. «Atque in hoc statu res Peloponnesi erant.»

In Aetolia novi tumultus per factiones orti. Interea Cassander copias in Asiam transmittit, tum ad tutandas civitates foederatas, tum ad cohibendum Antigonum, ne in Europam traiciat. Cap. 67 med. 68. Itaque Antigonus verens ne Cassander ipsum in Asia adoriatur, quae ad defendendam eam necessaria videbantur, constituit; filium Demetrium cum copiis in Syria relinquit, adiunctis iuveni IV gravissimis et fortissimis viris, qui consilio sint, ipse ad Celaenas Phrygiae promovet. Cap. 69. «In hoc statu res Graeciae et Asiae erant.»

Neque res Siculae intactae praetereuntur. Breve Agrigentinarum bellum in Agathoclem oritur. Socii erant Geloi et Messenii. Ad hoc eos incitaverant exules Syracusani, monentes tyranni potentiam coercendam esse priusquam opprimeret omnes. Sed ob imperatoris superbiam, quem Lacedaemonii miserant, mox belli suscepti eos poenituit. Itaque conciliatore Amilcare pax facta est. Restituta temporum securitate Agathocles ditionem, nullo hoste impeditus, auxit et firmavit, simul copiis et armis se ita instruxit ut ad bellum, quod a Poenis imminabat, sustinendum paratus esset. Cap. 70—72 pr.

** Adiecta notitia rerum Romanarum et belli quidem cum Samnitibus continuati. Cap. 72 extr.

Ann. 4. Primo de rebus in Europa gestis agitur, et quidem de bello Callatianorum in Ponto, qui defecerant, iunctorumque aliorum populorum, Thracum et Scytharum, in Lysi-

machum. Auxilia etiam Antigonus his populis miserat, tum mari, tum terra, Pausania duce. Quos tamen hostes cunctos Lysimachus devicit, Pausania interemto. Cap. 73. Antigonus, frustrato eo conatu, Telesphorum cum classe et copiis in Peloponnesum mittit, ad Graecos vindicata libertate sibi conciliandos, quae res meliorem successum habuit. Philippus Cassandri frater bellum pro fratre in Aetolos et Epirotas suscepit, resque prospere gessit. Cap. 74. Ad hunc finem res in Graecia perductae.»

In Asia Asander bello pressus cum Antigono in gratiam redit, Agathone fratre obside dato. Deinde, cum pacis poeniteret, fratre e custodia surrepto, de novo ab Antigono deficit, et Ptolemaeum atque Seleucum in auxilium vocat. Tum Caria omnis ab Antigono subacta. Cassander classe Graeciam petit. Cum Oreum oppugnaret, Telesphorus et Medius ei instant. Sed auxilio veniunt Athenienses. Cap. 75.

** In Italia bellum cum Samnitibus continuatum. Samnites pugna ad Cinnam commissa cladem accipiunt. Campani, qui a Romanis defecerant, audita ipsorum de Samnitibus victoria, pacem petunt. Cap. 76.

Olymp. CXVII.

Ann. 1. Narrationem passim intricatiorem deprehendes. Primo de rebus in Graecia gestis agitur. Antigonus Polemonem (Ptolemaeum, Antigoni nepotem et legatum, vid. Palmerium et Wesselingium ad c. 77, not. 86) cum classe et copiis, adiunctis etiam Rhodiorum auxiliis, in Graeciam mittit, ad vindicandam Graecorum libertatem. Appellit ad Boeotiae oram, ubi novas copias accipit, et Chalcidenses in Euboea in societatem accipere sperat. Sed Cassander maxima vi obstitit. Interea Antigonus ad Hellespontum contendit, inde in Macedoniam trajecturus. Id metuens Cassander, relicto praesidio Chalcide, in Macedoniam se recipit. Cap. 77. Coreyraei Apolloniatis et Epidamniis contra Cassandrum auxilio veniunt, et Cassandri praesidium expellunt. Dum discessit Cassander, Ptolemaeus Antigoni legatus Chalcidem capit; tum in Atticam et ad ulteriora promovet, rerumque potitur. Cap. 78.

Deinde narratio ad res Asiae et Aegypti transfertur. Pto-

lemaeus Cyrenaeos, Cyprios, pluresque alios, qui defecerant, per legatos subigit; ipse in Syriam et Ciliciam expeditiones suscipit. Cap. 79. Inde in Aegyptum reversus denuo, a Seleuco excitatus, copias in Syriam contra Demetrium, Antigoni filium, ducit. Trepidat iuvenis in acie instruenda, sed animum addunt milites, quos animi mansuetudo et corporis decor ceperat. Cap. 80. 81. Acies ab utraque parte instructae describuntur. Cap. 82. 83. Proelio ad Gazam victus Demetrius Tripolin aufugit. Cap. 84. 85. Ptolemaeus insuper Sidonem et Tyrum in deditionem redigit. Cap. 86. «In hoc statu tum res Asiae erant.»

Sequuntur res in Graecia gestae. Telesphorus Antigoni nauarchus cum ad Corinthum moraretur, indignatus quod Ptolemaeum sibi praeferreri videret, ab Antigono defecit. Obviam ivit Ptolemaeus, eiusque conatus suppressit. Cap. 87. In regno Epiri Aeacidem (conf. c. 74) secutus est Alcetas, Cassandro infestus. Itaque Lyciscus, Cassandri in Acarnania legatus, bello illato eum regno eicere parat. Cum duplici proelio decertassent, et altero Alcetae copiae succubuissent, Cassander suis succurrens, facta cum Alceta pace, in Apolloniatas movit, qui ad Illyricos desciverant. Sed proelio pulsus in Macedoniam redit. Leucadii quoque, a Corcyraeis auxilia nacti, a Cassandro defecerunt. — Alcetam postea sui ob eius superbiam occiderunt. Cap. 88. 89.

Iam vero Asiae res ulterius persequitur historicus. Seleucus post Demetrium superatum (c. 84), absente etiam Antigono (c. 77), in Babyloniam contendit, quamvis modico exercitu, tamen confisus Babyloniorum in se benevolentiae ac fidei. Antigoni asseclae, in arcem quandam recepti, facile capti. Hoc itaque modo Babyloniam Seleucus recuperavit. Cap. 90. 91. Movet quidem in eum Nicanor Mediae dux, sed partim proelio pulsus, partim a suis desertus, cum paucis amicis fugam capessit. Cap. 92. Eodem vero tempore Demetrio, quamvis magna clade afflicto, contigit Cillen Ptolemaei legatum, in eum cum exercitu missum, opprimere, ipsumque e vita tollere; quo fausto successu cognito, eius pater Antigonus, tum ad Celaenas in Phrygia castra habens, properato itinere suas admovit copias, ut filius copiis longe superior

esset. Quamobrem Ptolemaeus copiis impar consultum duxit se in Aegyptum recipere. Cap. 93. Ita recuperata Syria Antigonus expeditionem in Arabiam facere aggressus est. Arabum diversa genera, instituta, mores describuntur. De expeditione ipsa eiusque eventu narratio. Petram nequidquam oppugnans Demetrius, donis acceptis, ad lacum Asphaltiten iter retro vertit, qui lacus et in eo natum bitumen obiter describitur. Cap. 94—100 med. Interea nuntio accepto Seleucum Babylonia esse potitum, Antigonus Demetrium in Babyloniam ablegat, qui urbem Babylonem desertam offendit et capit. Cap. 100 extr.

** Inseritur hic rerum Romanarum mentio. Prospere succedit bellum in Samnites et loca multa expugnantur. Colonia Pontia deducta. Cap. 101.

Tandem res in Sicilia gestae lustrandae supererant. Messenii, quamvis pace facta, (conf. c. 71.) infesti erant Agathocli. In eorum urbem confluerunt exsules Syracusanorum. Eam Agathocles, misso Pasiphilo cum arcanis mandatis, dolo capit, exsulesque omnes concidit. Deinde agros Carthaginiensium infestat, et multa loca munita capit, missoque Pasiphilo Dinocratem exsulum ducem proelio vincit. Cap. 102—104.

Ann. 2. Insignis hic annus pactione Cassandri, Ptolemaei et Lysimachi cum Antigono de provinciis et nece clandestina Rhoxanes una cum rege iussu Cassandri per Glauciam commissa. Ita provinciarum administri metu regis liberati provincias tanquam regna occupabant. Cap. 105 pr. «Atque in hoc statu tum Asia, Europa, Graecia atque Macedonia erant.»

** Adiecta notitia rerum Romanarum. Pollitium Romani oppugnant. Interamna deducta colonia. Cap. 105 extr.

Denique Diodorus in rebus Siculis belloque a Poenis Agathocli illato finit. Hanc libri seu spatii temporis percurrendi metam constituerat. Iam diu Poeni ob Agathoclis ingravescentem tyrannidem solliciti erant; nuper etiam per Dinocratem exsulum Syracusanorum ducem admoniti (Cap. 103.) ut eam coercerent. Itaque nunc maximo quo possunt apparatu Poeni bellum in eum instruunt. Navibus advectae e Libya copiae tempestate attritae; deinde mercenario milite et socio-

rum auxiliis refectae. Agathocles copiis multo inferior Gelam dolo occupat, civibus, quotquot suspecti essent, crudelissime mactatis; ad hanc urbem, praesidio valido munitam, castra locat. Cap. 106. 107. Poenorum castra circa Himeram fluvium ad Ecnomon montem erant. Pugna ibi conserta Poeni victores, Agathocles clade ingenti affectus. Tum vero Agathocles, ut rebus suis consuleret, consilium cepit bellum in Libyam transferendi. Cap. 108—110. «Nos itaque e proposito ab Agathoclis expeditione in Libyam sequentis libri initium faciemus.»

Periodi II

Sectio III.

Ab Agathoclis bello in Libya contra Carthaginienses gesto usque ad bellum commune regum in Antigonum.

Lib. XX.

Olymp. CXVII, 3. — CXIX, 3.

Prooemii argumentum ex arte historica petitur, non abhorrens quidem ab opere historico, at nulla propria ratione ad hunc librum pertinens, neque nexu aliquo ei iunctum, sed moris ac consuetudinis causa appositum. Scriptor prooemiorum multa exempla prompta habuisse videtur, unde quoties opus fuerit, singula, quae certe haud incongrua essent, sumeret. Dissertit vero hoc prooemio de orationum historiis interpositarum tum abusu tum etiam usu. Cap. 1. 2.

Adiecta chronologica ratio. Cap. 2 extr. Continet liber IX annos.

Ann. 3. Post pugnam ad Himeram, cum in Sicilia omnia ad perniciem profligata, magna pars copiarum caesa, socii paene omnes abalienati essent, Agathoclem spes cepit fore ut perdita in Sicilia, ubi Poeni numero et robore praevalebant, in Africa recuperaret. Belli in Africam transferendi, simul Siciliae per Antandrum fratrem tuendae ratio. Cap. 3. 4. Navigatio in Africam prudenter dissimulata: nihilominus ob crebros hostium obviorum impetus admodum periculosa. Adventus in ora Africana; sacra Cereri et Proserpinae facta;

naves incendio deletae, ne milites refugium haberent; milites recreati, partim primis itineribus per agros amoenos ac fertiles ducti, partim Megalopoli et Tunete urbibus ex improviso oppugnatis et captis. Cap. 5—8. Carthaginienses, inopinato adventu hostium consternati, subito cogunt exercitum. Hanno et Bomilcar imperatores copias producunt in aciem. Cap. 9. 10. Agathoclis acies. Fictis ominibus erigit suorum animos. Cap. 11. Proelio acerrimo commisso cadit Hanno; solus superstes Bomilcar suis potius quam reipublicae commodis servit: victor Agathocles hostium castris politur. Caesarum hostium numerus. Poeni, elusa victoriae spe, qua erant elati, donis, adeoque hostiis humanis, deos placare student. Cap. 12—14. In Sicilia interea Amilcar Syracusis instat, dissimulata suorum in Africa caede; tandem Antander, accepto de fratris victoria nuntio audacior factus, hostes urbe propulsat. Cap. 15. 16. — Agathocles in dies gravior Poenis, etiam tum, cum acceptis novis e Sicilia copiis ipsum apud Tunetem castris exuissent. Cap. 17. 18. «In hoc quidem statu res Siciliae et Africae erant.»

Ab his ad Macedoniam regnique Macedonici provincias ducumque bella mutua historicus se convertit. Cassander Autoleonti Paeonum regi contra Autariatas auxilio venerat. Ad eum Ptolemaeus Antigoni in Peloponneso legatus deficit. Antigonum insuper bello petit Ptolemaeus Aegypti princeps, quod contra inita pacta (conf. lib. XIX, c. 105.) imperatorum Graecis civitatibus libertatem non restituit. Sed ubique victor Antigonus. Cap. 19. Polysperchon, ut Cassandrum Macedoniae regno pellat, Pergamo arcessit Herculem Alexandri filium, bellumque in eum movet sociis Aetolis. Cap. 20. Ptolemaeus subacta Cypro saevit in Nicoclem Paphiorum regem, suspectum ob amicitiam cum Antigono. Cap. 21.

* Finita rerum ad Siciliam regnumque Macedoniae pertinentium historia, quae ἡ ἐπαγγελία τῶν γεγονότων, propositum operis in hoc temporis spatio argumentum caputque erat, adiicit scriptor τὰς συνεχεῖς πράξεις, res coevas aliorum regnorum, ab historiae communis corpore sive systemate avulsas, atque historiae catholicae velut parerga. Moritur in Ponto Parysades Bospori rex, (conf. XVI, c. 52.) De regno

oritur bellum inter relictos tres filios, Satyrum, Eumelum et Prytanim. Occisis reliquis Eumelus superstes regnum suscipit, et per quinque annos optime et felicissime gerit; tum curru vectus, consternatis equis, occubuit. Itaque novo exemplo vides confirmatum subinde plurium annorum historiam ad unum referri annum. Cap. 22—26.

** Adiecta mentio rerum Romanarum, sed in locorum nominibus valde corrupta. Cap. 26 extr.

Ann. 4. Incipit historia anni a rebus Macedonicis. Ptolemaeus Aegypto praefectus, re male gesta in Cilicia, (vid. c. 19.) movet in Lyciam, ubi urbes et castella plura vi capit. Inde in insulam Con profectus in societatem recipit Ptolemaeum, Antigoni nepotem et legatum, a fratre deficientem: eundem mox ob insidiarum suspicionem de medio tollit. C. 27. Polysperchon, Cassandro infestus, promissis captus cum eo in gratiam redit; et Herculem, quem in regnum paternum erat reducturus, clam necat. Cap. 28.

Obiter commemorata nova in Chersoneso urbe, a Lysimacho condita et a suo nomine appellata, nuntiatoque Cleomenis regis Lacedaemoniorum obitu, quem Areus secutus est, transit ad res in Sicilia gestas. Amilcar, expugnata paene tota Sicilia, dum exercitum Syracusas ducit et hanc urbem oppugnat, Poeni facta obsessorum eruptione fugati et caesi, Amilcar ipse captus est. Cap. 29. Post hanc caedem summa Poeni consternatione afflicti, Amilcar trucidatus, eius caput abscissum ad Agathoclem in signum victoriae transmissum est. Cap. 30. Exercitus Poenorum insuper seditione inter Graecos et Barbaros turbatus. Per hanc opportunitatem Agrigentini duce Xenodico imperium occupant. Syracusani frumenti penuria pressi. Advectae frumentariae naves a classe Punica interceptae. Cap. 31. 32. «Res Siciliae in hoc statu erant.»

Iam res in Africa gestas persequitur Diodorus. Accepto nuntio de caede suorum in Sicilia et morte Amilcaris Poenorum animi fracti et afflicti. Sed eodem tempore Agathocles summum vitae discrimen incurrit, orta in castris seditione ob Lyciseum ducentem a filio Archagatho occisum. Reconciliatis militibus Agathocles Poenos subita incursione opprimit et

nova clade afficit. Cap. 33. 34. «Nos vero persecuti res in Libya et Sicilia gestas animum ad res Italiae advertamus.»

** Ac nunc quidem res Romanae paullo copiosius quam ante enarrantur. Ob Sutrium Romanorum coloniam bellum in Hetruscos ortum. Simul alterum bellum in Samnites tenet Romanos. Superiores Romani. Tum Appius Claudius censor novis institutis bene meret: aqua Appia in urbem deducta, via Appia strata, magistratus cum plebe vulgati. Cap. 35. 36.

Olymp. CXVIII.

Ann. 1. Primo de Asiae Graeciaeque rebus agitur. Ptolemaeus, Aegypto praefectus, Myndo solvens, (vid. c. 19. 27.) pristinum propositum de Graecia liberanda et sibi adiungenda (conf. lib. XIX, c. 61.) ulterius persecutus, in Aegyptum redit. — Cleopatra Alexandri M. soror, Alexandri regis Epirotarum coniux, (vid. lib. XVI, c. 92.) cuius coniugium generis causa duces singuli appetebant, ex invidia Antigoni iussu necata. Cap. 37.

Hinc res in Libya gestas Diodorus adit lustrandas. Agathocles, relicto filio ad Tunetem, Poenorum exercitum ad Numidas, qui defecerant, domandos profectum insequitur, proelioque fundit. Sed Numidae praedantur suorum castra. Captos Graecos Agathocles contra datam fidem extinguit. Cap. 38. 39. Iam augendis opibus intentus Ophellam Cyrenaicae praefectum, (vid. lib. XVIII, c. 21.) magnis promissis inducit ut in armorum societatem veniat. Suscipit hic plurimum mensium iter cum magno exercitu ad castra Agathoclis. Regiones peragranda obiter describuntur, immixto etiam mytho de antro Lamiae. Socium, amicum atque hospitem, cum adventasset, falso in suspicionem insidiarum adductum impia caede opprimit Agathocles, exercitum autem beneficiis captum sibi conciliat. Cap. 40—42. Bomilcar, dum Agathoclem aliis rebus occupatum animadvertit, id tempus maxime opportunum ratus, regnum, cuius dudum cupidus erat, invadere conatur; sed oppressus a civibus supplicio occubuit. — Hoc tempore Agathocles naves spoliis onustas Syracusas misit. Multa tempestate oborta illae mersae. Cap. 43. 44.

** Rerum Romanarum brevis notitia adiecta. Cap. 44 extr.

Ann. 2. Primo res Graeciae narrantur. Demetrius Antigoni filius a patre in Graeciam missus, ut tum alias civitates tum inprimis Athenas, a Cassandro occupatas, in libertatem vindicaret, Athenis eicit Demetrium Phalereum, Cassandri legatum; Dionysium, Munychiae praefectum, cum urbe capit. Ara Servatorum Antigono et Demetrio posita. Tum aliae etiam civitates liberatae. Cap. 45. 46. Inde cum classe et copiis profectus Demetrius Antigoni filius movet in Ptolemaeum, et quidem in insulam Cyprum; ubi commisso proelio Menelaum Ptolemaei legatum fundit, et usque in urbem Salaminem repellit. Sequitur urbis oppugnatio, adhibito ingenti machinarum apparatu, in his nova machina, cui Helepoli nomen inditum. Sed impetum eludit Menelaus, iniecto in oppugnantes igne et machinis incendio vastatis. Cap. 47. 48. Interea Ptolemaeus obsessis auxilio venit cum classe et exercitu. Tum pugna navali decertant. Acies infestae et pugna ipsa describitur, qua Demetrius superior discessit. Ptolemaeus, ingenti clade profligatus, omissa Cypro in Aegyptum se recipit. Cap. 49—52. Ceterum haec ad Salaminem pugna *novorum regnorum* velut *decretoria* erat. Nam ad Antigoni exemplum ceteri etiam duces *regum dignitatem et titulum* sibi sumserunt et arrogarunt. Cap. 53.

„Postquam de his satis diximus, res in Libya et Sicilia singulatim persequamur. «Agathocles ipse quoque regis titulum et insignia suscipit, regisque superbiam factis demonstrat. Uticam, quae defecerat, vi capit, et in cives immanissime saevit. Multis aliis populis et urbibus in ditionem suam reductis, sollicitus de rebus Siciliae in regnum redit. Cap. 54. 55. In Sicilia tum maxime, cum Agathocles adveniret, Xenodius Agrigentorum imperator, (vid. c. 31.) victus erat; quo facta Agathocles loca plura expugnat. Sed supererat Dinocrates exsulum dux, viribus tum longe superior. Cap. 56. 57 pr. Ab hoc tempore res Agathoclis et in Sicilia et in Libya in deterius inclinabant.

In Libya quidem Archagathus et ipse et per legatos aliquantis res prospere gesserat, et multos populos subegerat, progressus usque ad Pithecussas. Cap. 57. 58. Iam vero Poeni, nova belli gerendi ratione inita, Archagathum tripar-

tito aggreduuntur: quo hic copias distrahere cogitur. Duplici clade afflictus a sociis insuper deseritur. Agathocles certior factus de suorum in Libya calamitate, cum classe filio in auxilium venire properat. Ante discessum proelio navali Poenos et terrestri Agrigentinos vincit. Eam victoriam sacris et epulis celebrat. Ingenium regis maxime in epulis proditum. Cap. 59—63. Revertus in Africam res admodum depravatas invenit; mox, dum damna reparare annititur, clade multiplici et defectione militum afflictus in multo peiora incidit. Cap. 64—67. Desperatis rebus, relicta Africa, destitutis filiis et militibus clam abire et in Siciliam refugere parat. Aegre elapsus vinculis, quibus vinctus retinetur, in Siciliam aufugit. Tum vero filios eius milites necant. Carthaginenses omnia recuperant et exercitum relictum in deditionem cogunt. Cap. 68. 69. Admiratur historicus subitam fortunae conversionem et manifestam numinis vindictam. Cap. 70. Redux Agathocles in Sicilia rapinis et caedibus in omnes grassatur. Horrorem iniicit descriptio. Cap. 71. 72.

Ann. 3. Initium fit a rebus Asiae. Antigonus, accito filio Demetrio e Cypro, quem classi praefecit, bello simul terrestri simul navali Ptolemaeum in Aegypto adoritur. Copiarum, elephantorum, navium numerus. Belli impetus erat maximus. Sed aditu ab omni parte firmis praesidiis munito, cum exercitus com metu et frumento intercluderetur infecta re in Syriam redit. Ptolemaeus autem Aegyptum, ante contra Perdicam (conf. lib. XVIII, c. 36 sqq.) defensam, iam altero bello vindicavit et asseruit. Cap. 73—76.

* Interiicitur notatio principum Heracleae Ponticae. Mortuo Dionysio (conf. lib. XVI, c. 88 extr.) succedunt filii Oathras et Clearchus, qui VII et X annos regnant. Alias Diodorus eiusmodi abruptas rerum coaevarum notitias finito annuo cursu velut appendicem adiacere solebat. Cap. 77 pr.

Inde ad res Siculas transit scriptor. Accidit autem quod citra fidem erat. Agathocles post tot adversos casus cum omnes haberet infestos, insuper vero Pasiphilus copiarum dux (vid. lib. XIX, c. 102) cum exercitu ad Dinocratem exsulum imperatorem (vid. lib. XIX, c. 104) defecisset, animo

ita concidit ut principatu abire destinaret et Dinocrati levis-
simis conditionibus pactionem offerret. Cum Dinocrates con-
ditionem non acciperet, mutavit consilium, Dinocratem apud
suos ut hostem libertatis accusavit et cum Poenis pacem fecit.
c. 77—99. «In hoc statu res Siciliae erant.»

** Brevis notitia rerum Romanarum adiecta. Romani
bello urgent Samnites. Cap. 80.

Ann. 4. Primo de rebus in Asia gestis. Rhodiorum res-
publica, opibus reque navali florentissima, adverterat aemulo-
rum regni Macedonici singulorum animos. Ut nullius invidiam
excitarent nec bellis immiscerentur, aequaliter colebant omnes,
ab omni partium studio alieni. Sed cum nihilominus ob mutua
commercia cum Aegyptiis inprimis Ptolemaeo favere videren-
tur Antigonus invidia ductus ab ipsis iam ante auxilia contra
Ptolemaeum poposcerat. Quae cum recusassent, Antigonus
merces eorum intercepit bellumque iis intulit, misso Deme-
trio filio cum classe. Cap. 81. 82. Belli acerrime gesti hi-
storia et oppugnationis descriptio. Cap. 83—87. Rhodii for-
tissime resistunt et navali proelio Demetrium fundunt. Interea
a Cnosiis et Ptolemaeo auxilia subveniunt. Cap. 88. «Atque
in hoc statu tum erat Rhodi oppugnatio.»

In Sicilia Agathocles in Dinocratem ex exsulum exercitum,
cum pacem oblatam accipere noluisse, bellum renovat.
Pugna apud Torgium commissa vincit Agathocles et captos
contra datam fidem obruncat; sed Dinocratem inter amicos
recipit, cuius opera castella et urbes hostium reliquae in ditio-
nem Agathoclis venerunt. Cap. 89. 90.

** Rerum Romanarum brevis narratio. Proelio victi
Samnites. Cap. 90 extr.

Olymp. CXIX.

Ann. 1. Bellum in Rhodios continuatum. Cum a mari
nihil effectum esset, (v. c. 88.) Demetrius aggressus est urbem
a terra oppugnare. Machinarum apparatus: insignis in his
erat helopolis (conf. c. 48.) ingentis magnitudinis, a Diodoro
accurate descripta. Cap. 91. Excellebat Demetrius arte oppu-
gnandi urbes, (conf. c. 103.) qua Poliorcetae cognomen me-
ruit. Cap. 92. Oppugnationum et propugnationum opera atque

fervor. Cap. 93—95. Obsessi commeatu a Ptolemaeo, Cassandro et Lysimacho accepto, in novos impetus sustinendos eriguntur. Cap. 96—98. Adhortantibus Graecarum civitatum legatis, Ptolemaeo, Aetolis, concedente etiam Antigono in aequas conditiones, pacem iungunt. Pacis conditiones additae. Cap. 99. Bene de se meritos Rhodii muneribus et honoribus afficiunt. Cap. 100 pr.

His perfunctus Demetrius iussu patris movet in Graeciam, interea dum aberat, a Cassandro et Polysperchonte occupatam, et in hos parat bellum ad liberandos Graecos. Cap. 100 extr.

* Tum mortuus Eumelus Bospori rex; (conf. c. 21—25.) succedit Spartacus filius, qui XX annos regnat. ib.

Iam ad Siciliam procedit narratio. „Rebus Graeciae et Asiae accurate expositis orationem transferamus ad alias orbis terrarum partes.» Agathocles Liparaeos nulla iniuria affectus iniusto bello subigit, et ipsas in Prytaneo repositas pecunias, Vulcani et Aeoli nomina vel simulacra insculpta habentes, vi aufert. Sed Neptunus extemplo iniuriam ultus immisso naufragio; Vulcanus non ita multo post, cum rex rogo impositus vivus cremaretur, de quo historicus infra plura se dicturum promittit. (Vid. Ecl. lib. XXI, num. 16.) Cap. 101.

** Inter Romanos et Samnites bellum post XXII annos compositum. Cap. 101 extr.

Ann. 2. Omissis aliis solam Graeciam spectat historicus, quo nunc belli vis versa est. Demetrius bellum in Cassandrum et pro liberanda Graecia urget. Capit primo Sicyonem, et expellit Ptolemaei praesidium; deinde Corinthum, tum urbes Aethiopiae, fugatis vel captis Cassandri militibus. «Atque in hoc quidem statu res Demetrii erant.» Cap. 102. 103.

** Adiungitur paullo amplior de rebus in Italia gestis narratio. Tarentini in Lucanos et Romanos bellum gerunt et Spartanos socios advocant, qui Cleonymum cum copiis mittunt. Re male gesta Cleonymus in Corcyram aufugit. Cap. 104. 101.

Ann. 3. Primo res Asiae repetuntur. Cassander ob factos Demetrii in Graecia progressus sibi et regno suo metuens, cum pacem ab Antigono impetrare non posset, Lysimachum in Thracia, Ptolemaeum in Aegypto, Seleucum in Babylonia,

ad bellum contra Antigonum in Asia excitat. Ipse itaque contra Antigonum in Thessaliam, Lysimachus vero contra Antigonum in Asiam movet; qui tamen, cum Antigonus in pugnam procederet, in hiberna se recepit. Cap. 106—109. «Res quidem Asiae tum in hoc statu erant.»

Sequuntur res Graeciae. Demetrius interea Athenis mysteriis Eleusiniis initiatus, cum ultra tenderet, et in Thessalia aditum a Cassandri copiis occupatum videret, classe profectus multa loca recuperat. Sed sollicitus de rebus in Asia gestis, et literis etiam a patre admonitus ut cum copiis ipsi auxilio veniret, res cum Cassandro componit et in Asiam solvit. Cap. 110. 111.

* Hoc tempore Mithridates rex Ponti, (conf. lib. XVI, c. 90. XIX, c. 40) quia suspicio erat eum ab Antigono ad Cassandrum defecisse, occisus est. Eum excepit Mithridates filius. Cap. 111 extr.

Interea Cassander et ipse multas urbes in Thessalia in ditionem accipit, et Plistarchum cum exercitu contra Antigonum in Asiam mittit. Cap. 112. Ex Aegypto etiam Ptolemaeus incursionem in Syriam fecerat, qui tamen falso deceptus nuntio de Antigoni victoria in regnum se recepit. Sed coaluit tamen bellum ceterorum regum in unum Antigonum. Cap. 113. Verum eius belli communis historia proximis libris erat destinata, qui cum sequentibus excerpti tantum supersunt.

GATTERERI
QUAESTIO
DE
OPERIS HISTORICI
A DIODORO COMPOSITI
GENERE AC VIRTUTIBUS.

[Ex Bibliotheca histor. univers. vol. IV. in lat. sermonem
translata et aucta ab I. N. Eyring.]

I. *Diodorus contra iniquas adversariorum
reprehensiones defensus.*

• Cum in universa vita humana et vulgari adeo aliorum hominum usu prudentia opus est, tum in legendis usurpandisque rerum gestarum scriptoribus singularis cura est adhibenda, ut ipsorum ingenia ac mores, fontes, unde sua hauserint, consilia, quae secuti sint, scribendi denique genus explorata habeamus, si fidem ipsis habendam certam atque tutam esse velimus. Tantoque magis ea cura opus est, quanto maior historicorum et numerus est et diversitas. Quamobrem lectoribus haud ingratum futurum esse speramus, si eam curam nunc quidem ad Diodorum convertamus, qui et veterum Graecorum scriptoribus classicis accensetur, eamque ob causam gentis vetustatisque auctoritatem praefert, et multarum rerum apud antiquos populos gestarum auctor fonsque est unicus.

In Diodoro cum alia multa sub examen vocari possint, nos praecipui momenti res ad tria capita putamus redigi posse. Prima quaestio scriptoris fidem spectat, qua inquirendum an ingenio ad investigandam rerum gestarum veritatem apto instructus doctrinaque idonea excultus sincero studio populorum

historias, origines, fata resque gestas indagaverit bonaque fide et accurato iudicio comperta exposuerit. Quod ut cognoscamus, non solum res ab eo relatae cum aliorum scriptorum narrationibus diligenter comparandae, sed fontes, unde eas primum hauserit, auctoresque, quos maxime secutus fuerit, quoad id fieri potest, explorandi sunt. Alter disquisitionis locus est de operis forma, methodo atque ordine, ut constet utrum rerum multarum nonnisi congeriem ac confusam molem exhibuerit, quod ipsum libri nomen prodere nonnullis videtur, an universi generis humani apto ordine dispositam historiam, quam vulgo catholicam appellare solemus. Tandem tertius disputandi locus superest, de boni historici singularibus virtutibus, quae vel ad orationis elegantiam vel ad rerum ipsarum delectum faciendum, vel ad rerum gestarum causas indagandas vel ad explicandum historiae usum aliosque seu instruendi seu delectandi modos pertinent.

Agamus autem de his ita ut primo quidem quae in Diodoro a diversis fuerint reprehensa recenseamus universa, deinde vero singulatim ea tantummodo persequamur, quae partim ad operis totius genus et oeconomiam, partim ad singulas boni historici virtutes pertineant, quaestione altera tertiamque comprehensa; plane itaque praetermissa quaestione prima de fide et auctoritate historiarum Diodori, quippe quam interea expediendam suscepit Heynius, cuius commentationes tres super hoc argumento scriptae huius editionis voluminis primi et secundi initio positae sunt. Proinde quae nobis explicanda relicta sunt, ea duplici scriptione proponamus: quarum haec, quae prior est, de operis historici Diodori genere simulque de nonnullis virtutibus singularibus aget; posterior, quae hanc sequetur, operis ipsius accuratiorem descriptionem complectetur.

Sectio I.

Recensus eorum qui de Diodori opere historiarum inique iudicarunt.

Si veterum scriptorum, ingenii, doctrinae, orationis elegantia et laudibus ita praestantium ut exempli instar nobis

sint, de Diodoro, qui in ipsorum numero habetur, iudicium exstaret, haud dubie auctoritatem non levem haberemus, quam in aestimando huius scriptoris pretio sequeremur. Sed eorum neminem novi, qui vel obiter vel de consilio declarasset quid de Diodoro eiusque opere historico sentiendum putaret. Plinii maioris locus (L. I, 3, 5 ed. Hard.), qui vulgo afferri solet, laudis quidem aliquid continet, sed quod operis potius titulum¹⁾ quam argumentum spectet. Id tamen Iustini Martyris et Eusebii²⁾ testimoniis patet, Diodori historiarum librum apud eruditissimum quemque Graecorum in maximo fuisse pretio, et ob rerum, quas contineret, copiam diligentissime esse lectum. Commemorati ecclesiae Christianae doctores, qui ipsi eruditionis laude erant insignes, honorificentissime de Diodori opere iudicaverunt, eorumque iudicia summae auctoritatis viri recentioris aevi, Jos. Scaliger, Ger. Io. Vossius, H. Stephanus, Deg. Whear, Petr. Wesselingius et novissime Chr. G. Heynius suis suffragiis confirmarunt.

His quamquam egregia nec vana de Diodoro opinio excitari et ali possit, tamen consultum est nec inauditos ab altera parte praeterire eos qui vel severius vel iniquius de Diodori opere pronuntiarunt eique proba intulerunt, ut expensis his

¹ Id apparet e totius orationis nexu; quem ut cognoscant lectores, locum ipsum apponamus integrum. *Inscriptionis, inquit, apud Graecos mira felicitas (festivitas); κηρίον inscripsere, quod volebant intelligi favum; alii κέρασ' Ἀμαλθείας, quod copiae cornu: ut vel lactis gallinacei sperare possis in volumine haustum. Iam Musae, πανδέκται, ἐγχειρίδιον, λειμών, πίναξ, σχέδιον, inscriptiones propter quas vadimonium deseri possit. At cum intraveris, dii deaque, quam nihil in medio invenies! Nostri crassiores, Antiquitatum, Exemplorum, Artiumque; facetissimi, Lucubrationum, ut qui Bibaculus erat et vocabatur; paulo minus serio Varro in Satyris suis Sesculysem et Flextabula. Apud Graecos desiit nugari Diodorus, et βιβλιοθήκης [-κη] historiam suam inscripsit cet.*

²⁾ Iustin. Mart. *Protrep.* pag. 10: Ὁ ἐνδοξότατος παρ' ὑμῶν τῶν ἱστοριογράφων Διόδωρος, ὁ τὰς βιβλιοθήκας συντεμῶν ἐν τριάκοντα ὅλοις ἔτεσιν. Euseb. *Praep. Ev.* L. I, 6: Ὁ Σικελιώτης Διόδωρος, γνωριμώτατος τοῖς τῶν Ἑλλήνων λογιωτάτοις κ. τ. λ. Horum aliorumque de Diod. Sic. testimonia excerpta reperies a Wesselingio in eius editione Diodori post praefat.

quae notata et reprehensa fuerint, eius auctoritas fiat exploratior ac tutior.

1. *Io. Lud. Vives.*

Primus, isque acerrimus Diodori censor et castigator, erat *Io. Lud. Vives*, Valentia oriundus, Hispanus, qui; quamvis inter literarum instauratores clarus († 1540), Erasmi familiaritate et aliis modis conspicuus, veterumque adeo scriptorum lectione excultus esset, tamen eos ipsos, quorum disciplinae alumnus erat, acerba reprehensione insectatus est, et Graecorum praesertim historicos simul omnes, in his autem maxime Diodorum in vilissimorum et vanissimorum hominum numerum retulit. Afferam ipsa eius verba. Primo in opere *de causis corruptarum artium*, et libro quidem secundo¹⁾, quo multa contra priscos scriptores disputata sunt, Graecorum historicos his verbis perstrinxit: «Graecos multae res ad mentiendum in historia pellexerunt. Primum idem ille patriae amor, quam putarunt se vehementer celebraturos, si magnitudine mendaciorum extollerent, et se de illa optime mereri. Praeter haec in Graecia ingens fuit excellentium ingeniorum copia, tum dicendi facultas prompta et abundans, quae si se intra veritatis limites cohibuisset, non valisset se ipsam ferre tantis viribus luctantem secum et erumpere nitentem; ita quam materiem ex rebus non poterant nancisci, ipsi sinxerunt sibi inusitatam, raram, immensam, admirabilem, stupendam, in qua se vis illa ingenii ac orationis facile exerceret. Sic etiam iudicabant se magis lectori placituros quam illos qui nudam essent et simplicem veritatem persecuti; praesertim quod viderent superiores occupasse laudem verae narrationis, se, si eadem dicerent, fore contemtui nec lectorem inventuros. Quid? quod videbant illa grandia et tragica et fabulosa magis otioso lectori arridere, magnamque sibi parasse gloriam qui illa scripsissent, ut Homerum, Hesiodum, Musaeum, Orpheum et alios priscos poetas. Iam quo minus possent redargui, non ausi sunt de rebus Graecorum mentiri, quandoquidem facile possent domi a multis confutari; longe petierunt histo-

¹⁾ *Opp. Bas. 1555, fol. p. 369 sq.*

riam in qua tutius mentirentur, res Persicas, res Aegyptias, res Chaldaeas desunserunt sibi, ut Herodotus, quem verius mendaciorum patrem dixeris quam quomodo illum vocant nonnulli, parentem historiae; et Diodorus Siculus, quem nescio cur Plinius dicat desiisse primum apud Graecos nugari, cum nihil sit eo nugacius. An defendit eum titulus, quod libros suos non illecebrosa aliqua nuncupatione invidiosos fecerit, ut priores, sed bibliothecae historiam inscripserit?)

Deinde alio tempore alioque libro, quem *de tradendis disciplinis* scripsit, impetum iteravit, iisdem ferme verbis usus. «Diodorus Siculus, inquit, [historiam deducit] ab inundatione, quae sub Ogyge fuit rege Boeotiae, ad sua tempora, id est, ad C. Caesarem dictatorem, quem Plinius nescio qua causa dicat primum apud Graecos desiisse nugari, cum nihil eo sit nugacius, nisi forsitan quod nullum operi suo illecebrosum aut magnificum titulum indiderit, sed inscripserit tantum βιβλιοθήκας. Graeca historia fabulosissima est usque ad Olympiadas, nec quisquam vera a falsis discreverit; sed nec quae deinceps sequitur mendaciis caret, licet paulo verecundior.»

Io. Bodinus.

Cum Vives convicio magis quam argumentis Diodori opus damnasset, at Io. Bodinus, cuius haud multo mitius de eo iudicium fuit, suae criminationi certe causas adiunxit. Disputavit autem in *Methodo historica*¹⁾ in hunc modum contra Diodorum: «Sunt qui Diodorum superioribus conferendum, plerique anteferendum putant: non tamen video quid in eo tantopere admirentur; sive dicendi genus, quo nihil magis vulgare dici potest, sive rationem historiarum spectent. Recte quidem et ordine proponit ea quae initio cuiusque libri dicturus est, seque ipsum breviter colligit, ut videre est initio primi libri, ubi totum opus in libros XL partitur. Sex prioribus tempus omne complectitur ante bellum Troianum; undecim sequentibus a bello Troiano ad Alexandri mortem: reliquis XXIII ab Alexandro usque ab bellum Gallicum. Quod quidem tempus annos centum ac triginta supra mille compre-

¹⁾ Inest in *Artis historicae Penu* Tom. I, p. 60 sq.

hendit, praeter ea quae fabulosa veteres appellant ante bellum Troianum. Ex quo ad Heraclidarum reditum annos supputat XC, secutus Apollodorum; hinc usque ad primam Olympiadem CCCXXVIII, a prima Olympiade ad bellum Gallicum DCCXXX. Haec diligenter. Illustrium quoque philosophorum, historicorum ac poetarum aetates solus e veteribus ad historiam adiunxit. — Sed quod Diodorus in Theopompo reprehendit, idem in Diodoro coargui potest. Ait enim ex libris octo et quinquaginta quinque esse, quorum dubia sit fides: ita ex libris XL Diodori, quorum vix quindecim integros habemus, quinque priores paene ex fabulis conflati videntur, ut Vives nihil eo scriptore nugacius esse putet, tametsi primus est inter Graecos qui Plinii iudicio nugari desiit. Cum vero universitatis historiam scribere proposuisset, totus est tamen in historia Graecorum. Quin etiam prolixior est in unius Gylippi Lacedaemonii concione, (Laconicae brevitatis et suae in Thucydidem reprehensionis oblitus) quam in historia bellorum, quae per Italiam gesta sunt annis fere trecentis; cum tamen longa digressionem de peste Atheniensium et eius causis disputet. Omitto quam absurda sit eius interpretatio de anno lunari, cum homines annos mille ducentos aliquando vixisse crederentur, quasi non his quoque temporibus hanc aetatem multi superarent. Sed cum annos XXX in historia scribenda et regionibus obeundis se consumsisse fateatur, miror cur Italiae finitimae historias adeo negligenter tractarit; praesertim cum florente Romanorum imperio, id est Caesare dictatore claruerit. Nam si quis Livium ac Dionysium cum Diodoro comparet, ubique fere in Romanorum antiquitate discrepantes iudicabit; maxime in ratione Fastorum et Olympiadum, in quibus saepissime labitur. Idque fortassis imperitia linguae Latinae contigisse puto, quo minus scripta Romanorum diligentius inquireret; argumento est quod ubique *Φρούριον* pro Furio scribit, quasi Graeca vox esset. Idem Ancum Horatium pro Marco, Sp. Manium pro Melio, Lactucam pro Lucatio, Trigeminum pro Tricosto. Quod ut librariorum vitio tribuatur, (sic enim opinor) non tamen potest in Consulibus, Decemviris ac Tribunis militum consulari potestate eadem excusatio habere locum, in quibus enumerandis modo tres modo qua-

tuor omittit, totamque Fastorum consularium rationem confundit. Sed haec Caroli Sigonii et Onuphrii Panvini studiis ac labore facile possunt emendari.» — Unde patet Bodini quidem iudicio Diodorum inter historiae catholicae scriptores utique referri, rerumque ordinem, quem secutus sit, et operis universi rationem plane approbari, tanquam ei consilio ac tam late patenti argumento maximopere congruam; sed displicere et reprehendi haec: 1) linguam minus cultam et genus scribendi vel nimis tenue vel vitiis adeo e vulgari usu admixtis inquinatum; 2) fabulas s. mythologiam, historiarum veritati sociatam; 3) narrationis inaequalitatem, profusa in Graecorum rebus luxuria et parca rerum externarum, praesertim Romanarum, expositione conspicuam; 4) commissos contra chronologiam errores crebriores et graviore.

Franc. de la Mothe de Vayer et Io. Terrason Diodori potius defensores et laudatores quam vituperatores.

Quos vero inter veterum scriptorum et praesertim Diodori censores iniquiores positos deprehenderam, *Franc. de la Mothe de Vayer et Io. Terrasonum*, eos lectis ipsorum scriptis tantum abesse comperi ut Diodorum contemnant, ut ipsum potius ab iniqua aliorum vituperatione defendant et operis praestantiam gravissimis argumentis declarent atque confirmant. Inprimis vindicandus *Vayerius*, quem olim errore deceptus Diodori adversariis socium¹⁾ adiunxeram, cuius ipse erat admirator ac patronus. Inter eius iudicia²⁾ de principibus veterum Graecorum et Romanorum historicis disputatio quoque est de Diodoro Siculo, cuius summam hic quam brevissime proponam. Ac primo statim felicem praedicat eius patriam, Agyrium et universam adeo Siciliam, quod clara fuerit cive (tali), sine cuius opera omnis paene antiquitatis multarumque rerum, quae eam memorabilem fecerunt, esse-

1) In *Allgem. Hist. Biblioth.* V. IV, p. 6.

2) *Jugement sur les anciens et principaux Historiens Grecs et Latins, dont il nous restent quelques Ouvrages*, post eius *Discours de l'histoire*, in *Oeuvres de Franc. de la Mothe de Vayer*. Paris. 1662, f. p. 514 seqq.

mus ignari, quique triginta annorum labore suscepto, peractisque cum maximo periculo multis itineribus, accuratam terrarum, populorum, rerumque ab his gestarum cognitionem comparasset, opusque historicum composuisset, quod multorum scriptorum bibliothecae vicem vere sustineret. Deinde totam fere disputationem convertit ad refellendas criminationes a *Vive* et *Bodino* contra *Diodorum* allatas. Atque hanc scripti partem in nostros de *Diodoro* commentarios totam transferamus. Probra, inquit, a *Lud. Vive Hispano* *Diodoro* obiecta non maioris momenti sunt iquam ea quorum *Bodinus Gallo-Francus* ipsum inculpavit. Talia probra non sunt probro. Alter in stilo atque verbis reprehendendis substitit, alter ipsum historiae corpus resque, quibus compositum est, oppugnavit. Quod si *Vivi* fidem habeamus, Bibliotheca *Diodori* historica nil vanius est, et *Plinius* in gravissimo errore versatur dictitans *Diodorum* inter *Graecos* primum fuisse qui seria tractaverit et a scribendis nugis abstinerit. At negandum tamen non est talis viri qualis fuit *Vives*, tum quidem, cum viveret, doctissimi et patriae suae unici ornamenti, accusationem esse gravissimam. Neque ignoramus praeter eum alios quoque viros, ut *Pighium* et *Sigonium*, quos esse de erroribus, quos *Diodorus*, corruptos fastos secutus, in *Chronologia* commiserit. *Vivem* haud dubie *Augustini* etiam auctoritas movit. Nam cum in eius libros de civitate *Dei* commentatus esset, non potuit non animadvertere quanta indignatione summus ille ecclesiae doctor *Aegyptios* (*L. XVIII, c. 40*) persecutus sit, qui dicerent se inter libros suos habere commentarios centies mille annorum, quod *Diodorus* non reprobavit. Quid? quod is ipse hunc numerum supergressus est (*L. II*), commemorans ingentem rerum coelestium notitiam a *Chaldaeis* comparatam, qui observationes iactarent 472000 annis *Alexandri M.* expeditione *Asiatica* antiquiores. Iam ante autem dixerat (*L. I*), *Aegyptiorum* alios decies, alios vicies mille annos inde ab *Iside* et *Osiride* usque ad *Alexandrum M.* numerare, primosque eorum reges, qui dii fuerint, singulos 1200 annos regnasse. Talibus haud dubie offensus *Vives* ultro controversiam movit in *Diodorum*, quem a *Plinio* non nisi ob operis titulum vult laudari, quod hic certe ridiculam vanitatem vel

insolentiam, quam reliqui Graeci in operum inscriptionibus sectati fuerint, primus deposuit.

Quamquam autem inde maxime ducta sit egregia laus, quam Diodoro Plinius tribuit, *primus apud Graecos desit nugari Diodorus*, tamen interpretatione plerumque eadem ad universam bibliothecam accommodari solet. Quamobrem plane iniurium est, si qui Vivem secuti pronuntiant eius historia nil esse vanius, nil incertius. Nam primo Aegyptiorum Ephemerides et astronomicae Chaldaeorum computationes nullo alio consilio commemoratae sunt quam ut inde intelligeretur quae vulgaris populorum istorum opinio fuerit, nullo addito argumento, quo constet his ulla ratione fidem esse habitam. Tantum absuit ut hoc faceret, ut potius libro secundo expressis verbis profiteretur ingens illud temporis spatium, quod e Chaldaeorum philosophorum placitis Alexandri victorias praecessisset, se nequaquam sequi posse. Deinde autem, quod ad fabulas spectat totamque mythologiam quinque prioribus Diodori libris comprehensam, plane persuasum habemus eam non solum non vituperandam vel contemnendam, sed tanquam pretiosissimum antiquitatis monumentum habendum ac tuendum esse. Quoque minus dubites, memineris, cum multas alias fabulas gravissimo consilio compositas exstare, nisi forte Timaeum Platonis multaque alia maximi pretii opera tanquam res inanes abiicienda putes, tum illas maxime, quas Diodorus literis mandavit, universam idololatrarum Theologiam tradere, adeo ut hos quinque Diodori libros *sacrum gentilismi codicem* appellare liceat. Ili certiores nos reddunt quid gentes profanae de aeternitate et de creatione mundi crediderint. Primorum hominum originem iisdem descriptam deprehendimus, e commentis ingenii humani, divina institutione et antiquorum monumentorum fide destituti; ac praeterea universam Aegyptiorum Theogoniam, unde Graeci suam derivaverunt, cuius nos, si Diodoro careremus, plane essemus ignari. Est adeo Diodorus post sacros Hebraeorum scriptores primus, qui historiae suae initium ab ortu universi fecit, quemadmodum Moses a creatione mundi. Quare si iniquo fato destinatum fuit ut tot aliorum scriptorum opera interirent, causas haud leves habemus cur Diodori libros quos nobis fors haud invidit,

summo studio amplectamur, eoque contra iniquam Vivis eiusque similium criminationem defendamus. «— Ita Vayerius, gravissimis argumentis contra Vivem disputans ipse Diodori vindex factus est.

Maior in *Io. Terrasonum* suspicio, ne Diodori contemptoribus accensendus esset, excitata est a *Dalemberto*. Hic in elogio¹⁾, quod ei scripsit, refert vulgo credi Terrasonum Diodori Siculi interpretationem Gallicam, ab ipso diligenter factam multisque laudibus exceptam, nulla alia causa in lucem edidisse quam ut ita pateret quam caeci sint veterum scriptorum admiratores. Nam cum conveniens fuisset similem cum simili, Homerum comparare cum Miltone, Demosthenem cum Bossueto, Tacitum cum Guichardino vel forsitan nullo omnino, Senecam cum Montagnio, Archimedes cum Newtono, Aristotelem cum Cartesio, Platonem et Lucretium cum Bacone; at vero mala fide Terrasonum egisse, et veterum causam prodidisse videri, qui recentioribus opposuerit Diodorum Siculum, historicum credulum, scriptorem inferioris ordinis, et ipsa interpretatione, quamvis haud mala, magis depravatam. Verisimilitudinis speciem accepit haec accusatio eo quod in celebri illo certamine de veterum ac recentiorum scriptorum principatu, Terrasonus edita 1715 Dissertatione contra Homeri Iliada ad Lamottii partes inclinare et contra Dacieriam pugnare videbatur. Sed quamvis haec ita sint, tamen falso crimine accusatus est. Namque praeterquam quod nemo facile tam longum et ingratum laborem eo consilio subire solet ut interpretando in contemptum adducat alterum, cuius librum in aliam linguam verterit, primo Terrasonus in praefatione multa in laudem operis dixit, utpote quod inter veterum monumenta praecipuae dignitatis et utilitatis esset; deinde teste ipso Dalemberto tanta huic viro probitas, sinceritas, severitas atque constantia inerat ut a tali simulatione atque fraude longissime abfuisse putandus sit.

3: *Burignius*.

Commemorandus praeterea est *Burignius*, historiae Sici-

¹⁾ V. D'Alembert *Melanges de Literature d'histoire et de Philosophie* (Berl. 1733) Tom. I, p. 317 seq.

liae scriptor haud ignobilis, qui in praemissa operi¹⁾ commentatione de antiquis Siciliae historicis in hunc modum contra Diodorum eiusque bibliothecam disputavit. «Quamquam, inquit, Diodorus fama inter antiquos nobilissimus sit, tamen facile animadvertendum ei iudicii subtilitatem et elegantiam exactamque diligentiam defuisse; si ipsum cum reliquis antiquitatis scriptoribus, qui easdem res persecuti sunt, comparemus. Index archontum, quem exhibet, admodum vitiosus deprehenditur. Nihil vero minus perfectum est quam quod super historia Romana commentatus est; consulum annos confundit, eorumque nomina plerumque corrupta exhibet. Qui ultimis annis Olympiadis LXXIII consulatu functi sunt, eos in annum primum Olympiadis LXXV transponit: qui quidem anachronismus quinque annorum per operis partem haud exiguam continuatur. Subinde accidit ut singulorum consulum mentionem omnino omittat, alios contra nominet, qui hunc magistratum nunquam adierunt, alios in alterum annum consules faciat, quorum imperium nonnisi unius anni fuit. Similiter magistratus commemorat, qui imperio Romano per quinque annos praesuerint, in nullo omnino alio historico obvios. (Conf. L. XVII, 110, L. XV, 112².) Verbo ea tota operis pars, quae *historiam Romanam* continet, per summam negligentiam tot tantisque erroribus est repleta ut nusquam tutum sit ea uti; quo constat quam vana ac temeraria fuerit audacia, qua comparatam linguae Latinae notitiam et diligentem Hist. Rom. commentariorum ac monumentorum usum iactavit. Ergo recentiorum doctissimus quisque parvi aestimarunt Diodorum. *Vossius* tantam esse errorum in historia Rom. vim asserit ut appareat eum vitiatos fastos esse secutum; atque ita *Bodinus*, *Sigonius* et *Pighius* censuerunt. *Dodwellus*³⁾ cum summo contemptu de Diodoro loquitur.»

4. Comes de Caylus.

Propositae virorum doctorum admonitiones argumentum resque ipsas spectabant a Diodoro literis mandatas, ac prae-

¹⁾ *Hist. generale de Sicile*. Tom. I, p. 26 seq.

²⁾ V. praefat. ad vol. 2, p. V s.]

³⁾ V. *Annales Thucydideos* p. 58 et 248. [Conf. vol. 3, p. XIX s.]

cipue chronologicam earum rationem. His itaque ultimo loco adiungenda est censura *Comitis de Caylus*, qua narrationis indoles, operis historici dispositio, seu rerum deligendarum et apte collocandarum ratio, studium ad eventorum causas effectusque explorandos vel expendendos adhibitum, denique auctoris ipsius ingenium et iudicium, suscepto opere et maxime rerum delectu et usu declaratum, sub examen vocatur. In *Caylo* cum et ingenium et doctrina emineat, quae utraque virtus diuturna lectione et accurato antiquae historiae atque antiquorum artis monumentorum studio exulta, editisque summae eruditionis operibus demonstrata est, haud dubie viri tanta eruditione et sollertia praediti iudicium memoratu dignissimum et gravissimum videri debet. Is quidem Academiae Inscriptionum et bonarum literarum Parisiensi *Commentationem de antiquorum Historicorum et praecipue Diodori Siculi virtutibus vitiisque* exhibuit, cuius epitomen Historiae eius Academiae Tomo XXVII insertam, quatenus ad Diodorum Siculum pertinet, Latine versam post reliquas huius historici castigationes in medium proferamus. «Diodori praefatio, inquit, velut in parva tabula historiae universae et totius generis humani fata complectentis speciem pulcherrime depictam exhibet. Quidquid de scribenda historia praecipit, rationi et verae philosophiae consentaneum est, rei que propositae accuratam peritiam et proinde doctum intelligentemque historici operis existimatorem prodit, adeo ut proposita historiae imago, cui vere inest decor et maiestas, praeclaram de eius ingenio excitet opinionem, ac sensum iudiciumque veri et decori arguat, seculo Diodori i. e. Iulii Caesaris et Augusti exultum eoque dignum; seculo, inquam, quo quidquid Roma in omni genere literarum praeclari habuit, ad summum splendorem pervenerat. Sed id ipsum artis historicae specimen, quod in operis fronte velut eximium ornamentum nitet, pro operis ipsius ratione, cuius eximiam magnitudinem et praestantiam annuntiat, incongruum est. Dicis Diodori animum tum maxime, cum prooemium scriberet, a superioris aevi Graecorum historicorum lectione recentem fuisse, spiritusque inde digniores cepisse. Vis, quam illorum scripta in animum habuerunt, et summa eorum admiratio, qua tanquam benigniore

igne incaluerat, ad id temporis momentum maiorum rerum cogitationem progenuerunt. Mox vero suo exemplo demonstravit facilius esse rerum gerendarum praecepta dare quam exsequi. Nequidquam animus ad altiora tendit, adversante et repugnante natura. Quoties bonus Diodorus in narrationibus suis a praeceptis ac placitis aberrat in prooemio propositis! In fabularum explicatione, ecce sua commenta iis, quae nationes opinabantur, quarum mythologia erat tradenda, substituit. Iam quidem quae ipse opinatur et disputat, per se absurda non sunt; at non suae magis quam Aegyptiorum aliorumque populorum, de quibus ageret, opiniones erant enarrandae. Praeterea ab historico iure postulari potest ut philosophi instar rationis humanae magis minusve cultae historiam, ac secundum eam felicitatis humanae incrementa et decrementa diligenter observet et operi suo intexat. Quamquam enim Graecorum historicis omnibus id vitium commune est ut huius rei nullam aut levem habeant curam, tamen nemo eorum magis quam Diodorus hanc rem neglexit. Aegyptiorum peculiare opiniones rerumque ideas ab iis primum suo modo et e suo ingenio conceptas, quas Graeci secuti nec minore ambitione quam arte imitati sunt, praeteriit omnino non animadversas. Ne multa; etsi Diodorus doctam obiit peregrinationem, multorumque annorum laborem, quo ad perficiendam bibliothecam opus esse putabat, rebus inquirendis et colligendis impendit, tamen facile intelligi potest eum, si cum summis Graecorum historicis comparetur, admodum mediocri praeditum fuisse ingenio. Sed cum universam paene seculorum seriem a prima origine usque ad suam aetatem persecutus sit, eius historiae lectio nihilominus perutilis, quid? quod necessaria est. Nam quanta rerum copia alias non obvia vel in ea operis parte, quam solam habemus reliquam, continetur!» — Ita post reliquos Caylus de Diodoro iudicavit.

Iam autem auditis adversariorum rationibus iuvabit quae a singulis singulatim in Diodorum prolata fuerint in summam contrahere, ut planius intelligamus quae amplius et accuratius disquiri et explorari debeant. Omnia redeunt ad haec accusationis capita:

1. *In fabulosa populorum historia, quae ab historica*

*veritate sciungenda erat, tanquam in re magni momenti Diodorum versatum esse. Sed hanc vanitatis et nugarum accusationem, a Vive et Bodino contra Diodorum institutam, ipsam vanissimam esse inde potest intelligi, quod omnium populorum prima aetas erat mythica, ab historico tanto minus praetereunda, quanto magis constat primo ortu linguam quamvis fuisse mythicam, omnemque rudiorum populorum historiam, religionem et sapientiam mythis s. fabulis comprehensam. Haec una observatio totam Vivis accusationem refellit. Itaque ab hac parte nihil vitio aut culpae Diodoro dari potest, nec ampliore defensione opus esse videtur; qua *Henr. Stephanus* functus est in *brevi Tract. de Diodoro eiusque scriptis*, et *Heynius* in Prooemio ad *Commentat. I. de Diod. fide et auctoritate*, circa finem. Horum prior et gravissime et verissime pronuntiavit: *Haec et alia, quorum consideratio virum iudicio praeditum decebat, si consideravisset Vives, non tam aperte, dum Diodorum nugacem appellat, nugatus ipsemet fuisset.**

II. *Contra chronologiam multis modis multisque locis, praesertim in historia Romana, peccatum esse. Hoc probrum, fateamur, non plane diluendum. Quamquam enim Henr. Stephanus (in brevi Tract. de Diod. Sic.) praedicet cum res gestas tam diligenter et accurate atque adeo exacte temporibus distinxisse ut hac in re palmam inter historicos obtinere videretur, nec ipse tamen reticuit in archontum et consulum annis atque nominibus multos obvios esse errores, et alii viri doctissimi et chronologiae peritissimi, ut Car. Sigonius, Io. Bodinus, Laur. Rhodomannus, praesertim H. Dodwellus in Annual. Thucyd. multis locis observarunt confusas esse annalium rationes, consules Romanorum vel omissos vel male collocatos vel corrupto nomine appellatos. Quae cum ita sint, ne operam perdamus in purgando et defendendo Diodoro, sed ut ad manum sint accuratae tabulae et subsidia alia chronologica curemus, quibus tum, cum aberraverit Diodorus, admoneamur et regamur, ne eius aberrationes nos confundant. Quin ipsa editorum cura huic rei debet prospicere.*

III. *Orationem minus quam deceat ad elegantiam cultam et expolitam esse. Haec quidem inprimis Bodini accu-*

satio est, supra ipsis eius verbis proposita. Diodorum vel defenderunt vel excusarunt cum *Rhodomannus*, tum *Wesse-lingius*, uterque in suis ad Diodorum praefationibus. Primo opposuerunt *Photii* ¹⁾ auctoritatem, qui genus scribendi historiam vel maxime accommodatum praedicavit, mediocre quidem nec admodum ornatum, nec tamen vernaculum vel plebeium, sed purum et perspicuum; rati Photio tali in re maiorem quam Bodino fidem habendam esse, utpote Graecas literas mediocriter intelligenti. Tum, si quae forte obvia sint, quae Herodoti, Thucydidis, Xenophontis elegantiae adversari videantur, excusationis causa admonuerunt Diodoro Sicilia oriundo et ob patriam dialectum et ob seculum, quo linguae Graecae indoles iam corruptior erat, nonnulla esse ignoscenda. Nos vero putamus in scribendi genere, quo Diodorus usus est, permulta utique inesse, et singula verba et universam sermonis structuram spectantia, quae ipsi sunt propria et a melioris aetatis scriptorum dicendi more abhorreant, tum demum accuratius observanda et explicanda, si forte ex Heynii auctoritate Extero placuerit huic Diodori editioni Indicem Graecum pleniorum vel Glossarium adeo adiungere, a quo conficiendo nec ego sum alienus.

IV. *Aliarum gentium res, notiones, religiones, transformatas esse in Graecas.* Pluribus id improbatur, et in his Caylo; nec id quidem immerito, cum res ipsa in dubium vocari non possit: et tamen in promptu est, quod pro Diodoro dici possit. Primo temporis et gentis commune, non Diodori proprium, erat id vitium: deinde verosimile est monumenta Aegyptiacis literis vel hieroglyphicis exarata mature in Graecam linguam esse translata, itaque per Graecam interpretationem modo a Graecis interpretibus modo ab Aegyptiis Graece doctis admodum corrupta; Graecis proinde in Aegypto pere-

¹⁾ Κέχρηται δὲ φράσει σαφεῖ τε καὶ ἀκόμψῳ καὶ ἱστορία μάλιστα προεπόση: καὶ μήτε τὰς ὡς ἂν εἶποι τις λίαν ὑπερητικισμένας ἢ ἀρχαιοτρόπους διωκῶν συντάξεις μήτε πρὸς τὴν καθωμαλισμένην νεύων παντελῶς, ἀλλὰ τῷ μέσῳ τῶν λόγων χαρακτηριστῆρι χαίρων, φεγγων τε τροπᾶς καὶ τὰλλα πλὴν τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν τε καὶ ἡρώων, ὅσα τὸ ποιητικὸν ἔθνος νέμεται.

grinantibus omnia e fontibus Graecis fuisse haurienda. Denique Diodorus sequitur alios Graecos scriptores, qui ad *Graecas religiones Aegyptiacas deflexerant*. Sed id ipsum argumentum, quod pro Diodoro adhiberi iure debet, planissime et doctissime explicuit Heynius in *Comment. I.* p. L, LIV seqq. p. LXII seq. Quare amplius in eo non commemorabor.

V. *Historiam neque pragmaticam neque philosophicam esse*. Hoc quoque Diodoro a Caylo obiectum esse vidimus, qui propterea historici ingenio ut hebetiori insultavit. Iam quidem causas rerum saepe abditas et abstrusas indagare vel coniectura assequi, et super hominum ingeniis moribusque, rerumpublicarum constitutione, quidve vel vitiosi vel boni habeant, subtiliter et copiose disputare, quin locus sit ubi id utique optabile videatur, quis dubitabit? Sed quam parum id in Diodoro fuerit laudabile, quantopere potius ab eius opere scribendique consiliis alienum, facile iudicabis, si memineris Diodoro omnium populorum et aetatum historias uno opere complecti propositum fuisse; satius itaque fuisse rerum gestarum summam narrare quam super singularum rerum argumentis disputare. Id adeo gratum sit lectoribus materiam historicam ita congestam exhiberi ut proclive fiat *aliis* iudicandi et disputandi libidini indulgere. Quamobrem quod vitio nonnulli Diodoro vertere conati sunt, in laudem facit; tantoque eam certiore putamus quanto eam magis Heynii iudicio (in *prooemio ad Commentat. I de Fontib. et Auctorib. historiar. Diod. vol. 1, p. XXXVIII, seq.*) assertam et confirmatam intelleximus.

VI. *Universam operis descriptionem vitiosam esse, nec auctoris consilio nec artis historicae regulis congruentem*. Scilicet internis multum perstrictis, restabat ut externam libri formam impugnarent. Haec recentissima disceptatio erat, ab I. A. Ernesti mota, quam integram proxime sequenti sectioni reservandam duxi, ubi et controversiae causas, et quid iis expensis atque opere ipso ad regulas artis explorato existimandum sit, pluribus sum expositurus.

Sectio II.

De genere operis historici a Diodoro compositi.

Cum ambitu formaque externa historiarum descriptiones diversae sint, opera historica in species plures dividi solent. Id intelligendum, si de genere operis a Diodoro compositi quaeritur. Quamquam vero multi multa de Diodoro eiusque bibliotheca disputaverint, tamen nemini in mentem venit quaerere in quam librorum historicorum classem id opus referri debeat. Credo, quia omnes pro certo accipiebant id *historiam catholicam* continere. Sed aliter visum *I. Aug. Ernesti*, qui primus eam rem in controversiam vocavit. Is in praefatione ad primum volumen historiae universalis per Anglos *Guthrie* et *Gray* exaratae, et in linguam Germanicam cum *Heynii* aliorumque virorum doctorum annotatione translatae, exposita ante historiae universalis notione, expressis verbis asseruit veteres historicos eius omnino ignaros fuisse, nec Diodoro propositum fuisse eius generis opus suscipere. Utar eius ipsius verbis. «Apparet; inquit, totam antiquitatem, alioquin praestantissimis omnis generis exemplis abundantem, nullam exhibuisse *historiam catholicam*, tametsi haec isto tempore *minus* late pateret, et e fontibus multo quam nunc facilius hauriri posset. Concedamus multis id videri Diodoro propositum fuisse ut *historiam* quam dicunt universalem scriberet; sed id verum eius consilium esse vix potuit. Cum operis inscriptio, tum res ipsa argumento sunt. Voluit *bibliothecam historicam* condere, i. e. *collectam historiae catholicae materiam* exhibere, ex optimis cuiuscunque generis historiarum scriptoribus excerptam, unde olim aliquis ingenio et stilo praestans *historiam catholicam* contexere posset. Certe opus quale e reliquiis cognoscitur aliud nihil erat.» — Itaque hac sententia *historiae catholicae* ratio ab hoc opere plane abiudicata est.

Iam cum iudicium a viro summae eruditionis et auctoritatis profectum omnino vanum esse non possit, sed certissime aliquo fundamento nitatur, at vero alii omnes, et in his quoque ingenio doctrinaque praestantes viri, diversam sequantur opinionem, dispiciendum est quae res *Ernestium* induxerit ut

quod cunctis sententiis erat tributum, suo id arbitrio tolleret. Nos quidem putamus in verbis potius quam re omnem controversiam versari. Primo quod ex operis titulo ductum est argumentum nihili est. Quidni enim liceat historiae catholicae, quae e tot singularum nationum historiis congesta sit, *bibliothecae* nomen imponere? Deinde in ipsa historiae catholicae notione multum inest ambigui, quandoquidem sub eodem nomine plures species ambitu et methodo diversae comprehenduntur, quas multi rem obiter contemplantes confundunt nec satis accurate discernere solent. Quamobrem ante omnia specierum discrimina, quae communi historiae catholicae nomine designantur, explicanda sunt; tum demum autem decerni potest ad quam speciem singuli historicae catholicae scriptores referendi et ad quam normam iidem sint diiudicandi.

In hoc omnes conveniunt *historiae catholicae* esse *conditores*, quicunque omnis aetatis historias uno opere complectantur; differunt autem ambitu, delectu, methodo. Ad haec respiciens quadruplex librorum sub communi nomine historiae catholicae comprehensorum discrimen seu quatuor eorum classes observari, quae hic recensendae sunt, si unius classis exempla, et in illis observatum delectum et adhibitam methodum, cum Diodori opere comparare velimus.

Unum genus ad hoc inventum atque factum est ut aetatum vices, sive temporum, populorum, regnorum successiones, in rudiorum usum primis et crassioribus lineis distinguerentur. Id *rudimentum novitiorum* appellare licet. Vulgo religionis historiam fecerunt principium, secundum quod eorum regnorum series est secuta, quorum imperio credebant terrarum orbem a numine inprimis subiectum fuisse. Sponte intelligent omnes hanc quatuor Monarchiarum methodum esse, potius ex Danielis vaticinio ¹⁾ in eam partem accepto, et ex opinata eorum regnorum ad religionem divinitus traditam ratione, quam e rei natura sumtam. Tametsi rudiori institutione ad accuratiorem historiae catholicae cognitionem praeparandi erant animi, tamen non conveniebat adoptare eiusmodi ratio-

¹⁾ Vid. Ioan. Sleidani de quatuor summis imperiis lib. I, p. 18, et lib. II, p. 368 seqq.

nem, quae falsam animis opinionem inferret, regnorum et populorum aliorum maxime memorabilium memoriam tolleret, et historiarum studium universum corrumpere. Alii subinde in hac methodo nonnulla emendarunt, eamque ipsam multis modis aptiorem reddiderunt: alii in eius locum substituerunt aliam rationem, ut vel solam patriarcharum, Israelitarum et Caesarum historiam omnis historiae vel chronologiae fundum atque normam facerent, cui deinceps aliorum populorum historia secundum temporum periodos adliceretur et interpolaretur; vel e tribus reliquis methodis mox describendis unam ad rudiorum usum accommodarent.

Alter modus est plenior populorum regnorumque praecipuorum delectus per synchronismum propositus seu epochis communibus accommodatus ita ut diversarum gentium res coevas facilius fiat comparare. Est itaque mixtum historiae catholicae genus, compositum e duplici methodo, cum chronologica per maiores minoresque periodos ducta, tum ethnographica, secundum singulos eosque nobiliores populos in singulis periodis obvios. Huius methodi inter recentiores principem habeo Christoph. Cellarium; quem secuti sunt viri doctissimi, qui eam magis expolirent, historiamque ita traditam uberiore rerum gestarum expositione pleniorum et ornatiorum redderent. Sed successerunt etiam qui hanc viam corrumpere, modo temporum intervallis praeter rationem factis, modo proposita rerum temere coacervatarum turba, in qua et delectum et idoneorum auctorum usum requiras; cuius generis opera nec usu tuta nec lectu iucunda sunt. Ceterum haec ratio, dummodo historia ad eam composita sit diligenter elaborata, simul tradendis populorum rebus gestis, simul diversis lectorum ingeniis, ordine regendis et adiuvandis, narratione autem instruendis et delectandis, percommoda est. Quod autem in tanta librorum multitudine ad hanc rationem factorum et historiae catholicae titulum praeserentium pauci praestant, plurimi vero nullius sunt pretii, id argumento esse potest ad id operis suscipiendum et cum laude perficiendum ingenio iudicioque haud mediocri, accurata et multiplici veterum scriptorum lectione, eximia denique doctrinae copia opus esse.

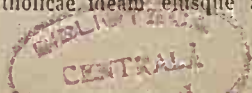
Tertium genus historiae universalis plenissimum quidem

est, at nulla paene vel exigua compositionis arte insigne. Singularum rerumpublicarum, regnorum, populorum historiae singulatim exhibentur, dispositae quidem ad quandam successionis legem, ceterum nullo alio nexu nisi quem tituli communio praebet iunctae. Singulae autem partes plenissimam omnis generis rerum memorabilium descriptionem continent, sive illae ad rempublicam administrandam defendendamque pertineant, sive ad sacra sive ad artes et disciplinas sive ad coeli aerisque naturam ac terrae proventus spectent. Quae verissime *Corpora historica* vel *Bibliothecam historiarum* appellare licet. Maximum huius generis opus virorum doctissimorum in Anglia societas paravit, auctum deinceps, emendatum et expolitum Germanorum doctrina et industria. Sed in eiusmodi opus, quantum quantum est, illud Senecae dictum cadit: multum adhuc restat operis multumque restabit, nec ulli nato post mille secula praecludetur occasio aliquid adhuc adiciendi.

Restat quarto loco exquisitior ratio, quae non tam *universa* amplectitur quam potius ea seligit *quae ad universum spectant*, alias vero res admittit nullas nisi quae ad universum genus humanum praecipuam vim habuerunt. Omnia hic eo tendunt ut communem populorum rationem et orbis terrarum grandiores vicissitudines cognoscas, adiuncta causarum et effectuum accurata explicatione. Cernitur itaque haec H. U. notio: 1) selectu talium populorum, talium imperiorum, talium rerum gestarum, talium denique hominum, quorum ad generis humani universi, certe plurium populorum felicitatem vel augendam confirmandamque vel imminuendam turbendamque bellis, imperiis, legibus, institutis, inventis, praecipuum fuit momentum. 2) Ordine ac distributione, quae tali selectui talique consilio sit apta, quaque et rerum populorumque synchronismus fiat evidentior et mutuus gentium rerumque nexus clarius cognoscatur. Res itaque et viri grandiores, conversiones insigniores, eventus maximi ad distinguendas temporis epochas. 3) Causarum et effectuum perspicua explicatione, qua pateat quibus rebus factum sit ut in quovis aevo orbis terrarum conditio et plurium populorum fortuna vel peior vel melior facta sit. Possis hanc H. U. ra-

tionem *philosophicam* vel *politicam* appellare, si a reliquis tribus singulari nomine distinguere velis. Quemadmodum vero is, qui talem generis humani historiam animo propositam habet, accurata singulorum populorum notitia, philosophiae et disciplinae politicae studio instructus esse debet, si singula comparare et quantum singula ad genus humanum excolendum valuerint cognoscere velit; ita haec ipsa ratio ad institutionem tironum parum idonea esse videtur, nisi hi elementari disciplina et praecipuorum populorum particulari historia ante fuerint praeparati. Nam nulla ante rerum, super quibus philosophis, copia comparata omnis philosophandi conatus vanus est. Talem historiae catholicae ideam si Ernesti animo conceptam habuit, eamque solam hoc nomine dignam aestimavit, non iniquum sane est eius iudicium, quo Diodorum e numero eorum, qui historiam catholicam scripserunt, exemit. Nimirum in enarrandis rebus et tradenda historia hic potius quam in philosophia super rebus gestis versatus est. Tum autem erratum in eo quod pauciora quam quae loquendi usus postulabat sub eo nomine complexus est.

Iam itaque expeditiora sunt secundum quae iudicium de genere operis a Diodoro compositi faciendum erat. Principio quandoquidem veri nominis historicus quatuor rebus cernitur, perspicua rerum gestarum narratione, delectu, ordine ac fide, cuncta autem haec in Diodori opere reperiuntur, suo iure ac merito ipse in historicorum numero habendus, contra Ernesti sententia reprobanda, qui operis titulo deceptus putaverat eonon nisi indigestam rerum molem undique temere conquistam contineri, eiusque auctorem praeter exscribendi et compilandi sedulitatem nihil quod historici laude esset dignum praestitisse. Deinde cum ab historiae catholicae conditore praeter ea quae cum reliquis historicis communia habet officia, praecipue hoc postuletur ut *omnium aetatum historias uno opere complectatur*, vel e rebus humanis *ea quae ad universum genus spectaverunt* collecta et ordine proposita exhibeat, quis dubitabit Diodori opus primis historiae catholicae periculis et exemplis accensere? praesertim si reputaverit, 1) eam ipsam historiae catholicae ideam, eiusque adeo

scribendae consilium, in operis praefatione¹⁾ et alibi propositum esse; 2) id apparere ex comparatione operis simul cum historicis particularibus, simul cum populis tum maxime cognitis et claris, quorum omnium historiam id opus complexum est; 3) ipsamque operis totius eiusque partium descriptionem s. oeconomiam, infra a nobis exhibendam, id prodere; 4) tantum abesse ut operis titulus adversetur, ut potius hic eidem consilio et argumento declarando aptissimus sit, *historiam collectam cum plurium populorum, tum e pluribus scriptoribus* historiae particularis variis congestam et in unum comportatam, indicans. Quam verbi vim Diodorus ipse declarat et confirmat, pronuntians se κοινὰς πράξειςⁱ, h. e. plurium populorum vel ad plures populos pertinentes res esse perscripturum. 5) Viros denique doctissimos et gravissimos una mente ac voce consentire in hoc ut Diodori opere historiam catholicam contineri asserant. E pluribus sufficiat *Henricum Stephanum*,²⁾ *Wesselingium*³⁾ et *Heynium*⁴⁾ nominare, quorum virorum auctoritatem haud vanam esse existimandum est. Iam vero, quatuor propositis historiae catholicae formis, si quaeras quacum maxime conveniat ratio quam Diodorus secutus est, non dubito quin omnes facile intelligant eius opus referendum esse ad id historiae catholicae genus, quod altero loco a nobis descriptum est, in quo per epochas communes praecipuorum populorum res enarrantur. Communes epochae vel maiores periodi sunt tres: I. Res ante bellum Troianum. II. Res gestae a bello Troiano ad Alexandrum M. III. Principum populorum historiae usque ad C. Caesaris bellum Gallicum. Periodis maioribus subiunctae divisiones et collocandi rationes non eadem. In prima periodo ethnographica est descriptio, ut singulatim recenseantur singulae nationes. In

¹⁾ P. 6 et 7.

²⁾ In *brevi Tract. de Diodoro et eius scriptis*.

³⁾ In *Dedic. Diodori* ed. *Cum alii*, inquit, *singularum nationum res tradiderunt, at hic omnium orbis nationum historias ab ultima origine repetitas complexus est. Tot res tan varias animo capere arduum est; quid inter se componere, et ordine, ut apte cohaereant, digerere?*

⁴⁾ *De fontibus et auctoribus historiarum Diodori Commentat.* I, p. XXXIX.

reliquis secundum Olympiades singulos annos numerat et rerum gestarum abruptas partes velut per annos distribuit; quae quidem dividendi ratio, alioquin incongrua, tali praesertim opere talique historico erat indigna. Sedulitatis ac subtilitatis aliquam, at iudicii nullam omnino laudem continet; antiquae chronologiae subsidium praebet, sed ab altera parte continuam rerum narrationem ubique turbat omnemque historiae catholicae rationem corrumpit. Simile methodi vitium in Theatro Europaeo et Ioan. Lud. Gothofredi historica Chronica, quae ipsa historiae catholicae exempla recentioris aevi sunt, deprehendimus. Quod autem neque in his recentioribus neque in antiquis laudandum erat, id in Diodoro certe excusare decet, partim quod in primo historiae catholicae specimine non facile abesse poterant, quae rudiora initia proderent, partim etiam Thucydidis et Livii exemplo, qui eam methodum ornaverant et colonestaverant.

Ceterum ordinis et oeconomiae vitia Diodorus compensavit virtutibus alius generis, quae eius inter historicos locum atque dignitatem tueantur. Primo rerum copia et varietate antecellit omnes. Deinde rerum delectu ubique conspicuo, et ob eam causam suscepta infinitorum paene scriptorum lectione et comparatione, non solum diligentiam, sed iudicii etiam dexteritatem et sollertiam comprobavit. Exempla e pluribus ubique obviis pauca commemorabo, unde pateat eum non temere quae oblata fuerint arripuisse, sed suo iudicio a diversis scriptoribus relata expendisse. Cum annuae inundationis Nili causae explicandae essent,¹⁾ ita disseruit: alios eam quaestionem plane praeteriisse, alios investigando eius rei causas a vero aberrasse; Hellanicum, Cadmum et Hecataeum fabulas esse sectatos; Herodotum, alias in omni historia curiosum, in opinionibus ambiguis et contrariis versatum esse; Thucydidem et Xenophontem, veritatis studio claros, rerum Aegyptiacarum nihil retulisse; Ephorum et Theopompum maximam quidem curam ac diligentiam ad eius rei causas investigandas contulisse, nec tamen eas assecutos esse ob solam locorum ignorantiam, siquidem ante Ptolemaeum Philadelphum

¹⁾ Lib. I, c. 37 seqq.

nemini Graecorum Aegypti vel Aethiopiae fines adire licuisse, cet. — Adde quae cap. 39, 40 et 41, in eandem rem disputat. Similiter finita Aethiopum descriptione, lib. III, cap. 11, scriptorum addit recensum. Multos observat vel nimis fuisse credulos vel voluptatis causa multa ex ingenio suo ficta tradidisse; Agatharchidem autem Cnidium, Artemidorum Ephesium et nonnullos alios pleraque diligenter sciscitatos esse: itaque collatis horum narrationibus cum iis quae ipse in Aegypto vel per Aethiopum legatos cognovisset, omnia a se novo et accurato studio esse pervestigata et explorata. — Herodotum et Ctesiam persaepe sub examen vocavit, ut patet praesertim e lib. I, cap. 69: lib. II, c. 5, 15, 32. Sed totum hunc locum de fontibus Diodori, huiusque in eorum usu demonstrato iudicio, iam supra Heynii eximio ingenio et exquisita doctrina illustratum vidimus; cuius itaque doctissimas commentationes adeas, si quid auctorum, quos secutus sit, recensu, usu, aestimatione, Diodori diligentia et iudicium praestiterit, pernoscere velis. Tametsi enim iisdem nonnulla, quae Diodorus vel in praebenda fontium notitia omiserit, vel in auctorum diiudicatione peccaverit, sint prodita, nihilominus cuncta tamen argumento sunt Diodorum et in legendis et in percensendis et in diiudicandis scriptoribus studium haud vulgare collocasse. Tam considerate autem pleraque expendentem, tanta diligentia omnia investigantem, tantoque iudicio sua compilantem, discernentem et digerentem, cur inter historicos tam praeclaro nomine dignos referre dubitemus? Tandem haud exiguum operi ornamentum asserunt rerum hominumque descriptiones, cum propter veritatem et exactam perspicuamque rerum enumerationem imprimis ad lectorum animos instruendos idoneae, tum etiam nonnunquam coloribus distinctae et picturarum instar gratae. Saepe ab his in universam virorum principum, populorum rerumque gestarum historiam lux diffunditur. Singulorum quidem hominum characteres insigniores sunt Ninyae II, 21. Sardanapalli II, 23. Regum Philippi, Alexandri, Ptolemaei, XVIII, 28, 33, 36. Agathoclis XX, 62, Demetrii Poliorcetae XX, 91 etc. Alius vero generis descriptionum, quae magis res natura vel arte factas spectant, exempla commemorabo haec pauca: cataracta-

rum Nili, I, — 32, crocodilorum, I, 33 seq., exundationis Nili, I, 35 seq., sepulcri Osymandyaë, I, 47 seqq., Indiae, II, 2 seqq., aurifodinarum in confiniis Aegypti, Arabiae et Aethiopiae, III, 12 seqq., diversorum Aethiopiae et Arabiae populorum, III, 14 seqq. Ad confirmandam Diodori laudem, inde collectam, eiusque sollertiam, praesertim rerum hominumque descriptionibus proditam, gravissimum *Folardi* iudicium veluti coronidis loco apponere iuvabit. Is pro sua parte, ut erat rei militaris peritissimus, praesertim rerum bellicarum descriptiones sub examen vocavit. In commentario ad Polybium (*Histoire de Polybe, avec un Commentaire par M. de Folard*, tom. II, p. 535) cum machinae bellicae Helepolis appellatae ratio esset explicanda, quam eandem Diodorus (lib. XX, 91) descripserat, Diodori sollertiam et accuratam diligentiam his verbis praedicavit: «Plutarchus in eius machinae descriptione grandi errore deceptus est, asseverans Demetrium moenibus admovisse machinarum maximam, cuius basis quadrata fuisset, unumquodque autem latus quadraginta cubitos in longitudinem, sexaginta sex cubitos in altitudinem habuisset. Admirationi esse debet reliquos scriptores omnes, quotquot de hac machina agant, de eius ratione parum inter se convenire. Diodorus Siculus, ut mihi quidem videtur, solus eius rei, cuius ideam proposuit, gnarus atque intelligens fuit.» Idem alio loco (tom. III, p. 109), ita iudicavit: «Diodorus mea quidem sententia inter veteres historicos is esse videtur, qui in describenda urbium oppugnatione cum exactissima diligentia versatus est.»¹⁾

[¹⁾ Qui non animadvertit, quicquid apud Diodorum boni reperitur, id aliis eum debere, quos ita descripsit ut ex Agatharchide vel servaret quod ille dixisset *προειρηκαμεν* de iis quae ipse omisisset. (V. Mülleri Geogr. vol. 1, p. 174.) Qui si omnes superessent, Diodorus eundem fere locum obtineret quem Zonaras, quatenus superstites compilat historicos. Neuter enim quicquam addidit de suo quod quisquam desideret.]

DE DIODORO
ET EIUS SCRIPTIS
BREVIS TRACTATUS
HENRICI STEPHANI.

Diodorus ex Agyrio urbe Siciliae ortus, non ab ea (utpote quae ignobilior esset fortasse), sed ab ipsa regione Sicilia cognomen accepit; nec enim Ἀγυρῖνος, sed Σικελιώτης cognominatus fuit. Vulgo Diodorus Siculus a Latine scribentibus appellatur; quod Siculum Latini indifferenter tam Σικελιώτην quam Σικελόν, ut Italum tam Ἰταλιώτην quam Ἰταλόν vocasse existimentur. Plinius Diodorum simpliciter nuncupat, non addito a natione cognomento. Sic et Iustinus Martyr, item Aristophanis scholiastes. At Eusebius alicubi addit, alicubi omittit. Agyrium autem nomino illam civitatem Siciliae, patriam Diodori, potius quam Argyrium aut Angyrium (quae duae lectiones in nostris habentur exemplaribus): cum alios tum eundem Plinium ac Stephanum sequens. Porro se inde ortum testatur ipse in prooemio totius operis, ἡμεῖς γὰρ ἐξ Ἀγυρίου etc.

Vixit Diodorus (ut variis in locis ipse docet) Iulii Caesaris temporibus. At Suidas illum sub Augusto vixisse scribit, a veritate tamen minime discedens: nam Iulio Caesari illum superstitem fuisse, et Augustum eius successorem vidisse, vel ex iis liquet quae supersunt ex postremo eius opere fragmentis. Et Suidas ita dicit sub Augusto eum vixisse ut ante illum etiam exstitisse non neget. Veruntamen viderit Suidas cur non potius dixerit eum sub Iulio Caesare et post eum vixisse; vel sub Iulio Caesare et sub Augusto. Equidem in tempora Iulii Caesaris se incidisse ipsemet cum alibi testatur

tum vero in his quos subiungam locis: in quibus omnibus illum dei ornare cognomento obiter animadvertendum est. Nam libri quarti capite 19, de Alesia urbe loquens, haec scribit (si modo verba eius recte interpretor:) *Celtae autem nostra etiam aetate civitatem hanc in honore et pretio habebant, tanquam universae Celticae asyllum et metropolim. Quae quum libera et a nullo expugnata ab Herculis aetate ad nostram usque permansisset, tandem a Caio Caesare (qui ob fortia facta deus vocatus est) vi capta, Romanorum imperium accipere una cum aliis Celtis coacta fuit* Rursus lib. V, cap. 21, de Britannia loquens: *Huic priscis quidem seculis nihil rei cum peregrino ullo exercitu fuit: (siquidem nec Bacchum, nec Herculem, nec aliorum heroum quenquam adversus eam exercitum duxisse accepimus) verum nostra aetate C. Caesar (ob res a se gestas deus cognominatus) primus post hominum memoriam insulam subiugavit, Britannosque debellatos Romanis tributarios reddidit.* In alio eiusdem libri loco, qui est capite 25, scribit: *Ex fluviiis autem, qui in mare influunt, maximi videntur esse Danubius et Rhenus, quem nostra aetate Caesar (qui deus nuncupatus fuit) miro quodam et incredibili artificio ponte iunxit: quumque suum exercitum eo transportasset, transrhenanos Gallos subegit.* Meminit vero Iulii Caesaris et libri I, c. 4, sed eius se aetate vixisse non addens. Scribit enim: *In sequentibus autem viginti tribus libris reliquas res omnes gestas ordine collocavimus, usque ad principium excitati Romanis adversus Celtas belli.* Cuius dux C. Iulius Caesar (qui ob res gestas deus vocatus fuit) maximam Cellicarum gentium partem, et quidem quae inter eas maxime bellicosae erant, subiugavit, Romanumque imperium ad Britannicas usque insulas promovit. *Huius gesta initium habuerunt a primo Olympiadis centesimae et octogesimae anno, archonte Athenis Herode.* Eadem autem Olympiade se in Aegyptum venisse scribit, lib. I, c. 44. *In Aegyptum (inquit) centesima et octogesima Olympiade pervenimus, regnante Ptolemaeo, qui novus Bacchus appellabatur.* Rursus lib. I, c. 83: *Quo tempore rex Ptolemaeus a Romanis nondum amicus vocabatur, et populus*

advenas Italos omni studio ac favore prosequatur, ac sedulo dabit operam ne etc.

Titulus operis Diodori est *Βιβλιοθήκη Ἱστορικὴ* in nostris quidem certe exemplaribus. Eusebius quoque *Evang. Praep. lib. I. c. 6* [p. 18, D] dicit eum in unum opus collegisse universam *Ἱστορικὴν βιβλιοθήκην*. Verum idem *lib. II. c. 1* [p. 52, B], *βιβλιοθήκας* numero plurali vocat, nec addit *Ἱστορικὰς* scribit enim ὁ τὰς βιβλιοθήκας ἐπὶ ταυτὸν ὁμοῦ συναγαγῶν. Itidem Iustinus Martyr de eo dicit ὁ τὰς βιβλιοθήκας ἐπιτεμῶν. Rursum Eusebius *c. 2* [p. 57, B], citat librum quartum *βιβλιοθηκῶν* Diodori. Iam vero et Plinius (nisi hic quoque mendosa sunt exemplaria ¹⁾ *βιβλιοθήκας* numero plurali appellat. Cuius locum repetam paulo altius, ut intelligi possit quod de hoc titulo scribit. Haec igitur eius sunt verba in praefatione totius operis [25]: *Iam Musae, Pandectae, ἐγχειρίδιον, λειμῶν, πινυλίδιον, inscriptiones propter quas vadimonium describi possit. At quum intraveris, dii deaeque quam nihil in medio invenies. Nostri crassiores Antiquitatum, Exemplorum, Artiumque quam facetissimi. Lucubrationem puto, qui Antias civis erat et vocabatur, Valerius primus asserit. Varro in Satyris suis Sesculyxem et Flexibulas. Apud Graecos desunt nugari Diodorus, et Βιβλιοθήκας historiam suam inscripsit. Appion quidem grammaticus etc. Haec tamen Plinius. At enarrator Aristophanis [Ald. Pluti v. 9] citat locum quendam de tripode ex Diodori libro XVI τῶν Ἱστορικῶν βιβλιοθήκης. Ubi fortasse scripserat τῆς τῶν Ἱστορικῶν βιβλιοθήκης. Nec sunt valde absimiles hi tituli, Ἱστορικὴ βιβλιοθήκη et ἡ τῶν Ἱστορικῶν βιβλιοθήκη. Iam vero de titulo, qui est apud Athenaeum, quidnam dicemus? citat enim ille Diodorum ἐν τοῖς περὶ βιβλιοθήκης. Quo tamen sensu opus Diodori appellari possit τὰ περὶ βιβλιοθήκης non intelligo, ac mendum subesse verbis illis ἐν τοῖς περὶ existimo.²⁾ Est autem locus*

[¹⁾ Quae omnia *βιβλιοθήκης*, non *βιβλιοθήκας*, ut *βιβλιοθήκην* scribendum videatur.]

[²⁾ Nullum subesse mendum ostendunt quae de usu novitio praepositionis *περὶ* dixi ad inscriptionem libelli Xenophonti falso tributi, qui Πόροι inscribendus, non *Περὶ πόρων*, p. 67 ed. Oxon.]

quem citat lib. XVI, c. 24. Porro quod ad praecedentes attinet inscriptiones, videtur omnium simplicissima esse haec, (quae et in nostris exemplaribus habetur) *ἱστορικὴ βιβλιοθήκη*: a qua non abludit ista (uti modo dixi) *ἡ τῶν ἱστοριῶν βιβλιοθήκη*. Nec enim aliud hisce inscriptionibus significari arbitror quam opus historicum ex variorum historicorum scriptis ita conflatum ut unum aliorum multorum instar esse et tanquam bibliotheca historicis variis instructissima cognitionem historiarum omne genus subministrare possit. Quum autem vocatur *βιβλιοθήκη*, primum quidem subaudiendum relinqui puto adiectivum *ἱστορικαί*: deinde pluralem numerum aliquid amplius significare quam singularem: quasi non unius bibliothecae, sed multarum bibliothecarum instar esse possit hoc opus.¹⁾ Quod vero dicit Eusebius Diodorum in unum opus collegisse bibliothecas historicas, eodem redire crediderim: intelligit enim, ut opinor, eum diversorum auctorum scripta (tam multa ut bibliothecas implere possent) in unum opus congressisse. Idem vero Eusebius in prooemio libri II, simplicius loquens de eo, *Qui (inquit) ex pluribus historicis collegit: ἐκ πλειόνων τὰς ἱστορίας ἀναλεξάμενος*. At Iustinus Martyr (cuius modo protuli verba) non dicit ut Eusebius, *Qui bibliothecas collegit*, sed *Qui contraxit et in compendium redigit*. Quod tamen dicens nullo modo ab Eusebio dissentit: nam is alicuius opus in compendium redigit, qui non omnia quae in eo sunt colligit, sed ex multis interdum pauca, et quidem ea quae illi videntur esse praecipua. Nec Eusebius collectionem talem intelligit quae totos caeterorum historicorum libros coacervarit, sed in qua delectus, quali opus est his in rebus, adhibitus fuerit.

Hoc autem opus, quod historicam bibliothecam appellari diximus, in quadraginta libros a se distributum fuisse ipsemet in prooemio testatur scribens: *Adeo ut universum opus nostrum, quod quadraginta libros habet, annos mille centum triginta octo complectatur, ultra tempus rerum ante*

[¹⁾ Haec quoque redarguunt quae de novitio pluralis pro singulari usu dixi ad inscriptionem Xenophontis Expeditionis Cyri p. 1 ed. Oxon.]

bellum Troianum gestarum. Sed animadvertendum est quosdam ex his libris esse duplices, id est in duas partes divisos: ut est liber primus, item decimus septimus. Quanquam ipse auctor divisionis libri decimi septimi non meminit, sed tantum divisionis libri primi; posteriorem enim eius inchoans partem ita praefatur: *Cum primus Diodori liber ob prolixitatem in duos libros divisus sit, prior quidem etc.* Ubi quod scriptum sit *Primus Diodori liber*, non *Primus meus liber*, non debet cuiquam suspectam reddere positam hic praefatiunculam, quasi supposititiam: nam quae in calce eius habentur, esse Diodori convincunt, quum ibi de se non iam in tertia, sed prima persona loquatur. Ut autem hic positus fuit iste titulus *τῆμα δέυτερον*, ita et supra illis verbis, *περὶ μὲν etc.* (quae habentur continuo post prooemium) videtur debuisse praefigi haec inscriptio, *τῆμα πρῶτον*; sed nostris exemplaribus nihil ausi fuimus assingere. Caeterum hinc apparet quid Volaterranum et alios in errorem impulerit, citantes ex libro sexto Diodori quae in quinto habentur. Nimirum is, cuius edita fuit pridem Latina horum quinque priorum librorum versio, (vel potius perversio) primus, opinor, caeteris ansam errandi praebuit: qui, ubi Diodorus posteriorem libri primi partem inchoat, libri secundi principium constituit: ac deinceps ubi ille initium libri secundi facit, ipse tertium inde incipere credit, et ita in librorum sequentium enumeratione pergens, ut pro quinque sex habeamus facit. Quod si in eius manus integrum volumen venisset, ex quadraginta libris fortasse quinquaginta hoc modo fecisset: nec enim dubito quin et ex libris, qui desiderantur, aliquos hic auctor duplicaverit. Verum eos, quibus non ipsos Diodori libros, sed eorum tantum interpretationem videre contigerat, excusatione dignos merito iudicemus: at qui Graeca versaverant exemplaria, minus venia digni videntur. Immo vero ne eos quidem, qui Latinam duntaxat interpretationem viderant, (ac multo minus eius auctorem) veniam mereri dicere possumus; quum in ea ipsa liber primus in duos libros divisus esse scribatur. Volui autem hunc errorem patefacere propter eos etiam qui clamitant bellum hunc interpretem librum sextum habuisse, qui tamen in iis quae notae sunt bibliothecis desideretur. Quod

si quis aliqua ex vere sexto libro legere cupit, habet apud Eusebium locum inde depromptum *Evang. Praep. lib. II, c. 2* [p. 59, B] in fragmenta receptum.

Librorum Diodori omnium quidem simul titulus est is de quo paulo ante dictum est, *Historica bibliotheca*: sed quosdam ex iis peculiare inscriptiones habuisse ex eo conicere possumus, quod ipsemet librum quintum *Νησιωτικὴν βιβλον* inscribat, id est ad verbum, *Insularum librum*, quod videlicet in eo de insulis agat. Atque hoc diligenter notandum est, ne si incidamus in aliquem auctorem qui *Νησιωτικὴν βιβλον* eius citet, eum esse de numero librorum *Historicae bibliothecae* inficiemur.

Argumentum huius operis in genere quidem ipse titulus declarat; sed particulatim ab ipso auctore exponitur *lib. I, c. 4*, ubi scribit: *Ex libris nostris primi quidem sex complectuntur res ante Troiani belli tempora gestas, et ea quae fabulis tradita de eo seculo fuerunt; atque horum tres priores antiquitates barbaricas, tres posteriores Graecas fere complectuntur. Undecim autem sequentibus a Troiano bello universitatem rerum gestarum, usque ad Alexandri mortem, memoriae prodidimus. In iis qui supersunt viginti tribus reliqua omnia gesta collocavimus, usque ad initium belli Romanis adversus Celtas exorti.* Haec ille. Qui autem magis particulatim singulorum librorum argumentum nosse volet, praefixa legat unicuique eorum *κεφάλαια*.

De temporis autem longitudine quod toto suo complectitur opere, paulo post ipse scribens, ait se id quidem tempus quod bellum Troianum antecessit certo spatio non definire; sed a Troiano bello (*Apollodorum Atheniensem sequendo*) nonaginta annos usque ad *Heracidarum reditum* statuere, ab hoc autem usque ad primam Olympiadem trecentos viginti octo, a *Lacedaemoniorum regibus tempora* computando. Postremo a prima Olympiade usque ad Celtici belli initium (quo suam historiam clausit) septingentos triginta annos Adeo ut universum opus, quod quadraginta libros habet, spatium annorum mille centum triginta octo complectatur, etiam tempore rerum ante Troianum bellum gestarum excepto.

Caeterum ad universalem historiam in unum opus inclu-

dendam se desiderio iuvandorum lectorum impulsus, et nec laboris ad id necessarii magnitudine nec temporis longitudine deterritum fuisse in prooemio suo testatur: ubi etiam ait facile et promptum omnibus fore ex eiusmodi opere, tanquam ex uberrimo fonte; quae ad suum institutum pertinent haurire; contra vero evolvere sparsas per varios libros historias, (eorum videlicet qui propria gentis aut civitatis unius gesta seorsum tractaverint) praeterquam quod laboriosum sit et ad perspicuam rerum intelligentiam perincommodum, non cuiusvis esse, quod nimirum non omnibus tot datum sit volumina nancisci. Se ergo totos triginta annos in hoc opus insumsisse, et bonam Europae atque Asiae partem magnis cum aerumnis periculisque peragrasse scribit; quod locorum ignorantem seiret nonnullos ex celeberrimis etiam historicis in errores varios impulsisse. Quibus haec subiungit: *Adminiculum autem nobis ad hoc inceptum fuit, ante omnia quidem huius argumenti pertractandi cupiditas (per quam omnibus mortalibus etiam quod alioqui nulla ratione effici posse videtur, effectum redditur) deinde vero suppeditata Romae omnium rerum quae ad huius argumenti tractationem faciebant, abundantia et copia. Quum enim urbs haec adeo supra omnes alias emineat, ut eius potentia usque ad extremos orbis terminos pertingat, expeditissima et plurima nobis adminicula ministravit; utpote qui eius incolae longo tempore fuerimus. Nos enim ex Agyrio urbe Siciliae orti, et propter commercium quod nobis cum Romanis in insula versantibus erat, magnam linguae Romanae cognitionem adepti, omnia huius imperii gesta ex vetustis quae apud illos asservantur monumentis desumpsimus. Et haec quidem hoc loco Diodorus: alibi autem Ephori exemplo se *κοινὰς προάξεις* memoriae mandasse scribit.*

Apud Diodorum conciones crebrae aut longae, sicut apud alios multos historicos, quaerendae non sunt, utpote quas ipse in illis reprehendat. Ait enim eas narrationis cursum interrumpere et lectorem avidè in cognitione historiae ulterius progredientem remorari. Invehiturque in eos qui intempestive suam eloquentiam in historia scribenda ostentant; atque ubi tot conciones orationesque rhetoricis pigmentis adpersae in-

farciantur historiae, totam historiam esse concionum accessionem scribit. Perinde est autem ac si diceret ipsam historiam, quae est τὸ ἔργον, fieri τὸ πάρεργον· contra vero conciones, quae esse debent velut τὸ πάρεργον, tractari tanquam ipsum ἔργον. Ubi autem locum habeant conciones, et quis earum debeat esse modus, declarat. An vero et in Thucydidem cadat haec reprehensio viderint alii.

Res gestas tam diligenter et accurate atque adeo exacte temporibus distinguit, ut hac in re palmam inter historicos obtinuisse credatur. Porro quod modo ἀρχόντων, modo consulum, interdum utrorumque simul nomina secus apud eum quam apud alios scripta reperiuntur, ea vero scripturae diversitas debeatne ipsis auctoribus imputari, an iis qui libros eorum descripserunt librariis, saepe dubium relinquitur. Sunt quidem certe loci nonnulli; in quibus tanta est diversitas ut eam ipsis auctoribus liqueat esse imputandam. Verum quod ad temporum notationem attinet; peculiare est hoc Diodoro, non solum ἀρχόντων et consulum, sed et virorum doctrina illustrium nominibus ea signare. Interdum etiam tempus quod describit esse id ait a quo hic vel ille suam sit orsus historiam, simul et tempus in quod ea desinat significans. Exempla sunt lib. XII, c. 37, et XIII, 103; praeterea c. 109, et XIV, c. 43 et 46, item c. 84. Multos vero simul enumerat XV, 76. Alios omnes longum foret annotare locos.

Hoc insuper Diodoro usitatum est, suis narrationibus clausulam, quae aut laudem aut vituperium contineat, imponere. Nam ut, si quid insigni cum prudentia aut fortitudine gestum est, summis laudibus auctorem huius rei prosequitur: ita si quo in facto insignis temeritas vel ignavia vel improbitas se prodit, male accipere verbis auctorem eius solitus est. Cuius suae consuetudinis cum alibi, tum in libri decimi quinti prooemio meminit. Praeterea lib. XV, c. 88, morem institutumque suum esse dicit fortis alicuius viri morte commemorata laudes eius subiungere. Et quidem ut ibi in Epaminonda hoc facit, ita et paulo ante fecerat in Pelopida, cap. 80. Modum interim tam in laudationibus quam vituperationibus tenet, et ne in eandem in quam Timaeus reprehensionem incurrat, se-

dulo cavet: nam propter crebras ac longas ἐπιτιμήσεις Timaeum fuisse vocitatum Epitimaecum ipse V, 1 scribit.

Est etiam mos hic Diodori (qui praecipue commendare scripta eius piis omnibus debet) ut rerum multarum eventus, quos alii historici fortunae imputarent, divinae providentiae adscribat, ut V, 83: *Et Tennem, praeter spem omnium, dei alicuius providentia servatum, regno insulae potitum fuisse.* Sic XVI, 58: *Nam qui in templum confugerant, cum se deorum ope servatum iri sperassent, contra divina providentia factum est ut supplicio sacrilegis digno afficerentur.* Iluc autem pertinent et hi loci, qui item pietatem eius (qualis in ethnicum hominem cadere potuit) testantur, ut XV, 58: *Hi ergo, tanquam aliquo deo ipsis offenso, iustas et debitas poenas luerunt.* Item XVI, 31: *Quum autem exire inde non posset, cruciatusque se captum manentes formidaret, se ipsum praecipitavit: atque hoc modo dans numini poenas vitam finivit.* Et c. 64: *Qui ergo numen contemnere ausi erant, eo quo diximus modo puniti a diis fuerunt.* Quodam etiam loco infortunia quae narrat physicos quidem inter naturales et coactos rerum eventus annumerare ait: at eos qui pii sint erga deos interpretari a diis invectas esse calamitates illas adversus eos qui numen ipsorum violassent. Iam vero et principibus nonnullis suam erga deum pietatem promoti eorum imperii causam fuisse perhibet. Pudeat pudeat ergo Christianos quosdam in suis historicis scriptis omnia fortunae tribuentes, ethnicos verbis (utinam non etiam mente) comperiri.

Diodori autem idioma unusquisque assidua eius scriptorum lectione cognoscere poterit: quod cognitum ad multos in iis emendandos locos, multos item alioqui perobscuros intelligendos, itemque ad amovendam falsam suspicionem de librorum quibusdam in locis fide, plurimum adiumenti attulerit. Quicumque enim novus scriptoris huius lector erit, (etiamsi alioqui in lectione aliorum omnium exercitatissimus sit) futurum ut ei nova multa occurrant, praemonitum volo.

Hoc addam, elogia de Diodoro vel potius Diodori scriptis exstare apud Iustinum Martyrem et Eusebium Pamphili pulcherrima. Nam ille celeberrimum Graecorum historicorum

eum appellat: hic autem illustrem virum eum esse dicit, et de cuius doctrina omnium philologiae studiosorum magna sit opinio. Subiungitque paulo post, notiora Graecis esse Diodori quam aliorum scripta. Quae quidem ego asserens ad ornandum Diodorum elogia idem propemodum facere mihi videor ac si faces soli ad eum illustrandum admoverem. Quantum enim solis lumen inter stellas, tantum inter omnes quotquot ad nostra tempora pervenerunt historicos (si utilitatis potius quam voluptatis aurium habenda sit ratio) noster hic Diodorus eminere dici potest. Ac quanto univversus orbis civitate aut gente una est capacior atque amplior, tanto maior est scriptorum Diodori (si eorum argumentum spectemus) quam ullius eorum qui exstant historicorum amplitudo. Nam quum ex aliorum unoquoque tantam ex rivulo gentis unius aut civitatis aut principis gesta hauriamus; ex hoc, tanquam uberissimo fonte, vel potius patentissimo flumine, omnium fere totius habitabilis orbis gentium, et particulatim quarundam etiam illustrium civitatum, res gestas haurire possumus. At enim mihi laudare aggresso Diodorum id obiciendum quispiam existimaret, quod olim ei qui laudare Herculem parabat obiectum fuit, *Ecquis eum accusat?* Sed aliter profecto se res habet. Exstat enim eius, licet tribus tantum constans verbis gravissima tamen accusatio, quae temporis quidem vetustate non nititur, nec eius se auctoritate tuetur; sed accusatoris auctoritate fortasse niti posse videbitur. Is enim fuit Lud. Vives, qui nostro seculo natus, Hispaniae suae maximum decus et lumen ob doctrinam exstitit. Eius haec leguntur (et quidem cum applausu a quibusdam leguntur) verba: *Diodorus Siculus ab inundatione, quae sub Ogyge fuit rege Boeotiae, ad sua tempora, id est, ad C. Caesarem dictatorem, historiam deducit, quem Plinius nescio qua de causa dicat primum apud Graecos desuisse nugari; quum nihil sit eo nugacius. Nisi forsitan quod nullum operi suo illecebrosum aut magnificum titulum indiderit, sed inscripserit tantum Bibliothecam.* Haec Vives: nimirum nugari dicens Diodorum propter fabulosas quas prioribus libris tractat antiquitates. Quasi vero hic, dum *παλαιὰν μυθολογίαν* appellat, legitimam excusationem apud lectores aequos non haberet. Equidem si

quicumque fabulosas antiquitates literis mandaverunt, talem criminationem a posteris formidassent, quali Vives onerat Diodorum, quidnam ad intelligendas saltem poetarum fabulas relictum nobis adiumenti fuisset? Adde quod huiusmodi ἀρχαιολογίαι, licet fabulosae vocentur, non usquequaque tamen fabulosae sunt; (earum autem bonam partem, quae a poetis manarunt, excipio) sed penitus in eas introspicendo quandam veritatis velut scintillam saepenumero inter densas mendaciorum tenebras invenire possumus. Exempla sunt in promptu. Etenim quam fabulosa et futilia putamus ethnicis visa fuisse, quae de Mose cum alii tum Hecataeus et Alexander Polyistor memoriae prodiderunt? Atqui bonam eorum partem quae de se ipso Moses scripsit, in illis habemus: adeo ut non historiam illam finxisse, sed tantummodo historiae illi affinxisse multa dici possint. Quid aliud quam delirantium somnia esse existimarunt ethnici fere omnes, quae Berosus, quae Hieronymus Aegyptius, quae Mnaseas, quae Abydenus de diluvio scripta reliquerunt? Quotusquisque historicae Abydeni narrationi de turri ea quam vulgus turrim Babel a loci nomine appellat, plus fidei quam anilibus fabulis tribuendum putavit? Atqui ex sacris literis aperte cognoscimus ita fabulosa esse illa, ut veritatis lumen inter densas mendaciorum velut nubes quosdam tenues radios adhuc micantes habeat. Etenim si quis scripta eorum de diluvio et de illa turri cum scriptis Mosis conferat, falsa quidem in illorum scriptis esse quamplurima, si particulatim examinentur, sed in summis (ut ita loquar) historiae capitibus convenire illis cum Mose comperiet. Iam vero quod in his accidit prisca seculi historiis, cur non et in aliis accidere potuisse suspicabimur? Tantum abest igitur ut eos qui nobis ἀρχαιολογίας tradunt, mendacii protinus habere suspectos debeamus, ut ne poetarum quidem fabulas (de multis, non de omnibus loquor) in totum fabulas esse dicere satis pudenter possimus. Cuius etiam rei testimonium in modo dictis historiis locupletissimum certissimumque habemus. Nam quid de diluvio, quid de turri illa Moses scriptum reliquerit, omnes ad unum scimus: certe, si non vano Christianorum titulo gloriamur, scire debemus. Superest igitur, quid ethnici antiquitatum scriptores, quid poetae iisdem de

rebus tradiderint posteris intelligere. Primum quod attinet ad diluuium, servatum quidem fuisse virum quendam uno consensu omnes tradunt, sed nomen eius apud unum tantum (eorum quos legerim) invenitur, rerum Assyriacarum scriptorem Abydenum. Qui tamen pro Noe Sisithrum nescio quem, pro Iehova Saturnum nobis memorat. Quid poetae? nonne et ipsi diluvii meminerunt, et Deucalione ac Pyrrha lapidumque in orbe iactatione, ceu involucris, maxime memorabilem historiam nobis texerunt? Hactenus de diluvio. Ad illam turrin *ὄψαυουήκη* veniamus, et quid de illa idem Abydenus scripserit audiamus. *Illi, inquit, quos primos terra edidit homines, ob robusta vastaque corpora elati, quum diis superiores evadere in animo haberent, immensae altitudinis turrin aedificare coeperunt. Quumque iam parum abesset quin ad caelum usque pertingeret, venti diis opitulantes machinam illam disturbarunt, atque huius ruinae reliquias Babylona esse quidam crediderunt. Caeterum quum ad eum usque diem uno eodemque sermone usi omnes fuissent, deorum numine factum est ut alii aliam linguam haberent. Postea autem Saturno cum Titanibus ortum est bellum. Haec ille. Aliis autem gigantes qui ex diluvio evaserant Babylonem condidisse scribit, ubi quum illam historiis celebratam turrin extruxissent, eamque divina potentia subruisset, per universam terram eos dispergi coepisse. Quo si quis ea retulerit quae de gigantibus poetae cecinerunt, (quis autem eo referenda non videt?) postquam legerit gigantes regnum caeleste affectasse, montesque montibus superposuisse, scalam qua conscendi caelum posset molientes, an a verissima historia fabulam hanc manasse, vel potius fabulam hanc veritatis veluti fundamento superstructam esse inficiari audebit? At si per se hanc spectaris, quid mendacius, quid vanius, quid nugacius fingi aut cogitari potest? Haec (et alia quorum consideratio virum iudicio praeditum decebat) si considerasset Vives, non tam aperte, dum Diodorum nugacem appellat, nugatus ipsemet fuisset.*

INDEX NOMINUM ET RERUM

C. MUELLERI.

- Abacaenina regio in Sicilia XIV, 78, 5.
- Abacaenini Agathocli adversantes a tyranno iugulantur XIX, 65, 6. Agathocle ad Ecnomum devicto ad Hamilcarem deficiunt XIX, 110, 4. In bello contra Mamertinos pro Hierone stant XXII, 13, 2.
- Abacaenum, urbs Siciliae XIV, 90, 3.
- Abae, urbs Arabiae XXXII, 9d. 10, 1, 2.
- Abae, urbs Phocidis XVI, 58, 4.
- Abaris Hyperboreus in Graeciam proficiscitur II, 47, 5.
- Abas. Conf. Bias.
- Abdalonymus Tyrii rex datur ab Alexandro M. XVII, 46, 6. Prior eius humilitas 47.
- Abdemon Tyrius, Salaminis in Cypro rex, ab Euagora regno pellitur XIV, 98, 1.
- Abdera, urbs Thraciae XXXI, 8, 7. A Thrasybulo in Atheniensium partes pertrahitur XIII, 72, 2. Ab Eumene capitur XXX, 6.
- Abderitae, eorum ditionis fines XII, 50, 2. A Triballis summpere pressi a Chabria periculis eximuntur XV, 36.
- Abrupolis, Thraciae regulus, a Perseo regno eiicitur; in id restituitur iussu Romanorum XXIX, 33.
- Abuletes satrapa, Susarum arcem Alexandro tradit XVII, 65, 5.
- Abydus Asiae ad Hellespontum, XI, 3, 6; XIII, 39, 4; 40, 4; 41, 1; 45, 1; 68, 1; XX, 107, 2; XXVIII, 6.
- Academia. In ea Agis Athenas oppugnans castra ponit XIII, 73, 1. A Philippo vastatur XXVIII, 7.
- Acamas, Thesei et Phaedrae filius IV, 62, 1.
- Acanthopolis in Aegypto I, 97, 2.
- Acanthus, urbs Thraciae XI, 5, 1. Brasida auctore ab Atheniensibus deficit XII, 67, 2.
- Acarnanes. Eorum urbes praeter Oeniadas a Pericle in Atheniensium potestatem rediguntur XI, 85. A Lacedaemoniis sub Cnemo duce instantur XII, 47, 4. Contra Ambraciotas bellum gerunt, sed mox missa Atheniensium societate cum Ambraciotis in

- gratiam redeunt XII, 60, 5.
 A Lacedaemoniis deficiunt XIV, 82, 3. Cum Atheniensibus societatem ineunt auctore Timotheo XV, 36, 5. Aetoliam invadunt; repelluntur XVIII, 38. 4. Cum Cassandro arma iungunt contra Aetolos; ex locis male munitis in firmiores commigrant XIX, 67, 3 seq.
- Acarnaniae fl. Achelous I, 3, 9, 13.
- Acasus, Peliae f., cui post patris necem regnum tradit Iason IV, 53, 1; 55, 2.
- Accipiter cur ab Aegyptiis colatur, I, 87, 6. Inter litteras hieroglyphicas quid significet III, 4, 2.
- Ace, urbs Phoenices XV, 41, 3. A Ptolemaeo destruitur XIX, 93, 7.
- Acellum XXIV, 1, 10.
- Acesines, fl. Indiae II, 37, 4; 49, 1. XVII, 95, 3. Eius cum Hydaspi confluentes XVII, 96, 1.
- Acestorides, Athen. archon (Olymp. 76, 3) XI, 51, 1.
- Acestorides Corinthius, Syracusanorum dux, Agathoclis inimicus XIX, 5, 1 seq.
- Achaei Laconiae nonnulli una cum Doriensibus sub Tectamo duce in Cretam transeunt V, 80, 2. Achaeos (Achaiae incolas) in partes suas trahit Epaminondas XV, 75, 2. Achaei Lacedaemonem in ditionem redigunt; urbis moenia destruunt; displicere hoc senatui nuntiant Romanorum legati XXIX, 17. Respuunt dona ab Eumene oblata; cum Seleuco amicitiam instaurant, ibid. Divinitus immissa quadam rabie in interitum ruunt XXXII, 26.
- Achaei IV, 68, 3, ubi distinguuntur a Phthiotis.
- Achaei Phthiotae in Thessalia XI, 3, 2; XV, 80, 6. In bello sacro contra Phocenses pugnant XVI, 29, 1. Bellum contra Sitalecem parant XII, 51, 1.
- Achaei, populus ad Pontum, Iatrociniis infamis, cui bellum infert Eumelus rex Bospori XX, 25, 2.
- Achaemenes, Darii filius, patrus Artaxerxis, dux Persarum contra Aegyptios rebelles; ab his et ab Atheniensibus clade afficitur; in Album murum confugiens obsidione cingitur XI, 74, 1 seqq.
- Achaens, vir strenuus et prudens, unus ex Euni consiliariis XXXIV, 1, 16 et 42.
- Achaia Peloponnesi olim Ionia dicta XV, 49, 1.
- Achaia Phthiotica V, 50, 4.
- Achaia urbs (quae postea Cyrbe) in Rhodo a Solis filiiis conditur V, 57, 6.
- Achais, tribus Thuriorum XII, 11, 3.
- Acharnae Atticae XIV, 32, 6.
- Achelous, fluv. Acarnaniae, multam terram accumulatur I, 39, 13. Eum in alium alveum divertit Hercules IV, 35, 3. Quod quomodo in poetarum fabulas abierit, ibid.
- Acherusia palus prope Memphin in Aegypto I, 96, 7.
- Acherusia Phoenices prope Hieracleam Ponticam, fabula de Cerbero extracto celebris XIV, 31, 3.
- Achilles, Pelei et Thetidis IV, 72, 6. Penthesileam ad Troiam occidit II, 46, 5. Capta

- Lyrnesso in Phrygia Iyra Mercurii potitur V, 49, 4. Tenen ante Troiam interficit V, 83, 5. Quare Achillis nomen in Tenes conditoris fano pronuntiari nefas habent Tenedii V, 83, 5. Achillis sepulcrum in Troade honorat Alexander XVII, 17, 3.
- Achradina, Syracusarum urbis pars XI, 67, 8; 73, 1; XIV, 63, 1.
- Aconitum, Hecates inventum IV, 45, 2.
- Acoris, Aegyptiorum rex, foedus cum Euagora iungit XV, 2, 2. Frumentum ei subministrat 3, 3. Ad eum proelio victus Euagoras confugit XV, 4, 2. Acoris cum Glo, qui ab Artaxerxe defecerat, societatem inivit XV, 9, 3. Bellum infert Persis, copiarumque ducem constituit Chabriam Atheniensem XV, 29, 1 seq.
- Akra Hippici in Libya ab Agathocle capitur XX, 54, 3.
- Acras Hippici (illi, quam Agathocles expugnauit, cognominem) in Libya capit Eumachus, Agathoclis dux XX, 57, 6.
- Akra Leuce, ab Hamilcare Hannibalis patre in Hispania condita XXV, 10, 3.
- Acras, urbs Siciliae XXIII, 4, 1.
- Acridophagi Aethiopes III, 29.
- Acris, Libyae urbs, ab Eumacho, Agathoclis duce, expugnatur XX, 57, 6.
- Acrisii filia Danae IV, 9, 1.
- Acrorea, Elidis regio XIV, 17, 8.
- Acrocorinthus XX, 103, 2.
- Acrotatus, Lacedaemonius, Cleomenis regis filius, ab Agrigentinis belli contra Agathoclem gerendi dux creatur; eius in itinere res gestae XIX, 70, 4. Agrigenti superbe se gerens populique odium incurrens, mox fuga sibi consulens in Laconiam redit 71, 1 seq.
- Actaeon, Aristaei et Autonoes filius. Eius mors IV, 81, 3 seqq.
- Actaeon, Melissi filius, puer ab Archia Corinthio amatus. Eius mors VIII, 8.
- Acte, portus Siciliae IV, 78, 1. Orionis opus IV, 85, 1.
- Acte Pulchra in Sicilia XII, 8, 2.
- Acte, regio Peloponnesi XII, 43, 1.
- Acte, Thraciae locus XII, 68, 5.
- Actis, Solis e Rhodo f. V, 56, 5. In Aegyptum profectus Heliopolin condit, et Aegyptios astrologiam docet V, 57, 2.
- Actisanes, Aethiopum rex, Amasi debellato Aegyptum sibi subiicit I, 60, 3; vir probus; Rhinocolura condit 60, 4.
- Actor (Myrmidonis et Pisidices f.), Phthiae rex, Peleum expiat et regni successorem constituit IV, 72, 6.
- Actor (Deionis filius), Menoetii pater IV, 39, 1.
- Actor, Phorbantis f., Eleorum rex IV, 69, 3; 72, 6.
- Acylius Decius (L. Aquilius), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 1) XV, 23, 1.
- Ada, Idriei soror, fratri in Cariae regno succedit XVI, 69, 2. Eo eiicitur a Pixodaro XVI, 74, 2. Alexandri auxilium ad regnum recuperandum implorat XVII, 24, 2.
- Adherbal Lilybaeum a Romanis obsessum fortiter tutatur XXXIV, 1, 2.
- Adherbal, rex Numidiae, ab Iugurtha obsessus, Romanorum auxilium implorat, quorum legationes quum frustra fuis-

- sent, ab Ingurtha captus caeditur XXXIV, 31.
- Adherbal, filius Micipsae XXXIV, 35.
- Adimantus, archon Atheniensis (Olymp. 75, 4) XI, 41, 1.
- Adimantus, Atheniensis, dux sub Alcibiade imperatore XIII, 69, 3.
- Admetus, Pheretis f., Alcestin, Peliae f., in matrimonium ducit IV, 53, 1. VI, 6, 6; eius pietas et iustitia, ibid.
- Admetus, Molossorum rex, Themistoclem profugum benigne excipit XI, 56, 1; quem mox ab eo deposcunt Spartani bellum minitantes 56, 2; fugam Themistoclis adiuvat, ibid.
- Admetus, dux Alexandri M., in Tyri obsidione occisus XVII, 45, 6.
- Adoptionis ritus IV, 39, 2.
- Adramytium, urbs Mysiae XII, 73, 1; 77, 4. A Prepelao capitur XX, 107, 4.
- Adranon vicus XXIII, 4, 2.
- Adrastus Tydeo Deipylen, Polynici Argiam filias in matrimonium dat IV, 65, 3; solus redit ab expeditione Thebana 65, 29.
- Adrastus Phrygius Atyn Croesi filium nolens interficit ac deinceps sibi ipse manum infert IX, 29.
- Adrestae, Indiae gens, ab Alexandro M. subigitur XVII, 91, 2.
- Adriaticus sinus IV, 56, 7; XII, 30, 2.
- Adrumetum in Libya ab Agathocle capitur XX, 17, 5.
- Aeacida, Arymbae filius, rex Molossorum, pater Pyrrhi XVI, 72, 1, et Deidamiae XIX, 35, 5. Cum Polysperchonte Olympiadem in Macedonia reducit XIX, 11, 2. Olympiadi auxiliari studens a suis plerisque deseritur et exilio plectitur ab Epirotis XIX, 36, 3 seq. Cum Polysperchonte post obitum Olympiadis in Aetoliam fugit XIX, 52, 6. In regnum reversus, a Philippo, Cassandri duce, vincitur proeliansque vitam amittit XIX, 74, 3 seqq.
- Aeacus, Iovis et Aeginae f., precibus suis sterilitatem, qua Graecia premebatur, avertit IV, 61, 1. Pater Pelei et Telamonis et Phoci; Peleum in exilium mittit IV, 72, 5.
- L. Aebutius Alba (Helva?), consul Rom. (Ol. 80, 3), XI, 79, 1.
- Aeetes, Solis f., Persae frater, Colchidis rex crudelissimus IV, 45, 1. Eius uxor Hecate, ex qua Circe, Medea et Aegialeum tollit 45, 3. Phrixi paedagogum Arietem (Crium) immolat, exuvias eius magna cura custodit oraculo doctus IV, 47, 5 sq. Ab Argonautis occiditur 84, 4. Secundum nonnullos a Perse fratre regno eiectus, postea Medae et Medi ope in pristinam dignitatem restituitur IV, 56, 1. Pontio ostium occupat IV, 56, 3.
- Aeetae portus, nunc Caieta, in Italia IV, 56, 6.
- Aegae, Macedoniae regia, a Pyrrho direptae; urbis sepulera a Gallorum praesidio profanantur XXII, 12.
- Aegeatas implorat Argaeus ut reditum suum in regnum adiuvent XVI, 3, 5.
- Aegeus, Pandionis f., ex Medea gignit Medum IV, 55, 5. Theseum agnoscit IV, 59, 6. An-

- drogeon ex insidiis occidit IV, 60, 4. Eius mors IV, 61, 7.
- Aegeus, Phorbantis f., Eleorum rex IV, 69, 3.
- Aegialea, Diomedis coniux VII, 1b.
- Aegialeus, Aetiae et Hecates f., IV, 45, 3.
- Aegimius, Dori filius IV, 58, 6. Doriensium in Hestiacotide rex 37, 3.
- Aegina, Asopi et Metopes filia IV, 72, 1. Ex Iove mater Aeaci IV, 61, 1; 72, 5.
- Aegina insula IV, 72, 5; XI, 70, 2. Ad eam post pugnam Salaminiam classem contrahit Leotychidas XI, 34, 2. Coloniam eo deducunt Athenienses XII, 44, 2.
- Aeginetae quamdiu maris imperium tenuerint VII, 13. Quem locum in proelio ad Salaminem occupaverint XI, 18, 2. Iis virtutis palmam post proelium Salaminium Lacedaemonii adiudicant 27, 2. Ab Atheniensibus deficient; obsidione ab iis cinguntur 70, 2 seq.; perdomantur 78, 4 seq. Urbe eiecti Thyreas habitandas a Lacedaemoniis accipiunt XII, 44, 2 seq. Post Thyreas expugnatas captivi a Nicia Athenas mittuntur XII, 65, 9. Aeginetas sibi adiungit Cassander XVIII, 69, 1.
- Aegis, Telluris filia, indomabile monstrum, a Minerva necatur III, 70, 4 sq.
- Aegisthus VII, 1b.
- Aegithallus in Sicilia ab Iunio consule munitur XXIV, 1, 10.
- Aegium in Peloponneso expugnat Aristodemus, dux Antigoni XIX, 66, 3.
- Aegospotami in Propontide XIII, 105, 2.
- Aegyptiacae machinae ab Iberis ad aquas e metallorum fodinis hauriendas adhibitae V, 37, 3.
- Aegyptii. Religio: Antiquissimi Aegyptii duos colebant deos, Solem et Lunam, sive Osirin et Isin I, 11, 1. Deinde etiam elementa, quae mundum constituunt, pro diis habebant, sc.: spiritum, ignem, siccitatem s. terram, humorem, aetherem; quorum mythica nomina sunt: Iuppiter, Vulcanus, Demeter s. Terra, Oceanus sive Nilus, Minerva I, 12. A septem his diis coelestibus distinguunt terrestres deos, sive mortales olim post mortem divinis honoribus affectos. Nomina ex parte eadem cum diis coelestibus sunt: Sol, Saturnus, Rhea, Iuppiter, Iuno, Vulcanus, Vesta, Mercurius. Ex iis nonnulli fuere reges Aegypti 1, 13. Dii elementorum quinque sub hominum vel animalium formis orbem peragrant 12, 9. Minerva cur virgo et glaucopis et Tritogenia et ex Iovis vertice nata esse putetur 12, 6 seqq. Nati dii sunt ad Nilum fluvium, ibid. Praeter nominatos Aegyptii Panem colunt, cuius in honorem Chemmis condita 18, 2. Phalli Osiridis effigiem in templis adorant 22, 6. Summopere reverentur Herculem, Iovis filium ex muliere anonyma, qui res maximas peregit civitatemque in Aegypto condidit. Eius imitator longe post fuit Hercules Alcmena natus Graecorum V, 76, 2. Aegyptiorum de Priapo fabula IV, 6, 3. Animalia sacra: feles, ichneu-

mon, canis, accipiter etc. I, 83, 1. Eorum curatio 83, 2. Qui sponte tale animal interficit, capitis damnatur 83, 6. Cultus animalium origo 86 seq. et 90. Apis et Mneuis tauri Osiridi dicati. Eorum cultus I, 21, 10; 11, 4; 85; 88, 4. Cultus crocodili 89; hirci 88, 1; lupi 88, 6; 18, 1. Aquilam Thebani colunt I, 87, 9. Sacerdotum tribus 73. Iis tertia terrae pars ab Iside data 21, 7. Quodvis eorum collegium apud se Osiridem funeratum putat I, 21, 9. Nilum ex Oceano nasci autumant 37, 7. Libros sacros asservant, in quibus regum recensent 44, 4. — Historia: Primus regnavit Sol vel secundum alios Vulcanus I, 13, 2. Post hunc Saturnus 13, 4. Eius liberi: Iuppiter et Iuno (Osiris et Isis): ex his nascuntur dii quinque, Osiris, Isis, Typho, Apollo, Venus. Saturno in regno succedit Osiris, ibid. Post hunc ultimus deorum regnat Horus 44, 1. Quot annos numerent a Solis regno usque ad Alexandri M. transitum in Asiam 26, 1. Dii reges quot quisque secula regnaverint 26, 2. Homines quantum temporis in Aegypto post deos regnum tenuerint usque ad Olymp. 180, I, 44, 1. Praeter indigenas Aegypti reges fuere Aethiopes, Persae et Macedones. Eorum tempora et numerus 44, 2 seqq. Primus post deos regnavit Menes 45, 1. Eius posterii 50 regnant ultra 1400 annos 45, 3. Sequitur Busiris cum aliis octo ex eius genere, quorum postremus item nominatur Busiris 45, 4. Ab hoc octavus

Uchoreus 50, 3. Huius nepos Aegyptus 51, 4. Post duodecim ab hoc aetates rex factus est Moeris 51, 6. Septem aetatibus post Sesoosis s. Sesostris 53, 1. Succedit filius, Sesoosis alter 59, 1. Multis seculis post regnum adeptus est Amasis 60, 1. Hunc excipiunt Actisanes Aethiops 60, 3, et Mendes s. Marrhus Aegyptius 61, 1. Deinde per quinque generationes anarchia fuit 62, 1. Tum rex creatur Cetes s. Proteus, belli Troiani tempore, ibid. Sequitur Remphis filius 62, 5. Quem excipiunt per septem aetates reges ignavi 63, 1. Unus ex his fuit Nileus, sed is tamen vir bonus (qui Nilo fluvio nomen dedit 19, 4), ib. Deinceps nominantur: Chemis, patria Memphites (regnavit a. 50), 63, 2; Cephren (regnavit a. 56) vel Chabryes, 64, 1; Mycerinus s. Mencherinus 64, 6; Bocchoris 65, 1. Multo post venit Sabaco Aethiops 65, 2. Anarchia per biennium 66, 1. Dodecarchia per annos quindecim, ibid. Psammetichus 66, 8. Quattuor aetatibus post Apries, qui regnat 22 annis 68, 1. Amasis (qui regnat 55 annis usque ad Olymp. 63, 3) I, 63, 6. Aegyptii ab Psammeticho deficientes in Aethiopiam migrant I, 67, 3 seqq. Aegyptii Aethiopum coloni III, 3, 1. Post Phoenices maris imperium tenent VII, 13. Quot naves Xerxi contra Graecos profecturo suppeditaverint XI, 3, 7. Ab Artaxerxe deficientes Inarum sibi regem creant; ab Atheniensibus auxilia pe-

tunt 71, 3 seqq. Horum subsidiiis firmati Achaemenem Persarum ducem clade afficiunt et obsidione cingunt in Albo muro inclusum 74. Posthabitis Atheniensibus sociis, in gratiam redeunt cum Persis 77, 3. Nephereus rex comeatum Spartanis mittit XIV, 79, 4. Euagoram adiuvant contra Artaxerxem Memnonem XV, 14, 2. Acoris rex cum Glo foedus init contra Persas XV, 9, 3. Chabriam oppugnant, sed infeliciter, Nectanebide rege XV, 42, 5. Tachos rex cum Artaxerxe bellum gerit XV, 90. Agesilaus et Chabrias illi militant XV, 92. Deficiunt a Tacho Aegyptii duce Nectanebo eius filio; Agesilaus Tachum restituit, ibid. Deficiunt ab Ocho sub rege Nectanebo XVI, 40. Bellum cum eo infelix XVI, 46. Rebelles Oclhus domat iisque praefectum dat Pherendatem XVI, 51. Persarum imperium exosi libenter excipiunt Macedones XVII, 49, 2. A Perdicca iis praeficitur Ptolemaeus Lagi XVIII, 3, 1. Vide Ptolemaeos. Colonias antiquissimis temporibus Aegyptii deduxerunt in Babyloniam sub Belo, in Colchidem, Arabiam, Graeciam I, 28. — Instituta, mores: Regum vita accuratissime ordinata; eorum munera, officia, victus I, 70 seq. De mortuo rege luctus publicus, et de virtute defuncti iudicium 72. Regina plus potestatis et honoris habet quam rex 27, 2. Respublica distincta est in tres classes: regum, sacerdotum, militum, et

in alteras tres: agriculturalium, pastorum, opificum I, 73 seq. Qua in re Aegyptios imitati sunt Athenienses 28, 5. Iudiciorum ratio: concilium triginta virorum, quorum decem Heliopolitani, decem Thebani, decem Memphitae 75, 1 seqq. Praesidis insigne veritatis simulacrum 75, 5. Legum corpus 75, 6. Legislatores Mneuis, Sasychis, Sesosis, Bocchoris, Amasis, Darius 94, 95. Aegyptiorum leges pleraeque Aethiopiae sunt, quod coloniae maiorum instituta servarunt III, 3, 3. Litigantes scripto agere oportet I, 75. Non admittuntur causidici 76. Leges de criminibus 77 et 78; de commerciis 79; de furto 80, 1 seq. Aegyptiorum matrimonia puero-rumque educatio 80, 3. Sororem uxorem ducere licet 27, 1; uxoris in maritum potestas, 27, 2. Funerum ritus et secandorum et condiendorum corporum ratio 91. De mortuis iudicium publicum 92. Defunctorum cultus quam vim exerceat in mores viventium 93. Aegyptii vitae tempus exigui, post mortem memoriam maximi faciunt 51, 2. — Studia geometriae, arithmeticae et astrologiae 81, 2 seq. earumque artium se putant inventores 69, 5. Palaestram musicamque non exercent 81, 7. Astrologiae scientiam ab Acti, Solis filio, accepere V, 57, 2. Quomodo contendere potuerint ipsos omnium primos astrorum notitiam habuisse V, 57, 4. Aegyptii Chaldaeorum magistri I, 81, 6. Aegyptiorum ars

medica I, 82. Literarum, ipsorum inventi 69, 5, genera 81, 1. Literas hieroglyphicas ab Aethiopiis acceperunt III, 3, 4 et III, 4. Chronologiae Aegyptiacae rationes I, 26, 3. Annus solaris I, 50, 1 seq. Intercalares dies quinque 13, 4. Quot annos numerent ab ortu generis humani ad bellum Troicum 24, 2; ab Osiride ad Alexandrum I, 23, 1. Conf. I. 26, 1 et 2; 44, 1. Aegyptii meridionales diluvii tempore servati esse videntur 10, 4. Aegyptiorum victus antiquissimus, vestitus, habitationes I, 43, 1 seqq. Hominem lacustre animal esse censent 43, 2. In Aegypto primum fruges germinasse contendunt V, 69. Agri cultura compendiosa et molestiae experta I, 36, 4. Exundationis tempore Aegyptii feris et epulis indulgent 36, 10. Gradum, ad quem Nili incrementa quotvis anno pervenerint, diligenter literis consignant 36, 12. Panem e loto faciunt 35, 6; bellariorum loco bata edunt 34, 9. Zythum, potum ex hordeo, bibunt 34, 10. Cici plantae liquore pro oleo utuntur. — Crocodili et hippopotami venatio 35. Aegyptiorum inhospitalitas locum dedit fabulae de Busiridis immanitate I, 57, 11. Iter facientes ad reditum usque comas alunt I, 18, 3. — Aegyptiorum contra Graecos, Aegyptios deos, heroes, colonias sibi vindicantes, disputatio I, 23 seq. Conf. 29, 4.

Aegyptus, nomen antiquum Nili fluvii I, 19, 4. III, 66, 3.

Aegyptus, Memphidis filius, a

quo Aegyptus regio nuncupata I, 51, 4.

Aegyptus. Terrae ortus secundum Aethiopum narrationem III, 3, 2. Unde nomen habeat I, 51, 4. In ea primi homines et animalia provenerunt. Rei argumenta I, 10, 1 seqq. Benvigina regionis temperies, ib. Fines mediterranei 30; pars maritima 31, 1. Undique benemunita est; forma oblonga; latitudo; olim populosissima; urbium numerus secundum commentarios sacros; quantus Ptolemaei Lagi temporibus fuerit 31, 6. Multas habet urbes a diis nominatas 12, 6. Regionis indoles 30. Plantae: lotus 34, 6; 10, 1; ciborium 34, 6; persiae arbores 34, 7; sycamini 34, 8; bata quae vocantur 34, 9; cici 34, 11; faba Aegyptiaca 10, 1; calami radix et corsaeum, ibid.; agrostis 43, 1. Bestiae: crocodilus 35, 1; ichneumon 35, 7; hippopotamus 35, 8. Piscium copia in Nilo 36, 1; in Moeridis lacu 52, 5. Auri metalla habet in Aethiopiae confiniis II, 12. Regio in triginta *νομοῖς* a Sesoosi divisa; ager inter tres ordines sacerdotum, regum et militum distributus 54, 3. 73. Urbes templis ornavit aliisque commodis auxit Sesoosis, 55, 11 seqq. Idem orientale regionis latus muro firmavit contra Syrorum et Arabum incursiones 57, 4. Emporia peregrinis primus aperuit Psammetichus 68, 9. Ad fines meridionales ante Ptolemaicum Philadelphum nemo Graecorum penetravit 37, 4. Aegyptum qui adierint Graeci sa-

- pientia et doctrina celebres 96; Homerus 12, 10; 69, 5; Orpheus 23, 2. 69, 5; Perseus 24, 8; Pythagoras, Solon 69, 5. Quo tempore Diodorus eo profectus 44, 1. Aegyptum subegit Ninus II, 2, 3; peragravit Semiramis II, 14, 3.
- C. Aelius (Q. Aulius?), consul (Ol. 114, 3) XVIII, 26, 1.
- Q. Aelius, consul (Ol. 115, 3) XVIII, 58, 1.
- Aella Amazon IV, 16, 2.
- Aelori in Sicilia XXIII, 4.
- Aemilia, soror Aemilii Paulli, coniux Scipionis Africani maioris XXXI, 27, 3.
- Aemilius, tribun. militum cons. pot. (Ol. 98, 3) XV, 2, 1.
- C. Aemilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 97, 2) XIV, 97, 1. [Quinam ex consulibus vel tribunis, qui sequuntur, ad eandem personam referendi, de multis quidem ex Livio dici posset, sed de aliis multis, quae est Livianorum et Diodoreorum fastorum summa discrepantia, semper erit dubium. Quare nos satis habebimus singula nomina ex ordine enumerare, nulla inter ea facta distinctione.]
- C. Aemilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 98, 1) XIV, 107, 1.
- L. Aemilius Mamercus, consul Rom. (Ol. 75, 3) XI, 38, 1.
- L. Aemilius Mamercus, consul Rom. (Ol. 76, 4) XI, 52, 1.
- L. Aemilius Mamercus, consul Rom. (Ol. 78, 1) XI, 65, 1.
- L. Aemilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 2) XV, 15, 1.
- L. Aemilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 1) XV, 50, 1.
- L. Aemilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 4) XV, 61, 1.
- L. Aemilius Mamercus, consul Rom. (Ol. 104, 2) XV, 82, 1.
- L. Aemilius, consul Rom. (Ol. 105, 1) XVI, 2, 1.
- L. Aemilius, consul Rom. (Ol. 110, 3) XVI, 84, 1.
- L. Aemilius Paullus consul Celtas vincit regionesque eorum populatur XXV, 13. In Macedonia post proelium Scipionem filium desiderat aliquamdiu, mox sospitem recipit XXX, 22. Eius coram Perseo captivo habita oratio 23, 1. In eum humanitas 23, 2. Cum decem legatis res Macedoniae et Illyriae ordinat XXXI, 8, 3 seqq. Per triduum triumphat 8, 9. Eius dictum 8, 12. Mitiori custodiae Perseum tradit 9, 4. Eius post mortem duorum liberorum oratio in plebis concione habita 11. Eius mors 25; funus 25, 2; laus 26. Conf. XXIX, 22, et XXX, 20.
- Mr Aemilianus (i. e. Aemilius) Mamercus, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 87, 2) XII, 38, 1. Dictator contra Fidenates bellum gerit XII, 80, 7. Consul creatur (Ol. 93, 2) XIII, 76, 1.
- Mr Aemilius Marcus (Mamercus), trib. mil. cons. pot. (Ol. 95, 3) XIV, 44, 1.
- M. Aemilius, consul Rom. (Ol. 108, 3) XVI, 59, 1.
- M. Aemilius, consul Rom. (Ol. 119, 3) XX, 106, 1.
- M. Aemilius Lepidus, Philippo regi ad Abydum versanti senatus consultum de sociis affert XXVIII, 6. Consul ob saginam ad belli negotia parum aptus XXXIII, 27.
- Q. Aemilius, consul Rom. (Ol. 116, 1) XIX, 17, 1.

- Q. Aemilius Mamercus, consul Rom. (Ol. 79, 3) XI, 74, 1.
- Tib. Aemilius Mamercus, consul Rom. (Ol. 111, 1) XVI, 91, 1.
- T. Aemilius Mamercus, consul Rom. (Ol. 78, 4) XI, 69, 1.
- Aeneas, Anchisae et Veneris f. IV, 74, 5. Veneris Erycinae templum donariis ornat IV, 83, 4. Aeneae pietas VII, 2; quoniam anno regnum in Latinos acceperit VII, 3, 2; eius filius et in regno successor Ascanius VII, 3, 3. Oraculum Aeneae datum VII, 3, 4. Eius e Silvia filius Silvius VII, 3 a., 1.
- Aeneas Silvius, Silvii filius, eiusque in regno successor VII, 3 a., 5.
- Aenianes Xerxi contra Graecos se adiungunt XI, 3, 2. Heracliam urbem oppugnant XII, 77, 4. A Lacedaemoniis deficient XIV, 82, 7. In bello sacro contra Phocenses pugnant XVI, 29, 1.
- Aenum, urbs Macedoniae XXXI, 10, 7.
- Aeoles cum Pelasgis et Tectamo Cretam occupant IV, 60, 2. Cum Neleo Peloponnesum invadunt IV, 68, 3.
- Aeoles cum Lesbiis et Tenediis quot naves Xerxi in Graeciam expediendi dederint XI, 3, 8. A Xanthippo et Leotycho in belli societatem recipiunt; in Europam transmigrare decernunt, sed mox a consilio desistunt XI, 37, 1 seqq.
- Aeolicae insulae septem V, 7, 1. Ignibus subterraneis saepe numero motae 7, 3. Occupantur ab Aeolo, Arnes et Neptuni filio IV, 67, 6. A Cnidiis et Rhodiis cultae vicinis annis per sortitionem dividuntur V, 9, 5. Conf. V, 10, 3; 12, 1.
- Aeolidis urbes Lysimacho a Prepelao conciliatae XX, 107, 2, 4.
- Aeolis, quae postea Thessalia vocata IV, 67, 2; 68, 1.
- Aeolus, Hellenis f., Deucalionis nepos IV, 67, 2. Salmonei pater 68, 1.
- Aeolus, Hippotae et Melanippe, f., pater Arnes IV, 67, 4. Liparae insulae appulsus Cyanen uxorem ducit; regnum insulae obtinet; ad eum venit Ulysses; eius de humano genere merita V, 7, 6 seqq. Eius progenies per multas aetates in Sicilia principatum tenet; postremo extincta est V, 8, 1 seqq. Pater Lapithae (esse debebat: Arnes, quae uxor erat Lapithae), avus Lesbi dicitur V, 81, 6.
- Aeolus, Arnes et Lapithae filius, Metaponti editus IV, 67, 4. Aeolidas inss. occupat; Liparam urbem extruit IV, 67, 6. De Aeoli insulis v. V, 7, XX, 101, 2. Ceterum confunditur a Diodoro Aeolus antiquior, Hippotae filius, cum Aeolo iuniore, ex Arne nato, prioris nepote.
- Aepythidarum e gente puellam immolare Messenii oraculo iubentur VIII, 6.
- Aequinoctiales regiones optimam coeli temperaturam habent. Dierum et umbrarum in iis rationes II, 56, 7.
- Aequinoctium verum. Ab eo usque ad ortum Pleiadum Apollo apud Hyperboreos degit II, 47, 7.
- Aequi, Italiae populus. Iis bel-

- lum inferunt, proelio eos vincunt Romani XI, 40, 5. Rebelles a Postumio dictatore debellantur XII, 64. Eorum urbes, Lavicos XIII, 6, 7, et Bolam, expugnant Romani XIII, 42, 6. Quartum iis bellum movent Romani XIV, 98, 4. Aequi Bolas obsidentes a M. Furio dictatore trucidantur XIV, 117, 3. A Romanis subiguntur XX, 101, 5.
- Aequiculi, qui antea Aequi nominabantur XIV, 117, 3.
- Aeropus post Philippum I rex Macedoniae, quem excipit Alcetas VII, 16, 5.
- Aeropus, Orestis Maced. regis tutor, per sex annos Macedoniae regnum tenet XIV, 37, 5. Moritur XIV, 84, 6.
- Aeropus, dux Alexandri Zabinae, cum Clonio et Antipatro Laodiceam occupat XXXIV, 22.
- Aesarus, fluvius Italiae inferioris, non procul a Crotone VIII, 17.
- Aeschines Sphettius, Socraticus, quae aetate vixerit XV, 76, 4.
- Aeschinis oratoris in Demosthenem dictum XVII, 4, 8.
- Aeschrion, Archagathi in Libya dux ab Hannone vincitur XX, 60, 3.
- Aeschrion Diodoti Tryphonis dux XXXIII, 28.
- Aeschyli tragici frater Amyntas XI, 27, 2.
- Aeschylus, Rhodius, e Cilicia in Macedoniam transvecturus mittitur pecuniam regiam, quam Antigonus intercipit XVIII, 52, 7.
- Aesculapius, Apollinis et Coronidis f., Iovis fulmine necatus IV, 71, 1, seq. Eius filii Machaon et Podalirius IV, 71, 4. Chirurgiam et medicamentorum confectionem invenit V, 74, 6. Templum eius Rhodi XIX, 45, 4. Templum eius Epidauricum a Sulla expilatum XXXVIII, 2, 9.
- Aesernini fame pressi servos urbe eiciunt, qui ad hostes transeunt XXXVII, 19, 1. Canibus vescuntur, ib. 2.
- Aeson, Crethi et Tyrus filius IV, 68, 3. Pater Iasonis IV, 40, 1. Tauri sanguinem bibere a Pelia cogitur IV, 50, 1.
- Aesopi, septem sapientum aequalis, de consuetudine cum tyrannis dictum IX, 28.
- Aethalia, insula e regione Populonii urbis Etruscae sita IV, 56, 5; V, 13, ferri ferax et mercatura celebris, ibid. Portum habet Argoum ab Argo nave nominatum IV, 56, 5. A Phayllo populatur; ab Apelle Syracusano in potestatem redigitur XI, 88, 4 seq.
- Aethiopes Aegypti domini I, 44, 2; 88, 7. Indigenae et soli proximi, primi hominum fuisse videntur III, 2, 1. Primi deos coluerunt, quare grati diis et tuti ab externorum populorum imperio III, 2, 2 seq.
- Aethiopum colonia ab Osiride deducta est Aegyptus III, 3, 1. Aethiopum et Aegyptiorum leges et instituta pleraque sunt eadem III, 3, 3 seq. Literarum genus hieroglyphicum idem apud utrosque III, 3, 4. Aethiopum leges singulares III, 5, 7. Aethiopum gentes, quae extra Aethiopiae fines habitant III, 8, 1. Aethiopum corpora, ingenia, lingua, arma, vestitus, virtus III, 8, 2 seqq. Aethiopum, qui su-

- pra Meroen habitant, de diis opiniones III, 9, 1. Isidem, Panem, Herculem et Iovem colunt III, 9, 2. Aethiopes nonnulli athei, ibid. Sepe-
liendi ritus varii III, 9, 3 et II, 15. Sexcentesimo quoque anno terram lustrant. Qua ratione II, 55, 3. Reges creant alii viros formosissimos, alii pastores optimos, alii opulentissimos III, 9, 4. Eorum de regionibus amoenissimis et fertilissimis perpetua cum Afris certamina III, 10, 1. — Aethiopes Ichthyophagi ad sinum Arabicum habitantes III, 15. Ichthyophagi Aethiopes etiam Menam urbem in Hespera insula habitasse quondam dicuntur III, 53, 6. Aethiopes Chelonophagi describuntur III, 21. Rhizophagi, quos leonum multitudo infestare solet III, 23. Hylophagi, Spermatophagi III, 24; Venatores III, 25. Elephantomachi III, 26. Simi et Struthophagi III, 28. Acridophagi III, 29.
- Aethiopiae in Aegypti confiniis metalla describuntur III, 12 — 14. Regionis bestiae III, 35, 36. Auster ibi serenus, quum apud nos sit nimbosus I, 41, 10. Lacum habet naturae singularis II, 14, 4. Aethiopiae ferae II, 51, 1. Aethiopiam adiit Osiris, uribus frequentavit et vectigalium exactores ibi reliquit I, 17, 3; 18, 4, 6. Subiecit eam Sesostri I, 55, 1. Iuppiter in Aethiopia I, 97, 2. Adierunt Semiramis II, 14, 4; III, 3, 1. Hercules et Bacchus, ibid. Huc migrant Aegyptii, qui a Psammeticho defecerant I, 67, 3. Cambysae in eam expeditio X, 13, 3. Rerum Aethiopicarum scriptores III, 11. Aethiopici montes I, 32, 2. Aethiopicus lapis I, 91, 4. Sepultura II, 15, 1.
- Aethra, Pithei f., ex Neptuno mater Thesei IV, 59, 1. Captiva a Dioscuris abducitur IV, 63, 5.
- Aetnae ignes IV, 21, 5; in crateribus faces accendit Proserpinam quaerens Ceres V, 4, 3. Montis eruptiones Sicanos coegerunt ut orientali Siciliae parte relicta in occidentalem se conferrent V, 6, 3. Aetnae et insularum Aeolicarum ignes coniuncti sunt, alternatimque ardent V, 7, 4. Aetnae eruptio XIV, 59, 3. Pietas filiorum in parentes inter Aetnae ignes XX, 101, 3.
- Aetna, urbs Siciliae ad Aetnam montem XI, 26, 7; XIV, 7, 7; 58, 2. Antea vocata est Catinia, ubi vide, XI, 49, 1. Urbem capit Dionysius XIV, 14, 2.
- Aetnaeus Iuppiter v. Iuppiter.
- Aetoli Mycenae ab Aegistho traducti VII, 16. De Demosthene Atheniensium duce victoriam reportant; Molycriam capiunt; contra Naupactum arma movent XII, 60, 1 seq. Eleis a Pausania rege bello petitis auxilia mittunt XIV, 17, 9. Post pugnam ad Leuctra Thebanis se adiungunt XV, 57, 1. Post Philippi obitum de reducendis Acarnanum exulibus, quos rex extorres egerat, decretum faciunt XVII, 3, 3. Alexandri edictum, quo exules in patriam recipiendi erant, moleste ferunt XVIII, 8, 6. Leo-

- stheni copias tradunt ad bellum Antipatro inferendum 9, 5. Aetoli, qui Leostheni se adiunxerant, ex Thessalia in patriam revertuntur 13, 4. Aetolis bellum inferunt Antipater et Craterus, sed mox maioribus rebus occupati pacem cum iis componunt XVIII, 24—25, 5. Absente Antipatro in Thessaliam irrupentes plerasque urbes sibi adiungunt; interea Acarnanes Aetoliam incursant; quare patriam redeuntes liberant; pars exercitus in Thessalia relicta a Polysperchonte debellatur XVIII, 38. Olympiadi gratificaturi transitum per Thermopylas Cassandro intercludere statuunt XIX, 35, 2. Cum Antigono faciunt XIX, 66, 1. Quare Cassander cum hostibus eorum Acarnanibus arma iungit XIX, 67, 3. Agrinium obsidet, urbeque potiuntur XIX, 68, 1. A Philippo, Cassandri duce, in summas angustias rediguntur XIX, 74, 3 seqq. Cum Antigono societatem ineunt XIX, 75, 6. Aetolorum de pace legatio XX, 99, 3. Cum Aetolis pacem facit Demetrius XX, 100, 6. Aetolorum praetor Dorimachus Dodonaeum templum spoliat XVI, 9. Antiocho M. iuncti, mox partes eius derelinquunt XXIX, 3. Amicitiam pacemque petentes Romam veniunt XXIX, 4. Eorum legati in senatu Romano XXIX, 9. Spes tabularum novarum omnia apud eos miscet XXIX, 33.
- Aetoliam populantur Athenienses duce Demosthene XII, 60, 1. V. Aetoli.
- Africa. V. Libya.
- Agalassenses, Indiae populum, Alexander proelio vincit XVII, 96, 2.
- Agamemnonis Argivorum regis naves quattuor Troia redeuntes tempestate ad Calydnam insulam deferuntur V, 54, 2. Agamemnon relictos in Creta milites diris devovit XXXIII, 11.
- Agamemnonis Cilicis opera Italicis navata contra Romanos XXXVII, 19.
- Agarus, Scytharum rex, ad quem Parysades, Satyri regis filius, confugit XX, 24, 3.
- Agassamenus, post Butae interitum dux Thracum in Naxo insula V, 50, 6. Ei in connubium datur Pancratis, ibid.
- Agatharchidis Cnidii de Nili incrementis sententia I, 41, 4. Eius liber secundus de rebus Asiaticis laudatur III, 11, 2. Idem de populis maritimam oram prope sinum Arabicum incolentibus III, 18, 4 seqq. De solis occasu in meridionalibus terrae regionibus III, 48, 4.
- Agatharchus, Syracusanorum nauarchus XIII, 13, 2.
- Agatharchus, Agathoclis filius in Libya interfectus XX, 69, 8. V. Archagathus.
- Agatharchus, Agatharchi filius. V. Archagathus.
- Agathiadas, Phalanthi amasius, ne hunc Lacedaemonii occiderent effecit VIII, 21.
- Agathocles (Syracusanus) suis sumptibus aedem exstruxit Minervae; sed insolentia sua in iram deae incurrens una cum domo sua conflagravit VIII, 9.
- Agathoclis Syracusani natales, parentes, fata usque ad ty-

rannidis occupationem XIX, 2—9. Eius in Messanos expeditiones; Mylas castellum capit; mox vero reddit a Carthaginensibus coactus XIX, 65, 1 seqq. In Abacaeninos adversantes animadvertit 55, 6. Ei bellum inferre decernunt Agrigentini XIX, 70, 1; sed non multo post rebus compositis foedus cum eo in eunt 71, 6. Otio fruens copias auget ad bellum, quod a Carthaginensibus sibi illatum iri praevidet 72, 1 seq. Messeniorum urbe per dolum potitus, exules Syracusanos, qui eo confugerant, mactat 102, 1 seqq. Carthaginensium in Sicilia agros vastat castellaque expugnat 102, 8. Centoripinos novarum rerum studiosos iugulat 103, 4. Naves nonnullas Carthaginensium capit 103, 5. Missis ducibus Dinocratem et Philonidem proelio vincit 104, 2. Carthaginenses ad pugnam lacessit, sed his proelium detrectantibus Syracusas recedit 104, 4. Hostem copiis praevalentem metuens, Gelam per dolum occupat; civium plerosque mactat; magnam vim pecuniae corradit, ubique validum imponit praesidium. Iam ex adverso Carthaginensium castra ponit 107. Proelio commisso primum superior est, mox victus Gelam se recipit 108, 109. Inde Syracusas reversus urbem firmat bellumque in Africam transferre molitur 110, 5; XX, 3. Milites instruit; ne qui per absentiam eius res novas molirentur efficit; pecunias vi et scelere corradit 4.

In Africam transiit 5. Copias ad Lapidinas expositis, naves accendit, ne refugium milites haberent XX, 7. Quare imitatus est Alexandrum XVII, 23, 2. Deinde exercitum per regionem amoenissimam ducit ad Megalopolin et Album Tunetem, quas urbes expugnat et evertit XX, 8. Copias contra hostem educens animos militum ingenioso commento auget 11. Proelio commisso victoriam deportat castraque Carthaginensium diripit 12. Victoriae nuntios Syracusas mittit 16, 2. Supra ducentas Libyae urbes in potestatem redigit 17. Nova Carthaginensium clade afficit 18, 2. Hamilcaris caput e Sicilia transmissum Carthaginensibus ostendit 33, 1. Archagathi filii temeritate in summum venit vitae periculum, sed sua virtute inde se expedit, et ducto in hostem exercitu magnam edit stragem 33, 3—34, 7. Acri deinde proelio commisso iterum victor abit 38. Dum hostem insequitur, Numidae castra ipsius diripiunt 39, 2 seq. Captivos Graecos contra datam fidem mactat 39, 4. Ophellam, Cyrenarum principem, in belli societatem allicit 40, 1 seq. Socium, quum advenisset, perfide opprimit eiusque exercitu potitur 42, 3 seqq. Naves spoliis refertas Syracusas mittit, quarum tamen pleraeque exorta tempestate demerguntur 44, 7. Antigoni exemplum secutus regem se declarat, diademate autem non utitur 54, 1. Uticenses rebelles perdomat, crudelis-

sime in eos saeviens 51, 2—55, 2. Plurimis Libyae uribus subactis 55, 3, de rebus patriae anxius in Siciliam redit, relicto in Africa Archagatho filio 55, 5. Redux Heraclotas et Thermitas subigit, Cephaloedium expugnat, Centoripa ingressus expellitur; Apolloniam capit 56, 3 seq. Novus contra eum libertatis vindex existit Dinocrates, dux exulum; Agathoclis res in deterius vergere coeperunt 57, 2 seq; proelio navali Carthaginienses vincit 61, 5, seqq.; per Leptinem ducem Agrigentinos fundit 62. Ob duplicem victoriam sacra diis facit; ingenium regis inter pocula conspicuum 63, 1 seqq. Cives adversantes ipsi quingentos mactat 63, 6. Denovo in Africam transiit, filio duabus cladibus afflicto opitulaturus 63, 7. Castra Carthaginiensium aggressus magno cum damno repellitur 64. Nova calamitate afficitur 67. Cum Heraclide filio natu minori clam Syracusas reverti constituit, verum re per Archagathum filium militibus aperta, corripitur, vinetusque traditur custodiae 68; mox vinculis solutus evadit 69, 1 seqq. Filios derelictos milites occidunt, et cum Carthaginiensibus transigunt 69, 3. Agathocles eodem die et mense, quo Ophellam necaverat, filios et copias perdidit 70, 3. In Siciliam reversi immanis erga Segestanos crudelitas 71. Filiorum caedis certior factus, militum cognatos Syracusis per Antandrum fratrem trucidat 72. Deficit ab eo

Pasiphilus 77, 2. Quamobrem animo deiectus, cum Dinocrate, exulum duce, transigere tentat 77, 3. Dinocrate condiciones propositas non admittente, apud exules eum criminari studet, missisque legatis pacem cum Carthaginiensibus init 79. Exercitum ducit contra Dinocratem, proelioque ad Torgium commisso victoria potitur; captos contra datam fidem obtruncat 89; Dinocratem, resarta gratia, exercitus parti ducem praeficit 90, 1. Liparacis iniustum bellum infert; scelebris poenas dat 101, 1 seqq. Coreyam a Cassandro obsessam liberat XXI, 2, 1—3. Ligures et Tyrrhenos stipendia solvi postulantes trucidat; Bruttiorum urbem obsidere instituit, sed magno cum damno repulsus redit Syracusas 3, 1. Dolo usus imparatos aggreditur Crotoniatas, urbem capit, cives trucidat. Cum Iapygibus et Peucetiis societatem init; redit Syracusas 4. Iterum in Italiam transgressus Stilponem Bruttiorum agros infestare iubet; ipse Hipponiatarum urbem capit; deinde redit Syracusas 8. Cum Demetrio rege foedus init per Agathoclem filium 15. Expeditionem novam in Africam molitur; Agathoclem filium successorem ipsius designat; insidiis Archagathi nepotis veneno interficitur et vivus adhuc comburitur; mortui bona publicantur et destruuntur imagines 16. Agathoclis filia Lanassa XXI, 4. XXII, 8, 2. Timaeum historicum exilio

- multaverat, quare hic odio tyranni flagrans multa de eo mendacia historiis mandavit 17. Muneribus cumulaverat Calliam; quare supra modum ab eo in annalibus laudatur, *ibid.* Agathoclis virtus, quippe qui minimis praesidiis usus maximam adeptus sit dominationem, *ibid.*
- Agathocles, Agathoclis filius, a patre ad foedus pangendum ad Demetrium regem missus XXI, 15. Regni successor ab Agathocle patre designatus ab Agatharcho interficitur XXI, 16.
- Agathocles, Lysimachi regis f., a Thracibus captus cum muneribus ad patrem remittitur XXI, 11.
- Agathocles, archon Athen. (Ol. 105, 4) XVI, 9, 1.
- Agathon Pydnaeus arcis Babyloniae custodiae ab Alexandro M. praefectus XVII, 75, 2.
- Agathon, frater Asandri, Cariae praefecti, Antigono ob ses traditur, mox e custodia a fratre eripitur XIX, 75, 2.
- Agathyrnitis, regio Siciliae, quam occupat deque se nominat Agathyrnus V, 8, 2.
- Agathyrnus, Aeoli f. V, 8, 1.
- Agae, Cadmi et Harmoniae f. IV, 2, 1.
- Agelas Bacchidi in regno Corinthiorum succedit VII, 9, 4.
- Agemon, patruus et tutor Telestis regis Corinthii, quem regno spoliavit VII, 9, 5.
- Agenor, pater Cadmi et Europae IV, 2, 1; V, 48, 5; 57, 5; 58, 1, et 78, 1.
- Agesilaus I Agida post Dorysum rex Lacedaemoniorum VII, 8, 3.
- Agesilaus II, post Agidem II rex Lacedaemoniorum, contra Persas in Asiam traiecit XIV, 79, 1. Regiones maritimas vastat 79, 2 seq. In hiberna Ephesum redit 79, 3. Inter Sardes et Thybarna Tissaphernem proelio vincit; ad mare exercitum reducit 80, 1 seqq. Cum Tithrauste semestres inducias facit 80, 8. Ex Asia revocatus per Thraciam, Macedoniam, Thessaliam in Boeotiam tendit 83, 1 seqq. Ad Coroneam proelium committit; vulneratus Delphos transportatur 84, 1 seqq. Studiis et moribus ab Agesipolide collega dissidet XV, 19, 4. Eius frater Teleutias XV, 21, 2. Summus belli dux creatus XV, 31, 3, in Boeotiam movet; proelium oblatum aversatur; agros vastat 32. In Peloponnesum redit 33, 4. Iterum in Boeotiam movens pari Marte cum Thebanis pugnat XV, 34, 1 seq. In Tegeatarum fines irruptionem facit XV, 59, 4. Tacho regi dux est mercenariorum XV, 92, 2. Prudenti eius consiliis non obtemperat Tachos 92, 3. Aegyptum Tacho regi recuperat; domum rediens in itinere moritur XV, 93, 2 seqq.
- Agesilaus, ab Antigono legatus in Cyprum missus XIX, 57, 4; 59, 1.
- Agesipolis I, Pausaniae patri in regno Lacedaemoniorum succedit XIV, 89, 1. Argivorum agros vastat XIV, 97, 5. studiis et moribus dissidet ab Agesilao collega XV, 19, 4. Contra Olynthios bellum gerit XV, 22, 2; moritur 23, 2.
- Agesipolis II, post patrem Cleombrotum I rex Lacedaemo-

- niorum, per unum tantum annum regnat; succedit Cleomenes frater XV, 60, 4.
- Agis I, post Eurystheum rex Lacedaemoniorum VII, 8, 3.
- Agis II, post Archidamum II rex Lacedaemoniorum, 27 annis regnum tenet XII, 35, 4. Copias contra Argivos educit; inducias facit 4 mensium XII, 78, 3. Redux vix supplicium effugit 78, 6. Argivos ad Mantineam vincit 79, 4 seqq. Deceleam in Attica occupat XIII, 9, 2. Ex Decelea profectus Athenas subito impetu infestat; repulsus, vastata Attica, in Peloponnesum regreditur XIII, 72. Cum Pausania Atticam invadens sub moenibus Athenarum castra ponit XIII, 107; 2. Spartam urbem prudentia sua servat XV, 82, 6.
- Agis III, Archidamo patri in regno Lacedaemoniorum succedit; regnat 15 annis XVI, 63, 2; novem annis XVI, 88, 4 et XVII, 63, 3. Pro Dario Codomanno expeditionem in Cretam facit, ubi pleraque oppida Persarum partes sequi cogit XVII, 48, 1 seq. In proelio contra Antipatrum cadit XVII, 63, 3 seq.
- Agis, Paeonum rex, e vita decessit XVI, 4, 2.
- Agis, Ptolemaei I dux, Cyrenaeos rebelles domat XIX, 79, 2.
- Aglaia, Amythaonis uxor, mater Melampodis et Biantis IV, 68, 3.
- Aglaia, Charopi uxor, mater Nirei V, 53, 2.
- Agrestes, Africae populus III, 31. Conf. Cynamolgi.
- Agreus i. q. Aristaeus IV, 81, 1.
- Agrigentorum Camicus IV, 79, 1. Agrigentini post victoriam Himerensem magna captivorum copia potiti, adhibent eam ad publicorum monumentorum (templorum, cloacarum, piscinae) exstructionem agrique culturam XI, 25, 3 seqq. Post victum a Syracusanis Thrasydaeum tyrannum, populare imperium restitunt, pacemque ab Hierone impetrant XI, 53, 5. Auxilia mittunt Syracusanis contra Thrasybulum 68, 2. Agrigentini Hieronis tempore urbe pulsati in patrias sedes redeunt 76, 4. A Ducetio proelio victi Motyum castellum ei tradere coguntur 91, 1 seq. Mox impositum praesidium eiiciunt, et cum Syracusanis coniuncti Ducetium prorsus debellant 91, 5. Bellum movent Syracusanis; ad Himeram vincuntur XII, 8. Agrigentini Atheniensium socii XIII, 4, 2. Selinuntios, quorum captivitatem effugerunt, humanissime excipiunt 58, 3. Adventante Hannibale et Himilcone, opes ex agris in urbem comportant 81, 3; eorum divitiae 81, 4 seqq. Agrigentorum ditissimi Teliastis et Antisthenes XIII, 83, 84. Ab Hannibale obsessis operam navat Dexippus Lacedaemonius XIII, 85, 3. Auxilia ferunt Syracusani XIII, 86, 4 seqq. Agrigentini duces oppidanos ignaviae vel prodicionis accusant, in eosque animadvertunt XIII, 7, 4 seqq. Fame pressi, relictis in urbe senibus, Gelam fugiunt et deinde Leontium urbem inhabitandam a Syracusanis acci-

- piunt XIII, 89. A Dionysio deficient XIV, 88, 5. Syracusanorum exulum suasu bellum contra Agathoclem suscipiunt; Geloos et Messanos sibi adiungunt; Acrotatum Lacedaemonium imperatorem arcessunt XIX, 70, 1 seqq., sed tyranni in modum se gerenti imperium abrogant, et bellum cum Agathocle componunt XIX, 71. Imperium Siciliae sibi vindicare tentant; misso Xenodico duce Gelam, Ennam, Herbessum, Echetlam, Camarinam et Leontium in libertatem vindicatas sibi adiungunt XX, 31, 2 seqq. Xenodico ab Agathoclis ducibus victo ab inceptis desistunt XX, 56, 3. Iterum proelio funduntur a Leptine Agathoclis duce XX, 62. Carthaginensium praesidium habent, ne Phintias urbe potiatur; id deinde exturbant, urbemque dedunt Pyrrho XXII, 10, 1. Ad societatem armorum eos adducere studet Hanno XXIII, 1, 2. Capit XXIII, 9, 1. Ager eorum a Cleone Cilice servorum ductore vastatur XXXIV, 14, 3.
- Agrigentinus taurus**, olim Carthaginem ablatum, ab Scipione Agrigentinis redditus XXXII, 25.
- Agrigenti opulentia**, templorum magnificentia XIII, 81, 4; 82. Ab Hannibale et Himilcone urbs obsidetur XIII, 85; capitur et evertitur XIII, 90. Agrigentum tenet Sosistratus XXII, 8, 4. A Romanis capitur XXIII, 7, et 8, 3. Post naufragium Romanorum a Carthalone Carthaginien-
- se occupatur et incenditur XXIII, 18, 1. Conf. Agrigentini.
- Agrinium**, urbs Acarnaniae XIX, 67, 4. Ab Aetolis capitur XIX, 68, 1.
- Agrippa**, post Tiberium rex Latinorum VII, 3, a. 9.
- Agrippa Furius**, consul Rom. (Olymp. 85, 2) XII, 30, 1.
- Agrippa Curtius Chilo**, consul Rom. (Ol. 85, 3) XII, 31, 1.
- T. Agrippa Menenius**, consul Rom. (Ol. 87, 1) XII, 37, 1.
- Agrippa Menenius**, tribun. militar. cons. pot. (Ol. 91, 3) XIII, 7, 1.
- Agrostis**, planta Aegypti I, 43, 1.
- Agylla**, Etruriae urbs, cuius agros populatur et templum in navalibus situm expilat Dionysius Syracusanus XV, 14, 3 seq.
- Agyrinaci** annua Herculi sacra facienda curarunt; pro his monumenta heros reliquit: lucum Herculeum, Geryonis lucum et fanum Iolai IV, 24, 2 seqq. Eorum lapides IV, 80, 4. Eorum tyranni Agyris XIV, 28, 6, et Apolloniades XVI, 81, 4. Primi a Phintia deficient XXII, 2, 3. Partem agri Ameseli urbis expugnatae iis dedit Hiero XXII, 13, 1.
- Agyris**, Agyrinacorum tyrannus, foedus cum Dionysio facit XIV, 78, 6. Contra Magonem ei auxiliatur XIX, 95, 3 seqq. Conf. XIV, 9, 3.
- Agyris (?)**, rex in Cypro insula, Persarum socius, quem Eua-goras interfecisse dicebatur XIX, 98, 2.
- Agyrium**, urbs Siciliae, patria Diodori I, 4, 4; XIV, 9, 2. A Magone oppugnatur XIV, 95, XXII, 13, 1.
- Agyrrhius**, dux Athen. in Thra-

- sybuli locum substituitur XIV, 99, 5.
- Aiacis (Oileo nati) patria Naryx in Locride XIV, 82, 8.
- Aiax, Telamonis et Eriboeae f. IV, 72, 7. Eius sepulcrum in Troade honorat Alexander XVII, 17, 3.
- Αἰγίoxos*, Iuppiter nominatur in oraculo, quo Aegarum urbem condere iubetur Perdiccas I, VII, 17. Nominis origo V, 70, 6.
- Aimnestus, Ennacorum tyrannus, a Dionysio dominatu eiectus civibus ad supplicium datur XIV, 14, 6 seqq.
- Alabon, fluvius Siciliae IV, 78, 1 [XXXVI, 4, 2. V. Alba].
- Alaesa, Archonidea, urbs Siciliae Herbitacorum colonia XIV, 19, 2.
- Alaesini in Sicilia initio belli Punici primi Romanis sese dedunt XXIII, 4.
- Alalcomenia, urbs Boeotiae XIX, 53, 6.
- Alba Silvius, rex Latinorum post Latinum Silvium VII, 3 a, 8.
- Alba Longa ab Ascanio condita VII, 3, 3.
- Alba flumen, quod postea Tiberis vocatum VII, 3, 3.
- Alba (Alabon?), fluv. Siciliae XXXVI, 4, 2.
- Albae puellae quae a Pythia dicantur XXII, 11, 5.
- Albanis bellum inferitur a Tullo Hostilio VIII, 25.
- Albanus lacus, in quem cum domo universa mersus est Amulius Silvius VII, 3 a, 11.
- Albanus carcer XXXI, 9, 1.
- L. (M.) Albinus, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 2) XV, 51, 1.
- F. Albus (L. Aemilius?), tribun. militum cons. pot. (Ol. 101, 3) XV, 41, 1.
- Albus murus in Aegypto XI, 74, 4, et 77, 2.
- Albus Tunes, urbs Libyae ab Agathocle capta evertitur XX, 8, 7.
- Alcaeus, primum Herculis nomen I, 24, 4; IV, 10, 1.
- Alcaeus, dux Rhadamanthi, a quo Parum insulam accipit V, 79, 2.
- Alcaeus poeta, Pittaci Mytilenaei inimicus IX, 12.
- Alcaeus, archon Athen. (Ol. 89, 3) XII, 73, 1.
- Alcmenes post Teleclem rex Lacedaemoniorum VII, 8, 3.
- Alcathous a Tydeo interficitur IV, 65, 2. Eius filia Eriboea IV, 72, 7.
- Alce, Olympi ex Cybele filia, quae ipsa etiam Cybele dicitur V, 49, 3.
- Alcestis, Peliae f., Admeti Thesali uxor IX, 52, 1; 53, 1. VI, 6, 6.
- Alcetas, post Acropum rex Macedoniae; ei successit Amyntas I, VII, 16, 5.
- Alcetas, Epiri regem exulem, in regnum reducere tentant Illyrii XV, 13, 2. Cum Atheniensibus societatem inquit XV, 36, 5.
- Alcetas, Arymbae filius, post Aeacidam rex Epiri, pater Alexandri et Teuceri; eius contra Lyciscum Cassandri ducem bellum XIX, 88. Facta pace cum Cassandro amicitiam iungit XIX, 89, 1; ab Epirotis una cum duobus filiis, Eione et Niso, trucidatur 89, 3.
- Alcetas, frater Perdiccae, copiarum dux sub Eumene imperatore militat XVIII, 29, 2.

Post necem fratris Perdicae a Macedonibus capitis damnatur XVIII, 37, 2. In Pisidia ab Antigono proelio vincitur; Termessum confugit; occiditur; cadaver eius Antigono traditur XVIII, 44—46, insectus abiectus a Termessensium iuvenibus honorifice sepelitur 47, 3.

Alcia, uxor Agathoclis XX, 33.

Alcibiades Periclem rationes pecuniarias reddere coactum consiliis suis adinvat XII, 38, 3. Cum exercitu Argivis se adiungit XII, 78, 1. Argivorum turbas intestinas componit XII, 81, 3 seq. Ut bellum Siciliense suscipiatur populo suadet XII, 84, 1. Ipse dux eligitur una cum Nicia et Lamacho 84, 3. Alcibiade auctore hermas omnes una nocte truncatas esse suspicio est XIII, 2, 5. Ad causam dicendam domum revocatur; fugam arripit; capitis damnatur; Spartam profectus Lacedaemonios ad bellum contra Athen. instaurandum excitat XIII, 5. Spartae Syracusanis patrocinatur XIII, 7, 2. Cum Agide in Atticam se confert XIII, 9, 2. Prohibito Pharnabazo ne Phoenicum classem Lacedaemoniis auxilio mittat, patriae gratiam et redeundi veniam consequitur XIII, 37, 2 seqq. In Samum ad Atheniensium exercitum venit XIII, 41, 4 seq. Theramene adhortante in patriam recipitur 42, 1 seq.; ex Halicarnasso et Meropide magnam praedam congerit; militum benevolentiam in Samo sibi conciliat 42, 3. Ex Samo in Hellespontum navigans ad

Mindari cladem prope Dardanum promontorium multum confert XIII, 46, 2 seq. Cum Thrasybulo et Theramene Lacedaemonios magna clade afficit XIII, 50 seq. Ex Pharnabazi provincia ingentem praedae vim congerit XIII, 64, 4. Cum Thrasylo Lampsacum munit; deinde cum eodem Therameni se adiungit Chalcedonemque oppugnat XIII, 66, 1 seqq. Thraciae et Chersonesi incolas in partes suas trahit XIII, 66, 3; Selybria proditione potitur; Therameni iterum se adiungit cum eoque Byzantium capit 66, 4 seqq. Post subactas urbes Hellesponti cum collegis Athenas redit; magno applausu excipitur; eius ingenium, virtus, oris suavitas XIII, 68 seq. Totius exercitus summus imperator creatur XIII, 69, 3. Eius expeditio in Andrum, Con et Rhodum 69, 4 seq. Ad Notium classem in ancoris sistit; cum navigiis nonnullis Clazomenas traiecit; interea Antiochus, cui classem commiserat, contra mandata Lysandrum aggressus proelio vincitur; Alcibiades, hoste novum proelium recusante, Samum versus navigat XIII, 71. Cumaeos iniuste aggreditur XIII, 73, 3 seq. Ab his apud populum Athen. accusatur; simul aliorum criminationibus oppressus classis imperium Cononi tradere cogitur 73, 6 seqq. Pactyen in Thraciam abseedit 74, 2. Atheniensium ducibus ad Aegos potamos cum classe subsistentibus auxilia offert; verum condiciones ab eo

- propositae repudiantur XIII, 105, 3 seqq. Pharnabazi insidiis necatur XIV, 11.
- Alcidas, dux Lacedaemoniorum auxilio mittitur Mytilenaeis ab Atheniensibus obsidione pressis XII, 55, 5.
- Alcidas Spartanus, classis praetor in Corcyra XV, 46, 2.
- Alcidice, Alei filia, uxor Salmoni, mater Tyrus IV, 68, 1.
- Alcimenes, Iasonis et Medaeae f. IV, 54, 1.
- Alcimus, Demetrii Poliorcetae dux, in Rhodi obsessione cadit XX, 98, 9.
- Alcinous, Phacacis f., ad quem Ulysses venit IV, 72, 4.
- Alcippe Amazon IV, 16, 3.
- Alcisthenes Laco, Phocensium dux, ad Narycem proelio a Boeotis vincitur XIV, 82, 8.
- Alcisthenes, archon Athen. (Ol. 102, 1) XV, 50, 1.
- Alcmaeon, Amphiarai et Eriphylae f., dux Epigonorum IV, 66, 3. Matrem interficit IV, 65, 7.
- Alcman, poeta, Musas Coelo et Terra genitas ait IV, 7, 1.
- Alcmene I, 24, 4. Electryonis et Eurydices f., ex Iove mater Herculis IV, 9, 1; V, 64, 6. Postrema mortalium, quas Iuppiter amavit IV, 14, 4. Cum Hercule Tirynthe migrat in Pheneum Arcadiae urbem IV, 33, 2. Post mortem pro dea a Thebanis colitur IV, 58, 6.
- Alector, Elidis rex, socium regni assumit Phorbantem IV, 69, 2.
- Alegenor, Itoni f., pater Clonii IV, 67, 7.
- Aleos, Arcadiae regulus, pater Auges, quam ab Hercule stupratam Nauplio tradit IV, 33, 7 seq. Pater Alcicides IV, 68, 1.
- Aleria, urbs Corsicae V, 13, 3, ubi nunc legitur corrupte Calaris.
- Alesia, urbs Celtica ab Hercule condita; primus eam subegit Caesar IV, 19, 2; V, 24, 2.
- Aletes Corinthii regnum accipit ab Heraclidis VII, 9, 2; quam diu et ipse et posteri eius regnaverint, ibid.
- Aleuadae Larisaci, Alexandrum Macedonem contra Alexandrum Pheraeum tyrannum auxilio advocant XV, 61, 3. Philippi ope Thessaliae tyrannos debellant XVI, 14, 2.
- Alexander, rex Corinthiorum, Agemonis successor VII, 9, 5.
- Alexander I, post Amyntam I rex Macedoniae, cui succedit Perdiccas II, VII, 16, 5.
- Alexander II, Amyntae II patri in regno Macedoniae succedit; per unum tantum annum regnat XV, 60, 3. Ab Aleuadis contra Alexandrum tyrannum advocatus, Larisa et Crannone potitur XV, 61, 4 seq. A Ptolemaeo Alorita interficitur XV, 71, 1.
- Alexander Spartanus in finibus Tegeaticae regionis cum Argivis proelians cadit XV, 64, 2.
- Alexander, Olympiadis frater, post obitum Arymbae Molosorum regnum a Philippo rege obtinet XVI, 72, 7. Eius cum Cleopatra nuptiae 91, 4 seqq.
- Alexander, Pheraeorum tyrannus, Polydorum fratrem iugulat, eique succedit per annos undecim. Ab Aleuadis et Alexandro II Macedonum rege Larisa eiicitur XV, 61, 2 seqq. Contra eum Thessali

arcessunt Pelopidam, qui Larisam occupat 67, 4. Pelopidam et Ismeniam capit; ab Atheniensibus auxilia petit; hostem in angustias adigit 71, 2 seqq. Eius in Scotusaeos facinus impium 74, 1. Duobus proeliis victus subactas urbes reddere Thessalis cogitur 80. Cycladas insulas bello infestat. Atheniensium ducem Leosthenem vincit; Chares contra eum mittitur 95, 1 seqq. A Thebes uxoris fratribus Lycophrone et Tisiphono necatur XVI, 14, 1.

Alexander III Magnus, Chaldaeorum vaticinium accipit II, 31, 2. In proelio ad Chaeroneam primus hostium aciem perripit XVI, 86, 3. Caedis paternae auctoribus punitis ac patre sepulto, humanitate subiectorum sibi benevolentiam conciliat XVII, 2, 1 seq. Hecataeum in Asiam mittit, qui Attalum regno insidiantem e medio tolleret 2, 3 seqq. Graeciae civitates defectionem molientes, omnes brevi ad obedientiam reducit 3. Thessalos et Amphictyones comitate sibi adiungit; et Atheniensibus perterritis, in senatu Corinthio summus Graeciae imperator designatur 4. Thraces, Pacones et Illyrios rebelles perdomat 8, 1. In Thebanos defectores exercitum ducit; urbem obsidet, capit, excindit; incolas in servitutem vendit 8, 2 14, 4. Decem oratores, qui populum contra ipsum excitassent, ab Atheniensibus sibi dedi postulat 15, 1. Demadis prudentia reconciliatur 15, 5. De expeditione in Asiam suscipienda deliberationem instituit; sacra, ludos, convivia ante profectionem celebrat 16. In Asiam traiecit; in Troade copias recenset; faustis omnibus beatur 17. Minervae sacra facit 18, 1. Ad Granicum e regione hostilis exercitus castra ponit 19, 1. Proelium committit; sua manu Spithrobatam concidit; in summum venit vitae periculum; funduntur, fugantur hostes 19, 3—21, 6. In Lydiam movens Sardes capit 21, 7. Miletum, quo Persae profugerant, in ditionem accipit; classem prudenti consilio dissolvit 22. Halicarnassum oppugnat, tandemque capit; omnique litorali Asiae ad Ciliciam usque potitur 24—27. In morbum incidit, quo liberatur a Philippo Acarnane 31, 4 seq. Alexandrum Lyncestem suspectum redditum custodiae tradit 32, 1. Parmenionem Cilicias portas occupare iubet 32, 2. Issum occupat 32, 4. Proelio ad urbem commisso victor abit, castris et familia regia potitus 33, 36. Eius in Darii matrem, uxorem et liberos benignitas 37, 3—38, 7. Darii legatos de pace ineunda missos re infecta dimittit 39, 1 seq. Exercitu recreato, Aegyptum petentem ab urbe arceri conatur Tyrii 40, 1 seq. Tyrum post septem mensium obsessionem capit 40, 3—46, 5. Herculi Tyrio sacra facit, urbiq; regem dat Abdalonymum 46, 6. Gazam obsidenti Graecorum legati auream coronam ob Issensem victoriam afferunt 48, 6. Gaza

potitus in Aegyptum movet, quam absque Marte in ditio-
nem accipit 49, 1. Ad Am-
monis templum proficiscitur.
In itinere Cyrenensium legati
cum corona donisque occur-
runt 49, 2 seq. Quae responsa
ei dederit Iovis Ammonii sacer-
dos 51. In Aegyptum re-
gressus Alexandriam condit
52, 1 seqq. In Syriam pergit
52, 7. Veniunt Artaxerxis le-
gati amplissimas pacis condi-
tiones offerentes; accipien-
das esse censet Parmenio;
Alexander repudiat 54, 1 sqq.
Uxorem Darii defunctam
splendidissimo funere hono-
rat 54, 7. Tigrim transit 55,
3 seqq. E regione Persarum
castra ponit 55, 6, somno pro-
fundo correptus quiescit 56,
1 seq. Aciem instruit 57;
proelium ad Arbela commit-
titur; vincunt Macedones 58,
1—61, 3. Magna praeda lo-
cupletatus Babylonem tendit,
ubi ab incolis benigne exce-
ptus provinciarum recens oc-
cupatarum ordinat admini-
strationem 64, 3 seqq. Novas
ex Europa copias accipit. In
Sittacenam profectus exerci-
tus rationes denuo constituit;
ultra movet; Susarum arcem
ei tradit Abuletes satrapa 65.
Matre et liberis Darii Susis
relictis, Pasitigrim transgres-
sus Uxianae urbibus potitur
67. Persidem versus tendens
quum vi per Susiades petras
penetrare magna cum suorum
clade frustra tentasset, ca-
ptivo transitus duce usus cu-
stodes circumvenit et concidit
68. Hinc Persepolin con-
tendenti Tiridates urbem se
traditurum per literas polli-

cetur. Obviam sunt Graeci
captivi foede mutilati, quo-
rum infortunium generoso rex
animo sublevat 69. Persepo-
lin militibus diripiendam con-
cedit 70. Ipse arcis thesauris
potitur 71, 1. Victoriis festis
conviviis celebrat, inter quae
ebrius et Thaidis exhortatio-
ne impulsus regiam incendit
72. Reliquis Persidis urbibus
subactis in Darium movet;
quem tamen a Besso iam ne-
catum invenit 73, 1. Lacedae-
monii ad eum legatos mit-
tunt, qui delictorum veniam
petant 73, 6. Oratione et do-
nis ad continuandam secum
expeditionem milites adducit
74, 3 seq. In Hyrcaniam pro-
greditur eiusque oppida sub-
igit 75, 1 seqq. Mardorum
terram occupat et pervastat.
Optimus regis equus a Mar-
dis furto abductus, sed mox
restitutus 76. In Hyrcaniam
regressus Thalestri, Amazo-
num reginae, prolem excitare
studet; Persarum regum mo-
res luxumque aemulari coepit
77. Satibarzanem et Bessum
bellum moventes opprimit.
Drangenen petit 78. Conspi-
ratione in regem facta et per
Cebalinum aperta, insidiarum
auctores morte mulentur;
inter hos Philotas, Parmenio,
Alexander Lyncestes 79—80.
In Arimaspos s. Euergetas du-
cit; his et Gedrosiis Tirida-
tem praeficit; contra Satibar-
zanem denuo bellum moven-
tem mittit Erigyum et Sta-
sanorem; ipse Arachosiam
subigit 81. Paropamisadarum
regionem occupat 82. Supe-
rato Paropamiso, urbes duas
condit; in Bactrianam movet

contra Bessum, quem captum Darii cognatis ad supplicium tradit 83. *** (Lacuna. Vide summarium graecum libri XVII, §. 19—34. Excidit narratio de Alexandro multos milites in terris aqua desertis amittente; Branchidas Graecorum proditores puniente; contra Sogdianos, Scythas, Bactrianos rem gerente; de Clito a rege interfecto; de Callisthenis interitu; de expeditione contra Nautacas; de Alexandro Rhoxanen Oxyartis filiam ducente (conf. XVIII, 3, 3); excidit denique prima pars narrationis de expeditione in Indiam.) Massacenorum regina Alexandro se dedit; Alexander mercenarios Massacenorum contra datam fidem trucidat 84. Aornum Indiae rupem occupat 85. Aphricae Indi exercitum et elefantos in fidem accipit; Mophis, Taxilis filius, se regnumque tradit Alexandro, qui regnum ei restituit XVII, 86. Bellum contra Porum 87, 1—89, 1; post reportatam victoriam Soli sacra facit. Classem sibi parat; duas urbes condit. Poro ob virtutem regnum restituit 89, 3 seqq. Embisaurum regem ad imperata faciendum cogit 90, 4. Hephaestionem contra Porum, Pori nuper devicti nepotem, mittit; ipse Adrestas et Cathaeos subigit; Sopithae regnum in fidem accipit 91. Item regnum Phegei 93, 1. Ad Hypanin usque progressus etiam Praesiorum et Gandaridarum terras in potestatem redigere parat 93; sed refragante exercitu summo opere fatigato,

ab incepto desistit, 94 (conf. II, 37, 3); positis expeditionis monumentis, ad Acesinen fluvium redit, ubi classem et novas e Graecia copias invenit; urbes ad fluvium conditas Nicacaeam et Bucephalam nominat 95. Ad confluentes Acesinae et Hydaspis progressus, Sibirum terram invadit et subigit; Agalessenses proelio vincit 96. In Indi et Hydaspis confluentibus in summum vitae periculum incidit 97. In Oxydracas et Mallos arma movet; quorum urbem oppugnans vulneratur; ex hostium manibus a Peuceste eripitur 98—99. Pro restituta salute grates diis reddens, sacra et convivia instituit 100, 1. Iter Oceanum versus continuans, obvios populos subigit: Sambastas, Scodras, Massanos (apud quos Alexandriam urbem condit), Musicani, Porticani et Sambi regna 102. Hamartelia urbem oppugnat; cuius incolae telis veneno tinctis utentes magna Macedones calamitate afficiunt; antidotum regi per somnum offertur, quo tum alios tum Ptolemaeum sanitati restituit 103. Ad Oceanum provectus sacra facit, Oceano et Tethy aras extruit. (Potanam urbem ad Indum fluvium condit III, 47, 9.) Retro movet ad Taula oppidum; classem sub Nearcho oram legere iubet usque ad Euphratis ostia; ipse terrestri itinere pergit. Arbitas subiicit; inde a finibus Oritidis exercitu tripartito omnia vastat, et novam urbem Alexandriam condit 104. Magno cum labore desertas

- Gedrosiae et Carmaniae regiones peragrat 105. In laetiores terras delatus exercitum recreat; duces improbos castigat; provinciarum praefectis iubet ut conductitium militem exauctorent; Salmunte, urbe maritima, morantem convenit Nearchus 106. Susa profectus Statiram ducit; Drypetim dat Hephaestioni 107, 6. Sisis triginta millia iuvenum Persarum ad artem bellicam exercitatorum recipit 108, 1. Ludis Olympicis edictum promulgat, quo exulibus redeundi in patriam venia data (conf. XVIII, 8, 2 seqq.); milites aetate iam provectiores militiae sacramento absolvit, in seditiosos severe animadvertit 109. Dimissorum numerum novis augmentis explet; Sisis profectus venit Ecbatana, ubi Hephaestion moritur, cuius corpus Babylonem deferri iubet 110; Cossaeos debellat 111, 4 seqq.; contemptis Chaldaeorum vaticiniis Babylonem intrat 112. Legatos gratulandi causa undique convenientes admittit 113. Hephaestioni funus adornat omnium splendidissimum 114, 115. Otiosam et luxuriosam vitam amplectitur; instans mors prodigiis proditur 116. In comissione apud Medium Thesalam mero supra modum se onerat; in morbum incidit; moritur; morientis verba (conf. XVIII, 1, 4); anulum Perdiccae tradit 117. A nonnullis Antipatri opera pharmaco letali rex necatus dicitur 118, 1 seqq. Funus curandum datur Arrhidaeo XVIII, 3, 5.
- Mandata, quae Cratero rex dederat, post mortem eius a ducibus antiquantur XVIII, 4, 1 seqq. Alexandri corpus Alexandriam deportatum; loculi et currus descriptio XVIII, 26—28. Alexander M. Rhodum urbem maxime coluit, ita ut testamentum de toto regno illic deponeret XX, 81, 3. Alexandri animi altitudo XXX, 21, 3, 4. Eius filius Alexander XIX, 105, 2. Hercules XX, 20, 1.
- Alexander Lyncestes, Alexandri M. comes, literis Olympiadis regi suspectus redditus custodiae traditur XVII, 32, 1 seqq. Conspirationis in regem accusatus Macedonum iudicio capitis damnatur 80, 2.
- Alexander, Alexandri M. filius, una cum Rhoxane matre interficitur iussu Cassandri XIX, 105, 2.
- Alexander, Aetolorum praetor, in Thessaliam expeditionem suscipit, absente Antipatro XVIII, 38, 1.
- Alexander, Polysperchontis filius, Phocioni suasor est ut Piraeum occupet XVIII, 65, 3. Ad Piraeum castra metatur 65, 5; 68, 3. Urbibus Peloponnesi inhiat XIX, 35, 1. Isthmum contra Cassandrum praesidiis munit 54, 3. Cum Antigono societate inita, in Asiam transiit 60, 1. Ab Alexione Sicyonio interimittur 67, 1. Eius uxor Cratesipolis, ibid.
- Alexander, Macedo, Demetrii Polioretetae dux, noctu per fossam Rhodum urbem ingressus, a Rhodiis apprehenditur XX, 94, 5.
- Alexander, filius Cassandri et

- Thessalonices, frater Antipatri, Demetrium auxilio accessit, ab eoque interficitur XXI, 7.
- Alexander, Alcetae regis Epirotarum filius XIX, 88, 3.
- Alexander, Pyrrhi e Lanassa filius XXII, 8, 2.
- Alexander Bala, rex Syriae, imbecillus XXXII, 9 c. Fugit victus ad Dioclem Abarum in Arabia dynasten, cui filium Antiochum tradiderat ibique ab ducibus suis necatur, ibid. 9 d. Antiochiae praefecturam Hieraci et Diodoto tradit XXXIII, 3. Eius fuga et mors. Datum ei oraculum XXXII, 10.
- Alexandri Zabinae, Syriae regis, in captos defectores clementia XXXIV, 35. Eius sacrilegium et fuga, in qua capitur XXXIV, 28.
- Alexandria, urbs Aegypti I, 23, 1; 50, 7. Quantum distet ab Rhodo III, 34, 7. Eo advectae serpentes ingentes III, 36, 2. Regii in ea commentarii 38, 1. Eius origines et incrementa XVII, 52.
- Alexandria ad Paropamisum ab Alexandro M. condita XVII, 83, 1.
- Alexandria, in Sodraram et Massanorum regione ab Alexandro condita XVII, 102, 4.
- Alexandria in Oritide regione Indica ab Alexandro condita XVII, 104, 8.
- Alexandria, urbs Troadis XXIX, 7.
- Alexandrinorum in Aegypto dux Hegelochus XXXIV, 20.
- Alexias, archon Athen. (Ol. 93, 4) XIII, 104, 1.
- Alexion, Sicyonius, Alexandrum, Polysperchontis f., interimit XIX, 67, 1.
- Algidus, urbs Italiae XII, 24, 4.
- Alilaei Arabes eorumque regio III, 45, 6.
- Alium (?), Elidis oppidum XIV, 17, 8.
- Allifae, Samnitum urbs, a Marcio consule (Ol. 117, 4) capiuntur XX, 34, 2.
- Aloadae novennes quanti fuerint IV, 85, 7.
- Aloeus Otum et Ephialten mittit, qui Iphimedium uxorem a Thracibus Naxum abreptam reducerent V, 51, 1; 50, 6.
- Alope, urbs Locridis XII, 44, 1, ad quam Locrenses proelio vincit Cleopompus XII, 44, 1.
- Alpes (per) viam exercitui suo stravit Hercules IV, 19, 3. Ex iis defluit Rhodanus V, 25, 4.
- Alphaterna Nuceria a Romanis deficit XIX, 65, 7.
- Alpheus, in Elide fluvius IV, 13, 3; 14, 1; 68, 1.
- Althaea, Oenei uxor, fratrum caedem moleste ferens, Meleagrum filium diris devovet IV, 34, 5. Eius mors, ibid.
- Althaemenes, Catrei f., ne patris occisor existat, ex Creta migrat Camirum in Rhodo insula; sed ibidem filium quarens noctu appellit pater, quem ignarus interficit filius, ut oraculo erat praedictum V, 59, 1 seqq. Iovi Atabyrio templum in Rhodo ins. condit V, 59, 2. prae moerore ob caedem patris moritur V, 59, 4. Pro heroe a Rhodiis colitur, ibid.
- Aluminis metalla in Lipara insula; in Melo V, 10, 2.
- Alyzaei, in bello Lamiaco Atheniensium socii XVIII, 11, 1.
- Amalthea Ammoni parit Bacchum III, 68, 2; 74, 1.

- Amaltheae cornu, regio in Libya, III, 68, 3.
- Amaltheae cornu quid significet IV, 35, 4.
- Amalthea capra V, 70, 3. Ab ea Iuppiter audit *alyiozos* V, 70, 6.
- Amanus, Syriae mons XIV, 21, 4.
- Amara palus in Libya XVII, 49, 7.
- Amasis, rex Aegypti I, 42, 2. Homo superbus; bello cum petit et regno pellit Actisanes, rex Aethiopiae I, 60.
- Amasis, rex Aegypti I, 67, 1. Quomodo rex Aegypti factus sit I, 68, 3 seqq. Vir iustus et aequus, exercitus favore pollet 68, 5. Cypri oppida subigit; regnat 55 annis 68, 6. Legumlationi operam navavit 95, 1. Ad eum Elei legatos mittunt 95, 2. Polycratis tyranni amicitiam et foedus respuit 95, 3. Eius sepulcrum Cambyses diruit X, 13, 2.
- Amathusii in Cypro insula a Persis auxilia petunt contra Euagoram XIV, 98, 2. Eorum princeps Seleuco obsides dare cogitur XIX, 62, 6.
- Amazonum in Asia nationis initia II, 44, 2 seq. Sedes ad Thermodontem et Themiscyram urbs; mores et instituta II, 45; Martem et Dianam colunt II, 46, 2. Regnum ad Syriam usque extendunt. Regnante Hippolyte ab Hercule vincuntur (conf. IV, 16); ultima eorum regina Penthesilea ad Troiam ab Achille interfecta II, 46, 3 seq. Amazonum in Atticam expeditio IV, 28. Earum regina Thalestris Alexandrum M. convenit XVII, 77, 2.
- Amazones Libycae ob summam antiquitatem in dubium vocatae; earum species erant Gorgones III, 52. Gynaecocratia; virorum inter eas servilis conditio; sedes earum in Hespera insula III, 53. Hinc profectae sub Myrina regina bellum movent Atlantidis, Gorgonibus 54; Africae reliquis populis, Syris et Cilicibus, populis ad Taurum; insulis maris Aegaei 55, 1 seqq. Ab Hercule delentur III, 55, 3.
- Amazonium Athenarum unde dictum IV, 28, 2.
- Ambicae (fort. Halicyae) Siciliae castellum XX, 89, 3.
- Ambraciotae Lacedaemoniorum socii in bello Peloponnesiaco XII, 42, 4. Lacedaemonios in Acarnaniam avocant XII, 47, 4. Magna clade afficiuntur XII, 61; cum Acarnanibus in gratiam redeunt, et Lacedaemoniorum praesidium in urbem recipiunt 60, 5 seq. A Lacedaemoniis deficiunt XIV, 82, 3. Aristarcho suadente Macedonum praesidium urbe eiciunt XVII, 3, 3. Eos legatione et promissis demulcet Alexander XVII, 4, 3.
- Ameselum, urbs Siciliae, ab Hierone expugnata XXII, 13, 1.
- Amestris, Oxyartae filia, Crateri, postea Lysimachi uxor XX, 109, 7.
- Amilcar. V. Hamilcar.
- Aminias Atheniensis, frater Aeschyli poetae, proelio Salaminio virtutis palmam aufert XI, 27, 2.
- Aminias, archon Athen. (Ol. 89, 2) XII, 72, 1.
- Aminias, Rhodiorum dux, urbem a Demetrio obsessam defendens cadit XX, 97, 7.
- Amisus in Cappadocia ab Asan-

- dri duce Asclepiodoro obsidetur XIX, 57, 4. A Ptolemaeo, Antigoni legato, liberatur 60, 2.
- Ammon, Iovis cognomen I, 13, 2. Iovis pater I, 15, 3. Idem qui Osiris I, 25, 2. Libyae rex III, 68, 1. A Saturno proelio victus, in Cretam fugit, ubi ducta Creta rex insulae factus est III, 71, 2; 73, 18; 74, 1. Ammoniacae regionis rex Saturnus III, 71, 3; a Baccho expulsus 72, 5. Panchaeorum gentem debellat, eorum urbes Doam et Asterusiam solo aequat V, 44, 7. — Ammonis oraculum a Baccho institutum III, 73, 3. Cambysae adversus templum Iovis Ammonis expeditio X, 13, 3. Oraculi antistites corrumpere tentat Lysander XIV, 13, 5. Templum adit Semiramis II, 14, 3. Alexander M. XVII, 49, 7; 51. Templi descriptio XVII, 50, 3 seq. Oraculum Ptolemaeum I uti deum venerandum esse Rhodiis respondet XX, 100, 3.
- Ammoniacae in Libya regionis natura, situs, templa, memorabilia XVII, 50. V. Ammon.
- Ammonius, princeps Marathenorum XXXIII, 5, 1.
- Amosis, rex Aegypti, pyramidis auctor I, 64, 13.
- Amphalces, Antiphatae et Zeuxippae f. IV, 68, 5.
- Amphiarus, Hypermnestrae et Oeclis filius IV, 68, 5. Oeclis pater 32, 3. Cum Adrasto de regno contendit; Eriphylen ducit, quae invitum adegit ut cum Polynice Thebanam expeditionem susciperet 65, 6. Mandatum, quod Alcmaeoni filio relinquit, *ibid.* Vitae finis 65, 9.
- Amphictyonis, tribus Thuriorum XII, 11, 3.
- Amphictyones Lacedaemoniis ob occupatam bello Leuctrico Cadmeam, Phocensibus propter sacros agros opere rustico exultos multam irrogant XVI, 23, 2 seq. De bello communiter contra Phocenses gerendo decretum faciunt 28, 4. Suffragii ius, quod antea Phocenses habuerant, Philippo tribuunt 60, 1. Communi omnium decreto Alexandrum summum Graeciae ducem designant XVII, 4, 2.
- Amphilochi Romanorum decreto ab Aetolorum societate disiunguntur XXXI, 10, 3.
- Amphimacho Mesopotamia et Arbelitis ab Antipatro assignantur XVIII, 39, 6; XIX, 27, 4.
- Amphinome, Iasonis mater, a Pelia ad caedem poscitur; se ipsa interficit IV, 50, 2.
- Amphinome, Peliae f., uxor Andraemonis IV, 53, 2.
- Amphion, Centaurus ab Hercule occisus IV, 12, 7.
- Amphion (Iasi filius) Thebanus, pater Chloridis IV, 68, 6.
- Amphion et Zethus (Iovis et Antiopes filii) Thebarum urbem exstruunt XIX, 53, 5.
- Amphipolia (*ἀμφιπόλια*) Iovis Olympii, magistratus annuus Syracusanorum XVI, 70, 6.
- Ampbipolim 10,000 hominum coloniam deducunt Athenienses XI, 70, 5 (XII, 32, 3; XXXI, 10, 7). Urbs a Brasida capitur XII, 68, 1 seq. Brevis urbis historia, *ibid.* Ad eam proelium commissum, quo Brasidas et Cleon duces ceci-

- derunt XII, 74, 1 seq. Civitatem suis legibus uti iubet Philippus XVI, 3, 3. Ea potitur Philippus XVI, 8, 2. Ab Aristono, praefecto Olympiadis, Cassandro traditur XIV, 50, 8. Ibi repositus thesaurus Persei XXXII, 15, 2.
- Amphissenses in bello Peloponnesiaco Lacedaemoniorum socii XII, 42, 4. Ab Onomarcho imperata facere coguntur XVI, 33, 3.
- Amphitruo Tirynthe pulsus Thebas migrat IV, 10, 2. Eius formam mentitus Iuppiter IV, 9, 4; 10, 2.
- Amulius Silvius post Agrippam rex Latinorum; eius impietas et supplicium VII, 3 a, 10. VII, 4.
- Amulius, Procae Silvii filius, Numitoris frater natu minor, post obitum patris regnum usurpat VII, 3 a, 12. A Romulo et Remo interficitur, ibid. VIII, 4.
- Amynder, rex Athamanum XXXIII, 20.
- Amyntas I post Alcetam rex Macedoniae, cui successit Alexander I, VII, 16, 5.
- Amyntam, filium Philippi, in regnum reducere constituit Sitalces Thracum rex XII, 50, 3. (Philippus ille filius fuit Alexandri I, frater Perdiccae II, quem in parte quadam superioris Macedoniae regnasse suspicatur Spanhemius. Inde quum Perdiccas frater eum expulisset, filium eius Amyntam in paternam possessionem restituere Sitalces annixus est.)
- Amyntas II, Pausaniam Macedoniae regem interficit; eique succedens regnat 24 annis XIV, 89, 2. Amyntas, Philippi pater, regnum amittit; Thessalorum ope recuperat XIV, 92, 3. Olynthiis bellum infert; a Lacedaemoniis auxilia accipit XV, 19, 2. Foedus cum Iasone Pheraeo iungit XV, 60, 2. Amyntas, Arrhidaci f., e vita decedit; eius filii Alexander, Perdiccas et Philippus XV, 60, 3. Ptolemaeus Alorita XV, 71, 1.
- Amyntas, e Macedonia exul ad Darium fugit; post cladem ad Issum cum mercenariis Pelusium transiit, urbeque potitur; deinde contra Memphites pugnans cadit XVII, 48, 2 seqq.
- Amyntas ab Alexandro Gaza potito in Macedoniam mittitur, ut novas copias colligeret XVII, 49, 1.
- Amyntas, dux Rhodiorum, naves nonnullas Demetrii Poliorcetae demergit XX, 93, 5; 97, 5.
- Amyntas, Macedonum dux, ab Ariarathe rege Cappadociae interficitur XXXI, 27, 5.
- Amythaon, Crethi et Tyrus f. IV, 68, 3. Ex Aglaia Melampodis et Biantis pater IV, 68, 3. Eius filia Perimela, Antionis uxor IV, 69, 3.
- Anacalypra, munera sponsalia, pro quibus Proserpinae donata Sicilia insula V, 2, 3.
- Anacharsis Scytha, sapientia sua tumidus, Apollinis oraculum consulit IX, 5. Idem apud Croesum IX, 26.
- Anagninis bellum inferunt Romani XX, 80, 4.
- Anaphas, Artamnis filius, unus ex septem viris Magi interfectoibus. Ei Cappadociae principatus conceditur. Fili-

- um habet cognominem XXXI, 19, 1 et 2.
- Anaphas, Anaphae filius, rex Cappadociae; eius filii Data-mes et Arimnaeus XXXI, 19, 2.
- Anapus, fluvius ad Syracusas XV, 13, 4.
- Anaxagoras, rex Argivorum, Megapenthis filius IV, 68, 3.
- Anaxagoras, physicus, Euripi-dis magister I, 7, 7. Eius sen-tentia de causis incrementor-um Nili fluvii I, 38, 4. Peri-clis praeceptor; impietatis accusatur XII, 39, 2.
- Anaxander, dux Lacedaemonio-rum, a Thebanis capitur XVI, 39, 6.
- Anaxarchus philosophus, comes Alexandri M., cui ingressum in urbem Babylonem suadet, contentis Chaldaeorum vati-ciniis XVII, 112, 4.
- Anaxibius, Byzantiorum nauar-chus XIV, 30, 4.
- Anaxierates, militum dux sub Cimone militans proelio con-tra Megabyzum in Cilicia commisso cadit XII, 3, 4.
- Anaxierates, archon Athen. (Ol. 118, 2) XX, 45, 1.
- Anaxilaus, Rhegii et Zancles tyrannus, moritur Ol. 76, 1; XI, 48, 2; post eum pro filii nondum adultis regnum ad-ministrat Micythus XI, 48, 2. Qui, hortante Hierone, tute-lae rationes a Micytho exi-gunt XI, 66, 1 seq. A Rhegi-nis et Zancleis regno eii-ciantur XI, 76, 4.
- Anaximenes Lampsaceni histo-rici aetas XV, 76, 4. Tempo-ris spatium, quod historiae eius complectuntur XV, 89, 3.
- Anaxis, Boeotus, Hellenicorum auctor, quousque historiam suam perduxerit XV, 95, 4.
- Anchises, Capye genitus, ex Venere pater Aeneae IV, 75, 5.
- Ancus Martius, rex Romano-rum, permagni fecit L. Tar-quinium, iuvenem optimum VIII, 31.
- M. Ancus (?), tribun. mil. cons. potestate (Ol. 95, 2) XIV, 38, 1.
- P. Ancus, tribun. mil. (Ol. 102, 1) XV, 50, 1.
- Andraemon, Leonteifrater, uxorem ducit Amphinomen Peliae f. IV, 53, 1.
- Andreas, Ianius Sicyonius, postea patria tyrannus VIII, 26.
- Andreas, dux Rhadamanthi, a quo Andrum insulam accipit V, 70, 2.
- Andriorum in Thracia coloniae XII, 68, 5.
- Andriscus, Persei filius dictus XXXI, 40a. XXXII, 10, 1 seq.
- Androbazus, dux Paropamisadardum, Eumeni se adiungit XIX, 14, 6.
- Androcles, Aeoli f. V, 8, 1. Conf. Pheraemon.
- Androgeos, Minois II et Pasi-phaes f. IV, 60, 4. Ab Aegeo ad Oenoen in Attica occidi-tur IV, 60, 4.
- Androgynis ut medicina adhi-bit post virilium eruptionem. Pro infaustis portentis habiti et vivi cremati XXXII, 10, 3 seqq.
- Andromachus, pater Timaei hi-storici, in Tauro colle Tau-romenium condit XVI, 7, 1. Tauromenii princeps Timo-leontem benigne excipit XVI, 68, 7.
- Andromeda, Cephei f., et Per-seus gignunt Electryonem IV, 9, 1.
- Andromenes, Corinthius, Olym-pionica (Ol. 119) XX, 91, 1.
- Andronicus, Olynthius, Anti-

- goni dux XIX, 50, 2, consiliarius Demetrio adiungitur 69, 1. Tyri praesidio praefectus, urbe a Ptolemaeo capta, clementer a victore habetur XIX, 86.
- Andronicus, Seleuci filii interfecto, ipse quoque interfectus est XXX, 7, 2.
- Andronicus, Persei regis satellites, a quo post cladem ab Acimilio Paulo acceptam Thessalonicam ad navalia cremanda mittitur; nec tamen pareat mandato XXX, 13.
- Andrus ins. a Rhadamantho Andreo datur V, 79, 2. Eam oppugnat Alcibiades; Thrasybulum ibi cum militum manu relinquit XIII, 69, 4 seq. In libertatem insulam vindicat Ptolemaeus XX, 37, 1.
- [Anerocestus,] Gallorum rex a Romano victus se ipse iugulat XXV, 13.
- L. Anicius (de Gentio rege) triumphat XXXI, 9, 7.
- Animalia e luto nascentia videre est in Aegypto I, 10, 3 et 6. Animalia mirabilia in insulis incognitis Oceani meridionalis II, 58, 2.
- Anio, dux Rhadamanthi, a quo Delum accipit V, 79, 2.
- Anius, Apollinis et Rhoeus f., in Delo a patre discit artem divinandi V, 62, 2.
- S. Anius, tribun. militum consularis (Ol. 99, 3) XV, 20, 1.
- Annus magnus annorum novem II, 47, 6.
- Anonyma insula quaedam felicissima, in alto Oceano Libyae obiecta V, 19, 20.
- Anseres Iunonis Capitolium servant XIV, 116.
- Antaeus meridionali Aegypti parti ab Osiride praeficitur I, 17, 3. Nomen dedit Antaei vico in Aegypto I, 21, 4. Ab Hercule (in Libya) Osiridis aetate occisus I, 21, 3. IV, 17, 4; 27, 3.
- Antaei vicus in Aegypto, ubi Isis Typhonem pugna stravit I, 21, 3. Unde nomen habet, ibid.
- Antalcidas Lacedaemonius pacem cum Artaxerxe facit iniquis conditionibus XIV, 110, 2.
- Antander, frater Agathoclis tyranni XIX, 3, 3. Syracusis ab Agathocle in Africam traieciuro praeficitur XX, 4, 1. Syracusarum urbem dedendam Hamilcari censet, at pervincit contraria sententia Erymnonis Aetoli XX, 16, 1. Cognatos militum, qui Agathoclis filios in Libya interfecerant, trucidat XX, 72. Historias Siculas scripsit XXI, 16, 5.
- Antandrus, urbs Troadis, quo Mytilenaei post urbem patriam ab Atheniensibus captam confugere. Ea potiuntur Aristides et Symmachus, Athen. duces. Impositum praesidium Antandrii Lacedaemoniorum ope eiciunt XIII, 42, 4. Conf. XII, 72, 2 seqq.
- Anthemio Atheniensis, Anyti pater XIII, 64, 6.
- Anthredon, apis in Hyrcania XVII, 75, 6.
- Anticles, Atheniensis, Olympionica (Ol. 110) XVI, 77, 1.
- Anticles, archon Athen. (Ol. 113, 4) XVII, 110, 1.
- Antidotus, archon Athen. (Ol. 82, 2) XI, 91, 1.
- Antigenes, archon Athen. (Ol. 93, 2) XIII, 76, 1.
- Antigeni Susiana provincia ab

- Antipatro assignatur XVIII, 89, 6.
- Antigenes, Argyraspidum dux, Eumeni se adiungit XVIII, 59, 3. Eum ad defectionem excitant Seleucus et Pytho XIX, 12, 1 seqq. Ab Antigono supplicio afficitur XIX, 44, 1.
- Antigenes Ennaeus, cuius servus fuit Eunus XXXIV, 1, 5. a quo, servorum fugitivorum duce, necatur, *ibid.* §. 15.
- Antigoniam ad Orontem fluvium exstruit Antigonus XX, 47, 5; postea urbe a Seleuco destructa cives eius in Antiochiam transducuntur, *ibid.* et XXI, 1, 6.
- Antigonis tribus in honorem Antigoni reliquis decem ab Atheniensibus adiicitur XX, 46, 2.
- Antigono Pamphylia, Lycia et Phrygia Magna provinciae a Perdicca assignantur XVIII, 3, 1. A Perdicca insidiis petitus, cum Demetrio filio ad Antipatrum confugit 23, 4; 25, 3. Regii exercitus imperator creatus, Eumenem et Alcetam debellare ab Antipatro iubetur 39, 7. Eumenem proelio vincit 40. In Noris castello obsessum in suas partes trahere frustra studet maiora iam appetens 41, 4. Praesidio ad castelli oppugnationem relicto, contra Alcetam et Attalum tendit 41, 7. Utrumque in Pisidia debellat 44—46. Ex Pisidia in Phrygiam movent; de Antipatri morte certior factus, spes altas concipit 47, 4. Summa rerum potiri studens legationem ad Eumenem mittit 50. Eius cum Arrhidaeo contentio 52, 3 seq. Contra Clitum in Lydiam profectus Epheso potitur 52, 6. Pecuniam regiam e Cilicia in Macedoniam transvehendam intercipit 52, 7. Convenit cum Cassander, cui subdolum praestat auxilium 54, 3. Eumeni invidens Argyraspidas ab eo alienare studet 62, 3 seq. Clitum Polysperchontis nauarchum classe exiit 72, 8; maris et Asiae imperium affectans contra Eumenem totus se convertit 73, 1, stimulante etiam Seleuco XIX, 13, 5. Postquam superiorum provinciarum satrapae Eumeni se adiunxerant, insectatione intermissa, maiorem exercitum colligit 15, 6. Eius uxor Stratonice 16, 4. E Mesopotamia in Babyloniam progressus, inita cum Seleuco et Pythone societate, denuo contra Eumenem movet 17, 1; ad Co-pratem fluvium summum in discrimen venit 18 seqq. Mox per Cossaeorum gentem cum magna suorum clade in Mediam ducit 19; ibi exercitum recreat, novisque militibus auget 20; in Persiam movet; Macedones ad defectionem adducere studet, vano conatu 24, 4; 25, 1 seqq. Eumenis strategemate fallitur, ipse fallit Eumenem 26. Acie instructa, proelium inicitur acerrimum; cuius anceps exitus 27—31. Exercitum in Mediam reducit 32. Suscepto per desertam itinere, Eumenem ex improvise opprimere instituit, sed hostis, consilii certior factus, rem eludit; proelium committit; Eumenem vincit; Argyraspides ad eum defi-

ciunt, captumque imperatorem tradunt 37 — 43. Eumenum cum aliis ducibus supplicio afficit; in Media hibernat 44. Pythonem trucidat, Mediaeque satrapam Orontobaten, exercitus ducem Hippostratum constituit; in Persiam tendit 46. Ibi regio honore afficitur; Asiae provincias inter amicos distribuit; magnam Susis pecuniae vim corradit 48; Susis Babylonem profectus a Seleuco rationes proventuum exigit; recusat Seleucus et sibi metuens ad Ptolemaeum aufugit 55, 1 seqq. Chaldaei Antigono ob Seleucum e manibus dimissum mortem praedicunt 55, 7. (conf. II, 31, 2.) Ptolemaeum, Lysimachum et Cassandrum contra ipsum a Seleuco excitate missa legatione placare studet; Babyloniae satrapam Pythonem constituit; ipse in Ciliciam movet 56, 3 seqq. Conveniunt eum Cassandri et Lysimachi legati; quibus re infecta regressis, bellum paratur a Ptolemaeo, Cassandro et Lysimacho 57. Ipse necessaria procurat 57, 3 seqq. — Tyrum obsidet, navesque construit 58. Quattuor Rhodi principes amicitiam cum eo iungunt 59, 1. Cappadociam recuperat; cum Ziboete, Bithynorum rege, et Astacenis et Chalcedoniis, porro cum Polysperchonte eiusque filio Alexandro societatem iungit 60. Publico decreto Cassandrum pro hoste habendum declarat; Alexandrum in Peloponnesum ablegat, ipse Tyrum profectus urbe potitur 61. Classem ex Hellesponto

et Rhodo adductis navibus augent Themison et Dioscorides 62, 7 seq. Eius duces Theodotus et Perilaus vincuntur a Polyclito, duce Ptolemaei Lagi 64, 5. Ad Ecregma cum Ptolemaeo rege colloquium habet 64, 8. Eius dux Dioscorides Aristotelem Lemno insula eiicit; Ptolemaeus, alter Antigoni dux, in Caria Eupolemum, Cassandri ducem, opprimit 68, 3 seqq. Relicto in Syria Demetrio filio, cui quattuor consiliarios adiunxit, in Phrygiam progreditur, Mediumque nauarchum e Phoenice arcessit 69. Dux eius Pausanias in Thraciam missus a Lysimacho vincitur 73, 6 seqq. Telesphorum in Peloponnesum mittit, ut Graecorum urbes in libertatem vindicet 74, 1. Cum Asandro, Cariae praefecto, foedus facit; sed hoc mox deficiente, Cariae urbes in libertatem vindicat 75, 1 seqq. Cum Aetolis et Boeotis societatem init. 75, 6. Cum Cassandro colloquium habet, nullo successu, ibid. Ptolemaeum ducem in Graeciam contra Cassandrum mittit 77, 2. Ipse ad Hellespontum contendit in Macedoniam transiturus, sed retardatus in Propontide milites in hiberna distribuit 77, 8. Ptolemaei in Graecia res gestae 78, 2 seqq. Seleucus Babylonem recuperat et Nicanorem vincit; quare multi ex Antigoni militibus ad eum transeunt 92, 4. — Antigonus e Phrygia movens cum Demetrio castra iungit 93, 4. Syria et Phoenice recuperatis, contra Arabes Nabataeos

expeditionem suscipit, misso primum Athenaco, et post huius cladem Demetrio filio, qui, Petra frustra oppugnata, pacem cum Nabataeis facit 94, 1; 95, 1—97, 6. Pacem improbat Antigonus; e bitumine lacus Asphaltitis reditus sibi parare studet irrito conatu 100, 1 seqq. De Seleuci in regnum reditu certior factus, Demetrium in Babyloniam mittit, qui Babylonem urbem capit, absente Seleuco XIX, 100, 4 seqq. Antigonus pacem facit cum Cassandro, Lysimacho et Ptolemaeo, hac conditione, ut ipse toti Asiae praesit, Graeci vero suis legibus vivant XIX, 105, 1. Ptolemaeus dux in Peloponneso rem gerens deficit; item Phoenix ad Hellespontum subsistens. Contra hunc Antigonus mittit Philippum filium XX, 19, 1 seqq. Ptolemaeus rex denuo bellum infert. Contra ducem eius Leonidem ablegat filium Demetrium, qui hostem in Cilicia vincit 19, 5. Plures Antigono urbes Ciliciae adimit Ptolemaeus rex cum exercitu in Asiam profectus 27, 1 seqq. Cleopatram Alexandri M. sororem per dolum Antigonus interficiendam curat 37, 3 seqq. Demetrium in Graeciam mittit ad urbes ibi in libertatem vindicandas 45, 1. Honores ab Atheniensibus ei decreti 46, 1. Ligna ad navium constructionem, et frumenta Atheniensium populo subministrat 46, 3. Demetrium in Cyprum contra Ptolemaei duces traicere iubet 46, 5. Ptolemaeo ad Cyprum a Demetrio devicto, regis titulum assumit et cum filio victore communicat 53, 2. Phoenix filius natu minus moritur 73, 1. Demetrium ex Cypro advocat, ibid. In Aegyptum expeditionem suscipiens, ipse terrestres copias ducit, Demetrium classi praeficit 73, 2 seqq. Mox re infecta in Syriam revertitur 74—76. Rhodios a coniunctione cum Ptolemaeo abstrahere studet frustra; bellum iis infert, misso cum classe Demetrio 82. Filio mandat, ut quibus posset conditionibus pacem faceret cum Rhodiis 99, 1. Contra eum foedere se iungunt Cassander, Lysimachus, Seleucus, Ptolemaeus 106. Exercitum ducit contra Lysimachum, qui Asiam invaserat; illo proelium detrectante, discessum est in hiberna 108—109. Rex Asiae potentissimus nimia appetens proelio ad Ipsum commisso regnum perdit vitamque XXI, 1.

Antigonus, Ptolemaei I dux, Rhodiis a Demetrio obsessis frumentum advehit XX, 98, 1.

Antigonus Dason, Demetrii filius, tutor Philippi V. Macedonum regis (qui Demetrii II filius fuit), cuius nomine Macedoniae regnum per novem annos administrat XXV, 18.

Antimachus poeta III, 55, 7; quando floruerit XIII, 108, 1.

De Lycurgo a Baccho punito laudatur III, 65, 7.

Antiochenses ab Alexandro Bala deficiunt XXXII, 9c. In eos saevit rex Demetrius Sidetes XXXIII, 5. Antiochum Asiaticum contemnunt XL, 1a.

Antiochia, Syriae urbs, ad Orontem a Seleuco condita XXI,

- 1, 6. Traducuntur eo cives Antigonidae XX, 47, 6. Urbis praetura ab Alexandro Bala Hieraci et Diodoto datur XXXIII, 3.
- Antiochides, archon Athen. (Ol. 86, 2) XII, 34, 1.
- Antiochis, Antiochi Magni filia, uxor Ariarathae Cappadociae regis XXXI, 19, 7. Duos in scio marito pueros supponit, *ibid.*
- Antiochus, Herculis filius ex Phylantis, Dryopum regis, filia captiva susceptus IV, 37, 1.
- Antiochus, Syracusanus historicus; quod temporis spatium historiae eius comprehendant XII, 71, 2.
- Antiochus Atheniensis, navis praetoriae gubernator, absente Alcibiade, contra mandata eius proelium contra Lysandrum ad Notium committit cladeque afficitur XXIII, 71.
- Antiochus I. Soter, Seleuci I (Nicanoris) f., uxorem habet Stratonice Demetrii filiam XXI, 20. Seleuci ad eum in Media versantem literae, *ibid.*
- Antiochus II. Deus, rex Syriae, Stratonice filiam Ariarathae, Ariamnis filio, Cappadociae regi, iungit matrimonio XXXI, 19, 6.
- Antiochus III. Magnus Lysimachiam urbem instaurat. Romanorum legati iubent ut decederet urbibus, quae in Ptolemaei ditioe fuissent. Quid iis responderit XXVIII, 14. Eius legati in senatu Rom.; datum iis responsum XXVIII, 15. Antiochi milites nondum indicto bello Romanorum socios aliquot ad Delium prope Chalcidem fanum truncant XXIX, 1. Chalcide nuptias celebrat, exercitumque corrumpi patitur XXIX, 2. Urbibus Thessaliae ad Romanos deficientibus, Aetolisque moras trahentibus, in magnis haeret angustiis XXIX, 3. Hannibale consiliorum omnium socio utitur, *ibid.* Ad Myonnesum a Lucio Aemilio Regillo victus, Lysimachia urbe hosti relicta, in Asiam sese recipit XXIX, 5. Suis doctus calamitatibus modeste agere in rebus prosperis didicit XXIX, 6, 3. Heraclidem ad consulem Romanum mittit cum pacis conditionibus XXIX, 7 et 8. Quibus legibus pax data sit XXIX, 10. Templum Iovis s. Beli in Elymaide expilat XXIX, 15. Conf. XXVIII, 3.
- Antiochus IV. Epiphanes, Antiochi Magni filius, rex Syriae. Eius mores XXIX, 32; XXXI, 16. Legatos Romam mittit Ptolemaeum Philometorem utpote iniustum sibi bellum inferentem accusaturos XXX, 2. Aegyptios vincit. Eius humanitas XXX, 14. Cetera vir bonus haud laudando strategemate Pelusio potitur XXX, 18. Eius de Aegypto occupanda consilia XXXI, 1. A senatu Romano iubetur a bello contra Ptolemaeum absistere XXXI, 2. Magnificos ludos celebrat ad Daphnen in Syria XXXI, 16. A populo Romano alienissimus comiter excipit Tib. Gracchum legatum XXXI, 17. Artaxiam Armeniae regem vincit 17a. Templum Iudaeorum aramque et libros sacros pro-

- fanat, adeoque totam religionem abolere studet XXXIV, 1, 3 seqq.
- Antiochus, filius Alexandri Balaiae, regis Syriae XXXII, 9d; 10, 1. Epiphanes dictus XXXIII, 4 a. Occisus a Diodoto Tryphone XXXIV, 28.
- Antiochus VI. Sidetes s. Pius, Demetrii Soteris filius, rex Syriae, Hierosolyma obsidet et in fidem accipit XXXIV, 1. Respondet Arsacis legatis. Exercitum contra eum educit Arsaces XXXIV, 15. Animus eius fortis XXXIV, 16. Ab Arsace victus cadit. Luctus populi XXXIV, 17. Primus eum in pugna reliquit Athenaeus dux, ibid. §. 2.
- Antiochus VIII. Cyzicenus, Antiochi Sidetae filius, rex Syriae, homo ineptus XXXIV, 34.
- Antiochus Asiaticus, f. Antiochi Pii et Selenes Aegyptiae, ab Antiochenis contemptus XL, 1 a. Eum arcessit Sampsicramus, ibid. 1 b.
- Antiochus Grypus XL, 1 a.
- Antiochus. V. Eunus.
- Antion, Periphantis et Astyageae f., ex Perimela gignit Ixionem IV, 69, 3.
- Antiope, Amazon, capta ab Hercule Theseo datur IV, 16, 3. Cum Theseo contra Amazones proelians cadit IV, 28, 1, 4.
- Antipater, archon Athen. (Ol. 97, 4) XIV, 103, 1.
- Antipatri in deliberatione de bello Persis inferendo datum Alexandro consilium XVII, 16, 2. Macedoniae administrator ab Alexandro in Europa relinquitur 17, 5. Dum Memnonem et Thraces rebelles domare studet, Lacedaemonii in ipsum bellum suscipiunt 62, 4 seq. Igitur rebus in Thracia pacatione compositis, in Peloponnesum movet, ubi proelio hostes fundit 63, 1 seq. Missi ad eum post acceptam cladem Lacedaemoniorum legati 63, 5. Copiarum supplementa Alexandro in Asiam mittit 65, 1. Filii opera letale pharmacum Alexandro M. bibendum dedisse a nonnullis creditur 118, 1 seqq. Bellum ei inferunt Athenienses eorumque socii duce Leosthene XVIII, 8 seqq. Proelio victus Lamiam confugit 12; ibique obsidetur 13, 1 seqq. Cum Ptolemaeo foedus contra Perdiccam iungit XVIII, 14, 2. Obsidione liberatus in tutum se recipit XVIII, 15, 6. Exercitus eius novis copiis a Cratere e Cilicia adductis augetur 16, 4 seq. Graecos proelio vincit 17, 5. Cum singulis Graeciae civitatibus pacem facit, exceptis Atheniensibus et Aetolis 17, 8; Atheniensibus de pace legatos mittentibus, bellum componit, Athenis praesidium imponit et rempublicam ordinat 18, 1 seqq. Cratere Philam filiam in matrimonium dat 18, 7. Nicaeam filiam ducit Perdiccas 23, 3. Cum Cratere Aetolos debellare coepit 24. Ab Antigono de Perdiccae molitionibus edoctus pacem cum iis componit; de societate iungenda ad Ptolemaeum legatos mittit; Craterum in Asiam contra Perdiccam proficisci iubet 25, 1 seqq. In Asiam transgressus ab Eumene proelio vincitur 29, 3. Neoptole-

- mus, Eumenis dux, ad eum deficit 29, 6; Craterum ut contra Eumenem pugnaret relinquit, ipse contra Perdicam in Ciliciam tendit 29, 7. Post Pythonem et Arrhidaeum regum curator creatur 39, 3. Provincias denuo partitur 39, 5 seqq. Antigonum regii exercitus ducem designat, eique imperat ut Eumenem et Alcetam debellet 39, 7. Cassandrum filium Antigono chiliarchum adiungit, *ibid.* Demadem supplicio afficit; in extremo vitae limine regum curatorem Polysperchontem designat, eique Cassandrum filium chiliarchum adiungit 48.
- Antipater, Alcetae dux, ab Antigonocaptus e custodia elabiconatur; frustra XIX, 16.
- Antipater, Cassandri filius, Thessalonicensis matrem occidit, ipse a Demetrio occiditur; eius frater Alexander XXI, 7.
- Antipater post Meleagrum regnum Macedoniae tenuit per dies quadraginta quinque XXII, 4.
- Antipater, Cappadox, Timothei, Orophernis amici, fraude inter tormenta exspirat XXXI, 20.
- Antipater, dux Alexandri Zabinae, a rege deficit, capitur, poena eximitur XXXIV, 22.
- Antiphates, Melampodis et Iphianirae f., ex Zeuxippe pater Oecelis et Amphalcis IV, 68, 5.
- Antiphemus Gelam condit VIII, 23.
- Antiphilus, Atheniensium dux in Leosthenis locum suffectus XVIII, 13, 6. Macedones in Thessalia proelio vincit 15, 7.
- Ab Antipatro vincitur XVIII, 17, 6.
- Antiphon archon Att. (Ol. 90, 3) XII, 80, 1.
- Antiphon, Sophili filius, Rhamnusius, primus pro mercede orationes iudiciales composuit. *Fragm. dub. III.*
- Antiphus et Phidippus, Thessali filii, Herculis nepotes, Coum reges, in ditione habent Calydnam et Nisyrum insulas V, 54, 1.
- Antissa, Lesbi urbs, a Thrasybulo proditione capitur XIV, 94, 4. Ea potitur Memnon XVII, 29, 2.
- Antisthenis philosophi aetas IV, 76, 4.
- Antisthenes, Agrigentinus, vir ditissimus XIII, 84, 1 seqq.
- Antisthenes, Demetrii Poliorcetae nauarchus, ne Salaminiorum naves cum Ptolemaei classe se coniungant impedit XX, 50, 1.
- L. Antistius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 2) XV, 51, 1.
- M. Antonii pax cum Cretensibus XL, 1.
- Antron. V. Pronas.
- Anubis, Osiridis in itinere comes, galea ex pelle canina tectus I, 18, 1. Deus cur canino capite repraesentetur 87, 2.
- Anxur, in Italia, postea Terracina vocata, Volscorum urbs, a Romanis expugnatur XIV, 16, 5.
- Anytus, Anthemionis filius, Messeniis in Pylo a Lacedaemoniis obsessis auxilio mittitur; proditionis accusatus primus pecunia iudices corrumpit XIII, 64, 6. Socratem impietatis accusat; capitis damnatur XIV, 37, 6.

- Aornus, Indiae rupes, olim ab Hercule, postea ab Alexandro M. oppugnata XVII, 85, 2 seqq.; 96, 2.
- Apamea XXXIV, 2, 5.
- Apelles, Syracusanorum dux, Tyrrheniam et Corsicam vastat; Aethalia potitur XI, 88, 5.
- Apelles, pictor celeberrimus XXVI, 1.
- Apenninus mons XIV, 113, 1.
- Apes auricolores in Ida monte Cretensi V, 70, 5.
- Aphetae, Magnesia urbs XI, 12, 3, 5.
- Aphidna, urbs Atticae IV, 63, 3.
- Aphrices Indus, exercitus dux, a suis occiditur; occisi caput ad Alexandrum defertur XVII, 86, 2.
- Aphrodisias, Thuriorum urbis platea XII, 10, 7.
- Aphrodisias, urbs Ciliciae XIX, 64, 5.
- Apis taurus Osiridi sacer I, 21, 10. Cultus ratio I, 85; 88, 4; 96, 6.
- Apollo Aegyptius, Iovis et Iunonis filius, Saturni, secundi Aegyptiorum regis, nepos I, 12, 6; 13, 4. Osiridis frater et in itineribus comes 17, 3. Lauri repertor, ibid. Musagetes 18, 4. Idem qui Horus I, 25, 7. Ab eo dicta Aegypti Apollonopolis I, 12, 6.
- Apollo Graecorum, Iovis filius V, 72, 5. Eius artes et inventa 74, 5. Cum Marsya certamen III, 59, 2 seqq. Cuius vivi ab se excoriati poenitentia captus citharae chordas rumpit et musica abstinet V, 75, 3. Eximie colitur ab Hyperboreis II, 47, 2; quos nono quoque anno adit II, 47, 6. Arcu donat Herculem IV, 14, 3. Iovi succensens Cyclopes interficit; mortali servire cogitur IV, 71, 3. Aristaeo vaticinatur IV, 82, 1. Apollo apud Admetum VI, 6, 6. Niobes filios occidit IV, 74, 3; citharam pulsat in Cadini nuptiis V, 49, 1. Molpadiam et Parthenum, Staphyli filias, servat, iisque divinos honores comparat V, 62, 4. Rhodiis iubet ut Phorbantem Thessalum in communem insulae possessionem arcessant V, 58, 4. Vide etiam Oracula Delphica. Apollinis gesta columnae aureae in Panchaea insula Mercurius inscripsit V, 46, 7. Apollinis ex Stilbe filii Lapithes et Centaurus IV, 69, 1; V, 61, 3; ex Coronide Aesculapius IV, 71, 1; V, 74, 6; ex Sinope Syrus IV, 72, 2; ex Cyrene Aristaeus IV, 81, 1; ex Rhoeo Anius V, 62, 2. Apollo Telchinius apud Lindios V, 55, 2. Philalexander XVII, 46, 6. Sarpedonii in Cilicia templum XXXII, 10, 2. Lycii fanum ad Xanthum Lyciae fluvium a Lyco Telchine constructum V, 56, 1. Circa Delum, Lyciam et Delphos maxime versatus, unde Delius, Lycius, Pythius dictus V, 77, 6, 7. Fanum in Leuca urbe XV, 18, 1. Apollinis Pythii statua, Theodori et Teleclis opus I, 98, 5 seq. Alia dei statua, a Gelois prope urbem posita, ab Himilcone Tyrum transmittitur, ubi postea Tyriis magnae calamitatis auctor exstitit XIII, 108, 2.
- Apollodorus, archon Athen. (Ol. 87, 3) XIII, 43, 1.
- Apollodorus, archon Athen. (Ol. 107, 3) XVI, 46, 1.
- Apollodorus Amphipolita Baby-

- loniae praefectus ab Alexandro M. constituitur XVII, 64, 5.
- Apollodorus, archon Athen. (Ol. 115, 2) XVIII, 44, 1.
- Apollodorus Cassandreae tyrannidem affectans, scelere coniurationem firmare studet XXII, 5, 1 seq. Tyranni saevitia, ibid. Consiliario utitur Calliphonte Siculo, ibid.
- Apollodorus, grammaticus Atheniensis; eum sequitur Diodorus in definiendis spatiis inter Troianam epocham et reditum Heraclidarum et primam Olympiadem interiectis I, 5, 1. Citatur de Euripidis aetate XIII, 103, 4; de Antimachi poetae temporibus XIII, 108, 1.
- Apolloniam Illyrici urbem capit Cassander XIX, 67, 6. Obsidet Glaucias, Illyriorum rex; obsidionem solvit Acrotatus Lacedaemonius XIX, 70, 7.
- Apollonia Cassandri praesidium expellunt Coreyraei, urbemque Glaucia, Illyriorum regi, tradunt XIX, 78, 1. Apolloniae incolae Cassandrum arma contra ipsos moventem proelio fundunt XIX, 89, 2.
- Apollonia, Siciliae urbs, Leptinis dominatu pressa, a Timoleonte in libertatem vindicatur XVI, 72, 3. Capitur ab Agathocle XX, 56, 4.
- Apollonia, urbs Cretae, a Cydoniatis occupatur XXX, 13.
- Apolloniades, Agyrii tyrannus, a Timoleonte pellitur XVI, 82, 4.
- Apollonides, unus ex Eumenis ducibus, ad Antigonum deficiens magnae cladis Eumeni auctor est XVIII, 40, 5 seq.
- Apollonides, dux Cassandri, Argis praefectus, Stymphalum expugnat; Argivos rebelles opprimit et trucidat XIX, 63, 1.
- Apollonides Tegeata, Olympionica (Ol. 118) XX, 37, 1.
- C. Aponius (Papius) Motylus Samnita, ab Italis bello Marsico consul creatur XXXVII, 2, 6.
- Appia via, quae Roma Capuam usque ducit, ab Appio Claudio strata XX, 36, 2.
- Marius Appius (M. Valerius Maximus, Liv.) tribun. mil. (Ol. 96, 2) XIV, 82, 1.
- Appius. V. Claudius.
- Apries 22 annis Aegypti rex I, 68, 1. In Cyprum et Phoenicem felicem expeditionem facit, ibid. Contra Cyrenen et Barcen egressus infelix est 68, 2. Contra Amasin ducem defectorum proelians vivus capitur ac strangulatus perit 68, 5.
- Apsephion (?), archon (Ol. 77, 4). V. Phaeon.
- Apseudes, archon Athen. (Ol. 86, 4) XII, 36, 1.
- Apsia, fluvius Italiae VIII, 23, 2.
- Apteraei in Creta ad Berecynthum montem V, 64, 5.
- Aquila Nilus dicitur ob undarum vim et impetum I, 19, 2.
- Aquilam Thebani in Aegypto colunt I, 87, 9.
- L. Aquilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 1) XV, 23, 1.
- Sp. Aquilius, tribunus plebis XI, 68, 7.
- C. (M.) Aquilius bello servili in Sicilia finem imponit XXXVI, 10.
- Aquilius a Mytilenaeis vinctus traditur Mithridati XXXVII, 27, 1. Eius virtus 2.
- Arabum in Aegyptum invasionibus murus a Sesostri opponi-

- tur I, 57, 4. Gens libertatis amantissima II, 1, 5. Indomita II, 48, 4. Arabes Thaumdeni III, 44, 6. Debae III, 45, 3. Alilaei et Gasandi III, 45, 6. Carbae et Sabaei III, 46, 1. Arabibus bellum infert Myrina, Amazonum regina III, 55, 4. Arabes Nabataei; eorum mores, instituta, terra, etc. XIX, 92, 2 seqq. Contra eos ab Antigono mittitur Athenaeus 94, 1; qui primum ad Petram eos opprimit, deinde vero ingenti clade afficitur 95, 1 seqq. Data ad Antigonom epistola Athenaeum criminantur; Antigono se purganti et amicitiam simulanti haud fidem 96, 1 seq. Non multo post Demetrius contra eos exercitum ducit; Arabes Petram frustra oppugnanti persuadent ut acceptis donis copias abducat 96, 4; 97, 6. Arabes sibi subiecit Sesosis I, 53, 3.
- Arabiae situs II, 1, 6; 48, 1. Arabiam desertam incolunt Nabataei, praedonum populus 48, 2 seq.; magna ibi rupes et lacus bitumen gignens 48, 3 seq.; palmae; balsamum 48, 9; I, 13, 6. Arabiae felices (de qua conf. V, 41, 1—3; VI, 2, 4) plantae odoriferae et fructiferae II, 49; III, 46. Aurum apyrum II, 50, 1; pecora 50, 2; struthocameli 50, 3 seqq.; camelopardales, tragelaphi, bubali 51; serpentum multitudo III, 47. Lapidés: crystallus, smaragdus, beryllia, etc., 52, 1 seqq., de earum generatione. Arabiae felices urbs regia Sabae III, 47, 4. Regum ibi conditio, ib. Civium divitiae III, 47, 5 seqq.
- Arabes Scenitae s. pastores meridiem versus; mercatores et agricolae Syriam versus. Animalia huius regionis, elephantis et cameli 54. Arabiae ora ad sinum Arabicum describitur III, 42, seqq. Arabiae in Oceano insulae tres beatissimae V, 41, 3 seq. In Arabiam venit Osiris I, 19, 6, Sesosis I, 53, 5.
- Arabicus sinus fossa cum Nili ostio Pelusiaco coniunctus I, 33, 8. Sinus descriptio III, 23, 1; 38 seqq.
- Arachosiam subigit Alexander M. XVII, 81, 4. Arachosiae princeps Sibyrtes XVIII, 3, 3.
- Aracus, Lacedaem. nauarchus, cui adiungitur Lysander XIII, 100, 8.
- Aradiorum scelus in Marathenos XXXIII, 5.
- Aratus De astris citatur IV, 80, 1.
- Araxes, fluvius Asiae, ad quem primae Scytharum sedes fuisse dicuntur II, 43, 2.
- Araxen in Perside fluvium ponti iungit Alexander XVII, 69, 1.
- Arbaces, Medus, dux Sardanapalli, ad evertendum Assyriae regnum excitatur a Belesy Babylonio II, 24, 1. Sardanapalli mollitiem suis oculis videt II, 24, 4. Cum Belesy et Arabum rege conspirat 24, 5. Medis et Persis ut a rege deficiant auctor est 24, 6. Tribus proeliis a Sardanapallo vincitur 25, 1, 3, 6. Ei se adiungunt Bactriani; regios noctu oppressos fundit; regem in urbe obsidet II, 26, 1 seqq. Tertio anno Ninum capit; rex creatur II, 27. Eius erga Belesyn indulgentia II, 28, 5.
- Arbela, Persidis vicus XVII, 53,

4. Proelium ibi commissum 58—61.
- Arbelitis Asiae provincia Amphimacho ab Antipatro assignatur XVIII, 39, 6.
- Arabianes, Medorum rex II, 32, 6.
- Arbitac, Indiae populus, ab Alexandro subactus XVII, 104, 4.
- Arcades, perpetui Herculis comites IV, 36, 5. Trachine eiecti IV, 57, 3. Reditu Heraclidarum sedibus non pelluntur VII, 9, 1. Arcadibus opem ferunt Argivi VII, 14 b. Inter eos turbas et caedes excitat Lycomedes Tegeata. Pars Spartam migrantes Lacedaemoniis expeditionis in Arcadium suscipiendae auctores sunt XV, 59. Lacedaemonios ad Orchomenum fundunt; cum Argivis et Eleis societatem ineunt; ex Boeotia advocant Epaminondam et Pelopidam 62. Spartam oppugnant; magna praeda locupletati in Arcadium revertuntur 65. Messenen instaurant 66, 1. Sub Lycomedes duce Pellenen Laconiae urbem expugnant XV, 67, 2. Thebanos denuo in Peloponnesum arcessunt 68, 1. A Lacedaemoniis proelio vincuntur XV, 72, 3. Megalopolin condunt 72, 4. Cum Eleis de Triphylia certant. Atheniensium auxilia expetunt 77, 1 seqq. Pisatis contra Eleos auxiliantur XV, 78, 2. Propter bellum contra Eleos inter se dissidere coeperunt; in duas partes abeunt, quarum unam Tegeatae, alteram Mantinenses ducunt XV, 82, 1 seqq. (v. Mantinenses et Tegeatae). Post proelium ad Mantineam communem pacem sanciunt; verum anno post novi tumultus propterea quod Megalopolitani in suas quosque urbes discedentes post pugnam ad Mantineam has relinquere cogent, quos composit Pammenes dux Thebanorum 94, 1 seqq. Soli Graecorum Philippum Graeciae principem facere recusant, neque Alexandro parere volunt XVII, 3, 4.
- Arcadia, castellum Zacynthi XV, 45, 3.
- Arcas, tribus Thuriorum XII, 11, 3.
- Arcesilaus, Archilyci s. Areilyci f., Boeotorum ante Troiam dux IV, 67, 7.
- Arcesilaus, Catinae praefectus et proditor, Dionysio urbem tradit XIV, 15, 1.
- Arcesilaus IV, rex Cyrenarum, Delphicum oraculum consulit VIII, 30.
- Arcesilaus, Mesopotamiae praefectus XVIII, 3, 3.
- Archagathus (vel Agatharchus), Agathoclis tyranni filius in proelio cum Hannone et Bomilcare commisso dextrum cornu ducit XX, 11, 1. In Libya Lyciscum ducem in altercatione interficit; qua temeritate patrem seque ipse in summum adducit periculum XX, 33, 4 seqq. A patre in Libya relictus initio rem prospere gerit per Eumachum ducem 57, 4—58, 6; deinde vero duplici clade afficitur nec non a sociis deseritur 60, 61. Fugam, quam pater meditabatur, copiis aperit 68, 3; a militibus trucidatur 69, 3.
- Archagathus (aut debet esse vel Agathocles vel Agatharchus, ut legitur XXI, 3, 2 [ita ut tyrannus duos filios habuisset,

- quorum alter Archagathus in Libya interfectus, alter Agatharchus, de quo hoc fragmento sermo]: aut retinendus Archagathus, sed tum non de filio Agathoclis tyranni, sed de nepote eius cogitari necesse est. Sed hic tyranni nepos item modo Archagathus modo Agatharchus nominatur), Agathoclis filius; a quo absente patre stipendia solvi flagitant Ligures et Tyrheni XXI, 3, 1.
- Archagathus, Archagathi filius, Agathoclis tyranni nepos, Agathoclem, Agathoclis filium, e medio tollit XXI, 16, 3 et 7.
- Archeanactidae quamdiu Bosphori Cimmerii imperium tenuerint XII, 31, 1.
- Archedemides, archon Athen. (Ol. 79, 1) XI, 70, 1.
- Archelaus, post Agesilaum rex Lacedaemoniorum VII, 8, 3.
- Archelaus, Macedonum rex, Pydnaeos rebelles in potestatem redigit XIII, 49, 1 seq. Apud hunc Euripides poeta diem obiit XIII, 103, 4. Moritur rex XIV, 37, 5. Iovi Musisque ludos scenicos instituit XVII, 16, 3.
- Archelaus, Tyri urbis praesidio a Perdicca praefectus, Attalum, Perdiccae nauarchum, comiter excipit XVIII, 37, 4.
- Archelaus, a Demetrio Babylone ad expugnandam arcem relinquitur XIX, 100, 7.
- Archestratus, unus ex decem ducibus, quos in Alcibiadis locum Athenienses suffecere XIII, 74, 1.
- Archias Corinthius Actaeonem puerum amatum vi ex patria domo abducere tentat, sed conatibus excidit VIII, 8.
- Archias, archon Athen. (Ol. 90, 2) XII, 78, 1.
- Archias, archon Athen. (Ol. 103, 3) XVI, 59, 1.
- Archias, comes Demetrii Syriae regis XXXI, 18.
- Archidamus II, Zeuxidami filius, rex Lacedaemoniorum, Leotychidae successor; regnat ann. 42 (476—434 a. Chr., quum deberet esse 469—427) XI, 48, 2. Inter terrae motus cives prudentia sua servat XI, 63, 5. Vita excedit; succedit Agis II, frater XII, 35, 4. Archidamus rex Lac. Plataeas oppugnat XII, 47, 1 seq. Denuo Atticam pervastat XII, 52.
- Archidamus III, Agesilai II f., rex Lacedaemoniorum, Cleombroto ad Leucra castra metato auxilia adducit XV, 54, 6. Philomelum Phocensem clam pecunia adiuvat XVI, 24, 2. Tarentinis contra Lucanos operam navaturus, in itinere Lyctiorum urbem in libertatem vindicat XVI, 62, 4; in Italia proelio cadit; regnavit an. 23; succedit Agis III filius XVI, 63, 1 seq. Archidamus in Italia eodem die cecidit, quo Graeci ad Chaeroneam pugnaverunt XVI, 88, 3.
- Archilycus (Areilycus), Itoni f., pater Prothoenoris et Arcesilai IV, 67, 7.
- Archimedes in peregrinatione ad Aegyptios machinam ad aquas e fodinis metallicis hauriendas invenit V, 37, 3; I, 34, 2. Machinae, quibus Syracusas a Romanis obsessas tuetur XXVI, 18. Eius mors, ib.

- Archippus, archon Athen. (Ol. 115, 3) XVIII, 58, 1.
- Architeles, pater Eurynomi, quem Hercules interfecit IV, 36, 2.
- Archon, Babyloniae praefectus XVIII, 3, 3.
- Archonides, Herbitaeorum in Sicilia princeps, Ducetio Corintho reduci se adiungit XII, 8. Alaesam Archonideam condit XIV, 16, 1 seqq.
- Archylus Thurius, sub Dionysio in bello contra Carthaginenses militans XIV, 52, 5; primus Motyae murum conscendit 53, 5.
- Archytas, Tarentini Pythagorei, irae temperantis exemplum X, 7, 4.
- Ardea, urbs Italiae XII, 34, 5. Eo coloniam mittunt Romani ibid.
- Ardoatus, rex Armeniorum, cuius ope Ariarathes Cappadox in regnum restituitur XXXI, 19, 5.
- Areilycus. V. Archilycus.
- Areopagitae Daedalum capitis damnant IV, 76, 7.
- Areopagi potestas imminuta XI, 77, 6.
- Arethusa in Ortygia Syracusarum insula fons in Dianae gratiam a Nymphis productus V, 3, 5. Eius pisces sacri V, 3, 5. XXXIV, 9.
- Aretas, Nabataeorum rex XL, 4.
- Aretes. V. Aristus.
- Areus I, Cleomenis filius (esse debet: Acrotati filius; Cleomenis II nepos), Cleomeni II in regno Lacedaemoniorum succedit XX, 29, 1.
- Arevaci, populus Hispaniae XXXI, 42.
- Argaeus, Perdiccae I in regno Macedoniae succedit: ipsum excipit Philippus I, VII, 16, 4.
- Argaeus, post expulsum Amyntam II duobus annis regnum Macedoniae tenet XIV, 92, 4. Postea id occupare studet ope Atheniensium XVI, 2, 6. A Philippo proelio vincitur XVI, 3, 5 seqq.
- Argaeus, Ptolemaei I amicus, in Cyprum ad occidendum Nicoclem regem mittitur XX, 21, 1.
- Argeus, Centaurus ab Hercule occisus IV, 12, 7.
- Argeus, unus ex ducibus Agrigentinis, quo tempore urbs ab Himilcone obsidebatur XIII, 87, 5.
- Argia f. Adrasti IV, 65, 3.
- Arginusae, insulae inter Cumam et Mytilenen; proelium ad eas commissum XIII, 97 seqq.
- Argiope, Teuthrantis f., Telephi uxor IV, 33, 12.
- Argivi Herculem ita appellant IV, 10, 1. Argivas mulieres sanat Melampus IV, 68, 3. Argivorum rex Anaxagoras Melampo duas regni partes concedit, ibid. Argivorum reges quot annis regnaverint VI, 6, 8. Argivorum terram sortitus Temenus VII, 14 b. Argivi post reditum Hieracidarum coloniam in Cretam aliasque insulas deducunt V, 80, 3; VII, 11. Cum Lacedaemoniis bellum gerunt VII, 14 b. Carano duce expeditionem faciunt in Macedonum fines VII, 16, 1. Eorum legatio ad publicum conventum Graecorum in Isthmo habitum missa, et datum ei responsum XI, 3, 4 seqq. Mycenaeos pugna vincunt, urbem eorum diruunt, cives in servitutem abducunt

65. Societate cum Atheniensibus inita, Lacedaemonios ad Tanagram vincunt 80, 2. Cum Corinthiis, Thebanis et Eleis foedus faciunt ad tutandam contra oppressores libertatem; iisque a sociis summum belli imperium committitur XII, 75. Foedus cum Atheniensibus faciunt 77, 2. Bellum movent Troezeniis Lacedaemoniorum sociis 78, 2. Contra Spartanos copias educunt; inducias quattuor mensium pangunt; quare plebs ducibus irascitur 78, 3 seqq. Solutis induciis, arma movent in Arcadium, Orchomenum expugnant, ad Mantineam magna afficiuntur clade 79. Cum Lacedaemoniis pacem foedusque faciunt 80, 1. Intestinis turbis laborant 80, 2 seq. Denuo infestantur a Lacedaemoniis; Orneis Lacedaemoniorum praesidium et exules eiiciunt 81. Contra Lacedaemoniorum mandata profugos Athenienses benigne excipiunt XIV, 6, 2. Cum Boeotis, Atheniensibus et Corinthiis societatem contra Lacedaemonios ineunt 82, 1. Corinthum occupant 92, 1. Argivorum agros vastat Agesilaus 97, 5. Seditione et caccide immensa scytalismo facta affliguntur XV, 57, 3 seqq. Cum Arcadibus societatem ineunt 62, 3. Phliasios obsidentes duobus proeliis vincuntur a Charete Atheniensi 75, 3. Cum Lacedaemoniis contententes ad Orneas funduntur XVI, 34, 3. Artaxerxi suppetias mittunt, duce Nicostrato 44, 2. Alexandro M. parere recusant XVII, 3, 5.
- Argo navis unde nomen habeat IV, 41, 3. Neptuno deo in Isthmo ab Iasone consecratur IV, 53, 3.
- Argolas collis, ad quem Thesali a Phocensibus vincuntur XVI, 30, 4.
- Argonautarum numerus; et nomina clarissimorum IV, 40; 41, 2 seq. (Hercules IV, 15, 4; Orpheus IV, 25, 3); Athon et Samothracen praetervecti tempestate deferuntur ad Sigeum promontorium, ubi Hesionen, Laomedontis f., liberat Hercules 42. Inde profecti denuo tempestate agitantur, sed ventos placat Orpheus 43, 1 seq. In Thraciam progressi duo regis Phinei filios ob novercae criminationes crudelissimo supplicio affectos vindicant 43, 3 seqq. In Pontum profecti appellant ad Chersonesum Tauricam, ignari hic more barbarorum advenas immolari 44, 7. Noctu Colchidem appellant; Medae consilia sua aperiunt et opem virginis sollicitant 46, 3. Hac adiuti vellus rapiunt; insequentes regis milites proelio fundunt, ipsumque Aetem occidunt 48, 1 seqq. In reditu tempestate obruunt, quam iterum precibus suis placat Orpheus 48, 6. Glaucus marinus per duos dies navem comitatur, atque Herculi et Dioscuris vaticinia edit, ibid. Ad ostia Ponti in terram egressi aras diis ponunt et vota faciunt 49, 2. In Troadem reversi ob Hesionen equasque recusatas pugnam ineunt cum Laomedonte, quo occiso regnum Priamo traditur 49, 3 seqq. Ex Troade in Sa-

- mothraciam profecti vota diis exsolvunt 49, 8. In Thessaliam reduces, post interfectum Medae insidiis Peliam, regiam occupant 52, 4. Cum Iasone in Isthmum profecti Argo navem Neptuno consecrant 53, 2. In patrias discessuri novum foedus in futuros casus iungunt, et ludorum Olympicorum institutionem Herculi committunt 53, 4. — Timaei aliorumque de reditu Argonautarum per adversum Tanaim, Oceanum occidentalem et mare Mediterraneum narratio; eius sententiae argumenta 56, 3 seqq. — Tertia reditus ratio indicatur 56, 7. Res Argonautarum scripsit Dionysius III, 52, 4; 66, 6.
- Argos, Peloponnesi regio I, 24, 8. Huc ex Aegypto venit Danaus I, 28, 2; Licymnius et Tlepolemus Heraclidae IV, 58, 5. Argis in Rhodum fugit Tlepolemus et Butes V, 59, 5 et 6. Argis fugit Diomedes VII, 1 b. Argos fugit Themistocles ostracismo Athenis eiectus XI, 55, 3. Argos Casandri in partes abit XIX, 54, 3.
- Argos, urbium Graecarum anti-quissima I, 28, 2 seq.
- Argous, portus Aethaliae insulae, ab Argo nave nominatur IV, 56, 5.
- Argus Argo navem construit; navigationis socius IV, 41, 3.
- Argyraspides in proelio ad Ar-bela XVII, 57, 1. Sacramento se Eumeni obligant XVIII, 58, 2 et 59, 3. Ad defectionem eos permovere student Antigonus et Ptolemaeus XVIII, 63, Seleucus et Pytho XIX, 12, 1 seq. Eorum actas et virtus 41, 2.
- Ad Antigonum deficiunt, eique Eumenem tradunt 43, 7 seq. Ex iis turbulentissimos Antigonus Sibyrtio tradit ad interitum XIX, 48, 3.
- Aria, Asiae regio XVII, 105, 7. Satibarzane auctore, ab Alexandro deficit XVII, 81, 3. Stasanori ab Antipatro XVIII, 39, 6. (conf. 3, 3;) deinde Euito, ac post huius mortem Euagorae ab Antigono assignatur XIX, 48, 2.
- Ariadne, Minois II et Pasiphaes f. IV, 60, 4. Theseum adiuvat; ab eo abducitur in Naxum, ubi Bacchus sibi eam uxorem deligit 61, 5 seq. A Theseo in Naxo relinquitur; a Baccho in Drios montem ducitur V, 51, 4. Mater Oenopionis V, 79, 1; 84, 3. Ariadnae sertum, Vulcani opus VI, 4.
- Ariadnae mons in Cappadocia XXXI, 34.
- Ariaeus, Arabum rex, societatem facit cum Nino Assyrio II, 1, 5.
- Ariamnes I, Datamae filius, rex Cappadociae XXXI, 19, 2. Pater Ariarathae et Holo-phernis, quorum ille in regno succedit, ibid.
- Ariamnes II, Ariarathae III filius natu maximus, res Cappadociae, affinitatem contrahit cum Antiocho Deo; regnum cum Ariarathe filio communicat XXXI, 19, 6 et 7.
- Ariani, Ariae regionis incolae II, 37, 6. Eorum legislator Zathraustes I, 94, 2.
- Ariarathes I, Ariamnae f., rex Cappadociae; fratris Holo-phernis amore insignis; Persis contra Aegyptios auxilia-

- tur; pater Ariarathae et Arysae XXXI, 19, 2 et 3; 19 a.
- Ariarathes II, Ariarathae I filius, rex Cappadociae, ab Eumene, Perdiccae duce, proelio victus cadit XXXI, 19, 4, 1. Succedit filius, *ibid.* Conf. XVIII, 16, 3.
- Ariarathes III, Ariarathae II filius, regno a Macedonibus occupato, in Armeniam discedit. Postea avitum regnum recuperat. Tres habet filios, ex quibus succedit Ariamnes II, XXXI, 19, 5 seq.
- Ariarathes IV, Ariamnae II filius, rex Cappadociae una cum patre regnat; Stratonicen, Antiochi Dei f., ducit XXXI, 19, 6. Eius filius Ariarathes V, *ibid.*
- Ariarathes V, Ariarathae IV f., rex Cappadociae, Antiochi Magni filiam Antiochidem ducit, quae duos marito filios, Ariarathen et Orophernen, supposuit, deinde vero ipsa enixa est filias duas et filium Mithridatem, cui postea Ariarathae nomen inditum XXXI, 19, 7.
- Ariarathes puer ab Antiochide Ariarathae V supponitur XXXI, 27, 7.
- Ariarathes VI, Philopator, filius Ariarathae V (initio Mithridates appellatus fuit; v. Mithridates), rex Cappadociae, patris amore, literarum studio aliisque virtutibus insignis XXXI, 19, 7. Magnificas patri exequias adornat 21. Mithrobuzanem in regnum restituit 22. Legatos mittit Romam cum amplis muneribus 28. Ut Romanis gratificaretur, nuptias cum Demetrii Soteris sorore recusat, *ibid.*
- Ab Oropherne regno eiicitur 32, 32 a.
- Aricia, urbs Latinorum a Latino Silvio condita VII, 3 a, 6.
- Aridaeus (Ariaeus), copiarum dux Cyro militans XIV, 22, 5; 24, 1; 26, 3, 5.
- Aries (*Κριός*), Phruxi paedagogus IV, 47, 5.
- Arimaspi Scythae II, 43, 5.
- Arimaspis, postea Euergetis nominatis, Tiridatem praeficit Alexander M. XVII, 81, 1.
- Arimnaeus, Anaphae filius, rex Cappadociae XXXI, 19, 2.
- Arimnestus, archon Athen. (Ol. 91, 1) XII, 82, 1.
- Ariobarzanes, Phrygiae et parti Mysiae et Cappadociae imperans, ab Artaxerxe deficit XV, 90, 3. Regni anno vicesimo sexto diem obit; in regno succedit Mithridates filius XVI, 90, 2. Eius imago XVII, 17, 6.
- Ariobarzanes transitum per Susiadas petras contra Alexandrum M. defendit XVII, 68, 1 seqq.
- Aripharnes, Thatensium rex, Eumelum in vindicando sibi Bospori regno adiuvat XX, 22, 4 seqq.
- Ariphron, pater Xanthippi Atheniensis XI, 27, 3.
- Arisba, Troadis urbs, a Dercylida capitur XIV, 33, 3.
- Aristaeus, Apollinis et Cyrenae filius, nutriendus datur nymphis, a quibus apum, olivarum, lactis culturam didicit IV, 81, 1 seq. Pluribus nominibus appellatur, *ibid.*; in Boeotiam profectus Autononen, Cadmi f., ducit, ex qua Actaeonem tollit 81, 3; in Ceam insulam vectus Graeciam pestilentia liberat 82, 1 seq. Relicta ibi sobole in Li-

- byam revertitur; inde Sardiniam adit, ubi Charmum et Callicarpum filios procreat; postea in Siciliam aliasque terras profectus ubique beneficiis suis homines afficit; post mortem deus colitur 82, 2 seqq.; VI, 2, 2. — Magister Bacchi, cui primus, ut deo, sacra facit III, 72, 1.
- Aristagoras, Milesius, Amphipolim colonia frequentat XII, 68, 1.
- Aristander, sacrificus in Alexandri exercitu XVII, 17, 6.
- Aristarchus Ambraciotis auctor est ut Macedonum praesidium urbe eiiciant XVII, 3, 3.
- Aristazanes, dux Persarum in Aegypto; collega Nicostrati; regis amicus XVI, 47, 3.
- Aristides, dux Atheniensium in pugna Plataica XI, 29, 4. Cum Xanthippo eligitur, cui consilia sua de amplificanda republica Themistocles aperiat 42, 2. Cum 30 navibus comitatur Pausaniam 44, 2; socios a Pausania alienatos in suas partes trahit comitate et iustitia 44, 6. Eius virtus Pausaniae nequitiae opponitur 46, 4; maris imperium obtinet 46, 5. Communis sociorum aerarii in Delo constituendi auctor 47, 1. Rationibus stipendiariis praefectus munere suo tam praecclare fungitur, ut Iusti cognomen abstulerit 47, 2. Conf. XXVI, 1.
- Aristides, dux Atheniensium cum Symmacho Lesbios rebelles perdomat (Ol. 89, 2) XII, 72, 3.
- Aristion, archon Athen. (Ol. 89, 4) XII, 75, 1.
- Aristippi philosophi aetas XV, 76, 4.
- Aristo, archon Athen. (Ol. 81, 3) XI, 86, 1.
- Aristo ad exploranda sinus Arabici litoralia a Ptolemaeo mittitur III, 42, 1.
- Aristo, gubernator Corinthius invento suo Syracusanorum classi victoriam comparat XIII, 10, 2 seq.
- Aristo, Cyrenaeae seditionis auctor, civium ditissimos trucidat, urbisque imperio potitus, contra exules pugnat XIV, 34, 4.
- Aristo Crateri ossa ad sepulturam tradit Philae XIX, 59, 3.
- Aristobulus, rex Iudaeorum, Cn. Pompeium circa Damascum castra habentem convenit XL, 2.
- Aristocrates, unus ex decem duobus, quos post Alcibiadem ab imperio remotum Athenienses creaverunt XIII, 74, 1. Supplicio afficitur XIII, 101, 5.
- Aristocrates, archon Athen. (Ol. 95, 2) XIV, 38, 1.
- Aristocrates, Lacedaemonius, Zacynthis auxilio mittitur XV, 45, 4.
- Aristocrates Rhodiorum in bello adv. Cretenses praetoris in dolens XXXI, 37.
- Aristodamidas, Meropis f., Phidonis pater VII, 15.
- [Aristodemus] Malacus Cumorum in Italia tyrannus quomodo imperium sibi comparaverit VII, 10.
- Aristodemus, archon Athen. (Ol. 107, 1) XVI, 37, 1.
- Aristodemus Milesius Antipatri mortem nuntiat Antigono XVIII, 47, 4. Ab Antigono in Peloponnesum mittitur, ut societate cum Alexandro et Polysperchonte inita bellum Cassandro inferat XIX, 57,

- 5; 60, 1; Aetolos ad auxiliandum Antigono adigit; tum in Peloponnesum impetu facto in Aetoliam redit 66, 1.
- Aristogenes, unus ex decem ducibus, quos Athenienses creaverunt post remotum ab imperio Alcibiadem XIII, 74, 1. Capitis poenam metuens fuga quaerit salutem 101, 5.
- Aristogiton et Harmodius Pistratarum tollunt tyrannidem IX, 1, 4. Aristogitonis virtus X, 16.
- Aristolochus, Atheniensis, Olympionica (Ol. 109) XVI, 69, 1.
- Aristomachen, Syracusanam nobilissimam, uxorem ducit Dionysius tyrannus XIV, 44, 7.
- Aristomachus, Cleodaei f., Temenis pater, a quo descendit Caranus secundum Theopompum VII, 15.
- Aristomedes Eudemo in regno Corinthiorum succedit VII, 9, 4; eius filius Telestes VII, 9, 5.
- Aristomenes Messenios ad secundum bellum Messeniacum cives impulit XV, 66, 3. Eius virtus VIII, 10 seqq.
- Aristomenes, tutor Ptolemaei Philometoris, cicutam bibere cogitur XXVIII, 13.
- Aristonico Asiae regnum sibi vindicanti servi se adiungunt XXXIV, 26.
- Aristonous, ab Olympiade cum exercitu contra Cassandrum mittitur XIX, 36, 4. Amphipolim tenet 50, 3; Crateuam, Cassandri ducem, vincit 50, 8; post captam Olympiadem urbem tradit, ibid.; a Cassandro necatur 51, 1.
- Aristophanes comicus citatur XII, 40, 6.
- Aristophanes, archon Athen. (Ol. 112, 2) XVII, 49, 1.
- Aristophon, archon Athen. (Ol. 112, 3) XVII, 62, 1.
- Aristoteles sive Battus a deo Cyrenen condere iubetur VIII, 29.
- Aristoteles, Lacedaemonius, mercenariorum Dionysio militantium dux XIV, 78, 1.
- Aristoteles philosophus XII, 1, 5. Eius aetas XV, 76, 4.
- Aristoteles, Cassandri nauarchus, cum 20 navibus Athenis in Lemnum transiit, agrum ibi vastat, urbemque obsidet; a Dioscoride, Antigoni duce, magno damno affectus insula eiicitur XIX, 68, 3 seq.
- Aristus a Lacedaemoniis Syracusas mittitur, ut libertatis restituendae praetextu Dionysii tyrannidem confirmet XIV, 10, 2 seqq. (Aretes) Syracusanos prodit 70, 3.
- Armaeus, rex Aegypti, quem nonnulli maximae pyramidis auctorem dicunt I, 64, 13.
- Armenia, Asiae regio XIV, 27, 7. Eius rex Barzanes, cui regnum benigne concessit Ninus rex II, 1, 8. Armenia ab Alexandro M. Mithrenae datur XVII, 64, 6. In ea fontes Euphratis et Tigridis II, 11, 1, 4. Armeniae satrapa Orontes XIX, 29, 3.
- Arne, Aeoli filia, Hippotae neptis, e Neptuno gravida Metapontum transfertur, ubi Aeolum et Boeotum parit IV, 67, 4.
- Arne, Thessaliae regio, unde nomen habeat IV, 67, 7.
- Arpinum a Romanis recuperatur XX, 90, 4.
- Arretinis in Etruria inducias concedit Q. Fabius consul (Ol. 117, 4) XX, 35, 5.

- Arrhidaeus, pater Amyntae, avus Philippi XV, 60, 3.
- Arrhidaeus, Philippi M. filius, qui et ipse Philippus dicitur, post Alexandri mortem rex Macedoniae creatur, Perdicca regni curatore XVIII, 2, 4.
- Arrhidaeo Alexandri corpus ad Ammonem deportandum committitur XVIII, 3, 5. Corpus in Aegyptum transvehit; loculi et currus descriptio XVIII, 26—28. Post necem Perdiccae una cum Pythone regum curator a Macedonibus constituitur 36, 6. Regum tutela se abdicat 39, 2. Ei Phrygia ad Hellepontum ab Antipatro assignatur 39, 6. Cyzico potiri studet frustra 51. Eius cum Antigono contentio; ad Eumenem obsidione liberandum copias mittit 52, 3 seq. In Cianorum urbem confugit; Clito, Polysperchontis nauarcho, se adiungit XVIII, 72, 2.
- Arsaces, Parthorum rex domi forisque optimus XXXIII, 20. Demetrium capit XXXIII, 28. De pace legatos ad Antiochum Pium mittenti acerbius responsum datur. Exercitum contra eum educit XXXIV, 15. Post debellatum Antiochum Syria potiri studet; sed voti non compos factus est XXXIV, 18. Eius responsum ad legatos Seleucensium 19.
- Arsamenes, Darii satrapa, in proelio ad Granicum laevum cornu regit cum Memnone XVII, 19, 4.
- Arsanes, Ostanis f., pater Darii Codomanni XVII, 5, 5.
- Arses, Artaxerxis Ochi filius natu minimus, post patris necem a Bagoa regnum accipit; mox ab eodem interficitur XVII, 5, 3 seq.
- Arsinoe, urbs Aegypti ad sinum Arabicum I, 33, 12; III, 39, 1.
- Arsites, Paphlagonum dux in proelio ad Granicum XVII, 19, 4.
- Artabanus, Hyrcanus, Mithridatis eunuchi ope Xerxem regem obtruncat XI, 69, 1 seq. Ipse ab Artaxerxe interficitur XI, 69, 6.
- Artabazus Persas ex strage Plataica superstites per Phocidem in Asiam incolumes reducit XI, 31, 3 et 33, 1. Internuntius inter regem et Pausaniam; cui pecunia vim subministrat ad Graecos largitione corrumpendos XI, 44, 4. Ab Artaxerxe dux copiarum contra Aegyptios rebelles educendarum creatur XI, 74, 6. Anni tempus in belli apparatu consumit 75. Artabazus et Megabyzus in Aegyptum profecti Albi Muri obsidione solvunt; Aegyptios ad obedientiam redigunt; Atheniensibus salvum in patriam reditum concedunt XI, 77, 1. Classis Persicae praefectus, ad Cyprum a Cimone proelio vincitur XII, 3, 2 seq.
- Artabazus, Persarum dux contra Datamem XV, 91, 2. Regi rebellat; adiuvatur a Charete Atheniense XVI, 22, 1, et a Pammene Thebano pluribus proeliis victore 34, 1 seqq. Cum rege in gratiam redit intercessione Mentoris 52, 3 seqq. Uxor, Mentoris soror; XXI liberorum parens; filii per Mentorem evecti, ib.
- Artaeus, Medorum rex II, 32, 6, qui contra Cadusios bellum

- gessit 33, 1; 4. Eius successor Artynes 34, 1.
- Artamnes, Smerdios filius, Galli nepos, pronepos Pharnacis XXXI, 19, 1.
- Artaphernes, res Graecorum in Asia minore bene ordinavit X, 25, 2.
- Artaxerxes I. Longimanus, Xerxis filius, Darii fratris occisor, Artabanum supplicio multat; patri succedit; regnat 40 annis XI, 69, 5 seq. Caedis paternae reos morte multat; regni statum optime componit 71, 1. Deficiunt Aegyptii 71, 3. Ad bellum necessaria praeparat 71, 6. Exercitus in Aegyptum ducendi imperatorem constituit Achaemenem patrum XI, 74, 1. Quo ab Aegyptiis et Atheniensibus clade affecto, Lacedaemonios ad bellum Atheniensibus inferendum hortatur, frustra; novis se copiis instruit, iisque duces praeficit Artabazum et Megabyzum 74, 5 seq. Bellum cum Atheniensibus Cyprium XII, 3, 1 seqq. Graecas in Asia civitates per transactionem cum Atheniensibus liberas dimittit 4, 5. Pacificatio cum Lacedaemoniis, qua Graecas Asiae civitates iterum sibi vindicat 26, 2. Moritur; succedit Xerxes II, 64, 1.
- Artaxerxes II. Mnemon, Darii Nothi filius, patri succedit regnatque annis quadraginta tribus XIII, 108, 1. Ei Cyrus frater bellum inferre molitur XIV, 12, 8. Huius consilia a Syennesi, Ciliciae satrapa, clam regi aperiuntur 20, 3. Exercitum contra fratrem ducit; proelio in campis Babylois commisso, vulneratur; hostes fundit fugatque 22 seq. Per Phalinum legatum Graecos, qui Cyro militaverant, arma tradere iubet; data ei responsa 25. Graecis transitum per terras suas concedit 26, 3. Tissaphernem magnis muneribus honorat, eique filiam in matrimonium dat 26, 4. Cononem classis imperio praeficit 39, 1. Tissaphernem ab Agesilao victum occidi iubet; Tithraustem in locum eius substituit 80, 6 seqq. Cum Conone de belli gerendi ratione colloquitur 81, 5. Bellum movendum decernit Euagorae Cypri regnum occupaturo 98, 2 seqq. Lacedaemoniis bellum inferre misso Strutha, qui Thibronem vincit 99, 1 seq. Misso ad ipsum Antalcida legato, pacem Lacedaemoniis concedit 110, 2 seqq. Iam omnibus viribus contra Euagoram bellum urget 110, 5. Apparatus, bellique initium XV, 2, 4. Tiribazum in suspicionem vocatum custodiae tradit 8, 4. Contra Cansios pugnat, ibid. Bello Cyprio per Orontem finem imponit 9, 1. Glos ab eo deficit 9, 3. Tiribazum criminibus exsolutum summis honoribus, Orontem accusatorem omni ignominia afficit 10, 11. Bellum ei movetur ab Acori rege Aegypti; Pharnabazum exercitus ducem creat. Auxilio ab Atheniensibus mittitur Iphicrates 29, 1 seqq. Pacem inter Graecos componere studet, ut belli Aegyptiis inferendi socii fiant 38, 1 seqq. In Aegyptum exercitus mittit Pharnabazo et Iphicrate ducibus; copiarum numerus 41.

- Expediit ob Iphieratis et Pharnabazi dissidium irrita 43. Graecarum civitatum dissidiis finem imponit per Philiscum legatum 70, 1 seqq. Altera legatione pacem inter Graecos firmat 76, 3. Bellum ei parant Graecae in Asia urbes et Tachos rex Aegyptiorum, quibus alii multi se adiungunt 90. Rebelles prodit Orontes 91, 1, et Rheomithres 92, 1. Artaxerxes moritur, succedit Ochus 93, 4. Artaxerxis frater Ostances XVII, 5, 5.
- Artaxerxes III. Ochus, Artaxerxi Mnem. succedit XV, 93, 1. Bellum contra Artabazum rebellem XVI, 34, 1. Thebanis pecuniam subministrat XVI, 40, 109. Renovat bellum in Aegyptios ob defectionem Phoenices. (Socia arma Ocho iungit Ariarathes, Cappadociae rex XXXI, 19, 3.) Primum Phoenicem recuperat 40, 3—45. Deinde in Aegyptum tendit; magno proelio ad Pelusium commisso Nectanebum vincit; Pelusium expugnat, totaque Aegypto potitur, in qua Pherendaten praefectum relinquit 46—51. Post recuperatam Aegyptum, Mentor's opera ceteros rebelles sibi reconciliat 52. Perinthiis a Philippo obsessis auxiliatur 75, 2. A Bagoa eunucho interficitur; succedit Arses, filius natu minimus XVII, 5, 3.
- Artaxias, Armeniae rex XXXI, 17a, 22; 27a.
- Artemidorus Ephesius, scriptor verax. Liber octavus Geographiarum citatur III, 11, 1.
- Artemisia, Mausoli Cariae regis coniux, cui in regno succedit XVI, 36, 2. Moritur; succedit eius filius Idrieus 45, 7.
- Artemisium Euboeae XI, 4, 1. Proelium navale ad Artemisium commissum 12, 6.
- Artemon Clazomenius bellicarum machinarum architectus ingeniosam Pericli Samum obsidenti navat operam XII, 28, 3.
- Artium inventio I, 8, 3 seqq.
- Artycas, Medorum rex II, 32, 6.
- Artynes, Medorum rex II, 34, 1.
- Arymbas, Molossorum rex, moritur; filium relinquit Aeacidam; sed in defuncti locum Philippus constituit Alexandrum, Olympiadis fratrem XVI, 72, 1. Alter Arymbae filius fuit Aleetas, quem pater exilio multavit, quemque post Aeacidae fratris mortem Epirotae regem creaverunt XIX, 88, 1.
- Aryptacus, Molossorum dux, bello Lamiaco fucatum cum Atheniensibus societatem init, XVIII, 11, 1.
- Arysas, Ariarathae regis Cappadociae filius XXXI, 19, 3.
- Asandro Caria a Perdicca assignatur XVIII, 3, 1. Item ab Antipatro 39, 6. Amisum obsidet XIX, 57, 4; 60, 2. Ptolemaeo se adiungit XIX, 62, 2. Agminis, quod in Cariam Cassander miserat, dux 68, 5. Bello pressus cum Antigono societatem iungit; sed mutato mox consilio, iterum deficit. Quare Antigonus Cariae urbes in libertatem vindicat 75.
- Asas, fluvius Aethiopiae III, 23, 1.
- Ascalon, urbs Syriae II, 4, 2.
- Ascanus, Aeneae filius, Albam

- condit; Latinorum regnum tenet annos 38, VII, 3a, b. Eius filius Iulius, eius frater Silvius, *ibid.*
- Ascelum in Sicilia Romani expugnant XXIII, 5.
- Asclepiodorus, Persidis satrapa ab Antigono creatur XIX, 48, 5.
- Asclepiodorus, Cassandri dux, Amisum obsidet; obsidionem solvere cogitur a Ptolemaeo, Antiochi legato XIX, 60, 2.
- Asculani sociali bello contra Romanos pugnant XXXVII, 2, 4.
- Asculum, urbs Italiae XXXVII, 16.
- Asdrubal. V. Hasdrubal.
- Asellius. V. Asyllius.
- Asiae chorographia XVIII, 5 seqq. Asiae civitates post victum Antiochum Romam legationes mittunt, ut vel libertatem vel alia praemia pro praestitis beneficiis accipiant XXIX, 11.
- Asinarus, fluvius Siciliae XIII, 19, 2.
- Asine, urbs Peloponnesi, a Dryopibus condita IV, 37, 2.
- Asopis, Asopi et Metopes filia IV, 72, 1.
- Asopus, pater Aeginae IV, 61, 1; Harpinae, matris Oenomai 73, 1. Eius filii et filiae 72, 1.
- Asopus, Boeotiae fluvius XI, 30, 1 et 5.
- Aspandas, Astibarae filius, Graecis dicitur Astyages, ultimus rex Medorum; a Cyro vincitur II, 34, 6.
- Aspendii Thrasybulum Atheniensem vincunt caeduntque, XIV, 99, 4.
- Aspendus, urbs Pamphylicae XIV, 99, 4.
- Asphaltites lacus in Arabia describitur XIX, 98, 1 seqq. Conf. II, 48, 6.
- Asphodelodes, Libyae populus ab Eumacho, Archagathi duce, subactus XX, 57, 5.
- Aspisis Susianae praefectus datur ab Antigono XIX, 55, 1.
- Assaracus, Dardanorum princeps, filium habet Capyn IV, 75, 5.
- Assorini in Sicilia XIV, 53, 1. Cum iis Dionysius foedus pangit XIV, 78, 6.
- Assyriorum rex Ninus II, 1, 4, qui septemdecim annis plerosque Asiae populos subigit 2. Semiramis 7; quae regnavit annis quadraginta duobus 20, 2. Ninyas eiusque successores per triginta aetates regnant usque ad Sardana-pallum a Medis regno cietum. Stetit Assyriorum regnum secundum Ctesiam 1306 annis 21, 8. Conf. 28, 8. Herodoti de regno Assyr. narratio 32. Teutamus a Nino vicissimus, tempore belli Troiani regnavit 22, 2. Assyriorum pars a Scythiis in Paphlagoniam transducitur 43, 6. Assyrii Nabataeos Arabes subigere nunquam potuere 43, 5. Regnum eorum corruiet eodem tempore, quo surgit regnum Macedonum VII, 16.
- Assyriae aves II, 53, 2.
- Astaceni a Ziboete, Bithynorum rege, obsidentur; a Ptolemaeo, Antigoni duce, liberantur, cum eoque societatem ineunt XIX, 60, 3.
- Astapus (e tenebris aqua) Nilus fluvius vocatur a Meroes insulae accolis I, 37, 9.
- Asteria Amazon IV, 16, 3.
- Asterius, Tectami filius, Cretae rex, Europam ducit, eiusque ex Iove filios adoptat IV, 60, 3.

- A. Asterius (Aterius) Fontinius (Fontinalis), consul Rom. (Ol. 83, 2) XII, 6, 1.
- Asterusia, urbs Panchaeae insulae ab Ammone eversa V, 44, 7.
- Asteus, archon Athen. (Ol. 101, 4) XV, 48, 1.
- Astibaras, Medorum rex, pater Aspandae sive Astyagis II, 34, 6; IX, 22.
- Astrologia Chaldaeorum II, 30 seqq. Conf. Atlas, Hercules, Hyperion, Heliadae, Aegyptii, Chaldaei.
- Astyagea, Hypsei f., uxor Periphantis; eius liberi octo, quorum natu maximus Antion IV, 69, 3.
- Astyages, postremus rex Medorum, a Cyro debellatur II, 32, 3; 34, 6. (Conf. Aspandas.) Eius saevitia et inhumanitas IX, 24, 2.
- Astydamas, poeta tragicus, quando fabulam docere coeperit; quot annos vixerit XIV, 43, 5.
- Astydamia, Ormenii regis filia, ex Hercule mater Ctesippi IV, 37, 4.
- Astylus, Syracusanus, Olympionica (Ol. 75, 1) XI, 1, 2.
- Astymedes, unus legatorum Rhodiorum Romam missorum XXXI, 5, 1.
- Astyochus, Aeoli f. V, 8, 1.
- Astyphilus, archon Athen. (Ol. 90, 1) XII, 77, 1.
- L. Asyllius (Asellius?), quaestor in Siciliam missus, provinciam probe administrat XXXVII, 8.
- Atabyrius Iuppiter. V. Iuppiter.
- Atabyrus, mons Rhodi V, 59, 2.
- Atalante, Schoenei f., a Meleagro pellem apri Calydonii accipit, quam ei eripiunt deinde Thestii filii IV, 34, 4 seq. Argonauta 41, 2. Vulneratur 48, 5. Mater Parthenopaei 65, 7.
- Atalante, post Perdiccae fratris necem capitis damnatur; Atalanti nauarchi uxor XVIII, 37, 2.
- Atalante, insula prope Locridem, antea peninsula, terrae motu a continente divulsa, a Cleopompo Atheniensi munitur XII, 44, 2; 59, 2.
- Atarbas, dux Carthaginiensium contra Archagathum XX, 61, 3.
- Atarnensium tyrannus Hermes, quem circumvenit Mentor XVI, 52, 5.
- Atarneus, locus munitus in ora Mysiae Chio opposita, a Chiis ab adversa factione patriae ciectis occupatur XIII, 65, 4.
- Atarrhias, Cassandri dux, contra Aeacidam Epirotarum regem mittitur XIX, 36, 2.
- Athamanes a Lacedaemoniis deficiunt XIV, 82, 7. In bello sacro contra Phocenses pugnant XVI, 29, 1. Eorum rex Amynder XXXIII, 20.
- Athamas, pater Phrixi IV, 47, 1.
- Athanas, Syracusanus historicus, unde narrandi initium faciat XV, 94, 4. Dionysii historiam, quam imperfectam Philistus reliquerat, absolvit, ibid.
- Athei inter Aethiopes nonnulli reperiuntur III, 9, 2.
- Athenae, colonia Saitarum ex Aegypto I, 28, 3. Rei argumenta, ibid. A Xerxe dirutae XI, 14, 5. Denuo diripiuntur a Mardonio 28, 6. Muri urbis restaurati 39—40. Portus Phalericus 41, 2; Piraeus Themistoclis consilio ab Atheniensibus exstructus 41—42. Athenas ex Delo transfertur commune Graecorum aera-

- rium XII, 38, 2. Portus muri a Conone restaurantur XIV, 85. Urbis regionem vastat Philippus XXVIII, 7. Athenae a Sulla captae XXXVIII, 6.
- Athenaeum, oppidum Siciliae V, 3, 4.
- Athenaeus, collis prope Agrigentum XIII, 85, 3, 4.
- Athenaeus de Semiramidis historia citatur II, 20, 3.
- Athenaeus ab Antigono ad subigendos Arabes Nabataeos mittitur XIX, 94, 1. Improviso eos opprimit, mox ingente clade afficitur 95.
- Athenaeus Pergamenus XXXII, 15, 5.
- Athenaeus, Antiochi Pii dux, ignaviae poenas dat XXXIV, 17, 2.
- Athenagoras, Milesius, simulata proditione Rhodiorum saluti consulit XX, 94, 3 seqq.
- Athenais, tribus Thuriorum XII, 11, 3.
- Atheniensium respublica eodem modo quo Aegyptiorum in tres ordines distributa I, 28, 5. Sacrificiorum ritus iidem apud utrosque 29, 4. Athenienses soli Graecorum Isidis nomen iurant, ibid. Omnium primi Herculi ut deo sacra fecerunt IV, 39, 1. Heraclidis contra Eurystheum opitulatur 57, 5 seq. Poenas interfecti Androgei pendere Minoi oraculo iubentur 61, 2. Nono quoque anno septenos pueros puellasque in Cretam mittunt, ib.
- Argivos ad Thebas caesos sepeliendos curant IV, 65, 9. Post Siculos frumenti dono a Cerere affecti V, 4, 3. Sain in Aegypto condunt V, 57, 5. Apud se fruges inventas dicitant, refragantibus Aegyptiis V, 69. Solonis legibus a luxu et mollitie ad virtutem reducuntur IX, 1. Boeotis et Chalcidensibus fugatis Chalcidem occupant X, 24, 3. Centum et quadraginta naves ad Artemisium Persarum classi opponunt XI, 12, 4. Proelio navali ad Euripum contra Xerxem commisso virtutis palmam inter Graccos auferunt 13, 2. Xerxis adventum iam praevidentes, liberos et uxores Salaminem transportant 13, 4. Quem locum in proelio navali ad Salaminem occupaverint 18, 1. Ne maiores post proelium Salaminium spiritus sumerent, Lacedaemonii impedire student 27, 2 seq. Athenienses Themistocli praeturam abrogant, eique sufficiunt Aripbronis filium Xanthippum XI, 27, 3. Populum a reliquis Graecis alienatum adeunt legati Mardonii et Lacedaemoniorum 28, 1. Responsa utrisque data 28, 2. Mardonio Atticam invadente Spartanorum opem implorant; rursus in Salaminem confugiant 28, 5. Post Plataensem victoriam in honorem eorum, qui bello Persico ceciderant, ludos funebres et publicas laudationes institunt 33, 3. Iones et Acolenses ne in Europam transeant prohibent 37, 3. Moenium urbis restorationi adversantes Lacedaemonios Themistoclis arte eludunt 39—40. Themistoclis consilio Piraeum portum exstruendum decernunt 41—42. Aristidis virtute maris imperium obtinent 46, 5. Grave sibi a Lacedaemoniis bellum metuentes, triremibus,

pecunia et sociorum benevolentia rempublicam firmiter 50, 8. Themistoclem prodicionis a Lacedaemoniis accusatum crimine absolvunt 54, 5; mox tamen ostracismo ex urbe pellunt 55, 1. Cimonem in Asiam mittunt ad tutandas et in libertatem vindicandas urbes Graecas, quae Persis adhuc essent subiectae 60, 1. Cimonis victoriis opibus cumulantur, potentiaque valde augetur 62, 2. Decimam spoliiorum deo dedicant 62, 3. A Lacedaemoniis auxilio advocantur; mox subsidia eorum remittuntur; unde animi a Spartanis abalienati 64, 2 seq. Thasios deficientes ad obedientiam redigunt; Aeginetas rebelles obsidione premunt; superbiores et violentos contra socios se gerunt 70, 1 seqq.; Amphipolim 10,000 hominum coloniam mittunt 70, 5. Aegyptiis contra Persas auxilia mittenda decernunt 71, 5. Athenienses in Aegyptum missi Achaemenem proelio vincunt et in albo muro obsident 74, 3. Postquam Aegyptii pacem cum Persis fecerant, cremata classe per Libyam et Cyrenen in patriam revertuntur 77, 3 seqq. Ephialte suatore, Areopagi auctoritatem imminuunt 77, 6. Corinthios et Epidaurios vincunt ad Halicenses et Cecryphaliam 78, 1 seq. Sub Leocrate Aeginetas perdomant 78, 3 seqq. Megarensibus contra Corinthios opitulantes, duobus proeliis sub Myronide victores abeunt 79, 2 seq. Cum Argivis redeuntes ex Phocide Lacedaemonios ad Tanagram fundunt;

quattuor mensium inducias cum iis pangunt 80. Myronide duce Thebanos eorumque socios proelio vincunt; Tanagram capiunt murisque exuunt 81. Sub eodem Boeotos ad Oenophyta vincunt; Locros et Phocenses subigunt; Thessaliam occupare frustra tentant 83. Tolmide duce, Lacedaemoniorum agros infestant, Methonen et Gythium capiunt; Cephalleniae urbibus potiuntur; Naupactum captam Messeniis incolendam dant 84. Pericle duce, Peloponnesum populantur, et Acarnaniae urbes ferme omnes subigunt; summum potentiae Atheniensium fastigium 85 et 88, 2. Cum Spartanis quinquennes inducias pangunt, Cimone conciliatore 86, 1. Atheniensibus in Chersoneso Pericles, in Euboea et Naxo Tolmides agros distribuit 88, 3. Novum Persis bellum moventes, Cimone duce, in Cyprum proficiscuntur XII, 3, 2. Citium Mariumque expugnant, Persas proelio navali et terrestri vincunt 3, 3 seq. Salaminem in Cypro obsident 2 seq. Pax cum Artaxerxe facta; eius condiciones 4, 5 seq. Megarenses defectores agrorum devastatione multant 5. Tolmide duce Chaeroneam capiunt; ad Coroneam magna a Boeotis clade afficiuntur 6. Plurimae civitates deficiunt, maxime Euboea, quam ad obedientiam redigit Pericles 7. Inducias cum Lacedaemoniis faciunt triginta annorum, ibid. Thurios condunt 10, 3 seqq. Hestiacorum in Euboea agros

inter cives dividunt 22, 2. Pericle duce Samios defectores domant 27, 28. Quamdiu triennales, quas cum Spartanis fecerant, induciae illabefactae manserint 28, 4. Amphipolim coloniam ducunt 32, 3. Corcyraeis contra Corinthios auxiliantur 33. Potidaeatas defectores proelio ad Pallenem in Isthmo commisso vincunt; urbem eorum obsident 34, 4. Letanum in Propontide condunt, ibid. Calliac in proelio contra Potidaeatas caeso Phormionem substitunt 37, 1. Belli Peloponnesiaci caussae 38 seqq. Sociorum pecunias ex Delo Athenas translatas Periclis custodiae commiserant 38, 2. Megarenses foro et portubus arcent; decretum hoc revocare a Lacedaemoniis iubentur 39, 4. Contrarium atque bellum in Lacedaemonios suscipiendum praeclara oratione suadet Pericles 39, 5 seqq. Plataeensibus auxilia mittunt; uxores eorum et liberos Athenas transducunt 42, 2. Atheniensium socii recensentur 42, 5. Agros Atticae vastant Spartani; quare ipsi, Periclis consilio, vastant oras Peloponnesi 42, 6 seq. Acten populantur; Methonen frustra oppugnant; Pheas in Elide capiunt; Cephalleniae incolae in societatis fidem accipiunt 43. Sub Cleopompo in Locridem profecti Thronium expugnant; ad Alopen proelio vincunt; Atalanten insulam muniunt; Aeginetas patria urbe eiiciunt; sub Pericle Megara vastant 44. Lacedaemoniis denuo Atticam po-

pulantibus, iterum in Peloponnesum mittunt Periclem 45, 3; peste afflicti Periclem accusant, magistratum movent; de pace legatos mittunt Spartam frustra; Periclem rursus imperatorem creant 45, 4. Hagnonem mittunt contra Potidaeam, quam in deditioem accipiunt 46. Sub Phormione, Crisaeo sinu occupato, Lacedaemonios a transitu arcent 47, 1. Sub Xenophonte et Phanomacho Thraciam populantur; proelio vincuntur 47, 3; classem Lacedaemoniorum ad Rhium clade efficiunt, duce Phormione 48; Peloponnesios ab Salamine arcent; Piraeum magis firmant 49. Atheniensium socius Sitalces 50, 3. Peste vexati Archidamo agros vastanti copias opponere non audent 52. Leontinis auxilium contra Syracusanos misso Gorgia sollicitantibus, Siciliae occupandae studio incitati subsidia ferenda decernunt 53. Lachetem et Chariadem, et paulo post Eurymedontem et Sophoclem in Siciliam mittunt. Leontinis bellum cum Syracusanis legatione componentibus, classis domum redit 54. Lesbii deficiunt 55, 1; Mytilenaei proelio vincuntur a Clinippide; urbs eorum obsessa traditur Pacheti 55, 3 seqq. Cleone suadente acerba in Mytilenacos decernunt; decretum revocant 55, 8 seq. Lesbi agros inter cives dividunt 55, 10. In Corcyra seditionem sedant 57. Pestilentia recrudescit. Morbi caussae et natura. Quae ad placandos deos facta sint 58. Demosthene duce

Leucadem populantur, item Aetoliam; Ambraciotas magna clade afficiunt, Ambraciam urbem expugnaturi, Aearnanum societatem amittunt 60. Pylum occupant et muniunt 61. A Lacedaemoniis oppugnantur 61 et 62. Spartanos in Sphacteria insula captos Athenas ducit Cleon; Lacedaemoniorum de pace legatis aures non praebent; Pylum tutandam tradunt Messeniis 63. Sub Nicia duce Melum oppugnant, Thebanos ad Tanagram vincunt, Locridis oras vastant, Corinthios duobus procliis vincunt, Crommyonem castellum capiunt, Methonen communiunt, Cythera expugnant, Thyreas diruunt ex iisque Aeginetas captivos Athenas abducunt 65. Megarenses Demosthenis et Hippocratis opera sibi adiungunt; Lacedaemoniorum praesidium in Nisaea obsessum ad deditionem adigunt 66. Megara amittunt; in Thracia sociae urbes permultae deficiunt, auctore Brasida Spartano 67, 68. Amphipolin capit Brasidas 68, 1 seq. Boeotorum urbes subacturi magna ad Delium clade afficiuntur 69 et 70. Scionaei deficiunt 72, 1. Lesbii rebelant; domantur 72, 2 seq. Lamachus in Pontum missus navium omnium iacturam facit 72, 4. Unius anni inducias cum Lacedaemoniis faciunt 72, 5, ob controversias de Scione solvunt 72, 6. Menda deficit; a Nicia expugnatur. Scionen obsident 72, 7 seqq. Delios defectionis reos patria pellunt 73, 1. Cleonem cum

exercitu in Thraciam mittunt; eo duce Toronen expugnant, Eionem obsident 73, 2 seqq. Proelio ad Amphipolin commisso inferiores cum Lacedaemoniis inducias pangunt 50 annorum 74; decemviros creant 75, 4; Scionaeos postremo supplicio afficiunt 76, 3 seq. Novae cum Lacedaemoniis discordiae germinant 77, 2. Cum Argivis foedus faciunt, ibid. Atheniense praesidium ex Meceyberna urbe ab Olynthiis eiicitur 77, 5. Sub Nicia Nisacam et Cythera occupant Melumque expugnant 80, 5. Argivos contra Lacedaemonios tutantur; per Alcibiadem Argivorum rempublicam firmant 81. Egestanis et Leontinis auxilia pollicentur 82, 3. Bellum Siciliense dissuadere studet Nicias; sed pervicit Alcibiadis contraria sententia 82, 5 seqq. Tres eligunt duces 84, 3. Apparatus in expeditionem; una nocte Hermae omnes truncantur; facinoris suspicio in Alcibiadem movetur XIII, 2. Itineris in Siciliam descriptio 3. Naxum appellant 4, 4; Catinenses ad belli societatem pertrahunt 4, 5; Alcibiadem ad causam dicendam domum revocant 5, 5; fuga salutem quaerentem capitis damnant 5, 7. Hycara capiunt; ab Egestanis tributum exigunt 6, 1 seqq.; magnum Syracusarum portum et Olympium occupant 6, 2 seqq.; subsidia in Siciliam mittenda decernunt 6, 7. Diagoram atheum damnant, ibid. Syracusas obsident Lamachus et Nicias 7, 3. Proelio vincunt Syracusanos

et Gylippum 8, 1. Eurymedontem cum decem navibus in Siciliam mittunt 8, 7. — Induciae a Lacedaemoniis solvuntur 8, 8. Chariclem cum 30 navibus in Peloponnesum mittunt 80. Naves in Siciliam expediunt 9, 2; in Sicilia proelio vincunt mari, vincuntur terra 9, 6; cladibus navalibus afficiuntur 10, 6; 11, 3 seqq.; exercitus in Sicilia peste laborat; ducum de reditu deliberatio 12. Clades summaque infortunia 13 seqq. Ob res in Sicilia male gestas Chii, Samii, Byzantii deficient; abrogata democratia Athenienses viris quadringentis rempublicam permittunt 34, 2. Ad Oropum classis eorum a Lacedaemoniis vincitur 34, 3; 36, 4. Res profligatas erigere coepit Alcibiades 37, 2. Popularis reipublicae status restituitur, auctore Theramene 38, 2. Thrasyllus et Thrasybulus ad Samum classem congregant 38, 3. Mindarum Spartanorum nauarchum proelio navali inter Abydum et Sestum commisso vincunt 39 seq. A Cyzicenis tributum exigunt. Ad Sestum consistunt 40, 6. Alcibiadem, hortante Theramene, criminibus absolutum in patriam recipiunt; magna per eum praeda potiuntur 42, 1 seqq. Novo proelio ad Dardanium Mindari et Dorici classem fundunt 45, 46. Chalcidenses aliique Euboei deficient Euripumque aggere obstruunt 47, 3 seqq. — Athenienses sub Thrasybulo, Alcibiade et Theramene Lacedaemonios ad Cyzicum magna clade af-

ficiunt 50 seq. Triginta triremes Alcibiadi in supplementum mittunt 52, 1. Pacis condiciones ab Endio Spartanopropositas reiiciunt 53, 1 seq. Chrysopolin castellum condunt 64, 2. Sub Thrasybulo Thraciae urbes sibi subiungunt. Sub Theramene Calchedonem et Byzantium obsident; sub Alcibiade Pharnabazi provinciam incursant 64, 1 seqq. Messeniis in Pylo obsessis Anytum auxilio mittunt; infecta re redeuntem prodicionis incusant 64, 6. Megarenses debellant 65, 1 seqq. Sub Theramene et Alcibiade Lampsacum muniunt, Calchedonem, Selybriam et Byzantium capiunt 66 seq. Hellesponti urbes praeter Abydum subigunt; Alcibiadem cum collegis reducem summo applausu excipiunt summumque imperatorem creant; eoduce Andrum, Con et Rhodum populantur 68, 69. Ad Notium, absente Alcibiade, a Lysandro proelio navali vincuntur 71; Thrasybulo duce Thasum in potestatem redigunt; Abdera sibi adiungunt 72, 1 seq. Agidem repentino impetu Athenas agredientem repellunt 72, 2 seqq. Alcibiadem ob acceptam cladem, Cumaeorumque et aliorum criminationes ab imperio removent; in eius locum decem duces substituunt 74. — Delphinio castello Athenienses a Callicratida eiiciuntur 76, 3; ab eodem Teii et Methymnaei socii subiguntur 76, 4 seqq. Ad Mytilenen proelio vincuntur; Conon in portu urbis obsidetur 77 seqq.

Peregrinos civitate donant; novam classem parant 97, 1. Lacedaemonios magno proelio navali ad Arginusas commisso fundunt 97, 3 seqq. Duces oborta tempestate ne caesorum corpora tollant impediuntur 100, 1 seq. Mytilenen profecti Cononis classem assumunt cum eaque in Sannum traiciunt 100, 6 seqq. Ob neglecta caesorum cadavera accusantur, capitisque damnantur omnes praeter Theramenem et Thrasybulum et Cononem 101 seq. — Philoclem et Cononem in Hellespontum mittunt 104, 1. Ad Aegos potams a Lysandro magno proelio vincuntur 106, 1 seqq. Lacedaemonii terram marique Atticam adoriuntur; Athenienses in summum discrimen adducti pacem petunt, impetrant; pacis condiciones 107. — De forma reipublicae dissident. Advocant e Samo Lysandrum, qui 30 virorum imperium instituit, refragante Theramene XIV, 3. Horum munera, insolentia 4, 1 seq. Praesidium a Lacedaemoniis arcessunt 4, 3. Theramenem neci dant 4, 5 seqq.; in divites caedibus saeviunt 5, 5 seqq. Profugi Athenienses ab Argivis et Thebanis benigne excipiuntur contra Lacedaemoniorum edictum 6, 2 seq. Thrasybulum, qui Thebanorum auxilio Phylam occupaverat, debellaturi tyranni conatu excidunt 32, 2 seq. Cives adversantes Piraeo conclusos tenent; Salaminios et Eleusinos de conspiratione cum exilibus arcessitos capite multant; Thrasybulum

in suas partes trahere student 32, 3 seqq. A Lacedaemoniis auxilia petunt 32, 6. Castra ad Acharnas metati a Thrasybulo in urbem repelluntur 33, 1. Munychia et Piraeo a Thrasybulo occupatis, triginta ex urbe facessere iubentur; populus decem viros reipublicae gubernatores constituit. Hi item pro tyrannis se gerere coepere. Pausaniae regis opera oppidani et exules conciliantur; Athenienses pristinam libertatem recuperant 33, 2 seqq. Socratem supplicio afficiunt; mox accusatores eius indicta causa capitis damnantur 37, 6. Cum Boeotis, Argivis et Corinthiis societatem incunt contra Lacedaemonios 82, 1. Corinthiis contra exules auxilium mittunt Iphicratem (quem vide) 86, 3; post hunc Chabriam 92, 2. Thrasybulum imperatorem in Ioniam, Chersonesum, Lesbum, Rhodum ablegant 94, 2 seqq. Thrasybulo ad Aspendum interfecto, Agyrrhium in locum eius substituunt 99, 5. Thebanis Lacedaemoniorum praesidium ex arce eiecturis auxilium mittunt duce Demophonte XV, 26. Plurimi Lacedaemoniorum socii ad eos deficiunt 28. Chabriam ex Aegypto revocant; Iphicratem Persis contra Aegyptios auxilium mittunt 29, 4. Facto a Lacedaemoniis in Piraeum impetu, ob ruptum foedus, bellum in eos publice decernitur 29, 5 seq. Duces creantur Timotheus, Chabrias, Callistratus 29, 6. Septuaginta civitates in Atheniensium partes abeunt 30,

1 seq. Chabrias contra Hestiacos aliosque in Lacedaemoniorum societate perseverantes mittitur 30, 5. Novos iis socios adiungit Timotheus; Lacedaemonios fundunt ad Leucadem 36, 5. Artaxerxe auctore bellum componunt 38, 2 seq. — Auxilia mittenda decernunt tum Coreyraeis, tum Zacynthiorum exulibus 46, 3. Timotheo duce multas Thraciae civitates sibi adiungunt; Lacedaemonios in Corcyra vincunt Ctesicle duce; novem Dionysii triremes capiunt 47. Arcadibus auxilia denegant 62, 3. Lacedaemoniis sub Iphicrate duce subsidia mittunt 63, 2. Haec quum serius venissent, nulla re memorabili gesta, mox in Atticam revertuntur 64, 5. Chabriam Lacedaemoniis 68, 1; Antoclem Alexandro Pheraeo 71, 3; Charetem Phlasiis contra Argivos 75, 3, auxilio mittunt; Oropum urbem ut depositum tradunt Thebanis 76, 1. Arcadibus contra Eleos auxiliantur 77, 3; Mantinenses contra Tegeatas et Thebanos adjuvant 82, 4; ad Mantineam vincuntur 84 seqq. Leosthenem ob rem contra Alexandrum male gestam capitis damnant; mittunt pro eo Charetem, ducem priore multo peiorem 95, 3. Argaeo Macedoniae regnum comparare student, duce Mantia XVI, 2, 6. Pacem cum iis facit Philippus 4, 1. In Euboea belligerant variante fortuna 7, 2. Chiis, Rhodiis, Byzantiis, Cois deficientibus in sociale incidunt bellum 7, 3; in Chium mittunt Charetem

et Chabriam, *ibid.* Novam classem contra socios rebelles expediunt, Iphicrate et Timotheo ducibus 21, 1; sed hos deinde a Charete proditionis accusatos ab imperii munere removere 21, 4. Charete imprudenter Artabazo rebelli auxiliante, regis Persarum iram extimescentes, bellum cum defectoribus componunt 22, 2. Phocensibus opitulantur in bello sacro 27, 4. Charete duce Sestum capiunt 34, 3. Iis Cersobleptes Chersonesi urbibus cedit 34, 4. Philippum per Thermopylas Graeciam ingressurum impediunt 38, 2. Demosthenis orationibus excitati apertos se Philippi hostes declarant 54, 1. Athenienses sacrilegii Phocici participes 57, 1. Byzantiis a Philippo obsessis auxilia mittunt 77, 2. Bello a Philippo petuntur; Demosthene suadente, de armorum societate legatos Thebas mittunt 84. Ad Chacroneam proelium committunt; vincuntur 85, 86. Post Philippi obitum Macedonum principatum haud agnoscetes, ad Attalum de defectione legatos mittunt XVII, 3, 2. Alexandro in Boeotiam movente, legatione missa veniam orant 4, 6. Ab iis 10 oratores sibi dedi Alexander postulat; Demade legato regis iram placant 15. Demosthenem ut largitionibus ab Harpalo corruptum damnant 108, 8. Contra Alexandri decretum, Samo insula cedere nolunt XVIII, 8, 7. Bellum movent Antipatro, duce Leosthene 9 seqq. Belli apparatus et socii 10, 11. Boeotos

- vincunt 11, 5. Antipatrum proelio fundunt, et Lamiae inclusum obsidione premunt 12, 4 seqq. Leostheni caeso Antiphilum sufficiunt 13, 6. Proello vincunt Leonnatum in Thessalia; pugna navali a Macedonibus vincuntur 15. Alteram cladem accipiunt in Thessalia ab Antipatro et Cratero; a sociis destituuntur 17, 5 seqq. Demadem cum aliis mittunt ad Antipatrum, qui, pace concessa, reipublicae formam mutat, urbiq; praesidium imponit 18. Samus iis redditur Polysperchontis decreto 56, 7. Ad Nicanorem, qui Munychiam et Piraeum tenebat, legatos mittunt, ut iuxta Polysperchontis decretum praesidium abducat 64, 5. Antipatri amico capite et exilio multant 65, 6. Hi inter eosque Phocion ad Alexandrum, Polysperchontis f., qui ipse Piraeum occupaverat, confugiunt 66, 1; verum a Polysperchonte redduntur Atheniensibus 66, 3. De Phocione eiusque sociis iudicium 66, 4—67, 6. Cum Cassandro transigunt; pacis conditiones; urbis curatorem accipiunt Demetrium Phalereum 74. Maximam Thebarum muri partem instaurant XIX, 54, 2. De societate ineunda ad Antigonom legatos mittunt 78, 4. Ipsos de belli contra Carthaginienses gerendi societate per legationem adit Ophellas, Cyrenensium princeps XX, 40, 5. A Demetrio in libertatem vindicantur 45; maximis Demetrium et Antigonom honoribus cumulant 46, 1 seq. Atheniensium legati Demetrium conveniunt, ut bellum cum Rhodiis componat precantes 98, 2.
- Athenio, imperator servorum rebellium in Sicilia; astrologus; vaticinium de regno suo; Lilybaeum irrito conatu obsidet; profligatur; fit imperator Salvii regis; ab eo in custodiam datur, mox libertati redditur; fortiter cum Lucullo dimicat; vulneratus graviter vix evadit; Salvio mortuo succedit in regno; in pugna cum Aquilio consule caeditur XXXVI, 5 seq.
- Athos, mons Thraciae IV, 42, 1; XI, 2, 4; 3, 6; XIII, 41, 2.
- Athyrtis, Sesostris f., patrem hortatur ut totum orbem terrarum sibi subiiciat 1, 53, 7 seq.
- L. Atilius, tribun. milit. potestate consulari (Ol. 85, 4) XII, 32, 1.
- L. Atilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 1) XIV, 54, 1.
- L. Atilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 4) XIV, 90, 1.
- M. Atilius, consul (Ol. 112, 1) XVII, 40, 1.
- Atilius Regulus acerbius respondet legatis Carthaginiensium XXIII, 12. Eius post hostes superatos imprudentia 15. Eius mors 16.
- Atilii Reguli vidua inhumaniter tractat Hamilcarem et Bodostorem Carthaginienses captivos XXIV, 12.
- Atizyes, Persa nobilis, in proelio ad Granicum occiditur XVII, 21, 3.
- Atizyes, Persa, in proelio ad Issum occiditur XVII, 34, 5.
- Atlantides III, 1, 3; 60, 4. V, 48, 2.

- Atlantiis in Africa bellum inferunt Amazones Libycae III, 54, 1. Atlantiorum de ortu et historia deorum narrationes 56 seqq.
- Atlas mons Africae dictus a Graecis III, 53, 4.
- Atlas, Urani et Basileae f., post mortem Hyperionis cum Saturno Atlantiorum rex III, 60, 1. Astrologus 60, 2. Post obitum pro deo colitur 60, 3. Eius filiae septem 60, 4. Frater Hesperii, uxorem ducit Hesperii filiam Hesperidem, ex qua septem gignit Hesperides filias IV, 27, 2. Quas raptas, occisis raptoribus, Hercules patri reddit 27, 4. Atlas cur mundum humeris gestare putetur 27, 5.
- Atossa, soror Cambysae, patris Cyri, e Pharnace peperit Galium XXXI, 19, 1.
- Atreus, post Eurysthei necem Mycenarum regnum occupat IV, 58, 1.
- Atropates, Mediae praefectus XVIII, 3, 3.
- Attalus, Philippi regis cognatus, Pausaniam ulciscitur XVI, 93, 7. Insidiatur Alexandro M. Quare hic Hecataeum in Asiam mittit, qui cum e medio tollat XVII, 2, 3 seqq. Ad eum de defectione legatos mittunt Athenienses 3, 2. Alexandro se purgare studet 5, 1; ab Hecataeo necatur 5, 2.
- Attalus, nauarchus Perdiccae, cuius sororem Atalanten uxorem duxerat; post necem illius ex Aegypto Tyrum se recipit XVIII, 37, 3. In Pisidia ab Antigono capitur 45, 3. Cum sociis e custodia elabonatur XIX, 16.
- Attalus, pater Eumenis et Attali, rex Pergamenorum. Datum ei oraculum de tempore per quod regnum staturum sit XXXIV, 13. Ditionem eius vastat Philippus Macedonum rex XXVIII, 5.
- Attalus, Attali filius, ab Eumene fratre Romam missus magno cum honore excipitur XXIX, 22. Famam de fratris caede allatam celerius credit quam decebat 31. In senatu Romano crimina Eumeni fratri imputata diluit XXXI, 7, 2. Demetrio insidiatur XXXI, 32 a. Thraces captivos humaniter habet, aversatus Diegylidis crudelitatem XXXIII, 15.
- Attalus Philometor, rex Pergami, atrocitate sua infamis XXXIV, 3.
- Attica ab Amazonibus occupata IV, 28, 2. Ariditate vexata IV, 61, 1. Atticae metallifodinae V, 37, 1. Vastatur a Xerxe XI, 14, 5; a Mardonio 28, 6; a Lacedaemoniis XII, 6, 1; 42, 6; 45, 1; 52; a Philippo XXVIII, 7. In ea servorum seditio XXXI, 1, 18.
- Attis, postea Papas vocatus, a Cybele amatur III, 58, 4, a Maeone, Cybeles patre, occiditur III, 59, 1. Corpus Phryges sepeliunt, naeniis honorant III, 59, 7.
- Atys, Croesi filius, ab Adrasto interfectus IX, 29.
- Audax Lusitanus XXXIII, 21.
- Andoleonti Paeonum regi contra Autariatias auxiliatur Casander XX, 19, 1. Cum Lysimacho bellum gerit XXI, 13.
- Auge, Alei regis Arcadici f., ab Hercule stuprata, ad Nauplium mittitur; in itinere Te-

- lephum parit; a Nauplio Caribus mercatoribus data Teuthranti Mysiae regi venditur IV, 33, 7 seqq.
- Augeas, rex Elidis, cui stabula purgat Hercules IV, 13, 3. Ab eodem ob negatam mercedem bello petitus una cum Euryto filio occiditur 33, 1 seqq. Alter eius filius Phyleus a patre missus in exilium 33, 4.
- Aulis in Boeotia XIII, 47, 5. XX, 100, 5.
- Q. Aulius, sub Q. Fabio dictatore magister equitum, exercitu a Samnitibus in fugam acto, solus hosti resistens occumbit XIX, 72, 6 seq.
- Aurorae f. Memno IV, 75, 4.
- Aurum apyrum in Arabia III, 45, 7. II, 50, 1. Auri vis perniciosa XXXVII, 30, 2.
- Auschisae, Africae populus III, 49, 1.
- Ausonis f. Liparus V, 7, 5.
- Auster apud nos turbidus et nimbosus, in Aethiopia serenus I, 41, 10.
- Autariatae ranarum pluvia affiguntur III, 30, 3. A Casandro in regionem ad Orbelum montem transducuntur XX, 19, 1.
- Autocles, Atheniensis, Alexandro Pheraeo auxilio mittitur XV, 71, 3.
- Autolyceus, Atheniensis pancratiasta, a triginta tyrannis necatur XIV, 5, 7.
- Autolyte, Metapontii uxor, ab Arnes filii occiditur IV, 67, 5.
- Automala, urbs Libyae XX, 41, 2.
- Automenes, postremus rex Corinthiorum. Post eum institutum optimatum imperium VII, 9, 5.
- Autonoe, Cadmi et Harmoniae f. IV, 2, 1. Aristaei coniux, mater Actaeonis 81, 3.
- Autophradates, Lydiae satrapa, ab Artaxerxe deficit XV, 90, 3.
- Avaritia Spartam perditura VII, 14, 5.
- Aventius s. Aventinus collis XII, 24, 5; unde nuncupatus sit VII, 3a, 12.
- Aventius, Amulio Silvio in regno Latinorum succedit; nomen dat colli Aventio s. Aventino VII, 3a, 12. Aventii filius Procas Silvius, ibid.
- Avernus, Italiae lacus describitur IV, 22, 1 seq.
- Axiothea, Nicoelis Paphiorum regis coniux; eius mors XX, 21, 2.
- Axius, flumen Macedoniae XXXI, 8, 8.
- Azan uxorem ducit Hippolyten, Dexameni filiam IV, 33, 1.
- Azizus Arabs XL, 1a, b.
- Azones (?) in Sicilia a Pyrrho occupatae XXII, 10, 2.
- Azorus, urbs Perrhaebiae XIX, 52, 6.
- Azotus, urbs Palaestinae XIX, 85, 1.
- Babylon, urbs in Aegypto, quam Babylonii a Sesostri capti extruxerunt I, 56, 3. Ctesiae de hac re sententia I, 56, 5. Eo Belus colonos deduxit I, 28, 1.
- Babylon, urbs Mesopotamiae, a Semiramide condita; urbis et murorum magnitudo et ambitus; castella, pontes, artis opera etc. II, 7, 2 seqq. Horti pensiles a Syro quodam rege Babylone extructi 10, 1. Babylon Megabyzi Zopyri dolo capta X, 19, 2. Ab Alexandro occupata, qui arcis cu-

- stodiae praeficit Agathonem Pydnaeum XVII, 64, 4. A Demetrio capitur XIX, 100, 7. Babylonis delubra incendit Eumerus (Himerus) XXXIV, 21.
- Babylonia, regio bitumine abundans II, 12, 1 seq. Lacus mortifer II, 12, 3 seq. In Babyloniam ex Aegypto coloniam ducit Belus I, 28, 1. Palmae II, 53, 6. Babyloniae praefectus Archon XVIII, 3, 3. Seleuco ab Antipatro assignatur XVIII, 39, 6. Eius satrapa post fugam Seleuci ab Antigono creatur Pytho XIX, 56, 4. Provinciam Seleucus recuperat XIX, 90, 91.
- Babylonii a Sesostri capti Babylonem urbem in Aegypto condunt I, 56, 3. Iovem vocant Belum II, 9, 4. Belesy auctore a Sardanapallo deficiunt II, 24, 6. Babylonii tigris II, 50, 2.
- Bacchidae, reges Corinthii, a Bacchi nomen habent VII, 9, 4. Regio imperio sublato, per nonaginta annos usque ad Cypseli tyrannidem civitatem administrant, *ibid.*
- Bacchis Prumni in regno Corinthiorum succedit VII, 9, 4.
- Bacchum alii unum tantum fuisse dicunt, alii tres distinguendos esse contendunt, primum Indum, alterum Iovis et Semeles filium III, 63, 1 seqq. Conf. V, 75, 4. Cur nebride amictus repraesentetur I, 11, 4. Quonam errore pro Osiri habeatur 23. Conf. 11, 3; 22, 7; 25, 2. Ad Bacchum plura ex Osiridis historia transtulit Orpheus 23, 2. Bacchica sacra ex Aegypto in Graeciam cum aliis fabulis transtulit Melampus I, 97, 4. Bacchi in India res gestae II, 38, 3 seqq. Cur in femore natus dicatur 38, 4. Aethiopes non adiit III, 3, 1. Fabulae de Baccho explicatio physica III, 62. Lenaeus 63, 4. Catapogon (barbatus) 63, 3. Orbem terrarum cum mulierum turba pervagatur 64, 4 seqq. Contemptores impios punit, inter eosque Pentheum, Myrrhanum, Lycurgum 65. Cur trieterides Baccho celebrentur 65, 8. De loco natali civitatum contentiones 66, 1 seqq. Bacchus *εὐχαρίστης* 66, 3. Bacchi rerum scriptores 67. Conf. 52, 3. — Bacchus, Ammonis et Amaltheae f. 68, 2 seqq. Proelio vicit Saturnum, qui Ammonem patrem regno eiecerat 71, 4. Effecit ut induciae nominentur *σπονδαί* 71, 6. Silenos expeditionis contra Saturnum socios sibi adiungit 72, 1. Campen monstrum interficit 72, 3. Ammonis oraculum instituit; Aegypto Iovem regem praeficit vinique culturam impertit; similiter reliquas orbis partes artibus suis cultiores reddit; ad deos abit 73. Iovis et Ionis f. 74, 1. — Bacchus Semeles f.; eius natales; in antro Nysaeo educatio; Dionysi nominis ratio; vini et zythi inventor; itinera eius ad Indiam usque IV, 1; 2. Redeunti trieterica sacra instituta 3; Bacchus antiquior, Sabazius, Proserpinae filius; Bacchi ingenium, forma, comites, paedagogus, habitus 4. Cognomina nonnulla dei explicantur 5. Ex Venere gignit Priapum 6, 1. Semelem matrem ab inferis in coe-

- lum ducit 25, 4. Argivis mulieribus furorem iniicit IV, 68, 4. Butae, Boreae filio, Coronidis raptori furorem iniicit V, 50, 5. Somnium mittens Theseo ut Ariadnen in Naxo relinquat iubet V, 51, 4. De Baccho Naxiorum fabulae V, 52. Bacchum inter mysteriorum ritus a Titanibus discerptum tradit Orpheus 75, 4. Dei inventa, ib. Eum Iove et Proserpina in Creta natum dicunt Creten- ses; ibid. Propter beneficia hominibus oblata cultum divinum consecutus est VI, 2, 2. Sertum donat Ariadnae 4. Bacchi templum Rhodi XIX, 45, 4.
- Bactra I, 47, 5. Urbs regia Bactrianorum, optime munita II, 6, 1. Semiramidis prudentia a Nino capta II, 6, 9. Eius thesauri II, 7, 1. Eo redit Semiramis II, 16, 1. Urbis praefectus Bessus, Darii interfe- ctor XVII, 73, 2.
- Bactriana. Bactriani. Regionis situs II, 37, 6. A Nino subigi non potest II, 2, 4; 4, 1. Subigitur a Semiramide II, 5, 3; 6 seqq. Bactrianorum rex Oxyartes 6, 2. A Sardana- palle deficiunt 25; 1. Bactria- nae satrapa Darius, Xerxis filius XI, 69, 2. Libertatis vindicandae Bactrianis auc- tor est Bessus XVII, 74, 1; qui mox regem se declarat 83, 7. Ab Alexandro M. regio subigitur 99. Eius princeps Philippus XVIII, 3, 3. Sta- sanori Solio ab Antipatro as- signatur 39, 6.
- Badaca, urbs ad Eulaeum flu- vium XIX, 19, 1.
- Bagistane, Asiae regio amoe- nissima XVII, 110, 5.
- Bagistanus, mons Mediae, Iovi sacer, ad quem paradisum Se- miramis condit II, 13, 1 seq.
- Bagoas, Artaxerxis Ochi ami- cus XVI, 47, 3 et 4; 44, 4. Eius cum Mentore amicitia 50, 6. Artaxerxem Ochum inter- fecit, filiumque eius natu- minimum Arsen in regnum collocavit XVII, 5, 3. Arsen e medio tollit; regnum dat Dario amico, a quo mox sup- plicio afficitur XVII, 5, 6.
- Balacer, Nicanoris filius, pater Philippi, militum ducis sub Alexandro M. XVII, 57, 3. Ab Alexandro Pisidiae sa- trapa constitutus a Laran- densibus et Isaurensibus oc- ciditur XVIII, 22, 1.
- Balcares, s. Gymnesiae insulae Iberiaeobiacentes; earum nu- merus, situs, soli natura, in- colarum mores et instituta 5, 17. Ritus in nuptiis et fune- ribus; arma; exercitationes. c. 18. Memorantur etiam V, 17; XIII, 80, 2. Socii Cartha- ginienis XXV, 2, 2.
- Balius, Titan, Iovi amicus, ab eoque in equum mutatus VI, 3.
- Balneae Liparae insulae V, 10, 1.
- Balsamum in convalle regionis Arabum Nabataeorum II, 48, 9.
- Banizomenes, populus in ora Arabica III, 44, 2.
- Barathra, campus palustris in confiniis Aegypti orientem versus I, 30, 4. In eo mag- nam exercitus partem amit- tit Artaxerxes XVI, 46, 5.
- Barbari Graecis antiquiores se- cundum Ephorum I, 9, 5.
- Barcaei in Libya bello petun- tur ab Aprie Aegypti rege I,

- 68, 2. Thibroni contra Cyrenenses militant XVIII, 20, 3.
- Barce, urbs Libyae I, 68, 2.
- Bardi, Gallorum poetae V, 31, 2.
- Bardylis, Illyriorum rex, a Philippo proelio vincitur XVI, 4, 4 seqq.
- Barsabas, rex Thracum XXXII, 15, 7.
- Barsine ex Alexandro M. mater Herculis XX, 20, 1.
- Barzaentus, Bessi, qui Darium occidit, comes XVII, 74, 1.
- Barzanes, rex Armeniae, tempore Nini Assyriorum regis II, 1, 8.
- Basilea (Regina), Urani et Titaetae filia, Magnae Matris nomen adeptae est; post patris discessum Atlantiorum regina; ex Hyperione fratre mater Helii et Selenes; ob liberorum necem insaniens orbem pervagatur; pro dea colitur III, 57. Phrygiorum de eadem mythologumena III, 58.
- Basilea insula supra Galliam in Oceano sita V, 23, 1. succino clara, ibid.
- Bata pro bellariis edunt Aegyptii I, 31, 9.
- Batea, Teucrif. Dardaniconiux, mater Erichthonii IV, 75, 1.
- Bathys, Boeotiae portus XIX, 77, 4.
- Battaces, magnae matris sacerdos, Pessinunte Romam venit, ut templi deae publica fiat expiatio petens. Eius praestigia XXXVI, 13.
- Battus s. Aristoteles Cyrenas condit VIII, 29; rex pietate et clementia clarus 30, 1.
- Bedys, Bisaltiae urbs XIX, 50, 8.
- Begeda. V. Segeda.
- Belephantes, princeps legationis, quam Chaldaei ad Alexandrum misere XVII, 112, 3.
- Belerium, Britanniae promontorium V, 21, 3; 22, 1.
- Belesys, sacerdos Babylonius, Arbacen instigat, ut Assyriae imperium abrogare tentet II, 24, 1 seqq. Tribus proeliis a rege victus, vaticiniis suis animos militum corroborat 25. Eius fraudulentia et Arbacis in eum moderatio II, 28.
- Belesys, Syriae praefectus, pro Persarum rege bellum movet Phoenicibus, sed a Tenne victus repellitur XVI, 42, 1 seqq.
- Bellerophontis filia Deidamia V, 79, 3. Bellerophontes in Lyciam missus a Proeto VI, 7, 8.
- Belus, Neptuni et Libyae f., ex Aegypto coloniam ducit Babylonem I, 28, 1.
- Beli imago Babylone II, 8, 7. Templum a Semiramide ei constructum 9, 4. Ei vota facit Belesys 28, 2. Primus rex Babyloniae. Ad eum venit Iuppiter. Ob res praeclare gestas dei titulum et honores adeptus est VI, 2, 10. Beli sepulcrum a Persis dirutum ab Alexandro restaurari voluere Chaldaei XVII, 112, 3.
- Beneficia in homines collata divinos honores procurarunt Baccho, Herculi, Aristaeo, aliis VI, 2, 2.
- Berecynthus, Apteraeorum regionis in Creta mons, ubi Dactyli artes suas exercuere V, 64, 5.
- Bernus, mons Thraciae XXXI, 8, 8.
- Beroea, urbs Paenoniae XXXI, 8, 7.
- Berylli in Arabia II, 52, 3.
- Bessus, Bactrorum praefectus, Darium Codomannum necat XVII, 73, 2. Alexandri manibus elapsus Bactrianorum

- populo vindicandae libertatis auctor est 74, 1 seq. Cum Sathibarzane bellum movet Alexandro, sed vincitur 78. Bactrianae se regem declarat; familiarium insidiis Alexandro traditus a Darii propinquis supplicio afficitur 83, 7 sq.
- Bias** (Abas?), Melampodis et Iphianirae filius IV, 68, 5.
- Bias**, Amythaonis et Aglaiae f., cum Neleo exercitum in Peloponnesum ducit IV, 63, 3. A Melampode fratre regni Argivi socius assumitur 68, 4.
- Biantis Prienensis** animus generosus, ceteraque eius viri virtutes IX, 13. Eius apophthegma 25. Bias apud Croesum 26.
- Bimater** cur Bacchus appelletur IV, 4, 5.
- Bion**, archon Athen. (Ol. 80, 3) XI, 79, 1.
- Bisaltae bilingues** XII, 68, 5.
- Bisaltia** XXXI, 8, 8.
- Bithyniam** subigit Ninus II, 2, 3. Byzantium, Calchedoniorum et Thracum invasionibus vexatur XII, 82, 2. Vastat eam Dercylidas XIV, 38, 3.
- Biton** Syracusanus praesidio Motyae urbi imposito a Dionysio praeficitur XIV, 53, 6.
- Bituminis** in Babylonia fontes II, 12. Bituminis lacus in Nabataeorum terra, et egerendi eius ratio describuntur II, 48, 6 seqq.; XIX, 98, 2 seqq. Bitumen contra morbos remedium III, 47, 3.
- Blanno**, Carthaginiensis XXXII, 6, 3.
- Blauda**, Lydiae castellum XIII, 104, 6.
- Bocchoris sapiens**, rex Aegypti, pater Tnephachthi I, 45, 2; I, 65, 1. Quartus Aegyptio-
rum legislator 94, 5. Leges de commerciis tulit 79, 1.
- Bocchus**, Mauritaniae rex, Iugurtham Sulla tradit XXXIV, 39.
- Bodostor** Carthaginiensis Hamilcari non obedit XXIV, 9, 1. Captivus crudeliter tractatur a vidua Atilii Reguli XXIV, 12.
- Boeoti** ab Atheniensibus vincuntur X, 24, 3. Boeotorum plerique Xerxi contra Graecos se adiungunt XI, 3, 2; Virtute bellica excellunt 82, 3. Ad Oenophyta a Myronide funduntur 83, 1. Athenienses ad Coronaeam magna clade afficiunt XII, 6, 1. Lacedaemoniorum in bello Peloponn. socii 42, 4. Intestinis seditio- nibus laborant; a democratica factione advocantur Athenienses; at pugna ad Delium commissa sub Pagonda duce magna Athenienses clade afficiunt, Deliumque ab Hippocrate occupatum expugnant 69, 70. Praesidium Heraclaeae urbi imponunt 77, 4. Auxilia mittunt Syracusanis XIII, 8, 3. Oetaeos ex Thessalia in patriam reducant XIV, 38, 4. Contra Phocenses eorumque socios Lacedaemonios bellum gerunt 81, 1 seq. Ad Haliartum Lysandrum vincunt; cum Pausania rege inducias faciunt, ibid. Cum Atheniensibus, Corinthiis et Argivis societatem ineunt 82, 1. Multos ex sociis Lacedaemoniorum sibi adiungunt 82, 3. Medio, Larisae principia, contra Lycophronem auxilia dant; Heraclaeam Trachinae occupant; Trachiniis ex exilio revocatis urbem reddunt; sub Ismenia

- contra Phocenses egressi prope Narycem proelio vincunt 82, 5 seqq. Ad Nemeam aequo Marte contra Lacedaemonios pugnant 83, 2. Ad Coroneam cum Agesilao proelium committunt 84, 1 seqq. Corinthios contra exules et Spartanos tutantur 86. Templo a Phocensibus sub Philomelo occupato succurrendum decernunt XVI, 25, 1; 27, 4. Amphictyonici concilii socios excitant, ut commune in Phocenses bellum suscipiatur 28, 4. A Phocensibus proelio vincuntur 30, 3. Phocenses vincunt 31, 3. Vincuntur ab Onomarcho 35, 3. Vincunt Phayllum tribus proeliis 37, 5 seqq.; 38, 4. Phocidem vastant 39, 8. Varia fortuna contra Phocenses pugnant 56, 1 seqq. A Philippo subsidia petunt 58, 2. Bello Lamiaco ab Antipatri partibus stantes proelio vincit Leosthenes XVIII, 11, 5. Cum Antigono societatem ineunt XIX, 75, 6. Polysperchontem a transitu in Peloponnesum arcent XX, 28, 3. Eos a Cassandro desciscere cogit Demetrius Polioretetes 100, 6. Conf. Thebani.
- Boeoti triginta, collegium et magistratus apud Byzantios XIV, 38, 4.
- Boeotiae urbes in libertatem vindicat Bacchus, ibique Eleutheras condit IV, 2, 6. A Myronide devastatur XI, 82, 5, qui omnes Boeotiae urbes praeter Thebas in suam redigit potestatem 83, 1.
- Boeotica tribus Thuriorum XII, 11, 3.
- Boeotus, Arnes et Neptuni f. IV, 67, 2 et 4. Ab Aeolo avo materno adoptatus, Aeolidis in Thessalia regnum adit, quam Arnes, populum Boeotos vocat 67, 6; eius filius Itonus 67, 7.
- Boeotus, Melanippes et Neptuni f., Boeotiae nomen dat XIX, 53, 6.
- Boeotus, intimus consiliarius Antigoni XIX, 85, 2.
- Bocum, urbs Doridis IV, 67, 1; XI, 79, 4.
- Boilus, Latinorum urbs, eadem quae Bola VII, 3 a, 7.
- Bola, Latinorum urbs a Latino Silvio condita VII, 3 a, 7. Aequorum urbs, a Romanis expugnatur XIII, 42, 6 et XX, 90, 4. Ab Aequis oppugnatur XIV, 117, 3.
- Bolbitinum Nili ostium I, 33, 7.
- Bolco, Syracusanorum dux, a Ducetio victus, a civibus morte multatur XI, 91, 2.
- Bomilear una cum Hannone belli contra Agathoclem gendi dux creatur XX, 10, 1; tyrannidis affectandae consilia agit 10, 2 seq.; quare proelio cum hoste commisso de industria fugam arripit 12, 5 seq. Tandem tyrannum se declarat, sed oppressus a civibus supplicio afficitur 43, 1 — 44, 6.
- Boreanii, Hyrcaniae populus a Nino subactus II, 2, 3.
- Boreadae, Boreae progenies, gentili successione Hyperboreorum principes II, 47, 7.
- Boreadae (Zetes et Calais, Boreae et Orithyiae filii), Argonautae, Cleopatram germanam, Phinei uxorem, et eius filios liberant IV, 44, 2 seqq.
- Boreae uxor Orithyia, ex ea liberi Zetes et Calais Boreadae et Cleopatra IV, 43, 3. Eius-

- dem filii sunt Butes et Lycurgus, quorum illum ob insidias Lycurgo fratri structas solum vertere pater iubet V, 50, 2 seq.
- Bos, sacrum apud Aegyptios animal I, 11, 4. Conf. Aegyptii. Boum Indicorum apud Cynamolgos venatio III, 31, 2 seqq. Boves sacrae in Iberiae regione quadam ad Diordori aetatem usque habebantur IV, 18, 2.
- Bosporus, planta Indiae II, 36, 4.
- Bosporus Cimmerius IV, 28, 2. Eius regnum tenent Archaenactidae, et post hunc Spartacus XII, 31, 1. Seleucus, etc. 36, 1. Regum intestina bella XX, 22 seqq. Rex Eumelus XX, 100, 7.
- Bottiaci et Olynthii clade afficiunt Phanoctem et Xenophonem Atheniensium duces XII, 47, 3.
- Bottica regio in Macedonia VII, 17; XII, 47, 3.
- Brachmanes, Indiae populus XVII, 102, 7. Eorum urbs Harmatelia 103, 1.
- Branchidarum Miletii oraculum XIX, 90, 4.
- Brasidas, Lacedaemonius, Methonen ab Atheniensibus obsessam servat XII, 43, 2 seq. Eius in Pyli oppugnatione virtus 62, 1 seqq. Megara recuperat, per Thessaliam in Macedonia et Thraciam profectus Chalcidensibus opem fert; Acanthios in Lacedaemoniorum partes adducit; multis aliis urbibus defectionis auctor est 67, 1 seq. Amphipolin capit; Syme, Myrcino, Galepso, Torone aliisque Thraciae urbibus potitur 68. Ei Scionaei urbem committunt 72, 1. Proelio contra Cleonem ad Amphipolin commisso cadit 74, 1. Mater eius publicis honoribus ornatur, ib.
- Brennus, Gallorum dux, per Macedonia in Graeciam progressus, ad Delphos perit; successorem designat Cichorium XXII, 9, 1, 2. Graecos irrisit ob ligneas deorum statuas in templo Delphico repositas 4.
- Britanni Iridem habitantes hominum carnes vorant V, 32, 9.
- Britanniam primus subegit C. Iulius Caesar V, 21, 2. Insulae forma §. 3; magnitudo; incolarum origo, mores, victus 21, 3—22. De stanno eiusque mercatura 22.
- Britannicae insulae I, 4, 19; III, 38, 2. XV, 21.
- Britomartis, Dictynnae cognomento, ex Iove et Carme in Caenone urbe Cretica nata, Dianae amica, casses venatorios (*δίτυνα*) invenit V, 76, 3. Summopere a Cretensibus honoratur, ibid.
- Bromius Bacchus IV, 5, 1.
- Bruttii Sybaritas, qui ad Traentem fluvium cousederant, eiciunt XII, 22, 1. Bruttiorum populus e colluvie fugitivorum in Italia coalescit XVI, 15, 1, 2. Agathocli quattuor militum millia caedunt XXI, 3, 1. Agri eorum ab Agathoclis ducibus vastantur XXI, 8.
- Iunii Bruti calliditas X, 22.
- Bubali in Arabia II, 51, 2.
- Bubastus, urbs Aegypti Isidi sacra I, 27, 4. Persis se dedit XVI, 49, 7.
- Bubastus, urbs Chersonesi Cariae, ubi Parthenus, Staphyli filia, divino cultu honoratur V, 62, 4.

- Bucephala, urbs ad Acesinen fluv. ab Alexandro M. condita XVII, 95, 5.
- Bucephalus, Alexandri equus. Eius indoles. Capitur XVII, 76, 5. In mortui honorem urbs condita XVII, 95, 5.
- Budorium, Salaminis insulae castellum XII, 49, 3.
- Buphonas, Sicanorum dux ab Hercule occisus IV, 23, 5.
- Bura, Achaiae urbs, terrae motu diruta XV, 48, 3 seqq. A Demetrio in libertatem vindicatur XX, 103, 4.
- Burichus, dux Demetrii, cum classis parte insequitur Ptolemaeum ad Cyprum proelio navali victum XX, 52, 4.
- Busiris ab Osiride orae maritimae praefectus constituitur I, 17, 3.
- Busiris I, rex Aegypti I, 45, 4.
- Busiris II, rex Aegypti a Busiri I nonus; Thebas condidit I, 45, 4. Busiridis de impietate fabula unde orta sit I, 67, 11; 88, 5. Mittit quosdam, qui filias Atlantis raperent; raptas eripit, ipsumque interficit Hercules IV, 27, 2; 18, 1.
- Busiris, urbs Aegypti, unde nomen habeat I, 85, 5.
- Butas, Siciliae ad Erycem regulus, ex Venere pater Erycis IV, 23, 2; 83, 1.
- Butas una cum Tlepolemo Argis in Rhodum fugit V, 59, 6. Tlepolemo adversus Troiam profecto, insulae regnum administrat, ibid.
- Butes, Boreae filius, ob structas Lycurgo fratri insidias, patria relicta, cum Thracibus Naxum insulam occupat V, 50, 2 seq. Ex Thessalia rapit Coronidem; quamobrem in furorem a Baccho coniectus se ipse interficit V, 50, 5. Pater Hippodamiae IV, 70, 3.
- Buxentum, urbs Italiae, a Micytho conditur XI, 59, 4.
- Byblus, urbs Phoenices XIX, 58, 4. Byblia 3.
- Bytaeas, Sicanorum dux ab Hercule occisus IV, 23, 5.
- Byzantium, Byzantii. Urbs a Byzante rege nominata IV, 49, 1. A Pausania Persico iugo eximitur XI, 44, 3. Byzantii Bithyniam infestant XII, 82, 2. Ab Atheniensibus urbs deficit XIII, 34, 2. A Theramene et Alcibiade obsessa proditione capitur 64, 3; 66, 3 seqq. Byzantii seditione intestina et Thracum bello afflicti a Lacedaemoniis ducem expetunt; mittitur Clearchus, qui tyranni in modum in cives saevit; mox Byzantium relinquere a Lacedaemoniis cogitur XIV, 12, 2 seqq. A Lacedaemoniis ad Athenienses deficiunt XV, 28, 3. Thebanis eos adiungere studet Epaminondas 79, 1. Ab Atheniensibus deficiunt XVI, 7, 3. Perinthiis a Philippo obsessis auxiliantur 75, 2. Ipsi ab eodem obsidentur 76, 3. Auxilia iis mittunt Athenienses, Chii, Coi, Rhodii, alii; quare Philippus obsidionem intermittit 77, 2. De societate eos adeunt Antigoni et Lysimachi legati; ergo utrumque amicitiam servare placet XIX, 77, 7. Eos beneficiis afficit Eumelus Bospori rex XX, 25, 1. Byzantii temeritatis Andris cum quendam Persei regis filium se perhibentem honorandi poenas dant Romanis XXXII, 15, 6.

- Byzas, rex urbis Byzantii IV, 49, 1.
- Cabala, urbs Siciliae, ad quam Dionysius Magonem proelio vicit XV, 15, 3.
- Cacius, in Palatio colle Romano Herculem hospitio excepit. Huius opus sunt scalae Palatinae IV, 21, 2.
- Cacyrus (Carus apud Appian.), Celtiber ex Segeda urbe XXXI, 39.
- Cadmea IV, 65, 9; XV, 20, 2.
- Cadmea victoria Xerxis XI, 12, 1. Pyrrii XXII, 6, 1 et 2.
- Cadmeis gratificatus est Orpheus I, 23, 2. Cadmei Tilphossaeum fugiunt IV, 66, 5.
- Cadmus, sec. Aegyptios Thebis Aegypto oriundus, Semeles stupratae filium tamquam Osirim coli dolo effecit I, 23, 4 seq. Literas in Graeciam affert III, 67, 1. Quando vixit III, 74, 6. In Samothracia mysteriorum particeps factus Harmoniam ducit V, 48, 5. Nuptiae omnium primae deorum praesentia celebratae V, 49, 1. Dona a diis tunc oblata, ibid. Post nuptias Thebas condit V, 49, 2. Conf. IV, 2, 1. Ex Phoenice in Graeciam literas attulisse creditur V, 57, 5; 58, 3; 74, 1. Rhodum appulsus Neptuni templum condit, sacrorumque curatores ex Phoenicibus suis nonnullos ibi relinquit V, 58, 2. Lindiam Minervam donariis honorat, ibid. Eius ex Harmonia progenies IV, 2, 1. Pater Autonoes IV, 81, 3.
- Cadmus Milesius, historicus, de Nilo fabulosa narrat I, 37, 3.
- Cadusios subigit Ninus II, 2, 3. Eorum contra Medos bellum 33. Mediae regibus nunquam paruerit 33, 6. Contra reges Persarum belligerant XV, 8, 4; XVII, 6, 1. Cadusii in proelio ad Arbela XVII, 59, 5.
- Caecilius consul Hasdrubalem et Celtas in Sicilia magna clade afficit. Viginti elephantas, quos in potestatem redegerat, Romam mittit XXIII, 21. Ad Caecilium deficit Telestes Pseudophilippi dux XXXII, 9b.
- Caeneus, Coroni Lapitharum regis pater IV, 37, 3.
- Caenina, urbs Latinorum a Latino Silvio condita VII, 3a, 7.
- Caeno, urbs Cretae V, 76, 3.
- Caepio, pacem a Fabio cum Viriatho initam irritam facit; Viriathum insidiis caedit XXXIII, 1, 4. Tautamum perterrefacit, ib. Memoratur 21.
- Caeritae. V. Cerii.
- C. Iul. Caesaris primae res gestae in quem annum incidant I, 4, 7. Romanorum imperium usque ad Britannicas insulas prolatavit, ibid. Eius res III, 38, 2. Alesiam in Gallia expugnat IV, 19, 2. Primus Britanniam insulam in potestatem redegit V, 21, 2. Rhenum ponte iungit, et Gallos ultiores domat 25, 4. Corinthum restaurat XXXII, 27. Eius laus, ibid.
- Caesar Octavianus Romanorum coloniam Tauromenium ducit XVI, 7, 1.
- Caicus, amnis Asiae, quem expeditionis terminum statuit Myrina, Amazonum regina III, 55, 5.
- Caieta, Italiae portus, olim nominatus est Aeetes ab Argonautis IV, 56, 6.
- Caius (Quid supplendum sit sciri nequit), tribun. milit.

- cons. pot. (Olymp. 98, 3), XV, 2, 1.
- Calacte (*Καλή Ἀκτὴ*), urbs in Sicilia a Ducetio condita XII, 29, 1; 8, 2. Incolae Calactini.
- Calanus, philosophus Indus, vitae pertaesus in rogo moritur XVII, 107, 1 seq.
- Calaris (Aleria?), urbs Corsicae Phocacensium colonia V, 13, 3.
- Calbinus (A. Manlius?), decemvir Rom. (Olymp. 84, 1) XII, 23, 1.
- Calchedonem obsidet Theramenes XIII, 64, 3. Ab eo Atheniensibus subiicitur 66, 3.
- Calchedonii Bithyniam populantur XII, 82, 2. A Ziboete, Bithynorum rege, obsidentur; a Ptolemaeo, Antigoni duce, liberantur, cum quo societatem ineunt XIX, 60, 3.
- Calcis lixivium capillos lavant Galli V, 28, 2.
- Cales, fluvius prope Heracleam Ponticam XII, 72, 4.
- Callas, Harpali filius, Macedo in Troade cum Persis confli-gens vincitur XVII, 7, 10. Alexandro Thessalorum equitum dux 17, 4.
- Callas a Cassandro in Perrhaebiam mittitur contra Polysperchontem, cuius milites largitionibus corrumpit XIX, 35, 3; 36, 6.
- Callatia, Italiae urbs, a Samnitibus expugnatur XX, 80, 1; 112, 2.
- Callatiani, Ponti accolae, a Lysimacho deficiunt; ad imperata faciendae rediguntur XIX, 73, 1 seqq. A Lysimacho obsidione pressos patriamque relinquentes urbe agrisque donat Eumelus rex Bospori XX, 25, 1.
- Calliades, Atheniensis, unus ex decem ducibus in Alcibiadis locum substitutis, supplicio datur XIII, 101, 5.
- Callias, archon Athen. (Ol. 75, 1) XI, 1, 2.
- Callias, pater Myronidis Atheniensium ducis XI, 81, 4.
- Callias, archon Athen. (Ol. 81, 1) XI, 84, 1.
- Callias, pater Hipponici XII, 65, 3.
- Callias, Hipponici f., princeps Atheniensium legationis, quae pacem cum Artaxerxe composuit XII, 4, 5. Pacis cum Lacedaemoniis ineundae legem scripsit, ibid. Atheniensium Potidaeam obsidentium dux proelio cadit 37, 1.
- Callias, archon Athen. (Ol. 92, 1) XIII, 34, 1.
- Callias, archon Athen. (Ol. 93, 3) XIII, 80, 1.
- Callias, archon Athen. (Ol. 100) 4) XV, 28, 1.
- Callias, dux Phocensium XVI, 56, 3.
- Callias, Syracusanus historicus XXI, 16, 5. Summis laudibus prosequitur Agathoclem 17, 4.
- Callibius, Spartanus, praefectus praesidii, quod triginta viri Lacedaemone Athenas advocarunt XIV, 4, 4.
- Callicarpus, Aristaei filius IV, 82, 4.
- Callicrates, Ptolemaei I amicus, in Cyprum ad occidendum Nicoclem Paphiorum regem mittitur XX, 21, 1.
- Callicratidas post Lysandrum classi Lacedaemoniorum praefectus; eius indoles XIII, 76, 2. In Chio Delphinium castellum occupat; Teum urbem diripit; Methymnam proditione

- capit; contra Mytilenen exercitum movet 76, 3 seqq. Prospere rem gerit ad Mytilenen; Cononem in portu urbis inclusum obsidet; urbem ipsam oppugnat 77 seqq. In proelio ad Arginusas fortiter pugnans cadit 97 seqq.
- Callimachus, archon Athen. (Ol. 83, 3) XII, 7; 10, 3.
- Callimachus, archon Athen. (Ol. 107, 4) XVI, 52, 1.
- Callimedes, archon Athen. (Ol. 105, 1) XVI, 2, 1.
- Callimenes, Syracusanus, primus Iovis Olympii amphipolus XVI, 70; 6.
- Calliope, Musa IV, 7, 4. Vocis etymon, ibid.
- Callippa Persei pellex XXXII, 15, 5.
- Calliphon, Siculus, Apollodori Cassandreae tyranni consiliarius XXII, 5, 2.
- Callippus, Syracusanus, Dionis caedis auctor, cui in imperio succedit XVI, 31, 7. Ab Hipparino urbe eiicitur 36, 5. Cum Leptine praesidium Dionysii iunioris Rhegio eiicit 45, 9.
- Callisthenes, historicus, a priscarum fabularum relatione abstinet IV, 1, 3. Eius Hellenica ubi incipiunt, et quo usque perducta sint XIV, 117, 7. Conf. XVI, 14, 4.
- Callistratus, Atheniensis demagogus, belli Lacedaemoniis inferendidux creatur una cum Chabria et Timotheo XV, 29, 6; 38, 3.
- Callistratus, archon Athen. (Ol. 106, 2) XVI, 23, 1.
- Callixenus Atheniensis, qui capitalem in duces de Callicratis ad Arginusas victores sententiam pertulerat, in vincula coniecitur; e carcere elapsus ad hostes Deceleam fugit XIII, 103, 2.
- Callo, Epidauria, puella androgyna nubit; post virilium eruptionem vir agnoscitur; ut penis eius sine foramine sit curatus XXXII, 11.
- Calpetus, Cypis filius et in regno Latinorum successor VII, 3a, 8.
- L. Calpurnii Pisonis consulis mala fides ipsi perniciose XXXII, 18.
- Calydna insula primum a Caribus tenetur, deinde a Thesalo eiusque progenie V, 54, 1. Graeci Troia reduces huc tempestate delati cum indigenis se permiscunt, ib. §. 2.
- Calydon, urbs Aetoliae IV, 34, 1; 65, 2. Achaeorum praesidio custodita in libertatem vindicatur ab Epaminonda XV, 75, 2.
- Calydoniis contra Thesprotos auxiliatur Hercules IV, 36, 1.
- Calydonius aper a Diana Oenei agris immittitur IV, 34, 2; a Meleagro occiditur 34, 3.
- Camarinam occupant Geloï XI, 76, 5; XIII, 4, 2. Camarinaei auxilia mittunt Syracusanis 12, 4. Eorum agros populatur Himilco Poenus 108, 2. A Dionysio Syracusas migrare coguntur 111, 3. A Dionysio abalienati ad Leontinos divertunt 113; 4. Dionis socii XVI, 9, 5. Urbem frequentiore reddit et ampliat Timoleon 82, 7. Agathocle ad Ecnomum devicto, ad Hamilcarem deficiunt XIX, 110, 3. Ab Agathoclis milite graviter vexatis opem fert Xenodiceus dux Agrigentinarum XX, 32, 2. Urbs a Mamertinis excisa

- XXIII, 1, 3. Ab Hamilcare prodicione occupata, mox a Romanis capta 9, 4 seq.; 18, 1. XXIV, 1, 9.
- Cambalus, cognomen Gorgi Morgantini: quem vide, XXXIV, 11.
- Cambyses, frater Atossae, pater Cyri, regis Persarum XXXI, 19, 1. IX, 24. Rex Persarum, sub quo Persica arbor in Aegyptum translata I, 34, 7. Aegypto potitur I, 44, 3. Tempa Aegyptiorum expilat, et praeda regias Persiae exornat 46, 4; 95, 4. Circulum aureum monumenti Osymandyaec abstulit 49, 5. Aethiopes adortus in summum periculum incurrit III, 3, 1. Cambysae indoles X, 13, 1. Eiusdem in Amasis cadaver nequitia X, 13, 2; adversus templum Ammonis expeditio X, 13, 3. Afri et Cyrenaei ad eum, Aegypti dominum, legationem mittunt X, 14.
- Camelopardi Arabiae felicitatis II, 51, 1.
- Camelorum genera et utilitas in Arabia II, 54 seq.; III, 45, 4.
- Camelorum murus, Aegypti castellum, a Perdicca oppugnatur XVIII, 33, 6 seqq.
- Camera, urbs Latinorum a Latino Silvio condita VII, 3a, 7.
- Camicum in Sicilia IV, 78, 2. Agrigentorum castellum, prodicione a Romanis capitur XXIII, 9, 5.
- A. Camillus, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 3) XIV, 85, 1.
- Camira Oceanis. V. Caphira.
- Camirenses in Creta Iunonem Telchiniam colunt V, 55, 2.
- Camirus, Cercaphi et Cydippae filius, Camirum condit V, 57, 8.
- Camirus, urbs Rhodi, a Tlepolemo condita IV, 58, 8; a Camiro Cercaphi filio condita V, 57, 8. Huc ex Creta venit Althaeomenes 59, 2; XIII, 75, 1.
- Campani milites mercenarii Atheniensibus in Sicilia belligerantibus militant XIII, 44, 1. A Carthaginensibus non satis liberaliter dimissi 62, 5. Eorum ope Dionysius tyrannidem recuperat XIV, 9, 2. Entellam occupant 9, 9. Catinae a Dionysio habitanda datur 15, 3. Aetnam commigrant 58, 2. Quamvis ab Himilcone sollicitati, in Dionysii societate persistunt 61, 5 seqq. Campani Aetnam habitantes a Timoleonte delentur XVI, 82, 4.
- Campanorum gens in Italia quando coaluerit XII, 31, 1. Campani Cumam expugnant 76, 5. A Romanis deficient, sed mox pacem cum iis faciunt XIX, 76, 3 seqq. Campani Rheginos caedunt XXII, 1, 2, 3. Campanorum vitae mollities corrumpit exercitum Carthaginensium XXVI, 11.
- Campe monstrum a Baccho Ammonio ad Zabirnam Libyae urbem interficitur III, 72, 3.
- Campylus, Aetoliae fluvius XIX, 67, 3.
- Canace, Aetoli f., ex Neptuno parit Triopam V, 61, 3.
- Candalus, Solis e Rhodo f. V, 56, 5. Ex Rhodo insula Con proficiscitur V, 57, 2.
- Canes, Cephali f., Phylacensium rex, uxorem ducit Euadnen, Peliae filiam IV, 53, 2.
- Canes ab Aegyptiis religiose culti I, 18, 1. Canes Indici fortissimi XVII, 92.

- Canis (Sirii) in sidere oritur Isis I, 27, 4.
- Canis, Lesbi promontorium XIII, 97, 3.
- Canobicum Nili ostium I, 33, 8.
- Cantium, Britanniae promontorium V, 21, 3.
- Canusii a Romanis subiguntur XIX, 10, 2.
- Capaneus, Argivorum dux, ante Thebas cadit IV, 65, 8.
- Caphira (Camira?), Oceani filia, cum Telchinibus Neptunum educat V, 55, 1.
- Capitales poenas in Aegypto Sabaco abrogat I, 65, 3.
- Capitolium ab Iunonis anseribus servatur XIV, 116, 6.
- Cappadociam subigit Ninus II, 2, 3. Eumeni provincia assignatur XVIII, 3, 1. Ariarathe regulo devicto, a Perdicca Eumeni traditur XVIII, 16, 3. Nicanori ab Antipatro assignatur XVIII, 39, 6. Cappadociae regum stemma et tempora XXXI, 19. [Conf. Io. Ios. Hisely Disputatio de historia Cappadociae Trai. 1836, p. 116 seqq.] Cappadoces XXXVII, 28.
- Caprianus, mons Siciliae XXXVI, 4, 2.
- Caprima (Loryma?), urbs Cariae XIX, 68, 5.
- Caprium, castellum in Etruria, Romani expugnant XX, 44, 9.
- Capua, urbs Italiae XIX, 76, 4. Ad Hannibalis partes accedit XXVI, 11. Annonae penuria pressa 14. A Romanis rebellionem vexata XXXVI, 2, 2a.
- Capys, Assaraci f., pater Anchisae IV, 75, 5.
- Capys, Epiti Silvii in regno Latinorum successor VII, 3a, 3. Eius filius Calpetus, ibid.
- Carae sive Carrhae, pagi Babyloniae XIX, 12, 1; 91, 1.
- Carae, pagi Asiae ultra Pasitigrim siti XVII, 110, 3.
- Carani, Macedonum regis, genus secundum Theopompum aliosque scriptores recensetur VII, 15. Caranus ante primam Olympiadem cum copiis Peloponnesiis expeditionem in fines Macedonum suscipit VII, 16, 1; Orestarum rex auxilium eius contra Eordenses implorat mercedis loco dimidiam regni partem concedens 16, 2; Carano in regno succedit Coenus filius 16, 3.
- Carbae Arabes III, 46, 1.
- Carbonis et Silani a Cimbris accepta ingens clades XXXIV, 37.
- Carbunculi in Hespera insula III, 53, 6.
- Carcinus tragicus citatur V, 5, 1.
- Carcinus, Atheniensis, dux cum exercitu in Peloponnesum missus oras maritimas vastat XII, 42, 7.
- Carcinus, Reginus, Agathoclis tyranni pater XIX, 2, 2.
- Cardia, urbs Chersonesi XIII, 49, 3; XVI, 34, 4.
- Carduchi, gens Asiae, quorum regionem magna cum difficultate Graeci peragrant XIV, 27, 3.
- Cares, Psammetichi mercenarii I, 66, 12. In Asiam secum ferunt Augen IV, 33, 10. Latmia pulsi Naxum insulam tunc desertam occupant V, 51, 3. Eorum rex Naxus de se insulam nominavit, ib. Post Troiana tempora Symen insulam occupant; sed siccitate deinde ingruente pulsi ad Uranium considunt 53, 2. Cares in Cariae Chersoneso a Curetibus

- subiguntur 60, 3. Cares post Troiam captam maris imperium tenentes Cycladas insulas subigunt; postmodum vero barbara gens Carum iis ciicitur a Graecis VII, 12; V, 84, 4. Cares maris imperium tenent post Milesios VII, 13. Caribus de auxilio a Milesiis contra Persas petendo percontantibus oraculum quid responderit X, 25. Cares octoginta naves Xerxi contra Graecos suppeditant XI, 3, 7. Cares in bello Peloponnesio Atheniensium socii XII, 42, 5.
- Cariam subigit Ninus II, 2, 3. In eam venit Triopas, unde dictum Triopium promontorium V, 57, 6. Cariae Chersonesus unde nomen accepit V, 60, 1. Cariae urbes subiicit Cimón XI, 60, 4. Cariae regulus Hecatomnus XV, 2, 2. Caria Asandro assignatur XVIII, 3, 1 et 39, 6. Cariae urbes in libertatem vindicat Antigonus XIX, 75, 3 seqq. Caria, victo Antiocho, Rhodiis datur a Romanis XXIX, 11.
- Carina, urbs Mysiae XX, 111, 4.
- Carmania, Asiae regio XVII, 105, 7. Eius praefectus Tlepolemus XVIII, 3, 3; 39, 6. Carmaniam olim subegit Ninus II, 2, 3.
- Carme, Eubuli f., ex Iove in Creta parit Britomartin V, 76, 3.
- Carpasiam, Cypri urbem, expugnat Demetrius Antigoni filius XX, 47, 2.
- Carpathum insulam Minos tenuit; multo post Ioelus Argivus coloniam huc deduxit V, 54, 4; XX, 93, 2.
- Carthae in Mesopotamia. V. Carrae.
- Cursula. V. Castula.
- Carthaginienses Hecatompylum in Libya olim ab Hercule conditum in potestatem redigunt IV, 18, 1. Heracleam in Sicilia diruunt 23, 3. Venerem Erycinam colunt IV, 83, 4. Mercenarios rebelles in deserta insula exponunt V, 11. Sardiniae incolas indigenas ad servitutem adigere non potuere 15, 4. Tyrrhenis ob-sistunt ne coloniam in insulam a Phoenicibus repertam deducant 20, 4. Carthaginiensium colonia Ebesus in Pityussa insula 16, 3. Carthaginienses Iberiam tenentes, metallorum fodinas ibi aperiunt 38, 2. Saturnum sacris et diebus festis locisque ab eo dictis colunt 66, 5. In-ita cum Xerxe rege societate, Graecos in Sicilia et Italia bello opprimere moliuntur XI, 1, 4 seq. Copiarum ducem constituunt Hamilcarem (quem vide) 20, 1. Eorum classis ad Himeram a Gelone incenditur; pedester exercitus ad interneccionem caeditur 21, 3 seqq. Carthaginenses ex clade Himerensi superstitites, dum in patriam revertuntur, mari hauriuntur fere omnes 24, 2. Carthaginensium post acceptum cladis nuntium summa consternatio et luctus publicus 24, 3 seq. Legatos ad Gelonem mittunt 24, 4. Aequis conditionibus pacem a Gelone impetrant 26, 2. Damaretam, Gelonis uxorem, aurea corona honorant, ibid. Gelonis monumentum diruunt 38, 4. Himeram ur-

bem excindunt 49, 3. Ab Segestanis attrahuntur in Siciliam contra Selinuntios XIII, 43, 3. Eorum sub Hannibale in Sicilia res gestae 54—62 (vide Hannibal). Eorum potestati in Sicilia subiectas regiones populatur Hermocrates 63, 4 seq. Syracusanorum legatis de pace transigentibus aures non praebent; novum parant bellum; Therma urbem in Sicilia condunt 79, 8. Hannibalem iterum ducem creant, adiuncto Himilcone 80, 1. Exercitus pars in Siciliam praemissa ad Erycem a Syracusanis proelio navali vincitur 80, 6. Agrigentum obsident 85; peste infestantur; qua etiam Hannibal correptus succumbit 86, 1 seqq. Agrigentum capiunt et everunt 90 seqq.; 96, 6. Gelam obsidere constituunt, ib. Eorum bona in Sicilia Dionysii iussu diripiuntur; legatis Carthaginem missis bellum indicitur XIV, 46, 1 seqq. Exercitum conscribunt 47, 1 seqq. Interea Carthaginensium in Sicilia urbes aggreditur Dionysius 47, 7 seqq. — Subita incursione naves in Syracusarum portu diruunt 49, 1 seqq. Himilconem summum imperatorem creant; denuo copias colligunt 54, 4 seq. Eorum in Sicilia res gestae. V. Himilco. Post clades in Sicilia acceptas, sociorum in Libya defectione belloque affliguntur; deorum numina placanda putant; nova sacra Graecorum ritu instituunt 77. Receptis viribus bellum in Sicilia instaurant Magone imperatore (v. Mago) 95, 1 seqq. Initio

sub Magone duce duobus proeliis vincuntur, deinde sub Magonis filio magna victoria potiti, pacem Dionysio concedunt; pacis condiciones XV, 15—17. Hipponium antiquis incolis restituunt. Pestilentia afflicti Afri et Sardi deficiunt, sed in potestatem rediguntur 24. Carthaginienses conatus Dionysii novum parantis bellum reprimunt 73, 4. Cum iis pacem facit Dionysius iunior XVI, 5, 2. Carthaginienses Hicetam Syracusanorum principem sibi adiungere student 66, 1. Exercitum duce Hannone in Siciliam transmittunt 67, 2. Contra Timoleontem bellum parant 73, 3; 77, 4. A Timoleonte duobus proeliis funduntur 78—80. Gesconem Hannonis, ex exilio revocatum, ducem creant 81, 3. De pace legatos in Siciliam mittunt 81, 4; pacis conditionis 82, 3. Carthaginienses classem 60 navium in Siciliam mittunt XIX, 102, 8. Interea agros eorum et castella vastat et expugnat Agathocles, ibid. Eorum auxilium implorat Dinocrates, exulum Syracusanorum dux 103, 1. Magnum Syracusarum portum ingressi naves nonnullas pessumdant, captisque manus amputant 103, 4; eodem modo statim post captos nonnullos Carthaginenses tractat Agathocles 103, 5. Ecnomum collem occupant; contra Agathoclem ad proelium lacessentem descendere non audent 104, 4; nova classis 130 navium Carthagine duce Hamilcare in Siciliam mittitur; cuius maiorem par-

tem obruens tempestas pessumdat; damnum Hamilcar resarcire studet 106. Castris in Ecnomo colle positis et e regione stante Agathocle, utrosque a pugna deterret vetus vaticinium; tandem quum ad proelium res devenit, initio superior est Agathocles, mox vincunt Poeni 108—109. Plurimae Agathoclis urbes ad ipsos deficiunt 110, 3 seq. — Carthaginienses in Africa, Agathoclis adventu cognito, summa in trepidatione versantur XX, 9, 3 seqq.; Hannonem et Bomilcarem summos belli duces creant 10, 1; proelio commisso Hanno occumbit, Bomilcar suis inseruiens consiliis fugam arripit 12; Carthaginienses deos iratos placare student 14; in Siciliam mittunt, qui auxilia requirant et rumorem divulgent Agathoclem esse victum; castris hostium ad Tunetem positis, absente Agathocle, potiuntur; Tunetem obsident, sed mox stratagemate decepti, relictis machinis Carthaginem refugiunt 17, 2 seqq. Eorum oppida ducenta capit Agathocles 17, 6. Nonnulla recuperant 18, 1. Denuo clade afficiuntur 18, 2. In Sicilia exercitus a Syracusanis fugatur, Hamilcar dux captus trucidatur 29—30. Classis in ora Siciliae decem Syracusanis navibus potitur 32, 5. Caput Hamilcaris Carthaginiensibus in Africa ostendit Agathocles 33, 1; qui mox ex improvise adortus eos nova clade afficit 34, 6 seq. Acride inde proelio commisso iterum succumbunt 38. Bomil-

carem tyrannidem occupantem opprimunt, ac supplicio afficiunt 44, 2 seqq. Contra hostem tripartitum exercitum emittunt 59. Hannone duce Aeschionem vincunt 60, 3. Himilco Eumachum fundit 61, 4 seqq. Agathoclem Syracusis denuo in Africam transgressum proelio fundunt 64. Castrorum incendium magni tumultus et trepidationis causa 65 seq. Agathocle in Siciliam fuga elapso, cum relictis militibus transigunt, quartoque belli anno libertatem recuperant 69, 3 seqq. Cum Agathocle pacem faciunt; eius condiciones 79, 5. Contra eos novam expeditionem parat Agathocles XXI, 16. Carthaginienses Menoni contra Syracusanos belligeranti sese adiungunt XXI, 18. Hicetam ad Teriam fluvium clade afficiunt XXII, 2. Foedus pangunt cum Mamertinis contra Pyrrhum 7, 4. Rhegium oppugnare coeperunt, in societatem advocatis Romanis; sed ab incepto mox desistunt 7, 5. Syracusas obsidentes contra Pyrrhum ex Italia advenientem pugnare non audent 8. Carthaginiensium praesidium Agrigento exturbatur XXII, 10, 1. Carthaginiensium urbes Siculae a Pyrrho occupantur, praeter Lilybaeum; de pace legatos ad regem mittunt, frustra 10, 2 seqq. Pro Mamertinis faciunt; sed mox Messana eiectioni, una cum Hierone foedus pacti Messanam obsidione cingunt 13; XXIII, 1, 2. Carthaginiensium de pace ad Romanos legatio XXIII, 2. Ad

- Messanam a Romanis vincuntur 3. Carthaginienses Romanos in Africam traicientes facili negotio repellere potuissent, sed prae trepidatione rem gerendi opportunitatem praetermittunt 11. Eorum ad Regulum de pace legatio 12. Ob impendentium periculorum magnitudinem intermissa iam diu sacrificia revocant 13. Eorum dux Xanthippus 14. Proelio navali a Romanis vincuntur 18, 1. Classem Romanorum aggredi non audent 19. Selinuntios Lilybaeum transferunt XXIV, 1, 1. Ad Lilybaeum opera Romanorum incendunt XXIV, 1, 3; XXIV, 2. Sub Hannone vincuntur proelio navali 11. Pax cum Romanis facta 14. Bello adversus mercenarios gesto in summum discrimen adducti XXV, 2. Deficient Hippacriini et Uticenses 3, 2. Bellum contra mercenarios post quattuor annos finitur ab Hamilcare 5, 2. Carthaginienses de Sardiniae possessione multa sustinere certamina 7. Veniunt ad eos Romanorum legati, pacem aut belli optionem senatui Punico proponentes 16. Carthaginienses in Micatanos Numidas saeviunt; unde semper hi summo odio Poenos persecuti sunt XXVI, 23. Carthaginienses annonae penuria pressi com metu Scipionis potiuntur XXVII, 11. Quamobrem missi Carthaginem Scipionis legati vix effugiunt rabiem populi; sed tamen Scipio Carthaginiensium legatos, qui tempestatis vi in manus eius venerant, praestat incolumes XXVII, 12. Carthaginienses bello Massinissae illato foedus cum Romanis factum solvunt. De qua re legatos mittunt Romam XXXII, 2 et 3. Res patriae Romanis dedentes urbem deserere iubentes 6. Carthaginienses feminae pro patriae salute mundo se orbant 9. Urbs flammis vastatur 24. — Carthaginiensium in duces virosque illustris iniquitas XX, 10, 3. Saturno pueros immolant 14, 4. Carthaginienses mercenariis copiis potentes XXIX, 6.
- Carthago 160 annis ante coloniam in Pityussam ductam condita V, 16, 3. Flammis devastatur XXXII, 24; urbis portus 13; muri 14. Carthaginem delendam esse Cato, servandam Scipio contendit XXXIV, 33.
- Carthago nova in Hispania ab Hasdrubale condita XXV, 12
- Carthalo, Carthaginiensium praetor, auxilio venit Drepano urbi a Romanis obsesae XXIII, 18, 1. Post naufragium Romanorum Agrigentum occupat et incendit 18, 2. Naves aliquot Romanorum submergit XXIV, 1, 7. Cum eo configere non audent Romani, ib. Romanorum praesidium Aegithallo exturbat 10.
- Carystii in Euboea, Atheniensium socii in bello Lamiaco XVIII, 11, 1. Eos in societatem recipit Ptolemaeus Antigoni dux XIX, 78, 3.
- Carystus, urbs Euboeae, a Dryopibus condita IV, 37, 2.
- Casia, planta Arabiae felicitis II, 49, 3.
- Casius, mons in Syriae et Ae-

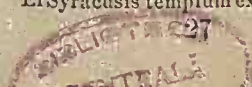
- gypti confiniis XX, 74, 2, a quo nominatus sit VI, 2, 10.
- Casius, Alexandri Balae dux XXXII, 9d.
- Caspiae portae in Asia II, 2, 3.
- Caspianam, Asiae regionem, subigit Ninus II, 2, 3.
- Caspii sive Hyrcani maris memorabilia XVII, 75, 3; II, 43, 5.
- Cassander, Alexandro M. Thracum et Paeonum in bello Persico dux XVII, 17, 4. Antipatri patris iussu, Antigono chiliarchus militat XVIII, 39, 7. Polysperchonti chiliarchus adiungitur 48, 4. Ipse sibi principatum vindicaturus cum Ptolemaeo aliisque arma sociare parat 49, 1 seq. Ad Antigonum in Asiam transit 54. Piraeum occupat 68. Aeginetas sibi adiungit; Salaminem obsidet, sed mox Polysperchontis interventu territus recedit 69, 1. Nicanorem cum classe ad Hellespontum mittit 72, 2. Plurimas Graeciae civitates sibi adiungit; cum Atheniensibus pacem facit, urbisque curatorem designat Demetrium Phalereum 74; Nicanorem in Piraeum reducem e medio tollit 75, 1. Cassandri frater Nicanor et centum ex amicis eius ab Olympiade necantur XIX, 11, 8. Ex Peloponneso in Macedoniam tendit contra Olympiadem; Callam contra Polysperchontem, Diniam ad occupandas Thermopylas mittit 35; Olympiadem in Pydna urbe inclusam obsidet 36. Eam in summas angustias adigit 49. Fugientem capit 50, 5. Pydna, Pella, Amphipoli positur 50, 6 seqq. Aristonoum ducem ac deinde Olympiadem necat 51. Thessalonicen, Alexandri sororem, ducit 52, 1. Cassandream urbem condit 52, 2. Rhoxanen cum filio Amphipoli custodiendam curat 52, 4. Eurydicen et Philippum regem magnifico funere honorat 52, 5. In Peloponnesum expeditionem suscipit, ibid. In Boeotiam delatus Thebas instaurat 53, 2; 54, 1. In Peloponnesum navibus transgressus Argos, Hermionidem et Messeniae urbes plerasque in suas partes pertrahit; deinde, relicto Molycco duce, in Macedoniam redit 54, 3 seq. Cassandrum Ptolemaei legati adeunt de bello contra Antigonum suscipiendum 56, 3. Veniunt Antigoni legati de servanda amicitia 56, 4. Ptolemaeo se iungens bellum parat 57. Ex Boeotia in Peloponnesum transit; Cenchrreas expugnat; Orchomenum capit 63, 4 seq. E Peloponneso in Macedoniam redit 64, 1. Societatem init cum Alexandro, quem Peloponnesi ducem et praetorem declarat 64, 3. Contra Aetolos expeditionem suscipit; Lycisco duce in Acarnania relicto, Leucadem sibi adiungit, Apolloniam capit; cum Glaukia Illyriorum rege foedus facit; Epidamnios in suas partes trahit; redit in Macedoniam 67, 3 seqq. Exercitum in Asiam mittit, ut sociis auxilium ferat et Antigonum a transitu in Europam arceat 68, 2 seqq. Per Philippum ducem Epirotas et Aetolos magnis cladibus afficit 74, 3 seqq. Cum Antigono colloquitur, sed re infecta discedit; Graeciae

- res iterum sibi vindicaturus Oreum obsidet; contra Telesphorum et Medium Antigoni duces pugnat 75, 6 seq. Orei obsidionem solvit, Chalcidem proficiscitur; mox de Macedonia timens, relicto Chalclide Plistarcho praesidii praefecto, Oropo capta, et societate cum Thebanis inita, in Macedoniam redit 77, 5 seq. Facta cum Alceta Epirota pace contra Apolloniatas defectores movet, sed proelio pulsus in Macedoniam redit 89, 2. Pace cum Antigono facta, summus Europae dux, donec Alexander Rhoxanes filius ad maturam aetatem pervenisset, declaratur 105, 1. Alexandrum et Rhoxanen interficit 105, 2. Autariatis in regione ad Orbelum montem sedes assignat XX, 19, 1. Ptolemaeum, Antigoni ducem, sibi adiungit 19, 2. Contra eum novus motus Polysperchon excitat 20. Pollicitationibus inducit Polysperchontem ut Herculem, Alexandri filium, e medio tollat 28, 1. Pacem facit cum Ptolemaeo hac conditione ut quas quisque tum haberet urbes in potestate retineret 37, 2. Cassandri praesidium Athenis pellit Demetrius 45. Cassander, Antigoni exemplum secutus, regem se appellat 53, 4. Frumenta Rhodiis a Demetrio obsessis suppeditat 96, 3. Cum eo bellum Demetrii 100, 6. Cassandri dux Prepelaus, Corintho eiicitur a Demetrio 103, 1 seq. Cassander ob Demetrii progressus sibi metuens pacem cum Antigono facere studet; hac spe deiectus Lysimachum, Ptolemaeum et Seleucum ad bellum contra Antigonum concitat 105, 106; in Thessaliam contra Demetrium movet 107, 1; 110, 3 seq. Res cum Demetrio componit 111, 1 seqq.; sed eo in Asiam regresso, Thessaliae urbes recuperat et Plistarchum ducem cum classe in Asiam Lysimacho auxiliatum mittit 112. Cum Ptolemaeo, Seleuco et Lysimacho contra Antigonum conspirat XXI, 1, 4. Corcyram obsidet 2, 1—3. Cassandri filii Antipater et Alexander; eius uxor a filio Antipatro interempta 7.
- Cassandream urbem in Pallene condit Cassander XIX, 52, 1. Urbis tyrannus Apollodorus XXII, 5.
- Cassiterides, insulae in Oceano Iberiae obiacentes a stanni ibi provenientis copia appellatae V, 38, 4.
- Sp. Cassius, consul (Ol. 75, 1) XI, 1, 2. Tyrannidem affectare visus, capitis damnatur XI, 37, 7.
- Cassopia, urbs Epiri XIX, 88, 3.
- Castabus, Chersonesi Cariae urbs, Hemitheae fano celebris V, 62, 1, 4.
- Castor, Argonauta IV, 41, 3. VI, 6.
- Castula (Carsula?) in Etruria a Q. Fabio consule (Ol. 117, 4) expugnatur XX, 35, 5.
- Catapultae Syracusis sub Dionysio tyranno inventae XIV, 42, 1.
- Cataracta (?), urbs Samnii, expugnata a Romanis XX, 26, 4.
- Cathaei, Indiae gens, ab Alexandro M. subigitur XVII, 91, 2. Eorum mos, ibid. §. 3.

- Catiliae coniuratio XL, 5. Catilina a Cicerone accusatus urbe excedit XL, 5a.
- Catina, urbs Siciliae, prioribus incolis ab Hierone eiectis, novis colonis e Syracusis et Peloponneso congregatis frequentatur; mutato nomine Aetna appellatur XI, 49, 1. Catinenses ab Hierone eiecti in Leontinorum civitatem transcribuntur, ibid. Hieronem post mortem heroicis honoribus afficiunt 66, 4. A Ducetio et Syracusanis victi in Inessam urbem commigrant; veteres Catinae cives patrias sedes recuperant 76, 3. Syracusanis contra Athenienses auxilia promittunt XIII, 4, 2. Cum Atheniensibus arma sociare coguntur 4, 5. Catina a Dionysio capta Campanis habitanda datur XIV, 15, 2 seq. Ad Catinam proelio navali Syracusani a Magone funduntur 59, 60. Catinensium tyrannus Mamercus Timoleonti se adiungit XVI, 69, 4. Catinenses, Agathocle ad Ecnomum devicto, ad Hamilcarem deficiunt XIX, 110, 3. Memoratur Catina etiam XXII, 8, 3; XXIV, 6.
- L. Cato Porcius cum Cn. Pompeio consul XXXVII, 2, 8.
- M. Catonis Porcii de luxuria Rom. querelae XXXI, 24 et XXXVII, 3. De Scipione dictum XXXII, 9a. De legatione ad Prusiam missa dictum XXXII, 20. Cato sententiam suam de Carthagine delenda usque repetens XXXIV, 33, 3.
- Catreus, Minois II et Pasiphaes f. IV, 60, 4. Cretensium rex, ab Althaemene filio occiditur V, 59, 1-3.
- L. Q. Catulus XL, 5, 1.
- Caucasus, Scythiae mons I, 41, 8; II, 43, 2. A nonnullis Paropamisus nuncupatur XVII, 83, 1. Promethei ibi spelaeum, ibid.; montem transit Alexander M., ibid.
- Caulonia, urbs Italiae XIV, 103, 3; XVI, 11, 3. Eam demolitur Dionysius; cives Syracusas transducit XIV, 106, 3.
- Caunum, Cariae urbem, Pharae Lacedaemonius oppugnat XIV, 79, 4. Antigonus expugnat XIX, 75, 5. Ptolemaeus I capit XX, 27, 3.
- Caystrius campus in Asia XIV, 79, 3.
- Cebalinus, a Nicomacho fratre de insidiis Alexandro M. paratis certior factus, rem indicat regi XVII, 79, 2 seqq.
- Cebalinus dux ab Antigono e medio tollitur XIX, 44, 1.
- Cebrenia, Troadis urbs, a Dercylida occupatur XIV, 38, 3.
- Cecrops eum *διφωής* fuisse dicitur I, 28, 7. Primus hostias adolet Minervae V, 56, 6.
- Cecryphalia, Peloponnesi promontorium XI, 78, 2.
- Cedon Atheniensis in proelio navali ad Samum contra Pollin Lacedaemoniorum nauarchum commisso alterum cornu classis Atheniensis duxit XV, 34, 5.
- Cei. V. Ceos.
- Celaenae, urbs Phrygiae XVIII, 52, 1; XIX, 69, 2; 93, 4.
- Celaeno, Atlantis in Libya regis f. III, 60, 4.
- Celaeno, Amazon IV, 16, 3.
- Celemetensium (?) ad Fulvium legati XXIX, 28.

- Celia, urbs Italiae, a Romanis capitur XIX, 101, 3.
- Celonae, Asiae populus, ad quos Euboei a Xerxe capti abducuntur XVII, 110, 4.
- Celtae, Oceani accolae, Dioscuros colunt IV, 56, 4; rei causa, ibid. Celtae et Galli ab ipsis Gallis distinguuntur, a Romanis uterque populus uno Gallorum nomine designatur V, 32, 1. Ceterum v. Galli. Celtae cum Iberis de agris certant; postea connubia cum iis contrahunt; unde orta natio Celtiberorum 33, 1. Celtae ebrii a Caecilio consule vincuntur XXIII, 21. Carthaginensium socii XXV, 2, 2. Celtae debellantur in Hispania ab Hamilcare XXV, 9. Cum Romanis bellum gerunt XXV, 13.
- Celtiberi, Iberi et Celtae connubiis mixti V, 33, 1; eorum virtus, vestitus, arma, pugnandi ratio, mores, victus etc. 33, 2 seqq. Minaces XXXIII, 24.
- Celtibericum bellum igneum XXXI, 40.
- Celtica II, 47, 1; V, 24, 1, 2. Celticam regionem adiens Hercules ne diutius ibi advenae immolarentur effecit, et Alesiam urbem condidit IV, 19, 1.
- Celticum Romanorum bellum XXV, 14.
- Celtici regis filia ex Hercule parit Galaten, a quo Galatarum s. Gallorum populus denominatur V, 24, 3 seqq.
- Cenaecum, Euboeae promontorium IV, 37, 5.
- Cenchreae ad Isthmum Pelop. XI, 16, 3; XV, 68, 3. Eas expugnat Cassander XIX, 63, 4.
- Cenomanis arma contra ius adi- mit M. Fulvius (Furius) praetor XXIX, 14.
- S. Censius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 3) XIV, 85, 1.
- Centauri IV, 8, 4. Ixionis et Nepheles liberi IV, 69, 5; 70, 1. Bellum inferunt Pirithoo et Lapithis 70, 2; Centauri in nuptiis Pirithoi 70, 3. Ab Hercule debellantur IV, 12, 3 seqq.
- Centoripini in Sicilia XIII, 83, 4. Eorum princeps Damon XIV, 78, 6; Nicodemus XVI, 82, 4. Centoripini urbem Agathoclis praesidio firmatam Syracusanis exulibus tradituros se pollicentur XIX, 103, 3. Fraude detecta, molitionis auctores ab Agathocle iugulantur 103, 4. Urbem noctu clam ingressus Agathocles eiicitur XX, 56, 3. Centoripinis partem agri Ameseli dedit Hiero XXII, 13, 1. Obsessi a Romanis XXIII, 4, 1.
- Centrites fluvius Armeniae XIV, 27, 7.
- Ceos, ubi cultus Aristaeus IV, 82, 1.
- Cephaleniae urbes in potestatem redigit Tolmides XI, 84, 7. Ab Atheniensibus in societatis fidem recipiuntur XII, 43, 5. Cephalenia Messenii a Spartanis eiiciuntur XIV, 34, 2. Cephaleniae urbes Atheniensibus se adiungunt auctore Timotheo XV, 36, 5.
- Cephaloedium, castellum Siciliae XIV, 56, 2. Proditione occupatur a Dionysio XIV, 78, 6. Ab Agathocle expugnatur XX, 56, 3. A Romanis capitur XXIII, 18, 3.
- Cephalus, pater Canae, Phylacensium regis IV, 53, 2.
- Cephalus, Corinthius, Dioclis

- leges corrigit, iussu Timoleontis XIII, 35, 3; XVI, 82, 6.
- Cephalus, Epirota, Charopis calumniis oppressus Persei partibus se adiungit XXX, 5.
- Cepheus, pater Andromedae IV, 9, 1. Eius filii septemdecim, Herculis comites, in pugna contra Hippocoontis filios cadunt IV, 33, 6.
- Cephision, dux Thebanus XVI, 39, 2.
- Cephisodorus, archon Athen. (Ol. 103, 3) XV, 76, 1.
- Cephisodorus, archon Athen. (Ol. 114, 2) XVIII, 2, 1.
- Cephisodotus (Cephisodorus?) archon Athen. (Ol. 105, 3) XVI, 6, 1.
- Cephisophon, archon Athen. (Ol. 112, 4) XVII, 74, 1.
- Cephisus, Bocotiae fluvius I, 39, 13.
- Cephren, Chemmidis frater, rex Aegypti per 56 annos I, 64, 1; pyramidem unam exstruxit 64, 2.
- Cepi, locus ad Bosporum XX, 24, 2.
- Cepus, bestia, describitur III, 35, 6.
- Cerastae (serpentes cornuti) in Aegypto I, 87, 6.
- Cerasus, urbs Asiae, Sinopensium colonia XIV, 30, 5.
- Cerata, colles in Megaride XIII, 65, 1.
- Ceraunaea (Cesauna?), urbs Italiae XX, 26, 3.
- Ceraunii montes in Libya III, 68, 1; 70, 4.
- Cerberum ex Orco ad superos adducit Hercules IV, 26, 1.
- Cercaphus, Solis e Rhodo f. V, 56, 5. Post Ochimum regiam habet in Rhodo potestatem; uxor eius Cydippe, Ochimi filia V, 57, 7. Cercaphi filii
- tres Lindus, Ialysus et Camirus, qui regnum inter se partiti sunt V, 57, 8.
- Cercina, insula maris mediterranei V, 12, 4.
- Cercola (Oericoli?), locus Italiae XXXVII, 2, 7.
- Cercopes, praedones, in Lydia ab Hercule delentur IV, 31, 7.
- Cercyon a Theseo interficitur IV, 59, 5.
- Ceres, comparatur cum Iside Aegyptia I, 13, 5; V, 69, 1. (Conf. Demeter). Cur Erechthei tempore Atticam venisse dicatur 29, 2. Bacchi ex Iove mater III, 62, 6; 64, 1. Fruges largitur hominibus IV, 3, 5; V, 77, 4. In Herculis honorem parva mysteria instituit IV, 14, 3. Cereri et Proserpinae Hercules sacra instituit apud Syracusanos IV, 23, 3. Ei sacra est Sicilia V, 2, 3. Ceres et Proserpina frugum in Sicilia repertrices 2, 5 et 4, 3. Ceres Proserpinam investigans 4, 3. Cereri quo anni tempore et qua ratione festa peragantur a Siculis V, 4, 5. Ceres Cadmo in nuptiis fruges offert 49, 1. Cereris lacus excisus a Triopa V, 61, 7. Ceres, Rheae et Saturni filia; eius de hominibus merita 66, 1. Post raptam filiam Iovis odio et moerore omne frumentum comburit, ib. §. 2. Filia inventa, Iovi reconciliata Triptolemo semina frugum tradit, ib. — Ceres *Ἐσσοπόρος* I, 14, 4; I, 25, 1; V, 5, 2; V, 68, 3. Mater Eubuli V, 76, 3; ex Iasione mater Pluti V, 49, 4; 77, 1. Ceres, Saturni et Rheae filia V, 68, 1. Coeli e Vesta filia VI, 2, 8. Ei Syracusis templum exstruit

- Gelo; eidem aliud aedificare coepit ad Aetnam XI, 26, 7; ei sacra instituunt Carthaginienses XIV, 77, 5.
- Cerfennia, urbs Italiae (v. Serennia) XX, 90, 4.
- Cerii (Caeritae?) Gallorum partem in campo Thrausio obtruncant XIV, 117, 6.
- Cerne, Atlantiorum ad Libyam occidentalem insula, ab Amazonibus occupatur III, 54, 4. Cernaei 5.
- Cersobleptes, Cotyis f., a Philippo abalienatus, Chersonesi urbibus praeter Cardiam Atheniensibus cedit XVI, 34, 4. A Philippo vincitur 71, 1.
- Cerycum (*κηρύκων*) in Attica dignitas a pastophoris Aegyptiis derivanda I, 29, 4.
- Cerynes, Temeni f., patri insidiatus VII, 14a.
- Ceryniam in Cypro expugnat Seleucus XIX, 62, 6. Ceryniae princeps cum Antigono societatem init XIX, 59, 1; a Ptolemaeo Aegypti rege comprehenditur XIX, 79, 4.
- Cetes s. Proteus (quem v.), rex Aegypti I, 62, 1.
- Ceteus, Indorum dux in Eumenis exercitu, proelio cadit; uxorum eius contentio heroica XIX, 33 seq.
- Ceyx, Trachiniae rex, ad quem Calydone commigrat Hercules cum Deianira IV, 36, 5. Heraclidas e ditione sua expellere ab Eurystheo iubetur 57, 1 seq.
- Chabinus, mons in ora Arabica III, 45, 3.
- Chabrias, archon Athen. (Ol. 91, 2) XIII, 2, 1.
- Chabrias, Atheniensis, in locum Iphicratis succedens Corinthum mittitur XIV, 92, 2. Ab Acori Aegypti rege dux copiarum creatur; mox in patriam revocatur XV, 29, 2 seq. Belli Lacedaemoniis inferendi dux designatur 29, 6. Nova pugnae ratione utitur contra Agesilaum in Boeotia 32, 5. Lacedaemonios proelio navali inter Parum et Naxum commisso vincit 34, 4 seqq. Abderitis contra Thraeces auxiliatus, dolo interfectus est (ut summa acrisia ponit Diodorus; non enim de alio Chabria quodam, nec de alio nomine a scribis corrupto cogitandum est) 36, 4. Lacedaemoniis auxilio missus, Thebanos ab introitu Peloponnesi arcerestudet 68, 1. Corinthum contra Boeotos defendit 69, 1 seq. Tacho regi militat, classis praefectus 92, 3. Contra Chios proelio commisso cadit XVI, 7, 3, 4.
- Chabryes, Chemmidis filius et secundum nonnullos in regno successor I, 64, 1.
- Chaereas, dux Atheniensium XIII, 49, 6; 50, 10; 51, 2.
- Chaerondas, archon Athen. (Ol. 110, 4) XVI, 84, 1.
- Chaeronea, urbs Boeotiae, a Tolmide capitur XII, 6, 2. Obsidet eam Onomarchus; obsidionem solvunt Thebani XVI, 33, 4. Prope urbem Phalaeus Phocensium imp. a Boeotis vincitur 38, 7. Proelio clara, quo libertatem Graeci amiserunt XVI, 85, 2 seqq.
- Chai (Taochi?), Asiae populus XIV, 29, 1.
- Chalcidenses Euboeae, ex decimatione consecrati, Apollinis iussu Rhegium condunt VIII, 23, 2; XII, 54, 4. Eorum coloniae Torone XII, 68,

- 6, et Leontium XII, 53, 1. Cum aliis Bocotis ab Atheniensibus deficientes Euripum aggere obstruunt XIII, 47, 3 seqq. Demetrius Bocotorum praesidio liberat XX, 100, 6.
- Chalcidenses Thraciae Perdicca auctore ab Atheniensibus deficient, et in unam Olynthum urbem commigrant XII, 34, 2. Bellum iis movet Sitacles Thrax 50, 3. A Lacedaemoniis deficient XIV, 82, 3.
- Chalcidenses in Sicilia contra Syracusanos bellum gerunt; quod mox ab his componitur metu Carthaginiensium XIII, 56, 2.
- Chalcidicae Thraciae urbes a Philippo subactae XVI, 52, 9.
- Chalcidicus, collis prope Mesaniam XXIII, 1, 3.
- Chalcioecos Minerva XI, 45, 5.
- Chalcis, Asopi et Metopes f. IV, 72, 1.
- Chalcis, urbs Euboeae, ab Atheniensibus occupatur X, 24, 3; XIII, 47, 5. Cassandri praesidio tenetur XIX, 77, 6. A Ptolemaeo, Antigoni duce, liberatur XIX, 78, 2. A Boeotorum praesidio occupata, in libertatem vindicatur a Demetrio XX, 100, 6. V. etiam XXIX, 1 et 2.
- Chalcis Arabiae in confiniis XXXIII, 4a.
- Chaldaei sacerdotes, astrologi I, 28, 1; II, 24, 2; XV, 50, 3; a Belo oneribus publicis eximuntur I, 28, 1. Aegyptiorum discipuli 81, 6. Eorum officia et studia II, 29. Doctrina de mundi natura, planetarum et fixarum stellarum systemate, de luna et terra et chronologia 30 et 31. Vaticinia data Alexandro XVII, 112, 2 seqq.; et Antigono XIX, 55, 7.
- Chaldaei s. Chalybes, Asiae populus XIV, 29, 2.
- Chalestrum in Macedonia a Perseo expugnatur XXX, 4.
- Chares, archon Athen. (Ol. 77, 1) XI, 53, 1. Cum Callia pacis cum Lacedaemoniis incundae legem et condiciones scribit XII, 7.
- Chares Atheniensis Phliasios ab Argivis obsessos liberat XV, 75, 3. Post Leosthenem dux Atheniensium classis constitutus, vesania sua efficit ut patria male apud socios audiat 95, 3. Chium oppugnat XVI, 7, 3, 4. Chareti collegae adduntur Iphicrates et Timotheus 21, 1. Hos orta tempestate navale proelium committere nolentes proditionis accusat, utque a munere removentur efficit 21, 4. Artabazo, qui a rege defecerat, inconsulte auxiliatur 22, 1 seq. Sestum capit 34, 3. Atheniensium dux in proelio ad Chaeoneam XVI, 85, 2.
- Chariades, Atheniensium dux cum classe in Siciliam mittitur XII, 54, 4 seq.
- Charicles Atheniensis cum 30 navibus in Peloponnesum mittitur XIII, 9, 2.
- Chariclides, archon Athen. (Ol. 104, 2) XV, 82, 1.
- Chariclus (Charilaus), post Eunomum rex Lacedaemoniorum VII, 8, 4.
- Charidemus Atheniensis Persis militans, quum optima consilia daret Dario Codomanno, ob nimiam oris libertatem neci traditur XVII, 30, 2 seqq.
- Charinus, archon Athen. (Ol. 118, 1) XX, 37, 1.

- Charisander, archon Athen. (Ol. 101, 1) XV, 36, 1.
- Charmus, Aristaei filius IV, 82, 4.
- Charmuthas, peninsula Arabiae cum portu eximio III, 44, 7.
- Charon apud Aegyptios I, 92, 2. Charonem Graeci finxerunt ad imitationem Charonis illius, qui apud Aegyptios in funerationum ritibus cadaver navigio vehit I, 96, 8.
- Charondas, Thuriorum legislator XII, 11, 3. Legum specimina 12; literarum magnam habet curam 13, 1 seq. Poetarum loci, quibus Charondae leges laudantur 14; lex de orphanorum tutela 15; leges in milites ignavos et desertores 16; leges temere novandi conatus repressi 17, 1 seq. Novatarum legum exempla 17, 4 seqq. Charondae mors voluntaria 19.
- Charops Thraciae regnum a Baccho accipit III, 65, 6; pater Oeagri, ib.
- Charops, Epirota, servum mittit ad Flaminium, qui Romanos per montium angustias in Macedonia duceret XXX, 5.
- Charops, Epirota (nepos praecedentis), malis suis artificiis Epiri quasi tyrannus evasit XXX, 5; XXXI, 31. Mater eius Philota, ib.
- Charopus ex Aglaia gignit Nireum; Symes insulae regem V, 53, 2.
- Chaon, Mediae urbs, ad quam paradysum condit Semiramis II, 13, 3.
- Chelone, locus in Megaride IV, 59, 4.
- Chelonophagi Aethiopes III, 21.
- Chemmo, urbs Thebaidis; Panis urbs a Graecis dicitur, quum Pani, Osiridis olim comiti, sacra sit I, 18, 2.
- Chemmis, rex Aegypti, 50 annis regnat; tres pyramides extruit I, 63, 2; eius frater Cephren; filius Chabryes 64, 1.
- Chenac, pagus Maliensis, Mysonis sapientis patria IX, 5.
- Chenius, mons Asiae XIV, 29, 3.
- Chersonesii a Thracibus vexati Dereylidam ex Asia auxilio advocant XIV, 38, 6.
- Chersonesus, urbs in Libya ab Amazonibus in Tritonide lacu condita III, 53, 6.
- Chersonesus rex de se nominavit Chersonesum Cariae V, 60, 1.
- Chersonesus Cariae unde nomen habeat V, 60, 1. Primum a Caribus tenetur, quos expellit deinde Curetes ex Creta transgressi. Tum regnum regionis occupat Cynus Argivus, qui Cynnum urbem ibi condit 60, 2 seqq. Post haec Chersonesum sibi subiicit Triopas, Solis filius, ex Rhodo et deinde ex Thesalia profugus 61. In Chersoneso Cariae fanum celeberrimum Hemitheae 62 seq.
- Chersonesum Thraciae aggreditur Pericles; agros ibi inter mille cives dividit XI, 88, 3.
- Chersonesi urbes praeter Cardiam Atheniensibus tradit Cersobleptes XVI, 34, 4.
- Chii quot naves una cum Ionibus et Samiis Xerxis classi adiunxerint XI, 3, 8. Atheniensibus in Samo obsidenda praesto sunt XII, 27, 4. Ab Atheniensibus deficiunt XIII, 34, 2. Chii exules a Cratesippida in patriam reducuntur; adversarios insula eiciunt; eieci Atarneum ca-

- stellum in continente opposita occupant XIII, 65, 3 seq. Chii a Laced. deficient XIV, 84, 3. Cum Atheniensibus societatem ineunt XV, 28, 3. Ab iis deficient; a Charete et Chabria oppugnantur XVI, 7, 3 seqq. Cum sociis Imbrum et Lemnum populantur; Samum obsident 21, 2 seq. Byzantiis a Philippo obsessis auxiliantur 77, 2.
- Chilonis sapientis mores et apothegmata IX, 8 seq.
- Chimaera VI, 7, 8.
- Chion, archon Athen. (Ol. 103, 4) XV, 77, 1.
- Chrisophus, dux copiarum, quas Cyro auxilio miserunt Lacedaemonii XIV, 19, 5. Conf. 21, 1. Post Clearchi mortem Graecorum in patriam redeuntium imperator creatur XIV, 27, 1. Trapezunte Byzantium ad naves advehendas mittitur XIV, 30, 4; re infecta redit 31, 3.
- Chironem invitus occidit Hercules IV, 12, 8.
- Chius insula a Rhadamantho datur Oenopioni filio V, 79, 1; 84, 3. Huc ex Lesbo coloniam duxit unus ex Macarei filiis 81, 7. Chium Thebanis adiungit Epaminondas XV, 79, 1. Insula potitur Memnon, Persarum imperator XVII, 29, 2.
- Chloris, Amphionis f., uxor Nелеi, cui peperit liberos duodecim IV, 68, 6.
- Choromnaeos (Choramnaeos), Asiae populum, subigit Ninus, rex Assyriorum II, 2, 3.
- Chortacana, urbs Hyrcaniae XVII, 78, 1.
- Chremes, archon Athen. (Ol. 113, 3) XVII, 87, 1.
- Chronologia Diodori I, 5, 1. De chronologia Aegyptiorum sententia I, 26. Chronologia Chaldaeorum II, 31, 9 seq.
- Chrysaor, Iberiae rex potentissimus IV, 17, 2; cuius filios caedit, terram in potestatem accipit, et famigeratas boves abigit Hercules IV, 18, 2. Eius f. Geryones V, 17, 4.
- Chrysas, fluvius Siciliae XIV, 95, 2.
- Chrysopolis, castellum Calchedoniae, a Thrasybulo et Therameno conditur; eius praesidium decimas a navigantibus e Ponto exigit XIII, 64, 2; XIV, 31, 4.
- Chrysothemis, Staphyli uxor, mater Molpadiae, Rhoeus, Partheni V, 62, 1.
- Chthonius, Neptuni et Symes filius, Symen insulam (a matre Chthonii sic nominatam) occupat V, 53, 1.
- Cianorum urbs in Asia XVIII, 72, 2.
- Ciborium, planta Aegypti I, 34, 6.
- Cicadae cur nullae reperiantur in Reginorum regione IV, 22, 5.
- Ciceronis uxor XL, 5. Cicero Catilinam urbe expellit XL, 5a.
- Cichorius post Brennum dux Gallorum XXII, 9, 2.
- Cici, planta Aegyptia I, 34, 11.
- Cicones in Thracia mysteria docet Orpheus V, 77, 3.
- Cilices sponte se dedunt Myrinae, Amazonum reginae III, 55, 4. Octoginta naves Xerxi contra Graecos suppeditant XI, 3, 7. Ab Artaxerxe deficient XV, 90, 3.
- Ciliciam subigit Ninus II, 2, 3; VI, 2, 10. Provincia Philotae

- datur a Perdicca XVIII, 3, 1. Philoxeno ab Antipatro assignatur XVIII, 39, 6. Ex Cilicia navis capta a Menedemo XX, 93, 4. In Cilicia Apollinis Sarpedonii oraculum XXXII, 10, 2.
- Ciliciae portae XVII, 32, 2.
- Cilix, Ciliciae princeps, ab Iove roge subigitur VI, 2, 10.
- Cilix, pater Thebes, uxoris Corybantis V, 49, 3.
- Cimbri Silanum et Carbonem ingenti clade afficiunt XXXIV, 37. Conf. Cimmerici.
- Cimmerius Bosphorus IV, 28, 2. V. Bosphorus.
- Cimmerici, qui postea Cimbri vocati, Gallorum natio, Asiam invadunt V, 32, 4.
- Cimolia, urbs Megaridis XI, 79, 2.
- Cimon Miltiadis patris multam in se recipit X, 29; cum Elpinice sorore consuescit 30. Themistoclis opera vinculis liberatur 31. Classis Atheniensium praefectus, Eionem urbem a Persarum imperio liberat XI, 60, 2. Scyrum expugnat, ib.; in Piraeum reversus maiori navium numero se instruit 60, 3; tum Cariam petit, cuius urbes subigit, item Lyciae oppida 60, 4; ad Cyprum Persarum classem vincit 60, 6; terrestres regis copias ad Eurymedontem fluvium clade afficit XI, 61, 1 seq.; Cyprum renavigat 61, 7. Praeda ingens 62, 1. Cimone conciliatore Athenienses et Spartani quinquennes inducias faciunt 86, 1. In Cyprum missus Citium et Marium expugnat, Persas duobus proeliis fundit XII, 3; Salaminem obsidet 4, 2. In Cypro moritur 4, 6.
- Cinamomum in Arabia felice II, 49, 3.
- Cineas a Pyrrho legatus ad Romanos mittitur XXII, 6, 3.
- Cinna, urbs Italiae, ad quam Samnites proelio a Romanis vincuntur XIX, 76, 2.
- Cinnam adeunt Romanorum legati XXXVIII, 1. Ei exercitus imperium tradit Metellus, cap. 2; ei consulatu cedit Merula 3. Cinnae et Marii scelera 4.
- Cippi a Sesostri in Thracia positi I, 55, 7.
- Circaeum, promontorium Italiae IV, 45, 5.
- Circe, Aetiae et Hecates f., Sarmatarum regis uxor, quo veneno sublato, in insulam ad Oceanum aut Italiae promontorium abscedit IV, 45, 3 seq.; 50, 6.
- Circeios Romani coloniam ducunt XIV, 102, 4.
- Circumcisio, ritus originis Aegyptiae I, 28, 3; apud Colchos 55, 5; apud Troglodytas III, 32, 5.
- Cirrhæi a Graecis obsidione premuntur IX, 16.
- Cirtam, Libyae urbem, obsidet Iugurtha XXXIV, 31.
- Cissidas; a Dionysio cum novem triremibus Lacedaemoniis auxilio missus, ab Atheniensibus capitur XV, 47, 7.
- Cissii, Asiae populus, in Xerxis exercitu ad Thermopylas pugnant XI, 7, 2.
- Cissus, Temeni f., patri insidiatus VII, 14a. Thestii pater, inter maiores Carani numeratur VII, 15.
- Cithaeron, mons Boeotiae XI, 29, 4.
- Cithara ab Apolline inventa V, 74, 5.
- Citienses in Cypro a Persis au-

- xilia petunt contra Euagoram IV, 98, 2. Citiensium regulus, cum Antigono societatem inquit XIX, 59, 1.
- Citium in Cypro a Cimone expugnatur XII, 3, 3. A Selenco obsidetur XIX, 62, 6. V. praeterea XV, 3, 4; 4, 1; XX, 49, 1.
- Cius, urbs Mysiae XX, 111, 4.
- Cius, dux Mamertinorum, ab Hierone captus; eius mors XXII, 13, 2.
- Claudius Ugo (?), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 2) XIV, 82, 1.
- Ap. Claudius, consul Rom. (Ol. 78, 3) XI, 67, 1.
- Ap. Claudii decemviri facinus XII, 24, 1 seqq.
- Ap. Claudius, censor creatur (Ol. 117, 4). Eius instituta et de republica merita XX, 36, 1 seqq. Magistratu se abdicat 36, 4. Consul (Ol. 118, 2) 45, 1.
- Ap. Claudius Caudex, consul (Ol. 129, 1), Rhegio legatos mittit ad Hieronem et Hannonem de solvenda Messanae obsidione; Messanam transiicit, vincit Carthaginienses, Segestam frustra oppugnat XXIII, 1, 3 seqq.
- M. Claudius (Ap. Claudius Crassus ap. Liv. V, 1), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 1) XIV, 35, 1.
- P. Claudius Pulcher, consul, Appii filius, infeliciter rem gerit in Sicilia XXIV, 1, 5. Eius arrogantia XXIV, 3.
- T. Claudius (Ap. Claudius Crassus, decemviri filius, apud Liv. IV, 35), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 91, 1) XII, 82, 1.
- Clazomenae, in societate Atheniensium perstantes, exulum populationibus affliguntur XIII, 71, 1.
- Clazomenii de Leucae urbis sessione cum Phocacis certant XV, 18, 3.
- Cleandridas, Gylippi pater. V. Clearchus. Conf. Leandridas.
- Clearchus, Lacedaemoniorum dux XIII, 40, 6; in proelio ad Cyzicum 51, 1 seqq. Byzantii harmostes 66, 5. Ei a Calliocratida, si ipse ceciderit, imperatoris munus in pugna ad Arginusas demandatur 98, 2. Byzantiis missus ut rempublicam ordinaret, urbis tyrannidem occupat; dominatum deponere iussus haud paret; a Panthoida proelio victus Selybriam abscedit; ibi obsidetur; fuga arrepta ad Cyrum se confert, a quo dux copiarum creatur XIV, 12, 2 seqq.; 19, 8. Clearchus in proelio contra Artaxerxem commisso XIV, 22, 5; 23, 1; 24, 2 seq. Quomodo Artaxerxis legato ut arma traderent postulanti responderit 25, 1 seqq.; Graecorum superstium dux per mediterranea reditum adornat 25, 7. A Tisapherne capitur XIV, 26, 6; supplicio afficitur 27, 2.
- Clearchus (Cleandridas dicitur a Thucydide) Lacedaemonius, pater Gylippi, a Pericle corrumpti se passus, capitis damnatur XIII, 106, 10.
- Clearchus Heracleae Ponticae tyrannidem capessit XV, 81, 4. Moritur, succedit Timotheus filius XVI, 36, 3.
- Clearchus, Nausiclis f., ab Athen. cum Phocione legatus ad Nicanorem mittitur XVIII, 64, 5.
- Clearchus, Dionysii, Heracleae Ponticae tyranni, filius, frater Oxathrac, cui in regno succedit XX, 77, 1.

- Cleocritus, archon Athen. (Ol. 91, 4) XIII, 9, 1.
- Cleodaeus, Herculis ex serva filius IV, 31, 8.
- Cleodaeus, Hylli f., Herculis nepos, inter maiores Carani recensetur VII, 15.
- Cleodaeus, Eurybiadae filius, Croesi pater, Carani proavus VII, 15.
- Cleomantis, Clitorius, Olympionica (Ol. 111) XVI, 91, 1.
- Cleombrotus Agesipolidi fratri in regno Lacedaemoniorum succedit XV, 23, 2. Sphodriae auctor est ut sine ephorum consensu impetum in Piraeum faciat 29, 5. Belli Thebanis inferendi dux creatur 51, 4. In Boeotiam progressus ad Coroneam castra metatur 52, 1. In Phocidem abit, ubi ad Leuctra magno proelio victus cadit XV, 55.
- Cleomenes II fratri Agesipolidi in regno Lacedaemoniorum succedit; regnat 34 (?) annis XV, 60, 4. Obit post regnum annorum 61; succedit Areus filius (nepos) XX, 29, 1.
- Cleon, Atheniensis demagogus, Mytilenaeos omnes supplicio afficiendos esse populo suadet XII, 55, 8. Spartanos in Sphaacteria captos Athenas traducit 63, 4. Cum exercitu in Thraciam missus Toronen expugnat, Eionem obsidet XII, 73, 2 seq. Proelio contra Brasidam commisso cadit 74.
- Cleon, Cilix, alter servilis belli in Sicilia concitator XXXIV, 1, 17. Agrigentinorum urbem agrosque populatur 2, 43. Euno se adiungit, regi imperator 1, 17. Eius frater Comanus 1, 20. Cleon, eruptione ex urbe Ennaeorum facta, fortiter dimicans a Rupilio occiditur 1, 21.
- Cleonae, urbs Peloponnesi IV, 33, 3.
- Cleone, Asopi et Metopes filia IV, 72, 1.
- Cleonnis Messenius VIII, 10—12.
- Cleonymus, Spartanus, dux Tarentinorum in bello contra Lucanos et Romanos XX, 104, 1 seqq. In Coreyram transgressus urbe potitur 104, 4; in Italiam redit 105; repellitur, ibid.
- Cleopatra, Boreae et Orithyiae f., a Phineo marito cum liberis crudeliter habetur; e discrimine liberatur a Boreadis germanis IV, 43, 3 seqq.; 44, 2, 3.
- Cleopatra, altera Philippi regis uxor, ex coque mater Philippi XVII, 2, 3.
- Cleopatra, Philippi et Olympiadis f., Alexandro Epirotarum regi in matrimonium datur; eius nuptiae XVI, 91, 4 seqq. Postea Perdicas matrimonio eam sibi iungendam decernit XVIII, 23, 3. Antigoni iussu per dolum necatur 37; XX, 3 seqq.
- Cleopatra, Ptolemaei Philometoris f. XXXII, 9 c.
- Cleopatra, Demetrii uxor XXXII, 28.
- Cleopatra, Ptolemaei Physconis uxor, mater Memphitae XXXIII, 13, 20, 28. Eius filius Memphites a Ptolemaeo occiditur XXXIV, 14.
- Cleophon, demagogus Atheniensis, ne pacis condiciones a Spartanis propositae acciperetur populo suadet XII, 53, 2.
- Cleopompus, dux Atheniensium,

- Euboeam tuetur; Loerenses bello vexat; Atalanten insulam munit XII, 44, 1 seq.
- Clepitius, (Cleptius,) Lucanorum dux tempore belli Marsici XXXVI, 8, 1; XXXVII, 2, 11 et 13.
- Cleri, lacus orae Asiaticae XIII, 50, 6.
- Clide, nympa Naxia, Bacchi nutrix V, 52, 2.
- Clinias, Cons, Nectanebo in Aegypto militat XVI, 48, 5.
- Clinias, Tarentinus Pythagoreus X, 4.
- Clinippides, dux Atheniensium, Mytilenacos proelio fundit, urbemque obsidet XII, 55, 3 seqq.
- Clino, Graecorum, qui Carthaginiensibus in Libya militabant, dux XX, 38, 6.
- Clio, Musa IV, 7, 4.
- Clisthenes, Sicyoniorum tyrannus, procos filiae Sicyonem convocat VIII, 19.
- Clitarchus, historicus, citatur de ambitu murorum Babylonis II, 7, 3.
- Clitarchus, Eretria tyrannus a Philippo constitutus, a Phocione debellatur XVI, 74, 1.
- Clito, Macedo, Olympionica (Ol. 113, 1) XVII, 82, 1.
- Clitus, Macedo, Nigri cognomento, in proelio ad Granicum Alexandrum e summo vitae discrimine eximit XVII, 20, 7. Clitus in proelio ad Arbela XVII, 57, 1.
- Clitus, Macedonum nauarchus, Eetionem, Atheniensium nauarchum, proelio vincit XVIII, 15, 9. Ei Lydia ab Antipatro assignatur XVIII, 39, 6. Ab Antigono bello petitus, ad Polysperchontem in Europam transficit XVIII, 52, 5. Nauarchus a Polysperchonte in Hellespontum missus, Nicanorem vincit, mox ipse ab Antigono vincitur; in fuga a Lysimachi militibus occiditur XVIII, 72, 4 seqq.
- Cloacae Agrigentinae a Phaeace exstructae XI, 25, 3.
- Clodius (?), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 2) XIV, 38, 1.
- App. Clodius Regillanus, decemvir (Ol. 84, 1 et 2) XII, 23, 1; 24, 1.
- C. Clodius Regillus (?), consul Rom. (Ol. 81, 2) XI, 85, 1.
- M. Clodius, tribun. mil. (Ol. 98, 2) XIV, 110, 1.
- M. Clodius, consul Rom. (Ol. 112, 4) XVII, 74, 1.
- P. Cloelius, tribun. mil. (Ol. 102, 3) XV, 57, 1.
- Clonius, Alegenoris f. IV, 67, 7.
- Clonius, dux Alexandri Zabinae, Syriae regis XXXIV, 22.
- P. Clonius, eques, a servis Siculis iugulatur XXXVI, 4, 1.
- Clusinorum agros populantur Galli Senones XIV, 113, 4.
- Clusium, urbs Etruriae XIV, 113, 5.
- Cnemus, Lacedaemoniorum dux, in Acarnaniam expeditionem suscipit XII, 47, 4. Irritum in Salaminem et Piraeum portum impetum facit XII, 49.
- Cnidiae regionis partem sub potestate habet Nireus, Symaeinsulae rex V, 53, 2. Conf. V, 61, 2.
- Cnidii et Rhodii sub Pentathlo Cnidio in Siciliam traiciunt; ad Lilybaeum appellant; Selinuntiis contra Segestanos auxiliantes vincuntur. Igitur relicta Sicilia in Lipara considunt; ceteras quoque insulas Aeolias colunt; eas vicenis annis per sortitionem divi-

- dunt; Tyrrenos piratas saepius proelio vincunt V, 9. Cnidii una cum Lacedaemoniis et Argivis Symen insulam colonis frequentant 53, 4. Cnidiorum legati bellum Demetrii et Rhodiorum componere student nullo successu XX, 95, 4.
- Cnidium (?) castellum prope Ephesum XIV, 99, 3.
- Cnosiorum in terra Titanes habitant, ibique Rheae domus fundamenta monstrantur V, 66, 1. Ad Therenem fluvium Iunonis et Iovis nuptiae celebratae 72, 4. Apud Cnosios Cretenses initiationis ritus non fiunt in secreto, sed in propatulo 77, 3. Cnosii Lycetum capiunt; eiiciuntur ab Archidamo Spartano XVI, 62, 4. Auxilia ferunt Rhodiis a Demetrio obsessis XX, 88, 9. De principatu insulae certant XXXIII, 10.
- Cnosus, urbs Cretae a Minoe condita V, 78, 2. Ibi ostenditur Idomeni et Merionis monumentum 79, 4.
- Cocalus, Siciliae rex, Daedalum benigne excipit IV, 77, 6; 78, 1; 79, 5. Minoem in thermis detentum caloribus aestu suffocat 79, 2. Conf. V, 78, 4; XVI, 9, 4.
- Coccyti aeneae portae in Aegypto I, 96, 9.
- Coelesyria I, 30, 4; 31, 2; II, 2, 3; V, 42, 2; XVIII, 6, 3. Coelesyriam transit Antigonus XX, 73, 2. A Ptolemaeo occupatur. Ptolemaei de regionis huius possessione cum Seleuco altercatio XXI, 1, 5; XXXII, 9c; 10.
- Coeli temperies magnam vim in populorum mores et ingenia exercet III, 34.
- Coelus (Uranus), pater Musarum sec. Alcmanem IV, 7, 1. Coeli et Terrae filii Titanes V, 66, 2. Coelo et Terrae Iuppiter cum Gigantibus in Creta proliaturus sacra facit V, 71, 3. Coeli regis res gestae columnae inscriptae leguntur apud Panchaeos V, 45, 7; VI, 2, 7. Eius iustitia et e Vesta progenies 2, 8. Eiarum struit Iuppiter 2, 10.
- Coenus, Carani filius et in regno Macedoniae successor VII, 16, 3.
- Coenus, dux Elimiotidis manus in proelio ad Arbela XVII, 57, 2. Vulneratur 61, 3.
- Cocus, Titan V, 66, 3. Ex Phoebe pater Latonae 67, 2.
- Coi Calydnam et Nisyrum incolunt V, 54, 3.
- Colchidem (in) coloniam ducunt Aegyptii I, 28, 2. Eo mittitur Iason IV, 40, 3; 41, 2; 42, 7. Eius rex Aectes IV, 45, 1. Colchica dialectus IV, 52, 2.
- Colchorum natio ex Aegyptiis orta, quos Sesostrius ibi reliquit; quare iis virilia circumcidendi mos sit I, 55, 5. Colchorum terra XIV, 29, 5.
- Collis Sacer in Apulia XX, 26, 3.
- Colone vel Colonae, urbs Troadis XIV, 38, 3; quam Tenes olim in ditione habuit V, 83, 1.
- Colophonii ad Prepelaum, Cassandri ducem, deficient XX, 107, 5.
- Colossae, urbs Phrygiae XIV, 80, 8.
- Columbae Semiramidem infantem nutriunt II, 4, 3. Ab Assyriis honorantur 20, 2.
- Columna aurea in Iovis templo apud Panchaeos posita, in qua Urani et Iovis res gestae consignatae sunt V, 46, 7.

- Columnae Herculis. V. Hercules.
- Comanus, Cleonis Cilicis frater, a Rupilio capitur XXXIV, 1, 20.
- Commagene XXXI, 19 a, 1.
- Commentariis regiis Alexandriae in sinus Arabici descriptione Diodorus usus est III, 37, 7.
- (Concolitanus,) Gallorum rex, a Romanis victus, vivus capitur ab Aemilio XXV, 13.
- Conon, archon Athen. (Ol. 79, 3) XI, 74, 1.
- Conon, Atheniensis, Messenius ex Naupacto in Corcyram urbem ducit XIII, 48. Post Alcibiadem ab imperio remotum cum aliis novem dux exercitus creatur; ei classem tradit Alcibiades 74, 1 seq. Ad Mytilenen infeliciter rem gerit contra Callicratidam; in portum urbis se recipit, ibique obsidetur 77 seqq. Post pugnam ad Arginusas obsidione liberatus, cum ceteris ducibus Samum transiit 100, 6. Cum Philocle e Samo in Hellespontum navigat 104, 2. Post cladem ad Aegospotamos acceptam cum decem navibus ad Euagoram confugit 106. Persicae classis imperator creatur; cum 40 navibus e Cypro in Ciliciam transvehit XIV, 39, 1 seq. Cauni stativa habens a Pharace Lacedaemoniorum nauarcho oppugnatur; in Chersonesum transmittit; a Rhodiis in urbem recipitur; frumentum, quod Aegyptii Lacedaemoniis advehebant, rapit 79, 5 seqq. Cum Artaxerxe de belli gerendi ratione colloquitur 81, 5. Pharnabazum collegam sibi adoptat 81, 7; ad Cnidum magno proelio Lacedaemonios fundit 83, 4 seqq.; Lacedaemoniorum socios invadit sibi que adiungit; Cytheris potitur; Corinthus cum senatu societatis foedus pangit; in Asiam redit 84, 3 seqq. Athenas appellit, muros Piraei restituit; quamobrem apud regem Persarum in crimine vocatur; Sardes pellectus a Tiribazo in vincula conicitur 85.
- Conon, Timothei f., cum Phocione legatus mittitur ad Nicanorem XVIII, 64, 5.
- Contoniatius, Iontorae in Gallia regulus, amicus et socius Romanorum XXXIV, 36.
- Contobris, urbs Hispaniae; eius minae a consule Romano contemptae XXXIII, 24.
- Coprates, fluvius in Pasitigrim decurrens XIX, 18, 3.
- Cora, urbs Latinorum a Latino condita VII, 3 a, 7.
- Corcyra, Asopi et Metopes f. IV, 72, 1; a Neptuno in insulam transfertur, quae a puella nomen habet; ex Neptuno mater Phaeacis 72, 3.
- Corcyra. Corcyraei. Insula unde nomen habeat IV, 72, 3. Corcyrae magnitudine parPityussa V, 16, 2. Corcyraeorum classis, tempore invasionis Persicae, in Peloponneso subsistens quo victoria nutaret praestolatur XI, 15, 1. Corcyraeorum colonia Epidamnus XII, 30, 1. Corcyraei opem recusant Epidamniis, quos exules cum Illyriis coniuncti obsidione premebant XII, 30, 3. Exules ut in urbem recipiant Epidamniis iubent 30, 5; bellum parant con-

- tra Epidamnios eorumque socios Corinthios 30, 6. Proelio navali Corinthios vincunt; Epidamnium expugnant 31, 2 seq. Auxilia ab Atheniensibus obtinent; Corinthios altero proelio navali vincunt 33. Coreyraeorum bellum civile crudelissimum 48; Atheniensium ope componitur 57. — Coreyraeorum civitas factionum turbis dilacerata XV, 46, 1 seq. Factionem alteram adiuvat Mnasippus Spartanus, alteram Ctesicles Atheniensis, qui Mnasippum proelio vincit XV, 47. Seditionem in insula excitat Chares Atheniensis XV, 95, 3. Coreyrai Cassandri praesidia ex Apollonia et Epidamno urbibus expellunt XIX, 78, 1. Adiuvant Leucadios XIX, 89, 3. Coreyra urbe potitur Cleonymus XX, 104, 4; 105, 1. A Cassandro obsessa liberatur ab Agathocle XXI, 2, 1 seqq. Conf. XXXI, 11. Circa Coreyram Orophernis legati obtruncati XXXI, 32 b.
- Coessus, mons prope Ephesum XIV, 99, 1.
- Corfinium, urbs Italiae XXXVII, 2, 4.
- Corinthiacum bellum primum quibus de causis exarserit XII, 30, 2 seqq.; alterum; eius initia; per octo annos durat XIV, 86, 6.
- Corinthus, Corinthii. Corinthii Medae liberos in Iunonis templo sepeliunt et heroicos iis honores tribuunt IV, 55, 1. Corinthia regio Aletae ab Heraclidis tradita VII, 9, 2. Regum Corinthi recensentur 9, 3 seqq. Corinthii in pugna Plataica XI, 32, 1. Corinthii et Epidaurii ab Atheniensibus ad Halicenses et Cecryphaliam proelio vincuntur 78, 1 seq. Corinthiorum cum Megarensibus de agrorum finibus controversiae in apertum bellum erumpunt. Duobus proeliis vincuntur a Megarensibus eorumque sociis Atheniensibus 79, 1 seqq. Corinthum a Syracusanis relegatur Ducetius 92, 4. Corinthii auxilium mittunt Epidamniis contra exules et Coreyraeos XII, 30, 4. A Coreyraeis proelio navali vincuntur 31, 2 seq. Classem augent et cetera in bellum necessaria comparant 32. Frustra ab Atheniensibus auxilia petunt; denno proelio navali a Coreyraeis eorumque sociis vincuntur 33. Potidaeatas ut ab Atheniensibus deficiant impellunt 34, 1. Auxilia obsessis Potidaeatis mittunt 34, 4. Proditione se Coreyra potituros sperant; falluntur 57. Bis funduntur a Nicia 65, 6. Cum Argivis, Eleis et Thebanis ad tutandam contra Lacedaemonios et Athenienses libertatem armorum societatem ineunt 75. Auxilia mittunt Syracusanis contra Athen. XIII, 7, 2; 8, 2. Cum Boeotis, Atheniensibus, Argivis societatem contra Lacedaemonios iungunt XIV, 82, 1. Corinthii commune sociorum concilium 84, 6. Corinthiorum seditio; democraticam factionem adiuvant Argivi, Athenienses, Boeoti; alteram urbe eiectam Lacedaemonii; oppidani sub Iphicrate vincuntur a Spartanis exulibusque 86. Corinthus ab Argivis occupatur 92, 1. De-

- nuo civitas motibus intestinis turbatur XV, 40, 3. Ab Epaminonda oppugnata a Chabria fortiter defenditur 69, 1 seqq. Corinthii Syracusanis Timoleonem imperatorem mittunt XVI, 65, 8. Corinthum communis Graecorum senatus convenit, a quo totius Graeciae imperator creatur Philippus 89, 3; et post hunc Alexander XVII, 4, 9. Corinthum Cratesipolis Ptolemaeo tradit, qui praesidium urbi imponit XX, 37, 1 seqq. A Demetrio in libertatem vindicatur 103, 1 seqq. A Romanis urbs diruitur XXXII, 26; ab Iulio Caesare restauratur, ib. Corinthi portus XXII, 8, 7.
- A. Cornelius Cossus, consul Rom. (Ol. 89, 4) XII, 75, 1. Tribun. militum consulari pot. (Ol. 90, 3) 80, 1. Sub M. Aemilio dictatore magister equitum 80, 7.
- A. Cornelius Macerinus, consul Rom. (Ol. 87, 4) XII, 46, 1.
- A. Cornelius, tribun. milit. cons. pot. (Ol. 103, 4) XV, 77, 1.
- A. Cornelius, consul Rom. (Ol. 110, 1), XVI, 77, 1 (Ol. 112, 3) XVII, 62, 1.
- C. Cornelius Lentulus, consul Rom. (Ol. 76, 4) XI, 52, 1.
- C. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 92, 2) XIII, 38, 1.
- C. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 2) XV, 24, 1.
- C. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 4) XV, 61, 1.
- C. Cornelius, consul Rom. (Ol. 108, 2) XVI, 56, 1.
- Cn. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 3) XIV, 44, 1.
- L. Cornelius Curetinus, consul Rom. (Ol. 81, 3) XI, 86, 1.
- L. Cornelius, consul Rom. (Ol. 113, 3) XVII, 110, 1.
- L. Cornelius Lentulus, consul Rom. (Ol. 113, 4) XVII, 112, 1.
- L. Cornelius Merula Cinnae consulatu cedit XXXVIII, 3.
- M. Cornelius, decemvir Rom. (Ol. 84, 2) XII, 24, 1.
- M. Cornelius, consul Rom. (Ol. 92, 3) XIII, 43, 1.
- M. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 3) XV, 25, 1.
- M. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 1) XV, 36, 1.
- P. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 92, 1) XIII, 34, 1.
- P. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 93, 4) XIII, 104, 1.
- P. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 94, 2) XIV, 12, 1.
- P. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 94, 4) XIV, 19, 1.
- P. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 3) XIV, 85, 1.
- P. Cornelius, magister equitum sub M. Furio dictatore XIV, 93, 2.
- P. Cornelius Crassus (Cossus), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 97, 1) XIV, 94, 1.
- P. (S.) Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 98, 2) XIV, 110, 1.
- P. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 4) XV, 22, 1.
- P. Cornelius, consul Rom. (Ol. 112, 2) XVII, 87, 1.
- P. Cornelius, consul Rom. (Ol. 118, 3) XX, 73, 1.
- P. Cornelius Scipio. V. Scipio.
- Serv. Cornelius Tricostus (?), consul Rom. (Ol. 75, 2) XI, 27, 1.
- Serv. Cornelius Cossus, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 88, 2) XII, 53, 1.
- Serv. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 3) XV, 41, 1.

- Serv. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 103, 1) XV, 71, 1.
- Serv. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 103, 3) XV, 76, 1.
- Serv. Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 104, 1) XV, 78, 1.
- Serv. Cornelius, consul Rom. (Ol. 119, 2) XX, 102, 1.
- T. Cornelius, tribun. mil. (Ol. 100, 4) XV, 28, 1.
- Cornua in Isidis capite quid significant I, 11, 4.
- Coroebus, archon Athen. (Ol. 118, 3) XX, 73, 1.
- Coroebus, Eleus VII, 8, 4.
- Coronea, urbs Boeotiae XIII, 41, 3; XV, 52, 1. Pugnæ prope eam pugnatae XII, 6, 2; XIV, 52, 1. Ab Onomarcho capitur XVI, 35, 3. Conf. XVI, 58, 1.
- Coronis, ex Apolline mater Aesculapii IV, 71, 1; V, 74, 6. A Bute rapitur; Bacchi ope liberatur V, 50, 5.
- Coronis, nymp̄ha Naxia, Bacchi nutrix V, 52, 2.
- Coronus, Caenei f., rex Lapitharum, ab Hercule occiditur IV, 37, 3.
- Corrhagus, Macedo, unus ex Alexandri comitibus XVII, 100, 1. Eius cum Dioxippo Atheniense certamen singulare 100, 2 seqq.
- Corsaeum, faba Aegyptia I, 10, 1.
- Corsiae in Boeotia a Phocensibus tenentur XVI, 58, 1.
- Corsica (Cyrnus graece); eius urbes, proventus, incolarum numerus, mores, lingua V, 13 et 14. Ab Apelle Syracusano duce vastatur XI, 88, 5.
- Cortoniatis in Etruria inducias concedit Q. Fabius consul (Ol. 117, 4) XX, 35, 5.
- Corybantes unde nomen habent V, 49, 3. Samothracen insulam a Matre Deorum, ipsorum genitrice, accipiunt III, 55, 9.
- Corybas, Iasionis et Cybeles filius, inter deos recipitur; cum matre et Dardano Matris deorum sacra ex Samothracia in Asiam transfert V, 49, 2. Uxorem ducit Theben 49, 3. Corybantis filia Ida, Lycasti uxor IV, 60, 3. Nomen dedit Corybantis IV, 49, 3.
- Corydallus, demus Atticae IV, 59, 5.
- Corynetes a Theseo occisus IV, 59, 2.
- Coryphasium, Elidis urbs XV, 77, 4.
- Corythi regis pastores Telephum educant IV, 33, 11.
- Cos insula, in quam fugit Candalus V, 57, 2; ex Lesbò coloniam ducit Neander V, 81, 8. Ab Alcibiade vastatur XIII, 69, 5. Cos, insulae urbs, ad magnum splendorem provecta XV, 76, 2. Eo navigat Seleucus XIX, 68, 4; Ptolemaeus XX, 27, 3. V. Coum.
- Cosconius, imperator Italico- rum in bello Marsico felix XXXVII, 2, 8.
- Cossaei, Asiae populus montanos Mediae tractus inhabitans, in Darii exercitu ad Arbela pugnant XVII, 59, 3. Ab Alexandro debellantur 111, 4 seq. Conf. XIX, 19, 2.
- Servius Cosso (?), consul Rom. (Ol. 97, 3) XIV, 99, 1.
- Costum, planta Arabiae felicis II, 49, 3.
- Cothon, portus Carthaginis III, 44, 8.
- Cotta, Paphlagoniae sub Sardanapallo rege praefectus II, 26, 8.

- Cotyora, Asiae urbs, Sinopensium colonia XIV, 31, 1.
- Cotys, pater Cersobleptae XVI, 34, 4.
- Cotys, Thracum rex, vir strenuus et a vitiis gentis suae alienus XXX, 3; XXXVII, 5.
- Coum principes Antiphus et Phidippus, Thessali filii, Heraculis nepotes V, 54, 1. Coi quot naves Xerxi contra Graecos expediendi dederint XI, 3, 8. A Lacedaemoniis deficiunt XIV, 84, 3. Ab Atheniensibus deficiunt XVI, 7, 3. Byzantiis a Philippo obsessis auxiliantur XVI, 77, 2.
- Cranes. V. Ocranes.
- Crannonem Thessaliae urbem in fidem accipit Alexander Macedonum rex XV, 61, 5.
- Q. Crassus, tribun. mil. (Ol. 101, 3) XV, 41, 1.
- (P. Licinius Crassus, collega P. Scipionis (205), pontifex maximus.) Ad hunc spectat XXVII, 2.
- Crassi et Lamponii singulare certamen XXXVII, 23. Crassus et Scaevola indicta causa in curia mactantur 29, 5.
- Cratueas, Cassandri dux, ab Aristonoo vincitur XIX, 50, 7.
- Craterus, Macedo, in venatione Archelaum regem imprudens sauciat XIV, 37, 5.
- Craterus, militum dux in proelio ad Arbela XVII, 57, 3. Post Hephaestionem amicus Alexandri carissimus 114, 1 seq. Ab Alexandro M. in Ciliciam mittitur; data ei mandata XVIII, 4, 1 seqq. Eum ex Asia auxilio advocat Antipater 12, 1. In Europam profectus suis copiis Antipatri exercitum auget 16, 4 seqq. Philam, Antipatri f., uxorem ducit 18, 7. Cum Antipatro Aetolis bellum infert, mox pace composita, in Asiam contra Perdiccam proficiscitur 25, 1 seqq. Ad Hellespontum ab Eumene proelio funditur 29, 4, 5. Iterum victus cadit 30.
- Crates, archon Athen. (Ol. 86, 3), XII, 35, 1.
- Cratesipolis, uxor Alexandri Polysperchontis; post obitum mariti, suscepto imperio, Sicyonios proelio domat XIX, 67, 1 seq. Corinthum et Sicyonem Ptolemaco tradit XX, 37, 1.
- Cratesipidas, Lacedaemoniorum dux, Chios exules reducit, Chiumque occupat XIII, 65, 3.
- Crathis, fluvius prope Sybarim XI, 90, 3; XII, 9, 2.
- Cratonis proles Antiphemus, Gelae conditor VIII, 23.
- Crato, Gallus, Romanorum amicus XXXIV, 23.
- Cremeram (ad) Romani a Venientibus clado afficiuntur XI, 53, 6.
- Crenides, Thasiorum colonia XVI, 3, 7. Eas novis colonis amplificat et de se Philippos nuncupat Philippus XVI, 8, 6.
- Creon, rex Thebanorum, ab Ergino bello petitur IV, 10, 4. Megaram f. dat Herculi 10, 6. Pater Iocastae 64, 1. F. Menoecii 67, 1.
- Creon, Corinthiorum rex IV, 53, 3. Pater Glaucos IV, 54, 2; et Hippotae 55, 5. Vitae finis 54, 5.
- Cres, rex Eteocretum, nomen suum dedit insulae V, 64, 1. Rerum maximarum inventor, ib.
- Creta, unius Curetum filia, Ammoni nubit III, 71, 2. Nomen dat insulae, ibid.

- Creta, e Sole mater Pasiphaes IV, 60, 4.
- Creta, insula prius Idaea vocata, nomen habet a Creta, Ammonis uxore III, 71, 2; a Crete rege V, 64, 1. Huc e Libya fugit Saturnus, qui rex insulae creatus est III, 71, 2. Eius rex Iuppiter, frater Uranii III, 61, 1. In ea pugna Bacchi cum Titanibus III, 73, 7. Eo exercitum convenire iubet Hercules in Iberiam expeditionem suscepturus IV, 17, 3. Idem Iovis in honorem a bestiis insulam purgat, ibid. In eam venit Daedalus IV, 77, 1—5. Ex Creta genus ducunt sacerdotes in Panchaea insula V, 46, 3. Primi incolae fuere Eteocretes (conf. V, 64, 1. Habitabant eam Dactyli Idaei; post hos Curetes V, 64, 3), deinde Pelasgi partem insulae occupant V, 80, 1. Post hos advenere Dores (Aeoles et Pelasgi IV, 60, 2) sub Tectamo; quarti huc confluxerunt promiscui undique barbari 80, 2. Post reditum Heraclidarum accedunt coloniae Argivorum et Spartanorum 80, 3. In Creta sepultus iacet Picus sive Iuppiter VI, 5, 3.
- Cretenses cum Minoe in Siciliam transgressi, Minoam et Engyum urbes condunt IV, 79, 5. Cretenses inter incolas Panchaeae insulae V, 42, 4. Eorum rex Catreus 95, 1. Cretenses deos plerosque apud se natos contendunt 64, 2 seqq. Conf. 77, 4. Eorum de Hercule ludorum institutore opinio 64, 6. Cretenses sagittarii praestantissimi habentur 74, 5. Apud se Bacchum natum esse argumentis demonstrant 75, 5. Eorum de Hercule fabulae 76. Ab iis deorum honores, sacrificia, mysteriorumque ritus ad ceteros mortales venerunt 77, 3 seqq. Cretensium heroes: Minos, Rhadamanthus, Sarpedon 78, 1. Cretensium portus V, 84, 1. Cretenses ante bellum Troianum sub potestate tenebant Cyclades insulas, quarum partem deinceps Caribus cedebant, partem communi iure cum illis possidebant V, 84, 4. Cretenses Persarum partes sequi cogit Agis rex Lacedaemoniorum XVII, 48, 2. Cretenses piraticam exercentes mare infestum reddunt, quare bellum iis indicunt Rhodii XXVII, 3. Iis opem fert Dicaearchus Aetolus XXVIII, 1. Eorum adversus Siphnios perfidia XXXI, 45. Cretensium proverbium XXXIII, 11. Cretensis cuiusdam cum Iunio consule colloquium XXXVII, 18. Cretenses ad renovandam amicitiam Romam legationem mittunt XL, 1, 3.
- Cretensis taurus ab Hercule in Peloponnesum adductus IV, 13, 4.
- Cretensium urbs (Κρητῶν πόλις) in Pisidia XVIII, 44, 2.
- Cretheus ex Tyro uxore procreat Amythaonem, Phereitem, Aesonem IV, 68, 3. Eius filiam ducit Tectamus 60, 2.
- Creticus arcus V, 74, 5.
- Creticarum rerum scriptores, Epimenides, Dosiades, Sosicrates, Laosthenidas V, 80, 4.
- Creusa nympha Peneo parit Hypseum et Stilben IV, 69, 1.
- Crimisus, fluvius Siciliae, ad

- quem Timoleon Carthaginienses devicit XIX, 2, 8.
- Crinacus, Iovis filius, pater Macarei V, 81, 4.
- Crinippus a Dionysio cum novem triremibus ut auxilium Lacedaemoniis ferat missus ab Atheniensibus capitur XV, 47, 7.
- Crisaeus sinus XII, 47, 1.
- Criso Himeracus ter Olympionica (Ol. 83, 84, 85) XII, 5, 1; 23, 1; 29, 1.
- Critias, 30 tyrannorum princeps, Theramenem accusat XIV, 4, 5. In proelio contra Thrasybulum commisso cadit 33, 3.
- Critolaus, Achacis maximorum auctor malorum XXXII, 26, 4.
- Crius aries IV, 47, 5, 6.
- Crius, Titan V, 66, 3.
- Crocinas Larisaeus Olympionica (Ol. 94) XIV, 3, 1.
- Crocodili descriptio I, 35, 1 seqq.; venatio 35, 5; cultus 35, 6; 89. Crocodili figura in literis hieroglyphicis quid significet III, 4, 3.
- Crocodilorum urbs in Aegypto I, 89, 3.
- Crocotta, animal Aethiopiae III, 35, 10.
- Croesus, Cleodaei f., Poecantis pater, avus Carani VII, 15.
- Croesus, Lydorum rex, sapientissimorum Graecorum convictu utitur. Solonis cum eo colloquium IX, 2 et 26. Insulis bellum illaturus ab incepto desistit ob Biantis responsum 25. Adrastus, qui Atyon occiderat, poenam remittit 29. Contra Cyrum bellum gesturus Delphicum oraculum percontatur 31. Quid responderit legatis Cyri 31, 4. Ab Eurybato Ephesio proditur 32. Delphos legatos mittit, qui deum interrogent quomodo filius vocem possit recuperare 33. Croesi rogas imbre exstinctus 34. A Cyro clementer habetur 33, 34; XIII, 22, 2. Croesi donaria Delphos missa XI, 56, 6 seq.
- Crommyon castellum a Nicia expugnatur XII, 65, 7.
- Crommyonius aper a Theseo interfectus IV, 59, 4.
- Cronia loca in Sicilia unde nomen habeant III, 61, 3.
- Cronium in Sicilia, ad quod Dionysius a Carthaginiensibus vincitur XV, 16, 3.
- Cronium, Elidis urbs XV, 77, 4.
- Cronius, Iovis et Himaliae f. V, 55, 5.
- Cronus s. Saturnus, quod v., Titan V, 66, 3.
- Cronus planeta II, 30, 3.
- Crotonem in Italia Hercules invitus occidit; ei monumentum splendidum exstruit IV, 24, 7.
- Croton in Italia a Myscello condita VIII, 17. Ab Agathocle capta XXI, 4. Ab Hannibale occupata XXVI, 13.
- Crotoniatae fundunt Sybaritas X, 23. Sybaritas obsidione premunt XI, 48, 4; 90, 3. Milone duce vincunt, Sybarim solo aequant XII, 9, 3 seqq. Cum Thuriis amicitiae foedus ineunt XII, 11, 3. Commaeum praebent Atheniensibus XIII, 3, 4; belli contra Dionysium duces XIV, 103, 4. Cum Bruttiiis transigunt; bello contra cives extorres Paronem et Menedemum praeficiunt XIX, 10, 3. Menedemus Crotoniatarum tyrannus XXI, 4.
- Crustumerium, urbs Latinorum a Latino Silvio condita VII, 3 a, 7.

- Crytidas, Sicanorum dux, ab Hercule occisus IV, 23, 5.
- Ctesiae Cnidii historici de Babylonis et Troiae in Aegypto urbium origine sententia I, 56, 5. Ex eorecensentur Asiae populi a Nino devicti II, 2, 2 seq. Ctesias de tumulo regi defuncto ab Semiramide constructo 7, 1 seq.; de copiarum, quas contra Bactrianos Ninus duxit, numero 5, 4; de muris Babylonis 7, 3 et 4; II, 8, 5; de defunctorum in Aethiopia sepultura 15, 2; de numero copiarum, quas in Indiam duxit Semiramis 17, 1; de Semiramidis historia 20, 3; quot annis steterit regnum Assyriorum 21, 8. Ctesiae aetas; diu in Persia commoratus est II, 32, 4. Ex eo Medorum reges recensentur, ibid. §. 6. Quosque historiam produxerit XIV, 46, 6.
- Ctesicles Atheniensis Zacynthiorum exulibus auxilio mittitur XV, 46, 3. Mnasippum in Coreyra vincit 47, 4.
- Ctesicles, archon Athen. (Ol. 111, 3) XVII, 17, 1.
- Ctesippus, Herculis et Astydamae filius IV, 37, 4.
- Cumae s. Cyme, urbs Asiae, a Myrina Amazonum regina condita, et ab una ex ducibus eius nominata III, 55, 6. Memoratur XI, 2, 3; XIII, 97, 3; 99, 6; 100, 4; XIV, 79, 3; XV, 2, 1.
- Cumae, urbs Italiae XI, 27, 1; 51, 1, 2; a Campanis capitur XII, 76, 5. Cumarum tyrannus Aristodemus Malacus VII, 10.
- Cumaei iniusto ab Alcibiade bello vexantur, quare actionem contra ipsum instituunt XIII, 73, 3 seqq. Cumaeorum in Asia agros Tissaphernes vastat; urbem obsidet XIV, 35, 7. Leucen perdunt XV, 18, 2.
- Cumanus Campaniae ager, olim campus Phlegraeus V, 71, 4. Ibi Gigantes debellavit Hercules IV, 21, 5. Ibi consederunt Thespiadae e Sardinia pulsii V, 15, 6. Cumani ab Etruscis bello pressi auxilio advocant Hieronem, qui hostium vires frangit XI, 51, 2, 3.
- Curetes, decem Iovis Cretensis ex Idaea filii III, 61, 2; 71, 2. Iovem in Ida monte educant V, 60, 2; 65, 4; 70, 2. Iovem puerum nymphis tradunt 70, 3. Eorum posteri ex Creta in Cariae Chersonesum transgressi regionem suae potestatis factam in quinque partes dividunt totidemque urbes condunt 60, 3. Curetes novem in Creta, vel terrigenae vel a Dactylis Idacis oriundi V, 65, 1. Eorum habitationes, ibid.; solertia et inventa V, 65, 2 seqq. Curetum unus ex Titaea Titanum pater V, 66, 2. Curetum sacra regio VIII, 17.
- (P. Curiatius) Tergeminus, consul (Ol. 83, 3) XII, 7, 1.
- Cyane, fons in agro Syracusano annuis quae ad eum celebrantur solennibus ab Hercule institutis celebrer IV, 23, 3; Proserpinae sacer V, 4, 1, 2. Cyanes fanum XIV, 72, 1.
- Cyane, Aeoli uxor V, 7, 6.
- Cyanae insulae XI, 3, 8; XII, 4, 5. Cyaneorum per ostium Pontus lacus olim erupisse dicitur V, 47, 3.
- Cyaxares (i. e. Dioces) rex Medorum (Ol. 17, 2) creatur secundum Herodotum II, 32, 2, 3

- Cybele, Maconis et Dindymae filia, in Cybello monte exposita III, 53, 1; eius inventa 58, 2; Montana mater appellatur 58, 3; amicum habet Marsyam, *ibid.*; Attin amat 58, 4; eius errores; ex oraculi responso pro dea colitur 59; eius in Pessinunte urbe fanum 59, 8. Cybele, ex Iasione Corybantis mater, cum filio et Dardano e Samothrace insula in Phrygiam proficiscitur, sacra matris deorum in Asiam transferens V, 49, 2; deam hanc de suo nomine Cybelen appellat, *ibid.* §. 2. Antea iuncta Olympo, ex quo genuerat Alcen filium, *ibid.*
- Cybelus, Asiae mons III, 58, 1.
- Cychreus, Salaminis et Neptuni filius, Salaminis insulae rex IV, 72, 4. Eius filia Glauce 7.
- Cyclades insulae similes vicis Aegypti Nilo inundatis I, 36, 8. A Sesostri subactae I, 55, 6. Cycladum plerasque occupavit et habitabiles fecit Minos V, 84, 1. Iis post Troiana tempora potiti sunt Carres, qui Cretenses aut expulere aut communi iure cum iis habitarunt. Postremo Graeci eiectis Caribus suae insulas ditioni adiunxere, *ibid.* §. 4 seq. Cyclades praeter Melum ab Lacedaemoniis deficiunt XII, 65, 2; ad Cononem XIV, 84, 3; ad Chabriam XV, 30, 5. Infestantur ab Alexandro Pheraero XV, 95, 1. Memnoni se dedunt XVII, 29, 3.
- Cyclopes ab Apolline caesi IV, 71, 3.
- Cyclus octo annorum, Graecorum annus Metonis II, 47, 6. Cyclus Metonis XII, 36, 2 seq.
- Cycnus, Martis f., ab Hercule victus occiditur IV, 37, 4.
- Cycnus (Neptuno et Calyce natu) Tenen filium, quem novem calumniata erat, arca inclusum in mare deiecit V, 83, 1.
- Cydippe, quae postea Cyrbia nominata, Ochimi et Hegetoriae filia, Cercaphi uxor V, 57, 7.
- Cydonia, urbs Cretae a Minoe condita V, 78, 2. Eam oppugnat Phalaeus XVI, 63, 2.
- Cydoniatarum in Creta facinus impium XXX, 13.
- Cydrolaus, Macarei f., ex Lesbo in Samum coloniam ducit V, 81, 8.
- Cyinda, castellum Ciliciae, ubi thesauri Alexandri M. repositi, quos aufert Antigonus XVIII, 62, 2; XIX, 56, 5; XX, 108, 2.
- Cyllenen obsidet Alexander Polysperchontis filius; obsidionem solvit Aristodemus XIX, 66, 2. Capit Ptolemaeus 87, 3.
- Cylon Crotoniata Pythagoreorum sectam diluere studet X, 11.
- Cyme. V. Cumae.
- Cynamolgi (Canimulgi) sive Agrestes, populus in extrema meridie versus ora Aethiopiae III, 31, 1.
- Cynna, quam Alcetas sustulerat, splendido funere honoratur a Cassandro XIX, 52, 5.
- Cynocephali bestiae describuntur III, 35, 5.
- Cynosarges, locus prope Athenas, in quo Philippus rex castra ponit XXVIII, 7.
- Cynossema in Hellesponto XIV, 84, 7.
- Cyparissia, Elidis urbs XV, 77, 4.
- Cyprus, Cyprii. In Cyprum ex-

- peditionem facit Apries I, 68, 1. Insulae oppida subigit Amasis 68, 6. Navium architecti ex Cypro ab Semiramide accessiti II, 16, 6. Consederunt ibi Dryopes patriis sedibus ab Hercule pulsi IV, 37, 2. Cyprii quamdiu maris imperium tenuerint VII, 13. Naves 120 Xerxi contra Graecos suppeditant XI, 2, 1; 3, 7. Victi 19, 2. Cyprus a Pausania Persarum iugo eximitur 41, 2. Ad Cyprum Persarum classem debellat Cimon 60, 6 seqq. Cypri urbes nonnullas expugnat Cimon; prope insulam Persas fundit XII, 3, 2 seq. Cypri regnum affectat Euagoras XIV, 98; 110, 5. Cyprium bellum decenne XV, 2—4; 8 seq. Cypri civitates novem ab Artaxerxe Ocho deficient; Persarum exercitū sub Phocione et Euagora ducibus adveniente ac Salaminem urbem obsidente in summas incidunt angustias XVI, 41, 3; 42, 3 seqq. Cyprus a Persis in potestatem redigitur 46, 1. Eius reges Ptolemaeo adversantes debellantur XIX, 57, 4; 59, 1; 62, 3; 79, 4 s. Urbes omnes in Demetrii potestatem veniunt XX, 52, 5.
- Cypselus Bacchidarum Corinthi imperium evertit VII, 9, 5. Eius tyrannus Heraclidarum in Peloponnesum adventu annis 447 posterior VII, 9, 3.
- Cyrbe, urbs Rhodi, primum Achaia dicta V, 57, 6.
- Cyrbia, eadem quae Cydippe, Ochimi et Hegetoriae filia V, 57, 7.
- Cyrene III, 49, 1; 50, 1; XI, 77, 6; XIII, 80, 3; XIV, 13, 5; XV, 93, 6; a Batto s. Aristotele condita VIII, 29. Eius rex Arcesilaus a deo Delphico petit oraculum VIII, 30. In Cyrenen expeditionem facit Apries I, 68, 2. Civitas seditione laborat XIV, 34, 4. Cum Alexandro M. amicitiae foedus iungit XVII, 49, 3. Cyrenensium contra exules et Thibronem bellum; exules Ptolemaeum advocant, qui duce Ophella Cyrenarum civitatem in suam redigit potestatem XVIII, 19—21. Rebelles domantur a Ptolemaei legatis Agide et Epaeneto XIX, 79. Auxiliatum proficiuntur Agathocli, sed infeliciter XX, 40 seq. Cyrenae Ptolemaeo Physconi a fratre concessae XXXI, 33. Cyrenaica provincia XL, 4.
- Cyrene, Hypsei filia, ex Apolline mater Aristaei IV, 81, 1.
- Cyrnus Graecis dicitur Corsica, quod v. V, 13, 3. Ab Rhadamantho datur Enyeo (nisi potius urbem Cariae dicere debebat Diodorus) V, 79, 2.
- Cyrnus, urbs Chersonesi Cariae, a Cyrno condita V, 60, 5.
- Cyrnus, ab Inacho ad Io quaerendam missus, desperato in patriam reditu in Chersoneso Carica consedit, ibique regnum adeptus Cyrnum urbem condit V, 60, 5.
- Cyrrihus, urbs Macedoniae XVIII, 4, 5.
- Cyrus Persa Astyagen vincit II, 34, 6. Quo anno regnum Persarum obtinuerit IX, 23. Regis virtutes 24. Mulus a Pythia nominatur, utpote natus matre Medica, patre Persico 31, 3. Cyri ad Croesum legatio 31, 4. Ei Croesi consilia prodit Eurybatus 32. Croe-

- sum victum benigne habet IX, 2, 33 s.; XIII, 22, 2 Quid responderit legatis Lacedaem. IX, 35, 1. Post debellatos Babylonios orbis terrarum imperium affectat X, 12. In expeditione quadam frumenti penuria pressum sublevant Arimaspi, propterea Euergetae postmodum nominati XVII, 81, 1. A Scythis captus in crucem agitur II, 44, 2. A Persis patris nomine invocatur IV, 30, 2. Ad Cyrum genus referunt reges Cappadociae XXXI, 19, 1.
- Cyrus iunior, Darii filius, Ly sandrum pecuniae vi in bello contra Athenienses gerendo sublevat XIII, 70, 3; 104, 4. Provinciarum maritimae orae princeps, Artaxerxi fratri bellum inferre molitur; Clearchum Spartanum copiarum ducem constituit XIV, 12, 8. Aliam expeditionem simulans 11, 2, bellum in fratrem instruit; auxilia accipit a Lacedaemoniis; copiarum numerus, ducum nomina 19. Ad Tarsum usque progressus, Syennesin, Ciliciae principem, in partes suas trahit, sed ab hoc consilia ipsius regi Artaxerxi clam aperiuntur 20, 1 seqq. Milites, quem in finem expeditio suscepta sit intelligentes, seditionem movent, quam aegre Cyrus placat 20, 4 seqq. Syriae portis superatis classem Ephesum remittit; ipse cum pedestri exercitu ad fines Babyloniae pervenit 21. Exercitum contra eum educit Artaxerxes; proelium in campis Babyloniiis committitur; Cyrus fratrem vulnerat; ipse letali vulnere ictus cadit 22 seq.
- Cythera insula, a qua Venus dicta Cytherea V, 77, 5. A Nicia in potestatem redigitur XII, 65, 8; 80, 5. Conon ea potitur XIV, 84, 4.
- Cytinium, urbs Doridis IV, 67, 1; XI, 79, 4.
- Cytus, Iovis et Himaliac f. V, 55, 5.
- Cyzicus ab Atheniensibus ad Lacedaemonios et Persas deficit; ab ea tributum exigit Thrasybulus XIII, 40, 6. A Mindari et Pharnabazi copiis capitur 49, 4. Clades Lacedaemoniorum ad Cyzicum 50 seq. Obsidione pressae auxiliatur Timotheus Atheniensis XV, 81, 5. A Memnone Rhodio frustra oppugnatur XVII, 7, 8. Ab Arrhidaco obsidetur, quem Cyziceni repellunt XVIII, 51; 52. Cyzicenos Mithridates effugere studet XXXVII, 22 b. Fimbriae in Cyzicenos crudelitas XXXVIII, 8, 3.
- Dactyli Idaei ad Idam Cretae montem habitant V, 64, 3. De numero eorum sententiae, ib. Ephorus eos a Troiano Ida in Europam (i. e. Cretam) sub Minoe venisse, inque Samothracia artes suas praestigiisque exercuisse dicit, ib. §. 4. Dactylorum inventa 64, 5. Dactylorum unus Hercules ludos Olympicos instituit 64, 6; III, 74, 4. A Dactylis secundum nonnullos oriundi sunt Curetes 65, 1.
- Daedalea opera in Sardinia IV, 30, 1.
- Daedalidarum demus in Attica IV, 76, 7.
- Daedalus Aegyptum adiit I, 61, 3; 96, 2. Labyrinthum in Creta extruxit ex imitatione Aegyptii, ibid. et 97, 5. Daeda-

- lus Aegyptius propylaeorum
 Vulcani in Memphi urbe ar-
 chitectus, statua honoratus
 est 97, 6. — Daedalus, Metio-
 nis f., Atheniensis, archite-
 ctus et statuarius sollertissi-
 mus, per invidiam Talum ex
 sorore nepotem interficit; cap-
 titis ab Areopago damnatus
 in Cretam fugit IV, 75, 6; 76.
 Daedalus bovis machinam ad
 explendam Pasiphaes libidin-
 em construit IV, 77, 1 seq.;
 Minotauro labyrinthum concin-
 nat 77, 4; ob Minois iram
 cum Iearo in Siciliam ad Co-
 calum fugit 77, 5 (XVI, 9, 4);
 opera ab eo in Sicilia confecta
 78; bellum ob receptum
 Daedalum a Minoe Siculis il-
 latum 79, 1 seqq. Ex Sicilia
 in Sardiniam ab Iolao arces-
 situr IV, 30, 1.
- Daemones s. Genii orientales in
 Rhodo vocantur Neptuni filii
 V, 55, 7.
- Daimenes Motyaeus post Mo-
 tyae expugnationem a Dionysio
 in crucem agitur XIV, 53, 5.
- Dalis, Panchaeae insulae urbs
 V, 45, 2.
- Damaratus Spartanus ad Xer-
 xem profugus; eius cum rege
 de Graecorum virtute collo-
 quium XI, 6, 1 seqq.
- Damareta, Gelonis uxor, aurea
 corona a Carthaginensibus
 honoratur; Damaretium nu-
 mum cudit XI, 26, 3. Dama-
 retae monumentum ab Himil-
 cone diruitur XIV, 63, 3.
- Damas, nobilis Syracusanus,
 Agathoclem ad dignitatem
 militarem provehit XIX, 3,
 1 seqq.
- Damascus, urbs Syriae XVII,
 32, 3; XIX, 100, 5; XL, 2.
- Damis Megalopolitanus patria
 a Polysperchonte obsessa vim
 elephantum ingenioso inven-
 to inutilem reddit XVIII, 71,
 1 seq. Arcadiae praefectus a
 Cassandro constituitur XIX,
 64, 1.
- Damonis Pythagorei virtus X, 4.
- Damon, Centoripinorum prin-
 ceptus, foedus cum Dionysio
 pangit XIV, 78, 6.
- Damon Thurius Olympionica
 (Ol. 101) XV, 36, 1 (Ol. 102, 1);
 XV, 50, 1.
- Damophilus, Rhodiorum dux,
 naves aliquot Demetrii de-
 mergit XX, 93, 2.
- Damophilus Ennensis crudeli-
 tate sua servos ad defectio-
 nem bellumque heris inferen-
 dum adigit XXXIV, 2, 10; 2,
 34 seqq. Saevitiae poenas dat
 2, 14. Filia eius humanitatis
 suae praemia refert 2, 39.
- Damoteles, Rhodiorum pryta-
 nis, in bello contra Demet-
 rium gesto cadit XX, 93, 9.
- Danae, Acrisii f., ex Iove parit
 Perseum IV, 9, 1.
- Danaus ex Aegypto Argos pro-
 ficiscitur I, 28, 2. In Rhodo
 insula Minervae templum con-
 dit V, 58, 1. Ammonis tem-
 plum condidisse fertur XVII,
 50, 2. Iudaeos Aegypto ex-
 pulsos in Graeciam ducit XL,
 3, 2.
- Dandes Argivus Olympionica
 (Ol. 77) XI, 53, 1.
- Danubius, fluvius Galliae V,
 25, 4.
- Daphnaeus, dux Syracusanus,
 auxilio mittitur Agrigentinis
 XIII, 86, 4; Poenos in fugam
 vertit 87, 1 seq. A Dionysio
 medio tollitur 96, 4.
- Daphne, Tiresiae f., deo Del-
 phico ab Epigono consecra-
 tur IV, 66, 6. Sibylla vocata;

- multa suppeditavit Homero, ibid.
- Daphnis, Centaurus ab Hercule occisus IV, 12, 7.
- Daphnis, Mercurio et nympha natus, in amoena convalle Heraeorum montium rei pastoritiae cultor, fistulae, et carminis bucolici inventor; ab irata nympha visu orbatur IV, 84.
- Dardani. Eorum rex Assaracus IV, 75, 5. Dardani a Dardano dicti V, 48, 3. Dardanorum regionem peragrant Galli XXII, 9, 3. Iniustum iis bellum infert Philippus XXVIII, 2.
- Dardanium, Troadis promontorium XIII, 45, 6.
- Dardanium urbem, quae postea Troia vocata, condit Dardanus IV, 75, 1; V, 48, 2; XIII, 45, 3.
- Dardanus, Scytharum rex, pater Idaeae IV, 43, 4. — Dardanus Dardanos ab se vocat IV, 75, 1; V, 48, 2. In Asiam profectus Dardanium urbem condit, ibid. E Batea pater Erichthonii IV, 75, 1. Iovis ex Electra filius, in Samothrace educatur V, 48, 2.
- Darius I Hystaspis, rex Persarum, fossam a Neco Aegypti rege coeptam ulterius producit I, 33, 9. Eius in concione sacerdotum Aegyptiorum dictum 58, 4. Sextus Aegyptiorum legislator 95, 4. Divi nomine ab Aegyptiis honoratur, ibid. Copiarum a Dario in Scythas ductarum numerus II, 5, 5. Zopyri ope Babylonem capit X, 19, 2. Expeditionem in Europam parat 19, 5. Post cladem Marathoniam novum bellum parans morte interceptur XI, 2, 2. Eius filia Mandane 57, 1. Filius Achaemenes 74, 1. Eum fugit Aristogoras XII, 68, 1.
- Darius, Xerxis I regis f., Artabani machinatione ab Artaxerxe fratre occiditur XI, 69, 2.
- Darius II, Nothus, Xerxi II Sogdiano in regno Persarum succedit; regnat 19 annis XII, 71, 1. Lacedaemonios pecunia sublevat XIII, 36, 5 et 70, 3. Post regnum 19 annorum moritur 108, 1.
- Darius III, Codomannus, Arsanis filius, a Bagoa in regnum evehitur XVII, 5, 5. Bagoam supplicio afficit 5, 6. Eius virtus in bello contra Cadusios ab Artaxerxe gesto spectata 6. Contra Alexandrum exercitum colligit, inter duces habet Memnonem Rhodium 7, 2. Exercitus ad Granicum castra metatur 18, 4. Vincitur 19—21. Regis gener Spithrobates 20, 2. Uxoris frater Pharnaces 21, 3. Quum exercitus Miletum, deinde Halicarnassum se recepisset, Memnonem summum belli ducem constituit 23, 5. Bellum ex Asia in Europam transferendum statuit; sed Memnone mortuo, ausis excidit 29, 4. Deliberationem de belli gerendi ratione instituens Charidemum optima consulentem neci tradit; ipse exercitum ducit 30. Babylonem militem convenire iubet 31, 1 seq. Concitatis itineribus in Alexandrum movet 32, 3. Proelio ad Issum commisso vincitur; mater, uxor, duae filiae et filius in hostis potestatem veniunt 33—36. Ipse fuga salutem quaerit 37, 1. Babylo-

- nem reversus per literas pacis condiciones Alexandro offert; quibus repudiatis maiores denuo copias colligit 39. Pro eo in Cretam expeditionem facit Agis rex Lacedaemoniorum 48, 1. Exercitu probe instructo, Babylone profectus Ninum versus tendit, ibique ad Arbela vicum castra ponit 53. De pace ad Alexandrum legatos mittit, qui re infecta redeunt 54, 1 seqq. Inter haec uxor eius diem obit et magnifico funere ab Alexandro honoratur 54, 7. Ad conflictum se parat 55, 1. Proelium committit, vincitur, pulveris densitate adiutus persequentibus fuga se subducit 58, 1 — 61, 1. In superioribus provinciis se recipit; Ecbatanis novum exercitum congregat 64, 1 seq. Otium ad instaurandum bellum sibi parare studet 65, 5. (Darii matrem et filias Susis relinquit Alexander 67, 1). Celeritate hostis praepeditus Bactra fugit; a Besso satrapa per dolum necatur 73, 2. Exspirantem invenisse, caedemque se ulturum promississe ei fertur Alexander 73, 4. Regis fratrem Oxathrem corporis custodem facit Alexander 77, 4. Filiam maiorem Statiram uxorem ducit, minorem Drypetim dat Hephaestioni 107, 6.
- Dascon, sinus Siciliae ad Syracusas XIII, 13, 3. Castellum ad Dasconem Siciliae XIV, 72, 3; 73, 2.
- Datames, Cappadociae satrapa, ab Artaxerxe deficit; Mitrobarzanem proditorem ulciscitur; per insidias interficitur XV, 91, 2 seq.
- Datames, Anaphae filius, rex Cappadociae XXXI, 19, 2.
- Datis, Persarum dux, gente Medus, legationem Athenas, ut Persis se dederent, mittit X, 26. Ad Marathonem vincitur XI, 2, 2.
- Daunia a Romanis vastatur XIX, 10, 2.
- Debae Arabes III, 45, 3. Eorum cameli et fluvius aurifer, ib.
- Deballus, Lacharis filius, Eurybiadae pater; inter maiores Carani numeratur a nonnullis VII, 15.
- Decelæa ab Agide occupatur et munitur XIII, 9, 2; 72, 3; 103, 2.
- Decelicum bellum XIII, 9, 2.
- Decemviri legibus scribendis a Romanis creati XII, 23, 1. Eorum historia XII, 24, 1 seqq.
- Decimae Herculi apud Romanos votae IV, 21, 4.
- Acylius Decius (L. Aquilius), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 1) XV, 23, 1.
- P. Decius, consul Rom. (Ol. 110, 4) XVI, 89, 1.
- P. Decius, consul Rom. (Ol. 117, 2) XIX, 105, 1.
- P. Decius, consul Rom. (Ol. 118, 1) XX, 37, 1.
- Decius, Q. Fabii Maximi collega, pro patria se devovet XXI, 6, 2.
- Decii Iubellii tribuni Romani saevitia in Rheginos; quomodo sceleris poenam luerit XXII, 1, 2.
- Dei primi omnium cultores Aethiopes III, 2, 2. Deos apud se natos esse contendunt Atlantii, Oceani accolae III, 56, 2; Cretenses V, 64, 1. Eumeri de diis doctrina VI, 2.
- Deianira Amazon IV, 16, 3.
- Deianira, Oenci f., ab Hercule in matrimonium petitur IV,

- 34, 1. Ei vim inferre tentat philtroque relinquit Nessus, 36, 4 seq. Ex Hercule mater Glenei et Hoditae 37, 1. Tunica philtro tincta Herculem perdit; ipsa suspendio vitam finit 38, 1 seqq.
- Deidamia, Bellerophontis filia, ex Euandro mater Sarpedonis V, 79, 3.
- Deidamia, Acacidæ regis Epirotarum f., Pyrrhi mater XIX, 35, 5.
- Deioces, Medorum rex, vir iustitia insignis VIII, 16.
- Deiphobus, Hippolyti f., Herculem Iphiti caede pollutum purgat IV, 31, 5.
- Deiphontes VII, 14 a.
- Deipyle, uxor Tydei IV, 65, 3.
- Deliis summopere favent Hyperborei II, 47, 4. Delii Laconismi rei ab Atheniensibus urbe eiiciuntur; a Pharnace Adramytium incolendum accipiunt XII, 73, 1. Iis insula ab Atheniensibus restituitur 77, 1. Deliorum festum. V. Delus.
- Delium in Bocotia ab Hippocrate Atheniensium duce occupatur XII, 69, 1. Post cladem Atheniensium a Bocotis rursum expugnatur 70, 3. Deliorum panegyris a Bocotis instituta 70, 5. Conf. XIII, 71, 8.
- Delium templum ad Chalcidem oppidum XXIX, 1.
- Delphis consecrata Daphne IV, 66, 6. Delphos donaria mittunt Cnidii et Rhodii post victos Tyrrhenos V, 9, 5. Delphos transportatur Agesilaus in proelio ad Coroneam vulneratus XIV, 84, 2. Ad Delphos clade afficiuntur Galli XXII, 9. Delphi Pythiam consulunt XXII, 9, 1, 5. Eorum legati ad Alexandrum XVII, 113, 4.
- Delphicum fanum violant Dryopes IV, 37, 1. Diripiunt Cimbri V, 32, 5. A Xerxis milibus servat deorum praesentia, quam testatur inscriptio ad fanum Minervæ Pronææ XI, 14, 2 seqq. Delphico deo tripodem dedicat Gelo 26, 6; Graeci ad Plataeas victores 33, 2; alia Syracusani XII, 29, 4; Romani XIV, 93, 3; Dionysius XVI, 57, 3. Oraculum corrumpere tentat Lysander XIV, 13, 3. Templum a Philomelo occupatur XVI, 23, 1; 25, 3; deprædatur 30, 1. Delphici oraculi origines 26. Thesauri a Phocensium ducibus direpti 56, 4 s.; 64, 1; 78, 3. Statuas Brennus deiicit XXII, 9, 4. Templum a Sulla expilatum XXXVIII, 7. Conf. Oraculum.
- Delphinium in Chio castellum a Callicratida Spartano occupatur XIII, 76, 3.
- Delta, Aegypti regio, eiusque latera I, 33, 5 seqq. Delta machinis ab Archimede inventis rigatur 34, 2. Eius fecunditas, plantae, arbores 34, 3; 50, 3.
- Delum missi legati ex Rhodo ad consulendum oraculum Apollinis de malis quibus vexarentur V, 58, 4. Delus insula a Rhadamantho Anioni datur V, 79, 2. Delum ex Aegina post pugnam Salaminiam classem Graecorum ducit Leotychidas XI, 34, 3. Inde Athenas Graecorum aerarium transfertur XII, 38, 2; 40, 1; 54, 3; (XIII, 21, 3.) Insula ab Atheniensibus iustratur 58, 6. Delia 7. Templum in ea exstruendum XVIII, 4, 5. Servi rebellant XXXIV, 1, 19.

- Demadis Atheniensis dictum X, 9, 1. Philippum recenti victoria inflatum reprehendit; libertati ab rege redditur, eiusque amicis annumeratur XVI, 87. Ad Alexandrum legatus missus iram regis placat, atque oratores, quos dedi Alexander postulaverat, periculis eximit XVII, 15, 3 seq. Legatus ad Antipatrum mittitur XVIII, 18, 2. Cum Demea filio ab Antipatro supplicio afficitur 48, 1 seqq.
- Demaratus Corinthius insignem Alexandro donat equum XVII, 76, 6.
- Demarchum Syracusanum Dionysius e medio tollendum curat XIII, 96, 4.
- Demeas, Demadis filius, una cum patre ab Antipatro supplicio afficitur XVIII, 48, 3.
- Demeter s. Gemeter (γῆ μήτηρ) cur Terra appelletur I, 12, 4, colitur apud Aegyptios, ibid. Conf. Ceres.
- Demetrius tribus reliquis decem ab Atheniensibus adiicitur in honorem Demetrii XX, 46, 2.
- Demetrius, urbs Macedonica, XXIX, 2; XXXI, 8, 6.
- Demetrius dicta Sicyon XX, 102, 3.
- Demetrius Poliorcetes, Antigoni filius, cum patre in Europam ad Antipatrum confugit XVIII, 23, 4. Pugnatur in proelio, quod in Paraetacene Antigonus contra Eumenem commisit XIX, 29, 4; in altero contra Eumenem proelio 40, 1. Uxorem habet Philam, Antipatri filiam 59, 3. A patre in Phrygiam proficiscente in Syria relinquitur; adiunctis quattuor consiliariis 69, 1.
- Pythone in Coele Syria relicto contra Ptolemaeum movet; ad Gazam castra ponit 80, 1 seqq. et 5. Pugnam dissuadent amici; animum addunt milites 81. Acies instructa, proelium, clades 81—84. Azotum fugit 85, 1. Caesorum sepulturam ei concedit et regiam suppellectilem reddit Ptolemaeus 85, 3. Tripoli subsistens milites undique convocat 85, 5. Ad Myuntem proelio vincit Cillen, duces Ptolemaei 93, 1 seq. Contra Nabataeos Arabes missus Petram frustra oppugnat; acceptis donis copias abducit 96, 4. In reditu ad Asphaltiten lacum castra ponit 98, 1. A patre in Babyloniam missus Babylonem urbem desertam reperiens occupat; arcem alteram expugnat, ad alterius obsidionem Archelaum relinquit, ipse mare versus redit 100, 4 seqq. Leonidam, Ptolemaei duces, in Cilicia debellat XX, 19, 5. Epheso solvit, ut Graeciae civitates in libertatem vindicet 45, 1. Piraeo potitur 45, 3. Atheniensibus pristinam reipublicae formam restituit 45, 4. Munchiam expugnat Dionysiumque praesidii praefectum capit 45, 5 seqq. Summis honoribus ab Atheniensium populo cumulatur 46, 1 seq. Megarenses liberat 46, 3. Senatam e sociis civitatibus constituit 46, 5. Ut cum Ptolemaei ducibus belligeraret in Cyprum transiit 47, 1. Urania et Carpasia urbibus captis, ad Salaminem Menelaum ducem proelio fundit 47, 3. Captivos ad patrem in Syriam

- mittit 47, 4. Salaminem obsidet; helepolin, ingentem machinam, construit; sed obsidionis instrumenta incendunt hostes 48. Ptolemaeo cum magna classe adveniēti occurrit, proelioque navali commisso victoriam reportat 49, 4—52. Cypri urbibus in ditionem acceptis, victoriae nuntium ad patrem mittit 53, 1; qui regis titulum et honores cum filio communicat 53, 2. Eius contra Ptolemaeum in Aegyptum expeditio irrita 73—74. Contra Rhodios bellum, Rhodique oppugnatio, quae Poliorcetae nomen ei fecit 83—88 et 91—99. Ingenium formaeque elegantia 92. Firmata cum Rhodiis pace in Graeciam transiit, ibique Chalcidem liberat, Boeotisque et Aetolis sibi adiunctis ad bellum cum Polysperchonte et Cassandro se accingit 100, 5 seqq. Sicyonem liberat, Ptolemaei praesidio eiecto 102, 2 seqq. Prepelam Cassandri ducem Corintho pellit. Aethiopiae urbes libertati reddit, Orchomenum, Polysperchontis praesidio firmatam, expugnat 103. Mysteriis Eleusiniis initiatur ab Atheniensibus; Larisam aliasque urbes recipit 110, 1 seqq. In Asiam revocatus res cum Cassandro componit 111, 1 seqq. Asiae urbes, quas Lysimachus et Prepelaus subegerant, plurimas recuperat 111, 3. Post proelium ad Ipsum commissum cum Stratonice matre Salaminem fugit XXI, 1, 4. Alexandrum et Antipatrum necat 7. Eius erga Thebanos rebelles et devictos clementia 9 et 14. Agathoclem ad armorum foedus pangendum a patre missum donis cumulat, redeuntique comitem adiungit Oxythemem, qui res Siciliae exploraret 15. Pellae in Syria captivus custoditur 20. Seleucus eum in regnum restituere vult, ibid. Demetrii filia Stratonice, uxor Antiochi Seleuco nati, ibid.
- Demetrius Phalereus, Athenarum administrator a Cassandro constituitur XVIII, 74, 3. Cassandri iussu classem in Lemnum transmittit XIX, 68, 3. Inducias cum Ptolemaeo facere et de societate legatos ad Antigonum mittere a populo cogitur 78, 4. Archon Athen. (Ol. 117, 4) XX, 27, 1. Athenis a Demetrio in libertatem vindicatis, Thebas inde ad Ptolemaeum in Aegyptum abijt 45, 2—4. Demetrii de regno Macedonico vaticinium XXXI, 10.
- Demetrius, Philippi regis filium, Persei fratrem, patri reddere decernit senatus Rom. XXVIII, 15. Interfectores eius iustas solvunt poenas XXIX, 25.
- Demetrius Soter, Seleuci Philopatoris, Syriae regis, filius, obses Romae comiter excipit Ptolemaeum Philometorem XXXI, 18. Contra eum societatem ineunt Timarchus et Artaxias XXXI, 27 a. Eius legati Cnei Octavii interfectores Romanis tradunt 29, 30. Ab Oropherne, quem adiuverat, pecunia donatur 32. Frumentum suppeditat Rhodiis 36. Novae ei insidiae struetae XXXI, 40 a.
- Demetrius Nicator, rex Syriae,

- riae societatem inquit cum Ptolemaeo Philometore filiam Cleopatram ei despondente XXXII, 9 c. Eli Alexandrum Balamprodit Heliades XXXII, 10, 1. Romam mittit Andriscum quendam tanquam Persei filium XXXII, 15, 1. In tyrannicam crudelitatem prorumpit, suasorem et socium scelerum habens Lathenem Cretensem XXXIII, 4; 4 a. Laodiceae morantis luxuria, ignavia, flagitia 9. Demetrius Antiochi Pii frater, apud Arsacem captivus XXXIII, 28; XXXIV, 15.
- Demetrius pictor Romae Ptolemaeum Philometorem hospitio excipit XXXI, 18, 2.
- Democles, archon Athen. (Ol. 116, 1) XIX, 17, 1.
- Democriti Abderitae de causis incrementorum Nili fluvii sententia I, 39, 1 seq. Democritus Aegyptum adiit 96, 2; 98, 3. Quo tempore mortuus sit XIV, 11, 5.
- Demogenes, archon (Ol. 115, 4) XIX, 2, 1.
- Demoleon, Argivus, Iocli pater V, 54, 4.
- Demonax, Mantinensis, vir prudentia et aequitate clarus, Cyrenensium discordias componit VIII, 30, 2.
- Demophilus, archon Athen. (Ol. 99, 4) XV, 22, 1.
- Demophilus, Ephori filius, historicus; bellum sacrum opere suo tractavit XVI, 14, 3.
- Demophilus, Agathoclis dux, Dinocratem et Philonidem, exulum duces, proelio vincit XIX, 104, 2 seq. Xenodiceum Agrigentinum imperatorem proelio fundit XX, 56, 2.
- Demophon, Thesei et Phaedrae filius IV, 62, 1.
- Demophon Athen. XV, 26, 2, 3.
- Demophon, haruspex in comitatu Alexandri XVII, 98, 3.
- Demosthenes, dux Atheniensium, Leucadem et Aetoliam populatur XII, 60, 1. Ab Aetolis proelio vincitur; Naupactum praesidio munit; Ambraciotas clade afficit; Acarnanum societate privatur; Athenas redit 60, 2 seqq. Pylum occupat et munit 61. A Spartanis obsidetur, ib. Cum Hippocrate Megaris proditione potitur 66, 2. In Boeotiam expeditionem suscipit, sed re infecta domum redit 69, 1 seq. Cum Eurymedonte in Siciliam transmittit XIII, 10, 1; 11, 1. Noctu Syracusas adortus magno cum damno repellitur 11, 3. Reditum in patriam suadet, refragante Nicia 12, 1 seq. Alii Demosthenis sententiae idem refragatur Nicias 18, 1 seq. Capitur 19, 2; necatur 33, 1.
- Demosthenes orator Atheniensis excitat ut apertos se Philippi hostes declarent XVI, 54, 2. Ante proelium ad Chaeoneam Atheniensium animos firmat 84, 5; 85, 3. Post Philippi obitum populum exhortatur ut in libertatem se vindicet XVII, 3, 2. Cum aliis legatis ad Alexandrum missus media via Athenas redit 4, 7; in eum Aeschinis dictum 4, 8. Thebanos contra Alexandrum rebelles adiuvat 8, 5. Demosthenem dedi sibi postulat Alexander; orator a Demade largitione corrupto e periculo eximitur 15. Demosthenes ut ab Harpalo corruptus damnatur 108, 8. In

- exilium abit XVIII, 13, 6. Dexitheus, archon Athen. (Ol. Orator celeberrimus XXVI, 1. 98, 4) XIV, 99, 1.
- Demonstratus, archon Athen. (Ol. 96, 4) XIV, 90, 1.
- Demonstratus, archon Athen. (Ol. 97, 3) XIV, 99, 1.
- Demotion, archon Atheniensis (Ol. 77, 3) XI, 60, 1.
- Demuchi septem in Thespiarum urbe; eorum origo IV, 29, 4.
- Derbices in Asia subigit Ninus II, 2, 3.
- Derceto, Syrorum dea; eius templum prope Ascalonem urbem II, 4, 2. Mater Semiramidis 4, 3. In piscem mutatur, ibid.
- Dercylidas dux a Lacedaemoniis in Asiam mittitur XIV, 38, 2. Troadis urbes occupat; factis cum Pharnabazo induciis Bithyniam bello infestat 38, 3. Thraces Chersoneso expellit 38, 6.
- Dérienses (Thyrienses) in Acarnania Agrinium occupant XIX, 67, 4.
- Deucalion, pater Hellenis IV, 60, 1; 67, 2; 68, 1. Deucalionis liberi Pelasgos ex Thessalia pellunt V, 61, 1. Deucalionium diluvium I, 10, 4; III, 62, 10; V, 81, 3; XIV, 113, 2; XIX, 53, 3.
- Deucalion, Minois et Pásiphaes f. IV, 60, 4. Phaedram sororem Theseo uxorem dat 62, 1. Pater Idomeni V, 79, 4.
- Dexamenus, Oleni princeps, Hippolyten filiam Azani uxorem dat; nuptiis interfuit Hercules IV, 33, 1.
- Dexippus Lacedaemonius operam navat Agrigentinis ab Himilcone obsessis XIII, 85, 3; 87, 4 et 5; 88, 7. Praesidii in Geloorum urbe praefectus 93, 1, 2. A Dionysio in Graeciam dimittitur 96, 1.
- Dia (i. q. Naxus) insula IV, 61, 5. V. Naxus.
- Dia, Hesionei f., Ixioni parit Pirithoum IV, 69, 3.
- Diagoras, atheus, impietatis accusatus Athenis aufugit XIII, 6, 7.
- Diana ab Amazonibus culta II, 46, 2. Dianae consecrata ferarum capita et pedes a venatoribus IV, 22, 3. Simulacrum Dianae IV, 51, 1. Ab Oeneo neglecta aprum Calydonium mittit IV, 34, 2. Dianae Tauricae advenae immolantur 44, 7; 45, 2. Diana Niobes filias occidit 74, 3. Cum Daphnide venatur IV, 84, 4. In Sicilia eximie colitur V, 3, 4. Eius res gestas columnae aureae inscripsit Mercurius apud Panchaeos 46, 7. Diana Ilithyiae *συνεργός* 72, 5. Puerorum nutrix (*χορηγόρος*) 73, 3. Amica Britomartis 76, 3. Tauropolis 77, 7 (XVIII, 4, 5); Persia, Cressa, Ephesia, ib. Dianae fanum Orchomeni XIX, 63, 5. Delphis XXII, 9, 5.
- Dicaearchia, urbs Italiae IV, 22, 1; V, 13, 2.
- Dicaearchus Aetolus Philippi regis iussu Cretensibus contra Rhodios opem fert, ac mare latrociniis infestum reddit XXVIII, 1.
- Dicaeopolis, urbs Siciliae, quae antea Egesta nominabatur XX, 71, 5.
- Dice, Hora, Iovis f. V, 72, 5.
- Dicon Syracusanus Olympionica (Ol. 99) XV, 14, 1.
- Dicte, mons Cretae, ubi Rhea Iovem occultat V, 70, 2. Ad montem urbs ab Iove conditur 70, 6.

- Dictynna, eadem quae Britomartis (ubi vide). De nominis origine sententiae diversae V, 76, 3 et 4.
- Didyme, insula Aeolica V, 7, 1.
- Diegylidis, Thracum regis, atrocitas XXXIII, 14, 15. Lysimachiam urbem in Attali ditione incendit, ib. Diegylidis filius Zibelmus XXXIV, 12.
- Diluvium ex Ponti per Hellespontum eruptione ortum V, 47, 4. Conf. Deucalion, Samo thrace, Rhodus.
- Dimnus Macedo insidias struit Alexandro M., quibus detectis manum sibi infert XVII, 79, 80.
- Dindyma, Maeonis Lydorum regis uxor, mater Cybeles III, 58, 1 seq.
- Dinias, Cassandri dux, Thermopylas occupat XIX, 35, 3. Lycisco contra Alcetam auxilio venit 88, 6.
- Dinocrates, dux Phocensium XVI, 56, 3.
- Dinocrates, exulum Syracusanorum dux XIX, 8, 6, Carthaginiensium auxilia implorat 103, 1; Nymphodorum ad capiendam proditione Centoripinorum urbem emittit irrito conatu 2 seq. Ab Agathoclis ducibus vincitur 104, 1 seqq. Cum Hamilcare Syracusas oppugnat XX, 29, 5; post necem Hamilcaris exulum ceterorumque Graecorum dux declaratur 31, 2. Libertatis vindex contra Agathoclem exercitum ducit; sed ad iustum proelium res non devenit 57, 1 seqq.; 61, 1; 63, 7. Cum eo transigere studet Agathocles 77, 3; sed conditiones a tyranno propositas non admittit 79, 1 seqq. Ad Torgium proelio ab Agathocle vincitur, victusque a tyranno copiarum dux consti tuitur 89—90, 1.
- Dinomenes (Dinosthenes) Laco Olympionica XIX, 17, 1.
- Dinomenes, pater Gelonis XI, 67, 1.
- Diocles, demagogus Syracusanus, immania de captivis Atheniensibus supplicia sumenda esse suadet XIII, 19, 4. Eius sententia rata esse iubetur 33, 1. Ut sorte magistratus capessantur auctor est; novas condit leges XIII, 33, 2 seqq. Eius mors, ibid. et XII, 19, 2.
- Dioclis leges a Cephalo Corinthio emendatae iussu Timoleontis XVI, 82, 6. Conf. XIII, 35, 3; 34, 6 seqq.
- Diocles, archon Athen. (Ol. 92, 4) XIII, 54, 1.
- Diocles, dux Syracusanus, auxilio mittitur Himeracis ab Hannibale obsessis XIII, 59, 9; 61, 3 seq. Eos in ultimo discrimine deserit 61, 6. Herocratis artibus in exilium actus 75, 5.
- Diocles Syracusanus, unus ex sexcentorum senatu XIX, 6, 4.
- Diocles, Abarum in Arabia princeps, ad quem confugit Alexander Bala XXXII, 9 d, 10, 1.
- Diodori in historia scribenda consilium I, 1—3. Triginta annos in contexendo opere suo consumpsit 4, 1. Magnam Asiae et Europae partem perlustravit, ibid. Roma urbs, ubi diutius vixit, multa ei subsidia praebuit, ibid. §. 2 et 3. Patria eius Agyrium in Sicilia, ibid. §. 4. Latinae linguae cognitionem sibi comparavit, ibid. §. 5. Operis oeconomia §. 6 et 7. Chronologica operis ratio I, 5. Cur

- a Barbaris historiae initium sumat 9, 5. In Aegypto cum sacerdotibus et legatis Aethiopicis sermones instituit III, 11, 3.
- Diodorus Atheniensis cum praesidio a Thrasybulo et Alcibiade in Hellesponto relinquitur XIII, 68, 2.
- Diodotus Antiochenos excitat contra Alexandrum XXXII, 9 c. Antiochiae ab Alexandro Bala praefectus XXXIII, 3. Eius res, ib. 4a, 28. Conf. Tryphon.
- Diomedes propriis equabus devorandus obicitur ab Hercule IV, 15, 3. Argis fugit VII, 1 b.
- Diomedis quadrigas Olympiam missas sibi vindicat Alcibiades XIII, 74, 3.
- Diomedon, unus ex decem ducibus, quos post Alcibiadem ab imperio remotum Athenienses exercitui praefecere XIII, 74, 1. Ad supplicium ducitur 102.
- Dion Syracusanus, Hipparini f., Dionysii senioris secundae uxoris frater, Dionysio iuniori ob virtutes invisus et neci destinatus in Peloponnesum aufugit, et Corinthi naves militesque parat, quibus ad liberandam patriam in Siciliam transmittit XVI, 6, 3 seqq. Minoam urbem appellit, cuius praefectus Paralus consilia eius adiuvat 9, 4; Agrigentinos, Geloos, Camarinaeos, alios sibi adiungit 9, 5. Absente Dionysio, Syracusarum in foro castra ponit 10. Summo favore a Syracusanis excipitur 11, 1 seq. Cum Dionysio de componendis rebus agit 11, 4 seq. Per induciarum tempus repente in Syracusanos impetum facientem in fugam agit 12. Dionysio cum thesauris clam in Italiam transgresso, quum dissidia inter Syracusanos et Dionem orta essent, hic cum mercenariis Leontium abijt 17, 4; insequentes Syracusanos fundit, victisque dat veniam 17, 5. Arcis praesidio oppressos e summo periculo eximit 20. A Zacynthis mercenariis interficitur; in imperio ei succedit Callippus 31, 7. V. XV, 94, 4.
- Dionysia Mileti celebrata XIII, 104, 5; Phialeae XV, 40, 2; Rhodi XX, 84, 3.
- Dionysiades, duae prope Cretam insulae V, 75, 5.
- Dionysias a quibusdam Naxus insula nominata V, 52, 1.
- Dionysias, Thuriorum platea XII, 10, 7.
- Dionysius (Scytobrachion, Mytilenaeus), qui Argonautarum et Bacchi historias aliaque mythica scripsit, laudatur ex eoque Amazonum Libycarum historia narratur III, 52, 3. Idem de Bacchi historia 66, 5 s.
- Dionysius, Hermocratis filius, Syracusanorum tyrannus. Unus fuit eorum qui cum Hermocrate Syracusis potituro fecerunt XIII, 75, 9. Quomodo tyrannidem occupaverit 91—96. Hermocratis filiam uxorem ducit 96, 4. Daphnaeum et Demarchum e medio tollit, ibid. Exercitu collecto Gelois auxilium fert; ab Himilcone funditur, interque muros urbis se recipere cogitur 109 seq. Geloos et Camarinaeos Syracusas transducit 111, 1 seqq. Ob acceptas clades milites seditionem mo-

vent; regiam diripiunt; uxorem tyranni crudeliter tractant 112. Motus turbulentos Dionysius reprimit, caedibus exiliisque in adversarios saeviens 113. Bellum cum Himilcone componit; pacis conditiones 114. Dominatum confirmat XIV, 7, 1 seqq. Contra Siculos, qui sui adhuc iuris erant, exercitum ducit 7, 5. Herbessum obsidere coepit 7, 6. Militum seditio exardet 7, 6 seqq. Dionysius de tuenda tyrannide desperans facultatem ex urbe cum suis excedendi impetrat 8, 4 seqq. (Conf. XX, 78, 2). Campanorum ope imperium recuperat 9. In imperio firmando adiuvatur ab Aristo Lacedaemonio 10, 3. Urbe pacata finitimas civitates subigere properat 14, 1. Aetna potitur 14, 2; Leontinorum urbem frustra oppugnat 14, 3 seq. Aimnestum Ennaeorum tyrannum ad supplicium Ennaeis tradit 14, 7 seq. Catinenses, Naxios, Leontinos in potestatem redigit 15. Cum Herbitacis pacem facit 16, 1. Carthaginensibus bellum movere statuit 18, 1. Urbis partem novo muro firmat 18, 2 seqq. Hadranum sub Aetna monte condit 37, 4. Exercitum contra eum educunt Rhegini et Messanii, sed seditione in exercitu orta ultro pacem offerunt 40. In bellum Carthaginensibus inferendum magnos apparatus facit 41 seq. Militem conscribit 44, 1 seq. Sociorum benevolentiam captat; Messanios beneficio afficit; a Rheginis puellam in matrimonium petens repulsam fert;

Doridem Locrensem et Aristomachen, Syracusanam nobilissimam, uxores ducit 44, 3 seqq. Belli suscipiendi rationes probat Syracusanis 45. Carthaginensium in Sicilia bona diripienda dat; per legatos bellum indicit 46, 1 seqq. Motyam, Carthaginensium coloniam, oppugnat 47, 4 seqq. Obsidionis cura Leptini praetori demandata ipse in reliquas Poenorum urbes exercitum ducit 48, 4 seq. Ad Motyae obsidionem redit 49, 3. Urbem expugnat 53, 1 seq. (Conf. XXII, 10, 4). Syracusas redit 53, 6. Hostium territoria vastat; Ialicyaeos sibi adiungit; Segestam obsidet 54, 2 seqq. Himilcone in Siciliam transgresso Syracusas se recipit 55, 7. Siculis plurimis deficientibus servos manumissos armat; mercenarios a Lacedaemoniis conducit et castella munit; castra habet ad Taurum 58. Leptinem Magoni nauarcho obviam mittit; navali proelio commisso Syracusani funduntur 59, 60. Dionysius cum Himilcone manum conserere cogitat; mox mutato consilio Syracusas versus retrocedit 61, 1 seqq. Nova auxilia ex Graecia et Italia requirit 62, 1; 63, 4. Eo absente Carthaginienses a Syracusanis proelio vincuntur 64, 1 seqq. Populi in tyrannum odium et seditio, quam cohibet Pharacidas Lacedaemonius 64, 4 seqq. Dionysius Poenos peste laborantes aggressus extrema clade afficit 72—74. Acceptis 300 talentis Himilconi cum suis abeundi potestatem concedit;

reliquum exercitum cum castris capit, caedit 75. Mercenariis in ipsum exacerbatis, duce eorum Aristotele prehenso, Leontinorum civitatem donat; novos mercenarios conscribit principatus custodes; desertas urbes colonis e Graecia arcessitis frequentat; Siculorum urbes nonnullas capit, cum aliis foedera pangit 78. Rheginis in ipsum exacerbatis bellum inferre statuit, prius vero Tauromenitas Siculos debellandos censet 87, 4 seq. Ab his repellitur et sauciatur; Agrigentini et Messanenses a Dionysio deficiunt 88. Magonem proelio vincit; Rhegium subito aggreditur, at repellitur 90, 4 seqq. Contra eum Graeci in Italia armorum societatem inenunt 91, 1. Magonem ad pacem petendam cogit Agyridis auxilio adiutus 96 seq. Tauromenium occupat 96, 4. Contra Rheginos ducit; pugna fusus et tempestate iactatus aegre ipse in portum Messanae refugit 100. Leptinem a praetura classis removet, in locum eius substituit Thearidem 102, 4. Altera in Italiam expeditio; Heclorem Graecorum ducem fundit; victis elementem se praebet; pacem et libertatem civitatibus donans magna apud omnes pollet gratia 103 seqq. Post haec Rhegium petit; quae urbs pacem magno pretio redimit 106, 1 seq. Cauloniae cives Syracusas transfert; urbem demolitur, agrum donat Locrensibus 106, 3. Iisdem tribuit Hipponensem agrum 107, 2. Rheginis ob-

acceptam olim iniuriam offensus, nova belli causa quaesita, Rhegium obsidet 107, 3. Vulneratur 108, 6. Quadrigas Olympiam mittit, et rhapsodos, qui carmina ipsius recitent; verum hi exploduntur, omnisque Dionysii pompa ludibrio exponitur 109. Rhegium capit; eius in devictos crudelitas 111—112. Pace et otio fruens poetarum studia sectatur; Philoxenum ob oris intemperantiam in latomias coniecit XV, 6; Platonem ut servum vendit; ob poemata Olympiae risu excepta in furorem incidit; Leptinem et Philistum in exilium mittit, sed mox revocat 7. Urbes ad mare Adriaticum condere marisque imperium sibi comparare instituit; eodem consilio foedus cum Illyriis facit, iisque contra Epirotas auxilia mittit 13, 1 seq. In Pharo insula Lissum condit; in nova colonia eodem mittenda Patios adiuvat 13, 3. Syracusis navalia, muros, gymnasia exstruit 13, 4. In Etruriam expeditionem suscipit; ad Agylam urbem ditissimum fanum expilat 14, 3 seq. Magna praeda locupletatus novi belli Carthaginensibus movendi consilia init 14, 5. Siciliae urbes a Carthaginensibus alienatas in societatem recipit; quas quum Carthaginenses reposcerent, novum bellum exardet; initio Dionysius duobus proeliis vincit, deinde magna clade afficitur; pacis conditiones 15—17. Lacedaemoniis novem triremes auxilio mittit, quas una cum viris capiunt Timotheus et Iphi-

- crates 47, 7. Athenienses sacrilegii incusat, quod navibus eius donaria Delphos portantibus Iphicrates ad Coreyram potitus esset XVI, 57, 3. Lacedaemoniis Hispanos et Gallos milites auxilio mittit XV, 70, 1. Denuo Carthaginiensibus bellum movet, sed conatus eius reprimuntur; mox diem obit; succedit Dionysius filius XV, 73. Mortis causa 74, 1 seq. Quantum copiarum una Syracusarum urbs ei praebere potuerit II, 5, 6. Phintiae et Damonis Pythagoreorum amicitiam expetivit X, 4. Meticulosus XX, 63, 3; 78, 3. Dionysii liberi XVI, 6, 2.
- Dionysius, Dionysii filius, Syracusarum tyrannus, patri succedit; 12 annos regnat XV, 73, 5. Pacem facit cum Carthaginiensibus et Lucanis; navigationem per mare Ionium tutam sibi praestare studet; post haec desidia se dat XVI, 5. Dionem e medio tollere decernit 6, 4. Dum ad Cauloniam versatur, Syracusas occupat Dion 11, 3. In Siciliam reversus legatos de rebus componendis mittit et accipit 11, 4. Syracusanos spe pacis negligentiores repentino impetu aggreditur 11, 5; sed Dionis virtute in fugam agitur 12. Philisto nauarcho proelio victo Dionis regnum offert 16, 4. Deinde relictis in arce mercenariis cum thesauris clam in Italiam aufugit 17, 2. Nysium cum navibus et comite Syracusas mittit; sed proelio navali commisso mercenarii a Syracusanis funduntur 18. Praesidium tyranni Rhegio a Callippo et Leptine eiicitur 45, 9. Dionysium Syracusas reducem oppugnat Hicetas 68, 1. Arcem tradit Timoleonti; Corinthum abit, ubi privatus homo vitam exigit XVI, 70, 1 seq.
- Dionysius post Timothei fratris obitum tyrannus Heracleae Ponticae XVI, 88, 5. Moritur; succedunt filii Oxathras et Clearchus XX, 77, 1.
- Dionysius, Munychiae praesidio a Cassandro praefectus, naves 20 in Lemnum expedire iubetur XIX, 68, 3. A Demetrio victus capitur XX, 45, 2 s.
- Dionysius, Heracleae tyrannus XVI, 88, 5; XX, 77, 1.
- Dionysius Medus XXXIII, 28.
- Dionysius Petosarapis XXXI, 15 a.
- Dionysodorus Tarentinus Olympionica (Ol. 100) XV, 23, 1.
- Dionysodorus Boeotus historicus quousque historias suas produxerit XV, 95, 4.
- Dionysus a Graecis nonnullis appellatur Osiris I, 11, 3; 15, 6. Vocis etymologia IV, 2, 4. V. Bacchus.
- Diophantus, archon Athen. (Ol. 96, 2) XIV, 82, 1.
- Diophantus Atheniensis Nectanebo militans XVI, 48, 2.
- Diophantus Macedo, Abis in Arabia habitans, Hermaphroditus parens XXXII, 10, 2.
- Dioscorides ex Hellesponto et Rhodo 80 naves Antigono adducit XIX, 62, 7 et 9. Antigoni nauarchus XIX, 68, 4.
- Dioscurorum pater Tyndareus IV, 33, 5. Dioscuri Argonautae 41, 3. (Conf. VI, 7). Dioscurorum stellae 43, 2. Dioscuris Argonautis vaticinium edit Glaucus 48, 6. A Celtis

- coluntur IV, 56, 4. Aphidna diruta Helenam liberant et Aethram captivam abducunt 63, 5. Mysteriorum initiati V, 49, 6. Ob virtutis praestantiam Iovis filii habiti, et post mortem divinis honoribus affecti VI, 7.
- Dioscurias, promontorium Italiae XIII, 3, 4.
- Diospolis I, 12, 6; 45, 4. Eadem quae Thebae Aegyptiae I, 15, 1; 97, 7.
- Diospolitides I, 97, 7.
- Diotimus, archon Athen. (Ol. 88, 1) XII, 49, 1.
- Diotimus, archon Athen. (Ol. 106, 3) XVI, 28, 1.
- Diotrophes, archon Athen. (Ol. 99, 1) XV, 14, 1.
- Dioxippi Atheniensis Alexandro M. militantis cum Corrhago Macedone in India certamen singulare; vincit Dioxippus, sed deinde Macedonum calumniis pressus manum sibi infert XVII, 100, 2 s.
- Diphilus, archon Athen. (Ol. 84, 3) XII, 26, 1.
- Diphilus, Antigono custos arcis Babylonicae, quam vi capit Seleucus XIX, 91, 3.
- Diphridas Lacedaemonius Rhodum mittitur XIV, 97, 3.
- Dirce fons Thebarum XVII, 10, 4.
- Ditalces Lusitanus XXXIII, 21.
- Dium, urbs Macedoniae XII, 67, 1. Ibi scenicos ludos Iovi Musisque dedicatos edit Alexander XVII, 16, 3. Templum Iovis XVIII, 4, 5. Incolae Pydnam migrare a Perseo coguntur XXX, 11, 2.
- Diyllus, Atheniensis historicus; de eo notitia literaria XVI, 14, 5; 76, 6; XXI, 5.
- Doa. V. Doi.
- Docimus, dux Alcetae, ab Antigono capitur XVIII, 45, 3. E custodia elabi conatur; frustra XIX, 16, 1.
- Docimus, Antigoni dux, Miletum in libertatem vindicat XIX, 75, 3. Ad Lysimachum deficit XX, 107, 4.
- Dodecarchia in Aegypto I, 66; duodecim principes Mausoleum ad Moeridis lacum edificare suscipiunt, ibid.
- Dodone XVIII, 4, 5.
- Dodonaei oraculi sacerdotes corrumpere tentat Lysander XIV, 13, 4. Quid Lacedaemoniis de exitu belli contra Arcades suscepti cecinerint XV, 72, 3. Dodonaicum templum a Dorimacho Aetolorum praetore spoliatum XXVI, 7.
- Doi Doa Panchaetae ins. urbe ab Ammone expelluntur V, 44, 6, 7.
- Dolopes Xerxi contra Graecos se adiungunt XI, 3, 2. E Scyro pelluntur a Cimone 60, 2. Heracleam urbem bello petunt XII, 77, 4. Bello sacro contra Phocenses pugnant XVI, 29, 1. In bello Lamiaco Atheniensium socii XVIII, 11, 1.
- C. Domitius, consul (Ol. 112, 3) XVII, 62, 1.
- Domitius prudentia sua Romanam magno periculo liberat XXXVII, 13.
- Dorichus, legatus Dionysii, a Syracusanis interficitur XIV, 7, 7.
- Dorienses in Hestiaeotide contra Lapithas belligerantes tertia regni parte oblata Herculis auxilium sibi adiungunt, et hostes vincunt IV, 37, 3. Cum iis habitant Heraclidae IV, 58, 6. Eos bello petunt Cadmei IV, 67, 1. Doriensium tetrapolis, ib. Dorienses ad

- Olympum habitantes una cum Achaeis nonnullis Laconiae sub Tectamo duce in Cretam migrant V, 80, 2. Dorienses, qui iuxta Cariam habitant, quot naves Xerxi in Graeciam expediendi suppeditaverint XI, 3, 8. Dorienses Graeciae socia arma iunxerunt Persis, quare agris eorum parciit Xerxes 14, 2. A Phocensibus bello petuntur; urbes eorum occupantur; Lacedaemonios arcessunt; hostes proelio fundunt; pax 79, 4 seqq. Dorienses e Peloponneso advocati a Therone in Himera urbe civibus deserta collocantur 49, 3. Dorienses Doridis incolae in bello Peloponnesiaco socii Atheniensium XII, 42, 5. In bello sacro contra Phocenses pugnant XVI, 29, 1. Eorum urbes capit Onomarchus 33, 4. Macedonum socii XVIII, 11, 1. Doriensis, tribus Thuriorum XII, 11, 3.
- Dorieus (Anaxandridae regis Lacedaemoniorum filius, Cleomenis frater), Heracleam in Sicilia condit IV, 23, 3; X, 18. Rhodum mittitur ad turbas componendas XIII, 38, 5. Ex Rhodo redux cum Mindaro ad Dardanum vincitur 45, 46.
- Dorimachus Aetolorum praetor Iovis templum Dodonaicum spoliat XXVI, 7.
- Doris, Xeneti Locrensis filia, uxor datur Dionysio tyranno XIV, 44, 6.
- Doriscus, urbs Thraciae, ad quam copiarum recensum Xerxes instituit XI, 3, 7.
- Dorus, Hellenis f., pater Aegimii IV, 58, 6; Tectami 60, 2; V, 80, 2.
- Dorylaeum in Phrygia XX, 108, 6.
- Dorysthus post Labotam rex Lacedaemoniorum, quintus ab Eurystheo VII, 8, 3.
- Dosiades, rerum Creticarum scriptor V, 80, 4.
- Dotium in Thessalia agrum cum Deucalionis liberis partitur Triopas V, 61, 1.
- Drabescus in Thracia XII, 68, 2.
- Dracanum, mons Icariae insulae, in quo Bacchus natus III, 66, 3.
- Draco, qui Hesperidum mala custodiebat, ab Hercule interfectus IV, 26, 4. Draco, vellus aureum custodiens, de praefecto templi intelligendus IV, 47, 3.
- Draconis legislatoris aetas IX, 17.
- Drangas in Asia subigit Ninus II, 2, 3.
- Drangenen petit Alexander XVII, 78, 4; 105, 7. Eius praefectus Stasanor XVIII, 3, 3; 39, 6; XIX, 14, 7.
- Drepana in Sicilia Hamilcar muro cingit XXIII, 9, 4. A Romanis frustra obsidetur XXIII, 18, 3. Conf. XXIV, 1, 3 et 8, 5, 6.
- Drios, mons in Achaia Phthiotica V, 50, 4, 5.
- Drios, mons Naxi V, 51, 4.
- Dromichaetes, Thracum rex, Lysimachum proelio captum benigne habet, et contra multitudinis furorem tuetur. Eius temperantia XXI, 12, 2 seqq. Cum Lysimacho pacem facit, eumque diademate ornatum dimittit 12, 6.
- Dromocleides, archon Athen. (Ol. 76, 2) XI, 50, 1.
- Druidae, Gallorum philosophi et theologi. V. Galli.

- Drusorum nobilitas et virtutes XXXVII, 10.
- M. Livius Drusus; iuvenis genere indoleque praecclarus XXXVII, 10, 1. Eius in senatu vox 3. Drusi lex, ib. 11.
- Dryopes in Delphicum fanum impios ex antiquis Hercules eiicit sedibus, agrosque Maliensibus assignat IV, 37, 1. Partim in Eubocam migrant, ubi Carystum condunt, partim in Cyprum, partim ad Eurytheum in Peloponnesum, ubi tres condunt urbes 37, 2.
- Drypetis, Darii Codomanni filia natu minor, quam Hephæstion uxorem ducit XVII, 107, 6.
- Ducetius, Siculorum dux, cum Syracusanis coniunctus Catinenses debellat XI, 76, 2 seq. Menaenum urbem condit; Morgantinam capit 78, 5. Siculorum urbes in unius civitatis communionem redigit; Palicen prope Palicorum fanum condit 88, 6. Aetnam occupat; Motyam capit; Agrigentinos eorumque socios Syracusanos proelio vincit; a Syracusanis circa Nomas fugatur 91. Viribus fractus nec inter suos tutus, supplex fugit ad Syracusanos, qui misericordia commoti Corinthum relegatum victu sustinent 92. Corintho redit in Siciliam ut Pulchram Acten ibi conderet XII, 8, 1 seq. Multarum barbarum Siculis auctor, ibid. Siculorum principatum vindicare coepit; morbo correptus vita et ausis excidit 29, 1.
- C. Duilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 1) XIV, 54, 1.
- M. Duilius, tribunus plebis XI, 68, 7.
- Duodecim tabularum leges XII, 26, 1.
- Dupon, Centaurus ab Hercule occisus IV, 12, 7.
- Duris, Samius historicus, ubi historiaram initium ponat XV, 60, 6. Citatur XXI, 6.
- Dymaci ab Alexandro Polysperchontis filio domiti, mox in libertatem se vindicant XIX, 66, 4 seqq.
- Dyme, urbs Achaiae XIV, 17, 12. Ab Epaminonda in libertatem vindicatur XV, 75, 2.
- Dysnicetus, archon Athen. (Ol. 102, 3) XV, 57, 1.
- Ebrus (?) fluvius Illyrici XIX, 67, 6.
- Ebusus s. Ebesus, urbs Pityusae insulae V, 16, 2.
- Ecbatana, urbs Mediae II, 13, 5; 28, 7; 34, 4. (Conf. Semiramis) XI, 36, 7; XIV, 22, 1; XVII, 64, 1. Urbis ambitus XVII, 110, 6. Ibi moritur Hephæstio, ibid. Conf. XIX, 44, 4; 46, 6.
- Eedicus. V. Eudocimus.
- Echecrates Thessalus fatidicam virginem Delphis rapit et stuprat XVI, 26, 6.
- Echemus, Tegetarum rex, Hylum victum occidit IV, 58, 4.
- Echestratus, post Agin rex Lacedaemoniorum VII, 8, 3.
- Echetlam, Siciliae castellum, expugnat Xenodicus, dux Agrigentinarum XX, 32, 2.
- Echinades insulae III, 44, 6; VIII, 17, 1; XVIII, 15, 9.
- Enomum collem Siciliae occupant Carthaginienses XIX, 104, 3. Nominis origo 108, 1. Proelium ibi inter Hamilcarem et Agathoclem commissum 108—109.
- Ecregma, locus prope Aegyptum, ubi Antigonus cum

- Ptolemaeo colloquium habet XIX, 64, 8.
- Edessa, urbs Paconiae XXXI, 8, 8.
- Edoni Thracas delent Athenienses Amphipolitanos, qui ulterius in Thraciam progredi ausi erant XI, 70, 5. Milesios Amphipoli eiciunt XII, 68, 2.
- Eetion, Atheniensium nauarchus, proelio navali a Clito Macedone vincitur XVIII, 15, 9.
- Eion, urbs Thraciae, Persarum iugo pressa a Cimone capitur XI, 60, 2. A Cleone oppugnatur XII, 73, 3.
- Eion, urbs Peloponnesi a Dryopibus condita IV, 37, 2.
- Eioneus, Alcetae Epiri regis f., ab Epirotis trucidatur XIX, 89, 3.
- Eioneus, Diae pater, Ixionis dolo perit IV, 69, 3, 4.
- Elaeus (*Ἐλαίους*), urbs Hellepontii XIII, 39, 2; 49, 5.
- Elateam, Phocidis urbem, occupat Philippus XVI, 84, 1.
- Elea, tribus Thuriorum XII, 11, 3.
- Electra, Atlantis in Africa regis f. III, 60, 4. — Electrae Atlantis filiae ex Iove liberi V, 48, 2. In Cadmi et Harmoniae nuptiis offert magnae deorum matris sacra cum cymbalis, tympanis et orgia ducentium choris V, 49, 1.
- Electrum in Basilea insula V, 23, 1.
- Electryo, Persei et Andromedae f., ex Eurydice pater Alemenes IV, 9, 1; Licymnii 58, 7.
- Electryo, Itoni f., Leiti pater IV, 67, 7.
- Electryone, Solis e Rhodo filia V, 56, 5.
- Elei de proba ludorum Olympicorum administratione Aasin consulunt 1, 95, 2. Eleorum reges Alector, Phorbas, Aegeus, Actor IV, 69, 3. Eleorum regio sacrosancta habetur VIII, 1. Elei, qui hucusque sparsim in oppidulis habitaverant, in unam urbem Elin se congregant XI, 54, 1. Cum Thebanis, Argivis et Corinthiis armorum societatem ineunt ad tutandam contra Lacedaemoniorum et Atheniensium potentiam civitatum libertatem XII, 75; 78, 4; 79, 1. Eleis bellum inferunt Lacedaemonii XIV, 17, 4s. Bellum cum Spartanis componitur 31, 1; XV, 31, 2. Cum Arcadibus societatem ineunt 62, 3; 68, 1s. Cum Arcadibus de Triphylia certant XV, 77, 1 seqq. De ludis Olympicis cum Pisatis disceptant; inita pugna vincuntur 78, 1 seq. Cum Phalaecci militibus contra populares infaustum bellum gerunt XVI, 63, 4. Detrectant Alexandri imperium XVII, 3, 5; 8, 4; 113, 4. Atheniensium socii ad Lamiam XVIII, 11, 2. Cyllenen obsident XIX, 66, 2. Conf. Elis.
- Elephantes Indiae Africanis praestantiores II, 16, 4; 35, 4. Eorum descriptio II, 42. Elephantum Libycorum et serpentum certamina III, 10, 5 seqq. Elephantum in Aethiopia venatio III, 26 seq. Elephantis cum rhinocerote pugna 35, 3.
- Elephantine, urbs Aegypti I, 88, 7.
- Elephantomachi Aethiopes III, 26, 1.
- Eleusinia mysteria ab Erech-

- theo ex Aegypto in Atticam translata I, 29, 3.
- Eleusinia, festum V, 4, 3; 77, 3.
- Eleusini de conspiratione cum exilibus arcessiti a triginta tyrannis capite multantur XIV, 32, 4.
- Eleusis, urbs Atticae IV, 59, 5. Unde nomen habeat secundum Aegyptios V, 69, 2.
- Eleusis Aegypti XXXI, 15 a, 3.
- Eleutheræ in Bocotia Bacchi patria III, 66, 1. A Baccho conditæ IV, 2, 6.
- Eleutheria Iovi liberatori quottannis agenda decernunt Syracusani XI, 72, 2.
- Eleutherocilices unde nominati sint III, 53, 4.
- Elimiotis manus in proelio ad Arbela XVII, 57, 2.
- Elis, Bacchi patria III, 66, 1, 3. Elidis partem ad Alpheum fluvium occupat Salmoneus IV, 68, 1.
- Elin urbem capit Hercules IV, 33, 4. Ab Eleis ex sparsis oppidulis in unum congressis habitatur XI, 54, 1. Ab Atheniensibus vastatur XII, 43, 4. Occupat eam Telesphorus, liberat Ptolemaeus XIX, 87, 2 seqq.
- Elpines, archon Athen. (Ol. 106, 1) XVI, 15, 1.
- Elymaidis templum Iovi sacrum spoliat Antiochus XXVIII, 3; XXIX, 15.
- Elymas, Afrorum rex, armorum societatem cum Agathocle iungit XX, 17, 1; deficit, occiditur 18, 3.
- Emathio, Aethiopum rex, ab Hercule occiditur IV, 27, 3.
- Embisarum, Indicae regionis rex, cum Poro contra Alexandrum pugnat XVII, 87, 2. Ad imperata faciendum cogitur 90, 4.
- Embrontacum, locus inaccessus, quo steterat Agathoclis Syracusani domus fulmine incensa VIII, 9.
- Emodus, mons in finibus Indiae II, 35, 1.
- Empedionis Selinuntii gratia apud Carthaginenses, prudentia, meritum in patriam excisam XIII, 59, 3 seq.
- Empedoclis Agrigentini versus citatur XIII, 83, 1.
- Enchelenses Spartos debellant XIX, 53, 5.
- Endius Spartanus de pace impetranda Athenas mittitur; oratio eius coram populo habita XIII, 52, 2.
- Engyum, oppidum in Sicilia a Cretensibus conditum IV, 79, 5. Tyrannide premitur a Leptine; liberatur a Timoleonte XVI, 72, 3.
- Ennae in Sicilia praeda raptam videre a Plutone Proserpinam V, 3, 2; 4, 1. Ennam proditione capit Dionysius XIV, 78, 6. In libertatem vindicat Xenodiceus, dux Agrigentinarum XX, 31, 5. Hamilcar ea potitur XXIII, 9, 4. A Romanis proditione capitur 9, 5. A Rupilio recuperatur XXXIV, 1, 21; 2, 24 b. Conf. XXXVI, 4, 3.
- Ennaeorum tyrannus Aimnestus a Dionysio civibus ad necem traditur XIV, 14, 6 seqq.
- Ennatarini (Hemicharini?) in Sicilia urbem Romanis tradunt XXIII, 18, 5.
- Enneacaedecacteris, Metonis cyclus XII, 36, 2 seqq.
- Entella, urbs Siciliae, a Campanis occupatur XIV, 9, 9. Oppugnat eam Dionysius XIV, 48, 5; 53, 6; 61, 6. Ab Hannone obsidetur XVI, 67, 3.

- Entellina (Entella), Siciliae urbs XXIII, 8, 2.
- Entimus Gelam condit VIII, 22.
- Enyeus, dux Rhadamanthi, a quo Cyrnum accipit V, 79, 2.
- Eordaei contra Orestarum regem bellum gerunt VII, 16, 2.
- Epaenetus, Ptolemaei I nauarchus, cum Agide duce contra Cyrenaeos mittitur XIX, 79, 2.
- Epaminondas (Epameinon), archon Athen. (Ol. 87, 4) XII, 46, 1.
- Epaminondae Thebani praceptor Lysis Pythagoreus X, 11, 2; XVI, 2, 3. Epaminondas exercitus imperator; copias contra Lacedaemonios educenti prodigia obiiciuntur; fauces ad Coroneam occupat XV, 38, 3; 39, 2; 52. Cleombrotum in Phocidem discedentem persequitur, proelioque ad Leuctra commisso vincit 53—56. Cum Pelopida expeditionem in Peloponnesum suscipit 62, 4 seq. Agmine quadripartito in Laconiam irrupit 63, 4. Spartam oppugnat; praeda ditatus in Arcadium redit 65. Messenen instaurat 66, 1. Alteram in Peloponnesum expeditionem facit; copias aditus defendentes disiciit 68. Troezeniorum et Epidauriorum agris vastatis Phliuntem et Sicyonem subigit; Corinthum frustra oppugnat 69. Ut gregarius militans in Thessalia Thebanorum exercitum in magnum adductum periculum servat 71, 6. Cur antea ei imperium abrogatum 72, 1. In pristinam dignitatem iam restituitur 72, 2. In Peloponnesum cum exercitu mittitur 75, 2. Achaeos in partes suas adducit, ibid. Cives suos hortatus ut maris imperium capessant, Chium, Byzantium, alias urbes Thebanis adiungit 78, 4 seq. Tegeatis auxilio missus Spartam urbem repente impetu opprimere instituit 82, 5 seqq. Mox a conatu destitit 83, 5. Mantineam aggressuro obviam prodeunt hostium exercitus; proelio ad urbem inito vincunt Thebani, cadit Epaminondas; morientis verba 84—87; encomium 88.
- Epeunactae seditionem Lacedaemone movere impediti; iubente deo in Italiam proficiscuntur, ubi Tarentum urbem condunt VIII, 21.
- Ephesi Theodorus Apollinis Pythii statuam dimidiam fabricatus I, 98, 6. Ephesum frustra oppugnat Thrasyllus XIII, 64, 1. Ibi classem congregat Lysander XIII, 70, 2; 76, 3; 104, 3. Cyrus XIV, 21, 5. Conf. 36, 3, 4. Eo venit Agesilaus 79, 3. Ephesii a Lacedaemoniis deficiunt 84, 3. Panionia Ephesi XV, 49, 1. Potitur urbe Antigonus XVIII, 52, 7; Prepelaus XX, 107, 4; recuperat eam Demetrius 111, 3. Conf. 45, 1.
- Ephialtes. V. Otus.
- (Ephialtes) Trachinius Graecos, qui cum Leonida Thermopylas insederant, Xerxi prodit XI, 8, 4.
- Ephialtes Atheniensis, Sophonidis filius, demagogus, ut Areopagi auctoritas imminueretur populo auctor est; eius mors XI, 77, 6.
- Ephialtes Atheniensis pro Persis contra Alexandrum M. arma gerit; virtus eius in Halicarnassi defensione spectata; proelians ibidem cadit XVII, 25, 6 seqq.

- Ephorus Cumanus, historicus, discipulus Isocratis, ab Heraclidarum reditu scribendi initium facit IV, 1, 3. Optimus historicus V, 1, 4. Quousque opus suum produxerit XVI, 76, 5. Pater Demophili XVI, 14, 3. Barbaros Graecis antiquiores censet I, 9, 5. De Nili fontibus falsa habet 37, 4. Citatur de Nili incrementis eorumque causis 39, 7; de Idaeis Dactylis V, 64, 4; de causis belli Peloponnesiaci XII, 41, 1; de Mindaro XIII, 41, 3; de copiarum Hannibalis numero 54, 5; de Himerae obsidione 60, 5; de copiarum Carthaginensium numero 80, 5; de postremis Alcibiadis fati XIV, 11, 2 seq.; de numero copiarum, quas Artaxerxes contra Cyrum duxerit 22, 2; de numero copiarum, quas Carthaginenses ad bellum contra Dionysium gerendum conscripsere 54, 5; de Iasonis Pheraei nece XV, 60, 5.
- Ephya in Thesprotia ab Hercule expugnatur IV, 36, 1.
- Epicles Atheniensis, pater Pachetis XII, 55, 5.
- Epicles Spartanus ad Atho montem naufragium facit XIII, 41, 1.
- Epicnemidii Locri. V. Locri.
- Epicuri Ratae sententiae citantur XXV, 1.
- Epidamnii civilibus turbis vexati IX, 9, 3. Alexander iis respondet XVII, 113, 4.
- Epidamnus, Coreyraeorum colonia, seditione laborat; pars a factione potentiore ex urbe pulsa, Illyriis auxilio advocatis, urbem obsidet; obsessi e Coreyraeis suppetias petunt frustra; a Corinthiis obtinent XII, 30. Epidamnus a Coreyraeis expugnatur XII, 31, 2. Urbem sibi adiungit Cassander XIX, 67, 7. Eius praesidium pellunt, urbemque in libertatem vindicant Coreyraei 78, 1.
- Epidaurii et Corinthii ab Atheniensibus vincuntur XI, 78, 1. Eorum agros vastat Epaminondas XV, 69, 1. Epidaurus XIX, 54, 3.
- Epigonorum contra Thebas duce Alcmaeone expeditio IV, 66.
- Epimenides theologus rerum Creticarum scriptor V, 80, 4.
- Epipolae Syracusarum XI, 73, 2; XIII, 7, 3; 8, 2; 11, 3; XIV, 8, 1; 18, 2, 3. V. Syracusae.
- Epirotae proelio vincuntur ab Illyriis XV, 13, 2. Aeacidam regem exilio plectunt, et cum Cassandro societatem ineunt XIX, 36, 4. Regni curatorem Cassander mittit Lyciscum 36, 5. A Philippo, Cassandri duce, debellantur 74, 3 seq.
- Epirotarum rex post Aeacidam Alcetas, Arymbae filius; sub eo contra Lyciscum Cassandri ducem duobus proeliis configunt, altero victores, altero victi 88. Alcetam trucidant 89, 3. Epirotarum virtus XXII, 1, 1; 10, 1. Legatos ad Philippum et Flaminium mittunt XXVIII, 11. Multi Charopis calumniis oppressi cum Persco societatem ineunt XXX, 5. V. Neoptolemus.
- Epistrophus, Phocensium rex XVI, 23, 5.
- Epitalium, Elidis oppidum XIV, 17, 8.
- Epitelidas Laco Olympionica (Ol. 50) V, 9, 2.
- Epithersides, unus e ducibus

- Cnidiorum et Rhodiorum, qui in Siciliam coloniam deducere instituere V, 9, 3.
- Epitimaecus. V. Timaeus.
- Epitus Silvius, Albae Silvio in regno Latinorum succedit VII, 3 a, 8.
- Epopheus, Sicyonis rex, deorum contemptor VI, 7, 2.
- Equos primus domuit Neptunus V, 69, 4. Equi Peleo in nuptiis dati a Neptuno VI, 3.
- Erasinides, unus ex decem ducibus, quos post Alcibiadem ab imperio remotum Athenienses crearent XIII, 74, 1.
- Erato, Musa IV, 7, 4.
- Erechtheum, regem Atheniensium, natione Aegyptium fuisse contendunt I, 29, 1 seq. Sententiae argumentum, ib. Idem mysteria ex Aegypto traducta Eleusine monstrasse dicitur I, 29, 2. Erechtheus, pater Thespii IV, 29, 2; Orithyiae IV, 43, 3. Eupalami IV, 76, 1.
- Erechthidae IV, 76, 1.
- C. Erenucius, tribun. militum consulari potest. (Ol. 102, 2) XV, 51, 1.
- Eresus in Lesbo prodicione a Thrasybulo capitur XIV, 94, 4. Urbe potitur Memnon, dux regis Persarum XVII, 29, 2.
- Eretria XIII, 36, 4. Eius tyrannus Themiso XV, 76, 1; Clitarachus XVI, 74, 1. Eretrienses quamdiu maris imperium tenuerint VII, 13. In societatem eos recipit Ptolemaeus, Antigoni dux XIX, 78, 3.
- Ergamones, Aethiopum rex aetate Ptolemaei secundi III, 6, 3.
- Erginus, Minyarum rex, ab Hercule occiditur IV, 10, 3, 4, 5.
- Eriboea, Amazon IV, 16, 2.
- Eriboea, Alcathoi f., uxor Telamonis, mater Aiace IV, 72, 7.
- Erichthonius, Dardani et Bateae f., pater Trois; rex ditissimus IV, 75, 2.
- Ericodes, insula Aeolica V, 7, 1.
- Eridanus, Italiae fluvius III, 57, 5, qui postea Padus V, 23, 3.
- Erigyus militum dux ab Alexandro contra Satibarzanem mittitur XVII, 81, 4. Satibarzanem certamine singulari vincit XVII, 83, 6.
- Erineum, urbs Doridis IV, 67, 1; XI, 79, 4.
- Eriphyle, Adrasti soror, Amphiarai coniux; a Polynice corrupta maritum perdit; ab Alemaeone filio interficitur IV, 65, 6; 66, 2. Eius torques XVI, 64, 2.
- Erycina s. Eryx in Sicilia a Pyrrho expugnata XXII, 10, 3. Eo venit Lutatius cos. XXIV, 11, 1. Erycini in Dionysii partes concedunt XIV, 48, 1. Erycina Venus IV, 78, 4; V, 77, 4.
- Erymanthus aper ab Hercule vivus capitur IV, 12, 1 seqq.
- Erymnon Aetolus ab Agathocle in Libyam traiciente consiliarius Antandro fratri adiunctus, ne Syracusas hosti dedant civibus persuadet XX, 16, 1.
- Erythrae, urbs Ioniae a Rhadamantho condita V, 84, 3; qui regnum eius dat Erythro V, 79, 1. A Lacedaemoniis deficit XIV, 84, 3. Obsidetur XIX, 60, 4.
- Erythrae, urbs Boeotiae XI, 29, 4.
- Erythraeum mare fossa manu facta cum Pelusiaco Nili ostio coniunctum I, 33, 8, 10. Eo venit Osiris I, 19, 6. Classem eo mittit Sesoosis I, 55, 2. In

- mare Erythraeum exeunt Euphrates et Tigris II, 11, 2; II, 53, 3. V. XVII, 108, 4; XVIII, 5, 3.
- Erythrus, Rhadamanthi f., a patre Erythrarum regnum accipit V, 79, 1; 81, 3.
- Eryx, Veneris et Butae f., in Sicilia luctae certamine ab Hercule superatur IV, 23, 2. Erycom urbem condit et Veneris templum clarissimum 83, 1.
- Eryx, urbs Siciliae IV, 23, 1; 78, 4; XIII, 80, 6. Dionysio se dedit XIV, 48, 1. Proditione cam capit Himilco 55, 4; recuperat Dionysius XV, 73, 2; capit Pyrrhus XXII, 10, 3; diruit Hamilcar XXIII, 9, 4. Occupatur ab Iunio consule XXIV, 1, 10; ab Hamilcare 8.
- Eteocles, Oedipi et Iocastae f., IV, 64, 4. Eius cum fratre bellum 65; XIV, 23, 6.
- Eteocretes, antiquissimi Cretae incolae; eorum rex Cres V, 64, 1; 80, 1.
- Eteonicus, Lacedaemonias dux, Mytilenen obsidet XIII, 97, 3. Post cladem ad Arginusas naves in Chium dimittit, ipse in Pyrrham urbem abscedit 100, 5. Cum Lysandro Athenienses ad Aegospotamos vincit 106, 4.
- Ethae(?) Bruttiorum urbs, quam frustra oppugnat Agathocles XXI, 3, 1.
- Etruriam vastat Dionysius XV, 14, 3 seq.
- Etrusci Phocaeenses e Corsica insula eiciunt V, 13, 4. Nicaeam in Corsica condunt 13, 4. Tributum (resinam, ceram, mel) ab incolis insulae exigunt, ibid. Ne coloniam deducant in insulam a Phoenicibus detectam a Carthaginiensibus impediuntur V, 20, 4. Classe pollentes nomen dant mari Italiae subiecto; pedestrem militiam excoluere; tubae inventores; lictoribus, toga praetexta, sella curuli primi usi; porticus domorum invenere, magistri Romanorum 40, 1. Litterarum cultores; ostentorum observatores 40, 2; mollioris vitae delicias introduxerunt 40, 3 seq. Terram habitant beatissimam §. 5. Contra eos expeditionem suscipit Tiberius Silvius VII, 3a, 9. Etrusci, maris domini, Cumanos bello prementes magno proelio navali vincuntur ab Hierone XI, 51, 2. Etruscos, qui Sutrium Romanorum coloniam occupaverant, magna strage afficit, urbem iis eripit M. Furius dictator XIV, 117, 4. Romanorum agros populantur XVI, 36, 3. Sutrium aggrediuntur; a Fabio pluribus proeliis victi debellantur XX, 35, 1 seqq. Ficius anni inducias cum iis faciunt Romani XX, 44, 9. Etruscorum bellum cum Romanis XXI, 6, 1. Etruscorum arma XXIII, 2; 1, 2. Conf. Tyrrheni.
- Euadne, Peliae f., uxor Canae, Phylacensium regis IV, 53, 2.
- Euaenetus, dux Lacedaemoniorum in bello contra Xerxem XI, 2, 5.
- Euaenetus, archon Athen. (Ol. 111, 2) XVII, 2, 1.
- Euaephni Spartani perfidia occasionem praebet bello Messeniaco VIII, 5.
- Euagoras, Salaminis rex. Ad eum post cladem ad Aegospotamos acceptam fugit Conon Atheniensis XIII, 106, 6. Cy-

- pri regnum occupare conatur; quare bellum ei movet Artaxerxes XIV, 98, 1 seqq.; 110, 5. Cum Acori Aegyptiarum rege foedus facit; pecuniam ei subministrat Hecatomnus, Cariae regulus XV, 2, 2. Eius copiae, *ibid.* 2, 3 seqq. A Persis in fugam agitur 3, 6. In Aegyptum abit, relicto in Cypro Pnytagora filio 4, 2. Ex Aegypto redux pacem petit 8, 1. Duriore conditiones proponit Tiribazus 8, 2. Mitio rem se praebet Orontes, pacemque concedit 9, 1 seq. Euagoras a Nicocle eunucho occiditur XV, 47, 7.
- Euagoras, Euagorae filius, ab Artaxerxe Ocho contra rebelles in Cyprum mittitur XVI, 42, 7. Paternum Salaminis regnum recuperare studet, nullo successu; postrema eius fata 46, 2 seq.
- Euagoras Ariae satrapa ab Antigono constituitur XIX, 48, 2.
- Euagrus XIX, 92, 4.
- Euander, Sarpedonis f., patri in Lyciae regno succedit V, 79, 3.
- Euantheus, dux Rhadamanthi, a quo Maroneam accipit V, 79, 2.
- Euboeam occupat pars Dryopum ab Hercule patriis sedibus pulsorum IV, 37, 2. Euboeam appellit Megabates, Xerxi classis universae praefectus XI, 13, 5. Euboea a Xerxis exercitu vastatur 14, 5. In Euboea Tolmides agros Atheniensibus distribuit 88, 3. Euboei a Xerxe rege Celonas Asiae transducti XVII, 110, 4 seq. Insula ab Atheniensibus deficit; a Pericle ad obedientiam reducitur XII, 7. Contra hostes defenditur a Cleo-
pompo Atheniensi 44, 1. Euboei ab Atheniensibus deficientes Euripum aggere obstruunt XIII, 47, 3 seqq. A Lacedaemoniis deficient XIV, 82, 3. In proelio ad Mantineam XV, 85, 6; 87, 3. Seditione laborantes alii Thebanos, alii Athenienses auxilio advocant XVI, 7, 2.
- Eubocis, tribus Thuriorum XII, 11, 3.
- Euboicum talentum V, 36, 2.
- Eubotas Cyrenaeus Olympionica (Ol. 93) XIII, 68, 1.
- Eubuleus Iovis epitheton V, 72, 2.
- Eubulides, archon Athen. (Ol. 96, 3) XIV, 85, 1.
- Eubulus, Cereris f., pater Carmes, quae cum Iove concubuit V, 76, 3.
- Eubulus, archon Athen. (Ol. 108, 4) XVI, 66, 1.
- Eucharistus, archon Athen. (Ol. 105, 2) XVI, 4, 1.
- Euclides (Eucles), archon Athen. (Ol. 88, 2) XII, 53, 1.
- Euclides, archon Athen. (Ol. 94, 2) XIV, 12, 1.
- Euctemon, archon Athen. (Ol. 93, 1) XIII, 68, 1.
- Eudaemones vici XVIII, 65, 4.
- Eudamidas, Phoebidae frater, Amyntae auxilio mittitur XV, 20, 3.
- Eudamus a Pythone fratre, Mediae satrapa, Parthiae dux constituitur XIX, 14, 1. Ex India veniens Eumeni se adiungit 14, 8; magnam ab eo pecuniam vim accipit 15, 5. Memoratur 30, 3, 10. Ab Antigono supplicio afficitur 44, 1.
- Eudemus Agelae II in regno Corinthiorum succedit VII, 9, 4.
- Endocimus (Ecdicus) Lacedaemoniorum Rhodum mittitur XIV, 97, 3.

- Eudoxus mathematicus Aegyptum adiit I, 96, 2, et 98, 4.
- Euemerus Messenius, Cassandri regis amicus; longinquam peregrinationem instituens in Panchaeam insulam deferitur VI, 2, 4. Eius de diis doctrina ibid.
- Euemerus (Himerus) Hyrcanus, homo tyrannicus XXXIV, 21.
- Euenus, fluvius Aetoliae, ad quem Nessus Centaurus ab Hercule interfectus IV, 36, 3.
- Euergetae, Asiae populus, qui antea Arimaspi vocabantur; nominis origo; Tiridatem iis praefectum dat Alexander M. XVII, 81, 1 seq.
- Euesperitae tripodem servant Tritoni olim ab Argonautis donatum IV, 56, 6.
- Euia (*Εῦία*), urbs Macedoniae XIX, 11, 2.
- Euitus, Ariae satrapa ab Antigono creatur XIX, 48, 2.
- Eulaeus, Asiae fluvius XIX, 19, 1.
- Eulaeus eunuchus, Ptolemaei Philopatoris regis tutor, infortunii regis auctor XXX, 15 et 16.
- Eumachus, Archagathi in Libya dux, plures urbes expugnat XX, 57, 4 seqq.; in superiorem Libyam expeditionem suscipit 58; ab Himilcone magna clade afficitur 60, 4 seqq.
- Eumelus, Parysadae Bospori regis filius, Satyro fratri natu maiori regnum adimere studet; proelio vincitur XX, 22; mox Satyro defuncto alterum fratrem Prytanim vincit et occidit 24, 1 seq.; sic regno potitus est idque felicissime gessit ac magnopere auxit 24, 3 seqq. Post quinque annorum imperium curru vectus consternatis equis occumbit 25. De mortis genere oraculum 26. Succedit Spartacus filius 100, 7.
- Eumenes Cardianus Paphlagoniam et Cappadociam a Perdicca accipit XVIII, 3, 1; 16, 3. Copiarum ex Europa transitum prohibere a Perdicca iubetur 25, 6. Antipatrum et Craterum proelio vincit 29, 5. Altero proelio Craterum et Neoptoleum fundit et occidit 30, 31. Cum sociis post necem Perdiccae a Macedonibus in Aegypto capitis damnatur 37, 2. Ab Antigono, regii exercitus imperatore, bello petitus; ob Apollonidis defectionem in Cappadocia magna clade afficitur 40. In Nora castellum fugit; obsessum in suas partes trahere studet Antigonus frustra 41, 1 seqq. Eumenes legatos de pace ad Antipatrum mittit; eius constantia et imperatoria prudentia 42. Ad Eumenum Nora legatio mittitur ab Antigono 50, 4. Obsidione liberatur 53. Eumenum ut regias partes strenue tueatur per litteras exhortatur Polysperchon 57, 3 seq. Olympiadis ad eum literae 58. Eumenes in Ciliciam descendit; Argyraspidas assumit 59, 1 seqq.; fortuna modeste utens prudentia sua cavet ne invidiam moveat 59, 4—61, 3. Amicos emittit, qui milites conscribant 61, 4 seq. Insidias ei parant Ptolemaeus et Antigonus 63. Turbatos militum animos oratione placat 64, 4; in Phoenicem movet classemque colligit 64, 6. Ab Antigono pressus multo cum

- labore in Persiam se recipit 73, 2 seqq. In Babylonia castra habenti adversantur Pytho et Seleucus XIX, 12, 1 seq. Summo cum periculo Tigrim transgreditur; in Susianam delatus superiorum provinciarum satrapas auxilio advocat 12, 4 seqq. Numerus copiarum, quae ex superioribus provinciis advenerunt 14, 6; qua ratione concordiam inter socios stabiliverit 15, 4 seqq. Data pecunia Eudamum Indum sibi devincit 15, 5; Tigridis ripam contra Antigoni praesidiis firmat 17, 3 seqq.; Antigono in Mediam progresso in Persidem se convertit 21. Peucestae principatum affectantis tumorem deprimit 23. Pecunia a satrapis ducibusque mutuo sumpta eos sibi obstringit 24, 1 seqq. In Antigoni morbo laborat 24, 5. Exercitum ob constantiam et fidelitatem collaudat 25, 5. Mox res ad proelium devenit; victoria anceps 26—31. In Gabiennem movet 34, 7. Ei Antigoni subitus adventus nuntiatur 37, 6. Strategemate usus tempus ad cogendas copias lucratur 38. Proelium committitur, vincitur Eumenes et captus ab Argyraspidis, qui defecerant, Antigono traditur 39—43; supplicio afficitur 44.
- Eumeni Pergamenorum regi a Scipione et decem legatis regio cis Taurum et elephantia Antiochi tribuuntur XXIX, 11. Eumenes legati in concilio Achaeorum 17. Benigne iis respondet senatus 22. Sella curuli a senatu R. donatur 23. Eumenis in Attalum fratrem benevolentia 34. Pythonis ope Abdera expugnat XXX, 6. Senatui Romanorum suspectus esse incipit; sed crimina ei obiecta in senatu diluit Attalus XXXI, 7, 2. Post captum Perseum bello Gallorum pressus in magna discrimina venit 12. Liberalitate et munificentia militum animos sibi conciliare studet; Gallorum gentem devincit 14. Ariarathen Cappadocem regno pellit 19, 4. Frumentum donat Rhodiis 36.
- Eumolpidarum munera eadem sunt quae sacerdotum Aegyptiorum, atque hinc in Atticam translata I, 29, 4. Eumolpidae Athenis execrationem tollunt, qua caput Alcibiadis devoverant XIII, 69, 2.
- Eumolpi Carmina Bachica citantur I, 11, 3.
- Eunes, locus prope Messanam in Sicilia XXIII, 1, 3.
- Eunomia, Hora, Iovis f. V, 72, 5.
- Eunomius, post Prytanis rex Lacedaemoniorum VII, 8, 4.
- Eunus, Syrus, Antigenis Ennaei servus, bellum servile in Sicilia excitat; eius praestigia et vaticinationes ludicrae XXXIV, 1, 5 seqq. Adeunt eum servi in herorum caedem conspirantes 1, 10. Eunus rex creatur 1, 14. Antiochum se ipse, servos defectores Syros nuncupat, ibid. Parcit iis, qui beneficiis ipsum affecerant 2, 41. Consiliarium sibi adiungit Achaicum 1, 16, 2, 42. Imperatores Romanos iundit, ibid. Euno se adiungit Cleon Cilix 1, 17. Hypsaemum Rom. ducem vincit 1, 18. Capitur; in carcere a pediculis devoratur 1, 23; 24 b. Euno mor-

- tuo regnum obtingit Athenioni 2, 40.
- Euonymus, insula Aeolica V, 7, 1.
- Eupalamus, Erechthei f., pater Metionis IV, 76, 1.
- Euphanes XXXVII, 5 a.
- Euphemus, archon Athen. (Ol. 90, 4) XII, 81, 1.
- Euphorbus, Panthoi filius, a Menelao ante Troiam occisus; cuius anima postea in corpore Pythagorae X, 6.
- Euphrates fluvius I, 28, 1. Ad eum Ninus urbem exstruit Ninus rex II, 3; 7, 2, 3; 8, 4. Euphratis fontes 11, 1. Exundatione Nini urbis partem vastat 27, 2. V. etiam XIV, 21, 5, 7; XVII, 53, 3; 104, 3.
- Euphron Sicyoniorum tyrannidem affectat XV, 70, 3.
- Eupolemus Eleus Olympionica (Ol. 96) XIV, 54, 1.
- Eupolemus, Cassandri militum dux, a Ptolemaeo Antigoni duce in Caria oppressus capitur XIX, 68, 5 seqq. A Casandro ad Graeciae defensionem relinquitur 77, 6.
- Eupolis citatur XII, 40, 6.
- Euripides, poeta, Anaxagorae physici discipulus I, 7, 7. Eius aetas secundum Apollodorum XIII, 103, 4. Citatur I, 7, 7; 8, 7; 38, 4; 39, 1; XIII, 97, 6; 103, 4; XX, 14, 6; 41, 6.
- Euripus aggere iunctus XIII, 47, 3 seqq.
- Europa, Agenoris f., ex Iove mater Minois, Rhadamanthi, Sarpedonis V, 78, 1; 84, 1; IV, 60, 2. Ducit eam Asterius IV, 60, 3.
- Eurotas XV, 65, 2.
- Eurybatus Ephesius Croesum prodit Cyro IX, 32.
- Eurybia, Amazon IV, 16, 3.
- Eurybiadas, Deballi filius, pater Cleodaci, inter maiores Carani a nonnullis recensetur VII, 15.
- Eurybiadas Lacedaemonius, bello Persico universae Graecorum classis praefectus XI, 4, 2. Turbatae multitudinis impetum ad Salaminem continere non potest 17, 1; 59, 1.
- Eurydice, Pelopis f., ex Electryone Alcmene parit IV, 9, 1.
- Eurydice, Miltiadis filia. Vide Euthydice.
- Eurydice regina, uxor Arrhidaci, imperiosa mulier, Pythionis et Arrhidaci curatorum studiis adversatur XVIII, 39, 2. Ab Olympiade capta et necata XIX, 11. Eam magnifice sepeliendam curat Casander 52, 5.
- Euryelus, acropolis Epipolarum Syracusarum XX, 29, 4 et 8.
- Eurymedon, fluvius Pamphylicae XIV, 99, 4; ad quem Cimon Persas clade afficit XI, 61, 1 seqq.
- Eurymedon cum Sophocle in Sicilia ab Atheniensibus mittitur XII, 54, 6; XIII, 8, 7; 11, 1. Proelio cadit XIII, 13, 4.
- Eurymenae, Epiri urbs XIX, 88, 4. A Lycisco solo aequatur 6.
- Eurynomus, Architelis f., imprudens Hercules interficit IV, 36, 2. Eurynomus, pater Orsinomes IV, 69, 2.
- Eurystheus Herculi laborem imponit II, 46, 3. Nondum maturus in lucem editur IV, 9, 2. Herculem Thebis advocat ad perficienda certamina 10, 6. Pavidus in dolium se abscondit 12, 2. Eius soror Halcyone 12, 7. Herculi Augeae stabu-

- lum purgandi laborem imponit IV, 13, 2. Ad eum Hesperidum mala affert Hercules IV, 26, 4. Herculem cum Alcmena, Iphicle et Iolao Tirynthe excedere iubet 33, 2. Ad Eurystheum confugiunt Dryopes patriis sedibus ab Hercule eiecti 37, 2. Eurystheus, frater Iphiti Argonautae 48, 4. Ab Heraclidis et Atheniensibus victus proelio cadit 57, 5 seq.; XII, 45, 1.
- Eurystheus, rex Lacedaemoniorum VII, 8, 3.
- Eurytion, Centaurus, Hippolytae vim inferre tentans ab Hercule occiditur IV, 33, 1.
- Eurytus, Augeae filius, Oechaliae rex, pater Ioles, quam quum Herculi in matrimonium dare noluisset, hic equas regis abigit IV, 31, 2. Pater Iphiti 31, 3. Prope Cleonas ab Hercule occiditur 33, 3. Filios eius interimit atque Iolen abducit Hercules 37, 5.
- Euteles (?), Susianae praefectus XIX, 100, 5.
- Euterpe, Musa IV, 7, 4.
- Euthippus, archon Athen. (Ol. 79, 4) XI, 75, 1.
- Euthycrates Olynthius patriam Philippo prodit XVI, 53, 2.
- Euthycritus, archon Athen. (Ol. 113, 1) XVII, 82, 1.
- Euthydemus, archon Athen. (Ol. 82, 3) XII, 3, 1.
- Euthydemus, archon Athen. (Ol. 87, 2) XII, 38, 1.
- Euthydemus, Atheniensium in Sicilia dux XIII, 13, 2.
- Euthydice (Eurydice), Miltiadis filia, Ophellae coniux XX, 40, 5.
- Euthymenes, archon Athen. (Ol. 85, 4) XII, 32, 1.
- Euthynus, archon Athen. (Ol. 88, 3) XII, 58, 1.
- Euxenippus, archon Athen. (Ol. 118, 4) XX, 81, 1.
- Euxinus Pontus. V. Pontus.
- Exacnetus Agrigentinus Olympionica (Ol. 91) XII, 82, 1; (Ol. 92) XIII, 34, 1. Eius pompa 82, 6.
- Exacnetus (Xenaenetus sec. Lysiam et Diogen. Laert.), archon Athen. (Ol. 94, 4) XIV, 19, 1.
- Excestides, pater Solonis IX, 1.
- Excestus, classis Rhodiae praetor, in potestatem Demetrii venit XX, 88, 6. Alius XXXVII, 5 a.
- Fabii trecenti proelio ad Cremeram commisso caeduntur XI, 53, 6.
- Fabius Pictor, historicus VII, 3, 4.
- Caeso Fabius, consul Romanus (Ol. 75, 3) XI, 38, 1; (Ol. 76, 1) 48, 1; (Ol. 76, 3) 51, 1.
- Caeso Fabius, trib. mil. cons. pot. (Ol. 92, 2) XIII, 38, 1 (Ol. 94, 4); XIV, 19, 1 (Ol. 95, 3); 44, I (Ol. 97, 1); 94, 1 (Ol. 98, 2); XIV, 110, 1.
- C. Fabius (Vibulanus), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 92, 1); XIII, 34, 1.
- C. Fabius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 3) XV, 20, 1.
- M. Fabius Silvanus (Vibulanus?) consul (Ol. 75, 4) XI, 41, 1.
- M. Fabius, consul Rom. (Ol. 76, 2) XI, 50, 1.
- M. Fabius Vibulanus, consul Rom. (Ol. 82, 3) XII, 3, 1.
- M. Fabius, consul Rom. (Ol. 86, 2) XII, 34, 1; (Ol. 88, 3) XII, 58, 1.
- M. Fabius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 103, 4) XV, 77, 1.
- M. Fabius, consul Rom. (Ol. 105, 4) XVI, 9, 1.
- M. Fabius, consul Rom. (Ol. 106, 2) XVI, 23, 1.

- M. Fabius, consul Rom. (Ol. 106, 4) XVI, 32, 1.
- M. Fabius, consul Rom. (Ol. 107, 2) XVI, 40, 1.
- M. Fabius, consul Rom. (Ol. 108, 4) XVI, 66, 1.
- Num. Fabius, tribun. milit. cons. pot. (Ol. 94, 1) XIV, 3, 1; (Ol. 94, 2) 12, 1.
- Q. Fabius Silvanus (Vibulanus?), consul Rom. (Ol. 75, 2) XI, 27, 1.
- Q. Fabius Vibulanus, consul Rom. (Ol. 79, 3) XI, 74, 1.
- Q. Fabius, consul Rom. (Ol. 80, 1) XI, 77, 1.
- Q. Fabius Vibulanus, consul Rom. (Ol. 81, 3) XI, 86, 1.
- Q. Fabius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 98, 2) XIV, 110, 1.
- Q. Fabius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 91, 4) XIII, 9, 1.
- Q. Fabius, consul Rom. (Ol. 92, 4) XIII, 54, 1.
- Q. Fabius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 2) XV, 24, 1.
- Q. Fabius, dictator in bello contra Samnites creatur XIX, 72, 6. Fregellas, Celiam et Nolam capit XIX, 101, 3. Consul Rom. (Ol. 117, 4) XX, 27, 1. In Etruriam superiorem penetrat, ac pluribus proeliis victor hostem perterrefacit XX, 35, 3. Consul (Ol. 118, 1) XX, 37, 1. Consul centum milia Gallorum, Samnitum, Etruscorum delevit XXI, 6.
- Q. Fabius Cunctator paedagogus Hannibalis per irrisionem nominatur XXVI, 3, 1. Cum bono athleta comparatur 3, 2. Prudentia eius militaris agnoscitur 3, 3.
- Fabius, filius Paulli Aemilii XXXI, 37, 5.
- Fabius contra Viriathum mittitur XXXIII, 1, 3. Pacem Romano nomine indignam facere cogitur, *ibid.*
- Falerii, urbs Italiae, a Romanis expugnantur XIV, 96, 5.
- Falerina Romanorum tribus XIX, 10, 2.
- Falernum agrum populantur Samnites XX, 90, 3.
- M. Falinius (Foslius Flaccinator), tribunus militaris cons. pot. (Ol. 88, 3) XII, 58, 1.
- Falisca gens Italiae XIV, 96, 5. Cum ea pacem faciunt Romani 98, 5. Faliscis bellum movent Romani XVI, 31, 7.
- Fasces, Etruscorum inventum V, 40, 1.
- Faunus s. Mercurius, filius Pici s. Iovis VI, 5, 2.
- Fax ignita in coelo a Peloponnesiis conspecta (Ol. 102, 1) XV, 50, 2.
- Ferentum, Apuliae urbem, expugnant Romani XIX, 65, 7.
- Ferri elaboratio in Aethalia insula V, 13, 1 seqq. Ferrum conflandi ars, Dactylorum in Creta inventum V, 64, 5.
- Ferula (*ῥάφθηξ*) cur Baccho tribuatur IV, 4, 6.
- Fidenates legatos Romanorum necant; aequo Marte contra M. Aemilium dictatorem pugnant XII, 80, 6 seq.
- Fimbria flagitiose rem in Asia gerit XXXVIII, 8.
- Flaccus cum Graccho consultans XXXIV, 28 a.
- Flacci (L. Opimii iussu) interfecti XXXIV, 29.
- T. (Quinctius) Flaminius Graeciam liberam esse iubet XXVIII, 11, 12. Eius cum Philippo colloquium, *ib.* Legati ab eo ad Antiochum missi XXVIII, 14. Charopis Epitrotae ope per montium angu-

- stias in Macedoniam penetrat XXX, 5.
- Cn. Flavius, liberti filius, ad aedilitatis curulis munus a populo evehitur XX, 36, 6.
- Formiae, Italiae urbs IV, 56, 6.
- Fregellae, urbs Latinorum a Latino Silvio condita VII, 3 a, 7. Occupant eam Romani sub Q. Fabio dictatore XIX, 101, 3.
- Fruges num apud Aegyptios an Athenienses an denique Siculos primum sint inventae V, 69.
- Frusinonem urbem expugnant Romani XX, 80, 4.
- Fuliginis copia in Aethalia insula V, 13, 1.
- M. Fulvius (M. Foslius), consul Rom. (Ol. 115, 4) XIX, 2, 1. Sub C. Maenio dictatore magister equitum 76, 3.
- M. Fulvius (Furius, Liv.) Cenomanis contra ius fasque arma adimit; quare multa ab senatu plectitur XXIX, 14. Quid Celemetensium legatis responderit 28.
- Fundanius de mortuis tollendis missis ab Hamilcare legatis superbius respondet XXIV, 9, 2. Ipsi de eadem re ad Hamilcarem legatos mittenti humanum se praebet Poenus, ibid. §. 3.
- Funerum pompae sumptuosae Syracusis lege abrogantur XI, 38, 4. Funerum ritus apud Oritas in India XVII, 105, 8.
- C. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 90, 3) XII, 80, 1. Consul Rom. (Ol. 92, 4) XIII, 54, 1. Tribun. milit. consulari potestate (Ol. 94, 1) XIV, 3, 1.
- L. Furius Mediolanus (Medullinus), consul Rom. (Ol. 77, 4) XI, 63, 1. Tribunus militum cons. pot. (Ol. 88, 4) XII, 60, 1.
- L. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 90, 4) XII, 81, 1.
- L. Furius, consul Rom. (Ol. 92, 3) XIII, 43, 1.
- L. Furius, consul Rom. (Ol. 93, 3) XIII, 80, 1.
- L. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 97, 1) XIV, 94, 1.
- L. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 2) XV, 15, 1.
- L. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 4) XV, 48, 1.
- L. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 3) XV, 57, 1.
- L. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 103, 3) XV, 76, 1.
- L. Furius, consul Rom. (Ol. 111, 2) XVII, 2, 1.
- L. Furius, consul Rom. (Ol. 114, 2) XVIII, 2, 1.
- M. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 1) XIV, 35, 1.
- M. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 3) XIV, 44, 1. (Ad eundem spectant sequentia.)
- M. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 2) XIV, 82, 1.
- M. Furius, dictator Rom., Veios expugnat XIV, 93, 2.
- M. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 97, 2) XIV, 97, 1.
- M. Furius dictator Volscos, Aequos, Etruscos vincit XIV, 117, 2 seqq. Gallis aurum Romae acceptum ceteramque praedam adimit 117, 4. Triumphum agere prohibetur 117, 5.
- M. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 98, 3) XV, 2, 1.
- M. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 4) XV, 22, 1.
- M. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 3) XV, 25, 1.
- M. Furius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 4) XV, 48, 1.

- P. Furius Fufro (Fusus), consul Rom. (Ol. 78, 2) XI, 66, 1.
- Q. Furius Fusus, consul Rom. (Ol. 88, 3) XII, 35, 1.
- Sp. Furius Menellaeus (Medullinus), consul (Ol. 76, 1) XI, 48, 1.
- Sp. Furius Mediolanus (Medullinus), consul Rom. (Ol. 80, 2) XI, 78, 1.
- Gabiene, Asiae regio XIX, 26, 1, 5; 34, 7.
- Gabii, urbs Latinorum a Latino condita VII, 3 a, 7.
- Gadamarga in Media XIX, 32, 2; 37, 1.
- Gades ad columnas Herculis a Phoenicibus conditae. Herculis ibi templum V, 20, 2; XXV, 10, 1. Eo veniunt Argonautae IV, 56, 3.
- Gaditanus Oceanus IV, 18, 2.
- Galaemenes frater uxoris Sardanapalli II, 26, 6.
- Galaestus Athaman, f. Amyndri, Ptolemaei Philometoris amicus XXXIII, 20. Ad quem ne Ptolemaei Physconis milites deficiant impedit Hierax 22.
- Galaria Siciliae Campanis in Entella opem fert XVI, 67, 3. Agathoclis praesidio munita a Dinocrate expugnatur; sed mox castellum tyrannus recuperat XIX, 104, 1 seqq. Galarini XVI, 67, 3.
- Galatae a Galate nominati V, 24, 4.
- Galates, Herculis filius ex regis Celtici filia, vir fortissimus; subiectos de nomine suo Galatas vocat V, 24, 4.
- Galatia s. Gallia Oceano vicina V, 21, 1, a Galate Herculis filio nomen accepit V, 24, 4.
- Galeae, Curetum inventum V, 65, 4.
- Galepsus, Thraciae urbs, a Brasida expugnatur XII, 68, 4. Thasiolorum colonia, ib. Conf. XXX, 21, 1.
- Gallorum populi plurimi a Caesare debellati I, 4, 7. Gallorum nominis origo V, 24, 3 s. Galli trans Rhenum habitantes a Caesare domantur 25, 4. Zythum bibunt; ad ebrietatem propensi sunt 26, 2. Pro vini cado dant puerum 26, 4. Armillas, annulos, torques, quin etiam thoraces ex auro confectos gestant 27, 3. Aurum in fanis deorum disseminant 27, 4. Avarissimi sunt, ibid. Eorum statura, caro, caesaries 28, 1. Capillos adornandi ratione Satyros referunt 28, 2. Eorum barbae et mystaces 28, 3; coenae et convivium 28, 4; iurgia; de animarum immortalitate opinio; mortuorum funeratio 28, 5 et 6; bigarum in itineribus usus 29, 1; mortis contemptus 29, 2; pugnandi ratio 29, 3. Manubiae nullo iis pretio venales 29, 4 seq. Vestitus mirificus 30, 1; arma 30, 2 seqq.; barritus 31, 1. In colloquiis sunt obscuri, minaces et tragici exaggeratores; ingenio acuti, ibid. Eorum poetae s. Bardi, philosophi, theologi, vates; vaticinandi ratio 31, 2 seqq. — Gallos quos et quos Celtas vocent 32, 1. Mulierum proceritas et fortitudo; pueri capillorum colorem mutant 32, 2. Galli septentrionales omnium ferocissimi, anthropophagi 32, 3. Cimberii appellati Asiam invadunt 32, 4. Romam capiunt; Delphicum templum expilant; in Asia Graecis permixti Gallo-

graeci (*Ἑλληνογαλάται*) vocantur 32, 5. Maleficorum apud eos poenae; in sacris crudelitas 32, 6. Nefaria masculorum stupra 32, 7. Galli transalpini Tyrrhenis ciectis regiones inter Alpium et Apeninum iuga sitas occupant; ex his Senones deinde Etruriam invadentes Clusinatorum agros populantur; Romanorum legatorum imprudentia calamitosum bellum contra ipsos Romanos excitatur; in urbem irrumpunt; arcem obsident; Iunonis anseribus produntur; accepta pecuniae summa abeunt XIV, 113—116. Gallis Veasium (?) obsidentibus aurum Romae acceptum ceteramque praedam eripit M. Furius 117, 4. Aliam Gallorum partem concidunt Caeritae in Trausio campo 117, 6. Galli Dionysii XV, 70, 1; Cathaginiensium XVI, 73, 3; Agathoclis XX, 64, 2. Gallorum bellum cum Romanis XXI, 6, 2. Galli per Macedoniam in Graeciam irrupentes cladem experiuntur ad Delphos, alteram ad Thermopylas; Dardanorum deinde regionem peragrantes percunt universi XXII, 9. Eorum duces Brennus et Cichorius, *ibid.* Galli a Pyrrho prostrati XXII, 11. Gallorum praesidiarii Aegarum sepulcra diripiunt XXII, 12. Cum Romanis bellum gerunt XXV, 13. Galli de pace et amicitia legatos mittunt ad Cn. Manlium proconsulem XXIX, 12. Gallorum societatem ob avaritiam amittit Perseus XXX, 19. Galli Asiae Eumenem apud Romanos accusant XXXI, 7, 2.

Gallorum contra Eumenem belligerantium in captivos crudelitas XXXI, 13. Gallia usque ad Caesarem nunquam subacta IV, 19. Galliae (conf. Galatia) multae gentes; gelu hiemeque infestata V, 25, 2. Fluvios multos ac magnos habet §. 3. Rhodanum, Danubium, Rhenum §. 4 et 5. Venti ibi vehementissimi 26, 1. Fructuum inopia; zythus §. 2. Vinum ex Italia advehitur §. 4. Non reperitur argentum, sed auri multum 27, 1. Quomodo? *ib.* Gallia quieta XII, 26, 4. Gallicum et Celticum Romanorum bellum XXV, 14. A Caesare gesti tempus I, 5, 1. Gallograeci V, 32, 5. Gallus Cappadox, Pharnacis ex Atossa filius XXXI, 19, 1. Gandaridae, Indiae populus, incolarum copia et elephantorum numero invicti II, 36, 3; XVII, 91, 1; 93, 2; 94, 1, 5; XVIII, 6, 1. Gangem fluvium traiecit Sesostris I, 55, 4; II, 11, 1. Fluvii ortus, latitudo II, 37, 1 s.; XVII, 93, 2; 108, 3. Ganymedes, *Trois f.* IV, 75, 3. Ab Iove raptus 75, 5. Gargaza, urbs ad Bosporum XX, 24, 1. Garindanes, Arabiae maritimae populus; eorum sacra quinquennialia in Palmeto III, 43, 1 seq. Gasandi Arabes III, 45, 6. Gaulus, insula ad meridionalem Siciliae partem, a Phoenicibus primum frequentata V, 12, 4. Gaurium, Andri insulae castellum, ab Alcibiade occupatur XIII, 69, 4.

- Gaza, Syriae urbs, expugnatur ab Alexandro XVII, 48, 7; ab Antigono XIX, 59, 2. Proelium ad urbem inter Demetrium et Ptolemaeum et Seleucum 81 seqq. Urbem Ptolemaeus capit 84, 8; evertit 93, 7. Conf. XX, 73, 3; 74, 2.
- Gedrosia, Asiae regio III, 15, 1; V, 41, 1; XVII, 104, 4. Incolarum indoles moresque 105, 3. Terram eorum magno cum labore transit Alexander, ib. Praefectus Gedrosiae Tiridates 81, 2; Sibyrus XVIII, 3, 3.
- M. Geganius Macerinus, consul Rom. (Ol. 85, 1) XII, 29, 1; (Ol. 86, 1) 33, 1; (Ol. 87, 3) 43, 1.
- Proculus Geganius Macerinus, cons. Rom. (Ol. 86, 4) XII, 36, 1.
- Gela, urbs Siciliae. V. Geloi.
- Gelas, fluvius Siciliae VIII, 23; XIII, 108, 3.
- C. Gellius, Samnitum imperator, a Romanis capitur XX, 90, 4.
- Gelo Syracusanus puer quum esset mirabiliter servatus X, 28. Graecis contra Xerxem belli suppetias et annonam promittit 32. Conf. XI, 1, 1. Himerensibus ab Hamilcaris copiis obsessis auxilio venit 21, 1 seq. Strategemate usus classem Carthaginiensium incendit 21, 3 seqq. Pedestrem exercitum interneccione caedit 22, 2 seqq. Gelonis elogium 22, 5 seqq. Cum Themistocle comparatur 23, 1 seqq. Carthaginienses ad Himeram eodem die vincit, quo Leonidas contra Persas proeliat 24, 1. Milites donis honorat, templa deorum spoliis ornat, captivos inter socios distribuit 25, 1. Quibus conditionibus pacem Carthaginiensibus concesserit 26, 2. Eius uxor Damareta, ibid. §. 3. Cum magno exercitu in Graeciam contra Persas transire constituit, sed nuntio victoriae Salaminiae accepto ab consilio desistit 26, 4 seq. Summo apud populum favore pollet 26; 6. Cereri et Proserpinae templa exstruit, tripodem Delphos mittit, ib. §. 7. Aequitate sua insignis optimis legibus Siciliam recreat; successorem constituit Hieronem fratrem; post septem annorum regnum moritur; eius funus; elogium 38. Conf. 67, 2; 72, 3; XII, 26, 3; XIII, 22, 4; 43, 5; 55, 1; 62, 4; XIV, 63, 3; 66, 1; XVI, 79, 2.
- Gelo, Hieronis filius XXVI, 14.
- Gelorum urbs ab Antiphemo et Entimo condita VIII, 23. Eorum tyrannus Hippocrates X, 27, 1. Geloi Syracusanos adiuvant XI, 68, 1. Hieronis tempore urbe pulsus in patrias sedes redeunt 76, 4. Camarinam occupant 76, 5. Syracusanorum contra Athenienses socii XIII, 4, 2; 12, 4; 56, 1. Conf. 75, 6; 83, 2; 85, 3; 86, 5.
- Gelam migrant Agrigentini, patria urbe Himilconi diripienda relicta 89, 4. Gelorum res turbatas ordinat Dionysius 93, 1. Agros populatur Himilco 96, 6. Statua, quam Apollini quondam ad urbem posuerant, ab eodem rapta Tyrum mittitur 108, 2 s. Urbs obsidetur; fortiter se defendunt 108, 5 seq. Auxilio venit Dionysius, sed intra moenia a Poenis repellitur 109 seq. Geloi Syracusas migrant 111,

1. A Dionysio abalienati Leontinos se conferunt 113, 4. Conf. XIV, 68, 2; XVI, 9, 5. Eorum cum Agathocle bellum XIX, 4, 4, 7; 70, 2; 71, 6; 107. Urbem in libertatem vindicat Xenodiceus, dux Agrigentinarum XX, 31, 5. Gelam migrat 62, 5. Conf. 90, 2. Gela a Phintia destructa incolae Phintia-da transducuntur XXII, 2, 2. Gela a Mamertinis excisa XXIII, 1, 4. Geloia XIX, 104, 3; XXIV, 1, 7.
- Gemeter ($\gamma\eta\ \mu\eta\tau\eta\rho$). V. Demeter.
- Gemmae Arabiae felices, deque earum generatione II, 52.
- Genii orientales ($\pi\rho\sigma\eta\tilde{\omega}\nu\ \delta\alpha\lambda\mu\omega\nu\epsilon\varsigma$) Neptuni filii in Rhodo vocantur V, 55, 7.
- Gentium Illyriorum regem saepius adeunt Persei legati de armorum societate agentes XXX, 9. Gentius apud Romanos captivus tenetur XXXI, 8, 5.
- Cn. Genucius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 1) XIV, 54, 1; (Ol. 96, 4) XIV, 90, 1.
- Cn. Genucius, consul Rom. (Ol. 105, 1) XVI, 2, 1.
- L. Genucius, consul Rom. (Ol. 104, 3) XV, 90, 1; (Ol. 105, 2) XVI, 4, 1.
- L. Genucius, consul Rom. (Ol. 119, 2) XX, 102, 1.
- M. Genucius, consul Rom. (Ol. 85, 3) XII, 31, 1.
- Geomori Syracusani bona Agathoclis publicant VIII, 9, 2.
- Gerania, mons Megaridis XI, 80, 1; XIX, 54, 4.
- Gerrhaei, Arabiae populus III, 42, 5.
- Geryones tricorpor IV, 8, 3.
- Geryonis boves ex Iberia abigit Hercules IV, 17, 1; 18, 2.
- In Siciliam venit V, 4, 2. Hercules eum invadit V, 17, 4; 24, 2.
- Geryonis lucus ad Agyrium urbem in Sicilia IV, 24, 3.
- Gesco, Hannibalis pater, Selinunte exulans XIII, 43, 5.
- Gesco, Hannonis f., ex exilio revocatus ducis munere honoratur XVI, 81, 3.
- Gesco cum legatis Romanis ad Hamilcarem venit pacis offerens conditiones XXIV, 13, 14.
- Getarum legislator Zamolxis I, 94, 2. Getarum pocula cornea et lignea XXI, 12, 5.
- Gigantes Iovi et Osiridi bellum inferunt I, 26, 8. In templis Aegyptiorum ab Osiride caesi repraesentantur 26, 7. Gigantes, Terrae filii, ab Iove ceterisque diis domiti III, 70, 6; in Phlegraeis Italiae campis ab Hercule debellati IV, 21, 5. Gigantum sedes in occidentali Rhodi insulae parte V, 55, 5. Gigantes robore suo fisi homines iniuste oppreserunt; quare ab Iove deleti V, 71, 5.
- Gigantomachia ad Pellenen IV, 15, 1; in Creta V, 71, 3; in campis Phlegraeis Italiae 71, 4.
- Gira. V. Zira.
- Glauce, Creontis Corinthiorum regis f., uxor Iasonis; eius mors IV, 54, 2 seq.
- Glauce, Cychrei f., uxor Telamonis IV, 72, 7.
- Glacias Rhoxanen eiusque filium Alexandrum, quorum custodia ipsi commissa, iussu Cassandri interficit XIX, 52, 4; 105, 2, 3.
- Glacias, Illyriorum rex, foedus inquit cum Cassandro XIX, 67, 7. Apolloniam obsidet, mox ab Acrotato Lacedaemo-

- nio inductus foedus cum Apolloniatis facit 70, 7. Ei Apolloniam urbem tradunt Corcyraei 78, 1.
- Glaucides, archon Athen. (Ol. 85, 2) XII, 30, 1 seq.
- Glaucippus, archon Athen. (Ol. 92, 3) XIII, 43, 1.
- Glaucopis, Minervae epitheton, quid significet I, 12, 8.
- Glaucus, deus marinus, Argo navem comitatur; Herculi vaticinium edit IV, 48, 6; 49, 1.
- Gleba sacra (*τὴν βῶλον*), vicus Aegypti, unde nomen habeat I, 59, 3.
- Gleneus, Herculis et Deianirae f. IV, 37, 1.
- Glus vel Glos, qui Tiribazi a rege in vincula coniecti filiam uxorem habebat, a Tamo patre in Aegyptum fugiente in Ionia relinquitur XIV, 35, 3. Persarum classis dux seditionem militum comprimit XV, 3, 2.
- Euagoram in fugam vertit 3, 6. A rege deficit; cum Agyri et Lacedaemoniis societatem init 9, 3 seqq. Antequam consilia exsequi posset, dolo quorundam necatur 18, 1.
- Glycera, meretrix Attica XVII, 107, 6. Harpali pellex 108, 6.
- Glychatas, Sicanorum dux ab Hercule occisus IV, 23, 5.
- Gobares Bessum familiarem Alexandro prodit XVII, 83, 7s.
- Gomo, Maurorum dux, auxilio venit Lilybaetanis a servorum exercitu obsessis XXXVI, 5, 4.
- Gongylus Eretriensis Persarum Byzantii a Pausania captorum custodiae praeficitur, ut Xerxi redderentur XI, 44, 3.
- Gorgias a Leontinis Athenas legatus missus; eius eloquentia XII, 53.
- Gorgidas Thebanus XV, 39, 2; 50, 6.
- Gorgones, gens Libyae, bellum gerunt contra Atlantios et Amazones III, 52, 4; 54, 7 seqq. Imperante Medusa a Perseo debellantur III, 55, 3 seqq.
- Gorgus, unus ex ducibus Cnidiorum Rhodiorumque in Siciliam profectorum V, 9, 3.
- Gorgus Morgantinus una cum filio a latronibus caesus XXXIV, 11.
- C. Gracchum e Sardinia redcem summus populi favor excipit XXXIV, 24. Eius conciones et potentia, qua pro Octavio et contra Popilium Laenatem usus est 25 et 26. Furibundus ob res adversas 28a. C. Gracchi caput plumbo repletum ad consulem affert Vitellius 29. Conf. XXXVII, 9.
- (Tib. Sempronii) Gracchi, magistri equitum corpus splendido funere ab Hannibale honoratur XXVI, 16.
- Tib. (Sempronius) Gracchus, gener Scipionis Africani maioris, praetor in Hispaniam missus XXIX, 26. Ut Syriae res inspiceret ad Antiochum regem mittitur XXXI, 17.
- Tib. Sempronii Gracchi, tribunus plebis, genus, prudentia, eloquentia XXXIV, 5. Plebs ab eo in magnam spem erecta frequentissima ad comitia confluit 6. Gracchi lex de Octavio 27. Eius mors 7, 2, 3.
- Graeci multos heroes et deos et colonias Aegyptiorum sibi vindicarunt I, 23, 8. Mythos de inferis aliaque multa ab Aegyptiis habent 96. seqq. Ariditate vexati IV, 61, 1. Cares Cycladibus insulis pel-

lunt, easque suae faciunt ditionis V, 84, 4. Graeci Asiae minoris legationem ad Cyrum mittunt IX, 35. Graecorum ad Gelonem legatio de auxilio contra Persas X, 32. Persarum adventu cognito ad transitum prope Tempe occupandum in Thessaliam copias mittunt, quae mox re infecta domum revertunt XI, 2, 5 seq. Quot Graecorum populi ad Xerxem defecerint 3, 1. Graecorum in Isthmo conventus 3, 2. Datum ibi Argivis legatis responsum 3, 5. Classem ad Artemisium expediunt; Thermopylarum angustias occupatum cum manu emittunt Leonidam 4, 1. Huius virtus et interitus 6—11. Proelium navale ad Artemisium committunt, quo apud neutram partem stat victoria 12, 4—6. Iterum classe barbarorum impetum sustinent, iterum dubia est victoria 13, 2. Graeci ad Salaminem se recipiunt 13, 3. Xerxe Atticam vastante, consilia Graecorum diversa de ineunda pugna navali 15, 2 seq. Pervicit Themistoclis sententia 16, 1. Multis pavide in Peloponnesum se recipientibus senatus Graecorum murum per Isthmum ducendum decernit 16, 3. Proelio ad Salaminem commisso Persarum classem fundit 18 et 19. Attica a Mardonio de novo vastata, Graecorum consensus coniunctis viribus ad Plataeas dimicandum esse decernit 29, 1. In Isthmum congressi iureiurando mutuo se obstringunt 29, 2. Sub Pausania et Aristide in Boeotiam

progressi castra ponunt ad Cithaeronem montem 29, 4. Copiarum numerus 30, 1. Proelium et victoria 30 et 31. Virtutis palmas Lacedaemoniorum civitati et Pausaniae tribuunt 33, 1. Tripodem Apollini dedicant, ad Thermopylas caesis titulos ponunt 33, 2. Eodem die, quo ad Plataeas pugnatum, sub Leotychida et Xanthippo ad Mycalen vincunt 34, 1; 35, 1. Graecas Asiae urbes magnum libertatis studium incessit 36, 5. — Graeciae civitates (Argos, Thebae, Corinthus, Elis) post inducias 50 annorum a Lacedaemoniis et Atheniensibus initas, libertati suae timentes, conspirant XII, 75. Graecorum, qui cum Cyro contra Artaxerxem pugnaverant, per mediterranea Asiae in Europam reditus XIV, 25—31. Graecia libera esse a Romanis iubetur XXVIII, 11 seq. Graecorum benevolentiam, belli contra Perseum gesti tempore, senatus R. conciliare sibi studet XXX, 8. Ceterum conf. Athenienses, Lacedaemonii, Thebani, Syracusani, Romani.

Granicus, Asiae fluvius XVII, 18, 4. Proelium ab Alexandro ad flumen commissum 19—21; 23, 1.

Gratiae, Iovis filiae V, 72, 5. Munera ab Iove iis deman data 73, 3.

Gryllus Chalcidensis Olympionica XVII, 40, 1.

Grynium, Aeolidis urbs, a Parmenione expugnatur XVII, 7, 9.

Gulussae, filii Masinissae,

- cum Hasdrubale colloquium XXXII, 22.
- Gurasium (?), urbs Italiae XIV, 109, 7.
- Gylippus Laco, classis a Lacedaemoniis auxilio Syracusanis missae dux XIII, 7, 2.
- Himeram appulsus ex Himeracis, Gelois, Selinuntiis et Siculis militem conseribit; per mediterranea Syracusas versus movet 7, 8. Eius res in Sicilia gestae 8 s. Eius de captivis Atheniensibus oratio 28 seqq. A Lysandro post pugnam ad Aegospotamos commissam cum spoliis Spartam mittitur; eius fraus et condemnatio et fuga 106, 8 seq. Simili fraude pater eius Clearchus (Cleandridas) infamis 106, 10.
- Gymnasia, urbs Ponti XIV, 29, 2.
- Gymnesiae insulae eadem quae Baleares, ubi vide.
- Gythium, Lacedaemoniorum portum, capit Tolmides XI, 84, 6.
- Hades, Saturni et Rheae f. V, 68, 1, 5.
- Hadranum in Sicilia conditur XIV, 37, 4. Hadranitae sublevant Timoleonem XVI, 68, 9. Hicetae armis vexati liberantur per Timoleonem, ib. 10; 69, 3. Hadranitae obsessi et capti ab Romanis XXIII, 4, 1.
- Hadrianus ab Uticensibus vivus combustus XXXVIII, 11.
- Haemus, mons Thraciae IV, 82, 6; XIX, 73, 3, 8.
- Hagnon Atheniensis Potidaeatas obsidione premit XII, 46, 2 seq. Coloniae Amphipolin deducendae praefectus XII, 68, 2.
- Halaesa Archonidea XIV, 19, 2.
- Hieron dedita XXII, 13, 21. V. Alaesa.
- Halcyone, Atlantis in Libya regis filia III, 60, 4.
- Halcyone, Eurysthei soror, cui vim inferre tentavit Homadus Centaurus IV, 12, 7.
- Halia, Telchinum soror, cum Neptuno gignit septem liberos, inter quos Rhodus filia V, 55, 4. In mare se praecipitat; sub Leucotheae nomine colitur 55, 7.
- Haliartus, urbs Boeotiae, a Phocensibus et Lacedaemoniis sub Lysandro obsidetur XIV, 81, 2.
- Halicarnassus, urbs Cariae XIII, 42, 2; XV, 90, 3. Ab Alexandro oppugnatur, a Memnone Rhodio optime defenditur; tandem capitur diruiturque XVII, 24—27.
- Halicys, urbs Siciliae, cuius agros vastat Dionysius XIV, 48, 4. Cum tyranno societatem iungit 54, 2. Ad Himilconem deficit 55, 7. Pyrrho se adiungit XXII, 10, 2; Romanis XXIII, 5, 1.
- Halienses (*Ἀλιεῖς*), urbs Laconica XI, 78, 2.
- Halycus, fluvius Siciliae in Agrigentorum finibus XV, 17, 5; XVI, 82, 3; XXIII, 9, 5; XXIV, 1, 8.
- Halys, Asiae fluvius IX, 31, 1; XVII, 39, 1; 54, 1.
- Hamaxitus, Troadis urbs, a Dercylida capitur XIV, 38, 3.
- Hamilcar, ad Graecos in Sicilia debellandos dux exercitus constitutus, in traiectu tempestate oppressus partem navium amittit; Panormum appellit XI, 20, 1 seq. Himeram obsidet 20, 3 seq. Magno damno afficitur a Gelone, qui

Himeraeis auxilio venerat 21, 2. Classis eius ab Gelone incenditur, Hamilcar ipse trucidatur 22, 1; 24, 2; XIII, 43, 5; 62, 4.

Hamilcar, dux Poenorum, pro Agrigentinis de componendo bello cum Agathocle transigit XIX, 71, 6; 72, 2. Cum 130 navibus magnoque exercitu in Siciliam contra Agathoclem mittitur; maiorem classis partem tempestate amittit; novas copias conscribendo damnum resarcire studet 106. Castris ad Ecnomum positis proelioque commisso Agathoclem vincit 108, 109. Camarinam, Leontinos, Catinam, Tauromenium, Messanam, Abacaenum aliasque civitates sibi adiungit 110, 3 seqq. In Sicilia rumorem spargit Agathoclem in Africa esse devictum XX, 15, 1. Syracusis potiri conatur 15, 6 seqq. Vano conatu 16, 7. Victus in manus venit hostium 29, 2 seqq. Summis contumeliis affectus trucidatur, caput eius mittitur ad Agathoclem 30, 2 seqq.

Hamilcar, capto a Romanis Agrigento, in locum Hannonis sufficitur XXIII, 9, 2. Ad Thermas Romanos vincit, Camarina et Enna potitur; Drepanum munit; Erycem diruit, ibid. §. 4.

Hamilcar Barcas eiusque filius Hannibal maximi Carthaginiensium duces XXIII, 22. Hamilcaris virtus XXIV, 5. Italiam castellum oppugnat 6. Eius strategema 7. Erycem occupat 8, 2. Mandatis eius non paret Vodostor 9, 1. De caesis tollendis legatos

mittit ad Fundanium, ib. §. 2. Fundanio de eadem re legatos mittenti datum ab Hamilcare responsum, ib. §. 3. Propositas a legatis Romanis pacis conditiones repudiat 13. Crudelis erga mercenarios captivos esse cogitur XXV, 3. In crucem agit Spondium 5, 2. Finit bellum adversus mercenarios XXV, 5, 4. Eius de patria merita; apud cives honor 8. Eius in Hispania resgestae 9, 10. Hasdrubalem generum Carthaginem mittit contra Numidas 10, 3. Hamilcaris mors. Eius filii Hannibal et Hasdrubal, ib. et 19. Hamilcaris cuiusdam apud Attilii viduam exantlatae miseriae XXIV, 12.

Hannibal, Gesconis f., Hamilcaris, qui ad Himeram ceciderat, nepos, praetor Carthaginiensium, auxilio mittitur Segestanis contra Selinuntios XII, 43, 5 seqq. Cum classe ad Lilybaeum promontorium appellit 54, 2. Eius copiarum numerus 54, 5; Selinuntem obsidet, capit, incendit, diruit 55 seqq. Quid responderit legatis Syracusanorum de redimendis captivis ad eum missis 59, 1. Empedioni gratum se exhibet 59, 3. Himeram petit, vindictam sumpturus ob Hamilcarem avum ibi trucidatum patremque obeam auxilio multatum 59, 6. Urbem obsidet, expugnat, vastat 59, 7 seqq. Magna spoliolum vi onustus Carthaginem redit 62, 6. Hannibal denuo dux creatur adiuncto Himilcone 80, 1. Peste correptus moritur 86.

Hannibal, pater Hannonis, qui

- initio belli Punici primi contra Romanos erat dux exercitus XXIII, 1, 2.
- Hannibal Hieronem regem de Mamertinis victoriam adeptum arte imperatoria circumvenit XXII, 13, 7. Hieroni contra Romanos auxilium allaturus cognoscit iam foedus cum Hierone pactum XXIII, 4. Commentum eius, quo cladis poenam effugeret XXIII, 10.
- Hannibal, Hamilcaris Barcae filius, cum patre celeberrimus dux Carthaginiensium XXIII, 22; XXV, 10, 5. Frater Hasdrubalis XXVI, 24. Saguntum expugnat XXV, 15. Eius res gestae summatim recensentur 19. Eius indoles XXVI, 2; 24, 1. Hannibal Q. Fabium ad proelium committendum pellicere studet 3, 1. Minucium vincit 3, 3. Deficiunt ad eum Capuani 10. Hannibalis exercitus Campanorum luxuria corrumpitur 11, 12. Crotonem occupat; Rhegium oppugnaturus est 14. Ab Herculis columnis usque ad Crotonem omnes Romanorum urbes subegit praeter Romam et Neapolin, ibid. Senatorum filios et propinquos ex captivorum numero lectos neci dari iubet 15. Eius crudelitas 15, 2. Sempronii Gracchi cadaver cum omni honore dat sepulturae 17. Ex Italia in Africam redit XXVII, 9. Quater mille equites a Masinissa ad Hannibalem deficiunt; quos omnes trucidari iubet XXVII, 10. Hannibalis celebritas XXVIII, 10. Eius prudentiam militarem agnoscit eoque consilio-
- rum omnium socio utitur Antiochus XXIX, 3. Romani eum deposcunt ab Antiocho XXIX, 10. Hannibalis elogium 19. Eius res gestas descripsit Sosilus Iliensis XXVI, 5.
- Hanno, pater Himilconis, qui collega fuit Hannibalis XIII, 80, 2.
- Hanno, Carthaginiensium praetor, in Siciliam transiit; Entellinorum urbem obsidet XVI, 67, 2 seqq.
- Hanno cum Bomilcare belli contra Agathoclem in Libya gerendi dux creatur XX, 10, 1. Proelio cadit 12, 3.
- Hanno, Carthaginiensium dux, Aeschrionem, Archagathi in Libya ducem, opprimit XX, 60, 3.
- Hanno, Hannibalis filius, ad Lilybaeum copias contrahit; Agrigentinos ad armorum societatem exhortatur; foedus pangit cum Hierone, cum eoque Messanam obsidet XXIII, 1, 2 seqq. Dum Agrigentum a Romanis obsidetur, magnum exercitum in Siciliam transvehit; duobus proeliis vincitur 8. Eius strategema 8, 3. Post captum a Romanis Agrigentum multa afficitur et honoris gradu deiicitur. In locum eius succedit Hamilcar 9.
- Hanno, Hamilcaris f., princeps legationis, quae de pace ad Atilium Regulum missa XXIII, 12.
- Hanno, classis Punicae imperator, contra Romanos in Siciliam missus (512 a. u. c.); eius indoles XXIV, 10, 1. Hecatopylum in Libya Poenis subiecit, ib. §. 2. Proelio navali a Lutatio consule vincitur 11.

- Harmatelia, Brachmanum urbs, ab Alexandro oppugnatur, et per deditionem capitur, postquam incolae telis venenosis usi magnam Macedonibus calamitatem intulerant XVII, 103.
- Harmodius et Aristogiton Pistratidarum tyrannidem extinguunt IX, 1, 4; X, 16; XX, 46, 2.
- Harmonia, Veneris f., Cadmi uxor; eius liberi IV, 2, 1. Harmoniae monile IV, 65, 5, et 66, 3. — Harmonia, Iovis et Electrae f., in Samothracia educatur V, 48, 2. Harmoniam, Iasionis sororem, non Martis filiam, Cadmus ducit V, 48, 5.
- Harmostae per Lysandrum in Graecis civitatibus ubique constituuntur XIV, 10, 1 seq.
- Harpagus, a Cyro regioni maritimae praefectus, quid legationi Graecorum responderit IX, 35.
- Harpagus (Harpasus ap. Xenophont.), fluvius Asiae XIV, 29, 2.
- Harpalus, cuius filius Callas, dux Alexandri XVII, 17, 4.
- Harpali, provinciae et thesauris Babyloniae praefecti, perculatus et luxuria, fuga et mors XVII, 107, 4 s.; XVIII, 19, 2. Harpali pecuniam in bellum Antipatro inferendum Athenienses adhibent XVIII, 9, 1.
- Harpalus a Perseo Romam legatus XXIX, 34.
- Harpasus fluvius. V. Harpagus.
- Harpina, Asopi f., ex Marte mater Oenomai IV, 73, 1.
- Hasdrubal, Hannonis filius, dux Poenorum in Sicilia missus, ad Panormum vincitur a L. Caccilio cons. XXIII, 21.
- Hasdrubal, gener Hamilcaris Barcae, contra Numidas a socero mittitur XXV, 10, 3. Post mortem Hamilcaris dux exercitus creatur; Orisson regem debellat; omnes Hispaniae civitates in potestatem accipit; regis filiam ducit; Novum Carthaginem condit; praetoram tenet 9 annis; insidiis exceptus intericitur XXV, 12. Eius successor in Hispania Hannibal XXV, 19.
- Hasdrubal, frater Hannibalis Magni, in Italiam venit XXXVI, 24. Eius elogium, ibid.
- Hasdrubal Rom. caesorum cadavera mittit Scipioni Afric. minori XXXII, 8. Quo tempore Carthago deleta, verbis audax, sed factis ignavus apparuit 21 seq.
- Hebe, Herculi deo uxor data IV, 39, 3.
- Hecataeus Abderita, Aegyptiacorum auctor I, 37, 3; 46, 8. De Hyperboreorum historia II, 47, 1. De Indaeis. V. Wess. ad XL, 3, 8.
- Hecataeus Milesius historicus pro Ionibus legatione fungens X, 25, 2. V. Hecataeus Abderita fin.
- Hecataeus, Alexandri M. familiaris, in Asiam mittitur, ut Attalum interficiat XVII, 2, 5; 5, 2. Ab Antipatro legatus mittitur ad Leonnatum XVIII, 14, 4.
- Hecates *σχορίας* in Aegypto fanum I, 96, 9.
- Hecate Persae, Chersonesi Tauricae regis, f., venefica; Dianae Tauricae templum erigit; Aetae nupta parit Medeam, Circeam, Aegialeum IV, 45, 2 seqq.; 50, 1.
- Hecatomnus, Cariae regulus,

- Euagorae bellum facessero a Persarum rege iubetur XIV, 98, 3. Euagorae contra Persas pecuniam subministrat XV, 2, 2.
- Hecatompylum in Libya ab Hercule conditum postea suae potestatis fecerunt Carthaginienses IV, 18, 1. Ab Hannone Poenis subiicitur XXIV, 10, 2.
- Hecatompylus, Asiae urbs XVII, 75, 1.
- Hecaton nesi (ἑκατόν νῆσοι) XIII, 77, 2.
- Hecetorus, dux Thracum in Naxo insula, in certamine ob puellam instituto Sicelum interficit; ab eoque interficitur ipse V, 50, 7.
- Hector, Priami et Hecubae f. IV, 75, 4.
- Hecuba, Priami coniux, Hectoris mater IV, 75, 4. Hecubae monumentum in ora Asiatica XIII, 40, 6.
- Hedera Osiridis planta Aegyptiis dicitur I, 17, 4. Per Indiam in sola Nysa crescit I, 19, 7.
- Hegelochus, Atheniensium dux in pugna ad Mantineam XV, 84, 2.
- Hegelochus, dux Ptolemaei Physconis, Marsyam fudit cepitque XXXIV, 20.
- Hegesias, archon Athen. (Ol. 114, 1) XVII, 113, 1.
- Hegesippus Halicarnassensis, unus ex ducibus Demetrii, in proelio navali ad Cyprum commisso dextrum aciei cornu tenet XX, 50, 4.
- Hegetoria, nympa, Ochimi uxor, mater Cydippae V, 57, 7.
- Helena in Aegypto I, 97, 7. A Theseo rapitur IV, 63, 3. Liberatur a Dioscuris 63, 5. Helena torques Delphicus XVI, 64, 1.
- Helepolis machina in Salaminis obsidione a Demetrio, Antigoni filio, constructa describitur XX, 48, 2. Alia in Rhodo exstructa XX, 91, 2.
- Heliadae, Solis e Rhodo filii septem V, 56, 4. Omnium primi Minervae sacra facere studentes, ignem secum afferre obliviscuntur 56, 6. Astrologiae scientiam et navigandi artem excoluere 57, 1. Tenagen fratrem prae invidia occidunt; re detecta caedis auctores solum vertunt 57, 2. Qui culpaepertes, Achaïam urbem condunt 57, 6.
- Heliades, dux Alexandri Balae, qui regem prodidit et interfecit XXXII, 9 d; 10, 1.
- Helice, Achaïae urbs, terrae motu diruta; calamitatis causa XV, 48, 3 seqq.
- Helice in Hispania ab Hamilcare oppugnata XXV, 10, 3.
- Heliopolis in Aegypto I, 12, 6; 96, 7. Ab Acti, Solis e Rhodo f., conditur V, 57, 2. Usque ad hanc urbem murus pertinet, quem a Pelusio incipientem duxit Sesosis I, V, 57, 4. Heliopolitano deo duos obeliscos erigit Sesosis II, I, 59, 4.
- Helis, Thraciae urbs XXI, 12, 2.
- Helissus, Arcadiae urbs XVI, 39, 5.
- Helius, Hyperionis et Basileae f., a Titanibus in Eridanum demersus occiditur III, 57, 5; inter sidera relatus pro Sole deo colitur 57, 7. — Helius Aegypti rex I, 13, 2. Quot annis ante Alexandri in Asiam transitum regnaverit I, 26, 1. Helium (ἥλιον) Saturnum pla-

- netam Chaldaei dicunt II, 30, 3. (V. Letronne in *Journal des Sav.* 1839, p. 582.)
- Hellanicus Lesbius de Nilo fabulosa refert I, 37, 3.
- Helle, Athamantis f., Hellesponto nomen dat IV, 47, 1.
- Hellen, Deucalionis filius, pater Dori IV, 60, 1; 68, 1.
- Hellespontum traicit Osiris I, 20, 1. Hellespontus ponte a Xerxe iungitur XI, 2, 4. Hellesponti urbes in potestatem redigunt Alcibiades et Thrasylus XIII, 68, 1. Memoratur XVIII, 29, 1; 49, 3; 54, 2, 3. Hellespontii 80 naves Xerxi in Graeciam expeditionem suscipienti suppeditant XI, 2, 1; 3, 8. In bello Peloponnesiaco Atheniensium socii XII, 42, 5.
- Heloris Syracusanus amicus Dionysii tyranni XIV, 8, 5, quem de rebus suis desperantem animo rursus confirmat XX, 78, 2. A Dionysio in exilium actus, Rheginorum dux Messanam obsidet; repellitur XIV, 87, 1 seq. Rhegium urbem a Dionysio bello petitam defendit servatque 90, 5. Summus belli dux a Graecis Italiae creatur 103, 5. Proelio cadit 104, 3.
- Helorius campus in Sicilia XIII, 19, 2.
- Helorum, urbs Siciliae XXIII, 4, 1.
- Helorus, fluvius Italiae XIV, 104, 1.
- Helotes cum Messeniis bellum Lacedaemoniis inferunt XI, 63, 4; 64. In servitutem rediguntur 84, 8. Magnus eorum numerus a Lacedaemoniis perfide trucidatur XII, 67, 4 seq. Manumissi in militiam a Lacedaemoniis assumuntur XV, 65, 5.
- Hemicharini. V. Ennatarini.
- Hemitheia V, 62, 1. De celeberrimo eius fano in Chersoneso Cariae V, 63, 1.
- Heniochi, populus Asiae XL, 4. Contra eos bellum suscipit Eumelus Bospore rex XX, 25, 2.
- Hephaestio Macedo, Alexandro M. carissimus, a Darii regis matre Alexander esse creditur XVII, 37, 5. Ei Tyrriorum regem quem vellet hospitium eligendi potestatem facit Alexander 47, 1. Hephaestio in proelio ad Arbela vulneratur 61, 3. Contra Porum, Pori nepotem, missus magnam Indiae partem subigit 91, 1; 93, 1. Drypetim, Darii Codom. filiam, ducit 107, 6. Moritur Ecbatanis; corpus eius a Perdicca Babylonem deportatur 110, 7. Funus ei magnificentissimum adornat Alexander 114, 1 seqq. Rogi descriptio 115, 1 seqq. Ut deo sacra ei fiunt 115, 6. Magister equitum XVIII, 3, 4.
- Heraclea, urbs Siciliae a Dorico Lacedaemonio condita; postea a Carthaginensibus diruta IV, 23, 3. Carthaginensium XIX, 71, 7. Ab Agathocle subacta XX, 56, 3; item a Pyrho XXII, 10, 2. Conf. XXXIII, 8; XXXVI, 4, 2, 3.
- Heraclea, urbs Italiae, antea Siris; Tarentinorum colonia XII, 36, 3. Eam praeternavigant Athenienses in Siciliam traiecturi XIII, 3, 4.
- Heraclea, urbs Thessaliae, antea Trachis; colonia Lacedaemoniorum XII, 59, 4 seq. A Dolopibus, Maliensibus et Aenianibus bello infestata, a

- Boeotis praesidium arcessit 77, 4. Turbatur seditione, quam Lacedaemonii compe-
scunt XIV, 38, 4. A Boeotis
occupatur, qui urbem Trachi-
niis a Lacedaemoniis expul-
sis restituunt 82, 6. Iason
urbem expugnat eamque Oc-
taeis et Maliensibus tradit
XV, 57, 2. Non immiscet se
bello Lamiaco XVIII, 11, 1.
Autonomia Graecis concessa
a regibus Macedoniae exclu-
ditur 56, 5.
- Heraclea Pontica XII, 72, 4.
Megarensium colonia XIV,
31, 3. Tyrannis paret: Cle-
archo, Timotheo, Dionysio
Oxathri, etc. XV, 81, 4; XVI,
36, 3; 88, 5; XX, 77, 1. Quos
vide.
- Heraclea, urbs Macedoniae
XXXI, 10, 7.
- Heraclea, Thuriorum urbis pla-
tea XII, 10, 7.
- Heraclea via iuxta mare in Ita-
lia inferiori IV, 22, 2. Porta
IV, 20, 6.
- Heracleoticum Nili ostium I,
33, 7.
- Heracleum, Herculis fanum in
ora Attica e regione Salami-
nis insulae XI, 18, 2.
- Heracleum, Cariae urbs, a Pto-
lemaeo I capitur XX, 27, 2.
- Heracleus Campus IV, 9, 6.
- Heraclidae, Trachine apud Cey-
cem regem degentes, Athe-
niensium ope Eurystheum vin-
cunt IV, 57, 3. Hylo duce
Peloponnesum invadunt; oc-
currunt Tegeatae; res decer-
nitur singulari certamine in-
ter Hyllum et Echemum; cae-
so Hylo Heraclidae ad quin-
quaginta annos Peloponneso
exclusi Tricorythum se reci-
piunt. Temporis spatio ela-
- pso in Peloponnesum regre-
diuntur IV, 58, 1 seqq. He-
raclidarum reditus IV, 1, 3;
V, 80, 3; VII, 7; XII, 75, 6;
XV, 66, 2. Rei tempus VII,
8, 2; 9, 3. Heraclidae Corin-
thiam regionem tradunt Ale-
tae VII, 9, 2. Heraclidarum
regnum Lacedaemone anti-
quare molitur Lysander XIV,
13.
- Heraclides, dux Syracusanorum
XIII, 4, 1.
- Heraclides, Dionysio iuniori
militum praefectus, cum Dio-
ne Corinthum fugit XVI, 6, 4.
A Dione in Peloponneso re-
lictus, cum classe in patriam
redit, proelioque navali Phi-
listum Dionysii nauarchum
vincit 16, 2 seq.; 17, 3.
- Heraclides, Agathoclis tyranni
avunculus XIX, 2, 5. Syra-
cusanorum dux Crotoniatis
contra Bruttios auxilio mitti-
tur 3, 3; Rheginos oppugnat
4, 2.
- Heraclides, Agathoclis tyranni
filius XX, 68, 3; a patre in
Libya relictus a militibus tru-
cidatur 69, 3.
- Heraclides, Leontinorum tyran-
nus XXII, 8, 5.
- Heraclides Tarentinus, homo
nequam, plurimum confert ut
Philippi regis mores corrup-
pantur et res eius in peius
ruant XXVIII, 2. Eius indol-
es 9. A rege in vincula con-
iicitur, ibid.
- Heraclides Byzantius ab Anti-
ocho ad consulem Rom. mit-
titur de pace facienda XXIX,
7 et 8.
- Heraclides frater Timarchi
XXXI, 27 a.
- Heraea, castellum prope Phi-
galeam in Arcadia, a Phi-

- galensibus exulibus occupatum XV, 40, 2.
- Heraei montes in Sicilia IV, 84, 1 seqq.
- Herais, Diophanti filia, Samiadae uxor, ex femina vir evadit; discedit a marito; vocata in iudicium virilibus ostensis a marito absolvitur; Diophanti nomine ascito fit eques et heres mariti XXXII, 10, 2 seqq.
- Herbessum, Siciliae urbem, Dionysius obsidet nullo successu XIV, 7, 6. Cum Herbessinis pacem facit 78, 6. Urbs in libertatem vindicatur a Xenodico, duce Agrigentinarum XX, 31, 5. Traditur Hammoni XXIII, 8, 1. Ab incolis deseritur XXIII, 9, 5.
- Herbitam, Siciliae castellum, oppugnat Agathocles XIX, 6, 1, 2. Occupatur a Pyrrho XXII, 10, 4. Frustra obsessum a Romanis XXIII, 20.
- Herbitacorum in Sicilia princeps Archonides XII, 8. Herbitaei cum Dionysio pacem faciunt. Eorum colonia Halnesa XIV, 15, 1, 2, 3; 16, 1, 2; 78, 6.
- Hercules, Osiridis dux, vir fortissimus I, 17, 3. Aquilam s. Nilum, Promethi provinciam vastantem, aggeribus coercet 19, 2. Antaeum interficit 21, 4. Hercules, qui columnam in Africa posuit, patria fuit Aegyptius 24, 1. Rei argumenta, ibid. Herculem Aegyptii Iovis filium esse dicunt, sed qua matre natus sit nesciunt 24, 3. A natalibus Alcaeus vocatur, postea Hercules; quae sit huius vocis significatio 24, 4. Herculeum Nili ostium, idem quod Canobicum 33, 7. Hercules in India II, 39. Amazonum vires frangit II, 46, 4. Aethiopes solos non domuit III, 3, 1. Ab Aethiopibus colitur III, 9, 2. Arabes Debae cum eo cognati III, 45, 3. Amazones in Africa delet III, 55, 3. Linum magistrum interficit III, 67, 2. Non unus, sed plures III, 74, 4. — Hercules, Iovis et Alcmeneae filius. Narrationis de eo difficultas IV, 8, 1 seq. Genealogia; natales 9, 1 seqq. Ei mammam inscia praebet Iuno 9, 6. Dracones in cunis infans occidit 10, 1. Unde Herculis nomen habeat, ibid. Thebis educatur 10, 2. Thebanos a tributo Ergino solvendo liberat 10, 3 seqq. Orchomenum diruit 10, 5. Megaram ducit 10, 6. Delphicum oraculum adit; quo certamina ab Eurystheo imponenda perficere iubetur 10, 7. Insaniens Megarae liberos trucidat 11, 1. (Ob trucidatos liberos insanientem morbo liberat Medea IV, 55, 2.) Certamina: 1) Leonem Nemeaeum occidit 11, 3 seqq. 2) Hydram Lernaeam enecat auxiliante Iolao 11, 5 seqq. 3) Erymanthium aprum vivum capit 12, 1 seqq. Eodem tempore Centauros domat 12, 3 seqq. Pholum amicam tumulo honorat 12, 8. Chironem invitum interimit 12, 8. 4) Cervam cornutam capit 13, 1. 5) Aves e Stymphalide palude abigit 13, 2. 6) Augiae stabulum expurgat 13, 3. 7) Taurum ex Creta in Peloponnesum adducit 13, 4. Post haec ludos Olympicos instituit 14, 1. (Ex voto Argonautarum ludos Olympi-

cos instituit IV, 53, 5 seq.) Omnibus certaminibus victor munera a diis accipit 14, 3 seqq. Ceres in eius honorem mysteria parva condit 14, 3. Diis contra Gigantes auxiliatur, unde postea inter Olympios deos est relatus 15, 1. Prometheum vinculum liberat 15, 2. Diomedis equas carni voras abducit 15, 3. Cum Argonautis in Colchidem proficiscitur 15, 4. (Hercules Argonauta IV, 41, 3. Hesionen liberat 42, 6. Phineum in Thracia occidit 44, 3. Glaucus ei certaminum labores et immortalitatis praemium praedicit 48, 6.) 9) Amazonum gente debellata Hippolytae zonam asportat 16; Antiope Thesco donat, ibid. 10) Geryonis boves abigere iubetur IV, 17, 1. Exercitum congregat in Creta insula, quam bestiis purgat 17, 3. In Libyam transgressus Antaeum occidit et terram deletis feris habitabilem reddit 17, 4; in Aegyptum profectus Busrin occidit 18, 1; in Libyam reversus Hecatompylum condit, ibid.; ad Oceanum Gaditanum columnas statuit; quo consilio id fecerit [similiter iam antea in Thessalia campos in Tempe dicta regione aquis stagnantibus liberaverat; in Boeotia hostium agros obstructo amne inundaverat] 18, 4 seqq. (Templum Herculis ad Columnas a Phoenicibus conditum V, 20, 2); in Iberiam transvectus Chrysaoris filios necat; Iberiam suae potestatis facit; boves abigit 18, 2. In Celticam pergat, ubi Alesiam condit 19, 1 (et Ga-

laten filium ex Celtici regis filia gignit V, 24); per Alpes transit in Italiam 19, 3; ad Tiberim a Cacio et Pinario hospitio excipitur 21, 2; cur decimas Romani Herculi vovent 21, 3. Templum ad Tiberim a Romanis ei dedicatum 21, 4. — In campis Phlegraeis Gigantes debellat 21, 5; inter mare et lacum Avernum viam Heracleam struit 22, 2; ad Rheginorum fines locustae in eius gratiam delentur 22, 5. In Siciliam transmittit 22, 6. Thermae ad Himeram a Nymphis (a Minerva V, 3, 4) ei aperiuntur 23, 1; Erycem luctae certamine superat 23, 2 seqq. In Syracusanorum regione sacra instituit Cereri et Proserpinae 23, 4 (Moris tauros in lacum submergendi Syracusanis Proserpinae festum celebrantibus auctor exstitit V, 4, 2); Sicanos magno proelio vincit 23, 5. A Leontinis honorifice excipitur, item ab Agrinaeis; unde gratiae monumenta ibi relinquit lacum Herculeum, Geryonis lacum et Iolai fanum 24, 1 seqq. Iterum in Italiam transiit; Lacinium furem interficit; Crotoni, quem invitus interfecerat, monumentum excitat 24, 7; per Epirum in Peloponnesum redit 25, 1. — 11) Cerberum ex orco ad superos adducit 25—26, 1; (XIV, 31, 3.) Antea sacris Eleusiniis initiatur 25, 1; Theseum et Pirithoum liberat 26, 1; 63, 4. 12) Hesperidum mala afferre iubetur 26, 2. Atlantis filias raptas patri reddit 27, 3. Emathionem Aethiopem necat 27, 3; astrolo-

giam ab Atlante docetur 27, 5. — Coloniam Thespiadarum Iolao duce in Sardiniam mittit 29, 1 (conf. V, 15, 1). Megara Iolao concessa Iolen uxorem petit; repulsam fert; Euryti equas abigit; Iphitum necat 31, 1 seqq.; lustrationem ei recusat Neleus 31, 4; praestat Deiphobus 31, 5; Apollinis oraculo parens servus venditur Omphalao, ib.; Lydiam a praedonibus purgat; Cercopes delet; Syleum interficit; Itones subigit 31, 6 seq.; ex Omphale gignit Lamum, ex conserva Cleodaeum 31, 8; — in Peloponnesum reversus expeditionem molitur contra Laomedontem 32, 1; classi praeficit Oeclem, Amphiarai f. 32, 3; Troiam urbem expugnat, eiusque regnum Priamo tradit 32, 4. Conf. 49, 6. Telamoni dat Hesionen 32, 5. — Deinde bellum infert Augeae; re infecta recedit; apud Dexamenum Eurytionem Centaurum occidit 33, 1; ab Eurystheo Tirynthe excedere iussus cum matre et Iolao Pheneum migrat 33, 2; Eurytum, Augeae f., ad Cleonas necat 33, 3; Augeam denuo aggressus occidit; Elidis regnum tradit Phyleo 33, 4. Hippocoonte et decem ex filiis eius necatis in Spartae regnum Tyndareum reducit 33, 5; Augen gravidam reddit, quae parit ei Telephum 33, 7 seq. Quinto post migrationem in Pheneum anno Calydonem profectus Deianiram, Oenei f., ducit 34, 1; Acheloum fluvium in alium alveum divertit 35, 3; Calydoniis contra Thes-

protos auxilians Ephyram urbem expugnat ac Phyleum regem interficit 36, 1; ex Phylei filia Tlepoleum procreat, ibid. Tertio a Deianirae nuptiis anno Eurynomum, Architelis f., imprudens occidit 36, 2; quamobrem cum uxore et Hyllo filio abit in exilium; ad Euenum fluvium Nessum Centaurum vim Deianirae inferre conantem interficit 36, 4. Ad Ceycem Trachinae regem se recipit 36, 5. Dryopes sedibus pellicorumque agros Maliensibus tribuit 37, 1. Post Hylum ex Deianira Gleneum et Hoditen tollit, ibid.; Dorienibus auxilians Lapithas vincit, Coronum regem interficit; tertiam terrae subactae partem, ut depositum familiae Herculeae restituendum, Aegimio tradit 37, 3 seq.; Ormenium regem occidit, filiam eius Astydamiam captivam abducit ex eaque gignit Ctesippum 37, 4; Oechaliam capit, Euryti filios necat, Iolen in Euboëam abducit 37, 5. Ibi festa sacra adornanti Lichas a Deianira apportat tunicam Nessi philtro tinctam 38, 1 seq.; prae dolore insanians Licham ministrum trucidat 38, 2; Iolaum et Lycmnum de calamitatis remedio Delphicum oraculum adire iubet 38, 3; in Oeta monte pyram conscendit, cui ignem subiicit Philoctetes 38, 4; ei ut heroi annua sacra apud Opuntios instituit Menoetius 39, 1. Ut deo primi sacra faciunt Athenienses, ibid. Inter deos relatus ab Iunone adoptatur 39, 2. Heben uxorem

- ducit 39, 3. *Mysteriis initiatus* V, 49, 6. *Hercules pater Thessali* 54, 1. *Tlepolemi* 59, 5. *Hylli*, a quo undecimus *Caranus* VII, 15. *Hercules*, *Dactylorum Idaeorum* unus, non *Alcmenes* filius, secundum *Cretensium* narrationem ludos *Olympicos* instituit 64, 6. *Hercules*, *Alcmenes* f., secundum *Cretensium* fabulas probe distinguendus est ab antiquiore *Hercule*, *Iovis* f. et matris ignoratae; huius herois memoria adhuc viget apud *Aegyptios*. *Alcmenes* filius vetustioris *Herculis* res gestas imitatus est, unde cum illo confundi solet V, 76, 1 seqq. *Hercules* ob beneficia hominibus praestita divinos honores consecutus VI, 2, 2. *Herculis* clava et pellis *leoni* ma XII, 9, 6. *Hercules*, *Lacedaemonicorum* progenitor 59, 4. *Herculi* sacra faciunt *Graeci Cyri* XIV, 30, 3. *Herculis* arma ex templo ante pugnam *Leutricam* sublata XV, 53, 4. *Herculi* *Tyrio* magna sacra facit *Alexander* XVII, 46, 6. *Eundem* donis *Tyrum* missis placare student *Carthaginenses* XX, 14, 1 seqq. *Hercules* *Aornum* rupem in *India* oppugnat XVII, 85, 2. *Sibi* ab *Hercule* oriundi 96, 1. *Herculis* poculum 117, 1. *Hercules*, *Alexandri* M. et *Barsines* f., *Pergami* educatus a *Polysperchonte* in *Peloponnesum* arcessitur XX, 20, 1, ab eoque *Tymphaeae* necatur 28, 2. *Herculis* columnae III, 74, 4, 5; IV, 18, 2; V, 16, 1; 19, 1; 20, 1; XVII, 113, 2; XVIII, 4, 4; XXV, 10, 1; XXVI, 13. *Hercynii saltus omnium* in *Europa* maximi V, 21, 1; 32, 1. *Herippidas Lacedaemonius* seditionem *Heracleotarum* in *Trachinia* compescit; *Octaeos* sedibus expellit XIV, 38, 3. *Hermac Athenis mutilati* XIII, 2, 3. *Hermaphroditus*, *Mercurii* et *Veneris* f. IV, 6, 5. *Hermes*. V. *Mercurius*. *Hermias Methymnaeus* quousque *Siculas* suas historias produxerit XV, 37, 3. *Hermias*, *Atarnensium* tyrannus, *Artaxerxi* rebellis, a *Mentore* subigitur XVI, 52, 5. *Hermias*, servus *Siculus* XXXIV, 1, 14; 2, 39. *Hermione*, urbs *Peloponnesi* a *Dryopibus* condita IV, 37, 2. *Hermionis* *Cassandro* se dedit XIX, 54, 4. *Hermocrates*, dux *Syracusano-*rum XIII, 4, 1; 11, 4; 18, 3. *Cives* ad clementiam in captivos *Athenienses* exhortatur 19, 5. Cum 35 *triremibus* auxilio mittitur *Lacedaemoniis* 34, 4. *Hermocrates* in pugna navali ad *Abydum* 39, 3. *Exilio* multatus classem subrogatis ducibus tradit; a *Pharnabazo* adiutus in *Siciliam* transit; *Selinuntis* ever-sae urbis locum occupat, indeque regiones *Carthaginien-*sibus subiectas populationibus vastat; in patriam reditum parat 63. *Syracusano-*rum ad *Himeram* caesorum ossa *Syracusas* transportanda curat 75, 2. *Syracusas* occupaturus proelio cadit 75, 8. *Eius* filiam ducit *Dionysius*, *Hermocratis* alius filius 96, 3; XIV, 44, 5. *Hermocrates*, pater *Dionysii*

- Syracusanorum tyranni XIII, 91, 3.
- Hermocrates sophista orationibus suis multum contulit ut Pausanias Philippi regis interficiendi consilium iniret XVI, 94, 1.
- Hermon, dux Tyrrenorum X, 19, 6. Hermoniae gratiae, ib.
- Heroa, Thuriorum urbis platea XII, 10, 7.
- Herodes, archon Atheniens., in cuius annum primae res a Caesare gestae incidunt I, 4, 7.
- Herodotus historicus de Nilo nihil sani narrat I, 37, 4. Laudatur de Nili fontibus 37, 11; de Nili incrementis 38, 8. De Aegypto portenta habet narrationis 69, 7. De sepultura Aethiopica II, 15, 1. De temporibus regni Assyriaci et Medici II, 32, 2. Eius mirabilia narrandi mos X, 24, 1. Unde historia eius initium faciat, ubi desinat XI, 37, 6.
- Hesiodus citatur IV, 7, 2; 85, 5; V, 66, 6; 81, 4; VI, 2, 3, 11.
- Hesione, Laomedontis f., Telamoni ab Hercule datur IV, 32, 5; 42, 6; 49, 3.
- Hespera, insula ad lacum Tritonidem in Africa occidentali ab Amazonibus habitata, describitur III, 53, 4 seqq.
- Hesperii cornu Ammonis in Libya regis ditio vocatur III, 68, 2.
- Hesperidum aurea mala Hercules Eurystheo apportavit IV, 26, 2 seqq.
- Hesperis, Atlantis uxor IV, 27, 1.
- Hesperitae in Libya Thibroni contra Cyrenenses militant XVIII, 20, 3.
- Hesperitis terra in Africa IV, 27, 1.
- Hesperus, Atlantis frater, Hesperidis pater III, 60, 2; IV, 27, 1.
- Hestiaea vel Histiaea, Euboeae urbs, a Megabate diruitur XI, 13, 5; a Pericle expugnatur XII, 7. In Lacedaemoniorum societate perseverantem oppugnat Chabrias XV, 30, 5.
- Hestiacorum agri inter Athenienses dividuntur XII, 22, 2. Eorum tyrannus Neogenes a Therippida Lacedaemonio cicitur XV, 30, 3, 4.
- Hestiaotis in Thessalia a Doriensibus sub Aegimio rege tenetur IV, 37, 3; XV, 30, 5.
- Hetoemaridas, senator Lacedaemonius, ut maris imperium Atheniensibus permittant civibus suadet XI, 50, 6 seq.
- Hexapyla, porta Syracusarum XIV, 18, 3; XVI, 20, 2.
- Hicetas, Syracusanorum princeps XVI, 67, 1; Dionysium reducem oppugnat 68, 1 seqq. A Timoleonte fugatur 68, 10; 69, 6. Ad Leontinos confugit, ubi a Timoleonte obsidetur 72, 2. Cum eo pacem facit Timoleon 77, 5; supplicio eum afficit 82, 4.
- Hicetas, Syracusanorum praetor, adversus Menonem bellum gerit XXI, 18, 1. Syracusarum tyrannus, ad Hyblam vincit Phintiam; ad Teriam fluvium a Carthaginensibus vincitur XXII, 2, 1. A Thoenone tyrannide exuitur XXII, 7, 2.
- Hiempsal, filius Micipsae XXXIV, 35.
- Hiera, insula Aeolia V, 7, 1.
- Hiera, insula contra Arabiam sita V, 41, 4.

- Hierax Antiochenos ad defectionem ab Alexandro excitat XXXII, 9 c. Antiochiae ab Alexandro Bala praefectus XXXIII, 3.
- Hierax, Ptolemaeo Physconi rerum gerendarum administrator XXXIII, 22.
- Hiero, Gelonis frater natu maximus et in regno successor, annis undecim et mensibus octo imperium tenet XI, 38, 7. Polyzelum fratrem, quem e medio tollere studet, Sybaritis contra Crotoniatas auxilium ferre iubet 48, 3 seq. Cum Therone, qui bellum minabatur, transigit; Himeraeos ei prodit; cum Polyzelo reconciliatur 48, 8; Catinensibus et Naxiis e patria eiectis, novos urbibus incolas imponit; Catinam mutato nomine Aetnam dicit 49, 1. Cumanis auxilio veniens Etruscos magno proelio navali profigit 51, 2. Thrasydaeum proelio vincit 53, 4. Agrigentorum legatis pacem concedit 53, 5. Anaxilai filios hortatur ut tutelae rationes a Miccytho exigant 66, 1; Catinæ defunctus pro heroe ab incolis colitur; succedit ei Thrasybulus frater 66, 4; Hieronis indoles 67, 3.
- Hiero, rex Syracusarum, Olympium condit XVI, 83, 2. Mamerminos in summas angustias adigit; arte imperatoria regem circumvenit Hannibal Mamertinorum partibus favens; sed mox Hiero cum Carthaginensibus foedus paciscitur cum iisque Messanam cingit obsidione XXII, 13. Hieronis cum Hannone foedus; cum eo Messanam oppugnat. Quid responderit legatis Romanis de solvenda missis obsidione XXIII, 1, 2 seqq. Appio consule Messanam transgresso Syracusas refugit 3. Legatis de bello dirimendo ad Romanos consules missis pacem pangit 20 annorum 4. Naufragos Romanos benigne excipit 18, 1. Romanis Lilybaeum obsidentibus frumentum subministrat XXIV, 1, 4, 9. Iisdem contra Gallos pugnantibus frumento opitulatur XXV, 14. Hieronis erga Rhodios terrae motu afflictos munificentia XXVI, 8. Eius mors; Gelo filius et Hieronymus successor 15.
- Hieroglyphicas literas Aegyptii ab Aethiopibus accepere III, 3, 4. De formis harum literarum III, 4.
- Hieromnemon, archon Athen. (Ol. 117, 3) XX, 3, 1.
- Hieron Ponti XIX, 73, 6; XX, 111, 3.
- Hieronymus Atheniensis sub Conone dux classis Persicae XIV, 81, 4.
- Hieronymus Cardianus, qui *διὰ δόξαν* historiam scripsit, ab Eumene legatus ad Antipatrum mittitur XVIII, 42, 1. Captus ab Antigono benigne habetur XIX, 44, 3. Eumenis amicus pro Antigono legationem suscipit XVIII, 50, 4. Bitumini e lacu Asphaltite colligendo et in regii fisci commodum vendendo ab Antigono praeficitur XIX, 100, 1.
- Hieronymus, Syracusarum tyrannus, Gelonis f., Hieronis successor; eius indoles et mores et mors XXVI, 15, 1 et 2.
- Hierosolyma ab Antiocho Pio

- obsessa et in fidem accepta XXXIV, 1. Moenia urbis diruta, ib. A Mose condita XL, 3, 3.
- Himaliae et Iovis filii Spartaecus, Cronius, Cytus V, 55, 5. Venus. A patre sub terra absconditi Daemones vocantur §. 7.
- Himera, urbs Siciliae, ab Hamilcare obsidetur XI, 20, 3. Obsessis auxilio venit Gelo Syracusanus 21, 1 seqq.; (XIII, 94, 5; XIV, 67, 1.) Himerensibus a Therone princeps datur Thrasydaeus. Hunc saevum tyrannum apud Hieronem accusant; ab Hierone produntur Theroni; ab hoc maior eorum pars trucidatur 48, 6. (XIII, 43, 5.) Urbs novis incolis a Therone frequentatur 49, 3. Annis 58 post a Carthaginensibus diruitur, ibid. (XIII, 59, 4; 60, 80, 1; 87, 1.) Himerenses in exercitu Thrasydaeus 53, 3. Syracusanis contra Thrasybulum opitulatur 68, 1. Cives Hieronis tempore urbe pulsus in patrias sedes redeunt 76, 4. Syracusanorum contra Athenienses socii XIII, 4, 2; 7, 8; 8, 4. Auxilia mittunt Syracusanis 12, 4. Urbs ab Hannibale obsidetur, expugnatur, vastatur 59, 4 seqq. Himerenses urbe extorres agmini suo adiungit Hermocrates 63, 3. Qui eo venit 75, 2. Moenibus destituti et Carthaginensibus vectigales 114, 1. Socios asciscit Dionysius XIV, 47, 6. Cum Himilcone societatem ineunt 56, 2. Carthaginensibus vectigales XIX, 71, 7. Himerenses aquae IV, 23, 1; V, 3, 4.
- Himeras, Siciliae fluvius V, 3, 4, ad quem Syracusani vincunt Agrigentinos XII, 8, 4; 26, 3. Prope fluvium situs est Ecnomus collis XIX, 109, 4; XX, 3, 1; 30, 1.
- Himerus. V. Euemerus.
- Himilco, Hannonis f., collega adiungitur Hannibali XIII, 80, 2. Agrigentum obsidet 85, 4. Post mortem Hannibalis summus imperator, peste in castra saeviente, sacrificiis humanis deos placare studet 86, 3. A Syracusanis in fugam vertitur 87, 1 seq. Magnam frumenti vim a Syracusanis advectam rapit 88, 3 seqq. Agrigentum capit et evertit 90. Ingentem facit praedam, ibid. Geloorum et Camarinaeorum agros vastat. Gelam urbem obsidet 108, 2 seqq. Dionysium Gelois auxilio venientem fundit interque moenia repellit 109 seq. Gelam urbem ab incolis desertam diripit 111, 3; bellum cum Dionysio componit; pacis condiciones 114. Denuo in Siciliam missus contra Dionysium naves in portu Syracusano corrumpit XIV, 49, in naves Motyam obsidentes impetum facit 50, 2 seqq. Summus imperator creatur 54, 5. Panormum petit, expositisque ibi copiis Erycem per proditionem, Motyam vi, Halicyaeos ultro fidem offerentes recipit 55, 4 s. Cum Himeracis et Cephaloedii incolis amicitiae foedus inquit; Lipara potitur; Messanam obsidet capitque 56, 57; Messanam funditus evertit 58, 3 seq. Magonem cum classe Catinam versus mittit, eodem ipse tendit cum

- pedestri exercitu 59. Magnum Syracusarum portum occupat, agros pervastat, fana expilat 62, 2; a Syracusanis proelio vincitur 64, 1. Pestilentia atrociter saevit in exercitum 70, 4 seqq. A Dionysio in summas adigitur angustias 72—74. Datis trecentis talentis veniam cum suis abundantia a Dionysio obtinet 75, 1 seqq. In patriam redux, omnium probris obnoxius, inedia vitam finit 76, 4.
- Himilco, Carthaginensium dux, Eumachum, Archagathi in Libya ducem, debellat XX, 60, 4s.
- Hippacri in Libya (Hippacriatae, Polyb.) a Carthaginensibus deficiunt XXV, 3, 2.
- Hippalcimus, Itoni f., pater Penelopei IV, 67, 7.
- Hippana. V. Sittana.
- Hipparchi, Pisistrati f., indoles X, 16.
- Hipparinus, pater uxoris Dionysii sen. et Dionis XVI, 6, 2, 3.
- Hipparinus, filius Dionysii XVI, 6, 2. Callippum Syracusis eiicit 36, 5; regnat per duos annos, ibid.
- Hippi Acra in Libya ab Agathocle capitur XX, 55, 3.
- Hippi Acra in Libya (illi, quam Agathocles expugnavit, cognominem) Eumachus, Agathoclis dux, capit XX, 57, 6.
- Hippias, Pisistrati filii, tyrannis X, 16.
- Hippius Neptunus. V. Neptunus.
- Hippo et Utica, Mathone acie victo, in rebellione contra Carthaginenses persistent XXV, 5, 3.
- Hippocentauri, Centaurorum ex equabus progenies IV, 70, 1.
- Hippocoon Tyndareum fratrem Sparta eiicit; filii Hippocoon-
- tis Oconum interficiunt, quam ob rem ipsorum plurimos una cum patre interficit Hercules IV, 33, 5 et 6. Hippocoon pater Zeuxippes IV, 68, 5.
- Hippocrates, Gelensium tyrannus, Syracusas occupat X, 27.
- Hippocrates, Atheniensium dux, cum Demosthene Megaris prodicione potitur XII, 66, 2. Delium in Bocotia occupat; mox eiicitur 69, 2 et 70, 3.
- Hippocrates Lacedaemonius, praesidii Calchedoni impositi praefectus, in proelio contra Theramenem, Thrasyllum et Alcibiadem commisso cadit XIII, 66, 2.
- Hippodamas, archon Athen. (Ol. 101, 2) XV, 38, 1.
- Hippodamia, Butae filia IV, 70, 3; uxor Pirithoi, mater Polyphoetae IV, 63, 1.
- Hippodamia, Oenomai f., uxor Pelopis IV, 73, 5.
- Hippolyte, Amazonum regina, ab Hercule victa II, 46, 4; IV, 28, 1. Hippolytae zonam Eurystheo asportat Hercules 16, 1.
- Hippolyte, Dexameni filia, Azani nubit IV, 33, 1.
- Hippolytus, pater Deiphobi IV, 31, 5.
- Hippolytus, Thesei ex Amazone f. IV, 28, 3; eius historia IV, 62.
- Hippomedon, unus ex septem Argivorum ducibus, ante Thebas cadit IV, 65, 4, 9.
- Hippomenis, archontis Atheniensis, in filiam crudelitas VIII, 22.
- Hipponicus, pater Calliae XII, 4, 5.
- Hipponicus, Calliae f., dux Atheniensium cum Nicia proelio vincit Thebanos XII, 65, 3, 4.

- Hipponium, Italiae urbem, Dionysius excindit; agrum tribuit Locris XIV, 107, 2. Hipponium antiquis incolis a Carthaginensibus restituitur XV, 24, 1; a Bruttiiis subigitur XVI, 15, 2; ab Agathocle capitur; Hipponiatae praesidium ab Agathocle urbi impositam trucidantes in libertatem se vindicant XXI, 8.
- Hipponous, Oleni princeps, pater Peribocae IV, 35, 1.
- Hippopotami descriptio I, 35, 8 seq. Venatio 35, 10.
- Hippostratus in Media exercitus dux ab Antigono creatur XIX, 46, 5.
- Hippotes, Mimantis et Melanippae f., pater Acoli IV, 67, 4; V, 7, 6. Avus Lapithae 81, 6.
- Hippotes, Phylantis filius, Herculis pronepos, Cnidi urbis conditor V, 9, 2. Nausus unus de eius comitibus Symen condit 53, 4.
- Hippotes, Creontis Corinthii filius, Medeam in ius vocat IV, 55, 5.
- Hippotion, Centaurus ab Hercule occisus IV, 12, 7.
- Hircus cur ab Aegyptiis colatur I, 88, 1 seq. Hirci barba sutfitum aegris faciunt incolae Arabiae felicitis III, 47, 3.
- Hispania. V. Iberia.
- Histiaea. V. Hestiaea.
- Historiae summa utilitas I, 1 seqq. Historiam universalem pauci scripserunt I, 3, 2. Historia sacra Euemeris VI, 2, 3 et 11. Historia severa hominum iudex X, 11, 3.
- Hodites (Onites) Herculis f. IV, 37, 1.
- Holophernes (Orophernes) Ariamnae regis filius XXXI, 19, 2. Templum Iovis expilat 3, 4. Frater Ariarathae, Ariarathem ex fratre nepotem adoptat 19, 4. A Demetrio adiutus Ariarathem regno pellit; Timotheum et Demetrium pecunia donat; quadringenta talenta apud Prienses deponit; eius avaritia 32. Eius legati 32 b.
- Holophernes puer ab Antiochide Ariarathae (V) marito suppositus XXXI, 19, 7.
- Homadus Centaurus vim inferre Halcyonae tentans ab Hercule interficitur IV, 12, 7.
- Homerus Aegyptum adiit I, 12, 10; 69, 4; 96, 2; 97, 7. Prodigiosas de diis fabulas commentus est VI, 2, 3. Plura debet Daphnae, Tiresiae filiae IV, 66, 7. Citatur I, 1, 2; 11, 2; 12, 2; 12, 10; 15, 7; 19, 4; 45, 6; II, 56, 7; III, 2, 3; 56, 2; 66, 3; 67, 3; IV, 2, 4; 7, 2; 32, 2; 39, 3; 49, 7; 75, 2; 85, 6; V, 2, 4; 28, 4; VI, 2, 11; XVI, 23, 5; 56, 7; XVIII, 1, 2; XIX, 53, 5; XXIV, 5.
- Hominum prima vita rudis et belluina I, 8. De ortu hominum physiologorum et historicorum sententiae I, 6, 2 seqq.
- Homines primi Aethiopes, utpote soli proximi, fuisse videntur III, 2, 1.
- Horae (Eunomia, Dice, Irene), Iovis filiae V, 72, 5.
- C. Horatius Polyidus (Pulvillus), consul Rom. (Ol. 77, 1) XI, 53, 1.
- M. Horatius, consul Rom. (Ol. 82, 2) XI, 91, 1.
- An. (M.) Horatius, consul Rom. (Ol. 84, 3) XII, 26, 1.
- Horcas, Britanniae promontorium V, 21, 3.
- Horographiae Graecorum. De nominis significatione I, 26, 5.

- Hortus pensilis Babylonis II, 10, 1 seqq.
- Horus, Isidis f., matri auxiliatur ad patris caedem ulciscendam I, 21, 3. A Titanibus occisus, ab Iside in vitam revocatur 25, 6 (et 44, 1). Ultimus deorum in Aegypto regnat, ibid. Horum interpretantur Apollinem. Medendi et vaticinandi artem a matre edoctus 25, 7. Cum Iside Typhonem interficit I, 86, 6. Cum Myrina, Amazonum regina, amicitiae foedus init III, 55, 4.
- A. Hostilius, consul Rom. (Ol. 152, 3), in Epirum profectus, Theodoti et Philostrati insidias eludit XXX, 5 a.
- Hyacinthides XVII, 15, 2.
- Hyacinas mares simul et feminas esse dicunt XXXII, 11, 2.
- Hyampolis, urbs Phocidis XVI, 56, 1.
- Hyapates, Onnis et Semiramidis filius II, 5, 1.
- Hybla, Siciliae urbs XI, 88, 6, ad quam Hicetas vincit Phintiam Agrigenti tyrannum XXII, 2, 1.
- Hycara, Siciliae castellum, ab Atheniensibus capitur XIII, 6, 1.
- Hydaspes, Onnis et Semiramidis f. II, 5, 1.
- Hydaspes, Indiae fluvius I, 41, 8; II, 37, 4; XVIII, 39, 6. Hydaspis et Acesinae confluentes XVII, 96, 1; 97, 1.
- Hyllus, Herculis et Deianirae f. IV, 36, 3. Eurystheum interficit 57, 6. Heraclidarum dux in certamine cum Echemo Tegeatarum rege cadit 58, 1. Pater Cleodaei, inter maiores Carani nominatur VII, 15.
- Hylophagi Aethiopes III, 24.
- Hypanis, fluvius Indiae, in Indum effluit II, 37, 4; XVII, 93, 1.
- Hyperbius Syracusanus Olympionica (Ol. 90) XII, 77, 1.
- Hyperboreorum historia ex Hecataeo Abderita II, 47 seqq. Nominis ratio 47, 1. Terracitis et indoles 47, 2. Latoniae et Apollinis cultus 47, 2. Urbs Apollini sacra 47, 3. Lingua; in Graecos benevolentia 47, 4. Abaris eos adiit 47, 5. Luna iis proxima, ibid. Novenis annis semel eos Apollo adit 47, 6. Imperium penes Boreadas 47, 7. Ad eos evagantur Apollo et Cybele III, 59, 6. Ex iis venit Diana IV, 51, 2.
- Hyperides orator funebri laudatione ornat Leosthenem proelio ad Lamiam caesum XVIII, 13, 5.
- Hyperion ex Basilea sorore, Atlantiorum regina, gignit Helium et Selenen III, 57, 3, 4; a fratribus obtruncatur 57, 5; 60, 1.
- Hyperion Titan V, 66, 3; siderum motus et temporum vices primus homines docuit V, 67, 1.
- Hypermnestra, Thespiae f., uxor Oeclis, mater Iphianirae, Polyboeae, Amphiarai IV, 68, 5.
- L. Hypsaecus, Romanorum dux, ab Euno vincitur XXXIV, 1, 18.
- Hypseus, Penei et Creusae filius IV, 69, 1. Pater Astyageae 69, 3; Cyrenes 81, 1.
- Hyracia, Panchaeae insulae urbs V, 45, 2.
- Hyrcaei s. Caspii maris memorabilia XVII, 75, 3. Conf. XVIII, 5, 4.
- Hyrcaenia a Nino subacta II, 2,

- 3; ab Alexandro M. XVII, 75,
3. Regionis fertilitas et me-
morabilia 75, 4 seqq. Eius prae-
fectus Phrataphernes XVIII,
3, 3. Hyrcani equites Darii
XVII, 19, 4.
- Hyrcanus cum fratre Aristobulo
Pompeium in Syria ad Dam-
mascum commorantem con-
venit XL, 2.
- Hysiac, Argolidis oppidum XII,
81, 1.
- Hystaspes, Xerxis regis filius,
Bactrianae satrapes XI, 69, 2.
- Iactini Siculi Pyrrho se dedunt
XXII, 10, 4. Poenorum prae-
sidio ciecto urbem Romanis
tradunt XXIII, 18, 5.
- Ialysi in Rhodo insula regionem
habitant Heliadae, quot post
Tenagae caedem in Rhodo re-
manserant V, 57, 6.
- Ialysii in Rhodo Iunonem Tel-
chiniam appellant V, 55, 2, et
Nymphas Telchinias, ib. Ex
Ialysiis cum Phoenicibus mix-
tis coaluere familiae sacer-
dotales templi Neptuni V,
58, 2.
- Ialysus, Cercaphi et Cydippae
f., Ialysum condit V, 57, 8.
- Ialysus, urbs Rhodi a Tlepole-
mo condita IV, 58, 8. Ab Ialysso
condita V, 57, 8; XIII, 75, 1.
- Iamblichus (?) XXXIII, 4 a.
- Iambuli peregrinatio fabulosa
et insularum ab eo reperta-
rum descriptio II, 55—60.
- Iao, deus Iudaeorum I, 94, 2.
- Iapetus Titan V, 66, 3. Pater
Promethei 67, 2.
- Iapyges in Italia de agrorum
finibus contra Tarentinos bel-
ligerantes hostes eorumque
socios Rheginos proelio vin-
cunt et Rhegio urbe potiun-
tur XI, 52. Romanorum socii,
a Samnitibus bello vexati, a
Marcio consule periculis exi-
muntur XX, 35, 2. Cum iis so-
cietatem inicit, navesque prae-
datorias iis subministrat Aga-
thocles XXI, 4. Iapygia XIII,
3, 3; XIV, 117, 6; XX, 80, 1.
- Iardanus, Omphalae pater IV,
31, 5.
- Ias, postea Achaia V, 81, 4.
- Ias, tribus Thuriorum XII, 11, 3.
- Iasion, Iovis et Electrae f., in
Samothracia educatur V, 48,
2. Mystera in Samothracia
renovat 48, 4; ex Cerere pro-
creat Corybantem 49, 2; Plu-
tum 49, 4, in Creta insula 77, 1.
- Iason, Aesonis f. IV, 15, 4; 40,
1; eius indoles, ibid. Colchi-
dem ad reportandum vellus
aureum a Pelia mittitur 32, 1;
40, 3; itineris apparatus et
socii 41; in Colchidem appul-
sus Medae promittit matri-
monium 46, 4; cum Medea au-
fugit 48, 3; rapto Medae ope
vellere in proelio contra Aeet-
ae copias vulneratur 48, 5;
vulneri medelam adhibet Me-
dea, ib. Iasonem periisse rat-
us Pelias patrem, fratrem
matremque eius neci dat 50,
1 seq. Iason redux Medae
consiliis et insidiis usus ini-
urias ulciscitur 50, 3 seqq.
In superstitem Peliae fami-
liam benignum se praebet;
Acasto, Peliae f., regnum tra-
dit, filias viris principibus
collocat 53, 1 seq. Argo na-
vem in Isthmo Neptuno con-
secrat 53, 3. Corinthi sedem
sibi constituit 53, 4. Decem
ibi annos degens ex Medea gi-
gnit Thessalum, Alcimenem,
Tisandrum 54, 1; Medea re-
pudiata Glaucen Creontis re-
gis filiam ducit 54, 4; per Me-
deam uxore et liberis orbatus

- sibi ipse vitam adimit 55, 1.
 Mysteriorum initiatus V, 49, 6.
 Iason cum Argo navi ubi ap-
 pulerit XIV, 30, 3.
 Iason, Pheracorum in Thessa-
 lia tyrannus, Neogenem in oc-
 cupanda Hestiaeensium ty-
 rannide adiuvat XV, 30, 3.
 Auxilia adducit Thebanis 54,
 5. Locridem bello infestat,
 Heracliam Trachiniam exp-
 ugnat, Perrhaebiae urbes
 sibi adiungit 57, 2. Thessalis
 auctor est ut Graecorum prin-
 cipatum sibi vindicare ten-
 tent; cum Amynta Macedone
 foedus init 59, 1 seq. Dolo
 necatur 60, 5. Eius frater Po-
 lydorus, ibid.
 Iasus, Cariae urbs, a Lysandro
 expugnatur XIII, 104, 7. An-
 tighoni partibus se adiungere
 a Ptolemaeo duce cogitur
 XIX, 75, 5.
 Iberi cum Celtis de agris dispu-
 tant; deinde concordia resti-
 tuta cum iis affinitatem con-
 trahunt; unde ortum habeat
 Celtiberorum natio V, 33, 1.
 Inter Iberos fortissimi Lusi-
 tani 34, 4. Eorum arma; la-
 borum tolerantia Celtiberis
 inferiores sunt §. 5; in bellis
 ad numerum incedunt et pae-
 anes canunt, ibid. Eorum la-
 trocinia, quae ne Romani qui-
 dem tollere potuere §. 6. Ibe-
 rorum res metallica; silva-
 rum in Pyrenaeis incendio
 primum argenti ingens copia
 apparuit; quam exiguo pre-
 tio redemerunt Phoenices 35.
 Deinde Iberi fodinas insti-
 tuerunt ditissimas; postea in
 hanc rem incubere Romani
 36. Iberorum metalla cum At-
 tica comparata 37, 1 seq.; ma-
 chinae Aegyptiacae ad hau-
 riendas e profundo aquas ad-
 hibitae 37, 3 seq. Operarum
 in metallis miseria c. 38. Ibe-
 ri Carthaginensium socii XI,
 1, 5; XIII, 56, 6; 62, 2; 85, 1;
 87, 1; 110, 5, 6; XIV, 54, 5;
 75, 8, 9; XXV, 2, 2. Ab Dio-
 nysio Corinthum missi ad La-
 cedaemonios XV, 70, 1. Ab
 Hamilcare debellati XXV, 10,
 1. Iberorum rex Orisson, ibid.
 12.
 Iberia XII, 26, 4; XIII, 44, 6;
 54, 1; 80, 2. Inde in Siciliam
 venire Sicani sec. Philistum
 V, 6, 2. Iberiae rex Chrysaor;
 cuius filiis devictis terram in
 potestatem suam redegit Her-
 cules IV, 18, 2.
 Icaria ins. et Icarium pelagus
 ab Icaro vocata IV, 77, 6.
 Icarus insula, Bacchi patria III,
 66, 3.
 Icari, Daedalo nati, mors IV,
 77, 6 seqq.
 Ichneumon describitur I, 35, 7
 seq. Conf. Aegyptii.
 Ichthyophagi Aethiopes ad si-
 num Arabicum; eorum sedes
 et vivendi ratio III, 15 seqq.;
 40, 1 et 9.
 Ictis insula prope Britanniam
 V, 22, 2.
 Ida, Corybantis f., ex Lycasto
 parit Minoem II, IV, 60, 3.
 Ida, Melissei filia, a quo Ida
 Troadis mons nomen habet
 XVII, 7, 4.
 Ida, mons Cretae V, 64, 3. Apes
 eius auricolores V, 70, 5.
 Ida, mons Troadis, ab Ida nym-
 pha nomen habet XVII, 7, 4.
 Eius natura et memorabilia,
 ibid.
 Idaea, Cretae insulae nomen ab
 Idaea Iovis regis uxore indi-
 tum III, 61, 2.
 Idaea, Dardanii regis Scytha-

- rum f., Phinei uxor, crudelitatis in privignos poenas luit IV, 43, 4 seqq.
- Idaea nympha Scamandro peperit Teucrum IV, 75, 1.
- Idaeae matri templum ponere Romani iubentur XXXIV, 33, 2.
- Idaei Dactyli in Ida Troiano monte XVII, 7, 5. V. Dactyli.
- Idaei montes Cretae, in quibus Iuppiter a Curetibus educatus V, 60, 2.
- Idaeum, Cretae antrum, in quo Iuppiter vagiit V, 70, 5.
- Idomeneus, Deucalionis f., Minois nepos V, 79, 4. Ante Troiam pugnat, ibid. Idomenei et Merionei monumentum Cnosi ostenditur, ibid.
- Idomeneus Rhodius Antigoni legatus Rhodum missus XIX, 57, 4.
- Idrieus, Carum princeps, Persarum socius XVI, 42, 6. Post Artemisiam matrem Cariae regulus; 7 annis regnat 45, 7. Moritur; succedit Ada soror 69, 2.
- Idumaea XIX, 95, 2; 98, 1.
- Igniarri inventor Prometheus V, 67, 2.
- Ignis cur Vulcanus dicatur V, 74, 3.
- Ilarum (?) in Sicilia expugnant Romani XXIII, 5.
- Ilithyia urbem condit in Aegypto I, 12, 6. Iovis filia V, 72, 5. Munus ab Iove ei demandatum 73, 3. Partum Alcmenes suspendit IV, 9, 4.
- Ilium, ab Ilo conditum IV, 75, 3. A Dercylida capitur XIV, 38, 3. V. Troia.
- Illyrii Epidamniis urbe eiectis se adiungentes Epidamnum obsident XII, 30, 2. Macedoniam incursantes Amyntam regno pellunt XIV, 92, 3.
- Foedere cum Dionysio facto, auxiliis eius adiuti Alcetam in Epiri regnum reducendum statuunt; Molossos proelio vincunt XV, 13, 2. Pharum, Pariorum coloniam, vastant 14, 2. Amyntam Macedoniae regem vectigalia pendere cogunt XVI, 2, 2. Vincunt Perdiccam Macedonum regem 2, 4. Illyriorum regem Bardylin proelio vincit Philippus, cui redduntur omnes Macedonici nominis urbes 4, 3. Illyriorum rex cum regibus Paeonium et Thracum contra Philippum conspirationem init 2, 6; subito eius adventu opprimitur 22, 3. Illyrios bello infestat Philippus 69, 7; 93, 6. Ad Illyrios secedit Cadmus XIX, 53, 5. Rebelles domat Alexander M. XVII, 8, 1. Illyrii in Alexandri exercitu 17, 4. Conf. 113, 2. Memorantur XVIII, 11, 1. Illyriorum rex Glaucias cum Cassandro societatem init XIX, 67, 7. Eorum res post victum Perseum a Romanis constituentur XXXI, 8, 3, 4.
- Ilus, Trois f., Ilii conditor IV, 74, 4; 75, 3. Pater Laomedontis, ibid.
- Imbrus a Chiis eorumque sociis vastatur XVI, 21, 2. Insulam in libertatem vindicat Antigonus XX, 46, 4.
- Immortales (*ἀθάνατοι*) in Persarum exercitu a Leonida ad Thermopylas fugantur XI, 7, 4.
- Imperatoris nomen quando dux Romanus meruerit XXXVI, 14.
- Inachus ad Io filiam investigandam mittit Cynnum principem V, 60, 4. V. Io.
- Inaros, rex Aegypti, pyramidis auctor I, 64, 13.

- Inaros ab Aegyptiis, qui ab Artaxerxe defecerant, rex creatur XI, 71, 3. Ab Atheniensibus auxilia contra Persas petit 71, 4.
- Indibilis Celtiber, veniam a Scipione nactus, mox denuo arma movet XXVI, 22.
- Indi fluvii ortus; Hypanim et Hydaspem et alios multos alveo excipit II, 35, 1; 37, 4 s.; XVII, 97, 1. Indi ostia 104, 1.
- Indi Osirim in India natum contendunt I, 19, 8. Indorum de Baccho narrationes II, 33, 3 seqq.; de Hercule 39. Lex, qua ne quis servus sit cavetur 39, 5. Populi ordines septem: philosophorum, agricolarum, pastorum, artificum, militum, ephorum, senatorum 40, 41; 53, 3. Indi inter incolas Panchaeae insulae V, 42, 4. Indi in exercitu Darii XVII, 59, 4. Indorum in Sopithae regno mores 91, 4. Conf. Alexander. Indorum lex, ex qua uxores cum viris defunctis cremandae XIX, 33, 2 seqq. Indi elephantos regentes XVIII, 27, 1; 34, 2; 71, 4; XIX, 84, 1 s.
- Indiam adit Osiris I, 19, 6. Indiae partes septentrionales grandine obrutae I, 41, 8. Ad Oceanum usque subiicit Sesostris 55, 4. Indiae amoenitas, fecunditas II, 16, 3; figura, magnitudo, montes, bestiae II, 35; elephantas 16, 4; 42; serpentes, simiae, arbores XVII, 90, 1 seqq.; XVIII, 6, 1; frugum abundantia et proceritas, incolarum ad artes aptitudo; metalla varia II, 36; 16, 4; amnes, inter quos maximi Ganges et Indus 37. Incolae omnes indigenae 38, 1. Victus antiquissimus 38, 2.
- Bacchus eo exercitum duxit, Indiae regnum per 52 annos tenuit, multa utilia ibi constituit 38, 3 seqq. Herculis in India res gestae 39. Usque ad Indiam imperii fines extendit Arsaces rex Parthorum XXXIII, 18.
- Indicorum boum apud Cynamolgos multitudo III, 31, 2.
- Indortes, Iberorum dux, ab Hamilcare fugatur et caeditur XXV, 10, 2.
- Indus fluvius XVII, 85, 3; 97, 1; XVIII, 6, 1.
- Inessa in Sicilia, postea Aetnae urbs, a Catinensibus occupatur XI, 76, 3.
- Ino, Cadmi et Harmoniae f. IV, 2, 1.
- Insulae incognitae in Oceano meridionali ab Iambulo descriptae II, 55 seqq. Insulae beatorum prope Arabiam III, 47, 9. Insula anonyma in alto mari sita, Libyae obiecta, summa amoenitate excellens V, 19; a Phoenicibus reperta 20.
- Insularis liber quintus Diodori V, 2, 1.
- Insularis (Nesiotis) tribus Thuriarum XII, 11, 3.
- Interamnam Italiae colonia frequentant Romani XIX, 105, 5.
- Intercalares dies quinque Aegyptiorum I, 13, 4.
- Io, Inachi filia, cum Iside saepe confunditur a Graecis I, 24, 8. Eius f. Bacchus III, 74, 1. Quaerit eam Cynus ab Inacho emissus V, 60, 4.
- Iobates VI, 7, 8.
- Iocasta, Creontis f., uxor Laii, mater Oedipi; eius historia IV, 64, 1 seqq.
- Iocastus, Aeoli f., Italiae oras

- usque ad Rhëgium sibi subicit V, 8, 1.
- Ioclus, Demoleontis f., Argivus, in Carpathum insulam coloniam deducit V, 54, 4.
- Iolaëi, Sardiniae cives IV, 30, 2. Unde dicti sint V, 15, 1.
- Iolaëum, regio Sardiniae IV, 29, 5.
- Iolaus, Herculis ex fratre nepos; necem ei afferre intendit Hercules IV, 11, 1. Eius ope hydram Lernaëam Hercules enecat 11, 6. Iolai fanum cum festo annuo ab Hercule ad Agyrium in Sicilia consecratum 24, 3; fani sanctitas 24, 4. Iolaus Thespiadum in Sardiniam migrantium dux 29, 4. Insulam occupat, civitates in ea condit, incolas de suo nomine vocat Iolaëos V, 15, 2. Daedalum in Sardiniam advocat IV, 30, 1. Ex Sardinia in Graeciam rediens (conf. V, 15, 6), aliquod temporis in Sicilia moratur, ibique coloniam condit, et heroicis honores adipiscitur 30, 3 seq. Ab Hercule uxorem accipit Megaram 31, 1. Cum Hercule Tirynthe Pheneum migrat 33, 2. Delphicum deum de Herculis sanatione consulit IV, 38, 3. Trachine eiectus 57, 3.
- Iolcus, urbs in Thessalia IV, 42, 1; 50, 3; 55, 2.
- Iole, Euryti f., ab Hercule in matrimonium petitur IV, 31, 1; 38, 1. Captiva ab Hercule abducitur 37, 5.
- Iollae sepulcrum evertit Olympias XIX, 11, 8; 35, 1.
- Ion eiusque filii, qui in insulis beatorum regnarunt V, 82, 3.
- Ionda (?), castellum Asiae XIV, 99, 1.
- Iones Psammetichi mercenarii I, 66, 12. Quot naves Xerxis classi adiunxerint XI, 3, 8. Nuncium mittunt ad Graecos 17, 3. Fides eorum post pugnam Salaminiam Persis suspecta 27, 1. A Leotycho et Xanthippo in belli societatem recipiuntur; Leotycho suadente in Europam commigraturi ne consilium exequantur Atheniensium verbis avertuntur 37, 1 seq. Cum Xanthippo Sestum occupant 37, 4 seq. Atheniensibus favent 41, 3. Cimoni naves mittunt 60, 3. In bello Peloponnesiaco Atheniensium socii XII, 42, 5. Ionum sacra XV, 49, 2.
- Ionia XIII, 67, 1; 100, 7; XIV, 12, 7; 19, 6; 35, 3. Ionia quae postea Achaia XV, 49, 1. Ioniae urbes Lysimacho a Prepelao conciliatae XX, 107, 2, 4.
- Ionica capitella XVIII, 26, 6.
- Ionium mare XIII, 3, 3; XV, 13, 1; XVI, 5, 3.
- Iontora, urbs Galliae XXXIV, 36.
- Iope, urbs Coelesyriae I, 31, 2; ab Antigono expugnatur XIX, 59, 2; a Ptolemaeo destruitur 93, 7.
- Iozygi (Zygi), Asiae populus, inter gentes a Pompeio subactas in tabula earum ab ipso memoratus XL, 4.
- Iphianira, Megapenthis filia, uxor Melampodis; eius liberi IV, 68, 5.
- Iphianira, Hypermnestrae et Oeclis filia IV, 68, 5.
- Iphicles, Herculis frater IV, 34, 1. Cum Hercule Tirynthe Pheneum migrat 33, 2. Iphiclus (ut saepius Apollod.) in pugna contra Hippocoontis filios cadit 33, 6.

- Iphiclus, Phylaci filius, Argonauta, cum Telamone ad Laomedontem mittitur, ut Hesione et equas deposcat; in carcerem coniectus Priami ope in libertatem se vindicat IV, 49, 3.
- Iphicrates Atheniensis Corinthiis contra exules et Spartanos auxiliatur XIV, 86, 3 seqq. Exules Lechaem tenentes, deinde Lacedaemonii exercitus partem et Phliasios et Sicyonios fundit 91, 2 seq. Imperio se abdicat 92, 2. Persis contra Aegyptios auxilio mittitur XV, 29, 4; 41, 1. Aegyptios fugat 42, 5. Memphin versus tendit, sed impetum cohibet tardum Pharnabazi ingenium. Quamobrem quum Persae re infecta domum redire cogerentur, Iphicrates a Pharnabazo sibi metuens Athenas aufugit 43. Eius ingenium et de re militari merita 44. Cum Timotheo in Coreyram missus novem Dionysii triremes capit 47, 7. Conf. 57, 2. Lacedaemoniis contra Arcades eorumque socios auxilio mittitur 63, 2. Contra socios rebelles bellum gerit XVI, 21, 1; a Charete prodicionis accusatus ab imperii munere removetur 21, 4.
- Iphigenia, Dianae Tauricae sacerdos IV, 44, 7; 53, 7.
- Iphimedia, Aloeii uxor, Panctidis mater, a Thracibus Naxum incolentibus rapitur V, 50, 5. Uni ex amicis Agassameni in matrimonium datur 50, 7.
- Iphitus, Euryti filius, ab Hercule necatur IV, 31, 3. Iphiti liberis multam solvere Hercules ab Apolline iubetur IV, 31, 5.
- Iphitus (Iphis?), Eurysthei frater, Argonauta, ab Aeete occisus IV, 48, 4.
- Irene, Hora, Iovis f. V, 72, 5.
- Irene, Ptolemaei Physconis peltex XXXIII, 13.
- Iris, Britanniae insula, ab anthropophagis habitata V, 32, 3.
- Isarchus, archon Athen. (Ol. 89, 1) XII, 65, 1.
- Isaurenses in Pisidia a Perdicca obsessi deque salute sua desperantes, urbem incendunt, seque ipsi in flammam coniciunt XVIII, 22, 2 seqq.
- Ischolas Spartanus in Sciritico territorio contra Arcades praeclare pugnans cadit XV, 64, 3 seq.
- Isea, Isidis festum I, 14, 3; 87, 3.
- Isia (Tisia?), urbs Bruttiorum ab Italicorum ducibus obsessa XXXVII, 2, 13.
- Isidorus ab Ammonio legatus mittitur ad Aradios, ut Marathum urbem ipsi proderent XXXIII, 5, 1.
- Isis, i. q. Luna, antiquissima dea Aegyptiorum I, 11, 1. Isis significat: antiqua 11, 4; cur cornua gerat, ibid. A nonnullis vocatur Iuno, Saturni regis Aegyptiorum filia 13, 4. Isis idem fere quod Demeter 13, 5. — Isis, Iovis et Iunonis f. (non confundenda cum Iside coelesti), Osirim ducit I, 13, 5. Ei messores primitias offerunt I, 14, 2. Frumenti culturam docet 14, 2; 27, 4. Panem e loto prima confecit 43, 5. Legislatrix 14, 3. Isidis urbs eadem quae Thebae in Aegypto 15, 1. Isis, dum

- Osiris orbem peragrat, regni administrationem habet 17, 3. Post mortem Osiridis regnum capessit; Typhonem vincit et occidit 20, 6; 21, 3. Mariti membra colligit et sepelienda curat 21, 5; 85, 5. Tertiam terrae partem sacerdotibus donat 21, 7. Post mortem divinos honores adipiscitur; sepulta est ad Memphin 22, 2. Alii in Nili insula prope Philas eius sepulcrum esse statuunt 22, 3. Isis pudendorum mariti effigies in templis honorari iussit 22, 6. Graeci cum Ione et cum aliis deabus eam confundunt 25, 1. Isis scientiae medicae peritissima 25, 2. Per quietem ope indigentibus apparet 25, 3. Horum filium mortuum immortalitatis pharmaco in vitam revocat 25, 6. Mores in Isidis honorem recepti 27, 2. Isis in Canis sidere oritur 27, 4. Bubastus urbs ei sacra, ib. Isidis columnae cum inscriptionibus, ibid. Per Isin soli Graecorum iurant Athenienses 29, 4. Isidis cultus 87, 3. Isidi sub lupi forma auxiliatur Osiris 88, 6. Isidis initia eadem quae Cereris 96, 5. Isis ab Aethiopibus colitur III, 9, 2. Consecrata ei insula ad oram Arabicam III, 44, 3. Conf. Osiris.
- Ismenias, Boeotorum dux, Phocenses et Lacedaemonios prope Naryca proelio vincit XIV, 82, 7. Cum Pelopida ab Alexandro Pheraeo capitur XV, 71, 2.
- Ismenus, Boeotiae fluvius IV, 72, 2.
- Ismenus, Asopi et Metopes f., in Boeotia ad cognominem fluvium consedit IV, 72, 2.
- Isocrates, rhetor, Ephori Cumanii magister IV, 1, 3; rhetorum XII, 1, 5. Eius aetas XV, 76, 7.
- Isocrates, (criticus et grammaticus) qui Cn. Octavii caedem publice probarat, a Demetrio Sotere Romanis traditur XXXI, 29.
- Isoples, Centaurus ab Hercule occisus IV, 12, 7.
- Issa antiquissimum Lesbi insulae nomen V, 81, 2.
- Issus, Siciliae urbs XIV, 21, 1; ab Alexandro occupatur XVII, 32, 4. Pugna ad Issum 33—36.
- Isthmia XIV, 86, 5. Eorum corona ex apio XVI, 79, 3.
- Isthmus Corinthi IV, 73, 3; XI, 15, 4, muro firmatur 16, 3. Concilium Graecorum in Isthmo XI, 3, 3.
- Istolatins, Celtarum dux, ab Hamilcare debellatur XXV, 10, 1.
- Istri usque ad fontes venit Osiris I, 27, 5. De Istro fluvio veterum quaedam opinio IV, 56, 7, 8. Conf. XII, 50, 2; XXX, 19.
- Istriani a Lysimacho deficiunt, sed ad obedientiam rediguntur XIX, 73, 2 seqq.
- Italia universa non tot quot una Asiae gens habet homines II, 5, 7. Italiae Graecos debellare constituunt Carthaginenses (Ol. 75, 1) XI, 1, 4. Mercenarios ex iis conducunt 5. Socios ab iis petunt Syracusani XIII, 81, 2. Conf. Dionysius, Romani.
- Italia (Italice), urbs XXXVII, 2, 7.
- Italici mercatores Gallos vinosos argento emungunt V, 26, 4.

- Italicorum Druso iurantium iurisiurandi formula XXXVII, 11. Italicorum et Romanorum de frugibus certantium proelia 24.
- Italiotae XIII, 88, 7; 109, 1, 5 seq.; 112, 3; XIV, 56, 1; 102, 1 seq.; XV, 15, 2, 3; XXXIV, 2, 27.
- Italium castellum in agro Catinensi ab Hamilcare Barca oppugnatur XXIV, 6.
- Ithome a Lacedaemoniis obsessa XI, 64, 4. A Messeniis et helotibus habitata XV, 66, 4. Memoratur XIX, 54, 4.
- Ithycles, archon Athen. (Ol. 95, 3) XIV, 44, 1.
- Ithyphallus. V. Priapus.
- Itone, ex Minoe I mater Lyncasti IV, 60, 3.
- Itones, Asiae populum, debellat Hercules Omphalae servus IV, 31, 7.
- Itonia Minerva XXII, 11.
- Itonus, urbs Thessaliae IV, 37, 4.
- Itonus, Bocoti filius, pater Hippalcimi, Electryonis Archilyci (Areilyci), Alegenoris IV, 67, 7.
- Iudaei. In terram eorum coloniam deducunt Aegyptii I, 28, 2. Iudaei ritu Aegyptio pueros circumcidunt, *ibid.* 55, 5. Iudaeorum legislator 94, 2. Gentis origo, fata, leges, instituta XXXIV, 1; XL, 3. Iudaicum Pompeii bellum XL, 2 et 3.
- Iugurtha Adherbalem obsidet; non paret iussis Romanorum; Cirtam capit fratremque occidit XXXIV, 31. A Boccho Romanis traditur 39. Iugurtha alius XXXIV, 35 a.
- Iulia gens VII, 3 a, 4.
- Iulius, Ascanii filius, cum Silvio de regno certat; regno exclusus pontificatum obtinet; gentis Iuliae auctor VII, 3 a, 2 et 4.
- C. Iulius, decemvir (Ol. 84, 1) XII, 23, 1.
- C. Iulius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 87, 2) XII, 38, 1.
- C. Iulius, consul Rom. (Ol. 88, 1) XII, 49, 1.
- C. Iulius, consul Rom. (Ol. 89, 1) XII, 65, 1.
- C. Iulius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 93, 4) XIII, 104, 1.
- C. Iulius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 94, 3) XIV, 17, 1.
- C. Iulii (Caesaris Strabonis) cum C. Mario contentio XXXVII, 2, 12.
- L. Iulius Iulus (L. Vopiscus Iulus apud Dionys. Hal.), consul Rom. (Ol. 78, 1) XI, 65, 1.
- L. Iulius, consul Rom. (Ol. 85, 1) XII, 29, 1.
- L. Iulius, sub A. Posthumio dictatore magister equitum, Aequos debellat XII, 64.
- L. Iulius, consul Rom. (Ol. 89, 2) XII, 72, 1.
- L. Iulius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 1) XIV, 35, 1.
- L. Iulius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 3) XIV, 44, 1.
- L. Iulius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 1) XV, 51, 1.
- L. Iulius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 91, 1) XII, 82, 1.
- L. Iulius (Caesar), consul Rom., sub quo Marsicum bellum exarsit XXXVII, 2, 2.
- Tib. (L.) Iulius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 2) XV, 51, 1.
- C. Iunius, consul Rom. (Ol. 116, 1) XIX, 17, 1.
- C. Iunius, consul iterum (Ol. 117, 1) XIX, 77, 1.
- C. Iunius, consul Rom. (Ol. 117, 3) XX, 3, 1.

D. Iunius, consul Rom. (Ol. 114, 2) XVIII, 2, 1.

L. Iunii consulis in Sicilia res gestae XXIV, 1, 8 seq.; 4.

Iunii Bruti ad milites oratio XXXIII, 26.

Iuno, Saturni secundi Aegyptiorum regis, filia cum Iove fratre procreat Osirin, Isin, Typhonem, Apollinem, Venerem I, 13, 4. A nonnullis Iuno etiam Isis vocatur, ibid. I, 25, 1. — Iunonis statua in Bely templo Babylone II, 9, 5. Iunonis cum Iove consuetudo III, 64, 4. — Iuno Graecorum Ilithyiae ope partum Alcmena suspendit IV, 9, 4. Mammas Herculi applicat 9, 6. Eidem mittit dracones 10, 1; rabiem iniicit 11, 1. Iunonis in templo Corinthio Medae filii sepeliuntur 55, 1. Iuno Herculem adoptat IV, 39, 2. Tentat eam Ixion 69, 4. Iuno Telchinia apud Ialysios et Camirensis V, 55, 2. Saturni et Rheae f. 68, 1. Iunonis cum Iove nuptiae in Creta celebratae 72, 4. Iuno *τελεία* 73, 2. Iunonis sacra inter Mycenaeos et Argivos causa contentionis XI, 65, 2. Iunonis Laciniae fanum in Italia XIII, 3, 4; anseres in Capitolio XIV, 116, 6.

Iuppiter, tanquam spiritus siue vis procreatrix, colitur ab Aegyptiis I, 12, 2. Iuppiter, Saturni secundi regis Aegyptiorum filius; a nonnullis etiam Osiris vocatur; eius ex Iunone sorore liberi quinque; Osiris, Isis, Typhon, Apollo, Venus 13, 4. Iovi coelesti et Ammoni fana aurea condit Osiris 15, 2. Iovis, Aegyptiorum regis, pellices Thebis se-

pultae 47, 1. — Babyloniis Belus II, 8, 7; 9, 4. Eius statua 5. Iovem Ammonem adit Semiramis 14, 3. Iuppiter, Scythae pater 43, 3. Ab Aethiopibus colitur III, 9, 2. Saturni et Rheae f., postea Olympus dictus III, 61, 1. Iuppiter, rex Cretensis, ex Idaea uxore gignit decem Curetes 61, 2. Iuppiter, Saturni filius, Atlantiorum rex 61, 4; post mortem pro deo colitur 61, 6. Iovem, Rheae et Saturni f., Aegypto praeficit Bacchus 73, 4. Iuppiter Semelum fulmine occidit; Bacchum Mercurio traditum ad Nymphas Nysaeas transportari iubet IV, 2, 3. E Mnemosyne parens Musarum 7, 1. E Danae pater Persei 9, 1; Herculis ex Alcmena 9, 3. Herculem Eurystheo servire iubet 10, 6. Iovis et Europae filii tres 60, 2; V, 78, 1. Pater Aeaci IV, 61, 1. Salmoeneum fulmine necat 68, 2. Ixionem lustrat 69, 4. Matres Iovem nutriunt clam Saturno 80, 1. Iovi togam texunt Ceres, Diana et Minerva V, 3, 4. Phaethontem fulmine ferit 23, 3. Iovis Triphylia templum in Panchaea insula 42, 5. Triphylia supplices dicuntur Panarum urbis in Panchaea insula incolae, ib. Ab Iove in Panchaeam ductos sacerdotes eorum se ferebant, quum orbis terrarum teneret imperium 46, 3. Iovis res gestae columnae aureae apud Panchaeos asservatae inscriptae 46, 7. Conf. VI, 2, 6 seqq. Iovis e Nympha filius Saon V, 48, 1; ex Electra filii Dardanus, Iasion et Harmonia

- 48, 2. Iasionem filium mysteriorum ritus docet 48, 4. Cur Semelen fulmine interfecerit 52, 2. Eius ex Himalia filii V, 55, 5. Iovis Atabyrii in Rhodo templum ab Althae-mene conditum 59, 2. De ratione qua regnum Iuppiter adeptus sit sententiae diversae 70, 1 seq. In Dicta a matre absconditus Curetum currae committitur 70, 2 seq. A Curetibus traditur Nymphis 70, 3. Infanti umbilicus (*ὀμφαλός*) ad Tritonem fluvium decidit, unde locus ille Omphalus nominatur 70, 4. Iuppiter unde *αἰγίλοχος* dictus 70, 6. Iam adultus ad Dictam in Creta urbem condit, ibid. Iustitiae cultor 71, 1; orbem peragrat impios e medio tollens §. 2. In Creta inter alios Mylinum, in Phrygia Typhonem gigantes occidit §. 3. Denuo Gigantes debellat ad Pallenen in Macedonia et in Italiae campis Phlegraeis 71, 4. Ob beneficiorum in homines collatorum magnitudinem post mortem pro deo potentissimo colitur 71, 6; 72, 1. Cur Zena (*Ζήνα*) eum appellent 72, 2. Iuppiter *εὐβουλεύς* et *μητιέτης*, ibid. Iovis et Iunonis nuptiae in Creta ad Therenem fluvium celebratae 72, 4. Liberi recensentur 72, 5. Rerum ab ipso inventarum scientiam et inventionis honorem liberis suis tribuit 73, 1. Iuppiter perfector (*τέλειος*) 73, 2. Olympius 4. Iovem e Proserpina Bacchum procreasse Cretenses dicunt 75, 4. Iuppiter e Carme pater Britomartis 76, 3. Cum Minoe in antro quodam colloquitur 78, 3. Secundum nonnullos pater Sarpedonis, qui ad Troiam pugnavit 79, 3. Pater Crinaci 81, 4. Iovis amicus Balius Titan VI, 3. Iuppiter post devictos Titanes coronatus est 4. Iuppiter Eleutherius XI, 72, 2. Servator XIII, 102, 2; XIV, 30, 3. Iovis templum prope Syracusas XIV, 74, 5. Iovis regis festum apud Boeotos XV, 53, 4. Iovis Olympii Amphipolia, magistratus Syracusanorum XVI, 70, 6. Ludi scenici Iovi et Musis sacri XVII, 16, 3. Iovis templum Dodonaicum a Dorimacho spoliatum crematumque XXVI, 7. In Elymaide templum ab Antiocho expilatum XXVIII, 3; XXIX, 15. Templum in Cappadocia ab Oropherne expilatum XXXI, 34. Iovis Aetnaei in Sicilia cultus a Romanis restituitur XXXIV, 10. Iovis fanum ab Alexandro Zabina 28 seq. Iovis Olympii templum a Sulla diripitur XXXVIII, 7. Conf. Picus. Iovis planeta II, 30, 4.
- Iuris iurandi, quo Graeci ante pugnam Plataicam mutuo se obstrinxerunt, formula XI, 29, 3. Iusiurandum Italicorum XXXVII, 11.
- Iustitiae simulacrum I, 96, 9.
- Ixion, Antionis et Perimelae f., uxorem ducit Diam, Eionei filiam, ex qua filium suscipit Pirithoum IV, 63, 1; 69, 3. Eius in Eioneum facinus. Ab Iove expiatur; Iunonem tentat; meritas apud inferos poenas luit 69, 3 seqq. E nube procreat Centauros 69, 5.
- Ixion, rex Corinthi VII, 9, 3.
- Labdalum, locus ad Syracusas XIII, 7, 4.

Labotas, post Echestratum rex Lacedaemoniorum VII, 8, 3. Labyrinthus in Aegypto sub Mende rege exstructus I, 61, 2; hunc in Creta postea imitatus est Daedalus 61, 3. Labyrinthi Cretensis nulla supersunt vestigia 61, 4. Laccius, portus Syracusanorum XIV, 7, 3. Lacedaemonii coloniis frequentant Symam insulam V, 53, 3. Post reditum Heraclidarum coloniam in Cretam aliasque insulas deducunt 80, 3; VII, 11. Lacedaemoniorum reges usque ad primam Olympiadem recensentur VII, 8. Lacedaemonii quamdiu maris imperium tenuerint 13. Legislator eorum Lycurgus 14. Regum, senatorum populique in administranda republica partes 14, 5. Lacedaemonii quamdiu Graeciae principatum tenuerint 14, 7. Operam dant ut Elei sacrosancti esse declarentur VIII, 1. A Messeniis bello fatigati oraculum petunt Delphis 13, 2. A Messeniis victi, a Pythia iubentur ut ab Atheniensibus ducem sumerent 27. A Tyrtaeo ad pugnandum alacriter excitantur 27, 2. Iisdem Terpander carminum vi civile bellum composuit 28. (De bellis Messeniis conf. XV, 66, 3 seqq.) Tyndaridas Locrensibus belli auxiliares dant 32. Ad Cyrum legatos mittunt IX, 36, 1. De Arcadia occupanda oraculum petunt 36, 2. De loco, quo Orestes sepultus iaceat, Pythiam interrogant 36, 3. Eorum, qui cum Leonida ad Thermopylas ceciderunt, elogium XI,

11. Lacedaemonii quem locum in proelio ad Salaminem occupaverint 18, 1. Post proelium Salaminium Atheniensium spiritus deprimere student 27, 2 seqq. Themistoclem duplo maioribus quam ceteros praemiis honorant 27, 3. Legatos ad Athenienses a reliquis Graecis alienatos mittunt 28, 1. Datum his responsum 28, 2. Opem eorum Athenienses implorant, Mardonio Atticam devastante 28, 5. Lacedaemoniorum civitati virtutis palma post proelium Plataicum attribuitur 33, 1. Lacedaemoniis ad Thermopylas caesis Graeci post pugnam Plataeensem titulos ponunt 33, 2. Ne Athenarum muri restaurarentur impedire student; Themistoclis arte studia eorum eluduntur 39—40. Ne Piraeae portus exstructioni adversentur prudentia sua efficit Themistocles 43. Pausaniam classis praefectum constituunt, et ad liberandas urbes Graecas Persae dominationi adhuc subiectas emittunt 44, 1. Foedus eius cum Xerxe initum cognoscunt 45. Detecta Pausaniae fraude, templo Minervae inclusum inedia interficiunt 45, 7; oraculi iussu statuas ei erigunt 45, 9. Socii abalienati ad Aristidem et Athenienses deficiunt 46, 5. Lacedaemonii amissum maris imperium aegre ferentes de bello Atheniensibus movendo cogitant, sed Hetoemaridae oratione a conatu revocantur 50, 2 seqq. Invidia ducti Themistoclem, ut qui cum Pausania conspirasset, prodicionis apud Athe-

nienses accusant 54, 3. Themistoclem iam ostracismo Athenis pulsum denuo conspirationis cum Pausania iniatae accusant 55, 4. Ab Admeto Molosso eum deposedunt 56, 2. Terrae motibus et bello ab Helotibus et Messeniis illato affliguntur 63. Athenienses auxilio advocant 64, 2; mox suspectos habentes subsidia eorum dimittunt, quare Athenienses a Lacedaemoniis abalienantur 64, 3. Ithomen obsident; varia fortuna per decennium belligerant 64, 4. Artaxerxi ut Atheniensibus bellum inferrent excitanti aurem non praebent 74, 6. Doriensibus auxiliantes Phocenses proelio fundunt 79, 6. Ex Phocide redentes ad Tanagram in Bocotia ab Atheniensibus et Argivis vincuntur; quattuor mensium inducias cum iis pangunt 80. Thebanos adjuvant, ut totius illi Boeotiae imperium bello Persico amissum recuperent 81, 3; coeptis obsistunt Athenienses, qui Myronide duce Thebanos et Lacedaemonios proelio fundunt 81, 4 seqq. Ora maritima Laconiae a Tolmide vastatur 84, 6 seq. Lacedaemonii Messenios in pristinam ditionem redigunt; Helotes defectionis auctores supplicio afficiunt, ceteros servituti addicunt 84, 8. Lacedaemoniorum agri a Pericle vastantur 85. Quinquenones inducias faciunt, Cimone conciliatore 86, 1. Cum Megarensibus societatem ineunt XII, 5. Atticam populantur 6, 1. Sybaritarum legatis auxilium negant 10, 3, 4. Cum

Atheniensibus inducias triginta annorum faciunt 7; 26, 3. Quamdiu eas illabefactas servarint 28, 4. Pro Megarensibus apud Athenienses intercedunt 39, 4. Bellum contra eos suscipiendum Athenis suadet Pericles 39, 5 seqq. Regem Persarum de armorum societate sollicitant; ab Italiae et Siciliae socii auxilia impetrant 41, 1. Socii recensentur 42, 4. Archidamo duce Atticam vastant 42, verum Peloponnesi oras vastante Atheniensium exercitu copias revocant, ibid. Aeginetis patria eiectis Thyreas incolendas dant 44, 4; secundam expeditionem in Atticam faciunt 45, 1; Pericle Peloponnesum vastante exercitum ex Attica reducant 45, 3; Atheniensium legatis pacem recusant 45, 4; sub Archidamo Plataeas oppugnant 47, 1; Cnemo duce in Acarnaniam movent; insidiis ab hoste excepti in Oeniadas copias abducere coguntur 47, 4; a Phormione ad Rhium proelio navali vincuntur 48. Irrita in Salaminem et Piraeum portum expeditio 49. Atticam sub Archidamo denuo invadunt 52; cum Lesbiis, qui ab Atheniensibus defecerant, societatem ineunt 55, 2 seq.; Mytilenaeis obsidione pressis auxilia mittunt, duce Alcida 55, 5; Plataeas expugnant diruuntque 56. Denuo Atticam invadere cupiunt, sed terrae motu deterrentur 59, 1; colonia frequentant Trachinem, urbemque mutato nomine Heracleam appellant 59, 3 seqq.; Ambraciotae praesi-

dium ab iis petunt 60, 6. Pylo Athenienses eicere summo studio nituntur 61 seq. Spartani, qui Sphacteriam insulam occupaverant, fame coacti Atheniensibus se dedunt 63; legatos de componendo bello Athenas mittunt, *ibid.*; socios eorum bello vexat Nicias 65; Megarensium societate privantur; praesidium eorum in Nisaea obsessum dedit se Atheniensibus 66; Brasida duce Megaram recuperant, in Thracia multas urbes in suas partes trahunt; seditionis metu impium in Helotes facinus committunt 67. Sub Brasida Amphipoli aliisque Thraciae urbibus potiuntur 68. Scionaei ad Lacedaemonios deficiunt 72, 1; unius anni induciae cum Atheniensibus panguntur, mox solvuntur 72, 5 seq. Mende Lacedaemoniis se adiungit 72, 7. Proelio inter Brasidae et Cleonis copias ad Amphipolim commisso superiores decedunt; inducias quinquaginta annorum cum Atheniensibus faciunt 74. — Reliquis Graeciae civitatibus de libertate sua anxii in Lacedaemonios et Athenienses conspirantibus, omni modo civitatem firmant, sociisque benignos se exhibent 76, 1 seqq. — Novae cum Atheniensibus discordiae nascuntur; Lacedaemonii Corinthios sibi adiungunt 77, 2 seq. Contra Argivos cum exercitu mittunt Agin regem; qui quum imprudenter inducias 4 mensium pepigisset, decem ei consiliarios in futurum tempus addunt 78, 3 seq. Argivos ad Mantineam

vincunt 79; pacem et foedus cum iisdem faciunt 80, 1. Denuo Argolidem incursionibus infestant 81. Ad bellum contra Athenienses renovandum eos excitat Alcibiades XIII, 5, 7. Lacedaemonii auxilia mittunt Syracusanis 8, 3. Inducias cum Atheniensibus pactas solvunt 8, 8. Sub Agide Deceleam in Attica occupant 9, 2. — Ad Oropum classem Atheniensium vincunt 34, 3; Syracusani duce Hermocrate 35 triremes auxilio mittunt 34, 4; 36, 4. Socii Atheniensium ad eos deficiunt; a Dario Persarum rege pecuniis sublevantur 36, 5. Dorieum cum 13 navibus in Rhodum ad seditionem comprimendam mittunt 38, 5. Sub Mindaropugna navali ad Abydum vincuntur 39 seq. Classem ad Atho montem naufragio amittunt 41, 2. Denuo vincuntur proelio navali ad Dardanium commisso 45, 46. Ad Cyzicum duplici proelio vincuntur 50 seq.; pro pace impetranda Endium legatum Athenas mittunt 52, 2; conditiones eorum reiiciuntur 53, 1 seq. Pylum recuperant 64, 7; sub Cratesippida Chium occupant 65, 3. Harmostae eorum Calchedone et Byzantii a Theramene et Alcibiade vincuntur 66 seq. Lysandrum in Mindari locum substituunt; eo duce classem Ephesi congregant, Dariique pecuniis adjuvantur 70. Ad Notium absente Alcibiade Athenienses proelio navali vincunt 71; sub Agide subito impetu Athenas aggrediuntur; repulsi in Peloponnesum redeunt 72.

Sub Callieratida prospere res gerunt in Chio; Teon et Methymnam capiunt 76, 3 seqq. Ad Mytilenam Cononem proelio vincunt, in portum urbis elapsum obsident 77 seqq.; magno proelio ad Arginusas funduntur 97 seqq. Callieratida caeso Araco classis imperium tradunt, cui Lysandrum consiliarium adiungunt 100, 8 seq. A Cyro pecunia subministratur Lysandro, qui Iasum et Lampsacum capit 104, 4 seqq.; ad Aegospotamos Athenienses magna clade afficit, Sesto potitur, Samum obsidet 106, 1 seqq. Gylippum ob fraudem commissam capitis damnant 106, 9. Atticam terra marique invadentes, eo Athenienses adigunt ut pacem petant; eius conditiones durissimae 107. Triginta tyrannis Athenas mittunt praesidium XIV, 4, 3. Ne quis profugos Athenienses excipiat iubent 6, 1; edicto non parent Argivi et Thebani 6, 2 seq. Terra marique imperium consecuti per Lysandrum ubique harmostas constituunt tributaque imponunt 10, 1. Aristum Syracusas mittunt, qui libertatis restituendae praetextu Dionysii tyrannidem confirmet 10, 2 seqq. Byzantiis ducem mittunt Clearchum, quem quum tyrannum se gerere viderent, mox dominatum deponere iubent; haud obsequentem Panthoida duce vi pellunt 12, 2 seqq. Lysander Heraclidarum regnum antiquandi consilia init, accusatur, absolvitur 13. Lacedaemonii Eleis ob factas in-

iurias bellum inferunt 17, 4 seqq. Cyro auxilia mittunt 19, 4 seq. Triginta tyranni ab iis auxilia petunt 32, 6. Lysander et Pausanias Athenas proficiscuntur 33, 5 seq. Cum Eleis bellum componunt 34, 1. Messenios e Cephallenia et Naupacto eiciunt 34, 2. A Tissapherne contendunt ne Graecis Ioniae urbibus arma inferat 35, 6. Illo aurem non praebente, belli contra regem gerendi ducem creant Thibronem 36, 1. Quo male rem gerente, Dercylidam imperatorem in Asiam mittunt 38, 2. Seditionem Heracleotarum et Oetaeorum misso Herippida compescunt 38, 4. Auxilia mittunt Syracusanis ab Himilcone obsessis 63, 4. Agesilaum regem in Asiam mittunt 79, 1. Aegypti regem de armorum societate sollicitant 79, 4. Phocensibus contra Boeotos Lysandrum ac deinde Pausaniam auxilio mittunt 81, 1 seqq.; contra eos societatem ineunt Boeoti, Athenienses, Corinthii, Argivi 82, 1. Socii plurimi deficiunt; praesidium Heracleae a Boeotis eiicitur; Phocenses sub Alcisthene Lacone ad Naryceem vincuntur 82, 2 seqq. Agesilaum ex Asia revocant; ad Nemeam contra Boeotos eorumque socios aequo Marte pugnant; classis eorum ad Cnidum magno proelio a Conone et Pharnabazo vincitur 83, 1 seqq. Sub Agesilao ad Coroneam vincunt; sociis plerisque ad Cononem deficientibus maris imperium amittunt 84, 1 seqq. Corinthiorum exulibus contra oppidanos au-

xiliantur 86. Rhodiis, qui ipsorum partibus favebant, subsidium mittunt; maris imperium recuperare constituent; Argivorum agros populantur 97, 3 seqq. Thibronem in Asiam contra Persas mittunt 99, 1; bello attriti misso Antalcida cum Persis pacem faciunt iniquissimis conditionibus 110, 2 seq. Foedus negligentes, seditiones in Graecis civitatibus excitant, nonnullasque in servitutem redigunt; mox Mantineam oppugnant XV, 5. Cum Glo defectore societatem ineunt 9, 3. Mantineam expugnatam excindunt 12. Molossis ab Illyriis clade affectis auxilia mittunt 13, 3. Totius Graeciae imperium ad se transferre student 19, 1. Amyntae contra Olynthios auxilia mittunt duce Phoebida 19, 3; dissident inter se Agesipolis et Agesilaus reges 19, 4. Cadmeam occupant; Phoebidae substituunt Eudamidam 20. Eudamidas et Teleutias ab Olynthiis funduntur; tum duces emittunt Agesipolin regem et post huius mortem Polybiaden, qui Olynthios subigit. Summa Lacedaemoniorum potentia 21—23. Lacedaemonii Cadmea a Boeotis et Atheniensibus eiiciuntur 25—27. Plurimi sociorum ad Athenienses deficiunt, inter primos Chii, Byzantii, Rhodii, Mytilenaei 28. Obruptum foedus bellum iis declarant Athenienses 29, 5 seq. Lacedaemoniorum socii; militum ordines; summus dux Agesilaus (quem vide) 31. Agesilaus Boeotiam invadens

pari Marte pugnat; verum Pollis nauarchus inter Parum et Naxum a Chabria clade afficitur 34. Ad Leucadem a Timotheo funduntur 36, 5. Eorum praesidium Orchomeno urbe a Thebanis eiicitur 37, 1. Suadente Artaxerxe bella componunt 38, 2 seqq.; Zacynthiis contra exples beligerantibus auxilia mittunt, duce Aristocrate 45, 4. Corcyram occupare moliantur 46, 1 seq. Mnasippus eo missus ab Atheniensibus vincitur 47, 6. Fax ignita in coelo conspicua appropinquantis calamitatis nuntia 50, 2. Pace inter Graecas civitates Artaxerxe auctore denuo stabilita, Thebanis a communi foedere exclusis, ut totius Graeciae hostibus, bellum inferre decernunt; imperatorem in Boeotiam mittunt Cleombrotum 51, qui ad Leuctra ab Epaminonda magna clade afficitur 55 seq.; Arcadibus exulibus auxiliantes Tegeatarum fines vastant, duce Agesilao 59, 4. Ad Orchomenum ab Arcadibus proelio vincuntur 62, 1 seqq. Magno imminente periculo, sociis destituti Atheniensium auxilium implorant; mittuntur duodecim millia duce Iphicrate 63, 1 seqq. Epaminondas Lacedaemoniam vastat, Spartam oppugnat; fortissime se defendunt Lacedaemonii; hoste in Arcadiam regresso novis copiis firmanantur 65. Boeotos denuo irrumpentes facto vallo ab ingressu Peloponnesi arcere conantur frustra 68. Adveniunt ex Sicilia milites Galli et Hispani a Dionysio missi,

- qui eximiam Lacedaemoniis operam navant 70, 1. Pacem inter Graccos firmat Artaxerxes, cuius legatus Philiscus Lacedaemoniis relinquit praesidium 70, 2. Arcades proelio vincuntur 72, 3. Pax Artaxerxe intercedente facta finem imponit bello 76, 3. Cum Atheniensibus auxilio veniunt Mantinensibus contra Tegeatas et Boeotos 82, 4. Epaminondam Spartam urbem repentino impetu aggressum repellunt 83. Ad Mantineam vincuntur 84 seqq. Graeciae civitatibus commune pacis et societatis foedus ineuntibus, soli Lacedaemonii ob Messeniorum odium non accedunt 89, 2. Artaxerxi iam infensi Tacho regi Aegypti auxiliantur 90, 2. Propter Cadmeam occupatam Amphityonum iudicio multa iis irrogatur XVI, 23, 2. Phocensibus in bello sacro opitulantur 27, 4; 29, 2. Argivos ad Orneas vincunt, urbemque expugnant 34, 3. Cum Megalopolitanis bellum 39, 1 seqq. Sacrilegii participes 57, 1, 4. Phocensibus auxilia mittunt 59, 1. Alexandro M. parere recusant XVII, 3, 5. Agis rex pro Dario Codomanno in Cretam expeditionem facit 48. Antipatro, dum in Memnonem et Thraeces rebelles arma movet, bellum inferendum statuunt, Agide duce 62, 6 seqq.; verum Antipater in Peloponnesum exercitum ducit, ac magna defectores clade afficit 63, 1 seq. Ad Alexandrum in Asiam legatos mittunt, qui delictorum veniam expetant 73; 5, 6. Auxilia et ducem mittunt Tarentinis contra Lucanos et Romanos XX, 104, 1. Lachares, Temeni filius, pater Deballi, inter maiores Carani recensetur VII, 15. Laches, Atheniensium dux, cum classe in Siciliam missus XII, 54, 4 seq. Argos missus 79, 1. Laches, archon Athen. (Ol. 95, 1) XIV, 35, 1. Laches, Atheniensium dux, Epaminondae cedere cogitur XV, 79, 1. Laciniae Iunonis fanum in Italia XIII, 3, 4. Lacinium boves suffurantem occidit Hercules IV, 24, 7. Lacinium, Italiae promontorium VIII, 17. Lacrates Thebanus Artaxerxi Ocho suppetias fert XVI, 44, 2. Proelium ad Pelusium committit, urbemque capit 47, 2; 49, 1 seqq. Lacus mortifer in Babylonia II, 12, 3 seq. Lacus Aethiopiae memorabilis 14, 4. Lacus in Sicilia ab Hercule factus IV, 24, 3. Ladon, Metopes pater IV, 72, 1. Laeanites, sinus in ora Arabica III, 43, 4. Laelius XXVII, 7. Laertes Argonauta vulneratur IV, 48, 5. Lagni (?), urbs Hispaniae, quae a Pompeio capitur XXXIII, 17. Lagnitani in Hispania urbis salutem sociorum pernicie redimere parati XXXIII, 17. Laius, Thebanorum rex; eius historia IV, 64, 1 seq. Lamachus, dux Atheniensium, in Pontum missus navium omnium iacturam facit XII, 72, 4. In Siciliam cum Alcibiade et Nicia dux expeditio-

- nis missus 84, 3; XIII, 1, 2.
 Syracusas oppugnat 7, 3 seqq.
 Proelio cadit 8, 1.
- Lamia, Thessaliae urbs, ad quam Antipater proelio vincitur; deinde in urbe hac obsessus tenetur XVIII, 12, 4 seqq. Lamienses 11, 1.
- Lamia, Libyae regina; quae de ea fabulentur XX, 41, 2 seqq.
- Lamiaci belli origo XVII, 111, 1 seqq.; XVIII, 8 seq. Conf. 66, 6.
- Lamius, Spartanus in Aegypto Nectanebo militans XVI, 48, 2.
- Lampea, Arcadiae regio IV, 12, 1.
- Lampo Atheniensis Thuriorum in Italia conditor XII, 10, 3, 4.
- Lamponius, Lucanorum dux tempore belli Marsici XXXVII, 2, 11 et 13. Lamponii et Crassi singulare certamen 23.
- Lampsacus urbs Themistocli a Xerxe donatur XI, 57, 7. A Thrasylo et Alcibiade munitur XIII, 66, 1. Capitur a Lysandro 104, 8. Lampsaceni Lysimacho se adiungunt XX, 107, 2. Urbs a Demetrio recuperatur 111, 3. Conf. XXIX, 7.
- Lamus, Herculis et Omphales f. IV, 31, 8.
- Lanassa, Agathoclis filia, uxor Pyrrhi, mater Alexandri XXI, 4; XXII, 8, 2.
- Lanuvium, urbs Latinorum a Latino condita VII, 3 a, 7.
- Laodicea, urbs Syriae XXXIII, 9. Ab Antipatro, Clonio et Aepo, Alexandri Zabinae ducibus, occupatur; deinde vero a rege vi expugnatur XXXIV, 22.
- Laomedon, Ili filius, mercedem recusat Neptuno; is quum pestem et monstrum marinum terrae immitteret, coactus rex ut Hesione filiam ceto devorandam exponeret IV, 42, 2 seq. Pacta mercede Hercules Argonauta monstrum occidit 42, 5 seq. Hesionen et equas Herculi dare nolens Telamonem et Iphicium legatos in custodia retinet; ab Hercule occiditur 49, 3 seqq.; 32, 1 seqq. Pater Tithoni et Priami 75, 4; Thymoetae III, 67, 5.
- Laomedon Messanius oratione seditionem in exercitu Dionysium debellaturo excitat XIV, 40, 4.
- Laomedon Mytilenaeus Syriam provinciam a Perdicca accipit XVIII, 3, 1; ab Antipatro 39, 6. A Nicanore, Ptolemaei duce, capitur 43, 2.
- Laosthenidas (fortasse Sosthenes Cnidius), rerum Creticarum scriptor V, 80, 4.
- Lapethus, urbs Cypri, cuius rex (Praxippus) cum Antigono societatem init XIX, 59, 1; a Ptolemaeo comprehenditur 79, 4. Urbs a Seleuco expugnatur 62, 6.
- Lapidicinae in ora Libyca XX, 6, 3.
- Lapides pretiosi in Hespera insula III, 53, 6.
- Lapitharum gens unde nomen habeat IV, 69, 2. Lapithae, Olympi montis accolae, a Doriensibus sub Aegimio et Hercule vincuntur 37, 3. Centauros aggressi ab ipsis Pheneum Arcadiae pulsati IV, 70, 4.
- Lapithes, Apollinis et Stilbes filius, ex Orsinome pater Phorbantis et Periphantis IV, 69, 2; V, 58, 5. Pater Triopae V, 61, 3.
- Lapithes, Aeoli filius, Hippotae nepos, pater Lesbi V, 81, 6.

- Larandenses in Lycaonia Bala-
crum satrapam ab Alexandro
constitutum occidunt; quam-
obrem Perdiccas urbem eor-
um evertit XVIII, 22, 2.
- Larinus (Lars) Herminius, con-
sul Rom. (Ol. 84, 4) XII, 27, 1.
- Larisae in Thessalia princeps
Medius XIV, 82, 5. Urbem
occupat Alexander rex Ma-
cedoniae XV, 61, 4; Pelopi-
das 67, 4. Larisa Syriae Thes-
salicae colonia XXXIII, 4 a.
- Lasion, Triphyliae castellum,
a Pausania rege expugnatur
XIV, 17, 8 seq. Conf. XV,
77, 1.
- Lasthenes, Thebanus in ludis
Olympiis victor (Ol. 94) XIV,
11, 5.
- Lasthenes Olynthius patriam
Philippo prodit XVI, 53, 2.
- Lasthenes Cretensis Demetrio
regi amicus scelerumque sua-
sor auctorque XXXIII, 4,
ubi nomen omisum Creten-
ses eum tradere Romanis iu-
bentur XL, 1, 3.
- Latinorum reges VII, 3 et 3 b.
Latinorum urbes a Latino
Silvio exstructae. Latini sil-
vam dicunt montem VII, 3 a.
Latini ad Sinuessam a Roma-
nis victi XVI, 90, 2.
- Latinus Silvius, post Aeneam
Silvium rex Latinorum VII,
3 a, 6. Octodecim Latinorum
urbes exstruxit 7.
- Latmia pelluntur Cares, inde in
Naxum proficiscentes V, 51, 3.
- Latomiae. V. Lapidinae.
- Latona Niobes liberos interfi-
cit IV, 74, 2. Coei et Phoebes
f. V, 67, 2. Apud Hyperbo-
reos nata II, 47, 2.
- Laus, urbs Italiae XIV, 101, 3.
- Lautulae, urbs Italiae, ad quam
Samnites proelio fundunt Ro-
manos XIX, 72, 7.
- Lavicum, urbs Latinorum a La-
tino condita VII, 3 a, 7; a
Romanis expugnatur XIII, 6,
6. Conf. Lulum.
- Leandridas (Cleandridas) Spar-
tanus Thebanis sub Epami-
nonda militans XV, 54, 1.
- Lebadeae celebrata Bocotorum
panegyris XV, 53, 4.
- Lechaeum ad Isthmum XI, 16,
3, a Corinthiis exulibus oc-
cupatur XIV, 86, 3, 4; 91, 2.
Conf. XV, 68, 3; XXII, 8, 6.
- Ledae f. Helena IV, 63, 2.
- Legio Romana quinque millia
comprehendit XXVI, 5.
- Leitus, Electryonis f. IV, 67, 7.
- Lemna a Rhadamantho datur
Thoanti V, 79, 2, a Tyrrenis
metu Persarum relinquitur X,
19, 6. Lemniorum fidei obsi-
des Samiorum ab Athenien-
sibus committuntur XII, 27, 2.
- Lemnus vastatur a Chiis eo-
rumque sociis XVI, 21, 2, ab
Aristotele, Cassandri duce,
quem deinde repellit Diosco-
rides dux Antigoni XIX, 68,
3 seq.
- Lenacis Athenis vincit Diony-
sius XV, 74, 1.
- Lenaeus Bacchus IV, 5, 1.
- Lenaeus, homo infimi loci, Pto-
lemaei Philopatoris tutor, in
bello contra Antiochum stul-
titia sua regni res perdit XXX,
15 et 16.
- Lentulus Spinther efficit ut Cre-
tensium legati de amicitia re-
novanda Romam missi re in-
fecta domum redeant XL, 1, 2.
- Lentulus Sura coniurationis Ca-
tilinae socius XL, 5.
- Leocrates, Atheniensium dux,
Aeginetas debellat XI, 78, 5.

- Leocritus, Pharnacis regis dux; eius contra Tii cives perfidia XXIX, 23.
- Leonum multitudo in regione Rhizophagorum III, 23, 2.
- Leonidas, rex Lacedaemoniorum, Thermopylas occupatus mittitur XI, 4, 2 s. Datum ab eo Xerxis legatis responsum 5, 5. (XIV, 25, 2.) Proelio commisso magnam barbarorum stragem edit 7. Denuo Persas fundit 8, 1 seqq. Ephialtae Trachinii proditionis certiore facit Tyrastiadas Cumanus 8, 5. Ceteris Graecis dimissis cum solis Lacedaemoniis resistit; in castra Persarum irrumpit noctu; multos trucidat; postremum multitudine hostium ipse oppressus cum suis pulcherrime perit 9 seqq. Eodem die contra Persas pugnavit quo Gelo Carthaginienses ad Himeram stravit 24, 1.
- Leonidao pueri tutor Pausanias Lacedaemonius XI, 29, 4.
- Leonides dux a Ptolemaeo I in Ciliciam contra Antigonum missus a Demetrio vincitur XX, 19, 4 seqq.
- Leonnatus Pausaniam Philippi percussorem persequitur XVI, 94, 4. Alexandri Magni familiaris XVII, 37, 3. Uni parti exercitus tripartiti per Oritidem Babylonem redeuntis ab Alexandro praeficitur 104, 5. Agmen eius magna clade afficiunt Oritae 105, 8. Phrygia ad Hellespontum a Perdicca ei assignatur XVIII, 3, 1. Auxilio advocatur ab Antipatro 12, 1. In Macedoniam transiit, inde in Thessaliam contra hostem ducit 14, 5; proelio vincitur vitamque amittit 15, 3.
- Leonteus, frater Andraemonis IV, 53, 2.
- Leontinos in Sicilia honorat Hercules IV, 24, 1. Leontinorum terram (fertilissimam V, 2, 4) obtinet Xuthus, Aeoli filius V, 8, 2. In civitatem eorum Hiero transcribit Catinenses et Naxios patriis sedibus eictos XI, 49, 2. A Syracusanis bello petiti Atheniensium auxilium implorant, Gorgia Athenas misso XII, 53, 1. Per legatos rem cum Syracusanis componunt 54, 7. Leontini ab Syracusanis urbe eicti 83, 1, legatos mittunt Athenas 2. Leontium Agrigentinis incolenda datur beneficio Syracusanorum XIII, 89, 4. Ab Syracusanis armata 95, 3. Leontium migrant Gelo et Camarinaci 113, 4. Libera 114, 2. Urbem Dionysius oppugnat XIV, 14, 1, 3; capit; cives Syracusas transducit 15, 4; arcem munit 58, 1. Leontium mercenariis in stipendium dat 78, 2. Leontini a Dionysio iun. deficiunt; Philistum, tyranni ducem, qui urbem repentino impetu occupaverat, exturbant XVI, 16, 1. Eo equites mittunt Syracusani 20, 1. Fugiunt amici Dionis 36, 5. Leontium confugit Hicetas 68, 2; urbs obsidetur a Timoleonte 72, 2. Leontini, Agathocle ad Ecnomum devicto, ad Hamilcarem deficiunt XIX, 110, 3. Syracusani militis populationibus vexatis opem fert Xenodius dux Agrigentinarum XX, 32, 2. Leontinorum dominus Heraclides legatos mittit ad Pyr-

- rum XXII, 8, 5. Res eorum a Pyrrho constitutae 10, 1. Conf. XXIII, 4; XXXVI, 7, 1.
- Leontopolis Aegypti I, 84, 4.
- Leos, eiusque filiae XVII, 15, 2.
- Leosthenes, dux Atheniensis, male rem gerit contra Alexandrum Pheraeum; quare capitis damnatur XV, 95, 2 s.
- Leosthenes Atheniensis, dux mercenariorum, qui ab Alexandro dimissi ad Taenarum se congregarant XVII, 111, 3.
- Aetolos, Locros et Phocenses sibi adiungit XVIII, 9, 2 seqq.
- Bocotos proelio vincit 11, 5.
- Antipatrum clade afficit 12, 4, in Lamia urbe inclusum obsidet 13, 1 seqq. Cadit 13, 5.
- Leostratus, archon Athen. (Ol. 119, 2) XX, 102, 1.
- Leotrophides, Atheniensium dux, Megarenses debellat XIII, 65, 1.
- Leotychidas, rex Lacedaemoniorum, et Xanthippus Atheniensis cum classe Graecorum in Aeginam, inde in Delum traiciunt XI, 34, 2. A Samiorum legatis rogati ut Graecas Asiae urbes in libertatem vindicent, ad Mycalen provehuntur 34, 3. Victoriae Plataeensis praeconio Leotychidas efficit ut Graeci Persis militantes deficiant 34, 4 seq. Proelio commisso Persae profugantur 36. Ex Asia in Samum regressus Iones et Aeoles in belli societatem recipit, iisque ut in Europam transeant suadet 37, 1. Moritur (Ol. 76, 1). Succedit Archidamus 48, 2.
- Leptines, Dionysio classis praetor, Motyam obsidet XIV, 48, 4. Ad Motyam subsistens hostis adventum expectat 54, 4.
- Adventantem Himilconis classem aggreditur 55, 2 seq. Ad Catinam a Magone funditur 59, 7 seqq.; 64, 1. Adversus naves Carthaginensium missus a Dionysio 72, 1. Ad opem Lucanis contra Graecos ferendam a Dionysio missus, pacem inter belligerantes constituit; quamobrem a praetura classis removetur 102, 2 seqq. In exilium eiectus mox revocatur XV, 7, 3, 5. In proelio ad Cronium contra Carthaginenses commisso cadit 17, 1.
- Leptines Syracusanus cum Callippo praesidium Dionysii iun. Rhegió urbe pellit XVI, 45, 9. Engyrum tyrannide premit; Timoleonti se dedit, a quo in Peloponnesum dimittitur 72, 3.
- Leptines, Agathoclis dux, Xenodicum Agrigentinarum imperatorem proelio fundit XX, 56, 2. Cephaloedio ab Agathocle praeficitur 56, 3. Agrigentinos proelio fundit 62, 5.
- Leptines, qui Cu. Octavium legatum Romanorum in Syria occiderat, a Demetrio Sotere Romam mittitur XXXI, 29.
- Lernaea hydra ab Hercule occisa IV, 11, 5.
- Lesbii quamdiu maris imperium tenuerint VII, 13. Quot naves una cum Aeolibus et Tenediis Xerxi suppeditaverint XI, 3, 8. Ab Atheniensibus deficiunt; ad obedientiam rediguntur XII, 55, 1 seqq. Lesbiorum agri inter Athenienses dividuntur 55, 10. Conf. XIII, 38, 6. Lesbii Antandrum occupant, Atheniense praesidium Mytilenae impositum oppugnant; vincuntur ab Aristide et Symmacho Athenien-

- sium ducibus XII, 72, 2s. Post defectionem ad Spartanos ad officium rediguntur a Thrasibulo XIV, 94, 3. Insulae urbibus potitur Memnon Persarum imperator XVII, 29, 2. Lesbii Mithridati se adiungunt eique Aquillium tradunt XXXVII, 27.
- Lesbus insula a Myrina Amazonum regina occupatur III, 55, 7. Primum tenebatur a Pelasgis sub Xantho (quem vide); inde Pelasgiae nomen accepit, quum antea vocaretur Issa; Deucalionis diluvii tempore imbris desolatur; postea Macareus cum Ionibus insulam occupat; advenit deinde Lesbus, qui ducta Macarei filia regni particeps factus insulam de se nominat Lesbum V, 81, 1 seqq. Ex Lesbo sub Macarei filiis coloniae deductae sunt in Chium, Samum, Con et Rhodum 81, 8.
- Lesbus, Lapithae filius, Aeoli nepos, Pythiae iussu coloniam ducit in Lesbum, ubi Methymna, Macarei filia, in matrimonium ducta regni particeps fit, insulamque Pelasgiam ante dictam Lesbum nominat V, 81, 6.
- Letanum (Ganus?) ab Atheniensibus in Propontide conditur XII, 34, 5.
- Lethes portae in Aegypto I, 96, 9.
- Leucadii Lacedaemoniorum in bello Peloponnesiaco socii XII, 42, 4. Eorum agros populatur Demosthenes 60, 1. Navis eorum capta ab Athen. XIII, 40, 5. A Lacedaemoniis deficient XIV, 82, 3. Ad Leucadem Timotheus Lacedae-
monios proelio fundit XV, 36, 5. Conf. XVI, 66, 2; XVII, 10, 7; 11, 5; XVIII, 11, 1. Eorum urbem sibi adiungit Cassander XIX, 67, 5. Corcyraeorum auxilio adiuti, Cassandri praesidium exturbant 88, 5; 89, 3.
- Leucaspis, Sicanorum dux, ab Hercule occisus IV, 23, 5.
- Lence, urbs (inter Smyrnam et Phocaeam sita) a Tacho conditur; de ea certant Clazomenii et Phocaei XV, 18, 1 seq.; Leucae 92, 1.
- Leucippus, Naxi filius, pater Smerdii V, 51, 3.
- Leucippus, Macarei f., ex Lesbo in Rhodum coloniam ducit V, 81, 8.
- Leuco, Satyri filius, Bospori rex XIV, 93, 1. Moritur, succedit Spartacus filius XVI, 31, 6.
- Leucophrys, antiquum Tenedi nomen V, 83, 2.
- Leucothea in Rhodo nominata est Halia, postquam in mare se praecipitaverat V, 55, 7.
- Leuctra, urbs Boeotiae; pugna ad Leuctra commissa XI, 82, 3; XV, 1, 2; 33, 3; 53, 1; 55, 56; XVI, 58, 3.
- Leuctrus, a quo Leuctra nomen habent, Spartanos diris devovet ob stupratas filias XV, 54, 3.
- Libanus, Syriae mons, cedris insignis XIX, 58, 3.
- Libitinarii Aegyptiorum I, 91, 3.
- Libya, ex Neptuno mater Beli I, 28, 1.
- Libyae Antaeum praeficit Osiris I, 17, 3. Maximam partem imperio suo adiungit Sesostri s. Sesosis I, 53, 6. Libya Aegypto proxima describitur III, 49 seqq. Libyae orae occi-

- dentalis Amazonum Africana-
 rum sedes 53, 3. Libyam be-
 stis purgat Hercules IV, 17, 4.
 Libyum cum Aethiopibus de
 regionum fertilissimarum pos-
 sessione certamina III, 10, 1.
 Libyum Aegypto vicinorum
 vitae ratio, mores, arma, etc.
 III, 49, 2. Libyum ad Cam-
 bysen Aegypti dominum le-
 gatio X, 14. Deficiunt a Car-
 thaginiensibus XV, 24, 2. Li-
 byes in exercitu Nectanebo
 XVI, 47, 6.
- Libyca mare navigant Ligu-
 res V, 39, 8. Traicit Hamil-
 car XI, 20, 2. Hannibal XIII,
 54, 2.
- Libyphoenices XVII, 113, 2;
 XX, 55, 4; XXV, 2, 2.
- Libys, frater Lysandri Spartani
 XIV, 13, 6.
- Libys, regionis Libycae rex,
 paternus Lysandro hospes
 XIV, 13, 6.
- Lichas Nessi sanguine tinctam
 tunicam affert Herculi, a quo
 trucidatur IV, 38, 1 seqq.
- C. Licinius, tribun. mil. cons.
 pot. (Ol. 102, 3) XV, 57, 1.
- C. Licinius, consul Rom. (Ol.
 104, 4) XV, 95, 1.
- C. Licinius, consul Rom. (Ol.
 105, 3) XVI, 6, 1.
- L. Licinius podagricus ad Pru-
 siam legatus mittitur XXXII,
 20.
- P. Licinius, tribun. milit. cons.
 pot. (Ol. 96, 4) XIV, 90, 1.
- Licinius Nerva praetor in Si-
 cilia ingentem servorum mul-
 titudinem in libertatem vin-
 dicat; deinde vero ab in-
 cepto desistens servorum rebel-
 lionem excitat XXXVI, 3, 2
 seq. Locum munitum a ser-
 vis occupatum proditione cap-
 it 3, 6.
- L. Licinius Lucullus contra ser-
 vos defectores imperator de-
 ligitur XXXVI, 8, 1.
- Lictoribus primi usi sunt Etru-
 sci V, 40, 1.
- Licymnius, Electryonis filius,
 Apollinem de Herculis sana-
 tione consulit IV, 38, 3. Pa-
 ter Oeonis 33, 5. Licymnii
 filii 57, 2. Cum liberis Trico-
 rytho Argos migrat 58, 5. A
 Tlepolemo occiditur 58, 7; V,
 59, 5.
- Lulum (Lavicum) Romani ca-
 piunt XIV, 102, 4.
- Ligurum ager ingratus et duri
 labores, mores, studia, arma,
 commercia, scaphae IV, 20,
 1 seqq.; V, 39. Ligures Aga-
 thoclis mercenarii trucidan-
 tur XXI, 3, 1 et 2. Carthagi-
 niensium socii XI, 1, 5; XVI,
 73, 3; XXV, 2, 2.
- Lilybaeum in Sicilia V, 2, 2; 8,
 1; 9, 2. Lilybaetani cum Se-
 gestanis de agris ad Mazaram
 fluvium sitis litigant XI, 86,
 2. Lilybaeum promontorium,
 Lilybaeus puteus XIII, 54, 2;
 XVI, 81, 2. Urbs a Carthagi-
 niensibus condita; quo tem-
 pore XXII, 10, 4; a Pyrrho
 frustra obsidetur, ibid. Han-
 no ibi copias contrahit XXIII,
 1, 2, 8. A Romanis obsidetur
 XXIV, 11, 10; decem annos,
 ib. 14. Lilybaetanorum regio-
 nis servi rebellant XXXVI, 5,
 1. Urbs a servis oppugnatur;
 obsessis auxilio venit Gomo
 5, 4.
- Lindia Minerva. V. Minerva.
- Lindii Apollinem Telchinium
 colunt V, 55, 2.
- Lindus, Rhodi urbs XIII, 75, 1;
 a Tlepolemo condita IV, 58,
 8, a Lindo condita V, 57, 7.

- Moriuntur ibi tres filiarum Danai V, 58, 1.
- Lindus, Cercaphi et Cydippae filius, Lindum condit V, 57, 7.
- Linguarum ortus I, 8, 3 seqq.
- Linus licanon Iyrae chordam invenit III, 59, 6. Alia eius inventa 67, 1; discipuli Lini Hercules, Thamyris, Orpheus 67, 2. Linus Bacchi res literis tradidit III, 67, 4.
- Lipara, insula Aeolia V, 7, 1, a Liparo nomen habet 7, 5. Liparam urbem in ea exstruit Aeolus, Neptuni et Arnes filius IV, 67, 6. Liparae dominium post Aeolum obtinet Astyochus V, 8, 2. Lipara excipit Cnidios et Rhodios colonos 9, 4. Civitas in dies maiores ad felicitatem facit progressus ob portus, thermas, aluminis copiam, frugum abundantiam 10. Liparensium insulas Athenienses incursant XII, 54, 4. Lipara urbe potitur Himilco XIV, 56, 2. Liparenses praedones donarium a Romanis Delphos transportandum rapiunt XIX, 93, 4. Eo Thearidem mittit Dionysius 103, 2. Iniustobello eos opprimit Agathocles XX, 101, 1. Hannibal in insula Lipara stationem habebat, dum Hiero proelio vicit Marmertinos XXII, 13, 7. Liparam Romani in ditionem accipiunt XXXIII, 20.
- Liparus, Ausone rege natus, ex Italia in insulam fugit, cui de se dedit nomen V, 7, 5. In Italiam redit; circa Surrentum regnum habet 7, 6.
- Lipodorus (f. Nicodorus) Aenian, Graecorum in Asia rebellium dux, a Pythone corruptitur XVIII, 7, 5.
- Lissus, urbs in Pharo insula, a Dionysio condita XV, 13, 4. Urbis praefectus Illyrios Pharrum depopulatos magna clade afficit 14, 2.
- Literae a Cadmo ex Phoenice in Graeciam allatae perhibentur V, 57, 5. A Syris inventae; hinc ad Phoenices et Graecos venire 74, 1. Literae et scribendi ratio, quibus incolae beatarum in Oceano meridionali insularum utuntur II, 57, 4. Conf. Hieroglyphicae literae et Aegyptii.
- M. Livius, consul Rom. (Ol. 119, 3) XX, 106, 1.
- M. Livius Drusus. V. Drusus.
- Locri s. Locrenses in Italia: Eorum regio cur cicadis vacua sit IV, 22, 5. Locrenses iustitiae studiosissimi VIII, 23, 4. Ab Spartanis auxilium petunt VIII, 32. Ad Locros exulatum abith Thrasylulus Syracusarum tyrannus XI, 68, 4, 7. Eorum legislator Zaleucus XII, 20 s. Quinque naves iis adimunt Athenienses 54, 4. In proelio ad Mantineam 85, 2. Uxorem ab iis petit Dionysius XIV, 44, 6. Mille Locros Messanam mittit Dionysius 78, 5; XVI, 6, 2. Ad eos venit Pyrrhus XXII, 8, 2. Fanum eorum Proserpinae sacrum expilat Pleminius Scipionis Africani legatus XXVII, 4. Locris XIV, 100, 2.
- Locri Graeciam habitantes ad Xerxem deficiunt XI, 3, 2. Leonida Thermopylas occupante in partes Graecorum abeunt 4, 6. Opuntii a Myronide subiguntur 83, 2. In bello Peloponnesiaco Lacedaemoniorum socii XII, 42, 4. Ve-

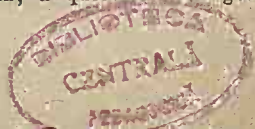
- xantur a Cleopompo Atheniensi 44, 1. Locridis insula Atalante 59, 2. Locridis oras populatur Nicias 65, 5. Cum Phocensibus bellum gerunt 80, 5. Locris *προσσεπειρίοις* dant Lacedaemonii Naupactum XIV, 34, 2. Eorum socii XV, 31, 2. Post pugnam ad Leuctra Thebanis se adiungunt 57, 1. Locridem infestat Iason Phraeus 57, 2. Cum Epaminonda in Peloponnesum expeditionem faciunt 62, 4. In proelio ad Mantineam 85, 2. Contra Philomelem et Phocenses belligerantes pluribus proeliis vincuntur XVI, 24, 4; 25, 2; 28, 3; 30, 3. Adversus Locros Epinemidios Phayllus bellum gerit 38, 3. Invadit Philippus 59, 2. Locros sollicitat Leosthenes XVIII, 9, 3. Loeri Amphissenses 38, 2. Loeri Opuntii a Ptolemaeo oppugnati XIX, 78, 5. Locris memoratur XIX, 35, 2.
- Locustas aucupandi ratio apud acridophagos III, 29.
- Loetanus (Longanus) in Sicilia fluvius prope Messanam XXII, 13, 2.
- Longon XXIV, 6.
- Loryma, castellum orae Asiae et regione Rhodi insulae XIV, 83, 4; XX, 82, 4. V. Caprima.
- Lotus Aegypti I, 10, 3.
- Lucani Graecas orae maritimae civitates bello vexant XIV, 91, 1. In Thuriorum agros incursionem faciunt; quo factum ut universi Graeci arma contra eos sumant; Lucani tamen victores abeunt et pacem cum Graecis faciunt Leptinis fide interposita 101 seq. Cum iis pacem inquit Dionysius iunior XVI, 5, 2. Contra Tarentinos bellum gerunt 61, 4; 63, 2; 88, 3; de novo Tarentinos vexant; a Cleonymo perterrefacti pacem faciunt XX, 104, 1. Sociali s. Marsico bello contra Romanos pugnant XXXVII, 2, 4. Lucania et bellum illi ortum XVI, 15, 1.
- Luceriam in Apulia colonos mittunt Romani XIX, 72, 8.
- Lucina. V. Ilithyia.
- F. Lucius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 4) XIV, 47, 1.
- Q. Lucius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 4) XV, 28, 1.
- Lucretia, L. Tarquinii coniux; eius virtus et mors X, 20.
- L. Lucretius, consul Rom. (Ol. 80, 4) XI, 81, 1.
- L. Lucretius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 91, 3) XIII, 7, 1.
- L. Lucretius, consul Rom. (Ol. 97, 3) XIV, 99, 1.
- L. Lucretius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 98, 1) XIV, 107, 1.
- L. Lucretius, consul Rom. (Ol. 98, 4) XV, 8, 1.
- L. Lucretius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 2) XV, 15, 1.
- L. Lucretius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 1) XV, 23, 1.
- L. Lucretius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 2) XV, 38, 1.
- L. Lucretius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 4) XV, 48, 1.
- Iunius Lucullus, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 94, 4) XIV, 19, 1.
- Lucullus debellat servorum regem in Italia XXXVI, 2. Salvium vincit ad Scirthaeam 8, 3; Triocala frustra oppugnat 8, 5; ei multa irrogatur, ibid. Succedit ei in imperio Caius Servilius 9, 1. Conf. cap. 10.
- Lucullus, Romanus ditissimus,

- decimas bonorum Herculi vo-
vit IV, 21, 4.
- Luna Hyperboreis proxima II,
47, 5.
- Luna. Conf. Selene.
- Lupus cur ab Aegyptiis honore-
tur I, 18, 1; 88, 6.
- Lusitani Iberorum fortissimi V,
33, 4. Eorum latrocinia 33, 6.
- Memmium praetorem vincunt
XXXI, 42 seqq. Ducem nanciscuntur
Viriathum XXXIII, 1.
- Lutatii consulis de Hannone re-
portata proelio navali victo-
ria XXIV, 11.
- Q. Lutatius Catulus, qui Cim-
bros devicerat, a Mario capi-
tis damnatus se ipse interficit
XXXVIII, 4, 2.
- Lycaonia, Asiae regio XVIII, 5,
4; XXIX, 13.
- Lycastus, Minois I et Itones f.,
rex Cretae, ex Ida gignit Mi-
noem II, IV, 60, 3.
- Lychnitis palus XVI, 8, 1.
- Lychnus immortalis in templo
Hierosolymorum ab Antiocho
Epiphane exstinctus XXXIV,
1, 4.
- Lyciam subigit Ninus II, 2, 3,
occupat Sarpedon, cui in re-
gno succedit Euander filius
V, 79, 3. Lyciae rex Xanthus
81, 2; Iobates VI, 7. Lycii
40 naves Xerxi contra Grae-
cos suppeditant XI, 2, 1; 3,
7. Victi fugiunt 19, 1. Urbes
eorum subiicit Cimón 60, 4.
Ab Artaxerxe deficient XV,
90, 3. Lyciae gens Marmaren-
ses XVII, 28, 1. Lycia Anti-
gono assignatur XVIII, 3, 1;
5, 4; 39, 6. Copias ex ea con-
ducit Eumenes XVIII, 61, 4.
Cassander sibi dari vult XIX,
57, 1. Lycii in exercitu Antigo-
ni 69, 1. Victo Antiocho a Ro-
manis datur Rhodiis XXIX, 11.
- Lyciscus archon Athen. (Ol. 109,
1) XVI, 69, 1.
- Lyciscus a Cassandro regni cu-
rator et dux in Epirum mit-
titur XIX, 36, 5. A Cassan-
dro copiarum dux in Acarna-
nia relinquitur 67, 5. Cum
Alceta Epirotarum rege du-
plici proelio confligit 88.
- Lyciscus, Agathoclis in Libya
dux, in altercatione ab Ar-
chagatho Agathoclis filio in-
terficitur XX, 33, 3 seq.
- Lycomedes Tegeata vel Man-
tinensis magnas inter Arca-
des turbas caedesque excitat
XV, 59. Lacedaemonios ad
Orchomenum fundit 62, 2.
Pellenen expugnat 67, 2.
- Lycón, Antigoninauarchus, con-
tra Lysimachum in Pontum
tendit XIX, 73, 6.
- Lycopus a Tydeo interficitur
IV, 65, 2.
- Lycophron, Pheraeorum tyran-
nus, bellum gerit cum Medio,
Larisaeorum principe XIV,
82, 5.
- Lycophron, frater Thebes, Ale-
xandrum Pheraeum necat,
tum ipse tyrannidem occu-
pat; qua eiicitur a Philippo
et Aleuadis XVI, 14, 1 seq.
Contra Philippum advocat
Phocenses sub Phayllo et
Onomarcho; Philippus victus
abit; mox redit; denuoque Ly-
cophronem oppugnans vincit
35. Lycophron Pheras Phi-
lippo tradit, ipse cum mer-
cenariorum manu auxiliatur
Phocensibus 37, 3, et Lace-
daemoniis in bello contra Me-
galopolitanos 39, 3.
- Lycopolites nomus I, 88, 7.
- Lyctius, Itones pater IV, 60, 3.
- Lyctus, urbs Cretae, a Cnosiis
et Phalaei mercenariis ca-

- pitur; liberatur ab Archidamo Spartano XVI, 62, 4; 63, 2.
- Lycurgus, Dryantis filius, Thrax, Mopsum pellit III, 55, 10. Eius impietas a Baccho punitur III, 65, 4 seqq.; IV, 3, 4. Lycurgus in Thracia ab Osiride interfectus I, 20, 2. Secundum Antimachum non Thraciae, sed Arabiae rex fuit III, 65, 7.
- Lycurgus, Boreae filius, cui insidias struit Butes frater V, 50, 2 seq.
- Lycurgus Lacedaemonius Aegyptum adiit I, 96, 2; 98, 1. Leges ab Apolline se accepisse fert I, 94, 1. De legum lationis ratione oraculum Delphicum consultit. Quae ei responsa dederit Pythia VII, 14. Lycurgi leges; earum virtus 14, 7.
- Lycurgus, orator Atheniensis, post cladem Chaeronensem Lysiclem imperatorem accusat XVI, 88, 1 seq. Eum dedisi postulat Alexander XVII, 15, 1.
- Lycurgus, rex Lacedaemoniorum, pater Pelopis a Nabide occisi XXVII, 1.
- Lycus Telchin ex Rhodo in Lyciam profectus Apollinis fanum ad Xanthum fluvium extruxit V, 56, 1.
- Lydi et Maeones quamdiu maris imperium tenuerint VII, 13. Lydi nonnulli in Samum se recipientes a Polycrate trucidantur X, 15, 4.
- Lydiam subigit Ninus II, 2, 3. Transit Cyrus XIV, 20, 1. Equites ex ea 22, 5. Lydiae satrapa Autophradates XV, 90, 3. Menandro assignat Perdiccas XVIII, 3, 1; Clito assignat Antipater 39, 6.
- Lyncestae iuvenes duo Themistoclis fugam adiuvant XI, 56, 4. Lyncestae in exercitu Alexandri XVII, 57, 2.
- Lyra a Mercurio post Apollinis cum Marsya certamen inventa V, 75, 3.
- Lynessus in Phrygia ab Achille capitur V, 49, 4.
- Lysander, Lacedaemoniorum imperator, in Mindari locum substitutus Rhodum transmittit, inde Miletum et Ephesum, ubi sociorum classem congregat; Sardes profectus a Cyro vim pecuniae accipit; Ephesum redit XIII, 70. Atheniensium classem ad Notium clade afficit 71. In praetura navali ei succedit Callieratidas 76, 2. Lysander Araco Lacedaemoniorum nauarcho consiliarius adiungitur, ita ut penes ipsum summum imperium esset 100, 8. Ephesum transmittit, a Cyro pecuniam in belli usus accipit; Atheniensium socios bello vexat 104, 3 seq. et 7 seq. Athenienses vincit ad Aegospotamos; Philoclem ducem vivum capit et Lampsaci ingulat; Sestum capit, Samum obsidet; Gylippum cum spoliis domum mittit 106, 9. In Piraeum navigat; Athenienses ad pacem petendam adigit 107, 2 seqq. Samo Athenas advocatur, ubi 30 virorum imperium instituit XIV, 3, 5 seq. Harmostas passim constituit 10, 1. Heraclidarum regnum antiquare molitur, oracula corrumpere tentat, accusatur, absolvitur, post mortem demum crimen arguitur 13. A decem viris Atheniensibus Athenas vocatur 33, 5. Phocensibus contra Boeotos au-

- xilio mittitur; Haliartum obsidens proelio cadit 81, 1 seq. Lysandri dictum X, 9, 1.
- Lysander Atheniensis Leucadiae a Cassandro praefectus in proelio contra Alcetam regem commisso occumbit XIX, 88, 5.
- Lysanias, archon Athen. (Ol. 78, 3) XI, 67, 1.
- Lysanias, archon Athen. (Ol. 84, 2) XII, 24, 1.
- Lysias, unus ex decem quos cum Conone duces Athenienses creaverunt XIII, 74, 1; 99, 3. Capitis damnatur 101, 5.
- Lysias orator Olympiae multitudinem hortatur ne theoros Dionysii tyranni admittat habita oratione Olympiaca XIV, 109, 3.
- Lysicles, dux Atheniensium in proelio ad Chaeroneam XVI, 85, 2. Post cladem a Lycurgo accusatus capitis damnatur 88, 1 seq.
- Lysicrates, archon Athen. (Ol. 81, 4) XI, 88, 1.
- Lysimachia, urbs Chersonesi, a Lysimacho condita XX, 29, 1, ab Antiocho restaurata XXVIII, 12, ab eodem derelicta XXIX, 5.
- Lysimachides, archon Athen. (Ol. 83, 4) XII, 22, 1.
- Lysimachides, archon Athen. (Ol. 110, 2) XVI, 82, 1.
- Lysimachus, archon Athen. (Ol. 86, 1) XII, 33, 1.
- Lysimacho Thracia a Perdicca assignatur XVIII, 3, 2. Contra Seuthen Thraciae regem pugnat 14, 2. Lysimachi milites Clitum interficiunt 72, 9. Eum Ptolemaei legati de bello contra Antigonum suscipiendo adeunt XIX, 56, 3; item Antigoni legati de servanda amicitia 56, 4. Ptolemaeo se adiungens bellum parat 57. Publico decreto hostis ab Antigono declaratur 61, 1 seqq. Callatianos, Istrianos et finitimos populos, qui defecerant, perdomat; atque Antigoni copias Callatianis auxilio missas proelio vincit 73. Pacem cum Antigono facit 105, 1. Lysimachiam urbem condit XX, 29, 1. Antigoni exemplum secutus regem se appellat 53, 4. Frumenta Rhodiis a Demetrio obsessis suppeditat 96, 3. Eius imago ab Rhodiis erecta 100, 2. Cum Cassandro, Seleuco et Ptolemaeo ad bellum Antigono inferendum in societatem 106; in Asiam transgressus urbes liberat 107, 1; Antigono exercitum contra eum educente in proelium non descendit, sociorum adventum praestolans 108, 109; Lysimachi uxor Amestris 109, 7. Lysimachus cum Ptolemaeo et Seleuco Antigonum bello aggreditur XXI, 1, 2. Eius elephantum in proelio egregium, ibid. Filium Agathocles bello a Thracibus captus ad patrem remittitur 11. In expeditione contra Thracum rei frumentariae penuria premitur 12. Proelio captus a Dromichaete Thracum rege humanissime excipitur 14, 1 seq. Foedus cum eo pangit, et diademate ornatus dimittitur 15. Ei Paeonium regis thesauros indicat Xermodigestus 16. Lysimachus frustra Seleucum adducere studet ut Demetrium e medio tollat 25.
- Lysis Pythagoreus Epaminondae praeceptor X, 11, 2.

- Lysistratus, archon Athen. (Ol. 78, 2) XI, 66, 1.
- Lysistratus, archon Athen. (Ol. 102, 4) XV, 61, 1.
- Lysitheus, archon Athen. (Ol. 78, 4) XI, 69, 1.
- Lysithides Themistoclem ad Xerxem regem adducit XI, 56, 5 seqq.
- Macae, Africae populus III, 49, 1.
- Macar, Solis e Rhodo f. V, 56, 5. E Rhodo in Lesbum migrat 57, 2.
- Macaron (i. e. Beatorum) insulae in mari Aegaeo vel a Macarei filiis vel a bonorum abundantia nomen adeptae sunt V, 82, 3.
- Macareus, Crinaci f., Oleni in Ionia habitabat; inde in Lesbum tunc desertam traiecit; mox propinquis etiam insulis potitus est V, 81, 6. Eius filiae Mytileno et Methymna, quarum hanc uxorem dedit Lesbo, Lapithae filio, ibid. §. 7. Filium Cydrolaum coloniae ducem in Samum, alium filium in Chium misit; tertio Neandro Con insulam dedit; Leucippum cum colonis in Rhodum proficisci iussit, ib. §. 8. De reipublicae constitutione legem scripsit, quam λέοντα, leonem, vocavit 82, 4.
- Macaria, insula ad sinum Arabicum in alto sita III, 38, 4.
- Macedo, Osiridis comes, lupi rictu pro galea usus I, 18, 1. Ab Osiride Macedoniae rex constituitur I, 20, 3.
- Macedones Aegypto potiti I, 44, 4.
- Macedoniae reges a Carano usque ad Perdiccam recensentur VII, 16. Macedoniam populatur Sitalces XII, 50, 4 s. Per eam proficiscitur Agesilaus XIV, 83, 3. Macedonia provincia assignatur Antipatro XVIII, 3, 2. Macedoniae res post victum Perseum a Rom. constitutae XXXI, 8. Ceterum vid. Philippus, Alexander, Perdiccas etc.
- Macella, vicus Siciliae, frustra a Romanis oppugnatur XXIII, 4, 2.
- Machaon, Aesculapii f. IV, 71, 4.
- Machinae bellicae primum in Sami obsidione ab Atheniensibus adhibitae XII, 28, 3. Conf. Artemon Clazomenius, Archimedes, Demetrius Poliorcetes.
- Macrones, Asiae populus XIV, 29, 4.
- Madetes, Darii Codomanni cognatus, Uxianae regionis praefectus XVII, 67, 4.
- Macander, Asiae fluvius I, 39, 12; XI, 57, 7.
- Maedica, Thraciae regio XXX, 19.
- Sp. Maelius regnum affectans necatur XII, 37, 1.
- P. Maelius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 4) XIV, 90, 1.
- Maenaliorem pagi in Arcadia in Megalopolin urbem congregantur XV, 72, 4.
- C. Maenius, consul Rom. (Ol. 111, 2) XVII, 2, 1.
- C. Maenius dictator contra Campanos mittitur XIX, 76, 3.
- Maeon, rex Phrygiae et Lydiae ex Dindyma procreat Cybelen III, 58, 1.
- Maeones IV, 31, 5, et Lydi quamdiu maris imperium tenuerint VII, 13.
- Maeotis palus I, 55, 4; II, 43, 2; III, 34, 7; XX, 24, 2.
- Magi interfectores Persae septem, a quorum uno reges

- Cappadociae oriundos se ferunt XXXI, 19, 1.
- Magna Mater deorum Corybantē filios in Samothrace insula collocavit III, 55, 9. Eius sacra e Samothracia in Asiam transferuntur V, 49, 3. Conf. Cybele. Eius templum Pessinuntium XXXIV, 13; XXXVI, 13.
- Magnesiae ora, quam Sepiadem vocant XI, 12, 3. Eiusdem urbs Aphetac, ib.
- Magnesia, urbs ad Macandrum, Themistocli a Xerxe donatur XI, 57, 7; 58, 1. Postea Tisapherni subiecta a Thibrone capitur et in Thoracem montem transfertur XIV, 36, 3 seq.
- Magnetes Thessaliae Xerxi contra Graecos se adiungunt XI, 3, 2. Bellum contra Sitalcen praeparant XII, 51, 1. Ab Alexandro Pheraeo Boeotis concessi XV, 80, 6. In bello sacro contra Phocenses pugnant XVI, 29, 1.
- Mago, sub Himilcone classis nauarchus, Leptinem et Syracusanos ad Catinam fundit XIV, 59, 1, 3 seqq. In Sicilia bellum contra Dionysium continuat; Messanam vexat; a Dionysio proelio vincitur 90, 2 seqq. Novo exercitu instructus Siculorum animos a Dionysio avertere studet; progreditur usque ad Agyrium 95, 1 seqq. Summa rerum penuria coactus pacem petit, qua impetrata e Sicilia abscedit 96. Summus belli dux in Sicilia proelio cadit XV, 15, 3. Sepelitur 16, 2.
- Mago, dux Carthaginensium, Sempronii Gracchi corpus ad Hannibalem mittit XXVI, 16.
- Maia ex Iove mater Mercurii III, 60, 4.
- Malacus (Aristodemus), Cumanorum in Campania tyrannus VII, 10.
- Malea Laconiae IV, 70, 4; V, 80, 2; XI, 15, 1; XIII, 64, 6; XVI, 62, 3.
- Maliacus sinus XI, 5, 2.
- Maliensibus Dryopum agros dat Hercules IV, 37, 1. Xerxi aquam et terram exhibent XI, 3, 2. Leonidae Thermopylas occupanti se adiungunt (quamvis antea Persis se iam dedidissent) 4, 7. Heracleam in Trachinia bello infestant XII, 77, 4. Heraclea iis ab Iasone datur XV, 57, 2. In proelio ad Mantineam Thebanorum socii 85, 2. Eorum dux Erigyus XVII, 57, 3. Macedonum socii XVIII, 11, 1.
- L. Malleolus, quo nemo Romanorum hebetior, ad Prusiam et Nicomedem legatus mittitur XXXII, 20.
- Malli, Indiae populus XVII, 98, 1. Bellum eorum contra Alexandrum M. 98, 2—99.
- P. Mallius (Maelius), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 4) XIV, 47, 1.
- Mallus, urbs Ciliciae XIX, 56, 5, a Ptolemaeo I capitur 79, 6; 80, 2.
- Mamercus, Catinensium tyrannus XVI, 69, 4.
- Mamercus, Rom. dux, cum Pompeo configit XXXVII, 2, 10.
- Mamertina. V. Messana.
- Mamertini unde nomen habeant XXI, 18, 3. Messanam occupant 18, 1 et 3. Decium iuvant in occupando Rhegio XXII, 1, 2, 3. Pyrrhi transitum in Siciliam prohibere co-

- nantur 7, 4. Ab Hierone debellantur; tuetur devictos Hannibal; sed mox ab Hierone et Carthaginensibus in Messana urbe obsidentur 13.
- Mameus, Thoenonis pater XXII, 7, 2.
- Mancinus, homo cicatricibus valde deformis, unus ex legatis Romanis ad pacem inter Prusiam et Nicomedem componendam in Asiam missis XXXII, 20.
- Mandane, ex Cambyse mater Cyri, primi regis Persarum IX, 24, 1.
- Mandane, Darii regis filia, amissa in pugna Salamina filii, Xerxem et Persarum multitudinem contra Themistoclem in Persia tunc commorantem excitare studet XI, 57, 1.
- Manium oraculum (*νεκρομαντεῖον*) ad Avernum in Italia lacum IV, 22, 2.
- A. Manlius (corrupte: Calbinus), decemvir Rom. (Ol. 84, 1) XII, 23, 1.
- A. Manlius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 94, 3) XIV, 17, 1.
- A. Manlius Capitus (Capitolinus), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 2) XIV, 38, 1.
- A. Manlius, consul Rom. (Ol. 97, 4) XIV, 103, 1.
- A. Manlius, consul Rom. (Ol. 99, 1) XV, 14, 1.
- A. Manlius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 4) XV, 22, 1.
- A. Manlius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 2) XV, 38, 1.
- C. Manlius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 2) XV, 51, 1.
- Cn. Manlius, consul Rom. (Ol. 76, 2) XI, 50, 1.
- Cn. Manlius Imperiosus, consul Rom. (Ol. 106, 1) XVI, 15, 1.
- Cn. Manlius, consul Rom. (Ol. 106, 3) XVI, 28, 1.
- Cn. Manlius, proconsul; responsum ab eo datum Gallorum legatis XXIX, 12. In Lycaoniam profectus debitum ab Antiocho frumentum et mille talenta accipit 13.
- L. Manlius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 2) XV, 22, 1.
- M. Manlius Vaso (Vulso), consul Rom. (Ol. 77, 4) XI, 63, 1.
- M. Manlius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 82, 2) XII, 53, 1.
- M. Manlius Capitolium servat XIV, 116, 6. Perduellionis convictus capitis damnatur XV, 35, 3.
- P. Manlius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 2) XV, 51, 1.
- P. Manlius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 103, 3) XV, 76, 1.
- Q. Manlius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 3) XIV, 85, 1.
- Q. Manlius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 4) XIV, 90, 1.
- T. Manlius, consul Rom. (Ol. 109, 2) XVI, 70, 1.
- T. Manlius Torquatus, consul Rom. (Ol. 109, 4) XVI, 74, 1. (Ol. 110, 4) XVI, 89, 1.
- Mantias, dux Atheniensium, ut Argaeo regnum compararet in Macedoniam missus XVI, 2, 6. Vincitur a Philippo 3, 5 seq.
- Manlius, Demetrii Poliorcetae dux, in bello contra Rhodios cadit XX, 98, 9.
- Mantineia in Arcadia XII, 79, 3; a Spartanis bello petitur XV, 1, 2; 5, 3 seq., occupatur et excinditur 12. Proelium ad urbem Epaminondae morte celebre 79, 2; 84 seqq.; XI, 82, 3; XV, 33, 3; XVI, 39, 3.
- Mantinenses cum Argivis faciunt XII, 78, 4; 79, 1, 4.

- Lacedaemoniorum imperium subire coguntur 80, 2. Ex donariis Olympicis multa abstulerant XV, 82, 1. Contra Tegeatas auxilio advocant Lacedaemonios et Athenienses 82, 2, 4.
- Mantitheus Atheniensis cum praesidio a Thrasymbulo et Alcibiade in Hellesponto relinquitur XIII, 68, 2.
- Manto, Melampodis et Iphianirae filia IV, 68, 5.
- Maranitae, Arabiae maritimae populus; eorum sacra quinquennialia in Palmeto III, 43, 1 seq.
- Marathenorum cum Aradiis bellum XXXIII, 5.
- Marathonia pugna XI, 2, 2; 6, 4; 82, 1; XX, 40, 5.
- Marathonius taurus a Theseo captus ab Aegeo Apollini immolatur IV, 59, 6.
- Marathus, urbs Phoenices XXXIII, 5, 1.
- Marcellus Syracusas obsidet XXVI, 18 et 20.
- Marcus collis prope Romam XIV, 117, 1.
- C. Marcius, consul Rom. (Ol. 106, 3) XVI, 28, 1.
- C. Marcius, consul Rom. (Ol. 107, 4) XVI, 52, 1.
- C. Marcius, consul Rom. (Ol. 109, 4) XVI, 74, 1.
- C. Marcius, consul Rom. (Ol. 117, 4) XX, 27, 1. Contra Samnites missus Allifas urbem capit sociosque obsidione pressos liberat 35, 2.
- L. Marcius Philippus consul Rom., sub quo Marsici belli incendium erupit XXXVII, 2, 2.
- Q. Marcius, consul Rom. (Ol. 118, 3) XX, 73, 1.
- C. Marcus, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 3) XV, 20, 1.
- F. Marcus, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 1) XV, 50, 1.
- Mardi in Persarum exercitu ad Arbela proeliantes XVII, 59, 3. Eorum terram occupat et devastat Alexander M. 76, 3 s.
- Mardonius, Xerxis sobrinus, regi auctor est ut Graecis bellum moveat XI, 1, 3; 2, 2. Cum magno exercitu in Graecia a Xerxe post cladem Salaminiam relinquitur 19, 6. Legatos mittit ad Athenienses 28, 1; datum ei responsum 28, 2; e Boeotia Atticam invadit, totam vastat, Athenarum urbem prorsus diruit 28, 3 seqq. Thebas regreditur 29, 1; ad Plataeas proelio commisso funditur et vitam amittit 31, 2.
- Maris reciprocationes inter Galliam et Britanniam V, 22, 3.
- Maris imperium quinam populi ac quo ordine terruerint VII, 13.
- Marea, vicus Aegypti, ad quem Amasis Aprien proelio vicit I, 68, 5.
- Margana, Elidis urbs XV, 77, 4.
- Mariensium in Cypro rex cum Antigono societatem init XIX, 59, 1. Marienses Seleuco se adiungunt 62, 6. Urbs eorum a Ptolemaeo evertitur incolaque Paphum transducuntur 79, 4.
- Marium in Cypro expugnat Cimon XII, 3, 3.
- C. Marius, Metelli legatus in Africa virtute excellit XXXIV, 38. Victor Bocchi et Iugurthae, regum Africae XXXVI, 1, 1. Contra Cimbros auxilia a Nicomede Bithyno poscit 3, 1. Eius contentio cum C.

- Iulio (Caesare Strabone?)
 XXXVII, 2, 12; cum Sulla 2,
 14. Cum Pompaedio congressus
 15. Ut contra Mithridatem
 dux crearetur cupiens in
 campo Martio se exercet 29.
 1. Divitiarum cupiditas ipsi,
 patriae et filio exitiosa 29, 2
 et 30. Marii et Cinnae scelera
 XXXVIII, 4.
- Mario, Marii filio, exercitum
 conscribenti multi etiam eorum
 qui stipendia emeruerant
 nomina dederunt XXXVIII,
 12. Praeneste urbe inclusum
 eripere tentat Perperna 14.
 Marius servi manu mortem
 sibi dat 15.
- Marmarenses in Lyciae finibus
 Alexandro Magno se dedere
 recusantes incensa urbe per
 media hostium castra aufugiunt
 XVII, 28.
- Marmaridae, Africae populus
 III, 49, 1.
- Maro, vitis cultor, Osiridis comes
 I, 18, 3. Ab Osiride in
 Thracia relinquitur; Maroneam
 condit I, 20, 2.
- Maronea in Thracia a Marone
 condita I, 20, 2. A Rhadamantho
 datur Euantheo V, 79, 2. Conf.
 XXXI, 8, 7.
- Marpe, Amazon IV, 16, 3.
- Marrhus, rex Aegypti (conf. Mendes),
 labyrinthum in Aegypto
 construxit I, 97, 5.
- Marrucinatorum urbem Pollitium
 Romani oppugnant XIX, 105,
 5. Marrucini foedus ineunt
 cum Romanis XX, 101, 5.
- Mars planeta II, 30, 3.
- Mars, Iovis filius V, 72, 5, ab
 Amazonibus colitur II, 46, 2.
 Romuli parens IV, 21, 1. Pater
 Cycni ab Hercule interfecti
 37, 4. Martis in Colchide
 templum 47, 1. Martis et Har-
- pinac filius Oenomaus 73, 1.
 Mars quid homines docuerit
 V, 74, 4. Martis f. Amazonum
 regina II, 45, 2; 46, 5. Marti
 sacra facit II, 46, 2.
- Marsis, quos Samnites bello vexabant,
 auxilium Romani
 XX, 44, 8. Marsi foedus ineunt
 cum Romanis 101, 5. Nomen
 dederunt bello sociali
 XXXVII, 2, 1.
- Marsici s. socialis belli magnitudo
 XXXVII, 1. Eius causae
 summaeque capita recensentur
 2, 3.
- Marsyas Phryx amicus et comes
 Cybeles; eius inventa III, 58,
 3 seq.; cum Apolline certamina
 III, 59, 2 seqq.; V, 75, 3.
- Marsyas, rerum Macedonicarum
 scriptor, unus ex ducibus
 Demetrii, in proelio ad Cyprum
 mediae navium aciei praefectus
 XX, 50, 4.
- Marsyas, Alexandrinorum dux,
 ab Hegelochi victus captusque
 clementer habetur a Ptolemaeo
 Physcone XXXIV, 20.
- Maschala. V. Meschela.
- Masinissa, constans Scipionis
 socius XXVII, 8. Syphace
 victo quater mille equites
 qui Syphaci stipendia meruerant,
 ad eum transeunt; mox ad
 Hannibalem deficiunt 10. Masinissae
 mores XXXII, 16. Eius filius
 Micipsa XXXIV, 35.
- Massacenorum regina Alexandro
 se dedit XVII, 84, 1.
- Massagetae Scythae II, 43, 5.
- Massani, Indiae populus XVII,
 102, 4.
- Massilia in Gallia V, 32, 1, praeclearum
 emporium, quo e Britannia
 per Galliae mediterranea stanni
 magnam copiam mercatores
 deportant 38, 5.

- Massiliensium thesaurus Delphicus XIV, 93, 5.
- Mater deorum. V. Magna Mater.
- Matres deas templo honorant in Sicilia Cretenses IV, 79, 6.
- Matrum dearum cultus et templum 80, 1 seqq.
- Mathos, dux mercenariorum, Hamilcarem captum in cruce suspendit XXV, 5, 2.
- Matris citatur de Herculis nominis significatione I, 24, 4.
- Maudaces, rex Medorum II, 32, 6.
- Mauri in exercitu Carthag. XIII, 80, 3. Lilybaeensibus auxilio veniunt XXXVI, 5, 4.
- Mausoleum ad Moeridis lacum a dodecarchis inchoatum I, 66, 2 seq.
- Mausolus, Cariae princeps XV, 90, 3. In bello sociali Chiis auxiliatur XVI, 7, 3. Vita decedit 36, 2; succedit Artemisia coniux, ibid.
- Mazaeus, Ciliciae satrapa, pro Persarum rege bellum movet Phoenicibus, sed a Tenne rege repellitur XVI, 42, 1 seq. Darii Codomanni amicus, militum dux in proelio ad Arbela XVII, 55, 1; 58, 2; 58, 5 seqq.; 59, 5, 8; 60, 5, 6.
- Mazarin, castellum Siciliae, Romani expugnant XXIII, 9, 4.
- Mazaras vel Mazarus, fluvius Siciliae XI, 86, 2; XIII, 54, 6.
- Mencherinus. V. Mycerinus.
- Mecyberna, urbs ad Hellespontum Atheniensium praesidio defensa, ab Olynthiis occupatur XII, 77, 5. A Philippo capitur XVI, 53, 2.
- Medea, Aectae et Hecates f. IV, 45, 3; Argonautas servat et consiliis suis adiuvat IV, 46, 3; 48, 3. Sagae persona assumpta regiam Peliae ingreditur, regemque artibus suis neci dat 50, 5 seqq. Medaeae et Iasonis liberi 54, 1; ab Iasone repudiata palatio Corinthi incenso Glaucen et Creontem necat; filios suos trucidat; Thebas ad Herculem se recipit 54, 2 seqq. (XXXIV, 14). Thebis Athenas ad Aegeum profugit 55, 2, cui nupta Medum parit, ib. Ab Hippota in ius vocata absolvitur, ib. Medea Athenis pulsa (ut alii narrant) in Phoenicem venit, inde Asiam superiorem peragrans ex rege quodam parit Medum, a quo Medi postea nominati 55, 6. Postrema Medaeae fata 56, 1.
- Media regiis ornata a Persis per artifices Aegyptios I, 46, 4. Mediam Ninus in potestatem redigit II, 1, 10. Medi cur stolam gestent 6, 6. Ninum everunt 7, 2. Arbace auctore a Sardanapallo deficiunt 24, 6. Medi a Medea dicti IV, 55, 7. Cyaxares (i. e. Deioeces) II, 32, 2 seqq.; VIII, 16. Reges inde ab Arbace secundum Ctesiam 32, 6. Medorum rex Medus, Aegei et Medaeae filius 55, 5. Medorum contra Cadusios bellum II, 33, 1. Deficiunt ab iis Parthi, Sacis sua tradentes. Quare Medi contra Sacas copias educunt 34, 2. Pax cum Sacis facta; Parthi ad obedientiam redacti, ib. Medos captivos Scythae ad Tanain fluvium abducunt 43, 6. Medi Nabataeos Arabes subigere nunquam potuerunt 48, 5. Medos cur Xerxes ad Thermopylas in prima acie Graecis opposuerit XI, 6, 3. Medi in exercitu Darii

- XVII, 19, 4. Hastati in exercitu Antigoni XIX, 39, 2. Media Pythoni provincia a Perdicca et postea ab Antipatro datur XVIII, 3, 1; 5, 4; 39, 6. Mediae praefectus Atropates 3, 3. Post Pythonem interfectum Orontobates ab Antigono Mediae satrapa constituitur XIX, 46, 5. Mediam Seleucus ditioni suae adiicit 92, 5.
- Medicum bellum quamdiu duraverit XI, 37, 7. Medica praeda XII, 40, 2.
- Medius, Larisae princeps, bellum gerit cum Lycophrone Phraeorum tyranno XIV, 82, 5, 6.
- Medius Thessalus Alexandri M. amicus XVII, 117, 1.
- Medius nauarchus e Phoenice ab Antigono in Phrygia castra habente accessit Pydnaeorum naves 36 una cum viris in potestatem redigit XIX, 69, 3. Miletum in libertatem vindicat 75, 4. Oritis a Cassandro obsessis auxiliatur 75, 7. Cum Ptolemaeo in Graeciam mittitur 77, 2. In Asiam revocatur 77, 5. Dux navium Phoenicum et Atheniensium in proelio ad Salaminem inter Demetrium et Ptolemaeum commisso XX, 50, 3.
- Medmaei in Sicilia, quorum pars Messanam colonis frequentat XIV, 78, 5.
- Medocus (Amadocus), Thracum rex, Alcibiadis amicus XIII, 105, 3, cum Thrasybulo foedus facit XIV, 94, 2.
- Medullia, urbs Latinorum a Latino Silvio condita VII, 3 a, 7.
- Medus, Aegei et Medae f., Medorum postea rex IV, 55, 5; secundum alios Medae et regis Asiatici filius 55, 7. Accen a Perse pulsum in regnum restituit 56, 1.
- Medusa, Gorgonum gentis regina, a Perseo debellatur III, 55, 3.
- Megabari, populus Troglodyticus; eius mores III, 33, 1.
- Megabates, Xerxis classis praefectus, ad Magnesiae oram magnam navium partem tempestate amittit XI, 12, 3. Eubocam appellit et Hestiaeam urbem diripit 13, 5.
- Megabyzus, Zopyri f., Babylonem dolo capit X, 19, 2.
- Megabyzus cum Artabazo dux exercitus contra Aegyptios ab Artaxerxe creatur XI, 74, 6; 75, 1; 77, 4. Conf. Artabazus. Persarum exercitus terrestris dux a Cimone clade afficitur XII, 3, 3.
- Megacles, Dionis frater, et fugae comes XVI, 6, 4, 5.
- Megacles Dionysii senioris Syracusarum tyranni animum desperantem monitis suis erigit XX, 78, 3.
- Μεγάλη πόλις* in Libya ab Agathocle capitur XX, 8, 2 seqq., evertitur 8, 6 seq.
- Megallis, Damophili Ennensis uxor, mulier saeva XXXIV, 1, 10; 2, 37. A servis ad poenam trahitur 1, 14, 15.
- Megalopolis in Arcadia conditur XV, 72, 4. Megalopolitani Thebanorum ope tumultum sedant 94, 2. Eorum cum Lacedaemoniis bellum XVI, 39, 1 seqq. Megalopolitanis exulibus reditu in patriam interdictum XVIII, 56, 5. Megalopolitanis, Cassandri sociis, bellum movet Polysper-

- chon 68, 3. Fortissime oppidani se defendunt 70, 71.
- Megapenthes, pater Iphianirae et Anaxagorae regis Argivorum IV, 68, 3.
- Megara, Creontis f. Herculi uxor datur IV, 10, 6. Liberos eius Hercules pater necat 11, 1. Ab Hercule datur Iolao IV, 31, 1.
- Megara in Sicilia IV, 78, 1; XXIII, 4, 1.
- Megarenses Nisaci Siciliae. Ad eos fugit Thrasydaeus ab Hierone victus XI, 53, 5. Memorantur XX, 32, 3.
- Megarenses Graeciae quem locum in proelio navali ad Salaminem occupaverint XI, 18, 2. Eorum partes in pugna Plataica 30 seq. Cum Corinthiis de agrorum finibus contendunt; bello exorto Athenienses auxilio advocant; hostes vincunt duobus proeliis 79, 1 seqq. Ab Atheniensibus deficient; cum Spartanis societatem iungunt; agros populantur Athenienses XII, 5, 2. A foro et portu Athenarum arcentur; ad Lacedaemoniorum intercessionem confugiunt 39, 4. Lacedaemoniorum in bello Peloponn. socii 42, 4.
- Megarum a Pericle vastatur 44, 3. Megaris Cnemus naves deducit 49, 3. Megarenses bello defatigati ad Atheniensium partes transeunt 66. Ab Atheniensibus magna clade afficiuntur XII, 65. Colonia eorum Heraclea Pontica XIV, 31, 3. Lacedaemoniorum socii XV, 31, 2. Civitas eorum turbis intestinis vexata 40, 4. Megarenses in exercitu Chabriae 68, 2. In libertatem eos vindicat Demetrius XX, 46, 2.
- Megarum XI, 17, 2.
- Mel singularis virtutis XIV, 30, 1 seq.
- Melampus, Amythaonis et Aglaiae filius IV, 68, 2. Secundum sacerdotes Aegyptiorum in Aegyptum venit I, 96, 2. Plura ad sacra et mythos pertinentia ex Aegypto in Graeciam transtulit 97, 4. Argivas mulieres ad mentis sanitatem reducit; cuius rei gratia duas regni partes ab Anaxagora rege accipit; Biantem regni socium assumit IV, 68, 3; eius ex Iphianira liberi 68, 4. Melampus Apollini carus VI, 6, 7.
- Melanchaetes Centaurus ab Hercule occisus IV, 12, 7.
- Melanippe, Amazonum imperatrix IV, 16, 3.
- Melanippe, uxor Hippotae, mater Aeoli IV, 67, 4.
- Melanippes et Neptuni f. Boeotus XIX, 53, 6.
- Meleager, Oenci et Althaeae f., aprum Calydonium interficit; pellem suis Atalantae donat; Thestii filios occidit; matris diris perit IV, 34, 3 seqq. Argonauta 48, 4.
- Meleager, dux Alexandri, in proelio ad Arbela XVII, 57, 2. Eius legatio XVIII, 2, 2 seq. A Perdicca capitis damnatur 4, 7.
- Meleager, Pythonis Mediae satrapae amicus et consiliorum socius XIX, 47, 1 seq.
- Meleager, frater Ptolemaei, per paucos dies Macedoniae rex XXII, 4.
- Meletus, Socratis accusator, capitis ab Atheniensibus damnatur XIV, 37, 6.

- Melisseus, rex in Chersoneso Cariae, Triopam Tenagis caede pollutum expiat V, 61, 1.
- Melisseus, pater Idae nymphae XVII, 7, 4.
- Melissus Corinthius, pater Actaeonis, quem vi rapere voluit Archias VIII, 8, 2.
- Melite, insula ad meridiem Siciliae, Phoenicum colonia, describitur V, 12, 2 seq.
- Melitene XXXI, 19 a.
- Melitia, Thessaliae urbs XVIII, 15, 1.
- Melophori in Persarum exercitu XVII, 59, 3.
- Melpomene Musa IV, 7, 4.
- Melus insula alumen alit V, 10, 2; XII, 42, 5. Lacedaemoniorum socia a Nicia obsidetur XII, 65, 2. A Nicia expugnatur 80, 5. Melii trucidantur, ib.; XIII, 30, 6.
- Memmius (Mummius) praetor in Hispania clade afficitur XXXI, 42.
- Memnon, Tithoni et Aurorae filius, ab Assyriis Troianis auxilio missus II, 22, 1. Arcem Susorum extruxit 22, 3. Memnonem sibi vindicant Aethiopes 22, 4. Thessalorum insidiis trucidatus 22, 5. De Memnone fabulae origo IV, 75, 4.
- Memnon Rhodius, qui cum Artabazo a rege Persarum defecerat, reconciliatur Mentoris opera XVI, 52, 3, 4. Sub Dario Codomanno dux conductitorum Cyzicum oppugnat XVII, 7, 2 seqq. Pitane a Parmenione obsessam liberat 7, 9. Eius de belli contra Alexandrum gerendiratione consilium optimum reliquis ducibus haud probatur 18, 2. Memnon in proelio ad Granicum 19, 4, victus Miletum fugit 22, 1. Inde pulsus Halicarnassum se recipit; uxorem et liberos, ut depositum, ad Darium mittit, a quo summus exercitus dux creatur 23, 4 seq. Halicarnassum fortissime defendit 24, 5 seqq. Tandem in summas adactus angustias relicta urbe noctu cum suis in Con insulam transiit 27, 5. Magna pecuniae vi a rege adiutus Chio et Lesbopolitur, Graecisque permultis sibi adiunctis bellum ex Asia in Europam transferre instituit, quum morbo correptus diem obit 29.
- Memnon imperator in Thraciam missus ab Alexandro deficit; arma contra eum movet Antipater XVII, 62, 5.
- Memnonia arx Susorum II, 22, 3. Via ib.
- Memphis, filia Uchorei, mater Aegypti, Memphi urbi nomen dat I, 51, 4.
- Memphis, urbs Aegypti, ad quam sepulta est Isis I, 22, 2. Niloscopium ibi exstructum 36, 11. Equilia inde a Memphi usque ad Thebas 45, 7.
- Memphiticorum philosophorum de causis incrementorum Nili fluvii sententia 40, 1 seqq.
- Memphis ab Uchoreo conditur 50, 3; eius descriptio, ib. In hanc urbem postea regia aula Thebis transfertur 50, 6. Res urbis augentur usque ad Alexandriam conditam 50, 7. Propylaea magna a Moeri rege exstructa 51, 6. Fossae inde a Memphi 57, 1. Vulcani templum, in quo Sesostriis et uxoris eius imagines praegrandes 57, 5. Prope Memphin pyramides 63, 2 seq.

- Memphi cultus deus 66, 10. Memphin Amasis transfert mercenarios 67, 1. Orientale propylaeum exstruit Psammetichus 68, 1. Albus murus prope Memphin XI, 75, 4; 77, 1. Memoratur XV, 43, 1, 3; XVI, 48, 7: 49, 2; 51, 1; XVIII, 34, 6; 37, 4. Eo veniunt legati Rom. XXXIII, 28, 2. Memphitae contra Amyntam Macedonem pugnant XVII, 48, 4.
- Memphites, Ptolemaei Phisconis et Cleopatrae filius XXXIII, 13, a patre caeditur XXXIV, 14.
- Menae (?), urbs Siciliae. V. Neae.
- Menaenum, urbs Siciliae a Ducetio condita XI, 78, 5; XIV, 78, 6.
- Menander, unus ex Athen. ducibus in Sicilia XIII, 13, 2.
- Menandro Lydia provincia a Perdicca assignatur XVIII, 3, 1. Antigoni dux contra Eumenem mittitur 59, 1.
- Menas, post deos primus rex Aegyptiorum I, 45, 1. Eius sobrietas et de populo merita, ibid. et seqq. Panem e loto primus confecit 43, 5. A canibus servat crocodilus 89, 3.
- Mencherinus. V. Mycerinus.
- Mende, urbs Thraciae, ad Lacedaemonios deficit XII, 72, 7; a Nicia et Nicostrato expugnatur 72, 9.
- Mendes s. Marrhus, rex Aegypti, labyrinthum construxit I, 61, 1 seq.; 97, 5.
- Mendesium Nili ostium I, 33, 7; XV, 42, 4.
- Mene (*μηνη*), antiquum lunae nomen III, 57, 5.
- Mene, urbs sacra in Hespera insula III, 53, 6.
- Menedemus, Crotoniatarum dux XIX, 10, 3, tyrannus, amicus Agathoclis XXI, 4.
- Menedemus, Rhodiorum dux, naves multas, quae Demetrio Rhodum obsidenti commeatum advehebant, capit XX, 93, 3.
- Menelaus, Troia redux, Aegyptum appellit I, 56, 4. Euphorbum occidit X, 6.
- Menelaus, Ptolemaei I frater, exercitus imperator, in Cyprum mittitur XIX, 62, 4; XX, 21, 1. Ad Salaminem a Demetrio, Antigoni f., proelio funditur XX, 47, 3; in urbem regressus ad obsidionem tolerandam necessaria parat 47, 7. Machinas Demetrii incendit 48, 6. Ptolemaeo cum Demetrio configenti 60 naves auxilio mittit, at serius 49, 3; 52, 5.
- L. Menenius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 1) XV, 50, 1.
- L. Menenius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 103, 1) XV, 71, 1.
- T. Menenius, consul Rom. (Ol. 77, 1) XI, 53, 1. V. Minunius.
- T. Menenius, consul Rom. (Ol. 83, 4) XII, 22, 1.
- T. Menenius, consul Rom. (Ol. 86, 4) XII, 36, 1.
- Menes Camarinaeus apud Agrigentinos praefecti munus gerens duces oppidanos accusat XIII, 87, 5.
- Menes Pellaeus Babyloniae et finitimis provinciis ab Alexandro praeficitur XVII, 64, 5.
- Menestheus, rex Atheniensium, patrem habuit Peten Aegyptium I, 28, 6.
- Menidas, militum dux, in proelio ad Arbelam vulneratur XVII, 61, 3.
- Menippus, legationis ab Antio-

- cho M. Romam missae princeps, verba facit in senatu XXVIII, 15, 2.
- Meniscus Eumelo Bospori regnum affectanti conductitorum dux XX, 23, 6 et 8.
- Meno Larisaeus dux Thessalorum, qui Cyri expeditioni se adiunxerant XIV, 19, 8. A Tissapherne captus dimittitur 27, 2.
- Meno Atheniensis Olympionica (Ol. 95) XIV, 35, 1.
- Meno, archon Athen. (Ol. 76, 4) XI, 52, 1.
- Meno Pharsalius Graecorum equitum dux Leonatum in Thessalia proelio fundit XVIII, 15, 4. Ab Antipatro vincitur 17, 6. Socios Aetolorum in Thessalia ducens a Polysperchonte clade afficitur proelioque cadit 38, 6.
- Menodotus Perinthius historiarum graecarum auctor XXVI, 4.
- Menoetas, Pythonis et Eumenis amicus, contra Orontobaten et Hippostratum pugnat XIX, 47, 1.
- Menoetius, Actoris f., festum Herculi heroi quotannis celebrandum in Opuntiorum civitate instituit IV, 39, 1.
- Menoetius a Menelao, summo Cypri duce, cum 60 navibus auxilio mittitur Ptolemaco contra Demetrium pugnanti; sed sero venit; re infecta Salaminem regreditur XX, 52, 5.
- Menon, Archagathi interfecto, bellum Syracusanis movere et principatum sibi arrogare instituit XXI, 5, 6. Agathoclem veneno interficit 16. Hiceta et Syracusanis superior 18. Carthaginiensium ope Syracusanos subigit XXI, 23, 8.
- Mentor Rhodius sub Tenne rege in Phoenice mercenariorum dux XVI, 42, 2. Conductitorum ex Aegypto praefectus cum Tenne rege proditionis societatem inicit 45, 1. In pugna ad Pelusium Artaxerxi militat 47, 4. Bubastum aliasque Aegypti urbes subigit 49, 7. Orae maritimae praefectus a rege constituitur; eius cum Bagoa amicitia 50. Maximis muneribus ab Artaxerxe honoratur; urbes et satrapas rebelles regi reconciliat 52.
- Menyllus, dux praesidii, quod Athenarum urbi Antipater imposuit XVIII, 18, 5.
- Mercenarii bellum movent Carthaginiensibus XXV, 2, 1. Quibus ex nationibus eorum turba conflata 22. Saeva eorum in Carthaginienses decreta 3 et 6. Conf. XXV, 6. Carthaginem obsidione cingentes non minus obsidebantur quam obsidebant 4, 1. Fortitudine Poenis nihilo deteriores ob ducum imperitiam damna experiuntur 4, 2. Impietatis poenas luunt 5, 1. Trucidantur ab Hamilcare Barca, qui finem bello imponit 5, 4. Eorum duces Spondius et Mathos; quos vide.
- Mercurius Aegyptius I, 13, 2. Urbem condit 12, 6. Ab Osiride rege magnopere honoratur 15, 9. Osiridis *ἱερογλυφικῆς* 16, 2. Eius inventa 16, 1 seq. et 43, 6. Ab Osiride orbem perlustraturo Isidi tanquam consiliarius adiungitur. Mercurius disciplinarum et artium inventor, ut Aegyptiorum sacerdotes censent, ibid. Ab eo Mneues leges accipit 94, 1. Mercurius *ψυχο-*

- κουρὸς* Graecorum unde originem habeat 96, 6. Lyram invenit III, 59, 2; 60, 4. Mercurius Bacchum ad Nysaeas Nymphas transfert IV, 2, 3. Eius et Veneris f. Hermaphroditus 6, 5. Mercurius ense donat Herculem 14, 3. Mercurii et nymphae f. Daphnis 84, 2. Apollinis et Dianae res gestas in columna aurea apud Panchaeos literis mandavit V, 46, 7. Eius e Rhene filius Saou 48, 1. Mercurius lyram munus nuptiale dat Cadmo 49, 1. Lyra Mercurii et Samothracia Lyrnessum Phrygiae translata postea in manus venit Achillis 49, 4. Mercurius primus suum cuique rei indidit nomen 67, 3. Mercurii munera et inventa 75, 1 seqq.; cur *κοινός*, communis, vocetur, *ibid.*; unde *Ἐκουῆς*, interpretis, audiat §. 2.
- Mercurius. Conf. Faunus. Mercurius planeta II, 30, 4.
- Meriones, filius Moli, nepos Minois V, 79, 4. Ante Troiam pugnat, *ibid.* Conf. Idomeneus. Post Troiae excidium in Siciliam defertur IV, 79, 6.
- Meroe, mater Cambysae, a qua Meroe urbs nominata I, 33, 1.
- Meroe, Nili insularum maxima I, 33, 1. Eius figura et magnitudo 33, 2. Litorum natura diversa 33, 3. Metallorum fodinae; ebeni et lapidum pretiosorum in ea copia, *ibid.* Meroes accolae Nilum nominant Astapum (e tenebris aquam) 37, 9. Meroes sacerdotes III, 6, 1.
- Meroe, urbs Meroes insulae, quam Cambyses conditor a Meroe matre nominavit I, 33, 1.
- Merope, Atlantis in Libya regis f. III, 60, 4.
- Meropidem Alcibiades populatur XIII, 42, 3.
- Merops, Thestii filius, Aristodamidae pater, inter maiores Carani numeratur VII, 15.
- Merus, locus montanus in India II, 38, 4.
- Meschela (s. Maschala), urbs Libyae, quam Graeci Troia huc delati condiderunt. Eam in potestatem redegit Eumachus Agathoclis dux XX, 57, 6.
- Mesopotamiae praefectus Arcesilaus XVIII, 3, 3. Conf. 6, 3. Amphimacho dat Antipater 39, 6. In ea hibernat Antigonus XIX, 15, 6; 17, 2; venatur Dionysius Medus XXXIII, 28.
- Messana, urbs Siciliae, prius Zancle nominata IV, 85, 1. Eius ager peregrinis incolendus datur a Siculis XI, 76, 5. Messanii quid Atheniensium legatis responderint XIII, 4, 2. Messanae triremes aedificat Hermocrates 63, 2. Liberi 114, 2. Messanii cum Rheginis bellum Dionysio inferre moluntur, sed seditione in exercitu orta ultro pacem offerunt XIV, 8, 2; 40, 4. Iis finitimi agri partem donat Dionysius 44, 4. Messana ab Himilcone obsidetur, expugnatur 56—57; solo aequatur 58, 3 seq.; 66, 4; 68, 5. A Dionysio instauratur 78, 5. Nova urbs oppugnatur a Rheginis 87, 1. A Dionysio per Tauromentitas clade affecto deficit 88, 5. Agros vastat Mago 90, 3. Cum Dione militant XVI, 9, 5. Timoleonti accedit 69, 6. Agathoclis contra Messanios expeditio irrita XIX, 65.

- Conf. 71, 6. Urbe potitur Agathocles 102, 1 seqq. Agathocle ad Ecnomum victo ad Hamilcarem deficiunt 110, 4. Messana a Mamertinis occupata Mamertina nuncupatur XXI, 18, 1 et 3; XXII, 1, 2, 3. Ab Hierone et Carthaginensibus obsidetur 13, 7 s.; XXIII, 1, 2 seq. Conf. Messenii.
- Messapii in Italia copias adiungunt exercitui Demosthenis XIII, 11, 1. Cleonymo Spartano se adiungunt XX, 104, 2.
- Messeniaci belli primi origo VIII, 5. Messeniaca bella brevi enarrantur XV, 66, 3 s.
- Messenii in primo bello Messeniaco animos despondentes oraculum Delphicum consulunt, quo puellam ex Aepytiidarum genere sacrificare iubentur VIII, 6. Eorum virtus 13, 1. Bellum secundum contra Lacedaemonios initio fausto geritur successu 27. Messenii et Helotes bellum Lacedaemoniis inferunt XI, 63, 4. Varia fortuna per decennium belligerant 64. A Lacedaemoniis debellati ab Atheniensibus Naupactum incolendam accipiunt 83, 7; XII, 44, 3; Messenii Naupactum incolentes Atheniensium socii XII, 42, 5; 60, 2. His Pylum tutandam tradunt Athenienses 63, 5. Messenii ex Naupacto sexcenti in Coreyraeorum urbe collocantur a Conone praesidium XIII, 48, 6. Messenii Cephallenia et Naupacto a Lacedaemoniis eieci partim in Siciliam profecti Dionysio stipendia faciunt partim in Africam traiciunt, ubi Cyrenaeis exulibus se adiungunt et prope omnes proelio con-
- tra oppidanos commisso occiduntur XIV, 34, 2 seqq. Messenii e Peloponneso, Zacyntho et Naupacto exules Messanam in Sicilia colonis frequentant; inde in Abacainam regionem a Dionysio abducti Tyndaridem condunt 78, 5 seq. Messenii adhuc superstites undique congregati in Messene ab Epaminonda instaurata collocantur XV, 66, 1; urbis vicissitudines recensentur, ibid.; 81, 3. Messenii in proelio ad Mantineam 85, 2. Lacedaemoniorum in eos odium 89, 2. Atheniensium socii XVIII, 11, 2. Messeniace oppida praeter Ithomen sibi adiungit Cassander XIX, 54, 3.
- Metalla in Aethiopiae et Aegypti confiniis describuntur III, 12—14. Conf. Iberi, Britannia.
- Metapontini in Italia XIII, 3, 4. His magnam pecuniae vim obsidesque puellas extorquet Cleonymus, Tarentinorum dux XX, 104, 3.
- Metapontius, cuius uxor Autolyte IV, 67, 5.
- Metapontum, urbs Italiae XVI, 66, 5; eius reges Aeolus et Bocotus IV, 67, 5.
- C. Metellus (Sp. Postumius Albus), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 88, 4) XII, 60, 1.
- Q. Metellus male spernit C. Marium legatum XXXIV, 38. Exul in patriam revocatur XXXVI, 16.
- Q. Metellus Pius, Q. Metelli filius, populum orat ut patrem ex exilio revocet XXXVI, 16. Bello Marsico Venusiam expugnat XXXVII, 2, 10. Exercitus imperium Cinnae tradit XXXVIII, 2.

- Metempsychoseos dogma X, 6.
 Methone in Laconia a Tolmide capitur XI, 84, 6. Ab Atheniensibus oppugnata Brasidae virtute servatur XII, 43, 2 seq. A Nicia communitur 65, 7.
 Methone, urbs Thraciae XVI, 3, 5. A Philippo expugnata solo aequatur XVI, 31, 6; 34, 4.
 Methymna, Macarei filia, uxor Lesbi, nomen dedit cognomini urbi V, 81, 6 seq.
 Methymna, urbs a Macarei filia nomen habet V, 81, 6. Patria Terpandri VIII, 28. Methymnaeorum agris parcunt Athenienses XII, 55, 10. Proditione eam capit Callicratidas XIII, 76, 5; 77, 2. Oppugnat urbem Thrasybulus XIV, 94, 4. Potitur ea Memnon XVII, 29, 2.
 Metion, Eupalami f., pater Dac-dali IV, 76, 1.
 Metonis cyclus 19 annorum II, 47, 6. (Ubi tamen confunditur cum vetusto cyclo annorum octo.) Meton, Pausaniae f., quando cyclum enneadecaeteridis promulgaverit XII, 36, 2.
 Metope, Ladonis f., uxor Asopi; eius liberi IV, 72, 1.
 Metropolis, urbs Euboeae XV, 30, 5.
 Micatani Numidae, acerrimi Carthaginensium adversarii XXVI, 23.
 Micinas Rhodius Olympionica (Ol. 114) XVII, 113, 1.
 Micipsa, Masinissae f., rex Numidarum, filios habet Adherbalem, Hiempsalem, Micipsam XXXIV, 35.
 Micipsa, Micipsae filius, Numidiae rex clementissimus doctissimusque XXXIV, 35.
 Micon, archon Athen. (Ol. 94, 3) XIV, 17, 1.
 Micythus pro liberis Anaxilae Rheginorum tyranni, nondum adultis, regnum administrat XI, 48, 2. Buxentum urbem condit 59, 4. Vir probus Anaxilae filiis tutelae rationes reddit; in Graeciam profectus Tegeae vitam claudit XI, 66, 2 seq.
 Micythus, dux sub Lycisco Acarnaniae a Cassandro praefecto militans, in pugna contra Al-cetam Epiri regem oppetit XIX, 88, 5.
 Midas, rex Phrygiae, Pessinunte Cybeles templum exstruit III, 59, 8.
 Milesii quamdiu maris imperium tenuerint VII, 13. Eorum luxus VIII, 20; virtus X, 25. Milesii in pugna ad Mycalen multum contulere ad victoriam Graecorum XI, 36, 4. Cum Samiis de Priene contendunt XII, 27, 1. Intestinis dissensionibus vexantur XIII, 104, 5. Eorum colonia Sinope XIV, 31, 2. Benigne habentur ab Alexandro XVII, 22, 5. A Medio et Docimo, Antigoniducibus, in libertatem vindicantur XIX, 75, 4. Eorum archontes XXXII, 15, 3.
 Miletum navigat Lysander XIII, 70, 2.
 Milo Crotoniata athleta IX, 14. Eius robur et victoriae; dux exercitus contra Sybaritas XII, 9, 5 seq.
 Miltiadi Lemnus a Tyrrhenis traditur X, 19, 6. Quid responderit Datidis legato 26.
 Miltiades Atheniensis a Miltiade Marathonio XI, 82, 4; XII, 1, 5, genus ducens, pater Euthydices (Eurydices), quae

- Ophellae Cyrenensium principi nupsit XX, 40, 5.
- Miltine, Libyae urbs, quam Eumachus Agathoclis dux capere tentat XX, 58, 1.
- Mimas, Aeoli f., pater Hippotae IV, 67, 3, 4.
- Mindarus Lacedaemoniorum nauarchus XIII, 38, 4; inter Sestum et Abydum ab Atheniensibus vincitur 39 seq. Altero proelio ab Atheniensibus ad Dardanium vincitur 45, 46. A Pharnabazo adiutus Cyzicum cepit 49, 4. Ad Cyzicum victus proelio cadit 50 seqq.; 70, 1.
- Mindyrides Sybarita luxuriae deditus, ut nuptias filiae Clisthenis ambiret, Sicyonem proficiscitur VIII, 19.
- Minervam Aegyptii interpretantur aerem I, 12, 6. Cur virgo et Glaucois et Tritogenia et Iovis e vertice nata dicatur, ibid. §. 6 seq. Graeci olivae inventionem ei tribuunt, quum haec pertineat ad Mercurium, ut Aegyptii contendunt 16, 1. Minervae sacra olea I, 17, 5. Minerva Tritonis custos datur Baccho infanti III, 70, 2; artium inventrix 70, 3. Aegidem monstrum necat 70, 4. Amazones ad Bacchum adversus Titanes adiuvandum incitat III, 71, 3. Herculem recens natum tollit IV, 9, 6. Peplum Herculi donat 14, 3. In Cadmi nuptiis dona offert peplum, tibus et monile V, 49, 1. Fontes ad Himeram aperuit Herculi 3, 4. In Sicilia summopere colitur, ibid. Minervae Lindiae templum a Danao conditur 58, 1; eadem a Cadmo donariis honoratur 58, 3. Ad Tritonem fluvium in Creta nata; unde Tritoniae ei cognomen 70, 2. Ignivomum monstrum necat 3. Minerva olivarum culturam, vestium confectionem, architectonicam, aliasque disciplinas homines docuit; tibus invenit, et alia quae ei *ἐργάτης*, opificis, nomen meruere 73, 7 seq. Minervae aedem extruxit Agathocles Syracusanus; eidem insolentiae poenas luit VIII, 9. Minervae Pronaeae sanum Delphicum XI, 14, 3 et 4; XXII, 11, 5. Minervae Calchioeci templum apud Spartanos 45, 5, 9. Eius statua Athenis a Phidia elaborata XII, 39, 1; 40, 3. Minervae templum Agrigenti XIII, 90, 2. Splendida ei sacra in Asia adornat Alexander XVII, 18, 1. Minervae peplo intendas Antigoni et Demetrii figuras decernunt Athenienses XX, 46, 2. Minervae templum Delphis XXII, 9, 5. Minerva Itonia 11.
- Minnai, Arabiae populus III, 42, 5.
- Minoa, urbs Siciliae IV, 79, 1, a Cretensibus condita 79, 5; V, 84, 1; XVI, 9, 4.
- Minos, Iovis et Europae f. IV, 60, 2, ex Itone Lycastum genuit 60, 3. Eius uxor Pasiphae 77, 1. Siculis ob receptum a Cocalo Daedalum bellum movet 79, 1. Eius in Sicilia mors 79, 2; sepulcrum 79, 3. Ossa eius Theronis Agrigentini temporibus in Cretam remissa 79, 4. Carpathum insulam in potestate habet V, 54, 4. Coitus causa Dictynnam persequitur 76, 4. Tum alias urbes, tum Cnosum, Phaestum et Cydoniam

- condidit 78, 2. Primus Graecorum maris imperium sibi vindicavit 78, 3. Leges, quas tulit, ab Iove in spelunca cum ipso colloquente accepit I, 94, 1; V, 78, 3. In expeditione in Siciliam apud Cocalum regem vitam finivit 78, 4. Pater Deucalionis et Moli 79, 4. Diversas gentes, quae in Creta sedes sumserant, in unam communionem coniungit 80, 3. Asiae litoralis partem occupat et Cycladum plerasque coloniis frequentat 84, 1. Rhadamanthum fratrem regni consortem per invidiam ad extremos imperii fines amandavit 84, 2. Leges fert tanquam ab Iove acceptas I, 94, 1. Eius regnum 97, 5. Minoam condit XVI, 9, 4. Cnos oriundus ab Iove institutus esse dicitur XXXIII, 10. — Minos II, Idae et Lycasti, sec. alios Iovis filius IV, 60, 3; maris imperium tenet, *ibid.*; eius ex Pasiphae liberi 60, 4. Ob Androgei caedem bellum infert Atheniensibus 61. Qui tributum puerorum ei solvere coguntur 61, 4; denuo in Atticam classem ducit, *ibid.*
- Minotaurus in labyrintho I, 61, 3; ab Hercule abductus IV, 13, 4. Pueros puellasque ab Atheniensibus nono quoque anno missos devorat IV, 60, 1; 61, 3. A Theseo occiditur 61, 4. Minotauri parentes 77, 3; stabulum 77, 4.
- L. Minucius Carutianus (Carventanus?), consul Rom. (Ol. 81, 4) XI, 88, 1.
- L. Minucius (Genucius), decemvir Rom. (Ol. 84, 1) XII, 23, 1.
- L. Minucius, decemvir Rom. (Ol. 84, 2) XII, 24, 1.
- T. Minunius (Menenius?), consul Rom. (Ol. 77, 1) XI, 53, 1.
- T. Minucius (Numicius), consul Rom. (Ol. 79, 1) XI, 70, 1.
- Tib. Minucius, consul Rom. (Ol. 118, 4) XX, 81, 1.
- Minucius ab Hannibale victus, homo imprudens XXVI, 3, 3.
- T. Minutius. V. Vettius.
- Minyarum rex Erginus quem Hercules proelio victum occidit IV, 10, 3. Minyae a Thebanis tributum acceperunt XV, 79, 5.
- Misenum Italiae IV, 22, 1.
- Mithrenes, Sardoniorum praefectus XVII, 21, 7. Sardes prodit; ab Alexandro M. Armeniam accipit 64, 6.
- Mithridates eunuchus; Xerxis regis cubicularius, cum Artabano contra regem conspirat XI, 69, 1.
- Mithridatis, Ponti regis, regia Sinope XIV, 31, 2.
- Mithridatis in regno successor Ariobarzanes XV, 90, 3.
- Mithridates Ariobarzani patri in Ponti regno succedit; 35 annos regnat XVI, 90, 2. Dux in exercitu Eumenis XIX, 40, 2. Interficitur, succedit Mithridates filius XX, 111, 4.
- Mithridates, Mithridati patri in regno Ponti succedit XX, 111, 4.
- Mithridates, Ariarathis ex Antiochide filius, postea Ariarathes nominatus, rex Cappadociae, patris amantissimus et philosophiae studiis deditus, amicitiae foedus cum Romanis renovat XXXI, 19, 7.
- Mithridatis legati L. Saturninum reum deferunt XXXVI, 15. Conveniunt eum legati Italorum XXXVII, 2, 11. Cyzicenos effugere studet 22 b.

- Victis Romanorum in Asia du-
cibus urbium studia ad se
convertit 26. Eius cum Rho-
diis pugna navalis 28. Co-
piae eius a Sulla in Boeotia
vincuntur XXXVIII, 6.
- Mithrobarzanes Datamen Per-
sis prodens incepti peenas
luit XV, 91, 3 seqq.
- Mithrobuzanes, Cappadocum
dux, in proelio ad Granicum
cadit XVII, 21, 3.
- Mithrobuzanes ab Ariarathe in
Sophenes regnum restituitur
XXXI, 22.
- Mnaseas Phocensis, Phalaeci
imperatoris legatus, proelio
contra Boeotos commisso ca-
dit XVI, 38, 7.
- Mnasicles Cretensis primum
Thibroni militat, postea ad
Cyrenaeos transfugit XVIII,
20, 1. Conf. 21, 5.
- Mnasippus Lacedaemonius Cor-
cyram missus a Ctesicle Athe-
niensi vincitur proeliansque
cadit XV, 47, 1, 6.
- Mnemosyne, mater Musarum IV,
7, 1. Titanis V, 66, 3. Ratio-
cinandi artem invenit, suum-
que singulis rebus tribuit no-
men 67, 3.
- Mnesithides, archon Athen. (Ol.
80, 4) XI, 81, 1.
- Mneues, primus Aegyptiorum
legislator I, 94, 1.
- Mneuis, taurus Osiridi sacer I,
21, 10; 88, 4.
- Moagetes Bubonensis XXXIII,
5 a.
- Moeris, rex Aegypti, propylaea
borealia Memphi exstruit; la-
cum prope urbem effodit I, 51,
6 seqq. Duas in lacu pyrami-
des ponit 52, 4. Vectigal e
piscatu rediens uxori ad un-
guenta ceterumque ornatum
tribuit 52, 5.
- Moeridis lacus a Moeride rege
effossus I, 51, 6 seq. Eius de-
scriptio et utilitas, ibid. In
medio lacu pyramides duae
52, 4. Piscium ibi copia 52,
5. In eo regum Aegypti se-
pulerum I, 66; 3. Eo fugit
Menas 88, 3.
- Molgii, gens Troglodytica I, 37,
8. Eius de fontibus Nili nar-
ratio, ibid.
- Molycria ab Aetolis expugnatur
XII, 60, 2.
- Molion, Euryti f., ab Hercule
occisus IV, 37, 5.
- Molon, archon Athen. (Ol. 104,
3) XV, 90, 1.
- Molossorum rex Admetus XI,
56, 1, 3. Alcetas XV, 36, 5.
Arymbas XVI, 72, 1. Mo-
lossos proelio vincunt Illyrii;
Molossis auxilia mittunt La-
cedaemonii XV, 13, 2 seq.
Memorantur XVIII, 11, 1.
Conf. Epirotae.
- Molpadia, Staphyli et Chryso-
themidis f., stupratur, in ma-
re se praecipitat, ab Apolline
servata Castabum defertur,
ubi sub Hemitheae nomine
praeclarum habet fanum in
summoque est honore V, 62,
3 seqq.
- Molus, Minois f., pater Merio-
nis V, 79, 4.
- Molyceus, Cassandri dux, in Pe-
loponneso XIX, 54, 4.
- Molyeria XII, 60, 3.
- Momemphis, ad quam Psamme-
tichus collegas suos proelio
vincit I, 66, 12; 97, 8.
- Monimus, Pellam Cassandro tra-
dit XIX, 50, 7.
- Mophis, Taxilis f., se regnum-
que Alexandro tradit, qui re-
gnum ei restituit XVII, 86, 4
seqq.
- Mopsus Thrax a Lycurgo pul-

- sus Amazones vincit III, 55, 10.
- Morgantina, Siciliae urbs a Ducetio capta XI, 78, 5, item a Dionysio XIV, 78, 6. Memoratur XIV, 95, 2; XIX, 6, 2. A servis obsidetur XXXVI, 4, 5 seq.
- Morychides, archon Athen. (Ol. 85, 1) XII, 29, 1.
- Moschion, Antigonilegatus Rhodum missus XIX, 57, 4.
- Moses, Iudaeorum legislator I, 94, 2, et XL, 3, 3 seqq. Eius imago in templo Hierosolymorum XXXIV, 1, 3.
- Mossynoeci, Asiae gens XIV, 30, 5.
- Motya vel Motyum in Sicilia Agrigentorum castellum a Ducetio capitur XI, 91, 1. Recuperatur 91, 5. Vido etiam XIII, 54, 5; 61, 2. Eius agros populatur Hermocrates 63, 4. Triremes ex Motya 88, 4. Carthaginiensium colonia, a Dionysio obsidetur XIV, 47, 6 seqq.; 49, 3 seqq. Expugnatur 53, 4; 54, 4. Eandem Himilco expugnat XIV, 55, 4. Conf. 66, 2; XXII, 10, 4. Motyeni XIV, 48, 2; 52, 1; Motyaei 52, 4, 5, 7; 53, 2, 5.
- Q. Mucius Scaevola praetor in Asia; eius elogium XXXVII, 5; 29, 5.
- Q. Mucius Scaevola pontifex M. caesus XXXVIII, 16.
- Mundi de ortu sententiae physiologorum I, 7.
- Munychia a Thrasybulo occupatur XIV, 33, 2. Praesidio Macedonum non liberata XVIII, 48, 1. Tenet Nicanor 64, 1, 2; 65, 1 seq.; 66, 2; 68, 1; 75, 1; Dionysius XIX, 68, 3; XX, 45, 2 seq. A Demetrio expugnatur 45, 5 seq..
- Mures ex luto nascentes in Thebaide Aegypti I, 10, 3. Murium agrestium multitudo in Italia regionis cuiusdam incolae solum vertere cogit III, 30, 3.
- Musae Osiridis comites I, 18, 4. Iovis filiae, mesen lyrae Apollineae chordam invenerunt III, 59, 6. Bacchi comites IV, 4, 3. Earum parentes, numerus, nomina nominumque ratio IV, 7. In Cadmi et Harmoniae nuptiis tibiis canunt V, 49, 1. Munera a patre iis demandata V, 74, 1. Musarum ludi XVII, 16, 3.
- Musaeus in Aegyptum venit I, 95, 2. Orphei filius, mysteriorum Eleusiniarum antistes IV, 25, 1.
- Musacus gigas ad Iovem transfugit V, 71, 4.
- Musagetes Apollo I, 18, 4.
- Musicanus, rex Indiae, ab Alexandro debellatur XVII, 102, 5.
- Mycalae, urbs Ioniae, ubi proelium commissum, quo Leotychides et Xanthippus Persas profligarunt XI, 34, 3 seqq. Ad Mycalen Panonia celebrabantur XV, 49, 1.
- Mycenae, urbs Argolidis IV, 11, 3; 57, 2. Rex Eurystheus 58, 1. Earum imperio potitus Aegisthus VII, 1 a, 4. Ab Argivis dirutae XI, 65.
- Mycenaei de sacris Iunonis deque Nemeaeis ludis administrandis contendunt cum Argivis, a quibus proelio victi post urbem captam in servitutem rediguntur XI, 65.
- Mycerinus s. Mencherinus, rex Aegypti, pyramidem aedificare coepit, sed opus non absolvit I, 64, 6.
- Mygdon, rex Phrygiae, cum

- Dactylis Idacis in Europam transit V, 64, 4.
- Mylae, castellum in Sicilia, ab Atheniensibus expugnantur XII, 54, 5. Catinenses et Naxios eo mittunt Rhegini XIV, 87, 1. Memorantur XIX, 65, 3. Ab Hierone captae XXII, 13, 1.
- Mylinus, gigas, in Creta ab Iove occiditur V, 71, 2.
- Myndus, Cariae oppidum XX, 37, 1.
- Myrcinus, Edonorum urbs, a Brasida capitur XII, 68, 4.
- Myrina, Amazonum Libycarum dux et regina III, 54, 2 seqq. Cum Horo, Isidis filio, amicitiae foedus init 55, 4. Cumas, Prienen, Pitanam, Mytilenen urbes condit 55, 6. In proelio contra Mopsum et Sipylum cadit 55, 11.
- Myrmidon Atheniensis, Ptolemaei I dux, in Cyprum, inde in Cariam contra Ptolemaeum, Antigoni ducem, mittitur XIX, 62, 4 seqq.
- Myronides, Calliae filius, dux Atheniensium, qui Megarensibus auxilio missus vincit Corinthios XI, 79, 3. Thebanos et Lacedaemonios vincit insigni proelio 81, 6; eius prudentia 81, 4 seq.; Tanagram muris exiit 82, 5. Boeotos fundit ad Oenophyta; Boeotiae urbes fere omnes subigit, Locros debellat, Phocenses vincit, in Thessaliam progressus Pharsaliam obsidet, capere nequit, Athenas redit 83. Laudatur XII, 1, 5.
- Myrrhae arboris descriptio V, 41, 5.
- Myrrhanus, Indorum rex, Barchi contemptor, a deo puni-
tur III, 65, 4.
- Myrtilus, Oenomai auriga IV, 73, 3.
- Myscellus Achaeus ἐκ Πύθης Delphos venit, ubi a deo Crotonem condere iubetur VIII, 17.
- Mysiae naves suppeditat Xerxi XI, 2, 1. Mysiam subigit Ninus II, 2, 3. Mysiae satrapa Orontes XV, 90, 3.
- Myso Oetaeus homo sapientissimus a Pythia declaratur IX, 5, 6 et 7.
- Mysteria Samothracia III, 55, 9; V, 48, 4; 64, 4. Mysteria parva in Herculis honorem a Cerere instituta IV, 14, 3. Mysteriorum in initiatos vis salutaris V, 49, 5. Heroes initiati, Iason, Dioscuro, Hercules, Orpheus, ibid. Mysteria a Cretensibus ad ceteros mortales venere 77, 3. Mysteria Eleusinia, Samothracia, et Ciconum in Thracia memorantur, ibid. Cereris et Proserpinae XIII, 31, 1.
- Mystichides, archon Athen. (Ol. 98, 3) XV, 2, 1.
- Mytilene, soror Myrinae, Amazonum reginae, nomen dat Mytilenae urbi III, 55, 7.
- Mytilene, Macarei filia, a qua urbs cognominis nuncupatur V, 81, 7.
- Mytilene, urbs Lesbi, unde nomen habeat III, 55, 7; V, 81, 7. Condita est a Myrina III, 55, 7. Mytilenaei Athenienses Samum obsidentes adiuvant XII, 27, 4; 28, 2. Mytilene ab Atheniensibus sub Clinippide et Pachete ductibus obsidetur et capitur 55, 3. Incolas omnes supplicio dandos suadente Cleone decernunt Athenienses; mox revocant decretum 55, 8; XIII,

- 30, 4. Praesidium Atheniensium Mytilenae impositum a Lesbii Antandrum profugis bello vexatur 72, 2. Conf. 73, 5. Urbs a Callicratida obsidetur 76, 5; 78, 2; 79, 2—7. Obsidione liberatur 97, 2—100. Mytilenae a Lacedaemoniis deficiunt XIV, 84, 3; XV, 28, 3. Conf. XIV, 94, 4. Urbs a Memnone expugnatur XVII, 29, 2.
- Mytistratus in Sicilia a Romanis ter obsessa, tandem capta et diruta XXIII, 9, 4.
- Myus, urbs Ioniae, Themistocli a Xerxe donatur XI, 57, 7.
- Myus, Syriae urbs XIX, 93, 2.
- Nabarzanes Bessi, qui Darium occidit, comes XVII, 74, 1.
- Nabataeorum populus in Arabia desertis III, 43, 4. Latrociniiis deditus semperque invictus II, 48, 1 seq. In eorum regione saxum permagnum, lacusque bitumen gignens 48, 6 seq. Populi mores, instituta, terra etc. XIX, 94, 2 seqq. Bellum contra Antigoni duces Athenaeum et Demetrium 95, 1—97, 6.
- Nabis, Lacedaemoniorum tyrannus; Pelopem, Lycurgi f., interficit, eius saevitia XXVII, 1. Eius legatio Romam missa XXVIII, 13.
- Napes, rex Scytharum, a quo Napae Scythae nomen habent II, 43, 3.
- Narbo, Galliae urbs, colonia-Romanorum, emporium opportunissimum V, 38, 5.
- Naryx, urbs Locridis XIV, 82, 8; XVI, 38, 3. Aiakis patria; ad Narycem Phocenses a Boeotis proelio funduntur XIV, 82, 8.
- Nasamones, Africae populus I, 37, 11; III, 49, 1; XVII, 50, 2.
- Naupacto Tolmides potitur; Messeniis urbem incolendam tradit XI, 84, 7. Naupactus a Messeniis habitata ab Atheniensium partibus stat in bello Peloponnesiaco XII, 42, 5. Conf. 44, 3; 47, 1; 48, 1. Ab Aetolis bello petitur; praesidio a Demosthene duce firmatur 60, 2 seq. Messeni, Naupactum incolentes 60, 5. Canon sexcentos e Naupacto Messenios ad Corcyrae urbis custodiam relinquit XIII, 48, 6. Conf. XV, 66, 5. Naupactus post Messenios a Lacedaemoniis eiectos Locrensis restituitur XIV, 34, 2. Ex Naupacto Messenii Messanam Siciliae a Dionysio missi 78, 5. Achaeorum praesidio custodia in libertatem vindicatur ab Epaminonda XV, 75, 2.
- Nauplia, Argolidis portus IV, 33, 9.
- Nauplius Augen donat Caribus mercatoribus in Asiam transmittendam IV, 33, 8 seq.
- Nausicles, pater Clearchi XVIII, 64, 5.
- Nausicles, Athen. dux XVI, 37, 3.
- Nausigenes, archon Athen. (Ol. 103, 1) XV, 71, 1.
- Nausinicus, archon Athen. (Ol. 100, 3) XV, 25, 1.
- Nausus Symen insulam tunc desertam occupat V, 53, 4.
- C. Nautius Rufus, consul Rom. (Ol. 77, 3) XI, 60, 1; (Ol. 81, 4) 88, 1.
- Sp. Nautius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 91, 1) XII, 82, 1.
- Sp. Nautius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 91, 4) XIII, 9, 1.
- Sp. Nautius, consul Rom. (Ol. 93, 1) XIII, 68, 1.
- Sp. Nautius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 94, 4) XIV, 19, 1.

- Sp. Nautius, consul Rom. (Ol. 116, 2) XIX, 55, 1.
- Naves longas primus construxit Sesostri I, 55, 2.
- Naxii Otum et Ephialtem pro heroibus colunt V, 51, 2. Naxiorum de Baccho fabulae 52.
- Naxii quamdiu maris imperium tenuerint VII, 13.
- Naxii in Sicilia a Dionysio subiguntur XIV, 14, 1, 5; 15, 2, 3; 40, 1; 68, 3. Eorum terram Siculis dat Dionysius 15, 3; 59, 2. Mylas translati eiciuntur 87, 1 seq. Tauromenium condunt XVI, 7, 1. Ab Hierone urbe eieci in Leontinorum civitatem transscribuntur XI, 49, 1 seq. Atheniensium socii XIII, 4, 2.
- Naxus insula, Bacchipatria III, 66, 3. Olim vocabatur Strongyle; primum occupatur a Thracibus sub Bute coloniae ductore V, 50, 1. Ab Oto et Ephialte, qui Thraeces vicebant, Dia denominatur 51, 2. Thracibus siccitate emigrare coactis, insulam habitabant Cares Latmia pulsi 51, 3. A Naxo, Carum rege, Naxus insula nominatur, ibid. Naxum appellit Theseus, qui ibi relinquit Ariadnen V, 51, 4; IV, 61, 5. Naxus a quibusdam appellata Dionysias, utpote Dionysio carissima 52, 1. Classe valens inter primos a Persis deficit, proelio navali fortiter pugnat, nec non ad Plataeas commisso proelio laudem promeruit 52, 3. Tolmides agros insulae inter cives distribuit XI, 88, 3. Conf. XV, 34, 3.
- Naxus in Sicilia a Dionysio proditione capitur XIV, 15, 2; 66, 4.
- Naxus, Polemonis f., Carum rex, in Diam colonia deducta Naxum insulam nominat V, 51, 3. Eius filius Leucippus, ibid.
- Neae, (Menae?), urbs Siciliae XI, 88, 6. A Graecis condita eiectis Siculis XIV, 88, 1; XVI, 7, 1.
- Neactini Siciliae XXIII, 4, 1. V. Neatini.
- Neander, Macarei f., e Lesbo in Con insulam coloniam ducit V, 81, 8.
- Neapolis Syracusarum XIV, 9, 5; XVI, 69, 3; 72, 2.
- Neapolis in Italia et Roma non subactae sunt ab Hannibale XXVI, 13. Hermaphroditum Neapoli XXXII, 12, 1.
- Neapolis, urbs Libyae, ab Agathocle capitur XX, 17, 2; 44, 1.
- Nearchus Eleates crudelissimus tyrannus X, 17. Ut eum ultus sit Zeno, ibid.
- Nearchus cum classe Alexandri oram maritimam ab Indo usque ad Euphratis ostia legere iubetur XVII, 104, 3 seq. Salmuntem in Carmania appellit, ubi Alexandro quae mirabilia in itinere vidisset narrat 106, 4 seqq. Alexandro vaticinium indicat Chaldaeorum de fatali in urbem Babylonem ingressu 112, 3.
- Nearchus Cretensis Antigoni dux XIX, 19, 4. Demetrio consiliarius ab Antigono adiungitur 69, 1.
- Nearchus ab Agathocle nuntius victoriae de Carthaginensibus in Africa reportatae Syracusas mittitur XX, 16, 3.
- Neatini (secundum libros nonnullos) a Xenodico Syracusanorum militum incursione li-

- berati XX, 32, 1, 2. V. Neac-
tini.
- Nebris in Bacchi amictu quid
significet I, 11, 4.
- Necos, Psammetichi filius, e Pe-
lusiaco Nili ostio fossam du-
cere coepit in sinum Arabi-
cum I, 33, 9.
- Nectanebis, rex Aegyptiorum,
terrae aditus contra Persas
probe munit XV, 42, 1 seqq.
- Nectanebos, Tacho filius, mili-
tibus Aegyptiis a patre prae-
fectus, ipse regnum occupat
XV, 92, 4. A Tacho et Age-
silao regno eiicitur 93, 2. Cum
Phoenicibus contra Persarum
regem rebellibus societatem
init XVI, 41, 3. Proelio ad
Pelusium vincitur 48, 5. Spe
regni abiecta in Aethiopiam
fugit 51, 1.
- Νενομαρτεσιον* ad Avernum la-
cum in Italia IV, 22, 2.
- Neleus, Pyli rex, Neptuni et
Tyrus filius IV, 68, 3. Pylum
condit 68, 6. Herculem Iphiti
caede pollutum expiare recu-
sat 31, 4. E Chloride procreat
liberos duodecim, quorum na-
tu maximus Periclymenus, na-
tu minimus Nestor IV, 68, 6.
Messenes rex XV, 66, 2.
- Nemca, Peloponnesi fluvius, ad
quem Lacedaemonii contra
Bocotos eorumque socios proe-
lium committunt XIV, 83, 2.
- Nemeaeus leo, quem Hercules
interfecit IV, 11, 3 seqq.
- Nemeorum ludorum de admini-
stratione Mycenaei cum Ar-
givis contendunt XI, 65, 2. A
Cassandro editi XIX, 64, 1.
- Neocles, pater Themistoclis X,
31.
- Neogenes, Hestiaeorum tyran-
nus, a Therippida eiicitur XV,
30, 3 seqq.
- Neon, unus ex ducibus Demetrii,
Antigoni f. XX, 52, 4.
- Neoptolemi tragoedi versus non-
nulli XVI, 92, 3 seqq.
- Neoptolemus, sub Eumene co-
piarum dux, ad Antipatrum
et Craterum deficit XVIII,
29, 2. Ab Eumene truncatur
31.
- Neoptolemus, Achillis f. XIX,
36, 4.
- Neoptolemus, rex Epirotarum,
pater Olympiadis XIX, 51, 6.
- Nepenthes pharmacum in Ae-
gypto nascitur I, 97, 7.
- Nephele Centaurorum mater IV,
70, 1, filiis contra Herculem
opitulatur IV, 12, 6.
- Nephereus, Aegypti rex, Lacedaemoniis frumenti vim in
bellum Persicum donat XIV,
79, 4.
- Neptunus et Libya procreant
Belum I, 28, 1. Herculi donat
equos IV, 14, 3. Neptuno
pompa in Isthmum ducitur
33, 3. Laomedontis ditioni
monstrum marinum immittit
42, 2. Ex Aethra procreat
Theseum 59, 1, ex Arne Boe-
otum 67, 2, e Tyro Peliam et
Neleum 68, 3, ex Corcyra
Phaeram 72, 3, ex Salamine
Cychreum, Salaminis insulae
regem 72, 4. Neptuni ara in
Isthmo 73, 4. Neptunus Mi-
noi succensens Pasiphaeae
uxori tauri amorem iniecit
77, 2. Neptunus e Syme pa-
ter Chthonii V, 53, 1. A Rhea
Telchinibus et Caphirae Ocea-
nidi educandus traditur 55, 1.
Ex Halia gignit septem libe-
ros, inter quos Rhodus filia
55, 4. Ex Himalia filios in
terra abscondit 55, 7. Neptu-
ni fanum in Rhodo a Cadmo
conditum 58, 2. E Canace

- pater Triopae 61, 3. Saturni et Rheae f. 68, 1. Secundum Cretenses primus classem instituit, unde postea pro maris deo habitus est. Idem equos primus domuit (*ἄριος*) 69, 4. Eius amicus Xanthus Titan VI, 3. Templum in Tainaro XI, 45, 4. Corinthi XVI, 80, 6. Neptuno sacra facit Hamilcar XI, 21, 4. Neptuno turbam victimarum in mare demergit Himilco XIII, 86, 3. Neptuno Heliconio Panonia celebrantur XV, 49, 1 seq. Neptuni et Melanippes f. Boeotus XIX, 53, 6.
- Nesiotis. V. Insularis.
- Nessus Centaurus vim Deianirae inferre tentans ab Hercule occiditur IV, 36, 4.
- Nestor, Nelei et Chloridis filius natus minimus IV, 68, 6. Herculem expiandum esse patri suadere studet 31, 4. Messenes rex XV, 66, 2.
- Nestus, fluvius Macedoniae XXXI, 8, 8.
- Nesus Syracusarum XI, 67, 8; 68, 3; 73, 1; 76, 1; XIII, 9, 6; XIV, 7, 2, 5; 8, 3; XVI, 11, 5; 12, 5; 68, 3; 69, 3; 83, 2.
- Nicaea, urbs Corsicae ab Etruscis condita V, 13, 4.
- Nicaea, oppidum ad Thermopylas XVI, 59, 2.
- Nicaea, urbs ad Acesinem Indiae fluvium ab Alexandro condita XVII, 95, 5.
- Nicaeam, Antipatri filiam, ducit Perdiccas XVIII, 23, 3.
- Nicander post Chariclem rex Lacedaemoniorum VII, 8, 4.
- Nicanor, Parmenionis f., dux Argyraspidum in proelio ad Arbela XVII, 57, 2.
- Nicanor Stagiritas ab Alexandro M. cum epistola de revocandis Graecorum exulibus Olympiam mittitur XVIII, 8, 3.
- Nicanor, pater Balacri satrapae a Larandensibus interfecti XVIII, 22, 1.
- Nicanori Cappadocia ab Antipatro assignatur XVIII, 39, 6.
- Nicanor, Ptolemaei I dux, Syriam et Phoenices urbes in potestatem redigit XVIII, 43, 1.
- Nicanor, Cassandri frater, ab Olympiade necatur XIX, 11, 8.
- Nicanor a Cassandro Munychiae praefectus dolo occupat Piraeum et Cassandri partes tuetur XVIII, 64. Olympiadis litteris Munychiam et Piraeum Atheniensibus reddere iussus rem procrastinat 65. A Cassandro ad Hellespontum missus a Clito vincitur 72, 3 seqq. Mox Antigoni classe adiutus Clitum clade afficit 72, 8. In Piraeum redux a Cassandro dolo interimitur 75, 1.
- Nicanor Mediae dux arma contra Seleucum Babylonem reducem movens funditur XIX, 92, 1 seqq.; 100, 3.
- Nicephorium ad Pergamum diripit Philippus XXVIII, 5, Prusias XXXI, 35.
- Niceratus Atheniensis, Niciae pater XII, 65, 1; 83, 5.
- Niceratus Atheniensis, Niciae filius, a triginta tyrannis necatur XIV, 5, 5.
- Nicetes, archon Athen. (Ol. 112, 1) XVII, 40, 1.
- Nicias. V. Nicon.
- Nicias, Nicerati f., Atheniensium dux Melum obsidet: inde in Boeotiam profectus Tanagraeorum agros vastat, Thebanos proelio fundit; Locridis oras populatur, Corin-

- thios his vincit; Crommyonem expugnat, Methonem munit, Cythera capit, Thyreas diruit, captosque Aeginetas mittit Athenas XII, 65. Cum Nicostrato Menden expugnat; Scionen obsidet 72, 9. Bellum Siciliense dissuadet 83, 5 seq. Dux creatur 84, 3; XIII, 1, 2. Cum Lamacho Syracusas oppugnat 7, 3 s.; 8, 6. Demostheni reditum suadenti refragatur 12, 2; eius superstitio 12, 7. Ad summum de salute certamen fortiter subeundum copias exhortatur 15, 1 seqq. Post cladem copias per mediterranea ad socias urbes abducere instituit 18, 2. Capitur 19, 2; necatur 33, 1. Eius filius Niceratus XIV, 5, 5.
- Nicocles Euagoram regem occidit XV, 47, 8.
- Nicocles, vel potius Nicocreon, Paphiorum rex, occultam cum Antigono societatem init; quare Ptolemaei iussu vita se abdicare cogitur XX, 21, 1 seq. Eius uxor Axiothea 21, 2.
- Nicocles, archon Athen. (Ol. 119, 3) XX, 106, 1.
- Nicocrates, archon Athen. (Ol. 111, 4) XVII, 29, 1.
- Nicocreon, Cypri regulus, societatem cum Ptolemaeo contrahit XIX, 59, 1; 62, 5. Ab eo Cypri insulae praefectus creatur 79, 5. V. Nicocles.
- Nicodemus Atheniensis sub Conone dux classis Persicae XIV, 81, 4.
- Nicodemus, Centoripinorum tyrannus, Timoleontis metu fugit XVI, 82, 3.
- Nicodorus, archon Athen. (Ol. 116, 3) XIX, 66, 1.
- Nicolaus, senex Syracusanus; eius pro captivis Atheniensibus oratio XIII, 20 seqq.
- Nicolaus psaltes XXXII, 15, 5.
- Nicomachus, archon Athen. (Ol. 109, 4) XVI, 74, 1.
- Nicomachus, amasius Dimni, coniurationem ab hoc contra Alexandrum initam Cebalino fratri aperit XVII, 79, 2.
- Nicomedes, Lacedaemoniorum dux, Phocenses proelio vicit XI, 79, 6.
- Nicomedes, rex Bithyniae, Prusiam patrem bello petit XXXII, 20, ad aras necat 21. A Nicomede auxilia contra Cimbro postulat Marius XXXVI, 3, 1.
- Nicomediam Fimbria exercitui in praedam concedit XXXVIII, 8, 2.
- Nicon (Nicias Livio et Appiano) Perseo thesaurorum custodiae praefectus gazam Phaci asservatam in mare deicere iubetur XXX, 11, 1.
- Nicon, archon Athen. (Ol. 100, 2) XV, 24, 1.
- Nicophemus, archon Athen. (Ol. 104, 4) XV, 95, 1.
- Nicorontes Lusitanus XXXIII, 21.
- Nicostratus Atheniensis cum Nicia Mendam expugnat, Scionen oppugnat XII, 72, 9 seq. Argos missus 79, 1.
- Nicostratus Argivus Artaxerxi Ocho suppetias ferre contra Aegyptios mittitur; eius mores XVI, 44, 2; 47, 3; 48, 3.
- Nicoteles Corinthius, Syracusanorum dux ab Aristo Spartanano necatur XIV, 10, 3.
- Nicoteles, archon Athen. (Ol. 97, 2) XIV, 97, 1.
- Nileus rex Nilo fluvio nomen dedit I, 19, 4; 63, 1.
- Nilopolis Aegypti I, 85, 2.

- Niloscopium in Memphi exstructum I, 36, 11.
 Nili fluvii natura fecundans I, 9, 1; 19, 1. Fluvii nomen antiquum Oceane, graece Oceanus 19, 4. Conf. 12, 6. Deinde Aquila dictus; tum Aegyptus, ibid.; tum Nilus a Nileo rege, ibid. et 63, 1. Meroes insulae accolis Astapus dicitur 37, 9. Nili insula ad Aethiopiae fines, in qua Osirim et Isin sepultos esse aiunt 22, 3. Nili cursus directio 32, 1; anfractus, cursus longitudo 32, 2; riparum natura 32, 4 seqq.; cursus placidus 32, 7; cataractae 32, 8; 30, 2; insulae, quarum maxima Meroe 33, 1 seqq. Delta 33, 5. Ostia septem 33, 7. (XV, 42, 2.) Ostia minora manu facta 33, 5. Pseudostomum XX, 75, 4. Bestiae, crocodilus, hippopotamus, piscium copia I, 35. Exundatio; incrementa quando incipiant, quando desinant 36, 1 seqq. (XV, 43, 4.) De rei causis sententiae variorum 38 s. Nili fontes ignoti 37, 7. De iis veterum coniecturae, ibid. Nilo aggeres opponit, multasque ex eo fossas ducit Sesostris 57, 2. Nilus ex Aethiopia limum defert III, 3, 2. Sepulcrum II, 7, 1. Ab eo historicum orsus Ctesias XIV, 46, 6. Escensiones ad Nilum XVI, 43, 2; 46, 6.
 Ninus Assyriorum rex cum Ariæ Arabiae rege societatem init II, 1, 5. Babyloniam subigit 1, 7; Armeniam, cuius regnum tamen concedit Barzanae 1, 8; Pharnum Mediae regem vicit et cum familia in crucem agit 1, 10. Omnes Asiae populos praeter Indos et Bactrianos septemdecim annorum spatio in potestatem redigit 2, 1. Populorum e Ctesia recensens §. 2. Ninum urbem ad Euphratem condit 3. Denuo in Bactrianam ingentem exercitum ducit 5, 3 seqq. Semiramidis ope Bactrianorum urbem expugnat; Semiramidem uxorem ducit 6. Ex ea gignit Ninyam; regnum ei relinquit 7. Nini frater Picus rex Italiae VI, 5.
 Ninus urbs a Nino condita II, 3. Eius magnitudo et murorum firmitas, ibid. Euphratis exundatione vastata; ab Arbace capitur 26, 9; 27, 2 seqq. Conf. XVII, 53, 4.
 Ninyas, Nini et Semiramidis filius, rex Assyriae II, 7, 1; 15, 4. Semiramidi insidiatur 20; vitam in desidia et voluptate transigit 21.
 Niobe, Phoronei f., prima mortalium ab Iove amata IV, 14, 4.
 Niobe, Tantali f., mater liberorum 14, quos Latonae iussu occidunt Apollo et Diana IV, 74, 3.
 Nireus, Charopi et Aglaiae filius, vir formosissimus, rex Symae insulae atque Cnidiae partis, Agamemnoni auxiliaturus contra Troiam proficiscitur V, 53, 2.
 Nisaea, Megarensium navale XII, 66, 3; 67, 1; XIII, 65, 1. A Nicia occupatur XII, 80, 5.
 Nisaci Megarenses. V. Megarenses.
 Nisus, Alcetae Epiri regis f., una cum patre ab Epirotis trucidatur XIX, 89, 3.
 Nisyrii a Lacedaemoniis deficiunt XIV, 84, 3.
 Nisyris insula terrae motu in-

- festatur; in potestate tenetur a Thessalo et Antipho Phidippoque, Coum regibus V, 54, 3. Peste incolae percunt omnes; postea Rhodii eo coloniam ducunt, *ibid.*
- Nittus (T. Agrippa?) Menenius, consul Rom. (Ol. 87, 1) XII, 37, 1.
- Noctuae ab Agathocle in castris emissae, ut militi animum adderent XX, 11, 3.
- Nolam capiunt Romani XIX, 101, 3. Conf. XXXVII, 2, 11; 2, 13.
- Nolani sociali bello contra Romanos pugnant XXXVII, 2, 4.
- Nomades a Graecis nominantur Troglodytae III, 32, 1.
- Nomae (Noae?), urbs: Siciliae XI, 91, 3.
- Nomius, Aristaei cognomen IV, 81, 1.
- Nora, in Cappadociae et Phrygiae finibus castellum, in quod Eumenes confugit; ab Antigono obsidetur XVIII, 41 seq.; 50, 4; XIX, 44, 2.
- C. Norbanus. V. Urbanus.
- Notium, Aeolidis in Asia urbs, ad quam Athenienses a Ly-sandro proelio navali vincuntur XIII, 71, 1, 4.
- Nova Carthago in Hispania ab Hasdrubale condita XXV, 12.
- Novem turres in Sicilia, ubi Gelonis corpus sepultum XI, 38, 4, ab Agathocle destruuntur, *ibid.*
- Nuceria, quae Alfaterna vocatur, a Romanis deficit XIX, 65, 7. Conf. XXXVI, 2; 2 a.
- Numa Pompilius, rex Romanorum, pacis amans, Pythagorae discipulus VIII, 14.
- Numantia in Hispania eversa XXXII, 4, 5.
- Numantini arma tradere paci-
- scuntur; subita poenitentia capti bellum continuant XXXIII, 16. Lagnitanorum socii post captam Lagni urbem benigne habentur a Pompeio 17.
- T. Numicius, consul Rom. V. Minucius.
- Numidae in exercitu Carthaginiensium XIII, 80, 3. Zuphones XX, 38, 2. Conf. 55, 3.
- Numitor, Procae Silvii filius, Amulii frater natu maior VII, 3 a, 12; VIII, 2.
- L. Numitorius, tribunus plebis XI, 68, 7.
- Nymphae Arethusam fontem Dianae aperiunt V, 3, 5. Nymphae Telchiniae in Ialyso urbe 55, 2.
- Nymphodorus a Dinocrate, Syracusanorum exulum duce, ad capiendam proditione urbem Centoripinorum missus, fraude a praesidiariis detecta occiditur XIX, 103, 2 seqq.
- Nysius Neapolitanus a Dionysio cum navibus et comaeatu ex Italia Syracusas missus proelio navali funditur XVI, 18. Conviviis indulgentes subito impetu opprimit 19; a Dione repellitur 20.
- Nysa, urbs Arabiae felicis, ubi Osiris educatus I, 15, 6, 8; 27, 3.
- Nysa, ubi Bacchus natus, non procul ab Aegypto fluvio III, 59, 2; 64, 5; 65, 7; 66, 3. Nysaei III, 59, 2.
- Nysae antrum inter Phoenicen et Nilum IV, 2, 3.
- Nysa in India ab Osiride conditur I, 19, 7.
- Nysa, urbs in Libyae insula, quam Triton amnis circumfluit III, 66, 3; 68, 5.

- Nysaeae Nymphae, quae Bacchum educant IV, 2, 3 seq.
- Nysaeus Dionysus I, 27, 3.
- Nysaeus, filius Dionysii senioris XVI, 6, 2.
- Nysium, Thraciae locus, ubi Maenades a Lycurgo occisae III, 65, 5.
- Oarius, dux servorum rebellium in Sicilia XXXVI, 3, 4.
- Obeliscos duos in expeditionis suae memoriam erigit Sesosis I, 57, 5. Alios duos deo Heliopolitano exstruit Sesosis II, I, 59. Obeliscus a Semiramide in Babylonia erectus II, 11, 5.
- Oceane (Oceanus), antiquum Nili nomen I, 19, 4.
- Oceani insula II, 47, 1.
- Oceanis, Panchacae insulae urbs V, 45, 2.
- Oceanitae advenae in Panchaea insula V, 42, 4.
- Oceanus Aegyptiorum in mythologia est Nilus I, 12, 6.
- Oceanus Homero dicitur Nilus I, 96, 7. Oceani et Tethyos filius Peneus (Thessaliae fluvius) IV, 69, 1. Asopus 72, 1. Filia Caphira V, 55, 1. Oceanus Titan 66, 3. Ei ad Indiae ostia aram posuit Alexander M. XVII, 104, 1.
- Oceanus Indicus; quae in eo mirabilia viderit Nearchus XVII, 106, 6 seq.
- Ochimus, Solis e Rhodo filiorum natu maximus, penes quem regia potestas V, 56, 5; 57, 7; uxor eius Hegetoria, filia Cydippe.
- Ochus. V. Artaxerxes Ochus.
- Ocnus; de eo Aegyptiorum fabula I, 97, 3.
- Ocranes Medus, Pythonis amicus, contra Orontobatem et Hippostratum pugnans cadit XIX, 47, 3.
- Cn. Octavius (de rege Perseo navalem) triumphum agit XXXI, 8, 10. Cn. Octavius legatus ab Leptine occisus 29, 30.
- Octavius quid in re Gracchana fecerit XXXIV, 7. Contra populi suffragia tuetur cum C. Gracchus 25, 2.
- Octavii cum Metello, qui exercitus imperium Cinnae traderat altercatio XXXVIII, 2.
- Oculus in litteris hieroglyphicis quid significet III, 4, 3.
- Odessus, urbs Thraciae inter Apolloniam et Callatiam XX, 112, 2, a Lysimacho obsidetur XIX, 73, 3.
- Odrysae in Alexandri exercitu XVII, 17, 4.
- Oeager Thrax Charopis f., Orphei pater III, 65, 6; IV, 25, 2.
- Oechaliae rex Eurytus IV, 31, 1.
- Oechalia ab Hercule capta IV, 37, 5.
- Oecles, Amphiarai f., Herculis in expeditione contra Laomedontem comes IV, 32, 3.
- Oecles, Antiphatae et Zeuxippae f.; eius ex Hypermnestra liberi IV, 68, 5.
- Oedipodis, Laio et Iocaste nati, historia IV, 64, 1 seqq.
- Oeneus, pater Deianirae IV, 34, 1; 37, 4; Meleagri 34, 3; e Periboea pater Tydei 35, 1; 65, 2.
- Oenia (f. Ornia), Asopi et Metopes filia IV, 72, 1.
- Oeniadae urbs in Acarnania XI, 85, 2; XII, 47, 4. Oeniadarum agri XI, 88, 2.
- Oeniadae, ab Aetolis eiecti Alexandri M. decreto in patriam reducendi XVIII, 8, 6. Oeniadae et alii nonnulli Sauriam commigrant XIX, 67, 4.

- Oenoe in Attica, ubi Androgeos occisus IV, 60, 5.
- Oenomaus, Martis et Harpinae f., pater Hippodamiae; a Pelope certamine curuli victus se ipse interficit IV, 73, 1 s.
- Oenophyta (ad) in Boeotia Boeoti a Myronide vincuntur XI, 83, 1.
- Oenopidae Chii de causis incrementorum Nili sententia I, 41 seq. Aegyptum adiit 96, 2; 98, 3.
- Oenopion, Ariadnae f., a Rhadamantho patre Chium accipit V, 79, 1. Secundum alios patrem habet Bacchum, a quo vini confectionem didicit, ib. A Rhadamantho Chii princeps constituitur 84, 3.
- Oeonus, Licymnii f., Herculis amicus, ab Hippocoontis filiis occiditur IV, 33, 5; 34, 1.
- Oesyne, urbs Thraciae XII, 68, 4.
- Oeta mons IV, 38, 3.
- Oetaei cum Trachiniis bellum multos per annos gerunt XII, 59, 3. Ab Herippida Lacedaemonio sedibus pulsus in Thessaliam migrant, unde post 5 annos in patriam a Boeotis reducuntur XIV, 38, 4. Oetaeis Heraclea ab Iasone datur XV, 57, 2. Macedonum socii XVIII, 11, 1.
- Olenus, urbs Aetoliae IV, 33, 1.
- Olenus, urbs Achaiae IV, 35, 1; 69, 2; V, 81, 4.
- Olympiae versatus Lysias Dionysii legatos ab sacris arceri suadet XIV, 109, 3. Dionysii tyranni carmina risu excipiuntur XV, 7, 2. Olympiae fanum expilat Telesphorus, opes deo restituit Ptolemaeus, dnx Antigoni XIX, 87, 2 seq. Plurima inde aufert Sulla XXVIII, 7.
- Olympiadis primae annus secundum Apollodorum I, 5, 1. Conf. VII, 8, 4. Olympias CIV tanquam a Pisatis curata non memoratur ab Eleis XV, 78, 3.
- Olympias, Thuriorum platea XII, 10, 7.
- Olympiadis et Philippi regis Macedonum filia Cleopatra XVI, 94, 4. Eius frater Alexander, rex Molossorum XVI, 72, 1. Olympias litteris ad Alexandrum in Asiam missis Alexandrum Lyncestem regi suspectum reddit XVII, 32, 1. Hephaestioni infensa XVII, 114, 3. Post Antipatri mortem ex Epiro in Macedoniam a Polysperchonte arcessitur XVIII, 49, 4; 57, 2. Eius ad Eumenem litterae 58, 2, de Eumene 62, 2. Litterae ad Nicanorem 65, 1. Conf. 74, 1. In Macedoniam redux Philippum et Eurydicen, porro Nicanorem, Cassandri fratrem, aliosque Cassandri amicos e medio tollit XIX, 11. Memoratur 23, 2. Contra eam arma movet Cassander 35, 1 seqq. Mulier, Aristonoo contra hostem misso, Pydnam ingreditur, quam urbem Cassandro obsidione cingit 35, 4 seqq.; 36. Olympias in summum discrimen adducta 40, fuga salutem quaerit, sed capitur a Cassandro 50, et necatur 51; XVII, 118, 2. Neoptolemi regis Epirotarum filia XIX, 51, 6.
- Olympici ludi apud Eleos I, 95, 1, ab Hercule instituti III, 74, 4; IV, 14, 1 seqq., ex communi Argonautarum decreto 53, 3 seqq. Ludi ab Hercule, Dactylorum Idaeorum uno,

- non ab Alemenes filio, secundum Cretensium traditionem instituti sunt V, 64, 6. Ad eos quadrigas mittit Dionysius XIV, 109, 1; carmina sua XV, 7, 2. Pisatarum et Eleorum contentio de eorum cura 78, 3. Olynthi celebrati a Philippo XVI, 55, 1. Alexandri in ludis Olympiis promulgatum decretum XVII, 109, 1. Conf. XVIII, 8, 3.
- Olympii dii IV, 15, 1; 24, 1.
- Olympium ad Syracusas XIII, 6, 4; XX, 29, 3. Syracusis ab Hierone exstructum XVI, 83, 2. Olympium templum Agrigenti describitur XIII, 82. Olympium in Sicilia, quo post urbem a Carthagine incensam Agrigentini se receperunt XXIII, 18, 2.
- Olympius dictus Pericles, q. v.
- Olympus Iovis Aegypti regis magister III, 73, 4.
- Olympus Triphylius, mons Panchaeae insulae V, 44, 6.
- Olympus, mons Thessaliae, ad quem Dores habitabant V, 80, 2.
- Olympus cum Cybele gignit Alcen V, 49, 3.
- Olynthii cum Bottiis Athenienses clade afficiunt XII, 47, 3. Atheniense praesidium e Mecyberna urbe eiciunt 77, 5. Olynthiis propinquum ipsis agrum donat Amyntas XIV, 92, 3. Bellum iis movet Amyntas XV, 19, 2; 20, 3. Fortissime se defendunt, sed postremo Polybiadae se dedere coguntur 21—23. Potidaeam iis tradit Philippus XVI, 8, 3. In Olynthum urbem Chalcidenses commigrant auctore Perdicca XII, 34, 2. Urbs a Philippo capitur XVI, 53;
- XXXII, 3, 2. Olynthios adhuc superstites in Cassandrea urbe collocat Cassander XIX, 52, 2; 61, 2.
- Omphale, Iardani f., Maconum s. Lydorum reginae, servit Hercules IV, 31, 5. Omphale mater Lami 31, 8.
- Omphalus et Omphaleus campus in Creta ad Tritonem fluvium, unde nomen acceperit V, 70, 4.
- Onchestus, urbs Boeotiae XVII, 10, 4.
- Onites. V. Hodites.
- Onnes, Syriae praefectus, Semiramidem ducit II, 5, 1; cum qua liberis gignit Hyapatem et Hydaspem, ibid. Contra Bactrianos cum Nino profectus uxorem arcessit 6, 5. Nino cum cedere coactus laqueo gulam frangit 6, 10.
- Onomarchus Phocensis, Philomeli collega, post huius necem summus exercitus imperator XVI, 31, 5. Eius filius Phalaccus 38, 6. Onomarchus in Philomeli coeptis persistit 32, 3 seq. E somnio fausta omnia capit 33, 1. Tum vitum corruptione socios sibi adiungit 33, 2; Thronium expugnat; Amphissenses, Doriensium urbes et Orchomenum capit; Chaeroneam obsidens a Thebanis repellitur 33, 3 seq. Lycophroni auxilians Philippum clade afficit; tum Boeotos vincit et Coroneam capit; denuo contra Philippum in Thessaliam progressus vincitur; perit; cadaver affigitur cruci 35; 61, 2. Succedit in imperio Phayllus frater 36, 1. Philomeli et Phaylli frater 56, 5.
- Ophellas, comes Alexandri, de-

- inde Ptolemaei dux, Cyrenas in potestatem redigit XVIII, 21, 7 seq. Postea Cyrenarum princeps; regni ampliandi cupidus Agathoclis promissis ad debellandos cum illo Carthaginienses inducitur; de societate Athenienses per legationem adit XX, 40, 1 seqq. Copiarum numerus; iter per desertam 41—42, 2. Castra Agathoclis assecutus perfide ab eo opprimitur proeliansque cadit; exercitu eius politur Agathocles 42, 3 seqq.; 70, 3, 4.
- Ophiodes (Serpentaria) insula sinus Arabici III, 39, 4, lapide topazio clara, ibid. §. 5 seqq.
- L. Opimius consul in Capitolio senatum habet XXXIV, 28 a. Auro se repensurum Graeci caput promittit 29.
- Opiter Lucretius, consul Rom. (Ol. 89, 3) XII, 73, 1.
- Opuntii annua Herculi sacra faciunt IV, 39, 1. V. Locri.
- Opus, Elidis oppidum XIV, 17, 8.
- Oraculum ab Iove Ammone Semiramidi datum II, 14, 3. Rhodiis XX, 100, 3. Oraculum Herculi datum IV, 10, 7, de sanatione post Iphiti caedem Apollinem consulenti IV, 31, 5; Iolao et Licymnio de Herculis sanatione interrogantibus 38, 3. Corinthiis IV, 55, 1. Athenienses iubet poenas Minoi pendere 61, 2. Oraculum Delphicum Corinthiis datum de Medae liberorum sepultura 55, 1. Laio 64, 1. De deabus Matribus 80, 3. Oraculum de colonia a Thespiadis aliisque Graecis in Sardiniam deducenda V, 15, 3. Oraculum Althaemni Cretensi datum 59, 2; Lycurgo VII, 14, 5; Perdiccae de Aegis condendis 17; Messeniis VIII, 6; Epeunactis 21, 3; Antiphemio et Entimo Gelae conditoribus 23; Chalcidensibus Rhegii conditoribus 23, 2; Sicyoniis 26; Lacedaemoniis a Messeniis victis 27; Arcesilao Cyrenarum regi 30. Responsum Pythiae de tripode aureo interrogatae IX, 3. Oraculum datum Anacharsi Scythae 5, 2. Graecis Cirrham obsidentibus 16; Croeso contra Cyrum bellum molienti 31; Croeso de sanando filio vocis usu orbat 33. Lacedaemoniis de Arcadia occupanda 36, 2; iisdem de loco ubi iaceant ossa Orestis 36, 3; iisdem aliud XI, 45, 8; Thuriorum urbis conditoribus XII, 10, 5; 35, 3; Clazomeniis et Cumaeis XV, 18, 2. Ionibus 49, 1. Philomelo Phocensium duci XVI, 27, 1; Philippo de bello contra Persas suscipiendo 91, 2; Thebanis, qui ab Alexandro defecerant XVII, 10, 3. Agathocli XIX, 2, 3. Responsum Pythiae Gallicae incursionis tempore datum XXII, 9, 1. Oraculum Atalo I datum de tempore per quod regnum staturum sit XXXIV, 13. Oraculum Delphicum, Dodonaicum, Ammonium corrumpere tentat Lysander XIV, 13, 3 seqq. Consulit Tiribazus XV, 8, 3.
- Orationes quomodo in historico scripto adhibendae sint XX, 1.
- Orbelus, mons in finibus Macedoniae XX, 19, 1.
- Orcas Britanniae prom. V, 21, 3.
- Orchomenus in Arcadia ab Argivis expugnatur XII, 79, 2. Praesidio Spartanorum muni-

- tur; proelio ad urbem commisso Lacedaemonii a Lycomedea vincuntur XV, 62, 1 s. Urbem capit Cassander XIX, 63, 5. Polysperchontis praesidio firmata in libertatem vindicatur a Demetrio XX, 103, 5 seqq.
- Orchomenus, Minyarum urbs, ab Hercule diruitur IV, 10, 5. Ager inundatur obstructo ab Hercule fluvio 18, 7. Orchomenii in proelio ad Delium XII, 70, 1. Praesidium urbis a Lacedaemoniis impositum a Thebanis eicitur XV, 37, 1. Orchomenii post pugnam ad Leuctra Thebanis se adiungunt 57, 1. Urbs a Thebanis in ditionem redigitur 79, 3 s. Capitur ab Onomarcho XVI, 33, 4. Conf. 37, 5; 58, 1. Orchomenii ante Thebas XVII, 13, 5.
- (De) Orco fabulae quomodo ortae sint I, 96, 4 seqq.
- Orestis tumulus in Arcadia IX, 36, 3. Messenes rex XV, 66, 2.
- Orestes puer adhuc Archelao in regno Macedoniae succedit; necatur XIV, 37, 5.
- Orestarum rex contra Eordenses bellum gerens Carani auxilium implorat, eique regni partem concedit VII, 16, 2. Orestae in exercitu Alexandri XVII, 57, 2. Orestis XVI, 93, 3.
- Oreum Euboeae occupat Neogenes XV, 30, 3, expulsus 4. Obsidet Cassander, defendunt Telesphorus et Medius XIX, 75, 7. Cassander obsidionem solvit 77, 4.
- Oreus Centaurus ab Hercule occisus IV, 12, 7.
- Orion, vir corporis proceritate insignis, Acten Siciliae portum factis molibus construxit IV, 85, 1.
- Orisso, rex Hispanensis, Hamilcarem in fugam vertit XXV, 10, 3. Vires eius ab Hasdrubale fractae 12.
- Oritarum in India mores XVII, 105, 1 seq. Oritae Leonnati agmen clade afficiunt XVII, 105, 8.
- Orithyia Boreae parit Cleopatram, Zeten et Calain IV, 43, 3.
- Oritis, regio Asiae, in qua Alexandriam urbem Alexander condit XVII, 104, 5.
- Ormenius, Ormeniorum rex, ab Hercule interficitur; filia eius Astydamia captiva abducitur IV, 37, 4.
- Orneae in Argolide XII, 81, 4 seq., a Lacedaemoniis expugnantur XVI, 34, 3; 39, 4.
- Oroetes, Lydiae satrapa X, 15, 4.
- Orontes fl. Syriae XX, 48, 5; XXVI, 19.
- Orontes, mons prope Ecbatana II, 13, 7.
- Orontes, Artaxerxis gener, in bello contra Euagoram dux exercitus pedestris XV, 2, 1. Tiribazum apud regem criminatur; vinctum ad eum mittit 8, 3 seqq.; pacem Euagorae concedit 9, 1. Falsae accusationis damnatus summa ignominia afficitur 11, 2.
- Orontes, Mysiae satrapa, ab Artaxerxe deficit XV, 90, 3. Tachi copiarum summus imperator socios prodit 91, 1.
- Orontes, Armeniae satrapa XIX, 23, 3.
- Orontobates, Mediae satrapa ab Antigono constituitur XIX, 46, 5; 47, 2.
- Orophernes. V. Holophernes.
- Oropia in Boeotia regio XII, 69, 2.

- Oropus, urbs Boeotiae XII, 65; 2; 70, 4; XIII, 34, 3; 36, 4. Seditione laborat; a Thebanis occupatur XIV, 17, 1 seqq. Urbs, quae Atheniensium iuris erat, a Themisone occupatur; mox Thebanis ut depositum traditur XV, 76, 1. Oropiis libertas redditur Polysperchontis decreto XVIII, 56, 6. Urbem capit Cassander XIX, 77, 6; Ptolemaeus Antigoni dux in libertatem vindicat 78, 3.
- Orpheus citatur I, 11, 3; 12, 4. In Aegypto mysteriorum particeps factus, Osiridis historiam ad Bacchum transtulit Cadmeis gratificans 23, 2 et 7. Carminibus et sacris institutis magnam apud Graecos gloriam adeptus est 23, 6. In Aegyptum venit 69, 3; 92, 3. De inferis fabulam confinxit ad rituum similitudinem, quos in Aegypto observaverat 92, 3. Aegyptum adit 96, 2. Mysteriorum ritus aliaque ex Aegypto ad Graecos transtulit 96, 4. Hypaten lyrae chordam invenit III, 59, 6. Ab Oeagro Thrace patre Bacchi mysteria edoctus est 65, 6. Lini discipulus 67, 2, 4. Pater Musaei, poeta et theologus eximius; Argonauta; ab inferis reducit uxorem IV, 25, 2 seqq.; 41, 2. Argonauta diis Samothraciae vota faciens socios e tempestatis discrimine eximit 43, 1. Iterum ventos placat 48, 6.ysteriis initiatus V, 49, 6. Bacchum a Titanibus inter mysteriorum ritus discerptum tradit 75, 4. Cicones in Thracia mysteria docuit 77, 3. Prodigosas de diis fabulas habet VI, 2, 3. Eius aetas VII, 1a. Laudatur VI, 2, 11. Orphica carmina III, 62, 8. Initia 65, 6.
- Orsinome, Eurynomi f., uxor Lapithae, mater Phorbantis et Periphantis IV, 69, 2.
- Orson urbs Lusitaniae XXXIII, 21.
- Orthon Syracusanus ab Agathocle legatus Cyrenen ad Ophellam mittitur XX, 40.
- Ortygia, insula Syracusana Dianae a diis tributa V, 3, 4.
- Oryza in India crescit multa II, 36, 3.
- Osiris, Saturni filius, significat multoculus I, 11, 2. Osiris, antiquissimus Aegyptiorum deus, idem qui Sol Graecorum 11, 1. Eum Graeci nonnulli vocant Dionysum vel Syrium vel Planetem 11, 3. Osiris cum Iside mundum gubernat 11, 5. Eius natura, ib. A nonnullis vocatur etiam Iuppiter, Saturni regis Aegyptiorum secundi filius 13, 4. Osiris, Iovis et Iunonis filius (a coelesti Osiride diversus), post Saturnum avum rex Aegypti Isidem ducit, ib. Frumenti culturam docet 14. Osiris Bacchum significat 13, 5. Thebas s. Isidis s. Diospolin condit 15, 1. Parentibus templum aedificat, duoque minora fana ex auro alterum Iovi coelesti, alterum Iovi Ammoni patri 15; 2. Artium inventores in magno honore habet 15, 4. Nysae in Arabia educatur, hinc et a patris nomine appellatur Dionysus 15, 6. Vitis plantationem invenit 15, 8. Orbem terrarum peragrat ad mitiorem vitae cultum homines adducens 17. Orbem perlustraturus, regni

- administrationem Isidi et Mercurio committit; exercitui Aegyptio praeficit Herculem; provinciarum curatores constituit Busirim et Antaeum 17, 3. Hederam primus invenit 17, 4. Itineris comites ei sunt Anubis, Macedo, Pan, Maron, Triptolemus 18, 1 seq. Primum tendit in Aethiopiam, ubi Satyrorum gentem sibi adiungit 18, 4. Aethiopiam urbibus frequentat, et regionis praefectos constituit 18, 6. In finibus Aethiopiae Nilum aggeribus coercescit 19, 5. Hinc per Arabiam felicem in Indiam proficiscitur, ubi inter alias urbes Nysam condit 19, 6. Ex India per Asiam et Hellespontum in Europam transiit 20, 1. In Thracia Lycurgum interimit et Maronem ibi relinquit §. 2. Macedonem Macedoniae regem dat §. 3. In Attica Triptolemum relinquit 20, 3. Revertitur in Aegyptum, ubi post mortem pro deo colitur 20, 5. In eius honorem mysteria et initiationes condunt Isis et Mercurius, *ibid.* §. 6. Occisus est a Typhone fratre I, 21, 2. Osiridis membra ab Iside collecta sacerdotibus sepelienda traduntur 21, 5. Apis et Mneuis tauri ei dicati sunt 21, 9. Pudenda Osiridis a Typhone in fluvium abiecta 22, 7. Eorum effigies in templis cultae, *ibid.* Sepulcrum in Memphi aut in Nili insula prope Philas esse perhibetur 22, 3. Osirim nonnulli Thebis ex Iove et Semele natum putant; huius erroris origo et occasio 23. Ab Osiride usque ad Alexandrum quot numerentur anni, *ib.* Osirin Graeci modo Sarapin modo Dionysum vel Plutonem vel Iovem vel Panem esse putant 25, 1. Osiridi bellum intulerant Gigantes 26, 7. Osiridis columna cum inscriptionibus 27, 5. Animam Osiridis in Apim taurum demigrasse aiunt 85, 4. Ad monumentum eius rasi homines immolari solebant 88, 4. Osiris sub lupi forma uxori et filio contra Typhonem pugnantibus auxilio venit 88, 6. Osiridis initia et Bacchi eadem 96, 4. Osiris coloniam in Aegyptum ex Aethiopia duxit III, 3, 1.
- Ostanes, Artaxerxis regis frater, Arsanis pater, Darii Codomanni avus XVII, 5, 5.
- Osteodes sive ossium insula ad Siciliam; nominis ratio V, 11.
- Ostracismi origo XI, 55, 1 seq.
- Ostracismi legem Syracusani sanciunt 86, 5. Eius ratio 87, 1 seq. Cur legem mox abolerint 87, 3 seqq.
- Osymandya regis monumentum describitur I, 47—49.
- Otus et Ephialtes Aloei filii, Thraeces in Naxo vincunt; insulam, quae hucusque Strongyle vocabatur, Diam appellant V, 51, 2 seq. Mutua caede occumbunt, *ib.* Pro heroibus coluntur, *ib.*
- Oxathras Dionysio patri in Heraclaeae Ponticae tyrannide succedit XX, 77, 1.
- Oxathres Persa, Darii Codomanni frater, in proelio ad Issum virtutes sua clarus XVII 34, 2. Unus ex satellitibus (*σαβδούχοις*) Alexandri M. 77, 4.
- Oxyartes, rex Bactrianorum, Nini tempore II, 6, 1.

- Oxyartes Bactrianus regionem ad Paropamisum provinciam tenet XVIII, 3, 3 et 39, 6. Eius filia Rhoxane 3, 3. Eumeni se adiungit XIX, 14, 6. Eum loco non movet Antigonus 48, 2.
- Oxydracae, Indiae populus; bellum eorum contra Alexandrum XVII, 98—99.
- Oxythemis, Demetrii regis amicus, in Siciliam missus, ut res Agathoclis exploraret XXI, 15. Agathoclem spirantem adhuc rogo imponit 16, 5.
- Paches, Epicleri filius, dux Atheniensium Mytilenem obsidet XII, 55, 5 seqq.
- Pachynus, Syracusanae dittonis promontorium V, 2, 2; XXIII, 18, 1; XXIV, 1, 8.
- Pactye in Thracia, quo Alcibiades post amissum classis imperium se confert XIII, 74, 2.
- Padi (sive Eridani) in ostia fulmine ictus Phaethon delabitur V, 23, 3.
- Paeonia, Thraciae regio XVII, 8, 1; XXX, 1, 5; 8, 8.
- Paeones Macedoniae agros populantur XVI, 2, 6. Eorum legatos muneribus corrumpit 3, 4; proelio vincit Philippus 4, 2. Paeonum rex cum Illyriis et Thracibus contra Philippum conspirans subito eius adventu opprimitur 22, 3. Paeones rebelles domat Alexander M. XVII, 8, 1. Paeones in exercitu eius 17, 4. Auxiliatur iis Cassander contra Autariatas XX, 19.
- Pagasae a Philippo in potestatem rediguntur XVI, 31, 6.
- Pagondas; Boeotorum dux, Athenienses magno proelio ad Delium commisso fundit XII, 69, 3 seqq.
- Palaestina regio III, 42, 5.
- Palaetyrus XIX, 59, 3.
- Palamedes Diodori Tryphonis dux XXXIII, 28.
- Palatinus Romae collis IV, 21, 1.
- Palatium IV, 21, 3.
- Palibothra, urbs Indiae II, 60, 2.
- Palice, urbs Siciliae, a Ducetio condita XI, 88, 6 et 90, 1.
- Palicorum in Sicilia fanum et quae ibi visuntur mirabilia describuntur XI, 88, 6; 89. Conf. XXXVI, 3, 3. Palicis heroibus sacrificium offert Salvius XXXVI, 7, 1.
- Palladium unde nomen habeat, fr. inc. vol. 2, p. 186, 4.
- Pallantii in Arcadia XV, 59, 2, 3.
- Pallantis Atheniensis filii cum Androgeo familiaritatem contrahunt IV, 60, 4, 5.
- Pallene in Macedonia, ad quam Gigantes ab Iove debellati IV, 15, 1; V, 71, 4. In ea Cassandra XIX, 52, 2. Pallenii XII, 34, 4.
- Palmetum (Φοινικῶν), locus ad sinum Arabicum III, 42, 2. Ibi quinquennale festum celebratur 43, 1.
- Palus, rex Scytharum, a quo Pali Scythae nominati II, 43, 3.
- Pammenes, dux Thebanorum, tumultus in Arcadia componit XV, 94, 2 seq. Artabazo rebeli auxilio venit, pluribusque proeliis victor abit XVI, 34, 2.
- Pamphylia a Nino subacta II, 2, 3. Antigono provincia a Perdicca assignatur XVIII, 3, 1.
- Pamphylii 40 naves Xerxi contra Graecos suppeditant XI, 2, 1; 3, 7. Victi fugiunt 19,

1. Ab Artaxerxe deficiunt XV, 90, 3. In exercitu Antigoni XIX, 69, 1; Demetrii 82, 4.
- Pan ab Aethiopibus colitur III, 9, 2.
- Pan, Osiridis comes; valde honoratur ab Aegyptiis; ei sacra est Chemmo urbs, Graecis Panos polis dicta I, 12, 6; 18, 2. Panes cur in veneratione hominibus sint 88, 3. Panem colunt Aethiopes III, 9, 1. Panum facies V, 28, 2.
- Panara, urbs Panchaeae insulae Iovis Triphyliae templo clara V, 42, 5.
- Panaren, qui cives in Romanos concitaverat, Cretenses tradere iubentur XL, 1, 3.
- Panathenaea IV, 60, 4.
- Panchaeae insulae descriptio V, 42, 1 seqq. Incolarum turba ex plurimis gentibus conflata 42, 4. Eius urbes Panara cum templo Iovis Triphyliae (de quo conf. VI, 2, 6) 42, 5, et 44, 1 seq., Doa, Asterusia 44, 7, Hyracia, Dalis, Oceanis 45, 2. Ad hanc insulam defertur Euhemerus ex sinu Arabico profectus VI, 2, 4. Diis sacra est 2, 5. Panchaeorum respublica et instituta V, 45, 4 seqq.; VI, 2, 10 seq. Panchaeitis V, 45, 1.
- Pancretis, Aloei et Iphimediae filia, a Thracibus rapta Agamesso duci sociatur V, 50, 6. Moritur 51, 2.
- Pancylus Paucus (?) Capuanus civibus suadet ut Hannibali sese adiungant XXVI, 10.
- Pandionis filius Aegeus IV, 55, 4.
- Pandora eadem est quae Rhea, Urani et Titaeae filia III, 57, 2.
- Panicus terror XIV, 32, 3.
- Panonia, festum Ionum Neptuno celebrari solitum XV, 49, 1.
- Panormitanorum agros populatur Hermocrates XIII, 63, 4.
- Panormus, portus sinus Arabici III, 38, 4.
- Panormus Siciliae portus et urbs XI, 20, 2; XIII, 88, 3, 4; XIV, 48, 5; 55, 1, 4; 68, 5; XV, 17, 4; 95, 2. Capitur a Pyrrho XXII, 10, 4; a Romanis XXIII, 18, 4; 19; XXIV, 1, 1.
- Panorum polis XXXI, 17 b. V. Pan.
- Panthoidas Spartanus Clearchum Byzantium tyrannum proelio vincit dominatuque eiicit XIV, 12, 4 seq.
- Panthous, pater Euphorbi Troiani X, 6.
- Panticapaeum, urbs regia Bosphori Cimmerii XX, 23, 8; 24, 4.
- Papas i. q. antea Attis vocatus III, 58, 4.
- Paphiorum in Cypro rex Nicoles XX, 21, 1.
- Paphlagoniae praefectus Cotta sub rege Sardanapallo II, 26, 8; 43, 6; IV, 74, 1. Eius satrapa XIV, 11, 3. Equites ex ea in exercitu Clearchi 22, 5. Eo exercitus Cyri proficitur rediturus 25, 8; 27, 2. Eius maxima urbs Sinope 31, 2. Ea Eumeni provincia assignatur a Perdicca XVIII, 3, 1. Paphlagones in exercitu Darii 19, 4.
- Paphus, urbs Cypri XX, 49, 1. A Ptolemaeo Marienses in eam traducuntur XIX, 79, 4. Ab ea Venus dicta Paphia V, 77, 5.
- Papiria, coniux P. Aemilii; ab eo repudiata XXXI, 27, 3. Scipionis erga eam pietas §. 4.
- C. Papirius, consul Rom. (Ol. 89, 2) XII, 72, 1.
- L. Papirius (Crassus), consul Rom. (Ol. 87, 4) XII, 46, 1.

- L. Papirius Mugilanus, consul Rom. (Ol. 90, 2) XII, 78, 1.
- L. Papirius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 4) XV, 22, 1.
- L. Papirius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 2) XV, 24, 1.
- L. Papirius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 4) XV, 28, 1.
- L. Papirius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 1) XV, 36, 1.
- L. Papirius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 103, 1) XV, 71, 1.
- L. Papirius, consul Rom. (Ol. 111, 3) XVII, 17, 1.
- L. Papirius, consul Rom. (Ol. 111, 4) XVII, 29, 1.
- L. Papirius, consul Rom. (Ol. 113, 1) XVII, 82, 1.
- L. Papirius, consul Rom. (Ol. 114, 1) XVII, 113, 1.
- L. Papirius, consul Rom. (Ol. 115, 3) XVIII, 58, 1.
- L. Papirius, consul Rom. quartum (Ol. 116, 3) XIX, 66, 1.
- L. Papirius, consul Rom. quintum (Ol. 117, 1) XIX, 77, 1.
- M. Papirius Crassus, consul Rom. (Ol. 86, 3) XII, 35, 1.
- M. Papirius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 91, 2) XIII, 2, 1.
- M. Papirius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 91, 4) XIII, 9, 1.
- M. Papirius, consul Rom. (Ol. 93, 1) XIII, 68, 1.
- Sp. Papirius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 3) XV, 41, 1.
- T. Papirius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 1) XV, 50, 1.
- Paradisus ad Bagistanum montem in Media a Semiramide conditus II, 13, 1 seq. Paradisus alter Semiramidis ad Chauonem in Media 13, 3.
- Paraetaca, urbs Mediae XIX, 34, 7. Paraetacene regio II, 11, 1, 2.
- Paraetonium, urbs prope Alexandriam Aegypti I, 31, 2.
- Paralus Carthaginiensis, Minoae urbis praefectus, amicus Dionis XVI, 9, 4.
- Paraschistes (incisor) Aegyptiorum I, 91, 4.
- Parcae Althaeae in somno apparent IV, 33, 6.
- Paria lygdus II, 52, 9.
- Pariani in Mysia Lysimacho se adiungunt XX, 107, 2. Subigit eos Demetrius 111, 3.
- Parisades. V. Parysades.
- Parmenides Camarinaeus stadio vicit Ol. 63, I, 68, 6.
- Parmenides Posidoniata Olympionica (Ol. 78) XI, 65, 1.
- Parmenio Macedo in Asiam missus a Philippo XVI, 91, 2; XVII, 2, 4, 6. Grynium capit, Pitanen oppugnat 7, 9. Erga Alexandrum optime affectus 5, 2. Eius in deliberatione de bello Persis inferendo datum Alexandro consilium 16, 2. Quas copias in Asia duxerit 17, 3. Eius filii Philotas 17, 4, et Nicanor 57, 1. Ad Granicum laevi cornu dux 19, 6. Ad Ciliciae portas occupandas ab Alexandro mittitur 32, 2. Pacis condiciones a Dario oblatas accipiendas esse censet 54, 4. Parmenio in proelio ad Arbela 60, 5. Mediae praefectus; coniurationis in Alexandrum accusatus necatur 80, 1 seqq.; 118, 1.
- Parmenio Mytilenaeus Olympionica (Ol. 117) XIX, 77, 1.
- Parnassus, mons Phocidis XI, 14, 1.
- Paro, Crotoniatarum dux XIX, 10, 3.
- Paropamisadarum in Asia regio describitur; ab Alexandro M. occupatur XVII, 82, 2 seqq. Oxyartae provincia ab Antipatro assignatur XVIII,

- 3, 2; 39, 6; 48, 2. Conf. XIX, 27, 5.
- Paropamisum Asiae montem superat Alexander XVII, 83, 1.
- Parrhasiorum pagi in Arcadia in unam Megalopolin urbem coniiciuntur XV, 72, 7.
- Parrhasius pictoriam artem ad summum provexit XXVI, 1, 1.
- Parsondes Persa ab Artaeo rege offensus ad Cadusios fugit; quorum dux creatus Artaeum proelio vicit II, 33.
- Partheniae Sparta profecti Tarentum condunt XV, 66, 3. Conf. Epeunaetae.
- Parthenius, mons Arcadiae, ad quem Telephum Auge enixa est IV, 33, 9.
- Parthenopaeus, Atlantae f., ante Thebas perit IV, 65, 4.
- Parthenus, Staphyli et Chrysothemidis filia, in mare una cum sorore se deiecit, sed ab Apolline servata Bubastum defertur, ubi divinis honoribus afficitur V, 62, 4.
- Parthi Medis parere recusantes provinciam et urbem Sacis tradunt II, 34, 1. Ad officium reducuntur 34, 2.
- Parthia, Asiae regio XVII, 105, 7. Eius praefectus Phrathaphernes XVIII, 3, 3. In ea mare Hyrcanium 4. Philippo ab Antipatro assignatur XVIII, 39, 6. Conf. XIX, 29, 2.
- Parus insula a Rhadamantho datur Alcaeo V, 79, 2. In Paro paucorum arbitrio subiecta populare imperium restituit Theramenes XIII, 47, 8. Parrii in Pharum insulam coloniam deducunt XV, 13, 4; 14, 1; 34, 3.
- Parysatis, Cyri mater, Tissapherni inimica XIV, 80, 6.
- Parysades vel Parisades Bosphori Cimmerici rex Spartaco fratri succedit XVI, 52, 10. Moritur; Eumeli, Satyri et Prytanis filiorum de regno contentiones XX, 22, 1 seqq.
- Parysades Satyri, Bosphori regis, filius, Parysadae regis nepos, Eumeli avunculi manus effugiens ad Agarum Scytharum regem se confert XX, 24, 3.
- Pasiphae, Solis et Cretae filia, uxor Minois II; eius liberi IV, 60, 4. Tauri amore capitur 13, 4. Ad libidinem eius explendam machinam construit Daedalus 77, 1.
- Pasiphilus, Agathoclis dux, Messanam per dolum capit XIX, 102, 2 seq. Dinocratem et Philonidem exulum duces proelio vincit 104, 2 seq. Ab Agathocle ad Dinocratem deficit XX, 77, 2. A Dinocrate interficitur 90, 2.
- Pasitigris fluvius XIX, 18, 2; 21, 2; 48, 6.
- Passerum multitudo in Media homines alio migrare cogit III, 30, 3.
- Pastophori Aegyptii originem dederunt Cerycibus Atticis I, 29, 4.
- Patara, urbs Lyciae XIX, 64, 5; XX, 93, 3.
- Patrae, urbs Achaiae XII, 48, 1 et 2. Cassandri praesidio occupatas liberat Aristodemus XIX, 66, 3.
- Patrocles, a Seleuco Babylo ni praefectus, adveniente cum exercitu Demetrio cives omnes ex urbe excedere iubet, ipse cum manu sub divo se tutans insidias hosti struere studet XIX, 100, 5.
- Pattala. V. Tauala.
- Pausanias Lacedaemonius, Leo

- nidae pueri tutor, summus Graecorum imperator in proelio Plataico XI, 23, 3; 29, 4. Ei praecipuus virtutis honos post pugnam Plataicam tribuitur 33, 1. Pausanias contra Thebas movet; Thebanos foederis cum Persis initi auctores supplicio afficit 33, 4. Classis praefectus constitutus ad liberandas Graecorum urbes Persarum iugo adhuc pressas cum Aristide in Cyprum navigat, insulamque in libertatem vindicat 44, 1 seq. Deinde in Hellespontum profectus Byzantium liberat 44, 3; occulto amicitiam cum rege contrahit, internuntio Artabazo 44, 4; eius luxuria Persica et tyrannica insolentia 44, 5; militum odio flagrat 44, 6. Foedus cum Xerxe initum quomodo in ephorum notitiam venerit 45, 1 seqq.; in templum Minervae Calchiodoci confugit; inedia ibi perit 45, 5 seq.; duae ei in templo statuae postmodum erectae 45, 9. Eius vituperium 46. Matris Pausaniae virtus 45, 6. Pausanias consilia de prodenda Graecia cum Themistocle communicasse a Spartanis dicitur 54, 2.
- Pausanias, Metonis astronomi pater XII, 36, 2.
- Pausanias, rex Lacedaemoniorum, Plistonactis successor, 14 annis regnat XIII, 75; 1. Cum Agide Atticam invadit, comeatum intercludit, in summas Athenienses adigit angustias 107, 2 seq. Eleis bellum infert, agros eorum vastat XIV, 17, 8 seqq. Cum exercitu Athenas profectus oppidanos et exules reconciliat 33, 6. Phocensibus contra Boeotos auxilio mittitur 81, 1. Induciis cum hoste pactis in Peloponnesum redit 81, 3. In exilium abit 89; succedit filius eius Agesipolis, ibid.
- Pausanias, Aeropo in regno Macedoniae succedit XIV, 84, 6. Ab Amynta occiditur 89, 2.
- Pausanias, Macedo e regi agente oriundus, Thracum opere regnum occupare instituit XVI, 2, 6. Eum a proposito depellit Philippus 3, 4.
- Pausanias Macedo, Philippo regi custodem corporis unus, ab Attalo contumeliis affectus quum ius contra illatam iniuriam non obtineret, in ipsum regem ira incenditur eumque theatrum intrantem confodit XVI, 93, 3 seqq.
- Pausanias, Philippi regis amasius, ab alio Pausania, corporis regii custode, contumelia affectus, in proelio contra Illyrios mortem quaerit XVI, 93, 4 seq.
- Pausanias, Antigoni dux, in Thracia a Lysimacho vincitur; proelio cadit XIX, 73, 6 seqq.
- Pediocrates, Sicanorum dux, ab Hercule occisus IV, 23, 5.
- Pediculorum morbo acridophagi Aethiopes affici solent III, 29, 5 seqq.
- Pedieus, archon Athen. (Ol. 82, 4) XII, 4, 1.
- Pelagonia, urbs Macedoniae XXXI, 8, 8.
- Pelasgi primi litteris usi III, 67, 1. E Thessalia eiciuntur a Deucalionis liberis, quibus auxiliatur Triopas, Solis f., e Rhodo profugus V, 61, 1. Cretae partem occupant IV, 60,

- 2; V, 80, 1. Occupant Lesbum 81, 1. Sub Xantho Argis migrant in Lyciam; hinc in Lesbum insulam 81, 2. Pelasgi quamdiu maris imperium tenuerint VII, 13. Seyro pelluntur a Cimone XI, 60, 2. Deucalioneo diluvio ex Thessalia pulsati XIV, 113, 2. Bello Troiano Boeotos ex Boeotia pellunt XIX, 53, 7.
- Pelasia, antiquum Lesbi insulae nomen V, 81, 2.
- Pelagicae litterae III, 67, 4.
- Pelagiotis IV, 37, 4.
- Pelagus, Asopi et Metopes f. IV, 72, 1.
- Peleus, Aeaci f., e Thetide pater Achillis IV, 72, 6. Phocum fratrem interficit; in Phthiam emigrat, ubi ab Actore expiatus ei in regno succedit, ibid. Xanthum et Balam equos accipit a Neptuno VI, 3.
- Pelias, Neptuni et Tyrus filius, Iolci regnum obtinet IV, 63, 3. Ad aureum vellus e Colchide reportandum Iasonem emittit IV, 40, 3. Iasonem periisse ratus patrem fratremque eius neci dat 50, 1. Medae fraude occiditur 52, 1 seqq. Eius filio Acasto regnum tradit, filias viris clarissimis in matrimonium collocat Iason 53, 1 seq. Peliae filia Alcestis VI, 7, 6.
- Peligni a Romanis debellantur XX, 90, 3. Foedus ineunt cum Romanis 101, 5.
- Pelinnæi in Thessalia abstinere a bello Lamiaco XVIII, 11, 1.
- Pelion, mons Thessaliae IV, 41, 1; 70, 1; 81, 1.
- Pella, Syriae urbs, ubi Demetrius captivus tenebatur XXI, 20.
- Pella, urbs Macedoniae XIX, 50, 3, 6; XXI, 20; XXXI, 8, 8.
- Pellene, urbs Laconiae, ab Arcadibus expugnatur XV, 67, 2.
- Pellenensium naves ab Atheniensibus captae XIII, 40, 5.
- Pellenenses in exercitu Chabriae XV, 68, 2.
- Pelopidas Thebanus cum Epaminonda Boeotarchus expeditionem in Peloponnesum suscipit XV, 39, 2; 62, 4 seq. Contra Alexandrum Pheraeorum tyrannum in Thessaliam missus Larisam occupat; in Macedonia progressus cum Alexandro rege foedus iungit eiusque fratrem Philippum obsidem mittit Thebas 67, 3 seq. In Thessalia ab Alexandro tyranno capitur 71, 2. Liberatur 75, 2. Thessalis contra Alexandrum Pheraeum auxilians proelio vincit pugnansque cadit 80, 4 seqq. Eius virtutes et res gestae brevi recensentur 81, 1 seqq.
- Peloponnesiacum bellum quot annos duraverit XII, 37, 2; 74, 6; 75, 1. (XIII, 107, 5.) Eius belli causae exponuntur 38 seqq. V. Athenienses.
- Peloponnesii ab Hierone advocati Catinam urbem incolis frequentant XI, 49, 1. Cum Lacedaemoniis Atticam invadunt XII, 45, 1. Trachinem cum Lacedaemoniis mittunt colonos 59, 5. Brasidae et Lacedaemoniorum socii 67, 1. Eorum in proelio inter Sestum et Abydum locus in acie XIII, 39, 3; 40, 1 seq.; 45, 1; 50, 3; 51, 3 seq.
- Peloponnesus muro per Isthmum ducto munitur XI, 16, 3. Ter-

- rae motibus et aquarum inundationibus affligitur XV, 48. Rei caussae 49.
- Pelops, Tantali f., pater Eurydices IV, 9, 1. Oenomao victo Hippodamiam ducit et plurimos Peloponnesi populos sibi subiicit 73, 5.
- Pelops, Lycurgi regis Lacedaemoniorum filius, a Nabide occisus XXVII, 1.
- Pelorias vel Peloris, promontorium Siciliae IV, 23, 1; 85, 5; V, 2, 2; XIV, 56, 3, 6; 57, 2; XXIII, 1, 3.
- Pelusiacum Nili ostium fossa manu facta cum sinu Arabico coniunctum I, 33, 8; 67, 1; XV, 42, 2; XX, 76, 4.
- Pelusium, urbs Aegypti I, 57, 4 seq. Pugna ad Pelusium inter Nectanebum et Artaxerxem Ochum XVI, 47 seq. Pelusium obsidet et in deditionem accipit Lacrates Thebanus XVI, 49, 1. Urbe potitur Amyntas XVII, 48, 3; Antiochus XXX, 14. Memoratur XVIII, 37, 3; XIX, 64, 8; 80, 4.
- Peneleos, Hippalcimif. IV, 67, 7.
- Peneus, Thessaliae fluvius IV, 18, 6; XVIII, 16, 6; XXXI, 8, 8. A Peneo rege nomen habet IV, 69, 1; 72, 1; 81, 1.
- Peneus, Oceani et Tethyos f., e Creusa nympa gignit Hypseum et Stilben IV, 69, 1; 81, 1; V, 61, 3. Nomen dat Peneo fluvio IV, 69, 1.
- Pentathlus Cnidius, dux Cnidiorum et Rhodiorum in Siciliam emigrantium V, 9, 2. Eius genus, *ibid.*
- Penthesilea, ultima Amazonum regina, ab Achille ad Troiam caesa II, 46, 6.
- Pentheus, Bacchi contemptor, punitur III, 65, 4; IV, 3, 4.
- Peparethus insula XV, 30, 5, a Rhadamantho datur Staphylo V, 79, 2. Urbs ab Alexandro Pheraeo obsidetur XV, 95, 1.
- Peraea Asiae XX, 97, 5.
- Perdiccas I, post Tyrimmam rex Macedoniae, Delphos legationem mittit VII, 16, 3. Quod ei de Aegis condendis Pythia dederit responsum 17. Ei in regno succedit Argaeus 16, 4.
- Perdiccas II, post Alexandrum I rex Macedoniae VII, 16, 5. Calchidensibus auctor est ut ab Atheniensibus deficiant et in unam Olynthum urbem commigrent XII, 34, 2. Bellum ei movet Sitalces; mox cum eo reconciliatur 50, 51.
- Perdiccas III, f. Amyntae XV, 60, 3, Ptolemaeum Aloritam fratrem necat, eique in regno Macedoniae succedit XV, 77, 5. Ab Illyriis victus cadit XVI, 2, 4.
- Perdiccas, Pausaniam Philippo caeso persequitur XVI, 94, 4. Dux Alexandri ante Thebas XVII, 12, 3. In proelio ad Arbela 57, 2. Vulneratur 61, 3. Hephæstionis corpus Ecbatanis Babylonem deportare ab Alexandro iubetur 110, 8. Ei moriens Alexander anulum tradit 117, 3. Arrhidæo regi regni procurator datur XVIII, 2, 4. Perdiccas post Hephæstionem Alexandro magister equitum fuerat 3, 4. Alexandri mandata Cratero data haud exequenda esse censet 4, 2. Provincias distribuit, *ibid.* Seditiosos milites et Meleagrum capite multat 4, 7; contra Graecos in superioribus Asiae provinciis rebelles Pythonem mittit 4, 8;

- 7, 3. Contra cum foedus iungunt Ptolemaeus et Antipater 14, 2. Ariarathen vincit et Cappadociam Eumeni tradit 16, 1 seqq. Samios extorres in patriam reducit 18, 9. F. Cappadocia in Pisidiam profectus Larandensium et Isaurensium urbes evertit 22. Nicaeam, Antipatri filiam, et Cleopatram sibi matrimonio iungit 23, 2 seq. Antigonum e medio tollendum statuit 23, 3. Contra cum societatem ineunt Antigonus, Craterus, Antipater, Ptolemaeus 25, 4. (Conf. 53, 2.) Eumenem copiarum ex Europa transitum prohibere iubet, ipse in Aegyptum tendit 29, 1. Perdiccae in Aegyptum transitus, res ibi gestae, mors 33—36. Eius frater Alcetas, soror Atalante 37, 2. Ad eum litterae Demadis 48, 2.
- Perdiccas, unus ex Eumenis ducibus, ad Antigonum deficit, sed in ipsa defectione opprimitur XVIII, 40, 2 seq.
- Pergami educatur Hercules, Alexandri M. filius XX, 20, 1. Eo venit Attalus XXXI, 32 a, b. Pergamum, Pergameni XXVIII, 5.
- Periander, Corinthiorum tyrannus, e septem sapientum collegio eiectus IX, 6.
- Periboea, Hipponoi filia, Oenei uxor, mater Tydei IV, 35, 1.
- Pericles Atheniensis, Xanthippi filius, orator praeclarus XII, 1, 5. Peloponnesi partem populatur; Acarnaniae urbes plurimas in ditionem redigit XI, 85 et 88, 2 seq. In Chersonesum profectus agrum ibi inter cives distribuit 88, 3. Euboeos defectores ad obedientiam redigit XII, 7; 22, 2. Samios defectores perdomat 27, 28. Aerarii communis custodiae praefectus multam ex eo pecuniam in privatos usus expendit; rationes reddere coactus, ne fraus aperta fiat, Alcibiade nepote suadente perturbandae reipublicae consilia inquit 38, 2 seqq. Gravissima oratione bellum in Lacedaemonios suadet et de parato copiarum pecuniarumque apparatu magnifice disserit 39, 3 seqq. Olympius audire meretur 40, 5 seq. Exercitum in Peloponnesum mittens ut Lacedaemonii de agrorum Atticorum devastatione desistant efficit; summa pollet auctoritate 42, 6 seq. Megara vastat 44, 3. Iterum in Peloponnesum mittitur 45, 3; accusatur, magistratu removetur, iterum creatur imperator 45, 4. Moritur 46, 1. Patrem Gylippi pecunia corrupisse dictus XIII, 106, 10.
- Pericles, Periclis Olympii filius, unus ex decem ducibus, quos post Alcibiadem ab imperio remotum Athenienses creaverunt XIII, 74, 1. In pugna ad Arginusas 98, 3; 99, 4. Supplicio afficitur 101, 5.
- Periclymenus, Nelei et Chloridis filius natus maximus IV, 68, 6.
- Perilai Agrigentini taurus aeneus inventori perniciosus IX, 19 et 20; XXXII, 25.
- Perilaus, Antigoni dux, a Polyclito vincitur XIX, 64, 5 s.
- Perimela, Amythaonis filia, Antionis uxor, mater Ixionis IV, 69, 3.
- Perinthus, urbs Thraciae, a Philippo obsidetur XVI, 74, 2

- seqq. Oppidanos adiuuant Byzantii et rex Persarum 75, 2.
- Periphas, Lapithae et Orsinomes f. IV, 69, 2. Ex Astyagea pater liberorum octo, quorum natu maximus Antion 69, 3.
- Perpenna Marium Praeneste eripere tentat XXXVIII, 14.
- Perrhaebi Xerxi aquam et terram exhibent XI, 3, 2. In bello sacro contra Phocenses pugnant XVI, 29, 1.
- Perrhaebiae urbes Iason Pheraeus sibi adiungit XV, 57, 2. Memoratur XIX, 35, 3; 36, 6; 52, 6.
- Persae Aegypto potiti I, 44, 3. Cur stolam gestent II, 6, 6. Persarum reges spoliant Aegyptum 9, 9. Persae Arbace auctore a Sardanapallo deficiunt 24, 6. In membranis res antiquas perscriptas habent 32, 4. Nabataeos Arabes nunquam subigere potuerunt 48, 5. Annulos de auribus dependentes gestant V, 45, 6. Graecorum templa expilantes a solo Hemitheae fano in Chersoneso Cariae manus abstinuere 63, 1. Dianam colunt, hinc Persiam dictam 77, 8. Graecorum templa incendunt X, 24, 4. Eorum sub Xerxe rege contra Graecos bellum XI, 1 seqq. (V. Xerxes.) Delphicum templum spoliaturi deorum praesentia repelluntur 14, 3. Eorum classis post cladem Salaminiam primum circa Cumam versatur, inde Samum traiecit, ut hinc Ioniam observet 27, 1. Persarum quot in pugna Plataica caesi 32, 5. Militum in pugna Plataica numerus 30, 1. Eorum clades 31; ex proelio super-
- stites Artabazus per Phocidem incolumes in Asiam reducit 33, 1; ad Mycalen a Leotyichida et Xanthippo vincuntur 34, 3 seqq. Ad Mycalen caesorum numerus 36, 6. Persae quomodo pellices regi adducere soleant 56, 7. A Cimone vincuntur ad Cyprum et Eurymedontem fluvium 60, 6 seqq. Persarum classis ad Cyprum proelio vincitur a Cimone XII, 3, 3 seq. Persarum duplex cum Graecis pax 26, 2. Samiis, qui ab Atheniensibus defecerant, auxiliantur 27, 3. Persae qui immortales vocantur, v. Immortales. Ceterum v. nomina regum Persarum.
- Persephonen cantus dulcedine demulcet Orpheus IV, 25, 4. V. Proserpina.
- Persepolis, urbs Asiae I, 46, 4. Eius praefectus Tiridates XVII, 69, 1. Urbs ab Alexandro militibus diripienda datur 70; thesauri in arce conservati arcisque descriptio 71. Arx incendio ab Alexandro Magnodeletur 72. Memoratur XIX, 21, 2; 22, 1.
- Perses, Solis f., Aetiae frater, rex Tauricae, pater Hecatae IV, 45, 1 seq. Aeten regno eiicit; postea a Medo Medaeae f. trucidatur IV, 56, 1.
- Perseus, Iovis et Danaes f., ex Andromeda pater Electryonis IV, 9, 1. Aegyptum adiit I, 24, 8. Gorgones bello petit III, 52, 4; 55, 3; 40, 1.
- Perseus, rex Macedoniae, in bello contra Romanos equos absque consternatione elephantorum adspectum sustinere docet II, 17, 3. Caedis Demetrii auctor poenam sce-

- leris non effugit XXIX, 25. Ad paternam cum Romanis amicitiam renovandam legatos mittit 30. Abrupolin Thraciae regem in regnum restituere iubetur a senatu Rom. 33. Legati eius cunctique Macedones Roma urbe et Italia excedere iubentur XXX, 1. Perseus Chalestrum expugnat 4. A. Hostilium comprehensurus ab illo eluditur 5 b. Ei se adiungit Cephalus aliique Epirotae 5. Strategemate a Romanis victus XXX, 7, 1. Eius ad Gentium legationes; eius avaritia 9. Ad Diem in Macedonia commorans rei gerendae opportunitatem praetermittit; in balneo nuntium accipit de hostis adventu 10. Pecuniam in mare deiici etnavalia cremari iubet 11, 1. Aureas statuas Dio aufert, urbisque incolas Pydnam secum migrare iubet 11, 2. Gallorum societatem ob avaritiam amittit 19. (Conf. XXXI, 14.) Sexaginta talenta Cretensibus fugae comitibus diripienda dat, sed postea repetit 21, 1. Eius indoles cum Alexandri M. indole comparatur 21, 3s. Captus benigne habetur ab Aemilio 23, 2. In triumpho Aemilii ducitur XXXI, 8, 12. In Albanum carcerem cum familia conicitur 9, 1. Eius ignavia, ibid. §. 3. Iussu Aemilii mitiori custodiae traditur, ibid. §. 4. Eius mors §. 5. Eius filius perhibitus Andriscus 40 a. Eius pellex Callippa XXXII, 15, 5.
- Persiam subigit Ninus II, 2, 3. Asiae provincia XVII, 68, 1. Eius praefectus Peucestes XVIII, 3, 3; 39, 6. Regionis indoles XIX, 17, 3; 22, 3. Satrapia Peucestae ab Antigono adempta datur Asclepiodoro 48, 5.
- Persia. V. Diana.
- Persica arbor ex Persia in Aegyptum translata I, 34, 7.
- Persicum; Cariae castellum, ab Antigono occupatum, recuperat Ptolemaeus XX, 27, 3.
- Persidae IV, 9, 4.
- Perusia, urbs Etruriae, ad quam Etruscos vincit Q. Fabius consul (Ol. 117, 4) XX, 35, 4.
- Perusinis in Etruria inducias concedit Q. Fabius XX, 35, 5.
- Pessinus, urbs Phrygiae, Cybelle templo clara III, 59, 8; XXXIV, 33, 2; XXXVI, 13, 1.
- Pestis, qua Himilconis in Sicilia exercitus afflictus, descriptio XIV, 71. Conf. Athenienses, Carthaginienses.
- Petalismi apud Syracusanos ratio XI, 87, 1 seq. Lex cur antiquata sit 87, 3 seqq.
- Petes, pater Menesthei, regis Atheniensis, origine Aegyptius fuisse dicitur I, 28, 6.
- Petosarapis. V. Dionysius.
- Petra Arabiae in terra Nabataeorum III, 42, 5; XIX, 95, 1s.
- Petra, urbs Macedoniae XXXI, 11, 1.
- Petrini in Sicilia urbem Romanis tradunt XXIII, 18, 5.
- Peucestes Alexandrum ab hostibus pressum magno e periculo eripit XVII, 99, 4. Ei vicies mille sagittarios et funditores Susa adducit 110, 2. Persidis praefectus a Perdicca constituitur XVIII, 3, 3. Item ab Antipatro 39, 6. Summus dux copiarum, quae ex superioribus Asiae provinciis Eumeni se adiunxerunt XIX, 14, 4; 17, 4; principatum affectans in

- Perside socios magnificis epulis excipit 22. Tumorem eius deprimit Eumenes 23. Conf. 37, 6; 38, 1. In proelio contra Antigonum cum equitatu fugam arripit cladisque auctor est 42, 2; 43, 3. Satrapiam ei adimit Antigonus, in locum eius substituens Asclepiodorum 48, 5.
- Peucetiis in Italia Agathocles societate inita naves praedatorias subministrat XXI, 4.
- Phacus, urbs Macedoniae, ubi gaza regia XXX, 11, 1.
- Phaeax, Neptuni et Corcyrae f., pater Alcinoi IV, 72, 3.
- Phacacibus nomen dat, ibid.
- Phaeax Siculus, cloacarum Agrigentinarum architectus XI, 25, 3.
- Phaedo, archon Athen. (Ol. 76, 1) XI, 48, 1.
- Phaedra, Minois f., Theseo nubit IV, 62, 1. Hippolytum amat, calumniatur, se ipsa interficit 62, 2 seq.
- Phaedriades petrae, ad quas Locri a Phocensibus vincuntur XVI, 28, 3.
- Phaeon (Apsephion), archon Athen. (Ol. 77, 4) XI, 63, 1.
- Phaestus, urbs Cretae a Minoe condita V, 78, 2.
- Phaethontis, Solis f., fabula V, 23, 2 seqq.
- Phalaecus, Onomarchi filius, post mortem Phaylli imperator Phocensium; consiliarius ei adiungitur Mnaseas; ad Chaeroneam a Bocotis vincitur XVI, 38, 6 seq. Boeotiam vastat 39, 8. Sacrilegii accusatus ab imperio removetur 56, 3, 7. Denuo ad imperatorium munus evectus ad Philippum de pactione legatos mittit 59, 2. Cum mercenariis in Peloponnesum abit 59, 3. Reliqua eius fata 61, 3 s.
- Phalangiorum et scorpionum in regione Aethiopica multitudo III, 30, 1.
- Phalanthus, princeps conspirationis, quam Lacedaemone moverunt Epeunactae VIII, 21.
- Phalanx Macedonum Philippi XVI, 3.
- Phalaris, Agrigenti tyrannus, Perilaum tauri aenei inventorem merito supplicio afficit IX, 20. Phalaridis dictum 30. Taurus ab Himilcone Carthaginem transportatus, postea a Scipione Agrigentinis restitutus XIII, 90, 4; XXXII, 25. Timaci de hoc error, ib.; XX, 71, 2.
- Phalaridis castellum in Ecnomo colle Phalarium dictum XIX, 108, 1.
- Phalces Temeni f. VII, 14 b.
- Phalericum Atheniensium navale XI, 41, 2.
- Phalinus Zacynthius ab Artaxerxe ad Graecos, qui cum Cyro pugnaverant, missus arma tradi iubet; data ei responsa XIX, 25, 1 seq.
- Phallum cur Graeci honorent I, 22, 7.
- Phameas Poenus cum Scipione colloquens ad Romanos deficit XXXII, 27.
- Phanes a Graecis nonnullis appellatur Osiris I, 11, 3.
- Phanomachus, Atheniensium dux, Thraciam populatur; proelio victus cadit XII, 47, 3.
- Phanostratus, archon Athen. (Ol. 99, 2) XV, 15, 1.
- Pharacidas Lacedaemonius, dux classis Dionysio contra Himilconem auxilio missae XIV, 63, 4. Seditionem Syracusa-

- norum coerces 70, 1 seq. Ad-
 versus Carthaginienses mis-
 sus 72, 1.
- Pharax Spartanus, unus e con-
 siliariis Agidis regis XII, 79, 6.
- Pharax, Lacedaemoniorum nau-
 archus; Cononem frustra op-
 pugnat; cum classe Rhodo ei-
 citur XIV, 79, 4 seq.
- Phareadonii Thessaliae decreto
 regum Macedoniae damnati
 XVIII, 56, 5.
- Pharnabazus satrapa Laceda-
 daemonios pecuniis sublevat
 XIII, 36, 5. Ne Phoenices na-
 ves auxilio iisdem mittat ab
 Alcibiade persuadetur 37, 4;
 42, 4. Cum Mindaro ad Cy-
 zicum vincitur 50 seq. Eius
 amicus Hermocrates Syrac.
 63, 2. Provinciam eius deprae-
 datur Alcibiades 64, 4. Mi-
 lesiis e patria profugis Blau-
 da castellum tradit 104, 6.
 Alcibiadem necandum curat
 XIV, 11. Octo mensium indu-
 cias cum Dercylida facit 38,
 3. Regi suadet ut Conon clas-
 sis imperator creetur 39, 1 s.;
 cum Tissapherne Ephesum ad
 classem se confert. Cauniis
 opitulatur 79, 5. A Conone
 militaris imperii collega ad-
 optatur 81, 7. Cum Conone
 Pisandrum Lacedaemoniorum
 proelio ad Cnidum commisso
 vincit 83, 4 seq. Belli dux con-
 tra Acorin regem Aegyptio-
 rum creatur; Chabriam apud
 Athenienses criminatur, qui
 Iphicratem ei auxilio mittunt
 XV, 29, 3. Iphicratis consiliis
 se opponens efficit ut Persae
 re infecta domum redire co-
 gantur 41—43.
- Pharnaces Delii patria ab Athe-
 niensibus pulsus Adramytium
 incolendum dat XII, 73, 1.
- Pharnaces, Darii Codomanni
 uxoris frater, in proelio ad
 Granicum cadit XVII, 21, 3.
- Pharnaci, Cappadociae regi,
 opem ferre cupit, sed non au-
 det Seleucus XXIX, 24.
- Pharnaces, rex Cappadociae,
 ex Atossa Cambysis sorore
 suscipit Gallum XXXI, 19, 1.
- Pharnus, Mediae rex, a Nino
 victus et cum familia in cru-
 cem actus II, 1, 10.
- Pharsalia Lacedaemoniorum
 praesidio defensa a Medio
 Larisaco subigitur XIV, 82,
 6. Pharsalii Myronidem ab-
 igunt XI, 83, 3, 4.
- Pharus, insula maris Adriatici.
 In ea Lissum condit Diony-
 sius; alteram coloniam eo de-
 ducunt Parii XV, 13, 4. Va-
 stant eam Illyrii 14, 1 seq.
- Pharus, insula Aegypti prope
 Alexandriam I, 31, 2; XVII,
 52, 1; XXXIII, 28, 2.
- Phaselis, urbs Ciliciae XII, 4,
 5, a Ptolemaeo I capitur XX,
 27, 1.
- Phasiani, Asiae populus XIV,
 29, 1.
- Phasis, Asiae fluvius XIV, 29, 1;
 XVII, 77, 1.
- Phatniticum Nili ostium XX,
 75, 5.
- Phayllus, dux Syracusanorum
 contra Tyrrenos emissus; ab
 hoste se corrumpi passus ex-
 lio multatur XI, 88, 4.
- Phayllus Phocensis in Thessa-
 lia a Philippo vincitur; post
 Onomarchi fratris necem sum-
 mus Phocensium dux creatur
 XVI, 35 et 36, 1. Magno mer-
 cenariorum exercitu et socio-
 rum copiis auctus in Boeotiam
 tendit, ubi tribus proeliis vin-

- citur 37. In Locros Epicnemidios movet, quorum urbes nonnullas capit; tabe correptus moritur 38, 3 seqq. Frater Onomarchi 56, 4.
- Pheae in Elide ab Atheniensibus expugnantur XII, 43, 4.
- Phegeus, Indiae rex, regnum Alexandro tradit XVII, 93, 1.
- Phellina, Libyae urbs, ab Eumacho, Agathoclis duce, expugnatur XX, 57, 5.
- Pheneus, urbs Arcadiae, quo Tirynthe pulsus se contulit Hercules cum Alcmene, Iphicle et Iolao IV, 33, 2. Conf. 34, 1; 70, 4; XV, 49, 5.
- Pherae in Thessalia Alexandri XV, 80, 6. A tyrannis Philippo traduntur XVI, 37, 3. Lycophron et Pitholaus tyrannide excidunt 39, 3. Pitholaum tyrannum eiicit Philippus 52, 9. De tyrannis urbis, Iasone, Alexandro, Lycophrone, vide suis locis. Pheraeos in libertatem vindicat Demetrius, eiecto Cassandri praesidio XX, 110, 6.
- Pheraemon, Aeoli f. V, 8, 1. Cum eo Androcles Siciliae regiones usque ad Lilybaeum obtinet V, 8, 1.
- Pherecles, archon Athen. (Ol. 119, 1) XX, 91, 1.
- Pherecydes in Delo insula a Pythagora sepultus X, 3, 4.
- Pherendates, Xerxis regis e fratre nepos, a Cimone ad Eurymedontem devictus proelio cadit XI, 61, 3.
- Pherendates Aegypti administrator ab Artaxerxe constituitur XVI, 51, 3.
- Pheres, Crethaei et Tyrus f. IV, 68, 3. Admeti Thessali pater IV, 53, 1.
- Phialea (i. q. Phigalia) in Arcadia intestinis motibus turbata XV, 40, 2.
- Phidias, statuarum artifex XII, 1, 4; 39, 1; XXVI, 1, 1.
- Phidippus, Thessali filius, frater Antiphi, rex Coum, sub potestate habet Calydnam et Nisyrum V, 54, 1.
- Phidon, Aristodamidae f., Carani pater VII, 15.
- Phila, Antipatri f., Cratero in matrimonium datur XVIII, 18, 7. Postea Demetrii uxor, ab Aristone ad sepulturam accipit ossa Crateri XIX, 59, 3; eius virtus 59, 4 seq. Vestes regias mittit marito Rhodum obsidenti XX, 93, 4.
- Philae in finibus Aethiopiae ad Nilum, locus Osiridi et Isidi sacer I, 22, 3.
- Philemon comicus citatur XII, 14, 2. Eius aetas; fabularum numerus XXIII, 6.
- Philia, nympha Naxia, Bacchi nutrix V, 52, 2.
- Philinus, Agrigentinus historicus, citatur XXIII, 8, 17; XXIV, 11, 1. V. Philistus.
- Philippi, urbs Macedoniae, antea Crenides XVI, 3, 7. A Philippo nomen habet 8, 6. Divites ibi aurifodinae, ibid.
- Philippicus numus aureus XVI, 8, 7.
- Philippis Amazon IV, 16, 2.
- Philippus I, post Argaeum rex Macedoniae; succedit ei Aeropas VII, 16, 5.
- Philippus, Amyntae filius XV, 60, 3, ab Alexandro obses datus Pelopidae, Thebas mittitur 67, 4. Praecipua vitae eius capita paucis recensentur XVI, 1, 3 seqq. Philippus Thebis educatus post

mortem fratrum natu maiorum custodia elapsus regnum suscipere conatur ab Illyriis et Paconibus hostibus pressum, a Pausania et Argaeo aemulis appetitum 2. Macedonum animos firmat; ut Athenienses minus alieni ipsi essent, Amphipolim civitatem suis legibus uti sinit; Paconum legatos muneribus demulcet; Pausaniam a reditu avertit; Argaeum et Mantiam Atheniensium ducem proelio vincit 3. Cum Atheniensibus pacem facit 4, 1; Pacones bello subigit 4, 2; Illyrios proelio vincit, receptisque Macedonici nominis urbibus pacem cum iis init 4, 3 seqq. Amphipoli et Pydna potitur 8, 2 seq. Potidaeam captam Olynthiis tradit 8, 5. Crenidas colonis auget deque suo nomine Philippos nuncupat; aurifodinas ibi excolens magnos sibi redditus comparat 8, 6; ab Aleuadis advocatus tyrannos in Thessalia debellat, quare Thessalos fidos sibi socios adiungit 14, 2. Thracum, Paconum et Illyriorum reges, qui contra ipsum conspiraverant, subito aggressus opprimit 22, 3. Methonen expugnat diruitque; Pagasas in potestatem redigit 31, 6. In Methones obsidione unum oculum amittit 34, 4; in Thessaliam contra Lycophonem eiusque socios Phocenses profectus Phayllum fugat; mox ab Onomarcho clade affectus abit in Macedoniam; redit; Onomarchum vincit, mortuumque cruci affigit 35. Ei Pherae a tyrannis traduntur 37, 3; rebus Thessaliae com-

positis per Thermopylas in Graeciam transgressuro opponunt se Athenienses; in Macedoniam revertitur 38, 1 seq. Giram aliasque Chalcidicae urbes subigit; Pheras denuo aggressus Pitholaum tyrannum eiicit 52, 9; Micybernam, Toronen, Olynthum, alias urbes capit auro potius quam armis 53 seqq. Festis, ludis, conviviis omnium animos sibi conciliat; eius in Sathyrum histrionem humanitas 55. A Boeotis contra Phocenses auxilio advocatur 58, 2; finem imponit bello sacro 59, 2 seqq.; in Amphictyonum collegium adsciscitur 60, 1. — In Illyrios expeditionem facit 69, 7; tyrannos exturbans Thesalorum benevolentiam sibi conciliat 69, 8. Cersobleptem vincit, Thraciae populos tributarios sibi reddit 71, 1 seq. Alexandrum, Olympiadis fratrem, Molossorum regem constituit 72, 1. Eretria tyrannum constituit Clitarchum 74, 1. Perinthum obsidione premit 74, 2 seqq.; parte exercitus ad continuandam oppugnationem relicta ipse Byzantium obsidet 76, 3 seq. Plurimis Graecorum Byzantiis auxilia ferentibus Philippus obsidionem intermittit, pacemque cum Graecis facit 77, 2. Ut Graeciae imperio potiretur, subito bellum infert Atheniensibus proelioque ad Chaeroneam commisso victor abit 84—86. Eius erga Demadem ceterosque captivos humanitas 87. In communi Graecorum senatu totius Graeciae imperator cum summa potestate creatur ad

- bellum Persis inferendum 89. Attalum et Parmenionem in Asiam praemittit; Pythiam de belli exitu interrogat 91, 2. Cleopatrae et Alexandri regis Epirotarum nuptias celebrans inter festa a Pausania, uno e regis satellitibus, interficitur 91, 4—91. Eius regnum et ingenium paucis describitur 95. Altera uxor Cleopatra, e qua paullo ante obitum Philippum filium suscepit XVII, 3, 3. Sepulcrum quale ei meditatus sit Alexander filius XVIII, 4, 5.
- Philippus, Philippi filius e Cleopatra XVII, 3, 3; rex XVIII, 2, 4. Una cum Eurydice ab Olympiade captus necatur XIX, 11. Eum magnifice sepeliendum curat Cassander 52, 5.
- Philippus Acarnan medicus Alexandrum morbo gravissimo liberat XVII, 31, 5.
- Philippus, Balacri f., dux Alexandri, in proelio ad Arbela XVII, 57, 3. Ei Bactriana et Sogdiana a Perdicca XVIII, 3, 3; Parthia ab Antipatro assignantur 39, 6. A Pythone Mediae satrapa interficitur XIX, 14, 1.
- Philippus, Alexandri M. amicus, ab Ammone oraculum affert, quod Hephaestioni uti deo sacra fieri iubet XVII, 115, 6.
- Philippus (vir aetate provector, Alexandri olim comes) Demetrio, Antigoni f., consiliarius adiungitur XIX, 69, 1.
- Philippus, Cassandri dux, Aetolos et Aeacidam, Epirotarum regem, debellat XIX, 74, 3 seqq.
- Philippus, Antigoni filius natu minor, contra Phoenicem defectorem ad Hellespontum mittitur XX, 19, 5.
- Philippus Ptolemaci regis dux XX, 102, 2.
- Philippus Philippi, Antiochi Grypi filii, f. XL, 1 a, b.
- Philippus, Demetrii filius, Persei pater, rex Macedoniae, tutorem habuit Antigonum Dosonem XXV, 19. Dicaearcho Aetolo naves subministrat, quibus piraticam faceret et Cretensibus contra Rhodios opem ferret XXVIII, 1. Philippi mores hominum nequissimorum, ut Heraclidae Tarentini, consuetudine depravati sunt 2. Iniustum bellum Dardanis infert, ibid. Eius cupiditas et insolentia 3. Attali ditionem devastat fanaque diripit 5. Responsum M. Aemilio datum 6. Atticam invadens castra ad Cynosarges ponit, Academiam incendit, templa vastat 7; Heraclidem Tarentinum in vincula coniecit 9. Eius cum Flaminio colloquium 11. Legatio Romam missa 15. Demetrium filium ei reddere et tributum remittere vult senatus 15. Philippus novum bellum minatur XXIX, 16. Moerore ob caedem Demetrii consumitur 25.
- Philippopolis olim Thebae nominata in Phthiotide Thessaliae XXVI, 8.
- Philiscus, archon Athen. (Ol. 83, 1) XII, 5, 1.
- Philiscus, Artaxerxis legatus, Graecorum dissidia componit; soli refragantur Thebani; quare Lacedaemone praesidium relinquit XV, 70, 1.
- Philistus, Syracusanus histori-

- cus V, 6, 1. De historiis eius notitia XIII, 103, 3; XV, 89, 3; 94, 4. Dionysium sen. in occupanda tyrannide adiuvat XIII, 91, 4. Tyranni amicus XIV, 8, 5. A Dionysio in exilium actus mox revocatur XV, 7, 3. Dionysii iun. nauarchus XVI, 11, 3. Leontinorum urbem occupat, sed statim exturbatur 16, 1. Proelio navali ab Heraclide, Syracusanorum duce, victus ipse manum sibi infert; corpus eius insepultum a populo abiicitur 16, 3 seq.
- Philistus (Philinus), historicus XXIII, 18, 1.
- Philo, Phocensis administrator, pecuniae rationes reddere cogitur XVI, 56, 3 seq.
- Philo Aenian, dux Graecorum, quos Alexander in superioribus Asiae provinciis collocaverat XVIII, 7, 2.
- Philocles, archon Athen. (Ol. 80, 2) XI, 78, 1.
- Philocles, Atheniensium dux, cum Conone e Samo in Hellespontum contendit XIII, 104, 1 seq. Ad Aegospotamos a Lysandro proelio vincitur, vivus capitur, Lampsaci iugulatur 106, 1 seqq.
- Philocles, archon Athen. (Ol. 97, 1) XIV, 94, 1.
- Philocles, archon Athen. (Ol. 114, 3) XVIII, 26, 1.
- Philoctetes Herculis rogo ignem subiicit IV, 38, 4.
- Philodicus Lacedaemonius Rhodum mittitur XIV, 97, 3.
- Philomelus ne Amphictyonum mandatis pareant suadet Phocensibus; belli imperator ab iis creatur XVI, 23, 4 seq. Ab Archidamo rege clam pecuniis adiuvatur 24, 2; templum Delphicum occupat 24, 3; (unde historiam orsus Demophilus Ephori f. et Diyllus XIV, 3, 5, quo suam finivit Callisthenes 4.) Locros finitimos proelio vincit 24, 4; decreta Amphictyonum e columnis excindit, tabulasque damnatorum abolet, ibid.; iterum cum Locris confligit magnaue praeda potitur 25, 2 seq. Pythiam de belli exitu oraculum dare cogit 25, 3 et 27, 1; Athenienses et Lacedaemonios in suas partes adducit 27, 4; adversarios habet Boeotos et Locrenses, ib.; collecto exercitu Locros ad Phaedriadas petras denuo fundit 28, 3; Boeotis omnes Amphictyonici concilii socios ad commune in Phocenses bellum excitantibus hostium numerus valde augetur 29, 1; quare ut pecunia in conscribendos milites sufficeret, templi thesauros diripit 30, 1; exercitu instructo, Locros et Boeotos et Thessalos vincit 30, 3. Mox a Boeotis subito oppressus funditur; in locum praeruptum pulsus de rupe se praecipitem dat 31, 3 seq.; 61, 2. Frater Onomarchi 56, 5.
- Philonides, una cum Dinocrate exulum Syracusanorum dux, a Pasiphilo et Demophilo, Agathoclis ducibus, vincitur XIX, 104, 2 seq.
- Philophron, Pelusii praesidio praefectus XVI, 46, 8.
- Philophron inter legatos Rhodiorum Romam missos XXXI, 5, 1.
- Philopoemenis laus XXIX, 18.
- Philosophi Graecorum cum philosophis Chaldaeorum comparati II, 29, 5.

- Philostratus A. Hostilio insidiatur XXX, 5 a.
- Philotas Macedo, dux praesidii Cadmeae XVII, 8, 7.
- Philotas, Parmenionis f., Macedonum equitum in Asia dux XVII, 17, 4. In proelio ad Arbela 57, 1. Eius dictum 66, 7. Coniurationis in Alexandrum accusatus morte mulatur 79, 2 seqq.; 118, 1.
- Philotas Ciliciam provinciam a Perdicca obtinet XVIII, 3, 1. Antigoni amicus Argyraspidas ab Eumene alienare studet 62, 4 seqq.
- Philotas, Alcetae dux, ab Antigono captus e custodia elabi conatur; frustra XIX, 16.
- Philota (Philotis), mater Charopis Epirotae XXXI, 31.
- Philoxenus Cytherius dithyramborum poeta quo tempore floruerit XIV, 46, 6. Ob severius de Dionysii carminibus iudicium in latomias coniicitur XV, 6, 3 seq.
- Philoxeno Cilicia ab Antipatro assignatur XVIII, 39, 6.
- Phineus, Thraciae regulus, primam uxorem habet Cleopatram, Orithyiae filiam, secundam Idaeam Dardano natam IV, 43, 3 seq. Idaeae obsequens filios e Cleopatra sublato crudeliter habet, ib.; ab Hercule Argonauta occiditur; filii a Boreadis liberantur 44, 2 seq.
- Phintias, philosophus Pythagoreus X, 4, 4.
- Phintias, Agrigenti tyrannus, ab Hiceta ad Hyblaeum vincitur; Phintiadem condit, destructa urbe Gelensium XXII, 2, 1. Eius saevitia; civium odiis premitur. Primi ab eo deficiunt Agyrinaei XXII, 2, 3.
- Denique ad incitas redactus clementiorem se praebere coepit 2, 4. Phintiae somnium exitum vitae ostendens 7.
- Phintias, urbs Siciliae a Phintia tyranno condita, traductis in eam Gelae destructae civibus XXII, 2, 2; 7, 1; XXIV, 1, 7 et 8.
- Phlegraci in Italia campi, ubi Hercules contra Gigantes pugnavit IV, 21, 5 seq. Unde nomen acceperint V, 71, 4. Ibi Gigantes Iuppiter debellat, ibid.
- Phliasii in pugna Plataica XI, 32, 1. Ab Iphicrate proelio vincuntur XIV, 91, 3. A Lacedaemoniis victi imperata facere coguntur XV, 19, 3; 31, 2. Turbis intestinis vexantur 40, 4. Phliuntem in fidem accipit Epaminondas 69, 1. Ab Argivis obsessi liberantur a Charete Atheniense 75, 3.
- Phlius, urbs Peloponnesi, unde Aegina rapta IV, 72, 1, 5.
- Phocaea, urbs Ioniae. Ibi classem congregat Xerxes XI, 2, 3; Artaxerxes XV, 2, 1.
- Phocaeensium littus XIII, 100, 4. Phocacenses Calarim (Aleriam) in Corsica condunt V, 13, 3; a Tyrrhenis ex insula hac eiciuntur, ib. §. 4. Quamdiu maris imperium tenuerint V, 13.
- Phocarum insula in sinu Arabico III, 42, 5.
- Phocensium nonnulli cum Leonida Thermopylas occupant XI, 4, 7. Xerxe agros ipsorum devastante, in difficilia Parnassi confugiunt 14, 1. Per Phocidem Artabazus fugit 31, 3. Bellum movent Doriensibus; mox a Lacedaemo-

niis Doriensium sociis acie vincuntur 79, 4 seq. Subigit eos Myronides 83, 3. Lacedaemoniorum in bello Peloponnesiaco socii XII, 42, 4. Cum Locrensibus belligerant 80, 5. Bellum inferunt Boeotis; auxilia a Lacedaemoniis impetrant XIV, 81, 1 seq. Prope Narycem urbem ab Ismenia Boeotorum duce proelio vincuntur 82, 7, 8. Lacedaemoniorum socii XV, 31, 2. Thebanis ad Leuctra victoribus se adiungunt 57, 1. Cum Thebanis sub Epaminonda et Pelopida expeditionem in Peloponnesum faciunt 62, 4. Phocensibus, quum sacros Cirrhaeae campos opere rustico excoluissent, ab Amphictyonibus ingens multa irrogatur; decreto non parent, suadente Philomelo, quem imperatorem creant XVI, 23. Templo occupato feliciter rem gerunt contra Locros et Boeotos; deinde maiore hostium numero surgente templi thesauros diripiunt, magnoque exercitu coacto denuo Locros, Boeotos et Thessalos vincunt; tum repentino impetu opprimuntur; ac Philomelus perit 24—31 (accuratiora v. sub v. Philomelus); Philomelo succedit Onomarchus 31, 5, qui coepta ulterius prosequitur 32, 3 seqq. (v. Onomarchus); hoc in Thessalia victo occisoque imperium datur fratri eius Phayllo 36, 1; qui tribus proeliis in Boeotia vincitur 37; Locridis urbes nonnullas capit; morbo correptus moritur. — Post hunc dux est Phalaeus, Onomarchi filius, qui mox a Boe-

otis vincitur 38. Phocenses Lacedaemoniis auxilia mittunt 39, 3. Terram eorum vastant Boeoti 39, 8. Varia fortuna cum Boeotis pugnant 56, 1 seq.; Phalaeum sacrilegii reum ab imperio remouent; sufficiunt Dinocratem, Calliam, Sophanem 56, 3; a Philone pecuniae rationes exigunt 56, 4. Tres in Boeotia urbes tenent 58, 1; ad Abas funduntur; in templum fugientes cremantur 58, 4. Philippus a Boeotis advocatus finem bello imponit 59, 2 seqq. Pacis conditiones 60. Sollicitat Leosthenes XVIII, 9, 3.

Phocides Atheniensis Olympionica (Ol. 104) XV, 78, 1.

Phocion, Phoci filius, Atheniensis, cum Euagora a rege Persarum in Cyprios rebelles mittitur; Salaminem obsidet XVI, 42, 7, 9. Clitarchum, Eretriae tyrannum, debellat 74, 1. Oratores, quos Alexander sibi dedi postulaverat, exhortatur ut pro reipublicae salute se devoteant XVII, 15, 2. Cum Demade legatus ad Antipatrum mittitur XVIII, 18, 2. Eius ad Nicanorem legatio 64, 5; Alexandro, Polysperchontis f., auctor est ut Athenarum portus occupet 65, 3; ad Alexandrum confugit 66, 1; Atheniensibus a Polysperchonte traditur 66, 3; turbulentum de eo iudicium et condemnatio 66, 4—67, 6.

Phocis. In ea Lains et Oedipus sibi occurrunt IV, 64, 2. Ptolemaeus in Phocide XX, 78, 5.

Phocus, Aeaci f., a Peleo fratre occisus IV, 72, 6.

- Phocus, Phocionis pater XVIII, 64, 5.
- Phoebe Amazon IV, 16, 3.
- Phoebe Titanis V, 66, 3. Phoebe et Coeus parentes Latonae 67, 2.
- Phoebidas Spartanus cum copiarum manu Amyntae contra Olynthios auxilio mittitur XV, 19, 3. In itinere Cadmeam occupat. Praetura se abdicare iubetur; in locum eius substituitur Eudamidas frater 20, 2 seq. Thespiarum praesidio praefectus in proelio adversus Thebanos cadit XV, 33, 6.
- Phoenicen regit Busiris I, 17, 3. Bello petit Apries, rex Aegypti 68, 1; Ninus subigit II, 2, 3. Ex ea Europam rapit Iuppiter IV, 60, 2. Eorum mercatores in Aegypto 66, 8.
- Phoenicum colonia Melite V, 11, 2; primi frequentant Gaulum insulam 12, 4. Remotissimam quandam in Oceano insulam in navigationibus suis reperiunt 20, 1. Extra columnas Herculis excurrunt, ib.
- Phoenices mercatores metalla ab Iberis emunt exiguae mercis permutatione 35, 3. Colonias deducunt in Africam, Sardiniam et Iberiam 35, 5.
- Phoenices nonnullos, qui Neptuno sacrorum curatores sint, in Rhodo Cadmus relinquit 58, 2. Phoenicias litteras in Graeciam asportavit Cadmus 67, 1.
- Phoenices litteras a Syris didicerunt, deinde cum Graecis communicarunt 74, 1. Navium architecti ab Semiramide accessiti II, 16, 6. Quamdiu maris imperium tenuerint VII, 13. 300 naves Xerxi contra Graecos suppeditant XI, 2, 1; 3, 7. Naves eorum quem locum in proelio ad Salaminem occupaverint 17, 3; 18, 1. Poerae cladis Salaminiae metuentes statim post proelium in Asiam traiciunt 19, 1, 4. Phoenicum naves a Persis auxilio mittuntur Samiis XII, 27, 4. Naves Persarum ex Phoenice XIII, 36, 5; 38, 4. Phoenices ab Artaxerxe deficiunt XV, 90, 3. Iterum deficiunt XVI, 40, 5; defectionis causae 41, 1 seqq. Cum Nectanebo Aegyptiorum rege societatem ineunt 41, 3. Phoenice ab Artaxerxe recuperatur 45, 1 seqq. Conf. XVIII, 6, 3. Eius urbibus potitur Ptolemaeus XVIII, 43, 2; 73, 2. Phoenicum colonia Gades XXV, 10.
- Phoeniciae litterae in Graeciam ex Phoenice allatae V, 58, 3.
- Phoenicussa, insula Aeolia V, 7, 1.
- Φοινικῶν (Palmetum), locus ad sinum Arabium III, 42, 2.
- Phoenix Tenedius, unus ex Eumenis ducibus, Perdiccam defectorem opprimit XVIII, 40, 3.
- Phoenix, Antigoni dux ad Hellespontum subsistens, Ptolemaei amici suasu deficit XX, 19, 2. Contra eum mittitur Philippus, Antigoni filius 19, 5. Phoenix ad Lysimachum transit 107, 5.
- Phoenix, Antigoni filius natu minimus, moritur XX, 73, 1.
- Pholoe, mons Arcadiae, in quo Pholus Centaurus habitabat IV, 12, 3 et 8; 70, 4.
- Pholus Centaurus hospitio excipit Herculem IV, 12, 3; eius mors 12, 8.
- Phorbas, Lapithae et Orsinoes f. IV, 69, 2. Triopae pater IV, 58, 7. Olenum concedit 69, 2. Ab Alectore, Elidis

- rege, regni socius assumitur, ibid. Eius filii Aegeus et Actor, Eleorum reges 69, 3. E Thessalia a Rhodiis arcessitus Rhodum transit, ubi concessa insulae parte serpentum multitudinem, incolarum pestem, delevit V, 59, 5.
- Phormio Atheniensis Calliae ad Potidaeam caeso in exercitus imperio succedit XII, 37, 1. Crisaco sinu occupato Lacedaemonios a transitu arceat 47, 1. Ad Rhium classem Lacedaemoniorum clade afficit 48.
- Phormio, archon Athen. (Ol. 96, 1) XIV, 54, 1.
- Phoronei filia Niobe IV, 14, 4.
- Phrasielides, archon Athen. (Ol. 80, 1) XI, 77, 1.
- Phrasielides, archon Athen. (Ol. 102, 2) XV, 51, 1.
- Phrataphernes Parthiae et Hyrcaniae praefectus a Perdicca constituitur XVIII, 3, 3.
- Phrixus Centaurus ab Hercule occisus IV, 12, 7.
- Phrixus Athamantis f.; eius historia IV, 47.
- Phrygia a Nino subacta II, 2, 3. In Phrygia nata Basilea III, 58, 1. Phryges quamdiu maris imperium tenerint VII, 13. Phrygiae vicus XIV, 11, 4. Transit Cyrus 20, 1. Equites ex ea 22, 5. Phrygia Magna XVII, 27, 6. Antigono assignatur XVIII, 3, 1. Phrygia ad Hellespontum Leonnato provincia datur a Perdicca, ibid. Eadem postea Arrhidaeo ab Antipatro tribuitur 39, 6; 51, 1. Utraque est 5, 4. Phrygia exusta III, 70, 4. Ab Lysimacho occupatur XIX, 57, 1; XX, 107, 3. Phrygia poesis III, 67, 5.
- Phrynichus, archon Athen. (Ol. 110, 4) XVI, 89, 1.
- Phthia Thessaliae IV, 72, 6. Phthiotae ab Achaeis distincti 68, 3. Phthiotae Achaei Xerxi contra Graecos se adiungunt XI, 3, 2. Conf. XV, 80, 6; XVI, 29, 1; XVII, 57, 3; XVIII, 11, 1.
- Phthiotis Achaea V, 50, 4.
- Phthiotis Thessaliae XXVI, 9, ubi Phthiotides Thebae.
- Phylacensium rex Canes IV, 53, 2.
- Phylas, Dryopum rex, ab Hercule interficitur, qui ex regis filia captiva suscipit Antiochum IV, 37, 1.
- Phyle Atticae a Thrasybulo occupatur XIV, 32, 1.
- Phyleus post Augeae patris necem ab Hercule Elidis rex constituitur IV, 33, 4.
- Phyleus, Thesprotiae Ephyrae rex, ab Hercule occiditur IV, 36, 1; ex eius filia Hercules Tlepolemmum suscipit, ib.
- Phyromachus statuarius XXXI, 35.
- Physcus, Chersonesi urbs XIV, 83, 5.
- Physiologorum de ortu hominum sententiae I, 6, 2 seqq.
- Phyton, Rheginorum dux, urbem a Dionysio obsessam fortissime defendit XIV, 108, 4s. Capta urbe crudelissimo supplicio a tyranno afficitur 112.
- Picentini in Italia sociali bello contra Romanos stant XXXVII, 2, 4. Eorum in theatro adversus Romanos histriones furor 12. Conf. 13, 2.
- Picus, rex Italiae, quem etiam Iovem appellarunt VI, 5, 1. Pater Fauni sive Mercurii 5, 2. In Creta insula sepultus iacet 5, 3.

- Pinarius, ex Aboriginum Italiae gente, Herculem hospitio excepit; ab eo descendit Pinariorum familia Romana IV, 21, 2.
- L. Pinarius Mamercinus, consul Rom. (Ol. 78, 2) XI, 66, 1.
- Sp. (L.) Pinarius (Mamercinus), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 88, 4) XII, 60, 1.
- Pindarus quando floruerit XI, 26, 8.
- Pinnenses pro Romanis extrema patiuntur XXXVII, 20.
- Piraeus, Athenarum portus, Themistoclis consilio extruitur XI, 41 seq. Aggredi eum tentat Cnemus dux Lacedaemoniorum XII, 49. In Piraeum descendunt in Siciliam navigaturi duces Atheniensium cum exercitu et omnium civium turba XIII, 3, 1. Thrasylbulus eo potitur XIV, 33, 4.
- Piraei muri a Conone reficiuntur 85, 1. In Piraeum impetum facit Sphodrias Spartanus XV, 29, 5. Occupat eum Nicanor XVIII, 64, 4 (Polysperchon 66, 2), Cassander 68, 1, Demetrius XX, 45, 2.
- Pirene, Asopi et Metopes f. IV, 72, 1.
- Pirithoum, Ixionis et Diae filium IV, 69, 3, apud inferos vinculis liberat Hercules IV, 26, 1. Ex Hippodamia gignit Polypoeten 63, 1. Cum Theseo Helenam rapit, deinde cum eodem ad Proserpinam rapiendam in Orcum descendit; impietatis poenas luit 63, 2 seqq. Pirithoi cum Hippodamia nuptiae 70, 3.
- Pisa, urbs Peloponnesi IV, 73, 1.
- Pisander [vel potius Tisander, si *Τίσανδρος* ex inscr. Attica allatum recte ita lectum], archon Athen. (Ol. 91, 3) XIII, 7, 1.
- Pisander, Lacedaemonius nauarchus, a Conone ad Cnidum vincitur, proeliansque cadit XIV, 83, 5 seqq.
- Pisatae de ludis Olympicis cum Eleis disceptant: inita pugna victores abeunt XV, 78, 1 seq. Cum Arcadibus communiter edunt 82, 1.
- Piscandi ratio apud Ichthyophagos III, 15, 4 seqq.; in ora Babyloniae obiecta 22, 1 seq.
- Piscina Agrigenti describitur XI, 25, 4.
- Piscium in Moeridis lacu summa copia I, 52, 6. Pisces a Syris cur colantur II, 4, 3. Pisces sacri Arethusae fontis in Sicilia XXXIV, 9.
- Pisidae, Asiae populus XI, 61, 4. Ab rege deficient XV, 90, 3. Pisidia naves Xerxi supeditat XI, 2, 1. Eo tendit Cyrus XIV, 19, 6. Pisidiae situs XVIII, 5, 4. A Perdicca bello petitur 22, 1. — Memoratur 61, 4. Moagetes in Pisidia XXXIII, 5 a. Pisidarum in Alcetam benevolentia et gratitudo insignis XVIII, 44, 11; 46.
- Pisistrati, Atheniensium tyranni, filii X, 16. Eius adversarius Solon IX, 21. Pisistrati scomma eiusdemque cum Attico mercenario colloquium 37, 2 et 3. Eius fraus XIII, 95, 5.
- Pissuthnes, satrapa Persicus, Pariis auxiliatur XII, 27, 3.
- Pitana, urbs Asiae minoris, a Myrina Amazonum regina condita et ab una interduces eius nominata III, 55, 6. A Parmenione oppugnatur; a

- Memnone Rhodio liberatur XVII, 7, 9.
- Pithecussae, tres urbes Libyae superioris, ubi simiae pro diis coluntur XX, 58, 3; urbes subigit Eumachus, Agathoclis dux 58, 6. Pithecussae Italiae 44, 7.
- Pitholaus, Pheraeorum tyrannus, auxiliatur Phayllo XVI, 37, 3. Lacedaemoniis contra Megalopolitanos auxiliatur 39, 3. A Philippo tyrannide eiicitur 52, 9.
- Pittaci Mytilenaei laus IX, 11; eius abstinentia; erga Alcaicum poetam lenitas 12. Pittacus apud Croesum 26 et 27. Eius apophthegma 25.
- Pittheus, pater Aethrae IV, 59, 1.
- Pitthides Parthus XXXIV, 19.
- Pityussae insulae situs, magnitudo, proventus, nrbs, incolarum genus; nominis origo V, 16.
- Pixodarus Adam Cariae regno pellit; ipse regnat annis quinque XVI, 74, 2.
- Planetarum in Aegypto observatio I, 81, 4. Systema secundum Chaldaeorum doctrinam II, 30, 3 seqq.
- Plantae odoriferae in Arabia felici III, 46.
- Plataeas a civibus desertas incendit Xerxes XI, 14, 5. Ad Plataeas *ἀγῶνα ἐλευθέρου* instituendum decernunt Graeci, si Mardonium devicerint 29, 1. Plataeae ab Archidamo oppugnantur XII, 47, 1 s. Diruuntur a Lacedaemoniis 56, a Thebanis XV, 46, 6. Memorantur XVIII, 11, 5.
- Plataeenses adventante Xerxe in Peloponnesum profugiunt XI, 14, 5. Plataeenses in pugna Plataica 32, 1. Atheniensium socii a Thebanis bello petuntur XII, 41, 2 seqq. Liberos et uxores Athenas abducunt 42, 2. Pars eorum noctu Athenas transfugit; reliqui post captam urbem a Lacedaemoniis supplicio afficiuntur 56. Plataeensibus ab Atheniensibus data Scione 76, 4. Cum Atheniensibus faciunt XV, 46, 4. Ante Thebas XVII, 13, 5.
- Plataica pugna XI, 23, 1; describitur 30 seqq.; 82, 1.
- Platonis Atheniensis philosophi aetas XV, 76, 4. Aegyptum adiit I, 96, 2. Leges ex Aegypto asciscit 98, 0. Laudatur XII, 1, 5. A Dionysio venditur, philosophorum symbolis redimitur XV, 7, 1.
- C. Plautius, consul Rom. (Ol. 109, 2) XVI; 70, 1.
- C. Plautius, praetor in Hispania male rem gerit; in exilium abit XXXIII, 2.
- L. (C.) Plautius una cum Appio Claudio censor creatur (Ol. 117, 4) XX, 36, 1.
- Pleiadum ortus II, 47, 7. Pleiadum sidus assignatur septem Atlantis filiabus III, 60, 5.
- Q. Pleminii, quem Locrorum praefectum Scipio instituerat, Proserpinae thesauros diripit; iustas luit poenas XXVII, 4.
- Plemyrium, castellum in Sicilia ab Himilcone exstructum XIV, 63, 3.
- Pleurias, Illyriorum rex, cui Philippus bellum intulit XVI, 93, 6.
- Plistarchus a Cassandro Chalcidis praesidio praeficitur XIX, 77, 6. Cum classe in Asiam Lysimacho auxiliatum mittitur; maxima na-

- vium pars tempestate perit
 XX, 112, 2 seqq.
- Plistias Cous Demetrio sum-
 mus classis gubernator XX,
 50, 4.
- Plistica, urbs Italiae, Romano-
 rum praesidio firmata, a Sa-
 mnitibus expugnatur XIX,
 72, 3.
- Plistonax, Lacedaemoniorum
 rex, puer XI, 79, 6, post re-
 gnum quinquaginta annorum
 moritur; succedit ei Pausa-
 nias XIII, 75, 1.
- C. Plotius, consul Rom. (Ol. 106,
 2) XVI, 23, 1.
- C. Plotius, consul Rom. (Ol.
 110, 3) XVI, 84, 1.
- L. Plotius, consul Rom. (Ol.
 113, 1) XVII, 82, 1.
- L. Plotius, consul Rom. (Ol.
 115, 4) XIX, 2, 1.
- Pluto idem qui Osiris et Sarapis
 I, 25, 2. Secundum Cretensium
 fabulas primus funerum ri-
 tus ostendit; unde defuncti in
 eius potestate esse dicuntur
 I, 69, 5. Apud Iovem de Aes-
 culapio conqueritur IV, 71,
 2. Plutonis et Proserpinae
 nuptiae V, 2, 3. Quo loco
 Proserpinam rapuerit 3, 2.
 Ubi post raptam Proserpi-
 nam in Orcum descenderit 4,
 2. V. Hades.
- Plutus, Iasionis et Cereris f. V,
 49, 4. In Tripolo Cretae na-
 tus 77, 1. Nominis explicatio
 ibid.
- Pnytagoras, Salaminiae rex
 XVI, 46, 1 seqq.
- Pnytagoras, Euagorae f., Sala-
 minem a Persis obsessam de-
 fendit XV, 4, 2. Conf. XVI,
 46, 1 seqq.
- Podalirius, Aesculapii f. IV, 71, 4.
- Poetas, Carani pater, filius Croe-
 si VII, 15.
- C. Poetelius, consul Rom. (Ol.
 105, 4) XVI, 9, 1.
- C. Poetelius, consul Rom. (Ol.
 109, 3) XVI, 72, 1.
- C. Poetelius, consul Rom. (Ol.
 114, 1) XVII, 113, 1.
- M. Poetelius, consul Rom. (Ol.
 116, 4) XIX, 73, 1.
- Q. Poetelius, decemvir Rom.
 (Ol. 84, 2) XII, 24, 1.
- Polemo, pater Naxi Carum re-
 gis V, 51, 3.
- Polemo, Alcetae militum dux,
 in Pisidia ab Antigono capi-
 tur XVIII, 45, 3. E custodia
 elabi conatur; frustra XIX,
 16.
- Polemo, archon Athen. (Ol. 117,
 1) XIX, 77, 1.
- Polichna, locus Syracusarum
 XIII, 7, 6.
- Pollis, Lacedaemoniorum nau-
 archus, inter Parum et Sa-
 mum a Chabria funditur XV,
 34, 3 seqq.
- Pollitium, Marrucinorum oppi-
 dum, a Romanis oppugnatur
 XIX, 105, 5.
- Pollux Argonauta IV, 41, 2.
 Conf. Castor.
- Polyaenetus Megalopolitanus
 proditionis condemnatus
 XVIII, 56, 5.
- Polyarchus, Babylone admini-
 strationis quoddam munus ge-
 rens, cum mille armatis Se-
 leuco in regnum redeunti se
 adiungit XIX, 91, 3.
- Polybiadas, Lacedaemoniorum
 dux, bello Olynthiaco finem
 imponit XV, 23, 2 seqq.
- Polybius Megalopolitanus Sci-
 pionis magister XXXI, 26, 5.
 Cum Scipione in ruinis Car-
 thaginis XXXII, 24.
- Polyboea, Hypermnestrae et
 Oeclis filia IV, 68, 5.
- Polybus, rex Corinthi, apud

- quem Oedipus educatur IV, 64, 2.
- Polychares Messenius cum Euaephno Spartano societatem init, unde belli Messeniaci origo VIII, 5.
- Polyces Cyrenaeus Olympionica (Ol. 108) XVI, 53, 1.
- Polyces, Antipatri dux, ab Aetolis proelio vincitur XVIII, 38, 2.
- Polyces, unus ex Eurydices consiliariis XIX, 11, 3.
- Polycletus historicus de Telliae Agrigentini divitiis XIII, 83, 2.
- Polycletus, Ptolemaei dux, in Peloponnesum contra Polysperchontem mittitur XIX, 62, 5. E Peloponneso in Asiam traiecit, ibique Theodotum Antigoni nauarchum et Perilaum opprimit; in Cyprum, inde Pelusium redit; magnis honoribus a Ptolemaeo afficitur 64, 4 seqq.
- Polycratis Samiorum tyranni amicitiam recusat Amasis I, 95, 3. Eius latrocinia maritima X, 15, 1; in Lydos fugitivos perfidia X, 15, 4.
- Polydamas Thessalus, corporis robore insignis IX, 14, 2; 15.
- Polydamna Thonis uxor I, 97, 7.
- Polydori insula in ora Asiatica XIII, 51, 7.
- Polydorus, Cadmi et Harmoniae f. IV, 2, 1. Thebarum regnum occupat XIX, 53, 5.
- Polydorus sub Hierone Syracusanorum leges recognoscit XIII, 35, 3.
- Polydorus, Iasonis Pheraei frater, cui in regno succedit XV, 60, 5. Ab Alexandro fratre necatur 61, 2.
- Polyidus, poeta et pictor, quando floruerit XIV, 46, 6.
- Polymnastus Cyrenaeus Olympionica (Olymp. 81, 1) XI, 84, 1.
- Polymnia Musa IV, 7, 4.
- Polynices, Oedipi et Iocastae f. IV, 64, 4; eius cum fratre contentiones et bellum et mors IV, 65; 66, 3; XXIV, 23, 6.
- Polypoetes, Pirithoi et Hippodamiae f. IV, 63, 1.
- Polysperchon Tymphaeus dux sub Alexandro M.; in proelio ad Arbela XVII, 57, 2. Aetolorum socios in Thessalia acie vincit XVIII, 38, 6. Ab Antipatro regum curator designatur; chiliarchus ei additur Cassander 48, 4. Olympiadem ex Epiro in Macedoniam arcessit 49, 4. Conf. 57, 2. De bello in Cassandrum suscipiendo deliberationem instituit; primum reddita civitatibus libertate Graecorum sibi benevolentiam conciliare studet 55 seq. Eumenem ad constantiam litteris hortatur 57, 3 seqq.; 62, 2. Conf. 63, 6; 64, 1. Phocionem eiusque socios ad supplicium tradit Atheniensibus 66, 2 seqq. Contra Cassandrum in Atticam movet; inde contra Megalopolitanos in Peloponnesum transit 68. Auxilia mittit Salaminiis 69. Megalopolin frustra oppugnat 70, 71. Clitum cum classe ad Hellespontum mittit 72, 1. Ob cladem Megalopolitanam in contemtum venit 74, 1; 75, 2; adiuncto sibi Aeacida Epirota Olympiadem in Macedoniam reducit XIX, 11, 2. In Perrhaebia castra ponit, contra eum a Cassandro mittitur Callas 35, 3, qui milites eius largitionibus corrumpit 36, 6. In Azoro

- Perrhaebiae urbe obsessus post necem Olympiadis cum Aeacida in Aetoliam fugit 52, 6. Societate cum Antigono inita Peloponnesi dux creatur 60, 1. Conf. 63, 3. Sicyonem et Corinthum in Peloponneso tenet 74, 2. In Peloponneso subsistens novos motus in Cassandrum excitat Herculemque, Alexandri filium, Pergamo arcessit XX, 20. Cassandri pollicitationibus inductus Herculem necat Tymphaeae; inde per Boeotiam in Peloponnesum transgredi tentat, verum a Boeotis prohibitus in Locride hibernare cogitur 28. Filius eius Alexander, quem vide. Bellum cum Demetrio 100, 6; 103, 6, 7.
- Polytropus, praesidii Spartani Orchomenourbiimpositipraefectus proelio ab Arcadibus vincitur XV, 62, 1 seqq.
- Polyxenus, Dionysii tyranni affinis XIII, 96, 3; XIV, 8, 5. Ab hoc in Graeciam auxilia petendi caussa mittitur 62, 1. Redit cum navibus triginta 63, 4.
- Polyzelus, Gelonis f., frater Hieronistyranni, magna apud Syracusanos auctoritate pollet; fratri suspectus neque iussis eius parens ad Theronem fugit; bellum minatur; Theronis ope cum fratre reconciliatur XI, 48, 3 seqq.
- Polyzelus, archon Athen. (Ol. 103, 2) XV, 75, 1.
- Pometia, urbs Latinorum a Latino condita VII, 3 a, 7.
- Q. Pompeadius Silo, consul et imperator Italicorum contra Romanos XXXVII, 2, 6. Eius cum Mamerco, Romanorum duce, proelium 2, 10. Cum armatorum turba Romam tendit, sed Domitii verbis motus ab incepto desistit 13. Eius cum Mario congressus 15.
- A. Pompeii tribuni subita mors XXXVI, 13, 3.
- Cn. Pompeius, consul Rom. (Ol. 93, 3) XIII, 80, 1.
- Pompeius Lagni (?) urbem in Hispania diripiens Numantinos, Lagnitanorum socios, incolumes dimittit XXXIII, 17.
- Cn. Pompeius consul summus belli dux contra Italicos creatus, vires hostium frangit XXXII, 2, 8.
- Cn. Pompeii virtus a Sulla colaudata XXXVIII, 10. In Sicilia summa cum laude iudicia exercet 20. Eius bellum Iudaicum XL, 2 et 3. Rerum ab eo in Asia gestarum tabula 4.
- Pompeius (Pontius Telesinus?), Italicorum dux Isiam (Tisiam) cum ceteris ducibus Italicis obsidet XXXVII, 2, 13.
- M. Pomponius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 1) XIV, 54, 1.
- Pontia insula a Romanis colonia frequentatur XIX, 101, 3.
- Pontica salsamenta XXXVII, 3, 5.
- Pontifex maximus; ei Italia excedere non licet XXVII, 2.
- Pontii Cominii audax per hostes in Capitolium evasio XIV, 116, 3.
- Pontius Telesinus. V. Pompeius.
- Pontum incolentes gentes barbaras subigit Ninus II, 2, 3. Terra inter Paphlagoniam et Pontum 43, 6. Pontus olim lacus fuit, deinde per Hellespontum erupit, multasque insulas magnamque Asiae

- partem submersit V, 47, 4.
 Ponti Amazones III, 52, 1.
 Ponti accolae IV, 40, 4. Eo venit Phrixus 47, 1. Argonautae in eo 48, 5. Naves Xerxi suppeditat XI, 2, 1. Decima ab iis qui ex Ponto navigarent exacta XIII, 64, 2. Ponti Salmydessus XIV, 37, 2. Pontus Euxinus XVIII, 5, 3. V. Parysades, Spartacus.
- Populi nigrae, Phaethontis olim sorores, electrilacrimas emittunt V, 23, 4.
- [L. Popillius, consul Rom. (Ol. 113, 4) XVII, 112, 1.]
- M. Popillius Laenas, consul Rom. (Ol. 106, 1) XVI, 15, 1; (Ol. 106, 4) 32, 1; (Ol. 108, 2) 56, 1; (Ol. 109, 1) 69, 1.
- M. Popillius, consul Rom. (Ol. 116, 2) XIX, 55, 1.
- Popillius, Romanus legatus apud Antiochum XXXI, 2.
- Popillius consul cum Viriatho paciscitur XXXIII, 19.
- Popillius Laenas exilio plectitur XXXIV, 26.
- M. Popilius (?), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 4) XV, 28, 1.
- Populonium, oppidum Etruriae V, 13, 1.
- Portentum editum initio civilis belli inter Marium et Sullam XXXVIII, 5.
- Porticanus, rex Indiae, ab Alexandro debellatus XVII, 102, 5.
- Porticus domorum ab Etruscis excultae V, 40, 1.
- Porus (?), locus in Thraciae litore, ut videtur XIV, 12, 6.
- Porus Cyrenaeus Olympionica (Ol. 105) XVI, 2, 1.
- Porus Maliensis Olympionica (Ol. 106) XVI, 15, 1.
- Porus, Indiae rex, ab Alexandro vincitur XVII, 87, 109.
- Regnum ei restituitur 89, 6.
 Regnum suum post mortem Alexandri retinet XVIII, 3, 4; 6, 2; 39, 6. Ab Eudamo dolo interficitur XIX, 14, 8. Conf. XXXIII, 18.
- Posideum pars extrema sinus Arabii III, 42, 1. Posideum in Syria evertit Ptolemaeus XIX, 79, 6. Conf. XXXIV, 28, 1.
- Posidoniatarum in regione singulare quoddam miraculum accidit IV, 22, 3.
- Postumius, Tyrrenus pirata, a Timoleonte captus supplicio afficitur XVI, 82, 3.
- A. Postumius Regillensis, consul Rom. (Ol. 80, 2) XI, 78, 1.
- A. Postumius dictator Aequos debellat; filium supplicio afficit XII, 64.
- A. Postumius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 3) XIV, 85, 1.
- A. Postumius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 4) XV, 48, 1.
- A. Postumius, consul Rom. (Ol. 112, 2) XVII, 87, 1.
- L. Postumius, consul Rom. (Ol. 82) XI, 91, 1.
- L. Postumius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 4) XV, 22, 1.
- L. Postumius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 4) XV, 48, 1.
- L. Postumius, consul Rom. (Ol. 118, 4) XX, 81, 1.
- M. Postumius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 90, 3) XII, 80, 1.
- Sp. Postumius Albinus, consul Rom. (Ol. 79, 4) XI, 75, 1.
- Sp. Postumius, decemvir Rom. (Ol. 84, 1) XII, 23, 1.
- Sp. Postumius, consul Rom. (Ol. 112, 2) XVII, 49, 1.
- Tib. Postumius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 92, 2) XIII, 38, 1.
- Postumus Aebutius Elbas, consul Rom. (Ol. 86, 2) XII, 34, 1.

- Potamos Carum in Syria evertit Ptolemaeus XIX, 79, 6.
- Potana, urbs ad Indum fluvium ab Alexandro condita III, 47, 9.
- Potidaea Corinthiis auctoribus ab Atheniensibus deficit XII, 34, 1s. Ab his proelio ad Pallenen commisso victoribus obsidione cingitur 34, 4. Obsidio in longius trahitur 37, 1; impensae in eam 40, 2. Potidaeatae non socii Atheniensium in bello Pelop. 42, 5; dedunt se Atheniensibus; ad Chalcidenses in Thracia profiscuntur 46, 1—6 seq. Potidaeam Athenienses coloniam mittunt 46, 7. Urbs a Timotheo expugnatur XV, 81, 5; item a Philippo, qui Olynthiis eam tradit XVI, 8, 4. Potidaeae incolas in Cassandream urbem recens conditam traducit Cas-sander XIX, 52, 2.
- Praeneste, urbs Latinorum a Latino condita VII, 3 a, 7. Praenestini a Romanis magna clade afficiuntur XV, 47, 8. Inducias cum iis pangunt XVI, 45, 8. Conf. XXXVIII, 14.
- Praesii, Indiae natio XVII, 93, 2.
- Praxibulus, archon Athen. (Ol. 116, 2) XIX, 55, 1.
- Praxiergus, archon Athen. (Ol. 77, 2) XI, 54, 1.
- Praxippum, Lapethiae in Cypro regem, cum Antigono facientem comprehendit Ptolemaeus XIX, 79, 4.
- Praxiteles, archon Athen. (Ol. 84, 1) XII, 23, 1.
- Praxiteles statuarius XXVI, 1.
- Prepelaus a Cassandro ad Alexandrum, Polysperchontis f., legatus mittitur XIX, 64, 3. Agminis, quod in Cariam Cas-sander miserat, dux 68, 5.
- Demetrius Prepelaum conficere studet XX, 102, 1. Corintho a Demetrio eiicitur 103, 1 seq. Cum Lysimacho in Asiam transgressus urbes Aeoliae et Ioniae liberare instituit 107, 2; Adramytio et Epheso potitur 107, 4; Teios et Colophonios sibi adiungit; Sardes capit 107, 5.
- Priamus, rex Troianorum, a Teutamo, Assyriae rege, opem petit II, 22, 2. Laomedonti Hesionen et equas Herculi recusanti adversatur; Iphiclum et Telamonem a patre in carcerem coniectos liberat; post patris necem regnum ab Hercule accipit IV, 49, 3 seqq.; 32, 4. Ex Heecuba pater Hectoris 75, 4.
- Priapus I, 88, 1. Bacchi et Veneris f.; cultus origines unde derivandi IV, 6, 1 seqq. Priapus taeniis ornatur VI, 4. Nonnullis dicitur Ithyphallus vel Tychon IV, 6, 4.
- Priene, urbs Asiae, a Myrina Amazonum Libycarum regina condita et ab una e ducibus eius nominata III, 55, 6. De Priene Samii cum Milesiis contendunt XII, 27, 1. Apud Prienenses Orophernes 400 talenta deponit XXXI, 32.
- Procas Silvius Aventino patri in regno Latinorum succedit VII, 3 a, 12.
- Procles, rex Lacedaemoniorum VII, 8, 4.
- Procles, Naxiorum dux, patriam Dionysio prodit XIV, 15, 2.
- Proconnesus XIII, 49, 6.
- Procrusten tollit Theseus IV, 59, 5.
- Proetus insidiatur Bellerophonti VI, 7, 8.

- Promachus, Iasonis frater, a Pelia occiditur IV, 50, 1.
- Prometheus, provinciae in Aegypto praefectus, Aquilae (i. e. Nili) fluctibus in magnum vitae discrimen adducitur; at coercet aggeribus fluvii impetum Hercules. Inde Graecorum de Prometheo fabula ficta I, 19. Prometheus Iapeti filius V, 67, 2. Ignem diis raptum mortalibus impertivit, i. e. igniarii inventor fuit, ib. Ab Herule liberatur IV, 15, 2. Promethei spelaeum in Caucaso XVII, 83, 1.
- Pronapides poeta, Homeri praeceptor, Bacchi res cecinit III, 67, 5.
- Pronas (Antronem) in Thessalia capit Demetrius XX, 110, 3.
- Pronoe, Melampodis et Iphianirae f. IV, 68, 5.
- Prophthasia, festum Clazomeniorum; eius origo XV, 18, 4.
- Propontis a Nino subacta II, 2, 3. Eo navigant Argonautae IV, 49, 3. Eius urbs Letanum XII, 34, 5. Aliae XVIII, 72, 3. Conf. XIX, 77, 7; XXXI, 35.
- Propylaeum Memphisiticum orientale a Psammeticho exstructum I, 67, 1. Propylaea Vulcani in Memphi urbe exstruxit Daedalus architectus 97, 6. Propylaea Athenarum XII, 40, 2.
- Prorus Cyrenaeus Pythagoreus X, 4.
- Proserpina et Iuppiter parentes Bacchi Sabazii III, 64, 1; IV, 4, 1. Ei sacer lacus Avernus IV, 22, 1. Ei sacra facit Hercules 23, 4. Eam ambit Piri-thous 63, 1. Ei sacra est Sicilia V, 2, 3. Proserpinae raptus 3, 1; 5, 1. Quo anni tempore festa a Siculis ei celebrantur 4, 5. Sacer ei est Cyane fons in agro Syracusano 4, 1. Proserpina antequam nasceretur, Ceres frumentum invenit, cuius post raptum Ceres frumentum omne comburit 68, 2. Proserpina ex Iove mater Bacchi a Creten-sibus dicitur 75, 4. Syracusis templum ei exstruit Gelo XI, 26, 7. Diripiunt Carthaginenses XIV, 70, 4. Proserpinae et Cereri sacra instituunt Carthaginenses 77, 5. Earum sacerdotes Corinthiae XVI, 66, 3, 4. Proserpinae apud Locenses fanum celeberrimum XXVII, 4, 2. V. My-steria.
- Prosopitis, insula Nili XI, 77, 2; XII, 3, 1.
- Proteus (conf. Cetes), rex Aegypti tempore belli Troiani I, 62, 1. Quomodo explicanda sint quae mira de eo narrantur 62, 2 seqq. Filius eius et successor Remphis 62, 5.
- Prothoe Amazon IV, 16, 2.
- Prothoenor, Areilyci s. Archilyci f. IV, 67, 7.
- Protomachus, unus ex decem ducibus, quos Athenienses post remotum ab imperio Alcibiadem crearunt XIII, 74, 1. Capitis poenam metuens fuga quaerit salutem 101, 5.
- Proxenus Thebanus, dux Boeotorum, qui Cyri expeditioni se adiunxerant XIV, 19, 8. Quid Phalino Artaxerxis legato responderit 25, 3.
- Prumnis Agelae in regno Corinthiorum succedit VII, 9, 3.
- Prusiae, Bithynorum regis, legati Eumenem in senatu Romano accusant XXXI, 7, 2. Rex gratulandi causa Romam venit. Abiectus eius ani-

- mus 15. Contra Attalum beligerans Nicephorium ad Pergamum vastat; sacrilegii poenas dat 35. Rex aspectu deformis XXXII, 19. Bellum gerit cum Nicomede filio; Romanorum ad eum legatio 20. In Iovis templo a filio Nicomede necatur 21.
- Prytanis, rex Lacedaemoniorum VII, 8, 4.
- Prytanis dicitur summus Corinthiorum magistratus annuus VII, 9, 6.
- Prytanis Parysadae, regis Bospori, filius XX, 22, 1; eius post Satyri obitum contra Eumelum fratrem bellum et mors 24, 1 seqq.
- Psammetichus Saites I, 33, 9, e dodecarchis unus, Graecorum et Phoenicum benevolentiam sibi conciliat 66, 8; mercenariorum ope collegas proelio ad Momemphim commisso vincit, et totius regni imperio potitur 66, 12. Orientale propylaeum Memphi exstruxit 67, 1. In Syriam expeditionem suscipit; Aegyptiorum maior pars ab eo deficit 67, 3. Liberalis et benignus in peregrinos est 67, 9; iis emporia aperit, ibid.
- Psammetichus, ex veteris Psammetichi posteritate oriundus, rex Aegypti, Tachon Ioniae praefectum, qui supplex ad eum profugerat, trucidat XIV, 35, 5.
- Psaon, Plataeensis historicus XXI, 5.
- Psebaei montes in regione Troglodytica III, 41, 2 et 4.
- Pseudophilippus proelio vincit Romanos; tyrannica eius insolentia XXXII, 9. Telestem ducem suum perfidum ulciscitur XXXII, 9 b. Fugit in Thraciam XXXII, 15, 7.
- Pseudostomum Nili XX, 75, 4.
- Psoa (?), urbs Bospori, ab Eumelo rege Callatianis conceditur XX, 25, 1.
- Ptelem in Thessalia subiungit Demetrius XX, 110, 3.
- Ptolemaeum, lucus in Rhodiorum urbe Ptolemaeo I consecratus XX, 100, 4.
- Ptolemaeus Alorita, Amyntae filius, Alexandrum fratrem necat, eique in regno succedit XV, 71, 1. A Perdicca fratre necatur 77, 5; XVI, 2, 4.
- Ptolemaeus Commagenes praefectus XXXI, 19 a.
- Ptolemaeus Lagi, rex Aegypti, in Harmateliae, Indicae urbis, oppugnatione telo veneno tincto sauciatur; remedio ab rege invento sanatur XVII, 103, 6; uni parti exercitus tripartiti praeficitur 104, 5. A Perdicca Aegyptus ei provincia datur XVIII, 3, 1. Cum Antipatro foedus contra Perdiccam iungit 14, 2. Per Ophellam ducem Cyrenas in potestatem redigit 21, 7 seq. Conveniunt eum Antipatri legati de societate contra Perdiccam ineunda 25, 4. Arrhidaeo Alexandri corpus in Aegyptum deducenti obviam it; regium cadaver Alexandriae deponere statuit 28, 3 seq. Ad eum multi e Perdiccae exercitu transeunt 33, 2. Perdiccam Castellum Camelorum oppugnantem repellit 34. Eius humanitas et moderatio post necem Perdiccae 36. Coele Syria et Phoenices urbibus potitur 43; 73, 2. Cum Cassandro armorum societatem

init 49, 3. Argyraspidas ad defectionem permovere studet 62, 1. Seleucum e Babylonia profugum XIX, 55, 5, benigne excipit; ad Lysimachum et Cassandrum de bello communiter in Antigonum suscipiendum legatos mittit 56, 1; 57, 2. Cum eo Nicocreon alique Cypri reges societatem ineunt 59, 1. Graecos suis legibus vivere iubet; duces cum copiis in diversas partes emittit 62, 1 seqq. Polyclitum ducem, qui Perilaum et Theodotum vicerat, magnis honoribus afficit; cum Antigono ad Eregma colloquium habet 64, 8. Cyrenaeos rebelles domat 79, 1 seqq.; in Cypro adversantes ipsi compescit 79, 4; in Syriam profectus Posidenum et Potamos Carum diripit; in Cilicia Mallum capit 79, 6 seq. Cum Demetrio confingere decernit 80, 3. In Syriam progressus ad Gazam castra ponit 80, 5. Proelio commisso vincit 83 seq. Gazam urbem capit 84, 8. Regiam suppellectilem absque redemptionis pretio Demetrio remittit 85, 3; Phoenices urbes subiungit 85, 4. Tyrum capit; eius in Andronicum clementia 86. Seleucum in recuperanda Babylonia adiuvat 90, 1. Cillen contra Demetrium mittit, sed hic ad Myuntem vincitur 93, 1 seqq.; in Aegyptum redit 93, 7. Ptolemaeus pacem cum Antigono facit 105, 1. Antigonum criminatur, quod Graeca oppida nonnulla praesidiis muniisset; contra eum in Ciliciam mittit Leonidem ducem, quem devincit Demetrius XX, 19,

4. Ptolemaeus Nicoclem, Paphiorum regem, qui occultam cum Antigono amicitiam inierat, interfici iubet 21, 1. In Asiam profectus Phaselidem, Xanthum, Caunum, Heracleam urbes capit 27, 1 seq. Ptolemaeum, Antigoni ducem, arcessit, mox nova molientem interficit, militesque eius suorum ordinibus immiscet 27, 3. E Myndo solvens Andrum liberat; Sicyone et Corintho a Cratesipoli receptis, ceteras Graeciae urbes in libertatem vindicare instituit; sed quum Peloponnesii promissis non starent, pacem init cum Cassandro, relictisque Sicyone et Corinthi praesidiis in Aegyptum redit 37, 1 seq. Ad eum fugit Demetrius Phalereus 45, 4. Cum magna classe in Cyprum transvectus 49, proelio navali commisso 51, vincitur 52; de rebus Cypri desperans in Aegyptum redit 53, 1; Antigoni exemplum secutus regem se appellat 53, 3. Antigonum in Aegyptum arma moventem re infecta redire cogit 75 seq. Auxilia fert Rhodiis a Demetrio obsessis 88, 9. Frumenta iis suppeditat 96, 1; 98, 1. Datis literis Rhodios adducere studet, ut bellum cum Demetrio componant 99, 2; honores ei a Rhodiis decreti 100, 3 seq. Cum Cassandro, Lysimacho et Seleuco contra Antigonum conspirat 106; in Syriam expeditione facta plurimas urbes subigit, sed mox falso nuntio de victoria Antigoni deceptus in Aegyptum recedit 113, 1 seq. Antigonum debellat cum Seleuco et

- Lysimacho XXI, 1, 2. Coelesyriam occupat, quam ei eripere tentat Seleucus 1, 5. Ptolemaei Lagi temporibus quantus urbium in Aegypto numerus I, 31, 7. Sepulcrorum regionum 46, 7, 8.
- Ptolemaeus II Philadelphus fossam a Pelusiaco ostio in sinum Arabicum ducendam, a Necho et Dario coeptam, ad finem perduxit I, 33, 12; usque ad eius tempora nemo Graecorum usque ad extremos Aegypti fines penetravit 37, 4; primus in Aethiopiam iter fecit, *ibid.*; eo regnante rex Aethiopum Ergamenes III, 6, 3; elephantum venationi studet 36, 3; ei ingens offertur serpens 37, 7.
- Ptolemaeus III Evergetes in regionibus maritimis ad sinum Arabicum elephantorum venationi operam dat; Simiam ad terram istam explorandam mittit III, 18, 4.
- Ptolemaeus IV Philometor Coelesyriam occupare molitur; legatos mittit Romam, qui bellum contra Antiochum susceptum excusarent XXX, 2. Eius tutores Eulaeus et Lenaeus, homines stultissimi, regis res pessumdant 15, 16. Ptolemaei ignavia 17. Eius amicus Dionysius XXXI, 15 a.
- Ptolemaeus V Epiphanes ab adulatoribus corruptus Aristomenem tutorem, virum probum, cicutam bibere cogit XXVIII, 14.
- Ptolemaeus VI Philometor, Ptolemaei Epiphanis filius, frater natu maior Ptolemaei Physconis, regno pulsus pedestri itinere Romam venit XXXI, 18. Eius legati ex Italia excedere iubentur 23. Physconi fratri, quum in potestate cum haberet, pepercit, ei que Cyrenas concedit 33. Coelesyriam obtinet XXXII, 9 c. Philometoris mansuetudo XXXIII, 12. Amicus eius Galaestes Athaman, *ib.* 20. Seleucia insidias effugit XXXIV, 3.
- Ptolemaeus Evergetes II sive Physcon, Ptolemaei Philometoris frater natu minor, Cyrenas obtinet XXXI, 33. Senatus Romani erga eum benevolentia 23. Regni administrationem (in Aegypto post mortem fratris) a maximis sceleribus exorsus est XXXIII, 6. Regnavit annis quindecim 6 a. Cleopatram sororem ducit XXXIII, 20, 28. Dum Memphi inauguratur, e Cleopatra ei nascitur filius, quem Memphiten nominat. Eius contra Cyrenacos quosdam crudelitas XXXIII, 13. Homo animo et corpore teterrimus 22. Imperium sustinet Hierax praefectus, *ib.* Ptolemaeus homo libidinosus, puerilis, civibus invisus 23. Memphitae caede Cleopatram ulciscitur XXXIV, 14; crudelitatis prioris regem poenitere coepit 20. Eius adversus Masyam, Alexandrinorum ducem, clementia, *ibid.* Insidias sibi structas evadit 39 a.
- Ptolemaeus *ῥεός Διόνυκος* I, 44, 1; 83, 8.
- Ptolemaeus Ceraunus, rex Macedoniae, a Gallis trucidatus XXII, 3, 2. Eius indoles 3, 1.
- Ptolemaeus, Antigoni fratris filius, in Cappadociam ad Amisi obsidionem solvendam mittitur XIX, 57, 4; 60, 2; recupe-

- rata Cappadocia in Bithyniam ducens cum Ziboete rege et cum Astacenis et Calchedoniis societatem inicit 60, 3; inde in Ioniam et Lydiam movet, *ibid.*; in Caria Eupoleum, Cassandri ducem, subito impetu opprimit et vivum capit 68, 6. Caunum urbem Antigoni partibus adiungit 75, 5. In Graeciam missus ad Salganeum in Boeotia copias contrahit 77, 4. Chalcidem liberat, Oropum expugnatam Boeotis tradit; in Atticam, Boeotiam et Phocidem progressus, ubique Cassandri praesidia expellit 78, 2 *seqq.* Telesphorum defectorem in Elide debellat 87. Ipse ad Cassandrum deficit simulque Phoenicem amicum ad defectionem adducit XX, 19, 2. A Ptolemaeo Aegypti rege in Con arcessitur; mox ab eodem cicutam bibere cogitur 27, 3.
- Ptolemaeus amnis qui alveo suo a Ptolemaeo effosso sinum Arabicum iungit Nili ostio Pelusiaco I, 33, 12.
- Ptolemais Aegypti III, 41, 1.
- Q. Publilius, consul Rom. (Ol. 111, 1) XVI, 91, 1.
- Q. Publilius, consul Rom. (Ol. 113, 3) XVII, 110, 1.
- Q. Publilius, consul Rom. (Ol. 115, 2) XVIII, 44, 1; (Ol. 116, 3) XIX, 66, 1.
- Q. Publius (?), consul Rom. (Ol. 115, 2) XVIII, 44, 1.
- Publius, eques Romanus, Syracusis degens, amicus et consiliarius L. Asyllii praetoris XXXVII, 8.
- Pudenda virilia et feminina in cippis a Sesostri in Thracia positae quid significant I, 55, 8.
- Punicum bellum primam quot annos duraverit XXIV, 14.
- Punicum bellum secundum v. Hannibalicum bellum. Bellum tertium XXXII, 6. Ceterum v. Carthaginenses et Romani.
- Pydna, urbs Macedoniae, unde solvit Megabates XI, 12, 3; rebellis ad obedientiam redigitur ab Archelao rege XIII, 49, 1 *seq.*, a Philippo XVI, 8, 3, a Cassandro XIX, 35, 5; 36, 1; 49, 50. Pydnaeorum naves 36 capit Medius, Antigoni nauarchus 69, 3. *Conf.* XXX, 11, 2.
- Pygmalion, Cypri regulus cum Antigono faciens, a Ptolemaeo e medio tollitur XIX, 79, 4.
- Pylae Syriae XIV, 21, 3; XVII, 32, 2.
- Pylus in Messenia a Neleo conditur IV, 68, 6; 31, 4. A Demosthene Atheniensium duce occupatur et munitur XII, 61, 1 *seqq.* Messeniis tutanda traditur ab Atheniensibus 63, 5. *Conf.* 77, 2. Messeniis ejectis a Lacedaemoniis recuperatur XIII, 64, 5, 7.
- Pylus urbs in Triphylia a Pausania rege capitur XIV, 17, 9. V. Thermopylae.
- Pyramides duae in Moeridis lacu I, 52, 4. Tres a Chemmi exstructae; earum situs et magnitudo et structura etc. 63, 2 *seqq.* Una a Cephrene rege exstructa; eius descriptio 64, 2 *seq.* Quem in finem Cephren et Chemmis pyramides exstruxerint 64, 4.
- Pyramis a Mycerino coepta 64, 6. Pyramides tres aliae, quas uxoribus reges confecisse perhibentur 64, 10. De

- auctoribus pyramidum magnus Aegyptiorum et Graecorum scriptorum dissensus 64, 13. Pyramis in honorem Zarinae reginae a Sacis exstructa II, 34, 5. Pyramidibus similes montes III, 45, 1.
- Pyrenaei Iberiae montes describuntur V, 35, 1; 32, 1.
- Pyrgi, navale Agyllae urbis XV, 14, 3.
- Pyrgion. V. Pyrrhion.
- Pyromantiam exercet in Lipara insula Aeolus V, 7, 7.
- Pyrrha, urbs Lesbi XIII, 100, 5. Potitur ea Memnon XVII, 29, 2.
- Pyrrhion (verum esse Pyrgion, quod habet Dionysius, ostendit inser. Attica, in qua ΠΥΡΓΙ superest. V. Hermes Berolin. 2, 3, p. 323), archon Athen. (Ol. 98, 1) XIV, 107, 1.
- Pyrrhus Epirota, filius Aeacidae et Deidamiae XIX, 35, 5; XVI, 72, 1; XXI, 21, 12; XXII, 2. Cadmea eius in Italia victoria XXII, 6, 1 et 2. Cineam de pace Romam mittit 6, 3. Favet ei Tyndario, Tauromenii tyrannus 7, 4. Quominus Pyrrhus in Siciliam transeat impedire student Mamerтини cum Carthaginensibus foedus pacti, ibid. Ad eum legatos mittunt Thoenon et Sostratus 7, 6. Quamdiu in Italia bellum gesserit 8, 1. Syracusas transmittit, ubi Thoenonem et Sostratum Syracusanosque ad concordiam reducit. Leontini aliique legatos ad eum mittunt urbium deditionem et auxilia pollicentes 8, 2 seqq. Pyrrhi uxor Lanassa, Agathoclis filia, ex qua Alexandrum susceperat 8, 2. Rex etiam Africa se po-
- titurum sperat 8, 5. Agrigentum in fidem accipit et alias urbes triginta, quibus Sostratus imperaverat 10, 1. In Carthaginensium ditionem expeditionem facit; Heracleam et Azonus occupat; adiungunt se regi Selinuntii, Halicyaei, Segestani, alii, ib. §. 2. Erycem vi capit, ibid. §. 3. Dedunt se Iaetini, subiguntur Panormitani; Herctas occupat, ib. §. 4. Lilybaeum obsidet; non admittit legatorum de pace facienda a Carthaginensibus missorum condiciones; verum non potest urbem capere vi; obsidionem solvit. Exercitum in Africam traducendum decernit, ib. §. 5 seqq. — Pyrrhus victor Gallorum manubria dedicat Minervae Itoniae 11. Aegas diripit, urbi que Gallorum praesidium imponit; quorum sacrilegia fert impune 12. Quum in Italia rem gessit, pecunia sacra et templo Proserpinae Locrensis sumpta usus est ad stipendia militibus solvenda; cuius sacrilegii causa classis eius tempestate iactata; deam placavit, pecuniam restituit XXVII, 4, 3.
- Pythagoras Samius philosophus. Eius aetas et mores; ex Italia in Delum venit ad Pherecydem aegrotum X, 3. Aegyptum adiit I, 69, 4; 96, 2; 98, 2. Olim se Euphorbum fuisse contendit X, 6, 1. Geometriae problematum inventor 6, 4. Pythagoreorum doctrinae capita nonnulla X, 3, 5; 5 seqq.; V, 28, 6; XVIII, 1, 1. Eorum de animarum immortalitate opinio apud Gallos invaluit V, 28, 6. Pythagoras Crotoniatis persuasit

- ne Sybaritas supplices deponentibus redderent XII, 9, 4. Cylonis in Pythagoreorum sectam odium X, 11. Pythagorae discipulus Zaleucus XII, 20, 1. Pythagorici philosophi XV, 76, 4; XVI, 2, 3.
- Pytheas, archon Athen. (Ol. 100, 1) XV, 23, 1.
- Pythes Corinthius cum duabus navibus auxilio venit Syracusanis contra Athenienses XIII, 7, 2; 13, 2.
- Pythia de belli eventu oraculum dare a Philomelo cogitur XVI, 27, 1. Conf. Oracula Delphica.
- Pythia Philippus edit cum Boeotis et Thessalis XVI, 60, 2.
- Pythius dictus Apollo, quod v.
- Pythodorus, archon Athen. (Ol. 87, 1) XII, 37, 1.
- Pythodorus, archon Athen. (Ol. 111, 1) XVI, 91, 1.
- Pythodotus, archon Athen. (Ol. 109, 2) XVI, 70, 1.
- Python orator de armorum societate ad Thebanos a Philippo rege mittitur XVI, 85, 3.
- Pythoni Partho Media provincia a Perdicca datur XVIII, 3, 1. Contra Graecos in Asia rebelles a Perdicca mittitur 4, 8. Quos proelio vincit 7, 3 seqq. Spe sua excidit 7, 9. A Perdicca ad Ptolemaeum deficit 36, 5; cum Arrhidaeo regum curator creatur 36, 6. Regum tutela se abdicat 39, 2. Media ei ab Antipatro assignatur 39, 6; Eumeni adversatur XIX, 12, 1 seq. Philippum Parthiae ducem interficit, inque locum eius Eudamum fratrem substituit; quare quum arma contra eum movent satrapiae superiores, ad Seleucum profectus, opem eius implorat 14, 1 seq. Antigoni exercitui se adiungit 17, 2; 19, 4; 20, 2 seq.; ab Antigono interficitur 46.
- Python, Agenoris f., Indiam Paropamisadis conterminam provinciam ab Antipatro obtinet XVIII, 39, 6; ab Antigono Babyloniae satrapa constituitur XIX, 56, 4. Babylone in Syriam profectus, ab Antigono consiliarius adiungitur Demetrio filio; occumbit in proelio a Demetrio cum Ptolemaeo commisso 69, 1; 80, 1; 82, 1; 85, 2.
- Python Abderita Eumeni regii patriam prodit XXX, 6.
- Python Ennensis ab Euno necatur XXXIV, 1, 15.
- Pythonce, scortum Atheniense, Harpali pellex, qui mortuae splendidissimum monumentum construxit XVII, 108, 5.
- Pythostratus Atheniensis, Olympionica XV, 71, 1.
- C. Quinctius, consul Rom. (Ol. 108, 1) XVI, 53, 1.
- L. Quinctius Cincinnatus, consul Rom. (Ol. 82, 3) XII, 3, 1.
- L. Quinctius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 87, 2) XII, 33, 1.
- L. Quinctius, consul Rom. (Ol. 90, 1) XII, 77, 1.
- L. Quinctius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 90, 4) XII, 81, 1.
- L. Quinctius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 3) XV, 25, 1.
- L. Quinctius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 4) XV, 61, 1.
- M. Quinctius (Quinctilius?), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 1); XIV, 35, 1.
- S. Quintius (Quinctilius), consul Rom. (Ol. 83, 3) XII, 7, 1.

- T. Quinctius Capitolinus, consul Rom. (Ol. 78, 3) XI, 67, 1.
- T. Quinctius, consul Rom. (Ol. 79, 2) XI, 71, 1.
- T. Quinctius Capitolinus, consul Rom. (Ol. 80, 1) XI, 77, 1.
- T. Quinctius, consul Rom. (Ol. 85, 2) XII, 30, 1.
- T. Quinctius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 85, 4) XII, 32, 1.
- T. Quinctius, consul Rom. (Ol. 86, 1) XII, 33, 1.
- T. Quinctius, consul Rom. (Ol. 87, 1) XII, 37, 1.
- T. Quinctius, consul Rom. (Ol. 89, 1) XII, 65, 1.
- T. Quinctius, consul Rom. (Ol. 89, 4) XII, 75, 1.
- T. Quinctius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 90, 3) XII, 80, 1.
- T. Quinctius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 94, 3) XIV, 17, 1.
- T. Quinctius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 1) XV, 23, 1.
- T. Quinctius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 1) XV, 36, 1.
- T. Quinctius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 104, 1) XV, 78, 1.
- T. Quinctius, consul Rom. (Ol. 107, 2) XVI, 40, 1.
- T. Quinctius, consul Rom. (Ol. 108, 3) XVI, 59, 1.
- Quinda. V. Cyinda.
- Quintus (Antyllus) C. Gracchi lictor XXXIV, 28 a.
- M. Rabuleius, decemvir Rom. (Ol. 84, 2) XII, 24, 1.
- Ranarum pluvia apud Autariatias III, 30, 3.
- Ratiocinandi artem invenit Mnemosyne V, 67, 3.
- Reciprocationes aquarum in Oceano Indico XVII, 106, 6 s.
- Remus, frater Romuli. Eius mores et indoles VIII, 3; eius dieterium 4, 1. Fratris successibus invidet; a Celere caementario occiditur 4, 2 seqq. Conf. Romulus.
- Remphis, Protei filius, rex Aegypti, homo avarus et pusilli animi I, 62, 5 seq.
- Rhadamanthus, Iovis et Europae f. IV, 60, 2. Cretensium legislator 60, 3. Princeps iustissimus, magna Asiae litoralis parte potitus, Erythro filio Erythras dat, Oenopioni Chium (conf. V, 84, 3), porro Thoanti, Enyeo, Staphylo, Euanthi, Alcaco, Anioni, Andreo ducibus tribuit Lemnum, Cyrnum, Peparethum, Maroneam, Parum, Delum, Andrum V, 79, 1 seq. Inferorum iudex designatur 79, 2. Cum Minoe fratre regni consors, ab hoc per invidiam ad extrema regni amandatur 84, 2. Erythrum in Asia condit 84, 3.
- Rhagae praefectura Mediae XIX, 44, 4.
- Rhaphia, urbs Syriae XX, 74, 1.
- Rhea, Saturni secundi regis Aegyptii filia, mater Iovis et Iunonis I, 13, 4. Rheae statua in Beli templo Babylonio II, 9, 5. — Rhea, Urani Atlantiorum regis et Titaeae filia, nonnullis Pandora dicitur III, 57, 2. Ammoni marito nuntium remittit et cum Saturno coniugium init 61, 1; 68, 1; insidiatur privigno 70, 2; 71, 2; a Baccho capta 72, 5, 6. — Rhea Titanis V, 66, 3. — Urani et Vestae filia VI, 2, 8. — Neptunum in Rhodo educandum tradit Telchinibus et Caphirae nymphae V, 55, 1. Eius domus et lucus in Cnosiorum terram monstrantur 66, 1. Rheae et Saturni soboles 68, 1; VI, 2, 8. Iovem recens natum in Dicta Cretae occultat, Cure-

- tibusque educandum committit V, 60, 2; 65, 4; 70, 2.
- Rhegium, urbs Italiae, unde dicta IV, 85, 3; V, 8, 1, a Chalcidensibus condita VIII, 23, 2. Rheginorum in ditione cur nullae reperiuntur cicadae IV, 22, 5. Urbis tyrannus Anaxilaus et post hunc Micythus, qui pro Anaxilae liberis administrationem gerit XI, 48, 2; 59, 4; 66, 2. Rhegini Tarentinis contra Iapyges auxiliantes clade afficiuntur; urbemque ipsorum hostes occupant 52, 3 seqq. Anaxilae filios regno eiciunt 76, 5. Centum naves Atheniensibus in Siciliam contra Syracusanos proficiscentibus tradunt XII, 54, 4. Athenienses differunt XIII, 3, 5. Crescentem Dionysii potentiam veriti commune cum Syracusanis exulibus et Messanensibus bellum in eum excitant; sed orto sociorum dissensu ultro pacem offerunt XIV, 8, 2; 40. Ad eos veniunt Dionysii legati, ut Rhegina virgo tyranno in matrimonium detur petentes repulsamque ferentes 44, 4 seq. Rhegini in Dionysium irati Messanam obsident, sed repelluntur et funduntur 87, 1 seqq. Rhegium a Dionysio oppugnatur, defenditur ab Heloride 90, 4. Dionysium fundunt 100. Eorum classis a Thearide capta 103, 2, 3. Denuo bello a Dionysio petuntur, urbs obsidione cingitur; optime a civibus sub Phytone duce defenditur 108; tyranno se dedere coguntur 111 seqq. Rhegium, quod Dionysii iunioris praesidio tenebatur, in libertatem vindicant Callippus et Leptines XVI, 45, 9. Rhegini Timoleontia auxilia promittunt 66, 6. Rheginos oppugnant Heraclides et Sosistratus XIX, 4, 2. A Decio Campano perfide opprimuntur, neque impune tamen XXII, 1, 2, 3. Urbem obsidere molitur Hamilcar XXVI, 13. Obsidetur ab Italicorum ducibus XXXVII, 2, 13.
- Rhene, e Mercurio mater Saronis, Samothracum legislatoris V, 48, 1.
- In Rheneam a Delo insula mortuorum urnae ab Atheniensibus transportantur XII, 58, 7.
- Rhenus, fluvius maximus Galliae, ab Iulio Caesare ponte iunctus V, 25, 4.
- Rheomithres Persa rebelles Artaxerxi prodit XV, 92, 1.
- Rheomithres, Persarum dux in proelio ad Granicum XVII, 19, 4; proelio ad Issum occiditur 34, 5.
- Rhinocerotis descriptio III, 35, 2s. Pugna cum elephanto, ib.
- Rhinocolura, praedonum oppidum, sub Actisane Aethiope in Aegypti et Syriae confiniis conditum I, 60, 5. Nominis ratio, ibid.
- Rhium, Aetoliae promontorium XII, 48, 1.
- Rhizophagi Aethiopes III, 23, 1.
- Rhodanus, Galliae fluvius V, 22, 4, quinque se ostiis in mare eructat 25, 4.
- Rhodopis, meretrix monarchae Aegyptii. Eius sepulcrum unam e pyramidibus esse dicunt I, 64, 14.
- Rhodus, Neptuni ex Halia filia, nomen dat insulae V, 55, 4. Eius e Sole filii septem 56, 5. Unus Triopas 61, 1.
- Rhodus insula quantum distet

a palu Maeotide et Alexandria III, 34, 7. Unde nomen habeat V, 55, 4. Telchinum olim sedes 55, 1. In occidentali eius parte habitaverunt Gigantes 55, 5. Insulam appellens Venus ab aditu prohibetur 55, 6. Diluvio vastatur, a Sole servatur 56, 2. Quomodo haec fabula explicanda sit 56, 3. Solis cultus praecipuus 56, 4. Rhodum appellit Danaus 58, 1, Cadmus 58, 2. Rhodii serpentum multitudine valde vexati Apollinem Delium de remedio adeunt. Cuius iussum partem insulae concedunt Phorbanti, qui serpentes delet 58, 4 seq.; IV, 58, 7. Cum Cnidiis in Siciliam, deinceps in Aeoli insulas emigrant V, 9. V. Cnidii. Coloniam deducunt in Symen insulam 53, 4, in Nisyrum 54, 3. Rhodum profugit Althaemenes 59; 1. Eo venit Tlepolemus, Herculis filius, qui agrum in tres partes dividit et tria insulae oppida, Lindum, Ialysum et Camirum constituit V, 59, 5; IV, 58, 8. In Rhodum coloniam ducit Leucippus, Macarei filius V, 81, 8. Rhodii quot naves Xerxi contra Graecos expediendi dederint XI, 3, 8. Rhodum ad turbas componendas a Lacedaemoniis mittitur Dorieus XIII, 38, 5. Insulam Alcibiades populatur 69, 5. Rhodiorum classem suae adiungit Lysander 70, 2. Ex Ialyso, Lindo et Camiro in Rhodum urbem commigrant 75, 1. Lacedaemoniorum societatem deserunt; Cononem in urbem recipiunt XIV, 79, 6 seq. Atheniensium fautores urbe eiiciunt; Lacedaemone sub-

sidium petunt 97, 2 seqq. Conf. 99, 5. A Lacedaemoniis ad Athenienses deficiunt XV, 28, 3. Eos Thebanis adiungit Epaminondas 79, 1. Ab Atheniensibus deficiunt XVI, 7, 3. Byzantiis a Philippo obsessis auxiliantur 77, 2. Macedonum praesidio eicecto civitatem in libertatem vindicant XVIII, 8, 1. Rhodus urbs diluvio affligitur XIX, 45. Rhodiorum naves 61, 5; 64, 5. Rhodii Antigono decem naves tradunt ad liberandas urbes Graeciae 77, 3. Demetrius exhortatur eos ut bellum Ptolemaeo inferant; sed non obsequuntur XX, 46, 6. Ad Ptolemaeum animis inclinantes in suas partes trahere studet Antigonus; sed refragantur; quare bellum conflatur 81 seq. Cum magna classe advenit Demetrius, prope urbem castra ponit 83, 1; Rhodii missis legatis a Ptolemaeo et Lysimacho auxilia petunt; ad tolerandam obsidionem necessaria praeparant 84 — 87. Probe se defendunt; Chosii et Ptolemaeus opem ferunt 88; solertia et strenuitate cum hoste certant, usque dum adhortante Antigono et Ptolemaeo pax inicitur 91 — 99. Rhodiorum in reges servatores, imprimis in Ptolemaeum pietas 100. 1 seq. Rhodus urbs terrae motu concidit XXVI, 8. Ad restorationem eius multum confert Hieronis munificentia, ib. Rhodii bellum indicunt Cretensibus piratis XXVII, 3. Post victum a Romanis Antiochum Caria et Lycia iis dantur XXIX, 11.

- Rhodiorem legati senatum ad pacem cum Perseo componendam hortantur XXX, 24. Legatos Romam mittunt, qui civitatis suae crimina diluerent XXXI, 5, 2, 3. A Demetrio et Eumene munera accipiunt 36. Rhodiorum naves a Cretensium naviculis pressae 38. Bello a Cretensibus illato in summas adacti angustias, ad absurda consilia confugiunt 43. Eorum cum Mithridate pugna navalis XXXVII, 28.
- Rhodus dictus Antisthenes XIII, 84, 1.
- Rhoecus, pater Teleclis et Theodori statuariorum I, 98, 5.
- Rhoeo, Staphyli et Chrysothemidis filia, ab Apolline compressa in Delo insula parit Anium V, 62, 1, 2.
- Rhoeteum in Troade XVII, 7, 10.
- Rhosaces Persa militum dux XVI, 47, 2. Spithrobatæ frater, in proelio ad Granicum Alexandrum vulnerat; a Clitonecatur XVII, 20, 6.
- Rhoxane, Oxyartis Bactriani f., uxor Alexandri XVIII, 3, 3; 39, 6. Cum Olympiade in Pydna urbe a Cassandro obsidetur XIX, 35, 5. Filia Oxyartæ 48, 2. Cum Alexandro filio Amphipoli in custodia tenetur a Cassandro 52, 4, 1; 61, 1. Cum filio iussu Cassandri interficitur 105, 2.
- Rhye VIII, 17.
- Roma a Romulo, Martis f., condita IV, 21, 1; quando VII, 3.
- Romae diutius degit Diodorus I, 4, 3.
- Romani ante tempora Hanniballica centena militum millia conscribunt II, 5, 7. Herculi templum ad Tiberim exstruunt IV, 21, 4. Ei decimas vivere solent, ib. Iberiæ metalla frequentant V, 36, 3. Eorum magistri Etrusci 40. Saturnum sacris festisque diebus et locis ab eo dictis colunt 66, 5. Romanorum in bellis indicendis religio VIII, 25, 26. Romani Volscos clade afficiunt XI, 37, 7. Sp. Cassium supplicio afficiunt, ibid. A Veientibus proelio ad Cremeram funduntur 53, 6. Primum quattuor tribunos plebis creant 68, 7. Decemviros novis scribendis legibus creant XII, 23, 1. Turbae Appii Claudii decemviri facinore excitatae; quomodo discordia sedata sit 24, 2 seqq. Leges duodecim tabularum 26, 1. Romani Volscos proelio fundunt 30, 6. Ardeam coloniam mittunt 34, 5. Sub Postumio dictatore Aequos rebelles perdomant 64, 1 seq. Sub M. Aemilio dictatore cum Fidenatibus aequo Marte pugnant 80, 6. Lavicos XIII, 6, 7, Bolam Aequorum urbem expugnant 42, 6. Praesidium eorum Verrugine urbe a Volscis eiicitur XIV, 11, 6. Veis bellum inferunt; primum stipendia numerant; Anxur expugnant 16, 5. Velitras coloniam ducunt 34, 7. Veios obsidentes clade afficiuntur 43, 5. Veios expugnant 93, 2. Falerios expugnant 96, 5. Pace cum Faliscis facta quartum contra Aequos bellum gerunt; Sutrium expugnant, Verrugine eiiciuntur 98, 5. Agros Veientanos dividunt; Lissum (Lavicum) capiunt; Veliternis bellum movent; Circeios coloniam deducunt

102, 4. Volsinios clade afficiunt 109, 7. Belli contra Gallos origo et progressus; hostis in urbem irrumpit; arcem obsidet, Iunonis anseribus proditur; pacis conditiones 113, 4 — 116. Romanis admodum afflictis bellum inferunt Volsci; hos perdomat M. Furius dictator; idem Aequos et Etruscos vincit; aurum Gallis Romae datum cum reliqua praeda recuperat 117. M. Manlium perduellionis convictum supplicio afficiunt XV, 35, 3. Praenestinos magna clade tradunt 47, 8. Seditio, quod pars populi consules, pars tribunos militares creandos esse censerent 61, 1. Bellum contra Faliscos oritur XVI, 31, 7. Romanorum agros populantur Etrusci 36, 4. Romani cum Praenestinis inducias, cum Samnitibus foedus ineunt; Tarquinienenses 60 securi percutiunt 45, 8. Latinos et Campanos proelio ad Sinuessam commisso vincunt 90, 2. Dauniam vastant; Canusios subigunt; duas tribus novas prioribus adiiciunt XIX, 10, 2. Ferentem in Apulia expugnant 65, 7. Varia fortuna contra Samnites pugnant 72, 3 seqq. Proelio ad Cinnam commisso Samnites vincunt; rebellant Campani, sed mox ad obedientiam redeunt 76. Sub Q. Fabio dictatore Fregellas, Celiam et Nolam occupant 101, 3. Coloniam in Pontiam insulam deducunt, ib. In Marrucinos expeditionem suscipiunt; Interamnam coloniam deducunt 105, 5. Samnites proelio ad Talium (?) in Apu-

lia commisso vincunt XX, 26, 3. Fabio consule in Etruscos, Marcio in Samnites missis, rem feliciter gerunt 35. Appium Claudium censorem creant; eius instituta 36. Marsis contra Samnites auxiliantes commisso proelio victores abeunt; Etruriam ingressi Caprium expugnant; cum Tarquiniensibus in 40 annos, cum reliquis Etruscis in unum annum inducias faciunt 44, 8 s. Samnitum agros pervastant 80, 2 seqq.; Anagnitis bellum indicunt 80, 4. Pelignos debellant; feliciter contra Samnites pugnant 90, 3 seq. Pacem faciunt cum Samnitibus, bello per 22 annos continuato; Aequos subigunt; cum Marsis, Pelignis et Marrucinis foedus ineunt 101, 5. Appium Claudium consulem in Siciliam mittunt XXIII, 1 et 3; deinde ambos consules, M. Valerium et M. Otacilium 4. His sese dedunt Siciliae urbes 67, ib. Conveniunt eos legati Carthaginiensium initio belli Punici primi. Quid iis responsum XXIII, 2. Romani Agrigentum capiunt 7 et 8, 1. In Africam sub Atilio traicientes primo superiores sunt, mox cladibus afficiuntur 15, 7. Bello in Africa redintegrato victoriam navalem reportant; in reditu classem amittunt tempestate; novam classem exstruunt; in Siciliam profecti Cephaloedium capiunt; Drepanum aggressi repelluntur; Panormum obsident occupantque; plures urbes iis se dedunt; Panormo abeunt Messanam 18, 1. Denovo in Libyam traiciunt; eos

aggredi non audent Carthaginienses; Panormum revertuntur. Inde Romam proficiscentes iterum magna tempestate obruuntur 19.—Romani Thermas ingressi conciduntur, ib. Thermarum urbe potiuntur 20, item Lipara, ib. Heretam castellum obsidentes nihil efficiunt, ib. Lilybaeum obsident XXIV, 1, 1 seqq. Frumentum iis subministrat Hiero, ib. §. 4. Claudium Pulchrum in Siciliam mittunt, qui vincitur ad Drepanum §. 5; alia clade afficiuntur a Carthalone §. 7; tempestate totam ferme classem amittunt §. 9; Erycem occupant; Aegithallum muniunt §. 10; Aegithallo expelluntur §. 11. Pacem cum Carthaginiensibus faciunt 14. Conf. 13. Contra Celtos Gallosque belligerantes duobus proeliis vincuntur, tertio vincunt XXV, 13. Eorum legatio in senatu Poenorum, belli pacisque optionem dans 16. Romana legio quot comprehenderit XXVI, 5. Romani Capuam obsident 17. Tribunos ad Scipionem in Siciliam mittunt, qui de sacrilegio a Pleminio commisso inquirant. Direptos Proserpinae thesauros ex aerario restituunt XXVII, 4, 5 s. Non nisi iusta suscipiunt bella XXVIII, 3; XXXII, 5. Senatus Nabidis legatis respondet XXVIII, 12. Philippo Demetrium filium reddere et tributum remittere decernit 15. Aetolis pacem et amicitiam petentibus respondet XXIX, 4. Romani non utuntur mercenariis, neque opibus abundant 6. Lampsacus, Smyrna

et Alexandria Troas a senatu petunt ut libertas ipsis reddatur 7. Senatus Aetolorum legatos re infecta dimittit 9. Post victum Antiochum decem legatos mittit, qui res Asiae constituent 11. Philippum regem nullam extra Macedoniam urbem tenere iubet 16. Romanorum legati in concilio Achaeorum pro Sparta verba faciunt 17. Senatus benigne respondet Eumenis legatis 22. Rerum in Thessalia confusionem tribuit Persei machinationibus; iubet eum Abrupolin in regnum restituere 33. Eumeni donat sellam curulem 34. Bellum Persicum decernit XXX, 1. Senatus scientia politica 8. (Conf. XXXI, 3 et 4.) Belli Persici tempore Graccorum benevolentiam captat, ib. Antiochum a bello contra Ptolemaeum absistere iubet XXXI, 2. Respondet legatis Rhodiorum 5, legatis post finitum bellum Persicum gratulandi causa Romam profectis, inter hos Attalo 7. Res Macedoniae et Illyrici constituit 8. Prusiae adulatori dignum dat responsum 15, 2. Ptolemaei Philometoris legatos Italia excedere iubet; benevolentiam suam ostendit Ptolemaeo Physconi 23. Munera accipit ab Ariarathe Philopatore 28. Remittit Isocratem et Leptinem Octavii occisores a Demetrio Sotere Romanis traditos 29. Acerbum responsum dat Demetrio 30. Poenis afficit eos qui a Macedonum partibus steterant 31. Respondet legatis Carthaginiensium XXXII, 2 et 3. Ro-

- manorum in victos clementia 2 et 4. Traditur iis Punica regio 6. Urben delendam decernunt, ib. Romanorum legatio ad pacem inter Prusiam et Nicomedem componendam missa 20. Multis proeliis a Viriatho vincuntur XXXIII, 1, 3. Duces eorum saepius ab Euno servorum fugitivorum in Sicilia duce funduntur XXXIV, 2, 17 seqq. Romae quoque servorum defectio exarsit, ib. §. 19. Legati ad restituendam Iovis Aetnaei religionem Siciliam obeunt 10. Ad Ingurtham legationes 31. Sibyllinis libris iubentur templum condere Matri Idaeae eiusque simulacrum Pessinunte advehere 33. Senatus decernit ne quis ex populi Romani sociis in provincia servitutem serviat XXXVI, 3, 2. A servis saepius fugati, imperatorem deligunt L. Licinium Lucullum 8, 1. Multam irrogant Lucullo 8, 5. Eius successorem Servilium exilio puniunt 9. Aquillium contra servos mittunt 10. Romanorum crescens luxuria XXXVII, 3.
- T. Romilius Vaticanus, consul Rom. (Ol. 83, 1) XII, 5, 1.
- T. Romylus (Romilius) decemvir XII, 23, 1.
- Romulus et Remus Amulium interficiunt, Romulus Romae conditor IV, 21, 1; VII, 3a, 12; VIII, 3. Eorum virtutes VIII, 3.
- Rufos homines olim ad Osiridis monumentum reges Aegyptii immolabant I, 88, 5.
- C. Rufus, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 98, 1) XIV, 107, 1.
- Rupilius, dux Romanorum, servos in Sicilia debellat XXXIV, 2, 20 seq.
- Q. Rutilius, legatus et amicus Q. Minucii Scaevolae; vir probus XXXVII, 5, 1.
- M. Rutilus, consul Rom. (Ol. 110, 2) XVI, 82, 1.
- Sabaco Aethiops Aegypti regno potitur I, 65, 2; poenas capitales abrogat reosque ad opera publica condemnat 65, 3 seq. Regno indigenis reddito in Aethiopiam se recipit 65, 8.
- Sabae, regia Arabiae III, 47, 4.
- Sabaei Arabes III, 46, 1.
- Sabazius Bacchus, Iovis et Proserpinae filius IV, 4, 1.
- Sabelli XXXVII, 2, 11.
- Sacis Scythis se adiungunt Parthi; eorum bellum contra Astibaram, Medorum regem II, 34, 1 seq.; Sacarum regina Zarina 34, 3. Conf. 35, 1; 43, 5.
- Sacae in Xerxis exercitu ad Thermopylas pugnant XI, 7, 2.
- Sacer collis in Apulia XX, 26, 3.
- Sacra insula in Arabiae Oceano; eius descriptio V, 41, 4.
- Sacra gleba I, 59, 3.
- Sacrum bellum (Ol. 106, 2 seqq.) XVI, 23 seqq.
- Saguntum ab Hannibale expugnatur XXV, 15.
- Sais ab Atheniensibus in Aegypto condita V, 57, 4, 5. Saitae in Atticam coloniam ducunt I, 28, 4.
- Salaminia navis Atheniensium XIII, 5.
- Salamis, Asopi et Metopes f. IV, 72, 1. E Neptuno mater Cychrei, Salaminis insulae regis 72, 4.
- In Salaminem insulam uxores et liberos transportant Athenienses, appropinquante Athenis Xerxe Persa XI, 13, 3, 4.
- Salaminium proelium describitur 18 seq. In Salaminem denuo confugiunt Athenien-

- ses 28, 5. Insulam incursat Cnemus dux Lacedaemoniorum XII, 49. Salaminii conspirationis accusati a triginta tyrannis capite multantur XIV, 32, 4. Salaminem oppugnat Cassander XVIII, 69, 1.
- Salamis, urbs Cypri, a Cimone obsidetur XII, 4, 2 seq. Eius rex Abdemon Tyrius; post hunc Euagoras XIV, 98, 1. A Persis obsidetur XV, 4, 2; 8, 3. A Phocione et Euagora oppugnatur XVI, 42, 8. A Demetrio obsidetur, Meneleo urbem fortiter defendente XX, 48. Salaminem post proelium ad Ipsam cum matre fugit Demetrius XXI, 1, 4.
- Salganeus in Boeotia munitus a Ptolemaeo, Antigoni duce XIX, 77, 4.
- Salmoneus, Aeoli f., Salmoniam urbem in Elide condit IV, 68, 1; ex Alcidice pater Tyrus, ibid.; alteram uxorem ducit Sideronem; rex impietatis poenas luit 68, 2; VI, 7, 4 s.
- Salmonia in Elide urbs IV, 68, 1.
- Salmus, urbs maritima Carmaniae XVII, 106, 4.
- Salmydessus, sinus ad Pontum naufragiis infamis XIV, 37, 2.
- Saloniae campus in Asia XX, 109, 6.
- Saltatio armata (*ἐνόπλιος ὄρχησις*), Curetum in Creta inventum V, 65, 4.
- Salutis (*Σωτηρίας*) portus in sinu Arabico III, 40, 1.
- Salvius, dux servorum rebellium in Sicilia, regis nomine ascito Tryphon appellatur XXXVI, 7, 1. Triocala occupat, Athenionem sibi adiungit 7, 2, quem postea in custodiam tradit, ib. Triocalis regiam aulam instituit 7, 3, 4.
- Adventante in Siciliam Lucullo Athenionem libertati reddit 8, 2. Cum Lucullo pugnat ad Scirthaeam, vincitur 8, 3.
- Samaria, urbs Syriae, a Ptolemaeo I evertitur XIX, 93, 7.
- Sambana, urbs Mesopotamiae XVII, 110, 4.
- Sambastae, Indiae populus, cui pacem Alexander concedit XVII, 102, 1.
- Sambus, rex Indiae, quem Alexander M. debellavit XVII, 102, 5 seq.
- Samiades, maritus Heraidis, uxorem accusat, et post transformationem dimittere coactus heredem facit, sibi que manum infert XXXII, 10, 2.
- Samiis Apollinis Pythii statuam faciunt Telecles et Theodorus I, 98, 5. Samii post Phocenses maris imperium tenent VII, 13. Quot naves una cum Ionibus et Chiis Xerxi in Graeciam expediendi dederint XI, 3, 8. Ad Samum post cladem Salaminiam substitit classis Persarum 27, 1. Samii legatos mittunt ad Leotychedam, ut Graecas in Asia urbes in libertatem vindicet orantes 34, 3. De Prieno cum Milesiis contententes ab Atheniensibus deficiunt, a Pericle in potestatem rediguntur XII, 27, 1 seq.; novis dissidiis insula turbatur; altera factio Persarum auxilio potitur; obsides Atheniensibus datos e Lemno reducunt; denuo contra eos Pericles mittitur, qui Samo urbe expugnata severe in eos animadvertit 27, 3 s. Ab Atheniensibus deficiunt XIII, 34, 2. Samum ad duces Atheniensium venit Alcibia-

- des 41, 4, 5. Conf. 73, 6; 76, 1. Samum urbem obsidet Lysander 106, 8; item Chii eorumque socii XVI, 21, 2. Insula sorte dividitur inter Athenienses XVIII, 8, 7. Samiis urbem agrosque restituit Perdiccas 18, 9. Samus Atheniensibus redditur decreto Polysperchontis 56, 7. Samnio scurra XXXVII, 12, 2. Samnites cum Romanis foedus pangunt XVI, 45, 8. Cum Nuceria XIX, 65, 7. Plisticam, Romano praesidio firmatam, expugnant; Soranos sibi adiungunt XIX, 72, 3. Varia fortuna contra Romanos pugnant 72, 4. Ad Cinnam proelio a Romanis funduntur 76, 2. Conf. 100, 1. In exercitu Agathoclis XX, 11, 1; 64, 2. Ad Talium (?) in Apulia a Romanis vincuntur 26, 3. Iapyges Romanorum socios bello vexant; sed repelluntur a Marcio consule 35, 2. Proelio a Romanis vincuntur 44, 8. Iterum victis 80, 1. Romani Samnium vastant, ib. Infeliciter rem gerunt 90, 4. Pacem faciunt cum Romanis 101, 5, 2—4. Bellum eorum cum Romanis XXI, 6, 1. In sociali bello contra Romanos pugnant XXXVII, 2, 4.
- Samothracae insulae desertae nomen dedit Myrina, Amazonum regina, referente Dionysio III, 55, 8. Conf. IV, 42, 1. Olim Samus vel Saonnesus vocata; e Samo et Thracia colonos accepit, unde Samothracia dicta V, 47, 1, 2. Samothracum de antiquo diluvio narratio 47, 3. Res eorum post diluvium constituit Saon
- 48, 1. Apud eos educantur Iovis ex Electra liberi, Dardanans, Iasion et Harmonia 48, 2. Samothracia mysteria, quum in oblivionem abiissent, renovata sunt ab Iasione 48, 4. Samothraces dii IV, 43, 1; 48, 6. Eo veniunt Argonautae 49, 8. Ex Ida Troiana secundum Ephorum in Samothraciam venerunt Dactyli V, 64, 4.
- Sampsiceramus XL, 1 a.
- Samus, antiquum Samothraciae nomen III, 55, 8; V, 47, 2.
- Samus insula; eius tyrannus Polycrates I, 95, 3. Inde colonia missa in Samothraciam V, 47, 2. Samum e Lesbo coloniam ducit Cydrolaus, Maccari filius 81, 8. Conf. Samii.
- Samus, Lacedaemoniorum nauarchus, cum 20 triremibus Cyro fratrem bello petiuro se adiungit XIV, 19, 5.
- Saon, Iovis e Nympha vel Mercurii e Rhene filius, Samothracum civitatem post diluvium ordinavit V, 48, 1.
- Saonnesus, antiquum Samothraciae nomen V, 47, 2. V. Samothracia.
- Sarapin eundem quem Osirin vel Plutonem esse nonnulli putant I, 25, 2.
- Sarapion Syrus XXXIV, 2, 21.
- Sardanapallus, tricesimus et ultimus rex Assyriorum II, 21, 8; 23; eius mollities, ib. Conspirant contra eum Belesys, Arbaces et Arabum rex 24, 2, 5. Deficiunt Babylonii, Medii et Persae, ibid. Rebelles tribus proeliis vincit rex 25, 1 et 3 et 6. Victoriis elatus iterum mollitiei se dat; deficiunt Bactriani; castris potitur Arbaces; rex in Nino urbe

- obsidetur; qua tertio anno post capta se ipse cum concubinis cremat 26 et 27. Conf. VII, 16.
- Sardes Asiae XI, 2, 3; 34, 3; 36, 7; XII, 27, 3; XIV, 19, 6; 80, 2, 5; 85, 4; XX, 37, 3, 5. Ab Alexandro occupantur XVII, 21, 7. Eadem praeter arcem capit Prepelaus, Cassandri dux XX, 107, 5.
- Sardiniae insulae descriptio V, 15. Deducta in eam ab Iolao colonia, unde incolae nominantur Iolaei, ib. et IV, 29, 1. Sardiniae de possessione multum certarunt Carthaginenses, ib. Daedalea in Sardinia opera 30, 1. Eo venit Aristaeus 82, 2. Commeatum ex ea in Siciliam ducit Hamilcar XI, 20, 4. Commeatum ex ea petit Dionysius XIV, 63, 4. A Carthaginensibus, qui copias ex ea duxerant 95, 1, deficit; in potestatem redigitur XV, 24, 2. Sardoniam (f. Satricum) 27, 4.
- Sardonium mare navigant Ligures V, 39, 8.
- Sargentius fl. XXI, 13.
- Sarmatarum regis uxor Circe IV, 45, 4.
- Sarpedon, Iovis et Europae f. IV, 60, 2; V, 78, 1. E Creta in Asiam transgressus Lyciam occupat; eius liberi Euaender et Deidamia V, 79, 3.
- Sarpedon, Sarpedonis et Deidamiae filius, secundum nonnullos vero Iovis, contra Troianos pugnat V, 79, 3.
- Sarpedon Diodoti Tryphonis dux XXXIII, 28.
- Sarpedonius Apollo XXXII, 10, 2.
- Sasanda, Cariae castellum XIV, 79, 4.
- Sasychis, secundus Aegyptiorum legislator I, 94, 3.
- Satibarzanes, Asiae satrapa, cum Besso bellum movet Alexandro M. XVII, 78. Arcae incolas adducit ut ab Alexandro deficient; contra eum mittuntur Erigyus et Stasanor 81, 3 seq. Ab Erigyo certamine singulari vincitur 83, 6.
- Saticula a Romanis expugnatur XIX, 72, 4.
- Satricum, urbs Latinorum a Latino Silvio condita VII, 3 a, 7. A Romanis deficit XIV, 102, 4. V. Sardinia.
- L. Saturninus, quaestor Ostiensem provinciam sortitus; postea tribunus plebis XXXVI, 12.
- L. Saturninus a Mithridatis legatis reus delatus, favore populi absolutus XXXVI, 15.
- Saturnus planeta II, 30, 3.
- Saturnus, secundus Aegyptiorum rex, eius ex Rhea liberi Iuppiter et Iuno (sive secundum nonnullos Osiris et Iuppiter) I, 13, 4; 27, 4. Ex Aegypto Melampus in Graeciam attulit quae Graeci de eo fabulantur I, 97, 4. — Saturnus, Urani et Basileae f., cum Atlante regnum Atlantiorum in Libya dividit III, 60, 1. Ex Rhea pater Iovis 61, 1. Siciliae, Libya, Italiae imperat 61, 3. Rhea instigante Ammoni bellum inferit 71, 2. A Baccho vincitur 71, 4. — Saturnus, Titanum natu maximus (Coeli e Vesta filius VI, 2, 8), rex de hominibus optime meritis; quare sub eo aetas aurea V, 66, 3, 4—6. Occidentales maxime regiones sub imperio habuit 66, 5. Eius e Rhea liberi: Vesta, Ceres, Iuno, Iuppiter, Neptunus, Plu-

- to 65, 4; 68, 1. (Conf. VI, 2, 8.) Liberos suos e medio tollit 70, 2. Saturni res praeclare gestas legere est in templo Iovis Triphyliae apud Panchacos VI, 2, 7. Saturno puerum mactat Himilco XIII, 86, 3, ex more Carthaginien- sium 14, 4. Aurea eius statu- a XX, 14, 6.
- Satyrium in Italia VIII, 21, 3.
- Satyrorum gentem in Aethiopia sibi adiungit Osiris I, 18, 4.
- Satyros cur homines veneren- tur I, 88, 3. Satyri Bacchi comites IV, 4, 1; 5, 4, 1. Sa- tyrorum facies V, 28, 2.
- Satyrus histrio; in eum Philippi humanitas XVI, 55, 3 seq.
- Satyros, Spartaci f., Bospori rex, moritur XIV, 93, 1; suc- cedit Leuco filius, ib.
- Satyros, Parysadae Bospori re- gis filius natu maximus, patri in regno succedit XX, 22, 1. Eumelum fratrem, qui sibi vindicare imperium molieba- tur, proelio vincit; mox vul- nere accepto occumbit 23, 7. De mortis genere oraculum 26.
- Satyros, dux servorum in Sici- lia; Aquillio se dedit XXXVI, 10. Eius vitae finis, ibid.
- Saunio. V. Samnio.
- Sauria, urbs Acarnaniae XIX, 67, 4.
- Sauromatarum ad Tanaim na- tio II, 43, 6.
- Scaevola XXXVII, 8, 1.
- Scamander ex Idaea Nympha gignit Teucrum IV, 75, 1.
- Scamander, Siciliae fluvius XX, 71, 2.
- Scamandrius, Mytilenaeus, sta- dio Olympico victor XI, 48, 1.
- Scaptia, urbs Latinorum a La- tino Silvio condita VII, 3 a, 7.
- Scedasi filias Spartani stupra- runt XV, 54, 3.
- Scellis. V. Sicelus.
- Scenitae Arabes. V. Arabia.
- Schedius, Phocensium rex XVI, 23, 5.
- Schoeneus, pater Atalantae IV, 34, 4; 41, 2; 65, 4.
- Sciathus insula XV, 30, 5.
- Sciione ad Lacedaemonios defi- cit XII, 72, 1; urbem praesi- diis firmat Brasidas 72, 7; oppugnatur a Nicia et Nico- strato 72, 8. Atheniensium in eam decretum 72, 8; 76, 3, 4; XIII, 30, 6.
- Scipio (P. Cornelius Scipio, Pu- blicii filius, Africanus maior). Eius in populis imperio suo subiiciendis ars et prudentia XXVI, 21. Veniam dat Indi- bili, sed mox denuo contra eundem armis disceptandum, ibid. Eius legatus Q. Plemi- nius Locricum Proserpinae fanum spoliatur XXVII, 4, 1 s. Quod sacrilegium Scipionis mandato commissum adver- sarii dictitant; tribuni plebis de hac re ad eum in Siciliam veniunt 4, 5. Captum regem Syphacem clementer habet 6. Sophonibam, Masinissae uxorem, ad se adduci iubet 7. In captivos clementia 8. Legati eius Carthaginem missi ob violatum a Poenis foedus vix necem effugiunt 12. Scipio nihilominus incolumes prae- stat legatos Carthaginien- sium, qui ad Romanorum na- vale tempestate delati in po- testatem venerant, ib. Vacua Lysimachensium urbe potitur XXIX, 5. Antiochus filium eius circa Euboeam ceperat. Hunc reddere aurique pon- dus promittit, si per eum

- pacem impetraret. Scipionis responsum 8. Lucio fratri (cuius ipse erat legatus) suadet ut pacem Antiocho daret 10. Eius indoles et laus 19, 20.
- Scipio (L. Cornelius Scipio, frater Publii Africani maioris) victo Antiocho bellum componit XXIX, 10, 11.
- Scipio (P. Cornelius Scipio Aemilianus, Africanus minor, filius naturalis Aemilii Pauli). Adolescens patris in contubernio militans post proelium aliquamdiu desideratur; mox sospes in castra redit XXX, 22. Eius indoles; magister Polybius 26, 27. In servandis pactis religiositas XXXII, 7. Apud hostes auctoritas 8. De eo Catonis dictum 9 a. Antequam legitimam aetatem attigisset, consul creatur, ibid. Eius Carthagine flagrante de Roma vaticinium 24. Siculis reddit taurum Phalaridis pridem a Carthaginensibus in Africam transportatum XXXII, 25; XIII, 90, 5. Eius in Aegyptum aliasque provincias legatio XXXIII, 28 a.
- Scipio (P. Cornelius Scipio Nastica) Tib. Gracchum interficit XXXIV, 7, 2.
- Scipio (P. Cornelius Scipio Nastica), qui consul mortuus est. Eius elogium XXXIV, 33.
- Sciritarum cohors in Lacedaemoniorum exercitu XV, 32, 1.
- Sciritis XV, 64, 3.
- Scironem interficit Theseus IV, 59, 4.
- Scironides in Megaride petrae IV, 59, 4.
- Scirthaea in Sicilia XXXVI, 8, 2.
- Scorpionum in Aethiopiae regione quadam multitudo III, 30, 1.
- In Scotussaeos Thessaliae impium Alexandri Pheraei facinus XV, 75, 1.
- Scutini, Asiae populus XIV, 29, 2.
- Scylletium in Italia XIII, 3, 5.
- Seyrus, insula a Pelasgis et Dolopibus habitata, a Cimone expugnatur, qui agros inter Athenienses colonos distribuit XI, 60, 2.
- Seyrus (Scirus?), Peloponnesi urbs, a Demetrio in libertatem vindicatur XX, 103, 4.
- Scytalismus apud Argivos XV, 57, 3.
- Scythes, Iovis filius, rex populi, cui de se Scytharum nomen indidit II, 43, 3.
- Scythae I, 55, 4, unde nomen habeant II, 43, 3. Primae eorum sedes ad Araxen fluvium; regni augmenta 43, 2. Reges antiquissimi: Scythes, Palus, Napes 43, 3. Post reges anarchia, deinde gynaeccratia 44, 1. Scytharum regina Cyrum vincit victumque in crucem agit 44, 2. Scythae ad Nilum usque progressi sunt 43, 5. Scytharum nationes Pali, Napae, Sacae, Arimaspi, Massagetae, Sauromatae 43, 3 et 5. Eorum coloniae duae 43, 6. Amazonibus in Atticam expeditionem facientibus se adiungunt IV, 28, 2. Scythae inter incolas Panchaene insulae V, 42, 4. Scythae a Nino subacti I, 55, 4; a Dario II, 5, 5. In exercitu Darii XVII, 59, 5 — 7. Cum Lysimacho pugnant XIX, 73, 4. Cum Eumelo XX, 22, 3. A Philippo Amyntae XVI, 1, 5.

- Scythia I, 42, 8; II, 35, 1.
- Sebennyticum Nili ostium I, 33, 7.
- Segeda, urbs Celtiberiae XXXI, 39.
- Segedenses in Celtiberia contra iussum senatus Rom. urbem amplificant XXXI, 39.
- Segesta, urbs Siciliae XII, 82, 3. Eam oppugnat Dionysius XIV, 48, 5. Agathocles transfugis habitandam concedit, mutatoque nomine Dicaeopolin nuncupat XX, 71, 5. Ab Appio Claudio frustra oppugnatur XXIII, 3.
- Segestanae thermae Herculis in gratiam a Nymphis aperiantur IV, 23, 1.
- Segestani cum Selinuntis bellum gerentes superiores abeunt V, 9, 2. Cum Lilybaeis de agrorum finibus belligerant XI, 86, 2; item cum Selinuntis; proelio victi, quum Syracusani, Agrigentini et Carthaginienses subsidia praebere nollent, auxilium implorant Atheniensium XII, 82, 3 seqq. Hi tributum ab iis exigunt XIII, 6, 1. Denuo Segestani de agris cum Selinuntis litigantes Carthaginienses auxilio advocant 43, 1 seqq. A Dionysio obsessi hostium castra incendunt XIV, 54, 2. Ab Agathocle crudelissime tractati ad interuicium delentur XX, 71. Pyrrhose adiungunt XXII, 10, 2. Carthaginensium imperio subiecti ad Romanos deficient XXIII, 5. Servi Egestanorum rebellant XXXVI, 5, 1.
- Selene eadem quae Isis I, 25, 1, Hyperionis et Basileae f., ob fratris Helii necem de tecto se dat praecipitem; inter sidera relata pro Luna colitur III, 57, 5 et 8.
- Seleucenses legatos mittunt ad Arsacem, Parthorum regem XXXIV, 19; portas claudunt Alexandro Zabinae 28, 1.
- Seleucia (Antiochia) urbs a Seleuco aedificata post destructam Antigoniam XX, 47, 6. Seleucia ad mare XXXIII, 28; XXXIV, 39 a.
- Seleucus, Bospori rex, 4 annis regnat XII, 36, 1.
- Seleucus Macedo a Perdicca magister equitum constituitur XVIII, 3, 4. Ei Babylonia ab Antipatro assignatur 39, 6. Eumeni adversatur, eumque Tigridis transgressu arcere studet; Antigonum accessit XIX, 12, 13. Eius opem implorat Python 14, 3; ei Susa tribuit Antigonus 18, 1; Seleucus Antigonum eiusque exercitum Babylone honorificentissime excipit 55, 2. Mox dissidio orto vitae suae metuens ad Ptolemaeum in Aegyptum aufugit 55, 5. Ibi Antigonum criminatus Ptolemaeum excitat, ut una cum Lysimacho et Cassandro bellum ei inferat 56, 1 seqq. Cum classe Ioniae urbes petit; Erythras obsidet; mox adueniente Ptolemaeo, Antigoni duce, obsidionem solvit 60, 3 seq. In Cypro plures urbes expugnat 62, 6. Con appellit 68, 4. Ptolemaeum ad pugnam contra Demetrium committendam adducit 80, 3. Eius locus in acie ad Gazam instructa 83, 1 seq. Post victum Demetrium Babyloniā recuperat 90, 91. Nicanore victo Susianam et Mediam di-

- tioni suae adiicit 92. Eo in Media versante Demetrius Babylonem urbem capit, alteram arcem expugnat, ad obsidendam alteram Archelaum relinquit 100, 7 seqq. Antigoni exemplum secutus regem se appellat XX, 53, 4. Cum Ptolemaeo et Lysimacho et Cassandro ad bellum Antigono inferendum init societatem 106; in Cappadociam cum exercitu descendit 113, 4 seq. Cum Ptolemaeo et Lysimacho Antigonum aggreditur XXI, 1, 2. Seleucum totius Asiae imperio potiturum vaticinantur Chaldaei 1, 3. (Conf. II, 31, 2.) Coelesyriam sibi vindicare studet, refragante Ptolemaeo 1, 5. Non obtemperat Lysimacho ut Demetrius interficeretur ab eo petenti 20. Eius filius Antiochus, ibid.
- Seleucus, Antiochi filius, rex Syriae, cum Achaeorum confederatione amicitiam instaurat XXIX, 17. Opem ferre Pharnaci instituit, sed mox a consilio desistit metu Romanorum 24. Seleuci filius ab Andronico interfectus XXX, 7, 2. Nicator XXXIII, 4 a.
- Selinuntii agri antrum IV, 78, 3. Selinuntii in Sicilia bellum gerunt contra Segestanos circa Ol. 50; adiuvantur Cnidiorum Rhodiorumque advenarum auxilio; vincuntur V, 9, 3. Selinuntiorum tabellarius ad Hamilcarem missus a Gelone capitur XI, 21, 4. Syracusanis contra Thrasybulum opitulantur 63, 2. De finibus cum Segestanis bellum gerunt eosque proelio vincunt XII, 82, 3 seqq. Selinuntios in servitutem redigendos decernunt Athenienses XIII, 2, 8; 30, 3. Syracusanorum contra Athenienses socii 4, 2. Auxilia mittunt Syracusanis 12, 4. Selinunte Gesco exulat 43, 5. De agris cum Segestanis belligerantes adiungunt sibi Syracusanos 43, 7 seqq. Selinus ab Hannibale obsessa, capta, excisa 54, 3; 55 seqq. Hannibalis exercitu obsessi a sociis urbibus auxilia petunt 56, 1; sed dum hae moras nectunt, ipsi succumbunt 56, 2 seqq. (80, 1). Qui captivitatem effugiunt, ab Agrigentinis humaniter excipiuntur 58, 3. Urbs quot annos steterit 59, 4. Restauratur ab Herocrate 63, 3; et Carthagini vectigalis muris caret 114, 1. Socios asciscit Dionysius XIV, 47, 6. Subigitur a Dionysio XV, 73, 2. Selinuntii Carthaginensium sunt XIX, 71, 7. Pyrrho se adiungunt XXII, 10, 2. Conf. XXIII, 1, 2. A Carthaginensibus Lilybaeum transferuntur XXIV, 1, 1. Selinuntiae angustiae XXIII, 21.
- Sella curulis ab Etruscis venit Romam V, 40, 1.
- Sellasia, urbs Laconiae XV, 64, 1 et 5.
- Selybria, urbs Thraciae, ab Alcibiade proditione capitur XIII, 66, 4. Conf. XIV, 12, 5 et 6.
- Semele Aegyptia, ab homine quodam stuprata, partum septem mensium edidit; quem Cadmus auro obductum pro novo Osiride vendidit I, 23, 2, 4 seq.
- Semele, Cadmi et Harmoniae

- f., mater Bacchi, Iovis fulmine combusta IV, 2, 2 seq. Nominis explicatio III, 62, 9. A Baccho ab inferis ad deos coelestes adducta Thyone vocatur IV, 25, 4. Cur fulmine ab Iove icta sit secundum Naxiorum traditionem V, 52, 2. Semias Moagetæ Bubonensis frater XXXIII, 5 a.
- Semiramidis mirabilis ortus et vita infantis miraculo servata II, 4, 2 seqq.; nominis etymologia 4, 5; a Simma pastore educatur 4, 8; uxorem eam ducit Onnes 5, 1; ex quo parit Hyapaten et Hydaspem 5, 1; quem in expeditione contra Bactros secuta consiliis suis efficit ut arx hostium expugnetur 6, 5 seqq; eam matrimonio sibi iungit Ninus rex 6, 10. Eius ex Nino filius Ninyas 7, 1; marito in regno succedit, ibid. Tumulum ingentem Nino excitat, ib. Babylonem condit (conf. I, 56, 5); falso ei attribuntur horti pensiles 10, 1; alias urbes ad Euphraten et Tigrin aedificat 11, 1; obeliscum erigit 11, 5; in Media ad Bagistanum montem paradisum condit 13, 1; montis lateri imaginem suam insculpit 13, 2; alterum Paradisum ad Chauonem Mediae urbem condit 13, 3. Eius libidines 13, 4. Per Zarcaeam montem viam struit 13, 5. Ecbatanis regiam condit 13, 6. Post Mediam Persidem ceterasque Asiae provincias peragrans magna ubique et utilia opera perficienda curat 14, 1. Per Aegyptum (conf. I, 56, 5) et Libyam profecta Iovem Ammonem adit 14, 3; oraculum ei datum, ib. In Aethiopiâ tendit 14, 4. Bellum contra Stabrobaten, Indiae regem, gestum 16—19. Regnum tradit Ninyae; hominum conspectui se subducit; inter deos relata ab Assyriis sub columbae forma colitur 20. Quot annos vixerit et quot regnaverit 20, 2. Semiramidis historia secundum Athenaeum adumbrata 20, 4 seqq.; III, 3, 1. Ab ea historiam orsus Ctesias XIV, 46, 5.
- Σεμραι θεαί* XIII, 102, 2.
- A. Sempronius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 85, 4) XII, 32, 1.
- A. Sempronius, consul Rom. (Ol. 90, 1) XII, 77, 1.
- A. Sempronius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 90, 4) XII, 81, 1.
- A. Sempronius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 91, 4) XIII, 9, 1.
- C. Sempronius Longus, legatus et amicus L. Asyllii praetoris in Sicilia XXXVII, 11.
- C. et Tib. Sempronius Gracchus. V. Gracchus.
- P. Sempronius, consul Rom. (Ol. 119, 1) XX, 91, 1. Aquis debellatis triumphum agit XX, 101, 5.
- Sempronii Gracchi corpus ab Hannibale sepelitur omni cum genere honoris XXVI, 16.
- Senones Galli Clusinorum in Etruria agros populantur; contra Romanos arma vertunt XIV, 113, 4 seq. Conf. Galli.
- Sentius adversus Thraces pugnans XXXVII, 5 a.
- Sepeliendi rationes apud Aethiopes variae III, 9, 3; 15. Conf. Aegyptii, Oritae, Balearae insulae.
- Sepias, pars orae Magnesiae XI, 12, 3.
- Septem contra Thebas IV, 65.

- Serbonis lacus inter Aegyptum et Coelesyriam describitur I, 30, 4 seqq.
- Serennia (Cerfenia vel Censennia?), a Romanis recuperatur XX, 90, 4.
- C. Sergius, decemvir Rom. (Ol. 84, 2) XII, 24, 1.
- L. Sergius, consul Rom. (Ol. 87, 3) XII, 43, 1.
- L. Sergius, consul Rom. (Ol. 89, 3) XII, 73, 1.
- L. Sergius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 91, 1) XII, 82, 1.
- L. Sergius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 91, 2) XIII, 2, 1.
- L. Sergius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 3) XIV, 85, 1.
- M. Sergius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 94, 4) XIV, 19, 1.
- Serpentaria insula. V. Ophiodes.
- Serpentes cornuti I, 87, 6. Serpentes et elephantum in Libya certamina III, 10, 5 seq. Conf. 50, 2. Serpentes Aethiopiae; capiendi eos difficultas 36 seq. Serpentes multitudinis in Arabia felici 47. Serpentes Indiae XVII, 90, 1; in regione Syrtibus vicina XX, 42, 1.
- Servi nulli sunt apud Indos II, 39, 5.
- Servi Siculi in caedem dominorum conspirantes Eunum ad eunt; eo duce Ennam diripiunt XXXIV, 2, 10 seq. Eunum regem creant 2, 14. Eorum erga captivos crudelitas 20, 1. A Rupilio tandem in summas angustias rediguntur 2, 20. Conf. Eunus. — Servorum defectio Romanorum, Atticorum, Deliorum XXXIV, 2, 18; XXXVI, 2; in Asia XXXIV, 3. Servi Siculi denuo rebelles Syracusis emigrant; in luco Palicorum de rebellione inter se colloquuntur XXXVI, 3, 4; defectio et rebellio incipit in Halicyaeorum regione; dux eorum Oarius, ib. Locum munitum occupant, quem prodicione capit Licinius Nerva 3, 5 seq. Denuo bellum movent duce Salvio; fugant M. Titinium Romanorum ducem; Morgantinam urbem oppugnant, feliciter pugnant contra Romanorum ducem 4. Alia servorum turba in Segestanorum agro rebellat duce Athenione; Lilybacum obsidet, sed mox ab incepto desistit 5. Servi a Lucullo magno proelio vincuntur 8, 3; sed mox animos rursus sumunt. Sine ullo successu contra eos pugnat C. Servilius; tandem vincuntur a M. Aquillio 9, 1 seq.
- Servii Tullii cum Tarquinio rixa et caedes X, 1. Quot annis regnaverit X, 2.
- Servile bellum in Sicilia primum. Eius origo, progressus, finis XXXIV, 2 seqq. — Alterum XXXVI, 1—12.
- Servilius Cornelius, tribun. mil. cons. pot. (Olymp. 99, 3) XV, 20, 1.
- C. Servilius Structus, consul Rom. (Ol. 77, 2) XI, 54, 1.
- C. Servilius Structus, consul Rom. (Ol. 90, 2) XII, 78, 1.
- C. Servilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 91, 3) XIII, 7, 1.
- C. Servilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 93, 4) XIII, 104, 1.
- C. Servilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 94, 1) XIV, 3, 1.
- C. Servilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 2) XIV, 38, 1.

- C. Servilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 2) XV, 24, 1.
- C. Servilius, Lucullo succedit dux contra servos Siculos; rem male gerens exilio mulatur XXXVI, 9.
- L. Servilius (Sergius), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 83, 3) XII, 58, 1.
- L. Servilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 1) XV, 23, 1.
- M. Servilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 91, 2) XIII, 2, 1.
- P. Servilius Structus, consul Rom. (Ol. 80, 3) XI, 79, 1.
- Q. Servilius Structus, consul Rom. (Ol. 79, 2) XI, 71, 1.
- Q. Servilius, consul Rom. (Ol. 79, 4) XI, 75, 1.
- Q. Servilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 2) XIV, 82, 1.
- Q. Servilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 97, 1) XIV, 94, 1.
- Q. Servilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 98, 2) XIV, 110, 1.
- Q. Servilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 3) XV, 25, 1.
- Q. Servilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 3) XV, 57, 1.
- Q. Servilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 103, 4) XV, 77, 1.
- Q. Servilius, consul Rom. (Ol. 104, 3) XV, 90, 1.
- Q. Servilius, consul Rom. (Ol. 105, 2) XVI, 4, 1.
- Q. Servilius, consul Rom. (Ol. 110, 2) XVI, 82, 1.
- Servilius proconsul insolentia sua Picentinos in suam ipse perniciem concitat XXXVII, 13, 2.
- Sesoosis (i. q. Sesostri), Aegypti rex celeberrimus; omnes pueri eodem quo Sesosis die in Aegypto nati una cum rege futuro educantur I, 53, 2. Arabum nationem perdomat juvenis 53, 5; maximam Libyae partem imperio adiungit 53, 6. Totum sibi orbem subiiciendum proponit, exhortante etiam Athyrta filia 53, 8 seqq. Liberalitate et clementia Aegyptiorum sibi benevolentiam comparare studet 54, 1 seq. Aegyptum in 30 *νομοῦς* dividit 54, 3; exercitum conscribit 54, 4; optimos agros militibus assignat 54, 6. Aethiopes debellat 55, 1; primus longa navigia construit, quibus mare rubrum pervagatur 55, 2. Per Asiam et Indiam usque ad Oceanum penetrat 55, 3; Scythas subiicit; Tanaim transgreditur 55, 4; Cycladas insulas in potestatem redigit 55, 6; in Thracia terminos expeditionis constituens cippos cum inscriptionibus erigit 55, 7; post annos novem redit in Aegyptum, quam ingenti praeda locupletat 55, 10 seq. Captivorum manu templa per omnes Aegypti urbes aedificanda curat I, 56, 2. Babylonii captivis sedes assignat 56, 3; aggeres Nilo opponit 57, 1; crebras ad mare e fluvio fossas ducit 57, 2; muro a Pelusio ad Heliopolin ducto Aegyptum contra Syrorum et Arabum incursiones munit 57, 4; navem auro obductam deo dedicat Thebanorum 57, 5; duos obeliscos erigit, quibus nationum victarum nomina inscripta, ib.; in templo Vulcani suam et uxoris imagines ponit, ib.; rei occasio 57, 6; erga victos reges superbia 58, 2. Post regnum 33 annorum oculis captus vita se abdicat 58, 3. Darii de Sesosi dictum 58, 4. Sesosis ter-

- tius Aegyptiorum legislator I, 94, 4.
- Sesoosis (Sesostris) II, Sesoosis filius, oculorum usum amittit; quomodo eum recuperaverit; hortulani uxorem in matrimonium ducit; mulieres adulteras cremat; obeliscos duos ponit deo Heliopolitano I, 59.
- Sesostris. V. Sesoosis.
- Sestus in Hellesponto a Xanthippo occupatur XI, 37, 4; Atheniensium et Lacedaemoniorum pugna inter Sestum et Abydum XIII, 39, 4; 40, 6. Ib. 46, 5; 47, 1. Urbe potitur Lysander 106, 8; Chares Atheniensis XVI, 34, 3.
- Seuthes, Thracum rex, Alcibiadis amicus XIII, 105, 3. Cum Thrasybulo foedus facit XIV, 94, 2.
- Seuthes, Thraciae rex, contra Lysimachum pugnat XVIII, 14, 2. Ad Antigonum deficit; a Lysimacho proelio vincitur XIX, 73, 8.
- C. Sextius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 2) XV, 51, 1.
- C. Sextii Calvini in Cratorem Gallum munificentia XXXIV, 23.
- L. Sextius Lateranus, consul Rom. (Ol. 104, 2) XV, 82, 1.
- P. Sextius Capitolinus, consul Rom. (Ol. 83, 4) XII, 22, 1.
- P. Sextius, decemvir Rom. (Ol. 84, 1) XII, 23, 1.
- P. Sextus, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 3) XIV, 44, 1.
- P. Sextus, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 97, 1) XIV, 94, 1.
- Siborum ad Indum natio ab Alexandro subigitur XVII, 96, 2; gentis origo, ib.
- Sibylla, Daphne Tiresiae f. IV, 66, 7; vocis significatio, ib.
- Sibyllini libri XXXIV, 10, 33, 2.
- Sibyrtius Arachosiam et Gedrosiam retinet post Alexandri mortem XVIII, 3, 3; XIX, 23, 4; 27, 4. Eumeni se adiungit 14, 6. Iudicio capitis arcessitus fugit 25. Argyraspidum turbulentissimos ei tradit Antigonus 48, 3.
- Sicani, primi Siciliae incolae V, 6, 1 seqq. Philisti et Timaei de iis sententiarum divortium, ibid. Ab iis Sicilia nominata est Sicania 2, 1. Sicani ob Aetnae eruptiones terram vastantes in occidentalem insulae partem transiere 6, 3. Eorum cum Siculis bella 6, 4. Ultro parent Aeoli filiis 8, 2. Quo genere extincto, civilia inter eos bella exardent 9, 1. Sicanos proelio fundit Hercules IV, 23, 5. Cum iis se permiscet pars Graecorum, qui Iolaum e Sardinia in Graeciam redeuntem comitabantur 30, 3 seq. Venerem Erycinam colunt 83, 4. Apud Sicanos commoratus Daedalus 78, 1. Eorum rex Cocalus XII, 71, 2; XVI, 9, 5. Copiae in exercitu Gylippi XIII, 8, 4; Hannibalis Himeram obsidentis 60, 6. Carthaginensium ditionis 114, 1. Dionysio accedunt XIV, 55, 6, 7. Dioni XVI, 9, 5. Timoleonti 73, 2.
- Sicania, antiquum Siciliae nomen V, 2, 1.
- Sicanus, Iberiae flumen V, 6, 2.
- Sicanus, dux Syracusanorum XIII, 4, 1; 11, 6; 13, 2 et 6.
- Sicelus (Scellis), unus ex ducibus Thracum in Naxum insulam profectorum V, 50, 7. Pugna eius cum Hecetoro, ibid.
- Siciliam insulam circumivit

- Hercules IV, 23, 1. Sicilia num chersonesus olim fuerit 85, 2 seqq. Insulae descriptio geographica V, 2 seqq. In ea priniae fruges apparere 2, 5; 69. In ea rapta a Plutone Minerva 3, 1. Quo tempore festa celebrentur Cereri et Proserpinae 4, 5. Minerva quoque et Diana in Sicilia coluntur 3, 4. Siciliae umbilicus qui locus dicatur 3, 2. Antiquissimi insulae incolae Sicani (quos vide) 2, 4. Siculi ex Italia advenientes relictos a Sicanis agros occupant 6, 3. Eorum cum Sicanis bella 6, 4. Ultro parent Aeoli filii; post extinctam Aeoli prosapiam ad optimum quemque imperium deferunt 9, 1. Insula ob civilia bella cultoribus carere coepit, ib. Adveniunt ex Asia Cnidiorum et Rhodiorum coloni, ib. Alii Graeci ad mare urbes condunt 6, 5. Graecos in Sicilia Carthaginenses post initam cum Xerxe societatem debellare constituunt XI, 1, 4. Siciliae post abrogatum tyrannorum dominatum status felicissimus 72, 1; mox vero nova bella orta 72, 2 seqq. Tumultus et seditiones sedantur; pristina reipublicae forma per urbes restaurata 76, 6. Siciliae urbes novis seditionibus turbantur 86, 3. Siciliensium urbes a Ducetio in unius civitatis communionem rediguntur 88, 5. Gylippo auxiliantur XIII, 12, 4. Hannibali Himeram obsidenti 59, 6. Liberi 114, 2. Bello petit Dionysius XIV, 7, 5. Naxiorum terram eis donat 15, 3; 59, 2. Ad Carthaginenses deficiunt 58, 1. Deserunt 75, 6, 7. Siculos bello petit Dionysius 78, 6. Ad eos abeunt Naxii 87, 3. Tauromenium occupant 4, et defendunt contra Dionysium 88, 1 seq. Timoleonti accedunt XVI, 73, 2. Siciliae situs opportunitas XXIII, 1, 1. Urbes 67 primo bello Punico Romanis sese dedunt 4. Ceterum conf. Syracusani, Agrigentini etc.
- Siciliense bellum contra servos gestum XXXIV, 2 seqq.; XXXVI, 1 seqq.
- C. Sicinius, tribunus plebis XI, 68, 7.
- Sicyonis rex Epopeus VI, 7, 2. Oraculum de ea VIII, 21, 3. Sicyonii in pugna Plataica XI, 32, 1. Sicyon a Pericle oppugnatur 88, 2. Datum Sicyoniis oraculum de futura apud eos per centum annos dominatione tyrannica VIII, 24. Auxilia mittunt Syracusanis XIII, 8, 3. Ab Iphicrate funduntur XIV, 91, 3. Lacedaemonii socii XV, 31, 2. Turbis intestinis laborant 40, 4. Urbem capit Epaminondas 69, 1; tyrannide premit Euphron 70, 3. In pugna ad Mantineam 85, 2. Megalopolitanos adiuvant XVI, 39, 2. Atheniensium socii XVIII, 11, 2. Sicyonii in libertatem se vindicaturi a Cratesipolide, Alexandri uxore, proelio domantur XIX, 67, 2. (Conf. 74.2.) Urbs a Cratesipolide traditur Ptolemaeo I, qui praesidium ei imponit XX, 37, 1 seq. A Demetrio liberatur; eiusdem de urbe merita 102, 2 seqq. Sicyonii Demetrium liberato-

- rem summis honoribus afficiunt 102, 3.
- Siderites lapis in Aethalia insula V, 13, 1.
- Sidero, altera Salmonei coniux IV, 68, 2.
- Sidonem Phoenices urbem capit Apries I, 68, 1. Sidonii proelio navali ad Euripum inter Persas et Graecos commisso virtutis palmam auferunt XI, 13, 2. Sidoniorum dynastes XIV, 79, 8. Sidon in Phoenice urbs opulentissima XVI, 41, 1, 4. A Tenne proditur Artaxerxi Ocho 45, 1 seqq.; 49, 7. Ptolemaeo accedit XIX, 86, 1. Oppugnat eam Ptolemaeus I, XX, 113, 1. Sidonia XIX, 58, 3.
- Sigeum, urbs in Troadis promontorio IV, 42, 1; XIII, 39, 1; 45, 2; quam Lysimachus expugnat XX, 107, 2.
- Silani et Carbonis a Cimbris accepta ingens clades XXXIV, 37.
- Sileni Nysaei, Bacchi comites III, 72, 1.
- Silenus, primus Nysaeorum rex III, 72, 2.
- Silenus, Bacchi paedagogus IV, 4, 3.
- Silla, Indiae fluvius, cuius aqua miram vim habet II, 37, 7.
- Silva, mons Latinorum VII, 3 a, 3.
- Silvia, Latini olim uxor, postea nupsit Aeneae, cui peperit Silvium VII, 3 a, 2.
- Silvium oppidum in Apulia expugnant Romani XX, 80, 2.
- Silvius, Aeneae et Silviae f., frater Ascanii, post Ascanium regiam dignitatem occupat VII, 3 a, b, 4.
- Simi Aethiopes III, 28.
- Simiarum in India venatio XVII, 90, 1. Conf. Pithecussae.
- Simias, a Ptolemaeo III regionem maritimam prope sinum Arabicum exploratum mittitur III, 18, 4.
- Simma pastor Semiramidem educat II, 4, 6; quam in matrimonium deinde dat Onni, Syriae praefecto II, 5, 1.
- Simonides poeta XI, 11, 6. Eius Lacedaemoniorum ad Thermopylas caesorum encomium ibid.
- Simonides, archon Athen. (Ol. 117, 2) XIX, 105, 1.
- Sindica, Asiae regio XX, 25, 4.
- Sinis a Theseo occisus IV, 59, 3.
- Sinope, Asopi et Metopes filia IV, 72, 1. Ab Apolline rapitur, cui filium parit Syrum; nomen dat urbi cognomini 72, 2.
- Sinope, Milesiorum colonia XIV, 31, 2. Mithridatis sedes praecipua, ibid. Sinopensium coloniae Cotyora 31, 1, Cerasus 30, 5. Trapezus 30, 3. Eos beneficiis prosequitur Eumelus Bospori rex XX, 25, 1.
- Sintica, Macedonia regio XXXI, 8, 8.
- Sinuessa, urbs Italiae XVI, 90, 2.
- Siphnum urbem Cretenses capiunt XXXI, 45.
- Sippa ab Antipatro contra rebelles in Thessaliam profecto Macedoniae imperator relinquitur XVIII, 12, 2.
- Sipylus, e Scythia Thraciae vicina pulsus, cum Mopso vicit Amazonum exercitum III, 55, 10.
- Sipylus, mons Asiae XIV, 80, 1.
- Sirenes earumque imagines XVII, 115, 4.
- Siris, Italiae urbs, Tarentino-

- rum coloniam accipit; Hera-
clea nominatur XII, 36, 3.
- Sirius a Graecorum nonnullis
appellatus Osiris I, 11, 3.
- Sisachthiae (*σειαχθίας*) le-
gem Solon ab Aegyptiis mu-
tuatus esse videtur I, 79, 4.
- Sisygambis, Darii Codomanni
mater, captiva ab Alexandro
benigne habetur XVII, 37, 3
seqq. Eius animi altitudo 59,
7. Post mortem Alexandri ob-
luctum inedia moritur 118, 3.
- Sisyphium Corinthi XX, 103, 2.
- Sisyphus, rex calliditate et ver-
sutia insignis VI, 7, 3.
- Sitalces, Thracum rex; imperii
eius magnitudo XII, 50, 1.
Atheniensium socius Chal-
cidenses debellare molitur;
Amyntam in regnum reductu-
rus Perdiccae bellum movet,
Macedoniam vastat 50, 3 s.;
ei Thessaliae populi bellum
minantur; quare cum Perdic-
ca pacem facit 51.
- Sittacenen Asiae adit Alexan-
der M. XVII, 65, 2; 110, 4. In
Perside sita XVIII, 6, 3.
- Sittana (Hippana Polyb.), Sici-
liae oppidum, a Romanis ca-
pitur XXIII, 9, 5.
- Smaragdi in Arabia II, 52, 3.
- Smerdis magus XIX, 40, 2.
- Smerdis, Galli filius, Pharnacis
Cappadocis nepos XXXI, 19, 1.
- Smerdius, Leucippi filius, rex
Naxi, sub quo Theseus cum
Ariadna insulam appellit V,
51, 3 seqq.
- Smyrna, urbs Asiae XXIX, 7.
- Sociale bellum v. Marsicum bel-
lum XXXVII, 2, 4.
- Socrates philosophus XII, 1, 5.
Theramenem discipulum tri-
ginta virorum licitoribus eri-
pere conatur XIV, 5, 2. Ac-
cusatur; damnatus hausta ci-
cuta perit 37, 6.
- Socrates Achaeus, dux Achaeo-
rum; qui Cyri expeditioni se
adiunxerant XIV, 19, 8. Quid
Phalino Artaxerxis legato re-
sponderit 25, 6.
- Socratides, archon Athen. (Ol.
101, 3) XV, 41, 1.
- Sodrae, Indiae populus XVII,
102, 4.
- Sogdiana Asiae XVII, 86, 4; 99,
5; XVIII, 5, 4. Eius praefec-
tus Philippus 3, 3. Stasa-
nori Solio ab Antipatro assi-
gnatur 39, 6.
- Sogdianus Xerxi succedit, 7
menses regnat; ipsi succedit
Darius XII, 71, 1.
- Sol, Aegyptiorum deus coele-
stis, idem qui Osiris I, 11, 1.
Sol, deus terrestres Aegyptio-
rum; primus rex Aegyptiorum
secundum nonnullos I, 13, 2.
- Sol (Helius), Basileae et Hype-
rionis f. III, 57, 4, 5. Pater
Aectae et Persae, regum Col-
chidis et Tauricae IV, 45, 1.
E Creta gignit Pasiphaen 60,
4; pater Phaethontis V, 23, 2.
Eius e Rhodo filii septem 56,
5. Unus Triopas 61, 1. Rho-
dum insulam diluvio infesta-
tam servat 56, 3. Soli sacra
facit Iuppiter in Creta con-
tra Gigantes proeliaturus 71,
3. Alexander XVII, 89, 3.
- Sol quam vim in gemmarum et
avium colores et res alias ex-
erceat II, 52, 3 seqq. Solis
ortus et occasus qualis appa-
reat in meridionalibus orbis
terrarum regionibus III, 48,
2 seqq. Solis deliquium XX,
5, 5.
- Solis aqua in Panchaea insula
V, 44, 3. Solis fons apud Am-
monios XVII, 50, 4.

- Solii in Cypro a Persis auxilia petunt contra Euagoram XIV, 98, 2.
- Solon leges nonnullas apud Aegyptios vigentes Athenas transfert I, 77, 5; 79, 4; 96, 2; 98, 1. Eius studia et indoles; summus legislator; Athenienses a luxu et mollitie ad virtutem reducit IX, 1. Quae Croeso responderit 2, 26 et 27. De stadii cursoribus et athleticis sententia 2, 5. Adversus Pisistratum consilia; impendentem tyrannidem Atheniensibus praedicat 4 et 21.
- Solonis aetas 17. Atheniensium civitatem in tres ordines distinguit 18. Solonis lex de epicleris XII, 18, 2. Eius versus elegiaci de Pisistrati tyrannide XIX, 1, 4. Solon vir summae probitatis XXVI, 1.
- Solus, urbs Siciliae, a Dionysio capitur XIV, 78, 6. Militibus Agathoclis, qui in Libya cum Carthaginiensibus pacem fecerant, inhabitanda datur XX, 69, 3. Eo venit Hanno XXIII, 1, 2. Traditur Romanis 18, 5.
- Sophanes, dux Phocensium XVI, 56, 3.
- Sophene, Asiae regio XL, 4.
- Sophilus, pater Sophoclis XIII, 103, 4.
- Sophilus, unus e ducibus Graecorum, qui cum Cyro pugnaverant, quid Phalino regis legato responderit XIV, 25, 5.
- Sophocles cum Eurymedonte in Siciliam ab Atheniensibus mittitur XII, 54, 6. Quando mortuus sit XIII, 103, 4. Pater Sophoclis iunioris XIV, 53, 6.
- Sophocles iunior, Sophoclis filius, quando tragoediam docendi initium fecerit et quot reportaverit victorias XIV, 53, 6.
- Sophonidis filius Ephialtes XI, 77, 6.
- Sophoniba, Hasdrubalis f., prius Masinissae, postea Syphacis uxor, redditur Masinissae XXVII, 7. Patriae eius amor; mors, ibid.
- Sophon Ambraciota Olympionica (Ol. 87) XII, 37, 1.
- Sopithes, Indiae rex, Alexandro M. regnum tradit XVII, 91, 4 seq.; ab eo recipit 91, 7. Dona Alexandro missa 92.
- Sora urbs a Samnitibus expugnatur XX, 80, 1; a Romanis recuperatur 90, 4.
- Sorani trucidato Romanorum praesidio cum Samnitibus societatem ineunt XIX, 72, 3.
- Sosane, Nini filia II, 6, 9.
- Sosarmus, Medorum rex II, 32, 6.
- Sosicrates, rerum Creticarum scriptor V, 80, 4.
- Sosigenes, archon Athen. (Ol. 109, 3) XVI, 72, 1.
- Sosippus Atheniensis Olympionica (Ol. 98) XIV, 107, 1.
- Sosistratus, archon Athen. (Ol. 81, 2) XI, 85, 1.
- Sosistratus Syracusanus, dux Crotoniatis contra Bruttios auxilio mittitur XIX, 3, 3 seqq. Redux dominatur Syracusis 5. Rheginos oppugnat 4, 2. Fugit 3. Cum Agathocle pugnat 4. Exul apud Agrigentinos degens ab Acrotato interimittur 71, 4.
- Sosistratus post Hicetam cum Thoenone Syracusarum tyrannus Pyrrhum in Siciliam advocat XXII, 7, 3. Cum Thoenone belligerat. Deinde uterque legatos mittit ad Pyr-

- rhum 7, 6. Agrigentum alias-
 que multas urbes tenet 8, 4.
 Triginta urbes Pyrrho tradit
 10, 1.
 Sosthenes regnum Macedoniae
 per breve tempus tenet XXII,
 4.
 Sosylus Iliensis, rerum Hanni-
 balis scriptor XXVI, 4.
 Spartacus Bospori Cimmerii re-
 gnum post Archeanactidas tenet
 annis septem XII, 31, 1.
 Moritur 36, 1. Succedit Se-
 leucus, ibid.
 Spartacus, Bospori rex, Satyri
 pater XIV, 93, 1.
 Spartacus, post Leuconis patris
 obitum rex Bospori XVI, 31,
 6. Moritur; succedit Parisa-
 des frater 52, 10.
 Spartacus post Eumelum pa-
 trem Bospori rex XX, 100, 7.
 Spartaci, gladiatorum in Italia
 ducis, indoles XXXVIII, 21.
 Spartaeus, Iovis et Himaliae f.
 V, 55, 5.
 Spartani. V. Lacedaemonii.
 Sparti Thebani XIX, 53, 4.
 Spartolus, in Bottica Thraciae
 regione mons XII, 47, 3.
 Spercheus fluvius, ad quem Xer-
 xes castra ponit XI, 5, 4.
 Spermatophagi Aethiopes III,
 24.
 Sphacteria, insula e Pyli regio-
 ne, a Spartanis occupatur
 XII, 61, 4; ab Atheniensibus
 obsidetur 63, 3. Lacedaemo-
 niorum in ea captivi 72, 5;
 75, 5, 76, 1; XIII, 24, 2.
 Sphinx Thebana IV, 64, 2.
 Sphingum in Troglodytica et
 Aethiopica regione descriptio
 III. 35, 4.
 Sphodrias Spartanus in Pirae-
 eum impetum facit XV, 29, 5.
 Spithrobates, Ioniae satrapa,
 Darii regis gener, equites
 Hyrcanos in proelio ad Gra-
 nicum ducens XVII, 19, 4;
 Alexandri manu cadit 20, 5.
 Eius frater Rhosaces 20, 6.
 Spondius (Spendius Polyb.), in
 Libya dux mercenariorum re-
 bellium; saevum eius in Car-
 thaginienses decretum XXV,
 3. Ab Hamilcare in crucem
 agitur 5, 2.
 M. Spurius (P. Maenius), tribun.
 mil. cons. pot. (Ol. 95, 4) XIV,
 47, 1.
 Stabaces, praefectus Aegypti,
 proelio ad Issum cadit XVII,
 34, 5.
 Stabrobatae, Indiae regis, bel-
 lum contra Semiramidem II,
 16—19.
 Stannum Britanniae V, 22, Ibe-
 riae Cassiteridum insularum
 38, 4 seq.
 Staphyli e Chrysothemide filiae
 tres V, 62, 1.
 Staphylus, dux Rhadamanthi, a
 quo Peparethum accipit V,
 79, 2.
 Stasandro Cyprio Aria et Dran-
 gene provinciae ab Antipatro
 assignantur XVIII, 39, 6. Eu-
 meni se adiungit XIX, 14, 7.
 Stasanor Solius ab Alexandro
 M. ad debellandum Satibar-
 zanem mittitur XVII, 81, 4.
 Ei Ariana et Drangene a Per-
 dicca assignantur XVIII, 3, 3.
 Bactriana et Sogdiana pro-
 vinciae dantur ab Antipatro
 39, 6. Bactrianam ut retine-
 ret permittit ei Antigonus
 XIX, 48, 1.
 Stasioecus, Mariensium in Cy-
 pro rex, Seleuco se adiungit
 XIX, 62, 6. A Ptolemaeo com-
 prenditur 79, 4.
 Statiram, Darii filiam natu ma-
 iorem, Alexander sibi matri-
 monio iungit XVII, 107, 6.

- Statuarum Aegyptiarum et illarum quas Daedalus confecit similitudo I, 97, 6.
- Sterope, Atlantis Libyci regis f. III, 60, 4.
- T. Stertinus Structo (Verginius Tricostus), consul Rom. (Ol. 84, 4) XII, 27, 1.
- Stiboetes, fluvius prope Hyrcaniam XVII, 75, 2.
- Stilbe, Penei et Creusae filia, Apollini peperit Lapithen et Centaurum IV, 69, 1. — Lapithae uxor, mater Triopae V, 61, 3.
- Stilpo, dux Agathoclis, tempestate maiorem classis partem amittit XXI, 8.
- Stiriensis demus Atticae XIV, 32, 1.
- Stolam cur Medi et Persae gestent II, 6, 6.
- Stratocles, archon Athen. (Ol. 88, 4) XII, 60, 1.
- Stratocles Atheniensis, decretum scripsit de honoribus Demetrio liberatori exhibendis XX, 46, 1.
- Straton, Tyrionum rex, ab Alexandro destituitur XVII, 47, 1.
- Stratonice, Antigoni uxor XIX, 16, 4. Cum Demetrio filio post pugnam ad Ipsum Salaminem confugit XXI, 1, 4.
- Stratonice, Demetrii f., uxor Antiochi XXI, 20.
- Stratonice, Antiochi Dei filia, Ariarathae regi Cappadociae nupsit XXXI, 19, 6.
- Stratopeda, locus ad Pelusiacum Nili ostium I, 67, 1.
- Stratus, Acarnaniae urbs XII, 47, 4; XIX, 67, 4.
- Strombichus, praesidii a Polysperchonte Orchomeno urbi impositi dux, a Demetrio captus in crucem agitur XX, 103, 6.
- Strongyle, insula Aeolica V, 7, 1, igni subterraneo usque ad Diodori tempora agitata 7, 3.
- Strongyle, antiquum Naxi insulae nomen V, 50, 1.
- Struthas, Persarum dux, Thibronem Lacedaemoniorum ducem vincit XIV, 99, 2 seq.
- Struthionum avium descriptio III, 28.
- Struthocameli in Arabia describuntur II, 50, 3 seqq.
- Struthophagi Aethiopes III, 28.
- Strymon fluvius XII, 68, 4; 73, 3; XXXI, 8, 8.
- Stymphalis, Arcadiae lacus IV, 13, 2. Aves Stymphalides III, 30, 4.
- Stymphalus, Arcadiae urbs IV, 33, 7; XI, 49, 4. *Στύμφιον* XV, 49, 5. Ab Apollonide, duce Cassandri, expugnatur XIX, 63, 1.
- Succini, quod in Basilea insula colligitur, fabulosa origo V, 23, 1 seq.
- L. Sullae quaestori Bocchus Iugurtham tradit XXXIV, 39. Catonis consulis legatus cum Cn. Pompeio vires Italicorum bello Marsico frangit XXXVII, 2, 8. Expeditionem contra Mithridatem suscipit 2, 13. Eius cum Mario contentiones 2, 14; XXXVIII, 15. Ob virtutem consulatu dignus censetur XXXVII, 25. Marii et Cinnae copias trucidat XXXVIII, 6. Graeciae templa expilat 7. Pompeii virtutem laudat 10. Sullanae et Marianae factionis alternatione iactatae civitates 13. Sulla missis legatis Perpernam hortatur ut ipsi se adiungat 14. Dictator Epaphroditum se nominat 15. Veniam dat Scipioni 16. Sullana proscriptio 17, 19.

- C. Sulpicius (Servius Sulpicius?), decemvir Rom. (Ol. 84, 1) XII, 23, 1.
- C. Sulpicius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 1) XV, 50, 1.
- C. Sulpicius, consul Rom. (Ol. 104, 4) XV, 95, 1.
- C. Sulpicius, consul Rom. (Ol. 105, 3) XVI, 6, 1.
- C. Sulpicius, consul Rom. (Ol. 107, 1) XVI, 37, 1.
- C. Sulpicius, consul Rom. (Ol. 107, 3) XVI, 46, 1.
- C. Sulpicius, consul Rom. (Ol. 108, 1) XVI, 53, 1.
- C. Sulpicius, consul Rom. (Ol. 111, 3) XVII, 17, 1.
- C. Sulpicius, consul Rom. (Ol. 114, 3) XVIII, 26, 1.
- C. Sulpicius, consul Rom. (Ol. 116, 4) XIX, 73, 1.
- Caius (Sulpicius Gallus) missus est ut Eumenis res inspiceret XXXI, 7, 2.
- P. Sulpicius, consul Rom. (Ol. 119, 1) XX, 91, 1.
- Q. Sulpicius Praetextatus, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 82, 2) XII, 53, 1.
- Q. Sulpicius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 2) XIV, 38, 1.
- Q. Sulpicius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 2) XIV, 82, 1.
- Q. Sulpicius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 98, 2) XIV, 110, 1.
- Q. Sulpicius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 3) XV, 20, 1.
- S. Sulpicius, consul Rom. (Ol. 81, 1) XI, 84, 1.
- S. Sulpicius, consul Rom. (Ol. 108, 4) XVI, 66, 1.
- S. Sulpicius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 98, 1) XIV, 107, 1.
- S. Sulpicius, consul Rom. (Ol. 98, 4) XV, 8, 1.
- Sentius (Servius) Sulpicius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 2) XV, 15, 1.
- Serv. Sulpicius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 1) XV, 36, 1.
- Serv. Sulpicius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 2) XV, 38, 1.
- Serv. Sulpicius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 4) XV, 61, 1.
- Serv. Sulpicius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 103, 1) XV, 71, 1.
- Serv. Sulpicius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 103, 3) XV, 76, 1.
- Serv. Sulpicius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 104, 1) XV, 78, 1.
- Suniades, archon Athen. (Ol. 95, 4) XIV, 47, 1.
- Sunium Atticae XI, 3, 8.
- Surrentum in Italia V, 7, 6.
- Susa, urbs Persica I, 46, 4; XI, 2, 3; XIX, 12, 3; 48, 6. Arcem extruxit Memnon, Tithoni f. II, 22, 3. Abuletes urbem Alexandro M. tradit XVII, 65, 5. Ibi thesauros reponit 71, 2, et nuptias celebrat Alexander M. 107, 6.
- Susiades petras superat Alexander M. XVII, 68.
- Susianam sibi subiicit Ninus II, 2, 3, Alexander XVII, 65, 5. Conf. 107, 1. In Perside sita XVIII, 6, 3. Susiana Antigeni ab Antipatro traditur 39, 6. Ingreditur Eumenes XIX, 13, 6. Eius satrapa Aspissas 55, 1. Seleucus ditioni suae adiicit 92, 5; 100, 5.
- Sutrium in Italia expugnant Romani XIV, 98, 5. Urbem ab Etruscis occupatam M. Furius Sutrinis reddit 117, 4. Eam denuo oppugnant Etrusci; liberat Q. Fabius consul XX, 35, 1, 5.

- Sybaris, urbs regia in Colchide IV, 48, 1.
- Sybaris, urbs Italiae, a Crotoniatis diruta (conf. XII, 9, 2); 58 annis post a Thessalo quodam restauratur; sed sex annis post incolae a Crotoniatis eiiciuntur XI, 90, 3 seq. (A Thessalis et quinque annis post est XII, 10, 2.) Urbis divitiae civiumque ingens numerus XII, 9, 1 seq. Novos colonos mittunt Athenienses Thuriisque condunt 10, 3 s.
- Sybaris, fluvius Italiae XI, 90, 3; XII, 9, 1.
- Sybaritae ventri et deliciis dediti VIII, 18 seqq. A Crotoniatis funduntur X, 22, obsidentur XI, 48, 4. Novum contra Crotoniatis bellum; clades XII, 9, 2 seqq. Sybaritae ad Traentem fluvium consistunt; a Bruttis eiiciuntur XII, 22, 1.
- Sycamini in Aegypto proveniunt I, 34, 8.
- Syenites lapis I, 47, 3.
- Syennesis, Ciliciae satrapa; vir vafer, Cyro operam contra Artaxerxem promittit, sed clam regem eorum, quae agebantur, certiores facit XIV, 20, 3.
- Syleus in Lydia ab Hercule occiditur IV, 31, 7.
- Syme e Neptuno parit Chthonium, qui matris nomen Symae insulae dedit V, 53, 1.
- Syme insula unde nomen habet V, 53, 1; primum occupatur a Chthonio; deinde post Troianum bellum a Caribus; quibus siccitate pulsus novus deinceps insula e Lacedaemonia et Argolide colonos accipit; accedunt his Cnidii et Rhodii V, 53, 2 seq.
- Symmachus, Messanius e Sicilia, Olympionica (Ol. 88) XII, 49, 1. Iterum (Ol. 89) XII, 65, 1.
- Symmachus, dux Atheniensium, cum Aristide Lesbios rebelles domat XII, 72, 3.
- Synnada, urbs Phrygiae; a Lysimacho capitur XX, 107, 2.
- Synoris (*συνωρίς*) sive equorum iugum quando inter certamina Olympica relata sit XIII, 75, 1.
- Syphax, Masaesyliorum Numidarum rex, captus a Scipione clementer habetur XXVII, 6. Uxor eius Sophoniba 7. Post cladem eius quattuor equitum millia ad Masinissam transcunt 10.
- Syracensis Hercules Deabus sacra facit et solemnia iuxta Cyanen fontem quoque anno celebranda instituit IV, 23, 3; V, 4, 2. Syracusarum urbs tetrapolis XXVI, 19. Insula Syracusana Dianae a diis tributa V, 3, 4. Syracusani ab Hippocrate Gelae tyranno vincuntur X, 27. Sumtuosas funerum pompas lege abrogant XI, 38, 2; Geloni heroicis honores exhibendos decernunt 38, 4. Pars eorum ab Hierone in Catinam sive Aetnam urbem transponitur 49, 1. Bellum iismovet Thrasydacus post Theronis mortem tyrannus Agrigentinarum 53, 3. Proelio cum fundunt 53, 4. Contra Thrasybulum arma capessunt 67, 6 seqq. Eiecto Thrasybulo popularem reipublicae formam restituunt 68, 5, qua beati fruuntur per 60 annos usque ad Dionysii tyrannidem 68, 6; Iovi liberatori Eleutheria quotannis agere decernunt 72, 2. Peregri-

nos a Gelone civitate donatos ad magistratus non admittentes denuo rempublicam turbant 72, 3 seqq. Peregrinos proelio vincunt 76, 1. Catinenses ab Hierone in Catina collocatos pellunt, et veteres urbis incolas reducunt 76, 3. Tyndaridem regnum affectantem supplicio multant 86, 4. Ostracismi legem sciscunt 86, 5 seq., mox abolitam volunt 87, 3. Phayllum ducem contra Tyrrhenos emittunt; pecunia ab hoste corruptum exilio multant; ducem creant Apellen, qui Tyrrheniam et Corsicam vastat, Aethalia potitur, magna praeda Syracusas ditat 88, 4. Agrigentinis contra Ducetium opitulantes proelio fugantur 91, 1; Bolconem cladis auctorem supplicio afficiunt 91, 2; Ducetium proelio ad Nomas commisso vincunt 91, 3; Agrigentinis denuo iuncti vires eius prorsus frangunt 91, 5; Ducetium supplicem Corinthum alegant et victu publico sustinent 92. Bellum movent Agrigentini, quos proelio ad Himeram commisso vincunt XII, 3. Trinacia expugnata totius fere Siciliae domini 29, 2 seq. Imperio ipsorum subiectis ampliora imponunt tributa 30, 1. Bello petunt Leontinos 53, 1. Pacem cum Leontinis faciunt 54, 7. Adventu Atheniensium, qui Syracusanos in servitutem redigendos decreverant XIII, 2, 8; 30, 3, cognito, duces creant Hermocratem, Sicanum, Heraclidem 4, 1; eorum socii 4, 2. Magnus portus et vicina loca ab Atheniensibus occu-

pantur 6, 1 seqq. A Lacedaemoniis et Corinthiis auxilia impetrant 7, 1 seq. Ab Atheniensibus obsidentur, urgentur 7, 3 seqq. Cum auxiliis advenit Gylippus; proelio commisso vincuntur 8, 1. Corinthii tredecim triremes mittunt 8, 2. Denuo auxilia petunt a Corinthiis et Spartanis 8, 3; proelio mari vincuntur, terra vincunt 9; pugna navali vincunt 10, 6. Demosthenem noctu Syracusas adortum magna clade afficiunt 11, 3 seqq. Sociarum urbium auxiliis confirmantur 12, 4. Novo proelio victores 13; totam Atheniensium classem fundunt 15 seq. Undique clausos plurimos trucidant, reliquos capiunt 19, 2 seq. De captivis deliberationes 19, 4—32. Probatum Dioclis sententia 33, 1. — Bello finito leges scribit Diocles 33, 2; 34, 6 seqq. — Hermocratem cum 35 navibus Lacedaemoniis auxilio mittunt 34, 4. Earum una capta 40, 5. Syracusanis litis inter Segestanos et Selinuntios arbitrium permittitur 43, 6. Selinuntios contra Segestanos et Carthaginienses auxiliantur 44, 5; bellum, quod cum Chalcedensibus gerebant, componunt, ut Selinuntios ab Hannibale obsessis opem ferant 56, 2. Sero adveniunt; de redimendis captivis legatos ad Hannibalem mittunt 59, 1. Diocle duce Himeraeis contra Hannibalem auxilia mittunt 59, 9. Hermocratem exilio multant 63, 1. Dioclem in exilium mittunt 75, 5. Hermocratem eiusque socios Sy-

racusas occupaturos partim obtruncant partim exilio damnant 75, 8 seq. De pace colenda legatos ad Carthaginenses mittunt, qui ambiguum referunt responsum 79, 7. Partem exercitus Carthaginensium ad Erycem proelio navali vincunt 80, 6. Ab exteris auxilia petunt 81, 2. Daphnaeo duce Agrigentinis auxilia mittunt 86, 4 seqq., qui pugna commissa Poenos in fugam vertit 87, 1 seq. Frumentum, quod Agrigentum vehebatur, rapit Himilco 83, 3. Dionysius quomodo post captum Agrigentum tyrannidem consecutus sit 91 seqq. Syracusani Dionysii milites arma contra tyrannum vertunt 7, 6 seqq. Mox denuo tyranno parere coguntur 9. Urbis partem novo muro firmat Dionysius 18, 2 seqq. Syracusanis belli in Carthaginenses suscipiendi rationes exponit probatque tyrannus 45. Bona Carthaginensium inquilinorum diripiunt 46, 1. Naves in portu subita incursione diruunt Carthaginenses 49, 1 seqq. Syracusae ab Himilcone obsidentur 62, 2 seqq. Syracusani absente Dionysio proelium cum Carthaginensibus committentes victoriam deportant 64, 1 seqq. De evertenda tyrannide cogitant Theodori oratione excitati, impediuntur a Pharacida 64, 4 seqq. Syracusani Corinthi coloni 69, 5. Urbem navalibus, novo muro, ex gymnasiis ornat Dionysius XV, 13, 4. Syracusani Dionem summo cum gaudio in urbem recipiunt XVI,

11, 1 seq.; cum eo contra Dionysium pugnant 12. Proelio navali victores Philisti nauarchi corpus insepultum adiciunt 16, 4. Post fugam Dionysii ab Dione alienati cum mercenariis Leontium abeuntem insequuntur; sed proelio commisso victi veniam eius implorant 17, 5. Dionysii mercenarios proelio navali fundunt 18, 4. Syracusanos subito impetu opprimit Nypsius, dux mercenariorum 19; Dion Leontio advocatus periculo eos eximit 20. Nonnulli Dionis amici contra Callippum seditio- nem movent 36, 5. Ad compescendos tumultus a Corinthiis imperatorem petunt 65, 1. Mittitur Timoleon 65, 8. Qui post eiectum Dionysium rempublicam restituit novasque leges scribit 70. Magnifica in urbe aedificia 83, 2. Timoleontem magnifico funere honorant 90, 1. Crotoniatis opem ferunt contra Bruttios XIX, 3, 3. Tyrannidem affectat Agathocles 5 s. Syracusani exules Agrigentinis suadent ut bellum contra Agathoclem suscipiant 70, 1. Agathoclis exercitum in Africa universum periisse putantes in summa perturbatione versantur XX, 15. Hamilcarem urbe potiri conantem repellunt 16, 7. Hamilcarem ducem capiunt, trucidant, caput eius mittunt ad Agathoclem 29, 2 seqq. Decem naves Syracusanae a Carthaginensibus capiuntur 32, 5. Syracusanorum duces Leptines et Demophilus Xenodicum Agrigentinarum impera-

- torem proelio vincunt 56, 2. Cognati militum, qui in Libya Agathoclis filios interfecerant, ab Antandro trucidantur 72. Syracusani Agathoclis bona publicant tyrannique imagines evertunt XXI, 16, 6. Tyrannidem Menon usurpare tentat bellumque movet Syracusanis, ib. Bellum contra Menonem et Carthaginienses componere coguntur; tumultu orto inter Syracusanos et mercenarios milites, hi Syracusis excedunt et Messanam occupant 18. Syracusani Pyrrhum ex Italia advocant XXII, 8. Post Hieronymi caedem omnes propinquos tyranni e medio tollendos decernunt XXVI, 15, 2. Syracusae a Marcello captae 18, 20, 1. Syracusae quattuor urbibus constant 19. Syracusanorum post captam urbem sors tristissima 20, 2. Ceterum conf. Gelo, Hiero, Dionysii, Dion, Timoleon, Agathocles, Hicetas, Thoenon, Sostratus, Pyrrhus, Hiero, Romani, et de Neso Syracusarum Nesus.
- Syracusius portus Corsicae V, 13, 3.
- Syri ab Artaxerxe deficiunt XV, 90, 3.
- Syriae litterae XIX, 23, 3.
- Syros Eunus Syrus servos defectores appellavit. V. Eunus.
- Syrorum in Aegyptum incursionibus murum opponit Sesostris I, 57, 4. Syriam cavam subigit Ninus II, 2, 3. Syrorum dea Derceto 4, 2; Syri pisces cur colant 4, 3. Syria ab Amazonibus Libycis subigitur III, 55, 4. Quatenus litterarum inventores Syri ha-
- beri possint V, 74, 1. In ea culta Venus, ab ea dicta Syria 77, 5. Eorum princeps Casius VI, 2, 10. Syriae satrapa XIV, 20, 5, portae 21, 3. Syria ab Artaxerxe deficit XV, 90, 3. Ex Syria in Cyprum confluent milites adversus reges Cypri XVI, 42, 9. Laomedonti Mytilenaeo a Perdicca datur XVIII, 3, 1. Syria et Coelesyria superior 6, 3. Laomedonti ab Antipatro confirmatur 29, 6. Laomedonte a Nicanore capto provincia in Ptolemaei I potestatem venit 43; XIX, 57, 1. Ab Antigono occupatur; sed plurimas urbes Ptolemaeus recuperat XX, 113, 1 seqq.
- Syrtes Libyae III, 49, 1; 50, 4; IV, 56, 6. Regio iis vicina serpentum multitudine infestatur XX, 42, 1.
- Syrus, Apollinis et Sinopes f., a quo Syri nomen nacti IV, 72, 2.
- Tachos Glo, Persicae classis praefecto, succedit, eadem quam ille contra Persas persequens consilia; Leucam urbem condit; mox vita excedit XV, 18, 1.
- Tachos, rex Aegypti, bellum parat Artaxerxi; a Lacedaemoniis adiuvatur XV, 90, 2 seq. Mercenariis praeficit Agesilaum Spartanum, classi Chabriam Atheniensem; non obtemperat Agesilai consiliis; proditione filii, cui Aegypti administrationem mandaverat, regno exiit; ad Artaxerxem hostem confugit, a quo belli in Aegyptios gerendi dux constituitur 92, 2 seqq. Agesilai opera regnum recuperat 93, 2 seqq.

- Taenarum Lacedaemoniae XI, 45, 4; XVII, 111, 1; XVIII, 21, 1, 3; XX, 104, 2.
- Taeniae deorum VI, 4.
- Talium (?) in Apulia XX, 26, 3.
- Talos, Daedali e sorore nepos, ab hoc interficitur; eius inventa IV, 76, 5.
- Tamos Memphites, Ioniae praefectus, sub Cyro dux exercitus XIV, 19, 5 seq. Debellato Cyro in Aegyptum fugit ad Psammetichum, a quo iugulatur 35, 3 seq.; eius filius Glus, ibid.
- Tanagra, Asopi et Metopes f. IV, 72, 1.
- Ad Tanagram in Boeotia Lacedaemonii ab Atheniensibus et Argivis proelio vincuntur XI, 80, 2 seqq. Agros urbis populatur Nicias XII, 65, 3.
- Tanais fluvius Europam et Asiam discescit; eum Sesostrius transgreditur I, 55, 4. Conf. II, 2, 1; 2, 3; 43, 2, 6; IV, 56, 3; XVIII, 5, 4.
- Taniticum Nili ostium I, 53, 7.
- Tantali, Pelopis et Niobes patris, felicitas, impietas, poena IV, 74, 1 seq.
- Tantalus Spartanus, Thyrearum castelli praefectus, a Nicia captus Athenas abducitur XII, 65, 9.
- Tapirus mons VIII, 17.
- Tapyros subigit Ninus II, 2, 3.
- Tarentini de agrorum finibus contra Iapyges belligerantes auxilio advocant Rheginos; magno proelio vincuntur XI, 52. Eorum cum Thuriis bellum XII, 23, 2. Siridis oppidi incolis pulsus coloniam eo deducunt, urbemque nominant Heracleam 36, 3. Bellum contra Lucanos XVI, 61, 4. Auxiliatur iis Archidamus rex 63, 1; 88, 3. Apud Tarentinos militat Agathocles XIX, 4, 1. In exercitu Antigoni 29, 2, 5; 39, 2; 42, 2; 82, 2. Acrotatum sequuntur 70 seq. Contra Lucanos et Romanos bellum gerentes a Spartanis auxilia et ducem Cleonymum petunt XX, 104, 1 seqq. A Cleonymo deficient 105, 1 seq.
- Tarentum Pythiae iussu ab Epeunactis conditur VIII, 21; XV, 66, 3. Ad Tarentum delata navis Dionysii XIV, 109, 4.
- Taricheutae (qui cadavera condiunt) apud Aegyptios I, 91, 5.
- Sp. Tarpeius, consul Rom. (Ol. 83, 2) XII, 6, 1.
- Tarquinienses 260 a Romanis supplicio afficiuntur XVI, 45, 8. Cum iis Romani inducias faciunt in annos quadraginta XX, 44, 9.
- L. Tarquinius Priscus, rex Romanorum, vir optimus VIII, 31.
- L. Tarquinius Superbus contra Servium Tullium rebellis X, 1. Eius scelera et Iunii Bruti calliditas X, 22.
- L. Tarquinius, cognatus regis L. Tarquinii, maritus Lucretiae X, 20.
- Sext. Tarquinius, Superbi filius natu minimus, Lucretiam ad adulterium pellicere tentat X, 20.
- Tarsus in Cilicia XIV, 20, 3.
- Tartessii in Hispania ab Hamilcare debellantur XXV, 11, 1.
- Tauala (Pattala?), urbs ad Indum, eandem quam Sparta reipublicae formam habet XVII, 104, 1 seq.

- Tauri, populus ad Pontum III, 43, 5; IV, 47, 3; 48, latrocinii assuetus; ei bellum infert Eumelus rex Bospori XX, 25, 2.
- Tauricae Chersonesi incolae Dianae advenas mactant IV, 41, 7: Rei caussa 45, 1 seqq.; 47, 2.
- Tauromenium, urbs Siciliae; nominis origo XIV, 59, 2. Eam oppugnat Dionysius 87, 5 seqq. A Dionysio occupatur 96, 4. Andromacho auctore a Naxiis in Tauro colle conditum XVI, 7, 1: Conf. 68, 7; XIX, 110, 3; XXII, 7, 4. Tyndarionis XXII, 2; 8, 3. Tempore belli Mamertini in Hieronis potestate erat 13, 2; XXIII, 1. Servis Siculis cripitur a Rupilio XXXIV, 2, 20. Tauromenitas Caesar ex urbe excivit XVI, 7, 1.
- Tauros cur venerentur Aegyptii I, 88, 4; Taurus carnivorus Africanus describitur III, 35, 7 seq. Tauri ignivomi Aetae regis quomodo accipiendi sint IV, 47, 3. Tauri in lacum submerguntur a Syracusanis panegyrim ad Cyanen fontem celebrantibus V, 4, 2.
- Taurus, collis Siciliae Naxo imminens XIV, 58, 2; 59, 1 seqq.; XVI, 7, 1; XXIX, 24.
- Taurus Ciliciae XVIII, 5, 2; 59, 3; XIX, 58, 4; 69, 2; 93, 4.
- Taurus mons exustus III, 70, 4.
- Ταύρων promontoria ad sinum Arabicum III, 41, 1.
- Tautamus, Viriatho in ducis munere succedit; a Caepione ad pacem faciendam cogitur XXXIII, 1, 4.
- Taxilis, Indorum regis, filius Mophis XVII, 86, 4. Taxili provinciam relinquit Perdic-
- cas XVIII, 3, 3 et 4; 6, 2; 39, 6.
- Taygete, Atlantis in Africa regis f. III, 60, 4.
- Taygetum, mons Laconiae XV, 65, 2.
- Tecmessa Amazon IV, 16, 3.
- Tectamus, Dori f., cum Aeolibus et Pelasgis Cretam occupat, ubi ex Crethei filia gignit Asterium IV, 60, 2; V, 80, 2.
- Tegea, urbs Arcadiae VII, 14 b; XI, 66, 3; XII, 79, 2; XIX, 35, 1.
- Tegeatarum dux Echemus Hylum certamine vicit et interfecit IV, 58, 4. Fines eorum vastat Agesilaus rex Lacedaemoniorum XV, 59, 4. Contra Mantinenses auxilio advocant Boeotos duce Epaminonda 82, 2, 3. Proelio ad Mantineam commisso hostes fundunt 84 seqq. Eos obsidet Cassander, sed mox cum iis transigit XIX, 35, 1. Tegeatis XV, 64, 2.
- Tegyra in Boeotia XV, 81, 2.
- Teii in Asia apud se Bacchum natum contendunt III, 66, 2. Urbem eorum capit Callicratidas Spartanus XIII, 76, 4. Ab Lacedaemoniis deficiunt XIV, 84, 3. Ab Antigono deficiunt ad Prepelaum XX, 107, 5.
- Telamon, Aeaci filius, ex Aegina profugit in Salaminem insulam, ubi Glaucen Salaminiam, deinde Erimedam Atheniensem ducit; ex hac Ajax filius IV, 72, 7. Troiam expugnat cum Hercule, a quo virtutis praemium accipit Hesionem, Laomedontis f. IV, 32, 5. Argonauta 41, 3. Ut Hesionem et equas acciperet, ad Laomedontem missus in car-

- cerem conicitur; Priami ope liberatur 49, 3 seq.
- Telamon portus in Etruria IV, 56, 6.
- Telchines, Thalassae filii, quorum sedes in Rhodo insula, cum Caphira Neptunum educant V, 55, 1. Artium nonnullarum inventores 55, 2. Praestigiatores et magi 55, 3. Eorum soror Italia 55, 4. Diluvium praesagientes, relicta Rhodo, huc illuc dispersi sunt 56, 1.
- Telchinius Apollo apud Lindios V, 55, 2.
- Telchinia Iuno apud Ialysios et Camirenses V, 55, 2.
- Telchiniae nymphae in Ialysio urbe V, 55, 2.
- Teles, Rhoeci filius, statuaricus Aegyptum adiit; rei argumenta I, 93, 5.
- Telesus post Archelaum rex Lacedaemoniorum VII, 8, 3. In bello Messeniaco cadit XV, 66, 3.
- Telemachus I, 97, 7.
- Telephus, Auges et Herculis f., matrem reperit apud Teuthrantem regem, qui Argio-pae filiae cum iungit et regni successorem constituit IV, 33, 9 seqq.
- Telesphorus, ab Antigono in Peloponnesum missus, plurimas ibi urbes in libertatem vindicat XIX, 74, 2. Oritis a Cassandro obsessis auxiliatur 75, 7. Ab Antigono deficit, Elin occupat fanumque Olympicum expilat; debellatur a Ptolemaeo duce 87.
- Telestes, Aristomedis regis Corinthii filius, cui regnum paternum abstulit patris et tutor Agemon VII, 9, 5 et 6.
- Telestes Selinuntius dithyram-bicus quo tempore floruerit XIV, 46, 6.
- Telestes Pseudophilippi dux perfidus XXXII, 9 b.
- Teletias, Agesilai regis frater, Spartanorum dux in bello contra Olynthios cadit XV, 21, 2.
- Tellenae, urbs Latinorum a Latino Silvio condita VII, 3 a, 7.
- Telliae Agrigentini divitiae XIII, 83. Capto Agrigento a Poenis trucidatur 90, 2.
- Telphusa XVI, 39, 6.
- Telys, Sybarita demagogus, belli contra Crotoniatas gerendi auctor XII, 9, 2 seq.
- Temenus Argolidem sortitus VII, 14 a. Aristomachi filius, pater Cissii et Lacharis et per hunc inter maiores Carani 15.
- Tempe in Thessalia IV, 18, 6; XI, 2, 5, 6; 3, 1.
- Tenages, Solis e Rhodo f. V, 56, 5, a fratribus per invidiam occiditur 57, 2; 61, 1.
- Tenediorum de Tene narratio et leges quaedam singulares V, 83, 4. Quot naves Tenedii Xerxi in Graeciam expediendi suppeditaverint XI, 3, 8.
- Tenedus insula, prius Leucophrys nominata, a Tene, Cycni filio, colonis frequentatur V, 83, 1.
- Tenes, Cycni filius, rex Colones in Troade, colonis frequentat Leucophryn insulam, quam deinceps Tenedum vocat. Ab Achille ante Troiam interficitur. Post mortem pro heroe colitur V, 83, 1 seqq. Tenediorum de eo narratio, ib. §. 4 seqq.
- Tennes, Sidonis rex, qui ab Artaxerxe defecerat, Belesyn et Mazaeum satrapas proelio vincit XVI, 42, 2. Artaxerxe

- cum exercitu adventante, metu percussus, Sidonem regi prodit 43, 1—45, 3. Ab Artaxerxe necatur 45, 4.
- Terentius Maximus, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 94, 2) XIV, 12, 1.
- C. Terentius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 1) XV, 50, 1.
- Teres, rex Thracum Philippi filiae maritus XXXII, 15, 5, 6.
- Terias, fluvius prope Leontinorum urbem in Sicilia XIV, 14, 3, ad quem Hicetas a Carthaginiensibus vincitur XXII, 2, 1.
- Terina in Italia a Brutiis expugnatur XVI, 15, 2.
- Terires (Terinaeus) Olympionica (Ol. 97) XIV, 94, 1.
- Termessii Hispaniae pacis causa legatos mittunt ad Romanos XXXIII, 16, 1.
- Termessus, urbs Pisidiae; cuius incolae seniores Alcetam occisum Antigono tradunt XVIII, 45, 3; 46, 3. Iuniorum de hac re exacerbatio 47, 2 seq. Memoratur XXXIII, 5 a. Termessii arma Romanis tradere pacti, subita poenitentia capiuntur et bellum continuant 16.
- Terpander, Methymnaeus lyricus; eius apud Spartanos auctoritas VIII, 28.
- Terpsichore Musa IV, 7, 4.
- Terra colitur apud Aegyptios I, 12, 4. Cur Demeter sive Gometer vocetur, ib. Terra, ob Aegidem filiam a Minerva occisam diis succensens, Gigantes edit III, 70, 6. Mater Musarum secundum Alemanem IV, 7, 1.
- Terrae motus Spartam affligit XI, 63, 1, aliasque Graeciae regiones XII, 59, 1; XV, 48.
- Terracina Italiae, antea Anxur XIV, 16, 5.
- Testudines venandi ratio apud Chelonophagos Aethiopes III, 20.
- Tethys Titanis V, 66, 3. Eius et Oceani filius Peneus IV, 69, 1, Asopus 72, 1. Ei aram ad Indi ostia exstruit Alexander XVII, 104, 1.
- Tetrapoli cur Lacedaemonii Atticam vastantes pepercerint XII, 45, 1.
- Teucer, Scamandro et Idaea nymphea genitus, de se Teucros appellavit IV, 75, 1; eius filia Batea, ibid.
- Teucer, Alcetae Epirotarum regis filius XIX, 88, 3.
- Teuchira, Libyae oppidum, a Thibrone expugnatur XVIII, 20, 6.
- Teucris. V. Teucer.
- Teutamus. V. Tectamus.
- Teutamus, rex Assyriae tempore belli Troiani II, 22, 2.
- Teutamus, Argyraspidum dux, Eumeni se adiungit XVIII, 59, 3. Corruptus ab Antiocho resipiscit 62, 5. Conf. XIX, 28, 1.
- Teuthras, Mysiae rex, Augem a Caribus emit IV, 33, 10; Telepho Argiopen filiam dat eumque regni successorem constituit 33, 12.
- Thais, meretrix Attica, Alexandro auctor fuit ut regiam Persepolis incenderet XVII, 72, 2 seq.
- Thalassa, mater Telchinum V, 55, 1.
- Thales Milesius, unus septem sapientum; eius de Nili incrementorum caussis sententia I, 38, 1 seqq. Quae responderit tripodem aureum offerentibus IX, 3, 3.

- Thalestris, Amazonum regina, Alexandrum M. convenit XVII, 77, 2 seq.
- Thalia Musa IV, 7, 4.
- Thamudeni Arabes III, 44, 6.
- Thamyras, Lini discipulus, parhypaten lyrae chordam invenit III, 59, 6. Oculorum luce a Musis privatur III, 67, 3.
- Thapsacus Syriae XIV, 21, 5; 81, 4.
- Thapsum Libyae capit Agathocles XX, 17, 6.
- Thasii ab Atheniensibus deficient; ad obedientiam rediguntur XI, 70, 1. Eorum coloniae Oesyme et Galepsus XII, 68, 4. Ab Atheniensibus denuo deficient, a Thrasybulo in potestatem rediguntur XIII, 72, 1. Crenidas colonia frequentant XVI, 3, 7.
- Thatensium rex Aripharnes XX, 22, 4.
- Thates, fluvius ad Bosporum XX, 22, 3; 23, 1.
- Theagenides, archon Athen. (Ol. 78, 1) XI, 65, 1.
- Thearides, classis praetor a Dionysio germano constituitur XIV, 102, 4; decem Rheginorum naves capit 103, 4. Olympiae Dionysii pompam ducit 109, 2.
- Thebae in Aegypto ab Osiride (secundum alios multo post) conditae, qui ipse eas Isidis urbem, alii deinde Diospolin nominarunt I, 15, -1. Conf. 97, 7. Hinc Cadmus oriundus 23, 4. Urbis magnitudo et splendor, templorum magnificentia 45, 4 seqq. Templum a Persis expilatum 46, 4. Regum sepulcra 46, 6. Thebis astrologia inventa annique solaris ratio primum recte constituta 50. Thebarum res post Memphin conditam imminui coeperunt 50, 6.
- Thebae in Boeotia, Bacchi patria I, 23, 2; III, 66, 3, a Cadmo conditae IV, 2, 1. Thebas Tirynthe venit Amphitryo; ibi educatur Hercules IV, 10, 2. Thebae ab Alexandro captae et dirutae XVII, 12 seq., a Cassandro instaurantur XIX, 53, 2; 54, 1. Urbis fata usque ad Cassandri tempora brevi recensentur 53, 4 seqq. Thebas liberat Ptolemaeus, Antigoni dux 78, 5.
- Thebae antiquum nomen urbis, quae postea Philippopolis nominata XXVI, 9, 2. Thebani XVIII, 11, 1.
- Thebaicus lapis I, 64, 7.
- Thebais, in qua Thebae I, 15, 1, 5; et Panos polis 18, 2, Aegypti pars antiquissima 22, 6. Eius fodinae 15, 5; mures 10, 3. Deficit a Ptolemaeo Philometore XXXI, 17 b.
- Thebani Aegypti omnium mortalium antiquissimi I, 50, 1. Aquilam colunt 87, 9.
- Thebanos ab Ergini tributo liberat Hercules IV, 10, 3. Almenam ut deam colunt Thebani 58, 6. Thebani ab Epigonis victi urbem relinquunt 66, 4. Thebani ad Troiam XIX, 53, 7. De Persarum societate diversa inter se sentiunt; altera factio quadringentos mittit, qui cum Leonida Thermopylas occuparent XI, 4, 7. Ad eos fugiunt Graeci Mardonii socii 21, 3. Quos Graeci persequuntur 22, 1. Cum Persis in pugna Plataica faciunt 32, 2. Thebani foederis cum Persis initi auctores a Pausania supplicio af-

ficiuntur 33, 4. Copias iungunt Lacedaemoniis, quorum auctoritate amissam bello Persico dignitatem et totius Boeotiae imperium recuperare cupiunt; una cum sociis ab Atheniensibus sub Myronide duce proelio vincuntur 81. Plataeas in potestatem redigere tentant XII, 41, 5 seqq. A Callia et Hipponico proelio fugantur 65, 4. Cum Argivis, Corinthiis et Eleis armorum societatem ineunt ad tutandam civitatum libertatem 75. Heracleensibus in Trachinia opitulantur 77, 4. Contra Lacedaemoniorum mandatum profugos Athenienses benigne excipiunt XIV, 6, 3. Oropiorum urbe potiuntur 17, 2. Thrasybulum contra triginta tyrannos adiuvant 32, 1. Thebani in proelio ad Coroneam victores 84, 1. Atheniensibus mittunt fabros ad Piraei muros aedificandos 85, 4. Thebarum arx Cadmea a Phoebida occupatur XV, 20. A ceteris Boeotis et Atheniensibus adiuti Lacedaemonios ex arce eiiciunt 25—27. In publicum sociorum senatum ab Atheniensibus recipiuntur 29, 7. Chabriae ductu e magno periculo eximuntur 32, 6. Post discessum Agesilai Thespias frustra adoriuntur 33, 6. Contra Agesilaum Boeotiam invadentem pari Marte pugnant 34, 1 seqq. — Orchomeno eiiciunt Lacedaemoniorum praesidium 37, 1. Ceteris Graeciae civitatibus bellum componentibus soli Thebani conditionibus a reliquis acceptis non accedunt 38, 2 seqq.; Pla-

tacas diruunt; Thespias expugnant 46, 6; pace inter Graecas civitates denuo stabilita soli Thebani communi foedere excluduntur 50, 4; Plataeas et Thespias instaurare iubentur; recusantibus bellum inferunt Lacedaemonii duce Cleombroto, qui ad Coroneam castra ponit 50; Thebani imperatorem creant Epaminondam 52, 1. Lacedaemonios ad Leuctra vincunt 55 seqq. Orchomenios, Phocenses, Locros et Aetolos socios sibi adiungunt 57, 1. Ab Arcadibus advocati sub Pelopida et Epaminonda ducibus expeditionem in Peloponnesum faciunt 62, 4. Laconiam vastant 64, 5. Spartam oppugnant; ingenti praeda ditati in Arcadiam revertuntur 65; Messenen instaurant 66, 1, in patriam redeunt 67, 1. — Thessalis contra Alexandrum tyrannum auxilio mittunt Pelopidam, qui Larisam occupat, et in Macedoniam progressus foedus facit cum Alexandro rege, cuius fratrem Philippum obsidem mittit Thebas 67, 3 s. Denuo exercitum in Peloponnesum expediunt, duce Epaminonda 68, 69; pacis communis condiciones ab Artaxerxe Graecis propositas non accipiunt 70, 2. In Thessaliam copias ducunt; quae undique ab hoste inclusae, quum in magno discrimine essent, Epaminondae prudentia servantur 71, 2 seqq. Cur ei imperium abrogaverint 72, 1. In pristinam dignitatem restitutum in Peloponnesum mittunt; Pelopidam liberant 75,

2. Iis Oropus urbs ut depositum traditur 76, 1. Epaminondae hortatu maris imperium capessere student 78, 4 seq. Orchomenum urbem in ditionem redigunt 79, 3 seqq.; a Thessalis advocati Alexandrum Pheraeum vincunt 80. Duce Epaminonda Tegeatis contra Mantinenses eorumque socios Athenienses et Lacedaemonios auxiliantur 82, 3; ad Mantineam hostes fundunt 84 seqq. Tumultus in Arcadia componunt misso cum copiarum manu Pamme 94, 2. In Euboea contra Athenienses pugnant variante fortuna XVI, 7, 2. Lacedaemoniis ob occupatam Cadmeam grandem multam Amphictyonum iudicio irrogant 23, 2. Onomarchum Chaeroneam obsidentem vincunt 33, 4. Artabazo contra Ochum regem auxilio mittunt Pammenem, qui feliciter rem gerit 34, 1 seq. Megalopolitani contra Lacedaemonios auxiliantur 39, 2. Ab Artaxerxe Ocho pecuniis adiuvantur 40, 1 seq. Lacratem cum militum manu Artaxerxi Ocho contra Phoenices et Aegyptios rebelles suppetias ferre iubent 44, 2; 46, 4, 8. Cum Atheniensibus societate contra Philippum inita, ad Chaeroneam vincuntur 85, 8. Post Philippi obitum Macedonum praesidium urbe pellendum esse decernunt XVII, 3, 4. Alexander castris iuxta Cadmeam positus eos perterrefacit 4, 4. Ab Alexandro denuo deficientes oppugnantur, vincuntur, urbe diruta in servitutem venduntur 8, 3—14, 4.
- Restituit Cassander XIX, 54, 1. Cum Cassandro societatis foedus ineunt 77, 6. Eos in libertatem vindicat Ptolemaeus Antigoni dux 78, 5. Thebe, Cilicis filia, uxor Corybantis V, 49, 3.
- Thebe, Asopi et Metopes f. IV, 72, 1.
- Thebe, uxor Alexandri Pheraci, soror Lycophronis et Tisiphoni XVI, 14, 1.
- Thebigenae qui sint XIX, 53, 4.
- Themis Titanis V, 66, 3, vaticinandi artem, sacrorum ritus bonamque iurisdictionem homines docuit 67, 4. Quare Themidis munus obire dicitur *θεμιστεύειν*, ibid. Post mortem inter deos habita, ib.
- Themiscyra, ad Thermodontem fluvium Amazonum urbs II, 45, 4; IV, 16, 1.
- Themiso, Eretriae tyrannus, Oropum occupat XV, 76, 1.
- Themiso Samius, Antigoni nauarchus, ex Hellesponto 60 naves Antigono adducit XIX, 62, 7. Unus ducum Demetrii in proelio navali ad Cyprum contra Ptolemaeum commisso XX, 50, 4.
- Themistocles Atheniensis Cimonem divite uxore conciliata vinculis liberat X, 31. Cum Euaenete in Thessaliam ad transitus ad Tempe occupandos mittitur; re desperata domum redit XI, 2, 5 seq. Sub Eurybiade classis Graecorum administrator 12, 5. Ad Artemisium proelium navale committit, quod dubia adhuc victoria nocte interveniente dirimitur 12, 6. Eius de pugna ad Salaminem ineunda consilium 15, 3 seq. Strategema, quo Xerxem ad pugnam

- navalem ad Salaminem in-
eundam impellit 17. Novo
commento Xerxem o Graecia
pellit 19, 5 seq. Post pugnam
Salaminiam duplo maioribus
quam ceteri praemiis a Lace-
daemoniis honoratur; quare
cives praeturam ipsi abrogant
27, 3. Arte sua irrita
reddit studia Lacedaemonio-
rum, ne moenia Athenarum
restaurarentur 39—40. Ma-
gna apud cives gratia pollet
40, 4. Piraeum portum ex-
struendi Atheniensibus auctor
est; simul cavet ne Lace-
daemonii coepto adversentur
41—43. A Lacedaemoniis
proditionis apud Athenienses
accusatur utpote qui cum
Pausania conspirasset 23, 3;
54, 3 seq. Tunc quidem cri-
mine absolvitur 54, 5; sed
mox ob nimiam potentiam
suspectus ostracismo urbe
eiicitur 55, 1; Argos fugit 55,
3. Denuo proditionis a La-
cedaemoniis accusatus Argis
ad Molossorum regem Admet-
tum fugit 56, 1. E Molossia
fugit in Asiam ad Lysithiden
56, 3 seq.; cuius ope ad Xer-
xem transvehitur 56, 5 seq.
Rex in fidem Themistoclem
accipit 56, 8. Ad supplicium
deponitur a Mandane, Xerxis
germana; crimina obiecta co-
ram iudicibus diluit; honore
et donis a Xerxe cumulatur
57. De morte eius narratio-
nes 58, 1 seqq. Elogium 58,
4 seqq.
- Themistocles, archon Athen.
(Ol. 108, 2) XVI, 56, 1.
- Theodorum Samium, Rhoeci fi-
lium, statuarium, qui cum Te-
lecle fratre Apollinis Pythii
statuam fecit, in Aegypto ver-
satum fuisse demonstratur I,
98, 5 seq.
- Theodorus, archon Athen. (Ol.
85, 3) XII, 31, 1.
- Theodorus Syracusanus cives
ad evertendam Dionysii ty-
rannidem exhortatur XIV, 65
—69.
- Theodotus, archon Athen. (Ol.
98, 2) XIV, 110, 2.
- Theodotus, Antigoni nauarchus,
a Polyclito, Ptolemaei duce,
vincitur XIX, 64, 5 seq. Vul-
neribus acceptis moritur 64, 7.
- Theodotus A. Hostilio insidia-
tur XXX, 5 a.
- Theophilus, archon Athen. (Ol.
108, 1) XVI, 53, 1.
- Theophrastus, archon Athen.
(Ol. 110, 1) XVI, 77, 1.
- Theophrastus, archon Athen.
(Ol. 116, 4) XIX, 73, 1.
- Theopompus Chius, historicus,
quid de Nili fontibus statu-
erit I, 37, 4. A priscarum fa-
bularum relatione abstinet
IV, 1, 3. Ubi Hellenicorum
initium, ubi finem ponat XIII,
42, 5; XIV, 84, 7. Philippica
unde initium sumant; quot
libros complectantur XVI, 3,
8. Eius libri tres de rebus
Siculis 71, 3.
- Theopompus post Nicandrum
rex Lacedaemoniorum VII,
8, 4.
- Theopompus Thessalus, Olym-
pionica, Olymp. 86, 1; XII,
33, 1.
- Theopompus, archon Athen. (Ol.
92, 2) XIII, 38, 1.
- Thera insula XII, 42, 5.
- Theramenes Atheniensis 400 vi-
rorum dominatum abrogandi
populo auctor est XIII, 38,
2. Eius proposito Alcibiades
in patriam recipitur 42, 2.
Euboeos in obstruendo Eu-

- ripo impedire conatur; hostium agros populatur, in Paro insula populare imperium restituit 47, 6 seqq. Archelao contra Pydnaeos opem fert; Thrasybulo nauarcho se adiungit 49, 1. Cum Thrasybulo Lacedaemonios clade afficit 50 seq. Cum Thrasybulo Cyzico Calchedonem devehit; Chrysopolin castellum condit; a Thrasybulo in Thraciam profecto ad Calchedonem et Byzantium obsidentium relinquitur 64, 1 seqq. Primum Calchedonem obsidet eamque a Thrasylo et Alcibiade adiutus subigit 66, 1 seqq. Deinde Byzantium obsidione cingit 66, 3. Unus ex decem ducibus in pugna ad Arginusas pugnata 98, 3. Theramenes et Thrasybulus neglectam caesorum ad Arginusas curam collegis crimini dant, se ipsos purgantes 101, 2. Theramenes Lysandro triginta virorum imperium instituenti adversatur XIV, 3, 6. Inter triginta ipse cooptatur 4, 1; a Critia accusatus ad supplicium ducitur 4, 5 seqq.
- Theren, Cretae fluvius in Cnosiorum terra, ad quem Iovis et Iunonis nuptias celebratas aiunt Cretenses V, 72, 4.
- Thereus, Centaurus ab Hercule occisus IV, 12, 7.
- Thericles, archon Athen. X, 3.
- Therimachus Spartanus ad Methymnam a Thrasybulo victus cadit XIV, 94, 4.
- Therippidas Lacedaemonius Neogenem Hestiacorum tyrannum urbe pellit XV, 30, 3.
- Therma urbs in Sicilia a Carthaginensibus conditur XIII, 79, 8; ab iisdem tenetur XIX, 2, 1; Thermitae ab Agathocle subigitur XX, 56, 3; 77, 3; prope eam Hamilcar vincit Romanorum exercitum XXIII, 9, 4. Romani per proditionem eam capere tentant suo damno 19; verum alio deinceps tempore urbe potiuntur 20.
- Thermodon fluvius, ad quem Amazonum urbs Themiscyra II, 45, 4; III, 52, 1; 52, 2; IV, 16, 1; XVII, 77, 1.
- Thermopylarum angustias occupat Leonidas XI, 4, 1 seq. Pugna Graecorum contra Barbaros XI, 7 seq.; 77, 4; XIV, 25, 2; 83, 4; XV, 64, 3. Ibi XX millia suorum Galli amittunt XXII, 9, 3. Pylae XVII, 4, 2; XVIII, 11, 5.
- Theron, Agrigentorum tyrannus, ossa Minois in Cretam remittit IV, 79, 4. Eius laus X, 27, 3. Ad Gelonem mittit qui rogarent eum ut quam celerrime Himerensibus contra Carthaginensibus auxilium afferret XI, 20, 5. Himerae portas obstruit 21, 3. Thrasydaem filium Himeracis principem dat 48, 6. Himeracos contra filium rebelles punit 48, 4. Polyzelum, qui ad ipsum confugerat, cum Hierone fratre conciliat, ibid. Himeram novis incolis frequentat 49, 3. Decimo sexto imperii anno (Ol. 77, 1) moritur; pro heroe colitur; succedit ei Thrasydaeus filius 53, 2. Theronis monumentum ad Agrigentum XIII, 86.
- Thersander, Polynicis f. IV, 66, 3.
- Thersites XVI, 87, 2; XXI, 21, 12.

- Theseum, asylum Athenis IV, 62, 3.
- Theseus, Aethrae et Neptuni f. IV, 59, 1; prima virtutis specimina in Coryneten, Sinin, aprum Crommyonensem, Scironem; Cercyonem, Procrusten 59, 2 seqq. Athenis ab Ageo agnoscitur 59, 6. Taurum Marathonium capit, ib. Theseus Ariadnes ope Minotaurum occidit 61, 4. Ariadnen secum abducit; sed eripitur ei a Baccho (conf. V, 51, 4); nigris portum velis intrans necem affert patri 61, 6; rex tribus Atticae in unam Athenarum urbem congregat 61, 8; Phaedram ducit; ex ea liberos suscipit Acamantem et Demophontem 62, 1; exul vitam finit 62, 3. Ossa eius Athenas reportantur; Theseum ei exstruitur, ib. Theseus post Phaedrae mortem Helenam rapit cum Pirithoo; cum eodem in Orcum descendens ausi poenas luit, quibus ab Hercule deinde eximitur 63, 2 seqq. (26, 1). In nuptiis Pirithoi cum Lapithis Centauros trucidat 70, 3. Amazones debellat 28, 2.
- Thespia Asopi et Metopes f. IV, 72, 1.
- Thespiarum urbis demuchi septem IV, 29, 4. Thespieae a Thebanis oppugnantur frustra XV, 27, 4. Tenent Lacedaemonii 32, 2. A Thebanis infestantur 33, 6. Capiuntur 46, 6.
- Thespiadae, Herculis filii IV, 29, 2; 48, 5. Iolao duce Sardiniam occupant V, 15, 1; 29, 1. Sardinia pulsati in Italiam transierunt, ubi ad Cumam conseruerunt 15, 6.
- Thespienses cum Leonida ad Thermopylas pugnantes et percuntes XI, 9, 2. Thespiensium agros vastat Xerxes 14, 5. Thespienses in pugna Plataica 32, 1. Ante Thebas XVII, 13, 5.
- Thespius, Erechthei filius, pater filiarum quinquaginta, quas sobolis caussa singulas Herculi subiicit IV, 29, 2 seq. Thespii filii Argonautae 41, 3; 48, 5. Thespius pater Hypermnestrae, Oecelis uxoris 68, 5.
- Thespius, Peucestae satrapae familiaris, ab Antigono necatur XIX, 48, 5.
- Thesproti cum Calydoniis bellum gerentes ab Hercule vincuntur IV, 36, 1.
- Thessali Memnonem occidunt II, 22, 5. A Thessalo, Iasonis et Medae f., nominati IV, 55, 2. Thessalorum plerique terram et aquam Xerxi exhibent XI, 2, 6; 3, 2. Cum Argivis et Atheniensibus coniuncti in proelio ad Tanagram ad Lacedaemonios deficiunt 80, 2. Sybarin dirutam condunt XII, 10, 1. Bellum contra Sitalcen parant 51, 1. Amyntam in regnum reducant XIV, 92, 3. Iasonis Pheraei potentia ipsis suspecta esse coepit XV, 57, 2. Graecorum principatum sibi vindicaturi rei gerendae praeficiunt Iasonem 60, 2. Contra Alexandrum advocant Pelopidam 67, 3. In proelio ad Mantineam 85, 8. Fidi et constantes socii Philippi regis XVI, 14, 2. In bello sacro contra Phocenses pugnant 29, 1. Ad Argolam collem a Phocensibus vincuntur 30, 4. Largitione ab

- Onomarcho inducuntur ut a bello cessarent 33, 3. Publico decreto summum Graeciae imperium in Alexandrum deferunt XVII, 4, 1. Thessali equites in exercitu Alexandri 33, 2; 60, 5—8. Atheniensium socii in bello Lamiaco XVIII, 11, 1; 12, 3.
- Thessaliae circa Tempe regionem a stagnantibus ibi aquis liberavit Hercules IV, 18, 6. In Thessaliam ex Chersoneso Carica venit Triopas, Solis f., Pelasgos expellit et Dotium agrum cum Deucalionis liberis partitur V, 61, 1. Eam occupare frustra tentat Myronides XI, 83, 3. Per Thessaliam iter facit Brasidas XII, 67, 1. Agesilaus XIV, 83, 4. Thessaliae urbes a Philippo in libertatem vindicantur XVI, 14, 2. Absente Antipatro incurstant eam Aetoli; hostem repellit Polysperchon XVIII, 38. Urbes ad partes Romanorum transeunt XXIX, 3. Thessalis post recuperatam Romanorum decreto libertatem Philippo maledicentibus quid rex responderit 16. Urbes Thessaliae novarum spe tabularum turbatae 33.
- Thessalio, Tennis regis famulus, ad Artaxerxem mittitur XVI, 43.
- Thessalonice, Philippi Amyntae filia XIX, 35, 5. Ducit eam Cassander 52, 1; 61, 2. Ab Antipatro filio occiditur XXI, 7.
- Thessalonice, urbs Macedoniae XXX, 11, 1; XXXI, 8, 8; XXXII, 15, 2.
- Thessalus, Iasonis et Medaeae filius IV, 54, 1. Caedem effugit 55, 2. Iolai regnum avitum repetit; ab eo nomen habent Thessali, ib.
- Thessalus, Mercuris filius, Calydnam et Nisyrum insulas sub potestate habet; eius filii Antiphus et Phidippus V, 54, 1. Ab eo nomen habent Thessali VII, 6.
- Thessalus, Pisistrati filius; eius virtus X, 16.
- Thessalus quidam Sybarim restaurat XI, 90, 3. V. Thessali.
- Thessalus, archon Athen. (Ol. 107, 2) XVI, 40, 1.
- Thestii (Martis f., Aetoliae regis) filii a Meleagro occiduntur IV, 34, 5.
- Thestius, Cissii f., Meropis pater, inter maiores Carani recensetur VII, 15.
- Thestor, unus e ducibus Rhodiorum et Cnidiorum, qui ex Asia in Siciliam coloniae deducendae causa traiecerant V, 9, 3.
- Thibro, dux Laedaemoniorum, bellum in Asia gerit contra Tissaphernem; Magnesiam capit, incolas in Thoracem montem transducit XIV, 36, 4. Ei se adiungunt Graeci a Cyri expeditione reduces 37, 4.
- Thibrone male rem gerente in locum eius substituitur Dercylidas 38, 2. Thibro postea in Asiam missus, a Persis vincitur proelioque cadit 99, 2 seqq.
- Thibro Harpalum amicum in Creta interficit XVII, 108, 8. Cyrenaeis exulibus se adiungit; eius res gestae; tandem ab Ophella Ptolemaei duce victus capitur XVIII, 19, 2—21.
- Thoas, dux Rhadamanthi, a quo Lemnum accipit V, 79, 2.
- Thoantem Aetolum dedendum

- sibi ab Antiocho postulant Romani XXIX, 10. Senatus eum criminibus exsolvit 31.
- Thoenon Siculus Hicetam tyrannide pellit, eaque ipse potitur XXII, 7, 2 et 3. Thoenon et Sosistratus inter se belligerant; bello defessi legatos ad Pyrrhum mittunt 7, 6. Pyrrhi ope reconciliantur 8, 4.
- Thonis uxor Polydamna I, 97, 7.
- Thonis, vetustum Aegypti emporium I, 19, 4.
- Thorax Lacedaemonius sub Callicratida militans XIII, 76, 6. Samiis harmosta datur a Ly-sandro XIV, 3, 5.
- Thorax, mons Ioniae XIV, 36, 4.
- Thorax, collis in Sicilia ad Loc-tanum fluvium XXII, 13, 4.
- Thracia, Thraces. Eius rex Ly-curgus ab Osiride interfectus I, 20, 1. In Thracia Sesostris expeditionis suae terminum constituens cippos erigit sacris litteris Aegyptiis inscri-ptos phallisque ornatos I, 55, 7. Gentes Thraciae finitimae II, 46, 2. Thraciae rex Ly-curgus III, 65, 7. Thraces sacra Bacchica instituunt IV, 3, 2. Phineus 43, 3. Eo venit Aristaeus 82, 6. Thraces coloniis Samothraciam frequen-tant V, 47, 2. Sub Bute col-oniam deducunt in Strongy-len sive Naxum insulam 50, 1 seq. Thraces Naxum dedu-cti mulieres sibi ex Thessa-lia rapiunt 50, 6. In Naxo ab Oto et Ephialte, Aloeii filiiis, vincuntur 51, 2. Postquam per ducentos annos Naxum insulam tenuerant, siccitate emigrare coguntur 51, 3. Thra-ces quamdiu maris imperium tenuerint VII, 13. Thraciae
- populos nonnullos in trans-cursu exercitui suo adiungit Xerxes XI, 3, 6. Thraces in bello Peloponnesiaco Athe-niensium socii XII, 42, 5. Terra eorum vastatur a Xe-nophonte et Phanomacho 47, 3. Plurimae urbes ab Athe-niensibus deficient, auctore Brasida 67, 2. Subigit eas Thrasybulus XIII, 64, 3. Cum Byzantios in Bithyniam in-festant 82, 2. Thracum re-ges Medocus et Seuthes 105, 3. Byzantios bello vexant XIV, 12, 2. Thraces Chersonesi depraedantur Graeci 31, 3. Thraces Salmydessi accolae a Xenophonte bello petun-tur 37, 3. Bithyniam inco-lentes infestat Dercylidas 38, 3. In Chersonesum irrum-punt; a Dercylida repellun-tur 38, 5 seq. Proelio eos vincit Agesilaus 83, 3. Lacedaemoniorum socii XV, 31, 2. Thracum rex cum Illyriis et Paconibus contra Philippum conspirat nullo successu XVI, 22, 3. Rebelles domat Alexan-der M. XVII, 8, 1. A Memno-ne excitati ab Alexandro defi-ciunt; exercitum in eos ducit Antipater 62, 5. Sed mox pactione bellum componitur 63, 1. Thracia Lysimacho a Perdicca assignatur XVIII, 3, 2. Macedonum hostes 11, 1. Lysimachi XIX, 73, 4. Thraces Eumeli XX, 22, 4. Agathoclem, Lysimachi fi-lium, proelio captum ad pa-trem cum muneribus remit-tunt XXI, 11. Thracum con-vivia 12, 2 seqq. Reges Cer-soleptes, Teres, q. v.
- Thracidae, gens Delphica XVI, 24, 3.

- Thraestus, Elidis oppidum XIV, 17, 8.
- Thrasius in Timoleonis exercitu seditionem movet XVI, 78, 3 seqq. Syracusis pulsus a Bruttiiis necatur 82, 1.
- Thrasondas Thebanus Boeotos ducit in pugna ad Arginusas XIII, 98, 4.
- Thrasylulus Hieroni fratri in regno Syracusarum succedit XI, 66, 4; a Syracusanis dominatu eiectus 67, 1, 5 seqq., Locros abit 68, 4, 7; 72, 1.
- Thrasylulus Atheniensis e Stiriensium demo cum Thrasyllo Mindarum, Lacedaemoniorum nauarchum, ad Abydum proelio navali superat XIII, 38, 3; 39 seq.; a Cyzicenis tributum exigit; ad Sestum cum classe consistit 40, 6. Denuo Mindarum vincit ad Dardanium promontorium 45 seq. Cum classe in Thracia versatur 49, 1. Ad Cyzicum Spartanos magna clade afficit 50 seq. Chrysopolin castellum condit; relicto ad Calchedonem et Byzantium obsidendum Theramene, Thraciae urbes sibi adiungit 64, 1 seqq. Cum collegis post expugnatas urbes Hellesponti Athenas redit 68, 1 seq. Deinde sub Alcibiade summo imperatore militans, praesidii dux in Andro insula relinquitur 69, 5. Thasum in Atheniensium potestatem redigit; Abdera suis partibus adiungit 72, 1 seq. Post pugnam ad Arginusas Thrasylulus et Theramenes neglectorum caesorum culpam a se in collegas avertunt 101, 2. Thrasylulus, a triginta viris patria eiectus, Thebanorum auxilio Phylam occupat; eum oblata imperii societate in suas partes trahere student tyranni XIV, 32. Munychiam occupat; Piraeo potitur 33, 1 seqq. Ab Atheniensibus imperator creatur, expeditionem facit in Ioniam, Chersonesum, Lesbum, Rhodum 94, 2 s. E Lesbo Aspendum profectus ab Aspendiis vincitur ipseque proelio cadit 99, 4.
- Thrasylulus Atheniensis, qui pro Persis contra Alexandrum M. arma gessit XVII, 25, 6.
- Thrasylulus, Theronis Agrigentini tyranni filius, Himeracorum princeps a patre constituitur; saevitia civium animos a se abalienat; ab iis apud Hieronem accusatur XI, 48, 6 seq. Patri in regno succedit (Ol. 77, 1); saevus tyrannus; bellum movet Syracusanis; proelio ab Hierone victus imperio excidit; ad Megarenses fugit, ubi capitis damnatus mortem obit 53, 2 seqq.
- Thrasylulus Atheniensis cum Thrasylulo Mindarum ad Abydum vincit XIII, 38, 3; 39, 4; a Cyzicenis tributum exigit; ad Sestum cum classe consistit 40, 6. Denuo Mindarum vincit ad Dardanium promontorium 45 seq. Ephesum oppugnat; repulsus in Lesbum transmittit 64, 1. Cum Alcibiade post Lampsacum munitam Therameni se adiungit, cum eoque Calchedonem oppugnat 66, 1 seqq. Unus ex decem ducibus, quos abrogato Alcibiade Athenienses creaverunt 74, 1. Somnium ante pugnam ad Arginusas 97, 6. Supplicio datur 101, 5.

- Thrasymedes, dux Lacedaemoniorum, ut Pylo Athenienses eiiciat, mittitur XII, 61, 3.
- Thriambus Bacchus IV, 5, 1.
- Thronium in Locride expugnant Cleopompus Atheniensis XII, 44, 1, et Onomarchus XVI, 33, 3.
- Thucydides Atheniensis unde historiaram initium sumat; quot libros opus eius completatur XII, 37, 2. Ubi historiaram abrumpat XIII, 42, 5; XIV, 84, 7. Laudatur I, 37, 4.
- Thudemus, archon Athen. (Ol. 106, 4) XVI, 32, 1.
- Thuria, fons Thuriorum XII, 10, 6.
- Thuria, Thuriorum urbis platea XII, 10, 7.
- Thuriorum, Italiae urbis, origines XII, 9 seq.
- Thuriorum historia; reipublicae forma; legislator Charondas XII, 11. Eorum cum Tarentinis bellum 23, 2. De civitatis conditore dissidia Delphicooraculo composita 35. Thuriorum agros incursionibus infestant Lucani XIV, 101, 1. A Bruttis subiguntur XVI, 15, 2. V. etiam XIII, 5, 5; 11, 1; 106, 10; XV, 7, 4; XIX, 10, 4.
- Thurina, urbis Thuriorum platea XII, 10, 7.
- Thuris natura et collectio V, 41, 5 seq.
- Thymbrara, Asiae oppidum XIV, 80, 2.
- Thymelicus ludos Bacchus invenit IV, 4, 1.
- Thymoetes, Laomedontis f., Thymoetae pater III, 67, 5.
- Thymoetes, Thymoetae f., Laomedontis nepos, Bacchi historiaram scripsit III, 67, 5. Orphei aequalis; eius itinera; Pelasgicis literis usus est, ibid.
- Thyone a veteribus Terra nominabatur III, 62, 9.
- Thyone vocatur Semele immortalitate donata IV, 25, 4.
- Thyreae in confiniis Laconiae et Argolidis Aeginetis incolendae a Lacedaemoniis dantur XII, 44, 3. A Nicia expugnantur soloque aequantur 65, 9.
- Thyrienses. V. Derienses.
- Tibarene Asiae XIV, 30, 7.
- Tiberis, fluvius Italiae IV, 21, 1. Antea Alba vocatus VII, 3, 3. A Tiberio Latinorum rege nomen accepit 3 a, 9; XIV, 114, 2, 7; 116, 4; XVI, 36, 3.
- Tiberius Silvius, rex Latinorum, contra Etruscos expeditionem suscipit; nomen dat Tiberi fluvio VII, 3 a, 9.
- Tibiae e Samothracia in Phrygiam venerunt V, 49, 4.
- Tibicen ne templum ingrediatur lege cavent Tenedii V, 83, 5.
- Tibur, urbs Latinorum a Latino condita VII, 3 a, 7.
- Tigridis fluvii fontes II, 11, 1; XVII, 67, 2. Memoratur ibid. 53, 3. Eum Alexander superat XVII, 55, 3; 110, 3. Accedit ad eum Eumenes XVIII, 73, 3. Transgreditur Eumenes XIX, 12, 4 seqq.
- Tilphossaeum in Boeotia IV, 66, 5; 67, 1; XIX, 53, 6.
- Timaenetus Corinthius, Timolectis et Timophanis pater XVI, 65, 2.
- Timaus, Siculus historicus, de Gigantomachia in campis Phlegraeis IV, 21, 7. De freti Siculi, quo loco Hercules traiecit, latitudine IV, 22, 6. De reditu Argonautarum IV, 56, 3. Timaeus in temporibus

- notandis diligens, ob acerbitatem Epitimaecus nominatus V, 1, 3. Laudatur de Sicanis 6, 2. De Hannibalis copiarum numero XIII, 54, 5. De Himerae obsidione 60, 5. De numero copiarum, quas Carthaginienses sub Hannibale et Himilcone in Siciliam transdixerint 80, 5. De sumptuosis Agrigentorum sepulcris 82, 6. De Telliae Agrigentini divitiis 83, 2. De Dexippo Lacedaemonio 85, 3. De tauro Phalaridis erroris incusatur 90, 4 seqq. De Tyro eodem die eademque hora capta, quibus olim Carthaginienses sacrilegium in Apollinis statuam ad Gelam commiserant 108, 4. De numero copiarum, quas Dionysius contra Himilconem Gelam obsidentem eduxerit 109, 2. Quot milites Carthaginienses in bellum contra Dionysium gerendum conscripserint XIV, 54, 6. Timaei historici pater Andromachus XVI, 7, 1. Timaeus de pacis, quam Agathocles cum Carthaginiensibus iniit, conditionibus XX, 79, 5. De Agathocle victos contra datam fidem obtruncante 89, 5. De Agathocle XXI, 16, 5. Odio ductus de Agathocle multa finxit mendacia 17.
- Timarchides, archon Athen. (Ol. 83, 2) XII, 6, 1.
- Timarchus Atheniensium dux, Megarenses debellat XIII, 65, 1.
- Timarchus Milesius Antiochi amicus XXXI, 27 a.
- Timasitheï Liparensis pietas in deos et benignitas in Romanos XIV, 93, 4.
- Timocles, archon Athen. (Ol. 81, 4) XII, 27, 1.
- Timocles, piratarum dux a Rhodiis captus XX, 97, 5.
- Timocrates, archon Athen. (Ol. 104, 1) XV, 78, 1.
- Timoleon, Timaeneti f., Corinthius, fratrem obtruncat XVI, 65, 4; Syracusanis imperator mittitur 65, 6. Eius iter in Siciliam faustis omnibus lactum 66, 2 seqq. Rhegio, Poenis elapsus, Tauromenium tendit; Hicetam fugat; in Syracusarum urbem irrumpit 68. Sociis novisque copiis augeatur 69, 3 seq. Dionysio pulso, Syracusanis rempublicam restituit novasque leges scribit 70 (XIII, 35, 3). Leontinos et Hicetam oppugnat; Leptinen, qui se dederat, in Peloponnesum dimittit 72, 2. Carthaginiensium ditionem populatur, multasque Siciliae urbes sibi adiungit 73. Carthaginiensium adventu territus pacem facit cum Hiceta 77, 5. Eius in Poenos expeditio et duplex victoria 78—80; XIX, 2, 8. Seditiosos urbe pellit; piratam Tyrrhenum capit et supplicio afficit; cum Carthaginiensibus pacem facit; Hicetam necat; reliquos Siciliae tyrannos extirpat; novos e Graecia colonos advocat; legum codicem recognosci iubet 82. Moritur; splendido funere honoratur 90, 1; XIX, 70, 3.
- Timoleonteum Syracusarum XIX, 6, 4.
- Timophanes, Timaeneti f., Corinthi tyrannidem affectans a Timoleonte fratre obtruncatur XVI, 65, 3 seqq.

- Timosthenes, archon Athen. (Ol. 75, 3) XI, 38, 1.
- Timotheus Milesius, dithyrambicus, quo tempore floruerit XIV, 46, 6.
- Timotheus Atheniensis, Cononis f. XVIII, 64, 5, dux belli contra Lacedaemonios gerendi creatur XV, 29, 6. Foedus iungit cum Alceta rege urbibusque Cephalleniae et Acarnaniae; Lacedaemonios ad Leucadem proelio navali vincit 36, 5. Exules Zacynthios contra oppidanos adiuvat 45, 4. Multas Thraciae civitates in Atheniensium societatem pertrahit 47, 2. Cum Iphierate in Corcyram missus novem Dionysii triremes capit 47, 6. Toronen et Potidaeam expugnat; Cyzicenis auxiliatur 81, 5. Contra socios rebelles cum classe mittitur XVI, 21, 1; mox a Charete collega proditionis incusatus ab imperii munere removetur 21, 4.
- Timotheus post Clearchi patris obitum tyrannus Heracleae Ponticae XVI, 36, 3. Moritur; succedit Dionysius frater 88, 4.
- Timotheus, Orophernis amicus, auctor necis Antipatri XXXI, 20. Eius ope Orophernes Ariathen regno exiit 32. Quinquaginta talentis donatur, ib. Necatus 17 c.
- Tiresias, vates Thebanus IV, 66, 4. Pater Daphnes 66, 6. Tiresiae mors 67, 1.
- Tiribazus, Armeniae satrapa XIV, 27, 7. Pedestris exercitus dux Cononem apud regem criminatur, Sardes pellectum in vincula coniicit 85, 4. Classis praefectus in bello contra Euagoram XV, 2, 1.
- Victoriae nuntium regi affert 4, 1. Duriore pacis conditiones Euagorae proponit; ab Oronte apud regem clam accusatus custodiae traditur 8, 2. Eius filiam uxorem habet Glos 9, 3. Tiribazus criminibus absolvitur summisque a rege honoribus afficitur 10, 11.
- Tiridates, Persepolis praefectus, urbem se traditurum Alexandro per litteras pollicetur XVII, 69, 1. Arimaspis et Gedrosiis ab Alexandro praeficitur 81, 2.
- Tirynthe exsulans Amphitruo IV, 10, 1. Iphitum neci dedit Hercules 31, 3. Eo redit Hercules 33, 2.
- Tisander, Iasonis et Medae f. IV, 54, 1.
- Tisander, archon Atticus. V. Pisander.
- Tisarchus Syracusanus, unus e sexcentis senatoribus XIX, 6, 4.
- Tisia. V. Isia.
- Tisiphonus cum Lycophrone fratre et Thebe sorore Alexandrum Pheraeum e medio tollit XVI, 14, 1.
- Tissaphernes, nobilis Persa, in proelio ab Artaxerxe contra Cyrum commisso fortitudine excellit XIV, 23, 7 seq. Magnis muneribus ab Artaxerxe honoratur filiamque eius uxorem ducit 26, 4; Graecos insequitur eorumque duces fere omnes fraude circumventos capit 26, 5 seqq. Lacedaemonii ab eo contendunt ne hostilia Graecis oppidis arma inferat 35, 6. Cumaeorum agros vastat, urbem capere nequit 35, 7. Bellum ei movent Lacedaemonii duce Thibro-

- ne 36, 1 seqq. Cum Pharnabazo Ephesum ad classem se confert 39, 4. Ab Agesilao proelio vincitur 80, 3 seq.; quam ob cladem regis iussu interficitur a Tithrauste, qui idem in locum eius succedit 80, 8.
- Titaea sive Tellus ex Urano (ex Curetum uno V, 66, 2) mater Titanum; filiarum maximae Basilea et Rhea III, 57, 2.
- Titanes III, 68, 1. Urani et Terrae (Urani et Vestae VI, 2, 8) filii vel, ut alii, Curetum uno et Titaea geniti, sex viri et quinque feminae; eorum nomina V, 66, 3. Secundum Cretenses in Cnosiorum terra habitant 66, 1. Inter mysteriorum ritus Bacchum discerpisse ab Orpheo dicuntur 75, 4. Hyperionem eiusque filium Helium interficiunt III, 57, 5. Cum Saturno Iovem superant 61, 4. Superantur ab Saturno 71, 3—5. Horo insidiantur I, 25, 7. Osiridi insidiantur IV, 6, 3. Ab Iside sublatis ib. Ab Iove debellati V, 55, 5.
- Titanis Mnemosyne V, 67, 3.
- Titanomachia a Melampode ex Aegypto in Graeciam allata I, 97, 4; III, 74, 6.
- Tithonus, pater Memnonis, Persidis satrapa II, 22, 1 seq.
- Tithonus, Laomedontis f., Orientem versus militans ad Aethiopiam usque processit, unde fabula de Memnone ex Aurora filio IV, 75, 4.
- Tithraustes, Xerxis regis filius notus, summus Persici exercitus imperator XI, 160, 5.
- Tithraustes Persa Tissaphernem occidit; in locum eius succedit; semestres cum Agesilao inducias facit XIV, 80, 7 seq.
- C. Titinius Gadacus locum munitum a servis Siculis occupatum prodit Licinio Nerva XXXVI, 3, 5 et 6.
- L. Titinius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 4) XIV, 90, 1.
- M. Titinius dux contra servos rebelles missus fugatur XXXVI, 4, 3.
- Tius, urbs Paphlagoniae, ab Leocrito occupatur; cives perfide ab eodem trucidantur XXIX, 23.
- Tlepolemus, Hercule et filia Phylei regis natus IV, 32, 2; 36, 1. Tricorytho Argos migrat 58, 5; inde post Licymnii caedem in Rhodum profugit, ubi incolas in tres partes divisit, et tres constituit urbes, Lindum, Ialysum et Camirum IV, 58, 7; V, 59, 5; postea contra Troiam proficiscitur ibique cadit IV, 58, 8; V, 59, 6.
- Tlepolemus, archon Athen. (Ol. 79, 2) XI, 71, 1.
- Tlepolemus, Macedo Carmaniae praefectus XVIII, 3, 3; 39, 6. Eumeni se adiungit XIX, 14, 6. Carmaniam retinendam ei dat Antigonus 48, 1. Conf. 28, 3.
- Tnephachthus, Bocchoridis filius, rex Aegypti I, 45, 2.
- Tocae (Tucca?), Libyae urbs ab Eumacho, Agathoclis duce, expugnatur XX, 57, 4.
- Toga praetexta Etruscorum institutum V, 40, 1.
- Tolmides, Atheniensium dux, Spartanorum agros populatur; Methonem capit, Gythium occupat, navalia incendit; Cephalleniae oppida in potestatem redigit; Nausipacto urbe potitur, in qua

- Messenios collocat XI, 84. In Boeotia res gerit 85, 1. In Euboea et Naxo agros inter cives distribuit 88, 3. Chaeoneam capit, in proelio ad Coroneam commisso cadit XII, 6, 2.
- Topazius lapis in Ophiode insula III, 39, 5 seq.
- Torgium, mons Siciliae, ad quem Dinocrates ab Agathocle vincitur XX, 89, 2.
- Torone, Atheniensium iurisdictioni subiecta a Brasida expugnatur XII, 68, 5 seq., a Cleone 73, 2. Capitur a Timotheo XV, 81, 5; a Philippo XVI, 53, 2.
- Toryllas Thessalus, Olympionica (Ol. 80, 1) XI, 77, 1.
- Toxeus, Euryti f., ab Hercule occisus IV, 37, 5.
- Trachinis rex Ceyx IV, 36, 5.
- Trachinius (Ephialtes) proditor Graecorum XI, 8, 4; 9, 3; 10, 1. Trachinii ob continua cum Oetaeis bella viribus exhausti, ut novis incolis urbs frequentetur a Lacedaemoniis petunt XII, 59, 4. Trachinii, quos Lacedaemonii solum vertere coegerant, a Boeotis revocantur XIV, 82, 7.
- Trachis colonia Lacedaemoniorum frequentatur; Heraclea appellatur XII, 59, 4 seq. V. Heraclea.
- Tragelaphi in Arabia II, 51, 2.
- Trais, fluvius Sybaris et Crotonis agros alluens XII, 22, 1.
- Tralles, urbs Lydiae ad Macandrum, a Thibrone oppugnatur XIV, 36, 3. Ab Antigono capitur XIX, 75, 5. Trallenses XVII, 65, 1.
- Trapezus urbs, Sinopensium colonia in Colchorum terra XIV, 30, 3.
- Trausius campus in Italia XIV, 117, 6.
- P. Trebonius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 2) XV, 51, 1.
- Tretus, mons ad Nemeam IV, 11, 3.
- Triballi Abderitarum regionem vastant; a Chabria repelluntur XV, 36. Triballi in Alexandri exercitu XVII, 17, 4.
- Tribunorum plebis apud Romanos potestas XII, 25, 2 s.
- Triccaei in Thessalia XVIII, 56, 5.
- Tricorythus in Attica IV, 58, 4; eo se recipiunt Heraclidae post mortem Hylli ducis 57, 4.
- Trieterica sacra Baccho cur instituta; festi descriptio IV, 3, 2; III, 65, 8.
- Trinacia, urbs inter Siculos polens, post Ducetii mortem a Syracusanis solo aequatur XII, 29, 2 seqq.
- Trinacria, vetustum Siciliae nomen V, 2, 1.
- Triocala in Sicilia occupat Salvius XXXVI, 7, 2. Nominis origo, ib. §. 3.
- Triopas, Phorbantis f., dux coloniae in Rhodum missae IV, 58, 7. Pater Xanthi, Argivorum Pelasgorum regis V, 8, 1.
- Triopas, Solis e Rhodo f. V, 56, 5. In Cariam profectus, Triopium promontorium de se nominavit V, 57, 6. A Melisseo expiatus e Caria in Thessaliam secedit; inde pulsus in Cnidia Triopium condit 61, 1 seq. Triopae, Triopii conditoris, genus ab aliis aliter traditur 61, 3.
- Triopium, Cariae promontorium et urbs, a Triopa nomen accepit V, 57, 6; 61, 2; XI, 3, 8; XX, 105, 2.
- Triops in Symen insulam profi-

- ciscitur cum Chthonio, Neptuni filio V, 53, 1.
- Trip paradisi in Syria XVIII, 39, 1; XIX, 12, 2.
- Triphyliae de possessione certant Arcades et Elei XV, 77, 1 seqq.
- Triphylus Olympus, mons Panthaeae insulae V, 44, 5.
- Triphylus Iuppiter apud Panthaeos V, 42, 6; VI, 2, 6.
- Tripodis septem sapientibus oblata historia IX, 3.
- Tripolis in Phoenice, unde nomen habeat; ibi communes omnium Phoenicum conventus habentur XVI, 41, 1 seq.; XVII, 48, 2; XIX, 58, 3; 85, 5.
- Triptolemus, Osiridis comes I, 18, 2. Agriculturam in Attica ei mandat Osiris I, 20, 3.
- Tritogenia, Minervae epitheton, quid significet I, 12, 8; V, 72, 3.
- Triton, fluvius in Tritonidem lacum se effundens III, 53, 4. Nysam insulam circumfluit 68, 5. Tritonis lacus terrae motu absorptus 53, 6; 55, 4.
- Triton, fluvius Cretae, ad quem Omphaleus campus V, 70, 4. Ad eum Minerva nascitur 72, 3. Hinc Tritonis dicta III, 70, 2.
- Triton, Libyae rex, quem Argonautae convenerunt IV, 56, 6.
- Troas a Nino subacta II, 2, 3.
- Troadis urbs Sigeum IV, 42, 1; XIII, 45, 2. Eo veniunt Argonautae IV, 49, 3. Naves Xerxi suppeditat XI, 2, 1. Troadis urbes plerasque occupat Dercylidas XIV, 38, 3. Alexander in Troade XVII, 17, 2, 6.
- Troezen IV, 59, 1; 62, 2. Urbs Lacedaemoniorum socia, bello ab Argivis infestatur XII, 78, 2.
- Troezenii colunt Hippolytum IV, 62, 4. Troezeniorum agros vastat Epaminondas XV, 69, 1.
- Troglodytarum terra I, 30, 3; III, 15, 1, vitae ratio, mores, instituta 32. Troglodytarum species Megabarei 33, 1. Troglodytae in ora sinus Arabici 40, 1. Troglodytae Molgii 37, 8.
- Troia Laomedonte devicto ab Hercule capitur IV, 32, 4. Troiae mauri 42, 2. Troiae excidium in Olympio Agrigenti XIII, 82, 4. Troiani belli tempus secundum Apollodorum I, 5, 1; XIV, 2, 4; 3, 1. Quot annis distet ab Hercule Graeco et Aegyptio I, 24, 2, 5; ab Atheniensium in Siciliam expeditione XIII, 1, 2; ab Agathoclis tyrannide XIX, 1, 10; XX, 2, 3. Troiano bello aequalis Proteus I, 62, 1. Multo antiquiores Amazones III, 52, 2. Scripsit Dionysius 56, 6. Troianis opitulatur Memno Assyrus II, 22, 1. Penthesilea 46, 5. Troiani a Menelao abducti Troiam in Aegypto condunt I, 56, 4.
- Troia in Aegypto; urbis origo 56, 4 et 5.
- Trophonii antrum XV, 53, 4.
- Tros, Erichthonii f., pater Ili, Assaraci, Ganymedis IV, 75, 3.
- Tryphon (Diodotus), rex Syriae factus senatus Romanorum benevolentiam captat frustra XXXIII, 17.
- Tryphonis nomen datum Salvio servorum rebellium in Sicilia duci XXXVI, 7, 1.
- Tuba ab Etruscis inventa V, 40, 1.

- Tullus Hostilius Albanis bellum infert VIII, 25.
- Serv. Tullii regis caedes X, 1.
- Tunes Albus (*Λευκὸς Τύνης*), urbs Libyae ab Agathocle evertitur XX, 8, 7. Prope eam castra ponit Agathocles; obsidetur a Carthaginensibus 17, 1 seq.; 18, 1; 33, 8; 60, 1; 61, 1, 3.
- Tunetem in Libya rebelles Carthaginensium socii occupant XIV, 77, 3.
- Tusci XIV, 117, 5.
- Tusculum, urbs Latinorum a Latino condita VII, 3a, 7, expugnant Romani XI, 40, 5.
- Tyche, Syracusarum pars XI, 68, 1.
- Tychon. V. Priapus.
- Tydeus, Oenei et Periboeae f. IV, 35, 1. Interfectis patruelis, ad Adrastum confugit 65, 2; eius filiam Deipylum ducit 65, 3; ad Thebanos legatus mittitur 65, 4; ante Thebas cadit 65, 9.
- Tymphaea, urbs Epiri, ubi Herculem, Alexandri filium, Polyperchon necavit XX, 28, 1.
- Tymphaei XVII, 57, 2.
- Tyndareus, Dioscurorum pater, ab Hippocoonte Sparta pulsus, ab Hercule in regnum reducitur IV, 33, 5.
- Tyndaridae, Locrensibus belli auxiliares a Lacedaemoniis dati VIII, 32. Dioscuri dicti IV, 48, 6.
- Tyndarides Syracusis tyrannidem affectare conatur; supplicio afficitur XI, 86, 4. Tyndario dicitur 5.
- Tyndario, Tauromenii tyrannus XXII, 2, Pyrrhi partibus favet 7, 4; 8, 3.
- Tyndaris, urbs in Abacaenina Siciliae regione, a Messaniis condita XIV, 78, 5.
- Tyndaritae Timoleontis socii XVI, 69, 3. In bello adversus Mamertinos Hieroni se adiungunt XXII, 13, 2. A Carthaginensibus ad Romanos defecturi sumtis obsidibus in potestate retinentur XXIII, 5. Urbem Romanis tradunt 18, 5.
- Typhon, Iunonis et Iovis filius secundum Aegyptios I, 13, 4. Fratrem Osirim necat 21, 2; pugna ad Antaei vicum commissa ab Iside occiditur 21, 3; pudenda Osiridis in fluvium adiecit 22, 7; rufi erat coloris 88, 4.
- Typhon gigas in Phrygia ab Iove occiditur V, 71, 3.
- Tyrastidas, Cumanus in Xerxis exercitu militans, Trachinii (Ephialtae) prodicionem Leonidae aperit XI, 8, 5.
- Tyrcaeus, mons ad sinum Arabicum III, 38, 4.
- Tyrri. V. Tyrus.
- Tyrius Hercules a Carthaginensibus placatur XX, 14, 1 seq.
- Tyrimmas post Coenum rex Macedoniae VII, 16, 3.
- Tyritum in Sicilia Romani expugnant XXIII, 5.
- Tyro, Salmonei et Alcidices filia, puella decora IV, 68, 1. Unde nomen habeat VI, 6, 5. Neptuno parit Peliam et Neleum; deinde Cretheo nupta Amythaonem, Pheretem, Aesonem IV, 68, 3.
- Tyrrheni piratae aliquot proeliis vincuntur a Cnidiis Rhodiisque, qui Aeoli insulas occupant V, 9, 5. Phocaeenses eiciunt Calari 13, 4. Nicaeam condunt et vicinos

- occupant insulas, ibid. Metu Persarum Lemnum deserunt X, 19, 6. Tyrrhenorum in Italia ditio ab Syracusanis sub Phayllo et deinde sub Apelle ducibus vastatur XI, 88, 4 seq. Tyrrhenorum, qui inter Alpes et Apennini iuga habitant, origo; a Gallis Transalpinis sedibus eiciuntur XIV, 113, 1 seq. Tyrrheni Romanorum, dum hi bello Gallico affliguntur, agros populantur; verum mox praeda omnis iis eripitur 116, 1. Tyrrheni, Agathoclis mercenarii XIX, 106, 2; XX, 11, 1; 61, 7; 61, 2, quum stipendia solvi immodestius postulassent trucidati XXI, 3, 1. Conf. Etrusci XI, 51, 2.
- Tyrrhenicum mare V, 9, 3; 12, 4.
- Tyrtaei poetae fragmentum VII, 14, 5. Dux Lacedaemoniorum bello Messeniaco secundo VIII, 27, 2; XV, 66, 3.
- Tyros, urbs Phoenices, ab Eua-gorae partibus stat XV, 2, 3. Ab Alexandro obsessa et expugnata XIII, 108, 3; XVII, 40, 3—45. Ab Attalo, Perdicae nauarcho, occupatur XVIII, 37, 4. Ab Antigono capitur XIX, 57, 5; 61, 6; a Ptolemaco 86. Dona accipiunt Tyrii a Carthagine XX, 14, 1, 2.
- Uchoreus, rex Aegypti, Memphis condit I, 50, 3.
- Ufentina Romanorum tribus prioribus adiicitur XIX, 10, 2.
- P. Ugo (?), tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 3) XV, 20, 1.
- Claudius Ugon, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 92, 2) XIV, 82, 1.
- Ulysses ad Alcinoum venit IV, 72, 4; ad Aeolum V, 7, 7.
- Umbri XX, 35, 3; 44, 9.
- Urani sella, mons in Panchaea insula V, 44, 5.
- Urania Musa IV, 7, 4.
- Uraniam in Cypro expugnat Demetrius, Antigoni f. XX, 47, 2.
- Uranus, mons Cariacae, ad quem considunt Cares Syme insulae pulsi V, 53, 2.
- Uranus sive Coelus, primus rex Atlantiorum, scientia astrologica clarus III, 56, 3. Eius liberi quadraginta quinque, quorum octodecim, Titans, Basileam et Rheam, e Titaea suscepit III, 57, 1 seq.; 68, 1. Frater Iovis 61, 2. Pater Musarum IV, 7, 1.
- Uranus rex in Panchaeae insulae monte stellas observat V, 44, 5. Eius res gestae in columna aurea apud Panchaeos assignatae leguntur V, 46, 7.
- C. Urbanus (Norbanus) Regio praefectus obsidentes urbem Italos repellit XXXVII, 2, 14.
- Urina corpus perluunt et dentes fricant Celtiberi V, 33, 5.
- Ursae sidus in nonnullis Indiae regionibus nunquam conspicitur II, 35, 2.
- Uticenses ab Agathocle deficient; urbe capta plerique caduntur XX, 54, 2—55, 2. A Poenis deficient XXV, 3, 2. Mercenariis a Carthaginensibus devictis in rebellione perseverant 5, 3. Hadrianum praefectum vivum comburunt XXXVIII, 14.
- Uxianae montes XVII, 67, 2. Urbibus potitur Alexander M. 67, 6.
- Uxii, Asiae populus XIX, 17, 3.
- Vaccaei, natio Celtiberis finitima; eorum indoles V, 34, 3.

- A. Valerius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 100, 2) XV, 24, 1.
- Caeso Valerius, consul Rom. (Ol. 111, 4) XVII, 29, 1.
- C. Valerius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 92, 2) XIII, 38, 1.
- C. Valerius, consul Rom. (Ol. 93, 2) XIII, 76, 1.
- C. Valerius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 94, 1) XIV, 3, 1.
- C. Valerius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 94, 4) XIV, 19, 1.
- C. Valerius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 4) XV, 61, 1.
- C. Valerius, consul Rom. (Ol. 109, 3) XVI, 72, 1.
- C. Valerius, consul Rom. (Ol. 112, 4) XVII, 74, 1.
- L. Valerius Publius (Potitus vel Poplicola?), consul Romanus (Ol. 75, 4) XI, 41, 1.
- L. Valerius Publicola, consul Rom. (Ol. 78, 4) XI, 69, 1.
- E. Valerius Turpinus (Potitus), consul Rom. (Ol. 84, 3) XII, 26, 1.
- L. Valerius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 94, 2) XIV, 12, 1.
- L. Valerius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 1) XIV, 35, 1.
- L. Valerius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 2) XIV, 82, 1.
- L. Valerius, consul Rom. (Ol. 97, 4) XIV, 103, 1.
- L. Valerius, consul Rom. (Ol. 99, 1) XV, 14, 1.
- L. Valerius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 4) XV, 22, 1.
- L. Valerius Crispus, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 101, 2) XV, 38, 1.
- L. Valerius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 1) XV, 50, 1.
- L. Valerius Lactuca, consul Rom. (Ol. 82, 4) XII, 4, 1.
- M. Valerius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 97, 1) XIV, 94, 1.
- M. Valerius, consul Rom. (Ol. 107, 1) XVI, 37, 1.
- M. Valerius, consul Rom. (Ol. 107, 3) XVI, 46, 1.
- M. Valerius, consul Rom. (Ol. 109, 1) XVI, 69, 1.
- M. Valerius, consul Rom. (Ol. 110, 1) XVI, 77, 1.
- M. Valerius, consul Rom. (Ol. 112, 1) XVII, 40, 1.
- M. Valerius, consul Rom. (Ol. 117, 2) XIX, 105, 1.
- P. Valerius Publicola, consul Rom. (Ol. 77, 3) XI, 60, 1.
- P. Valerius Publicola, consul Rom. (Ol. 81, 2) XI, 85, 1.
- P. Valerius, consul Rom. (Ol. 107, 4) XVI, 52, 1.
- Valerius (Volero) Publilius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 1) XIV, 54, 1.
- Veascium (Vulsinii vel Tusculum?), Romanorum socia a Gallis oppugnatur, liberatur a M. Furio dictatore XIV, 117, 4.
- Veientes Romanos magno proelio ad Cremeram commisso devincunt XI, 53, 6. Bellum iis inferunt Romani XIV, 16, 5. Facta eruptione, clade Romanos afficiunt 43, 5. Urbs a Romanis expugnatur 93, 2. Ager dividitur 102, 4. Veios confugiunt Romani a Gallis pressi 115, 2; 116, 1, 4.
- Velitras colonia a Romanis mittitur XIV, 34, 6. Veliterni ab Romanis deficiunt 102, 4.
- Vellus aureum in Colchide quid sit IV, 47, 1 seq.
- Velorum usum primus docet Aeolus V, 6, 7.
- Venatores Aethiopes III, 25.
- Veneris portus in sinu Arabico III, 39, 1.
- Venti meridionalibus terrae regionibus proprii III, 48, 5.

- Venti dii VI, 2, 2.
 Venus planeta II, 30, 3.
 Venus, Iovis Aegyptii et Iuonis filia. Saturni regis neptis I, 13, 4. Veneri sacra myrtus I, 17, 5.
 Venus, aurea I, 97, 8; IV, 26, 2. Iovis filia, Harmoniae mater IV, 2, 1; e Mercurio mater Hermaphroditi 6, 5. Butae Siciliae regulo parit Erycem 23, 2, Anchisae Aeneam 75, 5. Veneris Erycinae templum clarissimum 83, 2 seqq. Venus furorem iniicit Neptuni ex Himalia filiis, qui ipsam Rhodum appulsam ab aditu prohibuerant V, 5, 6. Venus Cytheris Cyprum petens Rhodo arcetur ab Neptuni filiis, quibus insaniam iniicit 55, 6. Munera ab Iove Veneri demandata 73, 2. Praecipue colitur in Cytheris insula, Eryce, Paphi in Cypro, in Syria 77, 4. Veneris iram excitat Derceto II, 4, 3.
 Venusia in Apulia XXXVII, 2, 10.
 L. Verginius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 95, 2) XIV, 38, 1.
 Veritatis simulacrum e collo pendet praesidis concilii triginta iudicum in Aegypto I, 75, 5.
 Veritatis portae in Aegypto I, 96, 9.
 Verrugo urbs a Volscis occupatur, eiccto Romanorum praesidio XIV, 11, 6. Conf. 98, 4.
 Catulus Verus, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 97, 2) XIV, 97, 1.
 Vesta, Aegyptiorum dea I, 13, 2. Getarum 94, 2. Coeli coniux, mater Saturni, Rheae, Cereris VI, 2, 8. Saturni et Rheae filia, eius inventa et merita V, 68, 1. *Boulaia* Athenis XIV, 4, 7.
 Vesuvius, mons Italiae IV, 21, 5.
 Vettius sive Minutius XXXVI, 2 a.
 C. Veturius Cicorius (Cicurinus), consul Rom. (Ol. 83, 1) XII, 5, 1.
 C. Veturius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 103, 4) XV, 77, 1.
 M. Veturius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 96, 1) XIV, 54, 1.
 Sp. Veturius, decemvir (Ol. 84, 1) XII, 23, 1.
 Sp. Veturius (?), decemvir Rom. (Ol. 84, 2) XII, 24, 1.
 Sp. Veturius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 91, 3) XIII, 7, 1.
 T. Veturius Cicurinus, consul Rom. (Ol. 80, 4) XI, 81, 1.
 T. Veturius, consul Rom. (Ol. 112, 2) XVII, 49, 1.
 Victomela urbs expugnatur XXV, 17.
 A. Virginius Tricostus, consul Rom. (Ol. 77, 2) XI, 54, 1.
 A. Virginius, consul Rom. (Ol. 79, 1) XI, 70, 1.
 C. Virginius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 102, 4) XV, 61, 1.
 L. Virginius, tribun. mil. cons. pot. (Ol. 99, 4) XV, 22, 1.
 Proculus Virginius Tricostus, consul Rom. (Ol. 75, 1) XI, 1, 2.
 Proculus Virginius Tricostus, consul Rom. (Ol. 88, 1) XII, 49, 1.
 Sp. Virginius Tricostus, consul Rom. (Ol. 82, 4) XII, 4, 1.
 T. Virginius, consul Rom. (Ol. 76, 3) XI, 51, 1.
 Virginii patris pro filia contentio XII, 24.
 Viriathi, Lusitanorum ducis, indoles et mores XXXIII, 1, 1 — 3. Multis proeliis Romanis

- superior discedit 1, 3. Vitellium vincit caeditque, ibid. Fabium contra eum mittunt Romani, ibid. Fabium cogit pacem facere Romano nomine indignam 1, 4. Eius nuptiae 7, sobrietas et urbanitas, ib. Cum eo paciscitur Popilius 21. Caepionis fraude interimitur, ib. Funus splendidum; elogium XXXIII, 24.
- Vite aurea in Susarum arce potitur Antigonus XIX, 48, 7.
- Vitellius a Viriatho victus caesusque XXXIII, 1, 3.
- Vitellius C. Gracchi caput plumbo repletum ad consulem affert XXXIV, 45.
- Vitrum in Aethiopia II, 15, 4.
- Vodostor. V. Bodostor.
- Volsci a Romanis clade afficiuntur XI, 37, 7; XII, 30, 6. Romanorum praesidium Verugine urbe eiiciunt XIV, 11, 6. Volscorum urbs Anxur a Romanis expugnatur 16, 5. Romanis Gallorum incursionibus afflictis bellum movent 117, 1. A M. Furio dictatore vincuntur 117, 2.
- Volsinii a Romanis clade afficiuntur XIV, 109, 6.
- L. Volumnius, consul Rom. (Ol. 118, 2) XX, 45, 1.
- P. Volumnius Amentinus, consul Rom. (Ol. 81, 1) XI, 84, 1.
- Vulcanus ignis clementem est Aegyptiis I, 12, 3.
- Vulcanus (a Vulcano, deo coelesti, diversus), deus terrestriis Aegyptiorum, primus eorum rex fuisse dicitur; ex arbore fulmine tacta ignem conservavit et cum hominibus communicavit I, 13, 3. Vulcanus Sesosipersonnium orbis terrarum imperium vaticinatur 53, 9. Vulcani templum Memphiticum 57, 5; 97, 6.
- Vulcanus Graecorum, Iovis f. V, 72, 5. Herculem clava et thorace donat IV, 14, 3. Eius inventa V, 74, 2 seq. Sertum fabricatur Ariadnae VI, 4. Vulcani nomine inscripta donaria ablata apud Liparaeos ulciscitur deus XX, 101, 2, 3.
- Xandrames, Gandaridarum rex XVII, 93, 2.
- Xanthippus, archon Athen. (Ol. 75, 2) XI, 27, 1. Ariphronis f., in Themistoclis locum praetor ab Atheniensibus substituitur 27, 3. Cum Leotychida (quem vide) Persas ad Mycalen vincit 34 seqq. Ex Asia in Samum cum Leotychida regreditur; Iones et Aeoles in belli societatem recipit 37, 1. Cum Ionibus Sestum petit; capit; praesidio relicto redit Athenas 37, 4 seq. Cum Aristide ab Atheniensibus eligitur, cui Themistocles sua de amplificanda republica consilia aperiat 42, 2. Pater Periclis 85, 3; XII, 39, 1.
- Xanthippus Laco, dux Carthaginiensium XXIII, 14 et 16, 2. Eius virtus 15. Conf. 16, 2; vitae finis 17.
- Xanthus, Lyciae fluvius V, 56, 1.
- Xanthus, Lyciae urbs, a Ptolemaeo I capitur XX, 27, 1.
- Xanthus, Triopae f., cum Pelasgis Argivis in Lyciam proficiscitur; hinc Issam (i. e. Lesbum) occupat et Pelasgiae nomen ei indidit V, 81, 2.
- Xanthus Titan Neptuno amicus VI, 2, 11.

- Xenetus, Locrensis nobilissimus, Doridis pater XIV, 44, 6.
- Xenocles Spartanus sub Agesilao in Asia militans XIV, 80, 2.
- Xenocritus Atheniensis Thuriarum conditor XII, 10, 3, 4.
- Xenodocus ab Agrigentinis, qui Siciliae imperium sibi vindicare tentabant, summus dux declaratur; Gelam, Ennam, Herbessum, Echelam, Leontium, Camarinam in libertatem vindicat sibi que socias adiungit XX, 31, 2 seqq.; 32, 2. A Leptine et Demophilo Agathoclis ducibus proelio vincitur 56, 2. Adversarium odiis pressus atque clade a Leptine affectus iudicii metu Gelam migrat 62, 2 s., ubi Xenodocus dicitur.
- Xenophilus, arcis Susianae praefectus XIX, 17, 3; 18, 1. Antigono ad imperata faciendum occurrit 48, 6.
- Xenophon Corinthius Olympionica (Ol. 79, 1) XI, 70, 1.
- Xenophon Atheniensium dux Thraciam populatur; proelio victus cadit XII, 47, 3.
- Xenophon Atheniensis historicus laudatur I, 37, 4. Eius aetas XV, 76, 4. Ubi historiae initium, ubi finem ponat XIII, 42, 5; XV, 89, 3. Dux Graecorum a Cyri expeditione reducum contra Thraces Salmidessi accolae pugnat; Thibronis exercitui se adiungit XIV, 37, 1 seqq.
- Xenopithes, captivorum ducum custodiae ab Antigono praepositus ab his interficitur XIX, 16, 1.
- Xermodigestus, Audoleontis regis Paconum amicus, Thracum thesauros indicavit Ly-simacho XXI, 13.
- Xerxes, Persarum rex, in Graecos bellum movendum censet, suadente Mardonio XI, 1, 2. Ad Carthaginenses de re communiter gerenda legatos mittit 1, 4. Triennii spatium in apparando bello consumit 2, 1 seq. Classe ad Cumam et Phocaeam coacta, cum pedestri exercitu Susis proficiscitur Sardes; inde praeco-nes in Graecas urbes dimittit 2, 3. Hellespontum ponte iungit, Athon montem perfodi iubet 2, 4. Quot Graecorum populi ad ipsum defecerint 3, 1 seq. In Europam transgressus ad Doriscum copiarum recensum instituit et classis adventum expectat 3, 6 seq. Copiarum numerus 3, 7; classe terrestrem exercitum comitante ad Acanthum usque progreditur 5, 1; ad Maliacum sinum profectus novos sibi socios adiungit 5, 2; ingens exercitus universi magnitudo 5, 3; castris ad Spercheum fluvium positus legatos mittit ad Leonidam 5, 4; datum his responsum 5, 5; regis cum Demarato Spartano colloquium 6, 1 seq.; aciem ad Thermopylas instruit Medos certae vovens neci 6, 3 seq.; proelio commissis multos suorum amittit nec quidquam proficit 7, 1 seqq. Postero die novam cladem expertus Ephialtae prodicione utitur 8, 1 seqq.; Leonidae copias in castra irrum-pentes trucidat ideoque Thermopylarum aditu potitur 10, 4. Megabate cum classe accessit ad Artemisium pro-

- lium navale committitur, noctu diremtum, dubia victoria 12; tempestate rex plures amittit naves 13, 1. Denuo navales copias educi iubet; sed neutri partium cedit victoria 13, 2. Doridem et Phocidem pervadit hostium agros vastans 14, 1; Delphos mittit, qui templum ibi incendiant 14, 2; in Boeotia Thespiensium terram devastat; Plataeas incendit; Atticam vastat, Athenas diruit 14, 5. (XIII, 25, 2.) Themistoclis falso nuntio deceptus ad pugnam ad Salaminem ineundam adducitur 17. Proelio ingenti Persarum classis vincitur 19. Rex fugae auctores supplicio afficit 19, 4. Novo Themistoclis commento impulsus, relicto in Graecia Mardonio in Asiam regreditur 19, 6; cladibus suorum ad Plataeas et Mycalen cognitis, Sardibus trepidus fugit Ecbatana 36, 7. Occulto foedus facit cum Pausania, eique filiam suam uxorem promittit 44, 3. Themistoclem donis cumulat 57, 7. Eius filii Darius, Artaxerxes, Hystaspes 69, 2. Filius notus Tithraustes 60, 5. Ex fratre nepos Pherendates 61, 3. Ab Artabano interficitur 69, 1 seq.
- Xerxes II Artaxerxis successor unum duntaxat annum regnat XII, 64, 1. Succedit Sogdianus 71, 1.
- Xiphonia in Sicilia XXIII, 4.
- Xuthus, Aeoli f. V, 8, 1. Leontinorum terram obtinet, Xuthiam ab eo vocatam, ib.
- Xuthus, Symen appulsus, aequo cum Nauso insulam iure tenet V, 53, 4.
- Zabirna, Libyae urbs III, 72, 2.
- Zacyntho in Cephallenia potitur Tolmides XI, 84, 7. Zacyntho exulantes Messenii Messanam missi XIV, 78, 5. Zacynthii Lacedaemonios contra exules auxilio advocant XV, 45, 4. Exulibus auxilio mittitur. Ctesicles Atheniensis 46, 3. Memoratur XVI, 6, 5; 9, 4.
- Zaleucus Locrensis legislator; legislationis fundamenta; legum insigniorum recensus XII, 20, 21.
- Zalmoxis, Getarum legislator I, 94, 2.
- Zanclaei cum Rheginis Anaxilae filios regno eiiciunt XI, 76, 4.
- Zancle, urbs Siciliae; postea Messana IV, 85, 1; XI, 48, 2; 59, 4; 66, 1.
- Zanclus, rex Siculorum, a quo Zancle nomen habet IV, 85, 1.
- Zarcaeus, mons Asiae II, 13, 5.
- Zarina, Sacarum regina II, 34, 3. Eius monumentum 34, 5 seq.
- Zathraustes, Arianorum legislator I, 94.
- Zeno Rhodi historiam scripsit V, 56, 7.
- Zeno philosophus Nearchum tyrannum ulciscitur X, 17.
- Zenophanes Cilix XXXI, 32 a.
- Zephyrium Ciliciae XVIII, 62, 1.
- Zethus et Amphion XIX, 53, 5.
- Zeugma XXXI, 27 a.
- Zeuxippe, Hippocoontis f., uxor Antiphatae, mater Oeclis et Amphalcis IV, 68, 5.
- Zeuxis, servus Siculus XXXIV, 1, 14.

- Zibelmius, Diegylidis f., rex Thraciae. Eius saevitia et mors XXXIV, 24.
- Ziboetes, Bithyniae rex, Antigono se adiungit XIX, 60, 3.
- Zira vel Gira castellum XVI, 52, 8.
- Zoilus Homeromastix, fr. incert. I.
- Zuphones Numidae XX, 38, 2.
- Zygi. V. Iozygi.
- Zythus, potus Aegyptiorum I, 34, 10, Gallorum V, 26, 2, a Baccho inventus IV, 2, 5.

Abae 58] l. 38, 4; 58.

Aenum] l. Aenus.

Clazomenii Phocaeis] l. Cumaeis.

Cleopatra 37, XX] l. XX, 37.

Cleri lacus] l. locus.

BIBLIOTECA
CENTRALĂ
UNIVERSITĂȚII "CAROL I"
BUCUREȘTI